

საქართველოს მეცნიერებათა აკადემია
კ. აკაღიძის სახელობის ხელნაწერთა ინსტიტუტი

კირთა
ანოტირებული ლექსიკონი

XI–XVII სს. ქართული ისტორიული საბუთების
შინაშეცემით

II

გამოსაცემად მოამზადეს: დ. კლდიაშვილმა, მ. სურგულაძემ

„მეცნიერება-
თბილისი“

1993

წინამდებარე ცომით გრძელდება პუბლიკაცია სერიისა „პირთა ანოტირებული ლექსიკონი XI–XVII სს. ქართული ისტორიული საბუთების მიხედვით“. სალექსიკონო ერთეულებად წარმოდგენილ ცომში შესულია გვარსახელები ასოვებზე: დ, ე, ვ, ზ, თ, ი, კ, ლ. (იმ შემთხვევაში, როცა გვარსახელი უცნობია, სალექსიკონო ერთეულად გაცანილია პირის სახელი).

მეორე ცომის მასალების დამუშავებაში მონაწილეობდნენ: ა. ბ ა ქ რ ა-
ძ ე (ასოები: ე, ვ, ზ, თ), დ. ლ მ ი ძ ე (ასო ი), ნ. მ შ: ე ი დ ო ბ ა ძ ე
(ასო კ), გ. მ კ ე დ ლ ი ძ ე (ასო ლ), ლ. რ ა ც ი ა ნ ი (ასო დ).

მასაღას საბოლოო რედაქცია ჩაუტარეს დ. კ ლ დ ი ა შ: ე ი ლ მ ა და
მ. ს უ რ გ ე ლ ა ძ ე მ.

ცომის რედაქტორი: ისტორიის მეცნიერებათა კანდიდატი
ე. ო ა გ ა რ ე ი შ: ვ ი ლ ი

რეცენზენტები: ისტორიის მეცნიერებათა დოქტორები:
დ. მ უ ს ხ ე ლ ი შ: ვ ი ლ ი
ე. ხ ო შ ო ა რ ი ა

დაბალა- ხორის მცხოვრები, მას და ჰრლუნას ემართათ აფხაზე-
თის საკალაიკოსო ბეგარა: საპურობო, ერთი საკლავი, მუშაობა, ყურძნის
კრეფა, ლაშქრობა, სამსახური, სამეჯინიბო თივა, ლომი, ფეტვი (1621 წ.
ქსდ. III. N91).

დაბალისშვილი დემეტრე - მოწმე ესტატე გულუნაშვილის მიერ
ქალაქელ ყანდინა ედილას შვილისათვის მიცემული ვალის დაბრუნების წიგნი-
სა (1693 წ. XII. 1. Hd-10917).

დაბითიძე მათე - და მწერი ვარდია ტატუაშვილის მიერ ნონი-
კა კომადისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1664 წ. 1448-5390).

დაბნელილი - სეფიის ზარდახნის მწიკნობარი, დამ-
წერი თამარ დედოფლის მიერ გელათისათვის მიცემული სოფელ კვახ-
კირის შეწირულების დაწერილისა ((1260/1267 წწ.) ქისკ. I. N34).

დაბრუნდა შვილი - კომაში მცხოვრები, ციცი [ციციშვილსა] და მამუკა
მალრატეს შორის დავის გარიგების თანახმად, მისი მამული დარჩა მამუ-
კას (XYII ს. ბოლო. Hd-821).

დაბრუნდა შვილი ივანე - აგარაში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციცი-
შვილები] გაყრის დროს იგი მამულით ერთგოვლშესა ((1688-1703 წწ.) Hd-1636).

დადიანა - ნიჩბელი, ჰყავს შვილი ბერი, მიჰყიდა შიოკა
და ბერ საწირაშვილებთან ერთად ზაზა დანასკერტელ-ციციშვილს ზაზას
ზევის მოსაზღვრე ორი დღის მიწა (1669 წ. 1450-51/82).

დადიანა - ნიჩბისში წილში ნარკები მისი ნავენახვეი მერაბ ციცი-
შვილმა მიჰყიდა ამილამბარ ციციშვილს (1693 წ. Y.17. Ad-1159).

დადიანი-შღრ. ლიპარტიანი

დადიანი- მას უბოძებია „ნიშნად“ დავით კათალიკოსისათვის
გლეხი ხახუა ფაქია, რომელიც კათალიკოსმა ხობის ღმრთისმშობელს შესწო-
რა ((1673-1696 წწ.) Hd-1551 გ).

დადიანი - დეისმა ჯიანმა დავით კათალიკოსს მისცა პირობა, რომ მის
დაუკითხავად კათალიკოსის ყმებს ხორკაში დადიანისა და ლიპარტი-
ანის მიერ დაღებულ გადანახადს არ გამოართმევდა ((1673-1696 წწ.) Hd-11208).

დადიანი - იხსენიებთა გიორგი ლიპარტიანის მიერ ხუხუ ფაღავა-
სათვის მიცემულ მამულის წყალობის წიგნში, მას უბოძებია დათუ
ამირანის შვილისათვის ჩხედს მამული ((1681-1698 წწ.) Qd-9530).

დადიანი ალექსანდრე - შვილი ლევან II დადიანისა, იხ.

დადიანი ბაგრატ - შვილი ვამეყ დადიანისა, იხ.

დადიანი გიორგი - დადიანი- გუჩიელი, მონაწილეობა მი-
იღო ალექსანდრე მეფესთან და ქართლის დარბაისლებთან ერთად სივამ ფა-
ლავანდიშვილისა და ამირან გაბელისძის სასისხლო საქმის გარჩევაში (1448 წ.
YIII. 1. Hd-8731).

[დადიანი] გიორგი - იხსენიებთა ლევან დადიანის მიერ ხოდის ტაძ-
რისათვის მიცემულ ყმა-მამულის შეწირულების განახლების წიგნში: იგი

დასაფლავებული ყოფილა ხოფის ტაძარში ([1628–1647 წწ.] Hd-1551 ა).

დადიანი გიორგი – [შვილი შვილი] მამია დადიანისა, იხ.

[დადიანი] გიორგი – იხ. ლიპარტიანი გიორგი

დადიანი გიორგი – შვილი ეამეყ დადიანისა, იხ.

[დადიანი] ვამეყ – იხსენიება ლევან დადიანის მიერ ხოფის ტაძრისათვის მიცემულ ყმა-მამულის შეწირულების წიგნში: იგი დასაფლავებული ყოფილა ხოფის ტაძარში ([1628–1647 წწ.] Hd-1551 ა).

დადიანი (ვარ. ლიპარტიანი) ვამეყ (ვარ. ვამეხ) – [1658], 1659–1661 წწ.

შვილი – შვილი, ხელმწიფე, სკიპტრა პორფირის მპყრობელი, აღმოსავლეთის და დასავლეთის, ჩრდილოეთის და სამხრეთის, ლიხთ-იმერეთისა და სრულიად საქართველოს ფლობით მტკიცედ მპყრობელი, ლეთივალმატეული, ღვთივადმყარებული, ძლიერი და უძლეველი ხელმწიფე, მეფეთ-მეფე; ლიხთ-იმერის და ლიხთ-ამერის, ოსეთის და დვალეთის, სვანეთის და ყაბარღოსა, ჯიქეთის და აფხაზეთისა, დიდისა ოდიშისა და გურიისა და სრულიად საქართველოს მპყრობელ-მქონებელი ([1661 წ.] 1448–2155). ჰყავს: პაპა ლიონ I დადიანი ([1658–1660 წწ.] სს. II. N 56), ძმა ლიპარტიანი ([1658 – 1660 წწ.] ANR. 192–193), ბიძა შვილი ლევან II დადიანი ([1658 – 1660 წწ.] სს. II. N 56), თანამეცხედრე ელენე, მამია გურიელის ასული ([1658], 1659–1661, [1664] წწ. 1448–2153, ქრ. II. 471–472, 1448 : 2152, 2140, Qd: 9146 ა, 9085 ია, 1448: 2155, 2150, 2154, 2157), შვილი: გიორგი და ბაგრატი ([1658], 1659–1661 წწ. 1448: 2153, 2152, 1448–2140, Qd: 9146 ა, 9085 ია, 1448: 2150, 2154). გაზრდილი (ტოლის ძმისწული) დიმიტრი გურიელი ([1658]–[1661] წწ. სს. II. N 56. 1448–2155); შესწირა ა: ბიჭვინტის ღმრთისმშობელს – გურიაში საწინამძღვრო – ავეეთის მაცხოვარი – ზაქარია კათალიკოსის მოთხოვნით, რადგან ბერად შემღვარი დიმიტრი გურიელად დასვა ([1658 წ.] 1448–2152), მასვე – საღვთისმშობელ წიგნის გადასახდელად – სენაკში საწინამძღვრო საყდარი, რადგან ოდიშში კათალიკოსის განკარგულებაში ასეთი მიზნის შესაფერისი არცერთი საყდარი არ ყოფილა და კათალიკოსი იძულებული იყო ხოლმე რომელიმე ეპისკოპოსი შეეწუხებინა. გარდა საყდრისა, შესწირა ა მამული და სასახლე. სამავთირად მითხოვა მის სახელზე წიგნის დაწესება (1659 წ. 1448–2153), დამჯდარი დადიანად აღექსიანდრე მეფის დახმარებით, ტახტის მოპოვებაში ბევრი „საკანონო საქმე გამოერია“. კათალიკოს ზაქარია ქვარიაანის მოთხოვნით, ბიჭვინტის ღმრთისმშობელს საკანონოდ შესწირა სენაკში მაცხოვრის საყდარი ორი სასახლით, ლეჩხისტყითა და ოლუატოკით, განუახლა სენაკის საყდრისათვის ბოძებული მამულები და სასახლეების შეწირულება. ამას გარდა, მისცა პირობა კათალიკოსს, რომ საკათალიკოსო მამულებზე მოურავს არ დააყენებდა ([1658–1660 წწ.] 1448–2140), იგი თავისი ბიძაშვილის, ლევან დადიანის გარდაცვალებას შემდგომ, აღექსიანდრე მეფის დახმარებით, გაბატონდა ოდიშში. აღექსიანდრე მეფის გარდაცვალების შემდგომ იმერეთი დაიჭირა, გაილაშქრა გურიაში, ქაიხოსრო გურიელი დაამარცხა და იქ თავისი ტოლისძმა – დიმიტრი გურიელი გააბატონა. განუახლა წაჩხარის მთავარანგელოზს ლიონ დადიანის და ლევან დადიანის შეწირულებები, შესწირა მას გაბრეღი და მისი ძმისწული პა-

პუნა ორი სახლითა და შესავლით ([1660 წ.] სს. II. N 56), ცაგერის ღმრთის-
მშობლისა და ხვამლის წმინდა გიორგის ეკლესიებს— ჯონეთს მოსახლე ქაი-
ხოსრო ქელბაქანისეული სასახლე სახასო მამულითა და ორი გლეხით— ჯანგა-
ვაძებებით, ცოლ—შვილითა და მამულით (1661 წ. Qd—9085 ია), ბიჭვინტის ღმრთის-
მშობელს — გურიაში, ძიმიტს, წმინდა კვირიკეს საყდარი, დეკანოზი კბი-
ლიანის შვილი მისი შვილით. გაბრიელით, ძმით ბაუეით, ცოლ—შვილითა და მამ-
ულით, მისი ყმა მამია ქართველის შვილი, ნახშიდა რამი შვილისეული ნანა-
ძე მამისგვალად. მგელაძე გიორგისაი, კბილიანის შვილი სენხიაი და ხახუტაი,
კალანდარის შვილი. გაბრიელი, მჩხეიძე გიორგი ([1661 წ.] 1448—2 155), გამეფე-
ბასთან დაკავშირებით, მთის წმინდა გიორგის— სენხია და მამისთვალა რაზ-
მაძებები მათი ცოლ—შვილითა და მამულით (1661 წ. 1448—2 150); მ ი ა ნ ი კ ა
ბიჭვინტის ღმრთისმშობელს ქუთათელ—კათალიკოს სვიმონ ჩხეტიძის დროს
- შ ე უ ვ ა ლ ო ბ ა . ამას გარდა, დაჰპირდა, რომ საკათალიკოსოს მოურავად
ხატის ყმის გარდა უცხოს არ დასეამდა, საკათალიკოსო ყმა-მამულს არავის
დაანებებდა და არც (იკისკობრობას მისცემდა ვინმეს კათალიკოსის დაუკი-
თხაულ (1661 წ. 1448—2 154); პ ი რ ო ბ ა მ ი ს ც ა კათალიკოს სვიმონ ჩხეტიძეს, რომ
მოურავად და ეპისკოპოსად მის დაუკითხავად არავის არ დანიშნავდა და ბიჭვინტის და
ხოდის ღმრთისმშობელს ყმა-მამულს არ წაართმევდა ([1660 წ.] Qd—9 146 ა);
ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა : ქაიხოსრო გურიელის მიერ აქის წმინდა გიორგისათვის
მიცემულ ყმების შეწირულების წიგნში: დიდი დაშკრით, რომელშიც შედიოდ-
ნენ იმერელნი, ოდიშარნი, შარვაშიძე და გურიელის საპატრიო კაცები, ი გ ი
თავს დაესხა აქის საყდრის სიმავრეში მყოფ ქაიხოსრო გურიელს. შემდგომ
ქაიხოსრო გურიელი მ ა ს დაესხა თავს ოზურგეთის სასახლეში და ციხე —
დარბაზი აიღო. ტყვეებს შორის იმყოფებოდა მ ი ს ი ც ა — ლიპარტინი
([1658—1660 წწ.] AIFA, 192—193), გიორგი გურიელის მიერ ბიჭვინტის საყდ-
რისათვის მიცემულ შეწირულების განახლების წიგნში: მ ა ს შეუწირავს ბიჭ-
ვინტის ღმრთისმშობლისათვის. გურიაში საყდარო კვირიკეწმინდა, იოვანე დეკანო-
ზი, მისი შვილი გაბრიელი და ძმა ბაუეა კბილიანის შვილები გლეხებითა და
მამულით (1664 წ. ახლო. 1448—2 157); მ ი ს ი ხ ლ რ თ ვ ა აქვეს შემდეგ საბუ-
თებს: 1448 : 2 153, 2 152, 2 154.

[დადიანი] იესე — ბ ა ტ ო ნ ი შ ვ ი ლ ი, ძ მ ა ლევან II დადიანისა, იხ.,
მ ა მ ა შამანდავლე დადიანისა, იხ.

დადიანი ლევან (ვარ.ლიონ) I — შ ვ ი ლ ი მამია დადიანისა, იხ., პ ა პ ა
ლევან II დადიანისა, იხ. და ვამეყ დადიანისა, იხ., ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა : ლე-
ვან II დადიანის მიერ წაჩხურის მთავარანგელოზისათვის მიცემულ შეწირუ-
ლების წიგნში: მას სტამბოლში წასვლამდე ოდიშის საყდრებისათვის შეუწი-
რავს ზოგისთვის ოცი, ზოგისთვის ათი და ხუთი [ყმა]; წაჩხურის მთავარან-
გელოზისათვის შ ე უ წ ი რ ა ე ს წაჩხურული [რატია], მისი შვილი კაქუ
და ძმა ქრისტეკოჩი, ორმოცდათორმეტი მოსახლე კაცი და ორი სასახლე. ქრის-
ტეკოჩი სტამბოლს თან წაუყვანია. იქ ხონთქარის მისთვის წყალობად მიუცია
ცხრა ხომალდი, რის შემდგომაც უკან დაბრუნებულა. მ ა ს ქრისტეკოჩისა-
თვის უბოძებია ხომალდების წინამძღოლობა და მდივნობა ([1639—1657 წწ.]
სს. II. N 56); ვამეყ დადიანის მიერ წაჩხურის ეკლესიისათვის მიცემულ შე-
წირულების წიგნში: მ ა ს სტამბოლში გამგზავრების წინ, წაჩხურის ეკლესი-
ისათვის შ ე უ წ ი რ ა ე ს ქრისტეკოჩი რატია ([1660 წ.] სს. II. N 56), ლე-

ევან III დადიანის მიერ წაჩხურის მთავარანგელოზისათვის მიცემულ შეწირულების წიგნში: ი გ ი სტამბოლს წასულა და ხონთქრის წინაშე „გაუშარჯებოა“, რის აღსანიშნავადაც წაჩხურის მთავარანგელოზისათვის შეუწირავს მდივანი ქრისტეოჩი რანტი. მ ა ს ქრისტეოჩი წაუყვანია სტამბოლს, სადაც ხონთქრის მისთვის ხომალდები მიჰყვია. აქ ქრისტეოჩისათვის უბოძებია ხომალდის წინამძღოლობა, მდივნობა, მეზაყეობა და მოღარეობა ([1661-1680 წწ.] სს. II. N 56).

დადიანი ლევან (ვარ.ლიონ) II - [1611] 1628-1657 წწ. დადიან-გურიელი. ჰ ყ ა ე ს: [წინაპრები]: გიორგი, ვამეყ, შერგილ და სამადაველე ([1628-1647 წწ.] Hd-1551 ა), ჰ ა ჰ ა: მამია ([1628]-[1657] წწ. სს. II. NN 55, 56) და ლიონ I ([1639-1657 წწ.] სს. II. N 56), მ ა მ ა მანუჩარ ([1634], 1642-[1657] წწ. Qd-6740. სს. II. N 56. 1448-3369, ბეკელი), ბ ი ძ ა გიორგი ლიპარტიანი (1642 წ. Qd-6740), და მარიამ ([1634]-1648 წწ. 1448-3369, 1450-12/7, ქრ. II. 461-464), ძ მ ა იესე ([1661-1680 წწ.] სს. II. N 56); ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ვამეყ ლიპარტიანი, იხ., თ ა ნ ა მ ე ე ს ხ ე რ ე ქილადის ასული ნესტანდარეჯან (1628-[1657] წწ. Sd-2904, დსს, I. 51-52, Ad-1507 ა, სს. II. N 56), ს ი ძ ე როსტომ მეფე ([1634]-1648 წწ. 1448-3369, Sd -1138, ქრ. II. 461-464); შ ვ ე ლ ე ბ ი: ალექსანდრე, მანუჩარ ([1628]-[1657] წწ. სს. II. N 55), ძ მ ი ს წ უ ლ ი ლევან III (შამანდაველე) დადიანი, იხ. შ ე ს წ ი რ ა: ბიკვინტის ღმრთისმშობელს სასახლე და გლეხები მამულით და დაუწესა მათ გადასახადებო. სასახლე - წყალიძგას, ორი მოსახლე სალახარი თეკლას; ფოსთ - ძალინაფუ თორღია და სურთამა. გვიჩია, ქალადიდსამხარობელ ლომიან; წყალიძგას - პიპილელი მელია, ხუხუნია მელია, ინალუხუ შვანჭირია, მახარობელ გეროზია, ხუხუნია გვარამიშილი, პატუაი ზერაგია, ნასყიდაი ზერაგია, ბიბიაი სხვიტარია, შაქარი სხვიტარია, ივანე თედანია, გვანში ივანეშვილი, ელიჯარ ივანეშვილი, კაკალეი წულაია; საგაგულიოს - ე ვ ა შ ი ა ჯინჯუა; გულერისკარს - მიხილია ელიავა; ეკალს - ივანე კოტირიძე; საქურულორიოს - გუმხილია კვირკვია და ვაბუნია; წყალიძგას - დოსქუდაი ჩიგორავა, სოხერღია ზარაგია, მიხილია ბადია; მზანათს - დათვიაი პაპაკოორია; ლავლიძგას - სასახლე, ალესანდრია პარასქია და ხახუტაი კომა, რომელთაც ემართათ ერთი ძროხა, სამ-სამი გულდა ღვინო, ორ-ორი ქილა ღომი, ერთი ქათამი, ერთი თევში პური; თილისს - ელიჯარ ჩანგელია და ეამულეთს - გურმიხილი კუბეცია, რომელთაც ემართათ: ერთი ძროხა, სამ-სამი გულდა ღვინო, ორ-ორი ქილა ღომი, ერთი თევში პური და ერთი ქათამი. ამ ოთხ მოსახლეს ეს გადასახადი ერთ წელიწადში უნდა მიეტანა საალაბედ; მარტხელს - გურმიხილი ესებია, რომელსაც ემართა: ერთი ძროხა, სამი გულდა ღვინო, ერთი ქილა ღომი, ერთი ქათამი და ერთი თევში პური; თხალარი გაილურთი გაბზარავა სახლიკაციით, რომელსაც ემართა: ერთი ძროხა, ერთი მახათელი ღომი, სამი გულდა ღვინო, ერთი ქათამი, ერთი თევში პური. ამ ორ მოსახლეს მეორე წელიწადს უნდა მიეტანა ეს ბეგარა საალაბედ; ზეგანს - მუთაგილუნ ხუბილავე, რომელსაც ემართა: ერთი ცხვარი, სამი გულდა ღვინო, ორი ქილა ღომი, ერთი ქათამი; ხუბილავე სახლიკაციით, რომელსაც ემართა: ერთი ცხვარი, სამი გულდა ღვინო, ერთი მახათელი ღომი, ერთი ქათამი; საქვამიშია ნადარაია სახლიკაციით, რომელსაც ევალებოდა იგივე გამოსახლები; სიქანდარა გოგუას ემართა გოჭკუმურის, საკლავისა და ღვინის

მაგიერ ორი საპერანგე ტილო; ილორს-გამიძულა წაწულუას ემართა ექვსი ლალარიკონი სანთელი; ანაკლიას - ფაეული წაწულუას და კოჩილა ჩოდიას და მათ სახლიკაცს ემართათ ცალ-ცალკე თითო თევზი (1628 წ. Sd-2904), გაბუნების მიერ შეურაცხყოფილ ზონის ეკლესიას - კაცია გაბუნია, შამა გაბუნია, ჯაშუშია გაბუნია, ბახუელა, გარჯლულა, თოლიორჭო პაპაეა, გოჩია, ხახუს შვილის კაცო-მწყეაზარა გაბუნია, ჯატუეი ფანტულეია, ვამსა-ხურდის კაცო-ნასყიდაი ნოლია და ექვსი კომლი კაცი ([1628-1639 წწ.] ლსს I. 51-52), გიორგი ლიპარტიანთან ერთად - ბიკვინტის ღმრთისმშობელს - ერთი კომლი ვანდაი შადათია შვილებით ([1611-1615 წწ.] H-11202), გიორგი ლიპარტიანთან ერთად შამამისის, მანუჩარის მოსახსენებლად ეწერას აავო საყდარი, ხოლო [მ]თაწმიდის ხარეზის ღმრთისმშობელს შ ე ს წ ი რ ა : ნაყუფუნოლ სასახლე, ყუფნიასეული ბაში მისი მამულით, ყმები: ლესარეს-ხვა-ბა ისარიას მისი მამულით, რომელსაც ემართა ერთი ხალა ღომი, ოჩხოლი ძროხა მისი ღვინით, ღომით და წინამძღვრის საქმელით; შიო ყვეძია, რომელსაც ემართა იგივე ვამოსალები; სამინა და მისი კოჩი, რომელთაც ემართათ ბეგარა: სამი საკლავი, თორმეტი კოკა ღვინო და ღომი; ბაშს მცხოვრები სოგოჯუშა გეგია, რომელიც გაჯუსეულ ნაპარტახტალში დააყენა და დააკისრა: სამი საკლავი, ერთი ყველი, სააღაპე მესამე საკლავისა, თექვსმეტი კოკა ღვინო, თექვსმეტი ლიჯი ღომი მისი საბეროთი; ბაშს - ვატანჯია გიჩია, რომელსაც ემართა: ერთი საკლავი, ხუთი კოკა ღვინო, ათი ლიჯიში ღომი, მისი საბერო, ერთი ქათამიყ კიდევ მონინალე და მოჯალაბე და შიჯინა, ღლაშში მოსახლე ხახუტაი ქითარქია, რომელიც ლ ე ვ ა ნ და დ ი ა ნ მ ა გაუცვალა ღლაშშიშვილს მას ემართა: სამი საკლავი, თხუთმეტი კოკა ღვინო, სამი ხალთა ღომი, მისი პური, საბერო ყველი, თევზი, კვერცხი, ერთი ქათამი, მაროლი, კვირაში სამი დღე წინამძღვრისათვის; ყანის მუშაობა; ღლაშისვე მცხოვრები ერთი კაცო: ქოროძენს, მირამსა და კაცოთის შეუწირაეთ თუთაშხია შევიკკორია, რომელსაც ემართა: სააღაპე ოჩხოლი, ძროხა, მისი ღვინო, ღომი, ერთი ურემი საბერო პური, ყველი, კვერცხი, მაროლი; ბორძას-ბუძოლეი ქვაშჩია, რომელსაც ემართა: ხელოსნობა, ორი საკლავი: ერთი-სააღაპე, მეორე-წინამძღვროსა, თერთმეტი კოკა ღვინო, თერთმეტი ჯამი ღომი, ერთი ხალთა(ი სხვა, მისი საბერო საქმელი, პური, ყველი, კვერცხი, თევზი: [..]ირტსკარს-სქვამილიე ფატურია, რომელსაც ემართა: ერთი კორჩხლა ზეთი, ერთი საკლავი, სამი გუდა ღვინო; ერთი უფროსი, ორი უმცროსი, ერთი ხალთა ღომი, საბერო პური, თევზი, ყველი, ერთი ქათამი; ექვსი მოსახლე კაცი: ნაფრჩხაუსაფიჩხაუს - მიკვენია და მათი კოჩი, რომელთაც ემართათ: სამი ლალანიკონი სანთელი აღდგომა დღეს მისართმევად, ერთი საკლავი, ორი გუდა ღვინო, ერთი ხალთა ღომი, ერთი ქათამი, საბერო საქმელი, პური, ყველი, კვერცხი, თევზი; ღომისხვადი დარკალია, რომელსაც ემართა: სამი ლალანიკონი სანთელი, სამი ტილო, ერთი საკლავი, საწინამძღვრო ორი გუდა ღვინო, ერთი ხალთა ღომი, მისი საბერო საქმელი; ხერხილვის ემართა ერთი დოჭი ზეთი, ერთი საკლავი წინამძღვროსათვის, ორი გუდა ღვინო, ერთი ხალთა ღომი, მისი საბერო საქმელი; ჯღატუშია და ხახულეი ძარსანია, რომელთაც ემართათ: ერთი სააღაპე ხარი, ხუთი კოკა ღვინო, ორი ხალთა ღომი და საბერო საქმელი. მესამე წელს ევალებოდა-ოჩხოლი. ამას გარდა - ორი საკლავი, თერთმეტი კოკა ღვინო, სამი ხალთა ღომი, მისი საბერო, ერთი ქათამი; ოჩხოლს რომ მოზგვრავდნენ, ერთი მომც

რო საკლავო, იმისათვის უნდა მიეყოლებინათ როჟია მიდარაჯი, რომელსაც ემართა: სააღაპე ნაალღგომეცს, გიორგობას – ერთი ცხვარი, საწინამძღვრო – ერთი საკლავი, თერთმეტე კოკა ღვინო, ორი ხალთა ღომი ერთ ცხვართან ერთად, მეორე წინამძღვრისათვის – ერთი ქათამი, საბერო საქმელი. გიორგი ლიპარტიანთან ერთად ლევანმა შესწირა: თვრამეტი კომლი კაცი, ერთი სსახლე, საწირავი იარაღი: ბარძიმი, ვერცხლის ფეშუში, მისი კამარა, ვერცხლის კოვზი, [მ]თაწმიდის ბერის საკადრისი სამოსი, სტინხარი და ყველა იარაღი, რაც მწირველს სჭირდებოდა; კალმადლის ბაჟიდან: ერთი საბაზნი, ერთი ქუნთი, ოთხი ლანი, ორი მეში, ერთი ჩეჟმა, სამი მთელი თევზი და სამი კაცის ტვირთი შაჩილი (1642 წ. Qd – 6740); გ ა ნ უ ა ხ ლ ა: ხოფის ტაძარს დაღან-გურიელ შამადალასაგან აღრე ბოძებული შეწირულება და დაუმტკიცა მსხულებს წმინდა გიორგის ეკლესია და ეპამამული: ბერი ზოსიმე, კემხელში ვეგებერია, ვაჟრის შვილები, ბაბალიშ და მისი ძმები, კახია და ვაჟიბედა, ორი მაშისძენი, ღვის მამაი, ლადარია მიქაილ და მამისთული, წუწუნარი მამული და მარანი, კვირია მსხუღოთ, თათარაი წუწუნავეა, ბერია, ბონია ჭრისტეშია მათი მამულეებით; რიონზე – ქალაღის ნახევარი ბაჟი, ქარიატას და კემხელის მესამელი ნავი და ბაჟი, ნოხუღენში – ოთხი კომლი კაცი: ყურუა, სხვიტავეა, ანდალა – ისშვილი და შონია მათი მამულით; . ტუს და ჭვირიას გამოღმა – მთელი ნახადირევი; გ ა ნ უ ა ხ ლ ა ავრეთვე სამადალე დადიანის მიერ გაჩენილი სამართალი. კათალიკოს მაქსიმე მაჭუტაძესთან ერთად გ ა ა რ ი გ ა მელიასა და საყდრის კაცების (ილობა ([1628–1647 წწ.] Hd – 155 1a), წაჩხურის მთავარანგელოზს – მამა-პაპათა მიერ მიცემული შეწირულება: რატია, გამარჯილი, ქაიხოსრო და მისი შვილი – პაპუნა ყმებითა და ორი სსახლოთ ([1639–1657 წწ.] სს. სს. N 56), იორანე და იოვანე ქავთაროებ – პაპამისის, მამია დადიანისაგან მიცემული სენაკის მაცხოვრის კანდელაკობა ([1628–1657 წწ.] სს. II. N 55); ს ხ ვ ა დ ა ს ხ ვ ა: მ ი ს ი ბრძანებით, მაღაქია კათალიკოსმა აღადგინა მიწისძვრისაგან დანგრეული ცაიშის ეკლესია და შეადგინა საცაიშლო სოფლები: დარჩელის, ჩოხათის, ქალას შემოსავლის დაეთარი ([1616 – 1621 წწ.] ქსდ. III. N 92); ი გ ი იმერელ ბატონთან და ლიპარტიანთან ერთად ლაშქრით კახთ ბატონს მცხეთამდე ჩაპყვა ([1619–1626 წწ.] Qd – 826), მ ა ნ როსტომ მეფეს მიათხოვა თავისი და, მარიამი, რომელსაც მზითვად გაატანა მრავალი ძვირფასი ნივთი, წიგნი, გააყოლა მსახურები ([1634 წ.] 1448–3369), ააშენა კოცხერის ღმრთისმშობლის სახელზე ორი ტაძარი, რომლებიც მოახატვინა და შეამკო (1640 წ. Ad – 1057 ა), თავის დას, მარიამს, მზითვეში გაატანა იოვანე აფხაზი (1646 წ. 1450–12/7), როსტომ მეფეს მიაბარა ზაად წერეთელი, რომელსაც როსტომმა მამული უბოძა (1648 წ. II. 10. Sd – 1138), როდესაც მარიამი როსტომთან მიჰყავდა, ოცხეში გზაზე გადაელობა იმერთა მეფე გიორგი, რომელსაც ი გ ი შეებრძოლა და დაამარცხა. ი გ ი. როსტომს კაცისხილს შეხვდა (1648 წ. ქრ. II. 461–464), განაახლებინა სჯურის (?) ხატი (1652 წ. Ad – 1507 ბ), მ ი ს ი გამარჯვების სამახარობლოდ როსტომ მეფესთან მივიდა ასლამაზ ჩაჩიკაშვილი, რომელიც მეფემ გაათარხნა (1655 წ. 1450–18/149), მ ა ს ფიცის წიგნი მისცა ქაიხოსრო შანგულამ საკათალიკოსო, საცაიშლო და სახევისთავო მამულეებზე უღაობის შესახებ ([1611–1657 წწ.] Hd – 11204); ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა: უ (ნობი პირის

მიერ [ბიკვინტის] საყდრისათვის მიცემულ შეწირულების წიგნში: შემწირ-
ველის დიდი დაქინებით, ლ ე ო ნ და დ ი ა ნ ს შეუწირავს [ბიკვინტის]
საყდრისათვის სასახლე სამი კომლი კაკით ([1616–1657 წწ.] H1–11205),
ვამეყ დადიანის მიერ ბიკვინტის ღმრთისმშობლისათვის მიცემულ შეწი-
რულების წიგნში: მ ი ს ი გარდაცვალების შემდეგ ოდიშში გაბატონ-
ებულია ვამეყი (1659 წ. 1448 – 2153), აფხაზეთის კათალიკოს ზაქარიას
მიერ იოვანე [ქვათარიათის] მიცემულ ყმების წყალობის წიგნში: მ ი -
ს ი წყალობის წიგნი უნახავს კათალიკოს ზაქარიას ([1657 – 1660 წწ.]
Qd–9670), შამადავლე დადიანის მიერ წაჩხურის ხატისათვის მიცემულ შე-
წირულების წიგნში: მ ი ს ი გარდაცვალების შემდეგ ალექსანდრე მეფე ოდიშს
ჩასულა და ვამეყ ლიპარტიანი გაუბატონებია ([1661–1680 წწ.] სს. II.
N 56); მ ი ს ი ბეჭედი და ხელროფა აქვს შემდეგ საბუთებს: 1448–3369,
H1–1551 ა. Qd–6740.

დადიანი ლევან (ვარ. ლეონ; შამანდავლე) III – [1660, 1675 – [1680] წწ.
სრულიად ოდიშისა და აფხაზეთის მპყრობელ-მჭონებელი (1675 წ. 1448–2225).
პ ყ ა ვ ს: მ ა მ ა იესე ბატონიშვილი ([1661–1680 წწ.] სს. II. N 56), ბ ი -
ძ ა ლევან II დადიანი ([1660–1680 წწ.] H1–1551 ა, სს. II. N 56), თ ა ნ ა -
მ ე ე ხ ე დ რ ე: თამარ ([1678–1680 წწ.] H1–1551 დ), თინათინ, ალექსან-
დრე მეფის ასული ([1661, 1675 – [1680] წწ. 1448: 2141, 2225, სს. II. N 56),
შ ე ი ლ ი მანუჩარ ([1673]–1675 წწ.] 1448: 2141, 2225) შე ს წ ი რ ა ბიკვინტის
ღმრთისმშობელს, დავით ნემსაძის კათალიკოსობის დროს, საკანონოდ – ხოფი
ორი სასახლით, ხორაგით და მისი სარკოთი (1675 წ. 1448 – 2225), ლევან
II დადიანის გარდაცვალების შემდეგ ვამეყ ლიპარტიანმა, ალექსანდრე იმერ-
თა მეფის დახმარებით, მ ა ს წაართვა ოდიშის ბატონობა. ი გ ი
ქართლს წავიდა, სადაც ქართველმა ბატონმა მ ა ს ისპაანში ყაენთან
უშუამდგომლა. ყაენმა მ ა ს იმერეთსა და ოდიშში დიდი ლაშქრით გა-
აყოლა შამანავჯ მეფე, რომელმაც იმერეთში გააბატონა თავისი ძე არ-
ჩილი, ხოლო ოდიშის ტახტი ვამეყ დადიანს წაართვა და შ ა მ ა ნ დ ა ვ -
ლ ე ს დაუბრუნა. მ ა ნ გ ა ნ უ ა ხ ლ ა წაჩხურის ხატს ლონ დადიანის, ლევა-
ნის, ვამეყისა და იესე ბატონიშვილის შეწირულებანი და ხელახლა შესწირა
გაბარიელ და პაპუნაი რატიები; პაპუნა რატისა უ ბ ო ძ ა : ტყაყურს, შორ-
კელას, ანაელას, ხორკას მდგომი ხომალდების მდივნობა, მებაეეობა, დადი-
ანთა სახლის მოლარეობა, მოლარეთუფროსობა; რატიებს დააკისრა: მასპინ-
ძლობა და სულიწმიდის მოსვლის დღეს ცხრა ხუცესით ეამისწირვა ([1661 –
–1680 წწ.] სს. II. N 56); ს ხ ვ ა დ ა ს ხ ვ ა : და უ მ ტ კ ი ე ა დავით ნეე
საძეს კათალიკოსობა ([1673 წ.] 1448–2141). დ ა მ ტ კ ი ე ა ბიძამისის,
ლევან დადიანის მიერ ხოფის ტაძრისათვის მიცემული იადგარი, რომლის მი-
ხედვითაც, „სამი ნავი თათრები“ რომ მოვიდოდა, ორი მათ კაცთან დადგებო-
და, მესამე – ხატს ყმასთან და მებაეეე ამის მიხედვით. გაარჩიებდა ([1660–
–1680 წწ.] H1–1551 ა), მ ი ს ი ბ რ ძ ა ნ ე ბ ი თ, დავით კათალიკოსმა
ლ ე ო ნ და დ ი ა ნ ი ს . გ ა ნ ვ ე ნაბოძები ისუფ: ლიფონავა შესწირა ბიკ-
ვინტისა და ხოფის ღმრთისმშობელს ([1678–1680 წწ.] H1–1551 დ), უ შ უ -
ა მ დ გ ო მ ლ ა ქვათახევის მონასტრის ჯვარისმტვირთველს. გორაკი მეფის
წინაშე, რათა წინამძღერის გარდაცვალების შემდეგ მონასტრის წინამძღუ-

რობა მისთვის (ჯვარისმტვირთველისათვის) მიეცათ ([1676–1680 წწ.] Hd – 14937).

დადიანი ლიპარ – ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა: ალექსანდრე მეფის მიერ ეზია იოსელიანისათვის მიცემულ მამულის წყალობის წიგნში: ი გ ი და [ქაიხოსრო] გურიელი, ურუმის ჯარის თანხლებით, ალექსანდრე მეფეს ბანძაში შეეებნენ და დამარცხდნენ (1647 წ. sic [1658 წ.] Hd – 14742), ალექსანდრე მეფის მიერ იოვანე ომაღმანიძისათვის მიცემულ მამულის წყალობის წიგნში: ი გ ი, ქაიხოსრო გურიელთან, ფარათ ფაშასთან და „ქართველი ბატონის“ სახლთუხუცეს ქაიხოსრო ციციშვილთან ერთად, შეებრძოლა ალექსანდრე მეფეს და დამარცხდა ([1658–1660 წწ.] Hd – 1789).

დადიანი ლიპარიტ – ჰ ყ ა ე ს შ ე ი ლ ი მამია გურიელი. მისი შუამდგომლობით, გიორგი მეფემ იოვანე ორალელისძე-კუტიასშვილს გაუჩინა სისხლის ფასი (1463 წ. Qd – 9021 სს.).

დადიანი ლიპარტიანი – ძ მ ა ე ვ მ ე ბ დადიანისა, იხ.

[დადიანი] მამია – გ უ რ ი ე ლ ი, ჰ ყ ა ე ს მ ა მ ა ლიპარიტ დადიანი. მისი შუამდგომლობით, გიორგი მეფემ იოვანე ორალელისძე-კუტიასშვილს გაუჩინა სისხლის ფასი (1463 წ. Qd – 9021 სს.).

დადიანი მამია – ჯადარძიძეებისაგან შევიწროებულმა სენანებმა რქაჩიანსა და დადემქელიანს სთხოვეს მამია დადიანთან შუამავლობა, რათა მას სიანებისათვის ალექსანდრე მეფესთან ეშუამდგომლა. მათ საშუამავლოდ გაუგზავნეს ცხრა ჯოჯო. ამ საქმეზე მან ჰყონდიდელი გაგზავნა მეფე ალექსანდრესთან, რომელმაც სენანებსა და ჯადარძიძეებს შორის სასისხლო დავის გარჩევა გადაწყვიტა (1503 წ. სს. II. N 27).

დადიანი მამია – ჰ ყ ა ე ს: შ ე ი ლ ი. ლევან, [შვილი შვილები]: გიორგი, მამია (XYI ს. 1448–5033), [შვილი შვილის შვილი] ლევან II დადიანი, იხ., შესწირა ბიჭვინტის ღმრთისმშობელს: მანთხოჯის სასახლე და მონასტერი, ორმოცი კომლი კაცით და ერთი აზნაური შვილით – რატიანით, ჯიქთუბანი და მთავარანგელოზის მონასტერი თორმეტი კომლი კაცით, ეგურის პირს – ნაჯანურს, სამოცი კომლი კაცით, ხოირს – წმინდა გიორგის ეკლესია ოცდახუთი კომლი კაცით, წამხარს – გამეგრვალთა, სასახლე სუბეში, სოფელი მუხური აზნაური შვილებით და ოცდაათი კომლი კაცით, ტყაურუს – შეთევეზე და მენავტე შამიგია ჰუჭურია და დათია, მარმარისკარს – ეგვიბტო და ჩხუნბურია, აფხაზეთს – ბიჭვინტის ახლო მდებარე სოფელი აითარნე, არუხა და რაბიწა, აითარნეს მთა ზეთის ხლოვანი (XYI ს. 1448–5033), ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა: ლევან დადიანმა წაჩხურის ეკლესიას განუახლა მისგან მიცემული შეწირულება ([1639–1657 წწ.] სს. II. N 56), აფხაზეთის კათალიკოს ზაქარიას მიერ იოვანე [ვათარისათვის] მიცემულ უძების წყალობის წიგნში: მისი და ლევან დადიანის საბუთები უნახავს კათალიკოს ზაქარიას ([1657–1660 წწ.] Qd – 9670).

დადიანი მამია – [შვილი შვილი] მამია დადიანისა, იხ.

[დადიანი] მანუჩარ – მამია: ლევან II დადიანისა, იხ., მარიამ დედოფლისა, იხ., ლევან დადიანმა წაჩხურის ეკლესიას განუახლა მისგან მიცემული წყალობა ([1639–1657 წწ.] სს. II. N 56).

დადიანი მანუჩარ – შვილი ლევან II დადიანისა, იხ.

დადიანი მანუჩარ — შვილი ლევან III დადიანისა, იხ.

დადიანი მარიამ — იხ. მარიამ, მანუჩარ დადიანის ასული, დედოფალი.

დადიანი ოზბეგ — ერისთავთ-ერისთავი, დემეტრეს მეფობის დროს, მისი ბრძანებით, დანიულმა, ცაიშელმა მთავარეპისკოპოსმა, აკურთხა ლაბსეულდაშის მთავარანგელოზის ეკლესია, რომელსაც ცხმარის ხევმა გაუჩინა საპატრიო ([1442—1452 წწ.] სსძ. II. N 26).

დადიანი შამანდავლა (ვარ. შამანდავლა; სამანდავლა) — [1455]—[1474] წწ. დ. დიან-გურიელი, ერისთავთ-ერისთავი ([1470—1474წწ.] 1448—5020) მან იერუსალიმის და ანტიოქიის პატრიარქს — მიხაელის ხელდასხმით, იოვაკიმე კათალიკოსად დააყენა და გაუჩინა საკათალიკოსო სარგომსხულებს წმინდა გიორგი შუსაველით, გამოსავლით, მამულითა და გლეხებით, ჯვარისმტვირთველი ბერი ზოსიმე, გეგებერია, ბაბადიშა, კახიაი და ვაქებდაი კაპრისშვილები, დედისმამი და ლადარია მამისძენი, მიქელა და მამისთული ნადირია, კუირია მასხელია მისი შვილებით, ოთარია წუწუნავა, ბერია, ქრისტეშია ბანი — მათი მამულებით, ნიხუდენში ოთხი კომლი კაცი: ყურუ, სხუიტავა, ანდალია შაილი და შონია მამულებითა და კარის ეკლესიით ([1455 წ.] 1449—1571); იხ — სენიება: იერუსალიმისა და ანტიოქიის პატრიარქის, მიხაელის მიერ ცაიშელ-ბედიელ იოაკიმეს კათალიკოსად კურთხევისა და საქართველოს ეკლესიისათვის წესების დადგენის წიგნში: მისი თანადგომით მიხაელ პატრიარქმა აკურთხა ცაიშელ-ბედიელი იოაკიმე კათალიკოსად ([1470—1474 წწ.] 1448—5020), ლევან დადიანის მიერ ხოდის ტაძრისათვის მიცემულ ყმა-მამულის შეწირულების წიგნში: იგი დასაფლავებული ყოფილა ხოდის ტაძარში. ლევან დადიანმა ხოდის ტაძარს განუახლა მის მიერ მიცემული შეწირულება. მას, იერუსალიმის და ანტიოქიის პატრიარქის მიხაელის ნებართვით, აფხაზეთის კათალიკოსად დაუსცემს იოვაკიმე იმ დროს, როცა „აფხაზნი უსჯულოებად მოქცეულან“ და გაურიგებია ეამთა ვითარებისაგან მოშლილი ძველი იადგარი ([1628—1647 წწ.] Hd—1551 ა).

დადიანი შამანდავლე — იხ. დადიანი ლევან III.

[დადიანი] შერგილ — იხ სენიება ლევან დადიანის მიერ ხოდის ტაძრისათვის მიცემულ ყმა-მამულის შეწირულების განახლების წიგნში: იგი დასაფლავებულ ყოფილა ხოდის ტაძარში ([1628—1647 წწ.] Hd—1551 ა).

დადიანი ბაჟიგ — ერისთავთ-ერისთავი, მან დატურთუხ ტეისი, შენსწირა სეტის მთავარმოწამეს ოთხი გლეხის: დაგვიანი ძიძიას, შამიგია [...|ნას, შამიგია ჳერუხინას და დაეთელა გვაგვინიას ბეგარა — ცელი (XIX ს. სსძ. II. N 125), ჳურაშის ეკლესიას მისცა შეწირულების დაწერილი (XIX ს. სსძ. II. N 126).

დადიანი გიორგი — თავმდები უშგულისა და კალის ხევების გაუყრელობის დაწერილისა (XIX ს. ლაგ. N 5).

დადიშელიანი — იგი და რუჩაგიანი ჯაფარიძეებისაგან შევიწროვებულმა სვანებმა გაგზავნეს მამია დადიანთან, რათა მათ სვანებისათვის აღექსანდრე მეფესთან ეშუამდგომლათ (1503წ. სსძ. II, N 27).

დადუკა — თანამეცხედრე შანშე სეფედავლეს შვილისა, იხ.

დადუნაშვილი — მისი ვენახი ესაზღვრებოდა ბაგრატ მეფის მიერ

იომ ფანჩულიძისათვის ბოძებულ სავენახეს ([1510—1565 წწ.] 1448—5032).

დადუნაშვილი—იხსენიება მელქისედეკ] ეპისკოპოსის მიერ ოქროპირის მამისათვის მიცემულ მამულის წყალობის წიგნში (1548 წ. Hd — 1573).

დადუნაშვილი ზაქუტა — მ ო წ მ ე კ აკალა გოგარისშვილის მიერ ბერუა ჰოდრეკილადისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. Ad — 1668).

დადუნაშვილი სულამა — მ ი ს ი ხაქონი მამული გიორგი ტოხვაძემ მიპყიდა ივანე ცირლილადეს (1565 წ. IY. 12. Hd — 1566).

დავითანი გიორგი — დ ა მ წ ე რ ი დაწერილისა (XIV ს. სწძ. N 57 ფრაგმ.).

დავითანი გორასი — დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე ვ. ვაჟილა ვახდაგიანის მიერ მიქელ სტრეელისათვის მიცემული : დაწერილისა სკამისნაკურთვზე უსარჩლობის შესახებ (XY ს. დასაწ. სსძ. II. N 108), ვაჟილა ვახდაგიანის მიერ არჯევან სტრეელისათვის მიცემული დაწერილისა სასისხლო საქმეზე (XY ს. დასაწ. სსძ. II. N 103).

დავ(ია)ნი ივან(ე) — იხსენიება „მასპინზლად“ მასპინძელთა რიგის დაწერილში (XIV ს. სწძ. I. N 53).

დავითან(ი) ივანე — იხსენიება „მასპინზლად“ მასპინძელთა რიგის დაწერილში (XIV ს. სწძ. I. N 53).

დავით — კ ა რ ი ა და ს ა წ ო ლ ი ს მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი, დ ა მ წ ე რ ი გიორგი მეფის მიერ დავით მიქაბაძისათვის მიცემული სასისხლო სიგელისა (1325 წ. ქმ. N 1605 სას.).

დავით — მღვთისმეტყველის დ ე კ ა ნ ო ზ ი, მთავარ—მამა მემღვიმე იოვანესთან და მღვთისმეტყველთან ერთად მქედელ ჯაუხრო ბავტისძეს მისცა ვარდანიძეთა საღალოდ ნაქონი სამი დღის შოლარჩიური მიწა და გაუჩინა ბეგარა— შიობა დღეს ოთხი ღირსი ცელი (1344 წ. IY. ლბ. si c! ქრ. II. 480—481).

დავით — დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე ლავერს ზემოთ ერთობილ ეჭუდელთა დაწერილისა შრომის „გამტეხთა“ და მპარავის შემნახველთა შეტევენების თაობაზე ([XIV—XY სს.] სსძ. II, N 75).

დავით II — 1417—1428 წწ. კ ა თ ა ლ ი კ ო ს ი [1425]—1428 წწ., შ. ვ ი ლ ი მეფე ალექსანდრე I—ისა, იხ., მ ი ს ი კ ა თ ა ლ ი კ ო ს ო ბ ი ს დროს შესწირა სვეტიცხოველს: ბარათა ქაჩიბაძემ სოფელი ყორანთა და დაიწესა ორი აღაპი ([1425—1428 წწ.] 1449—1527), ალექსანდრე მეფემ — საგარეჯოს მთას აქეთი და მთას იქეთი სოფლები: ორკოშინი, ბერთუბანი, თვალნი, გიორგიწმიდა ტაძრები, არიელი, კერენა, კეხთა, თოლეჯი, ხუდაშენი, ვანთა, აკურა მისი უდაბნოთი, კალაური, ნაპირი, ჯიშითი, ვეძისხევი (1428 წ. I. 21. 1448—2243); ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა ალექსანდრე მეფის მიერ სვეტიცხოველისათვის მიცემულ შეწირულების განახლების წიგნში: ალექსანდრე მეფეს მიქაელ კათალიკოსისათვის უთხოვია მისი ხელდასხმა (1420 წ. IX. 10. 1449—1513) და გარეჯის უდაბნოების შეწირულების წიგნში, როგორც პატრიარქად გამზადებული (1424 წ. I. 6. 1449—1650).

დავით III — 1435—1439 წწ. ქ ა რ თ ლ ი ს კ ა თ ა ლ ი კ ო ს - პ ა ტ რ ი ა რ ქ ი, მცხეთიშვილთა თანხმობით, სვეტიცხოველის მსახურთუხუცეს [დავით] ქარციხის უ წ ყ ა ლ ო ბ ა ლომისგულ სუნულადის მიერ მცხეთისათვის შეწირული მამული გორში. იქვე მცხეთის კუთვნილი გლეხები, ერთბეშთიან დიაკონისძე მამულით, რომელიც დ ა ვ ი თ ი ს მერქიჭის მამ-

მულს ესაზღვრებოდა. ფეშრუკაული სახლ-კარი და ვენახი. დააკისრა ქარციძეებს ორი სამსახური: ლაშქრობა და ცხეში ღვთა, განუახლა ავრეთვე სამკვიდრო მამულის, თელაურის წყალობა ([1435-1439 წწ.] 1450-29/61); ალექსანდრე მეფემ, მისი კათალიკოსობის დროს თავისი შვილის საფლავისათვის შესწირა სვეტიცხოველს თბილისში მცხოვრები მეჭვბე მეწადლი, ქურციკა, ლუკია და ბუჩხიხთა მამულებით. შეაწერა ქალაქს ტამლის ლიტრანახევარი ზეთ-ყოველთაურად სვეტიცხოველში დასანთებლად (1435 წ. 1449-1659), მანვე შესწირა სვეტიცხოველს ატენში, წინუბანს მცხოვრები გათარხნებული ლომიშვილები მათი მამულებით (1439 წ. 1449-1519).

დავით IX - 1442-1459 წწ. ქართლის კათალიკოს-პატრიარქი, გაუკვეთა გადასახადი და განუსაზღვრა საწყაოს ოდენობა ჯვარში მცხოვრებ სვეტიცხოველის მეკურღუბეებს (1454 წ. 1.10. 1449-1525); მას მისცეს პირობა: მის მიერვე კურთხეულმა კუმურდოელმა იოანე ლასურისძემ ([1442-1459 წწ.] Hd - 2082), ანჩელმა არქიმანდრიტმა ქერობინ აბელისძემ მცხეთის საყდრისად მი ერთგულების შესახებ, შეპირდა ავრეთვე, რომ თუ ყვარყვარე [ჯაყელი] მაწყვერლობას შესთავაზებდა, ამ სახელს არ მიიღებდა კათალიკოსის დაუკითხავად. მას შეუტყუებია მაწყვერელი და სამცხის სხვა ეპისკოპოსები და ანჩის საყდრის არქიმანდრიტად ქერობინი უკურთხებია ([1453 - 1459 წწ.] Ad - 512); მისი კათალიკოსობის დროს: გიორგი მეფემ შესწირა სვეტიცხოველს ნიაბის ბოლოს სოფელი გომნი და დაიწესა თავისთვის და თავისი ძმის, დიმიტრისათვის ექვესი აღაპი (1449 წ. XII.25. 1449-1524), რამინ გაბელისძემ, თავისი ძმის, საპამის უკანონო ქორწინებასთან დაკავშირებით, სვეტიცხოველს შესწირა კრციხილანს მოსახლე ლალასძე ერთი ვენახითა და მამულით, ერგნეთს-ჯოხასძე ორი ვენახით, ავრეთვე-სამი დღის ვენახი (1451 წ. III.8.1449-1481), მოარეუთუტესმა თაყა ზევედგინიძემ სვეტიცხოველს-ალექსანდრე მეფის მიერ სამკვიდროდ ნაბოძები აბულახტარისეული ქვეში ეკლესიითა და ყმა-მამულით და დაიწესა ლაზარეს აღდგინების დღეს ჟამისწირვა და აღაპი (1459 წ. ახლ. 1449-1664), ფავენელ უჯარმელმა ვირშის მთავარანგელოზის ეკლესიას-ოჯიკასძის ოქროთი ნაყიდი და მიქაური მამულები, რომლებიც გაცულის გზით მიიღო გრიგოლ ჯინჯიხისძისაგან (1459 წ. IX. 28. 1449-1484), გაათავისუფლა გიორგი მეფემ მცხეთა საბალაის გადასახადისაგან (1457 წ. Y.3. 1449-531); ხელი ჩაუერთო საბუთებს: Ad - 504, 1449-1525.

დავით - გარეჯის მოღვაწე, დამატკიოა დოდოსრქის წინამძღვრისა და კრებულის მიერ კათალიკოს შიოსათვის მიცემული სააღაპე წიგნი (1443 წ. ჰრ. II. 255).

დავით - მთავარეპისკოპოსი, დამწერი ბაგრატ მეფის მიერ არჯეან ავანდაძისათვის მიცემული სასისხლო სოგლისა (1452 წ. Sd - 521 სას.).

დავით Y - 1466-1479 წწ. ქართლის კათალიკოსი, უწყალობა: უძეოდ გარდაცვლილი მცხეთის შვილის, ივანიასძის სახლ-კარი ქადაგ დიმიტრი [მალალაძეს], რომელიც ასევე უმემკვიდრეოდ გარდაიცვალა. შემდგომ მან ივანიასძედ მღვდელი მახარებელ მალალასძე დასვა და უბოძა ივანიასძისეული და დიმიტრისეული ყმა-მამული: კავთისხევეს - სასახლე და

ეკლესია, ქვათახეცს – სასაფლაო ბოსტნით, წალკოტით და სენაკით, ოჩლიურში – ორი კომლი სენანიანები, ნიაბს – გლეხი და მამული, მეტეხს – ეენახი, ჩოჩეთს–მამული, გორს– ფუშრუკაული არმაზი და ღიაკონისძენი, მცხეთას– სენაკი, სახლი და სამცხეთიშვილო (1470 წ. Hd –1352), ბაგრატ მეფის ნებართვით და მცხეთიშვილთა მოწმობით, ოქროპირ მალაღაშვილს – მცხეთის ქალაქების, ივანისძისა და ღიმიტრის ნაჭინი მამულები კავთისხეცეში, წინარეხში, ჩოჩეთში, ზერტსა და გორში (1472 წ. Ad –1498 გ); და ა ა მ ტ კ ი ც ა ბაგრატ მეფის მიერ გიორგი ერულისათვის მიცემული სასისხლო სიკელი (1472 წ. Qd –7118 სას.). მისი ნებართვით მეჯინიბუთუხუცესმა მამისამ ანდერძი დაუტოვა თავის ძმისწულ ზაქარიას (1477 წ. Qd – 1354). მას მისცეს პირობის წიგნი: ამა ალავეერდელმა გაბრიელმა – ერთგულების შესახებ ([1466 – 1479 წწ.] Ad – 125), კალაურელებმა, რომ შეურიგდებოდნენ გორგიასშვილს და კობზე მოახსენეს ათას–ათასი თანგა ([1466 – 1479 წწ.] Ad –626), უცნობმა პირებმა, რომ არ უორგულებდნენ, არც სხვა ბერსა და მონაზონს ინდომებდნენ კათალიკოსად და არც უნდოდაც ემოყვრებოდნენ ([1466–1479 წწ.] ქრ. II. 270); მისი კათალიკოსობის დროს: შესწირა სვეტიცხოველს ბაგრატ მეფემ, თავისი მამის, გიორგის სალდაპე, ღილომს მცხოვრები გლეხები: ესაბერ მზეოსძე და გეგელისშვილი მათი მამულებით (1466 წ. ქრ. II. 287), მასვე – ალექსანდრე მეფემ – კახეთში, ვეინის პირას, სოფელი ახალშენი და თორლოანი (1479 წ. 1.2.4. Ad –1838), განუხალა მცხეთას დავით ქაჩიბასძემ სომხითში სოფელ ყორანთას შეწირულება ([1466–1479 წწ.] 1449–1528). მისი ხელრთვა აქვს საბუთს Hd –1352.

დავით – კარის მწიგნობარი, დამწერი ბაგრატ მეფის მიერ დანიელ ელიოზისძისათვის მიცემული საალაქე წიგნისა (1467 წ. I.21. Qd –27).

დავით – [...]ლასიძე, ოპიზის წინამძღვარი, შესწირა ბერთის ღმრთისმშობელს აღრე ბერთისგანვე ნაყოფი ევენახი, ყანა, ათანასეული ევენახი, მარანი და ყანა (XY ს. Q-906. 158v–159v).

დავით – მექემუხტე, შესწირა [აჟილას] წმინდა გიორგის ნასყიდი ევენახიდან ხუთი თავჩაფი ტყბილი (XY ს. H–1782. 172 v).

დავით – [ვაჩიძორის] მონასტრის მოძღვარი, წერილი მისწერა ბართლომე ჯურელთან ერთად, ხაველს მღვამ პატრონ ნიკოლაოზს, რომელშიც სთხოვდა [ვაჩიძორის] წმინდა სტეფანეს მონასტრში დაბრუნებას და მათთან ერთად მოღვაწეობას. ამავე დროს, შეატყობინა, რომ ნიკოლაოზს უბოძეს ნამორეთი (XY–XYI სს. აეკოჩ.65).

დავით – [სახლიკაცი] ივანასი, იხ.

დავით – ნიკორწმინდელი, იხ. საყვარელიძე დავით

დავით – გოსტაშაბ ბარათაშვილმა ძმებთან გაყრის დროს გასანაწილებელ მამულებში შემოიტანა ნასოფლარები ღიაკონი[ან]თ მამულის გარდა, რომელთაც დავითი იჩემებდა ლუარსაბ მეფის განაჩენის თანახმად, მას ეს მამული დარჩებოდა იმ შემთხვევაში, თუ დაამტკიცებდა მასზე საკუთრების უფლებას ([1527–1556 წწ.] 1450–18/98).

დავით – სხეებთან ერთად გაარჩია ზაალ, გურასაბ, ყანდურალ და ანდერძიან ჩოლაყაშვილების სამამულე დავა ([1514–1578 წწ.] 1449–248).

დავით – ბიძა კოსტანტილესი, იხ.

დავით - ჩ ა ი ს ე ლ ი, გ ა ნ უ ა ხ ლ ა კაცხის მატხოვრის მონასტრის თაფის ყმის, მახარებელ კუპატაძის შვილიშვილის და ზერის შეწირულება, ა მ ო უ კ ე თ ა სამსახური და მუშაობა და დაუწესა ბეგარა: ხუთი თორმეტობი ლენო, ერთი კოდი პური, ორი ქათამი, ნახევარი კვერციხი ([1580-1590 წწ.] H-1791. 15r-v).

დავით - ს ვ ე ტ ი ც ხ ო ვ ლ ი ს ს ა ხ ლ თ უ ხ უ ო ე ს ი, მ ო წ მ ე ჯ და დ ა მ წ ე რ ი ლომენტი კათალიკოსის მიერ დავით ტაერიშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1600 წ. Qd-4).

დავით - „ცხეთელი“, ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა ალექსანდრე მეფის მიერ კაცობერ თოფურჩიძისათვის მიცემული სასისხლო სიგელის მტკიცებულებით ნაწილში (XY-XYI სს. ქმ. N 1608სას.).

დავით - [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] ხეროასი, იხ.

დავით - ხ უ ო ე ს ი, მ ო წ მ ე ბონდელ აბრამ ბარათაშვილის მიერ გიორგი შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1621 წ. IY.7.1450-7/8).

დავით - დ ა მ წ ე რ ი ვარდან ფალავანდიშვილის მიერ არაქელა ბასტამაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1623 წ. Y. 18. 1450-3/100).

დავით - შ ვ ი ლ ი ლიპარიტისა, იხ.

დავით - ხ უ ო ე ს ი, დ ა მ წ ე რ ი სვიმონ გენათელის მიერ დათინასათვის მიცემული [გამოსაღების ამოკეთის] წიგნისა (XYII ს. I მეოთხ. H1-14982).

დავით - მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე იოვანე ზუნბულიძის მიერ შერმაზან მაზნევაძისათვის მიცემული მიწის წყალობის წიგნისა (XYII ს. I მეოთხ. H1-14897).

დავით - მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი შალვა ბატარაძის მიერ პაატა ნადირაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. I მეოთხ. H1-755 ბ).

დავით - შ ვ ი ლ ი აკოფასი, იხ.

დავით - 1631-1660 წწ. თეიმურაზ მეფის კარის მ დ ი ე ა ნ ი, დ ა მ წ ე რ ი თეიმურაზ მეფის მიერ: ბოდბის წმინდა ნინოსა და წმინდა გიორგის ტაძრებისათვის მიცემული საურისა და ჯურუმის გამოსავლის შეწირულების განახლების წიგნისა (1631 წ. 1449-1460), იუსე ანდრონიკაშვილისათვის საბალახეს წყალობის წიგნისა (1637 წ. 1448-620); გივი გურამიშვილისათვის მიცემული სოფლის წყალობის წიგნისა (1642 წ. 1450-19/103), შერმაზან ხიმშიაშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის განახლების წიგნისა (1660 წ. 1450-37/197).

დავით - საწინამძღვროდან მ ი ს ი წილი მამული საბაწმინდას ზაქარია კათალიკოსმა უბოძა ზებედე ნიჭოზელს (1646 წ. si c; [1626-1633 წწ.] 1449-1178).

დავით - გორის მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე დავით ზედგინიძის მიერ პაპა ხოჯასშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1636 წ. Qd-1988).

დავით - მ დ ი ე ა ნ ი, დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე გიორგი მეფის

მიერ ხახუტა სალარქიძისათვის მიცემული ხელოსნობის წყალობის წიგნისა ([1605-1639 წწ.] Hd-11465).

დავით - შვილი დიმიტის წმინდა გიორგის დეკანოზ ათანელისა, იხ.

დავით - მეტრეხე, მოწმე ქრისტეფორე კათალიკოსის მიერ შარმაზან ზუნბელიძისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1645 წ. 1450-31/122).

დავით - ყული, ენისელში მდებარე მისი მამული თეიმურაზ მეფემ უწყალობა ბოქალთუხუცეს ავალ ავალიშვილს (1646 წ. XI. 26. 1450-47/149).

დავით - ძმა ალიბეგისა, იხ.

დავით - 1651-1667 წწ. დედოფლის დეკანოზი | ხელმწიფის დეკანოზი (1651-1667 წწ. 1450-29/59, Hd-14688, Qd-4142,). ჰყავს ძმები: პეტრე და ზაქარია (1651-1667 წწ. Hd-14688, Qd-6893, 3142). მარამ დედოფალმა მას ამბროსიული ბაგის სანაქელოდ უწყალობა ზემო ქართლის სადროფლო მამულების მებაღახეობა (1651 წ. Hd-14688); ყულია: შოშიტა სალარქიძისაგან ნასოფლარში მოლოზანიძის მიწის გვერდით „ქანიაურის ზომა“ ორი დღის მიწა (1666 წ. Qd-6893), პაპუნა ფანელის შვილისაგან მიწა, ნაწილი კი გაუცვალა რიკაძისეულ სასახლეში, გომიძისეულ ნაფუძარში, რევაზასეულ ნაზერევეში, ბურნაძისეულ ბაგაში და წუნარეულ მაზიტაშვილისეულ ბაგაში მისცა ოზიური ეენახი, ყურა - ულის ბაგა და მოედნის პირს ორმოცდაექვსი ადგილი (1667 წ. Qd-9611); შუამდგომი და საქმის მოქმედი დავით და თამაზ ქარსიძეების გაყრისა (1651 წ. 1450-29/59); მოწმე და დამწერი ივანასა და ამბროსი შორის დავის გარიგების წიგნისა. ასეთივე წიგნი მას დაუწერია [ათანაჲ] ტატიშვილის მანგლულობის დროს (1661 წ. Ad-1687).

დავით - ახალდაბნის ტიხოვრები, ხუცესი, შეიღებთა და მამულთ წილად ხელა: მანუჩარ და ჯიმშიტა თუმანიშვილებს (1656 წ. ახლო. Hd-14665), მანუჩარ [თუმანიშვილს] (1656 წ. Hd-11996).

დავით - ბატონი, მისი და პატას ბრძანებით, მიქელა და მახარა აღომლის შვილებმა ლომა ბლორძელს მიჰყიდეს მიწა მლაშეში ([1626-1656 წწ.] 1450-12/127).

დავით - ბაზიერთუხუცესი, მოწმე პატარაზმადის მიერ დავით კოზმანიშვილისათვის მიცემული თენასყილობის წიგნისა (1664 წ. 1448-2338).

დავით - 1664-1679 წწ. ნაცვალე, მოწმე: ასლანის მიერ ერშიაძინის ეკლესიისათვის მიცემული ქულბაქის შეწირულების წიგნისა (1664 წ. III. 18. 1450-21/47), ჭაფანაკანთ ფასოსას მიერ ასლანისათვის მიცემული ქულბაქებზე უდაობის წიგნისა (1668 წ. III. 3. 1450-22/107), ვახტანგაანთ ნასყიდას მიერ მანუჩარის შვილ პაატაბეგისათვის მიცემული თენასყილობის წიგნისა (1669 წ. X. 27. 1450-21/9). სარუხანთ ხოსინას მიერ ქაფანაკანთ ფარსადანასათვის მიცემული ქულბაქების ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. VI. Sd-754), მანთაშას მიერ აშოთან ბატონიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. 1. 2. 3. 1450-5/101), თამაზ ჯანშიარას შვილის მიერ ერშიაძინის კათალიკოს-პატრიარქ იაკობისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. VI. 1450-5/87).

დავით - 1665-1675 წწ. დედოფლის კარის მღვდელი, მოწმე და დამწერი: ოტინა იაზაშვილის მიერ ბატონიშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1665 წ. II.1. სს. I. N 213-2), მღვდელ გიორგი ნაზარაშვილის მიერ ღმრთი კათალიკოსისათვის მიცემული თავ-ნასყიდობის წიგნისა (1675 წ. YII.6. ლი. H-13-25. 23 ხვ.569).

დავით - 1665-1688 წწ. გორის მამასახლისი, მოწმე: ესტატის მიერ თავის განაყოფ ფარსადანისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1665 წ. Qd-195), მამუკა ამირაღასშვილის მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. Y. 20. Sd-10), ზურაბ არაქელასშვილის მიერ პაპუნა იარაღისშვილისათვის მიცემული ყმად თავდაწერის წიგნისა (1682 წ. Sd-568), ამირაღას შვილიშვილ გაბრიელის მიერ ასატურა ბეჟინასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. III. 1450-49/104), ფარლოანთ ელიზბარასშვილ პაპას მიერ თავის ბიძის, [ფარლოანთ] შერაბისათვის მიცემული წისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. I. 11. 1450-14/73); და მწერი. გივი ამილახორის მიერ ტერ-დავითასათვის მიცემული სამოურავოს და ულაყის ამოკვეთის წიგნისა (1679 წ. მატ. N 252. 8).

დავით - მღვდელი, იგი ავგაროზული მამულით ქაიხოსრო ჯავახიშვილმა შესწირა რკონის ღმრთისმშობელს (1669 წ. Sd-2859 მინაწ.-3).

დავით - დავით გარეჯის მღვდელი მონაზონი, მოწმე და დამწერი არჩილ მეფის მიერ დავით გარეჯის წინამძღვრისათვის მიცემული ყმა-მამულის მიზარების წიგნისა (1672 წ. Ad-2060).

დავით - ბოქალაქის მღვდელი, მოწმე: ბეჟან გამცემრისშვილის, ზურაბ და უთრუთ წერეთლებისა და სხვათა მიერ ღმრთი კათალიკოსისათვის მიცემული პირობის წიგნისა ტყვეთა გაუყიდვლობის შესახებ (1673 წ. IX. 20. 1448-1287), იესე გამცემრისშვილის მიერ ღმრთი კათალიკოსისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1673 წ. IX. 20. 1449-1197).

დავით - 1673-1675 წწ. სვეტიცხოვლის კანდელაკი, მოწმე: ჯანო ენდრონიკესშვილის მიერ ღმრთი კათალიკოსისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1673 წ. IY. 15. 1449-1187), ღმრთი კათალიკოსის მიერ ზაქარია კარმაულისათვის მიცემული გაყრის წიგნისა (1675 წ. YI. 5. 1450-2/177).

დავით ნევსაძე (ვარ. ნევსაძე) - 1673-[1696] წწ. გენათელი (1673 წ. Hd.-9388), ალბაზეთის კათალიკოსი ([1673], 1675-1682, [1696] წწ. მასა დაუმტკიცა კათალიკოსობა ლეონ დადიანმა ([1673 წ.] 1448-2141); უწყალობა: კანდელაკ ივანე ქავთარიას უშაბაკეთს მცხოვრები ძმები: კამოგელაი, გეშაძალი და თუთარია წუწუბაძეები მათი პარტახტი მამულათა და სახლ-კარით ([1673-1696 წწ.] Qd-9661), მასვე - ბიჭი - დავით ლსკულა ([1673-1696 წწ.] Qd-9659), ციხისელ გონიერსა და მის შვილებს, რომლებიც გოგია და ხუცია ფეტვაძეების კუთვნილ მამულზე დაასახლა, - ამ მამულის ნახევარი და გაათავისუფლა ისინი და დასახლებიდან ([1673-1696 წწ.] Qd-9415); შეესწირა: ბიჭვინთის და ხობის ღმრთისმშობელს ლეონ დადიანის მიერ ნაბოძები ისუფ ლიფონაძე და მისი ძმა იანვარა ცოლ-შვილითა და

მამულთ (1678-1680 წწ.-1681-1551 გ), ბიკინთის ღმრთისმშობელს- ეკობა კიკილაი (კოლით, რომელიც ჯერ ფარემუზ ანთიას ჰყავდა უკანონოდ ნაუშევი; ხოლო შემდეგ ფირან მხეიძეს დაუჭერია და გაყიდვა დაუპირებია. მან დაადგინა, რომ ეს ყმა სადადიანოს ეკუთვნოდა და სთხოვა გიორგი გურიელს მისი დათმობა, გურიელმა თხოვნა შეუსრულა (1682 წ. 1448-1526), ხობის ღმრთისმშობელს - ბიჯოჯია მირცხულავა, მისი შვილები: ქოჩუა და სპაკუე ცალ-შვილთა და მამულთ (1681-1684 წწ.-1681-1551 გ), ბიკინტის ღმრთისმშობელს- თეკლას გრიგოლია გლეგი და მისი შვილი ხობონაი ცალ-შვილთა და მამულთ, რომლებიც ფირან მხეიძისათვის გამოურთმევია ბიკინტის ღმრთისმშობლის კუთვნილი ოთხი გაყიდული ტყვის საფასურად; ეჯიბთს- ქრისტეშია ხარაბელია და მისი ძმისწული ხოსია ცალ-შვილთა და მამულთ. ჩიჩუას კათალიკოსის კუთვნილი წულისკერი მოუპარავს და დაეცა, დადიან-გურიელის ნებართვით, ამ ყმის საფასურად გამოურთმევია მისთვის ხარაბელია (1673-1696 წწ.-1448-5033);

პირობის წიგნი პისცა: ქაიხოსრო და პაატა წერეთლებს სახლის ნიშანზე უღაობის შესახებ (1673-1696 წწ.-1681-13781), მას მისცეს პირობაჯერთგულებს შესახებ დეისმა ჯაიანმა (1673-1696 წწ.-1681-11208), ყუაბუ შერვაშიძემ, რომ არ გაყიდდა ნაენაურად და ჯორულ კაცებს და არ დაუშლიდა მათ კათალიკოსის საჯგოს გადახდას და სამსახურს (1673-1696 წ.-1681-11206); მისი კათალიკოსობის დროს შესწირა: ლევან დადიანმა ბიკინტის ღმრთისმშობელს საკანონოდ ხოფი ორი სასახლითა და ხორგით (1675 წ. 1448-2225), მასვე- ალექსანდრე მეფემ ორი კომლი: ახალდაბას ნასხიდაი კუბლუასშვილი ორი ძმით და ხრესილზე- გიორგა ობოლადის შვილები: კაცია, ზაქარია, ზაზუტა, გიორგი და ქრისტეშია (1658 წ. 1448-2144); მოწმე და გამრიგე ბაგრატ მეფის მიერ ქაიხოსრო წერეთლისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1673 წ. 1681-9388); მოწმე ბაგრატ მეფის მიერ ქაიხოსრო წერეთლისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1680 წ. 1681-2001); სხვადასხვათა ვმდებად დაუღვა ზაალ ლოლობერიძეს, რომლის ყმამაც ხობის ღმრთისმშობლის ფიცი გატეხა (1673-1696 წწ.-1681-1551 ზ), შეაჩვენა კაცია იაშვილი, რომელმაც საკათალიკოსო ყმა შათირი ობოლადე თათართა ტყვეობიდან დაიხსნა და თვითონ იყმო. კაციამ კათალიკოსის მოთხოვნით ეს ყმა ისევ ბიკინტის საყდარს დაუბრუნა (1673-1696 წწ.-1448-1517); იხსენებთ იმერეთის სამეფო და საკათალიკოსო გლეხების საკომლოების აღწერის დაეთარში: მას ეკუთვნოდა ხობტიბელა სასახლე თორმეტი კომლი კაცით (1673-1696 წწ.-1448-1528), მაშინ დადიან-გურიელის მიერ ბიკინტისათვის მიცემულ შეწირულების წიგნში: მას ბიკინტისათვის შეუწირავს ხორგას ნაპარკაო სასახლე და წულუკიძისაგან ნაყიდი ცხრა კომლი კაცი. შეწირული ყმები ყიდვისა და შეწირვის გზით ჩვიდმეტ კომლამდე გაუზრდა: ხეასკალა ხაზავა, ბაბადიშაი ხაზავა, ჯუბილეი მოჯალაბე, თოხულარა მოჯალაბე ქუქუ დასტურაია, თომიხილი დასტურაია, კოჩილეი დასტურაია, მორდებული გიგინბერია, ხეჩია ხოკოლავა, ინალუხუ ლეფონავა, [...] ლა ბერაია, ბაძალა ბერაია, ბატკუა ბერაია, დიაკონი ბერაია, ქაშავა, ქოჩუა მერცხულავა, მამახუტა წულაია, ზემო ხობს- ბიბია ბორკვაია,

ხოსია სიკინავა. ეს ყმები ეამთა ვითარებისგან გამოწირულან და სადადიანო შექმნილან ((1689—1714 წწ. | 1448—2151); ხ ე ლ ი ჩ ა უ რ თ ო საბუთებს: 1448—1526, Hd—13781, Qd—9661, Qd—9415, Hd—1551 და.

დავით — 1676—1690 წწ. მ ლ ვ დ ე ლ ი (1689—1690 წწ. Qd—1480, Hd—2044), მ ო წ მ ე და და მ წ ე რ ი: გოგია თევდორეშვილის მიერ ბახუტა ჩივაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1676 წ. Hd—2396), დათუნა კანაშვილის მიერ ბახუტა ჩივაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. Hd—4467), ბერიკა ტურიაშვილის მიერ ზურაბა იმნაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. Qd—1480), ზაქალ მიქუტაშვილის მიერ დათუნა ჩივაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. Hd—1834), დათუნა ფილიპესვილის მიერ ბახუტა ჩივაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. 1450—35/186), ბასილ იმნაძის მიერ დათუნა ჩივაძისათვის მიცემული საწისქვილეს ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. Hd—2044), გოგია ქოსაშვილის მიერ ბახუტა ჩივაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. IY მეოთხ. Hd—5178).

დავით — მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე ნაზარა ხოჯუასვილის მიერ ამირალაანთ ფარსადანასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ. XI. 1450—30/107).

დავით — 1677—1678 წწ. მ ო ლ ა რ ე, მ ო წ მ ე და და მ წ ე რ ი: ბერიკა პაპანასვილის მიერ როსტომა [ყორღანაშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ. X.22. 1450—1/55), თაყა ასანბეგიშვილის მიერ როსტომა [ყორღანაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. 1450—1/113).

დავით — ბ ა ტ ო ნ ი, მ ი ს ი მამის ბრძანებით, დათუა ტატიშვილმა გიორგი ზედგენიძეს მიჰყიდა თავისი ყმები: შამუკა და შამუკა, რომლებიც მ ა ს თ ა ნ ჯეან დაბრუნებულან. დ ა ვ ი თ მ ა ისინი დაიხსნა, ხოლო სანაცვლოდ ზედგენიძეებს მისცა რამაზა კურტანიძე და მისი შვილები: ზაქუტა, იორღანე, დათუნა და ერთი ცოლ-ქმარი ორი შვილით (1678 წ. III. 15. Hd—2823).

დავით — შ ვ ი ლ ი ნაზარასი, იხ.

დავით: ტერ—დავით — ესტატე [თუმანიშვილმა] თავის განაყოფს, მღიან ზურაბ [თუმანიშვილს] [ხელთუბანში] მიჰყიდა ზემო ვენახი, მ ი ს ი [ვენახითურთ] (1678 წ. Y.15. Sd—12).

დავით — ათანასესთან ერთად მ ა ნ ა ლ ა პ ი გ ა უ ჩ ი ნ ა მთაწმინდის მონასტრის შემწირველს (1678 წ. Y.28. Hd—11067).

დავით — ჰ ყ ა ე ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ესტატე და პაპუნა. მ ი ჰ ყ ი და ბაინდურ ალიხანაშვილს თოთხმეტე ადლის სიგარძის და შვიდი ადლის სოგანის სახლის ადგილი, რომელიც ესაზღვრე ბოდა მისივე დარბაზს და ხოჯაჯანაშვილის ბოსტანს (1679 წ. 1450—45/123).

დავით — [მჩაბლის] კარის მ ლ ვ დ ე ლ ი, მ ო წ მ ე და და მ წ ე რ ი ზაზა მჩაბლის მიერ ალბაზ მჩაბლისათვის მიცემული მამულების გაუვლის წიგნისა (XYII ს. 70-იანი წწ. 1450—26/216).

დავით — მ ო წ მ ე და და მ წ ე რ ი დათუნა მამუშაშვილის მიერ გიორგი დვალისათვის მიცემული ნაფუძრის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს.

70—იანი წწ. 1450—38/136).

დავით — მ ლ ვ დ ე ლ ი, დ ა მ წ ე რ ი ოტია ჩხვიძის მიერ გელათის კანდელაკ გიორგისათვის მიცემული ქვიტირის გლეხთათვის სამორჩაგოს ამოკვეთის წიგნისა (1682 წ. 1448—1522).

დავით — მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი დემეტრე ნ[ა]ვეენაშვილის მიერ მარიაბისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1685 წ. Hd—1838).

დავით — მ ო წ მ ე და სტეფანე დავიდისშვილის მაგიერ ხ ე ლ ო ს ჩ ა მ რ თ ე ე ლ ი პატა ნინიაშვილის მიერ სუფრაჩ ბაგრატ ხოზონასშვილისათვის მიცემულ პირობის წიგნისა ყმობისა და ერთგული სამსახურის შესახებ (1685 წ. IY. 15. ძაცსა, ხი. ფ. N 52).

დავით — მერტხის ღმრთისმშობლის ეკლესიის მ ლ ვ დ ე ლ ი, დ ა მ წ ე რ ი მღვდელ მახარე ელისაბედაშვილის მიერ შამიხანა ყანდურალიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. III. 1. 1448—2948).

დავით: ტერ—დავით — მ ო წ მ ე ეპისკოპოს ფარსელ ყორღანაშვილის მიერ ოთარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწისა და ნაზერევის გატელის წიგნისა (1686 წ. შატ. 252. N 9).

დავით—ყოფილი დანიელ, იხ. დანიელ, დავით—ყოფილი, ხელმწიფის კარის წინამძღვარი.

დავით — მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე ბეენ თუმანიშვილის მიერ თავის ბიძაშვილ ყალანდარისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. YII. 8. Sd—43).

დავით — დ ე კ ა ნ ო ზ ი, მ ო წ მ ე ლომინა ეგაძის მიერ ავთანდილ ნასყიდაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. 1448—2241).

დავით — მ ლ ვ დ ე ლ ი, მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი პაპუნა გოსტაშვილის მიერ თავისი შვილიშვილის, თინათინის შვილებისათვის მიცემული ღვალაგენის და ქოთიშის მოურაეობის წიგნისა 1690 წ. 1450—35/185).

დავით — მ ლ ვ დ ე ლ ი, მ ო წ მ ე ბერუა თბილელაშვილის მიერ ესტატე მარინდაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. Hd—1048).

დავით — ძ მ ი ს წ უ ლ ი დარბაზის მოურაგისა და მღვწისხუციასი. ხუცია მ ი გ ი ი შვილა და ნიკოლოზ მაღალაძესა და მის ძმებს სთხოვა და მ ი ს სა(ყოლედ (1691 წ. 1448—5072).

დავით — [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ესტატესი, იხ.

დავით — შ ვ ი ლ ი ტერ—მარქარასი, იხ.

დავით — კ ა ნ დ ე ლ ა კ ი, ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: გიორგი, ბერუკა, იოვანე. ი ყ ი და მარკოზ რომნასძისაგან ერთი დღის პეტრაული მიწა პაატაშვილის საზღვრამდე (1697 წ. 1450—38/127).

დავით — სუფრაჩის შვილი, მ ო წ მ ე მეითრის შვილ ავთანდილის მიერ მეჯინიბეთუხუცეს ავთანდილ თარხნიშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. Y. 5. Sd—25 ა).

დავით — ოთარ ჩინჩალაძემ ზაალ წინამძღვარიშვილს მიჰყიდა ვენახი მ ი ს მიწამდე (1699 წ. XII. 28. Hd—1705).

დავით — შ ვ ი ლ ი თამაზისა, იხ.

დავით – ბერ ციციშვილის მ დ ი ვ ა ნ ი, მ ო წ მ ე და და მ წ ე რ ი ბერ ციციშვილის მიერ უთრუთ ციციშვილისათვის მიცემული წყლის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. I.30. 1450–51/99).

დავით – ბატონი აკოფანთ: საკასი, მ ო წ მ ე აკოფანთ საკას მიერ ფარემუზ შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა(1700წ. IY.3. 1450–9/14).

დავით – და მ წ ე რ ი დათუნა იაკობისშვილის მიერ ბატონ ჯედალისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. IX.2. Qd–85 17).

დავით– მ ო უ რ ა ვ ი ს ს ა ხ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი, და მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე კაკაბელებსა და შიბლიანელებს შორის მიწა–წყალზე დავის გატორების წიგნისა (1700 წ. XI. 15. Ad–574).

დავით – ჰ ე ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: ოტია, უთრუთ, ეოქ[ო]ნ[ა]. მიჰყიდა მახარა კიკაბიძეს ნავლურ მამუკას კუთვნილი ექვსი დღის მიწა (XYII ს. II ნახ. 1448–4323).

დავით: ტერ–დავით – მ ო წ მ ე აბულა თუმანიშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. ბოლო. 1450–3/112).

დავით – მწყუდელელი (ს1ლ) მ ლ ვ დ ე ლ ი, მ ო წ მ ე და და მ წ ე რ ი: ივანე გუგუნაშვილის მიერ თავისი განაყოფების, სეხნიასა და ბერისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. მიწ. Hd–747). ასპან ამირეჯიბის მიერ სეხნია გუგუნაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. მიწ. Hd–748).

დავით – ყინცესელი მ ლ ვ დ ე ლ ი, მ ო წ მ ე და და მ წ ე რ ი შიო წინამძღვრიშვილის მიერ ზაალ წინამძღვრიშვილისათვის მიცემული ნაფუძრის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. დამლ. 1448–159).

დავით – გორის მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე ლაღინას მიერ იასე პარკაძისათვის მიცემული საადაპე წიგნისა (XYII ს. ბოლო მეოთხ. 1450–35/202).

დავით – მ ი ს . გ ა ნ ნაყიდი წისკელი ავთანდილ მუჩიძემ მიჰყიდა იოსებს (XYII ს. ბოლო. Hd–1590).

დავით – მ ლ ვ დ ე ლ ი, ი ყ ი და ბერუკა მერაბაშვილისაგან სახლ–კარი, საბოსტნე, ნაფუძარი და ნაოხრები (XYII ს. 90–ანი წწ. Hd–1591).

დავით – კაბენის წინამძღვარი, იხ. კორინთელი დავით

დავით – ხ უ ც ე ს ი, ე ვ ა ლ ე ბ ო და თამაზ ხოსაშვილის მამის ალაპის გადახდა (XYII ს. Sd–1012).

დავით – რუსიპირს მცხოვრები, მ ლ ვ დ ე ლ ი. შეტანილია სამების ყმების ნუსხაში (XYII–XYIII სს. მიჯნა. 1449–1841).

დავითა – მისი მამული წყალმა წაიღო, ხოლო სახლი ლაშქარმა ამოუწვევია და სამი ძმიდან მხოლოდ ი გ ი დარჩა. უბოძა დავით მეფემ გორის სიონის ღმრთისმშობლის მამული – [ი]არაზიზ წითელაშვილისაგან შემოწირული ვენახი და ორი დღის მიწა. ამასთან ერთად გაათავისუფლა გადასახადებისაგან იმ პირობით, რომ ვენახის შემოსავლის ნახევარსა და მიწის ღალას გორის სიონის ღმრთისმშობლის ეკლესიას მისცემდა და ყოველწლიურად დავით მეფისათვის ალაპს გადაიხდიდა (1511 წ.–გსიემ 760/31).

დავითა – გომფარ და როინ [ჯ]ავახიშვილებს[ი]. გაყრის დროს, ი გ ი

ცხირეთსა და ახალშენს მცხოვრებ ყმებთან ერთად ერგო როინსა და მის ბიძაშვილებს ([1527-1558 წწ.] Qd-605).

დავითა - ქინძათს მცხოვრები, ერთი კომლი, მოხსენიებულია ზემო ქართლის კომლთა ნუსხაში (XYII ს. დამდ. Qd-7014).

დავითა - მ ო წ მ ე ბოლნელ აბრამ ბარათაშვილის მიერ .გიორგი შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1621 წ. IY.7.1450-7/8).

დავითა - ზემო ბოლნისს მცხოვრები, ი.გ.ი თეიმურაზ მეფემ შესწირა მანგლისის ღმრთისმშობლის ეკლესიას (1630 წ. 1449-1776).

დავითა: ტერ-დავითა - ძ მ ა წოვანშასი, იხ.

დავითა: ტერ-დავითა - ჰ ყ ა. ვ ს: პ ა პ ა ტერ-გრიქოლა, მ ა მ ა ოსკანა, შ ვ ი ლ ე ბ ი: ოსკანა და .გრიქორა. ი ყ ი დ ა საკანსა და ჰანასაგან თავაქალაშვილისეული სახლ-კარი ერყეოდანშვილის, ბასტამაშვილის და თავის საკუთარ სახლებამდე (1645 წ. III. 1. გუჯ. 173-174).

დავითა - ძ მ ა .გოგიასი, იხ.

დავითა - ი.გ.ი მამულითურთ შესწირა [როსტომ] მეფემ ერმიაწინის მო ნასტერს (1657 წ. I. 15. მატ. 252. N4, I).

დავითა - ნ ა ო ვ ა ლ ი, მ ო წ მ ე .იმაყულას მიერ ქალაქის მოურავ მანუჩარისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1663 წ. Y.25. 1450-21/2).

დავითა - შ ვ ი ლ ი ტერ-გრიქორასი, იხ.

დავითა - ყ უ ლ ი, მისი ნაქონი მამული ენისელში, ბაზარსა და ტილურს შუა ერეკლე მეფემ უწყალობა ლევან ავალიშვილს (1676 წ. 1450-50/180).

დავითა: ტერ-დავითა - ჰ ყ ა. ვ ს მ ა მ ა გორის ტერტერა ტერ-კარაბეტრა. მ ა ს სხვებთან ერთად .გვივი ამილახორმა ა მ ო უ კ. ვ ე თ ა სა-მოურაო და ულაყი (1679 წ. მატ. N 252. 8).

დავითა - ქტილევანს მცხოვრები ურია, ალხაზ მარაბლის ყ მ ა .გიორგი მეფემ ი.გ.ი .გათავისუფლა სახელმწიფო ბაყის .გადასახანისაგან (1680 წ. Y.12. 1450-26/219).

დავითა: ტერ-დავითა - მ ო წ მ ე პაპუნა შატერასშვილის მიერ ასატურა .გულიშამბარასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. 1450-49/119).

დავითა - კრწანელი, ბაყალი, უსტა, მ ო წ მ ე ბახორაათ ასატურას-შვილ მამაყანას მიერ მუშმუშისათვის მიცემული ბაღის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. III. 9. 1450-23/159).

დავითა - მ ი ს ი .შეწირულება ერეკლე მეფემ .განუახლა სიონს (1688 წ. 1449-2682).

დავითა - მ ი ს მიწამდე მიჰყიდა მანთაშა ტერტერაშვილმა ბაინდურ .გოგიაშვილს ოთხი ღლის მიწა (1689 წ. VII.10. 1450-5/38).

დავითა - კონი, მ ო წ მ ე [გოქილოდაანთ] თათოსას და ბაღდასარას .გაყრის წიგნისა (1690 წ. VII. 1450-50/207).

დავითა - [გოქილოდაანთ] თათოსას და ბაღდასარას უნდა სანახევროდ .გადებხნადათ მ ი ს ი .ვალი -ხუთი მინალთუნი (1690 წ. VII. 1450-50/207).

დავითა - ალელი, მ ო წ მ ე .კეძელ მეხარაანთ .გიორგის მიერ წოლორელ ხუციანთ მარკოზასშვილ იოვანესათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის

წიგნისა (1691 წ. IY. 27. Sd-64).

დავითა - მის მიწამდე მიჰყიდა ესტატემ მიწა მამუკა ბახჩიას შვილს (1692 წ. ახლო. 1448-4592).

დავითა - ხოჯორნელი ყმა, მოწმე ზაქუა ზაქემიშვილის მიერ დოღმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა ([1658-1696 წწ.] Hd-3054).

დავითა - ზერტში მისი ნაჭონი მამული და ნავენახევი ბაგრატ [შალალაძემ] მიჰყიდა თავის ბიძაშვილს, სახლთუხუცეს რევაზ [შალალაძეს] (1699 წ. 1450-29/37).

დავითა - მის ვენახამდე შესწირა ხაშში ქოქრაშვილის ვენახი ნიკოლაოზ სამებელმა გარეჯის იოვანე ნათლისმცემლის მონასტერს ([1695-1700 წწ.] 1449-1835).

დავითა: ტერ-დავითა - ყურს მცხოვრები, ამილახერის ყმა, საამილახეროს დავითის მიხედვით, მისი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

დავითაანი | დავითაშვილები

დავითაანი - მათი სათონე ესაზღვრებოდა მანდენანთ მამუკას მიერ ხოჯა ზაქარია მისაჯანაშვილისათვის მიყიდულ მამულს (1656 წ. IX. 26. 1450-23/20).

დავითაშვილები - ორი კომლი, იხსენიებიან [მჩაბლების] დაკარგული ყმა-მამულის ნუსხაში ([1688-1703 წწ.] Qd-8674).

დავითას შვილი | დავითაშვილი | დავითაანი | დავითანთა

დავითაშვილი - სკრას მცხოვრები, გომდარ და როინ [ჯაფახიშვილე ბის] გაყრის დროს იგი მამულით: ერგო როინსა და მის ბიძაშვილებს ([1527-1558 წწ.] Qd-605).

დავითას შვილი - აღისმერეს მცხოვრები, ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი თეთრი, ერთი ლიტრა სანთელი, რვა ნაოთხალი იფქლი, ორი კვერცხი, ორი პური, ერთი ლიტრა მარილი და მეულაყუობა (1558 წ. H-626).

დავითაშვილი - მის ვენახამდე მიჰყიდა პაატა სულხანიშვილმა ზურაბ ლარაძეს მიწა (1644 წ. VII. 15. 1450-10/121).

დავითაშვილი - მისი მიწა ესაზღვრებოდა ბოლნელ მთავარეპისკოპოს იოსებ რევიშვილსა და პაატა შანშიაშვილს შორის სადაო მიწას (1652 წ. VII. 7. 1450-10/38).

დავითას შვილი - მის და ზეგალას შვილის მიწებს შუა მიჰყიდა ვარძიელა ყუზანას შვილმა დოღმაზა შანშიას შვილს მიწა (1679 წ. VIII. 5. Hd-14164).

დავითაშვილი - ზაქუმ ზაქემიშვილის მკვიდრი გლეხი, მისი ოთხი დღის მიწა ზემო ბოლნისში ზაქუმმა მიჰყიდა დონმაზა შანშიაშვილს ([1658-1696 წწ.] Hd-3054).

დავითას შვილი ამბარა - ძმისწული მამულა დავითას შვილისა, იხ.

დავითას შვილი აღუა - ტყვიანში მცხოვრები, ყიასაბეგის შეკოდის პურე ყმა-გლეხი (1700 წ. 1448-3602).

დავითას შვილი ამბარ - მძოვრეთში მცხოვრები, ეღიშერ და პაპუნა [ცი-

ციშვილების) გაყრის დროს ი. გ. ი. საუმკროსოდ ერგო ედიშერს ([1688 – 1703 წწ.] Hd – 1636).

დავითას შვილი არაქელა – მ. ო. წ. მ. ე. ბაგრატ თურქისტანიშვილის მიერ ფარსია მღებრიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. VI. 1450–50/74).

დავითაშვილი ბასილა – მ. ო. წ. მ. ე. ათანელ აბნიაშვილის მიერ იენანა სულხანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. Sd – 9).

დავითას შვილი ბერი – ვერეში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [(1691–1703 წწ.) Hd – 1636] გაყრის დროს ი. გ. ი. მამულთ ერგო პაპუნას ([1688–1703 წწ.] Hd – 1636).

დავითაშვილი ბერუკა – იგოეთს მცხოვრები, თამაზას ყმა, საამილახეროს დავითის ნახედვით, ე. ვ. ა. ლ. ე. ბ. ო. დ. ა. შ. შვილდით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448–5032).

დავითაშვილი (ვარ. დავითას შვილი) გიორგი (ვარ. გოგია) – [ს. ა. ხ. ლ. ი. კ. ა. ო. ი.] მამულა დავითას შვილისა, იხ. და ძამულა დავითაშვილისა, იხ.

დავითას შვილი დავით (ვარ. დავითა) – შ. გ. ი. ლ. ი. მამულა დავითას შვილისა, იხ.

დავითაშვილი დავით – იხ. დავითიშვილი დავით

ღ[ა]ვითაშვილი დემეტრე – [ს. ა. ხ. ლ. ი. კ. ა. ო. ი.] ძამულა დავითაშვილისა, იხ.

ღ[ა]ვითაშვილი (ვარ. დავითას შვილი) ელისბარ (ვარ. ელისბარა) – [შ. გ. ი. ო. ი.] ძამულა დავითაშვილისა, იხ., ძ. მ. ი. ს. წ. უ. ლ. ი. მამულა დავითას შვილისა, იხ.

დავითას შვილა ელიზბარ – ძ. მ. ი. ს. წ. უ. ლ. ი. ნონ დავითას შვილისა, იხ.

დავითას შვილი ესტატე – შ. გ. ი. ლ. ი. მამულა დავითას შვილისა, იხ.

დავითას შვილი ესტატე – შ. გ. ი. ლ. ი. ნონ დავითას შვილისა, იხ.

დავითას შვილი ზურაბ – შ. გ. ი. ლ. ი. მამულა დავითას შვილისა, იხ.

დავითას შვილი ისხაკ – მძოვრეთში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციშვილების) გაყრის დროს ი. გ. ი. მამულთ ერგო ედიშერს ([1688 – 1703 წწ.] Hd – 1636).

[დავითას შვილი] კირაკოზ – ახალციხის მამასასხლისი, ბიძა ნონ დავითას შვილისა, იხ., მას მიუცია თავისი ნასყიდ მამულის ნახევარი ფასი ესტატეს ბიძისათვის (1692 წ. I. 15. Hd – 15067).

დავითას შვილი ლომიტა – ხიდისთაველი, მ. ო. წ. მ. ე. ფარნაოზ დეკანოზიშვილის მიერ ლომი [დეკანოზიშვილისათვის) მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1558 წ. Hd – 1556).

დავითას შვილი მამულა – ჰ. ყ. ა. ვ. ს. [ძ. მ. ა.] ძ[ა]მულა დავითაშვილი, იხ., შ. გ. ი. ლ. ე. ბ. ი. ესტატე, დავით, ზურაბ (XVII ს. III მეოთხ. Hd – 9318, 1450 – 33/208), ძ. მ. ი. ს. წ. უ. ლ. ე. ბ. ი. ელისბარ (XVII ს. III მეოთხ. Hd – 9318, 1450 – 33/208), აბრაშა (XVII ს. III მეოთხ. Hd – 9318), [ს. ა. ხ. ლ. ი. კ. ა. ო. ი.] გიორგი (XVII ს. III მეოთხ. 1450–33/208). ი. ყ. ი. და ძაგანა ტატიაშვილისაგან გრძელაში მისი მიწის ნახევარი, აგრეთვე – დენახეერის მიწა ოვანესა და ჯამიანს შვილის მიერ დავითას შვილისათვის მიყიდულ მიწებამდე (XVII ს. III მეოთხ. Hd – 9318); მ. ა. ს. ეკა – ვა ნაზარასეული მიწა, რომელიც თარხანმა გიორგიმ და მისმა ძმებმა გამოართვეს და ნაზარასეულებს დაუბრუნეს. ამ მიწის სანაცვლოდ მისცეს კენჭუასეულ მიწასთან მდებარე ტურაშვილის მიწა (XVII ს. III მეოთხ. 1450 – 33/208); მ. ო. წ. მ. ე. ბეჟან ჩივაძის მიერ ხოსიტა ოთიას შვილისათვის მი-

ეკემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. IY.1. 1450-49/85).

დავით[ა]სშვილი მ[ა]ხ[ა]რა - მ ო წ მ ე და ხ ე ლ ი ს ჩ ა მ რ თ . ვ ე ლ ი პაატა ნინიასშვილის მიერ სუფრამ ბაგრატიანთების მიცემული პირობის წიგნისა ემობისა და ერთგული სამსახურის შესახებ (1685 წ. IY. 15. ძაცისა. ხი. ფოტო N 52).

დავითაშვილი ტერ-მხითარ - მ ო წ მ ე მ ი რ ი მ ა ნ ა ა ნ თ შ ა ლ უ ბ ა თ ი ს შ ვ ი ლ ა ლ ა ჯ ა ნ ა ს მ ი ე რ ხ ე რ უ ა ს ა თ ე ა ს მ ი ც ე მ უ ლ ი ქ ლ ბ ა ქ ი ს ნ ა ს ყ ი დ ო ბ ი ს წ ი გ ნ ი ს ა (1611 წ. 1450-22/117).

დავითაშვილი ნასხიდა - ჩხარს მცხოვრები, დედოფალმა თამარ დიასამიძემ ი. გ. ი ბ ე გ რ ი თ უ რ თ შ ე ს წ ი რ ა . გ ე ლ ა თ ი ს წ მ ი ნ დ ა . გ ი ო რ გ ი ს ე კ ლ ე ს ი ა ს (1584 წ. Sd-2903).

დავითასშვილი ნოინ - ახალქალაქში მცხოვრები, პ ყ ა . ვ ს : ბ ი ძ ა კ ი რ ა კ ო ზ , შ . ე ი ლ ი ე ს ტ ა ტ ე , ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი : ფ ა რ ს ა დ ა ნ ა , ე ლ ი ზ ბ ა რ . ე ს ტ ა ტ ე ს , დ ა ვ ი თ ი ს ა და ბ ა ს ი ლ ი ს ა გ ა ნ ი ყ ი დ ა მ ა მ უ ლ ი ბ ი ნ დ ი ა ს შ ვ ი ლ ი ს ხ ე ე ა მ დ ე , გ ო გ ი ლ ა ს შ ვ ი ლ ი ს რ უ მ დ ე და „ბეგის“ ძირამდე (1692 წ. I. 15. Hd-15067).

დავითაანთ (ვარ, დავითანთ) პაპინა - 1656-1661 წწ. მ ი ს მ ი წ ა ს ე ს ა ზ ლ ე რ ე ბ ო დ ა მ ა ნ დ ე ნ ა ა ნ თ მ ა მ უ ლ ა ს მ ი ე რ ხ ო ჯ ა ზ ა ქ ა რ ი ა მ ა ს ა ჯ ა ნ ა შ ვ ი ლ ი ს ა თ ე ა ს მ ი ყ ი დ უ ლ ი მ ა მ უ ლ ი (1656 წ. III. 26. 1448-1490), მ ი ს ი ს ა ხ ლ ი ს კ ე დ ლ ი ს გ ე ვ რ დ ი თ რ ო ს ტ ო მ მ ე ფ ე მ მ ა ნ დ ე ნ ა ა ნ თ შ ე რ მ ა ზ ა ნ ი ს შ ვ ი ლ რ ო ს ტ ე ვ ა ნ ა ს უ წ ყ ა ლ ო ბ ა ს ა ხ ლ ე ბ ი (1656 წ. XII. 15. 1448-2315), მ ი ს ი ლ ე ქ ნ ი ს მ ე ზ ო ბ ლ ა დ ი ვ ა ნ გ უ ლ ა ა ნ თ მ ე ლ ი ქ ი ს შ ვ ი ლ მ ა ყ ა რ ა ხ ა ნ ა მ და ხ ო ჯ ა ბ ე ქ ბ უ დ ა მ . გ ა ც ე ა ლ ე ს ლ ე ქ ნ ე ბ ი (1661 წ. IX. 2. 1450-22/111).

დავითაშვილი პაპუნა - დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე პ ა პ უ ნ ა შ ა ტ ბ ე რ ა შ ვ ი ლ ი ს მ ი ე რ ე ლ ი ზ ბ ა რ [ა ნ დ რ ო ნ ი კ ა შ ვ ი ლ ი ს ა თ ე ა ს] მ ი ც ე მ უ ლ ი ს უ ე ლ ნ ე თ ი ს მ ი წ ა ზ ე უ დ ა ო ბ ი ს წ ი გ ნ ი ს ა (1664 წ. YI. 4. Sd-16 ბ).

დავითაშვილი პაპუნა - დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე ბ ე რ ო ა ტ ე რ ტ ე რ ა - შ ვ ი ლ ი ს მ ი ე რ ტ ე რ - ზ ა ქ ა რ ა ს შ ვ ი ლ მ ა მ ი ჯ ა ნ ა ს ა თ ე ა ს მ ი ც ე მ უ ლ ი თ ა ვ ნ ა ს ყ ი დ ო ბ ი ს წ ი გ ნ ი ს ა (1668 წ. IY. 5. Hd-2578).

დავითასშვილი ფარსადან - ძ მ ი ს წ უ ლ ი ნ ო ი ნ დ ა ვ ი თ ა ს შ ვ ი ლ ი ს ა , ი ხ .

დავითაშვილი ძაბილონ - ხ უ ც ე ს ი , მ ო წ მ ე : ს ი მ ო ნ ე ტ ი ფ ო ნ ე შ ვ ი ლ ი ს მ ი ე რ პ ა პ ი ა კ ე ო პ ი ა შ ვ ი ლ ი ს ა თ ე ა ს მ ი ც ე მ უ ლ ი მ ი წ ი ს ნ ა ს ყ ი დ ო ბ ი ს წ ი გ ნ ი ს ა (1661 წ. Ad-1644 ა), ლ ო მ ი ტ ა ლ ო რ ი კ ე დ ა შ ვ ი ლ ი ს მ ი ე რ პ ა პ ი ა კ ე ო პ ი ა შ ვ ი ლ ი ს ა თ ე ა ს მ ი ც ე მ უ ლ ი მ ი წ ი ს ნ ა ს ყ ი დ ო ბ ი ს წ ი გ ნ ი ს ა (1661 წ. ახლო. Ad-1798).

[დ[ა]ვითაშვილი ძ[ა]შუა - პ ყ ა . ვ ს : [ძ მ ა] მ ა მ უ ლ ა , [შ . ე ი ლ ი] ე ლ ი ს ბ ა რ , [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი] : გ ო გ ი ა და დ ე მ ე ტ რ ე . ი ყ ი დ ა მ ა ზ ი ტ ა ი ე ს ა - შ ვ ი ლ ი ს ა გ ა ნ მ ა გ რ ა ტ ი ს მ ი წ ი ს თ ა ე შ ი ე რ თ ი დ ლ ი ს მ ი წ ა (XYII-XYIII სს. მ ი ჯ ნ ა . Hd-9659).

დავითია ივანე - ე მ ა რ თ ა ა ფ ხ ა ზ ე თ ი ს ს ა კ ა თ ა ლ ი კ ო ს ო ბ ე გ ა რ ა : ე რ თ ი უ რ ე მ ი ლ ე ი ნ ო , ს ა მ ი ს ა კ ლ ა ვ ი , ო რ ი ქ ა თ ა მ ი , ე ქ ვ ს ი თ ე ფ შ ი ლ ო მ ი და ს ა პ უ რ ო ბ ო , ყ ო ვ ე ლ დ ლ ი უ რ ი ს ა მ ს ა ხ უ რ ი , ტ ვ ი რ თ ი ს ზ ი დ ე ა და მ ე თ ო რ მ ე ტ ე წ ე ლ ს ძ რ ო ხ ი ს ნ ა ხ ე ვ ა რ ი (XYII ს. II ნახ. 1448-3326).

დავითია მესტურია - ნ ა ე ნ ა ე უ ლ ს მ ც ხ ო ვ რ ე ბ ი , ე მ ა რ თ ა ა ფ ხ ა ზ ე თ ი ს ს ა კ ა თ ა ლ ი კ ო ს ო ბ ე გ ა რ ა : ნ ა ხ ე ვ ა რ ი . გ ო კ ე უ მ ი , ო ც ი წ ყ რ თ ა ტ ი ლ ო , ნ ა ხ ე ვ ა რ ი ძ რ ო ხ ა , ე რ თ ი ბ ე გ ა რ ა , ო რ ი ქ ა თ ა მ ი , შ ვ ი ლ ი ფ ო ხ ა ლ ი ლ ე ი ნ ო , ე რ თ ი ქ ა თ ა მ ი , ს ა მ ი

გვერდი ლომი, მუშაობა და ტვირთი (1621 წ. ქსძ. III. N 91).

დავითის შვილები — მათ ვენახამდე მიჰყიდა სტეფანა შვედლის შვილმა ბაინდურ ყორანანაშვილს მიწა (1631 წ. 1450—1723).

დავითის შვილი | დავითი შვილი | დავიდის შვილი

დავითის შვილი — მის სასარგებლად მიჰყიდა ვარა ყანჩაელმა იკორთის მონასტრის მღვდელს, გამბრიელ კოკოშვილს ტყე (1599 წ. IX. 20. Qd—8877).

დავითის შვილი — მისი განაყი ნაყიდი ბერძენაული მინდორი, რომელიც დავითი შვილებს აუშენებიათ სოფლად, ღობენტი კათალიკოსმა უწყალობა ხუდადა ხოჯაშვილს (1550 წ. Y. I. Sd—2913).

დავითი შვილი — მისი მიწა ესაზღვრებოდა როსტია ყორანანაშვილის მიერ ევატანგ ბარათაშვილისათვის წურბელაანში მიცემულ მიწას (1690 წ. IY. 7. 1450—26/257).

დავითის შვილი — ბროწლეთში მას ეკუთვნოდა: დათუნა რაბიას შვილი, თამაზა აღუას შვილი, ბერი ჯიხასძე ხუტეისი ბარნაბა და პაატა კივლაძე (1700 წ. 1448—3602).

დავითის შვილი აბაშ — იხ. აბაშის შვილი აბაშ

დავითი შვილი არღაშელ — [ძმ] ასლამაზ დავითი შვილისა, იხ.

დავითი შვილი ასლამაზ — ჰყავს [ძმ] ბი: არღაშელ, იორამ, [შვილი] ლუ არსაბ (1699 წ. 1450—34/94). როდესაც ასლამაზი თავის ძმებს გაეყარა, გიორგი ერისთავს მისთვის გასამყრულად გამოურთმევია ბერეკა კახის შვილი, რომელიც შემდგომ შვილებითა და ძმისწულებით კვლავ ასლამაზს დაუბრუნა (1699 წ. 1450—34/94); მოწმე ბერ ქონაშვილის მიერ ელისბარ დავითი შვილისათვის მიცემული ყმობის პირობის წიგნისა (XYII—XYIII სს. მიჯნა. Hd—2757).

დავითის შვილი გიორგი — ჰყავს: თანამეცხე ტინათინ, შვილი თეიმურაზ. დახოცია შვილები, არც ახლო ნათესაეები შერჩენია, მისი ვაჟი, თეიმურაზი, სპარსეთში დაქარგულა. მიჰყიდა აეთან — დიდ და შანშე მარტიროზას შვილებს ნაოხარი სოფელი წაბლოვანი ორი კომლი კაცით, იმ პირობით, რომ ისინი უპატრონოდ დარჩენილ ცოლ-ქმარს მოუვლიდნენ და დამარხავდნენ (1628 წ. Hd—6356).

დავითი შვილი გიორგი — ჰყავს: ძმა დავით, შვილი რამაზ, [ძმისწულ] ელიზბარ. მისგან უყიდათ ნამორაძეებს თიხრევი, რომელზედაც ნამორაძეები უდავებოდნენ დავით და ელიზბარ დავითი შვილებს (XYII ს. შუა ხანები. Sd—775).

დავითის შვილი გიორგი — შინდელი, შვილები ული მოფიციარი დავით და ელიზბარ დავითის შვილებსა და ნამორაძეებს შორის თიხრევეზე დავის გადასაწყვეტად ნიჭოზელის მიერ ფიცის განწყევების წიგნისა (XYIII ს. შუა ხანები. Sd—775).

დავითი შვილი (ვარ. დავითის შვილი) დავით — 1596—1637, [1658] წწ. ბოქალეთის უცესი (1608—1637, [1658] წწ. 1448—2286, Sd—555, Hd—14633, Sd—556, Qd—8235, Hd—1084, Sd: 603, 604, Hd: 14659, 15041, Qd—7017), ეშვიკაღას ბაში (1633 წ. Sd—601—ის სპარსული ნაწილი), ზემო ახალდაბის მოურავი (1634 წ. სს. II. N 189), დირბის მოურავი (1635 წ. Sd—602). ჰყავს: ძმები რამაზ დავითი შვილი, იხ. გიორგი (XYII ს. შუა ხანები. Sd—775), შვილები: კოსტანტილე, ელიზბარ (1608—1635, [1658] წწ. 1448—2286, Sd—555, Hd—14631, Sd: 599).

600, Hd-14633, Sd; 556, 601, სს. II. N 189, Qd-8235, Sd; 775¹, 567, 602), შიომშისიომ (1610-[1619] წწ. Sd-555, Hd-14631, Sd; 599, 600, Hd-14633), ძმისწული რამაზ (1634 წ. XYII ს. შუა ხანები. Qd-8235, Sd-755). მას უწყალობა: სვიმონ მეფემ სოფელი ნული, რომელიც მისი სამკვიდრო ყოფილა და რომელზედაც ხერხეულიძე ეცილებოდა (1596 წ. III.1. Sd-597), ლუარსაბ მეფემ - ზემო ქართლის სოფელი აბანო (1608 წ. YII. 29. 1448 - 2286), მანვე - გორს სოფლა ერთიერაშვილი და აერანაშვილი მათი მამულებით (1610 წ. Y.13. Sd-555), მანვე განუახლა მკვიდრი მამულეზის წყალობა (1614 წ. Sd-599), მანვე - სოფელი აბანო, რომელიც წინათაც დავითიშვილებს ეკუთვნოდათ და ამაზე ყაენის „ფარვანაღ“ ჰქონიათ (1615 წ. Sd-600), გიორგი [იმერთა] მეფემ - მისივე მკვიდრი მამულები: სტკოცა რიკაძეებით, წაბლუანა, აბანო, ბრეთი, გორში - ორი ვაკარი: მერაბა და უნანა, ერთი ვაჭარი ალში; ახალდაბა სახელოდ, როგორც მამამისსა და მის ძმას ჰქონია ([1614-1619 წწ.] Hd-14633), როსტომ მეფემ - ბრეთი, რომელიც შედგეს ქაიხოსრო ავალიშვილისათვის მიუცია. ბრეთი დავითიშვილებს კუთვნილებდაში. გადავიდოდა მხოლოდ ქაიხოსრო ავალიშვილის, გარდაცვალების შემდეგ (1633 წ. YII. 21. Sd-556), მანვე - ძველად მეფეთაგან ნაბოძები მამულების წყალობა (1633 წ. Sd-601), როსტომ მეფემ - მკვიდრი მამული თიხრევი, რომელიც მის ნაჩქევს ნამორაძისათვის გირაოდ ჰქონდა მიცემული. ვინაიდან „დედაკაცს მამულის, გასყიდვა არ ეხეცოდა“, მეფემ სოფელი ძველ პატრონს უკან დაუბრუნა (1634 წ. Sd-567), მანვე - ზემო ახალდაბის მოურაობა (1634 წ. სს. II. N 189), მანვე - ღირბის მოურაობა (1635 წ. Sd-502); მას მისცა პირობის წიგნი გიორგი [იმერთა] მეფემ, რომ თუ იგი ქართლს დაიკავებდა, მისი მამულს, ციხესა და აზნაურებს დაუბრუნებდა; ამ შემთხვევაში, თუ იგი ქართლს ვერ დაიკავებდა და ლუარსაბ და ვითოთიშვილებს დაანებებდა, მაშინ იმერთში გაუწყვედა მფარველობას (1614 წ. Hd-14631); ედაგებოდა: თავის ძმისწულ რამაზს უმა-მამულზე, რომ უმ მეფისა და დარბაისლების გარიგებით, დავითმა გამოიფიცა ხელმწიფეთაგან ნაშოვნი აზნაურიშვილები - ერთობით ტატიანი მათი მამულით, სოფლები: ბროწლეთი, თიხრევი, ლვერთეთი, სატიკე; ამირეჯიბიანთაგან სისხლში მიღებული სოფლები: წაბლუანა, სტკოცა და რიკაძეები მათი მამულით. ამ უკანასკნელზე გიორგი ამირეჯიბთან უნდა ექნა სამართალი (1634 წ. X. 23. Qd-8235), მანვე ედავებოდა თიხრევეზე, რომელიც მის ძმას, გიორგის, ნამორაძეებისათვის მიუცილია (XYII ს. შუა ხანები. Sd-775); თბილ ეპისკოპოს ელისეს, მღვდელმონაზონ ნიკოლოზს და ზებედეს მისთვის მიუბარებიათ როსტომ მეფის მიერ ქრისტეს საფლავისათვის შეწირული სოფელი ღირბი, ღირბელებს ევალებოდათ მის სასარგებლოდ ერთი დღის ხენა და ლეწვა ([1633-1658წწ.] Hd-15041); გაარიგა რომს ჯაგაბიშვილსა და გლურჯიძეებს შორის სასისხლო დავა ([1633-1658წწ.] Hd-14659); დამწერი: როსტომ მეფის მიერ ელიზბარ დავითისშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1637 წ. Ad-1084), როსტომ მეფის მიერ კონსტანტლე დავითისშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1642 წ. ახლო. Sd-603), როსტომ მეფის მიერ ელიზბარ დავითისშვილისათვის მიცემული სოფლის წყალობის წიგ-

1. იხსენიება მხოლოდ ელიზბარი.

ნისა (1645 წ. ახლო. Sd -604); მისი ბეჭედი უზის შემდეგ საბუთებს: Sd : 603, 604, Qd -7017).

დავითიშვილი (ვარ. დავითის შვილი, დავითაშვილი, ელიზბარაშვილი) დავით - 1680 - 1688, [1692] წწ. ჰყავს: მამა ელიზბარ ([1678-1692 წწ.] Sd -648), დედა თინათინ ბატონიშვილი, იხ., ძმამ ბოსია ([1678 - 1692 წწ.] Sd -648), შვილი ელიზბარ (1688 წ. Sd -606). მას განუხლა ნაზარალი-ხანმა მისი პაპისა და მამის მკვიდრი მამულისა და სახელოს წყალობა (1688 წ. Sd -606); ჰქონდა დავა ნულის თაობაზე სეხნია სამალანაშვილთან. თუ მოფიცარი ტატიშვილი დაიფიცებდა, ნული მას დარჩებოდა (1680 წ. Sd -756); მას მისცა პირობის წიგნი კეთილმოყვრობისა და გაუყრელობის შესახებ პაპუა ტატიშვილმა. შეპირდა, რომ ამილახორის სახლს არ ემსახურებოდა და მისი ძმის, ხოსიასათვის „კარგის მდომი“ იქნებოდა ([1678-1692 წწ.] Sd -648); მისი გარდაცვალების შემდეგ, ნაზარალი-ხანის ბრძანებით, მისმა შვილებმა მიიღეს მამის სახელო და სარგო ([1688-1703 წწ.] Hd -2470).

დავითიშვილი (ვარ. დავითის შვილი) ელიზბარ (ვარ. ელიზბარბეგ) - 1608 - 1666, [1676] წწ. ბოქაულთუხუცესი (1634-1666, [1675] წწ. სს. II. N 189, Sd - 602, Ad - 1084, Sd 604, 603, 605, Hd - 5227, Sd - 794, Hd - 4170, Qd 8710, 8925, Hd - 3240 ბ, ლი H 13- 24, 22 ბ - 23 ა). ჰყავს: მამა ბოქაულთუხუცესი დავით დავითიშვილი, იხ., [დე - და] ანა-ხანუმ (1656 წ. Sd -605), ძმა კოსტანტლე დავითიშვილი, იხ. (1637-[1697] წწ. Ad -1084, Sd -608), შვილი დავით დავითიშვილი, იხ. სიძე ქაიხოსრო ციციშვილი (1664 წ. 1449-2664). მას უწყალობა: როსტომ მეფემ სომხითს სოფელი (1645 წ. Sd -604), ეახტანგ ბატონიშვილმა - საბარათაშვილოში - სამშვილდე კრწანისით (1658 წ. Hd - 5227); განუხლა როსტომ მეფემ მისი სამკვიდრო ქინძათის წყალობა, რომელზედაც ეცილებოდნენ ავთანდილ და შალვა მარტირაზიშვილები (1637 წ. Ad -1084); მან ფეშანგ ფალაქიანიშვილთან ერთად გამოიძია ფალაქიანიშვილების აზნაურიშვილის, სამალანაშვილის მიერ ბეჟან და პაპუა ტატიშვილებისათვის მიყიდული ხოდაბუნის საქმე. დაფიცების შემდეგ ხოდაბუნი ტატიშვილებს დაუტოვეს (XVII ს. I ნახ. Hd - 3240 ბ); გაა - არიგა: ნახიდურელთა და სვეტიცხოვლის თავმჯდვარეულ ყმათა შორის სამამულე დავა (1654 წ. Hd -4170), როსტომ მეფესთან ერთად - ყაფლან, პატა და პაპუნა ბარათაშვილების სამამულე დავა ([1646-1658 წწ.] Sd -794), პაპუნა ფაენელიშვილისა და ბაადურ მაჩაბლის სასისხლო დავა (1666 წ. Qd -8710), ნიკოლოზ ფაენელაშვილისა და ბაადურ მაჩაბლის სასისხლო დავა (1666 წ. ახლო. Qd -8925), შაჰნავაზის მეფობის დროს, ნახიდურელებს და თავმჯდვარეულებს შორის დავა საზღვრებზე. ეს დავა ადრე, მამა დავითიშვილი გარდაცვალებამდე მეფის ბრძანებით ([1660-1675 წწ.] ლი H 13-24, 22 ბ-23 ა); წილოში ერთგო ქინძათს გიორგი მრაველი ივანეს ნახევარი მამულით (XVII ს. შუა ხანები. Hd -11681); მას მისცა პირობა მდარეელობის შესახებ როსტომ მეფემ. შეპირდა, რომ გაუცხოებდა არ გაუწყრებოდა და არც მამულსა და სახელოს დაუმტკობდა (1637 წ. Sd -641); მის აზნაურებ ს. ჩნელ და შოშიტა რიკაძეებს, როსტომ მეფემ ამოუტყვეთა კოლნისპური (1644 წ. VII. 7. სს.

II. N 194); ი ყ ი ღ ა [ღელამისის], ანა-ხანუმის ნამზითვი საქონლით ქვე-
მო ნიჭოზს ვეშაპიძისაგან სასახლის ადგილი, ხოლო ყაბაზაშვილისაგან -ვე-
ნახი, სადაც დაასახლა თავისი მკვიდრი ყმა, პაპუნა მახვილაძე, შვილებითურთ.
მათ ღ ა ა კ ი ს რ ა ბატონი ანა-ხანუმისათვის ოცი იანეარს, მის საფლავ-
ზე, რუისში, ალაპის გადახდა (1656 წ. Sd-605); მ ი ს ი ქალი შვირთო
ქაიხოსრო ციციშვილმა (1664 წ. VII. 13. 1449-2664), ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა:
[ძმასთან] კოსტანტილესთან ერთად, ჯარღან ტატიშვილის მიერ შოშიტა
მიქელაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნის ფირცულა-
ში ([1697 წ.] III. 15. Sd-608); მ ი ს შვილს საუარესოდ მისცეს ნულს მცხოვ-
რები ნაღიაკენარი. გორჯოლაძე მამულით (XYII ს. II ნახ. Hd - 12390);
მ ო წ მ ე ღ ა შ უ ა მ ა ე ლ ი: ყაფიჩიბაშ დოღმაზ გოგიაშვილის მი-
ერ ოთარ ბარათაშვილისათვის მიცემული მამულების. გააკვლის წიგნისა (1653 წ.
Hd: 14664, 8765), პაატა ბარათაშვილის მიერ შაყულა იაგულაშვილისათვის
მიცემული ყმა-მამულის. გააკვლის წიგნისა (1656 წ. XII. 13. 1450-9/150).
დავითის შვილი ელიზბარ - მ ო წ მ ე ღ ა ს აკას და პანას მიერ ტერ-დავი-
თასათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1645 წ. III. 1. გუჯ.
173-174)

დავითი შვილი (ეარ. დავითის შვილი) ელიზბარ (ეარ. ელისბარ) - [1688] -
[1703] წწ. დარბაზის ბატონი (1688-[1703] წწ. Hd-10348). შ ვ ი ღ ი ღ ა
ეთ დავითი შვილისა, იხ., ჰ ყ ა ვ ს ს ი ძ ე აეთანდლ ერისთვის შვილი (XYII -
-XYIII სს. მოგნა. Hd-2543). მ ა ს უბრძანა ნაზარალო-ხანმა, რათა გორის ზეარში
სამუშაოდ სამი დღით ეთხოვებინა ოქდაათი მუშა, რომელთაც სმა-ქამას არ მოაჯ-
ლებდა ([1688-1703 წწ.] Hd-10348); მ ი ს მამასა და ბებინა ემართათ, გაბრიელ
ბეჟანის შვილ-ბაინდურას შვილისა და აეთანდლო ასატურაშვილის ვაღი, რომ
მელზედაც ორი თამასუქი იყო შედგენილი: ერთი ათ თუმანსა და ერთ მი-
ნალთუნზე, მეორე - ათ თუმანზე. სულ ოც თუმანსა და ერთ მინალთუნზე.
ე ღ ი ზ ბ ა რ დ ა ვ ი თ ი შ ვ ი ღ მ ა განჯაში თავისი აზნაური შვილები-
სა და მოქალაქე ქედხუდების დასწრებით, თავნი დაუბრუნა შეველეებს და
თუკან წამოიღო. ეარში დაგირავებული ნივთები: ერთი მურასა ჯილა, ოთხი
თასი ოც-ოცი მარჩილისა, ეგრცხლის პატარა ტაშტი - ოთხი მისხალი, თა-
სი - სამასამოცი, მისხალი და ტაშტი - ოთხმოცდათერთმეტნახევარი მის-
ხალი. ე ღ ი ზ ბ ა რ ს ეკვი შეუტანია, რომ ჯილა არ შეუტეულია და იგი ე ღ ი
ზ ბ ა რ ი ს მამის მოცემული იყო (1697 წ. I. 15. სეიდ. II. N 8); მ ა ს
მისვლია აეთანდლო [ერისთვის შვილის] ყმა ბერი ქონაშვილი და უფხოვია
ყმობა. ი გ ი დამპირკუთ ვაღს გადახდასა და დაგირავებული შვილის. გა-
მოხსნას. აეთანდლო ერისთვის შვილს იგი მისთვის დაუთმოა. ბერ ქონაშვილ-
მა მ ა ს მისცა თენასყიდობის წიგნი (XYII-XYIII სს. მოგნა. Hd-2757),
თ ა ვ ი ს სიძესთან, აეთანდლო ერისთვის შვილთან სტუმრობის დროს ვამო-
უკითხავს არაგვის პირას ჩასახლებული ურიების საქმე, გადაუხეხია ქონია-
შვილისათვის ვაღი და გამოუხსნია იმერეთში დაგირავებული მისი შვილი. აეთან-
დლო ერისთვის შვილმა მ ა ს აჩუქა ერთი კომლი მოძღვარა და შაბათა ნაცუა-
ლაშვილები და ერთი კომლი ბერი ქონაშვილი (XYII-XYIII სს. მოგნა. Hd-1543).

დავითი შვილი ეკუბა - ენაგელი, მ ო წ მ ე ღ ა შ აიკა შაიკაშვილის მიერ
ბაინდურა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს.

I ნახ.1450-19/20).

დავითიშვილი ზ[ა]ლ - ენაგელი, მ ო წ მ ე შაიკა შაიკაშვილის მიერ ბაინდურა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. I ნახ. 1450-19/20).

ქა[ციხის]შვილი თევდორე - მ ო წ მ ე მამუკა ორბელიანის მიერ ზაქარია გაჩუქებან[ის]შვილისათვის მიცემული შვილის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. XI.10. გსიგმ N 174).

დავითისშვილი თეიმურაზ - შ.ე.ი.ლი გიორგი დავითისშვილისა, იხ. დავითიშვილი იორამ - [ძ მ ა] ასლამაზ დავითიშვილისა, იხ.

დავითიშვილი (ვარ.დავითისშვილი) კონსტანტინე (ვარ.კონსტანდილე, კონსტანტილე) - 1608-1642, [1676] წწ. ჰყავს: მამა დავით დავითიშვილი, იხ., ძმა ელიზბარ დავითიშვილი, იხ. (1634-[1676] წწ. Hd-14699, Sd-603, Hd-2289). მას განუხალა როსტომ მეფემ მისი მკვიდრი მამულეზის: სტეკოცასა და წაბლოანის წყალობა, ეს სოფლები მეფეს დროებით გიორგი ამირჯიბისათვის მიუტია (1642 წ. Sd-603); მას მისცა პირობა როსტომ მეფემ იმის შესახებ, რომ უწყალობებდა სამკვიდრო სოფელ ბრეთს, თუ კი ქაიხოსრო ავალიშვილი, რომელსაც ბრეთი ეკირა, საყმოდ არ შემოურეგდებოდა (1634წ. Hd-14699); გაეყარა თავის ძმას, ელისბარს. ვახტანგ მეფის განაჩენის თანახმად, მას ერგო აბანოს სასახლე, ელისბარს - სასახლის ადგილად აბანოს ნაკრძკარი, თიხრევეს - ზარღიაშვილის ნასახლარი და ნაფუძარი, ნულის სასახლე; კოშკი ორივე ძმის საწილოდ დაიღო, საყდარი - საერთო სარგებლობაში დარჩა; საჯინიბოს, ამბროსი, მარნის ნახევარი ელისბარს ერგო, ზერეზიდან - აბანოსა და ქინძათის ზვარი ელისბარს დარჩა, ნულის ზვარი - კონსტანტინეს; ლვერთული ზვარი და კონსტანტინეს ხოდაბუნები, კოშკის წინ დიდი სახლი, გზები და სხვადასხვა ნაგებობები შუაზე გაიყვეს ([1658-1676 წწ.] Hd-2289), თიხრევეში წილად ხვდა [ბერა] კუპრადე ბიძაშვილებით და დაათუნა ტოხაძე (XYII ს. შუა ხანები. Hd-11664).

დავითიშვილი ლუარსაბ - [შ.ე.ი.ლი] ასლამაზ დავითიშვილისა, იხ.

დავითიშვილი (ვარ.დავითაშვილი) [რამაზ] - ჰყავს [ძ მ ა] დავით. უწყალობა სვიმონ მეფემ სოფელი ნული, რომელიც ადრე შიოშ ხერხეულიძისათვის ჰქონდა მიცემული (1596 წ. III. 12. Sd-598).

დავითიშვილი რამაზ - შ.ე.ი.ლი გიორგი დავითიშვილისა, იხ. ძმის წული დავით დავითიშვილისა, იხ.

დავითისშვილი რატი - ჰყავს თანამეცეხედრე ხვარამზე. შესწირა [კაბენის] მონასტერს სააღაპედ მამული, მწირველად. გაიჩინა დავით კახაურის, რომელსაც ყოველ ხორციელ შაბათს ალაპის გადახდა დაავალა (XYI ს. 1449-616).

დავითიშვილი როსტომ - ჰყავს შვილი ქაიხოსრო. იყიდა ადეროზა ბაინდურაშვილისაგან ერთი დღის მიწა (1677 წ. I. 17. 1448-3275).

დავითისშვილი სტეფანე - მის მავიერ ჩაურთო ხელი დავითმა პატანინიასშვილის მიერ სუფრაჩ ზაგარატ ხოხონასშვილისათვის მიცემულ პირობის წიგნს ემობისა და ერთგული სამსახურის შესახებ (1685 წ. IY. 15. ძაცსა. ხი. ფ. N 52).

დავითიშვილი ქაიხოსრო - შ.ე.ი.ლი როსტომ დავითიშვილისა, იხ.

დავითიშვილი ქემაროზ - ენაგელი, მ ო წ მ ე შაიკა შაიკაშვილის მიერ

ბინდურა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. I ნახ. 1450-19/20).

დავითიშვილი შიოშ (ვარსიაოშ) - შ ე ი ლ ი დავით დავითიშვილისა, იხ.

დავითისშვილი (ვარ. ელისბარიშვილი) ხოსია - ძ მ ა დავით დავითის-შვილისა, იხ.

დავითუაშვილი - ყურს მცხოვრები, ამილახვარის ყ მ ა, საამილახვროს დავითის მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

დავითულიანი - ოძისს მცხოვრები, გომთარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს, ი გ ი მამულით: ერგო გომთარს ([1527-1558 წწ.] Qd-605).

დავითულიანი ბართლომე - ტკოცაში მცხოვრები, სახასო მ ს ა ხ უ რ ი, ერთი კომლი, ჰ ყ ა ვ ს ხუთი მოლაშქრე ვაჟი და ერთი „იმისი ნაშენი ვაჟი“. მ ო ხ ს ე ნ ი ე ბ უ ლ ი ა ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVIII ს. II ნახ. Qd-7017).

დავლათარაშვილი - კუნელაანში მ ი ს ი ენახი ბაგრატ [მუხრანის ბატონმა] შესწირა [სვეტიცხოველს] (XVI ს. I ნახ. 1449-1627).

დავლაძე გრიგოლ - მ ა ს მოუკლავს ქავთარ დავლაძე, რის გამოც მოკლულის ოჯახს გადაუხადა სისხლის საფასური - 80 000 კირმანეულის ანგა - რიშში - შორმეტი გლეხი, მრავალი აბჯარი, ცხენი, ნაქსოვი და ხევისტავი ([1346-1360 წწ.] Hd-7346 ბ).

დავლაძე ქავთარ - ი გ ი მოუკლავს გრიგოლ დავლაძეს, იხ.

დავლიანიძე გიორგი - ჰ ყ ა ვ ს: შ ე ი ლ ი მამისთვალის, ძ მ ი ს წ უ ლ ი მამისხედა. მ ი ჰ ყ ი და იოკიმე ფაღლაძეს საყანე ადგილი (XVI ს. I მეოთხ. Hd-1552 იბ).

დავლიანიძე მამისხედა - ძ მ ი ს წ უ ლ ი გიორგი დავლიანიძისა, იხ.

დავლიანიძე მამისთვალი - შ ე ი ლ ი გიორგი დავლიანიძისა, იხ.

დავლიძე გიორგი - მ ო წ მ ე ზურაბ შიხედარისშვილის მიერ ავთანდილ [მოურავისშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. III. 15. Hd-2598).

დავრეშა - ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ი ს წ უ ლ ი თამაზა. ენაგეთში ღერიაშვილისა და მირაქას მამული, ზედ მოსახლე და ე ვ რ ე შ ა თ ი და მ ი ს ი ძმისწულით, როსტომ მეფემ უწყალობა პაპუნა ბარათაშვილს (1658 წ. Hd-4153).

დავრეშასშვილი || დავრეშაშვილი || დავრეშაანთ

დავრეშასშვილი - მ ი ს ი ნაქონი მიწა ნაურთალში ბერუა გარსუას-შვილმა მიჰყიდა ბერუა ყორღანასშვილს (1700 წ. XII. 5. 1450-16/99).

დავრეშაშვილი-ასლოაშვილი ბერუა - მ ო წ მ ე ბერუა და მურადა ფერიაშვილების მიერ როსტომ მამაგულაშვილისათვის მიცემული სახლის ადგილის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. IY მეოთხ. 1450-16/163).

დავრეშაშვილი ბერუა - ძ მ ი ს წ უ ლ ი ს ' შ ე ი ლ ი სეხნია დავრეშას-შვილისა, იხ.

დავრეშასშვილი გიორგი - მ ო წ მ ე აშუა ყარახანასშვილის მიერ ედიშერ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1512 წ. IY. 16. 1450-16/129).

დავრეშაშვილი გიორგი - მ ო წ მ ე ბეროა ყაბარიშვილის მიერ ბერ

ყორანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა ([1693 წ. ახ-
ლო] XII. 1. 1450-16/98).

დავრეშასშვილი გიორგი - შ ვ ი ლ ი სეხნია დავრეშასშვილისა, იხ.

დავრეშასშვილი (ვარ. დავრეშასშვილი, დავრიშასშვილი, დავარუშასშვი-
ლი) დათუნა - 1663-1692, [1700] წწ. გ ლ ე ხ ი, ჰ ყ ა ე ს ძ მ ა სეხნია
([1681-1700 წწ.] 1450-16/100). ი ყ ი და დათუნა ყორანაშვილთან ერ-
თად ოღულა ხუციშვილისაგან სასახლე და სოფლის მხარეს „სასათულა მიწა“
(1663 წ. I. 1450-16/110); მ ა ს დააბრალა ქურდობა ბერუა ყორანაშვილ-
მა. შემდეგ კაცია ზადუნასშვილმა და ასლოა ვართანასშვილმა ბერუა დაარ-
წმუნეს ღ ა თ უ ნ ა ს სიმართლეში და ისინი შეარიგეს (1691 წ. Y. 1. 1450-
-16/121) მღოვანბევის ბრძანებით, მ ა ნ და მისმა ძმამ, სეხნიამ, ოთარა და ბე-
რუა ყორანაშვილებს გ ა ღ ა ს ც ე ს თავიანთი ნასყიდო ბიჟი სეხნია, რო-
მელმაც ყორანაშვილებს ბოსელი გაუტეხა და ძროხები მოჰპარა ([1681-1700 წწ.]
1450-16/100); მ ო წ მ ე: ელიზბარ ზუბიტაშვილის მიერ ზაღ ყორანაშვილისათვის
მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1667 წ. I. 4. 1450-1/99), დათუნა სურამა-
შვილის მიერ როსტომ ყორანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის
წიგნისა (1672 წ. 1450-1/109), ზუბიტა ფირუაშვილის მიერ როსტომ ყორა-
ნაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. IY. 1450-1/
112), თაყა ბარათაშვილის მიერ ჯანია ყარაშვილისათვის მიცემული სასახ-
ლის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. 1450-37/244), ქაიხოსრო ბარათაშვილის
მიერ როსტომ ყორანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა
(1679 წ. 1450-1/70), რამაზა ყორანაშვილის მიერ თავის განაყოფ როსტო-
მასათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. Qd -2022),
თაყა ბარათაშვილის მიერ როსტომ ყორანაშვილისათვის მიცემული ყმების
ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. Y. 1450-1/50), შერმაზან [ყორანაშვილის]
მიერ ბერ [ყორანაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა
(1682 წ. 1450-19/15), ხუდავერდა ალიხანაშვილის მიერ როსტომ ყორანა-
შვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. IX. 1450 -1/
58).

დავრეშასშვილი დათუნა - ძ მ ი ს წ უ ლ ი სეხნია დავრეშასშვილისა, იხ.

დავრეშასშვილი თამაზ - მ ო წ მ ე ზუბიტა ფირუაშვილის მიერ ბეჯან
ყორანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1663 წ. IX. 15.
1450-16/105).

დავრეშასშვილი თამაზა - ძ მ ი ს წ უ ლ ი სეხნია დავრეშასშვილისა, იხ.

დავრეშასშვილი მურადა - ძ მ ი ს წ უ ლ ი შ ვ ი ლ ი სეხნია დავრეშა-
შვილისა, იხ.

დავრეშასშვილი პაპუა - მ ო წ მ ე შერმაზან [ყორანაშვილის] მიერ
ბერ [ყორანაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ.
1450-19/15).

დავრეშასშვილი (ვარ. დავრიშასშვილი) სეხნია - 1693-1700 წწ. ჰ ყ ა ე ს:
ძ მ ა დათუნა დავრეშასშვილი, იხ., შ ვ ი ლ ი გიორგი, ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბი:
დათუნა და თამაზა, ძ მ ი ს წ უ ლ ი ს შ ვ ი ლ ე ბი: ბერუა და მურადა [1700 წ. 1450-
-16/135]. მ ი ჰ ყ ი და ბერუა თანდულაშვილს კაღო და საბძლის ადგილი (1700 წ. IY.
7. 1450-16/135); მ ო წ მ ე: ბაინდურ ვახტანგაშვილის მიერ ბერუა [ყორანაშვილი

სათვის | მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. YI. 1. 1450-16/84), აუზანანთ ნასყიდის მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ. II. 8. 1450-8/85), თამაზა ყორღანაშვილის მიერ ბერ თანდულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. IY. 7. 1450-16/112).

დავრეშაშვილი (ვარ. დავრეშასშვილი) ფარსადან - 1671-1688 წწ. მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი: გურგენ სადუნაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. XII. 1. 1450-1/72), მამუკა პარკაძის მიერ დავით გარსევანიშვილისათვის მიცემული წისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. XI. 18. გსიემ 7601/59); მ ო წ მ ე და რ ლ ა ნ თ ე ლ ი ზ ბ ა რ ა შ ვ ი ლ პ ა პ ო ა ს მიერ თავისი ბიძის, [ფარღანთ] შერაბისათვის მიცემული წისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. I. 11. 1450-14/73).

დავრეშაშვილი ფარსადანაშვილი თომა - ხ ე ლ ი ჩ ა უ რ თ ო ლ მ ე ნ ტ ი კ ა თ ა ლ ი კ ო ს ის მიერ ხუდადა ხოჯაშვილისათვის მიცემულ შოკრატობის და ყმა-მამულის წყალობის წიგნის ასლს (1660 წ. ახლ. Sd-2913).

დაწისშვილი პატა - დ ა ი ფ ი ც ა მ ა მ უ რ ი კ ვ ა ვ ა ძ ი ს და წ ი ნ ა სა გ ა რ ე ჯ ო ლ თ ა შ ო რ ი ს სა მ ა მ უ ლ ო დ ა ვ ი ს სა ქ მ ე ზ ე (1654 წ. I. 2. 1449-2658).

დათა - 1679-1682 წწ. მ ო ლ ა რ ე (1679 წ. 1450-1/70), ს ა ლ ა რ ო ს მ უ შ რ ი ბ ი (1682 წ. 1450-1/110).

მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი: ქაიხოსრო ბარათაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. X. 1450-1/70), დათუნა დედანისშვილის მიერ აშოთან [მუხრანის ბატონისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. 1461-3/130), გუგუნა [ბარათაშვილის] მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. YII. 1450-1/110).

დათა - მ დ ი ე ა ნ ი, მ ო წ მ ე ბ ე ე ა ნ ი ს მიერ ზაალ დოლენჯისშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ. YI. 1. Hd-13684).

დათა - ავზანს მცხოვრები, საამილახვროს დაეთრის მიხედვით, მ ი ს ი კ ო მ ლ ი დ ა ნ ო რ კ ა ც ს ე ვ ა ლ ე ბ ო დ ა მ შ ვ ი ლ დ ი თ ლ ა შ ქ რ ო ბ ა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

დათაშვილი - ქინძათს მცხოვრები, ერთი კომლი, მოხსენიებულია ზემო ქართლის კომლთა ნუსხაში (XYII ს. დამდ. Qd-7014)

დათაშვილი - მ ი ს [მიწამდე] მიჰყიდა ასპან ამირეჯიბმა სეხნია გუგუნაშვილს ქალას ხარშილაძისეული ბაგა (XYII ს. მიწ. Hd-748).

დათელიანი დაულა - მ ო უ რ ა ვ ი და მ ო წ მ ე სა მო კ ე თ ე ო და წ ე რ ი ლ ის ა (XIY ს. ლავურკა, N6).

დათვია || დათვია

დათვია: დათვიასეული - თბილისში, გზასა და მტკვარს შუა მდებარე ლულაძისა და დ ა თ ე ი ა ს ე უ ლ ი სასახლე, ლუარსაბ მეფემ შესწირა სევეტიცხოველს (1547 წ. X. 20. 1449-1654).

დათვია - დათვიასეული - დ ა თ ვ ი ა ს ე უ ლ ი მამული გუგუნაშვილისა-ურასშვილებთან ერთად, „ორ გლეხად“, ვახუშტი აბაშიძემ შესწირა [კაცხის] მონასტერს ([1550-1570 წწ.] 1449-1583).

დათვია - საბუვეს მცხოვრები, მკედელი, ზაალ [მაყაშვილის] ყ მ ა,

ი გ ი თავისი ძმებით თეიმურაზ ბატონიშვილმა უწყალობა მაქსიმე ბოდელს (1568 წ. 1448-2384).

დათვია - არატუაზანში მცხოვრები, გუგუნა მაყაშვილის ყმა, ი. გ. ი. ალექსანდრე მეფემ შესწირა ხახულის ღმრთისმშობლის ეკლესიას (1594 წ. 1449-1509).

დათვია - ხნდოელი, ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ტ ე ბ ი]; პატა, დათუნა, შამაზა. მიჰყიდა ნარიბეგ სპანდიერისშვილს [სი]ონური მამულის-ასნაურის მესამელი (1693 წ. III. 15. 1450-33/328).

დათვიანი გიორგი - მოურავი და მოწმე სამოკეთო დაწერილისა (XIV ს. ლავურკა. N6).

დათვიასშვილა||დათვიაშვილი

დათვიასშვილი ბერი - 1670, 1680 წწ. ბახუტა ჯაფახიშვილის ყმა, ჰყავს [ძმებთ]; თამაზა, პაპუნა, დათუნა, მამისა, ივანა (1680 წ. Hd-8485), გიორგი (1670, 1680 წწ. სს. II. N 67. Hd-8485). ბახუტა ჯაფახიშვილმა მას უწყალობა: ყარაღაჯში ოთხი დღის მიწა, ხანდაკში - ზუბიტას ნაქონი ორი დღისა, მისივე ნაზერევი და მამუქასშვილის ნაკენახევი, ზოგი ლიპუაშვილის მიწაზე გაუცვლილი და ზოგიც - მისგან ნასყიდო მამუქაშვილის დღენახევრის მიწა და პირივე ნაფუძარი (1670 წ. სს. II. N 67), ხანდაკს - ოთხი დღის მალციური მიწა, ზუბიტას ნაქონი მიწა, მისივე ნაზერევი და მამუქაშვილის ნაკენახევი ნაწილი ნასყიდო და ნაწილი ლიპუაშვილის მიწაზე გაუცვლილი, მამუქასშვილის მიერ ნადირა ლიპუასშვილის მიწაზე გაუცვლილი დღენახევრის მიწა, მამუქასშვილის ნაქონი ნაფუძარი და ნადირა ლიპუაშვილის ნაქონი ორი დღის მიწა (1680 წ. Hd-8485).

დათვიაშვილი ბერუა - ქინძათს მცხოვრები, იხსენიებდა უცნობი პირის მიწის ნასყიდობის წიგნში (1690 წ. Hd-14815).

დათვიასშვილი გიორგი - ძმა ბერ დათვიასშვილისა, იხ., თამაზ დათვიასშვილისა, იხ.

დათვიასშვილი დათუნა - ძმა ბერ დათვიასშვილისა, იხ.

დათვიაშვილი (ვარ. დათვიასშვილი) თამაზ (ვარ. თამაზა) - 1680-1698 წწ. ხანდაკში მცხოვრები, ჰყავს ძმებთ: ბერი დათვიასშვილი, იხ., მამისა || მამისივედი (1697-1698 წწ. Hd: 8577, 14523, 2287), გიორგი (1698 წ. XVII ს. Hd: 14523, 2287), მახარა (1698 წ. Hd-14523).

იყიდა: ნოსტელი ზაზა ეგფხიასშვილისაგან მიწა მამუქასშვილის [მიწამდე] და გაუცვალა მიწა სარწყავზე (1697 წ. VI. 15. Hd-8577), მიწა - როსტევან მახვილაძისაგან (1698 წ. X. 10. Hd-14523); გაუთვალა ბერ მძულაშვილს საბიაშვილისეულ მიწაზე „ლარები“, ხოლო დარჩენილ ნახევარი დღის მიწაში ფული გადაიხადა (XVII ს. მიწურ. Hd-2287).

დათვიასშვილი თამაზა - ლუროში მცხოვრები, ლევანის აყრილი ყმა, იხსენიება ყმათა ნუსხაში (XVII ს. Hd-14912 ი).

დათვიასშვილი ივანა - [ძმა] ბერ დათვიასშვილისა, იხ.

დათვიაშვილი (ვარ. დათვიასშვილი) მამისა (ვარ. მამისივედი) - ძმა ბერ დათვიასშვილისა, იხ., თამაზა დათვიასშვილისა, იხ.

დათვიაშვილი მახარა - [ძმა] თამაზა დათვიაშვილისა, იხ.

დათვიასშვილი პაპუნა - [ძმა] ბერ დათვიასშვილისა, იხ.

დათვიასშვილი პატა - მოწმე დათუნა მირიანასშვილის მიერ თევ

ლორე რაზმაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690—იანი წწ. 1448—5436).

დათვივეური შალვა — ახალციხელი, ალექსანდრე მეფის ბრძანებით, ი. გ. იხემა მძველად მისცა გერგეტის საყდრიშვილებს (1439 წ. II. 20. A—1085, 13—15).

დათვნიაშვილი ბაღია — მ. ო. წ. მ. ე. ზაზუტა კოპინაშვილის მიერ ბერინა ზარძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. Hd—6108).
დათია — მ. ო. წ. მ. ე. დავით ურდუბეგაშვილის მიერ შავერდ. გამრიგოძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. 1450—6/88).

დათია — ვერიტას მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს დაეთრის მიხედვით, ე. ვ. ა. ლ. ე. ბ. ო. დ. ა. მშვილდით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448—5032).

დათია — გ. ა. ნ. ა. ყ. ო. ფ. ი. ქობელასი, იხ.

დათია — მ. ო. უ. რ. ა. ვ. ი. მ. ო. წ. მ. ე. და. დ. ა. მ. წ. ე. რ. ი. ზაქემ ზაქემისშვილის მიერ ღონმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა ([1658—1696 წწ.] Hd—3054).

დათია — იხენიება ზაალ ყორანაშვილის მიერ ქაიხოსრო ზაალაშვილისათვის მიცემულ მიწაზე უდაობის წიგნში ([1695—1736 წწ.] 1450—7/56).

დათია გავაშელა — ტყავსუს მცხოვრები, ე. ვ. ა. ლ. ე. ბ. ო. დ. ა. აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: მენავტობა, მეთევზეობა და საპურობა (1621 წ. ქსდ. III. N 91).

დათიაშვილი (ვარ. დათიასშვილი) ბერუა — 1696—1700 წწ. მ. ო. წ. მ. ე. მანუჩარ ყორანაშვილის მიერ ხეჩუანთ პაპუაშვილ მელქუსათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. IX. 1450—19/3), მელქუა პაპუასშვილის მიერ ბაინდურა ყორანაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. XI. I. 1450—16/169).

დათიაშვილი ისრაელა — მ. ო. წ. მ. ე. შალვა სააკაძის მიერ ფაცია მოშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. ბოლო მეოთხ-Ad—1580).

დათიკასშვილი | დათიკაშვილი

დათიკაშვილი ბასილა — ცხელოს მცხოვრები, ამილახვარის ყ მ ა . საამილახვროს დაეთრის მიხედვით, მ. ი. ს. ი. კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448—5032).

დათიკაშვილი ბეჟუა — ჰ. ყ. ა. ვ. ს. [ს. ა. ხ. ლ. ი. კ. ა. ო. ი.] შიო. ირემა ნაოქაშვილთან და მგელიაშვილებთან ერთად მ. ი. ჰ. ყ. ი. დ. ა. ესტატე მარინდაშვილს ახალშნურში ერთი დღის ნავენახვევი (1690 წ. 1450—28/243).

დათიკასშვილი მამისიშვილი — მ. ო. წ. მ. ე. ბატატა ტატუაშვილის მიერ დათუნა კოშაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. 1448—5384).

დათიკაშვილი შიო — [ს. ა. ხ. ლ. ი. კ. ა. ო. ი.] ბეჟუა დათიკაშვილისა, იხ.

დათინა — ლახვრის მცხოვრები, ე. მ. ა. რ. თ. ა. ცაგერის საყდრის ბეგარა: სამი გორო ღვინო, ცხრა ღვინო პური, თორმეტი თეთრის საყდრის, ერთი ქათამი, სამი თეთრი, პურის ქამა, მუშაობა და ტვირთი (XVI ს. ლაი H 84—54, 87a—89b).

დათინა — ჰ. ყ. ა. ვ. ს. [ძ. მ. ე. ბ. ი.]: იოვანე და მამუა. სვიმონ გენათელმა მ. ა. ს. ამოუკვეთა გამოსაღები (XVIII ს. I მეოთხ. Hd—14982).

დათინა — მ ო წ მ ე ზაქარია დილიმაშვილის მიერ დაეით ელიოზისძე — გელარონისშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1637 წ. სს. I. N 280).

დათინა — გიცი ამილახორმა ქალაქის მოურავე მანუჩარს მიჰყიდა თათრისაგან დახსნილი დათინა მისი (ქოლშვილით (1646 წ. Hd — 1491)).

დათინა — 1661—1673 წწ. ნ ა ტ ვ ა ლ ი, მ ო წ მ ე: იავეანგულაანთ მელიქისშვილ ყარახანას და ხოჯა ბეჰბუღას შორის დუქნების გაცელების წიგნისა (1661 წ. IX. 2. 1450—22/111), შერმაზანის მიერ ხოჯა ბეჰბუღასათვის მიცემული სახლის მასყიდობის წიგნისა (1662 წ. IX. 4. 1450—22/122), ამირჯანა ივეანგულაშვილის მიერ დომენტი პატრიარქისათვის მიცემული ხატების ნასყიდობის წიგნისა (1664 წ. XII. 3. Ad — 621), სუფრაჩ იმამყული ბევისა და ყაიბუღას მიერ აბანოს შემოსავლის გაყოფის თაობაზე დადებულ პირობის წიგნისა (1666 წ. XI. 2. 1450—11/109), მოქალაქე გოგინა ასლანბეგისშვილის მიერ მდივან ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1666 წ. Hd — 13128), ასლამაზ მამასახლისის მიერ ელიზბარა ხარატასშვილისათვის მიცემული სახლების ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. VI. 15. Hd — 13025), ყარახანა შერმაზანაშვილის მიერ გასპარა ქოჩინასშვილისათვის მიცემული სახლის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. IX. 17. 1448—1940), ელიზბარა ხარატასშვილის მიერ თბილისის მოურავე მანუჩარისათვის მიცემული მამულისა და სახლების საჯინიბოზე გაცელების წიგნისა (1673 წ. I. 1. Hd — 1785), ბასილა სულხანაშვილის მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1673 წ. Ad — 2246).

დათინა — ძ მ ა ახპერჯანასი, იხ.

დათო — ქვემო აბანოს მცხოვრები, ი. გ. ი. თავისი მამულით წილში ხვდაროსტევან ჯანიაშვილს ([1537—1538 წწ.] VIII. 16. 1450—11/112).

დათოა — მ ო წ მ ე შაყუბათა ბეროაშვილის მიერ დოღმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. IX. 30. Hd — 14179).

დათოასშვილი | დათოაშვილი

დათოაშვილი ბეჟანა — შ. ვ. ი. ლ. ი. მანთაშა დათოაშვილისა, იხ.

დათოასშვილი ბეჟოა — კუმელი, დაეით სოღალაშვილის მკვიდრი ყ მ ა, ამოუარდნილი, ჰყავდა ნასყიდო ყმა ნასყიდა დათუნაშვილი, რომელიც გააზაბტებულა და დაეით სოღალაშვილს ყმობია. დაეითს იგი ბ ე ე ო ა ს მამულზე დაუსახლებია (1692 წ. II. 1. Sd — 737).

დათოაშვილი გიორგი — შ. ვ. ი. ლ. ი. მანთაშა დათოაშვილისა, იხ.

დათოაშვილი ზალინა — შ. ვ. ი. ლ. ი. მანთაშა დათოაშვილისა, იხ.

დათოაშვილი მანთაშა — ჰყავს შ. ვ. ი. ლ. ი. ბი: ზალინა, ბეჟანა, საფარ და გიორგი. ი. ყ. ი. და მიზოა იარზიზაშვილისაგან მასთანვე საამხანაგოდ აღებული თავისი წილი ბალი (1677 წ. I. 1. 1450—10/153).

დათოაშვილი საფარ — შ. ვ. ი. ლ. ი. მანთაშა დათოაშვილისა, იხ.

დათონა — ავაზანს მცხოვრები, ი. გ. ი. თავისი მამულით წილში ხვდარიოთამ ბარათაშვილს ([1537—1538 წწ.] VIII. 16. 1450—11/116).

დათონასშვილი მაზიტა — ძ მ ი ს წ უ ლ ი შიოტა დათონასშვილისა, იხ.

დათონასშვილი ნადირა — ძ მ ი ს წ უ ლ ი შიოტა დათონასშვილისა, იხ.

დათონასშვილი შიოტა — ჰყავს ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: მაზიტა და ნადირა. მ ი ჰ ყ ი და ყორხმაზ ყორღანასშვილს თუმანისშვილის სახლს ქვე-

მთ მღებარე თავისი მკვიდრი მამული (XYII ს. I ნახ. 1450-19/25).

დათუა - მანაკერტს მცხოვრები, ი. გ. ი თავისი მამულით წილში ხედა იოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ.] YIII. 16. 1450-11/112).

დათუა - ქვაბეგანს მცხოვრები, ი. გ. ი თავისი მამულით წილში ხედა იოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ.] YIII. 16. 1450-11/112).

დათუა (ვარ. დათუია) - საბუეს მცხოვრები, მაყანთ შალვასეული ყ მ ა, ლეონ მეფემ ი. გ. ი იყიდა და უწყალობა მაქსიმე ბოდბელს (1568 წ. 1450-32/306), თეიმურაზ ბატონიშვილმა ი. გ. ი უწყალობა მაქსიმე ბოდბელს (1568 წ. 1448-2384).

დათუა - [ს ა ხ ლ ი კ ა უ ი] ანანასი, იხ.

დათუა - მ ო წ მ ე და და მ წ ე რ ი ახაშნელ ალავერდასა და გარსუა ყარასშვილის მიერ კახაბერ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1612 წ. IY. 14. 1450-17/7).

დათუა - კისისხევეში მცხოვრები, გ ლ ე ხ ი, თეიმურაზ მეფემ ი. გ. ი შესწირა თავისი მეუღლის, ანას, სააღაბედ ალავერდს (1612 წ. Y. 10. 1448-5017).

დათუა - მათარსა ჩაქაზიშვილის ყ მ ა, მ ო წ მ ე არდაშელ სოლალაშვილის მიერ დავით მოსეშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1626 წ. Y. 1. 1450-38/146).

დათუა - რეხელი მეზრე, ჰ ყ ა ვ ს ს ი ძ ე მამუჯა. ი. გ. ი ბულნიაურის სახლ-კარით ერგო დავით ქარსიძეს (1651 წ. 1450-29/59).

დათუა - მ ი ს გ ა ნ ნასყიდ მიწაზე პაპუა შანშიაშვილს ეცილებოდა ბოლნელი მთავარეპისკოპოსი იოსებ რვეიშვილი (1652 წ. YII. 7. 1450-10/38).

დათუა - კისისხევეს მცხოვრები, ერთი კომლი, სახლთუხუცეს რევაზ [ჩოლაყასშვილის] ყოფილი ყ მ ა, მარიამ დედოფალმა ი. გ. ი უბოძა ავალ ავალიშვილს (1653 წ. XII. 8. Hd-14500).

დათუა - ხელთუბანში მცხოვრები, ღალამასშვილები მათი მამულით და თორტიზას მხარისაკენ და თ უ ა ს ა თ ე ი ს გამორთმეული მიწით ჯერ წილად ხედნენ მანუჩარ და ჯიმშიტა თუმანიშვილებს (1656 წ. ახლო. Hd-14665), შემდგომ - ჯიმშიტა [თუმანიშვილს] (1656 წ. Hd-11934).

დათუა - სურამიდან ვადმოხვეწილვ შეჰკედეზბა მორდარ მანუჩარ თუ - მანიშვილს. გიორგი ბატონიშვილმა მ ი ს ი წყალობა დაუმტკიცა მანუჩარ თუმანიშვილს (1666 წ. III. 22. Ad-965).

დათუა - მ ი ს მიწამდე ერგოთ სახასო მიწების ნაწილი ხრესია და თამაზა ტატიშვილებს (1674 წ. I. 11. Sd-607).

დათუა - შ ვ ი ლ ი ნასყიდისი, იხ.

დათუა - უსტა, მ ა მ ა შაყულასი, იხ.

დათუა - დოღმაზა შანშიაშვილის ყ მ ა, მ ო წ მ ე ზაქუმბეგ ალიყულაშვილის მიერ დალაღანთ ზალინასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. 1450-48/150).

დათუა - კონი, მ ა მ ა ესტატესი, იხ.

დათუა - ხოჯორნელი, მ ო წ მ ე ზაქუმ ზაქუმშიშვილის მიერ დონმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა ([1658-1696 წწ.] Hd-3054).

დათუა — გორის მცხოვრები, კონი, ამილახერის ყ მ ა, საამილახეროს დაეთრის მიხედვით, ვ ე ა ლ ე ბ ო დ ა ლ ა შ ქ რ ო ბ ა (XYII ს. II ნახ. 1448_ტ—5032).

დათუა — ქვემო ბლნისის მ ა მ ა ა, ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე ნასყიდა გრიგოლანშვილის მიერ გიორგისა და დათუნასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. IY მეოთხ. IY. 1. 1450—2/103).

დათუა — მ ო წ მ ე კ აკალა გოგარისშვილის მიერ ბერუა მოღრეკილადისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. Ad—1668).

დათუა — ცხნარის მცხოვრები, მაზმანი, ი, გ ი თავისი მამულით. წილად ერგო ბადურს გიორგი ტბელიაშვილის ნაცვლად (XYII ს. Sd—1997).

დათუა — მ ი ს ი და ლომისას საორმოცედ აზალდუხ აზალაძემ დეკანოზ გიორგი ეცადაშვილს მისცა ნიგოზი, ნახევარი კვალი ვენახი, ერთი ღორი და მიწა (XYII ს. გსიემ—1928).

დათუა — მეზერე, მ ო წ მ ე ბერიკა ამპეტაშვილის მიერ ამირანა კონიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII—XYIII სს. Hd—786 ბ).

დათუაშვილები — ი ს ი ნ ი ცალქალამანიძისაგან უყილია მანუჩარს, რომელსაც ნაზარალი-ხანმა მ ა თ ი წყალობა განუახლა. (1689 წ. 1450—53/91).

დათუასშვილი || დათუაშვილი || დუთასშვილი

დათუაშვილი — ი გ ი ძმასთან ერთად იასე [ბარათაშვილმა] შესწირა გუდარეხის ღმრთისმშობლის მონასტერს (1680 წ. შემდგომ. Hd—14667 ბ).

დათუაშვილი — მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა დავით აბაშისშვილ-ბარათაშვილის მიერ სეხნია არეშისშვილისათვის მიყიდულ მიწას (1683 წ. 1450—14/13).

დათუაშვილი — მ დ ი. ვ ა ნ ი, ჰ ყ ა გ ს: ძ მ ა ფირალა, შ. ვ ი ლ ე — ბ ი: ფარსადან და იარალი. ნაზარალი-ხანმა განუახლა ანა დედოფლისა და სვიმონ მეფის მიერ 1619 წ. 6 ოქტომბერს იარალი დათუაშვილისათვის მიცემული სოფელ ხორხმელის წყალობა (1693 წ. 1450—36/119).

დათუაშვილი — მ ი ს ი ნაქონი ვენახი ოთარ ჩინჩალაძემ მიჰყიდა ზაალ წინამძღვრიშვილს (1699 წ. XII. 28. Hd—1705).

დუთასშვილი არუთინა — ტიროზას შ. ვ ი ლ ი, ძ მ ი ს წ უ ლ ი მურადა დუთასშვილისა, იხ.

დათუაშვილი გიორგი — ზახორის მცხოვრები, ზურაბ ღაზნელის ყ მ ა, საამილახეროს დაეთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448—5032).

დათუაშვილი გოგია — დარბაზელი, მ ო წ მ ე დავით ტერტერაშვილის მიერ აღუა არეშისშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. X. 17. 1450—14/16).

დათუასშვილი გოგია — პაპუნას შ. ვ ი ლ ი, მ ო წ მ ე ნასყიდა შანში აშვილის მიერ ზურაბა გიორგისშვილისათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. Hd—6112).

დათუაშვილი დათია — მ ო წ მ ე მანდენა ხოსიტაშვილის მიერ ყორღანა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. Y. 4. 1450—16/167).

დათუაშვილი დათუნა – მოწმე იესე მაჩაბლის მიერ დათუნა გაგნიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1621 წ. Y.30. Sd-529).

დათუაშვილი დათუნა – ფუნაგს მცხოვრები, წმინდა შიოს ყმა, საამილახეროს დაეთრის მიხედვით, ევალეზოდა ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

დათუაშვილი დივოთა – ტიროზას შვილი, ძმისწული მურადა დათუაშვილისა, იხ.

დათუაშვილი ელიზბარ – მოწმე ჯახუა ჯახიაშვილის მიერ შიო ქუბასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. YI.1. Hd-1886).

დათუაშვილი ვანესა – ტიროზას შვილი, ძმისწული, მურადა დათუაშვილისა, იხ.

დათუაშვილი იარალი – გორელი, მისთვის უწყალობებია ანა დედოფალსა და სვიმონ მეფეს 1619 წ. 6 ოქტომბერს სომხითში სოფელი ხორხმელი, აღნიშნულია ნაზარალი-ხანის მიერ მდივან დათუაშვილისათვის ბოძებულ წყალობის განახლების წიგნში (1693 წ. 1450-36/119).

დათუაშვილი იარალი – შვილი მდივან დათუაშვილისა, იხ.

დათუაშვილი (ვარ. დათუაშვილი) მურადა – 1687-1699 წწ. დავით კილასშვილის ყმა (1699 წ. 1450-5/55 ა), ჰყავს: ძმები: ტეროზა და ყარახანა (1687-1699 წწ. 1450: 8/43, 5/55 ა, ბ, 8/17, 8/39); ძმისწული: დივოთა, არუთინა, ვანესა, ვანა ყოფი საქოა აკოფასშვილი (XYII ს. IY მეოთხ. 1450-8/39). იყრდა: ჰოვათაღანათ ჰოვათაღასაგან ორი დღის მიწა, რომლის ზედა მხარე ემოქნებოდა ანეზას მიწას (1687 წ. 1450-8/43), დავით კილასშვილისაგან – საღვთის მიწებში ამოვარდნილი თამაზა კახაბერასშვილის მიწა ნერსესანთ და კახაბერანთ მიწებამდე (1699 წ. Y. 1450-5/55 ა), იაგანა აკოფასშვილისაგან – რუსტუმას გორის ძირას ჰოვდელანთ მიწა საზღვრებთ: საფარანთ, შიქვლანთ და საინბეგანთ მიწებამდე (1694 წ. IX.15. 1450-8/17), საქოა აკოფასშვილისაგან მძებისაგან წილში ნარკები ვენახი, რომელიც მისთვის საქოას ოცდამარჩილ ვალში მიუცია (XYII ს. IY მეოთხ. II.10. 1450-8/39); ემართა თამაზ არეშისშვილის ექვსი მარჩილი, რომელიც გაისტუმრა, მაგრამ თამაზს თამასუქი დაეკარგა. ამიტომ თამაზმა მის მიესლა თამასუქის ბათილანის წიგნი (XYII ს. ბოლო. 1450-5/55 ბ).

დათუაშვილი ნინა – ნაწერტს მცხოვრები, ამილახეროს ყმა, საამილახეროს დაეთრის მიხედვით, მისი კომლიდან ორ კაცს ევალეზოდა შუბით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

დათუაშვილი პაპუნა – მამა გოგია დათუაშვილისა, იხ.

დათუაშვილი (ვარ. დათუაშვილი) ტეროზა (ვარ. ტეროსა, ტიროზა) – ძმა მურადა დათუაშვილისა, იხ.

დათუაშვილი ფარსადან – შვილი მდივან დათუაშვილისა, იხ.

დათუაშვილი ფირალა – ძმა მდივან დათუაშვილისა, იხ.

დათუაშვილი (ვარ. დათუაშვილი) ყარახანა – ძმა მურადა დათუაშვილისა, იხ.

დათუაშვილი შალუტა – მისი მიწა ესაზღვრებოდა გიორგი ქუბაძის მიერ ზაალ წინამძღვრისშვილისათვის მიყიდულ მიწას (1700 წ. YIII.29.Hd-14317).

დათუასშვილი შაყულა (ვარ. შაჰყულა) – 1690–1699 წწ. გორელი, უსტა, მოწმე და დამწერი: გორელ ფასუას მიერ გიორგი შერმაზანაშვილისათვის მიცემული ხულის და ქვეყრების ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IX. 15. გსიემ–1992), გიორგი ხოსრუასშვილის მიერ ნასყიდა ბერადისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. I. 10. Ad–971), ბერაკია ოთელასშვილის მიერ პაპუა გიორგისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. III. Hd–5305), გორელი პაპინა დუთუსშვილის (ჯალაღის) ლაღინას მიერ დეშანგ თაყინასშვილისათვის მიცემული დედა-შვილობის წიგნისა (1699 წ. VII. 1. Hd–13152).

დათუისძე – ჩაკაში, კოჩთას მცხოვრები, აღბუღასაგან ნასყიდი გლეხი, რომელიც აღბუღას იაკობ დეკანოზისათვის მიუცია „შესაყრელად“. იაკობ დეკანოზმა იგი შესწირა [გელათის] ხახულის ღმრთისმშობელს (1259–1293 წწ.) 1449–1586).

დათუა – დარში მის ადგილზე ესახლა პაპუნა მარკოზისშვილი (1700 წ. 1448–3602).

დათუკასშვილი | დათუკაშვილი

დათუკაშვილი ბერაკია – მღვდელი, თბილელმა ეპისკოპოსმა იოსებმა მას უბოძა გარდაცვლილი მღვდლის, ხარიტონ ამბროსაშვილის სამწყსო, რის სანაცვლოდაც იგი საყდარს ეყმო. დადო პირობა, რომ ერთგულად მსახურებოდა საყდარს და იოსებ თბილელ ეპისკოპოსს. მას წელიწადში ეკადებოდა საყდარის სასარგებლოდ: ერთი ლიტრა სანთელი, ნახევარი ჩარქვი საკმელი, ერთი ულაყი, ქალაქში საეპისკოპოსო სამსახური (1662 წ. 1449–1819).

დათუკასშვილი ესტატე – [ძმა] პატა დათუკასშვილისა, იხ.

დათუკასშვილი ზურაბა – [ძმა] პატა დათუკასშვილისა, იხ.

დათუკაშვილი ივანა – მოწმე ანანია ქიტუასშვილის მიერ ოპანა ყვარდელასშვილისათვის მიცემული სახლის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. X. 27. Hd–13130).

[დათუკასშვილი] მამუკა – განაყოფი ქურციკა დათუკასშვილისა, იხ.

დათუკასშვილი პატა – ჰყავს [ძმები]: ზურაბა, სეხნია და ესტატე. იგი იყო ტერ–სიმონა ტანპუტასშვილის თაყდახსნილი ყმა. ემართა ასატურ ბეჟანისშვილის ვალი, რომელიც ვერ დაფარა და [ძმებთან] ერთად ეყმო მეველეს (1689 წ. XII. 1450–52/108).

დათუკასშვილი სეხნია – [ძმა] პატა დათუკასშვილისა, იხ.

დათუკასშვილი ქურციკა – ჰყავს განაყოფი მამუკა. მოხსენიებულია რუსთაველის ყმების (თეძაშე) ნუსხაში (XYII–XYIII სს. მიჯ–ნა. Hd–5186).

დათუკი – ხოდაშენში მცხოვრები, ერთი კომლი ბოგანო, მქე – დელი, მოხსენიებულია სვეტიცხოვლის კუთვნილი საკომლოების ნუსხაში (1689 წ. 1449–1792).

დათუკი – ხურვალეთს მცხოვრები ბოგანო, საამილახეროს დაკთარის მიხედვით, ევალე ბოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

დათუნა – კლდისწყაროს მცხოვრები, ხუციესი, ჰყავს განა –

ყოფი თამაზა. მოხსენიებულია ზემო ქართლის საკომლოეზი. ნუსხაში (XYII ს. დამდ. Qd-7014).

დათუნა - თორმანეულში მცხოვრები, ერთი კომლი, ჯობტე (ა:ც) მოხსენიებულია ზემო ქართლის საკომლოების ნუსხაში (XYII ს. დამდ. Qd-7014).

დათუნა - დამწერი. მირზა ორბელაშვილისა და ოსია ბერძენაშვილის მიერ კახაბერ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1612 წ. Y. 15. 1450-16/160).

დათუნა - მოწმე და დამწერი სულხან ფარეჯანაშვილისა და შიკრიკა ხოჯასვილის მიერ კახაბერ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1612 წ. Y. 15. 1450-17/24).

დათუნა - [სახლიკაცი] კახალისა, იხ.

დათუნა - შვილი მდივან ნათანაელისა, იხ.

დათუნა - ზარბითელი, ბოქალელი, ზარბითის მისი სახლი და მამული როსტომ მეფემ უწყალობა ბეჯან თულაშვილს (1641 წ. YIII.24. Qd-1677).

დათუნა - შვილი მიქელისა, იხ.

დათუნა - გიორგი ამირეჯიბის ყმა, მოსწონებია ლუარსაბ მაყაშვილს, რომელსაც გიორგი ამირეჯიბმა იგი უსასყიდლოდ დაუთმო (1651 წ. 1450-48/109).

დათუნა - [სახლიკაცი] ოთიასი, იხ.

დათუნა - 1654-1661 წწ. დედოფლის კარის ხუცესი (1654-1658წწ. Ad-1874, 1449-1795), შაჰნავაზ მეფის კარის დეკანოზი | მღვდელი (1658-1661 წწ. Hd-5227, 1450 : 28/5, 1/122).

დამწერი ზაალ ბარათაშვილის მიერ ქართლის კათალიკოს ქრისტეფორესათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1654 წ. Ad-1874); დამწერი და მოწმე ბაადურ ცაქოშვილის მიერ მთავარეპისკოპოს დომენტისათვის მიცემული ზვრის ნასყიდობის წიგნისა (1658 წ. 1449-1795); დამწერი: ვახტანგ ბატონიშვილის მიერ ბოქალთუხუცეს ელიზბარ [დავითიშვილისათვის] მიცემული სამშვილდის წყალობის წიგნისა (1658წ. Hd-5227), შაჰნავაზის მიერ ეპისკოპოს ტერ-სარქის არღუთაშვილისათვის მიცემული წყალობის განახლების წიგნისა (1661 წ. YIII.11.1450-28/5), შაჰნავაზის მიერ ბეგთაბეგ მარტირაზიშვილისათვის მიცემული მამულის და სახელოს წყალობის განახლების წიგნისა (1661 წ. 1450-1/122).

დათუნა - ნაცვალელი, მონაწილეობდა გარეგნულებისა და ჩერქეზელთა სამამულე დავის. გარიგებაში (1656 წ. IY. 2. 1450-26/150).

დათუნა - ჰყავს [სახლიკაცი] ხიზანა. მასთან დამელიქ ვინალა [მირიმანაშვილთან] მივიდნენ მამუკა შატელიშვილისაგან გამოქვეული გლეხები. ეს გლეხები მამუკა შატელიშვილმა მათ მიჰყიდა (1656 წ. 1450-5/115).

დათუნა - ტეშს მცხოვრები გლეხი, ხუცესი, იგი აღექსანდრე მეფემ უწყალობა გიორგი ახვლედიანს ([1639-1659 წწ.] ლაი H 86-8, 13 ab).

დათუნა - ქალაქს მცხოვრები, ერთი კომლი, შაჰნავაზმა მისი წყალობა განუხალა ვინალა მირიმანაშვილს (1661 წ. XII.27.1449-564).

დათუნა - შვილი მარინდასი, იხ.

დათუნა - შვილი ხაზიასი, იხ.

დათუნა - ნარის ყმა, მოწმე ხოხონა ჯიშკარიანის მიერ თავისი ძმის, ხახუტასათვის მიცემული ბიკის ნასყიდობის წიგნისა (1663 წ. XII.18. 1448-2915).

დათუნა - გავაზს მცხოვრები, იმერელი, შაჰნაზარ მეფემ იგი უწყალობა დათუნა ენდრონიკას შვილს (1665 წ. 1448-3264).

დათუნა - 1665-1675 წწ. შუა ბოლნისის ნაცვალის ნაცვალის მოცემული შუა ზღნისში ევენახის ნასყიდობის წიგნისა (1665 წ. Sd-622), ყაზარა ყუზანაშვილის მიერ ბაინდურ გოგიბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1668 წ. I. 21. 1450-6/16), ტერაგრიქორ ტერ-ვართანას შვილის მიერ პაპია გოგიბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1668 წ. I. 21. 1450-6/49), ფინეზა ყუმაზას შვილის მიერ გიორგი [ბარათაშვილისათვის] მიცემული შუა ბოლნისში ევენახის ნასყიდობის წიგნისა (1674 წ. Sd-623ა), შუა ბოლნისის მამასახლის ფინეზას მიერ პაპია გოგიბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1675 წ. II. 24. 1450-5/42).

დათუნა - ძმისწული გიორგისა, იხ.

დათუნა - დიდმის მამასახლისი, მისი მამასახლისობის დროს პაპუნა მარიამულმა ჯავნარაანთ ბაინდურას შვილ ბერიკას მიჰყიდა მამული (1667 წ. Y.1. 1450-28/244).

დათუნა - ძმა გორის მამასახლის გოდერძისა, იხ.

დათუნა - მეკონდახე, ჰყავს ძმები: ებიტა, თამაზა, გიორგი, პაატა და ხოსიტა. იყიდა ბასილ კოპაძისაგან ყმა ნასხიდა ცოლითა და შვილებით: ოთიათი და პაპუნათი (1669 წ. Y. 17. 1448-2934).

დათუნა - ბახიერთუხუცი, მოწმე ციცი დანასკერტელ-ციციშვილის მიერ ოხაიყორჩ როსებისათვის მიცემული ყმის ჩუქების წიგნისა (1669 წ. Ad-1357).

დათუნა - ლოლადის გერი, მოწმე ნასყიდა ეფთხაძის მიერ მითარა საღრიჩაშვილისათვის მიცემული საწისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. 1448-154).

დათუნა - ჰყავს [სახლიკაცი] რამაზა, ასეისხა ზალ გურამიშვილის ოცი მარჩილი, წელიწადში ხუთი მარჩილის სარკებლით ([1672 წ.] III. Ad-1977 ა).

დათუნა - მამასახლისი, მოწმე ჯაჯანა შიხეიდარის შვილის მიერ ზურაბ პაატის შვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1673 წ. 1450-38/131).

დათუნა - პაპუნას ძმა, ტატიშვილთა გაყარის დროს იგი მამულით ერგო სეხნია ტატიშვილს ([1674 წ.] I.11. Sd-607).

დათუნა - ციცი [ციციშვილის] ყმების ნუსხის მიხედვით, მას ჰყავდა ბონნავეში სამი კომლი მესაურე ყმა, მუხათში - ერთი, ზედა ქსოროსში - ერთი კომლი ყმა, ლუარებში - ერთი, სასირეთში - ორი, კავთისხევეში - ორი კომლი მესაურე ყმა ([1658-1675 წწ.] Hd-14534).

დათუნა - სახლთუხუცი, მოწმე თარხან გიორგის მიერ

მამულა დავითასშვილისათვის მიცემული მიწის წყალობის წიგნისა (XVII ს. III მეოთხ. 1450-33/208).

დათუნა - ფარეში, ჰყავს შვილი ელისბარა. მოწმე გიორგი თეთრადის მიერ პაპუა [მალაღმისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ. III. 15. 1450-30/122).

დათუნა - მისი სასახლე ესაზღვრებოდა თბილისში გიორგი მეფის მიერ ჯვრის მონასტრისათვის შეწირულ მამუკასეულ სასახლეს (1678 წ. XII. 6. 1450-51/190).

დათუნა - საკურნეს მცხოვრები, იგი ბაგრატ მეფემ უწყალობა ყულა-ნათ წერეთელს (1678 წ. Hd-14781).

დათუნა - მგალობელი, მოწმე ბედან ყიფიანის მიერ გედეონ გენათელისათვის მიცემული საყანისა და საფიცრის წიგნისა (1678 წ. 1448-2149).

დათუნა - ლაზარე [ჩეკურასშვილის] სიმამარი, მოწმე ბერუკა ჩეკურასშვილისა და მაზიტა ზუბიასშვილის მიერ პატრონ ოთარისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. III. 13. Hd-9322).

დათუნა - ჰყავს მამა ფარეში მამუკა. მოწმე მამულა საღურაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. ახლო-1450-1/89).

დათუნა - ჰყავს შვილები: პაატა, ზაალ, გაბრიელ, [ზურაბ] და გარსევან. მას უბოძა კათალიკოსმა ნიკოლოზ ამილახორომა მცხეთიშვილ აღესებადის ნაქონი მამული (1680 წ. III. 27. 1448-123).

დათუნა - ძმა პაპუნასი, იხ.

დათუნა - [სახლიკაცი] პაპუნასი, იხ.

დათუნა - ხიდისთავის მამასახლისი, მოწმე ატენელი ფირყულა აფთარასშვილის მიერ დეკანოზ დავით [გარსევანიშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. VI.1. Sd-546).

დათუნა - მისი მიწა ესაზღვრებოდა იმან რჩეულიშვილ-უღულისშვილის მიერ ბეჟან როსტომაშვილისათვის მიყიდულ მიწას (1683 წ. III.15. 1450-27/289).

დათუნა - მეგრელი, მოწმე პაპუნას მიერ შერმაზან ხაშარადისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. 1450-45/212).

დათუნა - მოწმე ეპისკოპოს ფარსელ [არლუთაშვილის] მიერ ოთარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწისა და ნაზერევის გაცეცის წიგნისა (1686 წ. მატ. 252. N9).

დათუნა - მოწმე ქვემო ბოლნელი ბიძინა ყანდინაშვილის მიერ ბაინდურ შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. III. 17. Sd-551).

დათუნა - მოწმე გიორგი მიქელადის მიერ პაპუნა გოსტაშაბისშვილისათვის მიცემული კეთილ-მოყვრობის პირობის წიგნისა (1688 წ. IY.22. Hd-2024).

დათუნა - დირბელი, მოწმე მამუკა ონაშვილის მიერ გიორგი წინამძღვრიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. VI. 7. Sd-551).

დათუნა - ყორღანაშვილის ყმა, მოწმე ოთარ ჯიმშიტაშვილის

მიერ ქაიხოსრო ავთანდილიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. XI.15. 1450-15/8).

დათუნა - ქალაქში მცხოვრები, მზარეული, მანუჩარის ყმა, ნაზარა-ლი-ხანმა მისი წყალობა გახუხლა მანუჩარს (1689წ. 1450-53/91).

დათუნა - კანდელაკი, მოწმე ბახუტა ელიოზისძის მიერ რევაზ მალალაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1689წ.1450-30/135).

დათუნა - [ძმა] ზურაბასი, იხ.

დათუნა - ძმა მთავარეპისკოპოს ქრისტეფორესი, იხ.

დათუნა - 1690-[1694] წწ. სუფრაჩი (1690-1694 წწ.) Ad - 116), ნატვალ (1690-[1694] წწ. 1449-1834, Ad-116). მოწმე: კათალიკოს იოანე დიასამიძის მიერ დავით-გარეჯის მონასტრისათვის დამტკიცებული აკოფას მიერ მიცემული თავშეწირულების წიგნისა (1690 წ. 1449-1834), გარეჯელთა, გიორგიწმინდელთა, თვალელთა და ბერთუზნელთა მიერ არსენ ნინოწმინდელისათვის მიცემული პირობის წიგნისა ([1690-1694 წწ.] Ad-116).

დათუნა - მოურავი, მოწმე პატა ელაშვილის მიერ სენია მეგრელ-შვილისათვის მიცემული ნაფუძარის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. ახლო. კემეის. N 11).

დათუნა - მამასახლისის ძმა, მოწმე ყაყა წინამძღვრიშვილის მიერ აბელისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. XI. 13. 1450-2/131).

დათუნა - კახი, ჰყავს ძმები: გიორგი და ჯაყელა. იყიდა: დავით ურდუბეგაშვილისაგან შუა ბოლნისში ვენახი მღვიანბეგის ზერამდე და შამაზაშვილის ვენახამდე (1692 წ. III. 3. Hd-1749), რამაზა ულულისშვილისაგან - მისი მკვიდრი მამული: ორმოცდაცხრა დღის მიწა, ღვენახეგარი სახლის ადგილი, ორი დღის ჩიბუხაშვილის მოვალე მიწა, ორი დღის მიწა შაჰყულაშვილის მიწასთან და რჩეულასშვილის საყდართან, ორი დღის მიწა ოქუზაშვილის და ღონასშვილის მიწებამდე, სამი დღისა - პაპუს მიწამდე, ორი დღისა - ხოსიტას და გულისას მიწებამდე, ხუთი დღისა - ვათიასშვილის მიწამდე და ერთი დღისა - ბერიკასშვილის, ნასყიდასშვილის და ოსიას მიწებამდე (XVII ს. 90-იანი წწ. Hd-9313).

დათუნა - მისი ნაქონი ვენახი ფარსადან [ჯავახიშვილმა] მიჰყიდა თავის ბიძაშვილ ზურაბს (1692 წ. VII. 1. Sd-569).

დათუნა - ხუცი, მის ნაცვლად საამ [ბარათაშვილს] ერთ წილად ეროგ ბეთენიას აბრამა ამინასშვილი (1692 წ. VIII. 30. 1450-11/81).

დათუნა - შინდისელი, ნატვალ, მოწმე ზაქარიე ფიფნაშვილის მიერ არღაშვილ ბერძნიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. VI. Sd-53).

დათუნა - ნატვალ, მოწმე სამეზისა ბერუაშვილის მიერ რევაზ [მალალაძისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. Ad-1676).

დათუნა - გორელი, მკერავლი|მკერავლისშვილი, მოწმე და დამწვერი: ესტატეს მიერ მამუკა ბახჩიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნებისა (1692 წ. XII. 1448-4599, 1692 წ. ახლო. 1448-4592).

დათუნა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] დათვიასი, იხ.

დათუნა – მეცხვარე დოღმაზას შ.ვილი, ყმა წინამძღვარ მარკოზ წერეთლისა, რუმელსაც გაეკცა. თამარ დედოფალმა ი.გ.ი დაუბრუნა ბატონს (1694 წ. Hd-2706).

დათუნა – დიაქუნიანთ ყმა, მოწმე ელიზბარა ჯანიასშვილის მიერ ხითარაანთ ზურაბასათვის მიცემული ყმობის პირობის წიგნისა (1695 წ. III. 15. 1448-274).

დათუნა – კანდელაკი, მოწმე ზაქარია რუსთველის მიერ ჯობანა მაკუქაძისა და ხუცეს ბერეკაშვილისათვის მიცემული სამამულო დავის გარიგების წიგნისა (1697 წ. VIII. 1449-170).

დათუნა – შვილი დეკანოზ ათანასესი, იხ.

დათუნა – ამირალაანთ გაბრიელას ყმა, მის სახლამდე მიჰყიდა ნეფესაანთ მამიჯანასშვილმა ზაქარიამ ციხისძირში სასახლე ამირალაანთ დავითასშვილ გაბრიელას (1698 წ. IX. 1449-964).

დათუნა – მის მიწამდე მიჰყიდა ზაალ რევაზიშვილმა ტარიალ ქავთარაძეს მიწა (1698 წ. Hd-6375).

დათუნა – დალაქი, მოწმე არუთინ ოქანასშვილის მიერ თავისი ძმის, მურადასათვის მიცემული ადგილის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. III. 6. 1450-23/103).

დათუნა – იმერელი, მოწმე რამაზ შედანიშვილის მიერ თევდორე რაზმაძისათვის მიცემული საახლის ნასყიდობის წიგნისა (1690-იანი წწ. 1448-5437).

დათუნა – მამასახლისი, მოწმე და დამწვერი აკოფანთ საკას მიერ ფარემუხ შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. IY. 3.1450-9/14).

დათუნა – ბოდბელი ქემხა, ნაზარალი-ხანთან ერთად გააარო გა ბოდბის წმინდა ნინოს ყმა-მამულისა და გამოსაღების საქმე (1700 წ. 1449-1461).

დათუნა – [ქ მ ა] პაპუნასი, იხ.

დათუნა – ახმაჯს მცხოვრები, ბოგანო, ამილახვრის ყმა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალე ბოდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

დათუნა – ახრისს მცხოვრები, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალე ბოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

დათუნა – ახრისს მცხოვრები ბოგანო, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალე ბოდა ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

დათუნა – ბოლს მცხოვრები ბოგანო, ამილახვრის ყმა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალე ბოდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

დათუნა – ბოლს მცხოვრები, ჯავახ ბიძინას ყმა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მისი კომლიდან ორ კაცს ევალე ბოდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

დათუნა – შვილი ნასუტისა, იხ.

დათუნა – სამთავისს მცხოვრები, ბოგანო: ქილაშქრე, სამთავენელის ყმა. საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალე ბოდა

თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

დათუნა - სამთავის მცხოვრები, სამთავნელის ყმა, საამილახეროს დაეთრის მიხედვით, ე.ვ.ა.ლ.ე.ბ.ო.და თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ.).

დათუნა - ქინძათს მცხოვრები, წინამძღვრის ყმა, საამილახეროს დაეთრის მიხედვით, ე.ვ.ა.ლ.ე.ბ.ო.და მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

დათუნა - ქალას მცხოვრები, ამილახერის ყმა, საამილახეროს დაეთრის მიხედვით, ე.ვ.ა.ლ.ე.ბ.ო.და მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

დათუნა - ჯოხს მცხოვრები, ამილახერის ყმა, საამილახეროს დაეთრის მიხედვით, მასა და მის განაყოფს ე.ვ.ა.ლ.ე.ბ.ო.და თ მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

დათუნა - ქვემო სობის მცხოვრები, საამილახეროს დაეთრის მიხედვით, მისი კომლიდან სამ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

დათუნა - ჰყავს [სახლიკაცო] გიორგი. იყიდა ნასყიდა გრიგოლასშვილისაგან ექვსი დღის მიწა (XYII ს. IY მეოთხ. 1450-2/103).

დათუნა - ჰყავს ყმა იოსებძე, იხ.

დათუნა - თორტიზას მცხოვრები, საამილახეროს დაეთრის მიხედვით, მისი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

დათუნა - მოხსენიებულია საბუთის ფრაგმენტში (XYII ს. Sd-141 ა).

დათუნა - მკერვალი, დამწერი და მოწმე ბერძენა საინადის მიერ ბაინდურ ელიზბარასშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წინასა (XYII ს. 1450-45/212).

დათუნა - მოხსენიებულია ყმების ნუსხაში (XYII ს. Hd-1912 ა).

დათუნა - მოხსენიებულია ყმების ნუსხაში (XYII ს. Hd-15088).

დათუნა - მისი და ესტატეს ვენახის ნაცვლად მოურავსა და ზურაბ [სააკაძეს] ერთაწმინდაში ერთწილად ერგოთ დათუნა და ბეჟუა მქობიაშვილები (XYII ს. ბოლო მეოთხ. Hd-12016).

დათუნა - მან ნონასთან, ლიპარიტ გივამშვილთან, გოგა გიორგაშვილთან და პაპასთან ერთად მიჰყიდა ბერუქას, გიორგის და პაპუნას ტირული ვენახი (XYII ს. გსიემ-7601/50).

დათუნა - ძმა ყაზანასი, იხ.

დათუნა - ადრე მისი და დათუნას დევა გაურიგებია რევაზ ხერხეულიძეს. ნაზარალი-ხანის ბრძანებით, მათი დევა ხელახლა უნდა გაერიგებინა სუფრაჩ აეთანდილს და წინამძღვარ ნიკოლოზს ([1688-1703 წწ.] Hd-254).

დათუნა - ბისში მცხოვრები, ელიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს იგი მამულით ერგო პაპუნას ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

დათუნა - ნაზარალი-ხანის კარის მდივანი, დამწერი ნაზარალი-ხანის მიერ ნასყიდა შანასშვილისათვის მიცემული სახელის წყალობის წინასა ([1688-1703 წწ.] 1448-55).

დათუნა - უცინეაღელი ურია, ამილამბარ ლომკაციშვილმა მოკლა

ერეკლე მედის ერთგული ყმა იყვებოდა. ერეკლემ ამილამბარის ყმა, დათუნა, საკანონოდ შესწირა სვეტიცხოველს (XYII ს.მწ.1449-2349).

დათუნა - ქალაქს მცხოვრები, მოხსენიებულია ყმების ნუსხაში (XYII - XYIII სს. Hd-819).

დათუნასშვილი|| დათუნაშვილი

დათუნაშვილი - ენაგეტს მცხოვრები, აზნაურის შვილი, ბარათაშვილების გაყრის დროს იგი რგო გერმანოზსა და მის ძმებს - თაყას, გოსტასაბს და ფალავეანხოსროს. ასევე დროს, ენაგელ მოფიცარს უნდა და ეფიცა, რომ მისი ყმა იყო იოვანა. თუ დაიფიცებდა, მაშინ იოვანეც გერმანოზსა და მის ძმებს დარჩებოდა (1523 წ. Ad-1299 ა).

დათუნაშვილი - მოწმე გიორგი დავლიანის მიერ იოვანეც ფაღალაძისათვის მიცემული საყანე მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYI ს. I მეოთხ. Hd-1552 იბ).

დათუნასშვილი ავთანდილ - კვარხითში მას ეკუთვნოდა ექვსი კომლი (1700 წ. 1448-3602).

დათუნაშვილი ვახტანგ - მოწმე ოთარ მამისკარაშვილის მიერ დათუნა კომლიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1622 წ. 1449-655).

დათუნაშვილი ზურაბა - მოწმე თაყა ბარათაშვილის მიერ ჯანია ყარაშვილისათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. YI. 1450-37/244).

დათუნასშვილი თევდორა - კავთისხევს, თელათუბანს მცხოვრები.

პეტრეძის ძე პაატა. გიორგი მეფემ იგი უწყალობა ბეჟან ჩივაძეს და გაათავისუფლა სამეფო გადასახადებისაგან (1695 წ. 1448-3271).

დათუნაშვილი ნასყიდა - დავით სოღალაშვილის მკვიდრი ყმის ბეჟოა და თოასშვილის ნასყიდი ყმა, გააზაღებულ იქნა. ყმობის პირობის წიგნი მისცა დავით სოღალაშვილს, რომელმაც მას უბოძა კუმელი ამოვარდნილი ბეჟოა დათუნაშვილის მამული (1692 წ. II. 1. Sd-737).

დათუნასშვილი პაატა - ამირანა შალვასშვილის განაყოფი, მოწმე ესტატე მოლოდინასშვილ-ჭიტასშვილის მიერ მახარა დაკარგულისშვილისათვის მიცემული ნიგეზის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. YI. 1. Hd-9752).

დათუნასშვილი პაატა - ძმთა თევდორა დათუნასშვილისა, იბ.

დათუნი - ლილოველი, ერთი კომლი, შეტანლია [ალავერდის ტაძრის] კომლების ნუსხაში (XYII ს. Ad-848).

დაიარასშვილი, იბ. დაიარასშვილი

დაიარაშვილი ოტია - მამასხლისი, დაამოწმა, რომ მღვიანა ბეგ ენატანგ [ბარათაშვილ]-ორბელიშვილის (ოლყოფლის, ზაალ ერისთავის ქალის, თამარის, ნამზითთ იყო ნასყიდი ჯალდამი და ღორისთავი და მათ შვილებს კანონიერად ეკუთვნოდათ) 700 წ. Sd-2301).

დაკარგულაშვილი|| დაკარგულისშვილი|| დაკარგულიშვილი

დაკარგულისშვილი გიორგი - პეტრეძის ძე მამა მახარა დაკარგულისშვილი, იბ. (1690 წ. Hd, 4083, 2889), ძმები: საბა დაკარგულისშვილი, იბ., შოშიტა და დარჩია (1690 წ. Hd, 4083, 2889).

ი ყ ი ლ ა : დათუნა ყანდიაშვილისაგან გრძელ[ა]ში ერთი ღლის მიწა. ამას გარდა, მკედლისშვილის მუამაელობით, იქვე იყიდა ნახევარი ღლის მიწა (1690 წ. I. 2. Hd - 4083), სეფია და პაპუა უჯარმისშვილებისაგან - გრძელაში მიწა (1690 წ. IY. 20. Hd - 2889).

დაკარგულისშვილი დარჩია - შ ვ ი ლ ი მახარა დაკარგულისშვილისა, იხ., ძ მ ა საბა დაკარგულისშვილისა, იხ. და გიორგი დაკარგულისშვილისა, იხ. დაკარგულიშვილი ივანა - გ ა ნ ა ყ ო ფ ი მახარა დაკარგულიშვილი - სა, იხ.

დაკარგულიშვილი (ვარ. დაკარგულისშვილი) მახარა - 1657-1690 წწ. ელფიელი (1657 წ. II - 1562), ჰ ყ ა ე ს : შ ვ ი ლ ე ბ ი : გიორგი, საბა, შოშიტა, დარჩია (1690 წ. Hd - 9752), გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ივანა (1657 წ. Hd - 1562). მ ი ჰ ყ ი ლ ა ე ს ო ა ტ ე მოლოდინაშვილს კირკიტაში ნიგოზი (1690 წ. YI. 1. Hd - 9752); ბ რ კ ე ხიზანასა და მედიას სასისხლო საქმის განჩინებისა (1657 წ. Hd - 1562); მ ო წ მ ე გოგია ეფრემასშვილის მიერ მირზა პოლიტიკისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1657 წ. YII. 1450-19/1). [დაკარგულაშვილი] პაატა - მ ო წ მ ე სამნუა იაგულაშვილის მიერ ზურაბ ღარაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1612 წ. 1450-10/128).

დაკარგულისშვილი საბა - მ ლ ე დ ე ლ ი, ჰ ყ ა ე ს : მ ა მ ა მახარა დაკარგულისშვილი, იხ., ძ მ ე ბ ი : გიორგი დაკარგულისშვილი, იხ., შოშიტა, დარჩია. ი ყ ი ლ ა შიუყა მოლოდინასშვილისაგან კირკიტაში ნიგოზი (1690 წ. Y. 1. Hd - 6243).

დაკარგულაშვილი სეზნია - მ ო წ მ ე სამნუა იაგულაშვილის მიერ ზურაბ ღარაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1612 წ. 1450-10/128).

დაკარგულისშვილი (ვარ. დაკარგულასშვილი) შოშიტა - შ ვ ი ლ ი მახარა დაკარგულისშვილისა, იხ., ძ მ ა გიორგი დაკარგულისშვილისა, იხ. დალალა - მ ო წ მ ე დემურჩა გოგინაშვილის მიერ ამირალა მესხბატურაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1649 წ. YII. 25. Hd - 3606).

დალალა[ანი] | | დალალასშვილი | | დალალაშვილი

დალალაშვილი - მ ი ს ი სახლის ერთი მხარე ესაზღვრებოდა გიორგი მეფის მიერ სანოსა მესაათისათვის ნაწყალობე სახლებს (1683 წ. 1450-6/139).

დალალაშვილი - პაპა ნასრიაშვილმა ღურმეშხან [იაგულაშვილს] მიჰყიდა მ ი ს და ბაღევანაშვილის წისკვილებს შუა მდებარე მამული (1699 წ. XI. 1. 1450-9/121).

დალალასშვილი აღიბეჯ - ძ მ ა ბაინდურ დალალასშვილისა, იხ. და ქაიხოსრო დალალასშვილისა, იხ.

დალალასშვილი აღავერდა - ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ქაიხოსრო დალალასშვილისა, იხ.

დალალასშვილი (ვარ. დალალაშვილი) ბაინდურ (ვარ. ბაინდურა) - ჰ ყ ა ე ს : ძ მ ე ბ ი : აღიბეჯ, ქაიხოსრო, ელიზბარ (1636 წ. 1450-48/152). როსტომ მეფემ განუახლა წყალობა სომხეთში მ ი ს ი სამკვიდრო სოფლის, ველთასი და გულქანას ნაოხრისა (1636 წ. IX. 4. 1450-48/152); მ ო ფ ი ც ა რ ი ზა-

ქუმბეგ ზაქუმეშვილსა და შალიკაშვილებს შორის სამამულე დავის გარჩევოსა (1636 წ. IX. 4. 1450-48/149).

დალაღასშვილი ბეგთაშ - შვილი ქაიხოსრო დალაღასშვილისა, იხ.

დალაღასშვილი ბეგან - ბიძაშვილი ქაიხოსრო დალაღასშვილი - სა, იხ.

დალაღასშვილი გიორგი - შვილი ქაიხოსრო დალაღასშვილისა, იხ.

დალაღასშვილი დათუნა - შვილი ქაიხოსრო დალაღასშვილისა, იხ.

დალაღასშვილი (ვარ. დალაღანთ, ხოსროვაშვილი) ედიშერ - შვილი ქაიხოსრო დალაღასშვილისა, იხ., ძმა ზალინა დალაღასშვილისა, იხ.

დალაღასშვილი ელიზბარ - ძმა ბაინდურ დალაღასშვილისა, იხ., ქაიხოსრო დალაღასშვილისა, იხ.

დალაღასშვილი (ვარ. ხოსროვასშვილი, დალაღანთ, ხოსროვასშვილი)

ზაალ (ვარ. ზალა, ზალინა) - 1664-1699 წწ. სომხეთის აზნაუ-რიშვილი (1693 წ. 1450-48/151), დაღალი (1690 წ. 1450-48/129).
 ჰყავს: მამა ქაიხოსრო დალაღასშვილი, იხ., ძმა ედიშერ (1690-1693 წწ. 1450: 45/129, 48/150, 48/151); შვილი ქაიხოსრო (1690 წ. 1450: 48/142, 48/150).

მას უწყალობა გიორგი მეფემ ზალინასა და მისი სახლიკაცების გაყრის დროს გასამყრელად აღებული ერთი კომლი გლეხი - კირაკოზა ოვიკაშვილი მამულითურთ (1693 წ. I. 23. 1450-48/151);

იყიდა: ნაზაქუმა ალიყულისშვილისაგან მისი ყმის, იეპუდას მიწა ნაზაქუმას ძმის, სეფიყულის მიწის მეზობლად (1690 წ. I. 24. 1450-48/129), სარუხანა არაქელაშვილისაგან - ფაღევიანთ ზაალის მიწა ოც შარჩილად (1690 წ. Y. 7. 1450-48/142), ზაქუმბეგ ალიყულაშვილისაგან ჯანოიანთ გროქორას მიწა, რომელსაც ესაზღვრებოდა ზაქუმბეგის ძმის, ზალინას ნასყიდი წისკვილი, ფაღეენას და არაქელაშვილის მიწები (1690 წ. 1450-48/150);

მოწმე: ზაქუმ ზაქუმისშვილის მიერ აღავერდა [იაგულაშვილისათ - ვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1667 წ. 1450-9/111), ავთანდილა ესტატეშვილის მიერ დოღმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული სახლკარიისა და მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. Hd-1823), სეფიყულა ზაქუმისშვილის მიერ პაპია ტერტერასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. Y. 2. 1450-9/108), გასპარა დარისპანასშვილის მიერ დოღმაზა [შანშიაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. YI. I. Hd-1780), ალაბეგას მიერ აღავერდა [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. IY. 17. 1450-9/141), ზაქუმბეგ [ზაქუმისშვილის] მიერ ღურმიშხან [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. 1450-9/122), ავთანდილ შირიზანის მიერ გვიგე თუმანიშვილისათვის მიცემული შამირზას ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. XI. 11. Hd-403), ზაქუმ ზაქუმეშვილ-ალიყულიშვილის მიერ აღავერდა იაგულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. Y. 10. 1450-9/119), პაპა ნასრიაშვილის მიერ ღურმიშხან [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (16[99] წწ. XI. 1. 1450-9/121), მეჩაბ სარდარაშვილის მიერ იაგულანთ აღავერდასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. ბოლო მეოთხ. 1450-9/124).

დალა[ან]თ როსტომა, იხ. მურადაშვილი როსტომა
დალაღასშვილი სეფიყული (ვარ.სეფია) - ძ მ ი ს წ უ ლ ი ქაიხოსრო და-
ლაღასშვილისა, იხ.

დალაღასშვილი ფარსადან - შ ვ ი ლ ი ქაიხოსრო დალაღასშვილისა, იხ.

დალაღასშვილი (ვარ. დალაღასშვილი) ქაიხოსრო (ვარ.ხოსროვა) - 1636 -
-1683 წწ. ი ა ს ა უ ლ ი (167: წ. 1449-954). ჰ ყ ა ე ს : ძ მ ე ბ ი : ბაინ-
ღურ დალაღასშვილი, იხ., აღიბეგ, ელიზბარ (1664 წ. 1450: 48/146, 48/147),
ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ე ბ ი ბეენ (1671-1683 წწ. 1450: 48/137, 48/144), ალა-
ვერდა, შერმაზანა (1683 წ. 1450-48/144), შ ვ ი ლ ე ბ ი : ზაალ, ფარსადან,
ელშერ (1664-1693 წწ. 1450: 48/146, 48/144), გიორგი, დათუნა, ბეგთაშ
(1664 წ. 1450-48/146), ძ მ ი ს წ უ ლ ი სეფიყული (1664 წ.1450: 48/146 ,
48/147).

ი ყ ი დ ა : ბეენ ზაქემიშვილისაგან ბეენის მოლაღატე ყმების, დავითა
არაქელასშვილისა და აღას წისკვილი, რომელიც უფრო ადრე ეკუთვნოდა ქა-
იხოსროს ყმას, პარაგაშვილს (1664 წ. X. 15. 1450: 48/146, 48/147). სეფი-
ყულა ზაქემისშვილისაგან - ავაქა ამრევეარაშვილის, პეტროზა პაპისშვილის
და აკოფა სვიმონაშვილის მიწები (1683 წ. III. 25. 1450-48/144);

ჰ ქ ო ნ დ ა დ ა ვ ა ალიყულა ზაქემიშვილთან თავისი ძმის, ბეენისა-
გან ნასყიდწისკვილისა და ბაღის გვერდით მდებარე ქალაზე. ალიყულას სი-
ტყვიით, ეს ქალა მას გაყრაში რგებია და ბეენისაგან არ ჰქონდა ნასყიდ. სა-
სამართლომ გადაწყვიტა, რომ თუ მოწმეები დაიფიცებდნენ, ქვემო ქალაგზა-
მდე, დარჩებოდა ალიყულას, თუკერ დაიფიცებდნენ - ქ ა ი ხ ო ს რ ო ს
(1671 წ. 1450-48/137); მ ო წ მ ე ლაღინას მიერ ტერ-გრიქორასათვის მი-
ცემული ყმისა და სახლის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. 1449-954).

დალაღასშვილი (ვარ. დალაღასანთ, ხოსროვაშვილი) ქაიხოსრო - შ ვ ი ლ ი
ზაღინა დალაღასშვილისა, იხ.

დალაღასშვილი შერმაზანა - ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ქაიხოსრო დალაღასშვი-
ლისა, იხ:

დალაქისშვილი ამირა - ტყვიაველი, უასაბეგის ყმა-გლეხი (1700 წ. 1448 -
-3602).

დალაქისშვილი ბეეიტა - ნულში მცხოვრები, ჰყავს ბოგანო-ერთი კომლი
პაქუნა და მისი ძმა თამაზა. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწე-
რის დაეთარში (XVII ს. II ნახ. Qd-7017).

დალაქისშვილი ვართან - დირგვისში მ ი ს ი ნაქონი მიწა შამახა ქალ-
ბათაშვილმა მიჰყიდა გიორგი ცალქალამანიძეს (XVII ს. ბოლო მეოთხ. 1450 -
-35/173).

დალაქისშვილი ხოსრუა - გაასწორა ანგარიში ლუარსაბ ქანანაშვილთან,
რომელიც ედავებოდა ვენახის ხარჯზე (XVII ს. 1450-48/143).

დამღაწაშვილი - შედიოდა ამილახერის სადროშოში ([1606-1648 წწ.] H -
-2 124).

დამღაწაშვილი ზაქარია - ამოვარდნილი, მ ი ს ი ეკრძი სახლ-კარი და მა-
მული როსტომ მეფემ უწყალობა მურვან რუსაშვილს (1657 წ. 1448- 52 91).

დამღაწაშვილი მამუკა - [ძ მ ა] ხოსიტა დამღაწაშვილისა, იხ.,

დამღაწაშვილი ოთარ - მ ი ს მამულზე ეცილებოდნენ ერთმანეთს ამილახე

რის შვილები და იესე და ოთარ მერვანის შვილები. ერეკლე მეფის ბრძანებით, სამამულე დაკა გაარჩიეს მთავარეპისკოპოსმა ქრისტეფორემ, ნიკოლოზ მაღალა — შვილმა და ვახტანგ იაჩალიშვილმა. დავის გარიგების მიხედვით, სადაო მამულის მესამედი მ ა ს ერგო (1698 წ. Ad-1077).

დამღაწაშვილი ხოსიტა — ჰ ყ ა ე ს [ძ მ ა] მამუკა. ბატონ ფეშანგ ფალავანდიშვილის ბრძანებით, მ ი ჰ ყ ი და თავისი წილი ფანქველური მიწა და ტყე ქაეთარა სამხარაძეს. ამას გარდა, მიჰყიდა საფანქველურო ტყე ფრონის პირამდე და მესხის მიწამდე ([1666-1669 წწ.] Sd-818).

დანაკაიშვილი ტერ-ნაკანა — მ ო წ მ ე თურქისტან [თურქისტანიშვილის] მიერ შაბურ სოლთანშაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1633 წ. 1450-28/32).

დანდარ[ა]შ[ვი]ლი ნ[ა]სყიდა — მ ო წ მ ე გიორგი ბუჯატაშვილის მიერ როსტია აფქარაშვილისათვის მიცემული რიყის ნასყიდობის წიგნისა (1642 წ. 1450-25/11).

დანდლიშვილი ფარსევან — მ ო წ მ ე ლონენა ფარემუზიშვილის მიერ ბაკა ბენიათიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. Hh-809).

დანელაშვილი ევანეზა — სამღერეთს მცხოვრები, ი გ ი. თავისი მამული თსუხუაშვილის ნაცულად, წილში ერგო ზაად [სააკაძეს] (XVII ს. IY მეოთხ. 1450-37/182).

დანიბეგაშვილი ყორხმაზ — მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი არდაშელ სოლდაშვილის მიერ დავით მოსეშვილისათვის მიცემული ენახის ნასყიდობის წიგნისა (1626 წ. Y. I. 1450-38/146).

დანიელ — ძ მ ა საბასი, იბ.

დანიელ — მ ა ნ გ ლ ე ლ ი, შ ვ ი ლ ი გიორგისა. მ ო წ მ ე მღვიმის კრებულის მიერ ზოსიმესათვის მიცემული სამწირველოს განახლების წიგნისა (1200 წ. ახლო. Ad-4).

დანიელ — ო ა ი შ ე ლ ი მ თ ა ვ ა რ ე პ ი ს კ ო პ ო ს ი, დემეტრეს მეფობის დროს, ოზბეგ დადიანის ბრძანებით, მ ა ნ 15 სექტემბერს აკურთხა ლაბსყულდაშის მთავარანგელოზის ეკლესია, რომელსაც ცხმარის ხევმა გაუჩინა საპატრიო: ზღუდეს შიგნით 70 000 თეთრი, მის გარეთ, „სადა სარეკელისა კმაი ისმის“ — 8 000, ხოლო ჰიხევაშისა და ხანსარსშუა — 4000 თეთრი. [1442 — 1452 წწ.] სსძ. II. N 26).

დანიელ — გიორგი მეფის კარის მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი, დ ა მ წ ე რ ი გიორგი მეფის მიერ დავით გარეჯის მონასტრისათვის მიცემული ხოდაშენის ნასყიდობის წიგნისა (1519 წ. YI.4. 1449-1599).

დანიელ — ჯ ე რ ი ს დ ე კ ა ნ ო ზ ი, დ ა მ წ ე რ ი ლომენტი კათალიკოსის მიერ ხუდადა ხოჯაშვილისათვის მიცემული სახელოსა და ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1660 წ. Y.I. Sd-2913).

დანიელ — მღვდელ-მონაზონი, დ ა მ წ ე რ ი: რუსი რუსიშვილის მიერ სვეტიცხოვლისათვის მიცემული მამულის შეწირულების წიგნისა (1664 წ. Ad-1753), ქვემო და ზემო ბოლნელთ შორის ხატის მამულებზე დავის გარიგების წიგნისა (1670 წ. YIII.29. 1449-1806).

დანიელ, დავით-ყოფილი — 1671–1685 წწ. წინამძღვარი იხელმწიფის კარის წინამძღვარი იპაპა. მამა იოზ წინამძღვარი შვილისა, იხ., შაჰნავაზ მეფემ ზაალ სოლალაშვილს განუახლა მამულის წყალობის წიგნი, კუმისის იმ ნაწილის გარდა, რომელიც ზაალის განაყოფებდა და დანიელ წინამძღვარს ეუთუვნოდათ (1671 წ. II. 6. Sd—32).

დამწერი: სამთავრის სოფლების გამოსაღებების და ჯარიმის ნუსხის განახლების წიგნისა (1673 წ. Ad—559 ა), მარიამ დედოფლის მიერ არდაშელისა და ელიზბარისათვის მიცემული თარხნობის წყალობის წიგნისა (1677 წ. 1450—50/26); მოწმე ნაზარას მიერ მარკოზ [გარსევანიშვილისათვის] მიცემული სასახლის წყალობის წიგნისა (1672 წ. გსიემ 7601/19); გიორგი მეფის ბრძანებით, მისთვის უნდა მიეცათ 4663 მარჩილი დოსითეოს პატრიარქისათვის მიცემული მონასტრების დასახსნელი ვალის ანგარიშში (1678–1685 წწ.) 1448–1283).

დანიელ — შვილი მალალაძის ასულ თინათინისა, იხ.

დანიელ — შვილი დეკანოზ ათანასესი, იხ., მოწმე მარკოზ გული — ჯვარასშვილის მიერ თავისი ქალისა და სიძისათვის მიცემული საალაპე წიგნისა (XYII ს. II ნახ. Ad—1871).

დანიელა — დანუხს მცხოვრები, იგი მისი სახლითურთ აღექსანდრე მეფემ შესწირა სვეტიცხოველს (1601 წ. 1448–5526).

დანიელა — ჯიმითელი, იგი მისი სახლითურთ აღექსანდრე მეფემ შესწირა სვეტიცხოველს (1601 წ. 1448–5526).

დანიელა — მოწმე და დამწერი დანიელა ელიზბარაშვილის მიერ ასლან [რევაზისშვილისათვის მიცემული სახლის გირავნობის წიგნისა (XYII ს. Hd—15007)].

დანიელაშვილი — საკანში მცხოვრები, იგი თავისი განაყოფითა და ყმებით აღექსანდრე მეფემ უბოძა არსლან ჯანდიერიშვილს (1584 წ. YII. 7. 1448—5528).

დანიელაშვილი ანუშელა — მოქალაქე, მოწმე და დამწერი თბილელ [ელისე] სავინაშვილისა და მერაბ ყორღანაშვილს შორის ფიციხისზე დავის გარიგების წიგნისა (1635 წ. XI. 14. 1449–2649).

დანიელაშვილი გურგენა — მოწმე დავით მურაჩაშვილის მიერ მგელუასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1657 წ. Ad—915).

დანიელაშვილი ვახტანგა — სასხორელი, მოწმე ყულიას მიერ ტერტერა ეზიანაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1544 წ. I. 10. 1448—9239).

დანიელაშვილი სულია — სასხორელი, მოწმე ყულიას მიერ ტერტერა ეზიანაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1544 წ. I. 10. 1448—9239).

დანიელაშვილი შავერდა — მოწმე დავით მურაჩაშვილის მიერ მგელუასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1657 წ. Ad—915).

დარაჯაბ ყულიბეგ — ციხისთავი, უწყალობა მურვან რუსაშვილს ბიჯნისში ტატუა გიგაშვილის ნაჭონი სახლ-კარი და მამული (XYII ს. II ნახ. Ad—1243).

დარბაისელი — მოფიცარი ნაზარალი-ხანის მიერ პაპუა, გუგუნა და

გარაზა გერმანოზი შვილებისათვის მიცემული სხალნარის ყმა-მამულზე დავის გარიგების წიგნისა ([1698-1703 წწ.] Sd-577 ა).

დარბაისელი - სხალნარს მცხოვრები, ი. გ. ი. თავისი მამულით, საუფრო - სოდ ერგო ოთარ [ბარათაშვილს] (XYII ს. Hd-11892).

დარბასაშვილი, შდრ. ჰყიტიაშვილი

დარბასაშვილი გიორგი - ძ მ ი ს წ უ ლ ი ბასილა ჰყიტიაშვილისა, იხ.

დარბიაშვილი ბერია - ბოგველი, ი. გ. ი. ერგო ადამ [შალაღაძის] შვილებს მათი სახლიკაცების ყმების ნაცვლად (XYII ს. ბოლო. 1448-5079).

დარგაჰყულა - ჯ ა ვ ა ნ შ ი რ ი, ყორჩიბაშის თაბუნის წვერი, ე. ვ. ა. ლ. ბ. ო. დ. ა. მეჯლისის დროს მეფის უკან იარაღით დგომა (XYII ს. 90-ანი წწ. Ad-620).

დარდარანთ || დარდარანთშვილი

დარდარანთშვილი ავეტისა - [ძ მ ა] სარქისა დარდარანთშვილისა, იხ.

დარდარანთშვილი არაქელა - [ძ მ ა] სარქისა დარდარანთშვილისა, იხ.

დარდარანთშვილი არუთინა - [ძ მ ა] სარქისა დარდარანთშვილისა, იხ.

დარდარანთშვილი დოვლათა - [შ ვ ი ლ ი] სარქისა დარდარანთშვილი - სა, იხ.

დარდარანთშვილი სარქისა - ჰ ყ ა ვ ს: [ძ მ ე ბ ი]: ავეტისა, არაქელა და არუთინა, [შ ვ ი ლ ი] დოვლათა. მიჰყიდა ამირანას თურმანაში ერთი დღის მიწა (1620 წ. III. 30. 1450-46/271-13).

დარდარანთ სარქისა - მ ო წ მ ე გასპარ ბეროაშვილის მიერ დავით შალ-ბუნაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. 1450-6/45).

დარეჯან - ქილაძის ა ს უ ლ ი, თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე დ რ ე. გიორგი ლიპარტიანისა, იხ.

დარეჯან-ხანუმი - როსიტა ჯანდიერიშვილის ა ს უ ლ ი, ი ყ ი დ ა სულხან შირაზაშვილისაგან ვენახი (1634 წ. 1450-21/6).

დარეჯან - და ციცი ციციშვილისა, იხ.

დარეჯან - ბატონიშვილი, დ ე ლ ო ფ ა ლ ი, თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე დ რ ე მე-ფე გიორგისა, იხ. გიორგი III გურიელი.

დარეჯან - ბატონიშვილი, თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე დ რ ე ფარსადან ფანასკერტელ-ციციშვილისა, იხ.

დარეჯან - იმერთა მეფის, ბაგრატ IY-ის ა ს უ ლ ი, თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე დ რ ე ჰაატა აბაშიძისა, იხ.

დარეჯან - თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე დ რ ე კონსტანტინე მუხრანბატონისა, იხ.

დარეჯან - აბაშიძის ასული, თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე დ რ ე მერაბ წულუკიძისა, იხ.

დარეჯანა - „ბოზი“, კათალიკოს [იოვანე] დიასამიძის ბრძანებით, შ ო ს ი შვილის ნასახლარი სახლთუხუცესმა რევაზ [შალაღაძემ] დაანება ჩოლბ გოგინა ოქანაშვილს ([1676-1703 წწ.] 1450-33/256).

დარევა - ქალაქელი, [ჯავახ ჯავახიშვილის] ყ მ ა. მ ი ს ი სახლიდან ჯავახ ჯავახიშვილმა სევეტიცხოველს საკანონოდ შესწირა სუფრის ნოხი და ოცი ფლური ([1503-1516 წწ.] 1449-1173).

დარიბევაშვილი || დარიბევაშვილი

დარიბევაშვილი (ვარ. დარიბევაშვილი) ბარლი (ვარ. ბარალა) - შ. ვ. ი. ლ. ი. ზაქარია დარიბევაშვილისა, იხ.

ღარიგებაშვილი (ეარ. ღარიგებაშვილი) ღვეთ - [ძ მ ა] ზაქარია ღარიგებაშვილისა, იხ.

ღარიგებაშვილი (ეარ. ღარიგებაშვილი) ზაქარია - 1445-[1452] წწ .

ჰ ყ ა ე ს: [ძ მ ა] ღვეთ, შ ე ი ლ ი ზარლი (ეარ. ბარალა).

ი ყ ი ღ ა ღიმიტრი მეფისაგან ქალაქში, მეფის ზერის თავში მღებარე სავენახე მიწა (1445 წ. YIII. 26. Hd -10402); „ღიდის სატიერისაგან" უძეოდ ამოწყდა. მისი ამოწყვეტის შემდეგ ღიმიტრი მეფემ მი ს თ . ე . ს . შ ა უ ი ღ უ ლ ი მიწა მიჰყიდა საბერძნეთიდან ჩამოსულ, სიონში მყოფ მიტროპოლიტ ხრისანთეს ([1445-1452 წწ.] 1448-5234).

ღარისპან - მი ს მიწამღე ნასახლარი ბედიამ მიჰყიდა წმინდა ღვეთის მონასტრის წინამძღვარ პავლეს (1672 წ. 1449-1858).

ღარისპანა - ბასილასა და წამალაშვილის ნაცულად ეღფიაში ი გ ი, მერაბა და ოსუკა გულსაშვილი ერთ წილად ერგო სამ [ბარათაშვილს] (1692 წ. YIII. 30. 1450-11/100).

ღარისპანასშვილი||ღარისპანაშვილი

ღარისპანასშვილი ბერი - მი ო წ მ ე ბერ კანისშვილის მიერ ბერ კვირიკას-შვილისათვის მიცემული მიწის თავნასუილობის წიგნისა (XYII ს. II ნახ. Ad -482).

ღარისპანაშვილი ვასპარა-იხ. [შანშიაშვილი] ვასპარა

ღარისპანაშვილი ოთარა- იხ. [შანშიაშვილი] ოთარა

ღარისპანაშვილი პაპუა-იხ. [შანშიაშვილი] პაპუა

ღარისპანაშვილი პაპუა - კუმისს მცხოვრები, ი.გ.ი. მამულით. როსტომ მეფემ უწყალობა მეღვინეთუხუცეს ბიძინა სოლალაშვილს (1658 წ. YIII. 24. Hd -14668).

ღარისპანასშვილი რევაზა - იხ. [შანშიაშვილი] რევაზა

ღარისპანასშვილი როსაბა - იხ. [შანშიაშვილი] როსაბა

ღარისპანაშვილი საჯვარელ - წრისს მცხოვრები, ი.გ.ი. მამულით გიორგი მეფემ უწყალობა ბეენ საგინაშვილს (1693 წ. 1450-26/92).

ღარისპანაშვილი შერმაზანა - მი ო წ მ ე ავთანდილ ესტატაშვილის მიერ თავისი განაყოფის, პაპია[გოგებაშვილისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. YII. 1. 1450-10/24).

ღარმანა - გორს მცხოვრები, ამილახერის ყ მ ა, საამილახეროს ღვეთრის მიხედვით, მი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

ღარჩა - ღანუხს მცხოვრები, გ ღ ე ხ ი, ი.გ.ი. ღვონ მეფემ უწყალობა ანდერმან ჩოლაყასშვილს (1658 წ. Hd -14430).

ღარჩა - ღანუხელი, ი.გ.ი. მისი სახლითურთ ალექსანდრე მეფემ შესწირა სვეტიცხოველს (1601 წ. 1448-5526).

ღარჩაშვილი ზაზო - კალაურში მცხოვრები, ერთი კომლი, შეტანილია სვეტიცხოველის კუთვნილი საკომლოების ნუსხაში (1689 წ. 1449-1792).

ღარჩია - ი.გ.ი. ზებედე ქართლის კათალიკოსმა უწყალობა მცხეთის ბოქაულთუხუცესს ზურაბ გარეყანისძეს (1610 წ. 1450-17/156).

ღარჩია - მი ს ი სასახლე თეიმურაზ მეფემ უწყალობა გიორგი კობაშვილს (1642 წ. XI. 22. 1448-509).

დარჩია - მამინაცვალნი ხოსროსი, იხ.

დარჩია - ავღაბარში, მისი ნოზხარი სახლები ესაზღვრებოდა ტოტოანთ ბაილდურას შვილ ბეროსს მიერ ქალაქის მოურაე [მანუჩარისა] და მისი შვილებსათვის მიყიდულ სახლკარს (1683 წ. XII. 1. Hd-13696).

დარჩია - მოწმე სამადაელეს მიერ ანდერმან [ჩოლაყაშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. II ნახ. S-3728, 164 r).

დარჩია - ვერითს მცხოვრები, ამილახერის ყმა, საამილახეროს დავითის მიხედვით, ევალეზოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

დარჩია - ცხვილოსს მცხოვრები, ამილახერის ყმა, საამილახეროს დავითის მიხედვით, ევალეზოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

დარჩია - ცხინურს მცხოვრები, ბოგანო, დათუნი ბასილაშვილის ყმა, საამილახეროს დავითის მიხედვით, ევალეზოდა ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

დარჩია - თხილნარში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს იგი თავისი მამულით ერგო პაპუნას ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

დარჩიაი - ნაცვალნი, მოწმე ზაქარა ამბრიაშვილის მიერ თავისი ბიძაშვილის, იოანესათვის მიცემული მამულის დანებების წიგნისა (1625 წ. ვ. სტიგმ. 4848).

დარჩიას შვილი | დარჩია შვილი

დარჩია შვილი (ვარ. დარჩიას შვილი) - კოდმანს მცხოვრები, ბოგანო, 3 ყავეს ძმა ზოსიმე. იგი ქაიხოსრო და რამაზ [ზემბულიძეების] გაყარისას წილში ერგო რამაზს (1651 წ. II. 13. 1450-31/105, 1651 წ. 1450-31/102).

დარჩია შვილი - მცხეთას მცხოვრები, იგი კათალიკოსმა ქრისტეფორემ უწყალობა დეკანოზის შვილს, რამაზ [ზემბულიძეს] (1652 წ. 1450-3:35).

დარჩია შვილი - იგი ნიკოლოზ კათალიკოსმა დაასახლა ატენს (1649 წ. 1449-2681).

დარჩია შვილი - მოხსენიებულია იოსებ ტფილელის მიერ წინარეხელათვის მიცემულ სარწყავ რუხე დავის გარიგების წიგნში: მის და სოსაშვილის მამულში წყალს პარასკევობით უნდა ედინა ([1661-1688 წწ.] 1449-1821).

დარჩია შვილი - ყმა, მისი ვენახი, რომელიც გივი სააკაძის მკვიდრი მამული იყო, მიჰყიდეს ლიპარ თუმანიშვილს (1693 წ. XII. 19. 1450-3/56).

დარჩია შვილი ზოსიმე - ძმა დარჩია შვილისა, იხ.

დარჩია შვილი თევდორე - მოწმე ლაზარე ბერის შვილის მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული სასისხლო დავის გარიგების წიგნისა (1676 წ. XII. 3. Sd-1013).

დარჩიას შვილი თევდორე - მის მიწამდე მიჰყიდა ატენელმა ფირყულა აფქარას შვილმა დავით [ვარსკვანიშვილს] გუფთაში ორი დღის მიწა (1681 წ. VI. 1. Sd-546).

დარჩიბეგის შვილი დავით - მოწმე ნიკოლოზ პალატის შვილის მიერ გოგიტა არდაშერას შვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1477 წ. VII. 4. Qd-9814a).

დარჩინა – მოგელი იასაევსთან ერთად ე მ ა რ თ ა ხოფის ღმრთისმშობლის ეკლესიის ოცდახუთი თეთრი (XY; ს. 1449–1577).

დარცალა ღომიხვადი – ნაფიჩხაუ-საფიჩხაოს მცხოვრები, ი გ ი ლევან დადიანმა მამამისის, მანუჩარის სულის მოსახსენებლად, შესწირა მთაწმიდის ხარების ღმრთისმშობელს, ე მ ა რ თ ა სამი ლაღანიკონი სანთელი, სამი ტილო, ერთი საკლავი, საწინამძღვრო ორი გუდა ღვინო, ერთი ხალთა ღომი, მისი საბერო საქმელი (1642 წ. QI–6740).

დასთვეათე – მ ი ჰ ყ ი დ ა ნასყიდა ბანცაძეს მთხლარაში გელათის ღმრთისმშობლის კუთვნილი მამული ბეგარითურთ ([1505–1519 წწ.] 1449 – 1670).

დასტურაია ჰეკუე – მამია დადიან-გურიელმა მ ი ს ი შეწირულემა განუხალა ბიკვინცის ღმრთისმშობელს. ადრე ი გ ი კათალიკოს დავით ნემსაძეს შესწირა, მაგრამ შემდეგ გამოწირულიყო ([1689–1714 წწ.] დსსს. I. გვ. 86–87).

დაუვლიანი ივანე – მ ო უ რ ა ვ ი დ ა მ ო წ მ ე სამოკეთეო დაწერილისა (XIX ს. ლაგურკა. N6).

დაუთა – ზაქუმ ზაქუმისშვილის ყ მ ა, ' ო წ მ ე ზაქუმ ზაქუმისშვილის მიერ აღაპვერდა [იაგულაშვილისათვის] მ კემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1667 წ. IX. 1. 1450–9/111).

დაუთა – 1690–1699 წწ. ხოკორელი, მ მ ა ს ა ხ ო ს ი (1699 წ. 1450–12/2). მ ო წ მ ე: ზაქუმანთ ალიყულისშვილ ნაზაქუმას მიერ ზალინა ხოსროვაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. I. 24. 1450–48/129), ზაქუმბეგ [ზაქუმისშვილის] მიერ ღურმიშხან [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. IX. 15. 1450–9/122), ზაქუმბეგ ზაქუმისშვილის მიერ იეგულანთ ბეჟანისშვილ ალიხანასათვის მიცემული მიწების ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. II. 7. 1450–12/2).

დაუთანთ || დაუთას შვილი || დაუთა შვილი

დაუთანთ – ნახიდურის მეოთხედი – დ ა უ თ ა ა ნ თ გვერდის მიწა – როსტომ მედემ უწყალობა ყაფიჩ ხოსია ნარიმანისშვილს (1657 წ. I. 5. 1450–21/40).

დაუთას შვილი ბერი – მ ო წ მ ე იესე კლიმაშვილის მიერ დავით მამაცა – შვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. XI. 1. შატ. 252. N5).

დაუთა შვილი გასპარა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ღურმიშა დაუთაშვილისა, იხ.

დაუთა შვილი დავით – 1692–1696 წწ. ს ა მ ე ფ ო კ ა რ ი ს მ დ ი ვ ა ნ მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი ი მ დ ი ვ ა ნ მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი ი მ დ ი ვ ა ნ ი. დ ა მ წ ე რ ი ნაზარალი–ხანის მიერ გაკემლული შემდეგი საბუთებისა: იოთამ აბილახერისათვის ბოძებული სახელოსა და ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1692 წ. XII. 1. 1448–526), ლუარსაბ [ბარათაშვილ]–იოთამის შვილისათვის მიცემული სოფლის წყალობის წიგნისა (1693 წ. 1450–38/37), გიორგი ქარუმიძისათვის მიცემული გლეხების თარხნობის წიგნისა (1694 წ. III. 26. Ad–2200), თამაზ ტატიშვილისათვის მიცემული სოფელ სურნისის წყალობის განახლების წიგნისა (1695 წ. X. 2. 1450–14/656 ბ), დარსადან სუმბატაშვილისათვის მიცემული მიწის წყალობის წიგნისა (1695 წ. X. 23. Hd–13167), მანუჩარ მეითრის შვილიშვილები: ასლანის, აუთანდლის და ქაიხოსროსათვის მიცემული ყმა-მამულის თარხნობის

წიგნისა (1696 წ. Sd-564).

დაუთაშვილი ღურმიშა - ყ უ ლ ი, ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] გასპარა. მ ი ჰ ყ ი და ივანეს ოთახი და ოთახის წინა სახლების ადგილი - სიგრძით ექვსი და სივანით ხუთი მხარი (1695 წ. IY.15. 1448-1087).

დაუთაშვილი ნოდარ - მ ო წ მ ე რევაზას მიერ ფეშანგ დინებაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. IY. 1. 1450-35/51).

დაუთაშვილი სარქისა - ი გ ი თავისი მამულით როსტომ მეფემ შესწირა ერშიაწინის მონასტერს (1657 წ. I. 15. მატ. 252. N4. I.).

დაუთანთ. ჰიროდა - მ ი ს ი ენახის გვერდით მდებარე მიწა-წყალი როსტომ მეფემ მისცა ხოსია ნარიმანის შვილს (1658 წ. მატ. 252. N3.II).

დაუთ-ხანოიხ. ბაგრატოვანი დავით XI

დაულრიძე - მ ი ს ი მამული მოხსენიებულია როსტომ ტატიშვილის ყმების დავთარში (XYII ს. II ნახ. სეიდ. II. N9).

დალაბრაშვილი - მ ი ს ი მოსავალი და ქონება [სამებულმა] მისცა ობოლ თათარას (XYII ს. ბოლო. 1449-1841).

დალლაძე - სვიმონ მეფემ განუახლა ქრისტეს საფლავს მ ი ს მიერ რხუთის ბოლოს მდებარე მიწების შეწირულება. მ ი ს ი შეწირულების წიგნები ჰქონდა დეკანოზ იოვანეს (1624 წ. I.13. 1450-51/171).

დალუნდარიძე გიორგი - მ ი ს ი პარტახტი მამული მეტეხარაში გიორგი მეფემ შესწირა ნიკორწმინდის ეკლესიას (1581 წ. ლაი. P-22 ბ).

დალუნდარიძე გოგნა - მეტეხარას მცხოვრები, ი გ ი გიორგი მეფემ შესწირა ნიკორწმინდის ეკლესიას (1581 წ. ლაი P-22-ბ).

დალუნდარიძე ნონია - მეტეხარას მცხოვრები, ი გ ი გიორგი მეფემ შესწირა ნიკორწმინდის ეკლესიას (1581 წ. ლაი. P-22 ბ).

დალუნდარიძე სპანდია - მეტეხარას მცხოვრები, ი გ ი გიორგი მეფემ შესწირა ნიკორწმინდის ეკლესიას (1581 წ. ლაი. P-22 ბ).

დაშრიანი გიორგი - ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] გუგუტა, რომელთან ერთად ი გ ი ალექსანდრე მეფეს უბოძებია გაბრიელ ცაგერელისათვის, ამ უკანასკნელმა ისინი ცაგერის ეკლესიას შესწირა (1656 წ. Qd-9085-ვ).

დაშრიანი გიორგი - ხატის ყ მ ა, ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა გონიერი. მ ა ს მისცა გაბრიელ ცაგერელმა გელოვანისაგან ნასყიდოსამაყმანიანო და პარტახტი ჩხუტელში ([1660-იანი წწ.] Qd-9085-ქ).

დაშრიანი გონიერი - ძ მ ა გიორგი დაშრიანისა, იხ.

დაშრიანი გუგუტა - [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] გიორგი დაშრიანისა, იხ.

დაშრიანი დავით - ხუენიფუს მცხოვრები, ი გ ი გიორგი მეფემ შესწირა ნიკორწმინდის ეკლესიას (1581 წ. ლაი- P-22 ბ).

დაჩიასშვილი თურქია - ახალციხელი, მ ო წ მ ე გრიგოლა დარაშიშვილის მიერ ყარაგოზასათვის მიცემული სავენახე მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XIY - XY სს. III. 2. Sd-140 ა).

დაჩიბერიძე გოგიჩა - ხოტევის მცხოვრები, ი გ ი გიორგი მეფემ შესწირა ნიკორწმინდის ეკლესიას (1581 წ. ლაი. P-22 ბ).

დაჩიბერიძე ნონია - ხოტევის მცხოვრები, ი გ ი გიორგი მეფემ შესწირა ნიკორწმინდის ეკლესიას (1581 წ. ლაი. P-22 ბ).

დაჯერაშვილი - მ ი ს ი მამული ტბის - ორი ღლის სავენახე მიწა-ოთარ

ბარათაშვილმა გაუცვალა საამ ბარათაშვილს (1670 წ. 1450-11/65).

დაჯიოა - იესე ჯორჯაძის გარდაცვლილი ბიძის ცოლი. თეიმურაზ მეფემ სახლთუხუცეს იესე ჯორჯაძეს უწყალობა მისი გარდაცვლილი ბიძის მამული, რომელზედაც სარგებლობის უფლება მას ეძლეოდა და აქიას გათხოვების ან გარდაცვალების შემდეგ (1636 წ. 1450-31/173).

დაჯარ[ი]შვილი გოგია - (ტბეღაი, მოწმე ლომიტა გერგიძის მიერ შალესათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. Hd-1580).

დაჯუაშვილი ზაზუნა - ჰყავს [სახლიკაცი] ნასყიდა. ისინი თეიმურაზ მეფემ უწყალობა გიორგი ნასიძეს (1652 წ. VI. 29. 1450-51/260).

დაჯუაშვილი ნასყიდა - [სახლიკაცი] ზაზუნა დაჯუაშვილისა, იხ. დგებუაძე წიწაკოძი - მოწმე და შუამავალი გიორგი ლიპარტიანის მიერ გიორგი ფალავასათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (XVII ს. მიწ. ქმ. N1178).

დედობრიანისძე - მას მიუყიდა [ნიკოლაოსწმინდელისათვის] მეტეხარას: ერთი ვლები, რაშიც აიღო: „ძულო ერთი ახალი, ძულო ერთი შედეგი“, ორი სომხური ტაბასტა, ერთი კარგი ხარი, სასათაული, ერთი ხირაითა, ერთი „ჭადი ჯაქვისაი“, ერთი პარტახტი, რაშიც აიღო ერთი ცხენი და ერთი გულამაყრული ჩაბალახი ([1071-1080 წწ.] 1449-1563).

დედაბრია[ნი] || დედაბრისშვილი || დედაბრისშვილი

დედაბრია[ნი] - მათგან კახეთში ნასყიდა სავენახე მიწა ბასილი კათალიკოსმა დაუბტყიკა გიორგი ჰარმაულს (1531 წ. Sd-733).

დედაბრისშვილი ბაინდურა - გარეჯეარს მცხოვრები, იგი თავისი მამულით წილში ერგო: მანუჩარ და ჯიმშიტა თუმანიშვილებს ([1656 წ.] Hd-14665), ჯიმშიტა [თუმანიშვილს] (1656 წ. Hd-11947).

[დედაბრისშვილი] ბასილა - მკედელი, განაყოფი ირემა დედაბრისშვილისა, იხ.

დედაბრისშვილი (ვარ. დედაბრისშვილი) ბასილ (ვარ. ბასილა) - 1682-1700 წწ. ოძელი, ჰყავს: ძმა პაპუნა დედაბრისშვილი, იხ., შვილი შიო, ძმისწულეები: ხოსია და ბერი. მიჰყიდა მოურავიშვილ თარხან გიორგის ორი დღის მიწა (1700 წ. Y. II. 1450-33/224).

დედაბრისშვილი ბერი - ძმისწულე ბასილა დედაბრისშვილისა, იხ.

დედაბრისშვილი გიორგი - მოძღვარი, მღვდლის მონასტრის ყმა, ჰყავს შვილები: მღვდელი მახარებელი, ნავაგა (1412 წ. Sd-143ა) და მოძღვარი მარკოზ დედაბრისშვილი, იხ., იგი შოთა ზევედგინიძემ გაათავი - სუფლა გადასახადებისაგან, დაუბტოვა უდაბნოს სამსახური (1412 წ. Sd-143 ა).

დედაბრისშვილი გიორგი - ძმისწულე მარკოზ დედაბრისშვილისა, იხ.

დედაბრისშვილი გიორგი - როკითს მცხოვრები, ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდარვა კოკა ღვინო, ორი ნაოთხალი და ერთი ურემი ლომი, ოცდაათი მკლავი ფეტვი, ერთი საკლავი, მისი ყველი, კვერცხი, თევზი, ერთი გოჭი, ერთი ქათამი, ერთი ლიტრა ყველი, ტვირთი, მუშაობა, ერთ თეთრად ღირებულ ყავრის მიტანა (1578 წ. H-626).

დედაბრისშვილი გიორგი - ძმისწულე პაპუნა დედაბრისშვილისა, იხ.

დედაბრისშვილი გრიგოლ - ძმა მარკოზ დედაბრისშვილისა, იხ.

დედაბრისშვილი გრიგოლ - 1509-1542 წწ. მღვდელი (1509 წ. Sd-

-136), მ ლ ე მ ი ს კ ა ნ დ ე ლ ა კ ი (1542 წ. Sd-134), ძ მ ი ს წ უ ლ ი მარკოზ დედაბრისშვილისა, იხ., ი ყ ი დ ა იოვანე ელიოზისშვილისაგან მტკარის პირას ნავეენახევი მიწა. მ ა ს კ ე ბატონისაგან ჰქონია აღებული კანდელაკისეული მამული, რომელიც სხალტბას და მღვიმეს მღებარეობდა (1542 წ. Y. 20. Sd-134).

დედაბრისშვილი (ვარ.დედაბრიშვილი) დათუნა (ვარ. დათო) - ძ მ ა პა-პუნა დედაბრისშვილისა, იხ.

დედაბრისშვილი (ვარ.დედაბრიშვილი) დემეტრე (ვარ.დემეტრა)- ძ მ ა პაპუნა დედაბრისშვილისა, იხ., მ ო წ მ ე დემეტრა ნავეენაშვილის მიერ მარია-ამისათვის მიცემული ეენახის ნასყიდობის წიგნისა (1685 წ. Hd-1838).

დედაბრისშვილი ელიოზ - ძ მ ი ს წ უ ლ ი მარკოზ დედაბრისშვილისა, იხ.

დედაბრიშვილი ესტატე - ლეთეთელი, ზაალ ციციშვილის „ხ ა ტ ი ს ყ მ შ“. ნაზარალი-ხანმა ი გ ი გაუთარხნა ზაალ ციციშვილს (1699 წ. Ad-1222).

დედაბრისშვილი ზაქარა - ძ მ ა პაპუნა დედაბრისშვილისა, იხ.

დედაბრისშვილი ზურაბ - ძ მ ა პაპუნა დედაბრისშვილისა, იხ.

დედაბრისშვილი იესე - მ ი ს ი ნასისხლი მამული სახლთუხუცესმა დე-მეტრე ზედგინიძემ მიართვა კათალიკოსს. სანაცვლოდ მისცა მ ა ს ვარდის-უბანს დირანაშვილისეული წისქვილი და კოზმანაშვილის წისქვილის კარზე ეე-ნახი. ამას გარდა, დემეტრე ზედგინიძე მეველეებს ქალაქში დაუჭერათ, ამი-ტომ მას ვალის დასაფარავად ქაიხოსრო ავალიშვილისათვის ი ე ს ე ს ძმის-წული მიუცია, ხოლო ი ე ს ე ს უბოძა ქანდაში ათი ღლის მიწა და ათი ღლის ნაფუძარი ძუღიას კარზე (XVII ს. Y. I. Sd-57).

დედაბრისშვილი იოანე - ძ მ ი ს წ უ ლ ი მარკოზ დედაბრისშვილისა, იხ.

დედაბრიშვილი ირემა - 1626-1646 წწ. ახალდაბაში მცხოვრები, ჰ ყ ა ე ს გ ა ნ ა ყ ო ფ ი მკედელი ბასილა. თურქისტანიშვილებს გაყრის შედეგად ერ-გო იესე თურქისტანიშვილს (1626 წ. 1450-50/70); მ ი ს ი და ბასილას წყა-ლობა როსტომ მეფემ განუახლა იესეს [ძმას], ლეეან თურქისტანიშვილს (1646 წ. III. 12. 1450-18/89).

დედაბრისშვილი ლონგინოზ - ძ მ ი ს წ უ ლ ი მარკოზ დედაბრისშვილი-სა, იხ.

დედაბრისშვილი მარკოზ - XY ს. I ნახ.-1509 წ. [მღვიმის] მ ო ძ დ : ვ ა რ ი,

ჰ ყ ა ე ს : მ ა მ ა გიორგი (XY ს. ნახ. Sd-143 ბ), ძ მ ე ბ ი : ნაცვალა (XY ს.

I ნახ.-1509 წწ. Sd: 143 ბ, 136), გიოგოლ (XY ს. I ნახ. Sd-143 ბ), ძ მ ი ს წ უ ლ

ლ ე ბ ი : მღვდელი გრიგოლ, ლონგინოზ, იოანე, გიორგი და ელიოზ (1509 წ. Sd-

-136). მ ა ს . განუახლა შოთა ზეფ გინიძემ ნაწყალბევი-სიგველები და დააკის-რა ბზობა დღეს მამამისისათვის უძძის წირვა (XY ს. I. ნახ. Sd-143 ბ); ი ყ ი დ ა

მისრია სუმბასძისაგან ალაიანში სავენახე (1509 წ. Sd-136).

დედაბრისშვილი მახარა - ძ მ ა პაპუნა დედაბრისშვილისა, იხ.

დედაბრისშვილი მახარებელი - მ ლ ვ დ ე ლ ი, შ ე ი ლ ი გიორგი დედაბრის-

შვილისა, იხ.

დედაბრისშვილი ნაცვალა - შ ე ი ლ ი გიორგი დედაბრისშვილისა, იხ., ძ მ ა

მარკოზ დედაბრისშვილისა, იხ.

დედაბრისშვილი (ვარ.დედაბრიშვილი) პაპუნა (ვარ.პაპნია)- 1682-1696 წწ.

ოძელი, (1682 წ. 1450-33/229), ჰ ყ ა ე ს : ძ მ ე ბ ი : მახარა, დემეტრე, ბასი-

ლა, შიო (1682–1684 წწ. 1450–33/229, Hd–6775), დათუნა||დათო (1682 – 1696 წწ. 1450–33/229, Hd: 6775, 14861 ა), ზურაბ, ზაქარა, ქრისტესია(1684წ. Hd–6775), ძ მ ი ს წ უ ლ ი გიორგი. მ ი ჰ ყ ი დ ა: ბატონ თამარს და მის შვილებს წინამძღვარ იოანე, გიორგი და დემეტრე კარგარეთელებისაგან ნასყიდი მიწა, რომელიც ესაზღვრებოდა: იოვანეს ეენახს, ახალქალაქის გზისაკენ ჩამავალ ნოსტრე გზას, ფარეშიშვილის და ამილბარაშვილის მიწებს, ხუციას ვე-ნახსა და სენხინის მიწას (1682 წ. XII. 27. 1450–33/229), მღვდელ დავით ზან-დარაშვილს – ორი ღლის მიწა თელოვნურში, ვეძურ თელოვნური საზღვრის ზემოთ (1696 წ. Hd–14861 ა); ი ყ ი დ ა: პაპუნა ბალნაშვილ-ზოზიაშვილისაგან ნაფუძარი (1684 წ. Hd–6775).

დედაბრიშვილი პაპუნა – კალაურში მცხოვრები, ერთი კომლი, შეტანილია სვეტიცხოვლის კუთვნილი საკომლოების ნუსხაში (1689 წ. 1449–1792).

დედაბრისშვილი ქრისტესია – ძ მ ა პაპუნა დედაბრისშვილისა, იხ.

დედაბრისშვილი შიო – ძ მ ა პაპუნა დედაბრისშვილისა, იხ.

დედაბრიშვილი შიო – შ ე ი ლ ი ბასილა დედაბრიშვილისა, იხ.

დედაბრიშვილი შოშიტა – 1626–1647 წწ. ახალდაბას მცხოვრები, თურქის-ტანიშვილებს გაყრის დროს ი გ ი ერგო იესე თურქისტანიშვილს (1626 წ. 1450–50/70), შემდგომში მისი წყალობა როსტომ მეფემ დაუნუახლა იესეს [ძმას], ლევან თურქისტანიშვილს (1646 წ. III. 12. 1450–18/89, 1647 წ. IX.5.1450–50/71).

დედაბრიშვილი ზოსია – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ბასილა დედაბრიშვილისა, იხ.

დედამამაშვილი – მ ი ს ი და შავიშვილის კუთვნილი ხუთი წიგნი კვლავტნის საქმეზე იხსენიება გორჯასპ [ბარათაშვილისათვის] მიბარებულ წიგნების ნუსხაში (1691 წ. XI. 2. Sd–1931).

დედანა: დედანაურ – დ ე დ ა ნ ა უ რ ი მიწა ესაზღვრებოდა დავით ბასილისძის მიერ მახარე ჩივასძისათვის მიყიდულ მიწას (1662 წ. 1450–35/184).

დედანასშვილი||დედანაშვილი

დედანაშვილი – სულმამაშვილის მამულზე მცხოვრები, გომღარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ი გ ი ერგო როინსა და მის ბიძაშვილებს ([1527–1558 წწ.] Qd–605).

დედანაშვილი – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა დავით [მაღალაძის] მიერ მახარე ჩივასძისათვის მიყიდულ წმინდა შიოს ხოლბუნის გვერდით მდებარე მამულს (1605 წ. YIII. 21. 1450–35/191).

დედანაშვილი ამილბარა – ჰ ყ ა ე ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ტ ი] მამისა. დავით მეფის ნებართვით, მერაბ ფანასკერტელ-ციციშვილს კავთისხევში მ ი ჰ ყ ი დ ა სახლ-კარი. ამას გარდა, მ ი ს ი მიწა დავით მეფემ უბოძა მერაბს, რად-გან ამ უკანასკნელს ორი ღლის მიწა თავის ზეარს შეჰმატა(1520 წ.1449–1494).

დედანაშვილი ბერი – მ ო წ მ ე მარკოზ რომნასძის მიერ დავითისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. 1450–38/127).

[დედანაშვილი] ბერი – იასე დედანაშვილის გ ა ნ ა ყ ო დ ი. მ ო წ მ ე ზურაბ შიხეიდარისშვილის მიერ ავთანდილ [მოურავისშვილისათვის] მიცე-მული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. III. 15. Hd–2598).

დედანასშვილი ბერიკა – მ ო წ მ ე პაპია კოშაძის შაერ მათეოზ მოსეშვი-ლისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. II ნახ.1450–38/132).

დედანასშვილი გიორგი - მამასახლისი, მოწმე არდაშელ სოლა-
ლაშვილის მიერ დავით მოსეშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგ-
ნისა (1626 წ. Y. 1.1450-38/146).

დედანასშვილი (ვარ.დედანაშვილი) გიორგი - მამასახლისი, მოწ-
მე იესე ქვეთარაძის მიერ თბილელ ელისე საგინაშვილისათვის მიცემული მი-
წის ნასყიდობის წიგნისა (1649 წ. XII. 28. 1449-1774).

დედანასშვილი გიორგი - [ძმა] პაპუნა დედანასშვილისა, იხ.

დედანასშვილი გიორგი - მოწმე დამწერი ყაყა წინამძღვრის-
შვილის მიერ თავის ბიძაშვილ აბელისათვის მიცემული ზვრის და სასახლის ნას-
ყიდობის წიგნისა (1691 წ. IX. 24. Qd-9672).

დედანასშვილი დათუნა - [ძმა] პაპუნა დედანასშვილისა, იხ.

[დედანაშვილი] ზაქარია - [ძმა] პაპუნა დედანაშვილისა, იხ.

დედანაშვილი ზაქარია - მამასახლისი, მოწმე: ბასილ იმნაძის
მიერ დათუნა ჩივაძისათვის მიცემული საწისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (1690წ.
Hd-2044), დათუნა მარეშაშვილის მიერ გიორგი დვალისათვის მიცემული ნა-
ფუძრის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. 70-იანი წწ. 1450-38/136).

დედანასშვილი თამაზ - ვერეში მცხოვრები, ეღიშერ და პაპუნა [ციციშვი-
ლებს] გაყრის დროს იგი თავისი მამულით ერგო ედიშერს ([1688-1703წწ.]
Hd-1636).

დედანაშვილი იასე - მამასახლისის შვილი, ჰყავს განაყოფი
ბერი. მოწმე ზურაბ შიქ ილარისშვილის მიერ აეთანდღე [მოურავისშვი-
ლისათვის] მიცემული მიწის ნაყიდობის წიგნისა (1698 წ. III. 15. Hd-2598).

დედანაშვილი მამისა - [სახლიკაცი] ამილბარა დედანაშვილისა, იხ.

დედანასშვილი მახარებელი - მოწმე ნინოს მიერ ქვეთახევის შინასტ-
რისათვის საალაპელ მიცემული ვენახის შეწირულებს წიგნისა (1477 წ. 1449-
-1488).

დედანაშვილი ნადირა - მოწმე ანდრია დეკანოზის მიერ დემეტრია წით-
ლიძისათვის მიცემული ნავენახევის ნასყიდობის დაწერილისა (1413 წ. Y.12.
Hd-1358-ბ).

დედანასშვილი პაატა - მოწმე თამაზ კავთიაშვილის მიერ თამაზ ნი-
ნიასშვილისათვის ვალის დასათარავად მიცემული მიწის ბოძების წიგნისა (1699წ.
1450-35/191).

დედანაშვილი პაპუნა - მოწმე დავით [მალალაძის] მიერ მახარე ჩივა-
ძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1605 წ. VIII. 21. 1450 -
-35/191).

დედანაშვილი პაპუნა - ჰყავს [ძმა] ზაქარია. მიჰყიდა მათე-
ოზ მოსესშვილს ნაფუძარი, რის ერთ ნახევარში გამოართვა ფიცი, ხოლო მეორ-
ეში - მიწა ბარდაძის საზღვრამდე (1669 წ. Qd-8515-2).

დედანასშვილი პაპუნა - მოწმე ჯაჯანა შიხაიდარისშვილის მიერ პა-
პუნა [მალალაძისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. III. 1.
Ad-1276).

დედანასშვილი პაპუნა - ჰყავს [ძმები]: გიორგი და დათუნა. მიჰ-
ყიდა ბახუტა ჩიეაძეს შაყულაური, ორი "ნარქვეი" მიწა (1675 წ. Hd -
-2163 ა).

დედანასშვილი სამნა – მ ო წ მ ე არდაშულ სოლღასშვილის მიერ დეკანოზ თევდორე მორჩილაძისათვის სამწირველო მიწის ბოძების წიგნისა (XYII ს. I ნახ. Ad –1484).

დედანასშვილი ქავთარ – შ ე გ დ ე ბ უ ლ ი მ ო ფ ი ც ა რ ი, იხსენიება და ვით და ელიზბარ დავითისშვილებსა და ნამორაძეებს შორის თიხრევის მამულზე დავის გარიგების წიგნში (XYII ს. შუა ხანები. Sd –775).

დედანასშვილი დათუნა – ჰ ყ ა ე ს: მ ა მ ა პაპუნა, [ძ მ ა] ზაალ. მ ი ჰ ყ ი დ ა ზემო ხუთთში ხურაული მამული აშოთან ბატონიშვილს (1680 წ. 1461 –3/130).

დედანასშვილი ზაალ – [ძ მ ა] დათუნა დედანასშვილისა, იხ.

დედანასშვილი პაპუნა – მ ა მ ა დათუნა დედანასშვილისა, იხ.

დედაჩი – ს ა ხ ლ ი ს წ ე: ვ რ ი (ქალი) მიქაელ-სეტყელისა, იხ.

დედილ – ი გ ი წაჭკიდებთა მაჯას. ამ საქმის მოურავთა გადაწყვეტილებით, მ ა ს მაჯას სასარგებლოდ ორასი თეთრი დაეკისრა, რაც სეტყელს გადაუხდია (XIX ს. ბოლო. სსძ. II. N 83).

დედინაშვილი – ზაალ ბარათაშვილის ყ მ ა, მეფემ ი გ ი უბოძა ზაალ ყორღანაშვილს, რომელსაც მერუბანში უყიდია მ ი ს ი სახლ-კარი (1658 წ. YII. 4. 1450 –1/103).

დედინაშვილი დათია – ძ მ ი ს წ უ ლ ი სამებისა დედინაშვილისა, იხ.

დედინაშვილი სამებისა – ენაგეთს მცხოვრები, ჰ ყ ა ე ს ძ მ ი ს წ უ ლ ი დათია. ი გ ი ძმისწულითურთ როსტომ მეფემ უწყალობა გურგენ ყორღანაშვილს (1654 წ. 1450 –1/94).

დედისაძე გიორგი – მ ი ს ი ნაქონი ყმა-მამული ჩიონს გიორგი ლიპარტიანმა უწყალობა ბააკა იაშვილს (XYII ს. ბოლო. ქმ. N 1610).

დედისიშვილი – მუხრანის ბატონიშვილი, დ ა ლომენტი კათალიკოსისა, ციციშვილის თანამეცხედრე. ჰ ყ ა ე ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ზაზა დაზაქალ ციციშვილები. როცა ი გ ი გარდაცვლილა, მის შვილებს მოუწოდებიათ მისი დაკრძალვა ყინციისს, მაგრამ, ლომენტი კათალიკოსის რჩევით, ნიჩბისში, თავიანთი სასახლის გვერდით, დაუკრძალავთ, სადაც ლომენტომ საყდრის საკურთხეველი აკურთხა და გააჭკრევენა (1671 წ. Ad –1337).

დედისმამა – მ ი ს ი ნაოხარი საალაპეს გარეთ [მდებარე მიწა] გოშფარ და ჩონს [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ერგო გოშფარს ([1527–1558 წწ.] Qd –605).

დედუაშვილი ფაცია – [ჩხარის] ციხის მ ე ც ი ხ ო ვ ე ე, მ ა ნ სხვა მეციხოვნეებთან ერთად დაარბია და გაძარცვა სოფელი და გლეხებს წაართვა ერთი ძროხა და ცხვარი, ორი ზეინი ფეტვი და შვიდი კოკა ღვინო (XYII ს. Ad –2233-ბ).

დედუაშვილი ბერი – მ ო წ მ ე თევდორე მრაველის მიერ შოშიტა მიქელაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 –იანი წწ. Hd –764).

დედუნაშვილი – ყაია, ბაადურ და პაპუნა [ციციშვილების] სამწვერისის სამამულე დავის წიგნში აღნიშნულია, რომ მ ა ს ჰქონია თონთუაშვილის ორი დღის მიწა, რომელიც ციციშვილებს ეკუთვნოდა ([1633–1658 წწ.] 1448 –2316), იგივე ცნობაა დატული ციციშვილთა სხვა საბუთშიც (1666 წ. ახლო. Hd –802).

დედურა - დ ე დ ა თამაზ ხოსიაშვილისა, იხ.

დევადიშაშვილი - ბეჟან თუმანიშვილის ყ მ ა, რომელიც მან სახლ-კარით მიჰყიდა ყალანდარ თუმანიშვილს (1688 წ. YII. 8. Sd-43).

დევალა - აკაურთას მცხოვრები, ი გ ი მამულით წილში ერგო იოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ.] YIII. 16. 1450-11/112).

დევანასშვილი ნონია - მ ი ს ი შვილები მამულითურთ გაყრის დროს წილად ხედნენ ზაქარია კარმაულს (1675 წ. YI.5. 1450-2/177).

დევაური - იორამ და ონოტრე სააკაძეებმა უცნობ პირს მიჰყიდეს დ ე ვ ა უ რ ი ს მიწა დეგოთის თავს, ბოლიკასა და ბულუტურისეულ მიწებამდე ([1633-1658-წწ.] Sd-378).

დევაძე - ციციურს მცხოვრები, მ ი ს ი წყალობა განუახლა თეიმურაზ მეფემ ბატონ ლევანს და მის სიძეს, ამილამბარს (1628 წ. X.30. Hd-14680).

დევაძე ანდრია - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] დემეტრა დევადისა, იხ.

დევაძე [ან]დრია - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] დემეტრა დევადისა, იხ.

დევაძე ბიბილა - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] დემეტრა დევადისა, იხ.

დევაძე გულისა - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] დემეტრა დევადისა, იხ.

დევაძე დათიკა - [ჩხარის] ციხის მ ე ც ი ხ ო ვ ე ნ ე, მ ა ნ სხვა მეციხოვნეებთან ერთად გაძარცვა გლეხები: სემონას წაართვა ორი ბამბის სარტყელი, ერთი [ადლი] ტილო, ყაყის სანიფხვე, ერთი სარიმუზა, ერთი ვერცხლის ბეჭელი; გოგია ბაბულოძეს წაართვა ოცი [კოკა] ლენო და ორი ჩოხა (XYII ს. Ad-2233-ბ).

დევაძე დემეტრა - ნ ა ც ე ვ ა ლ ი, ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბი]; ივანა, ბიბლია, პეტრია, პავლია, ანდრია, გულისა, სულამა, ფარ[ნავაჭ], [ან]დრია, მამია, ნარინდო, [ირემა] და მამულა. ალექსანდრე მეფემ უბოძა სალის ხეესა და ბილი[ან]დის გვირაბს ქვემოთ, გულბეთის გზამდე მდებარე ზანგი[ა]სეული მამულის წყალობა (1480 წ. II. 6. 1449-1603).

დევაძე ივანა - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] დემეტრა დევადისა, იხ.

დევაძე [ირემა] - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] დემეტრა დევადისა, იხ.

დევაძე მამია - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] დემეტრა დევადისა, იხ.

დევაძე მამულა - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] დემეტრა დევადისა, იხ.

დევაძე ნარინდო - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] დემეტრა დევადისა, იხ.

დევაძე პავლია - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] დემეტრა დევადისა, იხ.

დევაძე პეტრია - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] დემეტრა დევადისა, იხ.

დევაძე სულამა - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] დემეტრა დევადისა, იხ.

დევაძე ფარ[ნავაჭ] - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] დემეტრა დევადისა, იხ.

დევაძე ქისტა - [ჩხარის] ციხის მ ე ც ი ხ ო ვ ე ნ ე, სხვა მეციხოვნეებთან ერთად გაძარცვა სოფელი. მ ა ს თ ა ნ შეჰამეს გლეხ სხირტლადისათვის წართმეული ერთი ვაცი (XYII ს. Ad-2233 ბ).

დევდარაული - ვანთაში მცხოვრები, ი გ ი მამულით ლონ მეფემ დაუმტკიცა დაეთ გარეჯის მონასტერს ([1520-1574 წწ.] XII. 1. 1449-1600).

დევდარიანი|დედლორიანი

დევდარიანი ანგურაჯ - შ ვ ი ლ ი მალ[...], დედარიანისა, იხ.

დევდარიანი ბაბილა - მ ი ს ი სიმაში შეაკვდა [...], კალის ხეეს მოახსენა დაწერილი მოპასუხედ დადგომის შესახებ (XIY ს. ლაგ. N 7).

[დევდარიანი] ბაბილ[ა] - ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა დაწერილში (XIY ს. ლაგ. 4

დრაგ.)

დევედარიანი გიორგი — შვილი მალ[...], დევედარიანისა, იხ.

დეუდორიანი დავითი — თავმდები კალღთა და გლევეანს შორის და დებელი ერთპირობის დაწერილისა (XVI ს. სწმ. N 146).

დევედარიანი ვაჩე — მოწმე შატბაზ [...], რიანის მიერ ივანე სეტციელი-სათვის მიცემული „წარკუთილი გარდაწყუდილების“ დაწერილისა (XV — XV სს. მიჯნა. სსმ. II. N 93).

დევედარიანი მალ[...] — ჰყავს შვილები: ანგურაგ და გიორგი. მიჰყიდა გარჯიკ გონბერიანს ნაციხარი (XV—XV სს. ლაგ. N 12).

დედარიანი მიქაელ — მას გაეაშელ კამბერანისაგან ლაქაილას] აღებული ქონდა მკვიდრად ყანა, რომლის გაყიდვის თაობაზეც დაევაკრა მარე-გიანს. ეს ვაქრობა კამბერანმა მოშალა და ყანა ივანე სეტციელს დაანება (XV — XV სს. მიჯნა. სსმ. II. N 89).

დევედარიანი მიქელ — დამწერი უცნობი პირის მიერ კალის ხევისათვის მიცემული კეთილმოყვრობის დაწერილისა (XV ს. ლაგ. N 3).

დევედარიანი მიხეილ — მოწმე და დამწერი გიორგი და დემეტრე ღორთქილანისძეთა და ერთობელ კალდეშელთა მიერ კალის ხევისათვის მიცემული ერთგულების დაწერილისა (XV—XV სს. სსმ. II. N 69).

დევედარიანი ნადირა — რეხს მცხოვრები, პაატა ბასილაშვილის ყმა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მისი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა თოღით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448—5032).

დევედარიანი შუდან — მოწმე ბიბილა დევედარიანის მიერ კალის ხევისათვის მიცემული დაწერილისა მოპასუხედ დადგომის შესახებ (XV ს. ლაგ. N 7).

დეუდორიანი შხასნ — თავმდები დემეტრე საციანის მიერ დუდილა-სა და არაქევანისათვის მიცემული დაწერილისა სამამულე საქმეზე (XV—XV სს. მიჯნა. სსმ. N 108).

დევიძე ზაქარია — პაატუნა შატბერაშვილის ყმა, მოწმე პაატუნა შატბერაშვილის მიერ ელიზბარ [ანდრონიკაშვილისათვის] მიცემული სუელნეთის მიწაზე უდაობის წიგნისა (1664 წ. VI. 4. Sd—16 ბ).

დევიძე ივანა — ბუეთს მცხოვრები, ემართა: საგენათლო ბეგარა: ათი თეთრი, ერთი კოდი ღომი, სამი დორა ღვინო (1621 წ. ქსმ. III. N 91), [საგენათლო] გამოსაღები: სამი თეთრი, ერთი კოდი ღომი, სამი დორა ღვინო (XVII ს. II ნახ. 1448—1523).

დევენა ზ[ა]შვილი ზ[ა]ვარდ — მოწმე გრიგოლ ჩ: ზაშვილის მიერ ას-ვატურა ჩხახაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობი. ვასა (XVI ს. Qd—9018).

დევლინიძე — ზაკუს მცხოვრები, გარდაცვლილი შერმა აკაშვილის ნაქონი ყმა, იგი მამულითურთ ზაქარია ჯავახიშვილს. ა. ი. ბატონ მოურავს, [გიორგი სააკაძეს] (1624 წ. Hd—14693).

დევენას შვილი გიორგი — ჩაქეს მცხოვრები, იგი გიორგი გურიელმა უწყალობა ბოქაულთხუცეს მირზაბეგ თაუდგირიძეს [(1664—1677 წწ.) ლაი. 800. I. N 1201].

დევენას შვილი | დევნა შვილი

დევენას შვილი (ვარ. დევნა შვილი) გაბრიელ — 1678, 1679 წწ. ხუცესი

(1679 წ. 1450-28/246), მ ო წ მ ე: გოგია ზანდარასშვილის მიერ დემეტრე პაპასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. Hd -1547), ზებედე ზანდარასშვილის მიერ ესტატე მარინდასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. 1450-28/246).

დევნაშვილნი - კათალიკოსმა ლეთაების ტაძარს ერწოში განუხალა დევნა-ანთ კარისა და იქ მოსახლე დ ე ვ ნ ა შ ვ ი ლ თ ა წყალობა (XVII ს. II ნახ. 1449-169).

დევნაშვილი | დუნიაშვილი

დუნიაშვილი იოვანე - მ ღ ვ დ ე ლ ი, მ ო წ მ ე მაზიტა უგუნურიშვილის მიერ პაპუა [მალაღამისათვის] მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1674 წ. XII.15. Ad -1613).

დევნაშვილი მაზიტა - მ ო წ მ ე იოანე ზანდარასშვილის მიერ დომენტი კათალიკოსისათვის მიცემული წიგნისა იოანეს მიერ საყდრის კურთხევის სანაცვლოდ კათალიკოსისათვის მიწების გადაცემის თაობაზე (1666 წ. XI.13. Ad -1715).

დევნილიძე - გოშდარ და როინ [ჯაგახიშვილებს] გაყრის დროს ი გ ი ერგო გოშდარს ახალშენსა და ცხირეთში მოსახლე სხვა გლეხებთან ერთად ([1527-1558 წწ.] Qd -605)

დევირშ-ადა - მ ო წ მ ე როსტომ ფაშას მიერ ქაიხოსრო ციციშვილისათვის მიცემული სადგერიის ხეობის წყალობის წიგნისა! (1672 წ. ახლო 1449-2224).
დეისმაშაური - ი გ ი და მისი განაყოფი წვეას ვახუშტი აბაშიძემ შესწორა კაცხის მონასტერს ([1550-1570 წწ.] 1449-1583).

დეკანოზისშვილი | დეკანოზიშვილი

დეკანოზიშვილი - ნოსტეს მცხოვრები, თ ა რ ხ ა ნ ი, ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა ციციშვილების ყმების ნუსხაში ([1658-1675 წწ.] Hd -14534 ბ).

დეკანოზისშვილი - ჰ ყ ა ე ს ყ მ ა მახარობელი, რომელიც მოწმეა სენია ტატისშვილის მიერ შოშიტა მიქელაშვილისათვის მიცემული სადქვეავის ამოკვეთის წიგნისა (1692 წ. ახლო. Hd -732)

დეკანოზისშვილი არდაშერ - იხ. ზუმბულიძე არდაშერ

დეკანოზისშვილი ბასილ - 1607-1609 წწ. მ ო წ მ ე: დარსადან ჯაგახიშვილის მიერ გიორგი სააკაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1607 წ. Hd -14690), შანშე ჯაგახიშვილის მიერ გიორგი სააკაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1609 წ. IY. 7. Hd -1656).

დეკანოზისშვილი ბერუა - მ ო წ მ ე გიორგა მირიანაშვილის მიერ შალვა რაზმაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1646 წ. IY.13. 1448-5443).

დეკანოზისშვილი ბერუა - მ ო წ მ ე რამაზ ბედანისშვილის მიერ თეოდორე რაზმაძისათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1690-იანი წწ. 1448-5437).

[დეკანოზიშვილი] გარსევან - შ ვ ე ლ ი ლომ [დეკანოზიშვილისა], იხ.

[დეკანოზიშვილი] გიორგი - შ ვ ე ლ ი ლომ [დეკანოზიშვილისა], იხ.

დეკანოზიშვილი დათუნა - მ ო წ მ ე სოლალა ულანკასშვილის მიერ სულხან ჩაჩასშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. IY. 1. 1450-28/248).

დეკანოზიშვილი დათუნა - მ ო წ მ ე იოსებ თბილელის მიერ რობამ მამა-
(უშვილისათვის მიცემული მამულზე დავის გადაწყვეტილების წიგნისა [(1676-
-1688 წწ.) 1450-46/28].

დეკანოზის შვილი დათუნა - მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი როსტომ სალო-
ჩიძის მიერ ბერ ენუქაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს.
Qd - 9159).

დეკანოზის შვილი დანიელ - მ ო წ მ ე პაატა ქარმელაურის მიერ აეთან -
დილ ბეგვერდიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1622 წ. I.
4. 1450-35/73).

დეკანოზის შვილი ელიზბარ - მ ო წ მ ე სეხნია ტატისშვილის მიერ შოში-
ტა მიქელაშვილისათვის მიცემული საფქვეის ამოკვეთის წიგნისა (1692 წ. ახლო.
Hd - 732).

დეკანოზის შვილი იასე - იხ. ზუმბულიძე იასე

დეკანოზის შვილი იოვანე - ძ მ ა პეტრე დეკანოზის შვილისა, იხ.

დეკანოზის შვილი ისაკ - ქალაქს მცხოვრები, სამების ყ მ ა. ი გ ი ბი-
ძამისთან ერთად შეტანილია სამების ყმების ნუსხაში (XYII - XYIII სს. მიჯნა.
1449-1841).

[დეკანოზიშვილი] ლომი - გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ფარნაოზ დეკანოზიშვილისა,
ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: გიორგი და გარსეევან. ი ყ ი დ ა თავისი განაყოფის,
ფარნაოზ დეკანოზიშვილისაგან სასახლე (1528 წ. Hd - 1556).

დეკანოზის შვილი მარკოზ - ძ მ ა პეტრე დეკანოზის შვილისა, იხ.

დეკანოზიშვილი მიქელ - მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი ზაქარია ზუმბე-
ლიძის მიერ ნიკოლოზ მალალაძისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის
წიგნისა (1697 წ. Qd - 7025).

დეკანოზიშვილი ნიკოლოზ - მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი ბერ [სა]დალა-
შვილის მიერ ნონიკასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. ბო-
ლო. გსიემ. 4917 ბ).

დეკანოზიშვილი ითარა - დიღმელო, მ ო წ მ ე ნიკოლოზ მალალაძის მი-
ერ ქობულაშვილისათვის მიცემული საალაპე წიგნისა (1696 წ. 1448-5060).

დეკანოზიშვილი ონისიმედ - [ძ მ ა] ფარნაოზ დეკანოზიშვილისა, იხ.

დეკანოზის შვილი პეტრე - ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: მარკოზ, იოვანე და ხახუ-
ტა. ი ს ი ნ ი იესე ჯავახიშვილმა შესწირა რკონის მონასტერს და დაადო ვა-
მოსალები: თითო ლიტრა სანთელი და ორი ლიტრა ზეთი (XYII ს. I ნახ. Hd - 1859
ბინაწ. 1).

დეკანოზის შვილი პეტრე - მ ო წ მ ე სეხნია ტატისშვილის მიერ შოშიტა
მიქელაშვილისათვის მიცემული საფქვეის ამოკვეთის წიგნისა (1692 წ. ახლო -
Hd - 732).

დეკანოზის შვილი სეხნია - მ ო წ მ ე ქაიხოსრო ჩხეიძის მიერ კათალიკოს
იოვანე დიასამიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. Ad - 1610).

დეკანოზიშვილი ფარნაოზ - ჰ ყ ა ვ ს [ძ მ ე ბ ი: ონისიმედ, ფილაროზ,
გ ა ნ ა ყ ო ფ ი: ლომი და მისი შვილები: გიორგი და გარსეევან. მ ი ჰ ყ ი დ ა
თავისი განაყოფს, ლომ დეკანოზიშვილის, სასახლე (1528 წ. Hd - 1556).

დეკანოზიშვილი ფილაროზ - [ძ მ ა] ფარნაოზ დეკანოზიშვილისა, იხ.

დეკანოზის შვილი ხახუტა - ძ მ ა პეტრე დეკანოზის შვილისა, იხ. .

დეკანოიძე გიორგი - გ ლ ე ხ ი, [ჩხარის] ციხის მეციხოვნე, ლოვილადემ, მ ა ს წაართვა ძროხის ნახევარი, ნადირა ბლიაძემ - ცხრა ხარი, ძროხა და ჩხარის ციხეს წაასხა, აქედან ექვსი უკან დაუბრუნა (XVII ს. Ad - 2233 ბ).

დეკანოიძე გოგოჩა - გ ლ ე ხ ი, [ჩხარის] ციხის მეციხოვნეებმა, მახატურ ლამ და მარცვალაშვილმა, მ ა ს წაართვეს ერთი თხა (XVII ს. Ad - 2233 ბ).

დეკანოიძე მანასა - გ ლ ე ხ ი, მ ა ს თავს დაესხნენ [ჩხარის] ციხის მეციხოვნეები: მამუკა ზეველიძე და გიორგა ბლუაშვილი, წაართვეს სამი თხა და ორი ზურგი ღვინო (XVII ს. Ad - 2233-ბ).

დეკანოიძე მახარაბელა - გ ლ ე ხ ი, მ ა ს [ჩხარის] ციხის მეციხოვნეებმა ზარალი მიაცენეს. გიორგა ბლუაშვილმა დაუნგრია სახლი და ერთი ქური, მახატელამ წაართვა ერთი ღორი და ერთი ქური ღვინო (XVII ს. Ad - 2233 ბ).

დეკანოიძე მახარაბელი - გ ლ ე ხ ი, მ ა ს [ჩხარის] ციხის მეციხოვნემ, ხოხინაშვილმა, მოსტაცა ერთი ხარი (XVII ს. Ad - 2233 ბ).

დეკანოიძე შოშია - გ ლ ე ხ ი, მ ა ს [ჩხარის] ციხის მეციხოვნემ, თათვალა მუხურაძემ, წაართვა ოცდამთხი კოკა ღვინო და ორი ზურგი ფეტვი (XVIII ს. Ad - 2233 ბ).

დეკანოს[ი]ძე - ს ი ძ ე მომჩივან აეთანდღლ [ზედგინიძისა], მ ი ს ი პ ი რ ი თ ზაალმა, ზედგინიძის ნაშვილებმა, შეუთვალა მამობილს, რომ მოკლავდა, თუ არ გაეცლებოდა (XY ს. ბოლო მეოთხ. Hd - 14904 ბ).

დეკანოსიძე ხუტუნა - გ ლ ე ხ ი, მ ა ს [ჩხარის] ციხის მეციხოვნემ, სუტია კაპანაძემ, წაართვა სამი გვერდი ფეტვი, ლომინა კურტანიძემ წაართვა ერთი ღორი, ერთი წალდი და ერთი ნამგალი (XVII ს. Ad - 2233 ბ).

დელავ უარდაშა - მ ო წ მ ე ყ აზარა ყუზანაშვილის მიერ ბაინდურ გოგობაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1668 წ. I. 21. 1450 - 6/16).

დელიძე დათვია - ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] სულხან. მ ი ს ი და სულხანის ნაყმევი იყო ნაცვალ გიორგი (1609 წ. ახლო. Hd - 8506).

დელიძე სულხან - [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] დათვია დელიძისა, იხ.

დელუმამადა - გორჯასპ [ბარათაშვილისათვის] მიბარებული საბუთების ნუსხაში იხსენიება დიდი სვიმონ მეფისაგან მ ი ს თ ვ ი ს ნაბობქები გოგესოფლის წყალობის წიგნი (1691 წ. XI. 2. Sd - 1931).

ღვეტრა - შ ვ ი ლ ი სვიმონისა, იხ.

ღვეტრა - შ ვ ი ლ ი მამისიმედისა, იხ.

[ღვე]ტრა - მალაკაში მცხოვრებო, აზნაურ ნიჟარაძისეული გ ლ ე ხ ი. ბავრატ მეფეს ი გ ი ნიჟარაძისაგან შეუსყიდია და გელათის წმინდა გიორგის საყდრისათვის შეუწირავს. ე ვ ა ლ ე ბ ო და გამოსაღები: ოცი თეთრი, ორმოცი კოკა ღვინო, ერთი ბატკანი და ათი ნაოთხალი ღომი (1545 წ. VI. 12. Hd - 11201)

ღვეტრა - როკითს მცხოვრებო, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: შეიღი კოკა ღვინო, ორი ნაოთხალი ღომი, ერთი საკლავი ყველით, კვერცხითა და თევზით, გოჭი, ქათამი, სამსახური, ლაშქრობა და ერთი თეთრის ღირებულეუბის ყავრის მიტანა (1578 წ. H - 626).

ღვეტრა - კორეეს მცხოვრებო, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ცამეტი კოკა ღვინო, ოცი თეთრის საკლავი, ორი ქათამი, ერთი თეთრი, ხუთი კვერცხი, სამარხო ძღვენი, თევზი, ერთი ნაოთხალი ღომი (1578 წ. H - 626).

დეშეტრა – მ ო წ მ ე ბანდურა ბიძინასშვილის მიერ ბულინათ ნაზარა – სათვის მიცემული გირაოს წიგნისა (1678 წ. VI. 1448–5103).

დეშეტრა – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა სულხან გოგალაძის მიერ არდაშელ ბუნიათიშვილისათვის კომაში მიყიდულ მიწას (1689 წ. Hd–811).

დეშეტრა – ოლოზს მცხოვრები, ი გ ი მამულითურთ ნაზარალი-ხანმა უბოძა გიორგი ალექსიშვილს (1700 წ. Qd–814).

დეშეტრა – ძ მ ა ბერისი, იხ.

დეშეტრა – სამთავისს მცხოვრები, სამთავნელის ყ მ ა, საამილახეროს დავთრის მიხედვით, ე ვ ა ლ ე ბ ო დ ა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

დეშეტრა – ჯოხს მცხოვრები, ამილახერის ყ მ ა, ჯოხის მ ა მ ა ს. ა ხ – ლ ი ს ი, ჰ ყ ა ვ ს გ ა ნ ა ყ ო დ ი იმედა. საამილახეროს დავთრის მიხედვით, მისი კომლიდან ოთხ კაცს ე ვ ა ლ ე ბ ო დ ა შუბით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

დეშეტრისს შვილი გოჩა – ბუეთს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა საგენათლო ბეგარა: ექვსი თეთრი, ოთხი კოკა ღვინო, ორი ძღვენი, ერთი ნაოთხალი ღომი, მუშაობა (1621 წ. ქსძ. III. N 91).

დეშეტრას შვილი || დეშეტრა შვილი

დეშეტრა შვილი – ციცი [ციციშვილისა] და მამულკა მალრადის სამამულე დავის განჩინებით, ი გ ი თავისი მამულით დარჩა მამულკა მალრადეს (XYII ს. ბოლო. Hd–821).

დეშეტრას შვილი ბერი – ი გ ი თავისი ქონებით, ოთხას ნაცლად, ერთ წილად ერგო ზაალს (XYII ს. Hd–10164).

დეშეტრა შვილი გიორგი – მეტეხელი, ი ყ ი და ბეჟიტა ბეჟანის შვილისა – გან საკვეთლისს ორი ღლის მიწა ბებ[ია]შვილის ეენახის ბოლოს და ორი ღლისა – ზაალის ბაგის ბოლოს (1659 წ. Hd–8266).

დეშეტრა შვილი გიორგი – კალაურში მცხოვრები, ერთი კომლი, შეტანილია სეპტიცხოვლის საკომლოების ნუსხაში (1689 წ. 1449–1792).

დეშეტრას შვილი დეშეტრე – ატენში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილებს] გაყრის დროს ი გ ი. თავისი მამულით ერგო პაპუნას ([1688 – 1703 წწ.] Hd–1636).

დეშეტრას შვილი ივანე – მ ო წ მ ე თარხან გიორგისა და მისი ძმების მიერ მამულა დავითას შვილისათვის მიცემული მიწის წყალობის წიგნისა (XYII ს. III მეოთხ. 1450–33/208).

დეშეტრა შვილი პავლე – მ ღ ვ დ ე ლ ი, მ ო წ მ ე სეფია ლუჯარმის შვილის მიერ გიორგი მახარას შვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IY. 20. Hd–2889).

დეშეტრაძე გიორგი – მ ო წ მ ე სეიმონ ქუთათელ-ქყონდილის მიერ მახარებელ ივანჯანის შვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის შესახებ პირობის წიგნისა (XYII ს. მიწურული. ქმ. N 1841).

დეშეტრაძე ვანია – დერსათს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ცხრა ათიანე კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრის საკლავი, ერთი ქათამი, ოცი კვერცი, ერთი ურემი ღომი, საბელი, ყოველდღე მუშაობა და სამსახური (1558 წ. H–626).

დემეტრამე მამისთვალა - მ ო წ მ ე ქუთათელ მიტროპოლიტ სვიმონ ჩხეტიძის მიერ მამისთვალა ივანჯანისშვილისათვის მიცემული პარტახტის წყალობის წიგნისა (1673 წ. ქმ. N 1841).

დემეტრამე ხახუტა - ღერსათს მცხოვრებდი, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდ - რის ბეგარა: ოტი ათიანი კოკა ღვინო, ყოველ მეორე წელს ძროხა, პურის ქაშა და ცხენით სამსახური (1558 წ. H-626).

დემეტრე II დიმიტრი

დემეტრე - [წ ი რ კ ე ე ლ ი], ჰ ყ ა ვ ს: მ ა მ ა ნიკოლოზ, ძ მ ე ბ ი-იოვანე და გიორგი, გ ა მ ზ რ დ ე ლ ი იოვანე მთავარეპისკოპოსი. დაადგინა მღვიმის მონასტერში მწირველებად საბა და გიორგი, უ წ ყ ა ლ ო ბ ა მათ თა ვისი გამზრდელის, იოვანე მთავარეპისკოპოსის მიერ და საყუთარი მოგებული მამულეები: აგარას ორი ვენახი მიწიანი, სხალტბას ვენახი და მიწები, წყლის - პირს ვაზი, ბორცვისჯვარი, ალგეთი „თუ გაკაცრიელდებოდა“, აგარას-გოგთუ - რი ერთი ვუთანი, ბულახური ერთი ვუთანი, რუეთს- ნასყიდ[ცმები], დ ა ა ვ ა - ლ ა მათ შაბათ-კვირას და დღესასწაულებზე თავისთვის და იოვანე მთავარ - ეპისკოპოსისათვის წირვის გადახდა (XIII ს. 30-იანი წწ. ქისკ. I. N 24).

დიმიტრი - მ თ ა ვ ა რ მ ა მ ა, მ ე მ ლ ე ი მ ე, მ ა 5 კრებულთან ერთად გრიგოლ სურამელს დ ა უ წ ე ს ა ლაზარობა ღღეს ალაბი ([1247-1250 წწ.] Ad-1 დ).

დემეტრე - მ ო ძ ლ ე ა რ ი, მ ო წ მ ე მღვიმის კრებულის მიერ გრიგოლ სურამელისათვის მიცემული დაწერილისა ([1249-1260 წწ.] ქრ. II. 127-128).

დემეტრე - დ ა მ წ ე რ ი ლენჯერელთა და სეტრელთა შორის დადებული დაწერილისა მთის საქმეზე (XIY ს. I ნახ. სწმ. I. N 54).

დემეტრე - დ ა მ წ ე რ ი ლ ა მ ო წ მ ე: სეტრელთა და ცხეელიანთა სახ - ლების შერიგების დაწერილისა (XIY ს. ბოლო. სსძ. II. N 82), სეტის ხევის და - წერილისა სათემო ეკლესიის თანადგომის შესახებ (XIY-XY სს. მიჯნა. სსძ. N 50); [დ ა მ წ ე რ ი] ვაჟილა ვახდაგიანის მიერ ივანე სეტრელისათვის მი - ცემული „გარდაწყვედილობის წარკვეთილისა“ (XIY-XY სს. მიჯნა. სსძ. N 85).

დიმიტრი - ს უ ლ თ ა მ ა მ ა, კვირილეს შვილი, მ ო წ მ ე მისრი ედილა - შვილის მიერ მღვდელ იესესათვის მიცემული ანდერძის წიგნისა (1442 წ. ქრ. II. 252-253).

დიმიტრი - მ ი ს ი ნაქონი სოფელი უსისტყე გიორგი მეფემ შესწირა სამ - თავეისის ეკლესიას (1640 წ. ახლო. 1449-1613).

დემეტრე - ჰ ყ ა ვ ს: [ძ მ ა] გიორგი, [შ ვ ი ლ ე ბ ი ან ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი]: დემეტრე, გიორგი და ფარსადან. შ ე ს წ ი რ ა შიომღვიმის მონასტერს სვი - მნიასშვილის ნაქონი მიწები და ხოდაბუნი ([1445-1469 წწ.] შმმის. 74-75).

დემეტრე - [შ ვ ი ლ ი ან ძ მ ი ს წ უ ლ ი] დემეტრეს, იხ.

დიმიტრი - ქვათახევის წმინდა გიორგის მონასტრის ქ ა ნ ა გ ი, ბერის - ძეთა მიერ ქვათახევის მონასტრისათვის მიცემულ საალაბე წიგნში აღნიშნუ - ლია, რომ ი გ ი გამწერალი იყო ბერისძეთა სახლზე ([1473-1491 წწ.] 1448 - -5265).

დემეტრე - დ ა მ წ ე რ ი ესტატე ყიფიანსა და ერთობლ ზეგენელთა შო - რის დადებული საერთაპირო დაწერილისა (XY-XVI სს. სსძ. II. N 68).

დემეტრე - ქვათახევის კ ა ნ დ ე ლ ა კ ი, ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა შალვა ქვათა - რასშვილის მიერ ნესტარჯანისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნის

სააღაპე მინაწერში (1508 წ. Y. 1. Sd-732).

დემეტრე - დმანის მცხოვრები, დეკანოზი, იგი საუბუცესოდ ეროგოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ.] YIII.16. 1450-11/112).

დიმიტრი - მოლარე, ლეონ მეფემ მას და მოლარე გიორგის უბოძა ზემო ლანუხში სვეტიცხოვლისათვის შეწირული თექვსმეტი კომლი კაქის მოურაფობა, სამაგიეროდ ჩამოართვა დაშაანში შეილი კომლი ყმა და მოურაფობა (1563 წ. ქრ. II, 405).

დემეტრე - კავთისხევს მცხოვრები, გლეხი, იგი მამულით ელისბარ სოლამაშვილმა მიჰყიდა პაპუნა მალალაძეს (1565 წ. IX.25. 1448-5087).

დემეტრე - ერისთავი (ქნის? არაგვის?), ალექსანდრე მეფის მიერ სვეტიცხოვლისათვის ბოძებულ შეწირულების წიგნში აღნიშნულია, რომ მეფის მამაპაატ სვეტიცხოვლის კუთვნილი მალემწის ღმრთისმშობლის საყდარი, სოფლები: გულდაღთი, ეზატი და ქველიძე ქერობინა მამულით უწყალობებით დემეტრე ერისთავისათვის. ეს მამულები ნიკოლოზ კათალიკოსის თხოვნით, ალექსანდრე მეფემ ისევ სვეტიცხოველს დაუბრუნა ([1578-1591 წწ.] 1449-1660).

დემეტრე - ჩხარს მცხოვრები, თამარ დედოფალმა იგი ბეგრიტურთ შესწირა გელათის წმინდა გიორგის ეკლესიას (1584 წ. Sd-2903).

დემეტრე - გორის ციხისთავი, მისი მამული ტინისხიდის ქალაქი სვიმონ მეფემ შესწირა გორიჯერის წმინდა გიორგის (1590 წ. Qd-430).

დემეტრე - მისი მიწა ესაზღვრებოდა ივანე სულთიაშვილის მიერ ივანე ივრიაშვილისათვის გრძელში მიყიდულ მიწას (1618 წ. 1449-703).

დემეტრე - რკონის დეკანოზი, დამწერი, ოთარ მამისკარაშვილის მიერ დათუნა კოშაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1622 წ. 1449-655).

დემეტრე - 1644-1651 წწ. მეტეხის დეკანოზი, დამწერი და მოწმე: წეროვნელთა მიერ გაბრძელ ელიოზისძე-გედევანიშვილისათვის მიცემული სააღაპე წიგნისა (1644 წ. 1448-5102), ქრისტეფორე კათალიკოსის მიერ შერმაზან ზუნბულიძისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1645 წ. 1450-31/122), ქარსიძეების გაყრის წიგნისა (1651 წ. 1450-29/59).

დემეტრე - ბერი, მოწმე ღმრთი კათალიკოსის მიერ დიონოსე ზუმბულიძისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1663 წ. 1450-31/125).

დემეტრე - [ძმა] პაპიასი, იხ.

დემეტრე - შვილი ონანა მღვივანისა, იხ.

დემეტრე - ძმა პაპუნასი, იხ.

დიმიტრი - ნაზირი, მოხსენიებულია როსტომ დაშას მიერ ქაიხოსრო ციციშვილისათვის მიცემული სადგერის ხეობის წყალობის წიგნში (1672 წ. ახლო. 1449-2224).

დემეტრე - მამასხლისი, მოწმე ზაქარა საზუასშვილის მიერ ივანე ბერინაშვილისათვის მიცემული მიწისა და ქურის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. XII. 15. Hd-6789).

დიმიტრი - შვილი მოსესი, იხ.

დემეტრე - შვილი კარის დეკანოზ პეტრესი, იხ.

ღემეტრე – კალაურში მცხოვრები, იოსების შვილი, ერთი კომლი, შტატიანილია სვეტიცხოვლის საკოვლოების ნუსხაში (1689 წ. 1449–1792).

ღემეტრე – მოწმე კათალიკოს იოვანე დიასამიძის მიერ გარეჯის წმინდა დავითის კრებულისათვის მიცემული ზერის შეწირულების წიგნისა (1690 წ. III. 20. 1449–1833).

ღემეტრე – [ძმა] აბელისა, იხ.

ღემეტრე – ამილახორების გაყრის დროს მისი დატოვება მოუნდომებია იოთამ ამილახორს (1692 წ. III. 15. Sd–2280).

ღემეტრე – რკონის დეკანოზი, მოწმე და დამწერი ბატატა ტატუასშვილის მიერ დათუნა კოშაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1593 წ. 1448–5384).

ღემეტრე – შვილი იოთამ შვალაბელისა, დამწერი ნაზარალი-ხანის მიერ ავთანდილ ქაეთარიშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1693 წ. VIII. 24. 1450–11/169).

ღემეტრე-ბეგი – [სახლიკაცი] გურგენისა, იხ.

ღემეტრე – დეკანოზი, დამწერი თამაზ კავთიაშვილის მიერ თამაზ ნინიაშვილისათვის ვალში მიწის მიცემის წიგნისა (1693 წ. 1450–39/19).

ღემეტრე – მღვდელი, მოწმე და დამწერი ღემეტრე ტატიშვილის მიერ შოშიტა მიქელაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა ([1690–იანი წწ.] Hd–777).

ღემეტრე – ძეგველი, მისი წყალობა ნაზარალი-ხანმა დაუმტკიცა ამილხარ მაღალაშვილს (1700 წ. VII. 29. Ad–1590).

ღემეტრე – კვარხითში ეკუთვნოდა ორი კომლი (1700 წ. 1448 – 3602).

ღემეტრე – ჰყავს აზნაურის შვილი შიომ ბოწიაშვილი, რომელმაც დათუნა ტარსაიკაშვილს ბერშოთში მიჰყიდა ნაჭკრევი (XVII ს. II ნახ. VIII 12. Ad–1485).

ღემეტრე – ხუცესი, მოწმე კაკალა გოგრისშვილის მიერ ბერუა მოღრეკილადისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. Ad – 1668).

ღემეტრე – მღვდელი, მოწმე ზურაბ ღონდორაშვილის მიერ ბატონ ოსიუქისათვის მიცემული ნასახლარის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. VII. 17. 1448–5129).

ღემეტრე – მოურავსა და ზურაბ [სააკაძეს] მის ნაცულად ახალქალაქს ერგოთ მამაჯანა ავთანდილაშვილი (XVII ს. ბოლო მეოთხ. Hd–12088).

ღემეტრეს შვილები – ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ხვედურეთში მცხოვრები ეიორგი ლაბარისშვილი დემეტრეს შვილები – ბით ერგო ედიშერს ([1688–1703 წწ.] Hd–1636).

ღემეტრეს შვილი | ღემეტრე შვილი

ღემეტრე შვილი დათუნა – ძმა სვიმონ ღემეტრეშვილისა, იხ.

ღემეტრეს შვილი პაპუნა – ჩხიქუთას მისი კერძი ბალიხოკაშვილი როსტომ მეფემ უწყალობა პაპუნა თურქისტანიშვილს (1640 წ. 1450–10/117).

ღემეტრე შვილი სვიმონ – ჰყავს ძმა დათუნა, იგი ყანთან გაპყვა რუსეთიდან დაბრუნებულ ერეკლეს. ერეკლემ განუახლა ადრე ნაწყალობე-

ვი სულეიმან ბულაღაშვილის მამული (1676 წ. I. 1448-1176).

დებნა - მისთვის მიუცია ბეგა სურამელს ნაესძისაგან ნასყიდი მიწა, რომელზედაც შემდეგ გურჯი და გიორგი ტოტიბაისშვილები დაასახლა ([1247-1260 წწ. | Ad -8).

დებნა - აწყურის საეპისკოპოსო საყდრის დეკანოზი, აწყურის საყდრისშვილთა სახელით დაამტკიცა ნიკოლოზ ქართლის კათალიკოსის შიერ არვანბეგ საბაისძისათვის მიცემული შეუბნის წყალობის დაწერილი ([1281-1282 წწ.] 1448-5037).

დებუასშვილი||დებუაშვილი

დებუაშვილი დებუა - მოწმე ნასყიდა აღნიასშვილისა და ქიტუა აბულასშვილის მიერ ბერ ყორღანაშვილისათვის მიცემული საწისქვილე მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. IY მეოთხ. 1450-16/115).

დებუასშვილი ფიბინა - მოწმე სულხან ფარეჯანასშვილისა და შიკრიკა ხოჯასშვილის მიერ კახაბერ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1612 წ. Y.15. 1450-17/24).

დებურ - იხ. თემურ [ლენგი]

დებურა - დმანისს მცხოვრები, იგი მამულით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ.] XYII.16. 1450-11/112).

დებურა - შვილი ვანქელ შაყულასი, იხ.

დებურა - მისი მიწა ესაზღვრებოდა ზაქუმ [ზაქუმშვილის] მიერ აღავერდა იაგულაშვილისათვის მიყიდულ სვიმონანთ ერაპეტაანთ ახოს (1699 წ. Y. 10. 1450-9/119).

დებურა - თეთრისოფლის მამასახლისი, მოწმე შულავერელ სვიმონ ბოშიასშვილის მიერ ღურმიშხან [იაგულაშვილისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. XII. 25. 1450-9/93).

დებურა - მეჯინი იხსენიება ძღვენისა და სამასპინძლოს გარიგების დაეთარში (XYII ს. II ნახ. Hd -1365).

დებურაშვილი||დებურაშული

დებურაშვილი - მისი აღვლი ესაზღვრებოდა თაყა ბარათაშვილის მიერ ჯანია ყარაშვილისათვის მიყიდულ სასახლეს (1679 წ. YI. 1450-37/244).

დებურაშული - ღართას მცხოვრები, ციცი ციციშვილისა და მამუქა მალრადეს შორის სამამულე დავის გარჩევის შემდეგ იგი თავისი მამულით ერგო მამუქას (XYII ს. ბოლო. Hd -821).

[დებურაშვილი] აღავერდა - ბიძაშვილი ღურმიშხან დებურაშვილისა. მოწმე ღურმიშხანის მიერ აღიხანა [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. X.15. 1450-9/149).

დებურაშვილი აღიბეგა - შვილი ასლან დებურაშვილისა, იხ.

დებურაშვილი ამზა - ძმა ასლან დებურაშვილისა, იხ.

დებურაშვილი ამირხანა - ძმა ასლან დებურაშვილისა, იხ.

დებურაშვილი ასიტა - მოწმე თამაზ სომხისშვილის მიერ ეჯუბა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1664 წ. Y. 8. 1450 -17/21).

დებურაშვილი ასლან (ეარ.ასანა) - 1690-1692 წწ. ჰყავს: ძმები: ამირხანა, ამზა, შვილი აღიბეგა. გიორგი მეფემ იგი გაათარხნა (1690წ.

IX.22. 1450-33/346); იმერეთსა და სამცხეში ყოფნისას შ ა ნ დიდი სამსა - ხური გაუწია გიორგი მეფეს, რის სანაცულოდაც გიორგი მეფე დაპირდა სადუ-ლოფლო უძის, თავდიდაშვილის მამულის ბოძებას იმ შემთხვევაში, თუ კი იგი (მეფე), თავის საბატონოში დაბრუნდებოდა (1692 წ. Sd-559).

დემურაშვილი ალაბეგ - იხ. [იაგულაშვილი] ალაბეგ.

დემურაშვილი ბეინა - იხ. [იაგულაშვილი] ბეინა.

დემურაშვილი დავითაშვილი - ტფილისში მცხოვრები, შიაოშ ქუენიფნევე-ლის მკვიდრი ყ მ ა, ი გ ი შვილებითა და მამულით შიაოშ ქუენიფნეველმა შესწირა სვეტიცხოვლის საყდარს ღმერთის კათალიკოსობისდ დროს (1557 წ. 1449-1545).

დემურაშვილი დემურა - იხ. იაგულაშვილი დემურა

დემურაშვილი დურმიშხან - იხ. იაგულაშვილი დურმიშხან.

დემურაშვილი ზურაბა - იხ. [იაგულაშვილი] ზურაბა

დემურაშვილი შერაბა - იხ. [იაგულაშვილი] შერაბა

დემურაშვილი როსტომ - იხ. [იაგულაშვილი] როსტომ

დემურაშვილი ტარიელ - იხ. [იაგულაშვილი] ტარიელ

დემურაშვილი ფრიდონ - იხ. [იაგულაშვილი] ფრიდონ

დემურაშვილი გულიტა - მ ო წ მ ე ირემა აბნიაშვილის მიერ ბასილა პეტრიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. Hd-789).

დემურჩა - ვანთას მცხოვრები, ამილახორის ყ მ ა, საამილახვროს დავთ-რის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან სამ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

დემურჩასშვილი ბერუკა - [ძ მ ა] ზაქუტა დემურჩასშვილისა, იხ.

დემურჩასშვილი გიორგი - [ძ მ ა] ზაქუტა დემურჩასშვილისა, იხ., მ ო წ-მ ე ვანთელ ნონიკას მიერ გოგორჩასშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდო-ბის წიგნისა (1690 წ. IY. Hd-9386).

დემურჩასშვილი (ვარ. პაატასშვილი) ზაქუტა - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] დემურ-ჩა გოგორჩასშვილისა, იხ., ჰ ყ ა ე ს: [ძ მ ე ბ ი]: გიორგი, მგელია, ბერუკა(1690- -იანი წწ. Hd-9387), შ ვ ი ლ ი სეხნია (1681 წ. Hd-2532). მ ი ჰ ყ ი დ ა: თა-ვის განაყოფს, შოშია [გოგორჩასშვილს] სკრას ბოლოს ერთი დღის მიწა (1690- -იანი წწ. Hd-9387), მასვე - თ ა ვ ი ს ი მიწის, ნადირთველის, ნახევარი (1681 წ. III.15. Hd-2532).

დემურჩასშვილი მგელია - [ძ მ ა] ზაქუტა [დემურჩასშვილისა], იხ.

დემურჩასშვილი სეხნია - შ ვ ი ლ ი ზაქუტა დემურჩასშვილისა, იხ.

დემურჩანა - ძ მ ა წოვანშასი, იხ.

დღომა - მ ი ს ი მამული და მეექვსედი უკუდარი ერგოთ გიორგი და ფა-რიშატ ბარათაშვილებს (1543 წ. IY. 20. Hd-10381).

დღუთაშვილი [ასატ]უჩა - ქალაქს მცხოვრები, მ ი ს ი წყალობა როსტომ მეფემ განუახლა სიაუშ სოღალაშვილს, რომლის წინაპრებსაც ი გ ი უყიდათ (1637 წ. I.4.Sd-743).

დეალაური - დ ვ ა ლ ა უ რ ი მამული და საევენახე, გოშფარ და როინ [ჯაეახიშვილებს] გაყრის დროს, ერგო როინსა და მის ბიძაშვილებს ([1527- -1558 წწ.] Qd-605).

დეალაშვილები - 1657-1663 წწ., ბოდბის მონასტრის ყმები, ზაალ ერის-თავმა ი ს ი ნ ი გაათავისუფლა საბატონო სამსახურიდან (1657 წ. Y.6.1449-

-2660). ერეკლე ბატონიშვილმა - მეფის მეჯინიბობიდან (1663 წ. II.24. 1449-2662).

დეალაძე - შაერას მცხოვრები, ი გ ი ბაგრატ მეფემ შესწირა ნიკორ - წმინდის ეკლესიას (1544 წ. VIII.9. ლაი. P-22 ა).

დეალი - ბაგრატ მეფემ შთი: წმინდა გიორგის ეკლესიას განუახლა შესწირულეზანი და შესწირა დ ვ ა ლ თ ს ა მ ა რ ხ ს ა და შარაულას შუაწყალს გაღმა-გამოღმა ადგილი საწალიკეს აქეთ, სადაც მეფესა და მებართლომეს არ ჰქონდათ ქალაში ნაღორბის, თიბვისა და თევზაობის უფლება ([1463-1478წწ.] Sd-2898).

დეალი - გომთარ და რიონ [ჯაეახიშვილებს] გაყრის დროს, გომთარს ერ გო მარგალში „დ ვ ა ლ ი ს ო ხ ე რ ი“ ([1527-1558 წწ.] Qd-605).

დეალი - გომთარ და რიონ [ჯაეახიშვილებს] გაყრის დროს გომთარს ხოვ ლეში ერგო ნარიმანას მამული დ ვ ა ლ ი თ უ რ თ ([1527-1558 წწ.] Qd -605).

დეალი - კასპს მცხოვრები, ამილახერის ყ მ ა, საამილახეროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა თოდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

დეალი ბიჭუაი - ქუეღვარდიას მცხოვრები, ი გ ი გიორგი მეფემ შესწირა ნიკორწმინდის ეკლესიას (1581 წ. ლაი. P-22 ბ).

დეალი გოგია - შ ვ ი ლ ი ზუბიტა დვალისა, იხ.

დეალი ზუბიტა - კულბითს მცხოვრები, ერთი კომლი ბ ო გ ა ნ ო, ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: გოგია, ყითმაზა, პატა და იმათი ნაშენი ორი ვაჟი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის საღროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd-7017).

დეალი ნახხიდა - შაერას მცხოვრები გლეხი, ადრე ლაშხიშვილს ეკუთვნოდა, შემდეგ ლომინ ერისთავის ხელში გადასულა, ლომინისაგან კი სვიმონ წულუკიძეს უყიდა. სვიმონ წულუკიძემ ი გ ი შესწირა [მრავალძლის] შთის წმინდა გიორგის და დააკისრა გამოსაღები: ერთი შამახური ლიტრა სანთელი, ერთი მარჩილის ცხვარი, ერთი კოდი გამომცხვარი პური და ერთი შაურის საკმეველი (XYII ს. II ნახ. 1448-1533).

დეალი პატა - შ ვ ი ლ ი ზუბიტა დვალისა, იხ.

დეალი პატა - ძ მ ა რევაზა დვალისა, იხ.

დეალი რევაზა - კულბითში მცხოვრები, ერთი კომლი, ბ ო გ ა ნ ო, ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა პატა და მათი ნაშენი ერთი ვაჟი. მ ო ხ ს ე ნ ი ე ბ უ ლ ი ა ზემო ქართლის საღროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd-7017).

დეალი ყაითმაზა - შ ვ ი ლ ი ზუბიტა დვალისა, იხ.

დეალიაური - კუნელაანში მ ი ს ი ერთი ვენახის კულუხი ბაგრატ [მუხ - რანის ბატონმა] შესწირა [სვეტიცხოველს] (XYI ს. I ნახ. 1449-1627).

დეალისშვილები - ახშადს მცხოვრებნი, შიომ ფიცხელაურის ყ მ ე ბ ი, ი ს ი ნ ი ნაზარალი-ხანმა გაუთარხნა შიომს (1690 წ. Y.13. 1448-8898).

დეალისშვილი|დეალიშვილი

დეალისშვილი - რენეს, ხოლო შემდეგ იგოეთს მცხოვრები, მ ი ს მ ა ბატონმა, თექთუმან თექთუმანიძემ ზაად ქარუმიძეს მიჰყიდა თავისი წილი მამული რენე, დ ვ ა ლ ი ს შ ვ ი ლ ი ს გარდა (1699 წ. Hd-1553).

დეალიშვილი ბასია - ქალაქს მცხოვრები, მ ო ხ ს ე ნ ი ე ბ უ ლ ი ა ყმე-

ბის ნუსხაში (XYII–XYIII სს. Hd–819).

დვალის შვილი (ვარ. დვალი შვილი) დავით – 1671–1690 წწ. მ ლ ე დ ე ლ ი, მ ო წ მ ე ლ ა დ ა მ წ ე რ ი: მაზიბა თვედორას შვილის მიერ ბახუტა ჩივაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. Hd–6795), ჯაჯანა შიხეიდარის შვილის მიერ ზურაბ პაატის შვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1673 წ. 1450–38/131), პაპუნა ბაღამაძის მიერ ბახუტა ჩივაძისათვის მიცემული სახლ-კარისა და ნაფუძრის ნასყიდობის წიგნისა (1673 წ. Hd–1842), პაპუნა დედანას შვილის მიერ ბახუტა ჩივაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1675 წ. Hd–2163 ა), მღებავ ნაზარას მიერ მარია მისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. Hd–9639), ბერუკა ბასილიძის მიერ ბახუტა ჩივაძისათვის მიცემული წისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. Hd–1657), ოძელ პაპნია დედაბრის შვილის მიერ ბატონ თამარისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. XII.27.1450–33/229), პატა კარალა შვილის მიერ რევაზ მაღალაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. 1448–5137).

დვალის შვილი (ვარ. დვალი შვილი) დათუნა – 1657–1669 წწ. მ ო წ მ ე ლ ა დ ა მ წ ე რ ი: სოზია შემაბერიძის მიერ მათეოზ მოსე შვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1657 წ. 1450–38/145), პაპუნა დედანა შვილის მიერ მათეოზ მოსე შვილისათვის მიცემული ნაფუძრის ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. Qd–8515–2).

დვალი შვილი თვედორა – ფარემუზ ჯავეახი შვილის ამოწყვეტილი ყმა, მონი ნაქონი ვენახი ფარემუზ ჯავეახი შვილმა მიჰყიდა ბერუკა ნინია შვილს (1700 წ. 1450–35/25).

დვალი შვილი მამუკა – მ ო წ მ ე აბულვარდ დიუნია შვილის მიერ ქაიხოსრო ჯავეახი შვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1607 წ. XII. I. Hd–6598).

დვალი შვილი ნადირა – ხედეურეთს მცხოვრები, ჰყავს ძმ ა პატა. ისინი მამულითურა: ლუარსაბ მეღემ უწყალობა ზაალ ხოსია შვილს (1611 წ. Sd–61).

დვალი შვილი პატა – ძმ ა ნადირა დვალი შვილისა, იხ.

დვალიძე ამუან – ჰყავს [სახლიკაცი] გიორგი. იყიდა იონანესაგან თავისი წისქვილის პირდაპირ რევე (XYII ს. Hd–1579 ბ).

დვალიძე გიორგი – XYII ს. 70–80-იანი წწ. ჰყავს [სახლიკაცი] ბი: მახარა, დათუნა, თამაზა. იყიდა დათუნა მარუშა შვილისაგან ნაფუძარი, რომელიც ესაზღვრებოდა ბერიადისა და ზავრალა შვილის მიწებს (XYII ს. 70-იანი წწ. 1450–38/136); მ ო წ მ ე: შოშია ბერიადის მიერ სახლთუხუცეს რევაზ მაღალაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. Qd–1345), ბახუტა ხუციას შვილ-ელოზის მიერ სახლთუხუცეს რევაზ მაღალაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. 1450–30/135).

დვალიძე გიორგი – [სახლიკაცი] ამუან დვალიძისა, იხ.

დვალიძე დათუნა – [სახლიკაცი] გიორგი დვალიძისა, იხ.

დვალიძე თამაზა – [სახლიკაცი] გიორგი დვალიძისა, იხ.

დვალიძე მახარა – [სახლიკაცი] გიორგი დვალიძისა, იხ.

დვალიძე მახარა – მ ო წ მ ე ბასილა დედაბრის შვილის მიერ თარხან გიორ

გი [მოურავისშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. VI. 11. 1450-33/224).

დვალძე (ვარ. დავალიძე) პაპუნა - 1681-1682 წწ. მ ო წ მ ე: ოქრუა ქოსაშვილის მიერ ბასილა ანდრიასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. 1450-38/130), ბერუა ბასილიძის მიერ ბახუტა ჩივაძისათვის მიცემული წისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. Hd-1657), ბერიკა გიადაშვილის მიერ ბერუა ხანთაძისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგ - ნისა (XYII ს. H-9270).

დვალური საზომა - ი. გ. ი. წილად ერგო იესე ზუმბულიძეს (XYII ს. II ნახ. 1450-31/154).

დვანელაშვილი - მ. ი. ს. ი. მიწა ესაზღვრებოდა პაპუნა ფაველენისშვილის მიერ ზ[ა]ლ იორამისშვილისათვის მიყიდულ მიწას დვანში (1700 წ. Y.9.1450-31/220).

დვანელაშვილი ბეჟან - ჰ. ყ. ა. ე. ს. ძ. მ. ა. პაატა. ზაალ იორამიშვილისაგან ვაღაღაილო ოცი მარჩილი თეთრი, წელიწადში აბაზის სარგებლით. თავისი ბატონის, გიორგი შალიკაშვილის ბრძანებით, ზაალს ორი წლით ვირაოდ მისცა ბაგა, იმ პირობით, რომ თუ ვალს ვერ გადაიხდიდა, ბაგას შეეპოღეს დაუტოვებდა (1662 წ. 1450-31/205).

დვანელაშვილი პაატა - ძ. მ. ა. ბეჟან დვანელაშვილისა, იხ.

დვანელიშვილი გოდერძი - ძ. მ. ა. შოშიტა დვანელიშვილისა, იხ.

დვანელიშვილი დათუნა - [შ. ვ. ი. ლ. ი.] შოშიტა დვანელიშვილისა, იხ.

დვანელიშვილი შოშიტა - ჰ. ყ. ა. ე. ს.: ძ. მ. ა. გოდერძი, [შ. ვ. ი. ლ. ი.] დათუნა. მ. ი. ჰ. ყ. ი. დ. ოთარ ტატიშვილს ასაყრელი მიწა ზურაბ ტატიშვილისა და მიღზინაშვილის მიწებამდე (1652 წ. 1450-46/8 ა).

ღიაკენისშვილი||ღიაკენიშვილი

ღიაკენისშვილი - ი. ყ. ი. დ. ა. მეჯვრისხეველი ელისბარა ჯანიასშვილი მისივე მამისაგან, შემდგომ იგი ზუბალასშვილს მიჰყიდა (1695 წ. III. 1448 - 274).

ღიაკენისშვილი (ვარ.ღიაკენიშვილი) გიორგი - 1690-1697 წწ. მ ო წ მ ე: ზურაბ ჯაფახიშვილის მიერ ხითარა კიტარაშვილისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IY.6. Sd-552 ა), ხითარა [კიტარასშვილის] მიერ სააჟ ტერ-გრიჟორას შვილისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. YII.8. Sd-552 ბ).

ღიაკენისშვილი გიორგი - გორში მცხოვრები, ფარსადან ტიციშვილმა მ. ა. ს. ა. და სხვა. გორელებს მისცა ზედაველის მთაზე, სანიაჟორსა და ურთულის ტყეში შეშის მოჭრის ნებართვა (1699 წ. II. 24. Hd-13151).

ღიაკონისძე ერთიბეთინ (sl cl) - დავით კათალიკოსმა ი. გ. ი. უწყალობა სვეტიცხოვლის მსახურთუხუცეს [დავით] ქარციძეს ([1435-1439 წწ.] 1450 -29/61).

ღიაკონისძე||ღიაკონიძე

ღიაკონიძე - არგუეთს, პაატა კარგარეთლისაგან ნასყიდ მ. ი. ს. პარტახტუე ნენათელმა ზაქარია ქვარიაძემ დაასახლა თავისი გაზრდილი მახარობელ ყახიძე და შესწირა ი. გ. ი. ხახულის ღმრთისმშობელს (1644 წ. YI.5. ქმ. N 139).

ღიაკონისძენი - გორში მცხოვრებნი, გაბრიელ ივანიასძის ნაქონი ყმებ. ი. ალუ.

ქანდრე მეფემ ისინი უწყალობა ამილხარ მალაქეს (1391 წ. si c [1412-1443 წწ.] 1449-777); გიორგი მეფემ ისინი ხელახლა შესწირა მცხეთის სვეტიცხოველს (1447 წ. 1448-5016); დავით კათალიკოსმა ისინი უბოძა მახარებელ მალაქასძეს (1470 წ. Hd-1352).

ღიარასშვილი||ღიარაშვილი||ღიარასშვილი||ღიარაშვილი

ღიარაშვილი - ნაზარალ-ხანმა ავთანდილ ჭავჭავაძის შვილს უწყალობა მკვიდრი მიწები ალგეთზე - მის მიერ წართმეული: ცენახი, წისქვილი და სხვა მიწები, რომელ - ბოც ფოცთ ჰქონდათ. გამოტანილი (1693 წ. VIII.24. 1450-11/169).

ღიარაშვილი - მისი ხოდაბენი ესაზღვრებოდა თაყა ბარათაშვილის მიერ მამასახლის მარქაჩასათვის დარგაში მიყიდულ მიწას ([1680 -ანი წწ.] Hd-8783).

ღიარაშვილი (ვარ.ღიარასშვილი) ბეროა (ვარ.ბეროა) - 1690-1698 წწ. წინაწყაროელი, ჰყავს ძმები: როსტომ, ბირთველ, სარქისა, ზალია||ზალიანა. იყიდა: დოღმაზა ზურიაშვილისაგან პაპისგორის მიწა ზაზუნისშვილის ხოდაბუნამდე, ხევისკენ - აღნიასშვილის საზღვრამდე და ყანბარისშვილის მიწამდე. მისგანვე აიღო „შვიდი საბელი ექვსი მიხრია“ (1690 წ. II. 1450-53/210), ნაზარა ხატოაშვილისაგან - ყლინდარისშვილისეული მიწა მამუკაშვილის და ფეიქრიშვილის მიწებამდე (1692 წ. II. 1450-53/209), გუგუნა გერმანოზის - შვილისაგან - თხენთიბს - თექვსმეტი დღის მიწა - ორი საქციევი - რვა დღისა, აქედან ერთი საქციევი ესაზღვრებოდა თაყა [ბარათაშვილის] მიწას (1698 წ. 1450-53/212), როსტომმა მამაგულიშვილისაგან - პაპისგორში დარლისდღის სამი დღის მიწა პაპუნასშვილისა და ხოსიაშვილის მიწებამდე. ამას გარდა, ფირალის ერთი დღის მიწა ეკუთხარში (si c) პაპუნაშვილისა და შაიკასშვილის მიწებამდე (1697 წ. X. 1450-53/211), ბეროა ვარსუაშვილისაგან - [მიწა] (XYII ს. 90-იანი წწ. 1450-53/213).

ღიარაშვილი ბირთველ (ვარ.ბირთველა) - 1688-1697 წწ. ძმა ბეროა ღიარაშვილისა, იხ., დამწერი ყორხმაზ კახაბრიშვილის მიერ გიორგი ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. II. 6. 1450-16/4); მონაწივე: ნაცვალ დავით შერგილაშვილის მიერ გომპარაანთ გასპარასათვის მიცემული ქულბაქის ნასყიდობის წიგნისა ([1689-1693 წწ.] Hd-13011), დოღმაზა ზურიაშვილის მიერ ყორღანაანთ დრილონასშვილ ფარსადანისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. IY. 1450-17/17).

ღიარაშვილი დავით - სოღბათი, მისი და ომან, ალადან, ქაიყუბათ ინდარაშვილებს მამული „სენები“ აკაურთის ლოდამდე, ძელქვეშის „წამო - ქვაბულ“ კლდემდე, თოფრაყალის დასახედავამდე, ბერთაქრის შარის იქით, გორაკამდე, ამ საზღვრების ჩასწერივ, „ქოთახბირს წნორის შარის პირამდე“ (1552 წ. VIII. 15. 1448-1539).

ღიარასშვილი ზალია (ვარ. ზალიანა) - ძმა ბეროა ღიარასშვილისა, იხ. ღიარასშვილი როსტომ - მამასახლისი (1698 წ. 1450-53/212), ძმა ბეროა ღიარასშვილისა, იხ.

ღიარასშვილი სარქისა - ძმა ბეროა ღიარასშვილისა, იხ.

ღიასამიძე ავთანდილ - შვილი ვარამ ღიასამიძისა, იხ.

ღიასამიძე ავთანდილ - მონაწივე კათალიკოს იოვანე ღიასამიძის მიერ სახლთუხუცეს რევაზ [მალაქაძისათვის] მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგ-

ნისა (1692 წ. Hd-1305).

ლიასამიძე ავთანდილ - ჰყავს [სახლიკაცი] ბიძინა. იყიდა ზაქუმბეგ ალიყულიშვილისაგან ქვემო ბოლნისს გლეხები: დოვლათაშვილი, თურვანდაშვილი, ამირაიზაშვილი, წატურა და ზაზაშვილი მათი მამულებით(XVII ს. II ნახ. 1448-130).

ლიასამიძე ბიძინა - [სახლიკაცი] ავთანდილ ლიასამიძისა, იხ., მოწმე ფარსადან ჯაფარიშვილის მიერ იაგულანთ გასპარასათვის მიცემული ვაღის წიგნისა (1682 წ. YIII.20. Hd-2370).

ლიასამიძე ლიასამ - შვილი ვარამ ლიასამიძისა, იხ.

ლიასამიძე ლიასამ (ვარ. ლიას) - 1667-1697 წწ. ჰყავს: ძმა კაცია (1667 წ. 1450-10/132), ძმისწული იასე (1687 წ. 1449-785). მისი ვაჟები: ზურაბ ლარაძეს შაჰნავაზ მეფისაგან ნაწყალობევი, ადრე ზურაბ და ასიტა ლარაძეების კუთვნილი, მამული (1667 წ. I.20. 1450-10/132), მასვე - მამული იგარისი, რომელიც ადრე ეკუთვნოდა ზურაბ ლარაძის გარდაცვლილ ძმას, ასიტას და ლიასამიძეებს მეფისაგან ჰქონდათ ნაწყალობევი (1687 წ. III.15. 1449-785); ვაჟები: ნაზარალი-ხანის ბრძანებით, სამამულე დაეა [თუხარელ] ლამეჭისშვილ გიორგისა და მის ბიძაშვილ გიორგის შორის (1697 წ. XI.15. Sd-495), ლევან ბატონიშვილის ბრძანებით, დომენტისა და ზაქარია თურმანიძის დავა ვალის თაობაზე (1682 წ. Hd-8479); მოწმე: იასე ხერხეულიძის მიერ პაპუა გერმანოზისშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1676 წ. Y.I.Hd-10366), იასე ბარათაშვილის მიერ მეჯინიბეთუხუცეს პაატა ბარათაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. II. 8. Hd-8802) ზა[ა]ლ ბარათაშვილის მიერ პაატა ბარათაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. 1448-767), დათუნა დედანისშვილის მიერ აშოთან [მუხრანის ბატონისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. 1461-3/130); მოწმე და დამწერი მელიქის შვილ ლევან-ბეგის მიერ ალავერდა [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ. YI.15.1450-9/125), გუგუნა ქავთარის შვილის მიერ იასესათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. Hd-2770).

ლიასამიძე ელიშერ - ძმა იასე ლიასამიძისა, იხ.

ლიასამიძე ევდემოზ - იხ. ევდემოზ ლიასამიძე, კათალიკოსი

ლიასამიძე ევდემოზ - 1690-1700 წწ. ბოლბეღი, მისი თხოვნით ნაზარალი-ხანმა დაუმტკიცა ბოლბის წმინდა ნინოს ყმა-მამულის შეწირულე-ბანი ([1688-1703 წწ.] Hd-9380); ხელი ჩაუერთო კათალიკოს იოანე ლიასამიძის საბუთს, რომლის თანახმად, გარეჯის წინამძღვრად დაინიშნა იონორე მაჭუტაძე (1690 წ. III.12. Ad-349); მისი ეპისკოპოსობის დროს ნაზარალი-ხანმა ბოლბის წმინდის ეკლესიას განუახლა ქიზიყში ყმა-მამულისა და საბოლბელო გამოსაღების შეწირულება (1700 წ. 1449-1461).

ლიასამიძე ელენე - იხ. ელენე, ლიასამიძის ასული, დედოფალი

ლიასამიძე ელია - ძმა ლუარსაბ ლიასამიძისა, იხ.

ლიასამიძე ელისბარ - შედიოდა ამილახორის სადროშოში ([1606-1648 წწ.] Hd-2124).

ლიასამიძე (ვარ. ლიასამიძე) ვარამ - ჰყავს შვილები: ავთანდილ და ლიასამ (1443 წ. 1449-1632). შესწირა: სვეტიცხოველს, შიოს კა-

თალიკოსობის დროს, „საპატრიარქო“ ყუიზის გლეხი ღერიაშვილი მისი მამულით (1443 წ. XI.30.1449-1632), თისლის მონასტერს- საალაპედ ყუიზის მცხოვრებნი ზურაბისძე (XY ს. I ნახ. Par .ჯვრ . 4.125 v-126 v)

დასამიძე ვარამ - ე ს წ რ ე ბ ო დ ა ფარიაშატ და გიორგი ბარათაშვილეთის მამულების გაყოფას (1543 წ. I.Y.20. Hd -10381).

დასამიძე ვარამ - მ ა მ ა ლუარსად დასამიძისა, იხ.

დასამიძე იასე - ძ მ ი ს წ უ ლ ი დასამ დასამიძისა, იხ.

დასამიძე იასე - ჰ ყ ა ე ს: მ ა მ ა სეხნია, ძ მ ა ელიშერ. მ ი ჰ ყ ი დ ა პატარა და ავთანდილ შაჩაბლებს ქვემო ნიქოზს ერთი კომლი- ბერი ოქრუა - შვილი ცოლ-შვილით, მამულთ, სასაფლაოთი და სახლ-კართ, ბატიაშვილისა და კილიკაძის საზღვრამდე. მაჩაბლებსვე მ ი ჰ ყ ი დ ა ნაფუძარი და ბალი საბოსტნითა და კალ-საბძლით, აგრეთვე ვენახი ოქრუაშვილისავე ვენახამდე და კილიკაშვილის ნაფუძრამდე და ქვემო ნიქოზის ბოლოს მდებარე მინდერის მიწა (1700 წ. Y.28. Hd -1534); მ ო წ მ ე რამაზ მანელაშვილის მიერ შერმაზან ჯავახისშვილისათვის მიცემული ბათილამასი [(1687-1700 წწ.) Hd -8038].

დასამიძე იოანე - იხ. იოანე (YII), ქართლის კათალიკოსი.

დასამიძე კაცია - 1626-1679 წწ. ზემო ნიქოზს მცხოვრები, ჰ ყ ა ე ს ძ მ ე ბ: დის დისამიძე, იხ., შერმაზან და უფანა (1626-[1669] წწ. 1450: 35/355, 31/201); მ ი ჰ ყ ი დ ა ზებედე ნიქოზელსა და მის ძმას, იორამ ნამორაძეს, ზემო ნიქოზში ბიძინასეული საბაგე (1626 წ. III.20.1450-33/355); ჰ ქ ო ნ დ ა დ ა ე ა იორამ ოქრომქედელთან დევნში, ჩაკიდულაში, ხოდაბუნის, ნათლისმცემლის ტყისა და საბუღარას შესახებ. -ეს დავა. გაარჩიეს მდი-ვანბეგმა როინ [ჯავახისშვილმა], მდივნებმა: ავთანდილ [მეტრიროზისშვილმა] და ბირთველ [თუმანიშვილმა], იგი გადაწყდა იორამ ოქრომქედლის სასარგებლოდ [(1638-1669 წწ.) 1450-31/201]; მ ო წ მ ე ზაალ ბარათაშვილის მიერ პაატა ბარათაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. 1448-767).

დასამიძე ლუარსაგ - ჰ ყ ა ე ს: მ ა მ ა ვარამ, ძ მ ა ელია. დ ა ა წ ე ს ა [თისლის მონასტერში] თავისი მამის ვარამის სახელზე ალაპი, რისთვისაც ასპინძას შესწირა მამული (XYI ს. Par .ჯვრ .4.127 r).

დასამიძე ლუარსაბ - ბ ო ქ ა უ ლ თ უ ხ უ ე ს ი, მ ო წ მ ე კათალიკოს ევდემოზის მიერ ხუცია მალაღძისათვის მიცემული სოფლის წყალობის წიგნისა (1634 წ. Ad -1700).

დასამიძე ლუარსაბ - ტყვიავში ე კ უ თ ვ ე ო დ ა: ბერი შერაჩასშვილი, ვარსია ტაიკასშვილი, მისი განაყარი დემეტრა, დემეტრა ყურთისაშვილი, მისი განაყარი თევდორა და გოგია, სონლულა სონლულისშვილი (1700 წ. 1448 - -3602).

დასამიძეჩენი - სამცხე-საათაბაგოს თავადთა სიხს მიხედვით, მ ა თ დ ა - უ კ ა ე ბ ი ა თ ეობითა სამკვიდრებელი. ი ს ი ნ ი სასაფლაოთი, მონასტრით და კარის ეკლესიით შედიოდნენ მცხეთის საკათალიკოსო სამწყსოში [(1516 წ.) Ad -91).

[დასამიძე] რევაზ - თეიმურაზ მეფე ჩასულა მცხეთას და როსტომ მეფისათვის შაჰთან შუამავლობა უთხოვია. როსტომი შეჰპირდა მას დახმარებას იმ შემთხვევაში, თუ თეიმურაზი თავის შვილს [დავითს] ყაენთან გააგზავნი-

და და თან რ ე ვ ა ზ ი ს ქალს „გუერ(ი) აახლებდა“ (1648 წ.ახლო.ჩდ-14433).
 ლიასამიძე სეხნია - 1652-1700 წწ. ძ მ ი ს წ უ ლ ი ყუღანა ლიასამიძი -
 სა, იხ., მ ა მ ა იასე ლიასამიძისა, იხ.

ლიასამიძე ფრიდონ-ყოფილი ფილიპე - გ ა რ დ ა ი (ე ვ ა ლ ა 1518 წ.28
 ნოემბერს. ამ დღეს მ ი ს მ ა [სახლიკაცმა] შერმაზან [ლიასამიძემ] ჰაბუ-
 კასძეებს [თისლის მონასტერში] დაავალა კარგაღებული ალაპის გადახდა სამო-
 ცი ჩაფი ლვინით (1518 წ. Par. ცხოვ. 4.43 v).

ლიასამიძე დოდენა - მ ო წ მ ე რ ოსაბ და ზაალ ამირეჯიბების მიერ დო-
 მენტი კათალიკოსისათვის მამულის საზღვრებზე უცილობის შესახებ მიცემული
 პირობის წიგნისა (1667 წ. X.1. ქრ. II. 484).

ლიასამიძე ყუღანა - 1626-1652 წწ. ჰ ყ ა ვ ს : ძ მ ა კაცია ლიასამიძე, იხ.,
 ძ ნ ი ს წ უ ლ ი - სეხნია. მ ი ს ი ნებართვით, მკედელმა დათუნა მილხინაშვილ-
 მა ოთარ ტატიშვილს მიჰყიდა კოქალათ მიწა (1652 წ. 1450-46/8).

[ლიასამიძე] შერმაზან - პატრონი, [ს ა ხ ლ ი კ ა (ი)] ფრიდონ-ყოფილი ფი-
 ლიპე ლიასამიძისა, იხ.

ლიასამიძე შერმაზან - თ ა ნ ა მ ე (ე ხ ე დ რ ე ანასი, მ ა მ ა დედოფალ
 თამარ-ყოფილი ქრისტიანისი, იხ.

ლიასამიძე შერმაზან - ძ მ ა კაცია ლიასამიძისა, იხ.

ლიღბარიძე - ჯვარისას მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგა-
 რა: ათი კოკა ლვინო, ხუთი დოხალი ღომი, საყდრის ლურსმანი და „გარდაქედა“
 (1578 წ. II-626).

[დიდებაშვილი] თანდილა - მ ო წ მ ე შერმაზან მკერვალის მიერ კოზმან
 წინამძღვრისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. XI.4. ჩდ -
 -3029).

ლიღებაშვილი ჰაპუნა - მ ო წ მ ე შერმაზან მკერვალის მიერ კოზმან წი-
 ნამძღვარიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. XI.4.
 ჩდ -3029).

ლიღებულშვილები - ხვითში მცხოვრებნი, მ ა თ გამო აბელსა და მის
 ძმებს დაეა ჰქონდათ ყაყა წინამძღვრის შვილთან. საქმის განხილვის შემდეგ გა-
 დაწყდა, რომ თუ აბელი და მისი ძმები ღიკით დაამტკიცებდნენ, რომ დ ი დ ე-
 ბ უ ლ ი შ ვ ი ლ ე ბ ი წინამძღვრისაგან მიიღეს, მაშინ სადაო ყმა-მამული მათ
 დარჩებოდათ ([1689-1692 წწ.] ოდ -9603).

ლიღია ბახუტა - ნაყანეულს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათა-
 ლიკოსო ბეგარა: გოქყუმუ და ნავტობა (1621 წ. ქსძ. III. N 91).

ლიღ[ია] გაბრიელა - ე მ ა რ თ ა საკათალიკოსო გამოსაღები: ორი საკლა-
 ვი, ორი გულა ლვინო, ორი გობი ღომი, ერთი ქათამი, მეთორმეტე წელიწადს ძრო-
 ხის ნახევარი და ლაშქრობა (XVI ს. II ნახ.1448-3326).

ლიღია თოლიოქრო - ხოირს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალი-
 კოსო ბეგარა: საპურობო, ერთი საკლავი, მუშაობა, ყურძნის კრეფა, ლაშქრობა,
 სამსახური, სამეჯინობოლ- თივა, ღომი, ფეტვი (1621 წ. ქსძ. III. N 91).

ლიღია კოჩილეი - ნაყანეულს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათა-
 ლიკოსო ბეგარა: გოქყუმუ, ორმოცი წყრთა ტილო, ყანის შველა, ცამეტი კოკა
 ლვინო, ნავტობა, თივა, ძროხის ნახევარი (1621 წ. ქსძ. III. N 91).

ლიღია მაშუტია - ხოირს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალი-

კოსო ბეგარა: საპურობო, ერთი საკლავი, მუშაობა, ლაშქრობა, სამსახური, სამეჯინიბოდ – თივა, ლომი, ფეტვი (1621 წ. ქსდ. III. N91).

დილია ხახურა – ხორის მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო, ერთი საკლავი, ყანის შველა, ყურძნის კრეფა, ლაშქრობა, სამსახური, სამეჯინიბოდ – ლომი, ფეტვი, თივა (1621 წ. ქსდ. III. N91).

დილია ჯგჳკოჩი – ნაქანეულს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: გოკკომე, [ტილო], ქათამი, საძროხე, ნაეტობა, ხატობა (1621 წ. ქსდ. III. N91).

დილოურები – იხ. დუდაურები

დილოშვილი შიუჯა – ღრდულეთს მცხოვრები, საამილახეროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კამლიდან ორ კაცს ევალებოდა თოდით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448–5032).

დივანას შვილი || დივანა შვილი || დივანა შვილი

დივანა შვილი – ყაია, ბაადურ და პაპუნა [ციციშვილების] სამწვერისზე დავის წიგნში აღნიშნულია, რომ კობის ქალის გზაზე მ ა ს ჰქონდა სამი ღლის მიწა ([1633–1658 წწ.] 1448–2316).

დივანა შვილი – ყაია, ბაადურ და პაპუნა [ციციშვილების] სამწვერისზე დავის წიგნში აღნიშნულია, რომ მ ა ს ჰქონდა ციციშვილების ორი ღლის მიწა ([1633–1658 წწ.] 1448–2316).

დივანა შვილი – ბაადურ [ციციშვილის] სამწვერისული გამოფიცული მიწების ნუსხაში აღნიშნულია, რომ კობის წყაროსთან მ ი ს ი ნაქონი ორი ღლის მიწა და კიდევ სხვა ორი ღლის მიწა ეთუთღედის მორევეთან ექირა ყულოლის (1671 წ. Hd–833).

დივანა შვილი – ბაადურ [ციციშვილის] სამწვერისული გამოფიცული მიწების ნუსხაში აღნიშნულია, რომ მ ი ს ი ნაქონი წმინდა გიორგის კუთვნილი ორი ღლის მიწა ექირა მეხრეს (1671 წ. Hd–833).

დივანა შვილი – ბაადურ [ციციშვილის] სამწვერისული გამოფიცული მიწების ნუსხაში აღნიშნულია, რომ წყალთაშუას პირას მ ი ს ი ნაქონი ორი ღლის მიწა ექირა ბეგლარაშვილს (1671 წ. Hd–833).

დივანა შვილი ათაბეგა – მ ო წ მ ე ხუდადას მიერ სათალშიშ საქუთასშვილისათვის მიცემული მიამულის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. VIII. 1. Sd–760).

დივანას შვილი გოლუა – მ ო წ მ ე დრიდონა ამირბოქაშვილის მიერ სათალშიშ საქუთაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. Y. 27. Sd–763).

დივანა შვილი გულა – მ ო წ მ ე ნასყიდა დათუნაშვილის მიერ დავით სოლალაშვილისათვის მიცემული ყმობის წიგნისა (1692 წ. II. 1. Sd–737).

დივანა შვილი მანზარა – პაპუნა და ხოხონა [ციციშვილები უჩიოდნენ ბაადურ ციციშვილს, რომ მან მათ ჯაშუშად ნ ა ზ ა რ ა დ ი ვ ა ნ ა შ ვ ი ლ ი მიუგზავნა (1640 წ. YI. 21. Ad–1030).

დიკუბატიძე ვარდან – მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა მ ი ი ლ ო ვახტანგ გორგასლის მიერ კობრიძეთა და კარულიძეთა სასისხლო დავის განჩინებაში (1432 წ. Y. 14. Sd–2886 სას.).

დილანთ არაქელა – მ ო წ მ ე ლორტუკიანთ მერაბასშვილ ამოანას მიერ მახარობელისათვის მიცემული ადგილის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. XI. 1. 1450–

-5/175).

დილავერა - მ ო უ რ ა ე ო, მ ო წ მ ე ელენე-ხანუმის მიერ შერმაზან სულთანი-სათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1658 წ.-1448-2341).
დილანა - ყაია, ბაადურ და პააუნა [ციციშვილები] სამწყურისის სამამულე დავის წიგნში აღნიშნულია, რომ მას და ლომის ჰქონდათ ხუთი დღის მიწა ([1633-1658 წწ.] 1448-2316).

დილარგეთის შვილი || დილარგეთი შვილი

დილარგეთის შვილი - შავერდა არღაშელაშვილს, მექეაბიშვილებს და აღმურაშვილებს შორის სამამულე დავის გარჩევის წიგნში აღნიშნულია, რომ მას მიუყიდია შავერდა არღაშელაშვილისათვის მამული (1638 წ. III. 20. Qd-9814 ბ).

დილარგეთი შვილი დავით - ჰყავს ძმა ოთია. მიჰყიდა ამირას-ლან შარუაშვილს ორი ნავენახევი ხატისას ვენახის გვერდით, კიდე ორი-ხართუასთან და თოთხმეტი დღის მიწა. მას ქალაქში ვალი ჰქონია დასაფარავი, თაყა ჩათახაშვილის ცხენი აეღო. ამის გამო ამირასლანს კიდე მიჰყიდა [მიწა], რასაც ერთი გუთანის თელეთში მოხნაედა, კიდე ოთხი ნავენახევი, თელეთში - სასახლე მისი კალა-საბძლით და ლომუა მამასახლისის რჩევით - ამირასლანსთან შევირდად მყოფი თავისი ყმა. პააუნა (1613 წ. XII. 12. 1450-51/241).

დილარგეთი შვილი ოთია - ძმა დავით დილარგეთი შვილისა, იხ.

დილარგეთი შვილი თანდუა - მ ო წ მ ე დრიდონა ამირბოქაშვილის მიერ სათაღშია საქაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. Y. 27. Sd-763).

დილენჯას შვილი || დილენჯა შვილი

დილენჯა შვილი (ვარ. დილენჯას შვილი) ბერუკა - ძმა ქიტია დილენჯაშვილისა, იხ.

დილენჯა შვილი რევანდა - ტბისში მცხოვრები, [ბარათაშვილები] გაყრის დროს იგი მამულით ერგო გერმანოზსა და მის ძმებს: თაყას, ვოსტასაბს, ღაღაენხოსროს (1523 წ. Ad-1299 ა).

დილენჯა შვილი (ვარ. დილენჯას შვილი) ქიტია - 1679, 1680 წწ. ტბისში მცხოვრები, ჰყავს ძმა ბერუკა. ჭაიხოსრო ბარათაშვილმა იგი მისი ძმით დააგირავა პააუნა ვოსტაშაბიშვილ-ბარათაშვილთან (1679 წ. Hd-4156); იგი და მისი ძმა ეუთენოდენ ვოსტაშაბ ბარათაშვილს, რომლისთვისაც ისინი დროებით წაურთმევეთა ჭაიხოსრო ბარათაშვილს. ჭაიხოსრო ბარათაშვილის შვილმა, ჭაიხოსრომ, ისინი მიჰყიდა ვოსტაშაბ ბარათაშვილის შვილს, პააუნას (1680 წ. 1448-2942).

დილენჯა შვილი - მისი სასახლე ესაზღვრებოდა იორდანა პაპიკაშვილის მიერ დავით სოღლაშვილისათვის მიყიდულ მამულს (1690 წ. II. 1450-28/198).

დილიმა შვილი ზასილა - უსისტყეს მცხოვრები, სამთაენელის მოსაუტრე ყმა, საამილახვროს დაუთრის მიხედვით, მისი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

დილიმა შვილი ბერუკა - შვილი ზაქარია დილიმაშვილისა, იხ.

დილიმა შვილი ბერუკა - აღიანელი, მიჰყიდა რამაზა [ზუზუბულიძეს] კაობში ოთხი დღის მიწა, რომელიც ესაზღვრებოდა ბოცველაშვილისა და შაშ-

ქიაშვილის მიწებს (XVII ს. შუა ხან. 1450-31/106-1).

ლილიმაშვილი ზაქარია - ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ი ბ ე რ ი ა . მ ი ჰ ყ ი ღ ა და -
ერთ ელიოზისძე-გედრონისშვილს ბატონ ერეკლესაგან ნაყიდი ნავენახევი წყა-
როსთან, ტატიას მიწის გვერდით (1637 წ. სს. I. N 280).

ლილინგაშვილი - მ ი ს (მიწამდე) მიჰყიდა შიო წინამძღვროშვილმა ლომენ-
ტი ბუნიათიშვილს ჰალის ევენახი (1672 წ. Sd-545).

ლიშელისშვილი გულისადებ - ახალციხელი, მ ო წ მ ე გრიგოლ ღარაშიშვი-
ლის მიერ ყარაგოზასათვის მიცემული სავენახე მიწის ნასყიდობის წიგნისა
(XIV-XV სს. III. 2. Sd-140 ა).

ღინარაძე ბერუა - მ ო წ მ ე ლოცხეერას მიერ არაქელა ბასტამაშვილისა-
თვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1611 წ. II. 18. 1450-3/99).

ღინარიშვილი ყორხმაზა - და მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე მახარა მგელია-
შვილის მიერ ფირშავათ ამაზაშვილ პაპუასთვის მიცემული სასახლის ნასყიდო-
ბის წიგნისა (1689 წ. VIII. Sd-767).

ღინიბეგა - მ ო წ მ ე დათუნა დავრეშასშვილის მიერ ბერუა ყორღანაშვი-
ლისათვის მიცემული შერიგების წიგნისა (1691 წ. Y. 1. 1450-16/121).

ღინიბეგა - წირს მცხოვრები, ბოგანო მოლაშქრე, საამილახეროს დაეთრის
მიხედვით, ევალეზოლა შუბით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ღინიბეგა [ან] თ როსტომა - 1696, 1698 წწ. მ ო წ მ ე: ყალანდარ და შიომ
თუმანისშვილების მიერ სარქისა ხითარასშვილისათვის მიცემული თამასუქის
ბათილამისა (1696 წ. VI. 28. Sd-482), ბაღინა ამირჯანაშვილის შვილებსა და
არაქელას შორის დავის გარიგების წიგნისა (1698 წ. VII. 1. 1450-6/173).

ღინიბეგა [ან] ი - მ ა თ ი სახლები ესაზღვრებოდა ყამაზა [ან] თ შაკპარუ -
ნასშვილ თამაზას მიერ აბესალამა [ან] თ თამაზასათვის მიყიდული ღუქნების და
სახლის ადგილს (1686 წ. X. 6. 1448-1084).

ღინიბეგაშვილი ვასპარა - ძ მ ა სადალაღინიბეგაშვილისა, იხ.

ღინიბეგაშვილი სადალა - ქვემო ბოლნისს მცხოვრები, ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა ვას-
პარა. ი გ ი, მამულითა და სახლოეცებით, გიორგი მეფემ შესწირა მანგლისის
ღმრთისმშობლის ეკლესიას (1682 წ. Y. 15. 1449-1824).

ღინიბეგაშვილი (ვარ.ღინიბეგაშვილი, ფირშავათ ღინიბეგაშვილი) ყორხმაზ
(ვარ.ყორხმაზა) - 1613-1656 წწ. და მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე: დავით ღიღარ-
გეთიშვილის მიერ ამირასლანა შარუაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდო-
ბის წიგნისა (1613 წ. XII. 12. 1450-51/241), გულიფაშვანთ ხუდადაშვილ ზურა-
ბას მიერ ჩითახანთ მირველასშვილ ფარსადანისათვის მიცემული ევენახის ნასყი-
დობის წიგნისა (1646 წ. IY. 19. 1450-57/5), ყულა ოქჯათ ყალაბეგაშვილის მი-
ერ შოურჯი მანუჩარისათვის მიცემული სახლების ნასყიდობის წიგნისა (1646წ.
VI. 10. Hd -13005), აკოლა ქიჯანასშვილის მიერ თავისი ზიძაშვილისათვის მიცე-
მული ქელბაქების გაცვის შესახებ გადაწყვეტილებების წიგნისა (1656 წ. VIII.
20. 1450-17/9).

ღიონაშვილი ბერი - შ ვ ი ლ ი ნონა ღიონაშვილისა, იხ.

ღიონაშვილი დათუნა - შ ვ ი ლ ი ნონა ღიონაშვილისა, იხ.

ღიონაშვილი ნონა - სამწევრისელი, ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: პაატა, და-
თუნა, ბერი. მ ი ჰ ყ ი ღ ა შერმაზან ხაშარაძეს ორი დღის თავისი შვილარი
მიწა, რომელიც ესაზღვრებოდა ტერტერასა და ოთელაშვილის მიწებს (1680 წ.

1448-8770).

დიონაშვილი პაატა - შვილი ნონა დიონაშვილისა, იხ.

დიონოსე|დიონისი|დიონოსი

დიონისი - კათალიკოსი, მისი კათალიკოსობის დროს საკანონოდ შესწირა სვეტიცხოველს გიორგი მეფემ სოფელ კუნენელის ნახევარი და ერწოს სოფელი ჩეკურნი (1511 წ. 1449-1533).

დიონოსი - მეტეხის მღვდელ-მონაზონი, მოწმე და დამწერი რონ კეცხოველის მიერ დომენტი კათალიკოსისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1665 წ. 1449-1193).

დიონოსე - დომენტი კათალიკოსის მოძღვარი, მოწმე დომენტი კათალიკოსის მიერ პაპუა შალაღასძისათვის მიცემული სახელოს წყალობის წიგნისა (1672 წ. Y.1.Ad -1689).

დისკულია დავით - იგი კათალიკოსმა დავით ნეკესაძემ უწყალობა კანდელაქ იოვანე ქავთარიას ([1673-1696 წწ.] Qd -9659).

დიხამინჯია თამაზ - ხობს მცხოვრები,საეკლესიო გლეხი, ევალე - ბოღა ხუთი ლლარიკი სანთელი (XVII ს. Hd -11221).

დიხამინჯია ძლიკვი - ხობს მცხოვრები,საეკლესიო გლეხი, ევალე - ბოღა ხუთი ლლარიკი სანთელი (XVII ს. Hd -11221).

დობორჯვინიძე ნასყიდა - ბაილეთში მცხოვრები, იგი მამია გურიელმა შესწირა ჩეხედანას ტაძარს და დააკისრა ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, სამი სამადღანი ღომი, ხუთი საწყავი ღვინო, საყველიერო, საბაზიარო,სამეჯინიბო და საშობაქო საპურობო : ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ორი საწყავი ღომი ([1602-1627 წწ.] Ad -1913).

დობულაშვილი ზაქუტა - წინაგარს მცხოვრები, ბოგანო, საამილახე-როს დაეთრის მიხედვით, ევალეზოდა ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

დოგონიძე ბერი - მოწმე შიომ შარაბლის მიერ თავისი ძმის, დათუნასათვის, მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. XI.1.Hd -4080).

დოგორაშვილი თეოდოსე - პიტინისხევს მცხოვრები, ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ხუთი ლიტრა სანთელი, ორი ნაოთხალი იფქლი, ორი ძღვენი (1558 წ. H-626).

დოგრაშვილი ლომინა - პიტინისხევს მცხოვრები, ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ხუთი ლიტრა სანთელი, ორი ნაოთხალი იფქლი, ორი ძღვენი (1558 წ. H-626).

დოდა - დიდნას ასულნი, შესწირა თისლის ღმრთისმშობელს საყდრის ასაგებად [სა]მსაი თეთრი და გაიკვეთა ორი ალაპი: 10 დეკემბერს და 10 იანვარს (XIV ს. Per. Cēor. 4,57 v).

დოდაშვილი - ძმოლაძესთან ერთად ეპირა ექვის დღის დოდის ღვინოს ხოდა ბენი (1666 წ.ახლო. Hd -802).

დოდაშვილი ბერი - ძმისწული პაპუნა დოდაშვილისა, იხ.

დოდაშვილი გიორგი - შვილი პაპუნა დოდაშვილისა, იხ.

დოდაშვილი დათუნა - შვილი პაპუნა დოდაშვილისა, იხ.

დოდაშვილი ელია - ძმისწული პაპუნა დოდაშვილისა, იხ.

დოდაშვილი თამაზ - ძმისწული პაპუნა დოდაშვილისა, იხ.

დოდაშვილი ივანე - ძმისწული პაპუნა დოდაშვილისა, იხ.

ლოლაშვილი მახარებელი – შ. ვ. ი. ლ. ი. პაპუნა ლოლაშვილისა, იხ.

ლოლაშვილი პაპუნა – სამწვერისელი, ჰყავს შვილები: დათუნა, გიორგი, მახარებელი, ძმისწულეები: ელია, ბერი, ივანე, თამაზა. მისი შვილები შერმაზან და იოსამ ხაშარაძეებს სამურაჯოში სამი დღის ნასყიდი სახნავი მიწა შალვაშვილის მიწამდე (1684 წ. 1448–8763).

ლოლაშვილი ავთანდილა – ქალაქის მოსახლე, იგი მეზეთელ შესწირა კოსტანტინე მეფემ სვეტიცხოველს ევაგრეს კათალიკოსობის დროს (1488 წ. 1449–1175)

ლოვლათა – ბალახაურს მცხოვრები, იგი მისი მამულით ერგო იოსამ ბაჩათაშვილს ([1537–1538 წწ.] VIII.16. 1450–11/112).

ლოვლათასშვილი – ქვემო ბოლნისის მცხოვრები, გლეხი, იგი თავისი სახლიკაცებით და მამულით გიორგი მეფემ შესწირა მანგლისის ღმრთისმშობლის ეკლესიას (1682 წ. X.15. 1449–1824).

ლოვლათაშვილი – ქვემო ბოლნისის მცხოვრები, გლეხი, ზაქუმბეგ ალიყულიშვილმა იგი მიჰყიდა ავთანდილ დიასამიძეს (XVII ს. II ნახ. 1448–130).

ლოვლათაიარა – მოწმიე დასახლდნ დეკანოზიშვილის მიერ თავისი ვანა ყოფის, ლომისათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1528 წ. Hd – 1556).

ლოვლათაიარა – მისი და ზოპრაბას სახლის წინ მდებარე ქულბაქი ასლანშა შესწირა ეჩმიადინის ეკლესიას (1664 წ. III.18. 1450–21/47).

ლოვლათაიარა – [ძმისწულე] შურადასი, იხ.

ლოვლათაიარა – მენაღარი, მისი ვენახი ესაზღვრებოდა სუფრაჩ პაატაბეგის მიერ ლაზარე ელიაშვილისათვის მიყიდულ ვენახს (1690 წ. IY. Qd – 6786).

ლოვლათაიარათ არუთინა – მეკურტნე, მოწმიე სუფრაჩ პაატაბეგის მიერ ლაზარე ელიაშვილისათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IY. Qd – 6786).

ლოვლათაიარაშვილი შავერდა – მოწმიე ოთია ლაშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. IY. 1. Sd – 40).

ლოთმანაშვილი – მისი ვენახი ესაზღვრებოდა სარქისასათვის ახპერჯანსთან მამულზე დავის დროს წილში ნარკვებ ვენახს (XVII ს. I ნახ. Qd – 499).

ლოიჯაშვილი პაპუნა – მოწმიე მთაწმინდის მონასტრის მამის, იაკინთეს მიერ წერეთლის ასულ გულბუღახისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1668 წ. 1450–31/42).

ლოლაბარჯიძე გიორგი – ფერასთს მცხოვრები, ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდახუთი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრის საყლავე, ქათამი, სამი თეთრი, ოცი კვერცი, ერთი ურეში ღომი, საბელი და ყოველდღე მუშაობა (1558 წ. H–626).

ლოლაბარჯიძე ოქროპირა – ფერასთს მცხოვრები, ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდაშვიდი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრის საყლავე, ქათამი, ორი თეთრი, ოცი კვერცი, ერთი ურეში ღომი, ერთი საბელი, ყოველდღე მუშაობა და ყავრის მოტანა (1558 წ. H–626).

ლოლაბერიძე მამისთვალაი – მოწმიე გიორგი აღდასიძის მიერ იოვანკიმე ფაღალისათვის მიცემული წაბლწარის ნასყიდობის წიგნისა (XVI ს. I ნახ. Hd – 1552 წ.).

ლოლა შვილი - ი გ ი ერეკლე მეფემ უწყალობა ზურაბ ანდრონიკაშვილს (1678 წ. 1461-13/15).

ლოლენჯა - აწუღელი, მ ო წ მ ე ბიძინა. გარსუაშვილის მიერ გიორგი ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. XI.1. 1450 - 16/2).

ლოლენჯაშვილი მამუკა - ი გ ი ფარსადან ჯავახისშვილმა ვალში მისცა იაგვულანთ გასფარას (1682 წ. VIII.20. Hd - 2370).

ლოლენჯაშვილი ფარემუზ - მ ი ს ი ყმა იყო მოწმე დათუნა კატიძის მიერ დათუნასათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. 1450-26/95).

ლოლენჯიანი დათუნა - ე დ ა ვ ე ბ ო დ ა მდივან გივი [თუმანიშვილის] ყმას გარეჯერელ სოლთანიშვილსა და დოელ კაცს თავისი ყმის შვილის მოპარევაზე. მდივანბეგმა სოლთანიშვილი და დოელი კაცი დაადოცა და საქმე გადაწყვიტა გივი [თუმანიშვილს] მ ა ნ მისცა უდობის პირობა (1688 წ. I.1.Sd - 42).

ლოლენჯის შვილი || დოლენჯიშვილი

დოლენჯის შვილი - რუსში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [(ციციშვილებს) გაყრის დროს ი. გ. ი თავისი მამულით. ერგო პაპუნას [(1688-1703 წწ.) Hd - 1636].

დოლენჯიშვილი ბერი - მ ა ს შეულობავს მიწა თავისი სახლის წინ, რაზე-დაც ელავებოდნენ იოთამიშვილები. სასამართლოს გადაწყვეტილებით, მ ა ს დარჩა. გზას ზევით [ადგილი], გზას ქვევით კი - იოთამიშვილებს [(1676-1701 წწ.) 1450-38/26].

დოლენჯიშვილი დოლენჯი - ჰ ყ ა ე ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ტ ი] ზაალ. ჰ ქ ო ნ - დ ა დ ა ვ ა სასახლეზე და მიწებზე იოთამიშვილებთან. გიორგი მეფის ბრძანებით, თამაზ ყაღანის შვილმა, მისმა ძმამ გიორგიმ და სხვა აზნაურიშვილებმა გადაწყვიტეს, რათა დ ო ლ ე ნ ჯ ი ს და ზაალს სასახლის ღობე ცოტათი გადმოეწიათ, დანიშნულ ადგილას მათ სამნები ჩაუსხეს. გზას ქვევით ადგილი იოთამიშვილებს დარჩათ, გზას ზევით - დ ო ლ ე ნ ჯ ი ს და ზაალს; დავა ჰქონდათ კიდევ იოთამიშვილის სასახლის წინ მდებარე ადგილზე, რომელზედაც იოთამიშვილების ყმას უნდა დაეფიცა. ამას გარდა, დაობდნენ ბერ დოლენჯიშვილის მიერ სახლის წინ შემოლობილ ადგილზეც, კალო-სამძლის ადგილზე და ვენახების გზაზე, რადგანაც ვენახში ვერ მოხვდებოდნენ, თუ ერთმანეთის მიწებზე არ გაივლიდნენ. გადაწყდა, რომ გზა ერთმანეთისათვის თანაბრად დაეთმოთ. ვართამაშვილსა და ბაბიაშვილს შორის ორღობე იყო, ბაბიაშვილის ნაწილში საზღვარი უნდა გადაეწია ვართამაშვილს. ეს დავაც ფიცს უნდა გადაეწყვიტა. ბაქუაშვილი მ ა ს უჩიოდა რატევიანის გზაზე მდებარე მიწაზე. თუ დ ო ლ ე ნ - ჯ ი შ ვ ი ლ ი ს ყმა ამ მიწაზე ვერ დაიდოცებდა, მაშინ იგი იოთამიშვილს დარჩებოდა [(1676-1701 წწ.) 1450-38/26].

დოლენჯიშვილი (ვარ. დოლენჯის შვილი) დურმიშხან (ვარ. დღუშია) - 1645 - 1693 წწ. ძ მ ა იასონ დოლენჯიშვილისა, იხ., ნაზარალი-ხანმა ასლან ორბელიშვილს უწყალობა სოფელი აბუნუქი და საგინაშვილები, მ ი ს ი გლეხისა და მამულის გარდა (1693 წ. XI.20. 1450-15/106); მ ო წ მ ე შიომთამაზის შვილის მიერ ვახტანგ ორბელიშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1676 წ. IX.26. Sd - 2298).

დოლენჯის შვილი ვახტანგ - ჰ ყ ა ე ს [ძ მ ა] სვიმონ. ვალად აიღო სარდლის

ქალის, ანუქასაგან შვილი თუმანი, რაშიც ვირაოდ მისცა თავისი მკვიდრი [ყმა] უმეკაშვილი (A VII ს. Qd - 3824).

დოლენჯიშვილი (ვარ.დოლენჯისშვილი) ზაალ - 1686-1699 წწ. კ ყ ა ე ს: [ს ა ხ ლ ი კ ა (ი) ი] დოლენჯ [დოლენჯიშვილი], იხ., შ ვ ი ლ ი ლუარსაბ(1686წ. Hd - 1988). მ ა ს უ. ოძა გიორგი მეფემ ყაიყულის მეხალახეობა (1686წ. Hd - 1988); მ ო წ მ ე: თამაზ მეზაბიშვილის მიერ შერმადინ იოთამიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. 1450-38/39), ზაქემ [ზაქემიშვილის] მიერ ალავერდა იაგულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. Y. 10. 1450-9/119), შერმაზან ხურდაყულიშვილის მიერ პაპუა ორბელი-შვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. 1450-20/28).

დოლენჯისშვილი ზა[ა]ლ - ი ყ ი დ ა ბეჟან სვიმონელისაგან ყმა - ნოსტე-ლი მახარა. დათუნასშვილი-ბერაძე, რომელიც ძველ პატრონს გამოქცევია, მის-გან მოახლე მოუპარავს და შემდგომ ზ ა ა ლ ს შეკედლებში (1695 წ. YI. 1. Hd - 13684).

დოლენჯიშვილი იასე - ნაზარალი-ხანმა უწყალობა ყაიყულში სოფელ ბეთ-ლემის მოურავობა, რაც ცოტა ხნით ადრე ჭიშუა ნასრიაშვილსა და ახმადა მა-დან-ოღლის ეკავათ (1692 წ. XII. 13. Hd - 6042).

დოლენჯიშვილი იასონ - კ ყ ა ე ს ძ მ ე ბ ი: დურმიშხან, ნიკოლოზ. როს-ტომ მეფემ უწყალობა მეფის მოღალატე რევაზისა და ამოვარდნილი მელქისე - დეგ ბართაშვილის ნაქონი სოფელი აკაურთა იმ პირობით, რომ მელქისედეგის ცოლს გათხოვებამდე ამ მამულთ უნდა ესარგებლა (1645 წ. 1450-38/44).

დოლენჯიშვილი ლუარსაბ - შ ვ ი ლ ი ზ ა [ა] ლ დოლენჯიშვილისა, იხ.

დოლენჯიშვილი ნიკოლოზ - ძ მ ა იასონ დოლენჯიშვილისა, იხ.

დოლენჯიშვილი საბაქთარ - მ ო წ მ ე პაპუა ანდერმანიშვილ-საგინაშვი-ლის მიერ ასლან ორბელიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. 1450-15/79).

დოლენჯისშვილი სვიმონ - [ძ მ ა] ეახტანგ დოლენჯისშვილისა, იხ.

დოლია - მღებარი, მ ო წ მ ე შოშიტა დეანელიშვილის მიერ ოთარ ტატი-შვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1652 წ. 1450-46/8 ა).

დოლია - მ ო წ მ ე: ზაქარია ორცერაშვილის მიერ სეხნია გულიაშვილი - სათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1655 წ. Ad - 1049 ა), დათუნა ბე-ჟანისშვილის მიერ სეხნია გულიაშვილისათვის მიცემული ნაფუძრის ნასყიდობის წიგნისა (1655 წ. Ad - 1049 ბ)

დოლისძე II დოლიძე

დოლიძე აშუნა - ბახეს მცხოვრები, იმარინდო დოლიძესთან ერთად ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ორნახევარი ჩითახური, პურის ჰამა და ცხე-ნით სამსახური (1558 წ. H-626).

დოლიძე ვაბრიელ - მამუკა ნაკაშიძემ ი გ ი და იესელა დოლიძე მიაბარა პაატა მამულაიშვილს, რომელმაც მ ა ს ქალიშვილი გაუყიდა ((1689-1717წწ.) Hd - 10345).

დოლიძე გიორგი - ბახეს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბე-გარა: ორნახევარი ჩითახური, პურის ჰამა, ცხენით სამსახური და ოჩის სამსა-ხური (1558 წ. H-626).

დოლისძე გოგია - ძ მ ა ვარდია დოლისძისა, იხ.

დოლისძე გოგია - [ძ მ ა] ვარდია დოლისძისა, იხ.

დოლისძე ვარდია - ჰ ყ ა ვ ს: ძ მ ე ბ ი: გოგია, მამესწარა, მიქია, შ ვ ი - ლ ე ბ ი: მამისა, მახარებელი. მ ა ს უზოძა კოსტანტინე შეფემ სახასო ზეგარი ახალშენთან, ვანძას ბლოს, საბითგორის ძირას, აგრეთვე - ზეგარას კარის ზო - დაბუნების ნახევარი, ნაფუძარის ნახევარი - სულ ასი დღის მიწა. დასვა ი გ ი სახასო გლეხად და დაავალა გამოსაღები: წელიწადში ერთი ულაყი. შემდგომ დავით [ბატონიშვილმა] მ ა თ ამოუკვეთა ეს გამოსაღები და ევენახის ნახე- ვარს დაჰპირდა (1465 წ. IY. 5. 1448-5027).

დოლისძე ვარდია - ჰ ყ ა ვ ს: [ძ მ ა] გოგია, [ს ა ხ ლ ი კ ა (ე) ე ბ ი]: ლეთი- სავარ, ჟამიერა. მ ა ს ა და გოგიას, ლეთისავარ და ჟამიერა [დოლისძეებთან] გაყრის დროს ე ო გ ო თ ჰირნახული, საწისჭვილე, ერთი ნაფუძარი ანანას გორთან, ერთი დღის მიწა „ნაკობლევა“ და [მიწა] საბათგორს (XY-XYI სს. მიჯნა. Hd -1579 ა).

დოლიძე იესელა - მამუკა ნაკაშიძემ ი გ ი და გაბრიელ დოლიძე შიბაძა ჰაატა მამულაიშვილს, რომელმაც მ ა ს ცოლ-შვილი გაუყიდა, ხოლო გაბრიელ დოლიძეს - ქალიშვილი. ი ე ს ე ლ ა მამუკასთან მისულა. ჰაატა მამულაიშვილს მ ი ს თ ვ ი ს ნიკოლოვან ხუცისშვილი შეუჩენია, რათა მამუკა ნაკაშიძისთ - ეის თოფი ესროლა, სამაგიეროდ კი ცოლ-შვილის დახსნას შეჰპირებია. მ ა ს ამა- ზე უარი განუცხადებია. შემდგომ მამუკა და ჰაატა მორიგებულან და მამუკას ი ე ს ე ლ ა ისევე ჰაატასთვის მიუბარებია. ჰაატას შეშინებია, ი ე ს ე ლ ა მ მამუკასთან არ დამაბეზლოსო და ი გ ი მოუკვლევინებია ([1689-1717 წწ. | Hd -19345).

დოლიძე იმირდონ - ბახეს მცხოვრები, ამუნა დოლიძესთან ერთად ე მ ა რ - თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ორნახევარი ჩითახური, პურის ჰამა და ცხენით სამსახური (1558 წ. H-626).

დოლისძე მამესწარა - ძ მ ა ვარდია დოლისძისა, იხ.

დოლისძე მამისა - შ ვ ი ლ ი ვარდია დოლისძისა, იხ.

დოლიძე მამისთანა - ბახეს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თხუთმეტი ჩითახური, ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი „ფსომიარე ლომი“, ხუთი საწყავი ლეინო, სამი პური და ოჩის სამსახური (1558 წ. H-626).

დოლისძე მახარებელი - შ ვ ი ლ ი ვარდია დოლისძისა, იხ.

დოლისძე მიქია - ძ მ ა ვარდია დოლისძისა, იხ.

დოლისძე ჟამიერა - [ს ა ხ ლ ი კ ა (ე) ე ბ ი] ვარდია დოლისძისა, იხ.

დოლიძე ქაიშაროზა - ბახეს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ათი ჩითახური, სმა-ჰამა, როგორც მამინას ემართა და ცხენით სამსა - ხური (1558 წ. H-626).

დოლიძე ქაიშაროზა - ბახეს მცხოვრები, მამისთანა აბრამიძესთან ერთად ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა თხუთმეტნახევარი ჩითახური (1558 წ. H-626).

[დოლისძე] ლეთისავარ - [ს ა ხ ლ ი კ ა (ე) ე ბ ი] ვარდია დოლისძისა, იხ.

დოლმაზა || დონმაზა

დოლმაზა - კარშეგარს მცხოვრები, მამულით წილში ე რგო იოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ.] YIII.16. 1450-11/112).

დონმაზა - სოხითს მცხოვრები

ლოლა ზასუვილი | ლოლა ზასუვილი | ლოლა ზანთ

ლოლა ზასუვილი – მისი მიწა ესაზღვრებოდა გიორგი ყაითმაზასუვილის მიერ ფარგლებზე შანშიაშვილისათვის მიყიდულ მიწას (XVII ს. ბოლო მეოთხ. 1450–9/29).

ლოლა ზასუვილი ავთანდილა – იხ. შანშიაშვილი ავთანდილა

ლოლა ზანთ გიორგი – მ ო წ მ ე რუისელი დათუნა იორდანისშვილის მიერ გორელ ავთანდილ ელიზბარაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. 1450–45/26).

ლოლა ზასუვილი დავით – იხ. შანშიაშვილი დავით

ლოლა ზასუვილი მანდენა – იხ. შანშიაშვილი მანდენა

ლოლა ზასუვილი ნასყიდა – იხ. შანშიაშვილი ნასყიდა

ლოლა ზასუვილი როსტომა – იხ. შანშიაშვილი როსტომა

ლომედაშვილი პაპუნა – წინაგარს მცხოვრები, ერთი კომლი, საამილახვეროს დაეთრის მიხედვით; ე ვ ა ლ ე ბ ო დ ა შუბით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448–5032).

ლომელასშვილი მამუკა – წინაგარსი, მ ო წ მ ე ბერონასშვილის მიერ დავით ძამუქასშვილისათვის მიცემული მიწის წყალობის წიგნისა (1699წ. 1448–1174).

ლომელასშვილი ქიტია – მ ო წ მ ე ნასყიდა შავერდასშვილის მიერ შოშია გოგოჩასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1673წ. Hd – 145 17).

ლომენტი – [1527], 1536–1540, [1558] წწ. ტ ფ ი ლ ე ლ ი მ თ ა ვ ა რ – ე პ ი ს კ ო პ ო ს ი, ლუარსაბ მეფესთან ერთად გააარა კათალიკოსისა და წილკნელის დაეა მუხრანულ საზღვრებზე ([1527–1556 წწ.] 1449–1591), [მუხრანის ბატონიშვილ] ერეკლესა და ბარბი ამილახორის დაეა სამთავისისა და ოკუპირის საზღვრებზე ([1527–1558 წწ.] Hd – 13750); მისი ტფილელობის დროს: იანქო საგინაშვილმა სიონის ტაძარს ქალაქში შესწირა თავისი მკვიდრი მამული და შიომღის შვილებისაგან საუფროსოდ ნასყიდ დარბაზი (1536 წ. 1449–1540), ლუარსაბ მეფემ სიონის საყდრისშვილებს განუახლა თარხნობა (1540 წ. Hd – 1373).

ლომენტი I – 1556–1559, [1560] წწ. ს ა ქ ა რ თ ვ ე ლ ო ს კ ა თ ა ლ ი – კ ო ს – პ ა ტ რ ი ა რ ქ ი | ქ ა რ თ ლ ი ს კ ა თ ა ლ ი კ ო ს ი, პ ა ტ რ ი ა რ – ქ ი. მისი კათალიკოსობის დროს: სევეტიცხოველს შესწირა შიომ მქუენიდნევილმა საკანონოდ – ტფილისის მოსახლე დაეთოგულა დემურაშვილი შვილებითა და მამულით (1557 წ. 1449–1545), სიმონ მეფემ – ყმა-მამული. თუ ლ ო მ ე ნ ტ ი ს თანხმობაც იქნებოდა, მაშინ სიმონი ქარებლისძის, ცალკვერიძისა და ჯინჭველიძის მამულებსაც შესწირავდა (1559 წ. XII. 1. Ad – 1572), იოსადათ გოგიბასშვილმა საკანონოდ – შაქახელს მცხოვრები ოცდაათი კომლი „კარგი“ გლეხი (1559 წ. 1449–1500), მამისა ამილახვირისშვილმა საკანონოდ – კიბლიდან სახასო ხოდაბენი ([1556–1559 წწ. 1449–1499], მისი კათალიკოსობის დროს განუახლა შესწირულმა სვიმონ მეფემ სევეტიცხოველს: ქალაქს მეტეხი, მეტეხელნი, ქალაქის კარნი, რომელიც „ძველითგან წაღებული იყო“, იქვე ვაჟკრები და გლეხები; სომხითს – სოფელი ყორანთა, ერთი საგლეხო და ერთი ზეარი, დიღმის თავს – სვიმონის ბებისს სააღაპე ზეარი, ლისში – ბარათაშვილისაგან შესწირული გლეხები, ვირშა წიასწყელი თურთ, ერისთავისაგან შესწირული მამულები, ბერშოეთი (1559 წ. XII. 1. ქრ. II.

400-401), [სვიმონ მეფემ] - [ქალაქში] სასახლე, ვაქრები, დაკონი, ახალუბანი, კრწანისი, ლელისხევს ზემოთ თაბორის ეკლესიამდე სოფლები: შინდისი , წაგვისი კოჯრის საზღვრამდე, თელეთამდე, მეორე წაგვისი, მახხალაჯით და ხუკორძით, მეტეხს- რაქ მეტოქი იყო, დილომს- მცხეთის კუთვნილი ყმა-მამული , ზვარი; ლისს- ხუთი კოშლი, წინუბანი, ქვაბნი, უბიტი, თელოანი, ძალდანი, ფუფანი, ნაქულბაქეთი, მუხათგვერდი, კარსანი, ქართლი, მონასტერი არმაზის ცოხით, მარტაკი, ციხელიდი, ძვეკი, სასხორი, მონასტერი ლავრა, ქვლივიძენი, წინარეხს- მონასტერი ყოვლადწმინდისა საქადაგო მამულით; ორბეთი, მონასტერი მალემწისა, გულაღეთი, ეზბატი, დიდგორზე- მოხისი, სოფელი ნიაბი, გომი , ჩოჩეთი, მეტეხი; ქვიროსს- შვიდი კომლი, გრაკალი, ატენს რაქ სამცხეთო იყო: ეკლესია, ციხე, მამული, ყმები, აგარაკები; ხეედურეთს- სოფელი ცოლოთი, შვიდი საკომლო; იმერხევს- სოფელი სარკის წმიდა გიორგი, მარჯანიძენი, სამწვერასს ზევით- სოფელი სანებელი; ნუას- სამხარაძენი; თრიალეთს- ბრეთი, ცოტა ბრეთი, ქედისუბანი; [მხილსს-სოფელი წითელი საყდარი, ზეარისუბანი, ახალშენი, კლანა, ბეშქენაშენი; ზემო ანტრაფს- ოცი კომლი, სოფელი მარეთა, ედანი, ახალქალაქი, ნადეაღეთი, ორთაშენი; ფარავანს- თავფარავანი, ფოკა; ტაშირს- სოფელი საბაწმიდა; წინუბანს: ფუძემარგი, ველთა, მთავარანგელოზი; ლორეს- აბუქი, სოფელი დისარლი; ახტალას- ათი კომლი სომეხი, ახტალას ხეზე- ვარდისუბანი; ორბეთის ძირს- ყორანთა; სიონს გაღმა- წმიდა გიორგის მონასტერი, თავმჯგუფა, ხატისოფელი, დარბაზი; ზვარეთს- სოფელი გოგია, სოფელი ალასტანი, სოფელი ზემო . გომი, გაღმა დიეში, სოფელი ბნელა; ახალქალაქის თავს- სოფელი ოკამი; მტკვარზე- სოფელი ტოლოში, სოფელი ღორმაკე, თუხარს- მოციქულთა საყდარი, საფლავი აშოტ კურაპალატისა, სოფლები: ქვაყრილი, სხალთა, გიორგიწმიდა; არტაანს- ზემო კინკარი, ქვემო კინკარი, მთა კოროშეთისა და ველისცხოველას შუა; სოფელი ჯვარა; არტანუჯს- სოფელი ახალდაბა, სოფელი დოლისყანა; სოფლები: ნიგოზეთი, საგანეთი; ტაოს- სოფლები: ქევა, ახალუბანი, აგარა; არტანს- ორმოცი კომლი; კოლას- სოფელი და საყდარი ნათლისმცემლისა, არტანუჯის ციხე, სოფელი ციხისძირი, ახალდაბა, ზოცოსჯვარი და აგარა; არაგვისთავს ზევის სოფელი- გერგეტე, სამეზის მონასტერი- უდაბნო, მისი ეკლესიებით... არაგვზე ციხე გერგეტაული, სოფელი ხანდაკი; ენევანს- შვიდი კომლი, ოთხი გაღმა; ორხევს- ათი კომლი, სოფლები: აში, ბაგა, ნაგაზა, მისაქციელი, კუნელა, ბელტისციხე, საფურცლე, თეკენა, ციხეზდავი, გრემისხევი, ყურისუბანი, გოგილაანი, ჩიქუნური, მუხანი, წყალმატროანი, გოროანი, წეროანი, საგუდე, ახალციხე, კოდმანი, უდაბნო, სარკინე, მღვიმე, საყდარი, საგანეთი, ზოტკო, ტურათა, აგარა, ალაიანი, კუარხეთი, კასპი, რეკისხევს თორმეტი საკომლო, სოფელი ევლური, წოლდას- სამი კომლი, ნიგოზა, უფლისციხე, მონასტერი და ციხე ; გორს- სამცხეთო მამულედი და ვაქრები; ზერტი, ნასოფლარი სათიბი, სოფლები: ქვეში, ფლავი, დისევი, ჩხოპეთი, სათიხარი; ვანათს- ცხრა კომლი, სოფლები: ქვაბანი, ქორღი, მატარა მელრეკისი, ერედეს- გილაძენი, ვირშის მონასტერი, მთავარანგელოზისა წიასწყლით; ქრცხილვანს- ურია ელიოზიძე, გორისპირს- არაშენდა, კაცხი, [ზ]აკვი, ულუმბის ძირს სოფელი მოხისი, კასპთან აშურიანი, სოფელი საკირე, არაგვს გაღმა-გამოღმა მონასტერი ჯვარი, სოფლები: ფოსი, ჯაქვი, ავჭალა, კ]ულტალა , ზოტკა; იორზე- მონასტერი სიონი, მონასტერი ქუაბანი, ტაზრები, ფაღლაშენი, ეანობი, თუაღნი, სამეზა. აქეთ, საგარეჯოსაყენ- ძმარაქანთ სახლთან... სამ-

გორს, თამარ ღედოფლის რუს გაყოლებზე, საჯერნეს ტბისაკენ, შურთხაანთ კლდედ, აქედან ლურჯ კლდედ, შამადის გორამდე ... თარაქისაკენ... მარი - ამგვარნი, რომელსა(„ღვალათი“ ეწოდება; საფსიტეს ციხემდე - თვალნი, გი-ორგვიწადა, ბერთუბანი, პატარძელი, ჯიმიოთი, დავით აღმაშენებლის ეკლესი-ის შიგნით, გადამა ... სოფლები ახალშენი, ნაპირი, შანშანი, კალაური, ვანთა, აკურა, ხოდამენი, დავითის საფლავი, დოდოს რქა... პირაქათი საგარეჯო; შა-დაურს - რვა კომლი, ფრინიანს - ხუთი კომლი; შილდას - მონასტერი ვარენის ღმრთისმშობელი, ექვისხვეი, თეთრ კლემდის ფაშანი, გავაზს - სამცხეთო მა-მულები, შვიდი კომლი; ბარაუნთაში - შვიდი სამამასახლისო სოფელი, ლაგოდე-ხი; დანუხს - ოცი კომლი; ბაზარს - სომეხი ვაქერები და ურია, ოცდაშვიდი კომ-ლი; ენისელში - სოფლები: კუნელანი და წინუბანი, განლოტი; ერწოს - ჩეკური, ლერწამი, სოფლები: ნოდოკრა, კვერნაულა, თვალეჯი, გოროვანა, ნოჯა, ნოჯიკე-თი, პიტლოვანი, წირალაი ძაგნაკორს - ცამეტი კომლი, ლაფირაშვილისა და შერგილაშვილის მამულები; მონასტერი ანეშისა და სოფელი ანეში კოპორტი, ქვემო ბიწმენი, ზემო ბიწმენი, არჯაქალი, ივტისი, აძვი; საგურამოს - ოთხი კომლი მელაღურნი; ერწოს - მონასტერი, ბოქორმას ციხე, წობენა. მთლიანად ქართლის, კახეთისა და სომხეთის ყმა-მამული (1398 წ. sic [1559] წ. XII. 1. 1449-1312); გიორგი მეფემ დაუბრუნა სვეტიცხოველს სოფელ ოროტას შეწი - რულება იმ პირობით, რომ შემოსავლის ნახევარი სამეფოს დარჩებოდა, ნახე-ვარი - ეკლესიას (1560 წ. ახლ. ქრ. II. 402); ა კ უ რ თ ხ ა საბა მტბევეარი, რომელმაც მ ა ს მორჩილება და სჯულის სიმტკიცე აღუთქვა (1556 წ. Ad - 720); დ ა ა მ ტ კ ი ც ა აღექსანდრე მეფის მიერ 1442 წ. ქვათახევის მო-ნასტრისათვის მიცემული საალაბე წიგნი ([1557-1560 წწ. | Ad - 504); ი ხ ს ე - ნ ი ე ბ ა სიმონ მეფის მიერ გედეონ ელიოზისძისათვის მიცემულ წყალობის წიგნში. ადრე ი გ ი ყოფილა მოწმე ელიოზ ელიოზისძისა და გედევან ელიო-ზისძის მამის, გულბათის გაყრისა (1573 წ. Sd - 527).

ლომენტი II - 1595 - 1610 წწ. ქართლის კ ა თ ა ლ ი კ ო ს ი ი | კ ა თ ა ლ ი - კ ო ს - პ ა ტ რ ი ა რ ქ ი, II ყოვლისა საქართველოსა მ ა მ ა დ მ თ ა ე ა რ ი, ქართლის კ ა თ ა ლ ი კ ო ს ი. უ წ ყ ა ლ ო ბ ა: დავით ტაერიშვილს მისივე განაყოფების, როსტომისა და პაპუნას მამული იმ პირობით, რომ თუ პაპუნას (ოლს ვაჟი ეყოლებოდა, მაშინ მამული საერთო იქნებოდა, თუ არა - დავითს დარჩებოდა (1600 წ. Qd - 4), გიორგი მეფის ნებართვით, დავით ჰარმაულს - გოგილა- [ან] ში ოთხი კომლი კაცი და სახასო მიწიდან ორი წილი (1602 წ. 1449 - 2078 ბ), მცხეთის შვილ ზაქარაღ [გარაყანიძეს] - ბიწმენს (ხვირმრული გიორგი მისი შვილით და შვილიშვილებით, ნადირა ჩეკურაშვილი, ჰიათურამი - ბასილა მისი სახლითა და მამულით (1610 წ. 1448 - 5572); მ ა ს პირობა მისცეს: ბაქოწმე-ლებმა იმის თაობაზე, რომ ყოველ წელს კომლზე ხუთ-ხუთ ჩაღ ტკბილს ვამო - ლებდნენ, მოუხნავდნენ სამი დღის ყანას და გადაუხდიდნენ გუთნის თავე ორი დღის ქერსა და ორი დღის ფეტვს ([1599-1603 წწ. | Ad - 1612), ფილიპე ამაბა - ალავერდელმა, ბოდბელმა ეპისკოპოსმა ზაქარიამ, ნინოწმინდელმა მალაქიამ, რუსთველმა ეპისკოპოსმა იოსებმა, ნეკრესელმა ეპისკოპოსმა ბასილიმ კაწარელ-მა ეპისკოპოსმა ეგნატიმ, ჰერემელმა ეპისკოპოსმა ანტონიმ, ხარკაშნელმა ეპის-კოპოსმა კლიმომ „არჯულის საქმეში“ ერთგულების შესახებ ([1599-1603 წწ. | Ad - 1892); მ ი ს ი კ ა თ ა ლ ი კ ო ს ო ბ ი ს დ რ ო ს: სვეტიცხოველს საკანო-

ნოდ შესწირა ზაქარია ჯავახიშვილმა ერთი კომლი გლეხი (1607 წ. 1449-2226), გიორგი მეფემ სვეტიცხოველს განუახლა ჩამორთმეული სოფლის, ოროტას შეწირულება (XVI ს. მიწურული. 1449-1625); დედოფალ ნესტან-დარეჯანის ნებაართვით, გ ა უ ე ა ლ ა ვახტანგ ბატონიშვილს ყურის უბანში სვეტიცხოველის სოფლები: ზაკვი და სათიხარი. რადგან ვახტანგ ბატონიშვილს დაუსახლებია და მოუშენებია ყურისუბანი, ამის სანაცვლოდ ვახტანგსა და მის მეუღლეს, თინათინს, სვეტიცხოველში დაუწესა აბაპი (1595 წ. 1449-1620), ვახტანგ ბატონიშვილს ასევე დაუბრუნა ყურისუბანი და გამოართვა ქორდი (1595 წ. I.Y. 30. Sd - 2871); მ ი ს ი ხელრთვა და ბეჭედი უზის საბუთებს: 2d -4, 1448-5572 .

დომენტი- იხ.ავალიშვილი დომენტი, მ რ ო ვ ე ლ ი

დომენტი III - 1649-1676 წწ. მუხრანის ბატონიშვილი, მ თ ა ვ ა რ ე - პ ი ს კ ო პ ო ს ი (1649-1659 წწ.), ქართლის კ ა თ ა ლ ი კ ო ს ი, საქართველოს კ ა თ ა ლ ი კ ო ს - პ ა ტ რ ი ა რ კ ი (1662-1676წწ.), ბ ი ძ ა არჩილ (II) მეფისა, იხ., ნიკოლოზ ბოლნელისა, იხ., ძ მ ა აშოთან მუხრანის ბატონისა, იხ., ძ ყ ა ვ ს : და დღესიმედი, დ ი ს წ უ ლ ე ბ ი : ზაალ, ზაზა (1671 წ. Ad -1337) და ციცი (1672 წ. Y.1. Ad -1689) ტიციშვილები. ი გ ი იყო მაზლი მარიამ დედოფლისა (1664 წ. 1449-2663). გ ა ნ უ ა ხ ლ ა : ხუდადა ხოჯაშვილს სვეტიცხოველის ყმების, ვაჭრების და მეჭულბაქეების მოურავობა უფლისციხეს, ქალაქს, გორს, ქართლს, კახეთს, მას უფლება მისცა დაენიშნა მამასახლისები.ხუდადას წინაპრებსვე ჰქონიათ მეფის, დედოფლის, ბატონიშვილების, დარბაისლების და უფლისწულების ნიშნისა და წასახურავის აღების უფლება, რაც განუახლა შემდეგი წესით: აღებული „შემოსავალი“ ათ წილად უნდა გაყოფილიყო: ერთი წილი სვეტიცხოველის სანთელ-საკმეველში და ზეთში უნდა დახარჯულიყო : ოთხი კათალიკოსს უნდა დაეხარჯა, ერთი წილი დეკანოზსა და მის კრებულს ეკუთვნოდა წირვის ჩასატარებლად, ხოლო ოთხი წილი სვეტიცხოველს ბარდუ - ბოდა მესანახად. გ ა ნ უ ა ხ ლ ა : უფლისციხისმოურავობა, რომელიც ხუდადას მეფისაგან ჰქონია "საჯილდაოდ" მიღებული და საიდნაოდ მხოლოდ სამეფო ბეგარას იხდიდა, ქალაქს- სახლი კლდისუბანში, ციხისკენ; გორს, ვარდისუბანში, სახლი ბალით, ყმის სახლები, გორს აკეთ ხოდაბუნი "სარბევი", ჯიჯრაშენი თავისი კალით, „მტკვარზე წყალთა შუა საწყლისპირო სანავით“, გორის მხარეზე - გედგენიძე ათანესასწილი, დავითისაგან ნასყიდი, გორს- მინბაშისაგან ნასყიდი დათუნა ბერადე შვილებითურთ, მახატლისაგან ნასყიდი თანდილა კოტოშიძე , ახალდაბას- ბერ აბაშიძისაგან ნასყიდი ბერუკა გოჩიძე, ახალდაბას- ზემოაშერა- და გლეხებით: კობაძე, მეტრეველი, პაპიძე, მკედლიძე, ნინიასწილი, ფუტკარაძე, ძამასწილი მისი განაყოფებით - სულ თვრამეტი კომლი; ლიახვის პირას- სასარო, ბალი და ქალა ყარდან ფალავანდიშვილისაგან ნასყიდი დავითიშვილისაგან ნასყიდი და შემდგომ ბერძენებისაგან აშენებული ბერძენაული მინდორი , სოფელი მოხისი, რომელიც ხუდადას, კათალიკოსის ბრძანებით, იმერთა მეფისაგან ჰქონდა ნასყიდი ორმოც თუმან თეთრად და ერთ ცხენად. მოხისზე დაადო საკათალიკოსო და სამეფო ბეგარა: თორმეტი კოდი წმინდა ჰური, სამი კოცა ღვინო, ერთი „მცხვარი“, ნახევარი ლიტრა სანთელი, ერთი ჩარქვი სანთელი, ერთი ლიტრა ერბო, სამოცი კვერცი, ყველაფერი ეს სვეტიცხოველობა დღეს უნდა მოერთმია კათალიკოსისათვის. წყალოვის პირობები შემდეგი იყო: მამული და სახელო არ უნდა გაყოფილიყო; მემკვიდრეობის უფლება რჩებოდა მხოლოდ უფროს

შელს; სახელოსა დანასყიდიქონების წართმევა არაგის შეეძლო; სვეტიცხოე – ლის ყმობიდან გათავისუფლება ხუდადას ან მის შთამომავალს მხოლოდ იმ შემთხვევაში შეეძლო, თუ მოხისსა და უფლისციხეს სვეტიცხოველს დაუტოვებდა (1660 წ. Y.I.Sd-2913), დიღმის წმინდა გიორგის დეკანოზს, ათანელს – დეკანოზობა ((1660–1676 წწ.) სს. II. N 69); გ ა ა რ ი გ ა: დავით და თამაზ ქარსიძეების გაყრის საქმე (1651 წ. 1450–29/59), როსტომ მეფის ბრძანებით, ქრისტეფორე ქართლის კათალიკოსთან ერთად გაყარა რამაზ და [ქაიხოსრო] [ხუმბულიძეები] (1651 წ. II.13. 1450–31/105), კათალიკოსს, ელიზბარა ქსნის ერის – თავსა და გივი ამილახორს შორის – სახნავი მიწების გამო ატეხილი დავა (1659 წ. Sd-2113), ნიკოლოზ ფაენელიშვილისა და ბაადურ მაჩაბლის სასისხლო დავა (1666 წ. ახლო. Qd-8925), ყაღღან ბარათაშვილისა და პაპუნა ვირშელიშვილის სამამულე დავა (1670 წ. Sd-534), თავისი დისწულების, ზაზა და ზაალ ციციშვილების დავა თავიანთ განაყოფ ციციისთან ნიჩბისში სასაყდრე ადგილზე. ეს ადგილი ზაზასა და ზაალისათვის ღო მ ე ნ ტ ი ს მიუცია თ ა ვ ი ს ი დის, დედისიძემდის საფლავისათვის (1671 წ. Ad-1337), ქარმაულის შვილებისა და ზაქარიას გაყრის საქმე (1675 წ. YI.S.1450-2/177); ჰ ქ ო ნ დ ა დ ა ვ ა როსტომ ხითარიშვილთან ყმების გამო. როსტომ მეფის ბრძანებით, მდივანბეგმა როინ ჯავახიშვილმა, მდივანმა ბირთველ თუმანიშვილმა და თურმან თურმანიძემ ეს დავა როსტომ ხითარიშვილის სასარგებლოდ გადაწყვიტეს (1649 წ. 1450-53/107), პატი რუსიშვილთან – ფაშანის მამულებზე. კათალიკოსმა გამოჰყო გამრიგენი, რომლებმაც დააფიცეს შეგდებული მოფიცრები და ვეძისხვევლები. რუსიშვილებს დარჩათ ერთი კომლი ოგანოზუთი დღის მიწით, დანარჩენი მიწების მოხვნის შემთხვევაში კი რუსიშვილებს კათალიკოსისათვის ღალა უნდა მიეცათ ((1660–1676 წწ.) Ad-1891); უ ბ რ ძ ა ნ ა: რომანოზ წილენელს წილენის სამწყსოს ახალი გუჯარის შედგენა, დ ა ა მ ტ კ ი ც ა ეს სიგელი (1669 წ. 1448-5013), დავით გიჯიშვილს, რათა მ ი ს მიერ საკათალიკოსო სოფელში გაგზავნილ სახლთუბუცეს ამილახორ [მალაქაძეს] და ათანასე-დეკანოზს მიხმარებოდა. გაკეზულ მამულებსა და გადამალული ყმების აღმოჩენაში, ჩაებარებიანთ ანგარიში მ ი ს თ ე ი ს მისაცემი ბეგრისა და სარგოს, თავის გასამტეხლოს, გასამყრელისა და შესამყრელის შესახებ; უბრძანა აგრეთვე, რათა იქაური მუშები ერთი კვირის ნუზლით გასულიყვნენ ფაშანში და ეზოები დაესაზღვრათ ((1660–1676 წწ.) Ad-151), ბერძენაულის ნაცვალს და მთელ სოფელ – ბერძენაულებს, რათა დამორჩილებოდნენ სოფლის ახალ მოურავს, სოლომონს ((1660–1676 წწ.) Ad-1424); მ ა ს მისცეს პირობა: როსებ და ზაალ ამირეჯიბებმა, რომ აღარ მიიღებდნენ მონაწილეობას ტყვის გაყიდვაში და ახალციხეში გაყიდულ კაცსაც დაიხსნიდნენ (1661 წ. ქრ. II. 478-479), ერთგულების შესახებ. გაბრიელ ჯავახიშვილმა, რომელიც მ ა ნ მანგელად აკურახა (1662 წ. ქრ. II. 480), ერთგულების შესახებ ნიკოლოზ ნი – ქოზელმა ((1666 წ. Ad-305), ბეიან გამტემრისშვილმა, ზურაბ და უთრუთ წი – რთელბმა, ფირან, ოთია, ზაზა ბურნაძეებმა, მამასახლისმა ქუცნამ, პაატამ, თიღველებმა და ბეგიაშვილმა, რომ ამირიდან ტყვეებს აღარ გაყიდდნენ (1673 წ. IX. 20. 1448-1287), ერთგულების შესახებ მ ა ს ა და შაჰნავაზს ჯვრის მამამ ნიკოლოზ წულუკიძემ (1675 წ. II. 8. Ad-553), ერთგულების შესახებ უცნობმა პირებმა (1676 წ. IX. 22. Ad-660 ფრაგმ.); ი ყ ი დ ა: ბაადურ ციციშვილი – საგან ვალში ატენს ნასყიდ ზეარი (1658 წ. 1449-1795), ანჩად ტულურანაშვილ-

ლისაგან – რუისის მოსახლე ყმები: ძმები გიორგი და ლეონია მათი შვილებით (1662 წ. 1449–1189), ამირჯანა იაენანგულაშვილისაგან – ბიზანტიიდან ჩამოტანილი ათი ხატი, მათ შორის ერთი ანჩის ხატი, ერთი ნათლისმცემლის, ერთი იონანე მახარებლის, ერთი მთავარანგელოზის და ექვსი სხვა წერილი ხატი ორითაჲს მარჩილად (1664 წ. XII.3. Ad – 621), მესხ დოღმაზა ასატურაშვილისაგან – ნასყიდი ყმა ალავეერდა კოკატაძე შვილებით (1669 წ. XII.10. 1449–1191), როინ კეცხოველისაგან – ყმა თანდილა მიჭუტაშვილი შვილებით, რომელიც კათალიკოსის მამულში გადასახლებულა (1665 წ. 1449–1193), ბადურ მაჩაბლისაგან – ხაბაზი ივანე კელასარიძე (1667 წ. IX.20. 1449–2668), ღერმიშხან ბარათაშვილი – ლისაგან – წილში ნარგები ივანას ძმისწულეები – გერმანოზა და გიქუნა (1669 წ. IX.1. 1449–2670), გიორგი ხიზანიშვილისაგან – ღიღის თავეს ვენახი (1673 წ. VII.7. Ad – 1666); ჯანო ენდრონიკეს შვილისაგან იასე ბარათაშვილისაგან ნასყიდი პაატა, დათუნა და მახარა ღონიაშვილები ცოლ-შვილით (1673 წ. IX.15. 1449–1187), მღვდელ იასე გამცემრის შვილისაგან – თავის საკანონოდ – მღვდელი გიორგი კინაძე და მისი ძმა გიგოლა (1673 წ. IX.20. 1449–1197), სიამარე ხერხაულიძისაგან – ეეროვანს მისი ნასისხლი ყმა იონანე ჰალააშვილი სახლ-კარით (1676 წ. VI.23. 1449–1196); მისი კათალიკოსობის დროს: შაჰნავაზმა გაათავისუფლა გადასახადებისაგან სოფელი არაშენდა (1660 წ. I.26. Hd – 2627), უწყალობა შაჰნავაზმა სვეტიცხოველს საბაგო გადასახადი შემდეგი პირობით – თუ თბილისიდან, სომხით-საბარათიანოდან, თრიალეთიდან, კახეთიდან ქართლის გავლით, ან მზოვრეთის ზევით და ქვევით თრიალეთიდან მგზავრი ჩაივლიდა, გორის მებაჟეს ბაჟის შესამედი სვეტიცხოველის მებაჟისათვის უნდა მიეცა, ხოლო თუ სამცხედან, ან იმერეთიდან გორში ჩამოსული კაცი ივაჟრებდა, სვეტიცხოველის მებაჟეს ბაჟი არ უნდა გამოურთმია (1662 წ. 1448–1033); შესწირა სვეტიცხოველს: მარიამ დედოფალმა ქრცილოვანს სახასო ყმები: ურია დანიელა ყეზერაშვილი, მისი ძმა მათეალა, შვილები ბერუკა, ელიგული, ლალაზარა და შაბათა; დაადო მათ ხუთი ლიტრა სანთელი, რომელიც ქრისტეშობის მარჩაში მისი სულისათვის უნდა დაეწვათ და გაათარხნა ისინი (1654 წ. 1449–2663); შესწირა სვეტიცხოველს რუსი რუსიშვილმა თავისი მამის საწირავად ვეძისხევს გეჯაშვილის მამული (1664 წ. Ad – 1753), მასვე შესწირა არჩილ მეფემ მამული (570 წ. IX.15. 1449–2671), ბაამ მალრადემ – გლეხი, რომელიც მისი მამულიდან აყრილა და [საკათალიკოსო] სოფელ თავმრგველში დასახლებულა, თავისი ძმების საწირავად (1673 წ. ქრ. I. 488), განუხარა შეწირულება სვეტიცხოველს ოთარ ბარათაშვილმა საბროწლეთის ნასოდლარი (1663 წ. 1449–1797), ბოქაულთუხუცესმა ელისბარ დავითიშვილმა გაარჩია სასაზღვრო დავა ნახიდურელებსა და თავმრგველებს შორის ([1660–1675 წწ.] ლაი H 13 – 24, 22 ხ–23 ა), არჩილ მეფემ – სვეტიცხოველის კახური მამულებისა ძველი საბუთების სადუქველზე, საზღვრებით: შიბლიანი, ზულეკიას ნასაწოლენი, თუთუბიანის პიარი, ჩიბუხი ბოლო, დამპალო, კიაბერის ეკლესია, ჩუმლაყი, ჯიმითი, წნორი ([1664–1675 წწ.] Ad – 2253 ა), შაჰნავაზმა გაათავისუფლა გადასახადებისაგან სოფელი არაშენდა (1660 წ. I.26. Hd – 2627); სხვადასხვა: რამაზ ზუმბულიძეს] მისთვის უთხოვიან დეკანოზობა თავისი შვილისათვის, იმ პირობით, რომ სხვა ზუმბულიძეებს ამ სახელოზე ხელი არ ექნებოდათ. დეკანოზობა მემკვიდრეობით ეკუთვნოდა დიონოსე ზუმბულიძეს, რომელმაც ეს სახელო თავის

ბიძაშვილს დაუთმო, ხოლო სანაცვლოდ მან ღომენტი ს ა გ ა ნ მიიღო; კოდ-
მანს — ერთი კომლი სახასო ბედანაშვილი, ძეგეს — „ბარათში გამოყოლილი“ უჯა-
რაშვილი და ფეროზაშვილი, ერთი საკომლო ალიანს — სუმბატაშვილის ნაჭონი
ნაოხარი (1663 წ. 1450-31/125), ჯვარი დასწერა ქაიხოსრო ტიციშვილს ვლის-
ბარ დაეთოსშვილის ქალზე, რის სანაცვლოდაც ტიციშვილებმა სვეტიცხოველს
შესწირეს თავიანთ აზნაურის მკვიდრი ყმებოხატა თათანაშვილი და სუხიტა
მაზიტაშვილი (1664 წ. YII.13.1449-2664), მღვდელ იოანე ზანდარაშვილის თხოვ-
ნით შ ა ს უკერძობეზა საყდარი, სადაც იოანე ზანდარაშვილი სწირავდა, სა-
ნაცვლოდ მისგან მიიღო ერთი დღის მიწა თბილელაშვილის მიწის საზღვრამდე,
ორი დღის მიწა პაპუნა მარიაშვილის მიწამდე (1666 წ. XI.13.Ad -1715), როსებ
და ზაად ამირეჯიბებმა შ ა ს შეუთვალეს, რომ შეწყვეტდნენ დაეას [საკა -
თალიკოსო] მამულებზე, რადგანაც ოცდარეა კაცმა დაიფიცა და მათ ამ მამულ-
ზე ხელი აღარ ჰქონდათ (1667 წ. X.1.ქრ. II.484), მეველისგან დაიხსნა ერევნელი
არუთინა ოქსენაშვილი, რომელმაც ცხრა თუმანახებერა თეთრად შ ი ს ყმად
დაიწერა თავი (1671 წ. YII.1.449-1181), დაიხსნა მღვდელი გიორგი რამაზაშვი-
ლი „ათარის ხელისგან“ (1675 წ. ლაი H 13-25, 25 თხ, 569), თ ა ვ ი ს ძმის -
წულს, არჩილ მეფეს, სთხოვა, რათა „ძველი და ახალი“ წიგნების მიხედვით გა-
ერიგებინა დემეტრე მაღალაშვილისა და ზაზილას დაეა გომის მოურაჯობაზე. გა-
ნაცხადა, რომ ახალ წიგნს მისცემდა იმას, ვისაც მეფე მოაკუთვნებდა მოურაო-
ბას ([1664-1675 წწ.] Ad -1797), სთხოვა არჩილ მეფეს, რათა გაეთავისუფლებო-
ნა სვეტიცხოვლის ყმა, ზავრად გარაყანიძის შვილი ტუვეობიდან ([1664-1675 წწ.]
1449-1767); ი ხ ს ე ნ ე ბ ა : პაპუა მაღალაძის ანდერძის წიგნში (1681 წ. 1448-
-5038), ნიკოლოზ ბლანდელისიკოსოსის მიერ სვეტიცხოვლისათვის მიცემულ ყმის
შეწირულების განახლების წიგნში: შ ა ს შეუწირავს სვეტიცხოვლისათვის თა-
მან ახულელიანი (1683 წ. ქრ. II.497), შ ი ს ი მვალაპე ყოილა რუისელი დეი-
ნია იოველიძე (1687 წ. Ad -1825), საბუთის თანახმად, სადაც ყმები ფეროზაშვი-
ლი და უჯარმელაშვილი ეკუთვნოდნენ დიონისე სუმბულიძის ობოლ ძმისწულემს:
გიორგის და აბელს. კათალიკოსმა ნიკოლოზმა ნახა და გასინჯა შ ი ს მიერ გაცუ-
მული ეს საბუთი (1688 წ. Y.18. 1450-31/131), შ ი ს ი გარდაცვალების შემდეგ
ახალი კათალიკოსის არჩევამდე, სვეტიცხოველის მეურვეობა ლევან ბატონი -
შვილს ებარა ([1676 წ. შემდგომ.] Ad -30); შ ი ს ი ხელრთვა აქვს: Ad : 20 ბ,
2096, 1836).

ლომენტი - ქ ქ ო ნ დ ა დ ა ვ ა ზაქარია თურმანიძესთან ვალის გამო .
შ ი ს ი ხუთი თუმანი თეთრიდან, რომელიც ზაქარიას ემართა, ლევან ბატონი -
შვილმა ოთხი თუმანი იასეს „საქორწილოში გაუბარა“, ერთი თუმანი კი თვით
მ ა ნ შეაწია. დარჩენილ ოთხ თუმანზე იასეს ღ ო მ ე ნ ტ ი ს ა თ ვ ი ს უნ-
და ეხადა ყოველთვიურად თითო აბაზი (1682 წ. Hd -8479).

ლომენტი - დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე გუგუნა გერმანოზიშვილის მი-
ერ ბერუა დიარაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ.
1450-53/212).

ლომენტი- იხ. გილდაშვილი ღომენტი, წ ი ლ კ ნ ე ლ ი

ლომენტი IY - კ ა თ ა ლ ი კ ო ს ი, შ ვ ი ლ ი ლევან ბატონიშვილისა, იხ.,
უ ბ ო ძ ა ბეიან მაღალაძეს აშენდის მოურაჯობა (1700 წ. 1448-5619).

ლომია - ვაშლიწველი, მ ო წ მ ე თურქისტან [თურქისტანიშვილის] მიერ

შაბურ სულთანშაშვილი, სათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1633 წ. 1450-28/32).

ლომენე-ყოფილი დულარდუხთ - იხ. დულარდუხთ.

ლონაძე - ე მ ა რ თ ა დიღმის წმინდა გიორგის ეკლესიის ერთი კულუხი (1606-1615 წწ.) Hd-1051 დ).

ლონაძე დავითაი - ი გ ი გიორგი მეფემ შესწირა გელათს ულუხან [ლორთქიფანიძის] სამწირველოსად. ე მ ა რ თ ა: ათი თეთრი, ორი კოდი ღომი, სამი კოკა ლეინო, ორი ქათამი, ერთი ზეინი თივა, ტვირთი და მუშაობა (1673 წ. 1448-3324).

ლონაძე ლაზარე - ხივშს მცხოვრები, ნიკორწმინდის მთავარეპისკოპოსმა დავით საყვარელიძემ ი გ ი კოლ-შვილითა და მამულით შესწირა ნიკორწმინდის ეკლესიას (1559 წ. X.24. 1448-3320).

ლონაძენი - უყვშს მცხოვრებნი, სამი კომლი. ი ს ი ნ ი ბაგრატ მეფემ შესწირა ნიკორწმინდის ეკლესიას. შესწირა აგრეთვე დ ო ნ ა ძ ი ს ნაქონი სამი პარტახტი (1544 წ. YIII.9, ლაი P-22 ა).

ლონდარასშვილი|ლონდარაშვილი

ლონდარაშვილი ბერ[უ]ა - ძ მ ა თაყუა ღონდარაშვილისა, იხ.

ლონდარაშვილი გიორგი - მ ო წ მ ე ბერუკა მერაბიშვილის მიერ დავით მღვდლისათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (XVII წ. Hd-1591).

ლონდარაშვილი გოგია (ვარ. გოგი) - 1666-1695 წწ. მანუჩარ იარალისშვილის ა ზ ნ ა უ რ ი (1685 წ. Sd-542), შ ვ ი ლ ი თაყუა ღონდარაშვილისა იხ. მ ო წ მ ე მანუჩარ იარალისშვილის მიერ ვახტანგ [ბარათაშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1685 წ. YI.27. Sd-542).

ლონდარასშვილი ღონდარა - გორელი ვ ა კ ა რ ი; ჰ ყ ა ვ ს: მ ა მ ა ფი-ბუა, ძ მ ა ფეროზა. ი გ ი ძმიურთ როსტომ მეფემ თარხნად შესწირა იე-რუსალიმის ჯვრის მონასტერს და ქრისტეს საფლავს (1639 წ. 1450-5 1/179).

ლონდარაშვილი ელიზბარა - შ ვ ი ლ ი თაყუა ღონდარაშვილისა, იხ.

ლონდარასშვილი ელისბარ - [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] უმეკა ღონდარასშვილი - სა, იხ.

ლონდარაშვილი ზურაბა - კრეშელი, მ ო წ მ ე მანუჩარ [იარალისშვილის] მიერ [ზურაბაშვილ] ზურაბისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. Hd-4164).

ლონდარაშვილი თაყუა - ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: ხუღუა, ბერ[უ]ა, შ ვ ი ლ ე ბ ი: გოგია, ელიზბარა. მ ი ჰ ყ ი დ ა ზაქარია ტლაშაძეს მამული ამბროიაშვილის და ოქრიაშვილის მიწებამდე (1666 წ. Y.1448-5 193).

ლონდარასშვილი მუნჯი - [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] უმეკა ღონდარასშვილისა, იხ.

ლონდარასშვილი რამაზა - მ ო წ მ ე შიო კელესარიძის მიერ თავისი ბატონისათვის მიცემული თავნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. III.15. Hd-14788).

ლონდარასშვილი უმეკა - ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ე ბ ი]: ხუღუა, მუნჯი, ელისბარ. მ ა თ ე მ ა რ თ ა თ ამრამ მუქნიაშვილის ვალი, რომლის დასაფარავდაც მ ი ჰ ყ ი დ ე ს ხითარა ხითარასშვილის მიწა „აღაურა“ პაპუა ხითარასშვილის, არლუთაშვილის, პაპიასა და ჯანაიზაშვილის მიწებამდე (1699 წ. Hd-1582).

ლონდარასშვილი ფეროზა - გორელი ვ ა კ ა რ ი, ძ მ ა ღონდარა ღონდა-

რასშვილისა, იხ.

ღონდარასშვილი ფიხუა — მ ა მ ა ღონდარა ღონდარასშვილისა, იხ.

ღონდარასშვილი ხუღუა — ძ მ ა თაყუა ღონდარასშვილისა, იხ.

ღონდარასშვილი ხუღუა — [ს ა ხ ლ ი კ ა ო] უმეკა ღონდარასშვილისა, იხ.

ღონდარასშვილი ზურაბ — მ ი ჰ ყ ი ღ ა ბატონ ოსიუმეს თავისი წილი—გარსუაშვილის ნასახლარის ნახევარი (XVII სს. მიჯნა. VI.17. 1448—5129).

ღორთეოს — ა ნ ტ ი ო ჟ ი ი ს პ ა ტ რ ი ა რ კ ი. სამართლიანად ეწოდა „მიუთვალა“ მაწვეერეს მზექაბუკ [ჯაყელის] საბრძანებელი. მისცა უფლება მაწვეერეს ეკურთხებინა სამცხის ეპისკოპოსები, რომლებიც მ ი ს ბრძანებას და წესს უნდა დამორჩილებოდნენ, დალოცა მზექაბუკ [ჯაყელი] ([1500 — 1516 წწ.] Ad—503).

ღორთეოს II — 1503—1516 წწ. ქ ა რ თ ლ ი ს კ ა თ ა ლ ი კ ო ს ი, უ წ - ყ ა ლ ო ბ ა ციხელს დიაკონისძის ნაქონი მამული იმ პირობით, რომ თუ მარაბელი მის თავს არ დაანებებდა კათალიკოსს, მაშინ მას ახლად ნაბოძები მამული-სათვის ხელი არ უნდა ეხლო (1504 წ.ქრ.!. 320); სთხოვა მამისა ამილახვარძა, რათა მის მიერ შეწირულ მამულზე ალაბი არ დაეკო და არ მოეშალა, ხოლო ნაბოძები ზეჯარი, სასახლე და გლეხები სახასოდ ლაექირა სხვაზე გაუტემად (1504წ.1449—1491); მ ი ს ი კ ა თ ა ლ ი კ ო ს ო ბ ი ს ღ რ ო ს: შესწირა ალექსანდრე მეფემ სვეტიცხოველს გარეჯის უდაბნოს შემოსავლის ნახევარი და სოფლები: ახალშენი, კახისუბანი, ერწოს სოფლები: ნოდოკრა, გორანა, კვერნაძეული, ძაგნაკორნა, ხა—ტისწობენა, წირდალი, კილმატი, ახატანს—ტოხასძე მამულით (1503 წ. Y. 13. ქრ. II. 319), განუახლა კონსტანტინე მეფემ სვეტიცხოველს შეწირულება შემდეგი მამულები: კოდმანი, კარსანი, წეროვანი, ნიაბი, მეტეხნი, სასხორი, [ძეგვი], [ციხე]ლიდი, არმაზი, მუხათგვერდი, [თელო]ნი, კათისხევის—საქადაგო—ივანისძის მამული, თბილისსა და გორში—გლეხები, ორბეთის ძირს— ყორანთა, ხველურეთს სვეტიცხოვლის ყველა მამული, ციხეზღავეი, ტარიშვილი, გაბრიელი — შვილი, უბიტი, არმაზისციხე და ბაეი, მრულაშვილი, ტანიძენი, ქალაქი ... , სარკის მონასტერი, მაჯანძე, ატენს—წინუბნელი ([1503—1505 წწ.] 1449 — 1656), აბაშ ბარათაშვილმა—[სვეტიცხოველს] საკანონოდ—ქალაქს მოსახლე ორი კომლი ავეტიზაშვილები მამულით (1506 წ. ქრ. II. 325), ალექსანდრე მეფემ სვეტიცხოველს—მის საპატრონოში მდებარე მცხეთის კუთვნილი მამულები: კოდმანი, კარსანი, წეროვანი, გოროვანი, მუხანი, აღიანი, ნიაბი, მეტეხი, სასხორი, ძეგვი, ციხელიდი, არმაზი, მუხათგვერდი, თელოვანი ([1504—1516 წწ.] ქრ. II. 323—324), დავით მეფემ სვეტიცხოველს—სოფელი დისევი, იქ მოსახლე დავით და ნიკოლოზ ოქროპირიძენი და დემეტრე მალაძე მამულებით (1516 წ. IY. 13. 1449—1658), ჯაეახ ჯაეახიშვილმა სვეტიცხოველს საკანონოდ შესწირა მაცხოვრის ხატი, ვერცხლის მოკვიდილი კანდელი, ოცი ლიტრა ზეთი, ნახევარი ლიტრა საკმეველი, ერთი სუფრის ნოხი და ოცი ფლური. ამას გარდა, შეჰპირდა, რომ თუ საკათალიკოსო სოფლებიდან ნიაბელ-მეტეხელი მის მამულში ხიზნად შეედლოდნენ შეშის ან სარის მოსაპყრელად, საბაღახეს მათ არ მოსთხოვდა (1503 — 1516 წწ. 1449—1657); ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა ბასილი კათალიკოსის მიერ თათარა თევდოსისძისათვის მიცემული ღალის ამოკვეთის წიგნში: მ ა ს თათარა თევდოსისძისათვის წაურთმევია ორი ღლის მიწა დიდკარს, რის სანაცულოსაც დაჰპირებია ([1517—1528 წწ.] Hd—1332).

დორითეოს III - 1584-[1600] წწ. ქართლის კ ა თ ა ლ ი კ ო ს - პ ა ტ რ ი ა რ ქ ი, მ ა ს გიორგი ბატონიშვილისთვის მიუტრამეცია ერთი მძიმე ზარკაშად ნაკერი თორმეტი თვლით შემკობილი ომფორი, ვერცხლის სურა და ნალბაქი, უთხოვია ნიტრიის ახლად აშენებული ეკლესიისათვის შეწირულების. გალე-ბა, გიორგიმ შესწირა თავისი სახასო მამულიდან: შინდარას მარგველაშვილი მესხური მამულით, სვიმონისშვილი სვიმონაი ბულაური მამულით, გუერდის - უბანს - გუერებაშვილი იოანე, შიშნაშვილი ბეიერაი შვილებით და ღვინიაური მამულით, ბურთიაშვილი ქაეთარაი შვილებით და მამულით, ზესურამს- ტუკაძე როსტევეანაი შვილითა და მამულით, ოსიაურს- მაიძე შოშიაი შვილებითა და მამულით, ჩუმათელიძე ჩაისარაი და ქრისტესიაი მამულებით, ბაწუნწელაშვილი დათვიაი შვილებითა და მამულით; აგრეთვე განუახლა გიორგი მეფესაგან ქრთამითა და ნასყიდობით მიღებული სოფლები: მარგველაშვილები, ზამთარაი, ინური მამული, ძაბილაური, მამული ქონთარაული პარტახტი, ზინდისი, ჟამისაძენი, იჩქითიძეები მამულებით, ჩინჩალაძე ისპანა შვილებითა და მამულით, ფრონეს გაღმა და გამომლა პაპიური პარტახტი, ზინდისს- პარტახტი, სურამს- ჯინქპარაძე და მახაძე, ჯინქარაული ზვრად, დოწურიაშვილის ნაქონი ადგილი; შ ე ს წ ი რ ა ვენახი ოსიაურის ნატბეეში- სამი ხოდაბუნი, მიწა - ცუდანს ფირან ტულრიანაშვილისაგან ნასყიდ კორაპაძეები სურამს; შუაველს ერთი ხოდაბუნი; შეწირული ყმა-მამული გაათავისუფლა გადასახადებისაგან; ამავე საბუთით დაუმტკიცა დ ო რ ო თ ე ო ს ს გიორგი მეფისაგან ნასყიდი და ნაქრთამევი ყმა-მამული (1584 წ. Sd -2909); შ ე ს წ ი რ ა ნიტრიის სიონს ადრე გიორგი მეფისაგან ნასყიდ სოფელი ნიტრია იქ მოსახლე აზნაურებით; დეკანოზი მარგველაშვილები, ერთი კომლი ზამთარაძე, ერთი კომლი კიკნაძე, საგლებო კომლები: ძაბირაული და ქინთირული, სადაც დაასახლა გლეხები. დაქცეული ეკლესიის ადგილას დაიწყო ახლის შენება. შაჰ-თამაზის ოცწლიანმა შემოსევამმა მონასტრის მშენებლობა შეაფერხა. ტყვეობიდან დაბრუნებულმა სვიმონ მეფემ მოხანტერის ცოტაოდენი საფასე გაუჩინა. შემდგომში, ურუმთა შემოხვევის დროს ეკლესია დაწვეს და სოფელი ააოხრეს. დ ო რ ო თ ე ო ს მ ა იგი კვლავ აღადგინა, შეამკო ხატებით და შესწირა ადრე გიორგი მეფისაგან ნასყიდი გლეხები ზინდისში: იჩქიტძე მახარებელი, ისპანა ჟამისაძე, ჩინჩალაძე; სურამში- ჯინქარაძე, მახაძე, ცხელელაშვილი, ჯინქარაული და დოწურაული ზვარი და ხოდაბუნები, ოსიაურს- სამი ხოდაბუნი, შუაველას- ერთი ხოდაბუნი. დ ო რ ო თ ე ო ს ი ს თხოვნით, სურამის ახალ პატრონს, სვიმონ მეფის ძეს, გიორგის, შეუწირავს ეკლესიისათვის: ზესურამში- ბურთიაშვილები, კუართისში- როსტევეანაი ტუკაძე, დათვიაი ბაწუნწელაშვილი საზვერისიული მამულით; ზესურამს- გვერებაშვილი იოვანე, შიშნაშვილი ბეიერა ღვინიასული მამულით; შინდარას- სვიმონა ბულიაური მამულით, მარგველაშვილი ზარასპ მესხიური მამულით, ოსეურში- შოშიტაი მაიძე; ძეღძეონას- ჩაისარაი ჩუმათელიძე; ცუდანს- მამისაი კორაპაძე; წიფას- ქურდაძეები, ჟამიერაშვილები, ინდუა ქურდაძე, სვიმონიძე; ვანს- ბლიაძე. ამ შეწირულების საფასურად დ ო რ ო თ ე ო ს მ ა გიორგის მიართვა ფეშქაში: ერთი მძიმე სირაბით შეკერილი ომფორი თორმეტი საუფლო (თვლით?), სურა, ორი

ვერცხლის ნაღბაჭი, ერთი ვერცხლის: ჯამი, ერთი ღოსტაქანი, ერთი სირაჯული ორხოო, ერთი კარგი ნაქსოვი. მისთვის ადრე წყარობა გაუღლიათ კახო მეფეს ლონს და მის შვილებს. ყოველივე ეს დოროლოვოსმა ექსპორტობაში ყოფნის დროს: შეესწორა ნიტრიის სიონს თავისი სახლის სასაფლაო. საბუთს აქვს მისი ხელრთვა ([1589-1600 წწ.] 1448-5008).

ღორჩელი იოვანე - კორიღელი ტანუტერი, მოწმე თიხჩეს მიერ იოვანესა და გიორგისათვის მიცემული ირემეთის წყალობის დაწერებისა (XII ს. ც. 28. 129v-193r).

ღოსითოს - 1681-1689 წწ. იერუსალიმის და ყოველის პალესტინის პატრიარქი, უბრძანა და მოუწოდა [საქართველს] თავადებსა და აზნაურის შვილებს [ათონის] მთაწმინდის მამულებს შოვლა და ახალი მამულებს შეწირვა (1681 წ. IX.8.1461-3/132), მართლმადიდებელ ქრისტიანებს - არ გადაეხდევინებინათ გამოსაღები ქალაქში მისი ბრძანებით დასახლებული იოვანე ბერძენისათვის (1689 წ. Ad-1540); გიორგი მეფემ მას მისცა ვული 60 ათასი მარჩილი [იერუსალიმის] მონასტრების დასახსნელად, გაგზავნა კაცები გილანს, რათა იქ ეყიდათ აბრეშუმის და შემდგომ იზმირში გაეყიდათ. აღებული ღული - 18440 მარჩილი ცხრა თვეში უნდა მიეცათ დოსითეოსისათვის. ამას გარდა, პაპუა [მუხრანის ბატონიშვილს] იზმირში ჰქონდა 13 ათასი ასლანი, რომელიც მისთვის უნდა მიერთმიათ ბურსაში ან სტამბოლში მართამობისთვის გასულისათვის პაპა დანიელისათვის უნდა მიეცათ 4663 მარჩილი. ეს თანხა დოსითეოსს უნდა მოეხმარა მონასტრების დასახსნე-ლად ([1678-1685 წწ.] 1448-1283); მისი ბეჭედი და ხელრთვა (ბერძნულად) აქვს საბუთს Ad-1540; იხსენიებთა ნაზარალი-ხანის მიერ ბერ პაპა სერაგიოსისათვის მიცემული სახლ-კარის წყალობის განახლების წიგნში (1688 წ. 1450-51/227).

ღოჯანა - დირბელი, მოწმე და დამწერი პატა არჩეაძის მიერ ზა[ა]ლ წინამძღვრიშვილისათვის მიცემული მამულის დაგირაეების წიგნისა (1700 წ. YI.5.Hd-14565 ბ).

ღოფისძე ამაბი - მოწმე შირძია ბელაძის მიერ აქდილას მონასტრისათვის მიცემული ყანის ნასყიდობის წიგნისა (XVI ს. H-1782, 89v).

ღოქიძე ნონია - ლეარებს მცხოვრები, იგი თავისი მამულით ნაზარალი-ხანმა უბოძა გიორგი ალექსიშვილს (1700 წ. Qd-814).

ღოლასძე გულია - სკრას მცხოვრები, იგი გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილებს] გაყრის დროს მამულით ერგო გოშფარს ([1527-1558 წწ.] Qd-605).

ღოლენაძე - ქალელი გლეხი, იგი ალექსანდრე მეფემ შესწირა გელათის მონასტრს ([1484-1510 წწ.] 1449-1585).

ღოლენაძე - მისგან ჰქონდა ნაყიდი მამული ბებურ ტურაბერასძეს, რომელიც შემდეგ იყიდა იოზ ღაღლაძემ (XVI ს. I. მეოთხ. Hd-1552 ით).

ღოლ[ი]სძე ინანიკი - მოწმე ლომი სუნლულისძის მიერ სვეტიცხოვლისათვის მიცემული ზერის შეწირულების წიგნისა (1398 წ. 1449-1652).

ღოლნაძე დათუა - სვიმონეტს მცხოვრები, იგი თავისი მამულითა და ცოლ-შვილით სვიმონ მეფემ უწყალობა იესე კლდიაშვილს ([1698-1701 წწ.] Sd-631).

ღოლნაძე ხახულა - სვიმონეტს მცხოვრები, იგი თავისი მამულითა და

კოლ-შვილით სვიმონ მეფემ უწყალობა იესე კლდიაშვილს ([1698-1701 წწ. | Sd-631]).

ლოლუზია ქოშიხერდა - ხიბულას მცხოვრები, ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ხადილი, ლაშქრობა და მგზავრობა (1621 წ. ქსდ. III. N91).

ლოლურაძე - როკითს მცხოვრები, სამი კომლი, ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: სამი ცხვარი, სამი ძღვენი და ლაშქრობა (1578 წ. H-626).

ლოლურაძე დემეტრა - სახლიკაცი იოვანე დოლურაძისა, იხ.

ლოლურაძე ვაჟია - როკითს მცხოვრები, ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ერთი ცხვარი, ძღვენი და ლაშქრობა (1578 წ. H-626).

ლოლურაძე იოვანე - როკითს მცხოვრები, ჰყავს სახლიკაცი დემეტრა. ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ერთი ცხვარი, ძღვენი და ლაშქრობა (1578 წ. H-626).

ლოლურაძე იოვანე - როკითს მცხოვრები, ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ერთი ცხვარი, ძღვენი და ლაშქრობა (1578 წ. H-626).

ლოწურიაშვილი - მისი ნაქონი ადგილი გიორგი მეფეს (IX) მიუყიდა დორითოს კათალიკოსისათვის, ამ უკანასკნელს კი შეუწირავს ნიტრიის სიონისათვის, გიორგი ბატონიშვილმა მისი ადგილის შეწირულება განუახლა ნიტრიის ეკლესიას (1584 წ. Sd-2909).

ლოკვირი ბარუნია - მათხოველი, მესეფე ყმა, იხსენიება: ყმების ნუსხაში ([1661-1680 წწ.] Hd-11220), მათხოჯის დაეთარში (XYII ს. 1448-1512).

ლოკვირი გუგუტა - მანთხოჯს მცხოვრები, ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ერთი ურემი ღომი, შვიდი მთელი ღვინო, სამი საკლავი, სამი ნაოთხალი ცეხვილი ღომი, ბარჯის ზიდვა (1621 წ. ქსდ. III. N91).

ლოკვირი მამისთვალა - მათხოველი ყმა, მესეფე კაცი, იხსენიება: ყმების ნუსხაში ([1661-1680 წწ.] Hd-11220), მათხოჯის დაეთარში (XYII ს. 1448-1512).

ლოკვირი მამუკა - მათხოველი ყმა, მესეფე კაცი, იხსენიება: ყმების ნუსხაში ([1661-1680 წწ.] Hd-11220), მათხოჯის დაეთარში (XYII ს. 1448-1512).

ლოკვირი ნასყიდა - მანთხოჯს მცხოვრები, ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ერთი ურემი ღომი, შვიდი მთელი ღვინო, სამი საკლავი, სამი ნაოთხალი ცეხვილი ღომი, ბარჯის ზიდვა (1621 წ. ქსდ. III. N91).

ლოკვირი უმტროსა - მანთხოჯს მცხოვრები, ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ერთი ურემი ღომი, რვა მთელი ღვინო, ორი საკლავი, სამი ნაოთხალი ცეხვილი ღომი, ბარჯის ზიდვა (1621 წ. ქსდ. III. N91).

ღრეიძე ბეიტა - 1651-1656 წწ. თვალელი, მოდიცარი ნინოწმინდელთა და თვალელთ შორის სახობზის ქალის გამლდავის გარჩევისას (1651 წ. Y.29.1449-2657); მონაწილეობა მიიღო გარეჯელებსა და ჩერქეზელებს სამამულე დავის გადაწყვეტაში (1656 წ. IY.2.1450-26/150).

ღრეიძე დათუნა - საგარეჯოს ნაცვალე, მოწმე კათალიკოს იოვანე დიასამიძის მიერ გარეჯის წმინდა დავეთის კრებულისათვის მიცემული ზერის შეწირულების წიგნისა (1690 წ. III.20. 1449-1833).

ღრეიძე იასე - 1654-1656 წწ. იხსენიება მოდიცარად ვაჩნაძეს,

ჯანდერიშვილს, ქავეკავაძესა და კათალიკოსს შორის მამულზე დავის გა-
რიგების წიგნში (1654 წ. I.2.Hd -8389); მონაწილეობა მიიღო გარეჯელებისა და
ჩერქეზელების სამამულე დავის გადაწყვეტაში (1656 წ. I.Y.2.1450-26/150).

დრეიძენი - თვალს გამოლმა მცხოვრებნი, აზატი ყმე ბი, ევაღე -
ბოდათ, „მართალი კაცის“ გარდაცვალების შემთხვევაში, შეკაჯმული ცხე -
ნისა და იარალის გამოღება ნინოწმინდის საყდრისათვის არსდნის ნინოწმინდე-
ლობის დროს ([1688-1694 წწ.] Ad -16).

დრეიძე პავლე - მოუარეი, მოწმე პეტრე, ბერ, შერმაზან და ხოსი-
ტა ქერხულეების მიერ თავიანთ ბიძაშვილ დავითისათვის მიცემული კეთილმოყუ-
რობის პირობის წიგნისა (1681 წ. XI.20.Hd -7851).

დრეიძე საჩინო - მოდიცარი ეანაძეს, ჯანდერიშვილს, ქავეკავაძე-
სა და კათალიკოსს შორის სამამულე დავის გარიგების წიგნში (1654 წ. I.2.Hd -
8389).

დუღაურები (ვარ.დიდოურები) - დავით, გარეჯის ყმები, მათი წყალობა
[კახეთის] ხანმა და „ქართულმა ბატონმა“ განუახლეს გარეჯას. მათზე მო-
ნასტერის დავა ჰქონდა საგინაშვილებთან ([1687-1697 წწ.] Ad -276); მათი
მამული და სასახლე საცილობელი შეიქმნა ზაალ საგინაშვილს, ნინოწმინდელსა
და გარეჯის წინამძღვარ ონოფრეს შორის. სამართლისათვის ხანს მიმართეს, რო-
მელმაც საქმის გადაწყვეტა სახლთუხუცეს, კახეთის მდივანს ონანას დააეკლა.
მისი განჩინებით, საგინაშვილებს დუღაურის შეილებზე უფლება არ უნ-
და ჰქონოდათ ([1690-1703 წწ.] 1449-1859); ონოფრე [მაკუტაძის] წინამძღ-
ვრობის დროს გარეჯის მონასტრისათვის უნდა ეხადათ რვა საააღნე ლეინო, ოცი
ლიტრა ლებანი, ორი ლიტრა სანთელი ([1690-1733 წწ.] Ad -421).

დუღაური - ხოღამუში მცხოვრები, იგი გიორგი მეფემ შესწირა დავით
გარეჯის მონასტრის (1513 წ. YI.4. 1449-1599).

დუღაური ოთია - მოწმე რევაზ ერისთავის მიერ ნონია ოდიშელიძისათ-
ვის მიცემული შეალაპობის წიგნისა (1678 წ. III.6. 1449-1809).

დუღაურის შვილი მგელო - იოსებ მღვდელთან, გიორგისთან, გიორგი „ნაბიკ-
ვართან“ და ახაშნელებთან ერთად პირობა დადო, რომ არ დაარღვევდა
მარხვას, ხოლო თუ დაარღვევდა არ დაუმალავდა [ალავერდელს] (XYII ს. Ad -
847).

[...] დუდილა - მას და არკევიანს საეიანებმა მოახსენეს დაწერილი ნა-
ტუითეს ყანისა და სასაქონლოს სარჩელის ალების შესახებ (XIY-XY სს, მიჯ-
ნა. სსიძ. II. ! 108).

დუღუნია ამბენარ - ემართა ხოდის ღმრთისმშობლის ხატის ბეგარა -
- ოცი თეთრი (1550 წ. 1449-1675).

დუღუნია კეთილისა - ემართა ხოდის ღმრთისმშობლის ბეგარა -
- ოცდაათი თეთრი (1550 წ. 1449-1675).

დუღუნია მამრომე - ემართა ხოდის ღმრთისმშობლის ხატის ბეგარა -
- თხუთმეტი ნაღდი თეთრი (1550 წ. 1449-1675).

დუღურის შვილები - ქაშას მცხოვრებნი, ევაღე ბოდათ მიცვალე -
ბულზე საწილკნელო გამოსაღები. თუ სახლის უფროსი ან მოხელე დუღუ-
რიშვილი მოკვდებოდა, კაცზე უნდა გამოეღოთ: ერთი ნიშანი, შეკაჯმუ-
ლი ცხენი, ერთი გადასახურავი; ქალზე - საწირავი, ტყავი ან ტლომა, კაბა,

სარტყელი, ლილი, ბეკელი (1669 წ.1448-5013).

ღუთუსშვილი დავით - მ დ ი ვ ა ნ ა, მ ო წ მ ე გ ო რ ე ლ ი პ ა პ ი ნ ა ღუთუს-შვილის ცოლყოფილის, ლაღინას მიერ დეშანგ თაყინასშვილისათვის მიცემული დედაშვილობის წიგნისა (1699 წ. YII.1.Hd -13152).

ღუთუსშვილი პაპინა - მ ი ს მ ა ცოლყოფილმა ლაღინამ, იხ., იშვილა დე-შანგ თაყინასშვილი (1699 წ. YIII.1. Hd -13152).

ღუკისძენი - სამცხე-საათაბაგოს თავადთა სიის მიხედვით, ი ს ი ნ ი, სა-საფლაოთი, მონასტრითა და კარის ეკლესიით, შედიოდნენ სვეტიცხოვლის სამ-წყსოში ([1516 წ. Ad -91]).

ღულარღუხტ|ღულარღუხტ

ღულარღუხტ - დ ე ლ ო დ ა ლ ი, [თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე ლ რ ე] მეფე ალექსანდ-რე I-ის. დ ა ა მ ტ კ ი ც ა ალექსანდრე მეფის მიერ სვეტიცხოვლისათვის ბო-ძებული საალაპე შეწირულება (1413 წ. IX.20. 1449-1512).

ღულარღუხტ -ყოფილი დომენე - თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე ლ რ ე ერისთავთ-ერისთავ ვამიყ შაბურისძისა. მ ი ს სახელზე დააწესა ალაპი ვამიყ შაბურისძემ ბო - ღორნის ეკლესიაში (1494 წ. YI.24.1448-5009).

ღულარიძე ათინა - ქვემოძვიმღუტს მცხოვრები, პაპუა ტატიშვილის ყ მ ა, ერთი კომლი, ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: ნინია, ღულარა, ბერა და მათი ნაშენი რვა ვაჟი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის საღროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd -7017).

ღულარიძე ბერა - ძ მ ა ათინა ღულარიძისა, იხ.

ღულარიძე დემეტრა - ტატიშვილების გაყრის დროს, ი გ ი თავისი სახლი-კაცებით ერგო პაპუას ([1674 წ. I.II.Sd -607]).

ღულარიძე ღულარა - ძ მ ა ათინა ღულარიძისა, იხ.

ღულარიძე-პაპუნასშვილი გოგილა - ქვემო ძვიმღუტს მცხოვრები, ტატიშვი-ლების გაყრის დროს, ი გ ი ერგო პაპუას ([1674 წ. I.II.Sd -607]).

ღულარიძე-რაბიდაშვილი - ძვიმღუტს მცხოვრები, მ ი ს მიწამღე მიჰყიდა მამული დათუნა ვარძელაშვილმა შოშიტა მიქელაშვილს (1690-იანი წწ. Hd -765).

ღულაური (ვარ. ღულიური) მამუკა - მ ო წ მ ე: შიო კოლიაშვილის მიერ დავით ჯაფახიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1694 წ. YI. 12. Sd -561).

ღულულაშვილი ნაზარა - მ ი ს გ ა ნ ნაყიდი ერთი სათონე, ერთი დარბა-ზი, ღერეთანი და ეზო ყანყულზარათ მირაქამ მიჰყიდა მერაბ ყანდინაშვილს (1689 წ. YII.24.1448-2944).

ღუნაგ - ლარიბასძის რ ძ ა ლ ი, ჰ ყ ა ვ ს ქ მ ა რ ი: ინდუსტარ, [მაზლი] საგია, [მაზლის ცოლი]- მამადედა, შ ე ი ლ ე ბ ი - ქავთარელა, დოცხუერი . მ ა ნ და მამადედამ ვანის ქვაბებს შესწირეს ერთი ყანა მქედლისუბანში და ვენახი ტლორში თავიანთი ქმრების საალაპელ (XY ს. Ad -933, 12 კელი. Y).

ღუნაშვილი - მ ი ს ი ვენახის გაღმა ბაგარტ მეფემ იოზ თანჯულიძეს უბო-ძა სათიბი და სავენახე ([1510-1565 წწ.] Sd -2930).

ღუნჯულაშვილი პაპუ - თაყა ასანბეგიშვილის ყ მ ა, მ ო წ მ ე თაყა ასანბეგიშვილის მიერ პაპუნა გოსტაშაბისშვილისათვის მიცემული ყმა-მამუ - ლის გატელის წიგნისა (1671 წ. II.12.Hd -6777).

ღურაგისძე პაპანა – მ ო წ მ ე შ ან შ ე ჯ ა ე ა ხ ი ს შ ე ი ლ ის მიერ გიორგი საა-
კაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1609 წ. IY.7.Hd – 1656).

ღურახანა – შ ე ი ლ ი შ უ ლ ა ე რ ის მ ა მ ა ს ა ხ ლ ის ყ ა რ ა ხ ა ნ ა ს ი ს ი, ი ბ., ძ მ ა
წ ო ვ ა ნ შ ა ს ი, ი ბ.

ღურია – შუა ბოლნისს მცხოვრები, როსტომ მეფემ მისი წყალობა გა-
ნუხება ყაღარა [ყაღარაშვილს] (1641 წ. 1448–3274).

ღურია – ჩიტლას მცხოვრები, ყორჩიბაშ ბადურ [(ციციშვილს) ი გ ი წ ი-
ლ ა დ ხ ე ლ ა ე ხ ტ ი ლ ა შ ვ ი ლ ის ნ ა ც ვ ლ ა დ] (1651 წ. 1450–37/167).

ღურია – მ ი ს თ ე ი ს ო რ ბ ე ლ [ბარათაშვილისგან] მიცემული წიგნი მოხ-
სენებელია გორჯასა [ბარათაშვილისათვის] მიბარებულ წიგნების ნუსხაში (1691 წ.
XI.2.Sd – 1931).

ღურიაშვილი ამირხანა – ბოლნისს მცხოვრები, ჰ ყ ა ე ს ძ მ ე ბ ი: სარუხან,
ღემურა. ი გ ი მ ა რ ი ა მ დ ე დ ო ლ დ მ ა უ წ ყ ა ლ ო ბ ა ბ ო ქ ა ე ლ თ ე ხ ე (ე ს ზ ა ა ლ ს ა გ ი ნ ა –
შვილს (1677 წ. 1418–2293).

ღურიაშვილი ღემურა – ძ მ ა ამირხანა ღურიაშვილისა, ი ბ.

ღურიაშვილი სარუხან – ძ მ ა ამირხანა ღურიაშვილისა, ი ბ.

ღურსაღ შეიღნისაკენ ესაზღვრებოდა მისივე დეჟნები (1661 წ. IX.2.1450–
–22/111), ბაიბოლუა მალდადაშვილის წილში ნარკები მამული მღებარეობდა
მისი ქვლბაქის გვერდით (1670 წ. 1450–50/204).

ღურშიშხან – უ (ნოზმა პირმა კახ დ უ რ მ ი შ ხ ა ნ ს მ ი ა რ თ ე ა ო ც ლ ა შ ვ ი-
ლი დ ლ უ რ ი და ე რ თ ი ქ ა რ ქ ა შ ი (1695 – 1697 წ წ. Hd – 15081).

ღურშიშხან – მ ო წ მ ე: მნიშაკაანთ გულინაშვილ მიქელის მიერ მდივან გი-
ვი თუმანიშვილისათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. XI .
20. Sd – 56), გოჯასა საგინაშვილის მიერ თავისი განაყოფის ბეჟან [საგინაშვილი –
სათვის] მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. 1450–26/90).

ღურშიშხან – შ ე ი ლ ი პ ა პ უ ნ ა ბ ა რ ა თ ა შ ვ ი ლ ის შ ვ ი ლ ის შ ვ ი ლ ის, თ ი ნ ა თ ი ნ ი-
ს ა, ი ბ.

ღურსანაშვილი ბერუკა – ძ მ ა გ ო შ დ ა რ ა ღ უ რ ს ა ნ ა შ ვ ი ლ ის ა, ი ბ.

ღურსანაშვილი (ვარ. ღურასანაშვილი) გოშფარა – ვანთს მცხოვრები, ჰ ყ ა ე
ძ მ ე ბ ი: ლომიტა, ბერუკა. ი გ ი ი ყ ო გ ი ვ ი ჩ ა ჩ ი კ ა შ ვ ი ლ ის სა უ ლ რ ო ს ო ლ ნ ა რ გ ე-
ბი ე მ ა, მ ი ს ა კ უ თ რ ე ს ო თ ა მ ი შ ვ ი ლ ე ბ მ ა. შ ა კ ნ ა ე ა ზ მ ა უ წ ყ ა ლ ო ბ ა ი ს ე ვ გ ი ვ ი ჩ ა ჩ ი-
კ ა შ ვ ი ლ ს (1671 წ. 1448–92).

ღურსანაშვილი ლომიტა – ძ მ ა გ ო შ დ ა რ ა ღ უ რ ს ა ნ ა შ ვ ი ლ ის ა, ი ბ.

ღურსუნაშვილი – ვანთს მცხოვრები, ი გ ი მ ა მ უ ლ ი თ ე რ გ ო ო თ ა მ ბ ა რ ა თ ა-
შვილს (1537–1538 წ წ. YIII.16.1450–11/112).

ღურსუნაშვილი შირიან – გიორგი ბარათაშვილ-იოთამიშვილის შკვიდრი ყ მ ა
ი გ ი „ღ რ ო - შ ე მ ო გ დ ე ბ ი თ“ უ ს ა მ ა რ თ ლ ო ე ქ ი რ ა ჩ ა ჩ ი კ ა შ ვ ი ლ ს. შ ე მ დ გ ო მ შ ი ი გ ი მ ა მ-
ლით. როსტომ მეფემ უწყალობა გიორგი ბარათაშვილ-იოთამიშვილს (1657 წ. IX.
12. 1450–38/38).

ღურულეშვილი ათანდილა – წყალწითელაში მცხოვრები; ჰ ყ ა ე ს ს ა ხ ლ ი-
კ ა ც ი ს ი ხ ა რ უ ლ ა. კ ო ხ ე რ ი ბ ე გ ა რ ის ნ უ ს ხ ის მ ი ხ ე დ ე ვ ი თ ე მ ა რ თ ა: ო რ ი ლ ი ტ რ ა ს ა ნ-
თ ე ლ ი, ო თ ხ ი გ ვ ე რ დ ი ლ ო მ ი, ო რ ი გ ვ ე რ დ ი პ ო რ ი, ე ქ ე ს ი კ ო კ ა ლ ვ ი ნ ო, ს ა კ ლ ა ე ვ ი ო რ ი
ა თ - ა თ ი თ ე [ტრის], ო რ - ო რ ი ძ ლ ე ვ ე ნ ი (1570 წ. ახლო | დ ს ს ს. I. 27–28).

ღურულიშვილი დათიკია – წყალწითელაში მცხოვრები, კოხური ბეგარის ნუსხის მიხედვით, ე მ ა რ თ ა ორი ლიტრა სანთელი (1570 წ.ახლო. დსსს.1.27-28).
[ღურულიშვილი] სიხარულა – ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი ათანდლა ღურკლიშვილი – ს ა, იხ.

ღუღასშვილი ბერაკ – მ ო წ მ ე მირბია ბულაძის მიერ ავტოლაში მონასტ – რისათვის მიცემული ყანის ნასყიდობის წიგნისა (XVI ს. H-1782 v).

ღუღაძე – გარდაცვლილი შერმაზან ჯაფახიშვილის ნაქონი [ე მ ა], ზაქარია ჯაფახიშვილმა რკონს მცხოვრები ღ უ ლ ა ს ძ ე მიართვა მოურავ [გ ა - ო რ გ ი სა ა კ ა ძ ე ს] (1624 წ. Hd-14/693).

ღუღ[ა]ძე ანბროსე – მ ო წ მ ე სიმონ ეტიფონეშვილის მიერ პაპია კუო – პიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. Ad-1644 ა).

ღუღაძე მახარა – სკრაში მცხოვრები, ი გ ი გომფარ და როინ [ჯაფახი – შვილები] გაყრის დროს ერგო როინს და მის ბიძაშვილებს ([1527-1558წწ.] Qd-605).

ღუღაძე ნასყიდა – დიქში მცხოვრები, ერეკლე მუხბანბატონის ე მ ა (1700 წ. 1448-3602).

ღუღუღოი – თ ა ვ მ დ ე ბ ი ყიფიანთა და ფალიანთა შორის სასისხლოდავის გადაწყვეტილების დაწერილისა (XIV-XV სს. მიჯნა. სსძ. N 41).

ღუშია – 1679-1693 წწ. მ ო უ რ ა ვ ი (1679 წ. Hd-14/164) || ზემო ზოლ- ნელი მ ო უ რ ა ვ ი (1690-1693 წწ. 1450-10/17, Sd-620, Hd-6604), მ ა მ ა - ს ა ხ ლ ი ს ი (1692 წ. Sd-620). მ ო წ მ ე: არაზა ტერტერასშვილის მიერ დოღ- მაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. Y.III. 5. Hd-14/164), სტეფან ალავერდაშვილის მიერ ბინდურ პაპიაშვილისათვის მი- ცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. I.Y.13. 1450-10/17), სეზნია შემა- ზასშვილის მიერ პაპია [ბარათაშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. Y.10. Sd-620), სიხარულა ასლუაშვილ-ზურაბაშვილის მიერ დოღმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული ვენახის ვალის დაფარვის წიგნისა (1693 წ. Hd-6604).

ღუშია – მ ი ს ი და ბიძინას ნათესავი მოუკლავთ დავით და ამილამბარ [მარაბლებს]. სისხლის საფასურში ნაზარალი-ხანმა მ ა თ ორასორმოცი თუ- მანი დააკისრა. აქედან ნაწილი ამატიეს, დარჩენილ სამოც თუმანში კი ბიძინას და ღ უ შ ი ა ს ა თ ე ს ი უნდა მიეკეთ: ვარიანში-უჯარმელაშვილი ხუციესი, ძმე- ბით, უჯარმელაშვილი ბერუკა და ხუცი, ძარში – მამუკა ტრამაკაძე ძმეობით და შათი მამულით, ამას გარდა, ამილამბარის წილი მამულიდან ვარიანში – ოცი დღის მიწა ([1688-1703 წწ.] Hd-2004).

ღუშია თოსკუაშია – ხაუტელს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკა – თალიკოსო ბეგარა: საპურობო, „ქანდაქი და სამოგუე“, მოილი, სამი დღის მუშა- ობა, ლაშქრობა, სამსახური (1621 წ. ქსძ. III. N 91).

ღუშია მ[ა]შია – ხაუტელს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალი- კოსო ბეგარა: საპურობო, „ქანდაქი და სამოგუე“, სამი დღის მუშაობა, ლაშქრო- ბა, სამსახური, ხუთი კოკა ღვინო, ერთი საქანდაქე ყველი, ძროხის ბეგარა (1621 წ. ქსძ. III. N 91).

ღუშია ძუკა – ხაუტელს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკო- სო ბეგარა: საპურობო, „ქანდაქი და სამოგუე“, მოილი, სამი დღის მუშაობა, ლაშ- ქრობა, სამსახური (1621 წ. ქსძ. III. N 91).

ლუჩიძე ბეგაძე - მ ო წ მ ე შიომ და ვარდან ფალავანდისშვილების მიერ გიორგი გულიკაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1518 წ. 1448-2612).

დღეგრევაშვილი ზუბიტა - ქინძათში მცხოვრები, მეუღლად ან მესედე ყ მ ა - გ ლ ე ხ ი, ერთი კომლი, ჰ ყ ა ე ს ძ მ ა ოქინა და იმისი „ნაშენი“ ორი ვა-
ჟი. მ ო ხ ს ე ნ ი ე ბ ლ ი ა 'ეგმო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II ნახ. CD-7017).

დღეგრევაშვილი ოქინა - ძ მ ა ზუბიტა დღეგრევაშვილისა, იხ.

ე

ებალა - მ ო წ მ ე ბერუკა ჩეკურასშვილისა და მახიტა ზუბიასშვილის მიერ ოთარისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1664 წ. 1448-5390).

ებალა - იუ ო მ ო დ ი ო ა ო ი პაპუა, გუგუნა და ვარაზა გირძანოზი - შვილებს შორის სამაბულე დავის გარჩევის დროს ([1688-1703 წწ.] Sd-577).

ებალა - მ ი ს საზღვრამდე მიჰყიდეს დარსადან შიხაშვილმა და ხეჩიკა-შვილმა მიწა აღავერდა აღიხანაშვილს (XVII ს. II ნახ. 1450-9/154).

ებალასშვილი გიორგი - მ ო წ მ ე მახარა მახარაშვილის მიერ შიომ რაზ-მიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690-ანი წწ. 1448-5442).

ებალაშვილი ზურაბა - სამღერეთს მცხოვრები, წილად ხედა ზაალ [საა - კაქეს] შერმაზან სარუხანაშვილის დარდად (1651 წ. ახლო. 1450-37/180).

ებანოძე - გ ლ ე ხ ი, [ჩხარის] ციხის მეციხოვნემ, შოშია კიბაბიძემ წა-ართვა მ ა ს ოთხი ძროხა (XVII ს. Ad-2233 ბ).

ებაურძე გორია - ჯვარისას მცხოვრები, დედოფალმა ნესტანდარეჯანმა ი გ ი აღექსანდრე მეფის სულის მოსახსენებლად ერთ კომლად შესწირა გელათს (1660 წ. ახლო. Ad-598 ა).

ებაურძე მახარებელი - ჯვარისას მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ათი კოკა ლენო, ხუთი ფოხალი ღომი, საყდრის ლურსმანი და საყდრის „გარდაქედა“ (1578 წ. H-626).

ებაურძე პაატა - ჯვარისას მცხოვრები, დედოფალმა ნესტანდარეჯანმა ი გ ი ერთ კომლად შესწირა გელათს აღექსანდრე მეფის სააღაპედ (1660 წ. ახლო. Ad-598 ა).

ებერისძე მიქაელ - ჰ ყ ა ე ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] ნიორა, ყ მ ა უცნობი მომჩივანის მოწინააღმდეგე პირისა. მ ა ს ნიორასთან ერთად გაუძარცვავს მომჩივანის მამა (XIII ს. II ნახ. H-1589).

ებერისძე ნიორა - [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] მიქაელ ებერისძისა, იხ.

ებია - ხელთუბანს მცხოვრები, ი გ ი მამულით წილად ხედა მანუჩარ და ჯიმშიცა თუმანიშვილებს ([1656 წ.] H-14665).

ებია - რეხაში მცხოვრები, ი გ ი მამულით წილად ხედა მანუჩარ [თუ-მანიშვილს] (1656 წ. XII.10. H-12426).

ებია - ი გ ი მამულით წილად ხედა მანუჩარ [თუმანიშვილს] (1656 წ. H-11846).

ებინა - მ ი ს ი დარბაზის უკან მდებარე ადგილი ეკუთვნოდა ყამაზათ შაჰპარუნასშვილ თამაზას (1686 წ. X.6. 1448-1089).

ებინათ (ვარ. ებთანთ) გარსუა (ვარ. გარსოა) - 1693-1697 წწ. მ ო წ - მე: ენიბეგვანთ არუთინას მიერ იავანგულანთ მურადისათვის მიცემული ქულბაქების ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. I.1. 1450-19/60), აღამურანთ ბაღდა - სარასშვილ გასპარას მიერ მეგრებ ღუნღუნასშვილისათვის მიცემული ქულბაქის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. I.X. 24. 1448/2946), ბალაბულანთ საქოას მიერ არუთინასათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. YII.20. Hd-13022).

ებიტა - ძ მ ა დათუნასი, იხ.

ებიტა - მ ო წ მ ე ტატიშვილების გაყრისა (1674 წ. I.II.Sd-607).

ებიტა - ელიზბარ ქსნის ერისთავმა პაპუნა გარყანიძეს უწყალობა სოფელი თეზი გარდა იმ ნაწილისა, რომელიც ე ბ ი ტ ა ს და როინს ეკუთვნოდათ (1688 წ. II.5. Hd-8419 ა).

ებიტა - მ ო უ რ ა ვ ი, მ ო წ მ ე პაპუნა ფანელიშვილის მიერ ნიქოზის ეკლესიისათვის ბოძებული საქერივო გლეხისა და გასამყრელო ხარის შეწირულების წიგნისა (1693 წ. Ad-1504-6).

ებიტა - მ ო წ მ ე გიუა გიუაშვილის მიერ ოთია ინანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII-XYIII სს. Sd-1784 ბ).

ებიტასშვილი - ვერეში მცხოვრები, [ციციშვილების] გაყრის დროს მ ი ს ი მამული ერგო პაპუნა [ციციშვილს] ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ებიტაშვილი გიორგი - მ ო წ მ ე ნადირა გოგაყიძის მიერ პაპუნა მაღალაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1664 წ. 1450-30/127).

ებიტაშვილი ზურაბ - დეუში მცხოვრები, [ციციშვილებს] გაყრისას ი გ ი, თავისი ნასყიდი მამულით, ერგო პაპუნას ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ებიტაშვილი ზურაბა - მ ო წ მ ე ბერ ჰიკაშვილის მიერ გივი [თუმანიშვილისათვის] მიცემული თავნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. II ნახ. Hd-13058).

ებოანთ გარსოა - იხ. ებინათ გარსუა

[ევანაშვილი] უნბრია - მ ო წ მ ე ღიბუა მკედლიშვილის მიერ პაპია წამაღასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. Y.1450-5/45).

ევანისძე გიორგი - ს ა წ ო ლ ი ს მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი, დ ა მ წ ე რ ი დავით მეფის მიერ სვეტიცხოვლისათვის ბოძებული ხვედურეთის შეწირულების წიგნისა (1355 წ. 1449-1623).

ევადე - მ ო წ მ ე გივი ზედგინიძის მიერ ქავთარ ევაძისათვის მიცემული ყმა-მამულისა და სახელოს წყალობის წიგნისა (1647 წ. Ad-1102).

ევადე - კომდანს ე გ ა ძ ი ს ე უ ლ ი ვაყის ვენახი წილად ხედა არდა - შელ რამაზასშვილს ([1688-1700 წწ.] 1450-31/132).

ევადე ადამ - შ ვ ი ლ ი ლომინა ევაძისა, იხ.

ევადე ასლამაზ - ძ მ ა შიო ევაძისა, იხ.

ევადე ბერი - შ ვ ი ლ ი ლომინა ევაძისა, იხ.

ევადე დათუნა - შ ვ ი ლ ი შიო ევაძისა, იხ.

ევადე დათუნა - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ქავთარ ევაძისა, იხ.

ევადე ზაზა - ძ მ ა შიო ევაძისა, იხ.

ეგაძე ზაზა — [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] ქავთარ-ეგაძისა, იხ. .

ეგაძე ზაზა — შვილი ზურაბ ეგაძისა, იხ.

ეგაძე ზურაბ — ჰყავს შვილი ზაზა. მიჰყიდა თამაზ ეგაძეს „გალმა კენახი“ (1695 წ. IY.10. 1448-2931).

ეგაძე თამაზ — იყიდა ზურაბ ეგაძისაგან „გალმა კენახი“ (1695 წ. IY. 20. 1448-2931).

ეგაძე ლაზარე — ძმისწული შიო ეგაძისა, იხ.

ეგაძე ლომინა — ჰყავს შვილები: აღამ, ბერი, ძმა ოთარ. მიჰყიდა ავთანდილ ნასყიდაშვილს „მცხეთას მიწა ობლაური“ (1689 წ.1448-2241).

ეგაძე ლომისა — მამა შიო ეგაძისა, იხ.

ეგაძე მირზა — [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] ქავთარ ეგაძისა, იხ.

ეგაძე ოთარ — ძმა ლომინა ეგაძისა, იხ.

ეგაძე ქავთარ — 1633-1647 წწ. ძევერის, ვარძისა და ღხვენისის მოუ-
რავი (1647 წ. Ad-1102), ჰყავს [ს ა ხ ლ კ ა ო ე ბ ი]: დათუნა, ზაზა,
ბირზა (1633წ. Ad-1960), შოშიტა (1647 წ. Ad-1102). გივი ზედგინიძემ მას
უწყალობა: საფქვილური საკომლო (1633 წ. Ad-1960), აგრეთვე — იქვე ორი კომ-
ლი გლეხი, კარაჭაშვილი და სალუჯაზნანსშვილი მამულეებით და ძევერის, ვარ-
ძისა და ღხვენისის მოურაობა (1647 წ. Ad-1102).

ეგაძე შიო — 1623-1657 წწ. სეტიცხოვლის კანდელაკი, ჰყავს:
მამა ლომისა (1623 წ. Hd-9446), ძმები: ასლაშა (1623-1629 წწ. Hd:
9:16, 2391), ზაზა (1629 წ. Hd-2391), შვილი დათუნა, ძმისწული
ლაზარე (1623 წ. Hd-9446). მას წასვლიან ემობი — გოგილანი, რის შემდეგ-
გაც ქრისტეფორე კათალიკოსმა დაუმტკიცა მიწობლიძესთან გაცვლილი ქურცი-
კა ქურციკაშვილი მამულთ მთასა და მუხრანში, აგრეთვე — მუქადა ახვებამდე
მამულეებით მცხეთას, კოდანსა და მუხრანში, მიწები აშხურიანთკენ, გალაგ-
ნის კუთხის გაყოფებით, ლაზარესშვილის ბალამდე (1623 წ. Hd-9446); ზაქარია
კათალიკოსმა ბელტისციხეში უწყალობა ოცი დღის სახნავი მიწა მახარებელ ზე-
მბულიძის მიწამდე, ბელტისციხისა და საღურცლულის რუებამდე (1629 წ. Hd-
-2391); მოდიკარი ვარძაძეს, ჯანდირიშვილსა და კათალიკოსს შორის
სამამულე დავის გარჩევისას (1654 წ. I.2.Hd-8389) და მამური ქავეკავაძისა და
წინა-საგარეჯოლთა შორის სამამულე დავის გარჩევისას (1654 წ. I.2. 1449-
-2658); მოწმე: ევდემონ კათალიკოსის მიერ მახარებელ ზემბულიძისათვის
მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1633 წ. 1450-31/120), მახარა როს-
ტიაშვილის მიერ ამირან [როსტიაშვილისათვის] მიცემული სავენახე მიწის ნას-
ყიდობის წიგნისა (1634 წ. 1449-2648), წეროვენელთა მიერ გაბრიელ ელიოზისძი-
სათვის მიცემული სააღაპე წიგნისა (1644 წ. 1448-5102), რამაზ ზემბულიძისა
და მისი ძმების გაყრისა (1651 წ. II.13. 1450-31/105), ნინოწმინდელთა და
თვალეთ შორის სამამულე დავის გარჩევის წიგნისა (1651 წ. Y.29.1449-2657),
დავით და თამაზ ქარსიძეების გაყრისა (1651 წ. 1450-29/59), ქრისტეფორე კა-
თალიკოსის მიერ ზაქარია ქარაძისათვის მიცემული ყმა-მამულისა და სახე-
ლოს წყალობის წიგნისა (1657 წ. Qd-31); მოწმე და დამწერი რუსი
მაჩაბლის მიერ ქაიხოსრო [ზემბულიძისათვის] მიცემული ყმის ნასყიდობის წი-
გნისა (XYII ს. 50-იანი წწ. 1450-31/101).

ეგაძე შოშიტა — [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] ქავთარ ეგაძისა, იხ.

ენატაშვილი-მოსხენებულია იოსებ თბილელის მიერ წინარეხელთათვის მიცემულ სარწყავ რუკზე დაეის განჩინების წიგნში: მის დაუბეჭდველად შვედის მამულში წყალს უნდა ედინა პარასკევი ბილი (1661 წ. 1499 წ. 1499 წ. 1499 წ.).

ენატასშვილი გიორგი ვერეში მცხოვრებელია (1661 წ. 1499 წ. 1499 წ. 1499 წ.) გადი იგი მამულში ვერეშაშვილი (1661 წ. 1703 წ. 1703 წ. 1703 წ.).

ენატაშვილი დემეტრე - მოწმე ელისე თბილელის მიერ იოთამ ბარბაქაძისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალბაის წიგნისა (1640 წ. 1450-51/174).

ენატაშვილი იესე - დამწერი და მოწმე დათუნა მამაკაში -- ლის მიერ თევდორე რაჭმიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. 11.20. 1448-5440).

ენატაშვილი ნონია - მოწმე რამაჯ ღარლუჯათაშვილის მიერ მამი - სიმედ ენაგელაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1656 წ. 14-16).

ენატე|ენატე

ენატე - მღვდელ-მონაზონი, დამწერი და ვით მეფის მიერ სვეტიცხოვლისათვის მიცემული სოფელ დისევის შეწირულების წიგნისა (1516 წ. 1Y.18. 1449-1658).

ენატე - [1562]-[1591] წწ. კერამელი ეპისკოპოსი, პირობა მის ცა ნიკოლოზ კათალიკოსს ერთგულების ([1562-1584 წწ.] Ad-64) და საწირაის აუღებლობის შესახებ ([1562-1591 წწ.] Ad-1626).

ენატე - კაწარელი ეპისკოპოსი, დიმიტრი ალავერდელთან ერთად პირობა მის ცა დომენტი კათალიკოსს სრულის საქმეში ერთგულების შესახებ ([1599-1603 წწ.] Ad-1892).

ენატე - [მთაწმინდის] პორტაიტის ღმრთისმშობლის მონასტრის მამა, მოხსენიებულია ბასილიოს ქუთათელის მიერ პორტაიტის ღმრთისმშობლისათვის მიცემულ გლეხების შეწირულების წიგნში: მისი დაპირებით, ბზობა დღეს ტრაპეზზე მოიხსენიებდნენ ბასილი ქუთათელს (1602 წ. 1Y.1.1448-3321).

ენატელაშვილი სეხნია - სამაჩხელი, მოწმე ბიძინა სოლალაშვილის მიერ ელიზბარ სოლალაშვილისათვის მიცემული გლეხების ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. 1Y.16. 14-751).

ენატასშვილი ბეგალა - მოწმე ბაინდურ ეახტანგასშვილის მიერ ხოსიტა ყორღანასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. X. 11. 1450-17/13).

ედმაშვილი დავითა - ზურაბის გლეხი, ლუარსაბ მეციმე ზურაბის მოსახსენიებლად შესწირი იგი მთაწმინდის მამადავითის ეკლესიას ([1527-1556 წწ.] 1449-1605).

ედილასშვილი|ედილაშვილი|ედილსაშვილი|ედილაანთ

ედილასშვილი (ვარ. ედილსაშვილი) ბაინდურ - [ძმა] ყანდინა ედილასშვილისა, იხ.

ედილასშვილი (ვარ. ედილსაშვილი) ბეჟანა - [ძმა] ყანდინა ედილასშვილისა, იხ.

ედილასშვილი (ვარ. ედილსაშვილი) გიორგი - შვილი ყანდინა ედილასშვილისა, იხ.

ედელასშვილი (ვარ. ედელასშვილი) ესტატე – შ ვ ე ლ ი ყანდინა ედელას – შვილისა, იხ.

ედელასშვილი [კირა]კოზა – მ ო წ მ ე ტატია ნინიაშვილის მიერ ესტატე ფირალიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. III. 20. 1448–5369).

ედელასშვილა მისრი – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] მამისა ბერინასშვილისა, იხ., კათალიკოს შიოსა და მცხეთიშვილთა თანხმობით, მ ა ნ იშვილა სიძე – მღვდელი იოანე კარმაული, „შემოიყვანა შემამულედ“ და ჩააბარა თავისი გაუყოფელი სახლი და მამული (1442 წ. ქრ. II. 252, 253).

ედელასშვილი (ვარ. ედილანთ ოპანაშვილი) ნარიბეგა – დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე: ბერ მძღვლიაშვილის მიერ თამაზა დათვიაშვილისათვის მიცემული მიწების გაყვლილობის წიგნისა (XVII ს. Hd–2287), ძაგანა ტატიასშვილის მიერ მამულა დათვთასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVIII ს. Hd–9318).

ედელასშვილი (ვარ. ედელასშვილი) ყანდინა – 1690–1693 წწ. ახალქალაქელი, პ ყ ა ვ ს [ძ მ ე ბ ი]: ბაინდურა, ბეჟანა (1693 წ. Hd–10917), შ ვ ე ლ ე ბ ი: გიორგი, ესტატე (1690 წ. Ad–1605). ი ყ ი დ ა ივანე ძამანსაშვილისაგან უკანკალაში ერთი დღის მიწა (1690 წ. Ad–1605); ესტატე გულუაშვილი – საგან ვალის სანაცვლოდ აიღო ხანდაკსა და ყარაღაჯს შუა მდებარე ბეეიტა – შვილის ერთი დღის მიწა (1693 წ. XII. I. Hd–10917).

ედოშა – არჩილ მეფემ მ ა ს უწყალობა ერთი კომლი კაცი ამოწყვეტილი ელიზბარ ვაჩნაძის მამულიდან (1683 წ. I. 20. 1448–102).

ედოშელასშვილი – იხ. ედიშერასშვილი

ედოშერ – [1633]–1659 წწ. ბ ო ქ ა უ ლ თ ხ უ ც ე ს ი. როსტომ მეფემ მ ა ს უბრძანა, არ აეყარა პატა დარეშთუხუცესის ყმა კოკობაშვილი ან სხვა გლეხი ([1633–1658 წწ.] Qd–9368); როსტომ მეფის ბრძანებით, მ ა ნ გაარჩია კახელების დავა ანდერმან [ჩოლაყაშვილთან] ყმების თაობაზე (1656 წ. Y. I. 1450–26/78); მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა მ ი ი ლ ო ქსნის ერისთავსა და გივი ამილახორს შორის სამამულე დავის გარჩევაში (1659 წ. Hd–2113).

ედოშერ – დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე ველია მუსტაფაშვილის მიერ ბაინდურა ტერტერაშვილისათვის მიცემული პირობის წიგნისა ყმობის შესახებ (1656 წ. III. 21. Sd–544).

ედოშერაშვილი | ედიშელასშვილი

ედოშერაშვილი არღაშელა – მ ო წ მ ე ამილხარ ბეეიტაშვილის მიერ ოთია ინანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVIII ს. შუა ხანები. Y. 15. Sd–1723).

ედოშერაშვილი თევდორა – მაჩხიქთელი, ავთანდილ საგინაშვილის ყ მ ა, მ ო წ მ ე ავთანდილ საგინაშვილის მიერ აბაღარაბაშ ბეჟანისათვის მიცემული ყმის – გულიტაშვილის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. III. 23. 1450–12/15).

ედოშერაშვილი (ვარ. ედიშელასშვილი) პაპუნა – 1673–1698 წწ. პ ყ ა ვ ს ძ მ ა სუმბატა (1689 წ. 1450–9/13). ი ყ ი დ ა სარუხან მალბუნაშვილისაგან ერთი დღის მიწა (1689 წ. 1450–9/13); მ ო წ მ ე: გარსევან ყორღანაშვილის მიერ თავისი ძმის, შერაბისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1673 წ. 1450–1/4), საამ ბარათაშვილის მიერ ზურაბ ყორღანაშვილისათვის მი-

ტემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. II.20. 1450-19/6), ბაღურა ზაალისშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ. III. 1450-1/77), ვარაზა გერმანოზიშვილის მიერ ნერმაზან ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწების გაცედილობის წიგნისა (1696 წ. III. 15. 1450-16/92), კახაბერ ყორღანაშვილის მიერ ოქოანთ არაქელასშვილ ბეჟოასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. I.10. 1450-8/66), თამაზა ზურაბიშვილ-ქაიშარაშვილის მიერ ოქუნანთ არაქელასშვილ ბეჟანისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. 1450-8/84), მნიშაქანთ გულინაშვილ მიქელას მიერ გივი თუშანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. XI.20. Sd-56).

ელიშერაშვილი სუშაბა - [ძმა] პაპუნა ელიშერაშვილისა, იხ.

ელიშერაშვილი სუნბატ - მოღარი, დამწერი და მოწმე ბერაჟა კარხნაშვილის მიერ ბერაჟა გულიზაშვილისათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1620 წ. VIII.9.1450-18/55).

ევაგრე - [მღვიმის] მონასტრის წინამძღვარი, იხსენიება გიორგი მეფის მიერ მღვიმის მონასტრისათვის ბოძებულ შეუვალობის განახლების სიგელში: აქ აღნიშნულია, რომ მონასტრისათვის ევაგრეს შეუძენია სოფლები: სხალტბაი და გორგენი (1170 წ. Hd-1351); შიომღვიმის კრებულის დაწერილში გრიგოლ სურამელისადმი აღნიშნულია, რომ მისი წინამძღვრობის დროიდან მღვიმეს შეუვალად ჰქონია ნაწყალობევი მეწისქვილენი ([1249-1260 წწ.] ქმების. I. N 28).

ევაგრე - მღვიმის მონასტრის წინამძღვარი, მღვიმის კრებულის დაწერილში გრიგოლ სურამელისადმი აღნიშნულია, რომ მისი წინამძღვრობის დროიდან მღვიმეს შეუვალად ჰქონია ნაწყალობევი მეწისქვილენი ([1249-1260 წწ.] ქრ. II. 128).

ევაგრე - 1488-[1503] წწ. ქართლის კათალიკოსი. მისი კათალიკოსობის დროს კონსტანტინე მეფემ საკანონოდ შესწირა სვეტიცხოველს ყმა-მამული: ქალაქს მეჭეთე შაქარაშვილი, არდაშერაშვილი ჯუანშერა, ბასილაშვილი შიო და დოდიაშვილი აეთანდილა, ეზრაშვილის მამული-თელოვანი და სხალდიდითაურ.ი, ხატები და კანდელი-გაათავისუფლა სვეტიცხოველის საეპარქოები მაღისა და ბაჟისაგან (1488 წ. 1449-1175); მას მისცა პირობა გერასიმე კუმურდოელმა ერთგულების შესახებ ([1500-1503 წწ.] Hd-2 130).

ევადაშვილი დავთა - მოწმე შეუბათა ბერაშვილის მიერ დოღმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. IX. 30. Hd-14179).

ევანა - ზუნუზენელი, იყიდა როსებ ამირჯიბისაგან გიორგი საღარაძე, რომელიც შემდგომში მას გაქცევია. შვიდი წლის შემდეგ სამართლით გაქცეული ყმა ისევ მას დაუბრუნეს (1677 წ. I.Y. I. 1448-5 067).

ევანგულაშვილი მელქია - იხ. იავანგულათ მელქია

ევანგელა||ევანგესა

ევანგელა - ლისში მცხოვრები, [ბარათაშვილების] გაყრის დროს ერგო გერმანოზსა და მის ძმებს: გოსტასაბს, თაყას და დავანანოსროს (1523 წ. Ad -1299 ა).

ევანგუა - ანგრევიანს მცხოვრები, ი გ ი მამულით წილად ხედა იოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ.] YIII. 16. 1450-11/112).

ევანგუა - მანაკერტს მცხოვრები, ი გ ი მამულით წილად ხედა იოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ.] YIII. 16. 1450-11/112).

ევანგუა - ბალახაურს მცხოვრები, ი გ ი მამულით წილად ხედა იოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ.] YIII. 16. 1450-11/112).

ევანგუა - შვედელი, [როსტომ] მეფემ ი გ ი მამულითურთ შესწირა ეჩმიანის საყდარს (1657 წ. I.15. მატ. 252. N 4.1).

ევანგუა - მ ო წ მ ე ვასპარა ბეროაშვილის მიერ დაკეთ შალბუნაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. 1450-6/45).

ევანგუა - თამაზ ქიმაროზისშვილის ყ მ ა, აყრილი და „თრიალეთზე, ბაქოას სახასოში“ დასახლებული. მ ი ს ი მამული იყიდა როსებ ყორღანაშვილმა (1671 წ. 1450-25/95).

ევანგუა - სამეფო სახასო ყ მ ა, ტაშირის უიზილ-ზიარათის მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, ჰ ყ ა ე ს შვილი ავეცილა. გიორგი მეფემ უწყალობა ასი სული ცხერის საბალახე (1684 წ. IY. I. 1448-5523).

ევანგუა - მეარყე, ჰ ყ ა ე ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ნახარა, შერმაზანა, თამაზა, ვარღა. თამაზა და საქაა ამაზაშვილებთან ერთად ი ყ ი დ ა ხეჩიკა ალოა - შვილისაგან თურმანიშვი ოთხი დღის მიწა (1690 წ. X. I. 1450-7/102).

ევანგუა - მ ი ს ი ვენახი ესაზღვრებოდა ალაბეგ დემურაშვილის მიერ ალავერდა [იაგულაშვილისათვის] მიყიდულ მიწას (1691 წ. IY.17. 1450-9/141).

ევანგუა - მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე ავთანდილ შირიშანიძე-ქიმარბეგეშვილის მიერ გივი თუმანიშვილისათვის მიცემული შამირზას ნასოფლარის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. XI.11. H1-403).

ევანგუა - კასპს მცხოვრები, გ ზ ი რ ი, საამილახეროს დავთრის მიხედვით ე ვ ა ლ ე ბ ო ლ ა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

ევანგუა - შავშევებს მცხოვრები, საამილახეროს დავთრის მიხედვით, ე ვ ა ლ ე ბ ო ლ ა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

ევანგუა - მ ი ს დარდად ყორჩიბაშ ბაღურ [ციციშვილს] წილად ხედა ჰაბია ოქრომკედლიშვილი (XYII ს. Sd -929).

ევანგუაშვილი - კარშაგარს მცხოვრები, ი გ ი, მამულით, წილად ხედა იოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ.] YIII. 16. 1450-11/112).

ევანგუაშვილი - გოგია ჰოქუაშვილმა გიორგი ყორღანაშვილს მიჰყიდა მ ი ს საზღვართან მდებარე კალო-საბძელი (1678 წ. IY.1. 1450-16/12).

ევანგუაშვილი - ი გ ი, თავისი სახლ-კარით, გიორგი მეფემ შესწირა მანგლისის ეკლესიას (1682 წ. Y.15. 1449-1824).

ევანგუაშვილი - მ ი ს ი ნაქონი სამი დღის მიწა დავით ურდუბეგაშვილმა მიჰყიდა შავერდ გამრიგიძეს (1686 წ. I.1.1450-6/88).

ევანგუაშვილი ასლამაზა - მ ო წ მ ე არუთინა ნასრათაშვილის მიერ გულუა გრიგოლაშვილისათვის მიცემული ვენახის გაცემლობის წიგნისა (XYII ს. Sd -888).

ევანგუაშვილი ზურაბა - იხენიება დ ა მ ა მ ტ კ ი ც ე ბ ლ ა დ გიორგი მეფის მიერ ალხაზ შაჩაბლისათვის მიცემულ ყმების თარხნობის წიგნში (1680 წ. Y.12. 1450-26/219).

ვეანეზაშვილი პეტროზა - [ციციშვილების] საკომლოების ნუსხის მიხედვით, ლელის ხოდაბუნის გვერდით მას ეკირა ორი ღლის მიწა (1666 წ.ახლ.ო. Hd-802).

ვეანეზაშვილი სარქისა - 1670-1677 წწ. ვანქს მცხოვრები, მონაწილეა წატურა ყადიაშვილის მიერ ზაქალ იაყულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1676 წ. 1450-9/151), დარსადან შიხაშვილის მიერ ზაქალ იაყულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. 1450-9/136), ამირა ვანიაშვილის მიერ ზალინა [იაყულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ. Y.22. 1450-9/147).

ვეანეზაშვილი ჯანია - მამასახლისი, მონაწილე დარსადან შიხაშვილის და ხეიკაშვილის მიერ ალავერდა ალიხანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. II ნახ. 1450-9/154).

ვეანეზის შვილი - მას მიუცია იასე და პაპუა [ბარათაშვილებისათვის]; ვალად ორი თემანი (XVII ს. II ნახ. Hd-15089 დრავბ.).

ვეანესელი აბრამა - ზაქორს მცხოვრები, ზურაბ ლაზნელის ყმა, ჰყავს განაყოფი ნონია. საამილახეროს დაეთრის მიხედვით, მისი კომლიდან ორკაცს ევალეზობდა თოფით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

[ვეანესელი] ნონია - განაყოფი აბრამა ვეანესლისა. საამილახეროს დაეთრის მიხედვით, მისი კომლიდან ორკაცს ევალეზობდა თოფით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ვეატასძე ვაშიერა - ერკუატას მცხოვრები, საგია [ლარიბასძის] ნასყიდი ყმა, საგიას შვილებმა, მირძამ და ზაზამ ი.გ.ი სამნათეოდ შესწირეს ვაჰანის მონასტერს. ევალეზობდა გამოსაღები - თოთხმეტი თავჩაფი ღვინო და შვიდი კაბიწი პური (XY ს. Ad-933. კეფი 8v, 9v).

ვეატაშიძე მამუკა - აპორეთს მცხოვრები, დედოფალმა ნესტანდარეჯანმა ი.გ.ი ერთ კომლად შესწირა გელათს (1660 წ. ახლ.ო. Ad-598 ა).

ვედემოზი|ვედემოსი|ვედემონ

ვედემონ - [1557]-[1562] წწ. კათალიკოსი, დაამტკიცა მამია დადიანის მიერ ბიკენტის ღმრთისმშობლისათვის ბოძებული შეწირულება (XVI ს. 1448-5033); მისი თხოვნით, როსტომ გურიელმა ბიკენტის ეკლესიას შესწირა ოდიშში სოფელი ჭიბულა ([1557-1562 წწ.] 1448-1052); გიორგი მეფის მიერ გელათის წმინდა გიორგისათვის ბოძებული შეწირულების წიგნის თანახმად, ვიდრე კათალიკოსი დღევანდელი იქნებოდა, შემწირველის სახელზე დაწესებულ ეამის წირვას არაფერი არ უნდა დაკლებოდა (1569წ. II. 1448-3327).

ვედემოზ (ვარ. ვედემონ) - 1630-1638 წწ. დიასამიძე, ქართლის კათალიკოსი, უწყალობა: დავით ელიოზიძეს - მისივე ბიძის, მამუკას ნაჭონი სოფელი მუხათგვერდს; (1630 წ. YI. 29, 1450-38/191), პაპუნა ამირანაშვილს - ძველში მიწა ძაბილას მიწის ზემოთ და ირემას ნაოხარ მიწამდე ([1630-1637 წწ.] 1449-1802), მახარებელ ზუმბულიძეს - ძველში აზარაი ფეროზაშვილი და უჯარაშვილი მამულით, გაუთავისუფლა იგი საეკლესიო გამოსაღებებისაგან, დაუტოვა მხოლოდ ზვრის მუშაობა და სამოურავო (1633 წ. 1450-31/120), ხუცია მალაღაძეს: მისი მკვიდრი სოფელი - არამაზი (1634წ. Ad-1700), იისი ზუმბულიძეს - ვიუტა პატისშვილის ობლები, ბედანა და ნანუა

მამულთ (1637 წ. 1450-31/119), დაეთ ელიოზიძე-გელაონიშვილს- ქორდს, აფხაზიშვილის ნაქონი მამული მოზვერაული და ბექნიაშვილის ნაქონი ვენახი, რომლებიც აღრე მას შოშიტა ბატაშვილისათვის ჰქონია მიცემული (1638 წ. Hd-1710); და უ მ ტ კ ი ო ა ამირან ამბროსიაშვილს მახარა და ბიჭიტა როსტიაშვილებსაგან ნაილი სავენახე მიწა (1634 წ. 1449-2648); შავერდას და დარსადანს ამოუკვეთა ბაეი (1636 წ. Hd-1587); გ ა რ ი გ ა დაეთ დაეითს-შვილისა და მისი ძმისწული- რამაზის, სამამულე დაეა (1634 წ. X.23.Qd-8235); თეიმურაზ ხერხეულიძის ყმა გორიჯეარს შეხვეწილა, კათალიკოსს იგი პატრონისათვის დაუბრუნებია, მხოლოდ პირობა ჩამოურთმევეია მისთვის, რომ ყმას არც გაუიღდა, არც გაახეიბრებდა და, საერთოდ, ავად არ მოეპყრობოდა ([1634-1643 წწ.] 1448-1250); ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა : კ ა თ ო ლ ი კ ო ს ა დ ელისე თბილელთან ერთად საბუთის ფრაგმენტში (1634 წ. ქრ. II.450), ლევან დადიანის მიერ მთაწმინდის ხარების ღმრთისმშობლისათვის მიცემულ შეწირულებს წიგნში, როგორც გამზრდელი გიორგი ზვიადისა (1642 წ. Qd-6740), როსტომ მეფის ბრძანებით მას უბოძებია ვაბრიელ გელაონიშვილისათვის სოფელი ქორდი (1652 წ. 1449-2074), ღმენტი კათალიკოსის მიერ პაპუა მაღალაძისათვის ბოძებულ სეტიცხოველის სახლთუხუცესობის დამტკიცების წიგნის თანახმად, მას ეს სახელო ე ვ ე მ ო ზ კათალიკოსისაგან ჰქონდა ნაბოძებული (1672 წ. Y.1. Ad-1669), პაპუა მაღალაძის ანდერძში აღნიშნულია, რომ პაპუა მოსწრებია მის კათალიკოსობას (1681 წ. YI.1.1448-5038 დ).

ვედემოზ - ბ ო დ ბ ე ლ ი, იხ. დიასამიძე ვედემოზ

ვედემოზ - ლარგვისის წ ი ნ ა მ ძ ღ ვ ა რ ი, დ ა მ წ ე რ ი მ ა წ ი ა მ წ ე რ ლიშვილის მიერ დაეთ ქსნის ერისთავისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. Y. 10. Hd-2708).

ვედერასშვილი სუთია - ზებედე კათალიკოსმა ი გ ი უბოძა ხუცია მაღალაძეს (1610 წ. 1448-5086).

ვეთიმე - იხ. ეფთვიმი

ვეთიმისშვილი - გიორგი მეფემ მისი წყალობა განუახლა ასათ ვარსაძეს. (1455 წ. X.8. Qd-7588 სას.).

ვეოქისძე - მუხურს მცხოვრები, აღბუღას ნ ა ს ყ ი დ ი გ ლ ე ხ ი, რომელიც მას მიურთმევეია იაკობ დეკანოზისათვის „შესაყრელად“. ამ უკანასკნელმა ი გ ი შესწირა [გელათის] ხახულის ღმრთისმშობელს ([1259 - 1293 წწ.] 1449-1586).

ვზატელიძე ზურაბა - მ ა ს უჩიოდა თავდასხმასა და ქურდობას ამრუმელი (XVI ს. Qd-644).

ვზატლიძე ზასილა - მ ო წ მ ე კ აკალა გოგრისშვილის მიერ ბერუეა მოღრევილაძისათვის მიცემული ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. Ad-1668).

ვზდაველიძე იგი (sic)- დ ა მ წ ე რ ი დ ა მ ო წ მ ე ნასყიდა ბანცაძის მიერ მოძღვარ ილარიონისა და წინამძღვარ მელქისედეკ აბაშიძისათვის მიცემული პირობის წიგნისა ბეგრის მოუშლელობის შესახებ ([1505-1519 წწ. | 1449-1670).

ვზეკელისძე მიქაელ - ზ ა რ დ ა ხ ნ ი ს მ წ ი. გ ნ ო ბ ა რ ი, დ ა მ წ ე რ ი დაეთ მეფის მიერ ჯეფინისხეველთა და წაქველათვის მიცემული შეუფლობის განახლების წიგნისა (1261/1262 წ. Hd-7346 ა).

ეზერა გიორგი - კალაურში მცხოვრები, ერთი კომლი, მოხსენიებულია სვეტიცხოვლის ემების ნუსხაში (1619 წ. 1449-1792).

ეზია - ძ მ ა ნონიკასი, იხ.

ეზიაშვილი ბახშა - [ძ მ ა] სარქისა ეზიაშვილისა, იხ.

ეზიაშვილი მურადა - [ძ მ ა] სარქისა ეზიაშვილისა, იხ.

ეზიაშვილი ოვადილა - [შ ე ი ლ ი] სარქისა ეზიაშვილისა, იხ.

ეზიაშვილი სარქისა - სასხორელი, ტ ე რ ტ ე რ ა, პ ე ა ე ს [ძ მ ე ბ ი]; ბახშა, მურადა, [შ ე ი ლ ი] ოვადილა. ი ყ ი ლ ა ელშიშაშვილ-ხოჯაშვილ ყულიასაგან ჯანიბეგასა და შიოს ვენახებთან მდებარე ნაეროზას ერთი ექვს-საპალნიანი და ბაია იმედაშვილის ერთი ხუთსაპალნიანი ქვეყნები (1544 წ. I. 10. 1448-9233).

ეზიკელისშვილი დავით - პ ე ა ე ს ძ მ ე ბ ი: ივანე, საზუგრელ. ი ყ ი ლ ა წინაუბნელისშვილისაგან და „მრუელის“ შვილიშვილის, მელქიზედგვისაგან უნგალში წილში ნარგები მიწა (1544 წ. VI.16. გსიემ-4847 ა).

ეზიკელისშვილი ივანე - ძ მ ა დავით ეზიკელისშვილისა, იხ.

ეზიკელისშვილი საზუგრელ - ძ მ ა დავით ეზიკელისშვილისა, იხ.

ეზრაშვილი - კონსტანტინე მეფემ, ევაგარეს კათალიკოსობის დროს, სვეტიცხოვლის-საქანონოდ შესწირა ეზრაშვილის მამულები - თელაანი და სხალდიდითაური (1448 წ. 1449-1175).

ეზრაშვილი ვირშელ - ლუარსაბ მეფემ ი გ ი წინაუბნითურთ სხვა ემა-მამულთან ერთად შესწირა სვეტიცხოველს ([1532-1534 წწ.] 1449-1647).

ეთერ - ივანე აბუგიანის და ა. ი. გ. ი უპატოოდ ჰყოლია იაკობ-სეტრელს ლეგვიროანთან წაკიდების ტაშს (XY ს. დასაწყ. სსმ. II. N 97).

ეთიბერასშვილი - თვალელი, მ ო დ ი ო ა რ ი ნინოწმინდელთა და თვა - ლელთ შორის სახიზზე ჰალის თაობაზე დავის გარიგების წიგნისა (1651 წ. Y. 29. 1449-2657).

ეთიბერაშვილი დათუნა - აზატი ყ მ ა, თვალს გაღმა მცხოვრები, „მართალი კაცის“ სიკვდილის შემთხვევაში ნინოწმინდის საყდრისათვის ევალებოდა შეკაზმული ცხენისა და იარაღის გამოღება ([1688-1694 წწ.] Ad -116).

ეთიბერაშვილი ზატისა - აზატი ყ მ ა, თვალს გაღალმა მცხოვრები, ე ვ ა ლ ე ბ ო ლ ა შეკაზმული ცხენისა და იარაღის გამოღება ნინოწმინდის საყდ - რისათვის, თუ „მართალი კაცი“ გარდაიცვლებოდა ([1688-1694 წ.] Ad -116).

ეთფერაშვილი გიორგი - მ ო წ მ ე პეტრე ქერხულის მიერ თავისი ბიძა-შვილის, დავითა ქერხულისათვის მიცემული კეთილმოყვრობის წიგნისა (1681 წ. XII.20. Hd -7851).

ეთვან ჩალაბა - მ ი ს ო ა პ ი რ ო ბ ა მღვიანბეგს ზარაბხანის საქმეზე წელიწადში, „ნაერუზიდან ნაეროზამდე“ 50 თუმნის ვალების შესახებ (1677 წ. III.10. Sd -624).

ეკლავური - გაგბორტელი, ალექსანდრე მეფის ბრძანებით, ი გ ი ხემა მძევლად მისცა გერგეტის საყდრისშვილებს (1439 წ. II.20.A-1085. 13-15).

ეკლასძე|ეკლავე

ეკლასძე - უცნობმა პირმა [ქვენიდნეველმა?] ი გ ი დაასახლა ბოლში და შესწირა ლარჯვისის მონასტერს (XYI -XYII სს. A-25, 175).

ეკლავე - წაბლუნან მცხოვრები, ერთი კომლი, მოხსენიებულია ზემო ქართ-

ლის საკომლოების ნუსხაში (XYII ს. დამდ. Qd-7014).

ეკალაძე დათუნა - წაბლუნანს მცხოვრები, საუფლო წულო ყმა, მოყალნე, ერთი კომლი. იხსენიება ქართლის სადროშოს აღწერის დაეთარში (XYII ს. II ნახ. Qd-7071).

ეკალაძე შაშუა - მკურვალეთს მცხოვრები, საამილახეროს დაეთარის მიხედვით, ევალბოდა თოფით ლაშქრობა მისი კომლიდან ორ კაცს (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

ეკატერინე - ხეჩხელისძის ასული, მონაზონი, იყიდა ფარემუხ მიწობისაგან მტკერის პირას მიწა (XY-XYI სს. ქისკ. I. N28 მინაწ.).

ეკატერინე - ჩოღამ-ყოფილი ბარათაშვილის ასული, დედა მეფე გიორგი XI-ისა, რომელმაც მის სახელზე [სვეტიცხოველში] დააწესა ალაპი და შეალაპებდად დაადგინა მისი მზითვის დარეშები: პაპუნა, გარსეან, რამაზ, დათუნა (1680 წ. 1450-18/51), მანვე დაავალა ღიღებულეს სვეტიცხოველმა ღღეს ალაპის გადახდა სვეტიცხოველში ეკატერინეს სახელზე (1682 წ. II.1.1448-5537), აშოთან მუხრანის ბატონმა მონასტრში დააწესა ალაპი (1687 წ. Y. 1. 1461-3/134), ხოლო გიორგი მეფემ მანგლისის ღმრთისმშობლის ეკლესიაში დააწესა ეამისწირვა ხორციელ შაბათს (1688 წ. 1449-1826).

ელა - შვილი სადგერის წმინდა გიორგის დეკანოზის, გიორგისა, იხ.

ელა - კაქელთას მცხოვრები გლეხი, თეიმურაზ მეფემ იგი შესწირა ალავერდის ტაძარს თავისი მეუღლის, ანას სააღაპედ (1612 წ. Y.10. 1448 - 5017).

ელარიონ - მოხსენიებულია კახა [თორელის] მიერ რკონის მონასტრისათვის მიცემული შეწირულების დაწერილის წყველის ფორმულაში: „ერთა ქირქიშ ელარიონს უყო...“ ([1260 წ.] Sd-2859).

ელადა - ვანქს მცხოვრები, ნაზარალი-ხანმა იგი, მამულით, უბოძა იორამ ბარათაშვილ-ზაალისშვილს (1688 წ. 1450-2/149).

ელაშვილი ბერუა - ხვედურეთს მცხოვრები, მოწმე ბასილა რიზმანაშვილის მიერ ზაზა [ციციშვილისათვის] მიცემული ენახის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. Sd-17).

ელბადურ - შვილი ამილახორის მეუღლის, თამარისა, იხ.

ელბაქიძე - მაჩაბლების დაკარგული ყმა-მამულის ნუსხაში აღნიშნულია, რომ იგი მაჩაბლებს გაუდიდეს ახალციხეში ([1688-1703 წწ.] Qd-8674).

ელვანდ - თანამეცხედრე აბიღინ ფახს[ა]შვილისა, იხ.

ელგემიძე გაბიტა - ჰყავს [სახლიკაცი] იოსებ, იორდანე, დათუნა. მიჰყიდა მანუაძეს ქედლაში სავენახე მიწა იორიანას, ყოყიაშვილისა და ჯომარდიძის საზღვრებამდე (1674 წ. 1448-5397).

ელგემიძე დათუნა - [სახლიკაცი] გაბიტა ელგემიძისა, იხ.

ელგემიძე იორდანე - [სახლიკაცი] გაბიტა ელგემიძისა, იხ.

ელგემიძე იოსებ - [სახლიკაცი] გაბიტა ელგემიძისა, იხ.

ელგუჯაისძე - ფანშტელი, აღექსანდრე მეფის ბრძანებით იგი, ხევმა მძევლად მისცა გერგეტის საყდრისშვილებს (1439 წ. II. 20. A-1085.13-15).

ელღემირაანთ ელღემურა - მოწმე სოლალა ულანკასშვილის მიერ სულ-

ხან ჩაჩასშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. IY. 1. 1456-28/248).

ენანი - დედოფალი, თანამეცხედრე იმერეთის მეფის, ბაგრატ II -ისა, იხ., დედა იმერეთის მეფის, ალექსანდრე II -ისა, იხ.

ენანი - 1512-1532 წწ. დედოფალი, თანამეცხედრე კახთა მეფის, გიორგი II -ისა, დედა კახთა მეფის, ლეონისა, იხ.

ქადაგ მარკოზ [მაღალაძეს] უწყალობა ყმა-მამული სოფელ კუნელის სახასო ნახევრიდან: განუახლა და დაუმტკიცა გიორგი მეფის ნაწყალობევი შვიდი კოპლი კაცი და ორი ნაოხარი მამული, გოგიტაურჩ და ნემსაური; აგრეთვე გლეხები: საყველაშვილი, შანბარაშვილი, ოვათელაშვილები: სირენა და ხუდაბა (1512 წ. Ad -1498-16).

ენანი-ყოფილი ელისაბედ - ჰყავს: თანამეცხედრე ქავთარბათაშვილი. შვილები: გუგუნა, იხ., ქუში, გერმანოზ, თაყა, გოსტასაბ, ფალავანხოსრო ბარათაშვილები. მას აღუშენებია ნასოფლარი მძოვრეთი, რომელიც გაყრისას საუფროსოდ ერგო გუგუნას. მისი ნაქონი თასი ბარათაშვილების ოჯახში იდო (1523 წ. Ad -1299 ა).

ენანი - დედოფალი-დედოფალი, თანამეცხედრე იმერეთის მეფის, ბაგრატ III -ისა, იხ.

ენანი - ასული მეფე ლეონისა, რომელმაც იგი მიათხოვა ერეკლე მეხრანის ბატონიშვილს (1548 წ. Ad -1585).

ენანი - დედოფალი, თანამეცხედრე დავით-ხანისა, იხ.

ენანი - ასული მეფე სიმონ I-ისა, იხ. დედოფალ ნესტანდარეჯანისა, დედა ათაბაგ მანუჩარ [ჯაყელისა] ([1600]-[1615] წწ. Hd - 1328, 1448 - 1258). პირბა მისი: იოვანე ავალიშვილს, რომ თუ პაატუნა ესრომიშვილი უშვილოდ გარდაიცვლებოდა, მის მამულს იოვანეს უწყალობებდა ([1600-1615] წწ. Hd -1328), დედოფალ ნესტანდარეჯანს, დედოფალ თამარს და მეფე ლუარსაბს-ერთგულების შესახებ ([1606-1610 წწ.] 1448-1258).

ენანი-ყოფილი ელისაბედ - დედოფალი, დედა იმერეთის მეფე გიორგი III -ისა, შესწირა კაცხის ეკლესიას გლეხები: ბუფია, კვირია და ნასყიდა ტაბლადეები (1605 წ. ახლ. H-1781, 37 r).

ენანი - თანამეცხედრე არაგვის ერისთავ გიორგისა, იხ.

ენანი - დავით გუშთარიშვილის ქვრივი. როსტომ მეფემ მისი ასული შერთო აფხაზ გიორგი ანჩაბაძეს და მასვე დაუმტკიცა ელენეს ქმრის მკვიდრი ყმა-მამული (1653 წ. Qd -1653).

ენანი: ელენე-ხანუმი - უწყალობა შერმაზან სულთაშვილს მისი მკვიდრი ნასყიდი მამული მანანურ, ტერტერულ, გრიგოლა ბეგიჯანაშვილის მიწებამდე და საქაფა ფარაბულდახაშვილის ვენახამდე (1658 წ. 1449-2341).

ენანი - დედოფალი, ასული მამია გურიელისა, იხ., თანამეცხედრე ვამეყ დადიანისა, იხ., მისი ხელრთვა აქვს საბუთებს: 1448: 2152, 2153, 2154.

ენანი - 1662-1695 წწ. დიასამიძის ასული, დედოფალი-დედოფალი, რძალი თეიმურაზ (I) მეფისა და ხორეშან დედოფლისა, თანამეცხედრე დავით ბატონიშვილისა (1683 წ. 1449-112), ჰყავს: შვილები: მეფე ერეკლე I, იხ., ლუარსაბ, გიორგი, ერეკლე (1683 წ. 1449 -

-112), [შვილი შვილი] დემეტრე (XYII ს. II ნახ. Hმ-13158 ა). უწყალო ბაქაიხოსრო-სოღალაშვილს დედოფლის კარის სახლთუხუცესობა (1693 წ. YII.20. Sd-758); ნაზარალი-ხანთან ერთად ზაად აბაზაძეს, გიორგი, სვიმონ, ლევან, თეიმურაზ და როსტომ მეფეების მიერ ბოძებული წყალობის წიგნების საფუძველზე, განუახლა შემდეგი ყმა-მამულის წყალობა: შინდა-რას-გოგინა აღაბეგაშვილი, ბეჟია და შოი, კვახიაშვილები, ნიჭიზელი ბერუასშვილები, პარკაული შარული; ხაშურსა-ჩაჩანიძისეული მამული; ოძისსა-ჯღენტი და ლიპარიტაშვილი, ნოზაური ვენახი და ტედანი (1693 წ. YII.30.Hმ-1676); გათარხნა აბრამ პაპიძე ([1688-1695 წწ.] Hმ-15097); შენსორია ალავერდის წმინდა გიორგის შესაწირავი, თავისი შვილების, ლუარსაბის, გიორგის და დედოფალ ნესტანდარეჯანის მოსახსენიებლად და ერეკლეს სადღეგარძელოდ მაშინ, როდესაც რუსეთიდან ისპაანში ჩასულა შაჰ-სულეიმანთან (1683 წ. YIII.1. 1449-112); უბრძანა სახლთუხუცეს პაპუა [შალააძეს] თვალის სპერდას სარქისა და გასპარა ხითარიშვილების სახლ-კარსა და დუქანზე (XYIII ს. II ნახ. Hმ-13158); მოხსენიებულია ერეკლე მეფის მიერ ალავერდის წმინდა გიორგისათვის მიცემული ყმა-მამულის შეწირულების წიგნში; მის სახელზე ერეკლე მეფემ ალავერდის ტაძარში დააწესა ალაპი (1699 წ. II.25.1449-1852).

ელენე - თანამეცხედრე ბაგრატ მუხრანის ბატონიშვილისა, იხ.

ელენე - თანამეცხედრე პაატა გოგიბაშვილისა, იხ.

ელენე - ბატონი, მისი ნებართვით ფირყულა დასახლებულა მამულზე იმ პირობით, რომ მოაშენებდა მას და შემდეგ გუდარეხს ეყმობოდა (1680 წ. შემდგომ. Hმ-14667 შინაწ.).

ელენე - ასული პაპუნასი, იხ.

ელენე - დედა ნიკოლოზ მაღალაძისა, იხ.

ელენე - თანამეცხედრე ფარსადან დანასკერტელ-ციციშვილისა, იხ.

ელენე - ხორამზე ბატონიშვილის ასული, მისი კუთვნილი 11 თუმნის 8 თვის სარგებელი - 13 მინალთუნი, ფარემუზ ჯავახიშვილმა მიაბარა ლიპარს (XYII ს. 80-90-იანი წწ. Hმ-15002).

ელენე - მეფის ასული, დაამტკიცა ბევან ბატონიშვილის მიერ გიორგი ასათიანისათვის ბოძებული ზიკის წყალობის წიგნი (1700 წ. გეგეპ. N 72).

ელვარ - [სახლიკაც] ბანაროზისა, იხ.

ელია - მემღვიმე, მოწმე შიომღვიმის მონასტრის მიერ ნიანია ტახანიძისათვის მიცემული წყალობის განახლების წიგნისა ([1189-1200 წწ.] Ad-3).

ელია - მნათე, მოწმე კუირიკე და ბასილი ჯარაისძეების მიერ გიორგი მუშეროსისათვის მიცემული ვალის დაფარვის დაწერილისა (1200 წ. ახლო. Ad-4 ა).

ელია - მემღვიმე, ბასილი მოძღვართან ერთად გაუჩინა ბასილი ალავერდელს სამწირველო შიომღვიმის მონასტერში (XIII ს. Hმ-1586).

ელია - დმანისის მცხოვრები, იგი მამულთ წილად ხედა იოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ.] YIII.16. 1450-11/112).

ელთა - აკაელთას მცხოვრები, თეიმურაზ მეფემ იგი შესწირა ალავერდის ტაძარს თათის მეუღლის, ანას საალაპედ (1612 წ. Y. 10. 1448-5017).

ელთა - პეტრე სანელიძე: მღვდელი ათანასე, მოსე, ბერუა, გიორგი, ესაია, პაპია; შერმაზან. იესე ჯაფახიშვილმა იგი გაათარხნა (1614 წ. Hd-1561).

ელთა - პეტრე [ძმები]: შიომ, პაპუა, შვილი გაბრიელ. ქრისტე-დორე კათალიკოსმა მას გაუცვალა აღაიანის მიწა კუნელაში ათი ღლის მიწაზე (1655 წ. 1450-31/89).

ელთა - პეტრე ძმა მარდახა, მოწმე ნიკოლოზ მესუნძის მიერ ივანე ქავთარაძისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1663 წ. აბლო. Hd-8794 ბ).

ელთა - ძმა იორდანესი, იხ.

ელთა [ძმა] პაპუნასი, იხ.

ელთა - წოდში მის ნაქონ მამულზე ცხოვრობდა ქებაშვილი (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ელთა - ქინძარას მცხოვრები, წინამძღვრის ყმა, საამილახვროს დაეთრის მიხედვით ევალეზოდა ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ელთა - „კუონდელი“, იხსენიება ალექსანდრე მეფის მიერ კაცობერ თოდურძისათვის მიცემული სასისხლო სიგლის მტკიცებულებით ნაწილში (XYI - XVII სს. ქმ. N 1608 სას.).

ელთავა გიორგი - მღვდელი, მოწმე დავით კათალიკოსის მიერ ივანე ქავთარაძისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა ([1673 - 1696 წწ.] Qd-9661).

ელთავა მიხილია - გულერასკარს მცხოვრები, ლევან დადიანმა იგი შესწირა ბიჭვინტის ეკლესიას (1628 წ. Sd-2904).

ელთაზარ - ბიძა კვირილასი, იხ.

ელთაზარ - შვილი დეკანოზ ათანელისა, იხ.

ელთაზარ - როინ და პაატა [ჯაფახიშვილების] გაყრის შედეგად იგი საუღროსოდ ერგო პაატას ([1638-1658 წწ.] Hd-14691).

ელთაზარ - შვილი ნარიმანისი, იხ.

ელთაზარაი - წიფას მცხოვრები, სვიმონ მეფემ იგი შვილებით შესწირა ნიტრიის სიონს (1684 წ. Sd-2909).

ელთაზარაშვილი ბერი - მოწმე ოთარ ჩინჩალაძის მიერ ზაალ წინამძღვრიშვილისათვის მიცემული ევენახის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. XII. 28. Hd-1705).

ელთაზარიშვილი ივანე - გლეხი, [ჩხარის] ციხის მეციხოვნემ, გიორგი ბლუაშვილმა, მას წაართვა შვილი [ადლი] ტილო და ერთი ჩარეკი მარტილი (XVII ს. Ad-2233 ბ).

ელთაზარიშვილი იაგანა - მოწმე ბახია ჯუარაშვილის მიერ ბაინდურ შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1676 წ. 1450 - 9/12).

ელთარაშვილები - მოწმენი შიომ სეხნიაშვილის მიერ პაპუა ყაღლა-ნისშვილის შვილისათვის მიცემული ევენახის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. Hd-6622).

ელიარაშვილი - ნაზარალი-ხანმა მთავარეპისკოპოს [ქრისტეფორეს] და მის ძმებს უწყალობა პაპუას და მისი განაყოფების კეთილი მამული ე ლ ი ა რ ა შ ვ ი ლ ი თ და ბატონის ერთი კომლი ყმით (1693 წ. IY.3.Hd - 2593).

ელიარაშვილი აღიბეგა - ძ მ ა ბინდურ ელიარაშვილისა, იხ.

ელიარაშვილი აღიბეგა - მ ო წ მ ე ყ აზარას მიერ ბინდურ-გოგიბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. I.I.15.1450-7/15).

ელიარაშვილი აღხაზა - შ ვ ი ლ ი ღუშია ელიარაშვილისა, იხ.

ელიარაშვილი ასლანა - ძ მ ი ს წ უ ლ ი ღუშია ელიარაშვილისა, იხ.

ელიარაშვილი ბინდურ - ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: ღარსადან, აღიბეგა, დათია, გა ნ ა ყ ო ფ ე ბ ი: თამაზა, იხ., და სალმახანა იხ. [ელიარაშვილები], ალავერდა იასონისშვილთან ერთად მიჰყიდა ღარსელ არღუთაშვილს სტეფანოსის მიწა თამაზას მიწამდე (1684 წ. XI.26. 1450-29/8).

ელიარაშვილი დავრიშა - შ ვ ი ლ ი ღუშია ელიარაშვილისა, იხ.

ელიარაშვილი დათია - ძ მ ა ბინდურ ელიარაშვილისა, იხ.

ელიარაშვილი დელუყარდაშ - მ ო წ მ ე ბერ კიკაშვილის მიერ გივი [თუ-მანიშვილისათვის] მიცემული თავნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. I. ნახ. Hd - 13058).

ელიარაშვილი ღუშია - ბარბიჩნელი, ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: დავრიშა, აღხაზა, ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: პაპია, ასლანა. მ ი ჰ ყ ი ღ ა ბინდურ გოგიბაშვილს ზემო ბოლნისში, კალს ნაპირას, ორი დღის მიწა: ბოეაძორის ენახეზის ბოლოს - ერთი დღისა, საქმანჭის სამი დღისა და მდივანბეგის ზერის თავს - დღენახევერისა (1687 წ. YI.1.1450-6/13).

[ელიარაშვილი] თამაზა - 1668-1699 წწ. გა ნ ა ყ ო დ ი ბინდურ ელიარაშვილისა, იხ., მ ო წ მ ე: ელიზბარ ზუნბადაშვილის მიერ ქაიხოსროვ ყორღანაშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1668 წ. I.15. 1450-1/100), ბინდურ ელიარაშვილის მიერ ღარსელ არღუთაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. X.26. 1450-28/8), შერმაზან ხურდაყულაშვილის მიერ პაპუა ორბელიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. 1450-20/28).

ელიარაშვილი პაპია - ძ მ ი ს წ უ ლ ი ღუშია ელიარაშვილისა, იხ.

ელიარაშვილი სალმახანა - გა ნ ა ყ ო ფ ი ბინდურ ელიარაშვილისა (1684 წ. 1450-28/8), მ ო წ მ ე: დავით ტერტრაშვილის მიერ აღუა არემისშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. X. 17. 1450-14/16), ბინდურ ელიარაშვილის მიერ ღარსელ არღუთაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. XI. 26. 1450-28/8).

ელიარაშვილი ფარსადან - ძ მ ა ბინდურ ელიარაშვილისა, იხ.

ელიარაშვილი შავერდა - მ ო წ მ ე დინეზას მიერ პაპია გოგიბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1675 წ. II. 24. 1450-5/42).

ელასა - აპარელი კაცი, დარჩას მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ციანის საყდრის ბეგარა - გოკომური ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. N 92).

ელიასშვილები - შროველმა ეპისკოპოსმა ფილიპე თავთაქიძემ რომამ მამაცაშვილს უბოძა ვაშაური მამული იქ მცხოვრები ე ლ ი ა ს შ ვ ი ლ ე ბ ი თ და მ ა თ ი საგანაყოფო ნადირას კერძი მამულით (1680 წ. XI. 1450-48/22).

ელიასშვილი | ელიაშვილი

ელიასშვილი - რუისში, საყდრისუბანში მცხოვრები, ი გ ი, თავისი მამა

მულით, კონსტანტინე მეფემ უწყალობა აღბულა დანიასშვილს (1491 წ. 1448 - 63).

ელისაშვილი - ხახანა ოთიასშვილი ელიასშვილის მამულით ქაიხოსროსთან გაყრის შედეგად ერგო რამაზ [ზუმბულიძეს] (1651 წ. 11.13.1450-31/105).

ელისაშვილი - კოდმანს მცხოვრები, ქაიხოსრო და რამაზ [ზუმბულიძეების] გაყრის შედეგად იგი ერგო რამაზს (1651 წ. 1450-31/102).

ელისაშვილი - ახალდაბას მცხოვრები, იგი და ბასილა შვიდი ღლის მიწით წილად ხედნენ ჯიმშიტა [თემანიშვილს] (1656 წ. Hd - 12 2 72).

ელისაშვილი - ახალქალაქს მცხოვრები, მამულით წილად ხედა ჯიმშიტა თემანიშვილს (1656 წ. ახლო. Hd - 12 195).

ელისაშვილი - ორკომანს მცხოვრები, ამილახერის ყმა, საამილახეროს დაეთრის მიხედვით, ევალე ბო და მშვილდით ლაშქრობა (XVII ს. 1 ნახ. 1448-5032).

ელისაშვილი - მისი ვენახი ამილახერიშვილებთან სამამულე დავის გარიგების შედეგად ერგო იესე და ოთარ მურკანისშვილებს (1698 წ. Ad - 1077).

ელისაშვილი ავარანა - თამარაშენში მცხოვრები, ერთი კომლი, მაჩაბელთა ყმა, დროებით ეკირა ზაალ ერისთავს. შაჰნავაზმა იგი დაუბრუნა ზაალ მაჩაბელს (1671 წ. 1448-93).

ელისაშვილი ბასილა - ახალდაბას მცხოვრები, მამულითა და ღმინებს შუა მდებარე შვიდი ღლის მიწით ერგო ჯიმშიტა და მანუჩარ თემანიშვილებს (1656 წ. ახლო. Hd - 14665).

ელისაშვილი ბეჟან - შვილი ლაზარე ელისაშვილისა, იხ.

ელისაშვილი ბერიკა - შვილი პაპუნა ელისაშვილისა, იხ.

ელისაშვილი გეგელ - მოწმე ჯარდან ტატისშვილ-პაპუასშვილის მიერ შოშიტა მიქელასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. III.15. Sd - 608).

ელისაშვილი გიორგი - შვილი პაპუნა ელისაშვილისა, იხ.

ელისაშვილი დავით - შვილი ლაზარე ელისაშვილისა, იხ.

ელისაშვილი დათუნა - მოწმე ბახუტა გოჩიასშვილის მიერ გარსევან ქარტუმიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. Ad - 15 36).

ელისაშვილი ელია - [სახლიკაცი] მახარა ელიასშვილისა, იხ.

ელისაშვილი ზუბიტა - შვილი პაპუნა ელისაშვილისა, იხ.

ელისაშვილი თევდორა - მოწმე მახარა აღომლისშვილის მიერ ლომა ბლორძელისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა ([1626-1656 წწ.] 1450-12/127).

ელისაშვილი ლაზარე - ჰყავს შვილები: ბეჟან, შიომ, დავით. სუფრაჩი პაატაბეგისაგან იყიდა ვენახი დოვლათიარას, შირიმანათ სოლაღას და მანთაშაშვილის ვენახებამდე (1690 წ. IYQd - 5786).

ელისაშვილი მახარა - ჰყავს [სახლიკაცი] ელია (XVII ს. Sd - 1784 ბ). მოწმე: გიუა გიუაშვილის მიერ ოთია ინანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. Sd - 1784 ბ), გიორგი მაზიტასშვილის მიერ ოთია ინანაშვილისათვის მიცემული ტყის ნასყიდობის წიგნისა (XVIII ს. Sd - 1784 ა), ამილხარ ბეჟიტასშვილის მიერ ოთია ინანაშვილისათვის მიცემული

მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. შუა ხანები. Y.15. Sd - 1783).

[ელისაშვილი] ნადირა - ელიასშვილების საგანაყოფო ნადირას კუთვნილი მამული მროველმა ფილიპე თავთაქიძემ უწყალობა რობამ მამაცაშვილს (1680 წ. XI. 1450-48/22).

ელისაშვილი პაატა - ჰყავს შვილი სეხნია, მიჰყიდა სეხნია მეგრელიშვილს თავისი ნასყიდი ნაფუძირი იმ პირობით, რომ თუ სეხნია ამ მიწას გაყიდა, ისევე მისთვის მიეყიდა იმავე დასად (1690 წ. ახლ. კეპების 11).

ელისაშვილი პაპუნა - ჰყავს შვილები: ზუბიტა, ბერიკა, გიორგი. იგი [ელისე] თბილელს ჯავახეთიდან მოუყვანია და წინარეხში დაუსახლება. აქედან მისი ოჯახი აყრილა და კახეთში წასულა. შემდგომში, თბილელის ბრძანებით, კვლავ წინარეხში დაბრუნებულა. ხოლო მოგვიანებით, თბილელმა იგი კისისხევიში, დედოფლის მიერ ნაბოძებ მამულში, დაასახლა. პაპუნამ ელისე თბილელს მისცა თავშეწირულების წიგნი, რომლის თანახმადაც მას სიონის ღმრთისმშობლისათვის ყოველწლოურად უნდა მიერთმია ორი სპალნე ლენო (1656 წ. 1449-1812).

ელისაშვილი პაპუნა - ახრისს მცხოვრები, საამილახვროს დაეორის მიხედვით, მისი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ელისაშვილი სეხნია - შვილი პაატა ელიასშვილისა, იხ.

ელისაშვილი სეხნია - ვანათს მცხოვრები, ნუგზარ [დავლენისშვილის] მეკოდისპურე ყმა (1700 წ. 1448-3602).

ელისაშვილი ქიტია - მოწმე იოსებ თბილელის მიერ რობამ მამაცაშვილისათვის მიცემული სააკაძეებთან დავის გარიგების წიგნისა ([1676-1688წწ.] 1450-48/28).

ელისაშვილი შერმაზანა - ღრანეთს მცხოვრები, მოდიცარი სამღერელთა და ნადარბაზეველთა შორის სამამულე დავის გარჩევისას (XVII ს. Sd - 477 ა).

ელისაშვილი შიომ - შვილი ლაზარე ელიასშვილისა, იხ.

ელისაშვილი მათე - მოწმე კუთრიკე და ბასილი უარაისძეების მიერ გიორგი მუსხრისძისათვის მიცემული დაწერილისა ვალის დაბრუნების შესახებ (1200 წ. ახლ. Ad - 4 ა).

ელისაშვილი მათე - მოურავი და მოწმე მალ[...] დევდარიანის მიერ გარჯიკ გონბერიანისათვის მიცემული დაწერილისა ნაციხვარის მიყიდვის თაობაზე (XIY-XY სს. ლაგ. 12).

ელისაშვილი - უცნობი პირის იარაღისა და საქონლის ჩუსხაში აღნიშნულია, რომ იგი დაიპირეს და წაართვეს ოცი ხარი (XVII ს. Qd - 8681).

ელისაშვილი - ბოქა ულთუხუცი, მონაწილეობა მიიღო მისიურაძეებისა და გამყრელიძეების დავის გარჩევაში ([1658-1675 წწ.] Qd - 8925).

ელისაშვილი ელისაშვილი ელისაშვილი

ელისაშვილი - იხენიება სასამართლო დავის წიგნის ფრაგმენტში ([1574 - 1605 წწ.] Hd - 13903).

ელისაშვილი - [სახლიკაცი] პაპუნასი, იხ.

ელისაშვილი - როსტომ მეფემ უბრძანა დირბელებს ლაშქარში მონაწილეობა

და ელიზბართან შეერთება ([1633-1658 წწ.] Hd -14429).

ელიზბარ - შვილი ზებედესი, იხ.

ელიზბარ - ჰყავს ძმა, იხსენიება პასუხისმგებელ პირად ტერ-გეორჯ ვართანასშვილის ნასყიდობის წიგნში (1637 წ. I.14. Sd -743 მინაწ.).

ელიზბარ - [1641]-1648 წწ. სამეფო კარის მდივან-მწიგნობარი, დამწერი თეიმურაზ მედის მიერ: ქაიხოსრო ჩოლყაშვილისათვის ([1641-1648 წწ.] Hd -14674) და თამაზ ჩოლყაშვილისათვის (1648 წ. 1448-1501) მიცემული მამულების წყალობის წიგნებისა.

ელიზბარ - მას ეპირა არეშიშვილთა ნარიმანასეული მამული, რომელიც შემდეგ ბართააშვილებს მიუსაკუთრებიათ (1646 წ. 1450-14/10).

ელიზბარ - კავთისხევეში ჰყავდა ერთი კომლი ყმა ([1658-1675 წწ.] Hd -14534 ბ).

ელიზბარ (ვარ. ელისბარა) - [ძმა]: დიღმის წმინდა გიორგის ეკლესიის დეკანოზის, ათანელისა, იხ., გედიასი, იხ.

ელიზბარ - კარსნელი, დამწერი ვაგულას მიერ ქიტასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. XI.15. Ad -1806).

ელიზბარ - მის საზღვრამდე მიჰყიდა პატა შატბერაშვილმა მანუჩარ თუმანიშვილს მიწა (1665 წ. Y.I.Sd -54).

ელიზბარ - მამა გიორგისა, ჩადგა კედელი სათემო ვზაზე, რის გამოც ნიკოლოზ მთავარეპისკოპოსმა და გოდერძი მამასახლისმა მას დააკისრეს ყოველ წელს. პირმარხვის ორშაბათს, ოქონის ხატის დეკანოზის, მარკოზ [გარსევანიშვილისათვის] მიერთმია „თითო ლიტრა ზეთი ოცი სტილითა“ (1669წ. გპიგმ 152).

ელიზბარ - ციცი ციციშვილის აზნაური, მონაწილეობა მიიღო ხოსია და პაპუა ტატიშვილებს შორის სასისხლო დავის გარიგებაში (1672 წ. Hd -3235).

ელიზბარ - [ძმა] არდაშელისა, იხ.

ელიზბარ - [1677]-1686 წწ. მოწმე ზურაბ [მოურავიშვილის] მიერ ბინდურ პატაშვილისათვის მიცემული მიწის წყალობის წიგნისა ([1677-1688წწ.] Hd -9331), მახარე ელისაბედაშვილის მიერ შამხანა ყანდურალაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. III.1.1448-2948).

ელიზბარ - მისი მიწა ესაზღვრებოდა ბახუტა შატბერაშვილის მიერ მაქია აღუქსანაშვილ-ნანუკაშვილისათვის მიყიდულ მიწას (1683 წ. 1450-10/162).

ელიზბარ - მისი მიწა ესაზღვრებოდა დავით აბაშიშვილ-ბართააშვილის მიერ სეხნია არეშისწყლისათვის მიყიდულ მამულს (1683 წ. 1450-14/13).

ელიზბარ - შვილი მამასახლის კირაკოზისი, იხ.

ელიზბარ - 1686-1692 წწ. მგალობელი, მოწმე: ბერუკა ქარტიძის მიერ არდაშელ დეკანოზიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. Ad -1764), მამუკა პაპუჩაშვილის მიერ არდაშელ [ზუმბულიძისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. 1450-31/86).

ელიზბარ - ჯავახი, მოწმე პაპუნა კეზერელის მიერ თინათინ უგაბაძისათვის მიცემული ეენახის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. I.1. Ad -1201).

ელიზბარ - შვილი აკოდასი, იხ.

ელისბარ – სახასო მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე გივი სააკაძის მიერ ლიპარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. XII.19. 1450-3/56).

ელისბარ – სახასო ა ზ ნ ა უ რ ი, [ძ მ ა] გიორგისა, იხ.

ელისბარ – ახალქალაქია მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე დავით ფირა-ლისშვილსა და დავით [მორუაგისშვილს] შორის წისკვილის თაობაზე დავის გა-რიგების წიგნისა (XVII ს. ბოლო მეოთხ. Hd –2023).

ელიზ[ბ]არ – ირაგას მცხოვრები, სამღერგელთა და ნაღარბაზეველთა შორის სამამულე დავის გარჩევაში მონაწილეობდა, როგორც მ ო ღ ი ც ა რ ი (XVIII ს. Hd –477-ა).

ელისბარ – სავანელი, მ ო წ მ ე პატა აბაშიძის მიერ მლივან გივი [თუმა-ნიშვილისათვის] მიცემული ყმის წყალობის წიგნისა (XVIII ს. IY მეოთხ. 1450 –4/180).

ელისბარბეგ – ყენის ყ უ ლ ი, მ ო წ მ ე ზაალ [ციციშვილისა] და მისი ძმისწულის, უთრუთის სამამულე დავის გარიგების წიგნისა (1700 წ. Hd –13829).

ელიზბარ – დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე იორამის მიერ გივი თუმანიშვი-ლისათვის მიცემული ხელწერილისა (XVII-XVIII სს. მიჯნა. Hd –915).

ელიზბარა|| ელისბარა

ელისბარა – კარშავარს მცხოვრები, ი გ ი მამულით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ.] VIII.16.1450-11/12).

ელისბარა – ი გ ი ზებედე კათალიკოსმა უწყალობა ზურაბ გარაყანიძეს (1610 წ. 1450-17/156).

ელიზბარა – დოესს მცხოვრები, ჰ ყ ა ე ს გ ა ნ ა ყ ო დ ი ბერია. წილად ხვდა ქაიხოსრო [ციციშვილს] ([1664-1673 წწ.] 1448-5042).

ელისბარა – შ ვ ი ლ ი დათუნასი, მ ო წ მ ე გიორგი თეთრაძის მიერ პა-პუა [მალალაძისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ. III.15. 1450-30/122).

ელიზბარა – მ ი ს მიწამდე მიჰყიდა მამულა ამირალაშვილმა ზურაბ თუმა-ნიშვილს ხახანასეული მიწა სველნეთში (1678წ. Y.20.Hd –10).

ელიზბარა – ქალაქს მცხოვრები, ნაზარალი-ხანმა ი გ ი უწყალობა [მე-ითარ] მანუჩარს (1689 წ. 1450-53/91).

ელისბარა – ალელი, მ ო წ მ ე ანანია ქიტუაშვილის მიერ ოპანა ყავარ-დელაშვილისათვის მიცემული სახლის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. X.27. Hd –13130).

ელისბარა – [ატენის] მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე ბერიკა იშხანა-შვილის მიერ ყალანდარ თუმანიშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (XVIII ს. დამლევი. 1450-3/33).

ელიზბარაშვილი|| ელისბარაშვილი

ელისბარაშვილი – მ ი ს ი ნაოხარი მამული თეიმურაზ მეფემ უწყალობა ქილიფდარ ბახუტას (1622 წ. YI.20. 1448-548).

ელიზბარაშვილი – დალეთს მცხოვრები, წილად ხვდა ყორჩიბაშ ბადურ [ცი-ციშვილს] წატურას ნაცვლად (1651 წ. ახლო. 1450-37/161).

ელიზბარაშვილი – ი გ ი თავისი მიწა-წყლით იყიდა ზურაბ თუმანისშვილ-მა ესტატე [თუმანიშვილისაგან] (1680 წ. III.31. Hd –2519).

ელისბარაშვილი – ანდრიას მცხოვრები, მამულით წილად ხვდა ლურამიშხან

[ბარათაშვილს] (XYII ს.ბოლო. 1450-26/265).

ელიზბარაშვილი - მისი მამული ვერხუნალს ეკუთვნოდა [ბარათაშვილს] (XYII ს.ბოლო.1450-33/286).

ელისბარაშვილი ავთანდილ - გორელი, ჰყავს: ძმა გორგი (XYII ს. 1450-45/26), [სახლიკაცი] ბაინდურ-ელიზბარაშვილი, იხ.

იყიდა რუისელი დათუნა იორდანისშვილისაგან ეენახი პაპიასშვილისა და არაშენდელი კაცისათვის მიუიღულ ეენახებამდე (XYII ს. 1450-45/126).

ელისბარაშვილი ამირა - მოწმე ნეფ... ზაქარიას მიერ ამირალაანთ გაბრიელასათვის მიცემული სასახლის ადგილის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ.

IX. 1449-964).

ელიზბარაშვილი ასლამაზ - [ძმა] ზურაბა ელიზბარაშვილისა, იხ.

ელიზბარაშვილი ბაინდურ - ჰყავს [სახლიკაცი] ავთანდილ, გორგი. იყიდა ბერძენა საინაძისაგან მამული (XYII ს. 1450-45/121).

ელიზბარაშვილი ბერი - პაატა ლარაძისათვის იგი წაურთმევია მისსავე განაყოფს, ზურაბ ლარაძეს. ნაზარალი-ხანმა იგი დაუბრუნა ძველ პატრონს (1693 წ. XII.23.1450-10/135).

ელისბარაშვილი გორგი - ძმა ავთანდილ ელისბარაშვილისა, იხ., [სახლიკაცი] ბაინდურ ელიზბარაშვილისა, იხ.

ელიზბარაშვილი გოგინა - სამამულე დავა ქონდა ხოჯაბეგაშვილთან. დავის გარიგების შედეგად მიწა მას დარჩა (1681 წ. 1450-45/132).

ელიზბარაშვილი დავით - ისესხა ასლან [რ]ევაზიშვილისაგან ერთი თუმანი თეთრი, რაშიც მსესხებელს გირაოდ მისცა ორი სახლი. დაუღო პირობა, რომ არ მოსთხოვდა სახლების ქირას, თუ არც მსესხებელი მოსთხოვდა მას თეთრის მარგებელს (XYII ს. Hd - 15007).

ელიზბარაშვილი ესტატე - უცნობი პირის საქონლის ნუსხაში აღნიშნულია, რომ მისთვის ყმის საფასურად მიუციათ საქონელი (XYII ს. Hd - 15039).

ელიზბარაშვილი ზოპრაბა - მოწმე მირიმანაანთ შალუბათისშვილ ალაჯანას მიერ ხეჩუასათვის მიცემული ქულბაქის ნასყიდობის წიგნისა (1611 წ. 1450-22/117).

ელიზბარაშვილი ზურაბა - 1667-1678 წწ. ხელთუბნელი, ჰყავს [ძმები]: ასლამაზ, ბერაბ, პაპუა (1678 წ. Sd - 12). თექვსმეტი ღლის მიწით იგი წილად ხელა ესტატე [თუმანიშვილს] (1667 წ. 1450-4/118); ესტატე ხოსიტა - შვილმა იგი მიჰყიდა ზურაბ თუმანიშვილს (1678 წ. Y.15. Sd - 12); მოწმე: ესტატე თუმანიშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული ყმის (1673 წ. XII.2. Sd - 41) და ზურაბ [თუმანიშვილისათვის] მიცემული მამულის (1675 წ. XI.10. Ad - 994) ნასყიდობის წიგნებისა.

ელიზბარაშვილი თამაზ - ხეკორძელი, მოწმე პეტრე ხუციშვილის მიერ ძელია ვარამასშვილისათვის მიცემული ნაღძძრის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. Sd - 45).

ელიზბარაშვილი მაზანა - ჰყავს [ძმები]: მაზიტა, ხუციო. მას ქპონია ნაყიდი კურში ქვათახევის მონასტრის ყმის მიერ თვითნებურად „გაყიდული“ მიწა ([1700 წ.]-1449-1869).

ელიზბარაშვილი მაზიტა - [ძმა] მაზანა ელიზბარაშვილისა, იხ.

ელიზბარაშვილი მახუკა - მოწმე დავით ბიძინაშვილის მიერ ძლევის

მთავარმოწამის ხატისათვის მიცემული მიწის შეწირულების წიგნისა (1680 წ. 1450-32/325).

ელიზბარაშვილი შერაბ - [ძ მ ა] ზურაბა ელიზბარაშვილისა, იხ.

ელიზბარაშვილი ნაზარა - იხ. [წანშიაშვილი] ნაზარა

ელიზბარაშვილი პაპუა - [ძ მ ა] ზურაბა ელიზბარაშვილისა, იხ., მ ო წ-მ ე ესტატე ხოსიტაშვილის მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. Y. 15. Sd -12).

ელიზბარაშვილი ქიტია - 1679-[1696] წწ. მ ო წ მ ე: პანია ისპანაშვილის მიერ ოთარ [გერმ. ნოზიშვილისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. Hd -2 184), ირემა კახიშვილის მიერ პაპუნა გოსტაშაბიშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა ([1688-1696 წწ.] Hd -2 478).

ელიზბარაშვილი ქუმსია - მ ო წ მ ე პაპუა შატბერაშვილის მიერ მიქელ ფირუაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. YII. Sd -66).

ელიზბარაშვილი ხუცო - [ძ მ ა] მაზანა ელიზბარაშვილისა, იხ.

ელიზბარისშვილი | ელიზბარისშვილი

ელიზბარისშვილი ხოსია - იხ. დავითისშვილი ხოსია

ელიკა - ბაადურ [ციციშვილის] მიერ გამოფიცული სამწვერისული მამულების ნუსხაში აღნიშნულია, რომ მ ი ს ი ნაქონი სამი დღის მიწა კაკალა - შვილს ჰქონდა (1671 წ. Hd -833).

ელიკასშვილი | ელიკაშვილი

ელიკაშვილი - ავენეს მცხოვრები, მოხსენიებულია [ჯალაგანდიშვილთა] წილის ბარათში ([1676-1709 წწ.] 1450-31/2).

ელიკასშვილი - სანებელში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ორი [კომლი] ე ლ ი კ ა ს შ ვ ი ლ ი მამულით ერგო ედიშერს ([1688-1703 წწ.] Hd -1636).

ელიკასშვილი ზიძინა - ერტის მცხოვრები, გიორგი მეფემ ი გ ი, მამულთ, უწყალობა ბეჯან თურქისტანიშვილს ([1688-1703 წწ.] 1450-18/97).

ელიკაშვილი თაზია - ძ მ ა ნასყიდა ელიკაშვილისა, იხ.

ელიკაშვილი თევდორე - ბ ი ძ ა ნასყიდა ელიკაშვილისა, იხ.

ელიკაშვილი ივანა - ძ მ ა ნასყიდა ელიკაშვილისა, იხ.

ელიკაშვილი ნასყიდა - ჰ ყ ა ვ ს: ძ მ ე ბ ი: თაზია, ივანა, ბ ი ძ ა თევდორე. მიჰყიდა შერმაზან ხაშარაძეს ადგილი ბასილაშვილისა და ყუროლდა - შვილის მიწებამდე (XYII ს. 80-90-იანი წწ. 1450-45/220).

ელინახაშვილი ბაბაჯანა - 1623-1632 წწ. შ ე ლ ი ელინახა ელინახაშვილისა, იხ., მ ო წ მ ე ანტონ ვეციკაშვილის მიერ ქოქლასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1623 წ. II. S. Sd -35).

ელინახაშვილი ელინახა - ჰ ყ ა ვ ს შვილი ბაბაჯანა. მ ი ჰ ყ ი დ ა აღწესა გოზალბეგიშვილს თავისი ნასყიდი ექვსი დღის ანეოლის მიწა პაპიქურამდე და მატის მიწამდე (1632 წ. Y. 1:2. 1450-53/100).

ელიოზ - 1399-1419 წწ. გოზირახისძე, ქართლის კ ა თ ა ლ ი კ ო ს ი, ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა გრიგოლ ([1399-1419 წწ.] ქრ. II. 206.). შ ე ს წ ი რ ა სვეტიცხოველს თავისი ძმის, გრიგოლის სააღაპედ გრიგოლის მიერვე ნაყიდი ქათათაური მამული, გიორგანს და ახატანს-დათუა შალვაშვილისაგან ნაყიდი ვენა-

ხი ([1399-1419 წწ.] ქრ. II.206); უ წ ყ ა ლ ო ბ ა მცხეთიშვილ იოვანე ცხე-
ოსნიძეს ბაგრატ და გიორგი მეფეების მიერ ჩამორთმეული მამული თ ა ე ო ს ი
ძმების სააღაპედ და მასვე მ ი ჰ ყ ი დ ა ბუბრისძე ([1399-1419 წწ.] ქრ. II.
218); დ ა ა მ ტ კ ი ც ა გიორგი მეფის მიერ დაღაუანდ დაღაუანდიშვილისათ-
ვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნი (1401 წ. 1450-11/103); მ ი ს ი კ ა-
თ ა ლ ი კ ო ს ო ბ ი ს დ რ ო ს სვეტიცხოველს შესწირავს: გიორგი მეფემ -
- მამული ციხელნი, ველი, მუხრანის პირს - ადგილი შარაბხანამდე, წეროვნი-
საკენ - გორაკაი, რუსხმულამდე - მიწები (1399 წ. 1449-1662), ამილახორმა
ხიმშია აბულეთისძე-აბაზასძემ - ძაგნაკორნას გლეხი შერგილას შვილი, ნოდო-
კრელი გლეხები და გაათავისუფლა ისინი სარუე გამოსაღებებისაგან, გაიჩინა
სვეტიცხოველში ალაპი (1405 წ. I.Y.13. 1449-1510), დავით ცნოდისძემ - სოფ-
ლი ალაიანი (1408 წ. Y.26. 1449-1511), ალექსანდრე მეფემ - თავისი ბებრის,
რუსას სააღაპედ - თბილელასძენი: ლომი, გიორგი, გაბრიელ, ცბელა და იოვა-
ნე (1413 წ. I.X.20. 1449-1512), გუგუნა კაჩიშისძემ - თავისი მკვიდრი მამუ-
ლები სათივეს და კურძეულს ბოლოს (1415 წ. ქრ. II.223), ლაჩინა სოლუღას-
ძემ - გორში გოლიანური ვენახი (1419 წ. ქრ. II.224), ალექსანდრე მეფემ - სოფ-
ლები: ტურათა და აგარა (1419 წ. I.X.22. Art-1839), მონაზონმა ულუმბიამ თა-
ვისი მეუღლის, კახაბერ ჩიჯაყაძის სააღაპედ - ბუკისძისეული მამული ხეველ-
რეთში ([1399-1407 წწ.] 1449-1640), ერისთავმა ნუგზარ შაბერისძემ - ბოტო-
ტაში თბილელაური ვენახი და ითხოვა ალაპის გადახდა ნათლისღების დღეს
([1399-1419 წწ.] 1449-1756), მანვე - ატენს ნასყოფ ვენახი ([1399-1419 წწ.]
ქრ. II.225), ქავთარ ლაქუზასძემ თავის სააღაპედ - ძაგნაკორნაში მკვიდრი
მამული - პაწაძისძეული ვენახი ([1399-1419 წწ.] 1449-1188), ივანე [ჯაყელმა] -
- ნოას სამხარასძე მამულით ([1399-1419 წწ.] 1449-1645), ასათ თავხელის -
ძემ - გრანს გლეხები, ჩაჩჩისეული და კონორი მამულებით ([1399-1419 წწ.]
1449-1635), ამირან იშხანაურმა - გორს ულუმბელაური ვენახი ([1399-1419 წწ.]
ქრ. II.221), თაყა - ნასკერტელმა - ატენს ლურსმალაური მამული ([1412 -
-1419 წწ.] ქრ. II. 222-223), ალექსანდრე მეფემ - ატენის ხევს, სიონის უკან,
ზეარი (1424 წ. act: [1412-1419 წწ.] ქრ. II.228); მ ი ს ი კ ა თ ა ლ ი კ ო ს ო
ბ ი ს დ რ ო ს: დავით ბერისძემ მიჰყიდა სვეტიცხოველს ვენახი ბოტოტას ზერის
ბოლოს (1411 წ. 1449-1651), ალექსანდრე მეფემ დაუმტკიცა სვეტიცხოველს თავ-
ბერისძეთა შეწირულება ლეთეთში (1413 წ. II.11. 1449-1624).

ელიოზ - დ ა მ წ ე რ ი ლეონ მეფის მიერ მკსიძე ჩოღაყაშვილისათვის მი-
ცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1566 წ. I.19. 1449-2285).

ელიოზ - კისისხევს მცხოვრები, თეიმურაზ მეფემ ი გ ი შესწირა ალა -
ვერდის ტაძარს (1612 წ. Y.10. 1448-5017).

ელიოზ - შ ვ ი ლ ი ისევ ხუცესისა, იხ.

ელიოზაშვილი ოტია - ლეონ მცხოვრები, ლეანის ყმა, ერთი კომლი, ერ-
თი თავი (XYII ს. Hd-14912-ი).

ელიოზის შვილი | ელიოზი შვილი | ელიოზისძე

ელიოზისძე - ქრცინეაღს მცხოვრები ურია, მოხსენიებულია სვეტიცხო-
ვის დაკარგული ყმა-მამულის ნუსხაში ([1519-1530 წწ.] 1449-1619), [სტიმონ]
მჭედმ განუახლა მ ი ს ი შეწირულება სვეტიცხოველს ([1559 წ.] XII.1.1449-
-1312, [1556-1560 წწ.] XII.1. Hd-8712).

ელიოზიშვილი – შაჰნავაზმა უცნობ პირს უწყალობა ერთი კომლი ელიოზიშვილი (1663 წ. IV. Hd – 15061).

ელიოზისძე გაბრიელ – იხ. გედევანიშვილი-ელიოზისძე გაბრიელ

ელიოზისშვილი გედაონ – [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] ელიაზარ ელიოზისშვილი – სა, იხ.

ელიოზისძე (ვარ. ელიოზისშვილი) გედეონ (ვარ. გედევან) – 1565 – 1588 წწ. მ (იხეთიშვილი, ჯვარიისმცერიტველი (1573 წ. Sd – 527).

ჰყავს: მამა გულბათ ელიოზისძე, იხ., შვილი დავით (1588 წ. Hd – 2526). ნიკოლოზ კათალიკოსმა მას უწყალობა ბარაუნში მამული და ოთხი კომლი კაცი: კახიაშვილი, ბორჯალა მაჭარაშვილი, დოცხვერა აპრილაშვილი და არსა ვეღაშვილი (1588 წ. Hd – 2526); მოწმე ელისბარ სოლადაშვილის მიერ პაპუნა მალაღაძისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1565 წ. 1448 – 5087).

ელიოზისძე-გედევანისშვილი აბიათარ – იხ. გედევანისშვილი-ელიოზისძე აბიათარ

ელიოზისძე-გედევანისშვილი გედევან – იხ. გედევანისშვილი-ელიოზისძე გედევან

[ელიოზისძე]-გედევანისშვილი ზაალ – იხ. გედევანისშვილი-[ელიოზისძე] ზაალ

[ელიოზისძე]-გედევანისშვილი ზაზა – იხ. გედევანისშვილი-ელიოზისძე ზაზა

ელიოზისძე-გედევანისშვილი როსებ – იხ. გედევანისშვილი-ელიოზისძე როსებ

ელიოზისძე გიორგი – იხ. გედევანისშვილი-ელიოზისძე გიორგი

ელიოზისძე (ვარ. ელიოზიშვილი) გულბათ (ვარ. გულბად) – 1544 – 1573 წწ. სასხორელი, ჰყავს: შვილი გედეონ (1573 წ. Sd – 527), ძმისწული ელიოზ (1544 – 1573 წწ. 1448 – 9233, Sd – 527). გაეყარა თავის ძმისწულს, ელიოზს. მან მიიღო საფლაროს წილი: ჟირიული და პატატუნაური მამულეების ნახევარი, ბაბუცაშვილი მამულით, ქრისტესია და ბაია მამულეებით, მირიანას ნახევარი მამული, ნადირა და მალუცა მამულეებით, მიქელაური მამული, ბაღნაურის მამული; სვიმონ მეფემ დაუმტკიცა წილში ნარგები მამულეები (1573 წ. Sd – 527); მოწმე ყულია ელმისაშვილ-ხოჯაშვილის მიერ სარქისა ეზოაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1544 წ. I. 10. 1448 – 9233).

ელიოზისძე დავით – იხ. გედევანისშვილი-ელიოზისძე დავით

ელიოზისძე დანიელ – ჯვარიისმცერიტველი, ბაგრატ მეფემ დაუმტკიცა უწყალობა მის მკერა ნაყიდი სოფლების, სასხორის და დარბაზისრანის ხეკორძულას წყლებით, აგრეთვე დააეღა თავისთვის აღაპის გადახდა და ეამისწირვა (1467 წ. I. 21. Qd – 27).

ელიოზისძე დიმიტრი – ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ე ბ ი]; მახარებელი, ზაქარია, ელიოზ. აღწესანდრე მეფემ იგი [სახლიკაცებთან] ერთად თავისი საფლავის მწირველად და მეეგვიტრედ დაადგინა (1441 წ. ქრ. I. 249).

ელიოზისშვილი ელიაზარ – ჰყავს [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ე ბ ი]; იოვანე, გედაონ. შესწირა შიომღვიმის მონასტერს ლომინასაგან ნაყიდი მიწა აღესებაძის ვენახთან, აგრეთვე – რუს ქვემოთ ნაყიდი სახლები მამულეებითურთ, გიორგი კარმაჯლისაგან ნაყიდი ვენახი და რუს ზემოთ – ბედანაშვილისაგან ნაყო-

ლი მიწა. მიჰყიდა შიომღვიმის მონასტერს ფონთხელას ზედა ვენახი კარმაულისა და მიქიაშვილის ვენახებამდე (1492 წ. 1449-1615).

ელიოზისძე ელიოზ - 1441-1454 წწ. [სახლიკაცი] დიმიტრი ელიოზისძისა, იხ., დამწერი: რამინ გობელისძის მიერ სეგტიცხოვლისათვის ბოძებული ყმა-მამულის შეწირულების წიგნისა (1451 წ. III.8.1449-1481), დავით კათალიკოსის მიერ ჯვრის მეკულუხეთათვის დადებული კულუხის გადასახადის დაწერილისა (1454 წ. I.11. 1449-1525).

ელიოზისძე ელიოზ - 1544-1573 წწ. ძმისწული გულბათ ელიოზისძისა, იხ., მოწმე ყვლია ელიოშაშვილ-ხოჯაშვილის მიერ სარქისა ეზიაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1544 წ. I.10. 1448-9233); იხსენიებდა ავთანდილ ბარათაშვილის მიერ მგელია ვალაშვილისათვის მიცემულ მამულის გაცვილობის წიგნში: მას მგელიასათვის მიწები მიუცია ახოთაში (1637 წ. II.12. 1448-2936).

[ელიოზისძე] ზაქარია - [სახლიკაცი] დიმიტრი ელიოზისძისა, იხ. ელიოზისძე (ვარ. ელიოზისშვილი) ზურაბ - სეგტიცხოვლის აზნაური, ლუარსაბ მეფეს, „დიდ ბატონს“, [მისი წინაპრისათვის] უწყალობებთა ნასოფლარები: დალანი, მეძლეოთი, გოგასგვერდი, სახუევაი, შეხუეტილა და ღანიბანი. ამ ნასოფლარებზე მას შედაეებთა აბაშ ბარათაშვილი. როსტომ მეფის ბრძანებით დავა გაარიგეს. სადაო ნასოფლარები დარჩა ზურაბს (1657 წ. Qd-2153).

ელიოზისშვილი იოვანე|იოანე

ელიოზ[ი]შვილი იოვანე - 1492-1542 წწ. [სახლიკაცი] ელიაზარ ელიოზისშვილისა, იხ., ჰყავს [შვილი] მახარებელი. მიჰყიდა მღვიმის კანდელაკს, გრიგოლ დედაბრისვილს მტკერის პირას მღვებარე თავისი მიწა, რის სადასურადაც გამოართვა კანდელაკისეული მამული სხალტბაში და ბატონისაგან მიღებული მღვიმის მამული (1542 წ. Y.20.Sd--134).

ელიოზისშვილი იოანე - მოწმე პაატა თაზისშვილის მიერ თავისი, განაყოფის, ელიზბარისათვის მიცემული ვენახის გაცვილობის წიგნისა (1634 წ. III. 23. 1450-25/147).

ელიოზისძე მამაგული - 1442-1498 წწ. მოწმე: მისრი ელილაშვილის მიერ იესე კარმაულისათვის მიცემული ანდერძის წიგნისა (1442 წ. ქრ. II. 252-253), საამ გაბრიელისშვილის მიერ იესე კერძეულისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1498 წ. ქრ. II.312).

ელიოზისშვილი მამისიშვილი - გლდანში მცხოვრები, ხელოსანი, ზაალ ჯანდიერისშვილის ყმა, ერთი კომლი, ერთი თავი, ერთი თოფი (XVII ს. Hd - -14912 -დ).

ელიოზისძე (ვარ. ლაზარესშვილი) მამუკა - მისი ნაქონი სოფელი მუხათო გვერდი ევდემონ კათალიკოსმა უწყალობა დავით ელიოზისძეს (1630 წ. sc: [1633-1638 წწ.] 1450-38/191).

- ელიოზისძე მახარებელი - [სახლიკაცი] დიმიტრი ელიოზისძისა, იხ.
- ელიოზ[ი]სშვილი მახარებელი - [შვილი] იოვანე ელიოზ[ი]სშვილისა, იხ.,
- ელიოზისძე პაპუნა - იხ. გედევანისშვილი-ელიოზისძე პაპუნა
- ელიოზისძე პეტრე - იხ. გედევანისშვილი-ელიოზისძე პეტრე
- ელიოზისძე როსებ - იხ. გედევანისშვილი-ელიოზისძე როსებ

ელიოზისძე-სეფიშვილი დავით - შ ვ ი ლ ი მამისთვალა ელიოზისძე-სეფიშვილისა, იხ.

ელიოზისძე-სეფიშვილი იბრაიმა - შ ვ ი ლ ი მამისთვალა ელიოზისძე-სეფიშვილისა, იხ.

ელიოზისძე-სეფიშვილი ისრაელ - ძ მ ა მამისთვალა ელიოზისძე-სეფიშვილისა, იხ.

ელიოზისძე-სეფიშვილი ისხაკა - შ ვ ი ლ ი მამისთვალა ელიოზისძე-სეფიშვილისა, იხ.

ელიოზისძე-სეფიშვილი მამია - შ ვ ი ლ ი მამისთვალა ელიოზისძე-სეფიშვილისა, იხ.

ელიოზისძე-სეფიშვილი მამისთვალა - „თოთინასძე“, 3 ყ ა ვ ს: ძ მ ე ბ ი: სელი, ისრაელ, შ ვ ი ლ ე ბ ი: შამოელ, ისხაკა, მოშია, ყაზნია, მამია, იბრაიმა, შალომა, დავით, მიხელა. ბაგრატ მეფემ მცხეთიშვილობის ძველი საბუთის საფუძველზე მ ა ს . განუახლა სისხლის ფასი - 600000 კირმანეული თეთრი (1457 წ. 1 Y. 1. Sd - 2887-ე სას).

ელიოზისძე-სეფიშვილი მიხელა - შ ვ ი ლ ი მამისთვალა ელიოზისძე-სეფიშვილისა, იხ.

ელიოზისძე-სეფიშვილი მოშია - შ ვ ი ლ ი მამისთვალა ელიოზისძე-სეფიშვილისა, იხ.

ელიოზისძე-სეფიშვილი სეფი - ძ მ ა მამისთვალა ელიოზისძე-სეფიშვილისა, იხ.

ელიოზისძე-სეფიშვილი ყაზნია - შ ვ ი ლ ი მამისთვალა ელიოზისძე-სეფიშვილისა, იხ.

ელიოზისძე-სეფიშვილი შალომა - შ ვ ი ლ ი მამისთვალა ელიოზისძე-სეფიშვილისა, იხ.

ელიოზისძე-სეფიშვილი შამოელ - შ ვ ი ლ ი მამისთვალა ელიოზისძე-სეფიშვილისა, იხ.

ელიოზიშვილი სეხნია - კათალიკოსის მოხელე, იხსენიება კათალიკოს იოვანე დიკსამიძის მიერ ერთობილთ თრიალელთათვის ბოძებულ საბაღახის განწესების წიგნში (1697 წ. 1 Y. 23. 1448-5066).

ელიოზიშვილი ქაიხოსრო - იოანე სუმბულიძისათვის მ ა ს დაუხოცავს ღორები. ზარალის ასანაზღაურებლად იოანესათვის უნდა მიერთმია ძროხა, მაგრამ, იორდანეს თავმდებობითა და გაბრიელ დეკანოზის შუამავლობით, ზარალი დაფარა ნავენახები მიწით, რომელიც პეტროზას ვენახის ქვემოთ მდებარეობდა; მ ო წ მ ე პაპანა წივეწივაშვილის მიერ იოანე სუმბულიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1613 წ. 1450-31/139).

ელიოზისძე-ხუციასშვილი ბახუტა - 3 ყ ა ვ ს ძ მ ა ბეჟან. მ ი 3 ყ ი დ ა რევაზ [მალაქის] შიმშილობის დროს თავისი მეოთხედი წილი მამული ახოტში და ექვსი ნასოფლარი; დოღანი, მეძლეოთი, გოგასგვერდი, სახვენი, ლანიბა, შეხვეტილა (1689 წ. 1450-30/135).

ელიოზისძე-ხუციასშვილი ბეჟან - ძ მ ა ბახუტა ელიოზისძე-ხუციასშვილისა, იხ.

ელისაბედ - იხ. ელენე-ყოფილი ელისაბედ

ელისაბედაშვილი ბაატაი - ძ მ ა მამისა ელისაბედაშვილისა, იხ.

ელისაბედაშვილი ელისე - მ ო წ მ ე ამილბარ ამილბარაშვილის მიერ ესტატე ხახანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1613 წ. III. Hd -2966).

ელისაბედაშვილი მამისა - ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: ბაატაი, ნადირა. მარეხმა ი. გ ი შესწირა [ურბნისის] წმინდა ეესტათის სახელობის ეკლესიას (1624 წ. 1448-4258).

ელისაბედაშვილი მახარე - მ ლ ვ დ ე ლ ი, მიჰყიდა შამირანა ყანდურალაშვილს სოკოსხევის მამული ხიციანთ გზამდე და ფელიკაშვილის მიწამდე (1686 წ. III. I. 1448-2948).

ელისაბედაშვილი ნადირა - ძ მ ა მამისა ელისაბედაშვილისა, იხ.

ელისაი - დმელიას მცხოვრები, რჩეულაშვილების ყ მ ა, ენუქ რჩეულა - შვილმა ი. გ ი ნახევარი მამულით და ფარნაოზაი შესწირა ევაჰანის ქვაბებს (XI Y - XY სს. Ad -933 -კედი 4v-5 v).

ელისასშვილი | ელისაშვილი | ელისაანთ

ელისასშვილი - მ ი ს ი საკომლო ქვემო ნიქოზს ნაზარალი-ხანმა უბოძა პაპუნა ფანჯელიშვილს (1689 წ. XI. 16. 1448-53).

ელისასშვილი - მ ი ს ი მამული კობტას ეკუთვნოდა [ბარათაშვილს] (XY II ს. ბოლო. 1450-:33/286).

ელისაშვილი - დაიჭრა და მოკვდა მერაბ სააკაძის სიძისა და მისი შვილების განაყოფებთან შეტაკების დროს (XY II ს. შუა ხანები. Qd -826).

ელისაშვილი (ვარ. ელისაანთ) ბერა - 1680-1692 წწ. ძ მ ა ელისა ელისაშვილისა, იხ., მ ო წ მ ე გოგია მეხრისშვილის მიერ ზუბიტა მახარასშვილი-სათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. IX 1448-8750).

ელისაშვილი ბერი - მ ო წ მ ე თამაზ ფარეშიშვილის მიერ სუფრაჩის შვილი იოსებ წინამძღვრისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1657 წ. 1450-15/23).

ელისასშვილი დათუნა - ბროწლეთს მცხოვრები, მ ო ყ ა ლ ნ ე გ ლ ე ხ ი, ერთი კომლი, ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა ივანა, ნაშენი- ერთი ვაჟი. იხსენიება ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დათარში (XY II ს. II ნახ. Qd -7017).

ელისაშვილი ელისა -- 1680-1692 წწ. ჰ ყ ა ვ ს: ძ მ ა ბერა, შ ე ი ლ ი იორაში (1692 წ. XI. 15. 1450-49/105). ბეჟან ამირალასშვილმა-თამაზასშვილმა ი. გ ი, ბერასაგან წილში ნარგები სახლის ნაწილით, მიჰყიდა ასატურა ბეჟანისშვილს (1692 წ. XI. 15. 1450-49/105); მ ო წ მ ე გოგია მეხრისშვილის მიერ მამუკა ბაღჩაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. I. B. 1448-4595).

ელისაშვილი თამაზა - ბროწლეთს მცხოვრები, ერთი კომლი, იხსენიება ზემო ქართლის საკომლოების ნუსხაში (XY II ს. დამდ. Qd -7014).

ელისასშვილი ივანა - ძ მ ა დათუნა ელისასშვილისა, იხ.

ელისაშვილი თორამა - შ ე ი ლ ი ელისა ელისაშვილისა, იხ.

ელისე - ხარკაშენი ე პ ი ს კ ო პ ო ს ი, ზაქარია ალავერდელთან, სილოვანე ნინოწმინდელთან, ფილიპე კაწარელთან, მაქსიმე ბოდბელთან, კლიმი ნეკრესელთან, ეგნატე ქერემელთან ერთად მისცა ფიცის წიგნი ნიკოლოზ კათალიკოსს ერთგულებისა და სასჯულო საქმეში მხარდაჭერის შესახებ ([1562 -1584 წწ. -] Ad -64).

ელისე — ქუაბეროს წინამძღვარი, დამწერი დედოფალ ნესტანდარეჯანის მიერ იერუსალიმის ჯვრის მონასტრისათვის მიცემული სოფელ ღირბის სამღებროს შეწირულების წიგნისა (1588 წ. VII.3.1450-51/178).

ელისე თბილელი — იხ. საგინაშვილი ელისე

ელისე — 1679-1690 წწ. მღვდელმონაზონი, დამწერი: ქაიხოსრო ბარათაშვილის მიერ ჰააქუნა ბარათაშვილ-გოსტაშაბის შვილისათვის მიცემული გირაგნობის (1679 წ. Hd-4156) და ყმა-მამულის ნასყიდობის (1680 წ. 1448-2942) წიგნებისა, ბერუკა რევაზის შვილის მიერ გიორგი სააკაძისათვის მიცემული დავის გარიგების წიგნისა (1680 წ. Ad-1017), ბეჟუა რამაზის შვილის მიერ ნონია მაკარის შვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. IY.3.1450-34/192); მოწმე იოვანე კათალიკოსის მიერ დავით გარეჯის კრებულისათვის მიცემული ზერის შეწირულების წიგნისა (1690 წ. III.20. 1449-1833).

ელისე — დმანელი, ზურაბ ყარჩიხაშვილმა, რომელსაც დმანელი ქრისტეფორე ბეგაშვილისაგან დმანისის ეკლესიის ვალი ჰქონდა აღებული, მისცა მას ვალის საფასურში ყმები: ნაზარა და ერაპეტა. გალუსტაშვილები შეიღებოთა და მამულით (1698 წ. XII.26. Ad-1075); მოწმე ოთია გორიმაშვილის მიერ იასე თურქისტანის შვილისათვის მიცემული ქალის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. ახლო. 1450-50/73).

ელისე — მოწმე: აგორჯასა-საგინაშვილის მიერ თავისი, ვანაყოფის, ბეჟან თაზიშვილისათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. 1450-26/90).

ელიშია — ხობს მცხოვრები, საეკლესიო გლეხი, ემართა გადასახადი — ხუთი ლოლაროი სანთელი (XVII ს. Hd-11221).

ელიშია გულაბა — ემართა საკათალიკოსო გამოსაღები: სამი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი ურემი ღვინო, ცხრა ატარი ღომი, მეთორმეტე წელს ძროხის ნახევარი და ლაშქრობა (XVI ს. II ნახ. 1448-3326).

ელიშია თოლმიხილა — ნაქანელს მცხოვრები, ემართა საკათალიკოსო გამოსაღები: გოკეუმური, ნახევარი ძროხა, ორმოცი წყრთა ტილო, ცამეტი კოკა ღვინო, ბეგარა, ექვსი ჯამი ღომი, ერთი ქათამი, მუშაობა, ლაშქრობა (1621 წ. ქსდ. III. N91).

ელიშია თომიხილა — ემართა საკათალიკოსო გამოსაღები: სამი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი ურემი ღვინო, ცხრა ატარი ღომი, მეთორმეტე წელს ძროხის ნახევარი და ლაშქრობა (XVI ს. II ნახ. 1448-3326).

ელიშია კოჩილა — ნაქანელს მცხოვრები, ემართა საკათალიკოსო გამოსაღები: გოკეუმური, ორმოცი წყრთა ტილო, ნახევარი ძროხა, ბეგარა, ერთი ქათამი, ექვსი ჯამი ღომი, ცამეტი კოკა ღვინო, მუშაობა, ლაშქრობა (1621 წ. ქსდ. III. N91).

ელიშია უსკუამადა — ნაქანელს მცხოვრები, ემართა საკათალიკოსო გამოსაღები: გოკეუმური, სამსახური, ლაშქრობა და თივა (1621 წ. ქსდ. III.91).

ელო — ერისთავის აზნაურიშვილი, მოწმე დათუნა დედანაშვილის მიერ აშოთან [მუხრანის ბატონისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. 1461-3/130).

ელო — ჯუგანთ ქემხა, ნაზარალი-ხანთან და სხვა მოხელეებთან ერ-

თად .გ ა ა რ ი .გ ა ბოდბის წმინდა ნინოს .ეკლესიის დაეა ყმა-მამულისა და გამოსაღებების თაობაზე (1700 წ. 1449-1461).

ელუაშვილი საბოა - გიორგი და ლევან ბატონიშვილებმა ი გ ი მამული-თურთ შესწირეს [ურბნისის] წმინდა ევსტათის სახელობის ეკლესიას (1662 წ. 1448-2321).

ელურბიძე გიორგი - მ ო წ მ ე საამ [საგინაშვილის მიერ სეხნია [საგინა-შვილისათვის] მიცემული ყმა-მამულის .გაცელის წიგნისა (1666 წ. YIII. 1449-1309-1).

ელჩიბეგაშვილი ბაინდურ - ძ მ ი ს წ უ ლ ი დათინა ელჩიბეგაშვილისა, იხ.

ელჩიბეგაშვილი დათინა - ჰ ყ ა ე ს ძ მ ი ს წ უ ლ ი ბაინდურ. მარიაბ დედოფალმა ი გ ი შესწირა .გორის მთავარანგელოზს თავისი შვილის, ოტიას სააღაპედ (1664 წ. ვსიემ-184).

ელჩაშვილი ასლაშაზა - 1671-[1693 წ. ახლო], მ ო წ მ ე: ქიტის მიერ აღავერნა საფარაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. 1448-5), დავით ოდიკაშვილის მიერ აღავერნა [საფა]რაშვილისათვის მიცემული ვენანის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. ახლო. 1448-1243).

ემენელასძე - მ ი ს ი ასული იყო დედოფალი თამარ, დავით ნარინის თანამეცხედრე, იხ.

ემინა - დმანისს მცხოვრები, წილად ხელა იოთამ ბარათაშვილს ((1537 - 1538 წწ. YIII. 16. 1450-11/112).

ემინა - ზემო ბოლნისს მცხოვრები, თეიმურაზ მეფემ ი გ ი შესწირა მანგლისის ეკლესიას (1630 წ. 1449-1776).

ემინაძე იასე - მ ო წ მ ე იასე საბასშვილის მიერ თავისი ბიძაშვილის, მიქელისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. Qd-6845).

ემნაშვილი დათუნა - დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე ბარათა ბარათაშვილის მიერ ვახტანგ ორბელიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. X. Sd-540).

ენაგელაშვილი გოგია - [ძ მ ა] მამისიმედ ენაგელაშვილისა, იხ.

ენაგელაშვილი მათე - [შ ვ ი ლ ი] მამისიმედ ენაგელაშვილისა, იხ.

ენაგელაშვილი მამისიმედი - ჰ ყ ა ე ს: [ძ მ ა] გოგია, [შ ვ ი ლ ე ბ ი] პაპუნა, შალვა, მათე, მახარე. ი ყ ი დ ა რამაზ ფარყუხათაშვილისაგან მამული (1656 წ. Qd-16).

ენაგელაშვილი მახარე - [შ ვ ი ლ ი] მამისიმედ ენაგელაშვილისა, იხ.

ენაგელაშვილი პაპუნა - [შ ვ ი ლ ი] მამისიმედ ენაგელაშვილისა, იხ.

ენაგელაშვილი შალვა - [შ ვ ი ლ ი] მამისიმედ ენაგელაშვილისა, იხ.

ენაკლოფაშვილი ბეჟან - 1688-1693 წწ. ნაზარალი-ხანის მ დ ი ვ ა ნ-მ წ ი გ ა ა რ ი, დ ა მ წ ე რ ი ნაზარალი-ხანის მიერ გაცემული შემდეგი საბუთებისა: დავით დავითიშვილისათვის მიცემული მამულისა და სახელოს წყალობის წიგნისა (1688 წ. Sd-606), სეხნია გურამიშვილისათვის მიცემული გლეხების წყალობის წიგნისა (1688 წ. 1450-14/88), გიორგი მოურავიშვილისათვის მიცემული ყმების წყალობის წიგნისა (1692 წ. IX.27. Hd-2166), დარსადან ჯავახიშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1692 წ. 1448-8819), [ქრისტიანორე] მთავარეპისკოპოსისა და მისი ძმებისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1693 წ. IY.3. Hd-2599).

ენაკოლოფაშვილი ფარემუზ – 1696–1699 წწ. სამეფო კარის მღვდელმთავარი, დამწერი ნაზარალი-ხანის მიერ გაცემული შემდეგი საბუთებისა: პაატა ფაქნელიშვილისათვის მიცემული სოფლის წყალრბის წიგნისა (1696 წ. XI. 10. 1448–5608), გიორგი თუხარელისათვის მიცემული დავის გარიგების წიგნისა (1697 წ. XII. 15. Sd–495), ზურაბ ნათანიშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1699 წ. VII. 15. 1449–1229); მოწმე ზაქუმბეგ [ზაქუმისშვილის] მიერ ლურმიშხან [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. IV. 15. 1450–9/122).

ენდელაძე შამისთვალა – ფერსათს მცხოვრები, ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ერთი ურემი ღომი, ერთი ქათამი, საბელი (1558 წ. H–626).

ენდელაძე ნონია – პიტინისხევის მცხოვრები, ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი თეთრი, ერთი ლიტრა სანთელი, ერთი ლიტრა მატყლი, ხუთი ნაოსხალი იფქლი, მულაყეობა (1558 წ. H–626).

ენდრონიკა – ენდრონიკასეული ვენახი იოანე რატისშვილმა იყო და ერასტი ერისთავისაგან (XVI ს. 1449–418).

ენდრონიკაშვილი – იხ. ანდრონიკაშვილი

ენიბეგანთ ამირხანასშვილი არუთინა – ჰყავს ძმად ფასუა, მიჰყიდა იაგანგულაანთ გარსუაშვილ მურადას ქხრა ადლის სიგრძისა და ექვსი ადლის სიგანის ორი ქულბაქი ასლანას ქულბაქებამდე და ხითარაანთ სახლებამდე (1693 წ. I. 1. 1450–19/60).

ენიბეგანთ ამირხანასშვილი ფასუა – ძმა ენიბეგანთ ამირხანასშვილ არუთინასი, იხ.

ენიბეგანთ გოგია – მოწმე ლურმიშა დაუთაშვილის მიერ მამუკასათვის მიცემული სახლის ადგილის ნასყიდობის წიგნისა (1659 წ. IV. 15. 1448–1087).

ენოქაშვილი – ხერუმისშვილის და მის ვენახებს შუა მდებარე ნავენახევი შავერდა ივანგულისაშვილმა მიჰყიდა მახარე თეთრადეს და თეთროვა ბერცივაშვილს (1643 წ. IV. 5. 1450–7/10).

ენოქაშვილი – მის ფარდად ყორჩიბაშ ბადურ [ციციშვილს] წილად ხვდა ჩიტალას მცხოვრები ხითარა ულუბეგაშვილი ([1651 წ.] 1450–37/170).

ენუქ – ძმად მღვდელ ათანასესი, იხ.

ენუქაური – ალექსანდრე მეფემ ენუქაური მამული შესწირა ალავერდის ტაძარს ([1590–1600 წწ.] 1449–1609).

ენუქაშვილი დათუა – მოწმე დათუნა მილხინაშვილის მიერ ოთარ ტატიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1652 წ. 1450–46/8).

ენუქიძე კურცხალია – ძმისწული მინდოდა ენუქიძისა, იხ.

ენუქიძე მინდოდა – სანთის მცხოვრები, ჰყავს შვილები და ძმისწული კურცხალია. ქაიხოსრო იაშვილმა იგი მამულით შესწირა თავის ეგებრს (XVII ს. II ნახ. 1448–1535).

ენუქრეშიშვილი-ლომისშვილი იაგულა – მოწმე გოსტაშაბ ბარათა – შვილსა და ოსიყმა ბუღულაშვილს შორის სამამულე დავის გარიგების წიგნისა (XVI ს. Hd–1568).

ეოლაისძე ლუკა – დამწერი ასლასძის მიერ ბასილი მიქელისშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (XV ს. 1449–615).

ეპიტაშვილი ზალია – ძმა ზურაბა ეპიტაშვილისა, იხ.

ეპიტაშვილი ზურაბა - ჰ ე ა ე ს ძ მ ე ბ ი; ბეტრე, მამუკა, ზალია, როსტომა. მ ა ნ სთხოვა ბალაბულანთ აბპერჯანასშვილ ავეტისას დაეთმო ჩარხის ადგილი იმ პირობით, რომ მის რუს წყალს არ მოაყლებდა და კვირაში ერთხელ, დღე-ღამის განმავლობაში მოსარწყავად დაეთმოზდა (1700 წ. III. 19. 1450-30/201).

ეპიტაშვილი მამუკა - ძ მ ა ზურაბა ეპიტაშვილისა, იხ.

ეპიტაშვილი პეტრე - ძ მ ა ზურაბა ეპიტაშვილისა, იხ.

ეპიტაშვილი როსტომა - ძ მ ა ზურაბა ეპიტაშვილისა, იხ.

ეპიფანე - ჰ ე რ ე მ ე ლ ი, იხ. რუსისშვილი ეპიფანე

ერაგია ქოშიხერიდა - მ ე ჯ ი ნ ი ბ ე, გააყოლეს მართამ დედოფალს მზითვეში ([1634 წ.] 1448-3369).

ერადანიძე ბერუკა - კარბს მცხოვრები, აეთანდილ ამილახორის მეკოდისპურე ს ა ხ ა ს ო ყ მ ა (1700 წ. 1448-3602).

ერადანიძე ზოსია - კარბს მცხოვრები, აეთანდილ ამილახორის მეკოდისპურე ს ა ხ ა ს ო ყ მ ა (1700 წ. 1448-3602).

ერთანასშვილი თამაზა - ტყვიავში მცხოვრები, ყიასაბევის მეკოდისპურე ყ მ ა (1700 წ. 1448-3602).

ერთანასშვილი თანდილა - ტყვიავში მცხოვრები, ყიასაბევის მეკოდისპურე ყ მ ა (1700 წ. 1448-3602).

ერანგაშვილი ფინეზ - მ ო წ მ ე ქადაგ გედეონის შვილიშვილის, დავით [მაღალაძის] მიერ მახარე ჩივაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1605 წ. VIII. 21. 1450-35/191).

ერანელა - შ ე ო ლ ი ქოქოლასი, იხ.

ერაპეტა - შ ე ო ლ ი ოვათელასი, იხ.

ერაპეტა - აბელიაში მცხოვრები, ერთი კომლი, დონმაზ გოგებაშვილმა ი. გ ი გაუყვალა ოთარ ბარათაშვილს ვანქში მდებარე მამულზე [1653 წ. XI - 14664, 1450-33/297].

ერაპეტა - ქალაქს მცხოვრები, შაჰნავეზმა მ ი ს ი წყალობა განუახლა ქალაქის მელიქს, ეინალა ბირიმანაშვილს (1661 წ. XII. 27. 1449-564).

ერაპეტა - ს ა ხ ლ თ უ ხ უ ე ს ი, მ ო წ მ ე ქაპუნა ხარებაშვილის მიერ ბასილა ცხვარებაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. X. 20. 1450-15/3).

ერაპეტა - ვაშლოვნელი, ჰ ე ა ე ს ძ მ ა ბასუა, მასთან ერთად მ ო წ მ ე ნაზარა ხატოასშვილის მიერ წინწყაროელი ბეროა დაიარაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. II. 1450-53/209).

ერაპეტასშვილი - მ ო წ მ ე ბერუკა ჩეკურასშვილის და მაზიტა ზუბიასშვილის მიერ ოთარ [ბარათაშვილისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. III. 13. Hd - 9322):

ერაპეტასშვილი ზურაბ - 1676-1682 წწ. იასე ბატონიშვილის მ ს ა - ხ უ რ ი (1682 წ. Hd - 8479), მ ო წ მ ე იასე ხერხეულიძის მიერ პაპუა გერმანოზისშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1676 წ. Y. I. Hd - 10366-1); თ ა ე მ დ ე ბ ი დომენტისა და ზაქარია თურმანიძეს შორის თეთრის ვალის შესახებ დავის გარიგების წიგნისა (1682 წ. Hd - 8479).

ერასტი - მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა მ ი ი ლ ო ზაალ, პაატა, მამუკა, ალექ-

სი, ქაიხოსრო საგინაშვილების დღდაურების მიწის თაობაზე სამამულე დავის გარიგებაში წინამძღვარ ონოფრე მაკუტაძესთან და ნინოწმინდელთან ([1690-1703 წწ.] 1449-1859).

ერასტი - მ ა ს და აეთანდღის წილად ხელდათ: ყარაღაქში ჯვარისაშვილი [მამის]იმედო და ფარეში ზურაბი (XVII ს. Qd-1046), კაკონში- ალექსაშვილები ბერია და გოდერძი მათ ძმისწულ ბერეკასთან ერთად, მამულით (XVIII ს. Qd-1038).

ერასტის შვილი - დალუპულა „ლეკის ომში“ მ ი ს ი ყმა-მამულის ნაწილი თეიმურაზ მეფემ უწყალობა იესე ჯორჯაძეს (!636 წ. Qd-1787).

ერაძენი - ბობოთს მცხოვრებნი, ბაგრაძე მეფემ მ ა თ ი შეწირულება განუახლა მთის წმინდა გიორგის ეკლესიას იმ პირობით, რომ დაღანიძესა და ძაგანის შვილს მ ა თ ე უ უფლება არ აქონოდა ([1463-1478 წწ.] Sd-2898).

ერაჯ - მეტეხელი, მ ო წ მ ე ელიაზარ ელიოზიშვილის მიერ შიომღვიმის მონასტრისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1492 წ. 1449-1615).

ერაჯ - კათალიკოსის მ დ ი ვ ა ნ მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი, დ ა მ წ ე რ ი ნ ი კლოზ კათალიკოსის მიერ გედონ მალაღას შვილისათვის მიცემული სოფელ ჩოჩეთის და გორული მამულების წყალობის წიგნისა (1562 წ. Ad-1498-9).

ერაჯ - სვიმონ მეფის პრძანებით, დმანელთან ერთად, გამიჯნა მოხისური და აგულანური მიწები (1595 წ. YIII. 11. 1448-2233).

ერაჯას შვილი - მეტეხის მცხოვრები, მამულითურთ წილად ხელა იოთამ ბაჩათაშვილს ([1537-1538 წწ.] YIII. 16. 1450-11/112).

ერაჯი[ის] შვილი - მეტეხელი, დ ა მ წ ე რ ი კათალიკოს [ქრისტეფორეს] მიერ დაკით გედევანიშვილ-ელიოზისძისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1622 წ. 1448-9214).

ერაჯის შვილი დათუნა - ახალშენის ნ ა ც ვ ა ლ ი, გ ა ა რ ი. გ ა [დომენტი] კათალიკოსსა და პატი რუსიშვილს შორის სამამულე დაევა ([1660-1676 წწ.] Ad-1891).

ერდგულა - რკონს მცხოვრები, შერმაზან ჯაგახიშვილის ყოფილი ყ მ ა, ზაქარია ჯაგახიშვილმა ი გ ი დაღო თავის წილად მოურავე [გიორგი სააკაძესთან] შერიგებისას (1624 წ. Hd-14693).

ერდგულაშვილი (ვარ. ერთგულაშვილი) - მ ი ს მიწამდე მიჰყიდა ფარსადან [ჯაგახიშვილმა] თავი. ბიძაშვილს, ზურაბ ჯაგახიშვილს თავისი ნასყიდი კავთაშვილის მიწა (1692 წ. YII. 11. Sd-569).

ერდგულაშვილი დათუნა - 1686-1700 წწ. მ ო წ მ ე: ბაინდურა გარსუაშვილის მიერ გიორგი ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. XI. 1. 1450-16/2), მანუჩარ ყორღანაშვილის მიერ ხერეუანთ პაპუაშვილ მეღქვასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. I X. 1450-19/3), მეღქვა პაპუასშვილის მიერ ბაინდურა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. YIII. 1450-16/169).

[ერდგულაშვილი] ნასყიდა - გ ა ნ ა ყ ო დ ი ქიტესა ერდგულაშვილისა, იხსენიება თემძის სარუსთველო ყმების ნუსხაში (XVII-XVIII სს. მიჯნა. Hd-5186).

ერდგულაშვილი ქიტესა - პ ყ ა ე ს . გ ა ნ ა ყ ო დ ი ნასყიდა. მოხსენო

ებუღია თემძის სარესტველო ყმების ნუსხაში (XYII–XYIII სს. მიჯნა. Hh – 5186).

ერეკლაშვილი – ერთი კომლი, მოხსენიებულია საკომლოების ნუსხაში (XYIII ს. ბოლო. 1449–1794).

ერემასშვილი | ერემაშვილი

ერემასშვილი ნურალა – ახალქალაქს მცხოვრები, ი.გ.ი მურადას ფარდად ერგო მორაგესა და ზურაბ [სააკაძეს] (XYII ს. ბოლო მეოთხ. Hh – 11880).

ერემაშვილი პაპა – ახალქალაქს მცხოვრები, წილად ხედა მორაგეს და ზურაბ [სააკაძეს] ამაზას ფარდად (XYII ს. ბოლო მეოთხ. Hh – 11866).

ერემასძე | ერემაძე

ერემაძე გიორგი – [ძმ ა] ფილიპე ერემაძისა, იხ.

ერემაძე დავით – [ძმ ა] ფილიპე ერემაძისა, იხ.

ერემასძე ნათანელ – დიღმის წმინდა გიორგის დეკანოზი, ჰყავს შვილი ეშთელ. სვიმონ მეფემ მას უწყალობა თარხნობა (1582 წ. X. 14. Hh – 1050).

ერემასძე ფეშთელ – შვილი ნათანელ ერემასძისა, იხ.

ერემაძე ფილიპე – მღვდელი, [დიღმის წმინდა გიორგის] დეკანოზი, ჰყავს [ძმ ბი]: გიორგი, დავით (1453 წ. Hh – 1055 ა). გიორგი მეფემ მას უწყალობა „... ცხოვრებაშვილის... კევწურილს უკანით მანგელაურის პეესა და წინათ რაკა სახმარი იყოს“ (1453 წ. ახლ. Hh – 1055-ბ), მანვე უწყალობა საყდრიშვილობა და დეკანოზობა და გაათავისუფლა გადასახადებისა – გაან (1453 წ. YIII.3. Hh – 1055-ა).

ერთბერასშვილი გიორგი – მონაწილეობა მიიღო ყუმიგდას ფალავანდისშვილთან ერთად გარეჯელებისა და ჩერქეზელების სამამულე დავის გარიგებაში (1656 წ. IY.2. 1450–26/150).

ერთბერასშვილი პეტრე – ყუმიგდას ფალავანდისშვილთან ერთად მონაწილეობა მიიღო გარეჯელებსა და ჩერქეზელებს შორის სამამულე დავის გარიგებაში (1656 წ. IY.2. 1450–26/150).

ერთიერაშვილი სოლდა – გორს მცხოვრები, ლუარსაბ მეფემ ი.გ.ი, მამულითურთ, უწყალობა დავით [დავითიშვილს] (1610 წ. Y.13. Sd – 555).

ერიბეგაშვილი ბეგლარა – მოწმე სვიმონ ბოშიასშვილის მიერ ღურამიშხან [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. XII.25. 1450–9/93).

ერისთავები – (ქნისა და არაგვის), იხსენიებიან ქაიხოსრო ჯავახიშვილსა და მორაგე [გიორგი სააკაძეს] შორის დავის გარიგების წიგნში: ქნისა და არაგვის ერისთავები მორაგვის „მოყუარენი და მოსამართლენი“ ყოფილან და შეეძლოთ მისთვის მხარის დაქერა ქაიხოსროსთან სადაო საქმის გარეგვისას (1620 წ. IY.15. Hh – 6259).

ერისთავი | ერისთვისშვილი | ერისთვისძე

ერისთავი: ქუეშო ერისთავი – ეკუთვნოდნენ ოდიშელისძენი ([1519–1530 წწ.] 1449–1619).

ერისთავი: ზემო-ერისთავი – მიუტაცებია მცხეთის საყდრის კუთვნილი სოფლები: ქუეში და სათიხარი ([1519–1530 წწ.] 1449–1619).

ერისთავი – მას მიერ ბოძებული სოფლის – წიასწყლის შეწირულება

[სკომონ] მედემ განუხლა სვეტიცხოველს (1559 წ. XII.1.Ad-1572); ნიკოლოზ კათალიკოსის მიერ ვახტანგ ბატონიშვილისათვის ბოძებულ წყალობის წიგნში აღნიშნულია, რომ მას სვეტიცხოვლისათვის შეუწირავს წიასწყალში მცხოვრები არჩევადები (1574 წ. Ad-1654).

ერისთავი - (არაგვის), თეიმურაზ მედემ იოთამ ამილახორს უწყალობა კორთელი საკორითლოდ, გარდა ამისა, რაჟ არაგვის ერისთავის კქონდა მიცემული ([1619-1648 წწ.] Hd-9429).

ერისთავი - ([ქსნის]); მონაწილეობა მიუღია ყაფლან ბარათაშვილსა და ისახან სულთანს შორის დავის გარიგებაში, აღნიშნულია როსტომ მეფის მიერ ყაფლან ბარათაშვილისათვის მიცემულ წყალობის წიგნში (1657 წ. 1450-15/140).

ერისთავი - (არაგვის), წილქნელის სარგოს განჩინების წიგნში განსაზღვრულია მისი დამოკიდებულება წილქნის საეპისკოპოსო საყდართან: თუ წილქნელი არაგვის ერისთავის მამულში შევიდოდა, უნდა ეხმო მამამთავარი მირზაშვილი, ჯვარისმტვირთველი და საყდრის კრებული, ორმოცი ცხენოსანი მსახური, ამათი თანხლებით მისულიყო ღუშეთს. არაგვის ერისთავი და მისი მეუღლე წილქნელს „საწოლის“ კართან უნდა შეგებებოდნენ, „ღორსა და ჭეჩუღდ შუა დაიწვიონ, დიდის პატივით დახვდნენ“. არაგვის ერისთავის კარის საყდარში უნდა მოეხსენებინათ არა წილქნელი, არამედ - კათალიკოსი. იმ შემთხვევაში, თუ წილქნელი იქ იმყოფებოდა, მაშინ პატრიარქის ნიშნად მასაც მოიხსენიებდნენ. ერისთავის სასაფლაოზე კი წილქნელი უნდა მოეხსენებინათ, როცა არაგვის ერისთავი ან მისი მეთელე გარდაიცვლებოდა, უწილქნელოდ ვერ დაიმარხებოდა. ამათი მთელი ნიშანი კათალიკოსს ეკუთვნოდა, წილქნელს - საწირავი, ნიშანი და წასახურავი. თუ გარდაიცვლებოდნენ არაგვის ერისთავის შვილები, რომლებიც ქართლის მეფის მოხელეები იყვნენ, მათი ნიშანიც კათალიკოსს ეკუთვნოდა. წილქნელისათვის საწირავი, ნიშანი და წასახურავი უნდა ებოძებინათ. სხვა არაგვის შვილები, „უსახელო ან უცოლო“, როცა გარდაიცვლებოდნენ, მათ სახელზე კათალიკოსისათვის საწირავის მირთმევა შეიძლებოდა, მაგრამ არ იყო სავალდებულო. მთელი ნიშანი და ერთი წასახურავი ერგებოდა წილქნელს (1669 წ. 1448-5013).

ერისთავი - (რაქის), ნადირა მეტრეველის ბიძას შემოაკვდა ალხაზ მარბელის მსახური, რის შემდეგაც გაიქცა და რაქისს ერისთავს შეაფარა თავი (1691 წ. Hd-10399).

ერისთავი - ([ქსნის]), მასთან მდგომი ორი ურჩის სახლ-კარი ედრ - შერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ერგო ედიშერს ([1688-1703წწ.] Hd-1636).

ერისთავი - (ქსნის), მას ექვთიმ მეტრეველი, მეითრის შვილებზე შემომწყვარი. სასამართლოს განაჩენით, ქსნის ერისთავს დარჩა ეს ყმა იმ პირობით, რომ შეეძლო მისი აყრა და სხვაგან დასახლება ([1695 - 1703 წწ.] Hd-14906).

1- ქსნის ერისთავების შესახებ უფრო ადრინდელი მასალის გასაცნობად იხ. ქუენიფნეველი

ერისთავი - (ქსნის), შ ი ს მ ა ყმაბ, გიორგი ჯაყელურმა მიჰყიდა მიწა შიათა ტარსაიქაშვილს (XYII ს. Ar-1478).

ერისთავი - (არაგვის), მ ე უ ლ ლ თამარ ციციშვილისა, იხ.

ერისთავისშვილი აბელ - [შ.ვილი] პაატა ერისთავისშვილისა, იხ.

ერისთავისშვილი ავთანდილ - (არაგვის) 1693-1699 წწ. ბ ა ზ ი ე რ თ უ - ხ უ ც ე ს ი (1693 წ. XYII-XVIII სს. მიჯნა. 1450-45/83, Hd: 2543, 2757). ჰ ყ ა ვ ს : მ ა მ ა ერისთავი ოთარ, დ ე დ ა მერაბ ჯორჯაძის ასული მარია-ამ, იხ., [ძ მ ა]: ერისთავი გიორგი, იხ. [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: ვამიყ, ედიშერ (XYII-XVIII სს. მიჯნა, Hd-2543), [ბ ი ძ ა შ: ვ ი ლ ი ს შ: ვ ი ლ ი], ბაინდურ, იხ., ც ო ლ ი ს ძ მ ა ელიზბარ დავითიშვილი (XYII-XVIII სს. მიჯნა. Hd: 2543, 2757). მ ა ს მისვლიან ურეები, რომლებიც არაგვის პირას დაუსახლებია. ეს ურეები მ ი ს თ: ვ ი ს უხხოვია ცოლისძმას, ელიზბარ დავითიშვილს, ამ უყანასკენლს [ქონიაშვილის] ვალი ვადაუხდთა და მისი იმერეთში დაგირავებული შვილიც დაუხსნია. ა ვ თ ა ნ დ ი ლ მ ა ელიზბარს დაუთმო ყმა ურეები: ერთი კომლი ნაცვალა და შაბათა ნაცვალაშვილები და ერთი კომლი ბერი ქონიაშვილი (XYII-XVIII სს. მიჯნა. Hd-2543), მ ა ს ეყმო საჩონო ბარათაშვილის ტყეუობიდან გამოქცეული ბერი ქონიაშვილი, რომელიც შემდგომ ავთანდილმა დაუთმო ელიზბარ დავითიშვილს (XYII-XVIII სს. მიჯნა. Hd-2757).

ერისთავისშვილი ანა - იხ., ანა, ა ს უ ლ ი თეიმურაზ ერისთავისა

ერისთავისშვილი არსენ - (არაგვის), ჯ ვ ა რ ი ს მ ა მ ა, [ს ა ხ ლ ი კ ა - ც ი] ბაინდურ. ერისთავისა, იხ., თეიმურაზ ერისთავისშვილისა, იხ. .

ერისთავისძე ალათანგ - (არაგვის), ს ა ხ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი, ეშიკალასბაშ ზურაბთან ერთად გაარიგა ბარათაშვილებს: საამიშვილ ქაიხოსროს, ნამანგლელაისშვილის, ზაზუნაშვილ ქაიხოსროსა და აბულფთა ქავეთარისშვილის შვილებს შორის საამიშვილე დავა (XYII-XVIII სს. მიჯნა. 1450-11/167).

ერისთავი ბაინდურ (ვარ.ბადურ) - (არაგვის), ([1527]-[1556] წწ.) ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: ზურაბ, ვოდერძი, ბარძიბ, გოსტასაბ, როსტომ (1527 წ. ახლო. ქრ. II.371). შეურთავს დავით მეფის ასული, რის გამოც, ბასილის კათალიკოსობის დროს, სვეტიცხოველს მიართვა საკანონო შესაწირავი: დილომს ნასყიდთ თავაქალასებული ვენახი (1527 წ. ახლო. ქრ. II.371); ლუარსაბ მეფესთან ერთად მონაწილეობა მიიღო: იოთამ და ორბელ ბარათაშვილთა გაყარაში ([1537-1538 წწ.] YIII.16. 1450-11/112), ბარათაშვილთა გაყარაში ([1527-1556 წწ.] 1450-18/98).

ერისთავი ბაინდურ - (არაგვის), შ: ვ ი ლ ი ნუგზარ ერისთავისა, იხ.

ერისთავი ბაინდურ - (არაგვის), 1678-1700 წწ. ბ ო ქ ა უ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი (XYII ს. II ნახ. 1449-1771 ბ). ჰ ყ ა ვ ს : მ ა მ ა თეიმურაზ ერისთავისშვილი, იხ., [ბ ი ძ ა] რევაზ ერისთავი, იხ., [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: პაატა, ბეჟან, გივი (1692 წ. ახლო.-1700 წწ. Hd-2149, Qd-1670, Hd-2369, 1450-45/67, 1449-1807), [ბ ი ძ ა] ავთანდილ (1698-1700 წწ. Hd-2362, 1450-45/67, 1449-1807), ძ მ ა ო ტ ი ა (1692 წ. ახლო.-1700 წ. Hd-2149, Qd -1670, Hd--2362, 1450-45/67, 1449-1807), შ ვ ი ლ ი ქაიხოსრო (1690 -1700 წწ. Hd-2362, 1449-1807, 1450-45/67), [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: ზაალ, (1698-1700 წწ. Hd: 2149, 2362, 1450-45/67, 1449-1807), ნუგზარ, რევაზ .

ოთარ, ზურაბ, თეიმურაზ (XVII ს. მიწ. 1449-1807), ზურაბ, ედიშერ (1698-1700 წწ. Hd-2362, 1450-45/67, 1449-1807), მამულა (1698-1700 წწ. Hd-2362, 1450-45/67), ვახტანგ (1692 წ. ახლო-1698 წწ. Hd-2149, Qd-1670), ნეო (1698 წ. Hd-2362), ეამიყ (XVII ს. მიწ. 1698 წ. 1449-1807, Hd-2362), არსენ (1690-იანი წწ. Sd-759).

უწყალობა: შამახა თეთურმანძის - სტეფანწმინდაში ერთი კომლი ზიკიშვილი (1695 წ. Qd-1670), ნიკოლაოზ ზანდუკელასშვილს - მისი მკვიდრი მამული იორი (1697 წ. YI.12. ქმ.1057), თავის აზნაურისშვილს, ოთია შაბერისშვილს - საკარულას ნაქონი და ნადირალაშვილის ეენახებში სამი კვალის სიგრძისა (1698 წ. Hd-2362), საამ კობიაშვილს - ლაბუერი მახისასშვილი ბერი (1700 წ. I.12. 1450-45/67); შესწირა: ანანურის ღმრთისმშობელს ანანურში მცხოვრებნი: როსტია, ნადირ და სალირ წუნაშვილები, სიდაშვილი, გიორგი ბედოშვილი, პაპუნა ბასილაშვილი, იოვანე და ხოსიტა ზაქარიაშვილები, დათუნა და ბერი იგოძიები, გორიაშვილი თამაზა (XVII ს. მიწ.1449-1807); პირობა მისცა: გივი ამილახორს, რომ მეფე გიორგის ერთგული იქნებოდა და იასონ [ერისთვისწვილი] ლაბატის შედეგად ამილახორმა რა ზარალი მიიღო, უკლებლოე აღნაზღაურებდა, როგორც თავის მამულში დაბრუნდებოდა (1692 წ. ახლო. Hd-2149); მოწმე: ავთანდილ მირიზანიძის მიერ გივი თუმანიშვილისათვის მიცემული შამირზას ნასოფლარის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. XI.11. Hd-403), ზურაბ ჯავახიშვილის მიერ იბაშერ შალიკაშვილისათვის მიცემული სოფელ სკრაზე უღობის წიგნისა (1700 წ. 1450-37/235), იხსენება: ბასილა გომელაშვილის მიერ ელისბარ ხულუზაურისათვის მიცემულ მამულის ნასყიდობის წიგნში; როდესაც ბაინდური ისპაჰანიდან ჩამოსულა, ბასილას ელისბარ ხულუზაურისათვის მამულის ნასყიდობის წიგნი შაშინ მოუტია (1692 წ. IX.5. Sd-21), ნაზარალი-ხანის მიერ ქაიხოსრო ციციშვილისათვის ბოძებულ პირობის წიგნში აღნიშნულია, რომ [ბაინდურ] ერისათვის ავი გიორგი მეფის მიმხრობა (1693 წ. 1448-5019), ნაზარალი-ხანი მაყა მაყაშვილს შეჰპირდა მამულის წყალობას იმ შემთხვევაში, თუ მაყაშვილი [ბაინდურ] ერისთავს არ მიემხრობოდა ([1675-1703 წწ.] Ad-923); მისი ბეჭედი უზის საბუთებს: Hd-403, ქმ. N 1057.

[ერისთვისწვილი] ბარძიშ - (არაგვის), ძმა ბაინდურ ერისთავისა, იხ. ერისთვისწვილი ბარძიშ - (არაგვის), 1678-1693 წწ. მღვიანებეგი (1687-1693, [1697] წწ. Hd-6204, 1450-38/33, Hd-14590, Qd-9086 ბ, Ad-407, 1450-45/82, Qd-650, Ad-1781, 1448-3268, Hd, 10399, 2134, 14918, 10068, Qd: 833, 9603, 1461-4/15, 1449-1801, 1450-45/83, Ad-1883. 1448 -4146, Hd-15059). ჰყავს: მამა ოთარ ერისთავი, დედა მარიამ, მერაბ ჯორჯაძის ასული, იხ., ბიძა იასონ ერისთავი, იხ., [მამის ბიძა] რევაზ ერისთავი, იხ., ძმა გიორგი ერისთავი, იხ., უწყალობა: საამ, როსტომ, იორამ [კობიაშვილებს], რომლებიც ნინოწმინდაში ყოფნის დროს დახმარებდნენ, ნასყიდი მამული ახალუბანში (1690 წ. ახლო. 1450-45/82), მათვე - ახალუბანს მამული, სადაც მუხისგულა ესახლა ([1687-1697 წწ.] 1448-4146); შესწირა: [ვარუჯის] დავითის საფლავს: ოცდახუთი კოდი პური, სამი საპალნე ღვინო, ხუთი ლიტრა ზეთი და ორი ლიტრა

სანთელი (1689 წ. I.1. Ad-407), იოანე წინამორბედის მონასტერს— ოცდახუთი კოდი პური, სამი საპალნე ღვინო, ხუთი ლიტრა ზეთი, ორი ლიტრა სანთელი და გვიჩინა წირვა თორმეტ საუფლო დღეს (1689 წ. I.1.Ad-738); გ ა ა რ ი გ ა : შერმადინ იოთამიშვილისა და არეშიშვილების დავა კრეფელებსა და ვერხუენელებს შორის საზღვარზე (1689 წ. 1450-38/33), ნადირა მეტრეველსა და ალხაზ მარხაბელს შორის სასისხლო საქმე; ნადირა მეტრეველს დააკისრა გადასახადი — ორი ნასყიდი გოგო, ქურთაში საწისქველ და მიწა ბასილიშვილისა და ყალანდაძის მამულებამდე (1691 წ. Hd-10399), ნაზარალი-ხანთან ერთად — სამამულე დავა თარხან გიორგისა და რევაზ მალალაძეს შორის (1691 წ. 1448-3268), გივი ამილახორსა და მის ძმებს შორის დავა ერთსახლობის თაობაზე (1692 წ. III.15. Hd-10068), აბელისა და ყაყა წინამძღვრიშვილის სამამულე დავა ([1688-1692 წწ.] Qd-9603), შერმაზან მახარაშვილის საჩივარი ლაზარე ბერძნიშვილის წინააღმდეგ ლუქნის გამო (1689 წ. ახლო. Qd-9086 ბ), თაყინა და როსტომა [მირიმანიძეების] დავა აბანოს შესახებ ([1689-1692 წწ.] Qd-883) უ ბ რ ძ ა ნ ა : ქეთხულებს გაერჩიათ თაყინა და როსტომა [მირიმანიძეების] დავა აბანოზე (1690 წ. XI.2.Qd-650), იასაულს— წამოიყვანა ორ-ორი უფროსი კაცი ქვემო და ზემო რეხადან, რათა „სამართალი ექნა“ ქვემო რეხე-ლებსათვის, რომელთა დაუნგრისეს გივი [თუმანიშვილს] ზემო რეხაში წისქვილი და წაიღეს წისქვილის იარაღი ([1689-1692 წწ.] Hd-14918); მ ო წ მ ე : მამად ბალირბეგის მიერ გივი თუმანიშვილისათვის მიცემული ყაბზის გატუ-ლების წიგნისა (1689 წ. Hd-14590), გიორგი მეფის მიერ გივი ამილახორისათვის მიცემული ზემო ქართლის სარდლობისა და გორის შოურაობის წყალობის წიგნისა (1692 წ. Hd-2134); ს ბ ვ ა დ ა ს ხ ვ ა : ს თ ხ ო ვ ა ამბა-ალავერ — დელს, თვალყური ედევნებინა საგინაშვილისათვის, რათა უსამართლოდ არ მოპყრობოდა დიდოურებს, რომლებიც ძველთაგან წმინდა დავითის ყმები ყოფილან ([1689-1692 წწ.] 1461-4/15), მ ი ს ი ბ რ ძ ა ნ ე ბ ი თ გარიგებულა თამაზასა და რამაზას ნასყიდობის საღაო საქმე ღარსადან ციციშვილსა და ნიკოლოზ მალალაძეს შორის (1697 წ. Ad-1883); მ ი ს თ ვ ი ს შიურთმე-ვიათ ცხრა კაცი ცხენი და ერთი ბედაური ([1695-1697 წწ.] Hd-15081); მ ი ს ი ბ ეკვედი უზის შემდეგ საბუთებს: Ad-407, Hd-6204, Ad-1781, Hd-2134, Ad-1883, 1448-4146, Hd-15059.

ერისთვისშვილი ბალათარ — (არაგვის), [შ ვ ი ლ ი] მღივანბეგ პაატა ერისთვისშვილისა, იხ.

ერისთვისშვილი ბეგან — (არაგვის), ძ მ ა პაატა ერისთვისშვილისა, იხ. [ს ა ხ ლ ი-კ ა ო ი] ბაინდურ ერისთავისა, იხ., [ბ ი ძ ა] თეიმურაზ ერისთვისშვილისა, იხ.

ერისთვისშვილი ბერი — (არაგვის), [შ ვ ი ლ ი] გიორგი ერისთავისა, იხ.

ერისთვისშვილი ბერი — ([ქსნის]), შ ვ ი ლ ი დავით ერისთავისა, იხ.

ერისთვისშვილი გვივი — (არაგვის), ძ მ ა პაატა ერისთვისშვილისა, იხ.,

[ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] ბაინდურ ე რ ი ს თ ა ვ ე ს ა , იხ.,

ერისთვისშვილი გიორგი — (რაჭის), შ ვ ი ლ ი ლომინ ერისთავისა, იხ.

ერისთავი გიორგი — მ ო წ მ ე ალექსანდრე მეფის მიერ კაციბერ თოფურჩიძისათვის მიცემული სასისხლო სიჯლისა ([1484-1510 წწ.] ქმ. N 1608-სასა.)

ერისთავი გიორგი — (არაგვის), 1617-1647 წწ. ჰ ვ ა ე ს : მ ა მ ა ნუგზარ ერისთავი, იხ., [ძ მ ე ბ ი]: ზურაბ, ზაალ, იხ. (1647 წ. Ad: 20-ბ, 629), რევაზ

(1647 წ. Ad: 20 ბ.629), [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: ლუარსაბ, ქაიხოსრო, თ ა ნ ა - მ ე ც ხ ე დ რ ე [მუხრანის] ბატონიშვილი ელენე, [შ გ ი ლ ე ბ ი]: ოთარ, ელიშერ, პაპუა, ბერი (1647 წ. Ad: 20 ბ.629).

ანანურის ეკლესიაში გაიჩინა რამდენიმე ალაბი. შეიღებულ დაადგინა ბერი სულამაშვილი, რომელსაც ორი მღვდლით მ ი ს ს ა ხ ე ლ ზ ე ვამისწირვა უნდა. გადაეხადა, ასევე საიღებელ გაელო: ოთხი კოკა ღვინო, სამი კოდი პური, ერთი უშობელი ძროხა, ერთი ცხვარი. ყულაძეს უნდა გაელო მთავარანგელოზობა დღეს ორი კოდი პური, სამი კოკა ღვინო და სამი ცხვარი. ორი ხუცესისათვის ვამისწირვა დაევალებინა. ნათლისღების დღეს ამდენივე უნდა გაელო მის (ყულაძის) ეკავიშვილს. ტირძნისის მოურავს - ნინია ბანცურს ენკენისთვის ოცდა - ათს უნდა გაელო ერთი ცხვარი, პური და ღვინო, ხუთი ჩარევი სანთელი, ჩარექ- ნახევარი სემელი, ნახევარი ჩარევი ბამბის ნართი და ეამი ეწირა. ამ სურსათის ანანურში მიტანა დაავალა ივანე ბანცურის ძმებს - პაპუნასა და პატას, რომლებიც საყდრის სამსახურის ვარდა სხვა გადასახადებისაგან გაათავისუფლდა. გ ი ო რ გ ი ე რ ი ს თ ა ვ ს ანანურის საყდარში რვა ქოკო ჩაუღვაშს. ყვავილეებს ჯაბანიშვილის ეენახის ერთი კვალი უნდა დაემუშავებინათ და აქედან ექვსი კოკა ღვინო ჩაესხათ ამ ქოკოებში. ანანურის დეკანოზს გ ი ო რ გ ი ე რ ი ს თ ა ვ ი ს თ ვ ი ს ყოველ წელიწადს ცხრა ალაბი უნდა გადაეხადა. ტირძნისში გელაზი გამართა, საიდანაც მიღებული ზეთი ანანურის დეკანოზს უნდა ჩაბარებოდა ე რ ი ს თ ა ვ ი ს საფლაგზე კანდელის დასანთებად (1647 წ. I.28. Ad -20-ბ); დაავალა ბანცურს ექვსი კოკა ღვინის მიტანა ანანურის დეკანოზისათვის თანდოდა სულამაშვილის ეენახიდან (XVII ს. შუა ხანები. Ad -20. გ); თ ა ვ ი ს თ ვ ი ს და თავისი თანამეცხედრისათვის დაადგინა [ანანურის ეკლესიაში] შეიღებულად: სულამაშვილი, ვაჟაძის შვილი და ტირძნისის მოურავი ნინია ბანცური. დაუდგინა მათ საიღებელ გამოსაღები და ვამისწირვის დღეები ([1647 წ.] Ad -629).

ერისთავი გიორგი - (არაგვის), 1678-1699 წწ. ჰ ყ ა ვ ს : მ ა მ ა ოთარ ერისთავი, დ ე დ ა მერაბ ჯორჯაძის ასული მარიამ, იხ., [მ ა მ ი ს ბ ი - ძ ა] რევაზ ერისთავი იხ., ბ ი ძ ე ბ ი: დავით ერისთავის შვილი (1693 წ. 1448-5701), იასონ ერისთავი, იხ., სულხან ჯორჯაძე ([1688-1694 წწ.] 1448-4683), ძ მ ე ბ ი: ბარძიმ (1693 წ. 1450-45/83), ავთანდილ (1693-1699 წწ. 1448-5701, 1450: 45/83, 34/94), თბილელი ონოდრე (1693 წ. 1448-5701), [ბ ი ძ ა - შ ვ ი ლ ი]: თეიმურაზ, [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: ვამიყ, ელიშერ (1693-1699 წწ. 1448-5701, 1450-34/94), გრიგოლ, ოთარ, რევაზ (1693 წ. 1448-5701). უ წ ყ ა ო ბ ა: ელისბარ კობიას შვილს - დეშეთში თანდოდა, დემეტრე და გიორგი გორზამის შვილები მამულით (1693 წ. VII.27. 1448-5701), საამ კობიას შვილს - ახალუბანს მუხისჯვლის მამული, გორში - ბერია, ნასციდა და მახარა ბერიშვილები და მეზურე ფოცხვერა (1693 წ. 1450-34/83), ასლამაზ დავითის შვილს - კახიშვილ ბერუკას შვილები: გიორგი, ელისბარა, ძმისწულები - ოთია, ბერი. ესენი ის ყმები იყვნენ, რომლებიც გ ი ო რ გ ი ე რ ი ს თ ა ვ ს და - ვითიშვილების გაყრის დროს გასამყრელოდ აუღია (1699 წ. 1450-34/94), მოლარეთუხუცეს ქაიყუბა [კობიას შვილს] - ღვინკობის თათრებში ქოდავის ალე - ბის უფლება ([1692-1718 წწ.] 1448-3188); გ ა ა რ ი გ ა: ნაზარალი-ხანთან ერთად: მოურავის შვილ-თარხან გიორგისა და სახლთუხუცეს რევაზ მაღალა-

ძეს შორის დავა მამულზე (1691 წ. 1448-3268), აგრეთვე - გივი, იოთამ და ავთანდილ ამილახვრების ერთსახლობის რიგი (1692 წ. III. 15. Hd - 10068); თ ა - ე ი ს ბიძას, ენისელთ მოურავ სულხან [ჯორჯაძეს], შიართვა მკვიდრი ყმები, რომლებიც მ ა ს გაქცევიან და შემდეგ აბაზყული-ხანს ისევ მ ი ს თ ე ი ს დაუბრუნებია: გიორგი ძმითა და ცოლ-შვილით, ნადირა ძინძონებაშვილი ცოლ-შვილით, ბურჯუერი ნადირა ცოლ-შვილით, ხუცია ხუციანიძე ცოლ-შვილით და ძმით, ნასყიდა მაისაშვილი ცოლ-შვილით, არლუნელი თამაზა ცოლ-შვილით, [არა ლუნელები]: ჩიტო, გოდერძი ცოლ-შვილით, ნადირა ქურციკაძე ცოლ-შვილით, შალვა ქურციკაძე ცოლ-შვილით, ქურციკაძის ობლები: ფოცხვერა და გიორგი, ფარეში გიორგი ძმითა და ცოლით, ბატატა ძმითა და ცოლ-შვილით, გოგი შალი-კაშვილი, პავლეური ბერი ცოლ-შვილით ([1688-1694 წწ.] 1448-4683); მ ო წ - მ ე: გიორგი მეფის მიერ გივი ამილახვრისათვის მიცემული ზემო ქართლის სარა-ღობისა და გორის მოურაობის წყალობის წიგნისა (1692 წ. IX. 10. Hd - 2131); ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა: ბერუას მიერ დათუნა საფარაშვილისათვის მიცემულ მიწების გაცვლის წიგნში: გაცვლა მომხდარა მ ი ს ი ბრძანებით (1693 წ. 1450-28/34), ნაზარალი-ხანსა და გიორგი მეფეს შორის ტახტისათვის ბრძოლის დროს ი გ ი მიმხრობია გიორგი მეფეს (1694 წ. VI. 4. 1448-57), მ ი ს თ ე ი ს მიურთმევი-ათ სამთუმნიანი სურა, აღნიშნულია უცნობი პირის დანახარჯის ნუსხაში ([1695 - 1697 წწ.] Hd - 15081).

[ერისთვისშვილი] გიორგი - (ქსნის), ყ უ ლ ა რ ა ღ ა ს ი, ძ მ ი ს წ უ ლ ი შანშე ერისთვისშვილისა, იხ.

ერისთვისშვილი გოდერძი - (არაგვის), ძ მ ა ბინდურ ერისთავისა, იხ., მ ო ნ ა წ ი ღ ე ო ბ ა მ ი ი ო ჲ ოსტასაბ ბარათაშვილსა და ოსიყმა ბუღლუ-ლაშვილს შორის სასაზღვრო დავის გარიგებაში (XVI ს. Hd - 1568).

ერისთვისშვილი ფოსტასაბ - (არაგვის), ძ მ ა ბინდურ ერისთავისა, იხ.

ერისთვისშვილი გრიგოლ - (არაგვის) 1690-[1701] წწ. ხ ა რ კ ა შ ნ ე - ლ ი (1690 წ. Sd - 759), მ ო ძ ღ ვ ა რ თ - მ ო ძ ღ ვ ა რ ი ([1700 წ.] 1449 - 1869), უღუმბის მ ო ძ ღ ვ ა რ თ - მ ო ძ ღ ვ ა რ ი (1700 წ. 1449-1864), [ს ა ხ - ლ ი კ ა ე ო ი]: თეიმურაზ ერისთავისა, იხ., გიორგი ერისთავისა, იხ., მ ი ს თ ე ი ს უბრძანებია ნაზარალი-ხანს, გაუჩივებია ქვათახევის სველური საქმე ([1700 წ.] 1449-1864); ერეკლე მეფის ბრძანებით, ი გ ი, მდივან ვივი თუმანიშვილთან ერთად ჩასულა სველნეთში ქვათახევის მონასტრის სამამულე დავის გასარჩევბ-ლად. მ ა ნ ადგილზე გამოარკვია, თუმანიშვილებს, ან მათ ყმებს, ან გორელებს ქვათახევის მონასტრის სველური მამულებიდან თუ რომელი მიწები ჰქონდათ შეს-ყიდულ. შეადგინა ნუსხა-სახასო გლეხებისა, რომლებსაც წინამძღვრის დაუკითხავად გა-უყიდათ მიწები. გადასცა წინამძღვარს განაჩენი, რომლის თანახმადაც, ყველა მყიდველს მიწები მონასტრისათვის უნდა დაებრუნებინა, ხოლო გამყიდველებს აღებული საფასური - მყიდველებისათვის; თუ წინამძღვარი თანახმა იქნებოდა, მყიდველებს შეეძლოთ ღალა ან სხვა სახის სამსახური ეეთსრათ მონასტრის სა-სარგებლოდ. წინამძღვარსვე გადასცა შატბერაშვილებს მიერ გაყიდული მო-ნასტრის მიწების სანაცულოდ შატბერაშვილებს კუთვნილი „ბარაქას ხოდაბუ-ნი“ და „საბუზარის ხოდაბუნი“. წინამძღვარს მიეკუთვნა სხვა ხოდაბუნებიდა-ნაც ორი მესამედი წილი, ხოლო შატბერაშვილებს სხვა მონასტერთან საერთო მიწებზე დაედოთ ღალა - ორი მესამედი წილი ([1700 წ.] 1449-1869); მ ო წ -

მე სკიმონ მეფის მიერ მამია გურიელისათვის მიცემული საფიცრის წიგნისა (1698-1701 წწ.) | Hd-1082 ?).

ერისთვისშვილი დავით - (არაგვის), ძმ ა ზურაბ-ერისთავისა, იხ.

ერისთავი დავით - (ქსნის), 1678-1697 წწ. პყავეს: ძმ ა რევაზ(1678-1692) | წწ. Hd-1308, Ad-1016, Hd-2342), შვილები: შალვა (1689-1690, | 1695 | წწ. Hd: 7227, 1314, 2708), შანშე (1690-1695 წწ. Hd: 2708, 1314), ბერი (1695 წ. Hd-1314), გარდაცვლილი ბიძები: იესე, ელიზბარ (1678 წ. Ad-1016), [ბიძაშვილები]: ლარგველ, დათუნა(1683-1690 წწ. Hd: 2342, 2708, 7227). უწყალობა ||.განუახლა წყალობა: გიორგი თემანიშვილს- ქიწნური მიწა რუს.გასატარებლად და გაუჩინა სამი მერე: სოფელ მარანას დაღმა, გარეჯერის თავამდე (1678 წ. XII.18. Ad-1016), სიმონ ეურიულს- საფერეთში ერთი საკომლო მამული (1689 წ. II.25. Hd-7227), ფარსადან ზედგენიძისშვილს- ტყვიაეში ბასილაშვილის ერთი კომლი მამული-ჯანაშაშვილი, ზღაგს- ცერადის მამულზე მოსახლე იმერული წრიალაშვილი ფოცტა და მისი განაყოფი შალვა, მელაპე კვირიკაშვილი, ჩაბისშვილი, ზაზას ნასახლარზე მცხოვრები დათუნა ინანიკასშვილი, ბოკიელი, კვილაშვილის „ნაოხარი“ მამული; ზემო სასახლის პირდაპირ- ახალკაცი, ლაფარი ბერი, ლაფარი ტატია, გარსიაშვილი ივანე, ბერისკარზე ნაფუძარი და მისი სასახლე, წრიალაშვილისკარზე-წისკვილი და ნათლისმცემელში- ნაფუძარი (1695 წ. II. 4. Hd-1314); მას განუახლა გიორგი მეფემ გორში ერისთავების მკვიდრი.ვაკრების წყალობა: როსტომშვილების, ალიხანასშვილების, ვოგინასშვილების, შიხინასშვილების, გიგინასშვილების, ზირაკასშვილების და კურაკასშვილებისა თავთავიანთი მამულებით (1683 წ. I.21. Hd-2342); იყიდა მაწია მწერლიშვილისაგან ოძისი ერისთავების მიერ ძველად ნაბოძები ეენახი (1690 წ. Y.10. Hd-2708); პირობა მის ცალკეან ავლისშვილს კეთილმოყვრობის შესახებ (1678-1692 წწ.) | Hd-1308); გაართვა: ნაზარალი-ხანთან ერთად გივი, იოთამ და ავთანდილ ამილახორებს შორის დავა (1692 წ. III. 15. Hd-10068); მოწმე: უცნობი პირის [კათალიკოსის] მიერ ნიკოლოზ მაღალადისათვის მიცემული ყმის შექმნის თაობაზე ნებართვის წიგნისა (1684წ. II. 1. 1448-5076), სულიამან ბატონიშვილის მიერ რევაზ მაღალადისათვის მიცემული ყმის წყალობის წიგნისა (1686 წ. Ad-1757), გიორგი მეფის მიერ გივი ამილახვარისათვის მიცემული საამილახვროს სარდლობისა და გორის მოურაობის წყალობის წიგნისა (1692 წ. IX.10. Hd-2134), ავთანდილ მირიმანიძის მიერ გივი თემანიშვილისათვის მიცემული შამირზას ნასოფლარის წიგნისა (1697 წ. XI.11. Hd-403) გიორგი მეფესთან და სხვა დარბაისლებთან ერთად მონაწილეობა მიიღო თათბირში, რომელმაც დაადგინა იერუსალიმის ქართული მონასტრების დასახსნელად დოსითეოს პატრიარქისათვის თანხის გაღება (1678-1685 წწ.) | 1448-1283); მისი ყმა ყოფილა დათუნა დოლენჯიანი, აღნიშნულია დათუნა დოლენჯიანის მიერ გივი თემანიშვილისათვის მიცემული უდაბის წიგნის ფიცის ფორმულაში (1688 წ. I.1. Sd-42); [მას] სასირეთში ეკუთვნოდა ერთი კომლი ყმა (1658-1675 წწ.) | Hd-14534 ბ); მისი ბეჭედი უზის საბუთს Hd-2134

ერისთვისშვილი დავით - (არაგვის), ძმ ა იასონ ერისთავისა, იხ., ბიძა გიორგი ერისთავისა, იხ., [ძმ ისწულ] რევაზ ერისთავისა, იხ.

ერისთვისვისვილი დავით — (ქსნის), შ ვ ი ლ ი ელიზბარ ერისთავისა, იხ.
[ერისთვისვისვილი] დავით — (ქსნის), ძ მ ი ს წ უ ლ ი შანშე ერისთვისვისვილი
ისა, იხ.

ერისთვისვისვილი დავით — (რაკის), ჰ ყ ა ე ს : დ ე დ ა თამარ, [ძ მ ა] ლო-
მინა. გ ა ნ უ ა ხ ლ ა შ ე წ ი რ უ ლ ე ბ ა გელათს რაქაში სოფელ კვაშხე-
თისა, რომელიც ადრე გელათს ეკუთვნოდა, ხოლო ეამთა ვითარებისაგან საე-
რისთაო გამხდარყო. შესწირა აგრეთვე გომადეებისა და მ ი ს ი მამულის
გარეთ მდებარე კარუხიდის სრული მამული გლეხებითურთ: ქოჩაძით, ცეცა —
ძით და ლევანიძეებით. (XYII ს. II ნახ. Sd—2880).

ერისთვისვისვილი დათუნა — (ქსნის), [ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი] დავით ერისთავი-
ისა, იხ.

ერისთავი დათუნა — (არაგვის), [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ოთარ ერისთავისა, იხ.

ერისთვისვისვილი დათუნა — (არაგვის), კახეთის ბატონმა და ყარაბაღის
ბეგლარბეგმა აბაზყული-ხანმა თუშთ მოურავს მამუკა ჩოლაყაშვილს და სახლთ-
უხუცეს ღურმიშხან ჩოლაყაშვილს უწყალობა სოფლები: კაკაბეთი, რამზიანი,
აღვანი და არხი „გაღმაგამოღმა“ საზღვრით, ისევე, როგორც: გორჯასანს
და დათუნა ერისთავის შვილს ჰქონდათ (1693წ. VII.5. Qd—6719). იგივე წყა-
ლობა განუახლა მამუკა ჩოლაყაშვილს ქალბალი-ხანმაც (1695 წ. II. 1. 1449—
—754).

ერისთვისვისვილი დემეტრე — (ქსნის), მ ო წ მ ე თექეთურმან თექეთურმა-
ნიძის მიერ ზაალ ქარუმიძისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნი-
ისა (1699 წ. Hd—1553).

ერისთვისვისვილი ელიშვირ — (არაგვის), [1626], 1647—1682 წწ. მ დ ი ე ა ნ-
ბ ე გ ი (1661—1682 წწ. 1448: 3266, 1189, 1450—6/90, Qd: 8710, 8925, Hd—
—9292, 1450—48/146, 1448—8404, 1450—19/6). ჰ ყ ა ე ს : [შ ა მ ა] გიორგი
ერისთავი, იხ., ბ ი ძ ა რევაზ: ერისთავი, იხ., [ძ მ ა] ოთარ-ერისთავი, იხ., ძ მ ი ს წ უ-
ლ ი თეიმურაზ ერისთვისვისვილი, იხ., გ ა ა რ ი გ ა : შაჰნავაზ მეფის ბრძანებით, გიორ-
გი ბარათაშვილსა და არეშიანთ შორის-სამამულე დავა (1661 წ. 1448—3266), სამამულე და-
ვა აბაშისშვილებსა და იოთამისშვილებს შორის (1662 წ. Y. 20. 1450—38/4), შაჰნავაზთან
ერთად: გივი ამილახორისა და ზურაბ გამრეკლიძეს შორის დავა მიწაზე (1666 წ.
III. 1450—6/90), პაპუნა ფაენელიშვილსა და ბაადურ მარაბელს შორის სამა-
მულე დავა (1666 წ. Qd—8710), ნიკოლოზ ფაენელიშვილისა და ბაადურ მარაბ-
ლის სასისხლო საქმე (1666 წ. ახლო. Qd—8925), შაჰნავაზის ბრძანებით: პაპია
შანშიაშვილისა და მისი ძმის— დოღმაზას გაყრა (1667 წ. Hd—9292); საამ ბა-
რათაშვილსა და ზურაბ ყორღანაშვილს შორის მიწაზე სადაო საქმე (1682 წ.
II. 20. 1450—19/6); და უ მ ბ ტ კ ი ც ა ხოსროვა დალაღაშვილს შირიმანანთ
ზაქემიშვილ ბეჟანისაგან შექმნილი წისქვილის ნასყიდობის წიგნი (1667 წ. I.
26. 1450—48/146); მ ო წ მ ე ზურაბ ზევდგინიძის მიერ გივი ამილახორისათ-
ვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1659 წ. Hd—2119); მ ო წ —
მ ე და „გ ა რ დ ა მ წ ყ ე ე ტ ე ლ ი“: ანჩაფ ტულურენაშვილის მიერ დო-
მენტი კათალიკოსისათვის ბოძებული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. 1449—
—1189), პაპუნა ფაენელიშვილსა და იოსებ თხილელს შორის ყმა-მამულე და-
ვის წიგნისა (1664 წ. 1449—1810); ი ხ ს ე ნ ი ბ ა შერმადინ იოთამიშვილსა
და არეშიშვილებს შორის სამამულე დავის წიგნი: შერმადინს წარმოუდგენია

ლუარსაბ და შაჰნავაზ მეფეებისა და ე დ ი შ ე რ მ დ ი ე ა ნ ბ ე გ ი ს ჯანა-
ჩენები (1689 წ. 1450-38/33).

ერისთვისშვილი ედიშერ - (არაგვის), 1693-1700, [1705] წწ. **ჰ ყ ა ე ს**
[**ს ა ხ ლ ი კ ა ო ო ე ბ ი**]: გიორგი, იხ. და ბაინდურ იხ. ერისთავები, ავთანდილ, იხ.
ზურაბ, იხ. და მდივანბეგი პაატა, იხ. ...ერისთვისშვილები. **მ ო წ მ ე ა**: ავ-
თანდილ ერისთვისშვილის მიერ ელისბარ დავითიშვილისათვის მიცემული ყმე-
ბის წყალობის წიგნისა (XYII-XVIII სს. მიჯნა. Hd-2543), ავთანდილ ერის-
თვისშვილის მიერ ელიზბარ დავითიშვილისათვის მიცემული წყალობის წიგ-
ნისა ([1693-1705 წწ.] Hd-2543); და **ა მ ო წ მ ა**, რომ ვახტანგ ბარათა -
შვილის ცოლყოფის, თამარ ზაალ ერისთავის ასულის ნამზითვით შექმნი-
ლი მამულეი ჯალდამი და ღორისთავი მისი (თამარის) შვილების კანონიერი
საკუთრება იყო (1700 წ. Sd-2301).

ერისთვისშვილი ედიშერ - (ქსნის), **ძ მ ი ს წ უ ლ ი** შანშე ერისთვის-
შვილისა, იხ.

ერისთვისშვილი ევდემოზ - იხ. რატიშვილი ევდემოზ

ერისთავი ელიზბარ - (ქსნის), 1639-1661 წწ. **ჰ ყ ა ე ს**: **ბ ი ძ ა** ერის-
თვისშვილი ზაალ, იხ., [**ბ ი ძ ა შ ე ი ლ ე ბ ი**]: შალვა (1639-1661 წწ. Hd
8919 გ, 2403 ა, 2113, Qd-66), რევაზ (1639-1643 წწ. Hd: 8919 გ, 2403 ა),
თ ა ნ ა მ ე ე ხ ე ღ რ ე მარამ (1643 წ. Hd-2403 ა), **ძ მ ი ს წ უ ლ ი** და-
ვით ერისთავი, იხ., **უ წ ყ ა ლ ო ბ ა**: გიორგი გარეყანიძეს თეზში ყმა-მამული
(1639 წ. Hd-8419 გ), მიღელას-ძაბოეთში აზნა წაპტაურისეული მამული
(1661 წ. Qd-66); **შ ე ს წ ი რ ა** სამებას ალეის თავში მცხოვრები ნინია ყელ-
მხახრასშვილი (1643 წ. Hd-2403 ა); ელავებოლა კათალიკოსსა და გივი ამილახ-
ხორის [ეყრნავისა და სამლაშეს] სახნავ მიწებზე. დაეა გადაწყდა გივი ამილახ-
ხორის სასარგებლოდ (1659 წ. Hd-2113); **ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა** დავით ერისთავის
მიერ გიორგი თუმანიშვილისათვის ბოძებულ წყალობის წიგნში: **მ ა ს** თუმა-
ნიშვილებისათვის უწყალობებია სოფელ მარანას გვერდით, ლიახვიდან რუ(1678წ.
XII.18. Ad-1016).

ერისთავი ელიზბარ - (ქსნის), **ჰ ყ ა ე ს**: **ბ ი ძ ა შ ე ი ლ ი** რევაზ, **შ ე ო**
ღ ა ე თ, **ძ მ ი ს წ უ ლ ი** შალვა. როცა სანერისთაო დაუქარგავს, წასუ-
ლა ისპაჰანში უაენთან. თან ახლდა პაპუნა გარეყანიძე, რომელსაც **გ ა ნ უ ა ხ**-
ღ ა წ ყ ა ლ ო ბ ა სოფელ თეზისა იმ ნაწილის გარდა, რომელიც ებიტასა და
როინს ეკირათ (1683 წ. II.5. Hd-8419 ა).

ერისთვისშვილი ჯამოყ - (არაგვის), 1693წ.-XYII ს. ნიწ. **ჰ ყ ა ე ს**: **ძ მ ა**
ზურაბ ერისთვისშვილი, იხ., [**ს ა ხ ლ ი კ ა ო ო ე ბ ი**]: გიორგი იხ., ბაინდურ, იხ.
ერისთავები, ავთანდილ იხ. და თეიმურაზ იხ. ...ერისთვისშვილები. მდივანბეგი პაატას-
თან და ედიშერ ერისთვისშვილთან ერთად **მ ო წ მ ე ა** ავთანდილ ერისთვის-
შვილის მიერ ელისბარ დავითიშვილისათვის მიცემული ყმების წყალობის წიგ-
ნისა (XYII-XVIII სს. მიჯნა. Hd-2543).

ერისთვისშვილი ვახტანგ - (არაგვის), [**ს ა ხ ლ ი კ ა ო ო ე ბ ი**] ბაინდურ ერისთა-
ვისა, იხ., თეიმურაზ ერისთვისშვილისა, იხ.

ერისთავი ზაალ - (არაგვის), 1623-1659 წწ. „საქართველოს პატრონი“
(1633 წ. 1448-161), **ჰ ყ ა ე ს** **ძ მ ე ბ ი**: ერისთავი ზურაბ, იხ., ერისთავი გო-
ორგი, იხ. (1633, 1650 წწ. 1448-161, 1449-2656), ერისთავი რევაზ (1633, .

1650 წწ. 1448–161, 1449–2656, 1448–1546), შვილი ზურაბ (XYII ს. შუა ხანები. 1450–28/29). უწყალობა: უცნობ პირს (შაჰაბას ყაენის დროს), მოწერლის შვილი პაპუნა, კაიშაური ბეკა, ბეკური ნადირა, ბეუქელი თათარა, ბეუქელი შალიკა; დიდებუნი— წიკულარი პაპუკა, ბეკური დათიკა, ბოჩოკუ[რი] გამიხარდი, იმერელი შიო (XYII ს. 40—იანი წწ. 1450–29/140), ალავეკრა საფარაშვილს— ვაშლოვანში გოზალა და მირია მამუკას შვილები და ფირუაულის მამული (XYII ს. შუა ხანები. 1450–28/29); შვილი ალავეკრის სამი კომლი: გულითა სუნბაძე, გიორგი ლომაშვილი, რაყაზე, ვაზიძე და მისი ძმა ქურციკა (1650 წ. 1449–2656); გაათარხნა: აღიბეგ თევთურ მანიძე ბაგის გადასახალისაგან (1633 წ. X.23.1448–161), ბოდბის მონასტრის ყმები— დვალაშვილები— საბატონო სამსახურისაგან (1657 წ. Y.6.1449–2660); გაარჩია: დავით დავითის შვილის სამამულე დავა მის ძმისწულ რამაზთან (1634–1659 წწ. Qd–8235), სამამულე დავა კისისხვევლთა და ხოდაშნელთა შორის (1654 წ. I.2. Hd–8389), დავა სახნაე მიწებზე კათალიკოსს, ელიზბარ ქსნის ერისთავსა და გივი ამილახორს შორის (1659 წ. Hd–2113); იხსენიებთ: თეიმურაზ მეფის მიერ თელავის ღმრთისმშობლისათვის ბოძებული შეწირულების წიგნის მიხედვით, მას თავის ძმებთან ერთად თეიმურაზი „მოუქცევია“ იმერეთიდან კახეთში (1639 წ. 1449–1779), ნოდარ [ციციშვილთან] ერთად იგი განდგომია როსტომ მეფეს. მათ მიმხრობიან იმერელი დარბაისლები. ხოსია ბარათაშვილის დახმარებით როსტომმა ისინი დაამარცხა (1642 წ. Ad–1138), ულალატა როსტომ მეფეს და ნოდარ ციციშვილთან ერთად ცდილობდა ქართლში თეიმურაზის გაშეფხვას (1643 წ. Hd–2188), მისი ბრძანებით სამჯერ ყოფილა რომანოზ წილკნელი მთიულეთში იქაურობის მოსაქცევად და საწილკნელისათვის შემოსაერთებლად. ქაისხვევლებთან შეგზავნა რომანოზ წილკნელი, რათა მათ სარგოს გამოღება ეკისრათ და ქრისტიანული აღსარება მიეღოთ. წილკნელს ქაისხვევლები აჯანყებთან, ზალოერი ისთავს აჯანყებულებისათვის იასაულეები შეუსევია და დაუსჯია (1669 წ. 1448–5013), თამარაშენში მაჩაბლებისათვის წაურთმევია ექვსი კომლი გლეხი: ჩუყელაშვილები— დათუნა და მარდახა, ელიაშვილი ავეარანა, ბეგ— ლარაშვილები— ბაინდურა და მერაბა, პაპინაშვილები (1671 წ. 1448–93); მის დროს ფარემუზ ჩოლყაშვილს ჩხუბი მოსვლია ზურაბ ენდრონიკაშვილთან (1676 წ. 1461–13/30); მისი ასული თამარ ყოფილა მღვიანებზე: ვახტანგ ორბელიშვილის მეუღლე (1700 წ. Sd–2330, 2301); მისი ხელრთვა აქვს საბუთს (1448–1546).

ერისთვის შვილი ზაალ — (ქსნის), კვაკს: შვილი რევაზ, ძმის — წულე ელიზბარ, უწყალობა გიორგი ელიზბარის შვილ გარეყანისძეს თეზში ყმა-მამული (1634 წ. Hd–8419 ბ).

ერისთვის შვილი ზაალ — (ქსნის), ძმა იესე ერისთავისა, იხ.

[ერისთვის შვილი] ზაალ — (ქსნის), ზედა ქსორისში ეკუთვნოდა ერთი კომლი ყმა (1658–1675 წწ.) Hd–14534 ბ).

ერისთვის შვილი ზაალ — (არაგვის), [სახლიკაცი]: რევაზ ერისთავისა, იხ. პაატა ერისთვის შვილისა, იხ., ბაინდურ ერისთავისა, იხ.

ერისთვის შვილი ზაზა — მის ნაზირს დაუწერია ბერუა გარსუაშვილის მიერ ამირასლან ალთუნის შვილისათვის მიცემული მიწაზე ულაობის წიგნი (1694 წ.

XI.10.1450-30/159).

ერისთვის შვილი ზურაბ - (არაგვის), ძმ ა ბინდურ ერისთავისა, იხ.

ერისთავი ზურაბ - (არაგვის), 1623-1629 წწ. ს პ ა ს ა ლ ა რ ი (გვიანდელი საბუთის მიხედვით (1662 წ. 1450-26/156), ჰ ყ ა ე ს: მ ა მ ა ნუგზარ ერისთავი, დ ე დ ა მარია (1623 წ. 1449-1771 ა), ძ მ ე ბ ი: გიორგი ერისთავი, იხ., დავით, ზად, რევაზ (1623-1629 წწ. 1449-1771 ა, Sd -2907), ს ი ძ (ღის ქმარი) მოურავი [გიორგი სააკაძე] (1620 წ. Hd -6259 აქ იხსენიება), ს ი მ ა მ რ ი მ ე ზ ე თეიმურაზ I ([1623-1631 წწ.] 1449-1761). შ ე ს წ ი რ ა: სვეტიცხოველს სოფელი ბროწლეთი, ნაცვლად საფურცლისა და გოგლაანისა, რომლებიც შაჰაბასის მ ი ს თ ვ ი ს უწყალობებია (1622 წ. ქრ. II.444), ანანურის მთავარანგელოზის ეკლესიას - სოფელი დედუკაძენი და იქ მოსახლე ყმები: შამიტა, პაპუტა, ვიშტა, ბიქია, მამუტა. დააწესა წირვა თავისი მშობლების სახელზე (1623 წ. 1449 - 1771 ა), სვეტიცხოველს - „ხმლით ნაშოენი“ სოფელი საფურცლე (1628 წ. I. 1. 1449-2643); გ ა ნ ე უ ა ხ ლ ა შ ე წ ი რ უ ლ ე ბ ა წილკნის ღმრთისმშობელს სოფელ ბორჩხასი. და კოკლადისა, რომლებიც ამ საყდრის აღმშენებელთაგან ყოფილან შეწირულნი (1629 წ. IX.12. Sd -2907), გ ა ა რ ჩ ი ა: სამამულე დავა შანშე ერისთავსა და იოთამ ამილახორს შორის ([1623-1632 წწ.] Hd - 14669); მ ა ს მისწერა თეიმურაზმა, რომ სვეტიცხოველის კუთვნილ მამულეებზე: საფურცლეზე და მისაქციელზე ხელი აეღო, რადგან ისინი სვეტიცხოველს ეკუთვნოდა. ([1623-1631 წწ.] 1449-1761); ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა: სემონ მეფის განჩინებამი დიდი მოურავისა და ქაიხოსრო ჯავახიშვილის სასიხლო საქმეზე; მოურავი [გიორგი სააკაძე] უჩიოდა ქაიხოსროს, რომ მან ზ უ რ ა ბ [ერისთავის] ქალი ითხოვა „და ჩემი ქალი დამიგდო“ (1620 წ. IY.15. Hd -6259) ავთანდილ ქანდარიშვილის მიერ ალავერდის წმინდა გიორგისათვის მიცემულ შეწირულების წიგნში აღნიშნულია, რომ მ ა ს ალავერდისათვის შეუწირავს ხარება და ლობიტა აბჭურები ([1648-1651 წწ.] 1449-1853), თეიმურაზ მეფის მიერ ჩერქეზ გიორგი ალადალაშვილისათვის ბოძებულ წყალობის წიგნში ნათქვამია, როცა ზ უ რ ა ბ ე რ ი ს თ ა ვ ი მოვიდა, „იმერეთს გადავიხვეწინითო“ (1662 წ. 1450-26/156).

ერისთვის შვილი ზურაბ - (არაგვის), XYII ს. შუა ხანები. შ ვ ი ლ ი ზ ა - ა ლ ერისთავისა, იხ., ძ მ ი ს წ უ ლ ი რევაზ ერისთავისა, იხ., მ ი ს ი ხ ე ლ - რთვა აქვს საბუთს 1448-1546.

ერისთვის შვილი ზურაბ - (არაგვის), 1693-1700 წწ. ე შ ი კ ა ლ ა ს ბ ა - შ ი (XYII ს. 90-იანი წწ. Hd -5330), ბ ო ქ ა უ ლ თ ე ხ უ ც ე ს ი (1693 - 1699 წწ. 1448-5701, 1450-34/94). ჰ ყ ა ე ს ძ მ ე ბ ი: ვამიყ (XYII ს. 90-იანი წწ., 1698 წ. Hd -5330, Qd -871-5), თამაზ (XYII ს. 90-იანი წწ. Hd -5330), [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: გიორგი ერისთავი, იხ., ბინდურ ერისთავი, იხ., პაატა ერისთვის შვილი, იხ., თეიმურაზ და ედიშერ ერისთვის შვილები (1698 წ. Qd -871-5). უ წ ყ ა ლ ბ ა: თავის ყმას, საამ კობიაშვილს იანვარა ლაბაუჩი ცოლ-შვილით და უმამულოდ, აიღო 42 მარჩილის ფეშქაში (1698 წ. Qd -871-5), თავისი ძმის, თამაზის ყმას - პატარა ბურდულს - ნადირ ბუჭურის მამული (XYII ს. 90-იანი წწ. Hd -5330); სახლთუხუცეს ალათანგ [ერისთვის შვილთან] ერთად გაარჩავს ბარათაშვილებს: მაამიშვილ ქაიხოსროს, ნამანგლე-ღავის შვილის, ზაზუნაშვილ ქაიხოსროს და ქავთარიშვილ აბულდათის შვილებს

სამამულე დავა (XYII—XYIII სს. მიჯნა. 1450—11/167); და ა მ ო წ მ ა, რომ მდივანბეგ ვახტანგ ორბელიშვილის ცოლყოფილის, თამარ ზაალ ერისთავის ასულის, ნამზითვე ქონება იყო, სოფლები ჯალდამი და ლორისთავი (1700 წ. Sd—2301).

ერისთვისშვილი ზურაბ — (არაგვის), ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი ბაინდურ ერისთავისა, იხ.

ერისთვისშვილი ზურაბ — (ქსნის), ძ მ ი ს წ უ ლ ი შანშე ერისთვისშვილისა, იხ.

ერისთვისშვილი თამაზ — (არაგვის), ძ მ ა ზურაბ ერისთვისშვილისა, იხ.

ერისთვისშვილი თამარ — იხ., თამარ, ზაალ ერისთავის ასული

ერისთვისშვილი თეიმურაზ — (არაგვის), XYII ს. 90—იანი წწ.—1700 წ.

ჰ ყ ა ვ ს: მ ა მ ა იასონ ერისთავი, [ბ ი ძ ე ბ ი]; ელიშერ, მდივანბეგი პაატა, ბეჟან (1690—იანი წწ. Sd—759), [ბ ი ძ ა შ ე ი ლ ი] გიორგი ერისთავი, იხ., შ ვ ი ლ ე ბ ი: ბაინდურ ერისთავი, ოტია, იასონ, ასული ანა, [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ე ბ ი]; ზურაბ ერისთავისშვილი, იხ. (1690—იანი წწ. Sd—759), ჯვარის მამა არსენ, გრიგოლ ხარკაშენელი, ვამეყ, ვახტანგ, ს ი ძ ე, ანას მეუღლე, ლუარსაბ ორბელიშვილი (1690—იანი წწ. Sd—759); მზითვის წიგნი მისცა თავის ასულ ანას, რომელიც მიათხოვა ლუარსაბ ორბელისშვილს (1690—იანი წწ. Sd—759); და ა მ ტ კ ი ო ა თავისი სახლიკაცების მიერ ხოსიტასა და ესტატესათვის ბოძებული მამულის წყალობა, რომელიც ზურაბ ერისთავისშვილს ადრე ბატარა ბურდულისათვის ჰქონდა ნაბოძები (XYII ს. 90—იანი წწ. Hd—5330); და ა მ ო წ მ ა, რომ ჯალდამი და ლორისთავი ვახტანგ ბარათაშვილის ცოლყოფილის, თამარის ნამზითვე ქონება და მისი შვილების კანონიერი საკუთრება იყო (1700 წ. Sd—2301).

ერისთვისშვილი თეიმურაზ — (არაგვის), [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] ბაინდურ ერისთავისა, იხ.

ერისთავი იასონ — (არაგვის), 1664—[1683] წწ. ს ა ხ ლ თ უ ხ უ ო ე ს ი (1664—1678 წწ. გსიემ 4640/147/185, 1448—1283), ჰ ყ ა ვ ს: [ბ ი ძ ა] ერისთავი რევაზ, იხ., [ძ მ ე ბ ი]: ერისთავი ოთარ, იხ., დავით ([1676—1683 წწ.] Hd—9346), შ ვ ი ლ ი თეიმურაზ ერისთავისშვილი, იხ., ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: გიორგი, ბარძიმ ([1676—1683 წწ.] Hd—9346). ევდემოზ მანგლელს მისცა ერთგულების პირობა (1676—1683 წწ. Hd—9346); შ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა მ ი ი ლ ო: გიორგი მეფის მიერ დოსითეოს პატრიარქისათვის იერუსალიმის ქართული მონასტრების დასახსნელად თანხის გაცემის თაობაზე მოწვეულ დარბაზობაში ([1678—1685 წწ.] 1448—1283); და ა მ ტ კ ი ო ა და ბ ე ქ ე დ ი და უ ს ე ა: მარიამ დედოფლის მიერ [გორის] მთავარანგელოზის ეკლესიისათვის მიცემულ შეწირულების წიგნს (1664 წ. ახლო. გსიემ. 4640/147/185), შანაოზ მეფის მიერ პაპულ მალაქიისათვის ბოძებული სასისხლო სიგელი (1675 წ. III. 25. ქრ. II. 489); ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა ბაინდურ ერისთავისშვილს მიერ გივი ამილახორისათვის მიცემულ პირობის წიგნში: ბაინდური შეჰპირდა გივი ამილახორს, რომ ი ა ს ო ნ ე რ ი ს თ ა ვ ი ს მიერ მიტაცებულ მამულებს დაუბრუნებდა და მ ი ს ი დაღატო მთიუნებულ ზარალს აუნაზღაურებდა ([1692 წ.] ახლო. Hd—2149).

ერისთვისშვილი იასონ — (არაგვის), შ ვ ი ლ ი თეიმურაზ ერისთავისშვილისა, იხ.

ერისთავი იესე.— (ქსნის), 1607—1639 წწ. 3 ყ ა ვ ს: მ ა მ ა . ერისთავი ქუე-
ნიფნეველ [ქუენიფნეველი], იხ. (1607—1639 წწ.) 1449—411, Qd—9020 ბ), ძ მ ე .—
ბ ი: შანშე (1616—1632 წწ. Qd—10130, Hd—14669), შალვა (1615, 1616 წწ. Qd—
—10130), თ ა ნ ა მ ე ე ს ხ ე დ რ ე როდამ, იხ. ([1607—1639 წწ.] 1449—411, Qd—
—9020 ბ). შ ე ი ლ ე ბ ი: ლარგუელ, ქუენიფნეველ ([1607—1639 წწ.] 1450—
—24/155, 1449—411, Qd—9020 ბ). ბ ი ძ ა დავით-ერისთავისა, იხ., იკორთის
მთავარანგელოზს შ ე ს წ ი რ ა არტევი მამული ჩათური, იკორთის წინამ-
ძღვარს. ვანუსაზღვრა მეგარა, რომელიც არტევი კაცს მთელ მამულზე უნდა გა-
დაეხადა: ექვსი კოდი პური და ექვსი კოდი ქერი. ერთი წლის საცლავი (1614 წ.
ქრ. I. 24), იკორთის შ ე ს წ ი რ ა არტევი მამული (1615 წ. ქრ. I. 25. ფრამბ.);
მ ა ნ და მისმა ძმებმა დახოცეს ბიძაშვილები. ამის გამო შესწირა სვეტიცხო-
ველს.— იოვანეს კათალიკოსობის დროს— ქორდში: ექვსი კომლი: არჩვამე შოში
[ტა], [ბერიკოსშვილი ნინია, ხეესური-საგინა, მუქაური, ვამიზარდი, ჩუბინას—
შვილი ფრიდონა და გივი] ს შვილის მამული (1616 წ. Qd—10130), ვაბენის ღმრთის-
მშობელს—ჯირითაულის მამული—ერთი კომლი თევდორა ([1607—1639 წწ.] 1449—
—441), ლარგვისის მონასტერს.— თემი ქურთა (1607—1639 წწ.) Qd—9020 ბ); მ ა ს
უწყალობა როსტომ მეფემ ქალაქში: ვაჭრები: თანდლაშვილი პაპინა, ჩივინა, ზე-
რაბა და მურადა (1637 წ. 1450—24/155); მ ო წ მ ე ზაქარია ჯავახიშვილის მიერ [კო-
ორგი] სააკაძისათვის მიცემული შეყოლობის წიგნისა (1624 წ. Hd—14693); შანშე: ერის-
თავთან ერთად მ ა ს ვაუტარცეკეს ოთარა ყანჩაელი. ამ საქმეზე გამოტანილი ვანაჩენის
თანხმად, ი ე ს ე ს მიერ წადებული ნადავლი შანშეს არ უნდა მოკითხვოდა ([1623—
—1632 წწ.] Hd—14669), ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა: მ ი ს ი ყმები ზერტულა და კუარჩითულა
შორის სამამულე დავის, ვარჩევის დროს აღმოჩნდნენ ზერტულა მხარეზე, ამ და-
ვის ვარჩევისას როსტომ მეფის მიერ ვაგზავნილმა მოხელეებმა ე რ ი ს თ ა
— ვ ი ს ხოდაბუნის ბოლოს, ვარდის გორასთან, ერთ-ერთი სამამული ჩასვეს (1639 წ.
Qd—1378 ა), როსტომ მეფის მიერ ქაიხოსრო ბარათაშვილისათვის ბოძებულ წყა-
ლობის წიგნში აღნიშნულია, რომ ქაიხოსროს როსტომ მეფისათვის შეურიგებია
ი ე ს ე ე რ ი ს თ ა ვ ი (1633 წ. XII. 25. 1450—12/129), როსტომ მეფემ დაა-
ვალა მდივანბეგ როინ [ჯავახიშვილს], რომ გამოეცია ი ე ს ე ე რ ი ს თ ა
— ვ ი ს მკვლელობის საქმე და აღენუსხა მისი ქონება (1642 წ. მომდევნო ხანე-
ბი. Hd—14660); ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა დავით ქსნის-ერისთავის მიერ გიორგი თუმა-
ნიშვილისათვის ბოძებულ წყალობის წიგნში: მ ა ს მიუცია თუმანიშვილები
სათვის ლიბვიდან რუ (1678 წ. XII. 18. Ad—1016).

ერისთავი იესე.— (ქსნის), [1658]—1678 წწ. 3 ყ ა ვ ს: დ ე დ ა როდამ (1662 წ.
ქრ. I. 22), ძ მ ა ზაად (1662—1675 წწ. 1450—5/102, ქრ. I. 22. Hd—6774), შ ე ს
წ ი რ ა: იკორთის მთავარანგელოზს-სოფელი: შუახცხერი (1662 წ. ქრ. I. 22), მას-
ვე.— ფლავი პაატა მრულიშვილის ნაქანი-სასახლე, ზეარი, სასახლად და
გლეხი გომფარაშვილი მამულით (1675 წ. Hd—6774), მისცა აშოთან [მუხრანის]
ბატონიშვილს თავისი ყმის შვილი— ბასილა იორდანიშვილი, რომელიც ი ე ს ე
ს ა ვ ა ნ ადრე შეუსყიდია მ ი ს ს ა ვ ე ე ყმას, გორელ გოგინა ქოქილას შვილს
(1672 წ. 1450—5/102); მ ი ს ც ა ბ ი რ ო ბ ა შაჰნავაზ მეფეს თავისი ყმე-
ბის თაობაზე გარეწილი სამართლის აღსრულებს შესახებ ([1658—1675 წწ.] Hd—
—2208).

ერისთავის შვილი იესე — (ქსნის), შ ე ი ლ ი ბატონიშვილ მარიამისა, იხ.,

ძ მ ა შანშე ერისთვის შვილისა, იხ.

ერისთვის შვილი იესე - ძ მ ი ს წ უ ლ ი შანშე ერისთვის შვილისა, იხ.

ერისთვის შვილი იესე - (რაკის), დავით და ლომინა ერისთვის შვილებმა გელათის საყდარს შესწირეს სოფელი კვაშხეთი, რომელიც დროთა ვითარებაში საერისთაო გამხდარა. ი ე ს ე გელათს ამ მამულზე აღარ ეღაგებოდა, ვინაიდან საყდრის მამული ეკირა (XYII ს. II ნახ. Sd-2880).

ერისთვის შვილი იოვანე - (ქსნის), შ ვ ი ლ ი შანშე ერისთვის შვილი - სა, იხ.

ერისთვის შვილი ლარგველ - (ქსნის), 1637-1646 წწ. შ ვ ი ლ ი იესე ერისთავისა, იხ., მ ი ს თ ვ ი ს უწყალობებია თეიმურაზ მეფეს ამილახორის ნაქონი მამული, ხოლო ლ ა რ გ ვ ე ლ ი ს სიკვილის შემდეგ ეს მამული თეიმურაზმა უბოძა ავალ ავალიშვილს (1646 წ. XI.26.1450-47/149).

ერისთვის შვილი ლარგველ - (ქსნის), ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი დავით ერისთავისა, იხ.

ერისთვის შვილი ლომინ - (რაკის), XYII ს. II ნახ. ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ი გიორგი. მამუკა კილარაძეს უ წ ყ ა ლ ბ ა კვაშხოეთში ხიზანა გოშაძის შვილები: თაზიკა და გოგიტა. საბუთს უზის მ ი ს ი ბეკელი (XYI ს. II ნახ. Qd-9399).

ერისთვის შვილი ლომინა - (იარ. გლომინ) - (რაკის), XYII ს. შუა ხანები. ჰ ყ ა ვ ს: [ძ მ ა]- დავით ერისთვის შვილი, იხ., შ ვ ი ლ ი შომიკა ერისთავი, იხ., ლაშხიშვილს გამოართვა შავრული ნასხიდა დვალი და ნიკორწმინდელ სტიმონ წულუკიძეს მიჰყიდა (XYII ს. II ნახ. 1448-1533).

ერისთვის შვილი ლუარსაბ - (არაგვის), 1647-1667 წწ. [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი]: ოთარ, იხ., რევაზ, იხ., დ. გიორგი იხ., ერისთავებისა.

ერისთვის შვილი მამუკა - (არაგვის), [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბაინდურ ერისთავისა, იხ.

ერისთვის შვილი ნეო - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ბაინდურ ერისთავისა, იხ.

ერისთავი ნუგზარ - (არაგვის), [1616]-1623 წწ. ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ბაინდურ ერისთავი (1617, [1619] წწ. 1461-3/34, 1449-1766); გიორგი ერისთავი (1617 წ. 1449-1766), ზურაბ ერისთავი, იხ.

შ ა ს ეღაგებოდა თეიმურაზ მუხრანის ბატონი სოფელ შლაშეზე. ბაგრატ მეფემ მათი დაევა ასე გადაწყვიტა: მოდავე მხარეებს თორმეტ-თორმეტი აზნაური შვილით უნდა დაეფცათ, რომელი მხარეც დაიდოებდა სოფელიც მას დარჩებოდა. ერთმანეთისათვის უნდა დაებრუნებინათ წარმძეული და ნაძარცვი საქონელი ([1616-1619 წწ. | 1461-3/34); მ ი ს ი მკვიდრი მამულები გერი და გერისთავი მეთევზს შეუწირავთ სვეტიცხოვლისათვის. ამის გამო ნ უ გ - ზ ა რ კ რ ი ს თ ა ვ ს თვითნებურად დაუქვრია სვეტიცხოვლის მიწები არბო და სკანანმანი (ს: c). მათ ნაცვლად შესწირა სვეტიცხოველს ქორღში მცხოვრებნი სამი კომლი: ირემა ბექნიაშვილი, მარტყოფელი შაბუა და დათო შალულაძე თავიანთი მამულებით (1617 წ. 1449-1766); მ ი ს ი სულის მოსახსენიებლად ზურაბ ერისთავმა ანანურის ღმრთისმშობელს შესწირა სოფელი დედეკაძენი (1623 წ. 1449-1771 ა).

ერისთვის შვილი ნუგზარ - (არაგვის), 1678-1700 წწ. ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: რევაზ ერისთავი, იხ., პაატა ერისთვის შვილი, იხ., ბაინდურ

ერისთავი, იხ., ციცი ციციშვილთან ერთად გაარიგა ბააკა სახლთუხუცესის და მამუკა მალრადის სამამულე დავა (XYII ს. II ნახ. Hd-801); და ა მ ო წ - მ ა, რომ ვახტანგ ორბელიშვილის ცოლყოფილის, თამარის ნამზითთე მამულე-ბი იყო ჯალდამი და ლორისთავი და, ამდენად, მისი (თამარის) შვილების კანონიერი საკუთრება (1700 წ. Sd-2301); მ ი ს ი ბეჭედი უზის ბაინდურ ერისთავის მიერ გივი ამილახერისათვის მიცემულ პირობის წიგნს (1692 წ. ახლო. Hd-2149).

ერისთავი ოთარ - (არაგვის), [1626], 1647-1678 წწ. ჰ ყ ა ე ს: მ ა მ ა ერისთავი გიორგი, იხ., [ბ ი ძ ა] ერისთავი რევაზ, იხ., (XYII ს. II ნახ. 1449-1771 ბ). [ძ მ ე ბ ი]: ელიშერ, პაპუა, იასონ, [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ე ბ ი]; დავით [[დათენა, ქაიხოსრო, ლუარსაბ (XYII ს. II ნახ. 1667 წ. 1449-177 ბ, 1448 -8904), [ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი] პაატა (1667 წ. 1448-8904), თ ა ნ ა მ ე ო ე ლ რ ე მერაბ ჯორჯაძის ასული მარიამ, იხ., უ წ ყ ა ლ ო ბ ა ალავერანა საფარასშვილს ვაშლოვანში მცხოვრები წატურა ზაქტუასშვილი, გრიგოლა სარქისაშვილი ძმებითურთ, აგრეთვე - ლეონკობის და ვაშლოვანის მოურაობა (1667 წ. 1448-8904); გ ა ნ უ ა ხ ლ ა ანანურის ეკლესიას შეწირულება (XYII ს. II ნახ. 1449-1771 ბ); ი ს ე ნ ი ე ბ ა: მ ი ს ი ძმის, რევაზ ერისთავის მიერ ანანურის ღმრთისმშობლისათვის ბოძებული შეწირულებების წიგნის მიხედვით, ნონია და სვიმონა ოდიშელიძეებს ევალებოდათ ო თ ა რ ის სახელზე ალაპის გადახდა (1678 წ. III.6.1449-1809), მ ი ს მ ა თანამეცხედრემ, მარიამმა, ანანურის ღმრთისმშობელს შესწირა ყმა ებრაელები, რომლებიც ადრე შეუძენია ო თ ა რ ე რ ი ს თ ა ე ს ქუთაისში, როცა თან ახლდა შაჰნავაზ მეფეს იმერეთისა და ოდიშის დასაპყრობად (1693 წ. VI.11. 1449-1801).

ერისთავის შვილი ოთარ - (არაგვის), [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი]: გიორგი ერისთავი-სა, იხ., ბაინდურ ერისთავისა, იხ.

ერისთავის შვილი ონოფრე - (არაგვის), თ ბ ი ლ ე ლ ი (1693 წ. 1448:180, 5701). ჰ ყ ა ე ს: მ ა მ ა ერისთავი ოთარ, დ ე დ ა მარიამ, მერაბ ჯორჯაძის ასული, იხ., ძ მ ა ერისთავი გიორგი, იხ., დ ა მ წ ე რ ი დედამისის, მარიამის მიერ ანანურის ღმრთისმშობლისათვის ბოძებული ყმა-მამულის შეწირულების წიგნისა (1693 წ. VI.11. 1448-1801).

ერისთავის შვილი ოტია - (არაგვის), ჰ ყ ა ე ს: [პ ა პ ი ს ძ მ ა] რევაზ ერისთავი, იხ., [მ ა მ ა]- თეიმურაზ ერისთავის შვილი, იხ., ძ მ ა ბაინდურ ერისთავი, იხ., მ ი ს ი ბეჭედი უზის ბაინდურ ერისთავის მიერ გივი ამილახორისათვის მიცემულ პირობის წიგნს (1692 წ. ახლო. Hd-2149).

ერისთავის შვილი პაატა - (არაგვის), 1667-1700 წწ. მ დ ი . ვ ა ნ ბ ე გ ი ([1690]-1700 წწ. Sd-759, 1450-45/67, Qd-1670, Sd-497, Hd-403, Sd-2301, 1450-37/235, Qd: 268, 240, 216, 228, Hd: 2543, 5261, 1449-1807, 1461-14/52). ჰ ყ ა ე ს: მ ა მ ა რევაზ ერისთავი, იხ., ძ მ ე ბ ი: ბეჟან, გივი ([1695-1697 წწ.] Hd-5261), [ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი] ოთარ ერისთავი, იხ., [შ ვ ი ე ბ ი] რევაზ ([1675]-[1700] წწ. Hd: 5261, 6125), აბელ, ბალათარ ([1695 - 1697 წწ.] Hd-5261), [ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ს შ ვ ი ლ ი] თეიმურაზ ერისთავის შვილი, იხ., [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ე ბ ი]: ზაად, ნუგზარ, ზურაბ, ელიშერ ([1675-1700 წწ.] Hd-6125), ბაინდურ ერისთავი, იხ., მ ი ჰ ყ ი დ ა: კოზმან წინამძღვარს ცხელაში ვენახი. ([1695-1697 წწ.] Hd-5261), ქაიყუბა კოხიაშვილს - ხუცესი მარ-

კოზ მუნჯისშვილი ცოლ-შვილითა და ქონებით ([1675–1700 წწ.] Hd–6125)-გ ა რ ჩ ი ა და ვ ა ვენახის თაობაზე დათუა სალხინასშვილსა და ხოსიტა მამისასშვილს შორის (1696 წ. I.29.Sd–497), შ ო წ მ ე : ავთანდილ მირიძანძის მიერ გივი თუმანიშვილისათვის მიცემული შამირზას ნასოფლარის ნასყიდო – ბის წიგნისა (1697 წ. XI.11. Hd–403), ზურაბ ჯაგანიშვილის მიერ იბაშერ შალიკაშვილისათვის მიცემული მამულზე უდაბობის წიგნისა (1700 წ. 1450–37/235), ავთანდილ ერისთვისშვილის მიერ ელისბარ დავითიშვილისათვის მიცემული ყმების წყალობის წიგნისა (XYII–XYIII სს. მიჯნა. Hd–2543); დ ა ა – მ ო წ მ ა, რომ ჯალღამი და ლორისთავი ვახტანგ ბარათაშვილის ცოლ-ყოფლის, თამარის, ზაალ ერისთავის ასულის, ნამზითვი ქონება და თამარის შვილების კანონიერი საკუთრება იყო (1700 წ. Sd–2301); ს ხ ვ ა და ს ხ ვ ა : დაავალა ფარსადანს პასუხი მოეთხოვა ხუცეს ყავლაძისათვის ბეჟანის მიერ მიბარებული ბიჭების გამო და გაერიგებინა ტინისხიდის საქმე ([1695–1697წწ.] Qd–258), წერილი მისწერა ფარსიას და დაავალა ბეჟან გლურჯიძისა და მისი განაყოფის დავის გარიგება ([1695–1697 წწ.] Qd–216), ბოქაულთხუცეს ორბელისადმი გაგზავნილ წერილში სთხოვს მას გამოერთმია ფარსიასათვის სამი თუმანი და მიერთმია ზაქარიასათვის ([1695–1697 წწ.] Qd–240), ისევე ბოქაულთხუცეს ორბელს გაუგზავნა წერილი და სთხოვა, არ მოეთხოვათ არაფერი გარსიასათვის მ ი ს ი წერილის მიღებამდე ([1695–1697 წწ.] Qd–228); მ ი ს ი ხელრთვა და ბეჭედი აქვს შემდეგ საბუთებს: Hd : 2149, 5261, Qd–268.

ერისთვისშვილი პაატა – (არაგვის), [შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი] რევაზ ერისთავისა, იხ.

ერისთვისშვილი პაპუა – (არაგვის), [შ ვ ი ლ ი] გიორგი ერისთავისა, იხ., ძ მ ი ს წ უ ლ ი რევაზ ერისთავისა, იხ., [ძ მ ა] ოთარ ერისთავისა, იხ.

ერისთავი პაპუნა – (რაქის), XYII ს. 60–70–იანი წწ. შ ვ ი ლ ი შოშიტა ერისთავისა, იხ., უ წ ყ ა ლ ბ ა ხოსინას ღარში ნახევარი სასახლე და გლეხები: უასო და გოგია ორდინაძეები შამულთ (XYII ს. 11 ნახ. Qd – 7989); შ ო წ მ ე ალექსანდრე მეფის მიერ ხონის წმინდა გიორგის ეკლესიისათვის მიცემული ხარაჯისაგან გათავისუფლების წიგნისა (1660 წ. 1448–2142).

ერისთვისშვილი პაპუნა – (რაქის), შ ვ ი ლ ი შოშიტა ერისთავისა, იხ.

ერისთავი რევაზ – (არაგვის), 1623–1678 წწ. პ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი : ზურაბ ერისთავი, იხ., ზაალ ერისთავი, იხ., გიორგი ერისთავი, იხ., შ ვ ი ლ ი პაატა (1678 წ. 1449–1809), ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი : ზურაბ, ედიშერ, პაპუა (1626–1650 წწ. 1448–1546), ოთარ ერისთავი, იხ. ([1626–1650], 1678 წწ. 1448–1546, 1449–1809), იასონ, დავით, [შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი] პაატა, [ძ მ ი ს – წ უ ლ ი ს შ ვ ი ლ ე ბ ი] : გიორგი, ბარძიმ, [ძ მ ი ს წ უ ლ ი ს შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ე ბ ი] : ბაინდერ, ოტია (1678 წ. 1449–1809), [ს ა ხ ლ ი კ ა (ე ბ ი) : ლუარსაბ ([1626–1650 წწ.] 1678 წწ. 1448–1546, 1449–1809), ქაიხოსრო, ზაალ, ნუგზარ, რ ძ ა ლ ი მარიაშ (1678 წ. 1449–1809). შ ე ს წ ი რ ა : ანანურის ღმრთისმშობელს მალაროში ერთი კომლი პაპუნა ანდრიაშვილი და მისი შვილი მიქელა, აგრეთვე ჩიტაშვილის შამული (XYII ს. I ნახ. 1449–1808), მასკე–ნონია ოდიშელიძე და დაადგინა იგი თ ა ვ ი ს ი . გარდაცვლილი ძმის – ოთარის და მისი მეუღლის – მარიაშის შევლაპედ (1678 წ. III.6. 1449–1809); გ ა თ ა რ ხ ნ ა თამაზა ბუჩაშვილი ძმებითურთ ([1626–1650 წწ.] 1448–1546);

მისი ხელრთვა აქვს საბუთს 1448-1546.

ერისთვისშვილი რევაზი - (ქსნის), შვილი ზაალ ერისთვისშვილისა, იხ. [ბიძაშვილი] ელიზბარ ერისთავისა, იხ.

ერისთვისშვილი რევაზი - (ქსნის), ძმა დავით ერისთავისა, იხ., ბიძაშვილი ელიზბარ ერისთავისა, იხ.

ერისთვისშვილი რევაზი - (არაგვის), ჰყავს მამა მღვანებეგი-ერისთვისშვილი პაატა, იხ., [სახლიკაცები]; ერისთავი ბაინდურ, იხ., ერისთავი გიორგი, იხ.

ერისთვისშვილი რევაზი - (ქსნის), ძმა შანშე ერისთვისშვილისა, იხ.

ერისთვისშვილი როსტომი - (არაგვის), ძმა ბაინდურ ერისთავისა, იხ.

ერისთვისშვილი ქაიხოსრო - (არაგვის), [სახლიკაცები] გიორგი ერისთავისა, იხ., ოთარ ერისთავისა, იხ., და რევაზ ერისთავისა, იხ.

ერისთვისშვილი ქაიხოსრო - (არაგვის), შვილი ბაინდურ ერისთავისა, იხ.

ერისთვისშვილი ქუენიფნეველი - (ქსნის), შვილი იესე ერისთავისა, იხ.

ერისთვისშვილი შალვა - (ქსნის), ძმა იესე ერისთავისა, იხ.

ერისთვისშვილი შალვა - (ქსნის), [ბიძაშვილი] ელიზბარ ერისთავისა, იხ.

ერისთვისშვილი შალვა - (ქსნის), ძმისწული ელიზბარ ერისთავისა, იხ.

ერისთვისშვილი შალვა - (ქსნის), შვილი დავით ერისთავისა, იხ. და მარიამ ბატონიშვილისა, იხ.

ერისთავი შანშე - (ქსნის), 1616-1622, [1632] წწ. ჰყავს ძმა ერისთავი იესე, იხ. ([1616-1632 წწ.] Hd-14669). ედაგებოდა: ამილახორს სანადირო ადგილებზე (1629 წ. I.4. Hd-2010), იოთამ ამილახორს-უგანაძისა და მახისური მიწების გამო. ამილახორი და ოთარა ყანჩაელი უჩოლდნენ მას და იასეს გაძარცვას. დაეასე გარბოდა: შანშე ერისთავის ორი შესახებელი და ორი შეუსახებელი აზნაურით უნდა დაედიცა, რომ უგანაძე ერისთავთა კუთვნილება იყო. შანშეს ერთი შესახებელი აზნაურით უნდა დაედიცა აგრეთვე, რომ ამილახორის გამზრდელისათვის ქურდები არ ჰყავდა მიგზავნილი და არც ნადავლი რგებია. თუ დაიფიცებდა, მაშინ ამილახორს მასთან სადაო გაძარცვაზე აღარ ექნებოდა. ოთარა ყანჩაელისაგან წაღებული ნაძარცვი კი შანშეს უნდა დაეზრუნებინა, ხოლო იესეს მიერ წაღებული - მას არ მიეკუთვნებოდა. მახისური მიწა ამილახორს მიაკუთვნეს ([1623 - 1632 წწ.] Hd-14669); მონღოლ იორამ ფავლენიშვილის მიერ თეიმურაზ მუხრანის ბატონისათვის მიცემული ბროწლეთის ნასყიდობის წიგნისა (1622 წ. ქრ. II. 444).

ერისთვისშვილი შანშე - (ქსნის), ჰყავს: მამა ერისთავი დავით, იხ., დედა ბატონიშვილი მარიამ, იხ., ძმები: იესე, რევაზ, შვილი იოვანე (XVII ს. მიწ. Sd-2868), ძმისწულები: დავითა-გიორგი, ედიშერ, იესე, ზურაბ (1700 წ. Hd-7879). უწყალობა დათუნა გიუნაშვილს წინწყალაში ნასყიდ: ენახი (1700 წ. Hd-7879); ლაშარის ჯვრის წმინდა გიორგის და ერთობილ ფშაველებს მისცა ერთგულებისა და მფარველობის პირობა (XVII ს. მიწ. Sd-2868); მას სწერს უცნობი პირი წერილს, რომლის მიხედვითაც ჩანს, რომ შანშეს ყმა ფანველიშვილის ხარაჯის გულისათვის დაუქერია ყაფი-

ჩალარ ქაიას. შ ა ნ შ ე ე რ ი ს თ ა ე ს უთხოვია ამ ყმის გამომგება. წეროლის ავტორი სწერს, რომ ყაფიჩალარი ქაია ადგილზე არ აღმოჩნდა, როდესაც დაბრუნდებოდა, საქმეს გადაწყვეტდა შ ა ნ შ ე ე ს თხოვნის შესაბამისად (XVII ს. მიწ. Ad-1299 ბ).

[ერისთვის შვილი] შანშეი — (ქსნის), ლუარებში ეკუთვნოდა ერთი, ხოლო სასირეთში — ერთ კომლი ყმა ([1658-1675 წწ.] Hd-1453 ბ).

ერისთავი შოშიტა — (რაქის), ([1641-1661 წწ.]), შ ყ ა ე ს ; მ ა მ ა ლო-მინ ერისთავი, თ ა ნ ა მ ე ე ხ ე ლ რ ე — გელოვანის ასული თამარ. უ წ ყ ა ლო ბ ა თავის ყმებს, მამუკელასა და გოგიელას მიწა, რომელსაც ესაზღვრებოდა ტოვონიძის მამული ([1641-1661 წწ.] 1448-5765).

ერისთავი შოშიტა — (რაქის), შ ყ ა ე ს შ ვ ი ლ ი — პაპუნა ([1670] — ანი წწ. Hd-6018). პ ი რ ო ბ ა მ ი ს ც ა ქაიხოსრო წერეთელს გივისთან სამა — მულე დაეაში მხარდაჭერის შესახებ ([1670 წ.] Hd-6018).

ერისთავი შოშიტა — (რაქის), XVII ს. 70-80 — ანი წწ. მ ო წ მ ე ბ ა გ — რატ მეფის მიერ: ხოსია ჯაფარიძისათვის (1655 წ. Hd-9546), ქაიხოსრო წერეთლისათვის (1673 წ. Hd-9388, 1680 წ. Hd-2001) და გიორგი აბაშიძისათვის (1677 წ. 1449-1028), მიცემული წყალობის წიგნებისა.

ერისთავი შოშიტა — (რაქის), მ ო წ მ ე სვიმონ მეფის მიერ მამია გურიელისათვის ზოძებელი პირობის წიგნისა ([1698-1701 წწ.] Hd-10822).

ერნეკა შვილი შალეშათა — მ ო წ მ ე ხეჩუმა [მიქიტრიჩაშვილის] მორ ბატონ შიოშისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. Sd-820 ა).

ერუმა — შ ყ ა ე ს გ ე რ ი წატურა, იბ.

ერუმა შვილი სუხია — ტაბახმელას მცხოვრები, ერთი კომლი. დათუნა, თამაზა და ბიძინა სოლალაშვილების სამამულე დავის გარიგების შედეგად ი. გ. ი დარჩა დათუნა და თამაზა სოლალაშვილებს (1646 წ. Sd-744).

ერუოდას შვილი — მ ი ს სახლამდე მიჰყვოდა აცას შვილმა საკამ ტერდავით ოსკანაშვილს თავაქალაშვილისეული სახლკარი (1645 წ. III. I. გუჯ. 173 - 164).

ერჩქინდია კუჭულა — ჩიხათელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა : ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, სამი ლიჯი ლომი, სამი ფოხალი ღვინო, ერთი პური ([1616-1621 წწ.] ქსდ. III. 92).

ერჯუტია უჩარდია — დარჩელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, შვიდი ფოხალი ღვინო, ექვსი ლიჯი ლომი, გოკომური ([1616-1621 წწ.] ქსდ. III. N 22).

ესაბრი შვილი — გ ლ ე ხ ი, ილექსანდრე მეფემ ი. გ. ი შესწირა სვეტი — ცხოველს (1441 წ. 1449-1520).

ესაია — თ ბ ი ლ ე ლ ი, მ ა ს მიუცია ციხოველ ივანძისათვის ბოზაური მამული, ეს წყალობა შემდგომში დაამტკიცა დავით მეფის ძემ, ლუარსაბამა ([1525-1527 წწ.] 1450-32/298).

ესაია — დანუეს მცხოვრები, გ ლ ე ხ ი, ლეონ მეფემ იგი გაუთარხნა ანდერმან ჩოლაყას შვილს (1568 წ. Hd-14430).

ესაია — ლეონ მეფემ ი. გ. ი შესწირა სვეტიცხოველს. მ ა ს უნდა მოერთმია ნიკოლოზ კათალიკოსისათვის საბატონო და სამოხელეო გამოსაღები

(1569 წ. 1448-5529).

ესაია - მ ო წ მ ე ქადაგ ჯედეონ [შალაღადის] შვილიშვილის, დაეთის შიერ მახარე ჩიკაძისათვის მიტეხული მამულს ნასყიდობის წიგნისა (1605 წ. YIII.21. 1450-35/191).

ესაია - [ს ა ბ ლ ი კ ა ე ო ი] . ელიასი, იხ. .

ესაია შვილი - კრკონს მცხოვრები, როინ და გოშფარ [ჯავახი-შვილების] გაყრის დროს ი. გ. ი ერგო როინს ([1527-1558 წწ.] Qd-605).

ესაია შვილი ბეგუა - იხსენიება ნასყიდობის წიგნის ფრაგმენტში (XYII ს. Hd-15082).

ესებოა გურშიხილი - მარცხელს მცხოვრები, ლევან დადიანმა ი. გ. ი შესწირა ბიკეინტის ღმრთისმშობელს და დაუწესა გადასახადი: ერთი ძროხა, სამი გულა ღვინო, ორი ქილა ღომი, ერთი ქათამი და ერთი თუფში პური (1628 წ. Sd-2904).

ესეხულას შვილი - ჯვარს მცხოვრები, მამისა მეჯინიბეთუხუცესმა ი. გ. ი სხვა ყმა-მამულთან ერთად დაუტოვა თავის ძმისწულს, ზაქარაის (1477 წ. Hd-1354).

ესია - იხსენიება ყმების ნუსხაში (XYII ს. Hd-15088).

ესიკა შვილი - მ ი ს ი კენახი პაპუნა კეეზერელმა მიჰყვიდა უგანაძის ასულ თინათინს (1690 წ. I. ს. Ad-1201).

ესიკა შვილი სუხიტა - ბერშოეთს მცხოვრები, ზაალის ყ მ ა, საამილა-ბეროს დავითის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა თოფით ლა-შქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

ესიტა - თეიმურაზ მეფემ ი. გ. ი გაათარხნა (1616 წ. III. Hd-4163-ა).

ესიტა - კახელი ა ზ ნ ა უ რ ი შ ვ ი ლ ი, ნაზარალი-ხანმა მ ა ს და-უნიშნა ჯამაგირი - წელიწადში სამი თუმანი (1693 წ. IX.4. Hd-4163-ბ).

ესიტა შვილი დათო - ხოდაშენს მცხოვრები, ერთი კომლი, გიორგი გოგ-ნიაშვილის ყ მ ა, მოხსენიებულია სეექტიცხოელის საკომლოების ნუსხაში (1689 წ. 1449-1792).

ესიტა შვილი დათუნა - ჰ ყ ა ვ ს: ძ მ ა ფარსადან, [შ ვ ი ლ ე ბ ი]: ზა[ა]ლ, ტეტა, იოთამ, პატა, ქიტია. ზაქუტაშვილისაგან ი ყ ი ლ ა წისქ-ვილთან მღებარე მიწა კანტურაშვილის მიწამდე (XYII ს. Hd-9371).

ესიტა შვილი ზა[ა]ლ - [შ ვ ი ლ ი] დათუნა ესიტაშვილისა, იხ.

ესიტა შვილი იოთამ - [შ ვ ი ლ ი] დათუნა ესიტაშვილისა, იხ.

ესიტა შვილი პატა - [შ ვ ი ლ ი] დათუნა ესიტაშვილისა, იხ.

ესიტა შვილი ტეტა - [შ ვ ი ლ ი] დათუნა ესიტაშვილისა, იხ.

ესიტა შვილი ფარსადან - ძ მ ა დათუნა ესიტაშვილისა, იხ.

ესიტა შვილი ზა[ა]ლ - მ ა ს მისვლია ციცი ციციშვილის მკვიდრი ყმა,

კარალელი შავშიშვილი, რის გამოც ციციის ფეშქაში მიართვა. ციციმ მისცა ამ ყმის „დანებების“ წიგნი (XYII ს. დამლევი. Hd-1911).

ესიტა შვილი ქიტია - შ ვ ი ლ ი დათუნა ესიტაშვილისა, იხ. .

ესმინა შვილი გაბილა - საყვარეში მცხოვრები, გოშფარ და როინ ჯავახი-შვილების გაყრის შედეგად ი. გ. ი მამულითურთ ერგო გოშფარს ([1527 - 1558 წწ.] Qd-605).

ესნია - თ ა ნ ა მ ე ე ბ ე დ რ ე ამილახორ ხიმშია აბულეთისძეობა ზასძისა, იხ.

ესრომ - შ ვ ი ლ ი გუარანდუხისა, იხ.

ესრომიშვილი პაპუნა – ელენე ბატონიშვილმა პირობა მისცა იოანე ავალიშვილს იმის შესახებ, რომ თუ პაპუნა ესრომიშვილი უშვილოდ გარდაიცვლება, მის მამულს ავალიშვილებს უბოძებდა ([1600–1605 წწ.] Hd –1328).

ესტატა – ხედეურელი ყმა-გლეხი, ბალთარ ხოსაშვილის ნაჭონი. კონსტანტინე მეფემ იგი უწყალობა ქართლში გადმოსახლებულ ზაზა და ნასკერტელს (1467 წ. 1448–64).

ესტატა – კისისხევის მცხოვრები, თეიმურაზ მეფემ იგი შესწირა ალავერდის ტაძარს თავისი მეუღლის, ანას საალაპედ (1612 წ. Y.10. 1448–5017).

ესტატა – ძმისწული ხატიასი, იხ.

ესტატა – ბაყალი, მოწმე ლორტუკიანთ მერაბასშვილ ამონანს მიერ მახარობლისათვის მიცემული ადგილის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. Y. 1. 1450–5/175).

ესტატა – მოწმე სეფია უჯარმისშვილის მიერ მახარასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IY.20. Hd –2889).

ესტატა[ა]შვილი – მისი კალო-საბძელი მიჰყიდა ბაგრატ თურქისტანი – შვილმა ფარსია მღებრისშვილს (1691 წ. YI. 1450–50/74).

ესტატაშვილი – პატარძელს მცხოვრები, ერთი კომლი, მოხსენიებულია ონოფრე წინამძღვრისათვის მიბარებულ გარეჯის ყმათა ნუსხაში ([1690 –1732 წწ.] Ad –421).

ესტატაშვილი ავთანდილ – იხ. ესტატეშვილი ავთანდილ

ესტატაშვილი ყადურმ – იხ. ესტატეშვილი ყადურმ

ესტატაშვილი ყანდურადა – იხ. ესტატეშვილი ყანდურადა

ესტატე – სამეფო კარის მდივან-მწიგნობარი, დამწერი იგიორგი მეფის მიერ მთაწმინდის პორტაიტის ღმრთისმშობლისათვის მიცემული თეთრის შწირულების წიგნისა (1526 წ. 1461–3/139).

ესტატე – 1595–1605 წწ. დამწერი: ღმრთი კათალიკოსის მიერ ვახტანგ ბატონიშვილისათვის მიცემული საბუთისა ქორდის დაბრუნების შესახებ (1595 წ. IY.30.Sd –2871), ჯადაგ გედეონის შვილიშვილის, დავით [მალაძის] მიერ მახარე ჩივადისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1605 წ. YIII.21. 1450–35/191).

ესტატე – აზნაურიშვილი, დაიქრა მერაბ სააკაძის შვილებს შეტაკების დროს მათსავე განაყოფებთან (XYII ს. შუა ხანები. Qd –826).

ესტატე – 1619–1631 წწ. მეტეხის ღმრთისმშობლის დეკანოზი, მოწმე მხითარას მიერ თბილელ ნიკოლოზ ბარათაშვილისათვის მიცემული სიონის ღმრთისმშობლისადმი ყმობის წიგნისა (1619 წ.1449–2642); დამწერი ზაქარია კათალიკოსის მიერ პაატა მიწობლიძისათვის მიცემული წყალობის წიგნისა (1626 წ. 1448–80); დამწერი და მოწმე მახარა როსტიაშვილის მიერ ამირა ამბროსაშვილისათვის მიცემული ნავენახევის ნასყიდობის წიგნისა (1631 წ. X.4. 1449–1780).

ესტატე – მოწმე არაქელა მურადასშვილის მიერ ალელა ბაისოლელა-შვილისათვის მიცემული ქუღბაქის ნასყიდობის წიგნისა (1620 წ. I.24. 1448 –91).

ესტატე - შვილი ხაზიასი, იხ.

ესტატე - შვილი შალვანის ნაცვალ მამუქასი, იხ.

ესტატე - ჰყავს შვილები: ქაიხოსრო, შაველი. გაუცვალა თავის განაყოფს, ფარსადანს სახატო ვენახი ბერის ვენახზე; პატრიარქმა ეს ვენახი ფარსადანს მიართვა, სამაგიეროდ ესტატემ ფარსადანს მისცა ბალიასი და არუთინას კუთვნილი ხეჩატურული ვენახი, რომელსაც ესაზღვრებოდა ჯანიაშვილის, გოგლიას, მერაბაშვილის ვენახები და არუთინას სახლი (1665 წ. Qd-195).

ესტატე - შვილი ნაზარასი, იხ.

ესტატე - ქრცინველელი ურია, მოწმე გოგია თევდორეს შვილის მიერ ბახუტა ჩივაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1676 წ. Hd - 2396).

ესტატე - შვილი დავითისა, იხ.

ესტატე - შვილი მამასახლის კირაკოზისი, იხ.

ესტატე - დამწერი გიორგი ხიზანიშვილის მიერ ხატისა ჩაჩაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. I. Hd - 1046).

ესტატე - მოწმე ყამაზაანთ თამაზას მიერ აბესალამაანთ ფასინასათვის მიცემული ღუქნებისა და სახლის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. X.6.1448 - 1089).

ესტატე - მწერალი, დამწერი ივანა ამოვანაშვილის მიერ ანაგელ პაპუნასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. III. 22. Qd - 17 ბ).

ესტატე - არტაბაზნის და შუამთის ნაცვალთა ჰყავს მამა ხუდადა, მებები: ასლანა, მამუქა, შერმაზან. ერეკლე შეფემ იგი გაათარხნა და უწყალობა მამამისის, ხუდადას სახელო - არტაბაზნისა და შუამთის ნაცვლობა (1689 წ. 1449-1851).

ესტატე - მისი ვაჟი ემართათ [გოქილოდაანთ] თათოსასა და ბაღდასარას (1690 წ. 1450-50/207).

ესტატე - დეკანოზი, [სახლიკაცი] თორღის ციხისთავის შვილის, იოვანესი, იხ.

ესტატე - მამულას შვილი შვილი, ჰყავს ძმები: გოგინა (1692 წ. 1448: 4599, 4592), ბერუა (1692 წ. 1448-9599). მიჰყიდა: მიწები მამუქა ბახიაშვილს სანანურზე - ხიზანას, გემანას და გოგინაშვილის მიწებამდე (1692 წ. XII. 1448-4599), აგრეთვე ზურაბისა და დავითის მიწებამდე (1692 წ. ახლო. 1448-4592).

ესტატე - ჰყავს [სახლიკაცი]: ზასილი, დავით. მიჰყიდა ნონ დავითას შვილს მამული ბინდიას შვილის ხევამდე და გოგილას შვილის რუმდე (1692 წ. I. Hd - 15067).

ესტატე - შვილი ტერ-მარქარასი, იხ.

ესტატე - შვილი სააკასი, იხ.

ესტატე - ხუცესი, მოწმე ბასილა დედაბრიშვილის მიერ თარხან გიორგისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. Y. 11. 1450-33/224).

ესტატე - კონ დათუას შვილი, მოწმე ზურაბა ვერმიშას შვილის

მიერ ზურაბ თავაქალასშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. 80-იანი წწ. Hd-527).

ესტატე - მის ფარდად მოურავსა და ზურაბ [სააკაძეს] წილად ხედათ ახალქალაქს მცხოვრები ანდრიასა როსტევენიშვილი (XYII ს. ბოლო მეოთხ. Hd - 11881).

ესტატე - მის ფარდად მოურავსა და ზურაბ [სააკაძეს] წილად ხედათ ახალქალაქს მცხოვრები არუთინა როსტომაშვილი (XYII ს. ბოლო მეოთხ. Hd - 11873).

ესტატე - მისი და დათუნას ვენახის ფარდად მოურავსა და ზურაბ [სააკაძეს] წილად ხედათ ერთაწმინდას მცხოვრები დათუა და ბეჟუა მჯობნიაშვილები (XYII ს. ბოლო მეოთხ. Hd-12016).

ესტატე - ფელელი, მისი და რომანოზის ფარდად მოურავსა და ზურაბ [სააკაძეს] წილად ხედათ ერთაწმინდას მცხოვრები ბასილი გედევანიშვილი მამულით (XYII ს. ბოლო მეოთხ. Hd - 12339).

ესტატე - მის და [...]ურას ფარდად მოურავსა და ზურაბ [სააკაძეს] წილად ხედათ კაქანდარაშვილები (XYII ს. ბოლო მეოთხ. Hd - 11769).

ესტატე - ბჭე ბორტი [მაჩაბელსა] და მანუჩარ [თუმანიშვილს] შორის სასაზღვრო დავის გარჩევისას (XYII ს. II ნახ. Hd - 14856).

ესტატე - ქაიხოსრო ამირეჯიბის კარის დეკანოზი, დამწერი და მოწმე მამუკა მტიროდაშვილის მიერ სენია მიქელაშვილისათვის მიცემული ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. ბოლო. Hd - 754).

ესტატე - დეკანოზი, მოწმე ამირხანა ქაფანაყაშვილის მიერ ტფილელ სიმონისათვის მიცემული პირობის წიგნისა ქირის თაობაზე (XYII ს. 1449-1822).

ესტატე - უსისტყეს მცხოვრები, სამთავნელის ყმა, თარხანი მოლაშქარი, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მისი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

ესტატეშვილი (ვარ. ესტატაშვილი, შანშიაშვილი) ავთანდილ - 1666 - 1682 წწ. ჰყავს: ძმები: დოღმაზ (1666-1680 წწ. Hd: 9282, 1823, 1450-10/24), ყანდურალა (1680-1682 წწ. 1450-10/24, Hd - 1823), შვი - ლე ბი: ყადური (1666 წ. Hd - 9282), თამაზა (1680-1682 წწ. 1450-10/24, Hd - 1823), ძმისწულელი ლევანილეა (1680-1682 წწ. 1450-10/24, Hd - 1823), [სახლიკაცი]: ალიხანა, პაპია (1682 წ. Hd - 1823), განაყოფები: [შანშიაშვილი] პაპია (1680 წ. 1450-10/24), შანშიაშვილი დოღმაზა (1682 წ. Hd - 1823). მისი და: პაპია შანშიაშვილს მიწა ფარსადანის მიწამდე (1666 წ. IY.1. Hd - 9282), მასვე - ვენახი მურადაშვილის ვენახამდე (1670 წ. YII.1. 1450-10/24), დოღმაზა შანშიაშვილს - სახუნდარში თავისი ოთხი დღის მკვიდრი მამული და ბორისოფელს - ამირჯანას სახლი-ყარი და მამული (1682 წ. Hd - 1823).

ესტატეშვილი ალიხანა - [სახლიკაცი] ავთანდილ ესტატეშვილისა, იხ.

ესტატეშვილი (ვარ. [შანშიაშვილი]) დოღმაზ - 1666-1690 წწ. ჰყავს: ძმა ესტატეშვილი ავთანდილ, იხ., შვილი ლევან, განაყოფის შვილები: ბაინდურა, ფარემუზ, გივი, ბეჟან, გოდერძი, ზაალ, ქაიხოსრო,

პაპია, გიორგი, აღავერდა [შანშიაშვილები] (1690 წ. 1450-10/27). მიქ-
ცილი ბაინდურ [შანშიაშვილს] პატარა სახუნდარის ხატის გვერდით და
ურწაშენში თითო-თითო ღლის მიწა (1690 წ. 1450-10/27); მოწ-
მე: ავთანდილ ესტატეშვილის მიერ პაპია [შანშიაშვილისათვის] მიცემული
ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. 1450-10/24), გასპარა დარის-
პანაშვილის მიერ ბაინდურ [შანშიაშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყი-
დობის წიგნისა (1680-იანი წწ. 1450-9/24).

ესტატეშვილი თამაზა - 1680-1700 წწ. შვილი ავთანდილ ესტატე -
შვილისა, იხ., მოწმე მანთაშა შირაზაშვილის მიერ ნასყიდა დოღმაზაშვი-
ლისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. 1711.19.Hd -10246).

ესტატეშვილი ლევან 'ვარ.ლევანა, ლეუა,ლეოა) - შვილი დოღმაზა
ესტატეშვილისა, იხ., ძმისწული ავთანდილ ესტატეშვილისა, იხ.

ესტატეშვილი პაპია - [სახელიკაცი] ავთანდილ ესტატეშვილისა, იხ.

ესტატეშვილი (ვარ.შანშიაშვილი) ყაღურა - შვილი ავთანდილ ეს-
ტატეშვილისა, იხ.

ესტატეშვილი (ვარ.ესტატაშვილი, [შანშიაშვილი]) ყანდურადა - ძმა
ავთანდილ ესტატეშვილისა, იხ.

ესტაზან (sic!) - მოწმე შაქ[უ]ხად [ბარათაშვილის] მიერ ქაეთარ
[ბარათაშვილისათვის] მიცემული, გაუყრელობის პირობის წიგნისა ([1493 -
-1523 წწ.] 1450-12/115).

ერტიფონეშვილი ბერუა - შვილი სიმონ ერტიფონეშვილისა, იხ.

ერტიფონეშვილი გოგია - შვილი სიმონ ერტიფონეშვილისა, იხ.

ერტიფონეშვილი ზაქარია - შვილი სიმონ ერტიფონეშვილისა, იხ.

[ერტიფონეშვილი] იასე - განაყოფი სიმონ ერტიფონეშვილისა, იხ.

ერტიფონეშვილი იოსებ - შვილი სიმონ ერტიფონეშვილისა, იხ.

[ერტიფონეშვილი] მანასე - განაყოფი სიმონ ერტიფონეშვილისა, იხ.

ერტიფონეშვილი სიმონ - ჰყავს შვილები: ზაქარია, შიო, სტეფან-
ნე, გოგია, ბერუა, იოსებ, განაყოფები: იასე, მანასე. მიქცილი
პაპია კუპიაშვილს ოთხი ღლის მიწა რკონში, მელის ნასახლართან (1661 წ.
Ad -1644 ა).

ერტიფონეშვილი სტეფანე - შვილი სიმონ ერტიფონეშვილისა, იხ.

ერტიფონეშვილი შიო - შვილი სიმონ ერტიფონეშვილისა, იხ.

ეუაშვილი ერაპეტა - მოწმე დოღმაზა ზურიკასშვილის მიერ ბერუა
დაიარაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. 1450-
-53/210).

ეფენიაშვილი სვიმონ - მოძღვარი, მოწმე ივანეს მიერ ქვა-
ბულ მარაბლისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა ([1621-1650წწ.]
Hd -1959).

ეფენისშვილი იესე - ძმა ლონენა ეფენისშვილისა, იხ.

ეფენისშვილი ლონენა - ჰყავს ძმა იესე. მასთან ერთად მოწ-
მეა ელიზა დეტურაძის მიერ ბერ კვალინიძისათვის მიცემული მიწის ნას-
ყიდობის წიგნისა (1696 წ. 1448-5301).

ეფთვიმე||ეფთვიმი||ეფთომი||ეფთიმე

ეფთვიმე - ასური, მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი, და მ წ ე რ ი და ვით მეფის მი-
ერ გიორგი ნიქაბერძისათვის ბოძებული სასისხლო სიგლისა (1251 წ. კმ .
N 1604 სას.).

ეფთომი - ა ლ ა ვ ე რ დ ე ლ ი, იხ., შირაბაძე ეფთომი

ეფთიმე - ო ა ი შ ე ლ რ, მ ო წ მ ე და ვით მეფის მიერ ივანე მალრადი-
სათვის მიცემული სასისხლო სიგლისა ([1486-1488 წწ.] სმ. II. 20-21 სას.).

ეფთვიმი - [1578]-[1615] წწ. კ ა თ ა ლ ი კ ო ს ი, და ა მ ტ კ ი ო ა
ბაგრატ მეფის მიერ ბიკვინტის ეკლესიისათვის მიცემული იადგარი (XVI ს.
1448-5033); მ ი ს ი კათალიკოსობის დროს ლევან დადიანმა და გიორგი
ლიპარტიანმა შესწირეს [ბიკვინტის] ღმრთისმშობელს ერთი კომლი ყ მ ა
... ვანდაი შაფათაა და დაუდგინეს გადასახადი ([1611-1615 წწ.] მ - 11202).

ეფთვიმე - გ ე ნ ა თ ე ლ ი მ ი ტ რ ო პ ო ლ ი ტ ი, და ა მ ტ კ ი ო ა გი-
ორგი მეფის მიერ თავისი ეგვიპტისათვის მიცემული ყმა-მამულის შეწირულების
წიგნი (1630 წ. 1448-2159).

ეფთვიმე (ვარ. ეფთვიმი) საყვარელიძე - [1669]-[1673] წწ. კ ა თ ა ლ ო
კ ო ს ი, შანშე ამირეჯიბმა მ ა ს შენდობა სთხოვა თავისი ბიძაშვილების
დახოცვის გამო. მ ი ს ი მოთხოვნით, შანშემ შესწირა ბიკვინტის ღმრთის -
მშობელს ყმა-მამული: ქუთაისში - ნუქაბა სევანიძე, დარცხანაყანევეში - ვაბრი-
ელა ნიქაბაძე, მამისთვალაი როსტომაძე, მიქელაი ხანთაძე, მიქელა ნიქაბაძე
([1669-1673 წწ.] Ad - 2251).

ეფთვიმე - უ რ ბ ნ ე ლ ი ე ბ ის კ ო პ ო ს ი, მ ო წ მ ე როსაბ ამირე-
ჯიბის მიერ დომენტი კათალიკოსისათვის მიცემული პირობის წიგნისა სამამუ-
ლე დავის შეწვევების შესახებ (1667 წ. X. 1. ქრ. II. 484).

ეფთვიმე - ქვათახევის წ ი ნ ა მ ძ ლ : ვ ა რ ი, იხ. [სააკაძე] ეფთვიმე

ეფთვიმე - ხ ო დ ე ლ ი, იხ. ფაღავა ეფთვიმი

ეფრემ - [ნიკოლაოსწმიდის]: ეკლესიისათვის ხორბელის სახელზე მ ა ს შე-
უ წ ი რ ა ვ : ს აგარაში ყანა, რომელიც [ნიკოლაოსწმიდელს] სხვა ნასყიდ [მა-
მულებთან] შეუერთებია, ზედ გლეხი დაუსახლებია და ბეგარა დაუდგია ([1071-
1080 წწ.] 1449-1563).

ეფრემ - [1497]-1502 წწ. ქ ა რ თ ლ ის კ ა თ ა ლ ი კ ო ს ი, უ წ ყ ა
ღ ო ბ ა [მალაღძეს] ივანიასძეთა ნაქონი მამული და სამცხეთიშვილო წილი
ისევე, როგორც ეს ივანიასძეთ და ქადაგ დიმიტრი [მალაღძეს] ქპონდათ
(1502 წ. ქრ. II. 318); მ ი ს ი კათალიკოსობის დროს ალექსანდრე კახთა მე -
ფემ დაუბრუნა სვეტიცხოველსა და გარეჯის უდაბნოს მათი კუთვნილი მამულე-
ბი, რომლებიც საუფლისწულოდ ვოფილა დაქვრივი და პირობა მისცა ე ფ -
რ ე მ ს, კახეთში მღებარე სვეტიცხოვლის მამულებს შეუვადობის შესახებ
([1497-1500 წწ.] ქრ. II. 316).

ეფრემ - რ უ ს თ ე ვ ე ლ ი, იხ. ენდრონიკაშვილი ეფრემ

ეფრემ - ბერუკა ქარციძემ მიჰყიდა არაღამელ დეკანოზიშვილს კარსანში
პაეღია ბურძგიაშვილის მამული მ ი ს ი ნახევარი მამულით (1686 წ. Ad - 1764).

ეფრემასშვილი||ეფრემაშვილი

ეფრემასშვილი ბასილა - შ ვ ი ლ ი გოგია ეფრემასშვილისა; იხ.

ეფრემაშვილი გიორგა - კუუბს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდ-

რის ბეკარა: ოცდაერთი თეთრი, ოცდაათი ათიანი კოკა ღვინო, ორი ნაოთხა-ლი ღობი (1558 წ. H-626).

ეფრემასშვილი გოგია - ჰყავს შვილი ბასილა. მიჰყიდა მირზა პოლიტიკასშვილს ოთხი ღობი მიწა (1657 წ. VII.1450-19/1).

ეფრემამე ეფრემა - კარსნელი, იგი შვილებითა და მამულით ქარსიძეების გაყრის დროს ერგო დავით ქარსიძეს (1651 წ.1450-29/59).

ეფრემია ბაბახარა - დარჩს მცხოვრები, ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა- გოკომური ([1616-1621 წწ.] ქსდ. III. N92).

ეფრემია ლომინ - დარჩს მცხოვრები, ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა- გოკომური ([1616-1621 წწ.] ქსდ. III. N92).

ეფრემია ლომინაი - დარჩს მცხოვრები, ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა- გოკომური ([1616-1621 წწ.] ქსდ. III. N92).

ეფრემია მთინიურდი - დარჩს მცხოვრები, ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა- გოკომური ([1616-1621 წწ.] ქსდ. III. N92).

ეფრემია ნანარტია - დარჩს მცხოვრები, ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა- გოკომური ([1616-1621 წწ.] ქსდ. III. N92).

ეფრემია სოხერდია - დარჩს მცხოვრები, ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა- გოკომური ([1616-1621 წწ.] ქსდ. III. N92).

ეფრემისძე|ეფრემიძე

ეფრემისძე - მისგან იყიდა [ნიკოლასწმიდელმა] სამთაჯვართაში ყანა, რაშიც გადაიხადა სტავრის ლაფაჩა ([1071-1080 წწ.] 1449-1563).

ეფრემისძე - კარსანს მცხოვრები, ალექსანდრე მეფემ იგი უწყალობა დავით ქარსიძეს (1439 წ. 1449-301).

ეფრემიძე - ხონის საყდრის ყმა, ემართა ხონის საყდრის ბეგარა: თხუთმეტი კოკა ღვინო, ერთი ურემი ღობი, ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი თეთრის ყველი, საბურთაბო და ორი თეთრი, ერთი წლის ღორი, ერთი ქათამი, სამი კოდი ღობი, რჩი კოკა ღვინო, ერთი თეთრის საყველიერო, მუშაობა, ერთი ურემი შეშა, ერთი ურემი თივა ან ურიში ან მქადი (XVI ს. ბოლო. 1448-5034).

ექელაშვილი ქერთარ - მისი მიწა ესაზღვრებოდა ნასყიდა მეხრისშვილის მიერ შერმაზან ხაშარაძისათვის მიყიდულ მიწას (1685 წ.1449-996-1).

ელი - [თანამეცხედრე] მურვანისა, დამტკიცა მურვანის მიერ კორიდელბისათვის მიცემული წყალობის განახლების დაწერილი (XII ს. G. 28. 76v-78r).

ელმისაშვილი-ხოჯაშვილი ყულია - სასხორელი, მიჰყიდა სარქისა ეზიანშვილს სასხორში ნასყიდ: ეყნაბი, რომელიც ესაზღვრებოდა ჯანიბეგასა და შიოს ეენახებს, აგრეთვე - ერთი ექვსსაბაღნიანი ნაგროზას ქვევრი და ხუთსაბაღნიანი - ბაბა იმედაშვილისა (1544 წ. I.10. 1448-92 33).

ეშაკაშვილი მირანშა - [როსტომ] მეფემ იგი მამულითურთ შესწირა ეჩმიაწინის მონასტერს (1657 წ. I.15. მატ. 252. N 4.1).

ეშაკაშვილი ყაზარა - [როსტომ] მეფემ იგი მამულითურთ შესწირა ეჩმიაწინის მონასტერს (1657 წ. I.15. მატ. 252. N 4.1).

ეშაკურა - ალაქნელი, მოწმე კაკაბელთა და შიბლიანელთა შორის სამამულე დავის გარიგების წიგნისა (1700 წ. XI. Ad-574).

ეშოქასშვილი ასლან - მოწმე კარაზ გერმანოზიშვილის მიერ ბერ ყორ-

ღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. IY.1.1450-16/95).

ეშხიანაშვილი - მისი მამული შესწირა თეიმურაზ მეფემ თბილისის სიონს, შემდგომში ეს შესწირულება განაახლა შაჰნაზარმა (1647 წ.1449-2652); თეიმურაზ მეფეს იგი დაუსახლებია სათბილეთო საყდრისათვის შესწირულ საკომლოზე მარტყოფში, შემდგომში ამოვარდნილა (1666 წ. III. 12. 1449 - 1816).

ეცადა - მისი სასისხლო საბუთი მოხსენიებულია გორჯასპ [ბარათა-შვილისათვის] მიზარებულ სამამულე წიგნების ნუსხაში (1691 წ. I.2.Sd -1931).

ეცადაშვილი - შაჰნაშვილის ჰქონია მისი „მოსყიდულობის წიგნი“ და ვალანდარის მიერ მისთვის მიცემული სასისხლო სიგელი ([1646-1658წწ.] Hd -14284).

ეცადაშვილი ბატატი - ძმისწული გიორგი ეცადაშვილისა, იხ.

ეცადაშვილი გიორგი - დეკანოზი, ჰყავს ძმისწული ბატატი. იყიდა: გიორგი სოსანაშვილისაგან ვენახი ქანაკურთ. ვაშაგაშვილის ვენახის ბოლოს, ბიბიურის საზღვრამდე. გადაიხადა ცამეტი მარჩილი თეთრი, ოთხი ხარი და ფერი და ერთი ტყავკაბის საპირე (XYII ს. Hd -1578ა), ბეჭიტი ფინდიშვილისაგან - წისქვილი, გადაიხადა: რვა მარჩილი, ერთი ღლის მიწა, ორი ხარი, ორი ხბოიანი ფერი, ერთი ფერი (XYII ს. Hd -1578 ბ); აზალ - ღებ აზალაძემ მას, დათუასა და ღომისას საორმოცედ და საანდერძოდ მისცა ნიგოზი და ნახევარი კვალი ვენახი, აფიაშვილის ვენახის ბოლოს მიწა „გარდიგარდმო“ და ერთი ღომი (XYII ს. გსგმ. N 1918)

ეცადაშვილი ესტატე - შვილი შიო ეცადაშვილისა, იხ.

ეცადაშვილი იოანე - შვილი შიო ეცადაშვილისა, იხ.

ეცადაშვილი მამისიშვილი - შვილი შიო ეცადაშვილისა, იხ.

ეცადაშვილი შიო - ჰყავს შვილები: ესტატე, იოანე, მამისიშვილი. იყიდა ხახიტა ჯო [...] იშვილისაგან დუღეთში ორი ღლის მიწა, რომლის საფასურშიც გადაიხადა ერთი ძროხა, სამი ცხვარი, სამი კოკა ღვინო, სამი კოლი პური (XYII ს. გსიგმ N 1927).

ეხილა - კასპს მცხოვრები, ამიღახეროს ყმა, საამიღახეროს დავთრის მიხედვით, მისი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. 11 ნახ. 1448-5032).

ეხტიბერიშვილი ჰაპინა - ეხიოჯვარში მცხოვრები, წილად ერგო ქაიხოსროს [ცაიშვილს] ([1664-1673 წწ.] 1448-5042).

ეხტი[ლაშვილი] - მისი ნაცულად ყორჩიბაშ ბალურ [ციციშვილს] წილად ხელა ჩიტალაში მცხოვრები ღურია ([1651 წ.] 1450-37/167).

ეჯაბა - გარეჯვარში მცხოვრები, წილად ხელა მანუჩარ [თუმანიშვილს] ([1656 წ.] Hd -11814).

ეჯიბთა - სახაბერდომი მცხოვრები, საეკლესიო გლეხი, ორი მოსახლე, ეკისრათ ხუთ-ხუთი ლოლარკო სანთელი (XYII ს. Hd -11221).

ეჯიბთა კოკოლაი - სადადიანოს ყმა-გლეხი, იგი უკანონოდ იყმო ჯერ ფარემუზ ანთიამ, შემდეგ ფირან მხეიძემ დაიპირა და გაყიდვა დაუპირა. იგი გაქცეულა და კათალიკოს დავით ნემსაძისათვის უბოგოა ყმობა. კათალიკოსმა მისი თავი სთხოვა იმხანად ოდიშის ტახტზე მჯდომ გიორგი გურთუას,

რომელმაც იგი დაუთმო კათალიკოსს. კათალიკოსმა იგი შესწირა ბიკონტის ღმრთისმშობელს (1682 წ. 1448-1526).

ეჯიბის შვილი ღონდარა - იხ. ეჯუბა შვილი ღონდარა

ეჯუბა - მესტურე, მოწმე ოჯათელას მიერ შიომთლიანში სოფელში - სათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1623 წ. IX.28.1450-28/195).

ეჯუბა - ბოლნელის ყმა, მას მიუყიდა გიორგი შანშიაშვილისათვის მიწა, აღნიშნულია ბოლნელ [იოსებ] რევიშვილის მიერ პაპია შანშიაშვილისათვის მიცემულ სამამულე დავის გარიგების წიგნში (1645 წ. III.17.1450-6/27).

ეჯუბა - ტაბახმელას მცხოვრები, ერთი კომლი. დათუნა, თამაზა, ბიძინა სოფელში და მათი განაყოფის, სუჯადინის სამამულე დავის გარიგების შედეგად იგი დარჩა დათუნასა და თამაზას (1646 წ. Sd-744).

ეჯუბა - გარეჯკარში მცხოვრები, მამულთ ერგო მანუჩარ და ჯიმშიტა თემანიშვილებს (1656 წ. ახლო. Hd-14665).

ეჯუბა - მის მიწამდე მიჰყიდა ზაალ ბარათაშვილმა ზაალ ყორღანა - შვილს სასახლის ადგილი (1662 წ. YI. 1450-1/52).

ეჯუბა - მისი მიწა ესაზღვრებოდა ლევან ბატონიშვილის მიერ ბაინდურ შანშიაშვილისათვის ნაწყალობე მიწას სამწვერისში (1682 წ. Y. 20. 1450-5/46).

ეჯუბა - ბოლნელი, მოწმე აეთანდილ საგინაშვილის მიერ აბადარბაშ ბეჟანისათვის მიცემული კარმიდამოს ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. III. 23. 1450-12/15).

ეჯუბა შვილები - ტაბახმელას მცხოვრებნი, ნაზარალი-ხანმა ისინი დაუბრუნა ასლამაზ სოფელში. შანამდე ასლამაზ სოფელში შანშიაშვილის განაყოფის, ერეკლეს ხელში ყოფილან (1697 წ. Sd-762).

ეჯუბა შვილი - მისი მიწა ესაზღვრებოდა ზაქემ ზაქემიშვილის მიერ ღონდარა შანშიაშვილისათვის მიყიდულ მიწას (1658-1696 წწ. 1450-16/27).

ეჯუბა შვილი - ბოლნელის ყმა, მისი მიწა ესაზღვრებოდა შაჰნაეზის მიერ პაპია გოგიბაშვილისათვის ნაწყალობე ექვსი დღის მიწას (1674 წ. 1450-10/22).

ეჯუბა შვილი - გაბრიელ ასათაშვილთან და მარილელბთან ერთად პირობა მისცა ალავერდელ ნიკოლოზ ენდრონიკაშვილს ქრისტიანული სარწმუნოების წესების შესრულების შესახებ (1685-1694 წწ. Ad-864).

ეჯუბა შვილი ასლანა - მოწმე ათაბაგ უსუფაშვილის მიერ ბაინდურ შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IY.7. 1450-10/15).

ეჯუბა შვილი ბეჟუა - შვილი ღონდარა ეჯუბაშვილისა, იხ.

ეჯუბა შვილი გამრიკა - შვილი ღონდარა ეჯუბაშვილისა, იხ.

ეჯუბა შვილი გიგოლა - ზემო ბოლნელი, მოწმე ლუშია შავერდაშვილის მიერ ბაინდურ პაპიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. I.1.1450-7/5).

ეჯუბა შვილი (ვარ. ეჯიბის შვილი) ღონდარა - 1651-1662 წწ. სამეფო კარის მესტურე, ჰყავს ძმა ზურაბ, შვილები: შავერდ, გამრიკა (1651-1662 წწ. Qd-9585. Hd-14673, 1450-6/91 Sd-621), ბეჟუა, ზაალ (1661-

-1662 წწ. 1450-6/91, Sd-621), ქაიხოსრო (1662 წ. Sd-621), ძ მ ი ს წ უ ლ ი მირზაალ (1651 წ. Hd-14673). როდესაც მეფე როსტომმა თეიმურაზ მეფეზე დაწინაურდა (ციციშვილზე) გაიმარჯვა, მას როსტომისათვის მიერთმევია კაცი, რის გამოც როსტომმა მას განუხალა წყალობა: საჯილდო- ტალავრისა და იქვე სახასო მებადურების: ხოჯა ამირა და ამირაზა შავერდაშვილებისა, აგრეთვე ტალავრისა და დარბაზის საზღვარზე მდებარე ნასყიდი საგენახე მიწისა და ახალშენი ბაგისა, რომლებიც დონდარას წინაპრებს აუშენებიათ და რომელთა მფლობელობის შესახებ არსებული საბუთები დაწვრიდათ. განუხალა აგრეთვე წყალობა სოფელ მიშტარაშენისა (1651 წ. Qd-9585); როსტომმა განუხალა წყალობა ლუარსაბ და სვიმონ მეფეების მიერ ნაბოძები სოფლების, ყუდრუს და შიხობანისა მათი ნასოფლარებით, შულავერს- მამამისის ნასყიდი გენახის და მამხუტის თავს ნასყიდი მთის მიწებისა (1651 წ. Hd-14673), შაჰნავაზმა უწყალობა: სომხეთში ნასოფლარი კარასპური და ნადეაღეთები (1661 წ. XII.13.1450-6/91), სახუნდარში- სარუხანა და თითო კომლი სარქისა, პაპია, ზაქარია, აგუქა, სარქისა, ზოგანო ტირუმანთ სარუხანა, გრიქორა თავ-თავიანთი მამულებით სანაკვლოდ სოფელ ვერხუნელასი, რომელიც მას მეფე როსტომისაგან ჰქონია საჯილდოდ ნაწყალობები (1662 წ. Sd-621).

ეკუბაშვილი ზაალ - შვილი დონდარა ეკუბაშვილისა, იხ.

ეკუბაშვილი ზურაბ - ძმა დონდარა ეკუბაშვილისა, იხ.

ეკუბაშვილი მირზაალ - ძმის წული დონდარა ეკუბაშვილისა, იხ.

ეკუბაშვილი ნასყიდა - ჰყავს [სახლიკაცი] სენია. ჰქონდა სახლკარი და ხუთი დღის გენახი, რუს პირზე - ოთხი დღისა, სამნების მიწა - ოთხი დღის, კიდევ - ხუთი დღისა, ველამო-ხუთი დღისა, სულ - ოცდაშვიდი დღისა (1651 წ. Hd-9669).

ეკუბაშვილი სენია - [სახლიკაცი] ნასყიდა ეკუბაშვილისა, იხ.

ეკუბაშვილი ქაიხოსრო - შვილი დონდარა ეკუბაშვილისა, იხ.

ეკუბაშვილი შავერდ - შვილი დონდარა ეკუბაშვილისა, იხ.

3

ვადანშვილი მახუა - იგი აღექვანდრე მეფემ შესწირა ალავერდის ტაძარს ([1590-1600 წწ.] 1449-1609).

ვადიანშვილი გიორგი - მისი ძმა მამისიმედ მამუჩაშვილს ნაფუძარი (XVII ს. I ნახ. Qd-9039 ბ).

ვადიანშვილი ნადირა - ვერში მცხოვრები, ელიშერ და პაპუნა [ციციშვილებს] გაყრის დროს მისი მამული ერგო პაპუნას ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ვაგიაშვილი ბეჟუა - მამული შანშე აბაზაძის მიერ გიორგი ლაღანიძისათვის მიცემული მიწის გაცევილობის წიგნისა ([1658-1675 წწ.] Ad-1334 ბ).

ვაზიძე - ჰყავს ძმა ქურციკა. იგი ძმასთან ერთად ზაილ ერისთავმა შესწირა ალავერდს (1650 წ. 1449-2656).

ვაზიძე ქურციკა - ძმა ვაზიძისა, იხ.

ვაზნაძე - კვესეთს მცხოვრები, ბარათაშვილების გაყრის შედეგად იგი წილად ხელდა ფარისმატ და გიორგი ბარათაშვილებს (1543 წ. IY.20. Hd-10381).

ვაზნიაშვილი ლიპარიტ - მამული იოვანე ელიოზიშვილის მიერ გრიგოლ

ღელაბრიშვილისათვის მიცემული ნაგებნახევრის ნასყიდობის წიგნისა (1542 წ. Y.20. Sd-134).

ვათაზური - ხეღურელი ყ მ ა - გ ლ ე ხ ი, ბალათარ ხოსაშვილის ნაქონი; კონსტანტინე მეფემ ი გ ი უწყალობა ზაზა ფანასკერტელს (1467 წ. 1448-64).

ვათაშვილი თამაზა - მ ო წ მ ე სტეფან ალავერდაშვილის მიერ ბაინდურ პაპიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IY.13.1450-10/17).

ვათაშვილი ფოლადა - მ ო წ მ ე სტეფან ალავერდაშვილის მიერ ბაინდურ პაპიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IY.13.1450-10/17).

ვათიასშვილი - მ ი ს მიწამდე მიჰყიდა რამაზა ულულისშვილმა კახას და ღათუნას მამული (XYII ს. 90-იანი წწ. Hd-9313).

ვათა - რატევის მცხოვრები, მამულით წილად ხედა იოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ.] YIII.16. 1450-11/112).

ვაითანაშვილი ტერ-სტეფან - მ ო წ მ ე ქასან შირვაშვილის მიერ პაპია შა[ნ]შიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1652 წ. I. 13. 1450-6/14).

ვალადეშურიშვილი ფეროზ - კონსტანტინე მეფემ მ ა ს გაუთარხნა მამული და დააყენა ი გ ი გორის ციხის მ ე ტ ი ხ ო ვ ნ ე დ ([1479 - 1505 წწ.] Sd-480).

ვალალაშვილი მგელია - მ ა ს გამოართვა ავთანდილ ბარათაშვილმა ახოთაში ელიოზ [ელიოზისძისაგან] მიცემული მიწები, სანაკელოდ უწყალობა კიქრიაწანი სათიბი მიწა და ახოთას - ერთი ნაოხარი ცხერის საფარეხედ (1637 წ. II.12. 1448-2936).

ვალელასძე - ბოკო [ბოკოსძის] მიერ აღის მონასტრისათვის დადებული წესდებისა და შემოსავლის წიგნის მიხედვით, მ ა ს უნდა გამოეღო 64 თეთრი (XIII ს. II ნახ. H-1347. 5-18).

ვალძე გიორგი - მ ო წ მ ე გოგია ქოსაშვილის მიერ ბახუტა ჩივაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. IY მეოთხ. Hd-5178).

ვალუაშვილი თანდილა - მეცხვარე, მ ო წ მ ე შალუბათა ბეროაშვილის მიერ ღოღმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1617 წ. IX. Hd-14179).

ვანანჩაძე (შდრ. კანანჩაძე) ოთარ - გარსევან [ენდრონიკაშვილის] ყ მ ა, მეფემ ი გ ი უწყალობა დემეტრე ენდრონიკაშვილს (1651 წ. 1461-13/18).

ვანასშვილი - მ ი ს ი წყალობა მამულით განუახლა გიორგი მეფემ ასათ ვარჩაძეს (1455 წ. X.8. Qd-7588 სას.).

ვანაძე შამისაი - ჩუნემს მცხოვრები, გიორგი მეფემ ი გ ი შესწირა გელათს (1568 წ. VIII.30. Sd-2901).

ვანენი - დ ე დ ა სიოაშასი, იხ.

ვანიაშვილი ამირა - ჰ ყ ა ვ ს შ ე ი ლ ე ბ ი: ევანეზა, ყარახანა, ხეჩიკა. მ ი ჰ ყ ი დ ა ზალინას სავენახე მიწა, რომელსაც ესაზღვრებოდა შარა-ფანთ კენახი, ახალშენი და ზალინასავე კენახი (1677 წ. Y.22. 1450-9/147).

ვანიაშვილი ევანეზა - შ ე ი ლ ი ამირა ვანიაშვილისა, იხ.

ვანიაშვილი ყარახანა - შ ე ი ლ ი ამირა ვანიაშვილისა, იხ.

ვანიაშვილი ხერია - შვილი ამირა ვანიაშვილისა, იხ.

ვანია - შოწმე სულხანა მირაბაშვილის მიერ დარეჯან-ხანუმ ჯანდირისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1634 წ. 1450-21/6).

ვაფაძე - გიორგი ერისთავმა იგი დააყენა თავის მებაღეად და გაათავისუფლა ყველა გამოსაღებისაგან, საურისა და სამსახურის გარდა (1647 წ. ახლო. Ad -629).

ვაფიბედა - მაღლას მცხოვრები, პარტახტი, ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ათი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრი, ორი ქათამი, ათი კვერ - ცხი, სამარხო ცერკვი და ლარძაკანი (1578 წ. H-626).

ვაფიბედა - ძმა ბაბადიშისა, იხ.

ვაფიკაშვილი - ფიტარეთს მცხოვრები, მამულითურთ წილად ხედა იოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ.] VIII.16. 1450-11/112).

ვაფინაშვილი ნიკოლოზ - ფიტარეთს მცხოვრები, მამულითურთ წილად ხედა იოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ.] VIII.16.1450-11/112).

ვარაზა - ოთართან ერთად [სვეტიცხოვლისათვის] შეუწირავეს თეთრი, რომლითაც ელიოზ კათალიკოსს ვენახი უყიდა და მათთვის ალაპი დაუწესებია ინიკოლოზობა დღეს, აღნიშნულია დავით ბერისძის მიერ ელიოზ კათალიკოსისათვის მიცემულ ვენახის ნასყიდობის წიგნში (1411 წ. X.25.1449-1651).

ვარაზ-ვაჩე - იხსენიება [ნიკოლასწმიდელს] დაწერულში: მას თავისი ძის სააღაპედ წმინდა ნიკოლასისათვის შეუწირავეს ორი გლეხი ფუთში. ალაპი უნდა გადაეხადათ ახალ კვირიაკე დღეს ([1071-1080 წწ.] 1449 - 1563).

ვარამ - ჰყავს ყმები თორტიზას: მამისიმედ ნონიაშვილი, დათუნა ცისკარაშვილი, ვართანა პარქვართანაშვილი და შველაშვილი (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ვარამასშვილი || ვარამაშვილი

ვარამასშვილი - ალექსანდრე მეფემ იგი შესწირა ალავერდის ეკლესიას ([1590-1600 წწ.] 1449-1609).

ვარამაშვილი - მის მიწამდე მიჰყიდა ზაზუამ მამულა იმამასშვილს მიწა (1687 წ. 1450-51/83).

ვარამაშვილი ბაინდურ - 1696-1700 წწ. წინწყაროელი, შოწმე: მანუჩარ ყორღანაშვილის მიერ ხეჩუათ პაპუაშვილ მეღქუასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. IX.1. 1450-19/3), მეღქუა პაპუასშვილის მიერ ბაინდურა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. VIII.1450-16/169).

ვარამაშვილი გიორგი - ჰყავს: მამა წამალა, ძმა ირემა, განაყოფები: ნადირა, მამუკა, ჭიტია, გოგია; პირობა მისცა სახლთუხუცეს ქაიხოსრო [ბარათაშვილს] ერთგულების შესახებ (1628 წ. II.19. 1450-12/117).

ვარამასშვილი გიორგი - [შვილი] მამულა ვარამასშვილისა, იხ.

[ვარამაშვილი] გოგია - განაყოფი გიორგი ვარამაშვილისა, იხ.

ვარამაშვილი გოგია - გრემისხეველი, მისი მამული ვირშელ რამადანისშვილმა გაუცვალა გიორგი ტაირიშვილს ნარბანანძის მამულში (1612 წ. ახლო. Hd -4490).

ვარამასშვილი გულია – ძ მ ა მამულა ვარამასშვილისა, იხ.

ვარამასშვილი ვარამა – შ ვ ი ლ ი ძულია ვარამასშვილისა, იხ.

ვარამასშვილი იასე – შ ვ ი ლ ი ძულია ვარამასშვილისა, იხ.

ვარამასშვილი ირეშა – ძ მ ა გიორგი ვარამასშვილისა, იხ.

[ვარამასშვილი] მამუკა – გ ა ნ ა ყ ო დ ი გიორგი ვარამასშვილისა, იხ.

ვარამასშვილი მამულა – ჰ ყ ა ვ ს: ძ მ ა გულია, [შ ვ ი ლ ი] გიორგი, ი ყ ი დ ა თამაზ მგელიტასშვილისაგან ნავენახევი გიორგასშვილის ვენახის ქვეით, ლაზარას მიწის თეამდე და სულხანიშვილის საზღვრამდე; აგრეთვე – სათონხარი ლაზარას და ბერუა გულიასშვილის საზღვრებამდე (1696 წ. Ad-98).

[ვარამასშვილი] ნადირა – გ ა ნ ა ყ ო დ ი გიორგი ვარამასშვილისა, იხ.

ვარამასშვილი ნიკოლა – შ ვ ი ლ ი ძულია ვარამასშვილისა, იხ.

[ვარამასშვილი] ქიტია – გ ა ნ ა ყ ო დ ი გიორგი ვარამასშვილისა, იხ.

ვარამასშვილი ძულია – ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა ხარება, შ ვ ი ლ ე ბ ი: ვარამა იასე, ნიკოლა. ი ყ ი დ ა პეტრე ხუცისშვილისაგან უღალო ნაფუძარი (1696 წ. Sd-45).

ვარამასშვილი წამალა – მ ა მ ა გიორგი ვარამასშვილისა, იხ.

ვარამასშვილი ხარება – ძ მ ა ძულია ვარამასშვილისა, იხ.

ვარამასშვილი – გოშტარ და როინ [ჯაეახიშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო როინსა და მის ბიძაშვილებს ქვენადრისში და მელეში მცხოვრებ სხვა გლეხებთან ერთად ([1627-1658 წწ.] Qd-605).

ვარასა – სკარში მცხოვრები, როინ და გოშტარ [ჯაეახიშვილების] გაყრის დროს მ ი ს ი მამული ერგო როინს ([1627-1658 წწ.] Qd-505).

ვარდაკ – პარგრძორელი, ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ე ბ ი]: ონოდრე, ბასილი. მ ი ჰ ყ ი დ ა გიორგი ანდრიჯისძეს „პარგრძორს, წყლის აქეთ“, უანა (XY-XVI სს. აეკოჩ. 667).

ვარდანა – ახალგორელი, მ ო წ მ ე უარაოლდანთ ვართანას მიერ უარაგოზათ იარაღასთვის მიცემული სახლების ნასყიდობის წიგნისა (1685 წ. YI. 10. Hd-13076).

ვარდანაშვილი – საყავრეს მცხოვრები, ვარდაცელი შერმაზან [ჯაეახიშვილის] ნაქონი [ყმა]. ი გ ი მამულით ზაქარია ჯაეახიშვილმა მიართვა მოურავ [გიორგი სააკაძეს] (1624 წ. Hd-14693).

ვა[რ]დანაშვილი გიორგი – [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ე ბ ი] მერაბა ვა[რ]დანაშვილი – სა, იხ.

ვარდანაშვილი გოზალა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ე ბ ი]: მამუკა ვარდანაშვილისა, იხ., სუხიტა ვარდანაშვილისა, იხ.

ვარდანაშვილი ებიტა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ე ბ ი] სუხიტა ვარდანაშვილისა, იხ.

ვარდანაშვილი ვარდანა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ე ბ ი] სუხიტა ვარდანაშვილი – სა, იხ.

ვარდანაშვილი თამაზა – ღუროში მცხოვრები, ერთი კომლი, მ ო ხ ს ე ნ ე ბ უ ლ ი ა ყმების ნუსხაში (XYII ს. Hd-14912 ა).

ვარდანაშვილი კვირიაკა – ბიუარს (?) მცხოვრები, ნაზარალი-ხანმა მ ი ს ი წყალობა განუახლა სახასო სადედოფლო აზნაურებს – გიორგისა და მის ძმებს (1700 წ. IY. 6. 1450-37/55).

ვარდანაშვილი მამუკა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ე ბ ი] სუხიტა ვარდანაშვილი –

სა, იხ., თავის [სახლიკაცებთან] გოზალასთან და მერადასთან ერთად მოწმეა და თავმდებოზად ქურაშიშვილის მიერ დათუნასათვის მიცემული ვალის ხელწერილისა ([1672 წ.] III. Ad-1977-ა).

ვარდანაშვილი მურაბა - ჰყავს [სახლიკაცი] გიორგი მიჰყიდა სუხიტა ვარდანაშვილის ხუთი დღის ნაფუძარი ტერტერაშვილის მამულიდან 35 მარჩილად ([1689-1717 წწ.] Hd-10357).

ვარდანაშვილი მურადა - [სახლიკაცი] მამუკა ვარდანაშვილისა, იხ., სუხიტა ვარდანაშვილისა, იხ.

ვარდანაშვილი სოზია - ღუროს მცხოვრები, გლეხი, გივი და ფარემუზ გურამიშვილებს ყმა, ნაზარალი-ხანმა იგი მამულით სისხლში უბოძა გურამ გურამიშვილს და მის ძმებს (1694 წ. VI.4.1448-57).

ვარდანაშვილი სუხიტა - 1672-[1689-1717] წწ. ჰყავს [სახლიკაცი]: მურადა, ხიზანა, მამუკა, გოზალა, ვარდანა, ებიტა. ზაალ გურამიშვილმა იგი გაათარხნა, ამოუკვეთა ჯორის რიგი; ექვსი ლიტრა ღვინო, ექვსი პური, ერთი კოდი ქერი, ორი ქათამი, ორი მხარი საბელი, ერთი შარხილი თივა, გაათავისუფლა მეჯორეობისაგან (1672 წ. 1450-36/215); იყიდა მერაბა ვარდანაშვილისაგან ხუთი დღის ნაფუძარი 35 მარჩილად ტერტერაშვილის მამულიდან ([1689-1717 წწ.] Hd-10357).

ვარდანაშვილი ტურია - გურამიშვილების გაყრის დროს იგი როსტომ მეფემ უწყალობა გივი გურამიშვილს (1655 წ. Hd-14859).

ვარდანაშვილი ხიზანა - [სახლიკაცი] სუხიტა ვარდანაშვილისა, იხ.

ვარდანაშვილი ხიზანა - ღუროს მცხოვრები გლეხი, გივი და ფარემუზ გურამიშვილების ყმა, ნაზარალი-ხანმა იგი მამულით უწყალობა გურამ გურამიშვილს (1694 წ. VI.4.1448/57).

ვარდანია - ხუცესი, ძმა ვარდანია ქაქალიასი, იხ.

ვარდანია გიორგი - ხაუჯელს მცხოვრები, ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო, ქანდაქი, სამოგუე, ერთი ქათამი, ხუთი კოკა ღვინო, ლაშქრობა, სამსახური (1621 წ. ქსდ. III. N91).

ვარდანია გუფუსმახუ - ხაუჯელს მცხოვრები, ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო, ქანდაქი, სამოგუე, „მეორე ქანდაქი ბეგარა“, ხუთი კოკა ღვინო, სამი დღის მუშაობა, ლაშქრობა, სამსახური (1621 წ. ქსდ. III. N91).

ვარდანია მიხილია - ხაუჯელს მცხოვრები, ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ქანდაქი და სამოგუე, მოილი, საპურობო, ხუთი კოკა ღვინო, სამსახური, ლაშქრობა (1621 წ. ქსდ. III. N91).

ვარდანია საბედლო - ხაუჯელს მცხოვრები, ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო, ქანდაქი, სამოგუე, ერთი ქანდაქი, ათი კოკა ღვინო, მუშაობა, ლაშქრობა, სამსახური (1621 წ. ქსდ. III. N91).

ვარდანია სკუმშია - ხაუჯელს მცხოვრები, ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო, ქანდაქი, სამოგუე, მუშაობა, ხუთი კოკა ღვინო, სამსახური, ლაშქრობა (1621 წ. ქსდ. III. N91).

ვარდანია ქაქალია - ხაუჯელს მცხოვრები; ჰყავს ძმა ვარდანია ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ქანდაქი, სამოგუე; ორივე ძმას ერთნაირად ემართა პირველ წელიწადს ქანდაქი და სამოგუე ორი, მეო-

მაზან ჯაგახის შვილისათვის მიცემულ ბათილამისა ([1687-1700 წწ.] - 8038).
 ვარდია შვილი ქაიხოსრო - მ ე ლ ი ქ ი, მ ა ს უბრძანა აღამოინამ, რომ
 ხელუხლებლად დაეტოვებინა შუამთას მცხოვრებ სომხებზე დადებული ბაჟი,
 რომელიც მეფეს შუამთის მონასტრისათვის ჰქონია შეწირული (1662 წ. 1448-
 -2947).

ვარდიგულა შვილი ბიძინა - მ ო წ მ ე თაყა ბარათა შვილის მიერ ჯანია
 ყარა შვილისათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. YI. 1450-
 -37/244).

ვარდის შვილი | ვარდი შვილი

ვ[ა]რდ[ი]ს შვილი - მ ო წ მ ე ელიაზარ ელიოზის შვილის მიერ შიომღღე-
 მის მონასტრისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1492 წ. 1449-
 -1615).

ვარდი შვილი - მარიამ დედოფალმა ავალა ავალი შვილს მ ი ს ნაცულად
 კისისხევში უბოძა ძნელა მამულით (1655 წ. Hd -14313).

ვარდის შვილი გიორგი - ჰ ყ ა ვ ს პ ა პ ა მიზოა იარაზიზა შვილი. და-
 ადასტურა თავისი პაპის, მიზოა იარაზიზა შვილის მიერ მანთაშა დათოა შვი-
 ლისათვის ბაღის მიყიდვა (1677 წ. I. 1. 1450-10/153).

ვარდი შვილი დათუნა - კისისხევს მცხოვრები, მარიამ დედოფალმა ? ი გ ი
 მამულით უწყალობა. ავალ ავალი შვილს (1653 წ. XII. 8. Hd -14500).

ვარდისძე გოგი - ქურციკ ფიცხელასძესთან ერთად აქტილას წმინდა გიორ-
 გის რუს გამოსაღებად შეესწირა 600 თეთრი და გაიჩინა აღაპი (XYI ს.
 H-1782, 103 v).

ვარდნულა დათაფ - მ ო წ მ ე ლ იხენიება ფხლშელის (sic) მიერ ქა-
 დელთათვის მიცემულ საბუთში (XY ს. A-222, 164 v-165 r).

ვარდოა - შ ე ი ლ ი ევანუხასი, იხ.

ვარდოსანიძე ბეგია - მ ო წ მ ე [თამარ] დედოფლის მიერ [ქაიხოსრო] [მა]-
 ქავარიანისათვის მიცემული სახელის წულობის წიგნისა (1687 წ. Hd -15043).

ვარდოსანიძე ბეგუნა - აბანოს მცხოვრები, ბეეიტა შვილის ყ მ ა, ერთი
 კომლი. ჰ ყ ა ვ ს: ერთი ვაჟი, იმისი შეყრილი იმერელი ძამუჯა - ვაჟით. მოხსე-
 ნიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დაეთარში (XYII ს. II ნახ. Hd -
 -7017).

ვარდოსანიძე შიო - აბანოს მცხოვრები, ერთი კომლი, მოხსენიებულია ზე-
 მო ქართლის სადროშოს აღწერის დაეთარში (XYII ს. II ნახ. Qd -7017).

ვარდუა - კასპის მცხოვრები, ამილახერის ყ მ ა, საამილახეროს დაეთრის
 მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

[ვარდუა შვილი] გაბრიელ - მ ო წ მ ე ბერ მძღლია შვილის მიერ თამაზა
 დათვია შვილისათვის მიცემული მიწის გაცელობის წიგნისა (XYII ს. Hd -2287).

[ვარდუა შვილი] ვასპარა - მ ო წ მ ე ბერ მძღლია შვილის მიერ თამაზა და-
 თვია შვილისათვის მიცემული მიწის გაცელობის წიგნისა (XYII ს. Hd -2287).

ვარდუა შვილი დავით - აბაქჯალაქს მცხოვრები, წილად ხვდა მოურაქსა და
 [ზურაბ სააკაძეს] ბეგლარა შვილის ნაცულად (XYII ს. ბოლო მეოთხ. Hd -11870).

ვარდუა შვილი დავით - მ ო წ მ ე ბერ მძღლია შვილის მიერ თამაზა დათვი-
 ა შვილისათვის მიცემული მიწის გაცელობის წიგნისა (XYII ს. Hd -2287).

ვართაგავა - ჯორიელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა - გოკუშუ

რო ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. N 92).

— ვართაგავა გურმინილა — დარჩელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა-
— გოკუემური ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. N 92).

— ვართაგავა გუკურუა — დარჩელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა-
— გოკუემური ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. N 92).

— ვართაგავა ღვისმამა — დარჩელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა-
— გოკუემური ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. N 92).

— ვართაგავა იორღანე — დარჩელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა-
— გოკუემური ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. N 92).

— ვართაგავა უკულია — დარჩელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა-
— გოკუემური ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. N 92).

— ვართაგავა ხახუტია — დარჩელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა-
— გოკუემური ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. N 92).

— ვართაგავა ხუხულია — დარჩელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა-
— გოკუემური ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. N 92).

— ვართაგავა ჯანიბეგ — დარჩელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა-
— გოკუემური ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. N 92).

— ვართაგავა შვილი ავეტიზა — ბორისოფელს მცხოვრები, პაპია და დოღმაზა
შანშიაშვილების ვაყრის დროს ი გ ი ერთ კომლად ერგო დოღმაზას (1667 წ.
Hd-9292).

ვართან: ტერ-ვართან — მ ო წ მ ე ავთანდილ პაპუნასშვილის მიერ როს-
ტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1612 წ. III.
1450-1/105).

ვართანა — ქვემო ხანდაკს მცხოვრები, ვაბრიელ ივანი[ა]ძის ნაქონი. ალექ-
სანდრე მეფემ ი გ ი უწყყალობა ამილბარ მალაღაძეს (1391 წ. s1c [1412 -
-1443 წწ.] 1449-777).

ვართანა — რატევანს მცხოვრები, მამულით წილად ხედა იოთამ ბარათა —
შვილს ([1537-1538 წწ.] YIII. 16. 1450. 11/112).

ვართანა — ბალახაურს მცხოვრები, მამულით წილად ხედა იოთამ ბარათა-
შვილს ([1537-1538 წწ.] YIII. 16. 1450-11/112).

ვართანა — მანაკერტს მცხოვრები, ქონებით წილად ხედა იოთამ ბარათა —
შვილს ([1537-1538 წწ.] YIII. 16. 1450-11/112).

ვართანა — თამარ დედოფალმა ი გ ი შვილებით და მამულით სააღაპედ
შესწირა ბოღნისის სიონს (1611 წ. 1449-2639).

ვართანა — მ ო წ მ ე გიორგი თურაზასშვილის მიერ როსტომ ყორღანა-
შვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1615 წ. 1450-1/76).

ვართანა — მელიქის ყ მ ა, მ ო წ მ ე ბოღნელ აბრამ ბარათაშვილის მი-
ერ გიორგი შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1621 წ.
IY. 7. 1450-7/8).

ვართანა — მ ი ს სანაცვლოდ უკანგორს მცხოვრები აკოფა მამულით, ერთ
წილად ერგო [თურქისტანისშვილს] (1626 წ. 1450-50/77).

ვართანა — მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე ვარძელა ყუზანაშვილის მი-
ერ დუშია შავერდაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1633 წ.
III. 9. 1450-6/39).

ვართანა - ხ უ ც ე ს ი, მ ო წ მ ე თუალუაანთ გულუასშვილ ქასანას მიერ ტერ-პეტროზასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1637 წ. YI. 22. 1448-1713).

ვართანა: ტერ-ვართანა - ენაგეთიდან, შაჰნავეზმა ი გ ი უწყალობა ხოსია ბარათაშვილს (1663 წ. IY. 22. 1450-11/75).

ვართანა: ტერ-ვართანა - მ ი ს ი [მიწა] ესაზღვრებოდა ოლულა ხუცი-შვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიყიდულ საბოსტნეს (1678 წ. XI. 15. 1450-1/67).

ვართანა - 1679-1700 წწ. მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი (1679-1690 წწ. Hd: 14164, 10255, 1450-16/25, Hd: 1781, 14178, 1450-10/17) || ზემო ბოლნისის მ ა - მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი (1699, 1700 წწ. Hd, 10257, 10246). მ ო წ მ ე : არაზა ტერ-ტერასშვილის მიერ დოღმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნებისა (1679 წ. YIII. 5. Hd -14164, 1681 წ. Y. Hd -1781), ნიკოლოზ ბოლნელის მიერ ნასყიდა დოღმაზასშვილისათვის მიცემული ღალის ამოკვეთის წიგნისა (1685 წ. X. 30. Hd -14164), სტეფანა ალავერდაშვილის მიერ ბაინდურ ჰაპიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IY. 13. 1450-10/17), ხოსია ასლუაშვილის მიერ ნასყიდა დოღმაზაშვილისათვის მიცემული ვენახების გაცელილობის წიგნისა (1699 წ. IX. 27. Hd -10257), მანთაშა მირზა-შვილის მიერ ნასყიდა დოღმაზაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. YIII. 19. Hd -10 45).

ვართანა - შ ე ტ ა ნ ი ლ ი ა ნიკოლოზ კათალიკოსის მიერ შედგენილ სეპტი(ხოვლის ყმათა ნუსხაში (1683 წ. 1449-1788).

ვართანა - ძ მ ა მარქარასი, ოხ.

ვართანა - კარმირქარელი, მ ო წ მ ე სარუხანა არაქელაშვილის მიერ ზალინა ხოსროვასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. Y. 7. 1450-48/142).

ვართანა - მ ო წ მ ე ავთანდილ პაპუნასშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1612 წ. si. c. XYII ს. 80-იანი წწ. 1450-1/105).

ვართანა - მ ო წ მ ე მეთირიანთ პაატაბეგის შვილის, ასლანას მიერ ბაღაბულაანთ ავეტისასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. II. 15. 1450-10/139).

ვართანა: ტერ-ვართანა - მ ო წ მ ე ზუბია ხოჯაშვილის მიერ ოთარ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. Y. 22. 1450-17/15).

ვართანა - მეჯინიბე, მოხსენიებულია ძღვენისა და სამასპინძლოს გარიგების დავთარში (XYII ს. II ნახ. H3 -1365).

ვართანანა - ოქრომქედელი, [როსტომ] მეფემ ი გ ი, მამულით, შესწირა ერ მიაწინის მონასტერს (1657 წ. I. 15. მატ. 252. N 4).

ვართანაშვილები - ქალაქს მცხოვრებნი, როსტომ მეფემ მ ა თ ი წყალობა განუახლა სიათუმ სოლაღაშვილს, რომლის წინაპრებმაცა უყიდიათ ვ ა რ თ ა - ნ ა შ ე ვ ი ლ ე ბ ი (1637 წ. I. 4. Sd -743).

ვართანაშვილი || ვართანასშვილი || ვართანათ

ვართანაშვილი - აკაურთას მცხოვრები, მამულით წილად ხედა იოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ.] YIII. 16. 1450-11/112).

ვართანათ – მათი ხუცესი ყოფილა სარქისა (1637 წ. YI.22. 1448 – 1713).

ვართანაშვილი – მისი მიწა ესაზღვრებოდა რევაზ ყორღანაშვილის მიერ თავის განაყოფ ყორღანასათვის ნაფუძარში მიყიდულ მიწას (1690 წ. III. 20. 1450–19/10).

ვართანაშვილი: ტერ-ვართანაშვილი არუთინ – შვილი გრიქორა ვართანაშვილისა, იხ.,

ვართანაშვილი ასლოა – დაარწმუნა ბერუა ყორღანაშვილი, რომ დათუნა დავრეშასშვილს არ უჭურდია და შეარიგა ისინი (1691 წ. Y.1.1450–16/121).

ვართანასშვილი გეორჯა (ვარ.ტერ-გეორჯა) – ელიზბარ [სოლალაშვილის] მიერ იგი სახლ-კარით იყო გაყიდული (1637 წ. შემდგომ. I.4.Sd – 743 მინაწ.).
 ვართანაშვილი ვიგინა – მოწმე გრიქოლა ბაკურაშვილის მიერ მკრტირ [ონკიაშვილისათვის მიცემული სახლის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს.50–60 – იანი წწ. 1448–5333).

ვართანაშვილი: ტერ-ვართანაშვილი გრიქორა (ვარ.ტერ-გრიქორა) – შუა ბოლნელი, ჰყავს ძმა დავით, შვილი არუთინ, მიჰყავდა პაპია გოგიბაშვილს თავისი მკვიდრი დღენახეურის მიწა სიონთან (1668 წ. I.21.1450–5/49).

ვართანაშვილი: ტერ-ვართანაშვილი დავით – ძმა გრიქორა ვართანაშვილისა; იხ.

ვართანაშვილი დავითა – ძმისწულნი როსტევენი ვართანაშვილისა, იხ.
 ვართანაშვილი ზალუა – გორუმს მცხოვრები, გიორგი მეფემ იგი მამულთ უწყალობა ბეჟან თურქისტანისშვილს ([1695–1703 წწ.] 1450–18/97).

ვართანაშვილი იაგანა – [ძმა] ჯანია ვართანასშვილისა, იხ.

ვართანაშვილი მხითარა – მისი მიწა ურწაშენში ესაზღვრებოდა ათაბეგ უსუფაშვილის მიერ ბაინდურ შანშიაშვილისათვის მიყიდულ მიწას, რომელიც ადრე სარუხანაშვილს ეკუთვნოდა (1690 წ. IY.7.1450–10/15).

ვართანაშვილი როსტევენი – სამწერელი, ჰყავს ძმისწულნი დავითა. მიჰყავდა ბაინდურ პაპიაშვილს მკვიდრი მიწა – რუისპირის ზემოთ, „შნოროს“ მიწასთან (1665 წ. IY.27. 1450–7/17).

ვართანასშვილი ტერ-სარქისა – მისი ქულბაჭი ესაზღვრებოდა ყაზათა შეყულას მიერ შაჰპარუნასათვის მიყიდულ ქულბაქს (1643 წ. XII.1.1450–22/105).

ვართანასშვილი ფარსადანი – [ძმა] ჯანია ვართანასშვილისა, იხ.

ვართანასშვილი შანაზარა – [ძმა] ჯანია ვართანასშვილისა, იხ.

ვართანაშვილი ჯანია – ჰყავს [ძმები]: ფარსადანი, იაგანა, შანაზარა. მისცა შანშიაშვილ-პაპიასშვილ ზალინას სიონის გზის ზევით სამი დღის მიწა ნასესხები 17 მარჩილის სარგებელში (1662 წ. IY.3.1450–5/57).

ვართანგია – ხაუველს მცხოვრები, ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ხუთი ჯამი ლომი, ხუთი კოკა ღვინო (1621 წ. ქსძ. III. N 91).

ვართანგია – ხაუველს მცხოვრები, ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: სამი ქანდაჭი, საპურობო, საბაზიერო ქათამი, მუშაობა, ლაშქრობა, მგზავრობა, ორი დღის თიბვა, „მოილი“ (1621 წ. ქსძ. III. N 91).

ვართანესა – მისი საწნახელი ესაზღვრებოდა ალაბევა დემურაშვილის

მიერ აღავერდა [იაგულაშვილისათვის] მიყიდულ მიწას (1691 წ. IY.17. 1450 - 9/141).

ვართაშაშვილი - დოლენჯიშვილებისა და იოთამიშვილების სამამულე დავის დროს გაირჩა მათი ყმების, ბაბიაშვილისა და ვართაშაშვილის; დავა ორლობის გზაზე; დავა უნდა გადაწყვეტილიყო დიკის შედეგად (XYII ს. 70-80-იანი წწ. 1450-38/26).

ვართაშაშვილი - ყურის მცხოვრები, ამილახერის ყმა, საამილახეროს დავითის მიხედვით, მისი კომლიდან სამკაცს ევალეზოდა მშვილდით ლაშქრობა ([XYII ს. II ნახ.] 1448-5032).

ვართევანა - კარშაგარს მცხოვრები, მამულით წილად ხედა იოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ.] YIII.16.1450-11/112).

ვართევანა - უმამულო, ქრეშის მელიქ შირიმანა [ნარიმანიშვილის] და მისი შვილების მამულის გაყოფის დროს ერგო ნურალა [ნარიმანიშვილს] (1619 წ. 1450-26/5).

ვართევანა - მასზე ეცილებოდნენ ერთმანეთს აღიხანა შალიკაშვილი და აღავერდა, იგი დარჩა შალიკაშვილს (1645 წ. Y.1450-48/131).

ვართევანასშვილი | ვართევანაშვილი

ვართევანასშვილი - შირტაშენს მცხოვრები, მამულით წილად ხედა იოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ.] YIII.16. 1450-11/112).

ვართევანასშვილი - მუტაჯისს მცხოვრები, მამულით წილად ხედა იოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ.] YIII.16. 1450-11/112).

ვართევანაშვილი დემურა - შვილი ულუხანა ვართევანაშვილისა, იხ.

ვართევანაშვილი ვათია - შვილი ულუხანა ვართევანაშვილისა, იხ.

ვართევანაშვილი ულუხანა - ჰყავს შვილები: დემურა, ვათია. მრ. 3 ყილა პაპინა შანშიაშვილს ერთი დღის მიწა თავისი ნაოხარით (1672 წ. IY.1. 1450-6/20).

ვართიკაშვილი - წვერელი, ემართა 50 ლიტრა ქერი (XYII ს. Qd - 6894).

ვართუმასშვილები - შულავერს მცხოვრებნი, შაპაბაზ ყაენმა ისინი უბოძა შულავერის შამასახლის ყარახანას, შემდგომ ბატონიშვილებმა გიორგიმ და იორაბმა წოენაშას, ყარახანას შვილს, განუახლეს მათი წყალობა ([1633-1658 წწ.] IX.22. 1448-5154).

ვარმასშვილი ბერი - ძმა გიორგი ვარმასშვილისა, იხ.

ვარმასშვილი გიორგი - ჰყავს ძმა ბერი, რომელთან ერთადაც მრ. წმეა საჭილა ბოლოკიასშვილის მიერ დავით ქაქეთარაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. Hd - 14648).

ვარმასშვილი დათუა - ჰყავს [სახლიკაცი] ლომიტა. მასთან ერთად მრ. წმეა ალათაგ ხერხეულიძის მიერ ბერუა ქუბასშვილისათვის მიცემული მიწისა და საქონლის წყალობის წიგნისა (1622 წ. Hd - 2895).

ვარმასშვილი ლომიტა - [სახლიკაცი] დათუა ვარმასშვილისა, იხ.

ვარსია - სიონში მცხოვრები, გომფარ და როინ [ჯაეახიშვილების] გაყრის შედეგად იგი ერგო გომფარს ([1527-1558 წწ.] Qd - 605).

ვარსიაშვილი - მისი მიწა ესაზღვრებოდა თედიას მიერ პაპია კუპობაშვილისათვის მიყიდულ მიწას (1633 წ. Ad - 1802).

ვარსიასშვილი აბრაჰამ – ხანდაკელი, მ ო წ მ ე შანშე ჯაფახიშვილის მიერ გორგი სააკაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1609 წ. Hd –1656).

ვარსიასშვილი ბერია – მ ო წ მ ე გორგი საბარაშვილის მიერ ბერია ბერიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. Hd –1747).

ვარსილისძე – მთრეხელი, ალექსანდრე მეფის ბრძანებით, ი გ ი ხევა მძველად მისცა გერგეტის საყდრისშვილებს (1439 წ. II.20. A-1085.13-15). ვარსიმა – გ ლ ე ხ ი, [ჩხარის] ციხის მეციხოვნე ლომინამ მ ა ს წაარ-თვა ერთი კოკა ლეინო, ორი ძირი ფეტკარი (XYII ს. Ad –2233 ბ).

ვარსიმასშვილი – ყინციისში მსოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვი-ლებს] გაყრის დროს მ ი ს ი სახლ-კარის ნახევარი კანდელაკისშვილის საზღვრამდე ედიშერსა და პაპუნას შუაზე უნდა გაეყოთ ([1688-1703 წწ. | Hd –1636]).

ვარსიმაშვილი – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა მახარებელ სოსიაშვილის მიერ თინათინ მალაღაძისათვის დღებში მიყიდულ მიწას (1692 წ. 1450-31/110).

ვარსიმაშვილი – ღლაღში მ ი ს მამულზე ესახლა ვეფხვია წრიალასშვი-ლი (1700 წ. 1448-3602).

ვარსიმაშვილი – მ ო წ მ ე გიუა გიუაშვილის მიერ ოთია ინანაშვილისა-თვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა ([XYIII-XYIII სს.] Sd -1784 ბ).

ვარსიმაშვილი ბევიტა – ტაგანაეთს მცხოვრები, ი გ ო თავისი სახლიკა-ცით და დოღენჯაურის მამულით ბიძინა სოლალაშვილმა მიჰყიდა ელიზბარ სო-ლალაშვილს (1661 წ. 16. I. Y. Sd -751); ი გ ო და მისი განაყოფი წილად ხედნენ იესე [სოლალაშვილს] ზურაბიშვილებისა და პაატა მეღქუაშვილის დარდად (XYII ს. I ნახ. Sd -869).

ვარსიმაშვილი ბერი – ძ მ ა მახარა ვარსიმაშვილისა, იხ., მ ო წ მ ე ბატრი მახარაშვილის მიერ რევაზ მალაღაძისათვის მიცემული ბაგის ნასყი-დობის წიგნისა (1690 წ. Qd -1342).

ვარსიმაშვილი დათუნა – ძ მ ა მახარა ვარსიმაშვილისა, იხ.

ვარსიმაშვილი მახარა – 1689-1692 წწ. ჰ ყ ა ე ს ძ მ ე ბ ი: ბერი, დათუ-ნა (1692 წ. 1448-2235); მ ი ჰ ყ ე ღ ა რევაზ [მალაღაძეს] ხოდაბუნის ბო-ლოს რუსხმულზე სამი დღის მიწა ხოსიაშვილის საზღვრამდე (1692 წ. 1448 -2235); მ ო წ მ ე: იასე მრელისშვილის მიერ რევაზ მალაღაძისათვის მიცე-მული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. XII.12. Qd -1349), სამებისა ბე-რეაშვილის მიერ სახლთუხუცეს რევაზ [მალაღაძისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. Ad -1676), მახარებელ სოსიაშვილის მიერ თინა-თინ მალაღაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. 1450-31/ 110).

ვარსიმაშვილი პაპუნა – კასპს მცხოვრები, ამილახერის ყ მ ა. საამილა-ხეროს დაფორის მიხედვით, ე ვ ა ლ ე ბ ო ღ ა შუბით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

ვარსიმე – გარეჯის უდაბნოს წ ი ნ ა მ ძ ღ ე ა რ ი, მ ი ს ი თხოვნით ალექსანდრე მეფემ გარეჯის უდაბნოს განუახლა ვეძისხევისა და ვარცანის ეკლესიის შეწირულება (1464 წ. Y.17. ქრ. II.283).

ვარსიმე – ნიკოლოზ კათალიკოსმა მ ა ს და თევდორეს უწყალობა „სა-

ქვევრმარნოდ“ ეენახი და გაათავისუფლა გადასახადებისაგან ([1584-1589წწ.] 1449-2340).

ვარძიელაშვილი - გომარეთს მცხოვრები, მამულით წილად ხედა იოთამ ბა-
რათაშვილს ([1537-1538 წწ.] YIII.16.1450-11/112).

ვარლა-ოღლი უსუფა - ყორჩიბაშის თაბუნის წევრი, ევალეზოდა მეჯლისის
დროს მეფის უკან შეიარაღებული ღგომა (XYII ს. Ad-620).

ვარლაშვილი ვიორგი - მ ო წ მ ე პაპიას მიერ ხოსიტა [ხატისშვილისათ-
ვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. სს. II. N 66).

ვარძელასშვილი ვარძელა - ხვედურეთში მცხოვრები, ელიშერ და პაპუნა
[ციციშვილების] გაყრის დროს ი. გ. ი მამულით ერგო პაპუნას ([1688 -
- 1703 წწ.] Hd-1636).

ვარძელოვანი - გ ლ ე ხ ი, [ჩხარის] ციხის მეციხოვნეებმა გაძარკვეს
და წაართვეს ერთი ხარი (XYII ს. Ad-2233 ბ).

ვარძიგულაშვილი ახპერჯანა - ჰ ე ა ე ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ე ბ ი]: სტე-
ფანე და ზაზუნა. მათთან ერთად შესწირა თავი სვეტიცხოველს (1631 წ. 1449-
-1759).

ვარძიგულაშვილი ზაზუნა - [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] ახპერჯანა ვარძიგულა-
შვილისა, იხ.

ვარძიგულაშვილი სტეფანა - [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] ახპერჯანა ვარძიგულა-
შვილისა, იხ.

ვარძიელა - მესხი, უნდილაძის კუთვნილ მიწაზე სოფელ ხოჭისში მცხოვ-
რები (1593 წ. sic [1639-1648 წწ.] Hd-1564) II „აბელის სოფლის მონაპარ
ბოლოზე“ მცხოვრები, რომელიც არსენ და აბელ უნდილაძეების წილი ყოფილა
(1583 წ. sic [1639-1648 წწ.] Hd-1554 ბ); უნდილაძეების ამოწყვეტის შემ-
დეგ თეიმურაზ მეფემ ი. გ. ი შესწირა გუდარების მონასტერს (1583 წ. sic!
X.2. [1639-1648 წწ.] Hd-1554 ბ); სააკაძეებისა და საგინაშვილების დავის გა-
დაწყვეტილების წიგნში აღნიშნულია, რომ ი. გ. ი თეიმურაზ მეფემ შესწირა
გუდარების მონასტერს (1593 წ. sic [1639-1648 წწ.] Hd-1564).

ვარძიელა - სამწვერელი, მ ო წ მ ე არაზა ტერსტეფანაშვილის მიერ
დოღმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ.
Y. Hd-1781).

ვარძიელა - ორკოშანს მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს
დაეთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალეზოდა შუბით ლაშქრო-
ბა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

ვარძიელა - ორკოშანს მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს
დაეთრის მიხედვით, ე ე ა ლ ე ბ ო დ ა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II
ნახ. 1448-5032).

[ვარძიელაშვილები] - მ ა თ მიერ შოშიტა მიქელასშვილისათვის მიყი-
დული მიწის გვერდით იმარინდო და თამაზა [ვარძიელაშვილებმა] მიჰყიდეს
შოშიტა მიქელასშვილს თავიანთი კუთვნილი მიწა (1690-იანი წწ. Hd-770ბ).

ვარძიელაშვილი | ვარძიელასშვილი

ვარძიელაშვილი - მ ი ს ი მიწის საზღვრამდე მიჰყიდა ნასყიდა შაისუ-
რაძემ ბეგთაბეგ [მარტიროზიშვილს] ეენახი (1697 წ. III.27. 1450-2/8).

ვარძიელაშვილი - ახმეტელი, მ ი ს ი ობოლი შეტანილია სამების ყმე-

ბის ნუსხაში (XVII–XVIII სს. მიჯნა. 1449–1841).

ვარძიელაშვილი ბერუკა – ზერცში მცხოვრები, ვერო ადამ [შალაღაძის] შვილებს მათი სახლისკაცების ემების ღარდად (XVIII ს. ბოლო. 1448–5079).

ვარძიელასშვილი გასიტა – მ ა მ ა გიორგი ვარძიელასშვილისა, იხ.

ვარძიელასშვილი (ვარ.გასიტასშვილი) გიორგი – ჰ ყ ა ე ს მ ა მ ა გასიტა, ძ მ ე ბ ი: ზაქარია, ხოსიტა (1690–იანი წწ. Hd–770 ა), იმარინდო (1690–იანი წწ. Hd–757), [ს ა ხ ლ ი კ ა უ ი] დათუნა ვარძიელასშვილი, იხ., მ ი ჰ ე დ ა შოშიტა მიქელასშვილს ნაახოები მიწა გორა იჩქითიძის, ბერიკა იაკვლასშვილისა და საეარძელოსშვილოს მიწებამდე (1690–იანი წწ. Hd–770ა); მ ი ს მიწამდე მიჰყიდა დათუნა ვარძიელასშვილმა შოშიტა მიქელასშვილს ფუტკარათის კორდის მიწა. მ ო წ მ ე ა ა მ ნასყიდობისა (1690–იანი წწ. Hd–757).

ვარძიელასშვილი დათუნა – ჰ ყ ა ე ს: [ძ მ ა] თანდილა (1690–იანი წწ. Hd–757), [ს ა ხ ლ ი კ ა უ ე ბ ი]: გიორგი, იმარინდო, თამაზა, ხოსიტა, ზაქარია (1690–იანი წწ. Hd–765 ა), ნინია, პაპუნა, როსტია, ესტატე, იესე (1690–იანი წწ. Hd–757, 765 ა). მ ი ჰ ყ ი დ ა: შოშიტა მიქელასშვილს ფუტკარათის კორდის მიწა გიორგი და იმარინდო გასიტასშვილებს მიწის, ჩაჩანიძის კორდის მიწის, ხახუტაშვილის ნასისხლი მიწისა და ლომიძის სამანამდე (1690–იანი წწ. Hd–757), მათეე – მიწა ქვემო ძვიმელთს, ჭიტეტაშვილის, დულარიძის, რაბიდაშვილის და ჯაფახის მიწებამდე (1690–იანი წწ. Hd–765 ა).

ვარძიელასშვილი ესტატე – [ს ა ხ ლ ი კ ა უ ი] დათუნა ვარძიელასშვილისა, იხ.

ვარძიელასშვილი ზაქარია – ძ მ ა გიორგი ვარძიელასშვილისა, იხ., [ს ა ხ ლ ი კ ა უ ი] დათუნა ვარძიელასშვილისა, იხ.

ვარძიელასშვილი თამაზა – [ძ მ ა] იმარინდო [ვარძიელასშვილისა] იხ., [ს ა ხ ლ ი კ ა უ ი] დათუნა ვარძიელასშვილისა, იხ.

ვარძიელასშვილი თანდილა – [ძ მ ა] დათუნა ვარძიელასშვილისა, იხ.

ვარძიელასშვილი იესე – [ს ა ხ ლ ი კ ა უ ი] დათუნა ვარძიელასშვილისა, იხ.

ვარძიელასშვილი (ვარ.გასიტასშვილი) იმარინდო – ჰ ყ ა ე ს [ძ მ ე ბ ი]: თამაზა (1690–იანი წწ. Hd–770 ბ), გიორგი [ვარძიელასშვილი] იხ., [ს ა ხ ლ ი კ ა უ ი] დათუნა ვარძიელასშვილი, იხ. მ ი ჰ ყ ი დ ა შოშიტა მიქელასშვილს გასიტასშვილებს გვერდით მდებარე მიწა (1690–იანი წწ. Hd–770 ბ).

ვარძიელასშვილი ნინია – [ს ა ხ ლ ი კ ა უ ი] დათუნა ვარძიელასშვილისა, იხ.

ვარძიელასშვილი პაპუნა – [ს ა ხ ლ ი კ ა უ ი] დათუნა ვარძიელასშვილისა, იხ.

ვარძიელასშვილი როსტია – [ს ა ხ ლ ი კ ა უ ი] დათუნა ვარძიელასშვილისა, იხ.

ვარძიელასშვილი სეზნია – [ს ა ხ ლ ი კ ა უ ი] დათუნა ვარძიელასშვილისა, იხ.

ვარძიელასშვილი ხოსიტა – ძ მ ა გიორგი ვარძიელასშვილისა, იხ., [ს ა ხ ლ ი კ ა უ ი] დათუნა ვარძიელასშვილისა, იხ.

ვარძიელი – გ ლ ე ხ ი, [ჩხარის] ციხის მეციხოვნე გიორგი ბლუაშვილმა მ ა ს წაართვა ხუთი ძირი ფუტკარი (XVIII ს. Ad–2233 ბ).

ვასილიოს – ქ უ თ ა თ ე ლ ი, მ ო წ მ ე ა გიორგი მეფის მიერ [იერუსალი-

მის] ჯერის მონასტრისათვის მიცემული შეწირულების განახლების წიგნისა (1619 წ. Hd-11273).

ვაქებაჲე – ბოცო [ბოცოსძის] მიერ აღის მონასტრისათვის დადებული წეს-
დებისა და შემოსავლის განჩინების წიგნის მიხედვით, მას უნდა გამოეღო
[...] თეთრი (XIII ს. II ნახ. H-1347,5-14).

ვაღადემურიშვილი ვაღადემურ – შვილი ფეროზ ვაღადემურიშვილი-
სა, იხ.

ვაღადემურიშვილი ფეროზ – გორის ციხის მეციხოვნე, ჰყავს
შვილები: ვაღადემურ, ჯუანშერ. ერთგული სამსახურის სანაცვლოდ
იგი კონსტანტინე მეფემ დააყენა გორის ციხის მეციხოვნედ ([1464-1505 წწ.]
Sd-480).

ვაღადემურიშვილი ჯუანშერ – შვილი ფეროზ ვაღადემურიშვილი –
სა, იხ.

ვაღაშაძე – ბაქში მცხოვრები, ერთი კომლი ორი წილი ადგილით, ხუ-
ციისი, იგი გიორგი მეფემ შესწირა გელათს (1637 წ. ქრ. II.451-452).

ვაშაბერისძე – შალაკელი, ერთი კომლი, გელათის ლეკანოზმა იაკობმა
იგი შესწირა [გელათის] ხახულის ღმრთისმშობელს ([1259-1293 წწ.] 1449-
-1586).

ვაშაგაშვილი – [ფლავისმანელი], გიორგი სოსანაშვილმა მიჰყიდა გიორ-
გი ეპარქიელს მისი ვენახის ბოლოს ვენახი – „ქანხაკური“ (XVII ს. Hd-
-1578ა).

ვაშანაი – მოწმე ივანე მათეშელის მიერ მიქაელ ხუცესისათვის მი-
ცემული მიწის წყალობის დაწერილისა (XII ს. Gr. 28. 121v-122 r).

[ვაშაფი]რიძე – უცნობა მეფემ (?) იგი ვენახით შესწირა სვეტიცხო-
ველს (XVI ს. I ნახ. 1449-1627).

ვაშაყასშვილი | ვაშაყაშვილი

ვაშაყაშვილი – მარიამ დედოფალმა უწყალობა თამაზ მარჩბელს ქრცხინ-
ვალს მცხოვრები მისი ნაქონი სახ. 'ოყმა ივანე ხმელაშვილი (1657წ. Qd-
-8711).

ვაშაყასშვილი – მისი მამულის დასაბრუნებლად, რომელიც იორამ თარ-
ხანს ეკავებოდალურ [მარჩბელს] მიურთმევია მეფე-დედოფლისათვის 700 მარჩილი,
იორამისათვის – 40 მარჩილი, ერთი თასი და ერთი ქება (1658-1684 წწ.) Qd-
-8670).

ვაშაყაშვილი პაპუნა – მას ეკავა ამოწყვეტილი მარჩბლის მამული ვა-
რიანში, ძარში, ძარწემში და ზემთხვში. ეს მამულები როსტომ მეფემ უწყა-
ლობა სენხია მარჩბლის შვილებს: თამაზს, ლომეკს და ბაადურს (1656 წ. YIII.
I. Qd-8967).

ვაშაყმაშვილი – ტბისში მცხოვრები, [მარათაშვილების] გაყრის დროს
იგი ერთგუ გერმანოზს, თაყას, გოსტაშაბს და ფალავანოსროს (1523წ. Ad-
-1299 ა).

ვაშაყმაშვილი ხარება – ნიკოლოზ კათალიკოსის ძმებმა აყარეს იგი
იფნიანიდან, როგორც საკუთარი ყმა. კათალიკოსმა იგი დაიხსნა, დაასახ-
ლა ისევე იფნიანს და შესწირა დავით გარეჯის მონასტერს (1582 წ. IY.5.1449-
-1077).

ვაშაყმაძე მახარობელი – ფერსათს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ორმოცოთ კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრის საკლავი, ქათამი, ოცი კვერცი, ერთი ურემი ღომი, საბელი და ყოველდღე მუშაობა (1558 წ.-H-626).

ვაშაძე – მ ი ს ი ოლე ესაზღვრებოდა დათუნა მამაცაშვილის მიერ აქედლორე რაზმიაშვილისათვის მიყიდულ „გაშაურ“ მიწას (1696 წ.-II.20. 1448 –5440).

ვაშყულა – შ ვ ი ლ ი შაბანასი, იხ.

ვაჩაბერიძე – დავით ეორეოლადის ნაქონი ერთი კომლი გ ლ ე ხ ი, ალექსანდრე მეფემ ი გ ი ბეგრით სააღაპედ შესწირა გელათის ღმრთისმშობელს (1495 წ. Sd-2892).

ვაჩანიძე – მ ო წ მ ე დავით და თამაზ ქარსიძეების გაყარისა (1651 წ. 1450-29/59).

ვაჩე – მ ო წ მ ე და და მ წ ე რ ი მაზიტა იესაშვილის მიერ ძამუა დავითაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII-XYIII სს. მიჯნა. Hd-9659).

ვაჩენისძე – მ ა ს მიუტაცებია მცხეთის საყდრიდან 'წოლდი' ([1519-1530 წწ.] 1449-1519).

ვაჩიბერაძე ივანა – მ ი ს საზღვრამდე უწყალობა ჩაღათა ეორეოლადემ მახარებელს საყანე. მ ო წ მ ე ა ამ წყალობის წიგნისა (XY ს. ქმ.N655).

ვაჩიძე ოთია – ფიჩხისქალაქელი, ლევან შაჩაბლის მ ე ე ო დ ი ს პ უ რ ე ე მ ა (1700 წ. 1448-3602).

ვანასძე||ვანაძე

ვანაძე – ჰ ქ ო ნ და სამამულე დავა ქრისტელორე კათალიკოსთან ბუშატისა და ვანათას თაობაზე (1654 წ.-I.2.Hd-8389).

ვანასძე ასათ – მ ე ლ ვ ი ნ ე თ უ ხ უ ე ს ი, პ ყ ა ე ს: შ ვ ი ლ ი შალვა, ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი სულა, ივანე და სიამოშ, ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი დავით. მ ა ს განუახლა გიორგი მეფემ, რომელთანაც ი გ ი „აღზრდილ-შეზრდილი“ იყო, მისი მკვიდრი ყმა-მამულის წყალობა: ვეჯინი, ვეჯინის პირს სოფელი კარდანეხი, კარდანუცი, ბაქურციხე, ჩალამოტი, კოლაგი, კეკა, კალაურნი, ალექსის-შვილი, ეთოვიშის-შვილი, ვანას-შვილი და ხუცის-შვილი მამულეებით; გაუჩინა სისხლის ფასი – 800 000 ძველი კირმანაული თეთრი (1455 წ. X.8.Qd-7588სას.).

ვანაძე ბებურ – 1662-1692 წწ. პ ყ ა ე ს: მ ა მ ა რამაზ, ძ მ ე ბ ი: უზებარ||უძებარ (1690-1692 წწ. Hd: 1753, 10170), ქაიხოსრო (1692 წ. Hd-10170), შ ვ ი ლ ე ბ ი: ზურაბ, ღურმიშხან, გიორგი, ოთარ (1690წ.-Hd-2753). ი ყ ი და ღარსადან ციციშვილისაგან ზალა ზალაშვილი (1690 წ. I.2.2. Hd-2753); მამის სიციოხლეში გაეყარა ძმებს – გასაყოფი დარჩათ ცხრა კომლი, რომელთაგან ორი წილი – ბერო მოჩილაშვილი, გოგობაშვილი, ტორიაშვილი, ოთიაშვილი, ბასილაშვილი – მ ა ს ა და უზებარს ერგო; ხოლო ერთი წილი – გიორგი შავიაშვილი, მაზანა სიყმაშვილი, მამუკა ბოლღაშვილი, ივანე ჩალნთაშვილი – ქაიხოსროს (1692 წ. Hd-10170).

ვანაძე გიორგი – მ ო წ მ ე ალექსანდრე მეფის მიერ სევეტიცხოვლისათვის მიცემული ყმა-მამულის შეწირულების განახლების წიგნისა (1579 წ. Sd-464).

ვაჩნაძე გიორგი – შ. ვ. ი. ლ. ბეზურ. ვაჩნაძისა, იხ.

ვაჩნაძე გოშპარ – მ. ა. მ. ა. ღვეთ. ვაჩნაძისა, იხ.

ვაჩნაძე დავით – ბ. ძ. ა. შ. ვ. ი. ლ. ასათ. ვაჩნაძისა, იხ.

ვაჩნაძე დავით – ჰ. ყ. ა. ვ. ს. მ. ა. მ. ა. გოშპარ, ამოვარდნილი. მ. ი. ს. ი. უმ-
ცროსი ქალიშვილი როსტომ მეფემ მითხოვა ავალ ავალიშვილს, რომელსაც, მ. ი.
ს. ი. ე. ე. ანდერძის თანახმად, უბოძა დ. ა. ვ. ბ. თ. ი. ს. მამული (1651 წ. Hd-14685);
კარდანებს მ. ი. ს. ი. შვიდი კომლი გლეხი და ნაოხრის ნახევარი მამული ჩალა-
უბანს და ბაკურციხეს შაჰნავაზმა უწყალობა ბეჟან და გიორგი აგათოშვილებს
(1659 წ. 1448-95).

ვაჩნაძე ღურამიშხან – შ. ვ. ი. ლ. ბეზურ. ვაჩნაძისა, იხ.

ვაჩნაძე ელიზბარ – ამოვარდნილი, მ. ი. ს. ი. ნაჭონი მამული არჩილ მეფემ
უბოძა ბეჟან და გიორგი აგათოშვილებს; მ. ი. ს. ი. ე. ე. მამულიდან თითო კომლი
კაცი უბოძა აფხაზსა და ელიშერს (1683 წ. 20.1. 1448-102).

ვაჩნაძე ზაღდასტან – კალაურში მ. ი. ს. ი. წილი ყმა-მამულის წყალობა
განუახლა თეიმურაზ მეფემ შერმაზან ხიმშიაშვილს (1660 წ. 1450-37/197).

ვაჩნაძე ზურაბ – შ. ვ. ი. ლ. ბეზურ. ვაჩნაძისა, იხ.

ვაჩნაძე თამაზ – მ. ო. უ. რ. ა. ვ. ი. ბ. ძ. ა. რამაზ. ვაჩნაძისა, იხ.

ვაჩნაძე ივანე – ძ. მ. ი. ს. წ. უ. ლ. ი. ასათ. ვაჩნაძისა, იხ.

ვაჩნაძე იოსებ – 1579-[1589] წწ. წ. ი. ნ. ა. მ. ძ. ღ. ვ. ა. რ. ი. დ. ა. მ. წ. ე. რ. ი.
და მ. ო. წ. მ. ე. ალექსანდრე მეფის მიერ სვეტიცხოვლისათვის მიცემული ყმა-
მამულის შეწირულების წიგნებისა (1579 წ. Sd-464. [1589 წ.] Ad-614).

ვაჩნაძე ნიკოლოზ – ბ. ე. რ. ი. სთხოვა კისისხევის წ. ი. ნ. ა. მ. ძ. ღ. ვ. რ. ო. -
ბ. ა. მეფე [ნაზარალი-ხანს], რომელმაც უშუამდგომლა პაპა სერგიოსთან, რა-
თა მ. ი. ს. თ. ე. ი. ს. მიეცათ კისისხევი იმ პირობით, რომ მონასტერს სამსახურს
არ დააკლებდა ([1688-1703 წწ.] 1450-5. 1/183).

ვაჩნაძე ოთარ – შ. ვ. ი. ლ. ბეზურ. ვაჩნაძისა, იხ.

ვაჩნაძე (ვარ. ბეზურის შვილი) რამაზ – 1662-1673 წწ. ჰ. ყ. ა. ვ. ს. ბ. ძ. ა.
მოურავი თამაზ (1662 წ. Hd-1925), შ. ვ. ი. ლ. ე. ბ. ი. ბეზურ. ვაჩნაძე, იხ. (1662 -
-1673 წწ. Hd: 1925, 10349, Ad-1254), უძებარ, ქაიხოსროვ (1673 წ. Ad-1244).
მ. ა. ს. უწყალობა ერეკლე ბატონიშვილმა ბიძამისის, თამაზ მოურავის ნაჭონი
მამული გავაზში, რომელიც სუფრაჩ დარემუზ [ჩოლაყას შვილს] ექირა და ორგუ-
ლობისათვის მეფემ ჩამოართვა (1662 წ. Hd-1925); მ. ა. ს. დაუთმო ერთ ჯაჭვ-
ში და ორ ბათმან აბრეშუმში ციცი ციციშვილმა თავისი აყრილი ყმა ზაჭუტა
ზალაშვილი ცოლითა და ოთხი ვაჟით (1669 წ. Hd-10349); მ. ი. ჰ. ყ. ე. ღ. ა. ოხია-
ყორჩ როსებს კალაურში თავისი მკვიდრი „გემბაური“ მამული-ერთი საკომლო
(1673 წ. Ad-1254).

ვაჩნაძე სიაოშ – ძ. მ. ი. ს. წ. უ. ლ. ი. ასათ. ვაჩნაძისა, იხ.

ვაჩნაძე სულა – ძ. მ. ი. ს. წ. უ. ლ. ი. ასათ. ვაჩნაძისა, იხ.

ვაჩნაძე უზეზარ (ვარ. უძებარ) – შ. ვ. ი. ლ. ბეზურ. რამაზ. ვაჩნაძისა, იხ., ძ. მ. ა.
ბეზურ. ვაჩნაძისა, იხ.

ვაჩნაძე ქაიხოსრო (ვარ. ქაიხოსროვ) – შ. ვ. ი. ლ. ბეზურ. რამაზ. ვაჩნაძისა, იხ.,
ძ. მ. ა. ბეზურ. ვაჩნაძისა, იხ.

ვაჩნაძე შალვა – შ. ვ. ი. ლ. ბეზურ. ასათ. ვაჩნაძისა, იხ.

ვაჩნაძე ჯავშანა – ამოვარდნილი, კალაურში, ბაკურციხესა და კარდანახ-

ში მღებარე მისი მამულები თეიმურაზ მეფემ უწყალობა ბოქალთუხუცეს ავალ ავალიშვილს (1646 წ. XI. 26. 1450-47/149), ერეკლემ [ბატონიშვილმა], ამ მამულების წყალობა განუახლა ლევან ავალიშვილს (1676 წ. 1450-50/180).

ვაწაძე - ლეარდიას მცხოვრები, ერთი კომლი, ბაგრატ მეფემ იგი შესწირა ნიკორწმინდის ეკლესიას (1544 წ. YIII. 9. ლაი. P 22 ა).

ვაწაძე ბევროზა - ზელეარდიას მცხოვრები, გიორგი მეფემ იგი შესწირა ნიკორწმინდის ეკლესიას (1581 წ. ლაი. P-22 ბ).

ვაწაძე დავითაი - ზელეარდიას მცხოვრები, გიორგი მეფემ იგი შესწირა ნიკორწმინდის ეკლესიას (1581 წ. ლაი P-22 ჰ).

ვაჭარაძე მამუნა - მანთხოჯს მცხოვრები, ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ერთი ურემი ღომი, შთიდი მრთელი ღვინო, სამი საკლავი, სამი ნაოთხალი საპურობო, ცეხილი ღომი, ბარჯის ზიდვა (1621 წ. ქსდ. III. N 91).

ვაჭარაძე მიქია - წყალწითელაში მცხოვრები, კობურის ბეგარის ნუსხის მიხედვით, ემართა ორი ლიტრა სანთელი (1570 წ. ახლ. დსსს. I. 27-28).

ვახახიშვილი ბერუა - შვილი ვახუშტი ვახახიშვილისა, იხ.

ვახახიშვილი ვახუშტი - ჰყავს შვილები: ბერუა, ზურაბ, მას უწყალობა თეიმურაზ მეფემ ენისელში, ტილურს, თვრამეტი საკომლო და დაპირდა ძამსა პიროქროსის შვილის ნაჭონ მამულს ამ უკანასკნელის სიკვდილის შემდეგ (1644 წ. 1448-502).

ვახახიშვილი ზუბელა - მოწმე კათალიკოს აბალაქის მიერ მცხეთის კუთვნილი კახური მამულების საზღვრების დადგენის თაობაზე შედგენილი საბუთისა ([1492-1497 წწ.] 1448-2041).

ვახახიშვილი ზურაბ - შვილი ვახუშტი ვახახიშვილისა, იხ.

ვახახიშვილი ზურაბბეგ - განუახლა თარხნობა სიონის ღვთისმშობლის ყმებს (1690 წ. 1449-1813 გ).

ვახდაგიანი||ვახთაგიანი||ვახთანგანი||ვახთანგვიანი||ვახტაგიანი

ვახდაგიანი (ვარ. ვახთაგიანი, ვახთანგანი, ვახთანგვიანი) ბენდან (ვარ. ბენდანი, ბენდე) - მელომე (სსდ. II. N 2 ა), ჰყავს თანამეცხედრე მარია (XI Y ს. ბოლო. სსდ. N 2 ა-ბ), ნაშვილები: ივანე და მიქაელ სეტიელები, სახლი შვილები: ხობენჯი, ივანე და ებოდილ ამროლიანები. (XI Y ს. ბოლო. სსდ. II. N 78). იშვილა სეტის მთავარმოწამე და „ერთობლი“ სვანეთის ხევი, რის სანაცულოდაც ლაღვერს და უშქულს შუა ხევმა იგი მულომედ აირჩია და ვაბთავისუფლა ბეგრისა და „საციხურისაგან“ (XI Y ს. ბოლო. სსდ. N 2 ა); იშვილა სეტის მთავარმოწამე და „ერთობლი“ ხევი. თავისი სახლი, მამული, ეკლესია, უძრავი და მოძრავი ქონება მას მიათვალა, ხოლო ერთი სეტურის შვილი თავისთან მიიყვანა მებეგრედ და მოსამსახურედ (XY ს. ბოლო. სსდ. II. N 2-ბ); მასა და მის შვილობილ სეტიელს არდაშულ ქოჩორიანმა მოახსენა დაწერილი მოყვრობისა და მოკეთუბის შესახებ (XI Y ს. ბოლო. სსდ. II. N 77); მას „ყმაი შვილი არაი დარჩა“ და იშვილა ივანე და მიქაელ სეტიელები. მისი სახლის შვილები იყვნენ ამროლიანები, რომლებმაც სეტიელს „სახლისა სამართალი და წესი სთხოვეს“. დავის განაჩენის შედეგად ამროლიანებმა მასა და სეტიელს მისცა „არდაწყუდილობის“ დაწერილი (XI Y ს. ბოლო. სსდ. I. N 78).

ვახტანგაანი გამრეკელ — თ ა ე დ ე ბ ი სირმუნ ქოჩორიანის მიერ ივანე სეტიელისათვის მიცემული სათიბის ნასყიდობის დაწერილისა (XIY—XY სს. მიჯნა. სსძ. II. N 91).

ვახტანგაანი (ვარ. ვახთაგაიანი) ვაჟილა — ჰ ყ ა ე ს : დ ე ღ ა თუთა (XIY — XY სს. მიჯნა. სსძ. II. N 86), შ ე ი ლ ე ბ ი : მამისთვალის და ვარდან (XY ს. დასაწ. სსძ. II. NN 102, 103). მ ი ს ც ა „წარკუთვლილი გარდაწყვედილო — ბის“ დაწერილი: ივანე სეტიელს მზითვში ერთი „უსგვაშიღ“ ყანის, 100 თეთრის ხარის მიღების შესახებ (XIY—XY სს. მიჯნა. სსძ. II. N 85), მასევე—მზითვის მიღება შესახებ (XIY—XY სს. მიჯნა. სსძ. II. N 86); მიქელ, არჯევან, დემეტრე და გიორგი სეტიელებს—სკამისნაკერეოზე უღაობის შესახებ (XY ს. დასაწ. სსძ. II. N 102), მათვე — თავისი ძმის სიკვდილში სეტიელების უღანაშაულობის შესახებ (XY ს. დასაწ. სსძ. II. N 103).

ვახტანგაანი ვარდან — შ ე ი ლ ი ვაჟილა ვახტანგაანისა, იხ.

ვახტანგაანი მამისთვალის — შ ე ი ლ ი ვაჟილა ვახტანგაანისა, იხ.

ვახტანგ — ნიკოლასწმინდელის დაწერილის. მიხედვით, მ ა ს და წო რ — ბელს მიქელ ერისთავთ-ერისთავისათვის მიუყიდათ ტყვიანი მიწა, რაშიც აუღიით ორი ჯაკვი. ზნაკეშივე მ ი ს ი გლეხისაგან [ნიკოლასწმინდელს] უყოღია ერთი ყანა და გადაუხდია სამი გრივი ხორბალი; მ ი ს ი ე ე გლეხისათვის გამოურთმეგია ერთი ყანა და მიუცია ერთი სახლი ([1071—1080 წწ.] 1449—1563).

ვახტანგ — მ ი ს ი მამული სველნეთში სვიმონ მეფემ თარხნად შესწირა ქვათახევის მონასტერს (1567 წ. YI. 12. 1449—1612).

ვახტანგ — შ ე ი ლ ი შ ე ი ლ ი გულჩარაბაჯისა, იხ.

ვახტანგ — ს ა ხ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი, გ ა ა რ ი გ ა დარსადან ციციშვილისა და მოურავე გიორგი [სააკაძის] დაეა (XYII ს. I მეოთხ. Hh — 14442); მ ო წ მ ე გიორგი მეფის მიერ იერუსალიმის ჯერის მონასტრისათვის მიცემული შეწირულების განახლების წიგნისა (1619 წ. Hh — 11273).

ვახტანგ — ბერძნეთის მ ო უ რ ა ე ვ ი, მ ო წ მ ე ბეჟან ამილახერის—შვილის მიერ შანშესათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1621 წ. YII. 20. Ad — 1067).

ვახტანგ — 1634—[1658] წწ. ს უ დ რ ა ჩ ი, მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა მ ი ო ლ ო, როსტომ მეფის ბრძანებით, პაატა და პაპუნა გურჯიძეებს სამამულე დათვის განჩინებაში (1638 წ. Qh — 10128); მ ო წ მ ე როკია შალიკაშვილის მიერ ერეკლე ფაღვანდისშვილისათვის მიცემული პირობის წიგნისა ([1633—1658 წწ.] 1450—14/94).

ვახტანგა — მ ო წ მ ე ყულია ელშიშას შვილის მიერ სარქისა ეზიამშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1544 წ. I. 10. 1448—92 33).

ვახტანგა — მ ო წ მ ე სტეფანა მკედლისშვილის მიერ ბაინდურ ყორღანას-შვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1631 წ. 1450—17/23).

ვახტანგა — პ ა პ ა ბაინდურისა, იხ.

ვახტანგაანთ ასრათა — შ ე ი ლ ი ვახტანგაანთ ნასყიდასი, იხ.

ვახტანგაანთ აფრიაშა — შ ე ი ლ ი ვახტანგაანთ ნასყიდასი, იხ.

ვახტანგაანთ გოგინა — შ ე ი ლ ი ვახტანგაანთ ნასყიდასი, იხ.

ვახტანგაანთ მამაჯანა — შ ე ი ლ ი ვახტანგაანთ ნასყიდასი, იხ.

ვახტანგაანთ ნასყიდა — ჰყავს: ძმასარქისა, შვილები: მამაჯანა, სააკა, აფრიამა, ასრათა, ოანა, გოგინა, ჰაპოა. მიჰყიდა თავისი თავი სახლკართ მანუჩარის შვილს, სუფრაჰაბათაბეგს (1669 წ. X. 27. 1450—21/9).

ვახტანგაანთ ოანა — შვილი ვახტანგაანთ ნასყიდასი, იხ.
 ვახტანგაანთ ჰაპოა — შვილი ვახტანგაანთ ნასყიდასი, იხ.
 ვახტანგაანთ სააკა — შვილი ვახტანგაანთ ნასყიდასი, იხ.
 ვახტანგაანთ სარქისა — ძმა ვახტანგაანთ ნასყიდასი, იხ.

ვახტანგას შვილი | ვახტანგა შვილი | ვახტანგაძე

ვახტანგა შვილი — თოფრაყალელი, მოწმე დავით დიარაშვილის მიერ ომან იანდარაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1552 წ. VIII. 15. 1448—1539).

ვახტანგა შვილი — მოხსენებულთა საბუთის ფრაგმენტში (XYII ს. Sd—1974 ა, ფრაგმ.).

ვახტანგას შვილი — ლუროში მცხოვრები, მეზერე, მოხსენებულთა უბების ნუსხაში (XYII ს. Hd—14912 ა).

ვახტანგას შვილი ბაინდურა (ვარ. ბაინდურა) — 1669—1693 წწ. ჰყავს ძმასაჰაუ (1669 წ. 1450—17/13), შვილები: დოღმაზა, ოთია, განაყოფები: კუტია, ყადარ (1693 წ. 1450—16/84). მიჰყიდა: ხოსიტა ყორღანაშვილს სიონში ორი დღის მიწა აღნიაშვილის მიწის ზემოთ (1669 წ. X. 11. 1450—17/13). ბერუა [ყორღანაშვილს] — თავისი ბატონის, მდივან იარალის დასტურით — ერთი დღის ველიჯანური მიწა აღთუნაშვილის და საკაშვილის მიწებამდე (1693 წ. XI. 1. 1450—16/84); მოწმე ფრიდონ ნადირაშვილის მიერ: ზურაბ ყორღანაშვილისათვის მიცემული სავენახის (1681 წ. II. 10. 1450—16/127) და ავთანდილ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის (1680—1681 წწ. 1450—16/124) ნასყიდობის წიგნებისა.

ვახტანგა შვილი ბერი — მოწმე თამაზ კიციშვილის მიერ დათუნა ქრისტესიას შვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. Y. 1. 1448—4307 ა).

ვახტანგა შვილი ბერი — ერედეში მცხოვრები, ოთარ ფაენელიშვილის მეკოდის პურე ყმა (1700 წ. 1448—3602). ჰყავს შვილები: შერმაზა, შოი, ხოსია (XYII—XYIII სს. მიჯნა. 1448, 1120, 1129), თამაზა (XYII—XYIII სს. მიჯნა. 1448—1129). იყიდა: ოთარ ფაენელიშვილისაგან, გოგინა და ბერი ჩიკვილაძეების ნასახლარი (XYII—XYIII სს. მიჯნა. 1448—1120), გორას ფაენელიშვილისაგან — მიწა ჩიტალაძისა და მეტრეველის მიწებამდე (XYII—XYIII სს. მიჯნა. 1448—1129).

ვახტანგა შვილი ბუწხა — ძმა ოთია ვახტანგაშვილისა, იხ.

ვახტანგა შვილი (ვარ. ვახტანგაძე) დათია — 1647—1664 წწ. ენაგეთს მცხოვრები, ჰყავს: ძმას ოთია ვახტანგაშვილი, იხ., განაყოფის სარქისა (1664 წ. 1448—5631). იგი და მისი განაყოფი სარქისა ცოლ-შვილითა და მამულით გიორგი ბატონიშვილმა უწყალობა შაველ ყორღანაშვილს (1664 წ. 1448—5631); მოწმე ოლეღა ხუციშვილის მიერ დათუნა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1663 წ. I. 1450—16/110).

ვახტანგა შვილი დოღმაზა — შვილი ბაინდურა ვახტანგაშვილისა, იხ.

ვახტანგაშვილი ევანუზა - ძ მ ა ოთია ვახტანგაშვილისა, იხ.

ვახტანგაშვილი თამაზა - შ ვ ი ლ ი ბერ ვახტანგაშვილისა, იხ.

[ვახტანგაშვილი] კუცია - გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ბაინდურ ვახტანგაშვილისა, იხ., მ ო წ მ ე ბაინდურ ვახტანგაშვილის მიერ ბერუა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. YI.1.1450-16/84).

ვახტანგაშვილი შამუკა - ხოლაშენში მცხოვრები, ერთი კომლი, მ ო ხ ს ე ნ ე ბ უ ლ ი ა სვეტიცხოვლის ყმების ნუსხაში (1689 წ. 1449-1792).

ვახტანგაშვილი შამუკა - ერთი კომლი, შეტანილია [ალავერდის ტაძრის] საკომლოების ნუსხაში (XVII ს. Ad-848).

ვახტანგაშვილი ნასყიდა - შ ვ ი ლ ი პაპუა ვახტანგაშვილისა, იხ.

ვახტანგასშვილი ოთია - ჰ ყ ა ვ ს ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი სარქისა, ძ მ ე ბ ი : დათია, ევანუზა, ბუწხა. შიოშ ყორღანაშვილისათვის მ ა ს უთხოვია ლუარსაბ ბატონიშვილის ყმობაში დახმარება. შიოშს თხოვნა შეუსრულებია, რის საზღაურადაც კრთამში მას მიართვა ორი ღლის მიწა - ერთი საქცევი კაპკაქის ხევში და მეორე - ბოგვის ხეზე (1647 წ. IY.5.1450-19/24).

ვახტანგაშვილი ოთია - შ ვ ი ლ ი ბაინდურ ვახტანგასშვილისა, იხ.

ვახტანგაშვილი პაპუა - ძ მ ა ბაინდურ ვახტანგასშვილისა, იხ.

ვახტანგაშვილი პაპუა - ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ი ნასყიდა: მ ი ჰ ყ ი დ ა გიორგი ყორღანაშვილს ნაღუძარში მიწა ბეიას და მარქარაშვილის მიწებამდე (1689 წ. 1450-16/9).

[ვახტანგაშვილი] სარქისა - [1647]-1664 წწ. ჰ ყ ა ვ ს : გ ა ნ ა ყ ო ფ ი დათია ვახტანგაშვილი, იხ., ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ოთია ვახტანგასშვილი, იხ., [შიოშ ყორღანაშვილს], იმის გამო, რომ მან უშუამდგომლა ლუარსაბ ბატონიშვილთან და აუმო მას, საწიგნედ მიართვა ერთი ძროხა, რაც შიოშს არ გამოურთმევია. შემდეგ მისცა ორი ღლის მიწა, რაშიც [შიოშ ყორღანაშვილს] დაუბრუნებია ერთი ცხვარი ([1647 წ.] 1450-19/24).

[ვახტანგაშვილი] ყაფარა - გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ბაინდურ ვახტანგაშვილი - სა, იხ., მ ო წ მ ე ბაინდურ ვახტანგაშვილის მიერ ბერუა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. YI.1.1450-16/84).

ვახტანგაშვილი შემაზა - შ ვ ი ლ ი ბერ ვახტანგაშვილისა, იხ.

ვახტანგაშვილი შიო - შ ვ ი ლ ი ბერ ვახტანგაშვილისა, იხ.

ვახტანგაშვილი ხიზანა - მ ო წ მ ე იაგანა ქანანაშვილის მიერ თამაზ ყაფლანისშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. X.30. Qd - 871 ე).

ვახტანგაშვილი ხოსია - შ ვ ი ლ ი ბერ ვახტანგაშვილისა, იხ.

ვახტანგაშვილი ხუდაბახია - მოხსენიებულია წილის ბარათში ([1619-1631 წწ.] Sd-873).

ვახტანგისაიშვილი გოგიჩა - როკითს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდარევა თოთხმეტნიანი კოკა ღვინო, ორი ნაოთხალი დაცხვილი ღომი, ერთი ურეში ღომი, ოცდაათი მკლავი ფეტვი, ერთი საკლავი, ერთი გოკი, ერთი ქათამი, ერთი ლიტრა ყველი, საკლავზე - ყველი, კვერცხი, თევზი, ტვირთი, მუშაობა და ერთი თეთრის ღირებულების ყაერის მოტანა (1578 წ. H-626).

ვახტანგეშვილები - იარალი ყორღანაშვილის აყრილი ყმები, მ ა თ ი ნ ა

ქონი ოთხი დღის მიწა ხშირობში იარალი ყორანანაშვილმა მიჰყიდა თავის ბოძაშვილ ოთარს (1615 წ. Y.30.1450-8/76).

ვახტანგიშვილი დათუა - მოსტაცა თამაზ [ჯანდიერიშვილს] ორმოცდათოთხმეტი ხარი და ფური, ხოლო როსებ ჯანდიერიშვილსა და გოდერძის მოუკლა ერთი აზნაური და დაუქრა ორი მსახური (XVI ს. Hd -3683).

ვახუშტა - მ ი ს ი ნაშვილებია ნატრო, იხ.

ვახუშტი - მ ო წ მ ე ათაბეგ უსუფაშვილის მიერ ბაინდურ შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. 1Y.7.1450-10/15).

ვახუშტი - 1690-1696 წწ. ზ ი ნ დ ა რ ი. მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა მ ი ო ლ ო პაპია, ღონძაზა და ელიზბარ შანშიაშვილების დავის გარჩევაში (1696 წ. Y.1.1450-16/59); მ ო წ მ ე: გასპარა დარისპანაშვილის მიერ დოღმაზასათვის მიცემული მიწების ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. Y1. Hd -1780), ზაქუმ - ბეგ ალიყულსშვილის მიერ დალაღანთ ხოსროვაშვილ ზალინასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. 1450-48/150), სეხნია შემაზაშვილის მიერ პაპუა [ბარათაშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. Y.10. Sd -620), დავით კილაშვილის მიერ ბაინდურ შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. Y111.7.1450-6/21).

ვახუშტი - მ ი ს ი საფიქრის წიგნი ტაშირის საქმეზე იხსენიება გორ-ჯასა [ბარათაშვილისათვის] მიბარებული წიგნების ნუსხაში (1691 წ. X.2. Sd -1931).

ვახუშტი - 1693-1699 წწ. მ დ ი ვ ა ნ ი | მ დ ი ვ ა ნ - მ წ ი . გ ნ ო ბ ა რ ი. დ ა მ წ ე რ ი: ავთანდილ ამილახორსა და მის ბიძაშვილებს შორის სახლიკაცობის საქმეზე დავის გარჩევების წიგნისა (1693 წ. Hd -2142), თექთუმან თექთუმანის მიერ ზაალ ქარუმიძისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. Hd -1553).

ვახუშტი - მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე კუმულ ფრიდონა ამირბოქაშვილის მიერ სათიღმიშა საქუაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. Y.27. Sd -763).

ვახუშტი - ქ ვ ა ე ს ძ მ ა პაპუა, რომელიც მოწმეა შიომ სეხნიაშვილის მიერ ყაფლან [ბარათაშვილის] შვილიშვილის- პაპუა [ორბელიშვილისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. Hd -6622).

ვახუშტის შვილი მანუჩარ - იხ. იარალიშვილი მანუჩარ

ვაჟშამაისძე - დაოთს მცხოვრები ერთი ფუძე გლეხი, ი გ ი კვირიკე კახთა მეფეს სამწირველად უბოძებია ბასილი ტოხაისძისათვის, აღნიშნულია შიომღვიმის კრებულის მიერ ტოხაისძეებისათვის მიცემულ დაწერილში ([1189 / 1200 წწ.] Ad -3).

ვედრიასშვილები - ვანათში მცხოვრებნი, ოთარ დავენელიშვილის მ ე - კ ო დ ი ს კ უ რ ე ყმა-გლეხები (1700 წ. 1448-3602).

ვედრიასშვილი | ვედრიაშვილი

ვედრიაშვილი - პატარძელს მცხოვრები, ერთი კომლი; მოხსენებულია წინამძღვარ ონოფრე [მაკუტაძისათვის] მიბარებულ ყმების ნუსხაში ([1690 -1732 წწ.] Ad -421).

ვედრიაშვილი - ციცი [ციციშვილსა] და მამუკა მალრადის სამამულე დაჯის ვალაწყვეტილებს შედეგად, მ ი ს გ ა ნ ნაყიდი ვენახი მიწობს, დარჩა

მამუკას (1683 წ. Hd-821).

ვედრიაშვილი დათა - მ ო უ რ ა ე ი, მ ო წ მ ე ოთარ ფაენელიშვილის მიერ ბერ ვახტანგაშვილისათვის მიცემული ნასახლარის ნასყიდობის წიგნისა (XYII-XYIII სს. მიჯნა. 1448-1120).

ვედრიაშვილი ივანაი - მ ო წ მ ე მახარა მუქადაბიძის მიერ თამაზა ზღუდაშვილისათვის მიცემული მიწის გატელის წიგნისა (1688 წ. XI.30. Ad -1260).

ვედრიაშვილი ივანე - მიწობში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ტოტი-შვილებს] გაყრის შედეგად ი გ ი მამულით ერგო პაპუნას ([1688-1703წწ.] Hd-1636).

ვედრიაშვილი ნასყიდა - ნაზარალი-ხანმა ი გ ი უწყალობა პაატა ლარაძეს (1693 წ. XII.23. 1450-10/135).

ვედრიაშვილი ფოცხვერა - მ ო წ მ ე ბერ ქანისშვილის მიერ ბერ კვირიკასშვილისათვის მიცემული თავნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. II ნახ. Ad-482).

ველათაშვილი - მ ი ს ი წისქვილის ქვევით, კალის პირამდე მამული მიკუიდა პაპა ნასრიაშვილმა ღერმიშხან [იაგულაშვილს] (1693 წ. XI.1. 1450-9/121).

ველასშვილი | ველაშვილი

ველაშვილი ბეჟუა - ქ ყ ა ე ს: მ ა მ ა ზალინა, ძ მ ა ყულიჯანა, ბ ი ძ ა-შ ვ ი ლ ი პაპუა; მ ი ძ ყ ი ლ ა ღერმიშხან [იაგულაშვილს] შევერდასაგან ნაყიდი ორი დღის მიწა (1696 წ. IX.1. 1450-9/97).

ველაშვილი ბერუა - მ ო წ მ ე ბიძინა ყანდინაშვილის მიერ ბაინდურა შან-შიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. III.17. 1450-7/11).

ველაშვილი ველია - მ ო წ მ ე ბეჟან ზაქემიშვილის მიერ ხოსროვ დალა - ლაშვილისათვის მიცემული წისქვილის ნასყიდობის წიგნისა ([1664 წ.] X. 15. 1450-48/147).

ველაშვილი ზალია - მ ო წ მ ე ველია მუსტაფაშვილის მიერ ბაინდურა ტერტერაშვილისათვის მიცემული პირობისა ყმობის შესახებ (1656 წ. III.21. Sd-544).

ველაშვილი ზალინა - მ ა მ ა ბეჟუა ველაშვილისა, იხ.

ველაშვილი იარალი - მ ო წ მ ე შუა ბოლნისის მამასახლისის, სამებოსისა მიერ პაპია შანშიაშვილისათვის მიცემული ნასოფლარის ნასყიდობის წიგნისა (1648 წ. VIII.22. 1450-5/35).

ველასშვილი მანდენა - მ ო წ მ ე სეფიყულა ზაქემისშვილის მიერ ხოსროვ დალაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. III. 25. 1450-48/144).

ველაშვილი პაპია - მ ო წ მ ე ბეჟან ზაქემისშვილის მიერ ხოსროვ დალაშვილისათვის მიცემული წისქვილის ნასყიდობის წიგნისა ([1664 წ.] X.15. 1450-48/147).

ველაშვილი პაპუა - ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ბეჟუა ველაშვილისა, იხ.

ველასშვილი პაპუნა - მ ო წ მ ე სეხნია შემაზაშვილის მიერ პაპუა ყაფლანიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1620 წ. Y. 10. Sd-620).

ველაშვილი ყულიჯანა - ძ მ ა ბეჟუა ველაშვილისა, იხ.

ველასშვილი (ვარ.ველიაშვილი) შანაზარა – 1683–1697 წწ. ყ ა ღ ი ჩ ი (1697 წ. 1450–19/115). მ ო წ მ ე: სედიუტულა ზაქუმისშვილის მიერ ხოსრუა დაღალასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ.-III.25. 1450–48/144), სომხითის მელიქ აეთანდილის მიერ სოიბათიასაულ ბაინდურ გოგობაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. 1450–10/18), ლევან მელიქიშვილის მიერ ალავერდა იეგულასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. 1450–9/116), გასპარა დარისპანაშვილის მიერ ღოღმაზასათვის მიცემული ვენახისა და მიწების ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. VI. Hd –1780), თამაზას მიერ ნასყიდა ღოღმაზაშვილისათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. IV.5. Hd –1777); ზაქუმზეგ [ზაქუმისშვილის] მიერ ღურმიშხან [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. IV.15. 1450–9/122), აეთანდილ მირიმანიძე-ქაშარბეგიშვილის მიერ გივი თუმანიშვილისათვის მიცემული მამირზას ნასოფლარის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. XI.11. Hd –403), ყორღანაანთ ფრიდონასშვილ ფირალის მიერ ხეჩუანთ პაპუაშვილ ბაღდასარასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ.XI.20.1450–19/115).

ველია – მ ო წ მ ე პატა ბარათაშვილის მიერ შაჰყულა იაგულაშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის გაუკვლის წიგნისა (1656 წ. XII.13.1450–9/150).

ველია – ძ მ ა შულაერის მამასახლისის,თამაზასი, იხ.

ველია – საცხენისელი, მ ი ს ი ნაქონი სახლები გიორგი მეფემ უწყყლობა უსტა სანოსას (1683 წ. 1448–609).

ველია – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა ზაქუმ [ზაქუმისშვილის] მიერ ალავერდა იაგულაშვილისათვის მიყიდულ მიწას (1699 წ. V.10. 1450–9/119).

ველია – თათარი, ი ა ს ა უ ლ ი, მ ო ხ ს ე ნ ი ე ბ უ ლ ი ა ძღვენისა და სამასპინძლოს გარიგების დაეთარში (XYII ს. II ნახ. Hd –1365).

ველიასშვილი|ველიაშვილი

ველიასშვილი გასპარა – მ ო ღ ი ო ა რ ი ზაქუმზეგ ზაქუმისშვილის და შილიკაშვილების სამამულე დავის გარჩევისას (1679 წ.1450–48/149).

ველიაშვილი ზალია – სახუნდარში მცხოვრები, მ ო წ მ ე აეთანდილა ესტატესშვილის მიერ ღოღმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. Hd –1823).

ველიაშვილი შანაზარა – იხ. ველასშვილი შანაზარა

ველისკაცი – სხვა ყმებთან ერთად ი გ ი შვილებითა და მამულით.თეიმურაზ მეფემ უწყყლობა გიორგი ნასიძეს (1652 წ. VI.29.1450–5 1/260).

ველიტა – ვერითას მცხოვრები, ბოგანო, ამილახერის ყ მ ა, ე ვ ა ლ ე ბ ო დ ა შუბით ლაშქრობა (XYII ს.II ნახ.1448–5032).

ველიხანა – შ ვ ი ლ ი შულაერის მამასახლისის,ყარახანასი, იხ., ძ მ ა წოვანმასი, იხ.

ველიჯანა – ენაგეთში მცხოვრები, ბარათაშვილების გაყრის დროს ი გ ი, ღარიღლესაშვილთან ერთად, ერგო გერმანოზს და მის ძმებს (1523 წ.Ad –1299ა).

ველიჯანა – თედორეწმინდაში მცხოვრები, ბარათაშვილების გაყრის დროს ი გ ი ერგო გერმანოზსა და მის ძმებს (1523 წ.Ad –1299).

ველიჯანა – ახალშენს მცხოვრები, ბარათაშვილების გაყრის შედეგად ი გ ი ერგო გერმანოზსა და მის ძმებს (1523 წ.Ad –1299 ა).

ველიჯანა – დმანისის მცხოვრები, ი. გ. ი. მამულით წილად ხედა იოთამ ბა – რათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16.1450–11/112).

ველოაშვილი ასლანა – მ. ო. წ. მ. ე. შაყუბათა ბეროაშვილის მიერ დოღმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. I X.30. Hd – 14179).

ველოაშვილი ვართანა – მ. ო. წ. მ. ე. შაყუბათა ბეროაშვილის მიერ დოღმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. I X.30. Hd – 14179).

ველოაშვილი მარქარა – მ. ო. წ. მ. ე. შაყუბათა ბეროაშვილის მიერ დოღმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. I X.30. Hd – 14179).

ველოაშვილი ფირუმა – მ. ო. წ. მ. ე. შაყუბათა ბეროაშვილის მიერ დოღმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. I X.30. Hd – 14179).

ველოაშვილი ქელუბათა – მ. ო. წ. მ. ე. შაყუბათა ბეროაშვილის მიერ დოღმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. I X.30. Hd – 14179).

ველუა – ჯ. ა. ე. მნიანელი, იაგანა ქანანაშვილის წილში ნარგები ყ. მ. ა., ჰ. ყ. ა. ე. ს. ძ. მ. ა. გრიჭოლა. იაგანა ქანანაშვილმა ი. გ. ი. ძმით, შვილებითა და მამულით მიჰყიდა თამაზ ყაფლანაშვილს (1678 წ. X.30. Qd – 871 ა).

ველუაშვილი ვირაშელა – მ. ო. წ. მ. ე. თუალუაანთ გულუასშვილ ქასანას მიერ ტერ-პეტროზასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1637 წ. YI. 22. 1448–1713).

ვერგოაშვილი – წაბლუნანს მცხოვრები, ერთი კომლი, მ. ო. ხ. ს. ე. ნ. ი. ე. ბ. უ. ლ. ი. ა. ზემო ქართლის კომლთა ნუსხაში (XVII ს. დამდ. Qd – 7014).

ვერიაშვილი ნასყიდა – მ. ო. წ. მ. ე. ირემა კახისშვილის მიერ პაპუნა გოსტაშაბისშვილისათვის მიცემული ვენაბის ნასყიდობის წიგნისა ([1688–1696 წწ.] Hd – 2478).

ვერმიშა – ზემო ბოლნისის მ. ო. უ. რ. ა. ვ. ი. მ. ო. წ. მ. ე. ხუგაზა ადიბეგასშვილის მიერ ბატონ ბოლნელისათვის მიცემული ვენაბის ნასყიდობის წიგნისა ([1645–1677 წწ.] Hd – 9275).

ვერმიშა – მ. ო. წ. მ. ე. მამუჯა პარკაძის მიერ დავით გარსევანიშვილი-სათვის მიცემული ნაწისკვილარი მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. XI. 18. გსიემ 7601/59).

ვერმიშასშვილი გიორგი – თამარაშენელი, აღხაზ მარიაბლის ყ. მ. ა. – ე. ა. კ. ა. რ. ი. ჰ. ყ. ა. ე. ს. ძ. მ. ე. ბ. ი. ზურაბა და დავითა. გიორგი შვეფე ი. გ. ი. გიათაფის-სუფლა სახელმწიფო ბაეის გადასახადისაგან (1680 წ. Y.12. 1450–26/219).

ვერმიშასშვილი დავითა – ძ. მ. ა. გიორგი ვერმიშასშვილისა, იხ.

ვერმიშასშვილი ზურაბა – მ. ი. ჰ. ყ. ი. დ. ა. თაყის სიძეს – ზურაბ თაყაქალაშვილს ნასყიდი ყმა – ბერი კურმანიძე (XVII ს. 80 – ანი წწ. Hd – 5271).

ვერმიშასშვილი ზურაბა – ძ. მ. ა. გიორგი ვერმიშასშვილისა, იხ.

ვერმიშაშვილი ფირალა – კუმელი, მ. ო. წ. მ. ე. ბიძინა სოღალაშვილის მიერ ელიზბარ სოღალაშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. IY.16. Sd – 751).

ვერმიშასშვილი შერმაზა – მ. ო. წ. მ. ე. ოპანა ასატურასშვილის მიერ

ამირალა და შერმაზანასათვის მიცემული დარბაზის და მარნის ნასყიდობის
წიგნისა (1649 წ. Y.1450-2954).

ვერხუაისძე||ვერხუაისძენი - ამოუკეთა ღალა [ჩაფქვეასძეთაგან ნასყიდ];
კიკისაძის მიწაზე ნაშენებ ვენახზე ივანე [სურამელმა] ([1247-1260 წწ.] Ad -
-7 ბ); ვენახზე - აბულეთმა ([1247-1260 წწ.] Ad -7 გ); ი ყ ი ლ ე ს: [ჩაფქვეას-
ძეთაგან] კალოს პირს უღალო სავენახე ადგილი ([1247-1260 წწ.] Ad -7 დ).

ვერხუაისძე გრიგოლ - ი ყ ი ლ ა ჩაფქვეასძეთაგან მათივე კალოს პირს
უღალო ნავენახობი უნდილასძის ეჯიბობის და ხანდაკში (?) მომლას მოხელეო-
ბის დროს. მომლას ნასყიდ ადგილზე დადებული ღალა აულია და მუხრანს მდგომ
ბეგა [სურამელისათვის], გაუგზავნია შესაბამისი ოქრო ([1247-1260 წწ.] Ad -
-7 ა).

ვერხუაშვილი - მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა შიო კოლიაშვილის მიერ
დაეთ ჯავახიშვილისათვის მიყიდულ მიწას (1690 წ. III.12. Sd -554).

ვეფხასშვილი - საიკრეს მცხოვრები, პატრონმა მარხხმა და შალვა და
ამირბერ ბოცოსძეებმა ი გ ი საალაპედ შესწირეს აღის მონასტერს და და-
აკისრეს სამი გრივი პურის გამოღება (XIY-XV სს. მიჯნა. S-1245. 454-463).

ვეფხაძე||ვეფხვაძე

ვეფხვაძე ვეფხია - კარალეთში მცხოვრები, ქაიხოსრო ციციშვილის
მ ე კ ო ღ ი ს პ უ რ ე ყ მ ა (1700 წ. 1448-3602).

ვეფხაძე ვეფხია - ძ მ ა როკიცა ვეფხაძისა, იხ.

ვეფხაძე ზარხოშა - [ძ მ ა] ნასყიდა ვეფხაძისა, იხ.

ვეფხაძე ნასყიდა - ჰ ყ ა ე ს მ ა მ ა ქუმსია, [ძ მ ე ბ ი]: ჩინელა,
ზარხოშა. მ ი ჰ ყ ი ლ ა მითარა საღრიჩაშვილს საწისკელიე, „მითარას იქით,
სათავემდე“ (1671 წ. 1448-154).

ვეფხაძე როკიცა - ჰ ყ ა ე ს ძ მ ე ბ ი: სუხიტა, ვეფხია. მ ი ჰ ყ ი -
ღ ა ბერიკა მაზანდარაშვილს სამი ღლის მიწა ფშნამდის, წალკორამდე, ხა-
ტის და ბასილას მიწამდე (1670 წ. X.1449-469).

ვეფხაძე სუხიტა - ძ მ ა როკიცა ვეფხაძისა, იხ.

ვეფხაძე ქუმსია - კარალელი, მ ა მ ა ნასყიდა ვეფხაძისა, იხ., მ ო წ მ ე
მამუკა შავშიშვილის მიერ მითარასაღრიჩაშვილისათვის მიცემული მიწის ნას-
ყიდობის წიგნისა (1664 წ. 1449-1848).

ვეფხაძე შალუტა - მიწობში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილე-
ბის] გაყრის დროს ი გ ი მამულთ ერგო პაპუნას ([1688-1703 წწ.] Hd -
-1636).

ვეფხაძე ჩინელა - [ძ მ ა] ნასყიდა ვეფხაძისა, იხ.

ვეფხაძე ჩინელა - კარალეთში მცხოვრები, ქაიხოსრო ციციშვილის მ ე
კ ო ღ ი ს პ უ რ ე ყ მ ა (1700 წ. 1448-3602).

ვეფხია - ჯ-მითელი, აღექსანდრე მეფემ ი გ ი სახლითურთ შესწირა
სეპტიცხოველს (1601 წ. 1448-5526).

ვეფხია - დაღეთს მცხოვრები, ერთი კომლი. ი გ ი წილად ხვდა ბაღურ
[ციციშვილს] (1651 წ. ახლო. 1450-37/158).

ვეფხია - მ ო წ მ ე პაპუნა მანავაძის მიერ გიორგი ნინიასშვილისათვის
მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. 1450-35/20).

ვეფხია - ცხინურს მცხოვრები, პაატა ბასილაშვილის ყ მ ა, საამილახე-
როს დაეთრის მიხედვით ვეალებოდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-

-5032).

ვეფხიასშვილი|ვეფხიაშვილი

ვეფხიაშვილი ბეჟუა - ჰ ყ ა ე ს [ძ მ ე ბ ი]: შ[ა]ზიტა, პაპუნა. ი ყ ი დ ა ზაქუტა ფილიპეშვილისაგან სამი დღის მიწა მუხათწყაროსთან (1612 წ. Hd - 2377).

ვეფხიასშვილი ზაზა - ნოსტელი, მ ი ჰ ყ ი დ ა დათვიასშვილ თამაზას მამისას მიწა მამუქასშვილის საზღვრამდე, ყ[ა]რ[ა]ლ[ა]ჯულის რუმდე და გაუცვა-ლა სარწყავე მიწაზე (1637 წ. YI.15. Hd-8577).

ვეფხიაშვილი შაზიტა - [ძ მ ა] ბეჟუა ვეფხიაშვილისა, იხ.

ვეფხიაშვილი პაპუნა - [ძ მ ა] ბეჟუა ვეფხიაშვილისა, იხ.

ვეფხიაშვილი ხეჩატურა - გორის მცხოვრები, მ ო ლ ა რ ე, დავით მეფემ მისცა მ ა ს დიღმელური მამული და ვენახი და შესწირა ი გ ი მცხეთის ეკლესიას. ემართა გორული ლიტრით ხუთი ლიტრა ზეთი ([1526 წ.]1449-1495).

ვეშაპისძე - მ ი ს გ ა ნ ნაყიდი სასახლის ადგილი ქვემო ნიქოზს ელიზბარ [დავითიშვილმა] უბოძა პაპუნა მახვილადეს (1656 წ. Sd-605).

ვეშაპისძე დათუნა - ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილებს] გაყროს დროს ი გ ი მამულით ერგო ედიშერს ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ვეშაპისძე დემეტრე - მ ო წ მ ე გივი მზიურთულის მიერ ხობონა ნამორადისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. 1450-33/357).

ვეშაპისძე ნონია - მ ო წ მ ე გაბიტა ელგემიძის მიერ მანწნადისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1674 წ. 1448-5397).

ვეშაპისძე სულხან - ქვემო ნიქოზიდან, ნაზარალი-ხანმა ი გ ი უწყალობა თმოგველ ფანელიშვილს (1688 წ. XII.27.1450-35/119).

ვეშაპური შახნია - მოხისს მცხოვრები, ჰ ყ ა ე ს გ ა ნ ა ყ ო დ ი ქურციკ [ვეშაპური]. საამილახეროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ოთხ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

[ვეშაპური] ქურციკ - მოხისს მცხოვრები, გ ა ნ ა ყ ო დ ი შახნია ვეშაპურისა. საამილახეროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან სამ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

ვეციკა - ჰ ყ ა ე ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ვეციკაშვილი ანტონა, ნეკინა, ნიკოლოზა და ხეჩუმა. ი ყ ი დ ა სანასარასაგან ფშანის პირს, ამირათ გოზალბე-გათ მიწის ბოლოს, მამული (1547 წ. Hd-1555).

ვეციკაშვილი|ვეციკაანთ

ვეციკაშვილი - ვ ე ც ი კ ა შ ვ ი ლ ი ს ე უ ლ ი მიწა დამპალაში ერანა გოგინაშვილმა მიჰყიდა ზურაბ თუმანიშვილს (1675 წ. Sd-33).

ვეციკაშვილი ანტონა - ჰ ყ ა ე ს: მ ა მ ა ვეციკა, იხ., შ ვ ი ლ ი ვეციკაანთ ანტონასშვილი სარქისა. მ ი ჰ ყ ი დ ა ქოქოლასა და მის შვილებს ნასყიდი მიწა საზღვრებით: დაპალათ თავამდე, გოზალბეგათ მიწის ბოლომდე, ფშანის პირამდე და [ქოქოლას] მიწის საზღვრამდე (1623 წ. Sd-39).

ვეციკაანთ ანტონა - შ ვ ი ლ ი ვეციკაანთ ანტონასშვილ სარქისასი, იხ.

ვეციკაანთ ანტონასშვილი სარქისა - დერბუჯელი, ჰ ყ ა ე ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ბერი, ანტონა, თამაზ, თუმანა, გიორგი, სიმონა და მიქელა. მ ი ჰ ყ ი დ ა მესხსასატურასშვილ-ბეჟანისშვილ ასატურას დერბუჯის ბოლოს, წისქვილის წინ, მიწა ანდრონიკოს, ალადათაშვილისა და დერბუჯელი მამასახლისის მიწებამდე

(1682 წ. XI.2. 1450-49/117).

ვეტიკანთ ბერი - შვილი ვეტიკანთ ანტონასშვილ სარქისასი, იხ.

ვეტიკანთ გიორგი - შვილი ვეტიკანთ ანტონასშვილ სარქისასი, იხ.

ვეტიკანთ თამაზ - შვილი ვეტიკანთ ანტონასშვილ სარქისასი, იხ.

ვეტიკანთ თუმანა - შვილი ვეტიკანთ ანტონასშვილ სარქისასი, იხ.

ვეტიკანთ შიქლა - შვილი ვეტიკანთ ანტონასშვილ სარქისასი, იხ.

ვეტიკანთი ნეკინა - შვილი ვეტიკასი, იხ.

ვეტიკანთი ნიკოლოზა - შვილი ვეტიკასი, იხ.

ვეტიკანთ სიმონა - შვილი ვეტიკანთ ანტონასშვილ სარქისასი, იხ.

ვეტიკანთი ხერემა - შვილი ვეტიკასი, იხ.

ვეტიკანთი თანდილა - ნიჩბის მცხოვრები, წილად ხელა ყორჩიბაშ ბა -
ლერ [სიციშვილს] ([1633-1658 წწ.] Sd -876).

ვიგრიასშვილი|ვიგრიაშვილი|იგრიაშვილი

ვიგრიაშვილი - მის და თამაზას კენახამდე მიჰყვოდა ჯარდან ტატის -
შვილმა შოშიტა მიქელასშვილს ჩაბანიძისეული ვენახი (1697 წ. III.15. Sd -608).

ვიგრიაშვილი ანდრია - შვილი ძაგანა ვიგრიაშვილისა, იხ.

ვიგრიაშვილი (ვარ.იგრიაშვილი) ბერი - შვილი ივანე ვიგრიაშვილისა, იხ.

ვიგრიაშვილი ბერი - ყმა თამაზისა, მონაწილე სენხია ტატიშვილის
მიერ შოშიტა მიქელასშვილისათვის მიცემული წყალობის წიგნისა (1692 წ. XI.
10. Sd -560).

ვიგრიაშვილი ელია - ქალაქს მცხოვრები, მოხსენებულ იქნა ყმე-
ბის ნუსხაში (XVII-XVIII სს. Hd -819).

ვიგრიაშვილი ვიგრია - შვილი ძაგანა ვიგრიაშვილისა, იხ.

ვიგრიაშვილი (ვარ.იგრიაშვილი) ივანე - 1618-1647 წწ. ჰყავს შვი-
ლები: ბერი, პაპუა და ქიტესა. იყიდა: ივანე სულთიაშვილისაგან გრძე -
ლაში ორი ღლის მიწა, აღმოსავლეთით - კოლერაშვილის მიწამდე, თავს - სოფ-
ლის ბარამდე, ბოლოში - დემეტრეს მიწამდე (1618 წ. 1449-703), აბრამა ტა-
ტიასშვილისაგან - ოთხი ღლის მიწა, ზემოთ ყვავილადისა და სულთიაშვილის მი-
წამდე, ქვევით - კაობამდე (1647 წ. 1449-701), გოგია ბოკორაძისაგან - ორი
ღლის მიწა მისივე ხოდაბუნში (1643 წ. 1449-772), მისგანვე - საწისქვილე
- ბოკორაძის მიწის თავამდე (1647 წ. 1448-4957).

ვიგრიაშვილი ივანე - მონაწილე ჯარდან ტატისშვილის მიერ შოშიტა
მიქელასშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. III.
15. Sd -608).

ვიგრიაშვილი ლაზარე - მოფიციარი [ჯავახიშვილ] გომთარისა და
მისი ვანაყოფის, როსაბის-სამებელთან სათემო და ნასყიდ მიწებზე დავის გარ-
ჩევისას ([1658-1675 წწ.] Ad -62).

ვიგრიაშვილი (ვარ.იგრიაშვილი) პაპუა - შვილი ივანე ვიგრიაშვილისა, იხ.

ვიგრიაშვილი (ვარ.იგრიაშვილი) ქიტესა - შვილი ივანე ვიგრიაშვილისა, იხ.

ვიგრიაშვილი ქრისტესია - [სახლიკაცი] მამუკა კახიაშვილისა, იხ.

ვიგრიაშვილი შიო - შვილი ძაგანა ვიგრიაშვილისა, იხ.

ვიგრიაშვილი შიო - ქვემოციმელეთს მცხოვრები, ბეჟანა ტატიშვილის ყმა,
ერთი კომლი, ჰყავს ერთი შვილი, მოხსენიებულ იქნა ზემო
ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II ნახ., Qd -7017).

ვიგორიაშვილი ძაჯანა – ატენის ნ ა ტ ვ ა ლ ი, ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი : ვიგორია, შიო, ანდრია. საგია [თურმანიძემ] ი გ ი ვ ა ა თ ი ვ ი ს უ ჟ ლ ა ვ ა დ ა ს ა ხ ა - დ ე ბ ს ა გ ა ნ (1465 წ. Hd-1301).

ვიზიაშვილი ნინია – ჩუხას მცხოვრები, მ ო წ მ ე ბ ა ხ უ ტ ა შ ა ტ ბ ე რ ა შ ვ ი - ლ ს მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნი - სა (1678 წ. X.10. Sd-179).

ვილვინტურასშვილი პაპია – ჰ ყ ა ვ ს ყ მ ე ბ ი : დათუნა, მამუკა, იმედა. მ ო წ მ ე რ ო ს ტ ე ა ნ მ ა ხ ე ლ ა ძ ი ს მიერ ტერ-მარქარასათვის მიცემული კენა-ხის, ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. YIII. 1450-33/234).

ვირიკა – ზაკეში მცხოვრები, დეალური მამულით და სავენახით ი გ ი ერგო როინ [ჯაყახიშვილს] და მის ბიძაშვილებს ([1527-1558 წწ.] Qd-605).

ვირსალაძე ზაქარია – ბუეთს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა საგენათლო ბეგა - რა: ათი თეთრი, ათი კოკა ღვინო, ერთი კოდი ღომი, ერთი ძღვენი, ერთი ქათამი (1621 წ. ქსდ. III. N 91).

ვირსალაძე მათლა – ბუეთს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა საგენათლო. ბეგარა: ათი თეთრი, ათი კოკა ღვინო, ერთი კოდი ღომი, ორი ძღვენი, ერთი ქათამი (1621 წ. ქსდ. III. N 91).

ვირსალაძე ნასყიდა – ბუეთს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა საგენათლო ბეგა - რა: ათი თეთრი, ათი კოკა ღვინო, ერთი კოდი ღომი, ორი ძღვენი, ერთი ქათამი (1621 წ. ქსდ. III. N 91).

ვირსალაძენი – ოხოშირას მცხოვრებნი, ოთხი კომლი, ბაგრატ მეფემ ი ს ი ნ ი შესწირა გელათის წმინდა გიორგის ეკლესიას (1545 წ. Hd-11201).

ვირსიმაშვილი – ყინციისში მცხოვრები, ელიშერ და პაპუნა [ციციშვილე - ბის] გაყრის დროს მ ი ს ი სახლ-კარი, კანდელაკისშვილის საზღვრებამდე, შუაზე იყო გაყოფილი ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ვირშელ – მ ო ლ ა რ ე თ უ ხ უ ე ს ი, მ ო წ მ ე მ ის რ ი ე ლ ი ა შ ვ ი ლ ს მიერ მღვდელ ქარმაულ იესესათვის მიცემული ანდერძის წიგნისა (1442 წ. ქრ. II. 252-253).

ვირშელ – მ ო წ მ ე მ ამისა მეჯინი ბეთუხუცესის მიერ თავის ძმისწულ ზაქარიასათვის მიცემული ანდერძის წიგნისა (1477 წ. Hd-1354).

ვირშელასშვილი | ვირშელაშვილი

ვირშელაშვილი – ხანდაკის მცხოვრები, გომდარ და როინ [ჯაყახიშვილე - ბის] გაყრის დროს ი გ ი ერგო გომდარს ([1527-1558 წწ.] Qd-605).

ვირშელაშვილი ბერუკა – მ ო წ მ ე თ ა მ ა ზ ბ ა რ ა თ ა შ ვ ი ლ ს მიერ როსტომ ყორანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. XI. 12. 1450-1/95).

ვირშელაშვილი ბერუკა – აბანოს სასახლეში მცხოვრები, მსახური ან გლე - ხი, ერთი კომლი, ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა დათუნა და მისი ნაშენი ერთი ვაკე. მ ო ხ ს ე ნ ი ე ბ უ ლ ი ა ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd-7017).

ვირშელაშვილი გა[...]- ტკოკას მცხოვრები, მ ო ხ ს ე ნ ი ე ბ უ ლ ი ა ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd-7018).

ვირშელაშვილი გიორგი – აბანოს სასახლეში მცხოვრები, მსახური ან გლეხი, ერთი კომლი, ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა დემეტრე და მისი ნაშენი ორი ვაკე.

მოსხენი ებულა ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. QI-7017).

ვირშელაშვილი გოგია - მოწმე მამესწარ მკერველის შვილის მიერ გი - ორგი კარმაულისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1473 წ. 1448 - 9221).

ვირშელაშვილი დათუნა - ძმა ბერუკა ვირშელაშვილისა, იხ.

ვირშელაშვილი დემეტრე - ძმა გიორგი ვირშელაშვილისა, იხ.

ვირშელას შვილი-ივანას შვილი ბერუკა - აბანოს მცხოვრები, ყყაეს ყმა იერემია. მოსხენი ებულა ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. QI-7017).

ვირშელას შვილი-ივანას შვილი იერემია - ძმა ბერუკა ვირშელას შვილ - ივანას შვილისა, იხ.

ვირშელაშვილი იმედა - ფუნაგს მცხოვრები, წმინდა შიოს ყმა, საამი-
ლახეროს დაეთრის მიხედვით, მისი კომლიდან ორკაცს ევალებოდა ლაშქ-
რობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

ვირშელას შვილი კიკოლა - აბანოს სასახლეში მცხოვრები, მსახური ან გლე-
ხი, ერთი კომლი. ყყაეს შვილი ოთია და იმისი ნაშენი ოთხი ვაჟი. მო-
სხენი ებულა ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. QI-7017).

ვირშელაშვილი ლომიტა - მოწმე მანია მწერლი შვილის მიერ დავით
ქსნის ერისთავისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. Y.10.
HJ-2708).

ვირშელას შვილი ოთია - შვილი კიკოლა ვირშელას შვილისა, იხ.

ვირშელი შვილი (ვარ. [ბარათაშვილ]-ვირშელი შვილი) - იხსენიებთა ფა-
ლაეანოსროს და პაპუნა ბარათაშვილების სამამულე დავის განჩინებაში. იგი
და ფალაეანოსროს შვილი ერთმანეთს გადაკიდებთან ქუათეთრისის გამო. დაეა
გადაუწვევებია „დიდ ბატონს“ ლუარსაბს, ციცი და ზაზა ციცი შვილებს, ბარძიმ
ამილახორს, ქაიშერ მიწობლიძეს. მათი გადაუწვევტილებით, ქუათეთრისი დარ-
ჩენია ფალაეანოსროს სახლს (1646 წ. 1450-2/143).

ვირშელი შვილი ასლან - იხ. ზურაბის შვილი ასლან

ვირშელი შვილი ზაად - შვილი ზურაბ ზურაბიშვილისა, იხ.

ვირშელი შვილი ზურაბ - იხ. ზურაბის შვილი ზურაბ

ვირშელი შვილი პაპუნა - იხ. ბარათაშვილი პაპუნა

ვირშელი შვილი რევაზ - იხ. ზურაბის შვილი რევაზ

ვირშელი შვილი შანშე - იხ. ზურაბის შვილი შანშე

ვირცოფასხე - სუმბატ ურდოელას შვილის ყმა, გიორგი მეფემ იგი
დაუმტკიცა სუმბატის შვილობილს - მესტუმრე ვირშელ ზვიადის შვილს (1450 წ.
I.30. 1449-1171).

ვიშიტა - დედუკაძენის მცხოვრები, იგი ზურაბ ერისთავმა შესწირა
ანანურის ეკლესიას (1623 წ. 1449-1771-ა).

ვიშნარაძე მამისა - როკითს მცხოვრები, ემართა ქუთაისის საყდ -
რის ბეგარა: ოცდარვა კოკა ოვინო, ერთი ურემი და ორი ნაოსახალი ლომი, ოც
დაათი მკლავი ფეტვი, ერთი საკლავი, ყველით, კვერცხით, თევზით, ერთი გო-
ჭი, ერთი ქათამი, ერთი ლიტრა ყველი, ტყირთი, მუშაობა, ერთი თეთრის ლიტრა

ბულების ყაერის მიტანა (1578 წ. H-626).

ვიშნოასშვილი - მის მიწამდე მიჰყიდა საქილა ბოდოკიასშვილმა და-
ვით ქეთარაძეს მიწა (1679 წ. H-14648).

ვიშნოასშვილი შახარა - მონწმე იმარინდოს მიერ რევეანდასათვის მი-
ცემული ვენახის ხელშეუხებლობის შესახებ პირობის წიგნისა (1672 წ. H-1577).

ვლასე - ურბნელი ეპისკოპოსი. მას სვიმეონ მეფემ განუახლა
ურბნისისათვის აღრე ლუასაბ მეფის მიერ შეწირული მამულების შეუვალო-
ბის წიგნი (1566 წ. 1448-1942).

ვოვან[ა]შვილი - ახალციხელი, მონწმე გრიგოლ ფარაშიშვილის მიერ
ყარაგოზასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XI Y-XV სს. III.2. Sd-140ა).

8

ზაალ - აზნაური, [ბარათაშვილებს] გაყრის დროს იგი ერგო
გერმანოზსა და მის ძმებს (1523 წ. Ad-1299 ა).

ზაალ - [ძმა] ქერობინისა, იხ.

ზაალ - ბოქალთუხუცესი, მონაწილეობა მიიღო
ელთა მაქავარიანსა და კოსტანტილეს შორის სასისხლო დავის გარჩევაში
(1565-1583 წწ.) H-1797).

ზაალ - რევაზ მოღარეუხუცესთან, როსტევეანთან და ადამთან ერთად
მონაწილეობა მიიღო კათალიკოსსა და ხიმშიაშვილებს შორის და-
ვის გარჩევაში (XVI ს. Ad-1791).

ზაალ - შვილი ლიპარიტისა, იხ.

ზაალ - სუფრაჩი, მონაწილეობა მიიღო შანშე ერისთავისა და იო-
თამ ამილახორის დავის გადაწყვეტაში ([1623-1632 წწ.] H-14669).

ზაალ - შვილი მდივან ნათანელისა, იხ. ნათანელისშვილი ზაალ

ზაალ - ფარეშთუხუცესი, მან აღასრულა ელისბარ და კონს-
ტანტინე დავითისშვილების გაყრის გაჩენი ([1658-1675 წწ.] H-2289).

ზა[ა]ლ - ბეიტა ბეჟანიშვილმა იიჰყიდა გიორგი დემეტრაშვილს მი-
სი ბაგის ბოლოს მდებარე ორი დღის მიწა (1659 წ. H-8266).

ზაალ - შვილი შულავრის მამაახლის თამაზისი, იხ.

ზაალ - მისი ბექედი უზის ყარაბუღახის მიერ დმანელ ქრისტეფორე
ბარათაშვილისათვის მიცემულ ვენახის ნასყიდობის წიგნს (1665 წ. Sd-622).

ზა[ა]ლ - [ძმა] ბეჟანისა, იხ.

ზა[ა]ლ - აზნაური შვილი, შერიქიფე, შაჰნავაზმა იგი
შოთიეში მისცა თავის ასულს (1667 წ. YII.27. H-1624).

ზა[ა]ლ - [სახლიკა] ბარამისა, იხ.

ზაალ - დამწერი და მონწმე დათუნა შატბერაშვილის მი-
ერ მაქია ნანუკაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1674 წ.
I.22. 1450-10/163).

ზაალ - მამასახლისი, მონწმე წატურაანთ პაპინასშვილ
ფასლას მიერ ასატურ ბეჟანისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის
წიგნისა (1675 წ. YIII. 1450-49/118).

ზაალ — 1678—1700 წწ. ნ ა ზ ი რ ი, ჰ ყ ა ე ს ძ მ ა მეკმანდარ-ბაში ბახუტა, იხ., გარეჯვარში ჰყავდა სამი კომლი მეკოდისპურე ყმა(1700წ. 1448—3602); მ ო წ მ ე: ხუტეს ტერ-მიკირტიჩას მიერ მანაველ ისაიას შვილ ჯულელისათვის მიცემული ადგილის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. VI.1. Qd — 283-ა), არაქელა აღიხანაშვილის მიერ ზურაბ [თუმანიშვილისათვის] მიცემული პირობის წიგნისა პატარაყვამობის შესახებ (1679 წ. VII.1. Hd — 6300), ბუენ საკაძის მიერ როსტომა ყორღანაშვილისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. VI.17. 1450—1/101), გუგუნა ბარათაშვილის მიერ როსტომა ყორღანაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. VII. 1450—1/110), ზაქუმბეგ ალიყულიშვილის მიერ ავთანდილ ღიასამიძისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. ბოლო. 1448—130); მ ი ს სახლამდე მიჰყვოდა ზაალ ციციშვილმა ორბელ [ბარათაშვილს] ქალაქში საბაზოერო (1684 წ. XI.1. Sd — 541).

ზაალ — ჰ ყ ა ე ღ ა ყ მ ა — მოლოდინაშვილი მოლოდინა (1680 წ. 1450—26/95).

ზაალ — შ ვ ი ლ ი დათუნასი, იხ.

ზაალ — მოხსენიებულია უველიანელ პაპუნას მიერ ბაღურ მაჩაბლისათვის მიცემულ ხოდაბუნის ნასყიდობის წიგნში (1680—ანი წწ. I.14. Qd — 8677).

ზაალ — ძ მ ა წ რ აუთის მამასახლის მარქარასი, იხ.

ზაალ — მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი პაპუა ნონიაშვილის მიერ მდივან ზურაბ [თუმანიშვილისათვის] მიცემული პირობის წიგნისა მისი ყმისათვის ქალის მითხოვების შესახებ (1685 წ. I.6. Hd — 2666).

ზაალ — 1687—1690 წწ. ს ა ხ ლ თ უ ხ უ ე ე ს ი, დ ა ა მ ტ კ ი უ ა: ნაგროზანთ ხოსროვაშვილ როსტომას მიერ გელაანთ ბეროასშვილ გელოასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნი (1687 წ. III.20. 1450—47/27), ნაზარალოხანის მიერ ავთანდილ [ბარათაშვილისათვის] მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნი (1690 წ. IX.2. Ad — 1162).

ზა[ა]ლ — ზემო ბოლნისის მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, დ ა მ წ ე რ ი ვერანა ზეგალაშვილის მიერ დოდმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. ახლო. Hd — 1779).

ზაალ — [შ. ვ ი ლ ი] თორღის ციხისათვის შვილს იოვანესი, იხ.

ზა[ა]ლ — შ. ვ ი ლ ი ბატონ ზურაბისა, იხ.

ზა[ა]ლ — ახალქალაქელი, მ ო წ მ ე ესტატეს მიერ ნონ დავითაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. Hd — 15067).

ზაალ — შ. ვ ი ლ ი მაღალაძის ასულ თინათინისა, იხ.

ზაალ — მარტყოფის მ ო უ რ ა ე ი; მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა მ ი ი ლ ო ნაზარალოხანთან ერთად გურამ გურამიშვილისათვის გივი და ფარემუზ გურამიშვილების წილის მიცემასთან დაკავშირებული საქმის გარჩევაში (1694 წ. VI. 4. 1448—57).

ზაალ — შ. ვ ი ლ ი შიომხევის შვილიშვილის, შიოშისა, იხ.

ზაალ — ჰ ყ ა ე ს შ. ვ ი ლ ი შ. ვ ი ლ ი ს შ. ვ ი ლ ი ბაღურ, იხ.

ზაალ — დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე ბასილი დედაბრიშვილის მიერ გიორგი მოურავის შვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. XI.11. 1450—33/2.24).

ზაალ - ნ ა ტ ვ ა ლ ი , მ ო წ მ ე . გიორგი ბეიერტაშვილის მიერ როსტია აფქარასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. XII. 5. 1450-15/14).

ზაალ - საამილახვრო დავითის მიხედვით, 3 ყ ა ე ლ ა ბერშოეთში ყმები: ესიკაშვილი ესიტა და ქურდაშვილი გოგია (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

ზა[ა]ლ - დ ა მ წ ე რ ი ჯახუა ჯახი[ა]შვილის მიერ შიომ ქუბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. YI. 1. Hd - 1886).

ზაალა - აკაუერთის მცხოვრები, მამულითურთ წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ.] YIII. 16. 1450-11/112).

ზაალაშვილი დათუნაი - მ ო წ მ ე სულხან გოვალაძის მიერ არდაშელ ბუნიათიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. Hd - 811).

ზაალიშვილები - 3 ქ ო ნ დ ა თ დ ა ე ა სახლთუხუცეს საამ [ბარათაშვილთან] ტბისის მამულებზე. სადაო მამულები ფიცით დარჩა საამს (1690 წ. 1450-11/76).

ზაალიშვილი || ზაალისშვილი

ზაალიშვილი - კირბალელი, [ბეჟან] ამილახვრის ყ მ ა. ჩვენება მისცა ბეჟან ამილახორისა და ქრისტეფორე კათალიკოსის სამამულე დავის გარჩევისას. სათიბის შესახებ მ ა ს უთქვამს, იქ ქორის. ბადე მედგაო. ბადის ჩადგმა სა - დაო მამულის ამილახვრისადმი კუთვნილების საბუთად არ ჩათვალეს და იგი სვეტიცხოველს მიაკუთვნეს (1639 წ. Qd - 1387 ა).

ზაალიშვილი ამაღბეგ - იხ. ამირეჯიბი ამაღბეგ

ზაალიშვილი ავთანდილ - [დ მ ა] ქაიხოსრო ზაალიშვილისა, იხ.

ზაალიშვილი გარსევან - მ ო წ მ ე ბერძულთაშვილის მიერ თამაზა დათვიაშვილისათვის მიცემული მიწების გაცელილობის წიგნისა (XYII ს. Hd - 2287).

ზაალისშვილი გიორგი - მ ო წ მ ე . გიორგი საბარაშვილის მიერ ბერიო ბერიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. Hd - 1747).

ზაალიშვილი გორჯასა - ბ ო ქ ა უ ლ თ უ ხ უ ტ ე ს ი , ფ ა გ ა ბ ა შ ი , ს ა რ ქ ა რ თ უ ფ რ ო ს ი , გ ო მ ბ ო რ ი ს მ ო უ რ ა ე ი . ნ ა თ ე ს ა ე ი მეფე ერეკლესი, უშვილო, ახლდა მეფეს ყაზენში. მ ი ს ი ე ე თხოვნით, ნაზარალი-ხანმა ი გ ი შესწირა ყმა-მამულით ალავერდის წმინდა გიორგის. ეს ყმა-მამული იყო შემდეგი: „ნაპირის ალაგს“ კაკაბეთი, რომელიც აობრებული ყოფილა და გორჯასას აღუწენებია, კონდოლს და შიგნით კახეთში იკარო ზერიოთა და სისახლოთ, გავაზს - ყარჩილაშვილი გიორგი, კისისხესეს - ყმა-მამული, ენისელში და გაღმა მხარს - მამულები; მეფემ მ ა ს დაუტოვა ბოქალთუხუცესობა, ფაგაბაშობა ერთი ამხანაგით, მეკობრეთმძებნელობა ორი ამხანაგით, სარქართუფროსობა ერთი ამხანაგით და გომბორის მოურაობა (1675 წ. 1448-599 ა).

ზაალისშვილი ზაალ - მ ო წ მ ე შიუკა მოლოდინასშვილის მიერ საბა დაკარგულისშვილისათვის მიცემული ნიგვზის ნასყიდობის წიგნისა (1630 წ. Y. 1. Hd - 6243).

ზაალიშვილი ზურაბ - იხ. ბარათაშვილი ზურაბ

ზაალიშვილი იორამ - იხ. ბარათაშვილი იორამ

ზაალისშვილი ოთარა – მ ო წ მ ე პაპუნა შალიკაშვილის მიერ ოთია გოგებდაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1679წ. YII. 22. 1450–1/9).

ზაალიშვილი ოქროპირ – ხოდაშენს მცხოვრები, ერთი კომლი, მოხსენიებულია სვეტიცხოვლის საკომლოების ნუსხაში (1619 წ. 1449–1792).

ზაალისშვილი პაატა – კახეთში მ ი ს ი მამული თეიმურაზ მეფემ უწყალობა შანშე [ჩოლაყასშვილს] ([1606–1648 წწ.] Hd–13308).

ზაალიშვილი როსებ – იხ. ბარათაშვილი როსებ

ზაალისშვილი ქაიხოსრო – ჰ ყ ა ე ს [ძ მ ა] ავთანდილ. ი ყ ი ღ ა პაატა ქორიასშვილისაგან ერთი ღლის [უ]ტეხი საქცევი და ექვსი ღლის ძეძენარი (1612 წ. 1450–1/84).

ზაალიშვილი ქაიხოსრო – გ ა მ რ ი გ ე უცნობი პირის მიერ იესესათვის მიცემული პირობის წიგნისა ([1688–1703 წწ.] Hd–15090).

ზაალიშვილი ქაიხოსრო – იხ. ბარათაშვილი ქაიხოსრო

[ზაალიშვილი] ხუცი – მ ო წ მ ე ბერ მძულიაშვილის მიერ თამაზა დათვიანშვილისათვის მიცემული მიწის გაკელილობის წიგნისა (XYII ს. Hd–2287).

ზაბახიძე გორა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] პაპუნა ზაბახიძისა, იხ.

ზაბახიძე პაპუნა – [სარეკვი მცხოვრები], ჰ ყ ა ე ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ე ბ ი]: პატა, სუხა, გორა. გორგვი ფალაგანდიშვილმა ი გ ი, მ ი ს ი სახლიკაცებით, უბოძა ქაიხოსრო წერეთელს ტყვეობიდან დახსნის საფასურად (1680წ. ახ. ლ. Hd–2527).

ზაბახიძე პატა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] პაპუნა ზაბახიძისა, იხ.

ზაბახიძე სუხა – [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] პაპუნა ზაბახიძისა, იხ.

ზაბილონ – საყვირეთის ღმრთისმშობლის საყდრის დ ე კ ა ნ ო ზ ი, ევალებოდა ალაპის. გადახდა ბარძიმ ამილახორის სახელზე (1518 წ. 1449–1617).

ზაბუქიძე – ჩხარში მ ი ს ნაქონ პარტახტ მამულს ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა (1621 წ. ქსძ. III. N91).

ზადიკაშვილი გრიქურ (ვარ. გრიქორა) – 1663–1671 წწ. მ ო წ მ ე: ოლულა ხუციშვილის მიერ დათუნა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1663 წ. 1450–16/110), ქაიხოსრო ბარათაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. 1450–1/69).

ზადიკაშვილი დავითა – მ ო წ მ ე მითარას მიერ ალავერნა საფარაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. 1448–3615).

ზადუნასშვილი კაცია – მ ა ნ დაარწმუნა ბერუა ყორღანაშვილი, რომელიც ქურდობას აბრალედა დათუნა დავრეშასშვილს, რომ დათუნა მართალი იყო და შეაროგა ისინი (1691 წ. Y. I. 1450–16/121).

ზავარა -- მ ო წ მ ე გოგია ჭანანასშვილის მიერ მათეოზ მოსეშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. 1450–38/133).

ზავარაშვილი – იხ. ზავრაშვილი

ზავარაშვილი ზაალ – მ ო წ მ ე ბეჟუა ველაშვილის მიერ ღურშიშხან [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. I X. I. 1450–9/97).

ზვარაშვილი - მ ი ს ი მიწის ბოლოს ემოხნებოდა დათუნა მარჯაშვილის მიერ. გიორგი დვალისათვის მიყიდული ნაფუძარი (XVII ს. 70-ანი წწ. 1450-38/136).

ზვარაშვილი - უყილია ბავა მაღალაშვილთა ყმის, გიორგი ხუცის შვილებისაგან, შემდგომში შ ა ს ძმა მოუკლავს, რის გამოც ეს ბავა ჩამოართვეს და მაღალაშვილებს დაუბრუნეს (XVII ს. ბოლო მეოთხე. 1448-5083).

ზვარაშვილი პაპუნა - მ ო წ მ ე ბეიურა ბეიანისშვილის მიერ. გიორგი დემეტრაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1659 წ. Hd-8266).

ზვარაშვილი || ზვარაშვილი || ზურაშვილი

ზვარაშვილი - ვეჯინს მცხოვრებთ, ერეკლე მეფემ ი გ ი უწყალობა ზურაბ ანდრონიკაშვილს (1678 წ. 1461-13/15).

ზვარაშვილი (ვარ. ზვარაშვილი) ალავერდა - 1688-1690 წწ. მ ო წ მ ე: ბიძინა ყანდინაშვილის მიერ ბაინდურ შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა. (1688 წ. III.17. 1450-7/11), სომხითის შელიქ ავთანდილის მიერ სობათიასაულ ბაინდურ გოგებაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. 1450-10/18), გასპარა დარისპანაშვილის მიერ თავისი ბიძაშვილის, დოღმაზა [შანშიაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. VI.1. Hd-1780).

ზვარაშვილი (ვარ. ზვარაშვილი) ბეგან - 1682-1698 წწ. მ ო წ მ ე: ავთანდილ ესტატეშვილის მიერ თავისი, განაყოფის, დოღმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწისა და სახლის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. Hd-1823), დავით ურდუბეგაშვილის მიერ შავერდ გამრიგობისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. I.1. 1450-6/88), ალიბეგა დემურაშვილის მიერ ალავერდა [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. IV.17. 1450-9/141), პაპუნა იელიკაშვილის მიერ ნაზირ ბაინდურ [შანშიაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. IV.10. 1450-i0/42), შერაბ ალიბეგაშვილის მიერ ბაინდურ გოგებაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1593 წ. VII.15. 1450-7/16), დავით ქილაშვილის მიერ ბაინდურ შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა. (1693 წ. VIII.7. 1450-6/21), ხოსრუა ასლუაშვილის მიერ დოღმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. Hd-6604), შიომ სეხნიაშვილის მიერ პაპუნა ყაფლანისშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. Hd-6622).

ზურაშვილი ბეგან - მ ო წ მ ე ყაყა წინამძღვრისშვილის მიერ მეფის დეკანოზის შვილის, აბუხანათის მიცემული ზერის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. IX.24. Qd-9672).

ზვარაშვილი თამაზ - მ ო წ მ ე შიომ სეხნიაშვილის მიერ ყაფლანის შვილიშვილ პაპუნა [ორბელიშვილისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. Hd-6622).

ზვარაშვილი (ვარ. ზვარაშვილი) მათარსი - 1698-1700 წწ. პ ყ ა: ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ე ბ ი]: შაველ, შავერდ, ჩობან. მ ო წ მ ე: შიომ სეხნიაშვილის მიერ პაპუნა [ბარათაშვილისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგ -

ნისა (1698 წ. Hd—6622), მანთაშა მირზაშვილის მიერ ნასყიდა ღოღმაზაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. YIII.19.Hd—10246).

ზავრაშვილი (ვარ. ზავარაშვილი) პაპუა — 1667—1683 წწ. მ ო წ მ ე ზ ა ჰ ქ ე მ ზ ა ჰ ქ ე მ შ ვ ი ლ ის მიერ აღაჰქერდა (იაგულაშვილისათვის) მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1667 წ. IX.1. 1450—9/111), ბლნელი იოსებ რევიშვილის მიერ ღონმაზ შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწების ვაცელილობის წიგნისა (1670 წ. YIII.2. Hd—5242), გოდერძი რევიშვილის მიერ ბაინდურ შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. I.18.1450—6/42), იარალის მიერ საღმახან მელიქსეთაშვილისათვის მიცემული ყმათა ნასყიდობის განახლების წიგნისა (1683 წ. I.15. 1448—1291), სეფიყულა ზაქე — მისშვილის მიერ ხოსრუა დაღალაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. III.25.1450—48/144).

ზავრაშვილი ფარსადან — 1699—1700 წწ. მ ო წ მ ე ზ ა ჰ ქ ე მ [ზაქემის-შვილის] მიერ აღაჰქერდა იაგულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. Y.10. 1450—9/119); მ ო წ მ ე ლ ა დ ა მ წ ე რ ი ღ ღ რ — მიშხან ღემურაშვილის მიერ თავისი ბიძაშვილის, აღხანა [ბეჰანისშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. X.15. 1450—9/149).

ზავრაშვილი შაველ — [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] მათარსი ზავრაშვილისა, იხ.

ზავრაშვილი შავერდ — [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] მათარსი ზავრაშვილისა, იხ.

ზავრაშვილი ჩოხან — [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] მათარსი ზავრაშვილისა, იხ.

ზაურაშვილი ხოსია — მ ო წ მ ე ბ ე ზ ა ჰ ქ ე მ შ ვ ი ლ ის მიერ ხოსროვა დაღალაშვილისათვის მიცემული წისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (1664 წ. 1450—48/146).

ზაზა — [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] ზაქარიასი, იხ.

ზაზა — შ. ვ ი ლ ი ყარაგოზასი, იხ.

ზაზა — ს ა ხ ლ თ უ ხ უ ო ე ს ი, მ ო წ მ ე ე ლ ი ო ზ და გულბათ ელიოზი — ძეების გაყრის წიგნისა (1573 წ. Sd—527).

ზაზა — ძ მ ა სახლთუხუცეს ბარამისა, იხ.

ზაზა — შ. ვ ი ლ ი წინამძღვარ კოზმანისა, იხ.

ზაზა — მ ი ს ი წყაროს ხოდაბუნეი ძამის პირას ეკირა პატა საყვარელი — ძეს (1671 წ. Hd—833).

ზაზა — ტოციშვილის ყ მ ა, მ ა ს ეღავებოდასუთუა ერთ ტივ ხეზე, ძროხასა და ხარზე. მეზურე უჩოდა ცხრა ცხერის, ხოლო ზაქარია ხუცესი — ერთი ცხერის და ექვსი შაური თეთრის წართმევას (1679 წ. YIII.5. Ad—1218).

ზაზა — შ ვ ი ლ ი მამასახლის კირაკოზასი, იხ.

ზაზა — ერისთავის ნ ა ზ ი რ ი, დ ა მ წ ე რ ი ბერუა და დათუნა საფარაშვილებს შორის მიწების ვაცელის წიგნისა (1693 წ. 1450—28/34).

ზაზა — ფლავს მცხოვრები, მ ი ს ნასახლარზე ცხოვრობდა დათუნა ინანიკასშვილი (1695 წ. II.4. Hd—131).

ზაზა — შ. ვ ი ლ ი უთრუთასი, იხ.

ზაზა — სულხან მურადისშვილის მიერ მღვიან გვიე თუმანიშვილისათვის მიცემულ ვირაგრობის წიგნში ნათქვამია, რომ ზ ა ზ ა ს მღვიან გვიისათვის ვირაოდ მიუცა იასეს ჯილა (1700 წ. III.1. Sd—58):

ზაზა - მოხსენიებულია უცნობი პირის დავის გარიგების წიგნში (XVII ს. Qd-3854 ფრაგმ.).

ზაზა - მ ა ს ლიპუაშვილისათვის ვენახი მიუგირავებია 25 მარჩილად, გარდა ამისა, ემართა ლიპუაშვილის კიდევ 13 მარჩილი. მოწმეთა თანდასწრებით მ ა ნ ეს ეალი გადაიხადა (XVII ს. Qd-623).

ზაზასშვილი || ზაზაშვილი

ზაზასშვილი - აგარაში მცხოვრები, ელიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს მ ი ს ი ნახევარი მამული ერგო ელიშერს ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ზაზაშვილი - კობტას მცხოვრები, მ ი ს საკომლოზე, გოგოსა და ბიჭზე ჰქონდათ დავა პაპუნა, გუგუნა და ვარაზა გერმანოზიშვილებს ([1688-1703 წწ.] Sd-577 ა, ბ).

ზაზაშვილი - ქვემო ბოლნისს მცხოვრები, ზაქუმბეგ ალიყულიშვილმა ი. გ. ი. მამულით მიჰყიდა ავთანდილ ღიასამიძეს (1690-ანი წწ. 1448-130).

ზაზაშვილი ამირა - ძ მ ა მატია ზაზაშვილისა, იხ.

ზაზაშვილი მატია - ბოლნისს მცხოვრები, ჰ ყ ა ე ს ძ მ ა ამირა, იარაღის მკვიდრი ყმა. იარაღიმ განუახლა მ ი ს ი ნასყიდობა საღმასანა მელიქსეთაშვილს (1683 წ. I.5.1448-1291).

ზაზაშვილი ჭიტია - აგარაში მცხოვრები, ელიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო პაპუნას ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ზაზი - კახაბერის მეუღლე; [ნიკოლოზწმინდელის] დაწერულში აღნიშნულია, რომ მ ა ნ ნიკოლოზწმინდის მონასტრის შესწირა: ერთი ბაღდადური აფი, რომლისგანაც შეუქერიათ ერთი კვართი და ერთი სასთაული ([1071-1080 წწ.] 1449-1563).

ზაზიაშვილი - ბაჯს მცხოვრები, ბგრატ მეფემ შესწირა ი გ ი ნიკორწმინდის ეკლესიას (1544 წ. YIII.9. ლაი. P-22 მ).

ზაზიაშვილი - ზ ა ზ ი ა შ ვ ი ლ ი ს ე უ ლ ი ვენახი შესწირა გოგია ჯაენარაშვილმა დიღმის წმინდა გიორგის ეკლესიას ([1606-1615 წწ.] Hd-1051 ე).

ზაზიაშვილი - მ ო წ მ ე თურქისტან [თურქისტანიშვილის] მიერ შაბურ სოლთანშაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1633 წ. 1450-28/32).

ზაზიაშვილი ყანდუაი - მ ო წ მ ე თურქისტანის მიერ იესესათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1558 წ. Sd-734).

ზაზილა - ჰ ქ ო ნ დ ა დავა დემეტრე მაღალაშვილთან გომის მოურაობის თაობაზე ([1660-1675 წწ.] Hd-1797).

ზაზიშვილი ნავროზა - მ ო წ მ ე მოქალაქე ყულიას მიერ მამისიმედ მამუჩაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. Qd-9039გ).

ზაზუა - ჰ ყ ა ე ს [ძ მ ე ბ ი] თამაზა, ბაინდურა, პაპუნა მ ი ჰ ყ ი დ ა მამულა იმაშაშვილს მიწა ზუბიასშვილის, ვარამაშვილის, ქავთარაძისა და ივაწესშვილის მიწებამდე (1687 წ. 1450-51/83).

ზაზუაშვილი დათუნა - ზემო ქართლის საკომლოების ნუსხის მიხედვით ,

მ ა ს ნულში ჰქონდა მამული (XYII ს.დამდ. Qd-7014).

ზაზუაშვილი პაპუნა - მ ო წ მ ე ნიკოლოზ ზანდუაშვილის მიერ ზურაბ ბაგრატიშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1699წ. XII. 20. Ad-1064).

ზაზუაშვილი სეხნია - ზემო ქართლის საკომლოების ნუსხაში იხსენიება მ ი ს ი მამული (XYII ს. დამდ. Qd-7014).

ზაზულა - მ ი ს ი ნაქონი ძამული [ქვენა]დრისში, გიორგი ტაირიშვილმა, გაუტევა ზაქარია კათალიკოსს ქაიხოსრო მარაბლისაგან, შეძენილ მამულზე (1626 წ. 1449-1800)

ზაზუნა - ბ ო ქ ა უ ლ თ უ ხ უ ე ს ი, მ ო წ მ ე საამ ბარათაშვილის მიერ ოთარ ბარათაშვილისათვის მიცემული მიწების, გატევის წიგნისა (1670 წ. 1450-4/197).

ზაზუნაშვილი ზურაბ - მ ო წ მ ე შიომის მიერ ლუარსაბ [ბარათაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. VI. 15. 1450-38/62).

ზაზუნაშვილი ქაიხოსრო - იხ. ბარათაშვილი ქაიხოსრო

ზაზუნისშვილი - მ ი ს ი ხოდაბუნი ესაზღვრებოდა დოღმაზა ზური-კასშვილის მიერ ბერუა დაიარაშვილისათვის მიყიდულ მიწას (1690 წ. II. 1450-53/210).

ზაზუტა - ატენს მცხოვრები, ძ მ ა ნონიკასი, იხ.

ზაზუტა - შ. ე ი ღ ი თუდარჩისა, იხ.

ზაზუტა - მ ე ღ ვ ი ნ ე თ უ ხ უ ე ს ი, მ ო წ მ ე კათალიკოს ნიკოლოზ ამილახვრის მიერ სახლთუხუცეს რევაზ მაღალაძისათვის მიცემული ყმების წყალობის წიგნისა (1677 წ. VII. 5. Ad-1498-21).

ზაზუტა - მ ი ს სახლამდე მიჰყიდა, გულიფაშათ მითიჯანაშვილმა პაპაჯანამ შამირანათ თაყინაშვილ მამიჯანას თავისი ყმის სახლები (1679 წ. I X. Hd-13009).

ზაზუტა - ნ ა ტ ვ ა ლ ი, მ ო წ მ ე ზაალ საგინაშვილის მიერ ნინოწმიდელის [ვაარეჯის] უდაბნოს წინამძღვარ ონოფრე [მაკუტაძისათვის] მიცემული პირობის წიგნისა დუდაურების მამულზე უდაობის შესახებ ([1690-1703 წწ.] 1449-1800).

ზაზუტაშვილი ბერუა - ბოგველი, ერგო ადამ [მაღალაძის] შვილებს მათი სახლიკაცების ყმების ფარდად (XYII ს. ბოლო. 1448-5079).

ზაზუტაშვილი გიორგი - ერთი კომლი, შეტანილია [ალავერდის] ტაძარის კომლების ნუსხაში (XYII ს. Ad-848).

ზაზუტაშვილი დათუნა - მ ო წ მ ე შიომ ბოწიაშვილის მიერ დათუნა ტარსაიკაშვილისათვის მიცემული ნაზვრევის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. VIII. 12. Ad-1485).

ზალა - საბუვეს მცხოვრები, ქაიხოსრო მაყაშვილის ყმა, თეიმურაზ ბატონიშვილმა ი. გ ი უბოძა მაქსიმე ბოდბელს (1568 წ. 1448-2384).

ზალაშვილი ზალა - ნიჩბისელი ხურო, ფარსადან ტიციშვილის ყმა, აყრილა ნიჩბისიდან და ბებურ ვაჩნაძეს ყმობია. როდესაც ნაზარალი-ხანი ქართლში გამეფდა, ტიციშვილებმა ვაჩნაძეებს მ ი ს ი ფასი გამოართვეს (1690 წ. I. 22. Hd-2753).

ზალაშვილი ზაქუტა - ციცი ციციშვილის ყ მ ა, აყრილა ოჯახით და მისე-
ლია რამაზ .ვაჩნაძეს, რომელმაც სთხოვა ციციშვილს მ ი ს ი თავი, ციციშვილ-
მა დაუთმო. ვაჩნაძემ გადაიხადა მ ი ს ი საფასური: ჯაჭვი და ორი ბათმანი
აბრეშუმი (1669 წ. Hd-10349).

ზალაშვილი პაპუნა - მ ო წ მ ე ქიტია მოლოდინაშვილის მიერ ზურაბ ლა-
რახისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1655 წ.XI.15.1450-10/
127).

ზალაშვილი პაპუნა - მ ო წ მ ე .გოგია ედრემასშვილის მიერ მირზა პოლო-
ტივასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1657წ.YII.1450-19/
1).

ზალდასტან - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] თაყასი, იხ.

ზალდასტან - მ ი ს ი ნაქონი მამული კალაურში თეიმურაზ მეფემ უწყა-
ლობა ზაქარია [აგალიშვილს] (1642 წ. Hd-1952).

ზალია - მ ი ს მიწამდე მიჰყიდა ყარადაღა ყორანანაშვილმა ფარემუხ
ბეუანისშვილს თავისი მკვიდრი ყმის, ზეგელასშვილის სახლ-კარის ადგილი
(1612 წ. Y.1450-17/14).

ზალია - [1658-1677,1696] წწ. ზემო ბოლნისის ბ ა ტ ო ნ ი ([1658-
-1696 წწ.] Hd-3054). მ ო წ მ ე: ზაქუა ზაქუმისშვილის მიერ დოღმაზა შა-
ნშიაშვილისათვის ([1658-1696 წწ.] Hd-3054) და ვახტანგ [ბარათაშვილისათ-
ვის] (1677 წ.Sd-537) მიცემული მიწების ნასყიდობის წიგნებისა; იხსენიება
ზაქუმ ზაქუმიშვილის მიერ დოღმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემულ მიწის ნას-
ყიდობის წიგნში ([1658-1696 წწ.] 1450-16/27)

ზალია - 1668-1676 წწ. მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე: ბეროა ტერტე-
რაშვილის მიერ მამიჯანა ტერ-ზაქარას შვილისათვის მიცემული თავნასყიდო-
ბის წიგნისა (1668 წ. IY.5. Hd-2578), მამუკა ამირალაშვილის მიერ ასატურა
ბეუინაშვილისათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1670 წ. XII.
15. 1450-49/102), ენდრონიკიანთ ელიზბარის მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათ-
ვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1675 წ. YII.1.Sd-6), ერანა .გოგო-
ნაშვილის მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგ-
ნისა (1675 წ. Sd-33), არაქელა წატურიშვილის მიერ ასატურა ბეუინაშვილი-
სათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1676 წ. YI.15. 1450-49/106),
გოგინა ფიზინაშვილის მიერ ასატურ ბეუინაშვილისათვის მიცემული მიწის ნას-
ყიდობის წიგნისა (1676 წ. YI. 1450-49/122), პაპინა ბასტამაშვილის მიერ სო-
მონჯულ მამუკასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1676წ.I.
Hd-5304).

ზალია - ქ ა ლ ა ქ ი ს მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე სვიმონ ბოშიას-
შვილის მიერ დურმიშხან [იაგულაშვილისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდო-
ბის წიგნისა (1700 წ.XII.25. 1450-9/93).

ზალია -. მოხსენიებულია თამაზ არეშისშვილის მიერ მურადა დათუასშვი-
ლისათვის მიცემულ თამასუქის.გაბათილების წიგნში .ზალიას დარჩენია უკვე
გადახდილი ვალის თამასუქი (XYII .ს.ბოლო.1450-5/55-ბ).

ზალიაშვილები - მ ა თ და ბაინდურას ნაცვლად მოურავესა და ზურ :ბ
[სააკაძეს] წილში ერგოთ ახალქალაქს მცხოვრები გიქუა პატაშვილი ქონებით

(XYII ს. ბოლო მეოთხ. Hh - 12087).

ზალთაშვილი გურგენა - მ ო წ მ ე მახარე ელისაბედაშვილის მიერ შამი-
რანა ეხანდურალაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ.
III.1. 1448-2948).

ზალთაშვილი დავით - დ ა მ წ ე რ ი საამ ხოსიაშვილის მიერ თავისი ჯანა-
ყოფის, ქაიხოსროს შვილ როსტომასათვის მიცემული პირობის წიგნისა (1683 წ.
IX.10. 1450-12/128).

ზალიკაშვილი ამოანა - ავლაბარში მცხოვრები, ჰ ყ ა ე ს შ ე ი ლ ი და
შ ე ი ლ ი შ ე ი ლ ე ბ ი, როსტომ მეფემ ი გ ი უბოძა სასახლის თაველიდარ
ყაიბულას და გაათარხნა (1654 წ. 1448-547).

ზალინა - შ ე ი ლ ი ქოქლასი, იხ.

ზალინა - შ ე ი ლ ი შაკპარუნასი, იხ.

ზალინა - ევიაზ ჩალაბასთან ერთად პ ი რ ო ბ ა მ ი ს ც ა მღვიანებებს
ზარაფხანის საქმეზე წელიწადში 50 თუმნის შირთმევის შესახებ. დ ა მ წ ე -
რ ი ა ა მ პირობისა (1679 წ. III.10. Sd - 624).

ზალინა - მ ი ს მიწამღე მიჰყიდა სამნია. გოგობაშვილმა მიწა ზალინა მე-
ფისასშვილს (1681 წ. Hh - 9436).

ზალინა - 1682 - [1703] წწ. ჰ ყ ა ე ს ყ მ ა ივანე, იხ., მ ო წ მ ე ზაა-
ლა შანთოდის მიერ იოსებ თბილელისათვის მიცემული მიწაზე უღაობის პირობის
წიგნისა (1682 წ. VIII.24. 1449-2679).

ზალინა - ზ ა რ ა ფ ი, მ ი ს ი სახლ-კარის წყალობა. ვალაენითა და ბა-
ლით ნაზარალი-ხანმა განუახლა პაპა სერგიოსს (1688 წ. 1450-51/227).

ზალინა - მ ე შ რ ი ბ ი, მ ო წ მ ე კახაბერ ყორღანაშვილის მიერ ოქო-
აანთ არაქელასშვილ ბეჟოსათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ.
I.10. 1450-8/74).

ზალინაშვილი ალავერდა - მ ო წ მ ე ალაბეგა დემურაშვილის მიერ ალა-
ვერდა [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. IX.
17. 1450-9/141).

ზალისაშვილი ვიორგი - მ ო წ მ ე ვიორგი საბარაშვილის მიერ ბერია ბე-
რიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. Hh - 1747).

ზალუტა - მ ო წ მ ე შანშე ჯავახიშვილის მიერ ძებან მამუკასათვის მი-
ცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1609 წ.ახლ.-Hh - 1598).

ზალფაყარაშვილი ვიორგი - მ ო წ მ ე სეფეყულას მიერ იაენგულაანთ
ამირჯანასშვილ ზურაბასათვის მიცემული ზალის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ.
1450-47/17).

ზამთარასძე || ზამთარაძე

ზამთარასძე - გოშდარ და როინ [ჯავახიშვილებს] გაყრის ღროს ი გ ი
მამულით ერგო როინს ([1527-1558 წწ.] Qd - 605).

ზამთარაძე - ნიტროაში მცხოვრები, ა ზ ნ ა უ რ ი შ ე ი ლ ი, ერთი
კომლი, დორითეოს კათალიკოსმა ი გ ი ვიორგი მეფისაგან იყიდა და შეს-
წირა ნიტროის ეკლესიას ([1589-1600 წწ.] 1448-5008).

ზამთარაული ვიორგი - თიანელი, ჰ ყ ა ე ს [ძ მ ა] ლომიტა, თეიმურაზ
მეფემ ი გ ი უწყალობა ლუარსაბ მაცაშვილს (1610 წ. Ad - 530).

ზამთარაული ლომიტა - [ძმ ა] გიორგი ზამთარაულისა, იხ.

ზამთარეული ბერიკა - თიანეთს მცხოვრები, ჰყავს [ძმ ა] ვეფხია და ძმისწულე ბი, არჩილ მეფემ მისი წყალობა დაუმტკიცა როსებ მყააშვილს (1675 წ. Ad-719).

ზამთარეული ვეფხია - [ძმ ა] ბერიკა ზამთარეულისა, იხ.

ზანგია : ზანგისაიული - ზანგისაიული მამული აღუქსანდრე მეფემ უწყალობა ღებეტრე ღევაძეს (1480 წ.1449-1603).

ზანდარაშვილები - დიღმელები, ციციშვილების ყმები, მათი დაბრუნების პირობა მისცა ვახტანგ მეფემ იმერეთში გადახვეწილ ციცი ციციშვილს ((1658-1663 წწ.) 1449-328).

ზანდარაშვილი - მისი მიწა ესაზღვრებოდა ზუბიტა ასანელაშვილის მიერ ლოთუფასათვის მიყიდულ მიწას (1669 წ.1450-28/239).

ზანდარაშვილი - მის მიწამდე მიჰყიდა ბერკა თბილელაშვილმა ესტატე მარინდაშვილს ზერათელაშვილისეული მიწა ((1691 წ.Hd-1048).

ზანდარაშვილი ბერი - 1678-1690 წწ. [შვილი] გოგია ზანდარაშვილისა, იხ., ძმისწულე ზებედე ზანდარაშვილისა, იხ., მოწმე ირემა ნაოქაშვილის მიერ ესტატე მარინდაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. 1450-28/243), თანლია მარიაშვილის მიერ ესტატე მარინდაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ.1450-28/240).

ზანდარაშვილი გარსეგან - შვილი შავერდა ზანდარაშვილისა, იხ.

ზანდარაშვილი გიორგი -[1606]-[1615] წწ. ჰყავს შვილები: ზუბიტა, იოანე. შესწირა დიღმის წმინდა გიორგის ნასყიდ მამული ([1606-1615 წწ.] Hd-1051-ბ); მოხსენიებულია ამბროსე ბერის მიერ დიღმის წმინდა გიორგისათვის ბოძებულ შეწირულების წიგნში: მის მიერ ბოძებული შეწირულებანი დიღმის წმინდა გიორგისადმი აღწესხული ყოფილა ამ ეკლესიის გუჯარში ([1633-1658 წწ.] Hd-11310-ე).

ზანდარაშვილი გიორგი - [სახლიკატი] გოგია ზანდარაშვილისა, იხ.

ზანდარაშვილი გიორგი (ვარ.გოგია)- 1678-1679 წწ. ჰყავს: ძმა ზანდარაშვილი ზებედე, იხ., [შვილები]: ბერი, ესტატე [სახლიკატიები]: როსტია, ნაზარა, გიორგი, თეოდორე. მიჰყიდა ღებეტრე პაპასშვილს ორი დღის მიწა კოლოტაურის ვენახამდე. აღებული თანხით თავი დაიხსნა ციცი [ციციშვილის] ყმობიდან და მეფეს ეყმო (1678 წ.Hd-1547).

ზანდარაშვილი დავით - 1696-1697 წწ. მღვდელი, ჰყავს შვილები: ნავსაზარ და ზაქარია (1696-1697 წწ. Hd-14861 ა, 1449-1190). იყიდა პაპუნა დედაბრძოლისაგან ორი დღის მიწა თელციხურში (1696 წ. Hd-14861 ა); მოწმე ნიკოლოზ მაღალაძის მიერ ქობულაშვილისათვის მიცემული სააღაპე წიგნისა (1696 წ. 1448-5060); ფარსადან ფანასკერტელციციშვილმა იგი, შვილებითურთ, მიჰყიდა კათალიკოს იოვანე დიასამიძეს(1697წ. 1449-1190).

ზანდარაშვილი დათუნა - შვილი იოანე ზანდარაშვილისა, იხ., ბიძა შვილი ზებედე ზანდარაშვილისა, იხ.

ზანდარაშვილი ესტატე - [შვილი] გოგია ზანდარაშვილისა, იხ., ძმის

წ უ ლ ი ზებედე ზანდარაშვილისა, იხ.

ზანდარაშვილი ზაქარია – შ.ე.ი.ლ.ი.ღ.ღ.ით ზანდარაშვილისა, იხ.

ზანდარაშვილი ზებედე – 1657–1679 წწ. მ.ღ.ე.ღ.ე.ღ.ი, ჰ.ყ.ა.ე.ს.: ბ.ი.ძ.ა. იოანე ზანდარაშვილი, იხ., ძმ.ა. გიორგი, ბ.ი.ძ.ა. შ.ე.ი.ღ.ი.ღ.ითუნა, ძმ.ი.ს.წ.უ.ღ.ე.ბ.ი: ბერი, ესტატე (1679 წ.1450–28/246); შ.ი.ჰ.ყ.ი.ღ.ა. ესტატე მარინდაშვილს კარსნეულში ოთხი ღლის მიწა (1679 წ.1450–28/246); მ.ო.წ.მ.ე.: ბატა ჰიპიაშვილის მიერ პაპუნა ამირბეგაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1657 წ. Hd–6428), გოგია ზანდარაშვილის მიერ ღემეტრე პაპასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. Hd–1547).

ზანდარაშვილი ზუბიტა – შ.ე.ი.ღ.ი.ღ.ით გიორგი ზანდარაშვილისა, იხ.

ზანდარაშვილი ზურაბ – ღ.ე.ყ.ა.ნ.ო.ზ.ი, მ.ო.წ.მ.ე. უცნობი პირის მიერ გიორგისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1632 წ. Hd–1042 ა).

ზანდარაშვილი თედოზი – [ს.ა.ხ.ღ.ი.ყ.ა.ღ.ი] გოგია ზანდარაშვილისა, იხ.

ზანდარაშვილი იოანე (ეარ.იოვანე) – [1606]–1679 წწ. მ.ღ.ე.ღ.ე.ღ.ი, ჰ.ყ.ა.ე.ს.: მ.ა.მ.ა. გიორგი ზანდარაშვილი, იხ., ძმ.ა. ზუბიტა, შ.ე.ი.ღ.ი.ღ.ითუნა (1666 წ. Ad–1715), ძმ.ი.ს.წ.უ.ღ.ი.ღ.ითუნა (1666–1679 წწ. Ad–1715, 1450–28/246). მ.ა.ნ. აკურთხებინა ღომენტი კათალიკოსს საყდარი და ეამი აწირინა. სანაცვოდ მისცა კათალიკოსს ერთი ღლის მიწა თბილელაშვილის საზღვრამდე და პაპუნა მარიაშვილისაგან საწირავში აღებული ორი ღლისა (1666 წ. XI.13. Ad–1715); მ.ო.წ.მ.ე.: მათიტა უგუნურაშვილის მიერ პაპა [მალაღაძისათვის] მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1674 წ. XII.15. Ad–1613), გოგია ზანდარაშვილის მიერ ღემეტრე პაპასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. Hd–1547), ზებედე ზანდარაშვილის მიერ ესტატე მარინდაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. 1450–28/246).

ზანდარაშვილი ნავსაზარ – შ.ე.ი.ღ.ი.ღ.ით ზანდარაშვილისა, იხ.

ზანდარაშვილი ნაზარა – 1679–1686 წწ. [ს.ა.ხ.ღ.ი.ყ.ა.ღ.ი] გოგია ზანდარაშვილისა, იხ., მ.ო.წ.მ.ე.: ზებედე ზანდარაშვილის მიერ ესტატე მარინდაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ.1450–28/246), პაპუნა ლოთიკაშვილის მიერ ესტატე მარინდაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. YII.1. 1450–28/241).

ზანდარაშვილი ოთარ – შ.ე.ი.ღ.ი.ღ.ით შავერდა ზანდარაშვილისა, იხ.

ზანდარაშვილი როსტია – [ს.ა.ხ.ღ.ი.ყ.ა.ღ.ი] გოგია ზანდარაშვილისა, იხ.

ზანდარაშვილი შავერდა – მარიაშვილის მიერ მცხოვრები, ჰ.ყ.ა.ე.ს. შ.ე.ი.ღ.ი.ღ.ითუნა: გარსეიან, ოთარ. როსტომ მეფემ იგი შეიღებითა და მამულით შესწირა სვეტიცხოველს (1548 წ. ქრ. II. 462–464).

ზანდარაშვილი ბეჟუა – შ.ე.ი.ღ.ი.ღ.ით ნიკოლაოზ ზანდარაშვილისა, იხ.

ზანდარაშვილი ბერუა – შ.ე.ი.ღ.ი.ღ.ით ნიკოლაოზ ზანდარაშვილისა, იხ.

ზანდარაშვილი გიორგი – [ძმ.ა.] ნიკოლაოზ ზანდარაშვილისა, იხ.

ზანდარაშვილი გელისა – შ.ე.ი.ღ.ი.ღ.ით ნიკოლაოზ ზანდარაშვილისა, იხ.

ზანდარაშვილი დათუნა – შ.ე.ი.ღ.ი.ღ.ით ნიკოლაოზ ზანდარაშვილისა, იხ.

ზანდარაშვილი ნიკოლაოზ – ჰ.ყ.ა.ე.ს. [ძმ.ა.] გიორგი, შ.ე.ი.ღ.ი.ღ.ითუნა: პაპა, სამნა, ბერუა, ბეჟუა, დათუნა, გელისა, ძმ.ი.ს.წ.უ.ღ.ი.ღ.ით ოთარ, შ.ი.ჰ.

ყ ი ღ ა ზურაბ ბაგრატიშვილს ვენახი გარსეიანას, ბერიკა გიოშვილის, ჩიტა როსაბაშვილის და გიორგი სიყშიაშვილის ვენახების მეზობლად (1699 წ. XII. 29. Hd-1064).

ზანდუაშვილი ითარ - ძ მ ი ს წ უ ლ ი ნიკოლაოზ ზანდუაშვილისა, იხ.

ზანდუაშვილი ქაბუა - შ. ე. ი. ლ. ი ნიკოლაოზ ზანდუაშვილისა, იხ.

ზანდუაშვილი საშნა - შ. ე. ი. ლ. ი ნიკოლაოზ ზანდუაშვილისა, იხ.

ზანდუკელასშვილი გიორგი - [ძ მ ა] ნიკოლაოზ ზანდუკელასშვილი - სა, იხ.

ზანდუკელასშვილი ნიკოლაოზ - ჰ ყ ა. ე. ს [ძ მ ა] გიორგი. ბაინდურ ერისთავმა მ ა. ს. განუახლა იორზე მკეიდრი მამულის წყალობა (1697 წ. XI. 12. ქმ. N 1057).

ზანდუკელი თამაზა - მ. ო. წ. მ. ე. რევაზ ერისთავის მიერ ნონია ოდიშელიძისათვის მიცემული სააღაპე წიგნისა (1678 წ. III. 6. 1449-1809).

ზანდუკელები - არანის მცხოვრებნი, შედიოდნენ წილკნელის სამწყსო-ში. სახლის უფროსის გარდაცვალების შემთხვევაში უნდა გაეღოთ წილკნელი სათვის შეკაზბული ცხენი, ორი წასახურავი, ქალზე - ნიშანი, ტყავი, სარტყელი, თავსაბურავი (1669 წ. 1448-5013).

ზაპია - სიონს მცხოვრები, ზურაბ [ჯავახიშვილის] ყ მ ა, მ. ო. წ. მ. ე. ფარსადან ჯავახიშვილის მიერ გიორგი სააკაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1607 წ. Hd-14690).

ზაპია - მ ა მ ა. ს. ა. ხ. ლ. ი. ს. ი. მ. ო. წ. მ. ე. დათუნა მამაყაშვილის მიერ თველორე რაზშიაშვილისათვის მიცემული ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. II. 20. 1440-5440), რამაზ შედანიშვილის მიერ თველორე რაზშიაშვილისათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1690-ანი წწ. 1448-5437).

ზარაბ - ა. ზ. ნ. ა. უ. რ. ი. მ. ო. წ. მ. ე. ფარსადან ჯავახიშვილის მიერ იავეჯულანთ განფარსათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. XII. 28. Hd-2370).

ზარაბაშვილი შირუთაი - ატენს მცხოვრები, მ. ო. წ. მ. ე. ბერსადლაშვილის მიერ ნონიკასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1327 წ. si c ! XY ს. ბოლო. გსიემ 4887 ბ).

ზარასპანსშვილი მახარობელი - მ. ო. წ. მ. ე. ბერიკა, გილაშვილის მიერ ბერუა ხანთაძისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. IY მეთოხ. Hd-9270).

ზარაფა - მ. ო. წ. მ. ე. მნიშავანთ გულნაშვილ მიქელას მიერ გივი თუმანოშვილისათვის მიცემული სახლკარის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. XI. 20. Sd-56).

ზარაშვილი - ქვემო ლანუხს მცხოვრები, ელმირზა ბატონიშვილმა ი. გ. ი. შესწირა სვეტიცხოველს (1580 წ. 1448-5527).

ზარდაშნან - შ. ე. ი. ლ. ი. შანშესი, იხ.

ზარღია - ყ[ა]ნდახში მცხოვრები, გუგუნა მყაშვილის ყ მ ა, აღექსანდრე მეფემ ი. გ. ი. შესწირა ხახულის ღმრთისმშობლის საყდარს (1594 წ. 1449-1509).

ზარღიაშვილი - კემურში მცხოვრები, აღექსანდრე მეფემ ი. გ. ი. შეს-

წირა აკურის მონასტერს (1597 წ. Ad-327).

ზარღიაშვილი - მისი ნასახლარი და ნაფუძარი თიხრეეში გაყრის შედეგად ერგო ელისბარ დავითისშვილს ((1658-1675 წწ. | Hd-2289).

ზარღიაშვილი ჰაპია - კალაურში მცხოვრები, ერთი კომლი, ეკუთვნოდა სვეტიცხოველს (1619 წ. 1449-1792).

ზართეშა - მოწმე შაქულას მიერ აღავერდა იაგულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. II ნახ. 1450-9/112).

ზარიძე - მისი ნავენახევეზე გადიოდა გოგინა ანტონაშვილის წისქვილის რე (1682 წ. 1449-1876).

ზარიძე ბაღრაძე - შვილი ბერინა ზარიძისა, იხ.

ზარიძე ბერინა - 1673-1681 წწ. ჰყავს ძმა ზაალ, შვილები: ივანე, ბაღრა (1680 წ. Ad-643 ა,ბ). იყიდა: ნასყიდა გოგმაძისა და დათუნა მეფარიძისაგან მათი შვილრი მამული გრძელაში ბახჩიაშვილისა და ნასყიდა შავერდაშვილის მიწებამდე (1680 წ. Ad-643 ა), ნასყიდა შავერდაშვილისაგან - ნასყიდი მამული გრძელაში, ნასყიდაშვილის მიწამდე (1680 წ. Ad-643 ბ), ზაზუნა კონიაშვილისაგან - ნაბამბრის მიწა კაკაშვილის მიწამდე (1680 წ. Hd-6108); მოწმე: ნასყიდა შავერდაშვილის მიერ შოშია გოგოჩასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1673 წ. I. I. Hd-145 17), გოგია მეგრისშვილის მიერ ზუბიტა თოთიაურისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. IX. 1448-8750), ნასყიდა შავერდაშვილის მიერ შოშია გოგოჩასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნებისა (1681 წ. II 1. Hd-25 13, 1681 წ. Y. 27. Hd-9390).

ზარიძე გულბათა - წირდალს მცხოვრები, ჰყავს განაყოფი შოშია, რომელთან ერთადაც აღეჭანდრე მეფემ იგი შესწირა სვეტიცხოველს (1570 წ. Hd-1557).

ზარიძე ზაალ - ძმა ბერინა ზარიძისა, იხ.

ზარიძე თამაზა - ტუვიავს მცხოვრები, ვიასაბეგის მეკოდი სპურე ყმა (1700 წ. 1448-3602).

ზარიძე ივანე - შვილი ბერინა ზარიძისა, იხ.

ზარიძე მაზუა - ტუვიავს მცხოვრები, ვიასაბეგის მეკოდი სპურე ყმა (1700 წ. 1448-3602).

[ზარიძე] შიოშა - წირდალს მცხოვრები, განაყოფი გულბათა ზარიძისა, იხ.

ზარნაძე ფათუნა - მოწმე სულია გოგიაშვილის მიერ ბერუკა გოგოჩასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. 1448-2145).

ზარსელა - ვურჯალეთს მცხოვრები, ბოგანო, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალე ბოლა ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

ზარსელაშვილი - ყინციის მცხოვრები, მისი მიწა ესაზღვრებოდა შიო წინამძღვრიშვილის მიერ ზაალ წინამძღვრიშვილისათვის მიყიდულ ნაფუძარს (XYII ს. ბოლო. 1448-159).

ზარქვა - მათხოჯს მცხოვრები, მოხსენიებულია ყმების ნუსხაში (XYII ს. Hd-11220).

ზარქვა თოლიშია - ხიბულას მცხოვრები, ემართა აფხაზეთის საკა-

თალიკოსო ბეგარა: საპურობო, ერთი საცლავი, ერთი ბეგრის და ერთი საბაზიერო ქათამი, ხუთი კოკა ღვინო, თოთხმეტი ჯამი ლომი, მუშაობა, ერთი ქანდაქის ღირებულების საყანე ღორი, ბარგის ზიდვა, თივის თიბვა, ყურძნის კრეფა, ლაშქრობა (1621 წ. ქსდ. III. N 91).

ზარქუა კოჩა – ხიბულას მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო, ერთი საცლავი, ოთხი კოკა ღვინო, თოთხმეტი ჯამი ლომი, ერთი ბეგრის და ერთი საბაზიერო ქათამი, მუშაობა, ბარგის ზიდვა, თივის თიბვა, ყურძნის კრეფა, ლაშქრობა (1621 წ. ქსდ. III. 91).

ზარქუა მახარებელი – ხიბულას მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო, ერთი საცლავი, ხუთი კოკა ღვინო, თოთხმეტი ჯამი ლომი, ბეგრის და საბაზიერო ქათამი, ერთი ქანდაქის ფასი საყანე ღორი, ყოველდღე მუშაობა, პურის მკა, ყურძნის კრეფა, ლაშქრობა, ტვირთის ზიდვა (1621 წ. ქსდ. III. N 91).

ზარქუა ზუხლობა – თლითს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა – ერთი კვირის სამსახური (1621 წ. ქსდ. III. N 91).

ზარქუაძე ჰაბა – ნაგეაზაუს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ძროხა, ერთი საცლავი, ერთი ძარა ამოკირული, კაკალი ღორი, ერთი ქათამი, პური მისი სამარხოთი, ცამეტი კოკა ღვინო, გოჭკუმური, ორი ღორი, ერთი დიდი ძარა კაკალი ღორი, ცხრა ტყეი ღვინო, ერთი ქათამი მისი პური და სამარხო ღვინოთ, „მზარქუელისა ერთი თობი უწერა“ (1621 წ. ქსდ. III. N 91).

ზარხოშას შვილი | ზარხოშა შვილი

ზარხოშა შვილი – ბატონიშვილ ლევანის ქალაქელი ყ მ ა, ე ვ ა ლ ე ბ ო ღ ა ყოველწლიურად სვეტიცხოველში ლევან ბატონიშვილისა და მისი თანამეცხედრის საფლავისათვის თითო ღირა სანთელ-საკმეველის მიტანა ((1678 – 1700 წწ. | Ad – 30).

ზარხოშას შვილი ყაზარა – მ ო წ მ ე გიორგი თურაზას შვილის მიერ როსტომ უორლანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1615 წ. 1450–1/76).

ზასიმაშვილი მახარებელი – მ ო წ მ ე აეთანდლი ბინიაშვილის მიერ ფილასონ ქურდევანიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1569 წ. 1450–47/12).

ზასიმაშვილი შაქარაი – მ ო წ მ ე აეთანდლი ბინიაშვილის მიერ ფილასონ ქურდევანიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1569 წ. 1450–47/12).

ზაულაშვილი – მ ი ს მიწამდე მიჰყიდა მამულა სალუნაშვილმა როსტომ უორლანაშვილს დამპალაში ერთი დღის მიწა (1679 წ. ახლ. 1450–1/89).

ზაქარ: ტერ-ზაქარ – გივი ამილახორმა მ ა ს ამოუკვეთა სამოურაო და ულაყი (1679 წ. შატ. N 252 – 8).

ზაქარა – როინ და გომფარ ჯავახიშვილების გაყრის დროს ი. გ ი ერგო გომფარს ((1527–1558 წწ. | Qd – 605).

ზაქარა – გულუელს მცხოვრები, მამულითურთ წილად ხელა როსტევან ჯა-

ნიაშვილს ([1537-1538 წწ.] YIII.16. 1450-11/112).

ზაქარა - ბახვის მცხოვრები, მას ძმისწულებთან ერთად ემართა ქუთაისის საუღრის ბეგარა: თხუთმეტი ჩითახური, ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი ფსომიარე ღოში, ხუთი საწყავე ღვინო, სამი პური და სამსახური (1558 წ. H-626).

ზაქარა - მისი ვენახის ზემოთ მიჰყიდა არაქელა თოროზაშვილმა მანთაშა ხუთლუბელაშვილს ახალშენი (1573 წ. 1450-48/148).

ზაქარა - მოწმე შარუთ შარუაშვილ ოპანას მიერ თავისი ძმების, გოგინასა და გასპარასათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1652 წ. IX.18. 1450-51/243).

ზაქარა - მის კელამდე უბოძა როსტომ მეფემ მანდენანთ შერმაზა - ნისშვილ როსტენს ეზო (1656 წ. XII.15.1448-2315).

ზაქარა - სახუნდარს მცხოვრები, ერთი კომლი, იგი მამულით უწყალოდა შაჰნავაზმა ღონდარა [ეჯიბისშვილს] (1662 წ. Sd-621).

ზაქარა - გოდაგი (sic!), მოწმე მანას მიერ რამაზა მამისიშვილისათვის მიცემული სახლ-კარზე უღაობის წიგნისა (1691 წ. YII.25.1449-2684).

ზაქარა - წყნეთში მცხოვრები, ეღიშერ და პაქუნა [(ყოციშვილების) გაყრის შედეგად იგი მამულით ერგო პაქუნას (1688-1703 წწ.) H-1636].

ზაქარა - [(ყოციშვილების) გაყრის შედეგად მამუჯა მისი ნასახლართ ერთ ეღიშერს (1688-1703 წწ.) H-1636].

ზაქარაანი||ზაქარასშვილი||ზაქარაშვილი

ზაქარაშვილი - გლეხი, ლეიერ ჩოკოლამე იგი სისხლის ფასში მისცა შალვა შერაზადიშვილს ([1484-1510 წწ.] კმ.647 სას.).

ზაქარაშვილი ამიშეთა - მოწმე ავგაროზა გოგობაშვილის მიერ უმეკა ბახჩაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1636 წ. H-14888).

ზაქარაშვილი ბალინა - მოწმე ნეფესაანთ ზაქარას მიერ ამირალთან ვაბრეელასათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. IX.1449-964).

ზაქარაშვილი ბეგანა - ძმა მამიჯანა ზაქარაშვილისა, იხ.

ზაქარაშვილი გიორგი - მოწმე ბეიიტა ბროლადის მიერ რამაზ ზუმბულიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1652 წ. 1450-31/152).

ზაქარაანთ გოგინა - მოწმე აკოფა ქიჯინასშვილის მიერ თავისი ბიძაშვილის, საქუასათვის მიცემული ქლბაქების გაცედილობის წიგნისა (1656 წ. YIII.20. 1450-17/9).

ზაქარასშვილი ელიყა - ერთაწმინდას მცხოვრები, მოწმე ზაზა ვეფხიასშვილის მიერ თამაზა დათვიასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. YI.15. H-8577).

ზაქარაშვილი ზუბია - 1631-1636 წწ. მოწმე: სამნა ნადირადის მიერ უმეკა ბახჩაშვილისათვის მიცემული საბოსტნე ადგლის ნასყიდობის წიგნისა (1631 წ. Y.13. Ad-1567), ავგაროზა გოგობაშვილის მიერ უმეკა ბახჩაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1636 წ. H-14888).

ზაქარიაშვილი ზურაბ — მოკრეთის მცხოვრებთ, ელიშერ და პაპუნა [ციცი-
შვილების]. გაყრის დროს მამულით ერგო პაპუნას ([1688—1703 წწ.] HD—1636).

ზაქარიაშვილი ტერ—მაშიჯანა — ჰ ყ ა . ვ ს ძ მ ე ბ ი: პეტროზა, ბეენა. მ ა ს
მისცა ბეროამ თანასყილობის წიგნი (1668 წ. HD—2578).

ზაქარიაშვილი მამულა — ძ მ ა უმეკა ზაქარიაშვილისა, იხ.

ზაქარიაშვილი ტერ—პეტროზა — ძ მ ა მამიჯანა ზაქარიაშვილისა, იხ.

ზაქარიაშვილი უმეკა — ჰ ყ ა . ვ ს ძ მ ა მამულა, მასთან ერთად მ ო წ მ ე ვ
შავერდა ივანგულისშვილის მიერ მახარე თერთაძისათვის მიცემული ნავენახუ-
რის ნასყილობის წიგნისა (1643 წ. IY.5. 1450—7/110).

ზაქარიაშვილი შერმაზანა — 1651—1668 წწ. მ ო წ მ ე ვ: დათუნა სოლდა-
შვილის მიერ ქალაქის მოურავ მანუჩარისათვის მიცემული მამულის ნასყილო-
ბის წიგნისა (1651 წ. YI.10. 1450—53/92), მახარე გამაზიდაშვილის მიერ ქა-
ლაქის მელიქ ენაღა [მირიზანაშვილისათვის] მიცემული ყმობის წიგნისა (1665 წ.
IY.1.1450—5/117), ქაფანაკაანთ ფასოას მიერ ხოჯა ბეჭბუდას შვილ ასლანი-
სათვის მიცემული დავის. გაროგების წიგნისა (1668 წ. III.3.1450—22/107) მ ო
წ მ ე ვ და და მ წ ყ რ ი იმამყელის მიერ ქალაქის მოურავ მანუჩარისათვის
მიცემული ყმის ნასყილობის წიგნისა (1663 წ. Y.25. 1450—21/2).

ზაქარაანთ შერმაზანა — მ ო წ მ ე ვ აკოფა ჭიჯინასშვილის მიერ თავისი
ბიძაშვილის, საჭუასათვის მიცემული ქულბაქების. ვაცულილობის წიგნისა (1656 წ.
YIII.20. 1450—17/9).

ზაქარაძენი — კაციეთის მცხოვრებნი, ბაგრატ მეფემ განუახლა მ ა თ ი
შეწირულება მთის მთავარმოწამეს წმინდა გიორგის ([1463—1478 წწ.] Sd —
—2898).

ზაქარია — მ ო წ მ ე ვ შიომღვიმის კრებულის მიერ ზოსიმესათვის მიცე-
მული სამწირველო მამულის წყალობის განახლების წიგნისა (1200 წ. ახლო. Ad —
—4).

ზაქარია — იხსენიება უცნობი პირის საჩივრის წიგნში: ი ვ ი ყოფილა
მომჩივანის მოწინააღმდეგე სახლიდან. მ ა ს უცემინება მომჩივანის სახლის
ყ მ ა ბერისძე, რომელიც შემდეგ მომკვდარა. ელაგებოდა სურამელს, მომჩივა-
ნის მამასთან კი დაზავებულა. ზუიადი ულადან ჩამოკვლის შემდგომ ი ვ ი
შეთანხმებულა ზუიადთან მომჩივანის ს... ზე თავდასხმის თაობაზე. განზრა-
ხვა შეურსულებთან, მომჩივანის მამა ჯერ მოუკლავთ, შემდეგ კი მკვდარი
მ ი ს ყმებს გაუძარცვავთ (XIII ს. II ნახ. HD—1589).

ზაქარია — პატრონი, ჰ ყ ა . ვ ს [ს ა ხ ლ ი ე ა ც ე ბ ი]: ქილა (XIY ს.
A—219, 1r, 60r) პაპა, ზაზა (XIY ს. A—219, 1r). მუდროს ძელქეშმარიტს
შ ე ს წ ი რ ა ყანები: კუანტ[ი]სა, აკე[ა]ნთა, ქვიანთა, ლოფორთქინის ქე-
ლის, მ[ა]ქლრა, მალისა და ქვაუადისა (XIY ს. A—219, 1r), მასვე შ ე ს წ ი
რ ა კლიქსინე, როგორც ნათუნადაშვილი და დააქალა წელიწადში საყდ-
რისათვის ხუთ-ხუთი ლიტრა ზეთისა და ცვილის გადახდა, დაუტოვა მხოლოდ
ცხენის სამსახური (XIY ს. A—219, 60r).

ზაქარია — მამისას ძ მ ი ს წ უ ლ ი, დავით კათალიკოსის ნებართვით მამო-
სამ (რომელიც, როგორც ჩანს, საყდრიშვილი ყოფილა), მ ა ს უანდერძა თავი

სი. გაუყოფელი. სახლა და მამული: მცხეთაში. სამცხეთი შვილო წილი, კარსანში გლეხები: ლუნიას შვილი, სოლომონას შვილი და მიხითარ]ას შვილი თაყ-თაყი-ანთი მამულებით; :ჯუარში - ესემბულას შვილი, ძაგნაკორნაში - [შალვია]ს შვილი, ხუტლას შვილი, ახატანში - სარუე: ვენახი-სულიაური, სოფელი ხატისწო-ბენი (1477 წ. Hh -1354).

ზაქარია - [1520]-1553 წწ. ნ ი ნ ო წ მ ი დ ე ლ ი, მ ა ს მისცა პირობა ლეონ მეფემ, რომ მ ი ს ი ნინოწმინდელობის დროს არ აყრიდა საყდრის მიწებზე ჩასახლებულ გლეხებს (1553 წ. 1449-1606); მ ი ს ი ნინოწმინდე-ლობის დროს შესწირა ლეონ მეფემ ნინოწმინდის საყდარს აზამბურის ღალა (1553 წ. 1449-1544).

ზაქარია - მუგუთს მცხოვრები, მამულითურთ ერგო იოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ.] YIII.16. 1450-11/112).

ზაქარია - მ ო წ მ ე მეღქისედეკ. გენათელის მიერ ივანე ცირკილაძისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1548 წ. Hh-1573).

ზაქარია - ა მ ბ ა - ა ლ ა . ე რ დ ე ლ ი, სხვა. ეპისკოპოსებთან ერთად მ ი ს ც ა პ ი რ ო ბ ა ნიკოლოზ კათალიკოსს რჯულის საქმეში მხარდაჭერი-სა და ერთგულების შესახებ ([1562-1584 წწ.] Ad-64).

ზაქარია - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] გარსევანისა, იხ.

ზაქარია - ხუენიფუს მცხოვრები, მ ი ს ი ნასახლარი შესწირა გიორგი მეფემ ნიკორწმინდის ეკლესიას (1581 წ. ლი. P-22-ბ).

ზაქარია - ბ ო ლ ბ ე ლ ი, ფილიპე აშმა-ალავერდელთან ერთად მ ი ს ც ა პ ი რ ო ბ ა დომენტი კათალიკოსს „რჯულის საქმეში“ ერთგულების შესახებ ([1599-1603 წწ.] Ad-1892).

ზაქარია - ჰ ყ ა . ვ ს . ძ მ ა მთავარეპისკოპოსი (?). გიორგი მეფემ უწყალობა ხოხვა შაქავერიანისეული ყმა-მამული ნავარძეთში ([1605-1639 წწ.] Hh-2483).

ზაქარია - მ ო წ მ ე ღ ა დ ა მ წ ე რ ი ფოცხვერას მიერ არაქელა ბას-ტამაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1611 წ. II.18.1450-3/99).

ზაქარია - 1613-1620 წწ. კ ა რ ი ს წ ი ნ ა მ ძ ღ ე ა რ ი | ქ ვ ა თ ა - ხ ე ე ის წ ი ნ ა მ ძ ღ ე ა რ ი, მ ო წ მ ე მოსეს მიერ კათალიკოს იოვანესათვის მიცემული პირობის წიგნისა წყალობის სანაცულოდ ღვინის. გადახდის შე-სახებ (1613 წ. 1449-2640); მონაწილეობა მიიღო გიორგი სააკაძესა და ქაიხოსრო ჯავახიშვილს შორის დავის გარჩევაში (1620 წ. YII.15. Hh -14424).

ზაქარია - ძ მ ა ივანესი, იხ.

ზაქარია - 1624-[1633] წწ. [ჯორჯაძე], ქ ა რ თ ლ ი ს კ ა თ ა ლ ი კ ო - ს ი, ბ ი ძ ა იესე ჯორჯაძისა, იხ., უ წ ყ ა ლ ო ბ ა : ჯიმშიტას-მურაზაშვი-ლის მამული იმ პირობით, რომ როცა ჯიმშიტა თავის ძველ მამულზე დაბრუნ-დებოდა, მურაზაშვილის მამული სვეტიცხოველს დარჩებოდა ([1624-1633 წწ.] 1449-1757); დავით გვდევანისშვილს-ქორდში ათი კომლი კაცი: ირემა ბექ-ნიაშვილი, გამეხარდი უქაური, დათი შალულაძე, მამუკა და გიორგი არჩვაძე-ები, არღუნაშვილი გიორგი, აფხაზაშვილი ნადირა, სავინა ხეცსური, ჩუბინა-

ზაქარია — 1644—1659, [1660] წწ. ქეარიანი, გენათელი (1644 წ.), აფხაზეთის კათალიკოსი [1657]—[1660] წწ. გიორგი მეფე ყოფილა მისი. გამზრდელი (1644 წ. ქმ. N 139); თავისი მკვიდრი მამულითა და მამისაგან ქუთაისში ადგილი და გვერდში გლეხი და პარტახტი უწოდება, ახლებულა ქუთაისში. აღექსანდრე მეფისა და დედოფალ ნესტანდარეჯანის ნებართვით, თავისი მკვიდრი, ნასყიდ და მონაგებნი ქონება შესწირა გენათის ტაძარს. გიორგი მეფეს მისთვის უწყალობებია უშვილოდ გადავარდნილი აბესალამ მასხარაშვილისეული მამული ქელბაქიანის საზღვრამდღე. ამ მამულში მას აღუშენებია მთავარანგელოზთა ეკლესია, ციხე და სახლკარი, სოფელი, ეს ყველაფერი შესწირა გენათს. აგრეთვე— ქუთაისში ვაჭარი ნასყიდა იორდანაშვილი — ერთი კომლი, აღექსანდრე მეფისგან ნაწყალობევი; თითო კომლი: ურია ფიჩხაძე დანელა, ლომთაძე გოჩია და მისი შვილი დათუნა, ქავშიძე დათუა ცოლ-შვილით, ჩლაჩიძე დათვია შვილებით, გოჩია ქაშიბაძე შვილებით, ჩირაძე მამულა შვილებით, ნანუა ობოლაძე და მისი ძმისწული მამუკა, ჩიკაძე ხახუტა და მისი ძმისწული ნასყიდა, გოჩია ლაიყმაძე და მისი შვილი დათუა, სასახლეში მოჯალაბე დათვი ბერუჩიკიძე შვილებით; ქუთაია ქელბაქიანისაგან და მისი განაყოფებისაგან ნაყიდი ადგილები: ქერაულას ღლე, მლაშეს იქეთ რომ ღლეა, იმას აქეთ კორტიკელაურას ღლე მდემ, ზეთ — და მუივიანას დაღმა, ვიდრე რიონამდემ; ტუფურიშის ქალაში მის მიერ მოშენებელი ზეარი, ნოღაში გაბადაძისეული პარტახტი, რომელზედაც გოჩია ლომთაძე იჯდა; კურსეშში — საკათალიკოსო ადგილი — საქალანგრიძეო და კაკაბაური პარტახტი, რომელიც მაქსიმე კათალიკოსს მისთვის მიუტოა. ამ მამულზე მას დაუსახლებია ეოჟუა კიქიჩაძე, კოლეეს — ბიძინა ჩხეიძისაგან ნაყიდი საში გლეხი მამულითა და ცოლ-შვილით: შოშიტა ოყურეშლიძე, ხახუტა ოყურეშლიძე, ჩუჩხუნაძეები, გოჩია და ზაზურა, გოჩია კიქიჩაძის, სულთამასეული და ჩუჩხუნაძისეული პარტახტები; კოლეეშივე — გიორგი მეფის მიერ ნაბოძები გამსახურდი ოყურეშლიძე და მისი ძმის, გიორგას შვილები; დიდბულისაგან ჯონიაში ნაყიდი აბესალაძე ოსია, შვილებითა და მამულით; კურსეშში დაუსახლებია თავისი გამზრდელი მასხარაშვილი ბასილი მახულოძე; კოლეეში — მანაველ კიქიჩაძე, რომელიც ბატონიშვილ გენათლისათვის ნიშანსა და საწირავში მიურთმევია გომჭოთელიანს, და რომელიც გენათელს მისთვის უბოძებია; შუყერს — ერთი გლეხი — ლომსაბერიძე დათვია და მისი შვილი გოჩია მამუკა, დიდბულისაგან ნაყიდი; არგუეთს, აღის — უბანს, პატა კარგარეთლისაგან ნაყიდი დიაკონიძისეული და კიდევ სულაქუელიძისეული პარტახტები, სადაც დაუსახლებია თავისი გამზრდელი მახარაბელ კახიძე (1644 წ. VI. 5. ქმ. N 139); უწყალობა: იოვანე [ქაეთაჩიას] საკანდელაკო კაცი მიხილია მიქაძე და მისი შვილები: თომიხილია და ქეაჩალი მიწით ([1657—1660 წწ.] Qd—9670), ბერად აღთქმულ სვიმონ გურიელის-შვილს — გურიელობა, რის გამოც სვიმონმა და დიმიტრი გურიელებმა მას საკანონოდ მისცეს აკეთის საწინამძღვრო მამული ([1658 წ.] 1448—2139); და ამტკიცა ბაგრაძე მეფის მიერ ჯინტის საყდრისათვის მიცემული იად —

გარი ([1657-1660 წწ. | 1448-5033]); მისი თხოვნით: ყიფიანმა საუპატროლ შესწირა მამული, გელათის საყდარს ([1637-1657 წწ.] დსს I. 56-57), ვამეყ და ლანმა საკათალიკოსო მამულებს შექმარა სენაკის საყდარი მამულებით და სასახლეებით და დაადებინა პირობა ვამეყ დადიანს, რომ საკათალიკოსო მამულებში არ შეუშვებდა თავის მოურავს (1658-1660 წწ. 1448-2140); იხსენიებ: ვამეყ დადიანის შეწირულების წიგნში ბიკვინტის ღმრთისმშობლისათვის; ოდიშში არც ერთი ისეთი საყდარი არ ყოფილა, რომელშიც კათალიკოსო ღღესასწაულის გადახდას მოახერხებდა, იგი ეპისკოპოსებს უნდა ჩადგომოდა. ამიტომ ზაქარიას უთხოვია ვამეყ დადიანისათვის ერთი საყდრის საკათალიკოსოდ გამოყოფა. დადიანს შეუსრულებია მისი თხოვნა და ბიკვინტის ღმრთისმშობლისათვის შეუწირავს სენაკის საყდარი სასახლითა და მამულით. კათალიკოსის განკარგულებაში ეს საყდარი იქნებოდა ჯერის, ხატისა და ომფორის დასასვენებლად და საწირავად. სამაგიეროდ მას ამ საყდარში ვამეყ დადიანისათვის უნდა ეწირა ამდღება ღღეს ან თორმეტ საუფლო ღღესასწაულზე (1659 წ. 1448-2153), აღექსანდრე მეფის მიერ ხონის წმინდა გიორგისა და ანჩის ხატისათვის მიცემული ყმის შეწირულების წიგნის კრულობით ფორმულაში (1660 წ. დსს. II. 172-173).

- ზაქარია - რუსთველი ეპისკოპოსი, მისი რუსთველობის დროს როსტომ მეფემ გაათარხნა სამების საყდრის ყმები (1651 წ. Ad-597).
- ზაქარია - ძმა დავითისა, იხ.
- ზაქარია ნინოწმინდელი - იხ. შაყაშვილი ზაქარია
- ზაქარია - [სახელიკაცი] ოთიასი, იხ.
- ზაქარია - მოწმე მიხეილ აბრამაშვილის მიერ ბატონ ანუკასათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1652 წ. 1450-36/197).
- ზაქარია - ურბნელი, იხ. ბარათაშვილი ზაქარია
- ზაქარია - მოწმე: ზაქარია ორცერაშვილის მიერ სეხნია გულიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1655 წ. Ad-1049 ა), დათუნა ბეჟანისშვილის მიერ სეხნია გულიაშვილისათვის მიცემული ნაფუძრის ნასყიდობის წიგნისა (1655 წ. Ad-1049 ბ).
- ზაქარია - წმინდა ნინოს დეკანოზი, მოწმე რამაზ ფარლეშათაშვილის მიერ მამისიმედ ენაგელაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1656 წ. Qd-16).
- ზაქარია - ყინციისში მცხოვრები სახასი ყმა, იხსენიება ციცი [ციცი - შვილის] ყმების ნუსხაში ([1658-1675 წწ.] Hd-14534 ა).
- ზაქარია - მისი წისქვილი ესაზღვრებოდა პაატა შატბერაშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიყიდულ მიწას (1665 წ. Sd-54).
- ზაქარია - ძმა დედოფლის დეკანოზ დავითისა, იხ.
- ზაქარია - დამწერი პაპუნა შატბერაშვილის მიერ აღექსა ნანუჩაშვილისათვის მიცემული რუსა და წისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (1667წ. III. 7. 1450-10/1).

ზაქარია - 1668-1678 წწ. მღვდელი, მოწმე: პაპუნა შატბერაშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნი-

ლა (1668 წ. VII.25.Sd-24), ბახუტა შატბერაშვილის მიერ მაქია ნანუქაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ.-Y.1450-10/162).

ზაქარია (ვარ.ზაქუტა) - 1667-1671 წწ. ს ა ნ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი, მ ო წ - მ ე: პაპუნა შატბერაშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. IY.1. Sd-30), პაპუნა შატბერაშვილის მიერ აღექსა ნანუქაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნებისა (1667 წ.-III.7.1450-10/160, 1671 წ. VI.1.1450-10/173).

ზაქარია - 1678-1679 წწ. ნ ა ც ვ ა ლ ი, მ ო წ მ ე: გოგია ზანდარაშვილის მიერ დემეტრე პაპასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ.-Hd-1547), ზებედე ზანდარაშვილის მიერ ესტატე მარინდაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. 1450-28/246).

ზაქარია - მ ი ს ი ა მ ე ნ ე ბ ე ლ ი ს ა ხ ლ ი მ ი ძ ყ ი ლ ა ტ რ ე - მ ი კ ი რ ტ ი რ ი ა მ მ ა ნ გ ე ლ ა კ უ ლ ე ს (1678 წ.-Qd-283).

ზაქარია - ხ უ ც ე ს ი, ც ი კ ი შ ვ ი ლ ს ი ყ მ ა, მ ა ს უ რ ი ვ ს მ ე ზ რ ე . ე რ თ ი ც ხ ვ რ ს ლ ა ე ქ ვ ს ი შ ა უ რ ი ს თ ე თ რ ი ს წ ა რ თ მ ე ვ ა ს (1679 წ. VIII.5. Ad-218).

ზაქარია - იოანე კათალიკოსის მიერ ბოქაულთუხუცეს ორბელისათვის გაგზავნილ წერილში იოანე სთხოვს ორბელს, გამოართვას ფარსიას განაჩენის მიხედვით დადგენილი თანხა და მისცეს ზ ა ქ ა რ ი ა ს ((1687-1700 წწ.) Qd-22), მღვანებეგი პაატა [ერისთვისშვილი] ბოქაულთუხუცეს ორბელს სთხოვს, გამოართვას ფარსიას სამი თუმანი და მისცეს ზ ა ქ ა რ ი ა ს ((1687-1700 წწ.) Qd-240).

ზაქარია - მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა დათია ყუავეიშვილის მიერ სახლთუხუცეს რევაზ [მალალაძისათვის] მიყიდულ სამი დღის მიწას (1689 წ.1448-5075).

ზაქარია - მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი | კ ა ვ თ ი ს ხ ე ვ ს მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე: შოშია ბერაძის მიერ სახლთუხუცეს რევაზ [მალალაძისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ.Qd-1345), ბახუტა ხუციასშვილ - ელიოზისძის მიერ რევაზ მალალაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. 1450-30/135).

ზაქარია - დოღო მონასტრის წ ი ნ ა მ მ ღ ე ვ ა რ ი, ო ნ ო ფ რ ე [მაკუტაძემ] მ ა ს მ ის ც ა პ ი რ ო ბ ა ძ ე ე ლ გ უ ჯ რ ე ბ ის ე რ თ ა დ ლ ა ც ე ს ა და მ ა თ ი თ ს ა რ გ ე ბ ლ ო ბ ის შ ე ს ა ხ ე ბ ((1690-1733 წწ.) Ad-487).

ზაქარია - ხ ა ს ა ლ ა რ ი, მ ო წ მ ე ყ ა ყ ა წ ი ნ ა მ მ ღ ე რ ი შ ვ ი ლ ს ი მიერ აბელისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ.-XI.13. 1450-2/131).

ზაქარია - [შ.ე.ი.ლი] თორღის ციხისთავის შვილის, იოვანესი, იხ.

ზაქარია - მ ო წ მ ე ბ ე ე ა ნ თ უ მ ა ნ ი შ ვ ი ლ ს ი მიერ ყალანდარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. Sd-396).

ზაქარია - რ უ ს თ ვ ე ლ ი, იხ., [ენდრონიკაშვილი] ზაქარია

ზაქარია - იმერელი, ფლავში მცხოვრები, ყიასაბეგის მ ე კ ო დ ი ს ა უ რ ე ყ მ ა (1700 წ. 1448-3602).

ზაქარია - ყ მ ა, ი გ ი სა ხ ლ - კ ა რ ი თ ლ ა ნ ი ნ ა მ მ ის ც ა თ ა ვ ს ნ ა შ ვ ი ლ ე ბ ს, შ ა კ ი ლ ა პ ა რ კ ა ძ ე ს (XYII ს. ბოლო მეოთხ.1450-35/202).

ზაქარია - მისი მამული კობტაში ეკუთვნოდა [ბარათაშვილს] (XVII ს. ბოლო. 1450-33/286).

ზაქარიასშვილი | ზაქარიაშვილი

ზაქარიასშვილი - კოდმანს მცხოვრები, ბოგანო, ქაიხოსრო და რამაზ [ზუმბულიძეების] გაყრის დროს ერგო რამაზს ((1651 წ.) 1450-31/102).

ზაქარიაშვილი - ტკოცას მცხოვრები, აყრილი, მოხსენიებულია ზემო ქართლის საკომლოების ნუსხაში (XVII ს. დამდ. Qd-7014).

ზაქარიასშვილი - მისი მიწა ადამ [მალალაძეს] თვითნებურად შეუერთებია თავისი ზერისათვის. [ბოქაულთუხუცეს] ლუარსაბ [გარაყუანიძის] და სარდალ გიორგი [გედევანიშვილის] გადაწყვეტილებით, ადამს უნდა აენაზლაურებინა მისთვის ზარალი (XVII ს. ბოლო მეოთხ. Ad-1787).

ზაქარიაშვილი ბერიკა - მოწმე დათია ყუაგიშვილის მიერ სახლთუხუცეს რევაზ [მალალაძისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. 1448-5075).

ზაქარიაშვილი იოვანე - ანანურში მცხოვრები, ბაინდურ ერისთავმა იგი შესწირა ანანურის ღმრთისმშობელს (XVII ს. მიწურული. 1449-1807).

ზაქარიაშვილი შაშია - მოწმე ფარნაოზ დეკანოზიშვილის მიერ თავის განაყოფ ღმრთისათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა. (1558 წ. Hd-1556).

ზაქარიაშვილი პაპუნა - [ფლავისმანს] მცხოვრები, მოწმე ბეგიტა ფნდიშვილის მიერ გიორგი ეკლესიისათვის მიცემული წისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. Hd-1578 ბ).

ზაქარიაშვილი ხოსიტა - ანანურში მცხოვრები, ბაინდურ ერისთავმა იგი შესწირა ანანურის ღმრთისმშობელს (XVII ს. მიწურული. 1449-1807).

ზაქაძე ზაქარია - ძმისწული შიო ზაქაძისა, იხ.

ზაქაძე ინდო - ნაკვალვი, ჰყავს მეუღლე გულჯან, [გერგეტის] სამების ტაძარს შესწირა ფანშეტში ქიელისეული დღენახევრის ყანა, „მეფეთა სიგლით ნაბოძვარი“. სტეფანწმინდელეშა და გერგეტელეშს დაავალა ფერისცვალება დღეს თავისთვის და თავისი მეუღლის სახელზე შენდობის თქმა (XYI-XVII სს. A-1085. 15).

ზაქაძე მახარა - ძმისწული შიო ზაქაძისა, იხ.

ზაქაძე ნასია - ძმისწული შიო ზაქაძისა, იხ.

ზაქაძე შიო - კულბთის მცხოვრები, სასახლის მსახური, გლეხი, ჰყავს ძმისწულეები: ნასია, ზაქარია, მახარა და ამათი ნაშენი-ცხრა ვაგი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II ნახ. Qd-7017).

ზაქაშვილი შარქარა - მოწმე წატურა ყაღდაშვილის მიერ ზაქაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1670 წ. 1450-9/151).

ზაქუა - მირიამანა [ნარიშანიშვილის] შვილების მამულის გაყოფის დროს იგი, მამულითა და ძმისწულით, ერგო ყაითმაზა [ნარიშანიშვილს] (1619 წ. 1450-26/5).

ზაქუაშვილი ალექსა - ქიმში მცხოვრები, ჰყავს ძმისწულეები:

შერმაზანა, თამაზა. შ ი ჰ ყ ი ლ ა ტერაგრიგოლ სოხეაშვილს ორი ღლის მიწა ვაკელაშვილისა და შახპარუნაშვილის მიწებამდე (1675 წ. Hd-6105).

ზაქუაშვილი თამაზა - ძ მ ი ს წ უ ლ ი ალექსა ზაქუაშვილისა, იხ.

ზაქუაშვილი შერმაზანა - ძ მ ი ს წ უ ლ ი ალექსა ზაქუაშვილისა, იხ.

ზაქუმ (ვარ. ზაქუმბეგ) - ჰ ყ ა . ე ს შ . ვ ი ლ ე ბ ი : თამაზ, ბეჟან, ალი ზაქუმისშვილები. ღონმაზ [გოგიბაშვილს] სვიმონ მეფემ უწყალობა სოფელი ახოთა, რომლის „სამკმო“ მიწები მას ეკირა. ეს მიწები ღონმაზამ მას მოსთხოვა და მან ანუ დაუთმო „ბეშქენას ხანდაეს ქვეშეთ, თამალარა“ (1630 წ. III.25. Sd-740).

ზაქუმაშვილი - სტეფან ალავერდაშვილმა შ ი ს . ენახში გაუცვალა ბაინდურ პაპიაშვილს ორი ღლის მიწა (1690 წ. IY.13. 1450-10/17).

ზაქუმაშვილი ზაქუმ - იხ. ზაქუმისშვილი ზაქუმ

ზაქუმისშვილი | ზაქუმისშვილი | ზაქუმანთ

ზაქუმისშვილი - შ ი ს ი ნაქონი. ენახი ქვემო ბონისში გიორგი მეფემ შესწირა მანგლისის ღმრთისმშობელს (1682 წ. Y.15. 1449-1824).

ზაქუმისშვილი ალიყული (ვარ. ალი) - 1630-1671 წწ., ჰ ყ ა . ე ს : მ ა მ ა ზაქუმ, იხ., [ძმა] ბეჟან (1671 წ. 1450-48/137), შ . ვ ი ლ ი ზაქუმ, იხ., ჰ ქ ო ნ ლ ა ს ა მ ა მ უ ლ ე დ ა ვ ა ხოსროვა დაღალაშვილთან, რომელიც იჩებებდა ბეჟან [ზაქუმისშვილისაგან] ნაყიდი წისქვილისა და ბაღის. გვერდით მღებარე კალას. ბეჟან ჩხვიძისა და მდივან როსტევეან მანღენაშვილის გადა - წყვეტილებით, თუ მოწმეები დაიფიცებდნენ - ქვემო კალა დარჩებოდა მას, თუ არა - ხოსროვას (1671 წ. 1450-48/137).

ზაქუმისშვილი (ვარ. ალიყულისშვილი, ზაქუმბეგისშვილი, შირიშანაანთ ზაქუმისშვილი) ბეჟან - 1630-1671 წწ. ჰ ყ ა . ე ს : მ ა მ ა ზაქუმ, იხ., [ძმა] ალიყული, იხ. (1657 წ. 1450-9/127). ჰ ქ ო ნ ლ ა ს ა მ ა მ უ ლ ე დ ა ვ ა შალკასშვილებთან (1675 წ. 1450-9/127).

ზაქუმისშვილი (ვარ. ალიყულასშვილი) ბეჟან - 1646-1690 წწ. ჰ ყ ა . ე ს მ ა მ ა ზაქუმ (1646 წ. Hd-1961), შ ი ჰ ყ ი ლ ა ხოსროვა დაღალაშვილს თავისი მოღალატე ემის, დავითა არაქელაშვილის წისქვილი, რომელიც ადრე ეკუთვნოდა ხოსროვას უმას - პარავაშვილს (1664 წ. 1450-48/146); მას მოუყ - ლავს შაჰნაზარა მურაჩასშვილის სახლიკაცი უბრალოდ. სისხლის საფასურში შაჰნაზარასა და მის სახლს მიანიჭა აზატობა (1646 წ. Hd-1961); შ ი ს გ ა ნ უყიდა მიწა ზალინა დაღალაშვილს (1690 წ. 1450-48/150).

ზაქუმისშვილი (ვარ. ზაქუმაშვილი, ალიყულისშვილი, შირიშანაშვილი) ზაქუმ (ვარ. ზაქუმბეგ, ზაქუმ, ზაქუა, ნაზაქუმა, ზაქუმა) - 1646-1699 წწ. ჰ ყ ა . ე ს : ჰ ა მ ა ზაქუმ, მ ა მ ა ალიყული (1677-1699 წწ. 1450: 9/113, 9/122, 9/119), ძ მ ე ბ ი : სეფიყულა ([1658]-1688 წწ. 1450: 9/111 16/27. Hd-3054, Sd-537, 1450: 48/149, 48/129, 9/108), თამაზა ([1658]-[1696] წწ. 1450-16 27, Hd-3054, Sd-537), ბეჟან, იხ. (1690 წ. 1450-48/150). გ ა ნ ა ყ ო ფ ი მელიქის შვილი ლეიანბეგ [შირიშანიძე], იხ., შ ი ჰ ყ ი ლ ა : ღონმაზა შანშიაშვილს თავისი მკვლარი გლეხის, დავითაშვილის ოთხი ღლის მიწა ფირიზაშვილის, ყუზანაშვილის, ეჯუბაშვილისა და ასლამაზასშვილის მიწებამდე ([1658-

-1696 წწ.] 1450-16/27), აღაპვერდა ალიხანასშვილს- ოთხი დღის მიწა (1667 წ. IX.1. 1450-9/111), ვახტანგ [ბარათაშვილს] - ზემო ბოლნისში მკვლარი ზვარი ტერ-სტეფანას წისქვილამდე, ფოლადაურისსაკენ- რჩეულაშვილის ენახამდე, ბოვანურისსაკენ - „ძველ“ რემდე და შუა ბოლნისისაკენ- ქეჯუბაშვილის მიწებამდე (1677 წ. Sd-537), დალაღანთ ზაღინას - ჯანოანთ გროქორას მიწა, რომელსაც ესაზღვრებოდა ზაქუმის ძმის, ბეჟანისაგან ზაღინას მიერვე ადრე ნაყიდი წყალ-წისქვილი, ფალენასა და არაქელასშვილის მიწე - ბო ბორის წყალი (1690 წ. 1450-48/150), მასვე - თ ა ვ ი ს ი ყმის, იაქუდას მიწა, რომელიც მდებარეობდა სეფიუელას მიწის გვერდით (1690 წ. I.24. 1450-48/129), აღაპვერდა [იაგულაშვილ-ალიხანაშვილს- მიწის ნაკვეთი, უღლებგას-შვილის მიწამდე (1694 წ. XI.1. 1450-9/113), ღერმიშხან [იაგულაშვილ-აღაპვერდაშვილს- აღუქს მიწა უღლებგასშვილისა და არაქელას მიწებამდე (1696 წ. 1450-9/122), იეგულაანთ ბეჟანისშვილ ალიხანას- აზარაშვილის ოთხი დღის და აღა-სტეფანას მიწები, ჯანხოშასაკენ მიმავალი გზა, აგრეთვე რვა დღის მიწა ამირჯანაანთ და წატურას მიწებამდე, წატურას ორი დღის მიწა კირაკოზა ავაქიშვილისა და სიმონაანთ მიწებამდე; წყაროს თავს- ორი დღის აზარლიანთ ბაგების მიწა, ქერაქეტა ჰასანაშვილის ერთი დღის და ამირჯანაშვილის სამი დღის მიწა, რომლის საზღვარი იყო როქსიხმელისაკენ აზარიანთ მიწა და ზემოთ- ჯენიაშვილის მიწა (1699 წ. 11.7.1450-12/2), აღაპვერდა იაგულაშვილს - სიმონაანთ ერთაქეტანთ ახო საზღვრებით: ღემურას, ყათიშაზაანთ და ევლიას მიწები, გორლისაკენ - არაქელაანთ საზღვრანას და აღა-სტეფანას მიწები, ბაგებს იქით - ამილბარანთ და ჯანუანთ მიწები გორულის რუილდე. მ ი ჰ ი დ ა აგრეთვე წყაროსთავი, აზარიანთ ბაგებს, წყაროსთავს- ანძრევანთანთ მიწა, ამირჯანაანთ მიწა, ავაქანთ გზის მიწა, წატურაანთ მიწა, შლოლოცის (sic) ხეებს მიწა კუნეთამდე, წყარო და მის იქით ადგილი აბაზას მიწამდე, ტყე და ეელი გორულის, კუნეთისა და ჯანოშის საზღვრებამდე (1699 წ. Y. 10. 1450-9/119); ე დ ა ვ ე ბ ო დ ა შალიკაშვილებს ჯახოშის მიწებზე და ტყეზე. მოიყვანა მოფიტვები: ბაინდურა დალაღაშვილი, გასპარა ევლიაშვილი და შანაზარა ნასრიანაშვილი. დავა გაარიგა ყაფიჩიბაშმა ბერუკა თურქისტანი-შვილმა. რადგან მოფიტვებმა აღიარეს, ზაქუმმა ტყუილად დაგვაფიცაო, ამი-ცომ აღადგინეს როსტომ მეფის განაჩენი, რომლის ძალთაც მოდავე მხარეებს მიწა და ტყე შუა უნდა გაეყოთ (1679 წ. 1450-48/149); მ ო წ მ ე : სეფიუელა ზაქუმისშვილის მიერ პაპია ტერტერასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. Y.2. 1450-9/108), ავთანდილ მირიზანიძის მიერ გვი თუშანიშვილისათვის მიცემული შამირზას ნასოფლარის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. XI.11.HH-403); ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა სარუხანა არაქელაშვილის მიერ ზაღინა ხოსროვაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნი: ნასყიდობის პირობები იგივე უნდა ყოფილიყო, რაც ზ ა ქ უ მ ა ს მიწის ყიდვისას (1690 წ. Y.7. 1450-48/142); ჰ ყ ა ვ დ ა ყ მ ე ბ ი : დაუთ, აბოვა, მაჩქარა (1667 წ. 1450-9/111), იაქუდა (1690 წ. 1450-48/129).

ზაქუმისშვილი თამაზ - შ ე ი ლ ი ზაქუმისა, იხ.

ზაქუმისშვილი (ვარ.ალიყულისშვილი) თამაზა - ძ მ ა ზაქუმ ზაქუმის-

შვილისა, იხ.

ზაქუმის შვილი (ვარალოყულის შვილი) სეფიყულა – [1658]–1688 წწ. ძ მ ა ზაქუმ ზაქუმის შვილისა, იხ., მ ი ჰ ყ ი ღ ა: ხოსრუა და ლალაშვილს მიწა ავაქა ანძრევაარაფ[ა]შვილის, პეტროზა პაპის შვილისა და აკოფა სვიმონაშვილის მიწებამდე (1683 წ. III. 25. 1450–48/144), პაპია ტერტერას შვილს – ხომელს ხეთი ღლის მიწა (1683 წ. V.2. 1450–9/108).

ზაქურა – ბააღურ (სტიშვილის) მიერ გამოფიქვლი სამწევრისული მიწების ნუსხაში აღნიშნულია, რომ მისი ნაქონი ორი ღლის მიწა ეკირა მარქარა პაპინაშვილს (1671 წ. Hd –833).

ზაქურა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ღვინიასი, იხ.

ზაქურა – კასპს მცხოვრები, მოლაშქრე, საამილახეროს დაეთრის მიხედვით, ე ვ ა ლ ე ბ ო ღ ა შუბით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

ზაქურა – ცხინურს მცხოვრები, პაატა ბასილიშვილის ყმა, საამილახეროს დაეთრის მიხედვით, მისი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

ზაქურა – ზემო ყურს მცხოვრები, საამილახეროს დაეთრის მიხედვით, მისი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

ზაქურა – შ ვ ი ლ ი ივანესი, იხ.

ზაქურას შვილები – მალრანს მცხოვრებნი, ერთი კომლი, ერეკლე ბატონოშვილმა ისინი უწყალობა მალრანის ნაცვალ მამუკას (1662 წ. 1448–581).

ზაქურაშვილი იოვანე – მ ო წ მ ე გედევან ფანიაშვილის მიერ როკიკა შალიკაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა ([1664 წ.] 1450–37/246).

ზაქურაშვილი შამუკა – მისცა პირობა ალავერდელ ნიკოლოზ ენდრონიკაშვილს მარხვის შესრულების შესახებ ([1685–1694 წწ.] Ad –824).

ზაქურაშვილი შაბარა – 1631–1634 წწ. მ ო წ მ ე: შაბარა როსტიაშვილის მიერ ამირა ამბროსაშვილისათვის მიცემული ნაგენახების ნასყიდობის წიგნისა (1631 წ. X.4. 1449–1780), შაბარა როსტიაშვილის მიერ ამირან [როსტიაშვილისათვის] მიცემული საგენახე მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1634 წ. 1449–2648).

ზაქურაშვილი სულხან – მ ო წ მ ე გიორგი მიდევას შვილის მიერ ივანე სულხანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. XI. 15. Sd –2).

ზაქურაშვილი ჭიტია – მ ი ჰ ყ ი ღ ა დათუნა ესიტაშვილს მის წისკვლთან მდებარე მიწა კანტაურაშვილის მიწამდე (XYII წ. Hd –9371).

ზაქურაშვილი წატურა – ვაშლოვანს მცხოვრები, ოთარ ერისთავმა იგი უწყალობა ალავერნა საფარაშვილს (1665 წ. 1448–8904).

ზალიდაშვილი ზიზანა – მ ო წ მ ე ნასყიდა ნონეს შვილის მიერ ჭიტიასათვის მიცემული მიწების ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. II. 1450–32/282).

ზახარას შვილი – სამთავისს მცხოვრები, სამთავნელის ყმა, საამილახეროს დაეთრის მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

ზებედე — შ ე ს წ ი რ ა სვეტიცხოველს თავისი ნასყიდი ყმა ფირიაშვილი, რომელსაც საყდრის მამული სჭერია, წილკნის მამულით და ახალუნნიდან ათი კაბიწი პურით (1514 წ. 1449—1589).

ზებედე — სამეფო კარის მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი, მ თ ა ვ ა რ დ ი ა კ ო წ ი, და მ წ ე რ ი ლუარსაბ მეფის მიერ სიონის ეკლესიისათვის მიცემული ყმა-მამულის შეწირულების წიგნისა (1552 წ. 1449—1498).

ზებედე I — [1550], 1552—[1556], ქ ა რ თ ლ ი ს კ ა თ ა ლ ი კ ო ს ი, [თბილელ] მთავარეპისკოპოს იოსებთან, სხვა : ქართველ და მესხ-ეპისკოპოსებთან ერთად აიაზმით ვაწმინდა სიონის ტაძარი და თბილისის სხვა ეკლესიები, დაამტკიცა ლუარსაბ მეფის მიერ სიონის ეკლესიისათვის მიცემული ყმა-მამულის შეწირულების წიგნი (1552 წ. 1449—1498); გ ა ა რ ჩ ი ა ამბროსი მიქაძისა და ქუაბულ თორელის დავა საჯვარისმტკირთველო სარგოს შესახებ. საჯვარისმტკირთველო სარგო საერთოდ დაღო და ამბროსი მიქაძეს მიაკუთვნა ბოლნისის ათეული (1558 სიცილი [1550—1556] წწ. IX.6. 1450—11/101).

ზებედე II — ქ ა რ თ ლ ი ს კ ა თ ა ლ ი კ ო ს ი, უ წ ყ ა ლ ო ბ ა : ჯვარისმტკირთველ დავით ელიოზისძე-გედეონისშვილს ერედემ-გიორგი და დათუაგოლაშვილები მამულით, პაპუა და დათუა საღირაშვილები, დათუა და ბერუა ლომაურები, ვეფხი ჯერკვალიშვილი და მალრიბა მახაჯარებლისძე მამულებით (1610 წ. 1449—2078 ა), ზურაბ გარაყანიძეს — ყმები: ელისბარა, მიქელა, ფირხანა, დარჩია, ალია და ფარკანა (1610 წ. 1450—17/156), ხუცია მალაღაძეს — ესტატე პარაშვილი და სუთია ეველრასწვილი (1610 წ. 1448—5086).

ზებედე — [1612]—1641 წწ. ა მ ბ ა - ა ლ ა ვ ე რ დ ე ლ ი, თეიმურაზ მეფემ მისცა პირობა, რომ მხარს დაუჭერდა მის განჩინებებს ([1612—1648 წწ.] Ad—600); და მ წ ე რ ი თეიმურაზ მეფის მიერ არსენ ავალიშვილისათვის მიცემული წინამძღვრობისა და მამულის წყალობის წიგნისა (1630 წ. IX. 9. Hd—14678) მ ა ს ვ ადაუწერია თეიმურაზ მეფის მიერ თელავის ეკლესიისათვის 1641 წ. მიცემული შეწირულების წიგნი (1641 წ. 1449—1779).

ზებედე — წ ი ნ ა მ ძ დ ლ ვ ა რ ი, მ ო წ მ ე გიორგი ლიპარტიანის მიერ ბიკინტის ღმრთისმშობლისათვის მიცემული ყმა-მამულის შეწირულების წიგნისა ([1616—1620 წწ.] Ad—2251 კზ).

ზებედე — ნ ი ქ ო ზ ე ლ ი, იხ. ნამორაძე ზებედე

ზებედე — ჰ ყ ა . ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ელისბარ, ოთარ. მარიამ დედოფალმა მას უწყალობა დათუნა ასლამაზისშვილის ნაქონი მამული ([1634—1675 წწ.] 1450—10/118).

ზებედე — დ ა მ წ ე რ ი როსტომ მეფის მიერ ოთარ ტატიშვილისათვის მიცემული ყმის წყალობის წიგნისა (1636 წ. IX.7. Hd—14440).

ზებედე — მ თ ა ვ ა რ დ ი ა კ ო ნ ი, მ ო წ მ ე ზაქარია აფხაზეთის კათალიკოსის მიერ იოვანესათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა ([1657—1658 წწ.] Qd—9670).

ზებედე — მერაბ წულუკიძის მ ო ძ ლ ვ ა რ ი, მ ა ს ჩააბარა მერაბმა ბიკინტის ღმრთისმშობლისათვის შეწირული სოფელი გუშტიბი ([1660—1676 წწ.] 1448—1525).

ზეზელე – მ.ო.წ.მ.ე. დენისმა ჯაიანის მიერ დაეთო კათალიკოსისათვის მიცემული ფიცის წიგნისა ([1673–1696 წწ.] Hd – 11208).

ზეზელე – იხსენიება კათალიკოს ნიკოლოზ ამილახერიშვილის მიერ დიდმის წმინდა გიორგის ღვაწლს ათანელისათვის მიცემულ წყალობის წიგნში: მ ა ს უფლება არ ჰქონდა შეცილებოდა გიორგის ღვაწლსობაში (1678 წ. Hd – 1035).

ზეზელე – [ქვათახევის]. წი ნ ა მ ძ დ. ვ ა რ ი, მ ო წ მ ე ნადირას მიერ გიორგი თევდორეს შვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. II მეომხ. 1450–38/129).

ზეზელე – ჯ ვ ა რ ი ს მ ა მ ა, მ ო ძ ღ ვ ა რ ი, გიორგი ჩხვიძის მიერ ხონის საჯაროსათვის შეწირულ დათვია ჩხიკელს დაუდგინა. გამოსაღები (XYII ს. II ნახ. 1448–5034).

ზეზელეშვილი (ვარ. ზებელაშვილი) ბიძინა (ვარ. ბიძინაი) – 1689–1699 წწ. მ ო წ მ ე: მამუკა ონაშვილის მიერ გიორგი წინამძღვარიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. YI.7. Sd – 551), ოთარ ჩინჩაღაძის მიერ ზაღ წინამძღვარიშვილისათვის მიცემული ეენახის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. XII. 28. Hd – 1705).

ზეზელეშვილი იასე (ვარ. იესე) – 1685–1696 წწ. დ ა მ წ ე რ ი: პატატა ჯაენარაშვილის მიერ ესტატე მარინდაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1685 წ. 1450–28/245), ბეროა ახალკაციშვილის მიერ თანდილა მარინდაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. 1450–28/242), პაპუნა ღვადბრიშვილის მიერ დაეთო ზანდარაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. Hd – 14861 ა).

ზეზელეშვილი (ვარ. ზებელაშვილი) პაპუნა – 1688–1698 წწ. მ ო წ მ ე: გოგია ქოსაშვილის მიერ ოთარ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. YI.1. 1450–16/159), გუგუნა გერმანოზიშვილის მიერ ბერუა დარაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. 1450–53/212). ზებეყური ბასილა – ზეორს მცხოვრები, ზურაბ ღაზნელიძის ყ მ ა, საამიო ღახეროს დაეთარს მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევაღებოდა თოღით ღაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

ზეგალასშვილი – ვარძიება ყუზახასიშვილმა მიჰყიდა ღღმაზა ზანშასშვილს მოწა ზეგალაშვილისა და დაეთოსშვილს მიწებს შუა (1679 წ. Y. XII. 5. Hd – 14164).

ზეგალასშვილი აზარა – ძ მ ა ვერახა ზეგალასშვილისა, იხ.

ზეგალასშვილი ვერანა – ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: ნაზარა, აზარა. მ ი ჰ ყ ი – დ ა ღღმაზა შა[წ]შიასშვილს ზემო ბოენელი კაცისაგან შეძენილი ერთი ღღის მიწა, რომელიც მ ა ს ერგო გაყოფის შემდგომ (1689 წ. ახლო. Hd – 1779).

ზეგალასშვილი ნაზარა – ძ მ ა ვერანა ზეგალასშვილისა, იხ.

ზეგელა – რამაზ ყორღანაშვილის მკვიდრი ყ მ ა, ჰ ყ ა ვ ს შ. ვ ი ღ ე ბ ი: პაპუა, საჭუა. რამაზშია ი გ ი, შვილებით, ეენახით, ათი ღღის მიწით მიჰყიდა თავის განაყოფს, როსტომ ყორღანაშვილს (1679 წ. Qd – 2022).

ზეგელასშვილი//ზეგელაშვილი

ზეგელასშვილი – მ ი ს ი სახლ-კარის ადგილი ყარაღალა რამაზაშვილმა – ყორღანაშვილმა მიჰყიდა ღარემუზ ბეჟანიშვილს (1612 წ. Y. 30. 1450–17/14).

ზეგელასშვილი ეენახა – შუა ბოლნელი, ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: სარკისა და

შერმაზან. მ ი ჰ ყ ი ღ ა ავთანდილ ბარათაშვილს თავისი ზერის პირას მიწა ავეტისას საზღვრამდე (1644 წ. III.27. 1450-33/66).

ზეგელასშვილი ზუბია - ა მ ფ ა, სიონის მელაპე. მ ო წ მ ე ხუგაზა აღიბეგასშვილის მიერ ბოლნელი ეპისკოპოსისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. ბოლო მეოთხ. Hd-9275).

ზეგელასშვილი შირაქა - მ ო წ მ ე ხუგაზა აღიბეგასშვილის მიერ ბოლნელი ეპისკოპოსისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. ბოლო მეოთხ. Hd-9275).

ზეგელაშვილი სარქისა - ძ მ ა ევანეზა ზეგელასშვილისა, იხ.

ზეგელაშვილი სარქისა - მ ო წ მ ე ტერჯვართანასშვილ ტერჯორქორას მიერ პაპია გოგიბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (568 წ. I. 21. 1450-6/49).

ზეგელაშვილი ყაზარა - სამწერელი, „ერთობილ“ სამწერელებთან ერთად მ ი ჰ ყ ი ღ ა პაპია შანშიაშვილს ვენახი (1663 წ. Y.5. 1450-10/9).

ზეგელაშვილი შაყულა - მ ო წ მ ე ბახია ჯუარაშვილის მიერ ბაინდურ შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1676 წ. 1450-9/12).

ზეგელაშვილი შერმაზან - 1644-1675 წწ. ძ მ ა ევანეზა ზეგელაშვილისა, იხ., მ ო წ მ ე: ყაზარა უუზანაშვილის მიერ ბაინდურ გოგიბაშვილი - სათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1668 წ. I.28.1450-6/16), ფინეზას მიერ: გიორგი [ბარათაშვილისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1674 წ. Sd-623 ა) და პაპია გოგიბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1675 წ. II.24. 1450-5/42), ხუგაზა აღიბეგასშვილის მიერ ბოლნელი ეპისკოპოსისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. ბოლო მეოთხ. Hd-9275).

ზედალაშვილი - მ ი ს მიწამდე მიჰყიდა ვარაზა გერმანოზიშვილმა ბერუა ყორღანასშვილს თავისი მკვიდრი უმის, ამოვარდნილი მამუქასშვილის მიწა (1693 წ. YII.24. 1450-16/106).

ზედალაშვილი პაპა - ენაგეთში მცხოვრები, [ბარათაშვილის] ყ მ ა (XYII ს. ბოლო. 1450-33/286).

ზედაშიძე - გოდოვანს მცხოვრები, ს ა ყ ღ რ ი შ ვ ი ღ ი, მ ი ს ი წყალობა დაუმტკიცა მელქისედეკ გენათელმა ივანე [ციორლი]ლადეს, უფრო აღრე ი. გ ი ბაგრაძე შეფეს უწყალობებდა ცირილაძეებისათვის ([1548წ.] Hd-1537).

ზედაშიძე - კახაბერას შვილნი - გოდოვანს მცხოვრები, ამოწყვეტილი ივანე-წიკაძისძეული გლეხები, ფუძელ ორი და კომლად ოთხი, ზ ე დ ა შ ი ძ ე - კ ა ხ ა ბ ე რ ა ს შ ვ ი ღ ნ ი, მელისპირაძე, მამისთვალას შვილნი და მამაგულას შვილნი, ზედაშიძის სათიბის ნახევარი, ბაგრაძე შეფემ უწყალობა ივანე ცირილაძეს (1545 წ. YII.12.კმ. N745).

ზედაძნელაშვილები - საგურამოს მცხოვრებნი, აღექსანდრე მეფემ მ ა თ ი შეწირულება გაიწუხლა სვეტიცხოველს (1579 წ. Sd-464).

ზედაძნელაშვილი | ზედაძნელასშვილი

ზედაძნელაშვილი - სვეტიცხოველის ყ მ ა, მ ი ს ი შეწირულება გიორგი

მეფემ განუახლა სვეტიცხოველს (1447 წ. 1448-5016).

ზედაძნელას შვილი ასათ - ხერკისხევეში მცხოვრები, [ალექსანდრე] მეფემ ი.გ.ი მამულითურთ შესწირა სვეტიცხოველს (1434 წ. 1449-1626).

ზედგინ - მ.ო.წ.მ.ე. პაპუნა დედაბრიშვილის მიერ მღვდელ დავით ზანდა-რაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. Hd-14861).

ზევდგინისძე || ზევდგინიძე || ზედგინიძე | ზედგინიძის შვილი |

ზედგინიძენი

ზევდგინისძე - ა.მ.ი.ლ.ა.ხ.ო.რ.ი, გიორგი მეფემ მას მისცა უენებლობის ფიცი და პირობა ([1460-1465 წწ.] სს. III, N7).

[ზევდგინისძე] - ი.ხ.ს.ე.ნ.ი.ე.ბ.ა. ზევდგინისძის საჩივრის წიგნში: როდესაც გიორგი მეფე ოკუპაციიდან მოსულა, სხვილოსი ამოწყვეტილი დახვედრია. სხვილოსის პატრონს ორი ქალი ღარჩენია, ამათგან ერთი - კოკლი. გიორგი მეფეს უბრძანებია, ეინც კოკლ ქალს შეირთავს სხვილოსურ მამულს მას მიეცემო. [ზ.ე.ვ.დ.გ.ი.ნ.ი.ს.ძ.ე.ს.] შეურთავს ეს კოკლი ქალი და სხვილოსური მამულიც მიუღია (XY ს. ბოლო მეოთხ. Hd-1798).

[ზევდგინისძე] - გიორგი მეფის „თათრებთან“ ლაშქრობისას ზევდგინისძეთა გვაროდან ოცდაცხრა დახოცულა, ერთი ტყვედ ჩაეარდნილა, რომელიც ათაბაგმა აღბულა [ჯაყელმა] თავის ცევე დიდგვაროვან თათარში გააცალა და გაათავისუფლა. ეს ზ.ე.ვ.დ.გ.ი.ნ.ი.ს.ძ.ე. თავის მკვიდრ მამულზე დაბრუნებულა. შემდგომში, როცა აღბულა ათაბაგთან მყოფ გიორგი მეფეს შეთქმულება მოუწყვეს, ქუთაის გვარის კაცს შეთქმულების ამბავი ზ.ე.ვ.დ.გ.ი.ნ.ი.ს.ძ.ი.ს.ათ.ე.ი.ს. შეუტყობინებია, ამ უკანასკნელს კი - მეფისათვის. ღამით მეფის საგებელში ზ.ე.ვ.დ.გ.ი.ნ.ი.ს.ძ.ე ჩაწოლილა და მეფისათვის განკუთვნილი კრილობები მას მიუღია. როდესაც შეთქმულებმა აღმოაჩინეს, რომ მეფის ნაცვლად ზ.ე.ვ.დ.გ.ი.ნ.ი.ს.ძ.ე იწვა საწოლში, აღარ მოკლეს. ამ ერთგულების სანაცვლოდ გიორგი მეფემ მას უბოძა სისხლში - მღვიმე სასაღლაოდ, ახალციხე სამოცი კომლი კაციით, ხუთი დახატული ჩარდახი. ეს ამბავი მოთხრობილია [ზ.ე.ვ.დ.გ.ი.ნ.ი.ს.ძ.ი.ს.] საჩივრის წიგნში (XY ს. ბოლო მეოთხ. Hd-1798).

[ზევდგინისძე] - ძ.მ.ი.ს.წ.უ.ლ.ი ავთანდილ ზევდგინისძისა, რომელსაც იგი უშვილებია. მისი შვილი მომჩივანი ზევდგინისძე, რომელიც ჰყვება, რომ მამამისი თან ჰხლებია ალექსანდრე მეფეს ღარიბობაში ივანე ათაბაგთან ხუთი წლის მანძილზე. ალექსანდრეს გამეფების შემდეგ იგი სხვილოსურ მამულზე დამჯდარა. იგი დათავა ზევდგინისძე ერთგულად ემსახურებოდნენ ალექსანდრე და ვახტანგ მეფეებს. ვახტანგ მეფეს ერთხელ იგი შეუპყრია კიდეც, მაგრამ მალევე დარწმუნებულა მის სიმართლეში და ემამული არ ჩამოურთმეგია (XY ს. ბოლო. მეოთხ. Hd-1799).

ზედგინიძე - გორის მხარეში მცხოვრები, დომენტი კათალიკოსის იგი უყიდა დავით ათანესაშვილისაგან, შემდგომში უწყალობა ხელდადა ხოჯაშვილს (1660 წ. Y.1. Sd-2913).

ზედგინიძე - მის მიერ წილკნის საყდრისადმი ბოძებული შეწირულება და ამტკიცა ვახტანგ ჯანიშინმა (1698 წ. I.9. ქრ. II. S 17).

ზევდგინიძე (ვარ. ზერდგინისძე) ავთანდილ - 1419-1430 წწ. გორის მოურავი და ეზოს ჩუხჩარახნი (1425-1430 წწ. Ad-1524, Hd: 11634, 1340). ჰყავს ძმისწულეები: თაყა, ზევდგინ (1425-1430 წწ. Ad-1524, Hd-11634, 1348). აღექსანდრე მეფემ მას უწყალობა: ქავთარ ქარუშიძე (1425 წ. Ad-1524), სოფლები: „ქალისაგან ნასისხლად“ მიღებული კასხი და იგოეთი და ნაწყალობევი გომნი და ნადარბაზევი (1429 წ. Hd - 11634), განუახლა წყალობა გორის მოურაობისა (1430 წ. Hd - 1348); დაამტკიცა და ლაჩინა სოფელასძის მიერ სვეტიცხოვლისათვის ბოძებული ევნახის უწირულებს წიგნი (1419 წ. ქრ. II: 224); იხსენიებამომჩივან [ავთანდილ] ზევდგინიძის საჩივრის წიგნში: რადგან იგი უშვილო ყოფილა, აუყვანია შვილად მომჩივნის მამა და თავის მამულზე დაუსევამს (XY ს. ბოლო მეოთხ. Hd -1799), სხვა საჩივრის წიგნის თანახმად, იგი დაჯანიბეგ შეიძლება იყენენ თავას შვილნი (XY ს. ბოლო მეოთხ. Hd -1798).

[ზევდგინიძე] ავთანდილ - XY ს. ბოლო მეოთხ. მომჩივანი. ქვეება დარბაზის წინაშე თავისი წინაპრების დამსახურებაზე გიორგი მეფის წინაშე და ამ უკანასკნელის მიერ სხვილოსური მამულის, ახალციხისა და მღვიმის ზევდგინიძეთათვის წყალობის ამბავს (XY ს. ბოლო მეოთხ. Hd -1998), ჩივის დარბაზის წინაშე: ჰყლია ძმა, რომლის შვილად აყვანა მოუსურებია თაყა [ზევდგინიძეს]. მომჩივანი აცხადებს, რომ ნაშვილობის საბუთი ყალბი იყო, რადგან მას აღექსანდრე და გიორგი მეფეებმა ხელრთვა არა ქონდა. ყალბისქმნელობას აბრალებს გაბელისძეს, რომელსაც, თერამე, „გიორგი მეფის წახლენა უნდოდა“ და თავის მდივანს შეადგენის ნაშვილობის ნაცუქარის საბუთი (XY ს. ბოლო მეოთხ. Hd -14904); მისი მამა უშვილებია ავთანდილ ზევდგინიძეს (XY ს. ბოლო მეოთხ. Hd -1799); მისი ბიძები ყოფილან: თაყა (XY ს. ბოლო მეოთხ. Hd -1799), მამისა, ზევდგინ (XY ს. ბოლო მეოთხ. Hd -14903), ძმები: სულმამა (XY ს. ბოლო მეოთხ. Hd: 1800, 14903, 15046), ამილახორი [იბარინდო?] (XY ს. ბოლო მეოთხ. Hd -14903), [ძმისწულე] ზაალ (XY ს. ბოლო მეოთხ. Hd: 1800, 14904 ბ. 15046); მისი მამა, რომელიც უშვილებია ავთანდილ ზევდგინიძეს, და ბიძა, თაყა, აღექსანდრე და ვახტანგ მეფეების ერთგული ყმები ყოფილან (XY ს. ბოლო მეოთხ. Hd -1799); გიორგი და ბაგრატ მეფეების შებრძოლების დროს თან ახლდა გიორგი მეფეს. ბრძოლისას ოცდაოთხი კრილობა მიუღია და ასე დაქრილს წამოუყვანია გიორგი მეფე. მიუხედავად გამოჩენილი ერთგულებისა, [გიორგის] მისთვის ციხე დაუნგრევია, შემდეგ იგი მძასთან ერთად გიორგი მეფეს შეუპყრია და მოუხმოვია მათგან აზნაურიშვილების მოსხმად. მომჩივანი მამა შეჰპირებია მეფეს აზნაურიშვილები გამოშვებას. ამასობაში ზაალ [ზევდგინიძე] დაუქერია გიორგი მეფეს და დამუქრებია ძმებს: „თუ აზნაურიშვილებსა არ მამისხმამ, ზაალს ურუმშის მიესცემო“. მეფეს მომჩივანი დაუქერია, მისი მამა გაულარიბებია. კოპარტში მომჩივანისათვის ზაქარია უბოძებია და შეუთვლია: „აღონს წამამევე და, რაღ შენი მკუთდრი მამული არის, არას დაგაკლებ, ისრევ მოგკეპო“. დარტყევიბულ ზაალს თათარში აგზავნიდა. მომჩივანს ზაალი დაუხსნია. მომჩივანის სიტყვით, ზაალის გულისათვის უმამამული ჩამოართვა მას. გიორგი მეფემ (XY ს. ბოლო მეოთხ. Hd -1800); გიორგი მეფის დარტყევიბისა და ქართლში ბაგრატი

გამეფების შემდეგ მ ო მ ჩ ი . ვ ა ნ ს უთხოვია ბატონ დაკითხისათვის, რომ ყმობოდა ბაგრატს, რათა მ ა ს თავისი მამული მიეღო. დავითი განდგომია თავის ძმას [კონსტანტინეს] და ბაგრატ მეფის ყმა შექმნილა. მ ო მ ჩ ი . ვ ა ნ ი ჰყვება, რომ ახალციხე თავის ბიძას, მამისას წაართვა, წიწამური მცხეთას გამოწირა, ლურჯი ჯანდერი შეიღოს მოსტაცა. ეს მამულეები ბაგრატ მეფეს დაამტკიცებინა. მისგანვე მიუღია გ ო რ ი ს მ ო უ რ ა ო ბ ა, რაშიც მეფისათვის გადაუხდია ასი კოკა ღვინო. ბაგრატ მეფეს მომჩივანის ძმის, ამილახორისათვის, უთხოვია გორში ჩადგომა (საბრძოლველად). ამილახორის ნაცვლად მ ო მ ჩ ი . ვ ა ნ ს გორში თავისი მეორე ძმა, სულამა ჩაუყენებია. ამ ბრძოლაში, როგორც ჩანს, სულამა დატყვევებულა. მის გამოსახსნეულად ცოტაოდენი გამოუღია ამილახორს, დიდი ნაწილი — მ ო მ ჩ ი . ვ ა ნ ს; ბაგრატ მეფეს მ ი ს მამულზე დიდი მალი შეუღია. შემდგომში, ბაგრატის სიკვდილის შემდეგ უზუნასანი განაგრძობდა მალის მოთხოვნას. მ ო მ ჩ ი . ვ ა ნ ს გაუღია თავისი „ხრმლი ნაშოვნი“ ერთხელ — 500, მეორედ — 800 და მესამედ — 900 თანგაყოველივე ამას მ ო მ ჩ ი . ვ ა ნ ი ჰყვება იმისათვის, რომ დაამტკიცოს თავისი კანონიერი უფლება იმ მამულეებზე, რომლებზედაც, მ ა ს , როგორც ჩანს, თავისი ძმა, ამილახორი ეწოდებოდა (XY ს. ბოლო მეოთხე. Hd — 11903); მ ო მ ჩ ი . ვ ა ნ ი ჰყვება ზაალ [ზევედგინისძესთან] მტრობის ამბავს: ძმის, [სულამას] სიკვდილის შემდეგ რძალსა და ძმისწულებს უთხოვიათ მ ი ს თ . ვ ი ს სახლის უფროსობა. მომჩივანი დათანხმებულა, მხოლოდ დაუდებინებია ფიცი სახლი — კაცებისათვის, „თუ გავიყრებით, ერთმანეთსა ნუ წაგახდენთ“. ზაალმა გაუცხა ფიცი, მომჩივანსა და სულამას ცოლს თავს დასხმია ციხეში და დაუღარიბებია ისინი... შემდგომში ზაალი მ ა ს თითქოს შეჰპირებია მშვილობიან ურთიერთობას, მაგრამ მალე უშლია პირი და ქარუმიძის პირით კასპური სთუელი მოუთხოვია მ ი ს გ ა ნ . მ ო მ ჩ ი . ვ ა ნ ს უარი შეუთქვია, რასაც შედეგად ზაალის გამოლაშქრება მოჰყოლია მომჩივანის წინააღმდეგ. მომჩივანი ადგილზე არ დახვედრია და სიკვდილს გადაარჩენილა (XY ს. ბოლო მეოთხე. Hd — 15046); ძმის, [სულამას] სიკვდილის შემდეგ — ჰყვება მომჩივანი — „ესე ყუელა ვალი დამედგა ... ერთი, ვითა: შეილად გამიზრდია ზალ და ბატონობაც მას დაუბარე“. მაგრამ ზაალს უღალატია მისთვის და მოსაეცადედ დასხმია თავს. რძალს მოუსწრია მომჩივანის გადრთხილება და ისიც ცოლ-შვილითურთ გაცლია იქაურობას. ზაალს მ ი ს თ . ვ ი ს სოლალას პირით შეუთქვია, რომ აზნაური შვილები მამულის მომატებას ითხოვენო და მიეციო, ამის შემდეგ „ჩენი (ზაალის მხარის) და ავთანდილის ადგილი არისო“ (XY ს. ბოლო მეოთხე. Hd — 14904).

ზევედგინისძე ავთანდილ — შ . ვ ი ლ ი თაყა ზევედგინისძისა, იხ.

ზევედგინისძე ავთანდილ — ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა როსტომ მეფის მიერ გივი და სვიმონ ზევედგინისძეებს შორის სასისხლო დავის განჩინებაში: ი . გ ი ყოფილა სვიმონის მამა, მოუკლავს გივის პაპა — იმარინდო (1652 წ. Hd — 1805).

ზევედგინისძე ავთანდილ — ძ მ ი ს წ უ ლ ი ზურაბ ზევედგინისძისა, იხ.

[ზევედგინისძე] ავთანდილ — შ . ვ ი ლ ი ხელმწიფის ასულ ანასია, იხ.

ზევდგინიძე ათანასე — მ ა მ ა დავით ზევდგინიძისა, იხ.

ზევდგინისძე—ამილახორი ავთანდილ — იხ. ამილახორი ავთანდილ

ზევდგინისძე—ამილახორი დემეტრე — იხ. ამილახორი დემეტრე

ზევდგინისძე ანდრუყაფარ (ვარ.ამდუყაფარ) — შ.ვ.ი.ლი ბარზი ზევდგინისძისა, იხ.

ზევდგინისძე აღნია — ძ მ ა თაყა ზევდგინისძისა, იხ.

ზევდგინისძე (ვარ. ზევდგინიძე) ბარზი (ვარ. ბარძიმ) — 1523—[1578] წწ. ა მ ი -
ლ ა ხ ო რ ი, შ.ვ.ი.ლი ამილახორ თაყა ზევდგინისძისა, იხ.: ([1527—1556 წწ.]
Hd—2120), 3 ყ ა: ე.ს: ძ მ ე ბ ი: ფარემუზ, იოთამ ([1527—1556 წწ.] Hd—2120),
შ.ვ.ი.ლ ე პ ი: თაყა, ანდრუყაფარ, დემეტრე ([1565—[1578] წწ. Hd: 2174, 2116).
ე დ ა: ე.ვ. ბ ო ღ ა ოკამურ და სამთავისოს საზღვრებზე ერეკლე [მუხრანის] ბატონი-
შვილს. ამავე საქმეზე ადრე დავა ქქონიათ თაყა ამილახორისა და მაგრატ მუხ-
რანის ბატონს, მაგრამ მაშინ ეს დავა არ გადაწყვეტილა. სამეფო სასამართ-
ლოს გადაწყვეტილებით, ბარძიმ ა მ ი ლ ა ხ ო რ ს ერეკლესათვის და
გულბად ნასიძისათვის უნდა წაეყენებია მოფიცებები: ოთხი ნასიძის სწორი კა-
ცო, ორი აზნაური შვილი, თორმეტი სამთავისელი, სხუილსეული და იგოელი გლე-
ხი ([1543—1558 წწ.] Hd—13750); შ ა ს მისცეს პირობა: ლუარსაბ მეფემ—
მფარველობისა, მოხისის წყალობისა და ლაზნელისძეთა ნაანდერძევი მამულის
დამტკიცების შესახებ ([1527—1556 წწ.] Hd—2120), გიორგი მეფემ— წყალო-
ბისა და მფარველობის შესახებ ([1565—1578 წწ.] Hd—2174), დაუთხანმა, რომ
დაუტოვებდა ქართლის და სომხეთის, აგრეთვე ქალაქისპირა მამულებს, რომლე-
ბი ამილახორს დაუთხანის მამის (ლუარსაბ მეფის) დროს ეკავა, აგრეთვე —
ლაზნელიძის მამულს ანდერძის პირობების მიხედვით, არ მოუშლიდა სამთა-
ველის მიერ მიცემულ პირობას მამულის თაობაზე და— შთამომავლობით ამი-
ლახორობას ([1569—1578 წწ.] Hd—2116).

[ზევდგინიძე] (ვარ. ამილახორი) ბარზი (ვარ. ბარძიმ) — [1556]—1613 წწ. შ.ვ.ი-
ლი ამილახორ თაყა ზევდგინიძისა, ი. ა. 3 ყ ა: ე.ს ძ მ ე ბ ი: იოთამ 15[9]წ
1598 წწ. (1450: 25/93, 25/91), დემეტრე (1609 წ. Ad—1208), [ბ ი ძ ა შ.ვ.ი.ლი
ი] ფარემუზ (1598—1609 წწ. 1450: 25/93, 25/91, Ad—1208. აქ შიითთებუ-
ლი საბუთების და მათი პირების თარიღებში დიდი სხვაობაა: 1516, 1518, 1538,
1596 და 1598 წლები, ჩვენ სარწმუნოდ მივიჩნით უკანასკნელი ორი თარიღი).
შ.ვ.ი.ლი თაყა (1613 წ. Ad—12 ბ). შ.ვ.ი.ს წ ო რ ა: საყვირეთის მძრთისმშო-
ბელს დავითბერისძე, წუწასძე, გოგისძე, საგიაშვილი და წურჩინასძე მამულებით;
აგრეთვე — საწინსკელი მიწა და წინუბანს— გებზუარი. დაავალა პეტრე დეკა-
ნოზს ყოველ ღვთისმშობლობას გადაეხადა ალაპიერთი ცხვრით (15[9]წ წ. 1450—
—25/93), ამავე ეკლესიას შესწირა ზაბილონის დეკანოზობის დროს ზე დღულე-
თი და გაიჩინა ალაპი (1598 წ. 1450—25/91); შ ა ს უწყალობა: ლუარსაბ მე-
ფემ სომხითში სოფელი დიდ მახრალაჯი, ზემოსობისი და ატენში ზვარი (1608 წ. VIII.
4. Hd—2009), მანვე უწყალობა მ ი ს ი ბიძაშვილს, ფარემუზის მამული, სახასო ყური,
ჯუჯიჯური, ახმაჯი, ავხანანი; აგრეთვე — აზნაური შვილი მალრანელი, ტარსაიქო-
შვილები ზალია და ლამაზუნა, შანაშვილი ივანე, ყანჩაელი გოსტაბ, ძაგანნიშვი-
ლი შოშიტა მამულებით (1609 წ. III. 10. Ad—1208); არსენიმ [ზევდგინისძეთა]

სახლის მწირველმა], [სამთავისის საყდარში] მ ა ს წარუდგინა ძველი, 1513 წ. საბუთი, რომლის საფუძველზეც მოითხოვა წყალობის განახლება. ეამთა ვითარებაში არსენის მამული განახეკებულა და შიომ და ზევდგინ [ზევდგინი - ძეგბის] მოსახსენებლად დაწესებული ორიდან მხოლოდ ერთი ალაპი დარჩენილა. ბ ა რ ზ ი მ ისევე აღადგინა ორი ალაპი და განაწესა წირვის დღეები შიომისა და ზევდგინისათვის ცალ-ცალკე. სხვა ვალდებულებებისაგან არსენი გაათავისუფლა (1613 წ. 111.13. Ad.-12 ბ); მ ი ს ი ნაქონი სოფელი მახრალაჯი [სვიმონ მეფემ] უწყალობა [ქაიხოსრო ბარათაშვილს] (1630 წ. 1.27.1448-598).

ზევდგინისძე ბეჟან - შ ე ი ლ ი თაყა ზევდგინისძისა, იხ.

ზევდგინისძე გივი (ვარ. გიუნა) - 1633-1661 წწ. ჰ ყ ა ვ ს: პ ა პ ა იმარინდო (1652 წ. Hd-180 ა), ბ ი ძ ა შ ე ი ლ ი თამაზა (1646, 1661 წწ. Hd-2133, 1450-35/135). როსტომ მეფემ მ ა ს უწყალობა მ ი ს ი ბიძაშვილის, თამაზას ნაქონი მამული კარაში (1646 წ. Y111.21.Hd-2133); უ წ ყ ა ლ ო ბ ა: თავის ყმას, ქვეთარ ეგაძეს საეკვილაური საკომლო (1633 წ. Ad-1960), მასვე-საეკვილაურში ორი კომლი გლეხი: კარაქაშვილი და სალუყაზანასშვილი მამულეებით, აგრეთვე ძევერის, ვარძისა და ფხვენისის მოურაობა (1647 წ. Ad-1102); ს ა ს ი ს ხ ლ ო და ე ვ ა კქონდა სვიმონ ზევდგინისძესთან (1652 წ. Ad-1805); მ ი ს და თამაზის ნაქონ სასისხლო მიწებზე როკიკა შალიკაშვილმა, შაჰნავაზის ნებართვით, დაასახლა ქუთათეთრისიდან აყრილი გლეხები (1661 წ. Y1. 4. 1450-35/135).

ზევდგინისძე (ვარ. ზევდგინისშვილი) გიორგი - 1678-1693 წწ. მუხრანის სახლთუხუცესი (1678-1693 წწ. Hd: 2823, 3135, 1450-37/76), ბ ო ქ ა უ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი (1682 წ. Hd-3135). ჰ ყ ა ვ ს: [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] დათუნა (1678 წ. Hd-2823), ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: რამაზ, ქაიხოსრო (1678, 1693 წწ. Hd-2823, 1450-37/76). მ ა ს განუახლა ნაზარალი-ხანმა თეიმურაზის მუხრანბატონობის დროს მიღებული სახელოს-მუხრანის სახლთუხუცესობისა და მამულის წყალობა (1693 წ. 1450-37/76); ი ყ ი დ ა დათუნა ტატისშვილისაგან ყ მ ე ბ ი: ძამუჯა და მამუჯა, შემდეგ ეს ყმები გაქცეულან. მათ სანაცვლოდ მიიღო რამაზა კურტანიძე და მისი შვილები: ზაქურტა, იორდანე, დათუნა და ერთი ცოლ-ქმარი ორი შვილით (1678 წ. Hd-2823); მ ო წ მ ე: ნინია ბაბუსიძის მიერ აშოთან [მუხრანის ბატონისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. 111. 1461-3/131), იასე ტერტერასშვილის მიერ თეიმურაზ მუხრანის ბატონისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. XI.15.Hd-3135).

ზევდგინისძე გიორგი - შ ე ი ლ ი დემეტრე ზევდგინისძისა, იხ.

ზევდგინისძე გოსტომ - მ ა მ ა შოთა ზევდგინისძისა, იხ.

[ზევდგინისძე] გურამ - ამილახორთან ერთად ე დ ა ვ ე ბ ო დ ა კათალიკოსს წინამურის საზღვრებზე (XV ს. მიწ. 1449-1628).

[ზევდგინისძე] გუარამ - შ ე ი ლ ი ხელმწიფის შვილ ანასი, იხ.

ზევდგინისძე დავით - ჰ ყ ა ვ ს: მ ა მ ა ათანასე, შ ე ი ლ ი ოთარ. მ ი კ.

უიღა პაპა ხოჯას შვილს ნასყიდი მამული „სარბევი“ ჯიჯრაშენი მამამისის, ათანასეს ქვაბამდე, მტკერამდე, ლიახეს ქვევით სანაოთი, გორის მხარეზე – წყლისპირით (1636 წ. Qd-1988).

ზედგინიძე დაეთა – ჰყავს [სახლიკაცი] ზაალ. მისი ნაქონი მამულები ერედეს, ვანათს, მელვრეკის და შერთულს როსტომ მეფემ უწყალობა გიორგი ცალქალამანიძეს (1649 წ. 1450-37/47).

ზედგინიძე დათუნა – [სახლიკაცი] გიორგი ზედგინიძისა, იხ.

ზევდგინიძე დემეტრე – შვილი ამილახორ ბარზი ზედგინიძისა, იხ.

ზევდგინიძე დემეტრე – ძმა ამილახორ ბარზი ზედგინიძისა, იხ.

ზედგინიძე დემეტრე – სახლთუხუცესი, ჰყავს შვილები: გიორგი, იოთამ, სვიმონ. კათალიკოსს მიაჩნდა იესე დედაბრძოლის ნასიხლი მამული, რომელშიც მას ტყვე „დაეხარჯა“. სამაგიეროდ იესეს მისცა ვარდისუბანს ფირანი შვილისეული წისკვილი და ვენახი – კოზმანაშვილის კარზე. ქალაქში ჰყავდა მეუღლე ქაიხოსრო ავალიშვილი, მას მისცა ვალის დასაფარავად იესეს ძმისწული. იესეს კი სამაგიეროდ უბოძა „ქნადაში ათი ღლის მიწა და ათი ღლის ნაფუძარი ძლიას კარზე (XYII ს. Y.1.Sd-67).

ზედგინიძე ერასტი – დამწერი და მოწმე დემეტრე ზედგინიძის მიერ იესე დედაბრძის შვილისათვის მიცემული ვალის დაბრუნების წიგნისა (XYII ს. Y.1. Sd-67).

ზევდგინიძე ვარჯან – მოწმე ზედგინი ზედგინის შვილის მიერ ლომენტი წილკენლისათვის მიცემული ყმათა ნასყილობის წიგნისა (1698 წ. II. 2. 1448-2349).

ზევდგინიძე ვახტანგ – იგი ელავებოდა სვიმერნელს ჩაბაშვილებს. ვამო. დაევა ვაარიგეს რევაზმა, როსტვეანმა, ზაალმა და ადამმა. ჩაბაშვილები ვახტანგს არგუნეს, რადგან აღმოაჩნდა „ნაბჭობი წიგნი“, რომლის თანახმად, ისინი მას ნასისხლად რგებია (XYI ს. Ad-1791).

[ზევდგინიძე] ზაალ – იხსენიება მომჩივან [ავთანდილ] ზედგინიძის საჩივრის წიგნებში: გიორგი მეფეს ბაგრატიან ქუთაისში შებრძოლების შემდეგ, მომჩივანი და მისი ძმა დაუქერია და უბრძანებია მათთვის აზნაურიშვილების მოსხმა. მომჩივანის ძმა დაჰპირებია მეფეს ბრძანებულს შესრულებას. ამასობაში მეფეს ზაალ დაუქერია და მომჩივანის ძმისათვის შეუთვლია: „თუ აზნაურიშვილებსა არ მამისხამ, ზაალს ყურუმშის მიგსცემო“. ზაალს მეფე მართლაც უპირებდა თურმე „თათარში ტყვედ გაგზავნას“, მაგრამ მომჩივანს იგი დაუხსნია: „ასრე ვთქვი: ჩემს გუარას კაცი მისდღეჩივა თათარჩივა არ დატყუებულა, ამას რასათვის ვიქ, რომე ისი ტყუელ წაიყვანონ?“. მომჩივანი გიორგი მეფის მიერ მისთვის ყმა-მამულის დაკლებას ზაალის გამოხსნას აბრალებდა (XY ს. ბოლო მეოთხ. Hd-1800), მომჩივანი ჰყვება, რომ ძმის სიკვდილის შემდეგ უფიქრია: „შვილად გამიზრდია ზალ“ – და ბატონობაც მას დაუპირეო. მაგრამ ზაალის მას თავს დასხმია და მოკვლა დაუპირებია. მომჩივანს რძლისაგან შეუტყუვია ზაალის ჯანზრახვა და გახიზნულა. ზაალმა შეუთვალა: „ჩუენი აზნაურის შვილი-

ბი ამას გუუებნებთან: ჩუენ მამული მოგუეუო და მოგუემატო და მას უქ[ან]-ის ჩუენი და აეთანდილის ადვილი არისო". მომჩივანი ზ ა ა ლ ის ამ მოთხოვნას უსამართლოდ მიიჩნედა (XY ს. ბოლო მეოთხ. Hd-14904 ბ), მომჩივანი ჰყვება, როგორ გაუტეხია ფიცი ზ ა ა ლ ს და თავს დასხმია მისი სახლის წევრებს ციხეში. შემდგომში, ნადირობისას, საამს უშუამაველია. გადამტკრებულთა შორის და თითქოს შეთანხმებულან კიდეც, მაგრამ შემდეგ ზ ა ა ლ ს ქარუმიძე მიუგზავნია მომჩივანისათვის და კასპური „სთუელი“ მოუთხოვია. მომჩივანს არ მიუცია და ზ ა ა ლ ს მის წინააღმდეგ გაულაშქრია (XY ს. ბოლო მეოთხ. Hd-15046).

ზედგინიძე ზაალ - [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] დავითა ზედგინიძისა, იხ.

ზედგინიძის შვილი ზაზა - შ ე ი ლ ი ფარსადან ზედგინიძისა, იხ.

[ზედგინიძე] ზევდგინ - მ ო წ მ ე („გამთავებელი“) ლაჩინა სოლოლასძის მიერ სვეტიცხოვლისათვის მიცემული კენახის შეწირულების წიგნისა (1419 წ. ქრ. II.224-225).

ზედგინიძე ზევდგინ - 1419-1453 წწ. ე ზ ო ს ჩ უ ხ ჩ ა რ ე ხ ი და გ ო რ ი ს მ ო უ რ ა ვ ი (1453 წ. Ad-1531). ჰყავს: ბ ი ძ ა აეთანდილ ზედგინიძე, იხ., [ძ მ ის წ უ ლ ი] აეთანდილ, [შ ე ი ლ ი?] იმარინდო. მ ა ს გა ნუახლა გიორგი მეფემ ადრე აღექსანდრე მეფისაგან ბოძებული და შემდეგ დაბეზუებით ჩამორთმეული ყმების, ქარუმისძეების წყალობა (1453 წ. XI. 13. Ad-1531).

ზედგინიძე ზევდგინ - გარდაცვლილი ძ მ ა ამილახორ თავა ზედგინიძისა, იხ., მ ი ს ი სულის მოსახსენებლად თავამ სამთავისის საყდარს შესწირა ყმა-მამული და გაუჩინა მწირველი (1513 წ. Ad-12 ა); უამთავითარებო საგან მ ი ს ი სამწირველო მამული განახევრებულა. ამილახორმა ბარზი ზედგინიძემ განუახლა მამულის წყალობა მ ი ს მწირველს- არსენის და დაავალა ზ ე ე დ გ ი ნ ი ს სახელზე წირეა-აღაპის გადახდა (1613 წ. III. 13. Ad-12 ბ).

ზედგინის შვილი (ეარ. ზედგინიძის შვილი) ზევდგინ - კონსტანტინე მუხრანის ბატონიშვილის [ა ზ ნ ა უ რ ი] (1698 წ. 1448-2349). „თათრის ვალის“ გადასახდელად ძალზე შეავიწროვა თავისი ყმა- ვარდისუბნელი როსტომა როსტომაშვილი ოჯახითურთ. როსტომაშვილები მ ა ს გაექცნენ და წილკნის ღმრთისმშობელს შეეწირნენ. ზ ე ე დ გ ი ნ მ ა გაქცეული ყმები მიჰყიდა წილკნელ ლომენტი გილაშვილს (1698 წ. II.2.1448-2349, 1698 წ. Ad-1501-გ).

ზედგინიძე ზურაბ - 1647-1659 წწ. ჰყავს: შ ე ი ლ ი იასე, ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: იოთამ და აეთანდილ. მ ი ჰყ ი და გივი ამილახორს ძეგერას მცხოვრებთ ასალური მამულით, ბერუა თავისი და ბიძის მამულებით, შიქელის კერძი ახალშენი ბაგა ორი ხოდაბუნით, იმერლის მამული, ქრისტესია მამულთ; საბარამაშვილოში თავისი კუთვნილი სახნავი (1659 წ. Hd-2119); მ ო წ მ ე გივი ზედგინიძის მიერ ქავთარ ევაძისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1647 წ. Ad-1102).

ზედგინიძე თამაზა - ბ ი ძ ა შ ე ი ლ ი გივი ზედგინიძისა, იხ., ამილა-

ბორი-ედაეგებოდა. გიორგი იაღლუზიშვილს-სოფელ ჭებენისში თ ა მ ა ზ ზ ე დ გ ი ნ ი ძ ი ს . ე უ ლ ყნა-მამულზე (1659 წ. XI. : I. Hd-1533); მის დაჯიუნა ზედგინიძის ნასისხლ მამულზე რაქია შალკაშვილმა, შანსა-ზის ნებათვით, დაასახლა ქუთათეთრისიდან აყრილი მესხი. გლეხები (1661 წ. XI. : 4. 1450-35/135).

ზევდგინიძე თაყა - ჰ ყ ა ე ს : მ ა მ ა მამისა, შ ე ი ლ ე ბ ი : ავთანდილ, ჯანიბეგ. ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა მომჩივან [ზევდგინიძის] საჩივრის წიგნში: მ ი ს ი მამა ყოფილა მამისა, ხოლო შვილები- ავთანდილ და ჯანიბეგ (XY ს. ბოლო მეოთხ. Hd-1798).

ზევდგინისძე თაყა - 1425-1459 წწ. ა მ ი ლ ა ხ ო რ ი (XY ს. ბოლო მეოთხ. Hd-1799), მ ო ლ ა რ ე თ უ ხ უ ო ე ს ი (1429-1459 წწ. Hd-11634, 1449, 1479, 1654), ქ ე ი ს ლ ი ვახტანგ მეფისა, იხ., ჰ ყ ა ე ს : ბ ი ძ ა ზევდგინისძე ავთანდილ, იხ., თ ა ნ ა მ ე ო ო ხ ე რ ე მამქაან (1433 წ. ახლო. ქრ. II. 241), ძ მ ი ს წ უ ლ ი [ავთანდილ] ზევდგინიძე, იხ., შ ე ს წ ი რ ა : თეოდორე კათალიკოსის თხოვნით სვეტიცხოველს- აბულახტარისძეთა ნაქონი, შემდეგ კი მეფეთაგან მ ი ს თ ე ი ს ბოძებული ნასოფლარი ქვეში, ნაცულად იმ ორი კარბელი გლეხისა, რომლებიც თ ა ყ ა ს შუეწირაგს სვეტიცხოვლისათვის საკანონოდ პირველი ცოლის. გაშვებასა და მეორის შერთვასთან დაკავშირებით, გაიჩინა სვეტიცხოველში ალაბა (1433 წ. 1449-1479); ამავვე სოფლის შეწირულება გ ა ნ უ ა ხ ლ ა სვეტიცხოველს დავითის კათალიკოსობის დროს (1459 წ. ახლო. 1449-1664); დ ა ა ს ა ხ ლ ა და ა ა შ ე ნ ა ორასი წლის მანძილზე მიტოვებული სოფლები: კოდისწყარო, [...]ბებთი, ხატისუბანი. ეს სოფლები შესწირა შიომღვიმის მონასტერში მ ი ს თ ე ი ს აშენებულ ცალკე ეგვიტერს. შ ე ს წ ი რ ა აგრეთვე სხუილოსს ბიშოპიშვილი და სხვა ნასყიდი მიწები. გაიჩინა მღვიმის მონასტერში ალაბები თ ა ვ ი ს თ ე ი ს და თავისი მეუღლისათვის (1433 წ. ახლო. ქრ. II. 241); ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა [ავთანდილ] ზევდგინიძის საჩივრის წიგნში: ბავშვობაში მ ა ს ზრდიდა ბარათა [ქაჩიბასძე], შემდეგ ერთგულად ემსახურებოდა ალექსანდრე მეფეს, ყოფილა ქ ე ი ს ლ ი ვახტანგ მეფისა, მის დროსვე გამხდარა ა მ ი ლ ა ხ ო რ ი ვახტანგს შემდგომში მ ი ს ერთგულებაში ეკუთ შეჰპარვია და შეუპყრია, მაგრამ დამნაშავედ აღარ უცვნია და არც ქონება ჩამოურთმევია (XY ს. ბოლო მეოთხ. Hd-1799), მოუსურვებია ერთ-ერთი ზევდგინიძის, (მომჩივანის ძმის), შვილად აყვანა.

ამისათვის კი მ ა ს ესაკიროებოდა თავადთა მოწმობა და მეფის ხელრთვა. მომჩივანი [ზევდგინიძის] მტკიცებით, თ ა ყ ა ს ეს აღვილად შეეძლო გაეკეთებინა, მაგრამ ასეთი საბუთი მ ა ს არ შეუდგენია. წარმოდგენილი ნაშვილობის წიგნი, მომჩივანის სიტყვით, ყალბი იყო, მას გამგლისძის მღვინის ხელრთვა ქონდა მეფეთა ხელრთვის ნაცულად (XY ს. ბოლო მეოთხ. Hd-1904-ა).

ზევდგინიძე თაყა - 1513-1543 წწ. ა მ ი ლ ა ხ ო რ ი, ჰ ყ ა ე ს : ძ მ ე ბ ი : აღნია (1513, 1523 წწ. Ad-12 ა, 1449-1536 ა), შიარშ, ზევდგინ (1513 წ. Ad-12 ა), თ ა ნ ა მ ე ო ო ხ ე რ ე დანასკერტელის ასული ულუშაია (1523 წ. 1449-1536 ა), შ ე ი ლ ე ბ ი : მონაზონი თომა, ამილახორი ბარზი, იხ., ავთანდილ, ფარემუხ, იოთამ, ბეჟან (1523 წ. 1449-1536 ა). შ ე ს წ ი რ ა : ასამ-

თავისის ტაძარს, თავისი გარდაცვლილი ძმების, შიომთავისა და ზევდგინის მოსახსენებლად სოფელი ნაღარბაზევი, კასპს—ორი: ევენახი: ერთი — შარვანელა—შვილისაგან ნაყილი, მეორე — საკუთარი. გაშენებული, რეკს—ნასყიდი გარეყონული ვენახი და გაიჩინა ორი მწირველი, მამა—შვილი—ბეშქანასძე შარკოზ და მისი შვილი დანიელ (1513 წ. Ad—12 ა), შიომღვიმის მონასტერს—ახლად გარდაცვლილი შვილის—ბეჟანის სამწირველოდ: კასპში ბელიანაური ევენახი, ჯაქიკურული გუონისთავი პური—ცხრა კაბიწი (ნახევარი იფქლი და ნახევარი ქერი), ტფილისში—ვაჟარი გულისადებ ახუსება შვილი მისი მამულითა და ქულბაქით, რომელიც წელიწადში ექვს ლიტრ ზეთს, სამ ლიტრ ცვილს, ნახევარ ჩარქ საქმევებს, ნახევარ ლიტრ საპატრუქებს და ოცი თანგის თევზს გამოიღებდა, ვაჟანა ორი ალაბი (1523 წ. 1449—1536 ა); მონაწილეობა მონიღო: გუგუნა, ქუმსი და სხვა ბარათაშვილებს, გაყრაში (1523 წ. Ad—1299 ა), ფარიშატ და გიორგი ბარათაშვილებს, გაყრაში (1543 წ. IY.20.Hd—10381); იხსენიებ: გუგუნა ბარათაშვილის მიერ სიონის ღმერთისმშობლისათვის მიცემულ სოფელ ხეკორძის შეწირულების წიგნში აღნიშნულია, რომ იგი ბარათაშვილების გაყრის დროს „შუა დამხლოში“ ყოფილა (1523წ. 1449—1537), იგი დაპატრონებია სვეტიცხოვლის ყმებს, თავჯდომელებს, აღნიშნულია სვეტიცხოვლის დაკარგული მამულების ნუსხაში ([1519—1530 წწ.] 1449—1619), ბარზო ამილახორსა და ერეკლე მუხრანის ბატონიშვილს შორის ოკამურ და სამთავისის მიწებზე დავის წიგნში ნათქვამია, რომ იგივე დავა ჰქონიათ თაყასა და მუხრანის ბატონ ბაგრატს ([1543—1558 წწ.] Hd—13750), იგი და მისი მეუღლე ულუბია, რომელსაც მღვიმის მონასტრისათვის შეუწირავს ევენახი, მოხსენიებულნი არიან წინამძღვარ მელქისედეკ ყანჩაელის წყალობის წიგნში დემეტრე ძაბახიძისადმი (1654 წ. 1449—1875).

[ზევდგინიძე] (ვარ.ამილახორი) თაყა—ამილახორი, შვილი ამილახორ ბარზო ზევდგინიძისა, იხ. კვ. 3 ა. ვ. ს: ძმისწული ფარემუზ, [შვილი ბი]: იოთამ, ბარზო. სვიმონ მეფე მას შეჰპირდა მფარველობასა და წყალობას იმ პირობით, რომ თუკი სვიმონ და ალექსანდრე მეფეები ერთმანეთს დაემღვრებოდნენ, მას სვიმონისათვის უნდა დაეკირა მხარი ([1578—1600წწ.] 1448—8752).

[ზევდგინიძე] თაყა—შვილი ამილახორ ბარზო [ზევდგინიძისა], იხ.

ზევდგინიძე თომა—მონაზონი, შვილი ამილახორ თაყა ზევდგინისა, იხ.

ზევდგინიძე იასე—აზნაური შვილი, მერიქი ფეთუხუცე სი, შაჰნავეზმა იგი გაატანა [თავის ქალს] მხოტეში (1667წ. YII.27. Hd—1624)

ზევდგინიძე იასე—შვილი ზურაბ ზევდგინიძისა, იხ.

ზევდგინიძე იასე (ვარ.იესე)—1690—1694 წწ. მონაწილე: შიომთავისის მიერ დავით ჯავახიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. III.12. Sd—554), აბრამ ბიბიაშვილის მიერ დავით ჯავახიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1694 წ. YI.12. Sd—561).

ზევდგინიძე იესე—ძვევრაში ჰყავდა მეკოლისპურე ყმები (1700 წ. 1448—

3602).

ზევდგინისძე ივანე - მ ო წ მ ე პ აადა საგინაშვილის მიერ საამ [საგინა-შვილისათვის] მიკუმული სამამულე დაეის გარიგების წიგნისა (1628 წ. 1450-26/79).

[ზევდგინისძე] იმარინდო (ვარ. ამირინდო) - ა მ ი ლ ა ხ ო რ ი, [შ. ვ ი: - ლ ი ჟ] ზევდგინ [ზევდგინისძისა], იხ., უცნობ კათალიკოსსა და ამილახვარს შორის წიწამურზე დაეის გარიგების წიგნში აღნიშნულია, რომ მ ი ს ი ამილახვარობის დროს ბაგრატ მეფეს ლუღასბერძე და ინასარძე დაუნიშნავს შუა დამხდომებად წარსულში ასეთივე დაეის გარჩევის დროს (XV ს. ბოლო მეოთხ. 1449-1628).

ზევდგინისძე იმარინდო - პ ა პ ა გივი ზედგინისძისა, იხ., ი ხ ს ე ნ ი ე ბა: მ ი ს ი შვილისა და თამაზ ზედგინისძის მამული ძევერა როსტომ მეფემ უწყალობა რომ შალიკაშვილს (1633 წ. 1450-35/136), სიმონ და გივი ზედგინისძეებს შორის სასისხლო დაეის წიგნში მოთხრობილია, რომ გივის პაპას, ი მ ა რ ი ნ დ ო ს, სვიმონის „ბებერა გაუწბილება“, რის გამოც გივის სახლს უნდა გადაეხადა სვიმონის სახლისათვის სისხლის საფასური. საფასური არ გადაუხდიათ, ამიტომ, სვიმონის მამამ, ავთანდილმა, მოკლა გივის პაპა ი მ ა რ ი ნ დ ო (1652 წ. - დ 1605).

ზევდგინისძე იმარინდო - შ. ვ ი ლ ი ხელმწიფის შვილ ანასი, იხ.

ზევდგინისძე იოთამ - შ. ვ ი ლ ი ამილახორ თაყა ზედგინისძისა, იხ., ძ მ ა ამილახორ ბარზი ზედგინისძისა, იხ.

[ზევდგინისძე] იოთამ - ძ მ ა ამილახორ ბარზი ზედგინისძისა, იხ.

ზევდგინისძე იოთამ - ძ მ ი ს წ უ ლ ი ზურაბ ზედგინისძისა, იხ.

ზევდგინისძის შვილი იოთამ - შ. ვ ი ლ ი ფარსადან ზედგინისძისა, იხ.

ზევდგინისძე იოთამ - შ. ვ ი ლ ი დემეტრე ზედგინისძისა, იხ.

ზევდგინისძე შამისა (ვარ. შამია)

[ზევდგინისძე] შამისა - იხსენიება მომჩიუნ [ზევდგინისძის] საჩივრის წიგნში. ი. გ ი უოფილა თაყას მამა (XV ს. ბოლო მეოთხ. Hd - 1798).

[ზევდგინისძე] შამისა - იხსენიება [ავთანდილ] ზედგინისძის საჩივრის წიგნში: ი გ ი ა ბ ი ძ ა მომჩივანისა, რომელსაც მ ა მ ი ს ა ს ა თ. ვ ი ს წ ა ურთმევეთ ახალციხე (XV ს. ბოლო მეოთხ. Hd - 14903).

ზევდგინისძე შამია - პ ყ ა. ე ს თ ა ნ ა მ ე ე ხ ე დ რ ე გულქან. შ ე ს წ ი რ ა შიომღვიმის მონასტრის ახატანს ბატური. ეენახი და ოთხი რუ, რომელიც შარაშისძისა და ბეშქენის შვილის ეენახებს ესაზღვრებოდა. გაიჩინა ორი ალაპი თაყისთვის და გულქანისათვის (1475 წ. 11.10. 1449-1530).

[ზევდგინისძე] შამისა - ა მ ი ლ ა ხ ო რ ი, შეუთვალა ღორთოყოს კათალიკოსს თხოვნა, რომ მ ი ს მიერ გაჩენილი ალაპი არ მოეშალა, ხოლო შეწირული ზვარი, სასახლე და გლეხები სახასოდ დაეპირა (1504 წ. 1449-1491).

ზევდგინისძე (ვარ. ამილახვარის შვილი) შამისა - შეურთავეს სულხან კორინთლის ასული, რომელიც „ჩუქლის წესით“ არ ერგებოდა. ამიტომ შიართვა კვერტიცხოველს, კათალიკოს ღომენტის დროს, საყანოლ - კირბლიდან სახანო ხო დაბუნი მონასტრის ხოლაბუნის გაყოლებაზე ([1556-1559 წწ.] 1449-1499).

ზედგინიძე მერაბ - 1680-1681 წწ. მუხრანის მცხოვრები, მ ო წ მ ე: დათუ-
ნა ლედანის შვილის მიერ აშოთან [მუხრანის ბატონისათვის] მიცემული მამუ-
ლის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. 1461-3/130), ნინია ბაბუსიძის მიერ აშოთან
[მუხრანის ბატონისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1681წ.111.
1461-3/131).

ზედგინიძე მიროან - [ძ მ ა] შოთა ზედგინიძისა, იხ.

ზედგინისძენი - მ ა თ ი ნასყიდი ყოფილა წიწამური, რომლის საზღვრებ-
ზე იმარინდო ამილახვარსა და კათალიკოსს ჰქონიათ დაეა. ეს დავა გრძელდ-
ბოდა ამილახვრის შვილ გუარამ [ზედგინიძის] დროსაც (XY ს. მიწ. 1449-1628).

ზედგინიძენი - ძალისაში მცხოვრებნი, შედიოდნენ წილკნელის სამწყსოში.
მ ა თ ი სახლის უფროსი კაცი ან მისი ცოლი თუ გარდაიცვლებოდა, წილკნე-
ლისათვის უნდა მიერთშიათ: კაცზე მთელი ნიშანი, შეკაზმული ცხენი, გადასა-
ხურავი ერთი თავისი, ერთი- წილკნელისა, სუფრის იარაღი. ქალზე- კაბა, ტყა-
ვი ან ტოლომა, სარტყელი, ღილი, ბეჭედი, თავსახურავი, ერთი გადასახურავი
წილკნელისათვის: თუ უცოლო ზ ე დ გ ი ნ ი ძ ე გარდაიცვლებოდა, წილკნე-
ლისათვის ერთი საწირავი და ერთი გადასახურავი უნდა მიერთშიათ, მღვდლისათ-
ვის- სახუცო ხარი და მარჩილი (1669 წ. 1448-5013).

ზედგინიძე ოთარ - შ ვ ი ღ ი დავით ზედგინიძისა, იხ.

ზედგინიძე რამაზ - ძ მ ი ს წ უ ლ ი გიორგი ზედგინიძისა, იხ.

ზედგინიძე სვიმონ - ჰ ყ ა ე ს: მ ა მ ა - ავთანდილ, გ ა ნ ა ყ ო ფ ი - გ ო
ვი ზედგინიძე. ს ა ს ი ს ხ ლ ო და ვ ა ჰ ქ ო ნ და გივის სახლთან. უჩი-
ვის გივის, რომ მის სახლიკაცს ს ვ ი მ ო ნ ი ს სახლიკაცი მოუკლავს, გი-
ვის პაპას კი - ს ვ ი მ ო ნ ი ს ბებერა „გაუწბილებია“. განაჩენით, გივის
სახლს უნდა სისხლი გადაეხადა ს ვ ი მ ო ნ ი ს სახლისათვის. მათ სისხლის
ფასი არ გადაუხდიათ, რის შემდეგაც ს ვ ი მ ო ნ ი ს მამას- ავთანდილს,
გივის პაპა- იმარინდო მოუკლავს. გივი ამ ბრალდებებს უარყოფდა, ს ვ ი -
მ ო ნ მ ა დაასახელა ძველი განაჩენის წიგნი, რომელშიც დადგენილი ყოფი-
ლა გივის სახლზე შეწერილი საუბატო და სისხლის საზღაური. ეს წიგნი იმ-
ჟამად დაკარგული ყოფილა. სასამართლომ, რომლის შემადგენლობაში შედი-
ოდნენ: ვეზირი აღამონი, მღვივანბეგი როინ ჯაფახიშვილი, გიორგი ამირეჯიბი,
მღვინები: ავთანდილ მარტიროზიშვილი და ბირთველ თუმანიშვილი, კარის მწე-
რალი ფირალი, დაადგინა: ს ვ ი მ ო ნ ს უნდა მიეყვანა ორი „უბეტრო“ შე-
სახელებული მოწმე, საპატოო კაცის შეილები, ორიც ამოერჩია თავისი სურვი-
ლით და მათთვის დაეფიცებნათ. თუ მოფიცებები დაადასტურებდნენ ს ვ ი -
მ ო ნ ი ს სიმართლეს, მაშინ გივის იმარინდოს სისხლის ფასი უნდა გამოეჭ-
ეთა და დანარჩენი ძველი განაჩენის თანახმად გადაეხადა ს ვ ი მ ო ნ ი -
ს ა თ ვ ი ს. თუ ვერ დაიფიცებდნენ მოფიცებები, მაშინ [გივის] უნდა გადაე-
ხადა [სვიმონისათვის] ოცდაათი კომლი გლეხი, თორმეტი თუმანი თეთრი, ერ-
თი გუთანი ხარი, ხუთი ჰაკი ცხენი, სამასი კოდი პური, ასი კოკა ტბილიცქე-
სი კომლი კაცი ს ვ ი მ ო ნ ს უნდა გადაეხადა გივისათვის (1652 წ. Hd -
-1805).

ზედგინიძე სვიმონ – შვილი დემეტრე ზედგინიძისა, იხ.

ზედგინიძე სულამა – იხსენიება მისი ძმის, მოძიგან [ავთანდილ] ზედგინიძის საჩივრის წიგნებში: მისი ცოლ-შვილი ზაალს სამკვიდრო ცოხეში არ შეუშვია და გაულარიბებია (XY ს. ბოლო მეოთხ. Hh – 15046), როდესაც თათრები ქართლში შემოსულან, სულამა, ბაგრატ მეფის ბრძანებით, გორს ჩამდგარა. შემდგომ იგი, როგორც ჩანს, ტყვედ ჩაგვარდნილა და მის ძმას, მოძიგან [ავთანდილ] ზედგინიძეს, იგი დაუხსნია (XY ს. ბოლო მეოთხ. Hh – 14903).

ზედგინიძე ფარემუზ – შვილი ამილახორ თაყა ზედგინიძისა, იხ., ძმა ამილახორ ბარზი ზედგინიძისა, იხ.

ზედგინიძე ფარემუზ – ბიძა შვილი ამილახორ ბარზი ზედგინიძისა, იხ., მისი ნაქონი მამული ლუარსაბ მეფემ უწყალობა ბარზი ამილა – ხორს (1609 წ. II. 9. Ad – 1208).

ზედგინიძე (ვარ. ზედგინიძის შვილი) ფარსადან – 1695 – 1700 წწ. ჰყავს შვილები: შიომ (1695 – 1700 წწ. Hh – 1314, 1697 ა), იოთამ, ზაზა (1695 წ. Hh – 1314). მას უწყალობა; დავით ერისთავმა ტყვეავში – ბასილაშვილის მამული – ერთი კომლი ჯანაშაშვილი; ფლავს – ცერაძის მამულზე მოსახლე იმერელი წრილაშვილი, ფოცოტა და მისი განაყოფი შალვა, მეღალავე კერიკაშვილი, ჩაბისშვილი, ზაზას ნასახლარზე მცხოვრები დათუნა ინანიკასშვილი, ბოქიელი, კივილასშვილის „ნაოხარი“ მამული, ზემო სასახლის პირდაპირ – ახალკაცი, ბერი ლაფაჩი, ტატია ლაფაჩი, ივანე ვარსიაშვილი, ბერისკარზე – ნაფუძარი და მისი სასახლე; წრილაშვილისკარზე – წისკელი, ნათლისმცემელში – ნაფუძარი (1695 წ. II. 4. Hh – 1314), მართამ ბატონიშვილმა მას განუხლა გიორგი და ბაგრატ მეფეების მიერ ნაბოძები ბასილაშვილის მამულისა და ტყვეების მოურაობის წყალობა (1700 წ. Hh – 1697 ა).

ზედგინიძე ქაიხოსრო – ძმისწული გიორგი ზედგინიძისა, იხ.

ზედგინიძე სიომუშისიომუშისიომუშ

ზედგინიძე სიომუშ – [ძმა] შოთა ზედგინიძისა, იხ.

ზედგინიძე შიომუშ – გარდაცვლილი ძმა თაყა ზედგინიძისა, იხ., მისი სულის მოსახსენებლად თაყა ზედგინიძემ სამთავისის საყდას შესწირა ყმა-მამული და დაუდგინა მწირველი (1513 წ. Ad – 12 ა); უამთავრთარებისაგან მისი სამწირველი მამული განახევრებულა. ამილახორმა ბარზი ზედგინიძემ განუხლა მამულის წყალობა მის მწირველ – არსენის და დაავალა შიომუშის სახელზე წირვა-ალაპის გადახდა (1613 წ. III. 13. Ad – 12 ბ).

ზედგინიძე შიომუშ (ვარ. შიომუშ) – 1658 – 1679 წწ. ბოქაულთუხუცესისი (1661 წ. Hh – 1357), [მუხრანის] ბატონიშვილის სახელთუხუცესისი (1674, 1679 წწ. Sd – 607, Hh – 14164). გაარიგა: სამამულე დავა ზემო შავნზე მერაბ ყორღანაშვილსა და პაპუნა ბარათაშვილს შორის (1661 წ. III. 15. Hh – 1357), შაჰნავაზის ბრძანებით – პაპუნა, ხოსია, თამაზა და სეხნია ტატიშვილებს. გაყრის საქმე (1674 წ. I. 11. Sd – 607); მოწმე: ბააღურციციშვილის მიერ ღომენტი მთავარეპისკოპოსისათვის მიცემული ზერის ნასყიდობის წიგნისა (1658 წ. 1449 – 1795), ბოლნელ იოსებ [რევიშვილის] მიერ ღონმაზ შან-

შიაშვილისათვის მიცემული მიწების გაკელილობის წიგნისა (1670 წ. VIII. 2. Hd - 5242), პაპუა ტატისშვილის მიერ ხოსიასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1674) წ. Hd - 3211), არაზა. ტერტერასშვილის მიერ დოღმაზა შან-შიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. VIII. 5. Hd - 14164); მისი სასახლე თბილისში ესაზღვრებოდა გიორგი მეფის მიერ ჯერის მონასტრისათვის შეწირულ მამუკას ნაჭონ სასახლეს (1678 წ. XII. 6. 1449-544).

ზედგინიძე (ვარ. ზედგინიძის შვილი) შიოშ - შ. ე. ი. ლ. დარსადან ზედგინიძისა, იხ.

ზედგინისძე შოთა - ჰ. ყ. ა. ვ. ს: მამა ვოსტომ (XY ს. I ნახ. Sd - 143 ბ), [ძმები]: სიომე, მირიან (XY ს. I ნახ. Sd: 143 ა, ბ). გაათავების უფლებადგანსა და სხვა მღვდლისა და მისი შვილები, მღვდელი მახარებელი და ნაცვალა (1412 წ. Sd - 143 ა); [მღვდლის] მოძღვარს, მარკოზს, ნაცვალას და გროვოლს. განუახლა ძველი წყალობები და დაავალა მამამისის - ვოსტომის სახელზე ეამის წირვა. დაავალა აგრეთვე, რომ თუ შიოან მისი შვილი მივიდოდა, მათაც ევალდებოდათ ეამის წირვა (XY ს. I ნახ. Sd - 143 ბ).

[ზედგინიძე] ჯანიბეგ - იხსენიება უცნობი [ზედგინიძის] საჩივრის წიგნში: ავთანდილ და ჯანბეგ უფილან თავის შვილნი (XY ს. ბოლო მეოთხ. Hd - 1798).

ზევალას შვილი - ყურსევს მცხოვრები, კახრაქასძის ყმა, ბაგრატ მეფემ იგი გაათავისუფლა სამეფო ვადასახადებისაგან, დაუტოვა ერთი სამსახური - „გალატოზობა“ და უწყალობა თავის მწირველს, იოზ ფანჩულიძეს ([1519 - 1554 წწ.] Sd - 2930).

ზეველიძე მამუა - [ჩხაროს] (იხის მეციხოვანი, სხვა მეციხოვნეებთან ერთად დაარბია ვლებები: გოგორა ფქვილაძეს წაართვა ერთი თხა, ხაბაზ გარსევანს - ერთი ფური, მანასა დეკანოიძეს - სამი თხა, თავს დაესხა ხოხინაშვილს, შემოაკვდა კაცი და დედაკაცი წაიყვანა (XYII ს. Ad - 2233 ბ).

ზეიკიძე იორდანე - მოწმე პეტრე ხუციშვილის მიერ ძულია ვარამასშვილისათვის მიცემული ნაფუძრის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. Sd - 45).

ზეინალთა ბაღდასარა - იხ. ზენალანთ ბაღდასარა

ზეინალთა გიორგი - იხ. ზენალანთ გიორგი

ზეინკლის შვილი || ზეინკლი შვილი

ზეინკლი შვილი - ტკოკის მცხოვრები, ერთი კომლი, იხსენიება ზემო ქართლის კომლების ნუსხაში (XYII ს. დამდ. Qd - 7014).

ზეინკლის შვილი გიორგი - ძმა პავლე ზეინკლის შვილისა, იხ.

ზეინკლი შვილი ზაქარია - სავანეთს მცხოვრები, წილად ხედა თამაზ [ბართაშვილს] ([1633-1658 წწ.] 1448-2318).

ზეინკლის შვილი პავლე - ტკოკაში მცხოვრები, ბატონის სახასო მსახური, კარის დეკანოზი, ერთი კომლი, ჰ. ყ. ა. ვ. ს. ძმა გიორგი, [ძმების] ნაშენი ოთხი ეკი და განაყოფი პატა ზეინკლის შვილი. იხსენიება ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd - 7017).

ზეინკლის შვილი პატა - ტკოკაში მცხოვრები, ბატონის სახასო მსახური

რ ი, ერთი კომლი, ჰყავს სამი მოლაშქრე ძმა და იმათი ნაშენი ოხხი: ვაჟი გოხსენი ებუღია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დაეთარში (XYII ს. II ნახ. Qd-7017).

ზეკნელისძე პროკოპი - აღუქსანდრე მეფის მიერ სვეტიცხოვლისათვის მიცემული შეწირულებათა განახლების წიგნის თანახმად, ჯაროლი ჰავეჟაეძეს მისთვის დაუწერივნებია ვანთის, ვარკის და ლუმასუბნის კუთვნილებების დამამტკიცებელი ნატყუარი სიგელი, რომელიც აღუქსანდრე მეფეს „გაუტუღებია“ (1438 si c! [1440-1442 წწ.] 1449-553).

ზენაია ისლამუ - თოხოჯს მცხოვრები, გიორგი ლიპარტიანმა იგი, მანუჩარ დადიანის სულის მოსახსენებლად, შესწირა მთაწმინდის ხარების ღმრთისმშობელს, დააკისრა გამოსაღები: ერთი საალაპე ცხვარი, მეორე საკლავი და რვა გულა ღვინო წინამძღვრისათვის „სამოცი“ სხვა გულა ცხვართან ერთად მოიტანოს საალაპოდ“, ოხხი ხალთა ღომი: ორი ალაბთან ერთად, ორი-წინამძღვრის საკლავთან ერთად; ერთი ქათამი, საბერო პური, ყველი, თევზი, კვერცხი (1642 წ. Qd-6740).

ზენალანთ (ვარ. ზეინალთა) ბაღდასარა - [1689]-1692 წწ. მოწმე: დაეთა შერგილაშვილის მიერ გოშპარაანთ გასპარასათვის მიცემული ქულბაქის ნასყიდობის წიგნისა ([1689-1693 წწ.] Hd-13011), არაქელა მურადაშვილის მიერ იარალბი ბასიოღლაშვილისათვის მიცემული ქულბაქის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. I.24. 1448-91), როს რომ [მირიშანაშვილის] მიერ ჰაქასშვილ-მელქე-ასშვილ გასპარასათვის მიცემული სახლის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. I.13. 1450-7/121 ა).

ზენალანთ ბეგანა - 1696-1697 წწ. მოწმე: ულანდარ თუმანიშვილის მიერ სარქისა ხითარაშვილისათვის მიცემული პირობისა თამასუქის გაბათილების შესახებ (1696 წ. YI.28. Sd-482), ბაღაბულანთ საქას მიერ ქეფინანთ კარაპეტაშვილ არუთინასათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. YII.20. Hd-13022).

ზენალანთ (ვარ. ზეინალთა) გიორგი - 1672-1693 წწ. მოწმე: ბახუათ ბალინაშვილ როსტომას მიერ იაენანგულანთ გარსუასათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. IX. 1450-27/303), ენიბეგაანთ ამირხანასშვილ არუთინას მიერ იაენანგულანთ გარსუასშვილ მურადასათვის მიცემული ქულბაქების ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. I.1. 1450-19/60).

ზენაქრეშვილი ბასილა - მოწმე: გიორგი მამაცაშვილის მიერ თავისი ძმის, იასესათვის მიცემული ბალის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. 1450-46/82).

ზენიაშვილი ბიძასთვალა - როკითს მცხოვრები, ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოღდარევა კოკა ღვინო, ერთი ურემი ღომი, ორი ნაოთხალი ღომი, ერთი ლიტრა ყველი, ერთი გოჭი, ერთი ქათამი, ტვირთი, მუშაობა, ერთი თეთრის ღირებულების ყავრის მიტანა, ოღდათი მკლავი ფეტვი (1578 წ. Hd-626).

ზენკლისშვილი გოდერძა - მძოვრეთში მცხოვრები, [ციციშვილების] გავრის დროს იგი მამულთ ერთგო პაპუნას ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ზერაგია ნასყიდაი — ლევან დადიანმა ი.გ.ი შესწირა ბიკვინტის საყდარს (1628 წ. Sd-2904).

ზერაგია პატრუაი — ლევან დადიანმა ი.გ.ი შესწირა ბიკვინტის საყდარს (1628 წ. Sd-2904).

ზერაგეიძე გოგილა — ფცას მცხოვრები, ერთი კომლი, ჰყავს ერთი ვაჟი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავითარში (XYII ს. II ნახ. Qd-7018).

ზერათელაშვილი — ზერათელაშვილის ეული მიწა მიჰყიდა ბერუა თბილელაშვილმა ესტატე მარინდაშვილს (1691 წ. Hd-1048).

ზეშთელ — მისგან დათავსაგან ნაყიდი რომანაული პარტახტი ვახუშტი აბაშიძემ შესწირა კაცხის მონასტერს ([1550-1570 წწ.] 1.2.1449-1583).

ზვარდაშვილი — ნაყიდი ჰქონდა ნიკოლოზ მაღალაძის უმბის, გიორგი ხუციის შვილებისაგან ბაგა, მოკლა საკუთარი ძმა, რის გამოც ჩამოართვეს ნასყიდი ბაგა და ნიკოლოზ მაღალაძეს დაუბრუნეს (1694 წ. 1450-30/109).

ზვარაშვილი ჰაბუა — მოწმე იოსებ ბოლნელის მიერ დონმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის გაყვლილობის წიგნისა (1670 წ. YIII.2. Hd-5242).

ზვიადი|ზვიად

ზვიად — იხსენიება უცნობი პირის საჩივრის წიგნში: ი.გ.ი წაუქეზებიათ, რომ აელო მამამისის სისხლი, ჩამომდგარა ბნავისს, მოუკლავს მოსისხლე ოჯახის სიძის უმისათვის ცხენი, სხვა არაფერი ჩაუდენია სამტროდ. მიუტოა ულაატობის პირობა მოსისხლე ოჯახისათვის, შემდეგ ფიცი დაურღვევია და ბნავისში თავს დასხმია, სახლისათვის ცეცხლი წაუტილებია და მომჩივანის მამა და ბიძა დაუწვავს (XIII ს. II ნახ. Hd-1589).

ზვიად — მოწმე ალექსანდრე მეფის მიერ სიაოშ ფალავანდიშვილისათვის მიცემული ოქრობის წყალობის წიგნისა (1488 წ. YII.1. Hd-8731).

ზვიადიშვილი ბერუა — ახალქალაქს მცხოვრები, ერთ წილად ი.გ.ი ერგო მოურავსა და ზურაბ [სააკაძეს] (XYII ს. ბოლო მეოთხ. Hd-11872).

ზვიადისშვილი ბენა — [ძმა] ვირშელ ზვიადისშვილისა, იხ.

ზვიადისშვილი ვირშელ — მეტრუმრე, შვილი შვილი სალაროს მუშობი ურდოელისა, იხ., ჰყავს [ძმა] ბენა. ი.გ.ი შვილა სუმბატ ურდოელისშვილა. გიორგი მეფემ მას, ნაშვილობის საბუთის საფუძველზე, დაუმტკიცა უმამაშვილი: ძაგნაკორნა, დაფირისძეული სასახლე, შინასშვილისაგან ნაყიდი ვენახი, ბათანასეული და კოკორაული ვენახები; გლეხები: მუნდასძე, ლაფანასშვილი, შიბასძე, ბაყურიული მამული, მათიასშვილი, ვირცოფასძე, თევდორასშვილი, ჯაგრანისშვილი მამულეებით; დაფირადის სახასო სახნავი მიწები; ქალაქს — ურდოელის მიერ ნაყიდი: სასახლე ქულბაქით, ვენახით, გლეხები: ინდუასშვილი გაშნია, გორგია და გოსალა, რომლებიც უკანონოდ ივანე წითელაშვილს ეპირა (1460 წ. I.30. 1449-1171).

ზვიადისშვილი — ძაგნაკორნაში მცხოვრებნი, ლევან მეფემ ისინი, მაღაქიას კათალიკოსობის დროს, შესწირა სვეტიცხოველს (1532 წ. ქრ. II.375).

ზვიადისძე — კვირიკე მეფის მწირველ იოვანეს მისგან უყილია ერთი

დღის მიწა (1200 წ. ახლ. Ad-4ა).

ზიადა — მისი მიწის მეზობლად გიორგი ბატონიშვილმა პაპია გოგიბაშვილს უწყალობა ოთხი დღის მიწა (1670 წ. YI.9.1450-7/14).

ზილაშვილი — ნაგროზანთ ხოსროვაშვილ როსტომას მიერ გედოაანთ ბეროასშვილ გელოასათვის კუმისში მიუიღულ კენახს მისი მიწა ესაზღვრებოდა (1487 წ. III.20.1450-47/27).

ზილაშვილი გოგია — უსიტყვის მცხოვრები, სამთავნელის მოსაურემოლაშქრე ყმა, საამილახეროს დავთრის მიხედვით ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

ზიზონაშვილი — მისი მიწა გორში ესაზღვრებოდა როსტომ მეფის მიერ გიორგი გორგიჯანაშვილისათვის გაცვილ მიწას (1653 წ. 1449-1873).

ზიზონაშვილი პეტროზ — დამწერი და მოწმე ელიზანა ელიზანაშვილის მიერ აღექსა გოზაბეგაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1632 წ. Y.12. 1450-53/100).

ზიზონაშვილი კარია — მოწმე ელიზბარ მათაშაშვილის მიერ აკოფასათვის მიცემული ნაზგრევის ნასყიდობის წიგნისა (1631 წ. YI.24.1450-45/135).

ზიკიშვილი — სტეფანწმინდელი, ბაინდურ ერისთავმა უწყალობა იგი შამახა თეგურმანიძეს (1695 წ. Qd-1670).

ზილინა — მოწმე ოთამანთ შაროას მიერ ბაბანანთ პაპოასათვის მიცემული სახლკარის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. YIII.22.1448-5336).

ზილიხან — მარიამ დედოფლის მერხანგე ზილიხან იხსენიება სამეფო კარის მსახურთა სიაში ([1688-1703 წწ.] Ad-763).

ზილფიყარ — მოახლე, გააუოლეს მარიამ დედოფალს მზითეში ([1634წ.] 1448-3369).

ზილფიყარა — ქალაქში მცხოვრებ მანუჩარის ყმა, მისი წყალობა დუმტკიცა ნაზარალი-ხანმა მანუჩარს (1689 წ. 1450-53/91).

ზილფიყარა — რეეს მცხოვრები, ბოგანო, მოლაშქრე, ამილახერის სახასო ყმა. საამილახეროს დავთრის მიხედვით ევალებოდა ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

ზილფიჯან — გამდელი, მისი გარდაცვალების შემდეგ როსტომ მეფემ უწყალობა ელისბარ სოლალაშვილს კაბერეთის მონასტერი (1637 წ. 1450-28/189).

ზინდარიშვილი შავერდ — ბატონის ნაცვალე, მონაწილეობა მისი ჩერქეზელთა და გარეჯელთა შორის სამამულო დავის გარჩევაში (1656 წ. IY.2.1450-26/150).

ზირაქასშვილები — ქსნის ერისთავების მკვიდრი ყმები, გორის ეპარქები, გიორგი მეფემ მისინი, მამულებით, უწყალობა დავით ქსნის ერისთავს (1683 წ. I.21.Hd-2342).

ზირაქასშვილი — ლუარსაბ სადალასშვილმა მის საზღვრამდე მიჰყიდა ნაზარა ფირალასშვილს თავისი სახლკარი (XYII ს. მიწ. 1450-45/225).

ზირაქაძე მახარებელი — დიშში მცხოვრები, ლევან მეფემ იგი უწყალობა გიორგი ლაღანიძეს (1583 წ. Ad-1334 ა).

ზირაქაძე ჯანია — დიშში მცხოვრები, ლევან მეფემ იგი უწყალობა გო-

ორგი ლალანიძეს (1583 წ. Ad-1334 ა).

ზობა — მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე საქუა [ფ]იჩყულასშვილის მიერ ვახტანგ ბარათაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. ახლო. 1450-26/2 55).

ზოვრია შვილი ამირა — იხ. **ზორია შვილი ამირა**

ზოზა შვილი ნადირა — მ ო წ მ ე პაატა ელიაშვილის მიერ სეხნია მეგრელი შვილისათვის მიცემული ნაფუძრის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. ახლო. მსკსწი 11).

ზოზაა შვილი ეხნია — ცხინვალს მცხოვრები, ამილამბარ ლომკაცი შვილმა მოკლა ერეკლე მეფის ერთგული ყმა იესე მაჩაბელი. ერეკლემ ამილამბა — რის ყმა, ს ე ხ ნ ი ა ზ ო ზ ი ა შ. ე ლ ი საკანონოდ შესწირა სვეტიცხოველს (XVII ს. მიწ. 1449-2349).

ზორემიანი დემეტრე — „და ნ მ ხ ლ უ რ ი“ ვაჟილა ვახთავიანის დაწერონისა ივანე სეტყელისადმი მისგან მზითვეის მიღების თაობაზე (XIY-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. N 86).

ზორემიანი თნი — მ ო წ მ ე იოსელიანის მიერ პირისატის სისხლის დაურეგების თაობაზე შედგენილი დაწერილისა (XIY-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. N 43).

ზორია შვილი (ვარ. **ზოვრია შვილი**) ამირა — პაპუნა ბარათაშვილს შეუთვლია მ ი ს თ. ე ი ს ცხირეთიდან, რომ რევაზა სტღენაშვილთან და მის ძმისწულ გიორგისთან ერთად შეპარლიყო ვაფლან [ბარათაშვილის] ციხეში. რევაზს ი. გ ი ველჯვარში, საუღართან დაუბარებია, იქ ერთმანეთს შეხვედრიან და შემდეგ ვაფლანის ციხეში წასულან (1664 წ. III.1. Hd-10346), პაპუნა [ბარათაშვილს] უბრძანებია გულიტა რამზაშვილისათვის, მ ა ს დახმარებოდა (1664 წ. Hd-1786).

ზოსიკაი — საკურნეს მცხოვრები, ერთი კომლი, აბულახსარ ამირეჯიბის შვილმა ი. გ ი შესწირა კაცხის მონასტერს. უნდა გამოელო: ცხრა კოკა ღვინო, ხუთკონდახევიარი პური, ექვსი თეთრის საკლავი, ხუთი ქათამი ([1515-1535 წწ.] H-1781. 18r-19r).

ზოსიმა — ცუქითში მცხოვრები, დ ი ა კ ე ა ნ ი, წილად ხვდა ქაიხოსრო [ციციშვილს] ([1664-1673 წწ.] 1448-5042).

ზოსიმა — [ჩხარის] ციხის მ ე ო ბ ო ვ ნ ე, სხვა მეციხოვნეებთან ერთად დაარბია სოფელი და გაძარცვა გლეხები. მკვლელთა ერთად გლეხ პირმამხურას წ ა ა რ თ. ე ა ო რი კოლი ხორბალი (XVII ს. Ad-2239 ბ).

ზოსიმა შვილი — უ ყ ი დ ი ა ნახევარი ჩარქვი წისკვილი მოლოზანიძისაგან, შემდეგ იგი მიუყლია პაპუა იშხნელისათვის (1699 წ. Hd-836).

ზოსიმა შვილი ქურციკა — ხალხში მცხოვრები, წილად ხვდა ქაიხოსრო [ციციშვილს] ([1664-1673 წწ.] 1448-5042).

ზოსიმე — მღვთის მონასტერში კვრიკე კახთა მეფის სამწირველოს მ წ ო რ ე ე ლ ი. პყავდა გამზრდელი [ტონახსძე], რომელთან ერთადაც დიდი შრომა გაუწევია სამწირველოს მოვლა-პატრონობაზე. მ ა ს და იოვანეს გაუზრდიათ სამწირველოს ქონება, აღუდგენიათ სამწირველოს დაშლილი სახლო. ზ ო ს ი მ ე ს გამზრდელს, იოვანეს [მღვთის კრებულმა] ერთი „ნაშვილებნი“ სახლი და ერთი მამული „ეკლესიასა ქუე დაუსხნეს“, რის სანაცვლოდაც

მისცეს თომასურნი სახლნი. მასა და იოვანეს უყიდათ საკურთხეველის .ვენახთან, აგარას, კუროკისძისაგან 12 ღრპკანად .ვენახი; რუეთს საკურთხეველის საგლებო .ვენახი არამემამულე კაცებს მოუშენებიათ, რომელიც იოვანეს გამზრდელს, გარისელაისძეს 18 ღრპკანად ჰქონია ნაყიდი. ამ .ვენახიდან .გარისელაისძის სულის სალოცავად „გაუყოფლისა ტპილისაგან“ თორმეტი კოკა აიღებოდა. ზოსიმეს გამზრდელს, იოვანეს ამის სანაცვლოდ .გარისელაისძის სულის სალოცავად თვედრობის პარასკევს თესლი და .კუანჩხითა ღვინო უნდა გაეყო ეკლესიის ძმათათვის. იოვანესვე უყიდა საგლებო .ვენახთან ნაკალოები „მკედლურა“. იოვანეს მთხრობელს, ივანბერ წუერგარძელისძეს მიწა დაკარგულად .გამოუცხადებია („მიწაი დაკარგული უთხრა“). მან თავისი მოკირკებით და საურავით ეს მიწა სამწირველოს „ზედავე შესძინა“. ამას გარდა, საკურთხეველის მიწა „შალტამი, კოდათა გაუტბეხელი, უუშარი სახმარად“ შეუქმნიათ. „სტეფანეთ მამული“ ზოსიმეს დედის ნამზითვი იყო და საეკლესიო და სამეფო სამსახური არ ევალებოდა. ამის სანაცვლოდ გამოსაღებს სტეფანესძე იხდიდა. ზოსიმეს დედის ნამზითვი მიწაზე მასა და იოვანეს სახლ-კარი და .ვენახი აუშენებიათ. იოვანეს მამას, მუშერს, ხელ-გიორგის ძის .ვენახის გვერდით ერთი დღის კურიკული მიწა საშენებლად აუღია, რომლის ერთი ნახევარიც მუშერს დარჩენია, მეორე კი – მიწის პატრონს. მიწის პატრონის ნახევარი აოხრებულა, რომელშიც მათ „ოთხი ზომიი წყალ-მყინვართა ზედა“ მიუტიათ. იოვანეს უყიდა: როსტომისძისაგან დღენახეკრის მიწა, მატლანისძისაგან – ერთი დღისა, ზვიადისძისაგან – ერთი დღისა, სტეფანესძისაგან – ერთი დღისა. ზოსიმეს უყიდა: ეკლესიის ნაქონი სამი დღის მიწა, ეკლესიის გვერდით ორი დღისა სტეფანესძეთაგან, რუეთელი მკედლისძისაგან – ორი დღის მიწა „ქანდაურსა ქუცშეთ რუსა“. ზოსიმეს ეს ქონება კვირიკე კახთა მეფის სამწირველოსათვის მიუმატებია თავისი გამზრდელისა და მშობლების სალოცავად და სააღაპედ (1200 წ. ახლო. Ad-4 გ).

ზოსიმე – მემ დ. ვი მ ე, მონ წ მ ე კურიკე ზარაისძის მიერ გიორგი მუშერისძისათვის მიცემული .ვალის დაბრუნების დაწერილისა (1270 წ. ახლო. Ad-4 ა).

ზოსიმე – [გელათის] დიდი საყდრის მონ დ. ვ ა რ ი, მონაწილეობა მიიღო კოტრიძეთა და ჰარულიძეთა შორის სასისხლო დავის გარჩევაში (1432 წ. Y.14. Sd-2886 სას.).

ზოსიმე – ჯ. ვ ა რ ი ს მ ტ. ვ ი რ თ. ვ ე ლ ი, შამანდაველ დადიან-გურიელის მიერ იოვაკიმესათვის გაჩენილი საკათალიკოსო სარგოს საბუთის მიხედვით, ი. გ ი სხვა ყმა-მამულთან ერთად შედიოდა სარგოში ([1455 წ.] 1449-1571).

ზოსიმე – მას უწყალობებს მამული (XY ს. Ad-762 ფრაგმ.).

ზოსიმე – კუ მ უ რ დ ო ე ლ ი მ თ ა. ვ ა რ ე ჰ ი ს კ ო ჰ ო ს ი, მ ი ს ც ა ჰ ი რ ო ბ ა ქართლის კათალიკოს ბასილის ერთგულებისა და მორჩილების შესახებ ([1517-1528 წწ.] Hd-2083).

ზოსიმე – ნაქალაქევეში მცხოვრები, ჰყავს ძმა ხუცესი მიქელა, ჯან-გიზ მხეციძემ იგი ძმითურთ შესწირა .გელათის ხახულის ღმრთისმშობელს

(1531 წ. ახლ. 1449-1674).

ზოსიმე - ბ ე რ ი, ლევან დადიანმა ი. გ. ი შეწირა ხოფის ტაძარს ([1628-1647 წწ.] Hმ-1551 ა).

ზოსიმე - ახალდაბელი მ ლ. ვ. დ. ე. ლ. ი, მ. ო. წ. მ. ე. ხიზანას მიერ მეღისათვის მიცემული სისხლის საზღაურის წიგნისა (1657 წ. Hმ-1562).

ზოსიმე - ს ა მ თ ა. ვ. ე. ლ. ი, „ღ ი დ ი მ ლ. ვ. დ. ე. ლ. თ მ თ ა. ვ. ა რ ი“, მ. ო. ს. თ. ვ. ის უბოძებია წელიწადში 500 კირმანეული შეფე აღეკსანდრეს, გიორგის ძეს, აღნიშნულია ნიკოლოზ კათალიკოსის საბუთში, რომელშიც ჩამოთვლილია სამთავისის ეკლესიის ძველი შეწირულობები ([1678-1688 წწ.] Ad-565).

ზოსქლეი - ნიკორწმინდელს მ ი ს გ ა ნ უყილია ხივშში ვენახი და გააღებია ერთი ხარი, სამი სახნისი, ერთი ქალამანი შოლტი ([1071-1080 წწ.] 1449-1563).

ზოპრაბ - იხ. ზურაბ

ზუბალა - მ ი ს მიწამდე მიჰყიდა ქაიხოსრო ბარათაშვილმა როსტომ ყორღანაშვილს თავისი ყმის პარტახტი (1679 წ. X. 1450-1/70).

ზუბალაშვილი - დიაკენიშვილისაგან უ ყ ი დ ი ა ყმა ელისი ბარ ჯანიაშვილი, რომელიც შემდგომ მ ი ჰ ყ ი დ ა ხითარაანთ ზურაბას (1695 წ. III. 15. 1448-274).

ზუბალასშვილი ზურაბა - მ ო წ მ ე ნეფესაანთ ზაქარიას მიერ ამირალაანთ გაბრიელასათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. I X. 1449-964).

ზუბალასშვილი თამაზა - 1681-1692 წწ. მ ო წ მ ე. თაყა ბარათაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. Y. 1450-1/50), ხუდავერდა აღიხანაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. I X. 1450-1/58).

ზუბასშვილი - მძოვრეთში მცხოვრები. [ციციშვილების] გაყრის დროს მ ი ს ი მამული ერგო პაპუნას ([1688-1703 წწ.] Hმ-1636).

ზუბია - შ ე ი ლ ი შალეასი, იხ.

ზუბია - მ ო წ მ ე ყაზარა ყუზანაშვილის მიერ ბაინდურ გოგობაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1668 წ. I. 21. 1450-6/16).

ზუბია - [ძ მ ა] პაპიასი, იხ.

ზუბია - მ ი ს ი ვენახი ესაზღვრებოდა ბერიკა ხუდალასშვილის მიერ ტარიელ ქავთარაძისათვის მიყიდულ ვენახს (1692 წ. Hმ-9372).

ზუბიასშვილი | **ზუბიაშვილი**

ზუბიასშვილი - მ ი ს მიწამდე მიჰყიდა მამულა იმაშაშვილმა ზაბუას მიწა (1687 წ. 1450-51/89).

ზუბიაშვილი - მცხოვრები ერწოს, წილად ხედა ღურმიშხან [ბარათაშვილ ფალაენხოსროშვილს] (XVII ს. 70-80-ანი წწ. 1450-26/265).

ზუბიაშვილი - მ ი ს ნაკულად ფირანს ერგო თანდილა აკოფაშვილი უმაშელოდ (XVII ს. Hმ-12083).

ზუბიაშვილი ბეყუა - აბანოში მცხოვრები, ერთი კომლი, მოხსენიებულია ზემო ქართლის კომლთა ნუსხაში (XVII ს. დამდ. Qd-7014).

ზუბიაშვილი ბერია - [1658]-1688 წწ. ერწოს მცხოვრები, ამოვარდნილი ღერმიშხან [ბარათაშვილის] ყ მ ა, ი გ ი, მასთან შეყრილი სვანიშვილებით, ერთ კომლად, გიორგი მეფემ უწყალობა ბარათა ფალავანხოსროშვილ-ბარათა-შვილს (1688 წ. Y.3. Qd-9815); მ ო წ მ ე უცნობი [ბარათაშვილის] მიერ თა-ყა ბარათაშვილისათვის | მიცემული ყმების გაცვილობის წიგნისა ((1658 - -1675 წწ.) 1450-26/268 ბ).

ზუბიაშვილი ზაქარია - შ ე ი ლ ი ივანა ზუბიაშვილისა, იხ.

ზუბიაშვილი ლამაზა - აბანოში მცხოვრები, ერთი კომლი, მოხსენიებულია * ზემო ქართლის კომლთა ნუსხაში (XYII ს. დამდ. Qd-7014).

ზუბიაშვილი ივანა - აკველი, (ციცი ციციშვილის მკვიდრო გ ლ ე ხ ი, J ყ ა ვ ს შ ე ი ლ ე ბ ი: ხატია, ზაქარია. ციცი (ციციშვილმა ი.გ.ი შვილ-ებით უწყალობა პაპუა მალალაშვილს (1665 წ. II. 10. Qd-7010).

ზუბიას შვილი მაჩიტა - ბერუკა ჩეკურასშვილთან ერთად მ ი კ ყ ი დ ა ოთარ [ბარათაშვილს] თავისი ნასყიდი ვენახი (1679 წ. III.13. Hd-9322).

ზუბიაშვილი მამუკა - ერწოში მცხოვრები, ღერმიშხან ფალავანხოსროს-შვილის უშვილოდ გარდასვლის შემდეგ გიორგი მეფემ ი.გ.ი უწყალობა პა-პუნა გოსტაშაბიშვილს (1688 წ. Y.4. Qd-2025).

ზუბიაშვილი სარუხანა - მ ო წ მ ე ბახია ჯუარაშვილის მიერ ბაინდურ შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყილობის წიგნისა (1676 წ.1450-9/12).

ზუბიაშვილი ხატია -- შ ე ი ლ ი ივანა ზუბიაშვილისა, იხ.

ზუბიტა - ურიაყოფილი, ცხილვანს მცხოვრები, მოხელე (1668 წ. გსიემ 4644); მ ო წ მ ე ზაქარია და მარკოზ [გარსევანისშვილებს] შორის ყმა-მამულის გაყოფის წიგნისა (1668 წ. გსიემ. 4642, 4644).

ზუბიტა - მ ი ს ი ნაჭონი მიწა ხანდაკში [ბახუტა] ჯაეახიშვილმა უწყა-ლობა თავის ყმებს, ბერ და გიორგი [დათვიასშვილებს] (1670 წ. სს. II. N 67, 1680 წ. Hd-8485).

ზუბიტა - მცხეთის დ ე კ ა ნ ო ზ მ ო წ მ ე კათალიკოს ნიკოლოზ ამილახვრის მიერ რევაზ მალალაძისათვის მიცემული ზერტში ყმების წყალო-ბის წიგნისა (1678 წ. YII.5. Ad-1498- ..1).

ზუბიტა - მ ო წ მ ე პაპუა ასანაშვილის მიერ ალავერდა პატასშვილისათ-ვის მიცემული სახლის ნასყილობის წიგნისა (1687 წწ. II.9.Sd-52).

ზუბიტა - უშვილო, მ ი ს ი წილი მამულიდან ღვარკებში პაპნია არევა-შვილი შვილებითა და ძმით გიორგი მეფემ უწყალობა შერმაზან გლურჯიძეს (1688 წ. Y.16. 1448-524).

ზუბიტა - გარდატენს მცხოვრები, [ციციშვილებს] გაყრის დროს მამუ-ლით ერგო პაპუნას ((1688-1703 წწ.) Hd-1636).

ზუბიტა - მ ო წ მ ე კათალიკოს იოანე დიასამიძის მიერ დავით გარეჯის მონასტრისათვის მიცემული შეწირულების დამტკიცების წიგნისა (1690წ.1449- -1834).

ზუბიტა - მ ი ს მამულზე ტყეიავში სახლობდა შიო ბასილისშვილი (1700წ. 1448-3602).

ზუბიტა – ეურხითს მცხოვრები, ბოგანო, ბეჟიტას ყმა, საამილახვროს დაეთრის მიხედვით, ევალეზობდა ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448–5032).

ზუბიტა – ვერითს მცხოვრები, ბოგანო, ამილახვრის ყმა, საამილახვროს დაეთრის მიხედვით, ევალეზობდა ლაშქრობა (XVII ს. I:1 ნახ. 1448–5032).

ზუბიტაშვილი – აბანოში მცხოვრები, ერთი კომლი, მოხსენიებულია ზემო ქართლის საკომლოების ნუსხაში (XVII ს. დამდ. Qd–7014).

ზუბიტაშვილი ბერი – ჰყავს ძმად იოთამ. მასთან ერთად მოწმეა ზაქარევა ზიშვილის მიერ ტარიალ ქაქეთარქაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. Hd–6375).

ზუბიტაშვილი ბერუა – ღირბელი, მოწმე იორდანე სონლულაშვილის მიერ თამაზ ქორელისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. 1448 – 5127).

ზუბიტაშვილი ელიზბარ – ჰყავს შვილი პატა. მიჰყიდა ზაალ ყორღანაშვილს ყმა სუთიკა ცოლ-შვილით (1667 წ. I.4.1450–1/99).

ზუბიტაშვილი იოთამ – ძმად ბერ ზუბიტაშვილისა, იხ.

ზუბიტაშვილი ნასყიდა – დამწერი და მოწმე ზაქარია და მარკოზ [გარსევანიშვილებს] ყმა-მამულის გაცელობის წიგნისა (1668 წ. გსიემ N 4644).

ზუბიტაშვილი პატა – შვილი ელიზბარ ზუბიტაშვილისა, იხ.

ზუიად – იხ. ზვიად

ზუაკიშვილები – ბერთუბანს მცხოვრები აზატი კაცები, ყველა ზუაკის-შელს, „დიდსა და ცოტას“, ევალეზობდა შეკაზმული ცხენისა და იარაღის გამოღება ნინოწმინდის საყდრისათვის, თუ „მართალი კაცი“ გარდაიცვლებოდა ([1688–1694 წწ.] Hd–116).

ზუაკიშვილი ვიუნა – მოწმე პეტრე ქურხულის მიერ თავისი ბიძაშვილის, დავითა [ქურხულისათვის] მიცემული პირობის წიგნისა კეთილმოყვრობის შესახებ (1681 წ. XII.20. Hd–7851).

ზუაკიშვილი ზუბიტა – მოწმე კათალიკოს იოვანეს მიერ გარეჯის წმინდა დავითის ეკლესიისათვის მიცემული ზვრის შეწირულების წიგნისა (1690 წ. III.20. 1449–1833).

ზუაკიშვილი მაზიტა – 1654–1656 წწ. მოფიცარი ვაჩნაძეებს, ჯან-ღიერიშვილებს, ჰაკვაძეებსა და კათალიკოსს შორის სამამულო დავის გარჩევისას (1654 წ. I.2. Hd–8389); მოწმე რამაზ ფარლუზათაშვილის მიერ მამისიხმედ ენაგელაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1656 წ. Qd–16).

ზულაღაშვილი ბერუა – შვილი პაპა ზულაღაშვილისა, იხ.

ზულაღაშვილი ნასყიდა – შვილი პაპა ზულაღაშვილისა, იხ.

ზულაღაშვილი პაპა – ჰყავს შვილები: ბერუა, ნასყიდა. მიჰყიდა ბეჟან ყორღანაშვილს მიწა (1675 წ. Y.I. 1450–7/47).

ზუმბულიძე||ზუნბულიძე||სუმბულიძე||სუნბულიძე

სუმბულიძე აბელ – ძმისწული დეონისე სუმბულიძისა, იხ.

ზუმბულიძე (ვარ. ზუნბულიძე, დეკანოზის შვილი) არდაშელ (ვარ. არდაშა) –

1651-1696 წწ. 3 ყ ა . ვ ს : მ ა მ ა ზუმბულიძე რამაზ, იხ., ძ მ ა . გიორგიტბ.
 ([1695-1697 წწ.] 1450-31/132), შ . ვ ი ლ ე ბ ი : ზაალ, ზერაბ, დანელ (1692 წ.
 1450-31/86). ი ყ ი ლ ა : ბერუკა ქარციძისაგან- კარსანს პავლია ბუძგიაშვი-
 ლისა და მისი ძმების ნაქონი მამული და ეფრემას მიწის ნახევარი (1686 წ. Ad -
 -1764), მამუკა პაპუჩაშვილისაგან- მიწა ბედანაშვილისა და ხუციას მიწებამ-
 ლე (1692 წ. 1450-31/86); გ ა ე ყ ა რ ა ძ მებს. მათი .გაყრის საქმე გააჩრია
 კათალიკოსმა იოანემ მცხეთიშვილებთან ერთად. ა რ ღ ა შ ე ლ ს ა და მის
 შვილებს საუფროსოდ ერგოთ: კოდმანს ოთიასშვილი, ხახანაშვილი და ტურტუ-
 ნაშვილი, ციხელიდს - ზაქარია .გოჩაშვილი, პეტრიასშვილი ნიკოლოზა და მი-
 სი ძმა, მაზიტა და .გიორგი პეტრიაშვილები, გოჩიაშვილი ზაალ მისი ვანაყო -
 ფის - ნონიას მამულით, კაციაშვილი მამუკა სახლ-კართა და ბალით. [მიწვები]
 .გიორგის სასახლისაკენ მიმავალ .გზამდე, სასახლე, საბძელი, კალო პეტრიას მი-
 წამდე, მამუკას წინ საბძელი და კალო, შალვაშვილის და .გოდორას ნამოსახლა-
 რი, საბძელი, კალო, ნაკენახევი და ბოსტანი, გელხაურის ვენახთან ა რ ღ ა -
 შ ე ლ ი ს ნასყიდ მიწა, ნაკალოებო, ღებეში- მიწა; ახოში- ხატიაშვილი -
 სეული მიწა; ტბეთს- ჯათნიძე, კარსანს - ბერკია ქარციძისაგან ნაყიდი ბუძ-
 გიაშვილის მამული; კოდმანს- მებაზისშვილი, ეგაძისეული .ვაკის .ვენახი, ეგა-
 ძისეული მიწა, მამუკასეული მიწა, პაპუჩაშვილისეული მიწა ნამწურალაში,
 კანდელაკისეული ორი ღლის მიწა ქვიანში; გომს - ნათაძისეული და ქიტუას
 მიწა ბათუნაშვილის მიწის გვერდით ([1695-1697 წწ.] 1450-31/132); წილში
 ერგონასყიდ მიწები, რომლებზედაც ძმებს „ხელი არ ჰქონდათ“: კოდმანს ეგა-
 ძისეული .ვაკის .ვენახი, ხიდს გამოღმა ეგაძისეული და მამუკასეული მიწები,
 კანდელაკისეული ორი ღლის მიწა ქვიანში, ციხელიდს- ორი ღლის მიწა, ერ-
 თი ნაკალოებში, ერთი - ღებეში, ახოში- ხატიაშვილისეული მიწა, მის .გვერ-
 დით- თათანასი და ქიტასეული; კარსანს- ბუძგიასეული მიწები, ქარციძისა-
 გან ნაყიდი ([1698-1700 წწ.] 1450-31/143); შ ო წ მ ე : კათალიკოს ნიკოლოზ
 ამილახორის მიერ დათუნასათვის მიცემული სამცხეთიშვილო მამულის წყალო-
 ბის წიგნისა (1680 წ. III.27. 1448-123), კათალიკოს იოვანე დიასამიძის მი-
 ერ: ოპანა იეზაშვილ-ფასინაშვილისათვის მიცემული სასახლის წყალობის წი-
 გნისა (1689 წ. Hd -6346), იოვანე კათალიკოსსა და გივი ამილახორის შორის რუ-
 ებზე დავის .გარჩევების წიგნისა (1692 წ. Ad -125), ნიკოლოზ კათალიკოსის მი-
 ერ პატა კარმელისათვის მიცემული ეკლესიის წყალობის წიგნისა (1693წ.1449-
 -2685); კათალიკოს იოვანე დიასამიძის მიერ წინამძღვარ ნიკოლოზ თუხარ -
 ლისათვის მიცემული არაშენდასა და დისევის მოურაობის წყალობის წიგნისა
 (1698 წ. Sd -407); შ ო წ მ ე და „შ უ ა მ დ ე გ ი“ ბახერა ელიოზისძე -
 ხუციასშვილის მიერ რევაზ მაღალაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდო-
 ბის წიგნისა (1689 წ. 1450-30/135); და მ წ ე რ ი და შ ო წ მ ე ხუდადას
 მიერ სათალმში საქუაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა
 (1696 წ. VIII.12. Sd -760); მ ი ს ი ნაქონი სამი კომლი კაცი ციხელიდს, ზა-
 ალ და დათუნა .გოჩიაშვილები, პეტრია პეტრიაშვილი და დათუნა კბილაშვილი
 კათალიკოსმა იოანე დიასამიძემ უწყალობა რევაზ [მაღალაძეს](1692 წ. Hd -1305).

ზუმბულიძე ბიძინა - ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი დათუა ზუმბულიძისა, იხ.

ზუმბულიძე გაბრიელ - დ ე კ ა ნ ო ზ ი, მ ო წ შ ე ზურაბ ევაძის მიერ თამაზისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ. IY.20. 1448 - 2931).

ზუმბულიძე გივი - ძ მ ი ს წ უ ლ ი ზაქარია ზუმბულიძისა, იხ.

ზუმბულიძე გიორგი - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] დათუა ზუმბულიძისა, იხ.

სუმბულიძე გიორგი - ძ მ ი ს წ უ ლ ი დეონისე სუმბულიძისა, იხ.

ზუმბულიძე გიორგი - გ ო მ ი ს მ ო უ რ ა ვ ი (1695-1697 წწ-მდე. 1450-31/142), ჰ ყ ა ვ ს: მ ა მ ა რამაზ ზუმბულიძე, იხ., ძ მ ა არღაშერ ზუმბულიძე, იხ. ([1695-1697 წწ.] 1450-31/142), შ ვ ი ლ ი იესე. გაყრის შემდეგ მ ა ს და მის შვილს, იესეს, გომის მოურაობის სანაცვლოდ წილში ერგოთ: პეტრია, კბილაშვილი აფთანდო, ჭიტასშვილი გიორგი, კოდმანს-ბეიტასშვილს ბაგა და სამი დღის მიწა; ციხედის-დათუნა კბილაშვილი, მისი განაყოფი ბურჯა, მღებარი ნონია, მაზიტა გუთნიჯარაშვილი, მისი განაყოფი გოგინა, მახარებელ მიქასშვილი, მისი ძმა ბურჯუერი, კანკურა, მიქიაშვილი მაზიტა თავთავიანთი ქონებით; მამუკას სახლ-კარი და მამული, გოგისა თავისი სახლ-კართ, გ ი ო რ გ ი ს სახლი, იმას ზემოთ სასახლე და ხევს. გაღმავამოღმა ადგილი, ძეგვს - შაითურაშვილი, კარსანს - ჯაბახურას ძმა - სულხან ქონებით, კოდმანს-ბეიტასშვილის მამული, მცხეთას - გიუნა, ელისბარ [ზუმბულიძისაგან] რაც ერგებოდათ. ვაკის ენახი, მუნჯას მიწა, საყდრის მიწა, გომს „აქლემა“-ელისბარა [ზუმბულიძისაგან] რაც ერგებოდათ - მიწა და ენახი, დვალურში - ორი დღის მიწა ([1695-1697 წწ.] 1450-31/142).

სუმბულიძე (ვარ. სუმბულიძე) გიუნა - შ ვ ი ლ ი ზაად ზუმბულიძისა, იხ., [ძ მ ი ს წ უ ლ ი] შერამაზან სუმბულიძისა, იხ.

ზუმბულიძე დავით - შ ვ ი ლ ი იესე ზუმბულიძისა, იხ.

ზუმბულიძე დავით - შ ვ ი ლ ი ზაქარია ზუმბულიძისა, იხ.

ზუმბულიძე დათუა - ჰ ყ ა ვ ს: მ ა მ ა იორდანე, [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: ზაქარია, გიორგი, ონანა, იორდანე, ბიძინა, ელიშერ, ოთარ, პატა. ქრისტეფორე კათალიკოსმა მ ა ს უწყალობა მთელი წილი საკალობრო. იმ შემთხვევაში, თუ ჯინმე შეეცილებოდა, შალვასშვილის მამული უნდა დაედო და ბოტკოს მიწაზე ხელი აელო (1655 წ. 1450-31/152).

[ზუმბულიძე] დანელ - შ ვ ი ლ ი არღაშერ [ზუმბულიძისა], იხ. .

ზუმბულიძე (ვარ. სუმბულიძე) დიონოსე (ვარ. დეონოსე) - 1663-1688 წწ. მ ო ძ ლ ვ ა რ ი, დეკანოზის ძ მ ი ს წ უ ლ ი (1688 წ. 1450-31/131). ჰ ყ ა ვ ს: ძ მ ა ნიკოლოს (1663 წ. 1450-31/125), ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: გიორგი, აბელ (1688 წ. 1450-31/131). რამაზ [ზუმბულიძეს] დომენტი კათალიკოსისათვის უთხოვია დეკანოზობის წყალობა თავისი შვილისათვის, თან იმ პირობით, რომ ზუმბულიძეთა სხვა სახლებს შვილებს ამ თანამდებობაზე უფლება ჩამორთმეოდათ. ეს თხოვნა კათალიკოსს არ მიუჩნევია კანონიერად, რადგან არ შეიძლებოდა დეკანოზობა ერთ ოჯახში დარჩენილიყო. იგი შემკვიდრებოდათ ეკუთვნოდა დ ი ო ნ ო ს ე ზ უ მ ბ უ ლ ი ძ ე ს. დ ი ო ნ ო ს ე მ უარი თქვა ამ თანამდებობაზე და დაუთმო: „თავისი სახლი ბიძაშვილს“. კათალიკოსმა სამაგიერ

ლისათვის მიცემული სააღაპე წიგნისა (1696 წ. 1448-5060), იოვანე ღიასამიძის მიერ ერთობლივ თრიალელათვის მიცემული შეუვალობის წყალობის წიგნისა (1697 წ. 1Y.23. 1448-5066), ფარსადან ფანასკერტელი-ციციშვილის მიერ იოანე კათალიკოსისათვის მიცემული მღვდლის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. 1449-1190), კათალიკოს იოანე ღიასამიძის მიერ ნიკოლოზ თუხარელისათვის მიცემული სამოურაო სოფლების წყალობის განახლების წიგნისა (1698 წ. 5d-407).

ზუმბულიძე ზაქარია- [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] დათუა ზუმბულიძისა, იხ.

[ზუმბულიძე] ზარაზ- შ ვ ი ღ ი არდაშელ [ზუმბულიძისა], იხ. .

ზუმბულიძე თამაზ- შ ვ ი ღ ი იესე ზუმბულიძისა, იხ., ძმ ა ქაიხოსრო ზუმბულიძისა, იხ.

ზუმბულიძე (ვარ. დეკანოზის შვილი) იესე - 1628-1644 წწ. დ ე კ ა ნ ო - ზ ი || მ ც ხ ე თ ი ს დ ე კ ა ნ ო ზ ი, ძ ყ ა. ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: დავით (1628, 1637 წწ. 1450: 31/151, 31/119), რამაზ, თამაზ (1628-1639 წწ. 1450: 31/151, 31/119, 31/141), ხოსტა (1633, 1639 წწ. 1450: 31/120, 31/141), შ ვ ო ლ ი, შ ვ ი ლ ე ბ ი: ნათან, იესე (1637 წ. 1450-31/119). მ ა ს უწყალობა: ზაქარია კათალიკოსმა მიწობლიძისეული სამი ღღის მიწა (1628 წ. 1450-31/151), ევდემოზ კათალიკოსმა- გიუნა პატისშვილის ობლები: ბელანა და ნანუა პატისშვილები მამულით (1637 წ. 1450-31/119), როსტომ მეფემ- საფურცლემი- გამორთმეული მამულის ნაცვლად - ძეგეში მაითურა და ბერიკა სადალაშვილი მამულით (1639 წ. 1450-31/141); მ ო წ მ ე: ევდემონ კათალიკოსის მიერ: მახარებელ ზუმბულიძისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1633 წ. 1450-31/120), ამირან ამბროსაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1634 წ. 1449-2648), წეროვნელთა მიერ გაბრიელ ელიოზისძისათვის მიცემული სააღაპე წიგნისა (1644 წ. 1448-5102), იოვანე ზუმბულიძის მიერ შერამაზან მაზუეადისათვის მიცემული საეგეტრო მიწის წყალობის წიგნისა (XYII ს. დასაწყისი. H - 14897); ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა კვიანდელ საბუთში: როდესაც შაჰ-აბასს საქართველოდან მიჰყავდა ტყვეები, მათ რიცხვში მოხვედრილა სვეტიცხოვლის ყმა, ობოლი, ი ე ს ე ს ზონჩით ბალი მიურთმევია შაჰისათვის და უთხოვია ამ ობოლი ყმის განთავისუფლება, რაზედაც შაჰი დათანხმებულა ((1664-1675 წწ.) 1449-1767).

ზუმბულიძე (ვარ. დეკანოზის შვილი) იესე (ვარ. იასე) - 1637-1689 წწ. შ ვ ო ლ ი შ ვ ი ღ ი დეკანოზ იესე ზუმბულიძისა, იხ., შ ვ ი ღ ი რამაზ ზუმბულიძისა, იხ., მ ო წ მ ე: პეტრე ქურბულის მიერ თავის ბიძაშვილ დავითასათვის მიცემული კეთილმოყვრობის წიგნისა (1681 წ. XII.20. H - 7851), ბახუტა ელიოზისძის მიერ რევან მაღალაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. 1450-30/135); ძმებთან გაყოფის დროს მ ა ს წილად ერგო: გავაშელი, ბურჯუერი, სეხნია კბლაშვილი და მისი მშისწული, ცოცხალა და ბერუა, პეტრიაშვილი გიორგი, კარსანს- ბუხია, კოდმანს- ბეგიტაშვილის კენახი, გიუნაშვილი, საზომა დვალური, სასახლედ- თუთის ბალი და ბეგიას კენახის ნახევარი, კალოსაბძელი, ელიზბარა [ზუმბულიძის] სახლის გასწვრივ- ადგილი, დეკანოზის მხარეზე- კენახის ნახევარი, მიქიაშვილის კენახი, მისი საწნახლის ნახევარი, დიდი ნიგოზი პეტრიაშვილის კენახის მხარეზე, საცა მამუკა ესახლა, კალოსაბძელი; ორი ბოსტანი- შუაში უნდა გაეყო [ძმებთან] ბასილას, ბერუას

და ავთანდილას სარცხი ქვეყრები (XVII ს. II ნახ. 1450-31/154).

ზემბულიძე იესე - შ. ვ. ი. ლ. ი. გიორგი ზემბულიძისა, იხ.

ზემბულიძე (ეარ. ზუნბულიძე, სუმბულიძე) იოვანე (ეარ. იოანე იევანე) - 1611 წ. XVII ს. I მეოთხ. . ჰყავს: ძმა მანარობელი (1611-XVII ს. I მეოთხ. 1450: 31/114, 31/139, Hd-14897), შ. ვ. ი. ლ. შიოაშ (XVII ს. I მეოთხ. Hd-14897). „ათალიკოსმა [ზებედემ?] მას უწყალობა დავით [მელის] ეპიტერჩი და საეპიტერჩოსათვის შეწირული სოფლები: მთას იქით სოფელი მოხისი, დოლოშს - ერთი ვენახი, მცააზევაძის ვენახის გვერდით, გორს - ვაკარი სოლოთა თმისაშვილი მამულით, ბაეთა და გამოსალებით, ქალაქს - ერთი ვაკარი, სანთლისა და საკომლოს. გამომლები, ბიბიკანს - მამული (1611 წ. 1450-31/114), დავით მელის. საეპიტერჩო მიწიდან ერთი დღის მიწა მან მისცა შერმაზან და თევდორე მზევაძეებს (XVII ს. I მეოთხ. Hd-14897). იყიდა: შაშუა ბატი - შვილისაგან ერთი ნავენახევი შალვას ვენახამდე, მეროე - ნინისა ვენახის ბოლოს; პაპანა ეივწივაშვილისაგან - საფრხელის ნახევარი, ერთი დღის მიწა - ბარბარეს წინ და ქვეყრი; ქაიხოსრო ელიოზის შვილმა - იორდანეს თავემდებოთა და დეკანოზ ვაბროლის შუამავლობით - დახოცილი ღორებისა და ძროხის სანაცვლოდ მას მისცა ნავენახევი პეტროას ვენახის ქვეშით (1613 წ. 1450-31/139).

ზემბულიძე იოვანე - შ. ი. წ. მე ზაად გურამის შვილის მიერ მამის მიმდ გოგუჯანაშვილისათვის მიცემული კულუხის ამოყვეთს წიგნისა (1678 წ. XII. 5. Sd-14194).

ზემბულიძე იორდანე - მ. მ. ა. დათუა ზემბულიძისა, იხ.

ზემბულიძე იორდანე - [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] დათუა ზემბულიძისა, იხ. .

ზემბულიძე იევანე - [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] ღონენა ზემბულიძისა, იხ.

ზემბულიძე მანანა - [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] ელია ზემბულიძისა, იხ.

ზემბულიძე (ეარ. სუმბულიძე, ზუნბულიძე) მანარობელი (ეარ. მანარებელი) - 1611-1633 წწ. ჰყავს: ძმა იოანე ზემბულიძე, იხ., შ. ვ. ი. ლ. ე. ბ. ი. ზაად. შერმაზან, ელია, ფარემუზა, პაპუა, ძმისწული შიო (1633 წ. 1450-31/120). ქართლის კათალიკოსმა ევდემონმა მას უწყალობა ძეგვს ღეროზაშვილი აზარაი და უჯარაშვილი მამულებით, გაათარხნა გადასახადებისაგან, გარდა ზეროს საძმუძაოსა და საძმურაფოსაგან (1633 წ. 1450-31/120); მისი მიწა ესაზღვრებოდა ზაქარია კათალიკოსის მიერ შიო ევაძისათვის ნაწყალობევი მიწას (1629 წ. Hd-2391).

ზემბულიძე ნათან - შ. ვ. ი. ლ. შ. ვ. ი. ლ. ი. იესე ზემბულიძისა, იხ.

სუნბულიძე ნასყიდა - [შ. ვ. ი. ლ. ი.] შერმაზან ზემბულიძისა, იხ.

ზემბულიძე ნიკოლოზ - ძმა დონოსე ზემბულიძისა, იხ.

ზემბულიძე ნიკოლოზ - [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] ღონენა ზემბულიძისა, იხ.

ზემბულიძე ოთარ - [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] დათუა ზემბულიძისა, იხ.

ზემბულიძე ოთარ - შ. ვ. ი. ლ. რამაზ ზემბულიძისა, იხ.

ზემბულიძე ონანა - [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] დათუა ზემბულიძისა, იხ.

ზემბულიძე ოსე - [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] ღონენა ზემბულიძისა, იხ.

ზემბულიძე პატა - [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] დათუა ზემბულიძისა, იხ.

ზემბულიძე პაპუნა - შ. ვ. ი. ლ. მანარებელ ზემბულიძისა, იხ., ძმა:

შერმაზან ზემბულიძისა, იხ., ელია ზემბულიძისა, იხ.

ზემბულიძე პაპუნა - ძმისწული ზაქარია ზემბულიძისა, იხ.

ზუნხულიძე პეტრე – მ ო წ მ ე პ აატა ქარმელის მიერ ავთანდილ ბეგ-
ერდის შვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1622 წ. I. 4.
1450-35/73).

ზუმხულიძე (ვარ. დეკანოზიშვილი) რამაზ – 1628–1683 წწ. უათალიკოსის
ა ზ ნ ა უ რ ი შ ვ ი ლ ი, კარსანისა და გომის მ ო უ რ ა ე ი. ქ ყ ა ე ს; მ ა-
მ ა იესე ზუმხულიძე, იხ. (1651–1653 წწ. 1450: 31/102, 31/105, 31/115, 31/
106–2, 31/153). ძ მ ა . ქ ა ი ხ ო ს რ ო (1651 წ. 1450–31/102, 101), შ ვ ი ლ ე -
ბ ი: არდაშერ, იასე (1651–1683 წწ. 1450: 31/105, 31/102, 31/95, 31/115,
31/106–1, 2, 31/97, 31/100), გიორგი, ოთარ (1683 წ. 1450–31/97, 31/100),
ძ მ ი ს წ უ ლ ი ელისბარ (1651–1652 წწ. 1450: 31/102, 31/105, 31/153).
მ ა ს უწყალობა: ქრისტეფორე უათალიკოსმა – გომს მაზიტა და ტატია შათი
მამულთ, მცხეთას – ჭადაგიშვილის მამულის ნახევარი და დარჩიანაშვილი (1652 წ.
1450–31/95), როსტომ მეფემ – ციხელიდს მიწობლიძის ცოლყოფილს, მარია-
მის ნაჭინი ყმა-მამული, ძეგვს – მგელიტა პეტრიაშვილი, მისი ვაჟაყოფი ბე-
რიკა, ზუბიტა შალვიაშვილი, თეოდორა ბეთლემიშვილი, მისი ვაჟაყოფი ბერი-
კა, ნონიკა კბილაშვილი, პატა გოჩიაშვილი, მახარა კბილაშვილი, დემეტრა
გოდორაშვილი, ნონიკა გუთნიჯარაშვილი ბიძაშვილებით (1653 წ. 1450–31/115);
ი ყ ი დ ა: ბეიტა ბროლაძისაგან ბატონის მიერ ნაბოძები უმკვიდროდ დარჩე-
ნილი ლაშქარასული მამულის ნახევარი დღის ნაფუძარი მიწა (1652 წ. 1450–
–31/153), მლთისია ხატიაშვილისაგან – ახოში ორი დღის მიწა გოჩიაშვილის
მიწის ზევით (1683 წ. 1450–31/100), პატატი ხოსიაშვილისაგან – ნაკალაში
ორი დღის მიწა სატეხით გუთნიჯარაშვილისა და შალვაშვილის მიწამდე (1683 წ.
1450–31/97), ბერიკა დლიმაშვილისაგან – ოთხი დღის მიწა ბოცველაშვილის
და შაშვიაშვილის მიწებამდე (XVII ს. შუა წ. 1450–31/106–1), შიომ ქადა-
გიშვილისაგან – მიწა [ალაიანში] ტატას ვენახსა და ინანაშვილის მიწის შუა
(XVII ს. შუა ხანები. 1450–31/106–2); თავის ძმასთან, ქაიხოსროსთან ვაყრის
შედგებად წ ი ლ ა დ ე რ გ ო: კარსანის მოურაობა, ძეგვს – ხატია შათურა-
შვილი და მისი ვაჟაყოფი ზალია მამულთ, გომის მოურაობა, მაზიტა ოქროპო-
რისშვილი მამულთ, ზვარი, სასახლე, ქვეერ-შარანი, ყულიას ნაჭინი სახასო
მიწის ორი წილი, კოდმანს – ხაბანა ოთიაშვილი, ელიასშვილი მამულთ, ბედანა,
ბოგანო დარჩიანაშვილი და მისი ძმა ზოსიმე, გლეხები: ბეიტასშვილები, რამაზას-
შვილები, ბოგანი. ზაქარიასშვილები, კოდმანს სასახლე, ორი წილი ზვარი, ორი
წილი სახნავი, საუმკროსოდ – ორი დღის მიწა და ხუთი დღის მიწა კანდელაკის
მიწასთან, ძაგნაკორს – გიორგი ლაფანაშვილი, ზათოს – ორი წილი მამული, სა-
კრეთს – სამი კომლი კაცი (1651 წ. II. 13. 1450–31/102, 31/105); მ ო ნ ა წ ი -
ღ ე ო ბ ა მ ი ი ლ ო გარეჯელებსა და ჩერქეზელთა შორის სამამული

დავის გარიგებაში (1656 წ. IY. 2. 1450–26/150); ითხოვა თავისი შვილისათ-
ვის დეკანოზობა, მაგრამ ეს სახელო მის სახლიკაცს დეონისეს ერგებოდა და
დომენტი უათალიკოსმა მას შესთავაზა. მაგრამ დეონისემ თავად დაუთმო
რ ა მ ა ზ ი ს სახლს დეკანოზობა (1663 წ. 1450–31/125); მ ო წ მ ე: კა-
თალიკოს ქრისტეფორეს მიერ თაზიშვილისათვის მიცემული მოურაობის წყა-

ლობს წიგნისა (1657 წ. III.10. 1450-34/120), ღომენტი კათალიკოსის მიერ ზაქარია ჰარმალისათვის მიცემული გაყრის წიგნისა (1675 წ. VI.5.1450-2/177), ნიკოლოზ კათალიკოსის მიერ: გიორგი გედევანის შვილისათვის მიცემული ვირშის წყლის, მთავარანგელოზის მონასტრისა და ბადანის წყალობის წიგნისა (1678 წ. III.28. Qd-45), ძეგველთათვის მიცემული გამოსაღებების დაკლებისა და მიწის წყალობის წიგნისა (1678 წ. IV.12. Hd-2918).

ზუმბულიძე (ვარ.სუმბულიძე) ფარემუზა - შვილი მახარებელ ზუმბულიძისა, იხ., ძმთა: ელია ზუმბულიძისა, იხ., შერმაზან ზუმბულიძისა, იხ., ზაად ზუმბულიძისა, იხ.

ზუმბულიძე (ვარ.დეკანოზის შვილი) ქაიხოსრო (ვარ.ხოსრო) - 1633-1651 წწ. ჰყავს: მამა იესე ზუმბულიძე, იხ., ძმები: რამაზ ზუმბულიძე, იხ., (XYII ს. 40-ანი წწ. 1450-31/101), თამაზ (XYII ს. 40-ანი წწ. 1450-31/101). იყიდა რუსი მარბლისაგან მისი მკვიდრი ყმა ბეჟიტა ცოლ-შვილით, რომელიც აყრილა და სვეტიცხოველში ჩასულა (XYII ს.40-ანი წწ. 1450-31/101); გაეყარა თავის ძმას, რამაზს (1651 წ. 1450-31/102); მოწმევედემონ კათალიკოსის მიერ მახარებელ ზუმბულიძისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1633 წ. 1450-31/120).

ზუმბულიძე ღონენა - 1650-1690 წწ. ჰყავს: მამა ზაად ზუმბულიძე, იხ., [სახლი კაცები]: ნიკოლოზ, ლევან, ოსე (1690 წ. 1450-30/110). მისი და რევაზ მალაღაძეს თავისი მკვიდრი მამული - ხანჯალის შვილის ნაჭინი ევენახი და სასახლე (1690 წ. 1450-30/110).

ზუმბულიძე (ვარ.სუმბულიძე) შერმაზან - 1613-1650 წწ. ჰყავს: მამა მახარებელ ზუმბულიძე, იხ., ძმები: ფარემუზ (1630 წ. 1448-1060), ზაად (1650 წ. 1450-31/130), ელია, პაპუა, [შვილი] ნასყიდა (1645 წ. 1450-31/122), [ძმის წულღი] გიუნა (1630 წ. 1448-1060). მას უწყალობა ქრისტეფორე კათალიკოსმა აღაიანში განაყოფისაგან წილში ნარგები სოლადას კერძი მამული, ნასყიდი მიწის გარდა (1645 წ. 1450-31/122); პაპინა წიფწიგა შვილისაგან, გიუნაშვილის თაემდებობით, იყიდა შალგასაგან ნაყიდი საწისქვილეს მეოთხედ (1613 წ. 1450-31/139); მას, [თამაზა] სულაშვილის შუამდგომლობით, სთხოვა აღაიანელმა გიორგამ, აეყარა გიორგას სამკვიდრო ადგილზე მოსახლე ორი კომლი გლეხი და ისევე იგი ეემო. შერმაზანმა შეუსრულა თხოვნა გიორგას, დაასახლა მის ძველ ადგილზე და მისცა ყმობის ფასი: სამოცი კოდი პური, სამკალი ფეტვი, მოსაკრეფი ვენახი; საქონელი: ცხრაშეტი სული მაცე ცხვარი, ცხრა თოხლი, ორი ერკემალი, ცხრა თხა, ერთი ქელილა (1630 წ. XII.25.1448-1060).

ზუნბულიძე შიაოშ (ვარ. შიაო, შოშიტა) - შვილი იოვანე ზუმბულიძისა, იხ., ძმის წულღი მახარებელ ზუმბულიძისა, იხ., [ბიძა შვილი] ელია ზუმბულიძისა, იხ.

ზუნბულიძე ზუცია - მოწმევე კათალიკოს იოვანე დიასამიძის მიერ რევაზ [მალაღაძისათვის] მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1692 წ. Hd-1305).

ზუნა - მამასახლისი, მონაწილეობა მიიღო ხოლუა - შვილების დავის გარჩევაში ვალის გადახდის თაობაზე ([1675-1685 წწ.] Hd-

-8925).

ზუნბატაშვილი | ზუნბატაშვილი

ზუნბატაშვილი ბერი - მოწმე პაატა კარმელაურის მიერ აეთანდღე ბეგვერდის შეიღისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1622 წ. I.4.1450-35/73).

ზუნბატაშვილი ბერი - შვილი ელიზბარ ზუნბატაშვილისა, იხ.

ზუნბატაშვილი ელიზბარ - ჰყავს შვილები: პატა, ბერი. ქაიხოსროვ ერუანაშვილს მიჰყავს დედამისის მზითვის ყმა, სუთია, ცოლ-შვილით (1668 წ. I.15. 1450-1/100).

ზუნბატაშვილი პატა - შვილი ელიზბარ ზუნბატაშვილისა, იხ.

ზურაბ | ზოპრამ

ზურაბ - აზნაური შვილი, [ბარათაშვილებს] გაყრის წიგნით, იგი რკებია გერმანოზსა და მის ძმებს (1523 წ. Ad-1299 ა).

ზურაბ - ხანდაკს მცხოვრები, გოშუარ და როინ [ჯაეახიშვილებს] გაყრის შედეგად იგი ერგო როინსა და მის ბიძაშვილებს ([1527-1558 წწ.] Qd-505).

ზურაბ - ჰყავს: მამა გიორგი, დედა მირაინგულ-ლუარსაბ მეფის ნებართვით, შესწირა თბილისის მამადავითის მონასტერს, თავისი მშობლების სულის მოსახსენიებლად კაკა-ზურაბასეული ვენახი, ურიული ვენახი, დილომში - მინდიაშვილისა და ყარა-ლოვლათიერასეული ვენახები; ზურაბის გარდაცვალების შემდეგ კი, უკვე მისი სულის მოსახსენიებლად ლუარსაბ მეფემ შესწირა მამადავითისავე მონასტერს მისი მამულიდან - დავით ედემაშვილი და ქალაქს - ზემო ქულბაქი ([1527-1556 წწ.] 1449 - 1605).

ზურაბ - ციციშვილის ნაბიჰვარი, მოწმე დათუნა ჯომარდი - ძის მიერ გოგია შავნადირაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1621 წ. 1450-25/86).

ზურაბ - შვილი შუა ბოლნისის მამასახლის ბერუასი, იხ., ძმა შუა ბოლნისის მამასახლის სამეზისასი, იხ.

ზურაბ - ყაია, ბაღურ და პაპუნა [ციციშვილებს] შორის სამამულე დავის გარიგებისას, მისი სახლი სამწევრისში გამოიფიცეს პაპუნა [ციციშვილის] ყმებმა ([1633-1658 წწ.] 1449-1055), ყაია, ბაღურ და პაპუნა [ციციშვილების] სამამულე დავის გარიგების წიგნში აღნიშნულია, რომ სახლთუხუცეს ყაიას მასზე ხელი არ ჰქონდა ([1633-1658 წწ.] 1448-2316), ქაიხოსრო ციციშვილის ყმას სამწევრისში სკერია მისი სახლი (1666 წ. ახლო. Hd-802).

ზურაბ - ციციშვილების საურის გადამხდელი ყმების ნუსხაში აღნიშნულია, რომ მას ჰყავდა ერთი კომლი ყმა ორმოთში ([1658-1675 წწ.] Hd-14534ბ).

ზურაბ (ვარ. ზოპრამ, ზოპრამა) - 1661-1664 წწ. მისი სახლის შარას ესაზღვრებოდა პაპოა სეფთასშვილის მიერ ხოჯა ბეკბუდასათვის მიყიდული სახლ-კარი (1661 წ. IY.27. 1450-22/119), ხოჯა ბეკბუდას შვილის, ასლანის მიერ ერზიაძინისათვის შეწირული ქულბაქი მდებარეობდა მისი სახლის ბევრით (1664 წ. III.18. 1450-21/47).

ზურაბ - შვილი შვილი მეითარ-მოურავ მანუჩარისა, იხ.

ზურაბ — შვილი შერმაზანისა, იხ.

ზურაბ — მოწმე ესტატეს მიერ თავისი, განაყოფის, ფარსადანისათვის მიცემული ვენახების გაცვლილობის წიგნისა (1665 წ. Qd—195).

ზურაბ — მოწმე ბაინდურ-ვახტანგასშვილის მიერ ხოსიტა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1666 წ. X. 11. 1450—17/13).

ზურაბ — შვილი ჯანიასი, იხ.

ზურაბ — დამწერი, სორაზანა ბებიაშვილის მიერ, თავისი, განაყოფის, ნოკლოზისათვის მიცემული სასაფლაოზე უღაობის პირობის წიგნისა (1675 წ. Hd—8481).

ზურაბ — ა. ს. ი. ს. თ. ა. ვ. ი., მონაწილეობა მიიღო: ვალის, გადახდის თაობაზე ხოლუაშვილებს შორის დავის, გარიგებაში. მოწმეა და დამწერი ამ საბუთისა ((1675—1685 წწ.) Hd—8923).

ზურაბ — ჰყავდა მოსამსახურე სულა ბიასაშვილი (1679 წ. Hd—14648).

[ზურაბ] — შვილი დათუნასი, იხ

ზურაბ — მისგან ნაყიდი კაცი ნიკოლოზ კათალიკოსმა დაასახლა ატენში და შესწირა სვეტიცხოველს (1687 წ. 1449—2681).

ზურაბ — დამწერი და მოწმე რამაზ მანელასშვილის მიერ შერმაზან ჯავახისშვილისათვის მიცემული ბათილამისა ((1687—1700 წწ.) Hd—8038).

ზურაბ — ჰყავდა ყმები: წამალა და თორელა ((1688—1703 წწ.) Hd—2049).

ზურაბ — სუფრაჩი, მოწმე იოვანე კათალიკოსის მიერ გარეჯის წმინდა დავითის მონასტრისათვის მიცემული ზერის შეწირულების წიგნისა (1690 წ. III. 20. 1449—1833).

ზურაბ — შვილი შალაძის ასულ თინათინისა, იხ.

ზურაბ — შვილი ქალაქის მამასახლის გიორგისა, იხ.

ზურაბ — [შვილი] თორღის ციხისათვის შვილის, იოვანესი, იხ.

ზურაბ — ძმა ქისიყის ასისათვის, შერმაზანისა, იხ.

ზურაბ — შვილი თამაზისა, იხ.

ზურაბ — გათავისუფლებული იყო ბოლნისის შეღალეობის, მეზღლეობისა და მესთველობის გამოსალებაგან (XVII ს. Sd—1985).

ზურაბ — ფარეში, ყარაღაჩში, [მამის] იმედ ჯვარისაშვილთან ერთად, მამულითურთ, ერგო ავთანდილსა და ერასტის (XVII ს. Qd—1046).

ზურაბ — ბოქაულთხუცეანი, მოხსენიებულია ძღვენისა და სა—მასპინძლოს გარიგების დავთარში (XVII ს. II ნახ. Hd—1365).

ზურაბ — ჰყავდა ყმა ირემამამალაძე (XVII ს. II ნახ. 1448—5032).

ზურაბ — მოხსენიებულია უცნობი პირის წერილში კახეთის ხანისადმი: ავტორი ჩივის, რომ მისთვის დაუწამებიათ ზურაბის მიშველება (XVIII ს. ბოლო. 1449—1794—1 ფრაგმ.).

ზურაბა — მისი სახელი სხვა ხელითაა მიწერილი კონსტანტინე მეფის მიერ ზაქარია ჯავახიშვილისათვის მიცემულ ყმა-მამულის წყალობის წიგნზე (1466 წ. Hd—2007).

ზურაბა — ტბისში მცხოვრები, [ბარათაშვილების] გუარის დროს ერგო გერმანოზს და მის ძმებს (1523 წ. Ad—1299 ა).

ზურაბა: კაკა—ზურაბა — კაკა — ზურაბასეულნი ვენახი შესწირა

ზურაბმა მთაწმინდის მამადავითის მონასტერს თავისი მამის, გიორგის სულის მოსახსენებლად (1527-1556 წწ.) 1449-1605).

ზურაბა - საბუეს მცხოვრები, მთაწმინდის მამადავითის სულიერად აღსაზრდელად და უწყალობა მაქსიმე ბოლბუღის (1568 წ. 1450-32/306), თეიმურაზ ბატონიშვილმა ი. გ. ი. უწყალობა მაქსიმე ბოლბუღის (1568 წ. 1448-2384).

ზურაბა - მამადავითის, ქინძის მცხოვრები, იხსენიება ზემო ქართლის კომლთა ნუსხაში (XVII ს. დამდ. Qd-7014).

ზურაბა - მამასახლისის ყ მ ა, მ ო წ მ ე ევანგელისტების მიერ სურათი ავთანდილ [ბარათაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1644 წ. III.27. 1450-33/66).

ზურაბა - „ღარფენ ზურაბა“, მამა სულთანის, იხ.

ზურაბა - ალელი [მამასახლისის] შვილი, მ ო წ მ ე აბაშ დავითიშვილის მიერ გიორგი იოთამიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1651 წ. VIII.5. 1450-38/2).

ზურაბა - ძ მ ა ხოჯა ნაზარასი, მ ო წ მ ე მანდენაანთ მამუკას მიერ ზაქარია მასაჯანაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1656 წ. III.26. 1450-23/20).

ზურაბა - შვილი პაპიასი, იხ.

ზურაბა - ქალაქის მცხოვრები, ერთი კომლი, შაჰნავაზმა განუხსნა მისი წყალობა ეინალ მირიანაშვილს (1661 წ. XII.27. 1449-564).

ზურაბა - მის მიწამდე მიჰყვოდა ზაად ბარათაშვილმა ზაად ყორღანაშვილს სასახლის ადგილი (1662 წ. XI. 1450-1/52).

ზურაბა - ხოჯა, მ ო წ მ ე ბეჭებუდის შვილ ასლანის მიერ ერმიძინოსათვის მიცემული ქულებების შეწირულების წიგნისა (1664 წ. III.18. მატ. 252 N6).

ზურაბა - გორელი, მ ო წ მ ე ნასყიდა ფასაშვილის მიერ გასპარასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1667 წ. Y.20. სს. II. N 335).

ზურაბა - მ ო წ მ ე ოთია ლაშხიშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. IY.2. Sd-40).

ზურაბა - მ ო წ მ ე ასლამაზ მამასახლისის მიერ ელიზბარ ხარატასშვილისათვის მიცემული სახლების ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. XI.15. Hd-13025).

ზურაბა - მ დ ი ე ა ნ ი, მ ო წ მ ე გოგინა ჯობაძის მიერ მურვან რუსაშვილისათვის მიცემული სასაფლავის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. 1448-9616).

ზურაბა - მ ო წ მ ე ალექსა ზაქაშვილის მიერ ტერჯოლაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1675 წ. Y. Hd-6105).

ზურაბა - ზ ა რ ა ფ ი, მ ო წ მ ე ალიყვანა ლაჩინაშვილის მიერ ნაზარა ხოჯაბეგაშვილისათვის მიცემული სახლისა და კალოს ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ. X.1. 1450-14/107).

ზურაბა - შვილი ბეგალასი, იხ.

ზურაბა - [სახელი კაცის] მურადასი, იხ.

ზურაბა - მკვდელი, მისი სახლი ესაზღვრებოდა გიორგი მეფის მიერ მესათე უსტა საწარმოსათვის ნაწყალობებუ სახლებს (1683 წ. 1450-6/139).

ზურაბა - ქვემო დარბაზის მცხოვრები, მამასახლისის, ერთი კომ-

ლი, იხსენიება სვეტიცხოვლის ყმების ნუსხაში (1683 წ. 1449-1788).

ზურაბა - მ ო წ მ ე დავით აბაშიშვილ-ბარათაშვილის მიერ სეხნია არე შისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ.1450-14/13).

ზურაბა - გოკილოღ[ა]ნთ ბაისოლულაშვილ დავითას ძმისშვილებთან გა ყრისას დაეკისრა მ ი ს ი ვალი - 2 თუმანი (1684 წ. YII.1.1450-50/206).

ზურაბა - მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე დავით ურღუბეგასშვილის მი-
ერ შავერდ გამრიგიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ.
I.1. 1450-6/88).

ზურაბა - შეკუპრე, მ ა მ ა ბეროასი, იხ.

ზურაბა - მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა ბაინდურა [შანშიაშვილის] მიერ ყორღანა ყორღანაშვილისათვის მიყიდულ მიწას (1688 წ. IY.1.1450-16/150).

ზურაბა - 1689-1699 წწ. გ ო რ ი ს მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე :
ოთარ თუმანიშვილსა და ფარსადან ამირაღასშვილს შორის მამულების გაცუ-
ლის წიგნისა (1689 წ. XII.22. 1450-30/102), პატა დათუქასშვილის მიერ ასა-
ტურა ბეენანისშვილისათვის მიცემული თავნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. XII.
1450-52/108), შიო კელესერაძის მიერ თავისი ბატონისათვის მიცემული თავ-
ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. III.15. HI-14788), ამირან სუნბატაშვილის მიერ
ასატურა ბეენანისშვილისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ.
IY. 1450-49/101), გორელ ფასუას მიერ გიორგი შერმაზანაშვილისათვის მიცე-
მული ნულის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IX.15. გსიემ 1992); სხვა გორელე-
ბთან ერთად მიიღო ფარსადან ციციშვილისაგან ტყით სარგებლობის უფლება
ზედაველას და ურიულის მთაში (1699 წ. II .24. HI-13151); მ ი ს ი ყმის
სახლამდე მიჰყვიდა ლაღინამ ფეშანგ თაყინასშვილს სახლის ადგილი (1699 წ. HI -
-13152).

ზურაბა - ქალაქს მცხოვრები, მ ი ს ი წყალობა განუახლა ნაზარალო-ხან-
მა მეითარ მანუჩარს (1689 წ. 1450-53/91).

ზურაბა - ჰ ყ ა ე ს [ძ მ ა] დათუნა, მ ი ჰ ყ ი დ ა თავის განაყოფ გიორ-
გის ბაგა (1690 წ. YIII.1450-34/182).

ზურაბა - თვალში მცხოვრები, ფეიქარი, იხსენიება წინამძღვარ ონოფრე
[მაკუტაძისათვის] მიბარებულ გარეჯის ყმათა ნუსხაში ([1690-1733 წწ.] Ad -
-421).

ზურაბა - მ ი ს მიწამდე მიჰყვიდა ესტატემ მამუკა ბახჩაშვილს მიწა (1692 წ.
ახლო. 1448-4592).

ზურაბა - მ ო წ მ ე ყალანდარ თუმანიშვილის მიერ სარქისა ხითარიშვი-
ლისათვის მიცემული თამასუქის გაუქმების წიგნისა (1696 წ. YI.28. Sd-482).

ზურაბა - ალავერდაშვილებს გაყრის შედეგად მ ი ს ი :ვაფი ერგო არა-
ქელას (1699 წ. XI.16. 1450-11/41).

ზურაბა - შ ვ ი ლ ი მარქარასი, იხ.

ზურაბა - კარაპეტასთან და შერმაზანასთან ერთად :გ ა უ ყ ი დ ი ა ხუ-
თი ღლის მიწა (XYII ს. HI-15006 ფრაგმ.).

ზურაბა - და მ წ ე რ ი ზურაბ ვერმიშასშვილის მიერ ზურაბ თავაქალა-
შვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. 80-ანი წწ. HI -
5271).

ზურაბა – ზურაბ [სააკაძეს] და მოურაგს მის ფარდად ერგოთ ახალქალაქელი სიმონგულაშვილი (XYII ს. ბოლო მეოთხ. Hd –11883).

ზურაბა – კასპს მცხოვრები, ამილახვრის ყმა, საამილახვროს დაეთრის მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

ზურაბა – გორს მცხოვრები, დალაქი, ამილახვრის ყმა, საამილახვროს დაეთრის მიხედვით ევალებოდა ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

ზურაბა – ვერთს მცხოვრები, ამილახვრის ყმა, საამილახვროს დაეთრის მიხედვით ევალებოდა ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

ზურაბა – ახალქალაქის მოურავი, დამწერი და მოწვე ბეჟუა ოქროპირაშვილის მიერ უთრეთ ციციშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. ბოლო. 1450–51/21).

ზურაბაის შვილი მახარობელი – ჯიმაშტარს მცხოვრები, ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა– ოღდაათი კოკა ღვინო და ათი თეთრი (1621 წ. ქსძ. III. N91).

ზურაბაული – ნახევარი დღის ზურაბაული მიწა ურწაშენში გასპარა დარისპანაშვილია მიჰყიდა დოღმაზა შანშიაშვილს (1690 წ. YI.1. Hd –1780).

ზურაბაშვილები – მარიამ დედოფალმა ისინი უწყალობა ბეგან ჩხეიძეს (1634 წ. 1450–35/117).

ზურაბაშვილები – მათ ფარდად იესე [სოღალაშვილს] წილად ხვდა ტყენაგეთში მცხოვრები პაატა მეღქუაშვილი და ბეიტიკა. ვარსიმაშვილი (XYII ს. I ნახ. Sd –869).

ზურაბაშვილი || ზურაბას შვილი

ზურაბას შვილი – ყინციუსის მცხოვრები, წმინდა ნიკოლოზის ყმა, შაკნავაზმა იგი გაათარხნა (1659 წ. Y.18. Ad –790).

ზურაბაშვილი – მისი მიწა ესაზღვრებოდა პაპუნა მირიანაშვილის მიერ თედორე რაზმაძისათვის მიყიდულ ორი დღის ნაფუძარს (1619 წ. 1448–5439).

ზურაბაშვილი – იხენიება ყმების ნუსხაში (XYII ს. Hd –15088).

ზურაბაშვილი – ყურს მცხოვრები, ამილახვრის ყმა, საამილახვროს დაეთრის მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა მისი კომლიდან სამკაცს (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

ზურაბაშვილი – ერთი კომლი, მოხსენიებულია როსებ ტატიშვილის ყმების დაეთარში (XYII ს. II ნახ. სიძ. II. N9).

ზურაბაშვილი – კოდისწყაროს მცხოვრები, საამილახვროს დაეთრის მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა მისი კომლიდან ორკაცს (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

ზურაბაშვილი არსენ – მოწვე მახარებელ ხუციშვილის მიერ გიორგი წინამძღვრიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ. Hd –6171).

ზურაბაშვილი ბ[ა]ინდურა – დამწერი და მოწვე ოთანა მაისურაძის მიერ ზაზა ქარუმიძისათვის მიცემული პირობის წიგნისა. ვალის გადახდის შესახებ (XYII–XYIII სს. მიჯნა. Qd –3696 ფრაგმ.).

ზურაბაშვილი ბაის[ო]ლულა – მოწვე დათუნა სოღალაშვილის მიერ ქა-

ლაქის მოურავ მანუჩარისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1651 წ. YI.10. 1450-53/92).

ხურაბაშვილი გიორგი - ქვახერელს მცხოვრები, მ ო წ მ ე გიორგი ოთი-
ანშვილის მიერ ტაქიკაანთ მანველისშვილ არუთინასათვის მიცემული ვენახის
ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. YI.12. Hd-5993).

ხურაბაშვილი გიორგი - მ ო წ მ ე ოთარ ჩინჩაღაძის მიერ ზაალ წინამ-
ძღვროშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. XII. 28.
Hd-1705).

ხურაბაშვილი გოგია - აგარაში მცხოვრები, ელიშერ და პაპუნა [ციციშვი-
ლეშის] გაყრის დროს ი. გ. ი მამულით ერგო ელიშერს ([1688-1703 წწ.] Hd -
-1636).

ხურაბაშვილი ვართანა - ტაგანგეთს მცხოვრები, ი გ. ი. მამულითა და ს-
ხლიკაყით, ბოძინა სოღალაშვილმა მიჰყიდა ელიზბარ სოღალაშვილს (1661 წ. IX.
16. Sd-751).

ხურაბასშვილი ხურაბა - მ ო წ მ ე ბერეჟა უჯარმელასშვილის მიერ პა-
პუნა კაკოზაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. X. 1.
Hd-6446).

ხურაბაშვილი თამაზა - მ ო წ მ ე თაყა ბარათაშვილის მიერ მამასახლის
მარკარასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1680-ანი წწ. Hd-8783).

ხურაბასშვილი თამაზა - კარობანში მცხოვრები, ელიშერ და პაპუნა [ცი-
ციშვილების] გაყრის შედეგად ი გ. ი მამულით ერგო ელიშერს ([1688 -
-1703 წწ.] Hd-1636).

ხურაბაშვილი იმარინდო - წრისს მცხოვრები, ი გ. ი მამულითურთ გი-
ორგი მეფემ უწყულობა ბეჟან საგინაშვილს (1693 წ. 1450-26/92).

ხურაბაშვილი მამუკაი - მ ო წ მ ე პაპუნა მირიანაშვილის მიერ თეღორე
რაზმაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1619 წ. წ. 1448-5439).

ხურაბაშვილი მირუა - მ ო წ მ ე უმეკა [ღონდა] რასშვილის მიერ ხითარა
ხითარასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. Hd-1582).

ხურაბასშვილი ნიკოლოზ - უინცვისს მცხოვრები, ი გ. ი წილად ხვდა ქაი-
ხოსრო [ციციშვილს] ([1664-1673 წწ.] 1448-5042).

ხურაბაშვილი ნიკოლოზ - 1672-1700 წწ. მ ო წ მ ე: 'შიო წინამძღვროშვი-
ლის მიერ ღომენტი ბუნიათიშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგ-
ნისა (1672 წ. Sd-545), მამუკა ონაშვილის მიერ გიორგი წინამძღვროშვილი-
სათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. YI.7.Sd-551), ღო-
მენტი ბუნიათიშვილსა და ზალ წინამძღვროშვილს შორის მამულების გაყვლის
წიგნისა (1698 წ. Hd-1754), პატა არჩეაძის მიერ ზალ წინამძღვროშვილისათ-
ვის მიცემული მამულის დაგირაგების წიგნისა (1700 წ. YI.5.Hd-14565 ბ).

ხურაბაშვილი ნიკოლოზ - აგარაში მცხოვრები, ელიშერ და პაპუნა [ციცი-
შვილების] გაყრის დროს მამულით ერგო ელიშერს ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ხურაბაშვილი ოსეჯა - მ ო წ მ ე ალავერდაშვილებს გაყრის წიგნისა
(1699 წ. IX.16. 1450-11/41); ალაბაბასშვილ-რამაზასშვილ ალავერდაშვილს მიერ
ფრეხულაანთ ნაზარასშვილ გიორგისათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის
წიგნისა (1699 წ. X.7. 1450-6/117).

ზურაბაშვილი ოქრუა – მოხსენიებულია ყმების ნუსხაში (XYII ს. Hd – 15088).

ზურაბაშვილი პატა – ქინძათს მცხოვრები, ერთი კომლი, მოხსენიებულია ზემო ქართლის კომლთა ნუსხაში (XYII ს. დამდ. Qd – 7014).

ზურაბაშვილი სარქისა – 1670–1672 წწ. მ ო წ მ ე: წატურა ყაღალაშვილის მიერ ზაალ იაგულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1670 წ. 1450 – 9/151). ფარსადან შინაშვილის მიერ ზაალ იაგულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. 1450–9/136).

ზურაბაშვილი შოშიტა – ყინციუსს მცხოვრები, ელიშერ და პაპუნა [ციცი-შვილების] გაყრის დროს ი. გ. ი. მამულით ერგო პაპუნას (1688–1703 წწ.) Hd – 1636).

ზურაბაშვილი ხიზანა – მ ო წ მ ე ზუბიტა ასანელაშვილის მიერ ლოთუფა-სათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. 1450–28/239).

ზურაბის შვილი || ზურაბი შვილი || ზურაბიანთ

ზურაბის შვილები (ვარ. [ბარათაშვილები | ზურაბის შვილები]) – მ ა თ მიერ გომფარ ბარათაშვილთან გაყრის დროს გასამყარელოდ დადებული სოფელი კიპ-რუქი როსტომ მეფემ უწყალობა. გურგენ ყორღანაშვილის (1642 წ. i. 16. 1450 – 1/96).

ზურაბიანთ – ზ უ რ ა ბ ი ა ნ თ „გარდაწყვეტილების წიგნი“ ნახსენებია გორჯასპ [ბარათაშვილისათვის] მიბარებული საბუთების ნუსხაში (1691 წ. XI. 2. Sd – 1931).

ზურაბის შვილი (ვარ. [ბარათაშვილი | ზურაბის შვილი, ვირშელი შვილი]) ას-
ლან – შ. ე. ი. ლ. ი. პაპუნა ბარათაშვილისა, იხ.

ზურაბი შვილი (ვარ. [ბარათაშვილი | ზურაბის შვილი, ვირშელი შვილი]) ზურაბ – 1690–1692 წწ. ჰ. ყ. ა. ე. ს. შ. ე. ლ. ი. ზაალ ვირშელი შვილი (XYII ს. 80, 90 – ანი წწ. Hd – 4164 ა, Sd – 1940), მ. ი. ს. ი. აზნაური შვილია ყარახანა (1690 წ. Hd – 4164 ა); ი. ყ. ი. და მანუჩარ ვახუშტის შვილისაგან მიწა – ორი ძმის წი-
ლი ისპიანი (1690 წ. Hd – 4164 ა); პ. ი. რ. ო. ბ. ა. მ. ი. ს. ც. ა. თამაზ ორბელიშვილს კეთილმოყვრობის შესახებ (XYII ს. 80–90–ანი წწ. Sd – 1940); მ ო წ მ ე: ე-
პარაზა ბარათაშვილის მიერ სვეტიცხოვლისათვის მიცემული ყმების შეწირუ-
ლის წიგნისა (1690 წ. III. 15. ლაი. H – 13–15, 16–17), ჭიხოსრო ბარათაშვი-
ლის მიერ თამაზ ორბელიშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წი-
გნისა (1692 წ. I X. 14. 1450–10/185), საამ ბარათაშვილის მიერ თამაზ ორბე-
ლიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. I X. 15. 1450 – 10/180).

ზურაბის შვილი პაპუნა – იხ. ბარათაშვილი პაპუნა

ზურაბის შვილი (ვარ. [ბარათაშვილი | ზურაბის შვილი, ვირშელი შვილი]) რევაზ – 1696–1700 წწ. ჰ. ყ. ა. ე. ს. მ. ა. მ. ა. პაპუნა ბარათაშვილი, იხ., პ. ქ. ო. ნ. დ. ა. ს. ა. მ. ა. მ. უ. ლ. ე. დ. ა. ე. ა. თავის ძმისწულებთან ერთად სულხან ყაფლანიშვილ-
თან კახეთის ჯალდამის შესახებ, დავის გარიგების შედეგად „ნასახლარს რომ
სერო დასდეს,“ ის სერო შუაზე უნდა გაეყო; სერის გაყოლებით წყლის პირამ-
დე და სახნავემდე სულხანს დარჩა, სერს გაღმა, წყლის პირიდან, სახნავითურთ
– რე. ე. ა. ზ. ს. (1700 წ. VI. 2. Hd – 4164/3); მ ო წ მ ე: პაპუნა ანდერმანიშვილს-
გინაშვილის მიერ ასლან ორბელიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის

წიგნისა (1696 წ. 1450-15/79); ავთანდილ მირომანიძე-ქაშარბეგიშვილის მიერ გვი თუმანიშვილისათვის მიცემული ნასოფლარ შამირზან ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. XI.11. Hh-403); შერმაზან ხურდაყულიშვილის მიერ პაპუა ორბელიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. 1450-20/28). ზაქუმ ზაქუმეშვილის მიერ ალავერდა იაგურაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. Y.10. 1450-9/119).

ზურაბისშვილი (ვარ. [ბარათაშვილი]-ზურაბისშვილი) ქაიხოსრო - ძ მ ა პაპუნა ბარათაშვილისა, იხ.

ზურაბისშვილი (ვარ. [ბარათაშვილი]-ზურაბისშვილი, ვარ.შელიშვილი) შან-შე - ძ მ ა პაპუნა ბარათაშვილისა, იხ., გ ა ა რ ი გ ა გუდარეხელთა და ლორისთაველთა შორის სამამულე დავა (1653 წ. YI.10. Hh-14671).

ზურაბისძე - ყეიზოსს მცხოვრები, ვარამ ღიასამიძემ ი გ ი საალაპედ შესწირა თისლის მონასტერს. ევალეზბოლა ბეგარა: ოკლაოთხი თავჩაფი ღვინო და ხუთი კაბიწი წმინდა პური (XY ს. I ნახ. Par. გეო რგ. 4.125-126 რ).

ზურამიანი - მ ი ს გამო წაკიდებულან სეტეილთა და ცხველიანთა სახლუბი (XIY ს. ბოლო სსძ. II. N 82).

ზურამიანი გუშელ - იოვანე სეტეილს მ ო ა ხ ს ე ნ ა დაწერილი ჩემო ვაბუნეიანის მიერ სეტეილისაგან წაღებული ქვაბის სანაცულოდ სათიბის მიცემის თაობაზე (XIY-XY სს. მიჯნა. სსძ. II. N 87).

ზურებანი ხულაჩი - მ ო წ მ ე დაწერილია ხერგიანებისათვის სისხლის საფასურის დაღვინების შესახებ (XYII-XYIII სს. სსძ. II. N 123).

ზურთელისშვილი გიორგი - და მ წ ე რ ი შალვა ერისთავის მიერ ალევის ტაძრის მსახურებისათვის ბოძებული შეუვალობის წიგნისა (1465 წ. X. Hh - 2403 ბ).

ზურიაშვილი - 1685-1688 წწ. მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა: შიომ ბარათაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიყიდულ ოთხი დღის მიწას (1685 წ. Y.6. 1450-1/86), თამაზ ბარათაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიყიდულ ერთი დღის მიწას (1688 წ. XI.12. 1450-1/95).

ზურიაშვილი ბერუა - შ ე ი ლ ი დოღმაზა ზურიაშვილისა, იხ.

ზურიაშვილი დოღმაზა - 1671-1700 წწ. ენაგელო, პ ყ ა ე ს: ძ მ ა ნ ა ზარა (1690, 1696 წწ. 1450-53/209, 8/63). შ ე ი ლ ე ბ ი: მარქარა (1688-1697 წწ. 1450-1/104, 17/17, 53/210), ბერუა (1688-1696 წწ. 1450-1/104, 17/17, 8/63). მ ი პ ყ ი დ ა: როსტომ ყორღანაშვილს ნასყიდ მიწა ბაგრანეთის მიწის ბოლოკსამი დღისა, ერთი დღის- ხშირბში, ერთი დღის- დანაპლანში და ერთი- თავთავგვერდში ამავე ყორღანაშვილების მიწის. გვერდით (1688 წ. YI.18. 1450-1/104). ფასუა ხოფაშვილთან ერთად ბერუა დაიარა - შვილს- პაპისგორის მიწა ზაზუნისშვილის ხოდაბუნამდე, აღნიასშვილისა და ყანბარისშვილის მიწებამდე, მისცა აგრეთვე „შვილ საბელი ექვის მიხრია“ (1690 წ. II. 1450-53/210), ოქთანთ არაქელასშვილ ბეუეს- სამი დღის მიწა ორდიაში მისივე ნასყიდ მიწის. გვერდით აღნიასშვილისა და შერმაზან აღნიასშვილის მიწებამდე (1696 წ. XI.1. 1450-8/63), ყორღანანთ ფარსადანას- მაზიტასაგან ნაყიდი ორი დღის მიწა მურადანაშვილისა და როსტომას მიწებამდე (1697 წ. IY. 1450-17/17); მ ო წ მ ე: ქაიხოსრო ბარათაშვილის მიერ

როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. 1450-1/69), თამაზ [ყორღანაშვილ-ქქემაოზაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. XII.1. 1450 - 1/106), რევაზ ყორღანაშვილის მიერ ყორღანა [ყორღანაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. III.20. 1450-19/10) და ნაზარახატრაშვილის მიერ ბერია დიახაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. II. 1450-53/209), ნაზარა ხატრაშვილის მიერ ასლამაზ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. 1450-7/53), როსტომ მამაგულაშვილის მიერ კახაბერ ყორღანაშვილისათვის მიცემული კენახის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. IV. 1450-17/5), სეხნია სალუნაშვილის მიერ ბეგია ოქოაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. V.25. 1450-8/67), ბერია გარსუაშვილის მიერ ბერია ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. XII.5. 1450-16/99); ი. გ. ი. თავისი მამულით, ენაგეთში, ერთ წილად ერგო საამ [ბარათაშვილს] თაფანელ გიუას ფარად (1692 წ. VIII.38. 1450-11/83).

ზურკიაშვილი მარქარა - შ. ვ. ი. ლ. დ. ლ. დ. ზურკიაშვილისა, იხ.

ზურკიაშვილი ნაზარა - ძ. მ. ა. ლ. დ. ზურკიაშვილისა, იხ.

ზურკია - მ. ი. ს. საზღვრამდე მიჰყვია შერმაზან აბაზაშვილმა ბერია ავთანდილიშვილს თავისი ყმის, არაქელაშვილის ოთხი დღის მიწა თავთავგვერდში (1690-ანი წწ. 1450-16/102).

ზღუდაშვილი - ყაია და ბაღურ [ციციშვილები] ყ. მ. ა. ([1658-1675 წწ.] Hd-14534 ბ).

ზღუდაშვილი ბაბუნა - [შ. ვ. ი. ლ.] ლაზარე ზღუდაშვილისა, იხ.

ზღუდაშვილი ბეგია - [ძ. მ. ა.] ლაზარე ზღუდაშვილისა, იხ.

ზღუდაშვილი ბერი - [შ. ვ. ი. ლ.] ლაზარე ზღუდაშვილისა, იხ.

ზღუდაშვილი გიორგი - [შ. ვ. ი. ლ.] ლაზარე ზღუდაშვილისა, იხ.

ზღუდაშვილი ზაორისა - [ძ. მ. ა.] თამაზა ზღუდაშვილისა, იხ.

ზღუდაშვილი ზალია - [შ. ვ. ი. ლ.] ლაზარე ზღუდაშვილისა, იხ.

ზღუდაშვილი თამაზა - 1671-1688 წწ. ჰ. ყ. ა. ვ. ს. [ძ. მ. ე. ბ. ი.]: ზღუდაშვილი ლაზარე, იხ., გორისა (1688 წ. Ad-1260), ა. გ. ა. უ. ო. ვ. ა. ლ. ა. მახარა მუქადაბიძეს ნაფუძარზე სასახლის ადგილი (1688 წ. XI.30. Ad-1260).

ზღუდაშვილი იესე - [შ. ვ. ი. ლ.] ლაზარე ზღუდაშვილისა, იხ.

ზღუდაშვილი ლაზარე - 1671-1688 წწ. ჰ. ყ. ა. ვ. ს. [ძ. მ. ე. ბ. ი.]: ბეგია, თამაზა, იხ., [შ. ვ. ი. ლ. ე. ბ. ი.]: ბერი, გიორგი, ზალია, იესე, ბაბუნა, პაპუნა. მ. ა. ს. უწყალობა ჭიხოსრო ფანასკერტელ-ციციშვილმა კურთაშაური მამული და. გაათავისუფლა ი. გ. ი. გადასახადებისაგან (1671 წ. III.10. Ad-1336).

ზღუდაშვილი პაპუნა - [შ. ვ. ი. ლ.] ლაზარე ზღუდაშვილისა, იხ.

ზღუდაშვილი პაპუნა - მ. ო. წ. მ. ე. მამუკა მტიროდაშვილის მიერ სეხნია მიქელაშვილისათვის მიცემული წისკელის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. ბოლო. Hd-754).

ზღუდრელასშვილი ბაღუა - ძ. მ. ა. ნურალა ზღუდრელასშვილისა, იხ.

ზღუდრელასშვილი ნურალა - ჭინძათს, საუფლისწულოში მცხოვრები, ერ-

თი კომლი, ჰე ა. ვ ს ძ მ ა ბაღუა. მათი (ძმების) ნაშენი შვილი ვაჟი იხსუ-
ნიება ქართლის საღრუშის აღწერის დაეთარში (XYII ს. II ნახ. Qd-7071).

თ

თაბორიძე: თაბორიძისეული – ბარამ ფარეშიშვილმა მიჰყიდა დათუნა ხო-
ზანაშვილს ნასისხლი **თ ა ბ ო რ ი ძ ი ს ე უ ლ ი** ბურნაყაული თოთხმეტი დღის
მიწა ბირაშვილის მიწამდე (XYII ს. II ნახ. Ad-2243).

თაბუკაანთ|თაბუკასშვილი|თაბუკაშვილი

თაბუკაანთ – მამუკა მამისთვალაშვილმა მიჰყიდა ხოჯა ხოჯასშვილს **თ ა
ბ უ კ ა ა ნ თ ე უ ლ ი** ბაგა (1675 წ. 1450-33/19).

თაბუკასშვილი – ლომია მამისთვალაშვილმა მიჰყიდა ხოჯა ხოჯასშვილს
თ ა ბ უ კ ა ს შ ვ ი ლ ი ს ე უ ლ ი მიწა (1688 წ. XII. 1450-33/20).

თაბუკაშვილი დათუა – ე. ვ ა ლ ე ბ ო ლ ა ბეგარა – „საეკეების ჩაბმა“, ორ-
შაბათს ორი, სამშაბათს და ოთხშაბათს – თითო-თითო (XYII ს. Hd-10531).

თაბუკაშვილი მამუკა – მ ო წ მ ე პაპუა იშხნელის მიერ შოშიტა ზუმარა-
ძისათვის მიცემული წისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. Hd-836).

თაგვიანაური – მ ა ს შ ე უ წ ი რ ა ვ ს ყოვლადწმიდის საყდრისათვის
კორტელში ერთი კომლი, აღნიშნულია ამბა-ალავერდელ [გრიგოლ ჩოლაყასშვი-
ლის] მიერ ბოდბელ კირილესათვის ბოძებულ მიწის წყალობის წიგნში (1672 წ. 1448-636).

თაგუასშვილი ელიზბარა – მ ო წ მ ე ბეჟან ჩივაძის მიერ ხოსიტა ლთიას-
შვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. IY. 1. 1450-49/85).

თაგუისკულაშვილი – ენაგეტს მცხოვრებები, [ბარათაშვილებს] გაყრის შედე-
გად ი. გ. ი ურმაშვილთან ერთად ერგო გერმანოზსა და მის ძმებს (1523 წ. Ad-1299 ა).

თაგულთაშვილი – მ ო წ მ ე ზაალ გურამიშვილის მიერ სუხიტა ვარდანა –
შვილისათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1672 წ. 1450-36/215).

თადაული ზოსტოლანა – მ ი ს ი მამულები: ბეკრეთი, ღორისთავი, ნასოფ-
ლარი, ვერხენალა და კარალი [სვიმონ] მეფემ უწყალობა ეახტანგ თულაშვილს
(1595 წ. II. 18. 1450-51/48).

თადაული ზოსტოლანა – მ ო წ მ ე სულხან მირაბაშვილის მიერ დარეჯან-
ბანუმ უანდეროშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1634 წ. 1450-21/6).

თადაულიშვილი გრიგოლ – ქაჩიბაძეთა ა ზ ნ ა უ რ ი, მ ო წ მ ე დაეთ
[ქაჩიბაძის] მიერ ქობულ აშოთაძისათვის მიცემული დრანეთის წყალობის წიგ-
ნისა ([1466-1479 წწ.] Ad-1070).

თადეოზ – შიომღვიმის მონასტრის მ ნ ა თ ე, მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა
მ ი ო ლ გრიგოლ სურამელსა და შიომღვიმის კრებულს შორის გარეგებაში
მეწისქვილის თაობაზე ([1249-1260 წწ.] ქრ. II. 127-128).

თადეოზ – მ ა მ ა მარკოზისა, იხ.

თადეოზ – მ ო უ რ ა ვ ი, ქვათახევის მონასტრის მისცა პირობა იოანე
თბილელის მიერ შეწირულ მიწაზე [საალაპე სამსახურის] მოუშვებლობის შე-
სახებ (XY ს. II მეოთხ. Ad-18 ბ).

თადელაშვილი გიორგი — ი. ვ. ი. მამულითურთ შერმაზან ხუციშვილთან ერთად დარჩა შერმაზანს (XVII ს. Qd—1035).

თადელაშვილი — უცნობი პირის იარაღისა და საქონლის ნუსხაში აღნიშნულია, რომ მას წაართვეს ერთი თოფი და ერთი ხმალი (XVII ს. Qd—8681).

თადირაშვილი ბერინა — მ. ო. წ. მ. ე. უმეკა ღონდარაშვილის მიერ პაპუნა ხითარაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. Hd—1582).

თადუა — ბ. ი. ძ. ა. ნათანელისა, მ. ი. ს. ი. ყმა-მამული და ნაყმევი, პაპია რუბიასშვილი, თეიმურაზ მეფემ უწყალობა ნათანელსა და ნონეს (1625 წ. 1449 — 1239).

თადუაანთ ოპანა — მ. ო. წ. მ. ე. .გოსტამაანთ ეოუენაშვილ ბიძინას მიერ ქალაქის მელიქ ეინალასათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1644 წ. I. 20. 1450—5/119).

თადუა — ო. ი. ო. [ი. ი. ო. შვილის] ყმა-მამულის ნუსხაში მოხსენიებულია მ. ო. ს. ი. ყმა ([1658—1675 წწ.] Hd—14534).

თადუაშვილი — თ. ა. დ. უ. ლ. ა. შ. ე. ი. ლ. ი. ს. ე. უ. ლ. ი. მიწა, მეხრიშვილის მიწის ბოლოს მდებარე, ყაყა წინამძღვრიშვილმა მიჰყიდა აბელს (1691 წ. XI. 13. 1450—2/131).

თაელისძე აღბუღა — შ. ე. ი. ლ. ი. მამისთუალ თაელისძისა, იხ.

თაელისძე გ(იორ)გი — შ. ე. ი. ლ. ი. მამისთუალ თაელისძისა, იხ.

თაელისძე დავით — შ. ე. ი. ლ. ი. მამისთუალ თაელისძისა, იხ.

თაელისძე შამისთუალი — ქ. ყ. ა. ე. ს. შ. ე. ი. ლ. ე. ბ. ი. გ(იორ)გი, აღბუღა, დავით, ნანიტა, სულთამამა. უცნობმა მეფემ მ. ა. .გაუჩინა სისხლის ფასი—300000 ძველი ცხუმური თეთრი (1461 წ. Hd—1537 ფრაგმენტსა.).

თაელისძე ნანიტა — შ. ე. ი. ლ. ი. მამისთუალ თაელისძისა, იხ.

თაელისძე სულთამამა — შ. ე. ი. ლ. ი. მამისთუალ თაელისძისა, იხ.

თავართქილაძე — ო. ხ. ა. ნ. ე. ლ. ი. ე. მ. ა. რ. თ. ა. საკათალიკოსო. გამოსაღები: ერთი ძროხა, სამი საკლავი, სამი საწონი ღომი, ცხრა სამეხსო ღვინო, პური, ხორცი, ქათამი (XVI ს. II ნახ. 1448—3326).

თავაური ბასილი — მ. ო. ძ. ლ. ე. ა. რ. ი. მ. ო. წ. მ. ე. შიომღვიმის კრებულის მიერ ზოსიმესათვის მიცემული სამწირველოს განახლების დაწერილისა (1200 წ. ახლო. Ad—4 გ), კვირიკე ჯარაისძის მიერ გიორგი მუშერისძისათვის მიცემული დაწერილისა. ვალის. გადახდის თაობაზე (1200 წ. ახლო. Ad—4 ა); მ. ი. ს. ი. მელქისედეკ მაწყვეტაროს. . იოვანე ჭყონდიდლისა და სამოელ ხუციესის შუამდგომლობით, ბასილი აღაგერდელმა გაიჩინა სამწირველო შიომღვიმის მონასტერში (XIII ს. Hd—1586).

თავაქაღა — მ. ი. ს. მიწამდე მიჰყიდა ნასყიდა შავერდასშვილმა შოშია. გოგიაშვილს ხატის მიწა (1681 წ. III. 1. Hd—2513).

თავაქალასშვილი | თავაქალაშვილი

თავაქაქალაშვილი — ბაგრატ მეფემ ზაქარია დანასკერტელს უწყალობა სახსო მამულეზიდან ტინისხილში თ. ა. ე. ა. ქ. ა. ლ. ა. შ. ე. ი. ლ. ი. ს. ე. უ. ლ. ი. მამული (1511 წ. IX. 15. Hd—2118).

თავაქალაშვილი — ბაინდურ ერისთავმა დილომში იყიდა თ. ა. ე. ა. ქ. ა. ლ. ა. — შ. ე. ი. ლ. ი. ს. ე. უ. ლ. ი. ეენახი (1527 წ. ახლო. ქრ. II. 371).

თავაქალაშვილი — მისი ბოსტანი ესაზღვრებოდა სამნა ნადირაძის მიერ უშეკა ბახჩიაშვილისათვის მიყიდულ საბოსტნეს (1631 წ. Ad — 1567).

თავაქალაშვილი — აგვაროზა გოგიბაშვილმა უშეკა ბახჩიაშვილს მიჰყიდა აღენახევის მიწა თ ა ვ ა ქ ა ლ ა შ ვ ი ლ ი ს მიწამდე (1636 წ. Hd — 14888).

თავაქალაშვილი — საკამ მიჰყიდა ტერ-დავითს თ ა ვ ა ქ ა ლ ა შ ვ ი ლ ი — ს ე უ ლ ი სახლ-კარი (1645 წ. III.1. გუჯ. 173—174).

თავაქალაშვილი — მისი ყმის მიწამდე იყიდა მამუკა ბახჩიაშვილმა მამული (1674 წ. 1448—10000 ფრანკი).

თავაქალაშვილი — მისი მიწა ესაზღვრებოდა გოგია მეხრისშვილის მიერ მამუკა ბახჩიასშვილისათვის მიყიდულ მიწას (1680 წ. I.8. 1448—4595).

თავაქალაშვილი — მისი მიწამდე მიჰყიდა პაპუნა ლალასშვილმა დავით ამირალასშვილს მიწა (1681 წ. Hd — 5270).

თავაქალაშვილი — მისი მიწა ესაზღვრებოდა ნასყიდა შაკერლასშვილის მიერ შოშია გოგიჩაშვილისათვის მიყიდულ მიწას (1681 წ. Y.27. Hd — 9390).

თავაქალაშვილი აღადად — 1495—1497 წწ. მღიკანნი, დამწერი აღექსანდრე მეფის მიერ; ივანე ქერობიძისათვის (1495 წ. I.15. ქმ. N 1026) და აღამ ფანჯავიძისათვის (1497 წ. სმ. II.66—67) მიცემული სასისხლო სიგლებსა.

[თავაქალაშვილი] ბადრი — მოწმე დავითა ჩალაბაშვილის მიერ უშეკა ბახჩიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1632 წ. Ad — 1568).

[თავაქალაშვილი დავითა — მოწმე დავით ჩალაბაშვილის მიერ უშეკა ბახჩიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1632 წ. I X.3. Ad — 1568).

თავაქალაშვილი დემეტრე — გორის ციხის თავი, [ძმა] ფარსი თავაქალაშვილისა, იხ.

თავაქალაშვილი ვახტანგ — როსტომ მეფემ მას განუხალა სამკეილო სახლების წყალობა ([1633—1658 წწ.] 1448—83).

თავაქალაშვილი ზურაბ — [ძმა] ფარსი თავაქალაშვილისა, იხ.

თავაქალაშვილი ზურაბ — 1676—1697 წწ. ტინისხილელი, პყავს [ძმა] მერაბა (1676 წ. 1448—73), იგი სიძეა ზურაბ ვერმიშაშვილისა (XYII ს. 80—ანი წწ. Hd — 5271); ლევან ბატონიშვილმა იგი გაათარხნა, დაუტოვა კარზე სამსახური და ლაშქარ-ნადირობა (1676 წ. I.27. 1448—73); იყიდა ზურაბ ვერმიშაშვილისაგან ნასყიდი ყმა (XYII ს. 80—ანი წწ. Hd — 5271); მოწმე: სამნია სიმენდასშვილის მიერ ზალინა მეფისასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. I.11. Hd — 9430), ბევან სააკაძის მიერ როსტომა ყორღანაშვილისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. YI.17. 1450—1/101), პაპუნა ლალასშვილის მიერ დავით ამირალასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. Hd — 5270); ესტატეს მიერ მამუკა ბახჩიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნებისა (1692 წ. X.1448—4599, 1692 წ. ახლო. 1448—4592); ბეროკა ოთელასშვილის მიერ პაპუა გიორგისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. III. Hd — 5305).

თავაქალაშვილი ზურაბა — მოწმე დოცხვერას მიერ არაქელა ბასტამაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1611 წ. II.18. 1450—3/99).

თავაქალაშვილი მამუკა — 1636—1654 წწ. ტინისხილში მცხოვრები, მოწ-

მ ე ავგაროზა გოგიბაშვილის მიერ უმეკა ბახჩაშვილისათვის მიცემული მი –
წის ნასყიდობის წიგნისა (1636 წ. Hd – 14888); მ ი ს ი ობლები მამულითურთ
უწყალობა შაჰნავაზმა მანუჩარ თუმანიშვილს (1664 წ. Hd – 14538).

თავაქალაშვილი შერაბა – 1676–1677 წწ. [ძმ ა] ზურაბ თავაქალაშვილი –
სა, იხ., მ ო წ მ ე მამასახლის გემანას მიერ სიმონგულა მამუქასშვილისათ –
ვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ. YIII. Hd – 5303).

თავაქალაშვილი შირველ – მ დ ი. ვ ა ნ – მ წ ი. გ ნ ო ბ ა რ ი, დ ა მ წ ე რ ი
კოსტანტინე მეფის მიერ იერუსალიმის ჯერის მონასტრისათვის მიცემული შე –
წირულები წიგნისა (1558 წ. Qd – 1447).

თავაქალაშვილი სადათარ – სამეფო კარის მ წ ი. გ ნ ო ბ ა რ – მ უ შ რ ი –
ბ ი, მ ე ს ტ უ მ რ ე, დ ა მ წ ე რ ი კოსტანტინე მეფის მიერ შთის წმინდა
გიორგისათვის მიცემული ულაყის ამოკვეთის წიგნისა (1491 წ. YIII. 29. კმ.
N 608 ა).

თავაქალაშვილი სულხანა – მ ო წ მ ე უღია ელმიშაშვილ-ხოჯაშვილის
მიერ სარქისა ეზიშვილისათვის მიცემული კენახის ნასყიდობის წიგნისა
(1544 წ. I. 10. 1448–9233).

თავ[აქალაშვილი ფარსე – კ ე ა. ვ ს [ძმ ე ბ ი]: ზურაბ, დემეტრე. სვი –
მონ მეფემ შესწირა გორიჯერის წმინდა გიორგის ფ ა რ ს ი, ზურაბ და დე –
მეტრე თავაქალაშვილების მამული ტინისხიღში (1590 წ. Qd – 430).

თავაქარასშვილი | თავაქარაშვილი

თავაქარაშვილი – მ დ ი. ვ ა ნ ი, დ ა მ წ ე რ ი ალექსანდრე მეფის მიერ
ხონის საყდრისათვის მიცემული ყმის შეწირულების წიგნისა (1683 წ. 1448 –
–5034).

თავაქარასშვილი ალხაზ – სამეფო კარის მ დ ი. ვ ა ნ – მ წ ი. გ ნ ო ბ ა რ ი,
დ ა მ წ ე რ ი არჩილ მეფის მიერ ქაიხოსრო წერეთლისათვის მიცემული მოუ –
რაობის წყალობის წიგნისა (1691 წ. Sd – 515).

თავაქარაშვილი ასლან – დ ა მ წ ე რ ი გიორგი მეფის მიერ [გელათისათ –
ვის] მიცემული სამეფო თეთრის შეწირულების წიგნისა (1604 წ. YIII. 30.
1448–2158).

თავაქარაშვილი ასლან – 1663–1673 წწ. სამეფო კარის მ დ ი. ვ ა ნ –
მ წ ი. გ ნ ო ბ ა რ ი, დ ა მ წ ე რ ი სეხნია ჩხეიძის მიერ ქაიხოსრო წერეთლი –
სათვის მიცემული ყმა-მამულის დათმობის წიგნისა (1660–ანი წწ. Hd – 2179),
დემეტრე მეფის მიერ: გიორგი აბაშიძისათვის მიცემული ყმების წყალობის წი –
გნისა (1663 წ. 1450–24/152) და ქაიხოსრო წერეთლისათვის მიცემული გლეხე –
ბისა და პარტახტის წყალობის წიგნისა (1663 წ. Sd – 514), ბაგრატ მეფის მიერ:
ხოსია ჯაფარიძისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1665 წ. Hd –
–9546), ქაიხოსრო წერეთლისათვის მიცემული წყალობის წიგნისა (1673 წ. Hd –
–9388), ქაიხოსრო წერეთლისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა
([1666–1681 წწ.] Hd – 2246).

თავაქარაშვილი ადასი – 1568–1573 წწ. სამეფო კარის მ დ ი. ვ ა ნ –
მ წ ი. გ ნ ო ბ ა რ ი, დ ა მ წ ე რ ი გიორგი მეფის მიერ გელათისათვის ზოძე –
ბული ყმა-მამულის შეწირულების წიგნებისა (1568 წ. YIII. 30. Sd – 2901, 1569წ.
II. 4. 1448–3327, 1573 წ. 1448–3324).

თავაქარაშვილი ბაქარ – სამეფო კარის მ დ ი . ე ა ნ - მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი ,
 დ ა მ წ ე რ ი ალექსანდრე მეფის მიერ ეზოა იოსელიანისათვის მიცემული ყმა-
 მამულის წყალობის წიგნისა (1647 წ. si c. 1658 წ. ახლო. XII. 6. Hd -14742).

თავაქარაშვილი ბენია – (ვარ. ბენიან) – [1660], 1677–[1681] წწ. სამეფო კა-
 რის მ დ ი ე ა ნ - მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი , დ ა მ წ ე რ ი ბაგრატ მეფის მიერ: ქა-
 იხოსრო წერეთლისათვის მიცემული გლეხებისა და პარტახტის ([1660–1681 წწ. |
 Sd -516), გიორგი აბაშიძისათვის მიცემული გლეხების (1677 წ. 1449–1028), სეო
 მონ საყვარელიძისათვის მიცემული სახელის (1679 წ. კმ. N 1395), ქაიხოსრო
 წერეთლისათვის მიცემული ყმების (1680 წ. Si -509, 1680 წ. Hd -2198) წყა-
 ლობის წიგნებისა.

თავაქარაშვილი გიორგი – დ ა მ წ ე რ ი ალბაზეთის კათალიკოსისა და
 ქუთათელი მიტროპოლიტის სვიმონ ჩხეტიძის მიერ მამისთვალა ივანჯანის შვი-
 ლისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1664 წ. კმ. N 1843).

თავაქარაშვილი გიორგი – დ ა მ წ ე რ ი ალექსანდრე მეფის მიერ ქაი-
 ხოსრო წერეთლისათვის მიცემული მოურაობის წყალობის წიგნისა (1691 წ.
 ახლო. Hd -1827).

თავაქარაშვილი ელიზბარ – სამეფო კარის მ დ ი . ე ა ნ - მ წ ი გ ნ ო ბ ა -
 რ ი , დ ა მ წ ე რ ი ალექსანდრე მეფის მიერ ბიკვინტის ღმრთისმშობლისათ-
 ვის მიცემული ყმის შეწირულების წიგნისა (1685 წ. 1448–2144).

თავაქარაშვილი ზურაბ – სამეფო კარის მ დ ი . ე ა ნ - მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი ,
 დ ა მ წ ე რ ი ბაგრატ მეფის მიერ იოსებ ღანჩელიძისათვის მიცემული წყა-
 ლობის წიგნისა (1527 წ. IY. 27. Sd -2894).

თავაქარაშვილი თაყა – სამეფო კარის მ დ ი . ე ა ნ - მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი ,
 დ ა მ წ ე რ ი გიორგი მეფის მიერ: სერაპიონ ცაგერლისათვის მიცემული წყა-
 ლობის წიგნისა (1610 წ. Qd -9085 ბ), დავითისათვის მიცემული პირობის წიგ-
 ნისა (1614 წ. Hd -14631).

თავაქარაშვილი მამუკა – სამეფო კარის მ დ ი . ე ა ნ - მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი ,
 დ ა მ წ ე რ ი გიორგი მეფის მიერ ხოხონა ჯაფარიძისათვის მიცემული ყმა-
 მამულის წყალობის წიგნისა (1629 წ. Qd -7988).

თავაქარაშვილი მამუკა – [1628]–[1639] წწ. სამეფო კარის მ დ ი .
 ე ა ნ მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი . || მ ე ფ ის მ დ ი . ე ა ნ ი , დ ა მ წ ე რ ი გიორგი მე-
 ფის მიერ ხოხონა ჯაფარიძისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა
 (1629 წ. Qd -7988); მ ო წ მ ე ლევან დადიანის მიერ ხონის ტაძრისათვის მიცე-
 მული განჩინების წიგნისა ([1628–1639 წწ.] დსს. I. 51–52).

თავაქარაშვილი მამუკა – დ ა მ წ ე რ ი [თამარ] დედოფლის მიერ [ქაიხოს-
 რო მა] კვაყარიანისათვის მიცემული მოღარეთუხუცესობის წყალობის წიგნისა
 (1687 წ. Hd -15043).

თავაქარაშვილი პატა – 1627–1639, [1657] წწ. სამეფო კარის მ დ ი . ე ა ნ -
 მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი , დ ა მ წ ე რ ი გიორგი მეფის მიერ: პატა აბაშიძისა და
 კაცხის წინამძღვარ ევდემოზ წერეთლისათვის მიცემული ყმა-მამულის (1627 წ.
 Qd -8965), [გელათისათვის] მიცემული გლეხების შეწირულების (1630 წ. 1448 -
 -2159), უცნობი პირისადმი ბოძებული ყმა-მამულის წყალობის (1632 წ. Hd -
 -13782 ფრაგმ.), გელათისათვის ბოძებული მამულების შეწირულების (1637 წ.

ქრ. II. 451-452) წიგნებისა, ალექსანდრე მეფის მიერ ბეჟან წერეთლისათვის მიცემული ხოდაბუნის წყალობის წიგნისა (1639 წ. Hd-14666); მ ო წ მ ე ქ ა-იხოსრო იაშვილის მიერ ბიკვინტის საყდრისათვის მიცემული ყმის შეწირულე-ბის წიგნისა ([1639-1657 წწ.] დსს. I. 59).

თავაქარაშვილი პატა - 1678-1683 წწ. ბაგრატ მეფის მ დ ი . ვ ა ნ - მ წ ი . გ - ნ ო ბ ა რ ი, გიორგი დადიან-გურიელის მ დ ი . ვ ა ნ ი, დ ა მ წ ე რ ი: ბაგრატ მეფის მიერ ყუდანათ წერეთლისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგ-ნისა (1678 წ. Hd-14781), გიორგი დადიან-გურიელის მიერ იერუსალიმის ჯვრის მონასტრისათვის მიცემული თეთრის შეწირულეების წიგნისა (1683 წ. VIII. 18. Hd-10274 ბ).

თავაქარაშვილი ხმაფილანდრო - მ დ ი ე ვ ა ნ ი, დ ა მ წ ე რ ი როსტომ მე-ფის მიერ ტყავაძისათვის მიცემული სასისხლო სივლისა (1601 წ. 1448-5007).

თავაქარაშვილი ხოსინა (ვარ. ხოსია) - 1639-1646 წწ. სამეფო კარის მ დ ი . ვ ა ნ - მ წ ი . გ ნ ო ბ ა რ ი, დ ა მ წ ე რ ი ალექსანდრე მეფის მიერ: ბეჟან წე-რეთლისათვის მიცემული ყმა-მამულის (1639 წ. Sd-519), ფილიპე წე-რეთლისათ-ვის - ყმების (1639 წ. კმ. N 66) და თუდარჩისათვის - ყმა-მამულა (1646 წ. Qd-8932) წყალობის წიგნებისა.

თავაქარაშვილი ხუცია - 1660-1673 წწ. სამეფო კარის მ დ ი . ვ ა ნ - მ წ ი . გ ნ ო ბ ა რ ი, დ ა მ წ ე რ ი: შაჰნავაზის მიერ ქაიხოსრო წერეთლისათვის მი-ცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1660 წ. Hd-2457), ბაგრატ მეფის მი-ერ, ეახტანგ [ავიაშვილისათვის] მიცემული ციხისთავობის და ყმა-მამულის წყა-ლობის წიგნისა (1673 წ. 1449-59).

თავაქელაშვილი - არჩილ მეფე უთელის თავის ძმებს, გიორგი და ლევან ბა-ტონიშვილებს, დაუბრუნონ მის მდივანს, ზურაბს, ერთი კომლი თ ა : ვ ა ი - ქ ე ლ ა შ ვ ი ლ ი ([1664-1675 წწ.] Hd-11016).

თავბერისძე||თავბერიძე

თავბერისძე (ვარ. თავბერიძე) - გიორგი მეფემ მ ი ს ნ ა ც ე ლ ა დ ს ვ ე ტ რ ი ც ხო-ველს შესწირა რუისის მცხოვრებნი მრუელაშვილი (1447 წ. 1448-5016), ეს შე-წირულება შემდგომში განაახლა [სვიმონ] მეფემ (1559 წ. XII.1.Ad-1572).

თავბერიძე - სვეტიცხოვლისათვის წართმეული ყმა-მამულის ნუსხაში მოხ-სენიებულია რუისში მცხოვრებნი თ ა ვ ბ ე რ ი ძ ე (1530 წ. 1449-1619).

თავბერიძე ბასილა - ქ ვ ა ე ს ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: დათუნა, მამაცა, ზა-ზურა. მ ი ქ ყ ი დ ა ჩნელ რიკაძეს ორი დღის მიწა ზეიკლისაგან ზასუოდ ხორ-გასშვილის მიწამდე (1669 წ. VI. Hd-2469).

თავბერიძე დათუნა - ძ მ ი ს წ უ ლ ი ბასილა თავბერიძისა, იხ.

თავბერიძე ზაზურა - ძ მ ი ს წ უ ლ ი ბასილა თავბერიძისა, იხ.

თავბერიძე მამაცა - ძ მ ი ს წ უ ლ ი ბასილა თავბერიძისა, იხ.

თავბერიძენი - ლეთეთში მცხოვრებნი, ბირთველმა ი ს ი ნ ო მამულითურთ შესწირა სვეტიცხოველს კონსტანტინე მეფის სააღაპედ. ალექსანდრე მეფემ და-ამტკიცა ეს შეწირულება და გაათავისუფლა თ ა ვ ბ ე რ ი ძ ე ნ ი გადასახა-ღებისაგან (1413 წ. III. II. 1449-1624).

თავბრატყელი - [ნიკოლაოსწმინდელმა] მ ი ს . გ ა ნ თერანულის თავს იუი-და ყანა, რაშიც გადაუხდია ოცი ღრამა ([1071-1080 წწ.] 1449-1563).

თავგარათორნ — რეველის (იხის დ ე კ ა ნ ო ზ ი, იხსენიება ბოკო [ბოკოს-ძის] მიერ აღის მონასტრისათვის ბოძებულ საწირავის წიგნში: მ ი ს თ . ვ ი ს ბოკოს მიუცია ოცი [თეთრი] (XIV ს. S-1245, 6-23).

თავგვიორგაძე ივანა — მ ო წ მ ე ჩალათა ჟორჯოლაძის მიერ თავისი მწიროვლის, მახარებელისათვის მიცემული მამულის წყალობის დაწერილისა (XVI ს. ქმ. N 655).

თავგვიორგაძე მამიზბედა (ვარ. მამისბედა) — შ . ვ ი ლ ი ნავროზა თავგვიორგაძისა, იხ.

თავგვიორგაძე მამისიმედა — ძ მ ი ს წ უ ლ ი ნავროზა თავგვიორგაძისა, იხ.

თავგვიორგაძე მისრია — ძ მ ი ს წ უ ლ ი ნავროზა თავგვიორგაძისა, იხ.

თავგვიორგაძე ნავროზა — ჰ ყ ა . ე ს . შ . ვ ი ლ ი მამიზბედა, ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი : მამისიმედა, მისრია. მ ი ჰ ყ ი ლ ა იობა ფაღლაძეს: საყანე და ტყე ბაკურა ბაკურაძის მიწამდე (XVI ს. I მეოთხ. Hd-1552 კვ) და ტყე „იფხ — ღარს“ გამოღმა (XVI ს. I მეოთხ. Hd-1552 კვ).

თავგვიორგაძე პეტრე — მ ო წ მ ე თიხჩეს მიერ იოვანესა და გვიორგისათვის მიცემული ირემეთის წყალობის დაწერილისა (XIII ს. G . 28. 192 v-193r).

თავღვირიძე | თავღვირიძე | თავღვირიძე

თავღვირიძე გვიორგი — ბატონი, ს ი ძ ე გვიორგი გურიელისა. მ ო წ მ ე გვიორგი გურიელის მიერ მირზაბეგ თავღვირიძისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა ([1664-1677 წწ.] ლი. 800. I. N 1201).

თავღვირიძე (ვარ. თავღვირიძე) შირზაბეგ (ვარ. შირზარბეგ) — [1664]-[1701] წწ. ბ ო ქ ა უ ლ თ უ ხ უ ე ე ს ი . მ ა ს უწყალობა გვიორგი გურიელმა: მაჭუტაძისეული ოთხნაი ართუმელაძე, პაპუნას შვილები: სეხნიაი, გვიორგი, გვიორგი კალანდარის შვილი; აჭყვისთაუს — პატრიაი, გვიორგი, იესე კეკელაძეები, შაქარაი ნადირაძე, მიქელია შარაძე; ჯახათს — ივანაი და მამუკაი გოგოძენი, ჩაქვს — თავამია ხალვაში, ბიძინაი ხალვაში, ხახუტაი უალვაში, პატრია გვარელას შვილი, აფხაზაი უალვაში, ბიძინაი კეიახი, ხუტეისი ჩიბურდანიძე, გაბრიელაი ბასილაძე, შაქარაი ხალვაში, გვიორგი დევნიას შვილი, მარანზუ — ბეჟიტაი და ბაიჭულაი ონაძე, ატანას — მ შაროულის სახლი, ჭინჭლაძე, ქობულეთს და ჩაქვს ის, რაც მაჭუტაძეს ჰქონდა სახასო ან ჟოჯია მელმონაძისეული მამული აგანაეცემს ევამს კაცებს გარეთ“ სასახლით, სახლ-კართთ, მამულითა და ეკლესიის კართთ. სულ — ორმოცდაროი კომლი ([1664-1677 წწ.] ლი. 800. I. N 1201); მ ო წ მ ე სვიმონ მეფის მიერ მამია გურიელისათვის მიცემული პირობის წიგნისა ([1698 - 1701 წწ.] Hd-10822).

თავღვირიძე ჭარემუ — მ ო წ მ ე სეხნია ჩხეიძის მიერ ქაიხოსრო წერეთლისათვის მიცემული ყმა-მამულის „ღანებების“ წიგნისა (1660-ანი წწ. Hd-2179).

თავდიდაშვილი — მ ი ს ი მამული ნაზარალი-ხანმა უბოძა კაცია [ორბე-ლიშვილს] (1691 წ. 1450-20/11).

თავდიდაშვილი — გვიორგი მეფე შეჰპირდა ასლან დემურაშვილს თ ა ; ე დ ო დ ა შ . ვ ი ლ ი ს მამულის წყალობას მაშინ, როცა იგი (მეფე), თავის საბატონოში დაბრუნდებოდა (1692 წ. Sd-559).

თავკანელი — ჰ ყ ა . ე ს ძ მ ი ს წ უ ლ ი სუიმნია, იხ.

თავკბითისძე (sic) მახარებელი — მ წ ი. გ ნ ო ბ ა რ ი, დ ა მ წ ე რ ი. გი-
ორგი მეფის მიერ ფალავანდ ფალავანდიშვილისათვის მიცემული მამულის წყა-
ლობის წიგნისა (1401 წ. 1450-11/103).

თავმანჯაშვილი მახანაი — მ ო წ მ ე მირძია ბულადის მიერ ავიღლას მონა-
სტრისათვის მიცემული ყანის ნასყიდობის წიგნისა (XVI ს. II-1782. 89 v).

თავლაშვილი პაპუნა — მ ი ს მამულზე ელაგებოდნენ ერთმანეთს რობამ მა-
მატაშვილი და შიოშ სააკაძე. მამული სააკაძეს დარჩა ([1676-1688 წწ.] 1450-
-48/28).

თავლორაშვილები — ოძისში მცხოვრებნი, შვილოდნენ წილკენლის სამწყსო-
ში. მ ა თ ცოლებს ევალებოდათ საწირავის. გადახდა წილკენის საყდრისათვის,
დრამისა — არა (1669 წ. 1448-5013).

თაველიშვილი არსლან — მ ო წ მ ე მეღქიზედების მიერ ეზეკელისშვილ
დავითისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1554 წ. VI. 16. გსიემ
4847 ა).

თაველიშვილი ბახუტა — ძ მ ი ს წ უ ლ ი ზუბიტა თავყელიშვილისა, იხ.

თაველიშვილი ზ[ა]ქალ — ბ ი ძ ა შ. ვ ი ლ ი ზუბიტა თავყელიშვილისა, იხ.

თაველიშვილი ზუბიტა — ჰ ყ ა. ვ ს ძ მ ი ს წ უ ლ ი ბახუტა, ბ ი ძ ა -
შ. ვ ი ლ ე ბ ი: ზ[ა]ქალ, პატა. პაპუნა სოლულაშვილს. გაუცვალა ღების მიწა
(1659 წ. II-1588).

თაველიშვილი ზუბიტა — ჰ ყ ა. ვ დ ა ბნაეისში ერთი კომლი ყმა, აღნიშ-
ნულია ციციშვილების მესაურე ყმების ნუსხაში ([1658-1675 წწ.] II-14534ბ).

თაველიშვილი პატა — ბ ი ძ ა შ. ვ ი ლ ი ზუბიტა თავყელიშვილისა, იხ.

თაველიშვილი ხოსიტა — მ ო წ მ ე პატა სონლულაშვილის მიერ ზოსია
[სონლულაშვილისათვის] მიცემული. ენახის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. II-
-14005).

თავშავეაძე (ვარ. თივშავეაძე) — რიონს მცხოვრები, ეახტანგ მეფემ ი. გ ი
მამულით შესწირა გელათს ([1442-1446 წწ.] 1448-5023).

თავხელისძე | თავხელიძე

თავხელიძე — როსტომ მეფის ბიძის, ბატონ ეახტანგის ყოფილი ყ მ ა, როს-
ტომმა ი. გ ი უწყალობა ქალაქის მოურავ მანუჩარს (1639 წ. VIII. 28. 1450-
-53/81).

თავხელისძე ასათ — ჰ ყ ა. ვ ს. მ ე უ ლ ე სოსან, შ. ვ ი ლ ე ბ ი: ხელი,
გოგნია. შ ე ს წ ი რ ა სვეტიცხოველს ერანს მცხოვრები. გლეხები: ჩალჩეს —
შვილი და კონნორი (sic) თავის და სოსანის საალაპედ ([1399-1419 წწ.]
1449-1638).

თავხელიძე ბასილა — ფლავს მცხოვრები, ყიასაბეგის მ ე კ ო დ ი ს პ უ რ ე
ყ მ ა (1700 წ. 1448-3602).

თავხელიძე ბერუკა — ფლავს მცხოვრები, ყიასაბეგის მ ე კ ო დ ი ს პ უ რ ე
ყ მ ა (1700 წ. 1448-3602).

თავხელისძე გოგნია — მ ე ს ტ უ მ რ ე, შ. ვ ი ლ ი ასათ თავხელისძისა, იხ.

თავხელიძე იმარინდო — ფლავს მცხოვრები, ყიასაბეგის მ ე კ ო დ ი ს პ უ
რ ე ყ მ ა (1700 წ. 1448-3602).

[თავხელიძე] შამუკა — ზაჟორს მცხოვრები, ზურაბ ლაზნელის ყ მ ა, ი. გ ა -
ნ ა ყ ო ფ ი პაპუნა თავხელიძისა. საამილანგროს დავთრის მიხედვით, ევალე-

ბოლა თოფით ღაშქრობა მისი კომლიდან ორ კაცს (XVII ს. II ნახ. 1448 – 5032).

თავხელიძე პაპუნა – ზაჯორს მცხოვრები, ზურაბ ლაზნელის ყმა, პყა.გს.განაყოფი მამუკა [თავხელიძე], საამილახვროს დაეთროს მიხედვით, ეკვლემბოლა თოფით ღაშქრობა მისი კომლიდან ორ კაცს (XVII ს. II ნახ. 1448 – 5032).

თავხელისძე სოსან – იხ. სოსან, ასათ თავხელისძის შვილზე თავხელიძე ციხელა – ძახორს მცხოვრები, მოწმე ბერის მიერ ორნათა ლაპარისშვილისათვის მიცემული ნაფუძრისა და სახლის ნასყიდობის წიგნისა (XVIII ს. II – 8993).

თავხელისძე ხელი – მოლარეთუხუცესი, შვილი ასათ თავხელისძისა, იხ.

თავხმელაშვილი ამირანა – მოწმე დათუნა კატის მიერ პაპუნასათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. 1450–26/95).

თავხმელიშვილი ასატურა – მოწმე ფირია ფირამზაშვილის მიერ ანდერმან საგინაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. II. 1450–26/101).

თაზაშვილი ასლამაზა – მოწმე კათალიკოს იოვანეს მიერ სახლთუხუცეს რევაზ [მალალაძისათვის] მიცემული კათალიკოსის უმკვიდროდ დარჩენილი ყმის, გიორგის, სახლ-კარის წყალობის წიგნისა ([1687–1700 წწ.] Qd – 1326).

თაზაშვილი ვასპარა – მოწმე იოვანე კათალიკოსის მიერ სახლთუხუცეს რევაზ [მალალაძისათვის] მიცემული კათალიკოსის უმკვიდროდ დარჩენილი ყმის, გიორგის, სახლ-კარის წყალობის წიგნისა ([1687–1700 წწ.] Qd – 1326).

თაზიშვილი – როსტომ მეფემ შარუა შარუაშვილს განუხალა მისი განსყიდვი მამულების წყალობა (1636 წ. 1450–51/238).

თაზიშვილი ავთანდილ – 1657–1697 წწ. შვილი პაატა თაზიშვილი – სა, იხ., მოწმე: იოვანე კათალიკოსის მიერ ათანესათვის მიცემული სახელოსა და ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1688 წ. IY.12.1450–31/149), ბახურტა ელიოზისძე-ბუტიასშვილის მიერ რევაზ მალალაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. 1450–30/135), კათალიკოს იოანე დოასამიძის მიერ დეკანოზ ფოცხვერასათვის მიცემული მელაღობის წყალობის წიგნისა (1692 წ. Qd – 9087), კათალიკოს იოვანე დაასამიძის მიერ ერთობლთრიალელთათვის მიცემული სამოხელეო შეუვარობის წყალობის წიგნისა (1697 წ. IY.23. 1448–5066); მოწმე და შუამდგომელი კათალიკოს იოვანეს მიერ ათანასესათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა ([1696 – 1697 წწ.] 1450–31/149).

თაზიშვილი ავთანდილის შვილი იასე – მგალობელი, ძმა პაატა თაზიშვილისა, იხ.

თაზიშვილი ავთანდილის შვილი პაატა – იხ. თაზიშვილი პაატა

თაზიშვილი ბეგან – ბიძა შვილი პაატა თაზიშვილისა, იხ., [სახელი]

კაცი ზაალ თაზიშვილისა, იხ.

თაზიშვილი გივი (ვარ. გიუნა) – ძმა პაატა თაზიშვილისა, იხ., [სახელი] ზა[ა]ლ თაზიშვილისა, იხ.

თაზიშვილი გიორგი — ი. გ. ი. იყო კათალიკოს იოვანე დიასამიძის მიერ და-
ნიშნული მოხელე თრაილეთში (1697 წ. IY.23. 1448—5066).

თაზიშვილი ელიზბარ — შ. ვ. ი. ლ. ი. პაატა თაზიშვილისა, იხ., [ს ა ხ ლ ი კ ა-
U ი] ზაალ თაზიშვილისა, იხ.

თაზიშვილი ზაქარ — ჰ. ყ. ა. ვ. ს. [ს ა ხ ლ ი კ ა U ე ბ ი]; პატა, გივი, ბეჟან,
ელიზბარ, ლევან. ეცილებოდნენ ციციშვილები შთაზე. როსტომ მეფის გადაწყუ-
ვეტილებით, სადაო მთა თაზიშვილებს დარჩათ (1650 წ. Qd—1058).

თაზიშვილი-ზაალისშვილი ელიზბარ — გ. ა. ნ. ა. ყ. ო. ფ. ი. პატა თაზიშვილი-
სა, იხ., ჰ. ყ. ა. ვ. ს. ძ. მ. ე. ბ. ი. ტარიელ, იორამ, გ. ა. უ. U. ე. ა. ლ. ა. პატა თაზი-
შვილს თავისი ყმის, ქაბუკასშვილის ვენახი ხეკორძს, პატას ყმის, ბახუტას ვე-
ნახზე (1634 წ. III. 23. 1450—25/147).

თაზიშვილი-ზაალისშვილი იორამ — გ. ა. ნ. ა. ყ. ო. ფ. ი. პატა თაზიშვილი —
სა, იხ., ძ. მ. ა. ელიზბარ თაზიშვილ-ზაალისშვილისა, იხ.

თაზიშვილი-ზაალისშვილი ტარიელ — გ. ა. ნ. ა. ყ. ო. ფ. ი. პატა თაზიშვილი —
სა, იხ., ძ. მ. ა. ელიზბარ თაზიშვილ-ზაალისშვილისა, იხ.

თაზიშვილი თამაზ — შ. ვ. ი. ლ. ი. პაატა თაზიშვილისა, იხ.

თაზიშვილი იორამ — შ. ვ. ი. ლ. ი. პაატა თაზიშვილისა, იხ.

თაზიშვილი ლევან — შ. ვ. ი. ლ. ი. პაატა თაზიშვილისა, იხ., [ს ა ხ ლ ი კ ა-
U ი] ზაქარ თაზიშვილისა, იხ.

თაზიშვილი ლომი — შ. ვ. ი. ლ. ი. პაატა თაზიშვილისა, იხ.

თაზიშვილი მამუკა — ძ. მ. ა. პაატა თაზიშვილისა, იხ.

თაზიშვილი ოთარ — მ. ო. წ. მ. ე. ბახუტა ელიოზისძე-ხუციასშვილის მიერ
ჩვევს მალაღაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ.
1450—30/135).

თაზიშვილი (ვარ. თაზიშვილი-ავთანდილისშვილი) პაატა (ვარ. პატა) — 1634—
—1678 წწ. ს. უ. ფ. რ. ა. ჩ. ი. (1634 წ. 1450—25/147). ჰ. ყ. ა. ვ. ს. ძ. მ. ე. ბ. ი. გივი |
გოუნა (1657, 1673 წწ. 1450—34/120, Ad—2086), იასე, მამუკა (1634 წ. 1450—
—25/147), ბ. ი. ძ. ა. შ. ვ. ი. ლ. ი. ბეჟან (1657, 1673 წწ. 1450—34/120, Ad—2086),
შ. ვ. ი. ლ. ე. ბ. ი. ელიზბარ, იორამ, ავთანდილ, ლევან, ლომი, თამაზ (1657, 1673 წწ.
1450—34/120, Ad—2086), [ს ა ხ ლ ი კ ა U ი] ზაალ თაზიშვილი, იხ., გ. ა. ნ. ა.
ყ. ო. ფ. ე. ბ. ი. თაზიშვილ-ზაალისშვილები: ელისბარ, ტარიელ, იორამ (1634 წ.
1450—25/147). ქართლის კათალიკოსმა ქრისტეფორემ მ. ა. ს. უწყალობა კრწა-
ნისის მოურაობა (1657 წ. III. 10. 1450—34/120); ი. ყ. ო. მ. ო. ფ. ი. უ. ა. რ. ი.
ჩნაძეს, ჯანდერიშვილს, ჰავეკვაძესა და კათალიკოსს შორის სამამულე დავის
გარჩევას (1654 წ. I. 2. Hd—8389); თავის განაყოფ ელიზბარ ზაალისშვილ-
თაზიშვილს გ. ა. უ. U. ე. ა. ლ. ა. თავისი ყმის, ბახუტას ვენახი ხეკორძში ქაბუ-
კასშვილის ვენახზე (1634 წ. III. 23. 1450—25/147); მ. ო. წ. მ. ე. ბ. ი. ე. ა. ზ. ი. ე.
ნურისშვილის მიერ პაპუა [მალაღაშვილისათვის] მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგ-
ნისა (1674 წ. XII. 15. Ad—1613), კათალიკოს ნიკოლოზ ამილახვრის მიერ გიორ-
გი ელიოზისძე-გედევანისშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა
(1678 წ. III. 28. Qd—45), მის მიერვე ძეგველთათვის მიცემული გამო-
საღების შემცირებისა და მიწის წყალობის წიგნისა (1678 წ. IY. 12.
Hd—2918); მ. ი. ს. ო. ა. პ. ი. რ. ო. ბ. ა. სახლთუხუცეს ზაზა [ციციშვილ-
რომ თაზიშვილები დააფიცებდნენ ზაზას მიერ სამცხეთო გლეხის თაო-

ბაზე შეგდებულ მოფიცრებს. თუ ვერ დაიფიცებდნენ, თაზიშვილები გამტყუნდებოდნენ (1673 წ. Ad-2086).

[თაზიშვილი] პაპა - თაზიშვილების ჯანაყოფი, მონაწილე პატა თაზიშვილის მიერ ელიზბარ ზაალისშვილ(თაზიშვილისათვის) მიცემული ვენახის გაცვლილობის წიგნისა (1634 წ. III. 23. 1450-25/147).

თაზიშვილი რამაზ - მონაწილე ნიკოლოზ კათალიკოსის მიერ ძეგველთათვის მიცემული გამოსაღების შემტირებისა და მიწის წყალობის წიგნისა (1678 წ. IY.12. Hd-2918).

[თაზიშვილი] შოთა - თაზიშვილების ჯანაყოფი, მონაწილე პატა თაზიშვილის მიერ თავისი ჯანაყოფის, ელიზბარ ზაალისშვილ(თაზიშვილისათვის) მიცემული ვენახის გაცვლის წიგნისა (1634 წ. I.II. 23. 1450-25/147).

თათანა - არღამელ [ზუმბულიძეს] წილად ხელა ახოში მისი მიწა (1688-1700 წწ. | 1450-31/143).

თათანასშვილი აქელა - დოეზში მცხოვრები, პყაეის ძმა ბაინდურა. ელიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის შედეგად იგი, ძმასთან ერთად, მამულით ერგო ელიშერს (1688-1703 წწ. | Hd-1636).

თათანასშვილი ბაინდურა - ძმა აქელა თათანასშვილისა, იხ.

თათანასშვილი გიოა - მონაწილე როსტევან მახვილადის მიერ ტერ-მარქარასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. YIII. 1450-33/234).

თათანასშვილი გიორგი - დოეზში მცხოვრები, ელიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის შედეგად იგი მამულით ერგო პაპუნას (1688-1703 წწ. | Hd-1636).

თათანასშვილი გოგია - დოეზში მცხოვრები, ელიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის შედეგად იგი მამულით ერგო პაპუნას (1688-1703 წწ. | Hd-1636).

თათან[ან]შვილი ხატია - ციციშვილის აზნაურის მკედარი ყმა, იგი შვილებითურთ შესწირეს სვეტიცხოველს (1664 წ. 1449-2664).

თათარა - [ჯაყახიშვილების] გაყრის შედეგად იგი ერგო გომფარს (1527-1558 წწ. | Qd-605).

თათარა - მისი, ხეჩკასა და ხოჯას ნაქონი მიწა მელიქმა ავთანდილმა მიჰყიდა ალავერდა [იაგულაშვილს] (1689 წ. Y.10. 1450-9/120).

თათარა - ოზლი, სამებელმა მას მისცა ორი ზაქიანი ფურკამეტი, თხუთმეტი ღორი და დაღაბრაშვილის მოსაყალი (XYII ს. ბოლო. 1449-1841).

თათარაშვილი - ჯუარში მცხოვრები, ემართა სვეტიცხოველის კულუხი-ოციკოკა ტბილი (1454 წ. I.10. 1449-1525).

თათარაშვილი - როსტომ მეფის ბიძის, ბატონ ვახტანგის ნაქონი ყმა, როსტომ მეფემ იგი უწყალობა ქალაქის მოურავ მანუჩარს (1639 წ. YIII. 28. 1450-53/81).

თათარაშვილი - მისი მიწა მიჰყიდა ლევან მელიქისშვილმა ალავერდა იეგულასშვილს (1688 წ. 1450-9/119).

თათარაშვილი - ცხელიოს მცხოვრები, ამილახერის ყ მ ა, საამილახეროს დაეთრის მიხედვით, მ ი ს ი. კომლიდან ორ კაცს ევალეზობდა თოფით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

თათარაშვილი ბესო - ფლავს მცხოვრები, უიასბევის მ ე კ ო ღ ი ს პ უ რ ე ყ მ ა გ ლ ე ბ ი (1700 წ. 1448-3602).

თათარაშვილი გიორგი - ჰ ყ ა ე ს [დ მ ა] თევდორე, პაატა მალალაშვილს მ ი პ ყ ი ღ ა მიწა, ახალქალაქურს ქვემოთ, მიწობლიძის მიწის ბოლოს (1502 წ. Ad-1653).

თათარაშვილი გოგია - ცხელიოს მცხოვრები, საამილახეროს დაეთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალეზობდა თოფით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

თათარაშვილი დათუა - ჰ ყ ა ე ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] სიმონა. ბესარაშვილისაგან ი ყ ი ღ ა „ქრისტეს ჯერის“ მიწა (1563 წ. 1448-1051).

თათარაშვილი ეგანა - კუმისს მცხოვრები, ჰ ყ ა ე ს გ ა ნ ა ყ ო ფ ი პ ა-პუნა, როსტომ მეფემ ი.გ.ი მისი „განაყოფითა და მამულით უბოძა ბიძინა სოლალაშვილს (1658 წ. VIII.24. Hd-14668).

თათარაშვილი ელისბარა - მ ო წ მ ე დათია ყუავეისშვილის მიერ სახლთუხუცეს რევაზ [მალალაძისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. 1448-5075).

თათარაშვილი ესტატე - მ ო წ მ ე ლომიტა მიქიაშვილისა და ნანოა ტატუაშვილის მიერ დავით გუდგუანიშვილისათვის მიცემული საწისქვილისა და საგეუნახის ნასყიდობის წიგნისა (1626 წ. 1450-47/38).

თათარაშვილი თევდორე - [დ მ ა] გიორგი თათარაშვილისა, იხ.

თათარაშვილი თევდორე - მ ო წ მ ე ბასილა ჭყიტიაშვილის მიერ აეთან-დილ ბეგვერდიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1622 წ. I. 1450-35/71).

[თათარაშვილი] პაპუნა - კუმისს მცხოვრები, ეგანა თათარაშვილის .გ ა-ნ ა ყ ო ფ ი. როსტომ მეფემ ი.გ.ი მამულითურთ უწყალობა ბიძინა სოლალაშვილს (1658 წ. VIII.24. Hd-14668).

თათარაშვილი სიმონა - [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] დათუა თათარაშვილისა, იხ.

თათარაშვილი სვიმონა - მ ო წ მ ე: პაპანა წიგწივაშვილის მიერ იოანე სუმბულიძისათვის მიცემული საფიჩხულისა და მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1613 წ. 1450-31/139), იოვანე ზუმბულიძის მიერ შერმაზან მზევეაძისათვის, მიცემული წიგნისა მიწის საეგვეტროდ ბოძების თაობაზე (XVII ს. I მეოთხე Hd-14897).

თათარა[ძე] - დ ა მ წ ყ რ ი აღის მონასტერში მყოფ მწირველთა და მონაზონთა მიერ საპატრიკოს შესრულების თაობაზე წინამძღვრისათვის მიცემული დაწერლისა (XIII ს. H-1347-21).

თათარ-მამუკასშვილი - მ ო წ მ ე როსტვეან მახვილაძის მიერ თამაზა დათვიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. X.10. Hd-14523).

თათარზან - მ ი ს ი საკომლო კრკონში ქაიხოსრო ბარათაშვილმა მიჰყიდა თამაზ ორბელიშვილს (1692 წ. IX.14. 1450-10/185).

თათარხანისშვილი|თათარხანიშვილი

თათარხანიშვილი გოგია - მ ო წ მ ე თამაზ [ბარათაშვილის] მიერ კაცია [ორბელიშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IY.12. 1450-10/186).

თათარხანისშვილი მხაშერა - ქაიხოსრო ბარათაშვილმა ი გ ი შვილემ - ბითა და მამულით უწყალობა ზურაბ მამუკას შვილ-ბლორძელს (1671 წ. 1450-32/337).

თათაძე - დეში მცხოვრები, ერეკლე მუხრანის ბატონის მ ე კ ო დ ის - პ უ რ ე ვ შ ა (1700 წ. 1448-3602).

თათელაშვილი ავთანდილა - კორთხას მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდაოთხი თეთრი, ორი ლიტრა სანთელი, ერთი ურემი ლომი, ერთი კოკა ღვინო, ორი ნაოთხალი ლომი, ერთი კვერცი (1558 წ. H-626).

თათელაშვილი ავთანდილა - კორთხას მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდაოთხი თეთრი, ორი ლიტრა სანთელი, ერთი ურემი ლომი, ერთი კოკა ღვინო, ორი ნაოთხალი ლომი, ერთი კვერცი (1558 წ. H-626).

თათელაშვილი ახალბედა - კორთხას მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი თეთრი, ერთი ლიტრა სანთელი, შვიდი კოკა ღვინო, ერთი ურემი ლომი, ოთხი ნაოთხალი ლომი, ერთი ნაოთხალი ლომი, ოთხი კვერცი (1558 წ. H-626).

თათელაშვილი ბიბლა - კორთხას მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი თეთრი, ერთი ლიტრა სანთელი, სამი კოკა ღვინო, ერთი ურემი ლომი, ორი ნაოთხალი ქერი, ორი კვერცი (1558 წ. H-626).

თათელაშვილი ვიორჯი - კორთხას მცხოვრები, ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი თეთრი, ერთი ლიტრა სანთელი, სამწახვეარი კოკა ღვინო, ორი ნაოთხალი ქერი, ერთი ნაოთხალი ქერი, ორი კვერცი და ყოველ დღე ულაყით სამსახური (1558 წ. H-626).

თათელაშვილი ვიორჯი - კორთხას მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი თეთრი, ერთი ლიტრა სანთელი, ერთი ურემი ლომი, ერთი ნაოთხალი ქერი, ერთი ნაოთხალი პური, ერთი კვერცი (1558 წ. H-626).

თათელაშვილი გოგია - შუბანს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ორმოცდაათი კოკა ღვინო და ხაღილის პურის ჰამა, საყდრის ყავარი და სამსახური (1558 წ. H-626).

თათელაშვილი დავითა - კორთხას მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი თეთრი, ერთი ლიტრა სანთელი, ერთი ურემი ლომი, ერთი კოკა ღვინო, ორი ნაოთხალი ქერი, ერთი კვერცი (1558 წ. H-626).

თათელაშვილი იმედა - ფერსათს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ორმოცდაათი ათიანი კოკა ღვინო, ყოველ წელიწადს ერთი ძროხა, კარგი პურის ჰამა და ცხენის სამსახური (1558 წ. H-626).

თათელაშვილი იმედა - პიტინისხევს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი თეთრი, ერთი ლიტრა სანთელი, ერთი ლიტ-

რამატელი, ექვსი ნაოთხალი იფქლი, ორი კვერცხი, ორი პური და შეულა-
ყობა (1558 წ. H-626).

თათელაშვილი იოვანე – კორთხას მცხოვრები, ემართა ქუთაისის
საყდრის ბეგარა: ოცდაოთხი თეთრი, ორი ლიტრა სანთელი, შვიდი კოკა
ლეინო, ორი ნაოთხალი ქერი, სამი კვერცხი, ყოველ დღე ულაყით სამსახუ-
რი (1558 წ. H-626).

თათელაშვილი იოვანე – ფერსათს მცხოვრები, ემართა ქუთაისის საყ-
დრის ბეგარა: ოცდათერამეტი კოკა ლეინო, თორმეტი თეთრის საკლავი, ერთი
ქათამი, ან „სოფლის მოხელეობაჲ“, ან ბატონის სამსახური, ოცი კვერცხი
(1558 წ. H-626).

თათელაშვილი მახარობელი – შუბანს მცხოვრები, ემართა ქუთაისის
საყდრის ბეგარა: ოცდათორმეტი კოკა ლეინო, თორმეტი თეთრის საკლავი, სამ-
ნახევარი თეთრი, ოცი კვერცხი, ერთი ურემი ღომი, ოცდაათი სანაოთხ-
ლო ღომი, ერთი საბელი, ქათამი, თიბვა, იფქლის და ქერის მუშაობა, ერ-
თი თეთრის ღირებულების ყავრის მიტანა, საყდრის მუშაობა (1558 წ. H-626).

თათელაშვილი მამისთვალა – კორთხას მცხოვრები, მისეულ პარტახტმამულზე
მცხოვრებს ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი თეთრი, ერთი ლიტრა
სანთელი, ორი ნაოთხალი ქერი, ერთი ნაოთხალი პური, ორი კვერცხი. (1558 წ.
H-626).

თათელიშვილი მახარობელი – ფერსათს მცხოვრები, ემართა ქუთაი-
სის საყდრის ბეგარა: ათიანი ოცი კოკა, ყოველ შორე წელს ძროხა, ერთი ხა-
ლილის პურის ჯამა და ცხენით სამსახური (1558 წ. H-626).

თათელიშვილი შირძია – პიტინისხევის მცხოვრები, ემართა ქუთაისის
საყდრის ბეგარა: ერთი ლიტრა სანთელი, ხელსნობით სამსახური (1558 წ.
H-626).

თათელიშვილი სალუყაჯანა – შუბანს მცხოვრები, ემართა ქუთაი-
სის საყდრის ბეგარა: ორმოცი კოკა ლეინო, თორმეტი თეთრის საკლავი, ოცი
კვერცხი, ექვსნახევარი თეთრი, ერთი ურემი ღომი, ოცდაოთხი სანაოთხ-
ლო ღომი, ერთი საბელი, ქათამი, იფქლის და ქერის მუშაობა, ერთი თეთ-
რის ღირებულების ყავრის მიტანა და საყდარში მუშაობა (1558 წ. H-
-626).

თათელიშვილი საყვარელა – პიტინისხევის მცხოვრები, ემართა ქუ-
თაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი თეთრი, ერთი ლიტრა სანთელი, ერთი ლიტ-
რა მატელი, ექვსი ნაოთხალი იფქლი, ერთი კვერცხი, ორი პური, ერთი ლიტრა
მარლი და შეულაყეობა (1558 წ. H-626).

თათელიშვილი ღუთისაჯარ – კორთხას მცხოვრები, ემართა ქუთაი-
სის საყდრის ბეგარა: თორმეტი თეთრი, ერთი ლიტრა სანთელი, ერთი ურემი
ღომი, ერთი ნაოთხალი ღომი, ერთი კვერცხი (1558 წ. H-626).

თათეთუასშვილი გოგია – ჰყავს [სახლიკაცო] დავითა. დავით
მეფემ იგი შესწირა ნინოწმინდის საყდარს (1602 წ. 1449-2635).

თათეთუასშვილი დავით – [სახლიკაცო] გოგია თათეთუასშვილისა, იხ.
თათთა – [ზემო ბოლნისის] მოურავი, მოწმე ზაქუა ზაქუმეშვი-
ლის მიერ დღემზა შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნი-

სა ([1658–1696 წწ.] Hd–3054).

თათიასშვილი – ხეღურეთში მცხოვრები, ელიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის შედეგად იგი მამულით ერგო პაპუნას ([1698–1703 წწ.] Hd–1636).

თათოზაშვილი ბერო – მ ო წ მ ე სარუხანას მიერ სოიბათიასაულ ბაინდურ პაპიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. I. 1. 1450–9/11).

თათოზაშვილი თამაზა – შ ე ი ღ ი საროზანა თათოზაშვილისა, იხ.

თათოზაშვილი საროზანა – კ ყ ა ე ს შ ე ი ღ ი თამაზა, მ ო წ მ ე ბერო სამეზბისაშვილის მიერ სოიბათიასაულ ბაინდურ პაპიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. I. 1. 1450–8/21).

თათოზაშვილი ხეჩატურა – მ ო წ მ ე პასან მირზაშვილის მიერ პაპიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1652 წ. I. 13. 1450–6/14).

თათრისშვილი | თათრიშვილი

თათრიშვილი – მ ი ს ნაქონ მიწასთან მდებარე მიწის ნახევარი ერგო ბეჯანს (1535 წ. Sd–4949).

თათრიშვილი ელისბარა – შინდისელი, მ ო წ მ ე ზაქარიე ფიფნაშვილის მიერ არღაშელ ბერძნიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. YI. 1. Sd–53).

თათრიშვილი იმედა – ახალშენში მცხოვრები, ერთი კომლი, მოხსენებულა სეკტიცხოვლის საკომლოების ნუსხაში (1689 წ. 1449–1792).

თათრიშვილი მამუკა – მ ო წ მ ე აბღულა [თუმანიშვილის] მიერ ჯიმშიტა [თუმანიშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1654 წ. Hd–1032).

თათრიშვილი პაპია – კისისხეც მცხოვრები, მარიამ დედოფალმა იგი მამულით უბოძა ავალ ავალიშვილს (1653; წ. XII. 8. Hd–14500).

თათრისშვილი ქიტია – მ ო წ მ ე მამუკა პარკაძის მიერ დავით გარსევანიშვილისათვის მიცემული ნაწისქვილარი მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. XI. 18. გსიემ 7601/59).

თათრისშვილი შავერდა – მარტყოფს მცხოვრები, მოხსენიებულია რუსთველის ყმების ნუსხაში (XYII–XYIII სს. მიჯნა. Hd–5186).

თათრისშვილი შაფათ – მძოვრეთს მცხოვრები, ელიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის შედეგად იგი ძმებითა და მამულით ერგო ელიშერს ([1688–1703 წწ.] Hd–1636).

თათრიშვილი შიო – კალაურში მცხოვრები, ერთი კომლი, მოხსენებულა სეკტიცხოვლის საკომლოების ნუსხაში (1689 წ. 1449–1792).

თათრიშვილი ხოსიტა – მ ო წ მ ე აბრამა ლიპუაშვილის მიერ მახარა პაპიასშვილ-პყობიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. შემდეგ. Ad–1644 გ).

თაიფშა – მ ი ს კელამდე მიჰყიდა მელიქ გიორგის შვილმა ქაიხოსრომ თავისი მკვიდრი მამული პაპუნა ამურასაშვილს (1699 წ. III. 5. Hd–13043).

თაღმართ — თ ა ი ფ შ ა თ ა გ ა ნ ნასყიდი სახლები ასლამაზ მამასახლის—
მა შიკვიდა ელიზბარა ხარატანშვილს (1672 წ. YI.15. Hd—13025).

თაღმართ ნაზარა — შ ი ს ი სახლი ესაზღვრებოდა ასლამაზ მამასახლისის
მიერ ელიზბარა ხარატანშვილისათვის მიყიდულ სახლებს (1672 წ. YI.15. Hd—
—13025).

თაღმამაძე — ხონის საყდრის ყ მ ა, ე მ ა რ თ ა: ერთი საკლავი, ერთი ქა-
თამი, ერთი თეთრის ყველი, ერთი საპურობო, სამი კოდი ღომი, ორი კოკა ღვე-
ნო, ორი თეთრის თევზი, სამი თეთრის საბატკობო, ერთი ქათამი, ორი თეთ-
რის თევზი, სამი კოდი ღომი, ორი კოკა ღვინო, სამაჰკრობო ოთხი ქათა-
მი, ორა თეთრის თევზი, სამი კოდი ღომი, ოთხი კოკა ტკბილი (XVI ს.
1448—5034).

თაღმამოზნასშვილი მაზანა — სამალარაანთ ყ მ ა, თეკა ბატონიშვილმა
ი გ ი შესწირა შუამთის წმინდა მთავარანგელოზთა ეგვტერს (1597 წ. 1449—
—1559).

თაღმამოზნასშვილი — ამოვარდნილი, მ ა ს : ეკუთვნოდა სომხითში სოფელი
ზემო წერაქვი (1689 წ. Hd—2397).

თამაზ — შ ე ი ლ ი იასესი, იხ. .

თამაზ — მახარა აღომლისშვილმა მიჰყიდა ღომა ბლოძეგს მიწა მძოვრეთში
ბატონების, თ ა მ ა ზ ი ს ა და დავითის ბრძანებით ((1626—1656 წწ.) 1450—
—12/127).

თამაზ — მ ო წ მ ე თათუნა ბეჟანისშვილის მიერ სეხნია გულიაშვილისათ-
ვის მიცემული ნაფუძრის ნასყიდობის წიგნისა (1655 წ. Ad—1049 ბ).

თამაზ — ს ა ხ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი, მ ო წ მ ე გვი ამილახვრის მიერ მანუ-
ჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1656 წ. Hd—
—2111).

თამაზ — მ გ ა ლ ო ბ ე ლ ი, დ ა მ წ ე რ ი გაბრიელ ცაგერლის მიერ ცაგე-
რის ეკლესიისათვის მიცემული ყმა-მამულის შეწირულების განახლების წიგნი-
სა (1656 წ. Qd—9085 ვ).

თამაზ (ვარ.თამაზა) — 1658—1664 წწ. შულაერის მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი (1663,
1664 წწ. 1450—20/84, 48/146). ჰ ყ ა ე ს : მ ა მ ა წოვანშა (1658 წ. 1448—
—2319), ძ მ ე ბ ი: ასლამაზა, ბაირამა (1658, 1663 წწ. 1448—2319, 1450—20/84),
შ. ვ ი ლ ე ბ ი: რევაზა (1658, 1663 წწ. 1448—2319, 1450—20/84), წოვანშა
(1658 წ. 1448—2319), ავთანდილ, ველია, ბაინდურ, ზაალ (1663 წ. 1450—20/84),
როსტომ მეფემ განუახლა მ ა ს წყალობა მკვიდრი ყმა-მამულისა შულავერში:
ყულია ტერუნაშვილი, ყარახანა და მანგია აიგუნაშვილები, ბაღდადაშვილები,
უქანაშვილი გულაზიზა, ყოჩია, ვათია, მურადაშვილი ვართანა, ჰაცოთუხაშვი-
ლები, აფრამაშვილები, კაკოზაშვილები; შადიკაში — მიტიჩაშვილები, ამირა-
შვილები, უქანაშვილები მამულებით (1658 წ. 1448—2319); გიორგი ბატონი-
შვილმა მ ა ს უწყალობა თეთრიუბნის ბაგა (1663 წ. XI.28. 1450—20/84);
მ ო წ მ ე ბეჟან ზაქვიმიშვილის მიერ ხოსროვა დაღალაშვილისათვის მიცემუ-
ლი ჭისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (1664 წ. 1450—48/146).

თამაზ — მ ო უ რ ა ვ ი, მ ი ს ი ნაქონი მამული გაავაზში თეი-
მურაზ მეფემ უწყალობა სუფრაჩ ფარემუზ ჩოლაყასშვილს (1662 წ. .
Hd—1925).

თამაზ (ეარ.თამაზა)– 1664–1692 წწ. სამეფო კარის მდივან-მწიგნობარი || მდივანი, დამწერი შაჰნაზარის მიერ ხახულის ღმრთისმშობლის ეკლესიისათვის მიცემული ბაჟისა და დამლის შეწირულების წიგნისა (1664 წ. I.25. 1448–2937); მონაწილეობა მიიღო ბებურ, უზებარ და ქაიხოსრო [ვაჩნაძეებს] შორის ყმების გაყოფაში (1692 წ. Hd–10170).

თამაზ– შვილი გოგინასი, იხ.

თამაზ– მდივნის ყმა, მოწმე პეტრე ხუციშვილის მიერ ძლია ვაჩაშასშვილისათვის მიცემული ნაფუძრის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. Sd–45).

თამაზ– ძმა მელიქ შერმაზანისა, იხ.

თამაზ – ქარელი, ჰყავს შვილები: გოდერძი, დავით, უთრუთ, ზურაბ. იყიდა იორდანე სონლულაშვილისაგან საფქვილეთ მიწა მერაბაშვილის მიწამდე და ყურთულაშვილის ბაგამდე (1699 წ. 1448–5127).

თამაზ– ჰყავს მესაურემოლაშქრე ყმა გოგია (XVII ს. II ნახ. 1448–5032).

თამაზ– ჰყავს ყმა– მგლისჯოგი გიორგი (XVII ს. II ნახ. 1448–5032).

თამაზა – დმანისს მცხოვრები, წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] VIII.16. 1450–11/112).

თამაზა – [ფრნეზის ყმა], მოხსენიებულია ფრნეზსა და ასლამაზს შორის დავის განჩინების წიგნში ასლამაზს დაუკარგავს მისი ცხენი და ამიტომ უნდა ეზღო ([1556–1569 წწ.] Sd–1025).

თამაზა– კლდისწყაროს მცხოვრები, დათუნას განაყოფი, ერთი კომლი, მოხსენიებულია ზემო ქართლის კომლთა ნუსხაში (XVII ს. დამდ. Qd–7014).

თამაზა – ქეხას განაყოფი, ცხოვრობდა კალაურში, იხსენიება სვეტიცხოვლის საკომლოების ნუსხაში (1619 წ. 1449–1792).

თამაზა – კემელი შამასახლისი, მოწმე ოვათელას მიერ შიომღობლაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1623 წ. I. X. 28. 1450–28/145).

თამაზა – პანკისის მოურავი, მისი ყმა-შამული პანკისსა და ბახტრონში თეიმურაზ მეფემ უწყალობა ნათანაელს (1625 წ. 1449–1239).

თამაზა – მოწმე შოშიტა ეროსთავის მიერ მამუკელასათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა ([1641–1661 წწ.] 1448–5765).

თამაზა – მოწმე და დამწერი გიორგი ბუეატაშვილის მიერ როსტია აფქარაშვილისათვის მიცემული რიყის ნასყიდობის წიგნისა (1642 წ. 1450–25/11).

თამაზა – ქვემო ბორნელი ნაცვალის, შავერდასთან ერთად დაათვალთვრა მიწა, რომელსაც ზემო ბორნელი ხუცესი ეცილებოდა პაპია შანშიაშვილს (1645 წ. III.7. 1450–6/27).

თამაზა – მისი მიწის გვერდით მდგარი საწნახელი ესაზღვრებოდა ჰასანა შირვაშვილის მიერ სამწევრისში პაპია შანშიაშვილისათვის მიყიდულ მიწას (1652 წ. I.13. 1450–6/14).

თამაზა - მოწმე დათუნა ბეჟანისშვილის მიერ სეხნია გულიაშვილისათვის მიცემული დენახევის ნაფუძრის ნასყიდობის წიგნისა (1657 წ. Ad -1049ბ).
თამაზა - ძმისწული დავრეშასი, როსტომ შვეფემ კ.გ.ი უწყალობა პაპუნა ბარათაშვილს (1658 წ. Hd -1153).

თამაზა - კათალიკოსის მ.გ.ა.ლობელი, დამწერი ვამეყ დადიანის მიერ ბიკვინტის ღმრთისმშობლისათვის მიცემული სენაქის საყდრის შეწირულების წიგნისი (1659 წ. 1448-2153).

თამაზა - შვილი ენისელთ ნაკვალ ხოსროსი, იხ.

თამაზა - მკერვალი, ბიძაშვილი მკერვალ შერმაზანასი, იხ.

თამაზა - დამწერი ჩიხიქთვაშვილ-სამუტაშვილ ოსიყმას მიერ თავისი ბატონის, იოვანე აფხაზისათვის მიცემული წიგნისა ღვინისა და ბევრის გადახდის შესახებ ([1623-1662 წწ.] 1450-14/29).

თამაზა - გრძელაში მცხოვრები, ჰყავს მამა ოსმანა (ოსმანას-თამაზა), შვილები: ალავერდა, ვია, მამულა, ოსმანა. მიჰყიდა ბერ.გოგიაშვილს გრძელაში თავისი ვანაყოფის მამულის შესამედი (1668 წ. Y.9. Ad -1372).

თამაზა - ძმა მიკონდახე დათუნასი, იხ.

თამაზა - მისი ქულბაქის ახლოს მდებარეობდა ბაისოლულა მალდადა - შვილის წილში ნარკები მამული (1670 წ. 1450-50/204).

თამაზა - 1670-1680 წწ. ხოვლეს მოურავი, მოწმე: ბახუტა ჯავახიშვილის მიერ თავისი ყმის, ბერ დათვიასშვილისათვის მიცემული მიწის წყალობის წიგნებისა (1670 წ. სს. 11.67, 1680 წ. Hd -8485).

თამაზა - ხასადარი, მოწმე. გასპარ ბეროაშვილის მიერ დავით შალბუნაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. 1450 -5/45).

თამაზა - გიორგი ბატონიშვილის ეშოკალასი, მოწმე. გარსევან ყორღანაშვილის მიერ თავისი ძმის, მერაბისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1673 წ. 1450-1/4).

თამაზა - ღოშჩი, მოწმე შიომ ბარათაშვილის მიერ მდივანბეგ ვახტანგ [ბარათაშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. YII.). Hd -13106).

თამაზა - ცხარას მცხოვრები, წილად ერგო ღერმიშხან [ბარათაშვილს] (XYII ს. 70-80-ანი წწ. 1450-26/265).

თამაზა - [სახლიკაცი] მურადასი, იხ.

თამაზა - გზირი, მოწმე პატატა თვალიშვილ-ჯავნარაშვილის მიერ ესტატე მარინდაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1685 წ. 1450-28/245).

თამაზა - შვილი სარუხანასი, იხ.

თამაზა - ტინისილში მცხოვრები, ჰყავს შვილი ნიკოლოზი, დისწული აღუაშვილი თევდოკე, ამ უკანასკნელისაგან იყიდა მიწა (1688 წ. III.5. გუჯ. 171-172).

თამაზა - მისი სახლების წყალობა ნაზარალი-ხანმა განუახლა მანუჩარს (1689 წ. 1450-53/91).

თამაზა - ნაპირელი, კალაურში მცხოვრები, ერთი კომლი, შეტანილია სვეტიცხოვლის საკომლოების ნუსხაში (1689 წ. 1449-1792).

თამაზა — მოქალაქე, თბილელის ყმა, მოწმე და დამწერი იორდანა პაკივაშვილის მიერ დავით სოლდაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. II. 1450—28/198).

თამაზა — ყორჩი, მოწმე ათაბეგ უსუფაშვილის მიერ ბაინდურ შან-შინაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IY.7. 1450—10/15).

თამაზა — [ძმა] ზაზუასი, იხ.

თამაზა — ფარფარანელი, მოწმე სარუხანა არაქელაშვილის მიერ ზა-ლინა ხოსროვაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. Y. 7. 1450—48/142).

თამაზა — მოწმე შერმაზან ყორღანაშვილის მიერ ყორღანა იარალის-შვილ-შოშისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. X. 22. 1450—16/164).

თამაზა — შვილი ევანუზასი, იხ.

თამაზა — ესტა ნაზარას შვილი, დამწერი სულია გოგივაშვილის მიერ ბერუკა გოგინასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. 1448—2145).

თამაზა — ჰყავს შვილი იესე. იყიდა ხოსიტასაგან ოთხი ღლის სახნავი მიწა (1691 წ. YI. Hd—5266).

თამაზა — სახლთუხუცესი, მოწმე პაატა აბაშიძის მიერ მამუ-კა ორჯონიკიძისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1691 წ. Sd — 558).

თამაზა — მისი ყმა იყო ბერი ვიგარიაშვილი (1692 წ. XI.10. Sd—560).

თამაზა — ძმა კოზმან წინამძღვრისა, იხ.

თამაზა — ჰყავს ძმა აღიხანა, მიჰყიდა ნასყიდა დოღმაზაშვილს სალ-მახანას კუთვნილი სახლ-ქარი (1696 წ. IY.5. Hd—1777).

თამაზა — დოელი, შვილი გოვიასი, ჰყავს ძმა რამაზა. ფარსა-დან [ციციშვილმა] იგი, ქმადან ერთად, გაუცვალა ნიკოლოზ მაღალაძეს ხუ-ღუაშვილებში (1697 წ. Ad—1883).

თამაზა — მის ვენახამდე მიჰყიდა ჯარდან პაპუასშვილ-ტატისშვილმა შოშიტა მიქელასშვილს ჩაჩანიძისეული ვენახი (1697 წ. III.15. Sd—608).

თამაზა — 1698—1699 წწ. ახოთელი შამასახლისი, მოწმე: შო-ომ სეხნიაშვილის მიერ ყადანის შვილიშვილ პაპუასათვის მიცემული ვენა-ხის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. Hd—6622), ხოსუა ასლუაშვილის მიერ ყად-ანის შვილიშვილ პაპუასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. Hd—6622), ხოსუა ასლუაშვილის მიერ ნასყიდა დოღმაზაშვილისათვის მიცემუ-ლი ვენახების გაცევილობის წიგნისა (1699 წ. IX.27. Hd—10257).

თამაზა — მოწმე ზურაბ ერისთვისშვილის მიერ ს[ა]ქ კობიაშვილისა-თვის მიცემული ყმის წყალობის წიგნისა (1698 წ. Qd—871—5).

თამაზა — წავციისის მოურავი, მოწმე და დამწერი დათუ-ნა ბატუაშვილისა და ივანა ბატატაშვილის მიერ უთრუთ ციციშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. YIII. 1450—51/102).

თამაზა — ქეზნის შვილი, მოწმე კაკაბელთა და შიშლიანელთა შო-რის სამამულე დავის გარჩევისა (1700 წ. XI.15. Ad—544).

თამაზა — მირზაანის ქმხა, ერეკლე მეფემ მასთან და სხვა პირებთან

ერთად.გაარჩია ბოლბის წმინდა ნინოს.გამოსალეებებისა და ყმა-შამულის საქმე (1700 წ.1449-1461).

თამაზა - ძმ ა პაპუნასი, იხ.

თამაზა - გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ლილოველ ოთიასი. ერთი კომლი, შეტანილია [ალავერდის ტაძრის] საეკლესიოების ნუსხაში (XYII ს. Ad-848).

თამაზა - მ ო წ მ ე არუთინა საფარაშვილის მიერ პაპაჯანასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. XII.20.Hd-9696).

თამაზა - ო ბ ო ლ ი, იხსენიება ყმების ნუსხაში (XYII ს.Hd-14912-ზ).

თამაზა - მ ი ს ი .კენახი ესაზღვრებოდა ბერუა ონაშვილის მიერ ზაად წინამძღვროშვილისათვის მიყიდულ .კენახს (XYII ს. 1448-1105).

თამაზა - საამილახვროს დაეთრის მიხედვით, მ ა ს ჰყავდა ყმები:რენეს-შვიდი ბოგანო .სამი- შუბთ, ოთხი- შვილდისრთ; გურიითს - ციკუაშვილი მამუკა, ბოგანო ოქინა; იგოეთს - ხარებაშვილი ხარება, ფოცხვერაშვილი შიუკა, იორდანაშვილი ირემა, ბალიაშვილი ბერი, დავითაშვილი ბერუკა, კოუ... ქიტია, ჩანლანიძე ბერი, პაპუნა, ხატის ყმა ბოგანო ბერიკა. ყველას ევალებოდა ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

თამაზა - წუბენში ჰ ყ ა . ვ დ ა ყ მ ა - შიუკა ფულიური (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

თამაზასშვილი||თამაზაშვილი

თამაზაშვილი - მ ი ს ი მამული სამწვერისში გიორგი მეფისაგან ნაწყალობევი ჰქონდა ბაინდურ შანშეაშვილს; ეს წყალობა განაახლო ლევან ბატონიშვილმა (1682 წ. Y.20.1450-5/46).

თამაზაშვილი გიო - მ ო წ მ ე ლუარსაბ ქანანაშვილის მიერ ხოსრუა დალქიშვილისათვის მიცემული ანგარიშის .გასწორების წიგნისა (XY ს. 1450 -48/143).

თამაზაშვილი გოგია - მ ი ს ი ნაქონი ერთი დღის მიწა შაქნავაზმა უწყალობა პაპია გოგიაშვილს (1659 წ. 1450-5/45).

თამაზასშვილი ზურაბ - მ ო წ მ ე ალავერდისშვილების გაურისა (1699წ. IX.16. 1450-11/41).

თამაზაშვილი თამაზ- იხ. [საგინაშვილი] თამაზ.

თამაზაშვილი კოსტატო - ძ მ ა ნაზარი თამაზაშვილისა, იხ.

თამაზაშვილი შამაგულა - მ ო წ მ ე .ვახუშტი როკიაშვილის მიერ დაეთთ ქადაგიშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. 1447-5392).

თამაზაშვილი ნაზარა - ჰ ყ ა . ე ს ძ მ ა კოსტატო. წ ა მ ო ე დ ა ვ ა ერთობლ სამწერელებს - ალიზინა უსუფაშვილსა და სხვებს პაპია შანშიაშვილისათვის მიყიდულ .კენახზე, აილო მათგან ფასი (1663 წ. ახლო. 1450-10/98).

თამაზასშვილი პაპუნა - მ ო წ მ ე ბეჟან ამირაღასშვილ-თამაზასშვილის მიერ ასატურა ბეჟანისშვილისათვის მიცემული ყმა-შამულის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. XI.15. 1450-49/105).

თამაზასშვილი ავთანდილ - [ბ ი ძ ა შ . ე ი ლ ი] ავთანდილ ბარათაშვილისა, იხ.

თამაზასშვილი ბერი - იხ. [ბარათაშვილი]-თამაზასშვილი ბერი

[თამაზისშვილი] გიორგი - იხ. ბარათაშვილი გიორგი
 თამაზისშვილი გუგუნა - იხ. ბარათაშვილი გუგუნა
 თამაზისშვილი დათუნა - იხ. ბარათაშვილი დათო
 თამაზისშვილი თამაზ - იხ. ბარათაშვილი თამაზ
 თამაზისშვილი იასე - იხ. ბარათაშვილი იასე
 თამაზისშვილი-იესესშვილი ავთანდილ - იხ. ბარათაშვილი ავთანდილ
 თამაზისშვილი-იესესშვილი გიორგი - იხ. ბარათაშვილი გიორგი
 თამაზისშვილი შიოშ - იხ. ბარათაშვილი შიოშ

თამაზისშვილი ვაბუჯა - მ ო წ მ ე ბარათა [ბარათაშვილის] მიერ მარია-
 მისათვის, მიცემული ბაღისა და წისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. მიწ.
 № 434-2).

თამაზყული-ხან - ბორჩალოს მეპატრონე, ბინდურ არლუთაშვილისა და
 რევაზბეგის სამამულე დავის გარჩევისას მ ა ნ დადასტურა, რომ საღაო
 მიწები რევაზბეგს ეკუთვნოდა (1693 წ. X.1. № 8763 ვ).

თამაშა - მანთხოჯს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა საკათალიკოსო ბეგარა: ერთი
 ურემი ღომი, ორი მთელი ღვინო, ერთი საკლავი, ორი კოდი (ქვბილი საპურო-
 ბო ღომი, მგზავრობა (1621 წ. ქსდ. III. N 91).

თამაშშაანთ - თ ა მ ა მ შ ა ა ნ თ სახლებს გვერდით მდებარე მამული წი-
 ლად ხედა ბაისოლულა მალდადაშვილს თავის ძმისწულთან გაყრის დროს (1670 წ.
 1450-50/204).

თამაშშასშვილი გოგინა - პ ე ა ე ს [ძ მ ა] ნაზარა. მ ი პ ე ი დ ა ზარაფ-
 თუხუცეს ხოჯა ბექბუდას ადგილი, რომელსაც ენაზღვრებოდა მელიქ ეინაღასა
 და ჩეკურაშვილების ქუდაბჭები (1661 წ. III. 21. 1450-22/108).

თამაშშასშვილი ნაზარა - [ძ მ ა] გოგინა თამაშშასშვილისა, იხ.

თამარ - [1260]-[1267] წწ. ემენაღასძის ასული, დ ე დ ო ფ ა ლ ი, თ ა ნ ა -
 მ ე ო ხ ე ლ რ ე მეფე დაეთო რუსუდანის ძისა. შ ე ს წ ი რ ა გელათის ხახუ-
 ლის ღმრთისმშობელს; ბელე ქობულანისაგან 12 ათას თეთრადნასყიდი სოფელი
 კეახტირო, გაიჩინა მონასტერში სამწირველო და ალაპი - მეორე მარხვათა კუროთა
 კე დღესმწირველად დაადგინა იოვანე კანდელაკი, რომელსაც ჩააბარა „სახლ-
 ნი პაპოსეულნი და ტრაპეზუსაჯლომნი“, მესხეთში ერთი გლეხი კვედუროსძე და
 საღვინედ - ფარსმანაყანეეში ციხელასძე და კუპრასძე (1260/1267 წწ. ქისკ.
 N 34), შ ე ს წ ი რ ა აგრეთვე - ოცნე გარაყანისძისაგან ნასყიდი სოფელი ჯიქე
 ფონი, თორმეტი გლეხი მამულეებით, გაიჩინა სანთლიანი ალაპი 20 სექტრებერს,
 ღმრთისმშობლის შობას და დაიწვია ყოველ დღე, ტრაპეზის დროს მოხსენიებდა
 (1260/1267 წწ. ქისკ. N 35).

თამარ - ბ ე ბ ი ი ს ბ ე ბ ი ა დათო მეფისა, იხ.

თამარ - 1419-1442 წწ. დ ე დ ო ფ ა ლ თ - დ ე დ ო ფ ა ლ ი, თ ა ნ ა მ ე ო
 ო ხ ე ლ რ ე მეფე ალექსანდრე I -ისა, იხ., პ ე ო ლ ი ა მწიგნობარი ტიმო-
 თე (1419 წ. ქრ. II. 225).

თამარ - დ ე დ ო ფ ა ლ თ - დ ე დ ო ფ ა ლ ი, თ ა ნ ა მ ე ო ხ ე ლ რ ე მე-
 ფე გიორგი VIII -ისა, იხ.

თამარ - დ ე დ ო ფ ა ლ თ - დ ე დ ო ფ ა ლ ი, თ ა ნ ა მ ე ო ხ ე ლ რ ე მე-
 ფე კონსტანტინე II -ისა, იხ.

თამარ - დედოფალთ-დედოფალი, თანამეცხედრე იმერეთის მეფის, ალექსანდრე II-ისა, იხ., მის სახელზე გაენათის მონასტერში მეფე ალექსანდრემ დააწესა წირეუბალაპი ([1484-1510 წწ.] 1449-1585).

თამარ - დედოფალთ-დედოფალი, [თანამეცხედრე] [ვახტანგ] გორგასალისა, იხ.

თამარ - მისი ხელრთვა ჰქონია ერისთავ ქვენიფნეველის მიერ შიომღვიმის მონასტრისათვის ბოძებულ გლეხების შეწირულების წიგნს ([1498 წ.] 1449-1614).

თამარ - დედოფალთ-დედოფალი, დედა მეფე ლუარსაბ I-ისა, იხ.

თამარ - დედოფალთ-დედოფალი, თანამეცხედრე მეფე ლუარსაბ I-ისა, იხ.

თამარ - თანამეცხედრე როსტომ გურიელისა, იხ.

თამარ - ამილახორის თანამეცხედრე. ჰყავის შვილები: ამილახორი გიორგი, უბადურ, ქოთარ, მელქიზედეგოთარ, რუგვეთელ, აბდუხან. შესწირა საკანონოდ (ძმის მკვლელობის გამო), აწყურის ეკლესიას, იერემიას მარცხენა ღრის წინსში შთასშვილები მამულთ, თევდორას ნაჭინი სახლკაჯი და მძაღლი, ახალციხეში - შერაბა ნაიბიშვილი, სახლკაჯითა და ქულბაქით, იჩქითაძებზე, რომელთაც ამოუკვეთა მალი და სილიბისტრა პარკაძე, რომელიც გაათავისუფლა ვალისაგან (1575 წ. აბლ. 1449-1503).

თამარ - [ჯაყელი], ათაბაგის ასული, თანამეცხედრე ვახტანგ გურიელისა, იხ.

თამარ - დედოფალთ-დედოფალი, თანამეცხედრე კახეთის მეფის, ალექსანდრე (სიცი) II-ისა, იხ.

თამარ - შერმაზან დიასამიძის ასული, თანამეცხედრე იმერეთის მეფის, გიორგი II-ისა, მონაზონობაში ქრისტინე. ჰყავის დედა ანა. შესწირა გელათის წმინდა გიორგის: ჩხარს გოგისა და ზაქარია აბულაძეები, ქრისტესიაი და ნიკოლოზაი ღვლაშვილები, როსტეგანა და საბა აკვიანდაძეები, ნასხილია და ვითაშვილი, იანვარაი სახეიძე, ნასხილია აკვიანდაძე, დემეტრე და ნიკოლოზა აბულაძე ბეგრითა და გამოსავლით; დავითაი შარგველაშვილი, ჩერანალს - მამიაშვილი შებით (1584 წ. Sd - 2903).

თამარ - 1593-1613, [1615] წწ. დედოფალთ-დედოფალი, თანამეცხედრე ქართლის მეფის, გიორგი X-ისა, იხ., დედა მეფე ლუარსაბ II-ისა, იხ., და დავითისა (1606 წ. Hd - 2091), დედოფალ ხეკარაშანისა, იხ. უწყალომა: მირიან ნარიშკინიშვილს - ჰრეშს მოსიაური ნაოხარი და პაპიური მამული (1593 წ. Y. 13. 1450-26/3), მოურავე პაპუნას - სოფელი ოძისი (1609 წ. Y. 9. Hd - 1839), დედოფალ ნესტანდარეჯანთან ერთად - ბეჟან სოლალაშვილს - ზურაბ სოლალაშვილის კერძი მამული „მამისდაბის“. გარდა და საბია ხიზანიშვილი უმამულოდ (1606 წ. III. 2. Hd - 2091), შერმაზან მათარისიშვილს - საბარათაშვილოში ნასოფლარი დარუბანდი (1607 წ. IY. 12. 1450-10/123), მირიან ნარიშკინიშვილს - ჰრეშის თავს ხ[ა]ნძორ[ის] (1610 წ. Y. 15. 1450-26/4), მასვე - ჰრეშს ბუღახაშვილი ზაქარია და მისი ძმისწული მირიჯანა, სადაღაშვილი ჯანია და ორი საკომლო: ხეჩიკასეული და ტიტჩიასეული (1613 წ. Y. 20. 1450-26/7) გულჩარაბაჯის განუხლა დედოფალ ნესტანდარე -

ჯანის მიერ ნაბოძები წყალობა: მეჯვრისხევეში ყმა-მამული, ლომა და ზაქარია ფიცხელაურების ნაქონი სასახლე და მამული, სალუქაშვილი კოკოლა, ხევისკვა-რელი მათია და მახუტა, კოსტანური დავითა, ასანაშვილი ეამიტა; დ ა ა ე ა - ლ ა გულჩარაბაჯის გიორგი მეფის მოსახსენიებლად და ლუარსაბ მეფის სადღე-გრძელოდ ალაპის ვადახდა მეჯვრისხევის ყოვლადწმინდის ეკლესიაში (1611 წ. 1448-8760); გ ა ა თ ა რ ხ ე ა ბობნაველები (წმინდა გიორგის მსახურნი), და-უტოვა ზეგის სამუშაო და ციხის აგება (1608 წ. III. 29. Ad -2296); შ ე ს წ ო რ ა ა ბოლნისის სიონს საალაპედ ვართანა შვილებითა და მამულით (1611 წ.1449-2639); უ ბ რ ძ ა ნ ა ქალაქის მელიქსა და მამასახლისს, რომ გელაქნური ბა-გი კათალიკოსისათვის დაენებებით ისევე, როგორც ეს მეფე ლუარსაბის „წიგნ-ში“ ყოფილა დაწესებული [(1606-1615 წწ. | 1448-2381)]; მ ა ს, დედოფალ ნეს-ტანდარჯვანთან და მეფე ლუარსაბთან ერთად, პირობა მისცეს ათაბაგის ცოლმა ბატონიშვილმა ელენემ და ათაბაგმა მანუჩარმა ერთგულების შესახებ [(1606-1610 წწ. | 1448-1258)]; ი ხ ხ ე ნ ი ე ბ ა: ხვარაშნა დედოფლის მიერ სვეტი-ცხოვლისათვის ბოძებულ შეწირულების წიგნში: მ ი ს და ლუარსაბ მეფის სა-ხელზე ხვარაშანმა სვეტიცხოველში დააწესა ალაპი (1629 წ. X.13.1449-2644), თეიმურაზ მეფის მიერ მთაწმინდის ღმრთისმშობლისათვის ბოძებული შეწირუ-ლების განახლების წიგნის თანახმად, მ ა ს ლუარსაბ მეფესთან ერთად მთა-წმინდის პორტაიტის ღმრთისმშობლისათვის შეუწირავს მეჯვრისხეველი გლე-ხები (1630 წ. 1461-3/127).

თამარ - დ ე ლ ო ფ ა ლ თ-დ ე ლ ო ფ ა ლ ი, თ ა ნ ა მ ე ე ც ხ ე ღ რ ე იმე-რეთის მეფის, გიორგი III-ისა, იხ.

თამარ - დ ე დ ა მოურავე [გიორგი სააკაძისა], მოურავესა და ქაიხოსრო ჯავახიშვილს შორის დავის გარიგების წიგნის თანახმად, ქაიხოსროს რამდენ-ჯერმე შეუთვლია თ ა მ ა რ ი ს ა თ ე ი ს „გამებრკვე“, მასვე ბატონი ალა-თანგი მიუზხავნია თ ა მ ა რ ი ს ა თ ე ი ს ქალის სათხოვნელად (1620წ. IY. 15. Hd -6259).

თამარ - [ჩოლაყაშვილის] ა ს უ ლ ი, მ ა მ ი დ ა შანშე ჩოლაყაშვილი-სა, იხ., თეიმურაზ მეფემ მ ი ს ი ნაქონი მამული, რომელიც დროებით ბო-ქაულთხუცეს პაპუა და სახლთხუცეს იესე [ჯორჯაძეებისათვის] ჰქონდა ნა-ბოძები, დაუბრუნა შანშე ჩოლაყასშვილს (1630 წ. Hd -14482); თეიმურაზ მე-ფემ განუახლა იესე ჯორჯაძეს მამულის წყალობა მ ი ს ი ნაქონი მამულის გარდა მამრეჯსა და გოდბარეჭში (1636 წ. Qd -1787).

თამარ - ბ ა ტ ო ნ ი შ ე ი ლ ი, ამილახერის თ ა ნ ა მ ე ე ც ხ ე ღ რ ე, [ბ. ი ძ ა შ ე ი ლ ი] როსტომ მეფისა, ჰ ყ ა ე ს შ ე ი ლ ი იოთამ ამილახერი. როს-ტომმა მისცა მ ა ს კეთილმოყვრობის პირობა [(1634-1658 წწ.) Hd -2129).

[თამარ - გელოვანის ა ს უ ლ ი, თ ა ნ ა მ ე ე ც ხ ე ღ რ ე შოშიტა ერის-თავისა, იხ.

თამარ - თ ა ნ ა მ ე ე ც ხ ე ღ რ ე როსტომ მეფის შვილობილის, ლუარსაბ ბატონიშვილისა, იხ.

თამარ - [ბ ა ტ ო ნ ი შ ე ი ლ ი], როსტომ მეფის მიერ ოროზმანის გლეხ - ბისათვის ბოძებული თარხნობის წიგნის მიხედვით, მ ა ს დ ა უ ს ა ხ ლ ე - ბ ი ა დმანისის ხევის თავში, ნაოხარ მიწაზე, ოროზმანს, თავისი ძმის ნაყ-

მეო. გლეხები-„ჯავახი მესხი კაცები“ (1656 წ. Hd-1432).

თამარ - [1660]-1664-1680, [1687] წწ. დ ე ლ ო ფ ა ლ თ - დ ე ლ ო ფ ა ლ ი, ქართველთა მეფის ასული, [ძმისწული] შაჰნავაზისა (1667 წ. Hd-1624), თ ა ნ ა მ ე უ ხ ე დ რ ე: იმერეთის მეფის, ბაგრატ IY-ისა, იხ., ლეონ (III) დადიანისა, იხ., შეუდგენიათ მისი მზითვის ნუსხა (1667 წ. Hd - 1624), გელეონ ლორთქიფანიძის მიერ გელათის ღმრთისმშობლისათვის მიცემულ შე-წირულების წიგნში ნათქვამია, რომ გელეონს დ ე ლ ო ფ ა ლ თ ა მ ა რ ი ს და ბაგრატ მეფის ნებართვით უყიდია მკუტრური მამული, აუშენებია და შემდეგ შეუწირაუეს გელათისათვის (1664 წ. Sd-2916); მის სახელზე დაწესებული ყოფილა მოსახსენებელი (1687 წ. ახლო. 1448-1516 ფრაგმ.).

თამარ - [1673], 1678-1687 წწ. დ ე ლ ო ფ ა ლ თ - დ ე ლ ო ფ ა ლ ი, თ ა ნ ა მ ე უ ხ ე დ რ ე მეფე გიორგი XI-ისა, იხ., ბოქაულთუხუცეს იასე [ბატონიშვილს] შეატყობინა, რომ „ურუმმა დაუროქა ბატონს, პეტრეს ჩემი კაცი ჰყავს, მღევანბეგმა გააჩრია საქმე და კაცი ისევე პეტრეს დარჩაო“. სთხოვს იასეს საქმის გარკვევას ([1673-1683 წწ.] 1449-427) ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა: მთაწმინდის მამების, ათანასესა და დავითის მიერ უჩინობი პირისადმი მიცემული საალაჰე წიგნი შედგენილია მისი დედოფლობის დროს (1678 წ. Y. 28. Hd - 11067), სედიყულა ზაქუმისშვილის მიერ ხოსრუა დაალაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნის დოკუმენტში (1683 წ. III. 25. 1450-48/144), მის სახელზე გიორგი მეფემ მანგლისის ღმრთისმშობლის ეკლესიაში დააწესა ჟამისწირვა (1688 წ. 1449-1826); მისი საბუთი ფიტარელი სამადაშვილისა და ბარათი ჯარის საქმეზე იხსენიება გორჯასპ [ბარათაშვილისათვის] მიბარებული საბუთების ნუსხაში (1691 წ. XI. 2. Sd-1931); მისი ხელრთვა აქვს საბუთს (1678 წ. 1448-521).

თამარ - [ჯავახიშვილის? ასული], ბ ა ტ ო ნ ი, ჰ ყ ა ე ს [შ. ე. ლ. ე - ბ. ი]: ოთარ, იორამ, ბეჟან, დემეტრე [სააკაძეები]. ი ყ ი ღ ა პ ა პ ნ ი ა დ ე ღ ა ბ რ ს შ ვ ი ლ ს ა გ ა ნ ი ო ა ნ ე კ ა რ გ ა რ თ ე ლ ს ა გ ა ნ ნ ა ს ყ ი ღ მიწა იოვანეს კენახამდე, ნოსტის გზამდე ახალქალაქის გზისაკენ, ფარეშიშვილის მიწამდე, ამილბარაშვილის მიწამდე, ხუცის კენახამდე და სეხნიას მიწამდე (1682 წ. XII. 27. 1450-33/229).

თამარ - [ციციშვილის ასული], მ ა მ ი ღ ა ც ი ც ი ფ ა ნ ა ს კ ე რ ტ ე ლ - ც ი ც ი შ ვ ი ლ ს ა, იხ., მისი შუამავლობით, ციციმ შესწირა [ყინციისის] წმინდა ნიკოლოზის ეკლესიას ფეიქრიშვილები და ამოუკვეთა მათ პურის ბეგარა (1682 წ. Ad-641).

თამარ - [1683]-1697 წწ. დ ე ლ ო ფ ა ლ თ - დ ე ლ ო ფ ა ლ ი, გიორგი აბაშიძის ასული, თ ა ნ ა მ ე უ ხ ე დ რ ე: იმერეთის მეფის ალექსანდრე IY-ისა, იხ., იმერეთის მეფის გიორგისა, იხ., უ წ ყ ა ლ ო ბ ა: [ქაიხოსრობა] - ქავარიანს - სადედოფლო მოღარეთუხუცესობა (1687 წ. Hd-15043), წინამძღვარ მარკოზ წერეთელს - გაქციული ყმა-დათუნა მეცხვარის შვილი საბუთს აქვს მისი ხელრთვა (1694 წ. Hd-2706).

თამარ - თ ა ნ ა მ ე უ ხ ე დ რ ე ს უ ლ ა ი მ ა ნ მ უ ხ რ ა ნ ს ბ ა ტ ო ნ ი შ ვ ი ლ ს ა, იხ.

თამარ - დ ე ი ღ ა ნ ა ზ ა რ ა ლ ო ხ ა ნ ს ა, მ ა ს გ ა უ გ ზ ა ე ნ ა წ ე რ ი ლ ნ ა ზ ა რ ა ლ ო ხ ა ნ მ ა მისი მაზლიშვილის, სულხანის შემორიგების თაობაზე ([1688-

-1703 წწ.] Sd -576).

თამარ - ზაალ ერისთავის ასული, ცოლყოფილი მდივანბეგვახტანგ ორბელიშვილისა. ჰყავს შვილი სულხან. თავისი ნაშთივე სამკაულით ბარათაშვილთაშვილებისაგან უყიდა სოფლები: ჯალდაში და ლორისთავი (რომლებიც ადრე ამოწყვეტილ სააკაძეს ეკუთვნოდა და როსტომ მეფეს ბარათაშვილებისათვის მიუცია). თამარის შვილები ნაზარალი-ხანისა და გიორგი მეფის ტახტისათვის ბრძოლის დროს გიორგის მიმხრობიან და შემდგომ მასთან გაჰყვლიან. ნაზარალი-ხანი მათ გასწყრომიდა და მამულეები ჩამოურთმევია. ჯალდაში და ლორისთავი კი რევაზ ზურაბისშვილისათვის მიუცია. შემდგომში ნაზარალი-ხანმა სულხანი და მისი ძმები ისევ შემოირიგა და ეს სოფლები უკან დაუბრუნა (1700 წ. Sd -2300).

თამარ - ტიციშვილის ასული, თანამეცხედრე არაგვის ერისთავისა. შესწირა წმინდა დავითს (გარეჯას) წელიწადში ხუთი ზურგიელი, თხუთმეტი წყვილი მკერდი ღოში, ათი კოდი პური, ერთი საპალნე ღვინო და ერთი ხელი ტანისამოსი ერთი ბერისათვის (XVII ს. II ნახ. Ad -350).

თამარ - ასული მარკოზგულჯვარასშვილისა, მას დაუტოვა მამამისმა კლდმანში ვენახი, აგრეთვე სამ ადგილას თითო-თითო ღვინო მიწა და დაავალა აღაპის გადახდა თავისი სულისათვის (XVII ს. II ნახ. Ad -1871).

თამარ - დედა დავით ერისთავისშვილისა, იხ.

თამარ - ჩხტიძის ასული, თანამეცხედრე ქაიხოსრო იაშვილისა, იხ.

თამარასშვილი|თამარაშვილი

თამარაშვილი - ბალახურს მცხოვრები, მამულითურთ წილად ხედა იოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ.] VIII.16. 1450-11/112).

თამარაშვილი - ნაწრეტს მცხოვრები, ამილახერის ყმა, საამილახეროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ.1448-5032).

თამარაშვილი ბერი - მოწმე დათია ყუავეშვილის მიერ სახლთუხუცეს რევაზ [მაღალაძისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689წ.1448-5075).

თამარაშვილი გიორგი - მოწმე ბუეტი ბროლაძის მიერ რამაზ ზუმბულიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1652 წ.1450-31/153).

თამარასშვილი თანდილა - წყნეთში მცხოვრები, ჰყავს ვანაყოფი შერმაზან. ედიშერ და პაპუნა [ტიციშვილების] გაყრის შედეგად იგი თავისი განაყოფითა და მამულით ერგო პაპუნას ([1688-1703 წწ.] Hd -1636).

[თამარასშვილი] შერმაზან - ვანაყოფი თანდილა თამარასშვილი - სა, იხ.

თამთა - მეუღლე არჯევან ოისიძისა, იხ.

თამთამაშვილი გიორგი - უსიტყვის მცხოვრები, სამთავნელის მესაუფე ყმა, საამილახეროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5037).

თამიანთა შვილი ზედგინ - თელივანში მცხოვრები, ჰყავს [ძმა] პაპუნა. მისი და იორამს დაწყობილაში ერთი ღვინო მიწა, შემდეგ - ამ მიწაზე დარჩენილი ღვინო (XVII ს. ბოლო. Hd -14861 ბ).

თამიასვილი პაპუა - [ძ მ ა] ზედგინ თამიასვილისა, იხ.

თანანა - ც ი ხ ი ს თ ა ვ ი ს ა ს უ ლ ი, თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე დ რ ე ო ტ ი ა ჩხეიძისა, იხ.

თანგოა - გრემელი, მ ო წ მ ე ფ არნაოზ დეკანოზიშვილის მიერ თავისი განაყოფის, ლმასათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1528 წ. Hd - 1556).

თანგულასვილი | თანგულაშვილი

თანგულაშვილი - ჰ ყ ა ვ დ ა შ ვ ი ლ ი. [კვიმონ] მეფემ მისი შეწირულება განუახლა კვეტიცხოველს და გაათავისუფლა იგი გამოსაღებთან (1559 წ. Ad - 1572).

თანგულასვილი ბერა - შანკავერს მცხოვრები, ხელოსანი, ზაალ გურამიშვილის ყ მ ა, ერთი კომლი, ერთი თავი (XVII ს. Hd - 14912 ო).

თანგულასვილი დათინა - მოხსენიებულია ყმების ნუსხაში (XVII ს. Hd - 14912 ზ).

თანგულაშვილი - მისი მიწის საზღვრამდე იყიდა ერთი დღის მიწა მღვდელმა თეოდორემ მინდიასაგან (XVII-XVIII სს. მიჯნა. Hd - 1639 ზ), ასევე მის მიწამდე მისცა ამირამ მღვდელ თეოდორეს თავისი შეუღლის საორმოცედ მიწა (XVII-XVIII სს. მიჯნა. Hd - 1639 დ).

თანდარაშვილი ბაღდასარა - ქონი, მისი სახლი ესაზღვრებოდა აგრ თანდილა გოგინასვილის მიერ ხელუანთ გრიჭორასშვილ ასლანასათვის მიყიდულ ოთახს (1699 წ. IX.15. Hd - 1698).

თანდარაშვილი ზუზიბა - მანუჩარ იარალიშვილის აზნაური, მ ო წ მ ე მანუჩარ იარალიშვილის მიერ ვახტანგ [ბარათაშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1685 წ. YI.27. Sd - 542).

თანდარაშვილი - მ ო წ მ ე გიორგი მეფის მიერ პატა აბაშიძისათვის მიცემული პირობისა ყმებზე ხელშეუვალობის შესახებ ([1696-1698 წწ.] Qd - 1488).

თანდილა - სკრას მცხოვრები, გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყარის შედეგად ერგო გოშფარს ([1527-1558 წწ.] Qd - 605).

თანდილა - ღანუცს მცხოვრები, ლეონ მეფემ იგი უწყალობა ანდერმან ჩოლაყასშვილს (1568 წ. Hd - 14430).

თანდილა - ნიჩბისს მცხოვრები, წილად ხედა ყორჩიბაშ ბაღურ [ციციშვილს] ([1633-1658 წწ.] Sd - 876).

თანდილა - ორკომანს მცხოვრები, იასე პარკაძის ყ მ ა, საამილახვროს დაეთრის მიხედვით, ეველებთან ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

თანდილასვილი | თანდილაშვილი

თანდილაშვილი - ქვაბევანს მცხოვრები, მამულითურთ წილად ხედა იოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ.] YIII.16.1450-11/112).

თანდილაშვილი - ლვერთეთში მცხოვრები, ერთი კომლი, მოხსენიებულია ზემო ქართლის კომლთა ნუსხაში (XVII ს. ღამდ. Qd - 7014).

თანდილაშვილი - მისი კენახი ესაზღვრებოდა ძველ ზეარს, რომელიც გაყოფისას წილად ხედა მოურავსა და ზურაბ [სააკაძეებს] (XVII ს. ბოლო მეოთხ. Hd - 10165).

თანდილაშვილი აბაშევა - ახალქალაქს მცხოვრები, წილად ხედა მოურავსა და ზურაბ [სააკაძეებს] საფარას ფარდად (XVII ს. ბოლო მეოთხ. Hd -

-10165).

თანდილაშვილი ბერი - მ ო წ მ ე ზაალ ყორღანაშვილის მიერ ქაიხოსრო ზაალაშვილისათვის მიცემული პირობისა უღაობის შესახებ (1695-1736 წწ.) 1450-7/56).

თანდილაშვილი ბერუა - მ ო წ მ ე ბერუა ფერიაშვილის მიერ როსტომ მამაგულაშვილისათვის მიცემული სახლის ადგილის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. IY მეოთხ. 1450-16/163).

თანდილასშვილი გოგია - ედიშერ და პაპუნა [სოცოშვილებს] გაყრის შედეგად ი გ ი მამულითურთ ერგო ედიშერს (1688-1703 წწ.) Hd-1636).

თანდილასშვილი ესტატე - [შ.ვილი] ნინია თანდილასშვილისა, იხ.

თანდილასშვილი ზაზა - [შ.ვილი] ნინია თანდილასშვილისა, იხ.

თანდილაშვილი მახარა - ჰ ყ ა ე ს გ ა ნ ა ყ ო ფ ი სიყმია, მასთან ერთად მ ო წ მ ე ა მანუჩარ [იარალისშვილის] მიერ ბატონ ზურაბისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. Hd-4164 ა).

თანდილასშვილი ნინია - ჰ ყ ა ე ს [შ.ვილი] პაპუნა, როსტია, ესტატე, სეხნია, ზაზა. დათუნა ვარძიელასშვილთან ერთად მი ჰ ყ ი ღ ა შოშიტა მიქელასშვილს ფუტყარათის კორღის მიწა. გიორგი გასიტაშვილისა და იმარინოსს მიწებამდე, ჩაჩანძის კორღის მიწამდე და კორღამდე, ხახუტაშვილის ნასის მიწამდე, ლომიდის სამნამდე (1690-იანი წწ. Hd-757).

თანდილაშვილი პაპა - მ ო წ მ ე შურადა ფერიშვილის მიერ როსტომ მამაგულაშვილისათვის მიცემული სახლის ადგილის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. IY მეოთხ. 1450-16/163).

თანდილასშვილი პაპუნა - [შ.ვილი] ნინია თანდილასშვილისა, იხ.

თანდილასშვილი როსტია - [შ.ვილი] ნინია თანდილასშვილისა, იხ.

თანდილასშვილი სეხნია - [შ.ვილი] ნინია თანდილასშვილისა, იხ.

თანდილაშვილი სეხნია - მ ო წ მ ე ბერუა ფერიაშვილის მიერ როსტომ მამაგულაშვილისათვის მიცემული სახლის ადგილის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. IY მეოთხ. 1450-16/163).

[თანდილაშვილი] სიყმია - გ ა ნ ა ყ ო ფ ი მახარა თანდილაშვილისა, იხ.

თანდოლა - ღანუტს მცხოვრებთ, ლეონ მეფემ ი გ ი უწყალობა ანდერმან ჩოღაყაშვილს (1568 წ. Hd-14430).

თანდღუა - ძ მ ა შერმაზასი, იხ.

თანდღუაანთ||თანდღუაშვილი

თანდღუაშვილი დათუნა - მ ო წ მ ე გივი ზედგინძის მიერ ქაეთარ ეგაძისათვის მიცემული ყმა-მამულისა და სახელის წყალობის წიგნისა (1647წ. Ad-1102).

თანდღუაშვილი ზურაბა - [ძ მ ა] პაპინა თანდღუაშვილისა, იხ.

თანდღუაშვილი შურადა - [ძ მ ა] პაპინა თანდღუაშვილისა, იხ.

თანდღუაანთ ოპანა - 1664-1670 წწ. მ ო წ მ ე: ასლან ბექბუღას შვილის მიერ ერმიაძინისათვის მიცემული ქულბაქების შეწირულების წიგნისა (1664წ. I.10. 1450-21/47), ბაისოლულა და ნასყიდა ბაღდადაშვილებს გაყრის წიგნისა (1670 წ. 1450-50/204).

თანდღუაშვილი პაატა - ფხვენელი, მ ო წ მ ე გივი ზედგინძის მიერ ქაეთარ ეგაძისათვის მიცემული საკომლოს წყალობის წიგნისა (1633 წ. Ad-1960).

თანდლაშვილი პაპინა – ქ ა ლ ა ქ ი ს . ვეპარი, ჰ ყ ა . ვ ს [ძ მ ე ბ ი]: ზუ-
რაბა, მურადა, ჩიგინა. როსტომ მეფემ ი გ ი უწყალობა ქსნის ერისთავ იუ-
სეს (1637 წ. 1450–24/155).

თანდლაშვილი ჩიგინა – [ძ მ ა] პაპინა თანდლაშვილისა, იხ.

თანდულა – როსტომ მეფემ მანდენაანთ შერმაზანისშვილ როსტევეანს უწყალობა ეზო, რომლის ერთ-ერთი საზღვარი იყო მ ი ს ი სახლის კედელი (1656 წ. XII.15. 1448–2315).

თანდულასშვილი | თანდულაშვილი

თანდულაშვილი ავთანდილ – მ ო წ მ ე ქ აიშარაშვილ-ზურაბიშვილ თა-
მაზას მიერ ოქუაანთ არაქელასშვილ ბეჯანისათვის მიცემული მიწის ნასყიდო-
ბის წიგნისა (1697 წ. 1450–8/84).

თანდულაშვილი ბერუა – მ ო წ მ ე ი არალი ყორღანაშვილის მიერ ოთარ
ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1615 წ. Y.30 .
1450–8/76).

თანდულაშვილი ბერუა (ეარ.ბერი)– ჰ ყ ა . ვ ს შ . ვ ი ლ ე ბ ი : ედიშერ,
ფარსადანა, ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი : პაპა, როსტომა, გიორგი (1700 წ.1450: 16/
135, 16/112). ი ყ ი ღ ა : სეხნია დაერეშაშვილისაგან კალო და საბძლის ად-
გილი (1700 წ. IY.7. 1450–16/135), თამაზ ყორღანაშვილისაგან – რი დოს მი-
წა ჩიჩინაში ხატუაშვილის მიწამდე (1700 წ. IY.7. 1450–16/112).

თანდულაშვილი გიორგი – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ბერუა თანდულაშვილისა, იხ.

თანდულასშვილი გიორგი – ლუროში მცხოვრები, გიორგი [გურამიშვილის]
აყრილი ყ მ ა (XYII ს. Hd–14912 ი).

თანდულაშვილი ედიშერ – შ . ვ ი ლ ი ბერუა თანდულაშვილისა, იხ.

თანდულაშვილი პაპა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ბერუა თანდულაშვილისა, იხ.

თანდულაშვილი როსტომა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ბერუა თანდულაშვილისა, იხ.

თანდულაშვილი ფარსადანა – შ . ვ ი ლ ი ბერუა თანდულაშვილისა, იხ.

თანდულასშვილი – შანაკერტს მცხოვრები, ი. გ. ი ქონებიტურთ წილად
ხელა იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ. | YIII.16. 1450–11/12]).

თანთანა – სიონში მცხოვრები, გომფარ და რიონ [ჯაგაზიშვილების] გაყ-
რის შედეგად ი. გ. ი ერგო რიონს ([1527–1558 წწ. | Qd–605]).

თანია – 1666–[1676] წწ. მ ა მ ა თ მ თ ა . ე ა რ ი (1666 წ. Ad–1715), მ ო-
წ მ ე ო ანანე ზანდარაშვილის მიერ ღომენტი კათალიკოსისათვის მიცემული
წიგნისა საყდრის კურთხევის საზღაურში მიწების. ვადაცემის თაობაზე:
(1666 წ. XI. 13. Ad–1715), ღომენტი კათალიკოსის მიერ მღვდელ ათანელისათ-
ვის მიცემული დეკანოზობის წყალობის წიგნისა ([1660–1676 წწ. | სს. I. N 69]).

თანია – ქვათახევის ყ მ ა, მ ა ს ' თვითნებურად მიუყილია სველნეთში
საყდრის მიწები ყანდაშვილისა და კარაპეტასათვის ([1700 წ. | 1449–1869]).

თანია – სამილახვროს დაფორის მიხედვით, ჰ ყ ა . ვ ღ ა ყ მ ე ბ ი : ირ-
ქითი ელიკა, როსტიაშვილი პაატა, შამშია, ხუტიკაშვილი. ვაბრიელა, ოქრო –
მკვდელიშვილი მანარა, ანტონაშვილი პაპუნა, ზოგანო პაპუნა, ზოგანო ანტონა-
ნაშვილი, როსაფაშვილი (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

თანია – მ ი ს ი ბეკელი უზის ფალავანხოსრო [ბარათაშვილისა] და გომა-
რელთა სამამულე დავის განჩინების წიგნს (XYII ს. II ნახ. Qd–9820).

თანიაშვილი||თანიაშვილი

თანიაშვილი გიორგი – მ ო წ მ ე ბასილა ჰეტიიაშვილის მიერ ავთანდილ ბეგვერდისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. 1450–35/71).

თანიაშვილი ელიოზ – მ ო წ მ ე ჰაატა ჰარაშელაურის მიერ ავთანდილ ბეგვერდისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1622 წ. I. 4. 1450–35/73).

თანიაშვილი ელისბარ – მ ო წ მ ე კათალიკოს ნიკოლოზ ამილახერის მიერ ლღმული გიორგისათვის მიცემული ღვანოზობისა და თარხნობის წყალობის წიგნისა (1678 წ. Hd–1035).

თანია – ჰ ყ ა ე ს ძ მ ა ბეროა. მ ი ჰ ყ ი და თავისი შვილი გარსოას (XYII ს. 1448–1001).

თანლრიაშვილი გოგია – ბ ო გ ა ნ ო, გ ა ნ ა ყ ო ლ ი მაზიტა თანლრიაშვილისა, იხ.

თანლრიაშვილი გოგია – მ ო წ მ ე შიომ ბარათაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1685 წ. Y. 6. 1450–1/86).

თანლრიაშვილი ელისბარ – ქაიხოსრო ბარათაშვილის ყ მ ა, მ ო წ მ ე ქაიხოსრო ბარათაშვილის მიერ საამ საგინაშვილისათვის მიცემული წიგნისა სადაო ხოლაბუნის დანებების შესახებ (1628 წ. 1450–26/69).

თანლრიაშვილი ელისბარ – ტბისში მცხოვრები, წილად ერგო ხოსია [ბარათაშვილს] (1640 წ. 1450–11/87).

თანლრიაშვილი მაზიტა – ტბისში მცხოვრები, ჰ ყ ა ე ს განაყოფი გოგია, რომელთან ერთადღ წილად ერგო თამაზ [ბარათაშვილს] ([1633–1658 წწ.] 1448–2318).

თანლრიაშვილი – ბეთენიაში მცხოვრები, [ბარათაშვილების] გაყრის შედეგად ერგო გერმანოზსა და მის ძმებს (1523 წ. Ad–1299 ა).

თანყულაშვილი – ბოსღეთს მცხოვრები, იხსენიება ყმების ნუსხაში (XYII – XYIII სს. Hd–319).

თარასშვილი ოთარ – [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] სორაზან თარასშვილისა, იხ.

თარასშვილი სორაზან – ჰ ყ ა ე ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ე ბ ი]: ოთარ, შერმაზან ნაზარალი-ხანმა ამოუკვეთა მ ა ს საური და უწყალობა სამეფო მამულში, გუდიქს, თარაშვილების მიერ აბრუნებულ წისკვილი (1693 წ. YI. 17. Qd–7236).

თარასშვილი შერმაზან – [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] სორაზან თარასშვილისა, იხ.

თარაყულაშვილი ყარჩიხა – მ ო წ მ ე ზაქუმ [ზაქუმისშვილის] მიერ ალავერდა იაგულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. Y. 10. 1450–9/119).

თარეშიშვილი თამაზა – მ ო წ მ ე როსტია მაზმნიშვილის მიერ ზაად ოციშვილისათვის მიცემული თავმდებობის წიგნისა (XYII ს. Sd–945).

თარეშიშვილი იაგულაი – მ ო წ მ ე დაროსპანა ბერძნისშვილის მიერ ოსიყმა ბუელულაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (XYI ს. Hd–1571).

თარიმან – მ ა მ ა ლაზარესი, იხ.

თარიყულაშვილი გოგინა – მ ო წ მ ე სუხიტა მექვაბიშვილის მიერ როს–

ტომა ხითარაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1636 წ. VIII.2. 1450-53/113).

თარიღულაშვილი ჯიმშიტა - მ ო წ მ ე ზაქუმბეგ ზაქუმშივილის მიერ იეგულანთ ბეენისშვილ აღიხანასათვის მიცემული მიწების ნასყიდობის წიგნისა (1599 წ. II.7. 1450-12/2).

თარიღული გიორგი - შ.ე.ი.ლი დათუკა თარიღვილისა, იხ.

თარიღული დათუკა - ჰ.ე.ა.ვ.ს. შ.ე.ი.ლ.ე.ბ.ი: გიორგი, რამაზ. თეიმურაზ მეფემ ი.გ.ი. ვაათარხნა (1647 წ. Qd-7235).

თარიღული რამაზ - შ.ე.ი.ლი დათუკა თარიღვილისა, იხ.

თარღელი ხატისა - მ ო წ მ ე სოლალა ულან(აშვილის მიერ სულხან ჩაჩას-შვილისათვის მიცემული ეენახის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. IY. 1.1450-28/248).

თარყულა - გ.ზ.ი.რ.ი. მ ო წ მ ე: არაქელაშვილ ჰოვათალას მიერ მურადა დაუთაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. 1450-8/43); ჰოვათალანთ ჰოვათალას მიერ აკოსთაქანო მიტჩასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. 1450-9/31).

თარყულაშვილი გუგუნა - მ ო წ მ ე მერაბ ციციშვილის მიერ ამილამბარ ციციშვილისათვის მიცემული ნავენახევის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. Y. 17. A: -1159).

თარხან - მ ო წ მ ე სვიმონისათვის მიცემული საბუთისა წილის მიცემის თაობაზე (XVII ს. Hd-12017).

თარხანასშვილი ყულია - მ ო ფ ი ც ა რ ი სამღერელთა და ნადარბაზეველთა შორის სამამულე დავის გარიგების წიგნისა (XVIII ს. Sd-177 ა).

თარხანი იორამ - იხ. სააკაძე იორამ

თასმალა - კაკელთაში მცხოვრები გ.ლ.ე.ხ.ი, თეიმურაზ მეფემ ი.გ.ი. შესწირა ალავერდის ტაძარს თავისი გარდაცვლილი შუელის, ანას მოსახსენიებლად (1612 წ. Y.10. 1418-5017).

[თაფლა]- დანელი მამასახლისი, მ ო წ მ ე ლომ დეკანოზიშვილის მიერ ფარნაოზ დეკანოზიშვილისათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1558 წ. Hd-1556).

თაფლაძე ბადრია - ფერსათს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ორმოცდაოთხი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრის საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი ურეში ღომი, ოცი კვერცხი, საბელი და მუშაობა (1558 წ. H-626).

თაფლაძე გოგიტაი - კორთხაში მისეულ პარტახ მამულზე მცხოვრებს ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი თეთრი, ერთი ლიტრა სანთელი, ნაოთხალი ქერი, ორი კვერცხი (1558 წ. H-626).

თაფლაძე მიქელა - კორთხას მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი თეთრი, ექვსი კოკა ღვინო, ერთი ურეში ღომი, ორი ნაოთხალი ქერი, ორი ნაოთხალი პური, ოთხი კვერცხი (1558 წ. H-626).

თაფლაძე ხუტუა - როკითს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ერთი ურეში ღომი, ოცდაათი მკლავი ფეცვი, ერთი საკლავი- ყველით, თევზით, კვერცხით, ერთი ლიტრა ყველი, ერთი გოჭი, ერთი ქათამი, ტვირთი, მუ-

შაობა, თითო თეთრად ღირებული ყავრის მიტანა (1558 წ. H-626).

თაფლიასშვილი | თაფლიასშვილი

თაფლიასშვილი – ქინძნარს მცხოვრები, ყანჩელმა წინამძღვარმა მეღქისე-
დეკმა მ ა ს, ღემეტრე ძაბახიძეს და მერაბას, მისცა ციციშვილის ქალის, ულუმ-
პიას მიერ წმინდა შიოსათვის შეწირული ვენახი, რომელიც გაპარტახებული ყო-
ფილა. დაუღო პირობა, რომ ხუთი წლის შემდეგ, როცა ვენახი მოშენდებოდა,
ულუმპიასა და მისი მეუღლის, ამილახვრის სახელზე წამისწირვა და პანაშვიდი
ეხადათ (1654 წ. 1449-1875).

თაფლიასშვილი შიქუტა – მ ო წ მ ე პაპუნას მიერ იასე მღვდლის სიძის,
მამუკასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. I. 10. 1450-29/
158).

თაფლიასშვილი ნაღირა – მ ო წ მ ე მეღქისედეკ ყანჩელის მიერ ღე-
მეტრე ძაბახიძისათვის მიცემული სამწირველო ვენახის წყალობის წიგნისა
(1654 წ. 1449-1875).

თაფლიასშვილი შიო – მ ო წ მ ე მეღქისედეკ ყანჩელის მიერ ღემეტრე
ძაბახიძისათვის მიცემული სამწირველო ვენახის წყალობის წიგნისა (1654 წ.
1449-1875).

თაქალთოიანი ბეჯან – ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა ზაქალ ფაღავანხოსროსშვილ-ბა-
რათაშვილისა და მისი ძმისწულის, თაყას, ყმა-მამულზე დავის. გარიგების წიგნ-
ში: აღნიშნულია, რომ მ ა ს, ქაეთარიშვილს და ხერხქელაძეს ამ საქმეზე
აღარაფერი ეკითხებოდათ (1682 წ. 1. 24. 1450-2/145).

თაქთაქიშვილი (ეპარ. თაქთაქისშვილი) არღაშელ – 1662-1686 წწ. მ ო წ -
მ ე: ანჩაფ ტულუჩუნაშვილის მიერ დომენტო კათალიკოსისათვის მიცემულ
ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. 1449-1189), პაპუნა ფაენელიშვილის მიერ
თბილელი იოსებისათვის მიცემული წიგნისა ყმის დანებების თაობაზე (1664 წ.
1449-1810), იობის მიერ აშოთან [მუხრანის ბატონისათვის] მიცემული გლეხე-
ბის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. 1461-3/133); ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა ბაღურ მა-
ჩაბლის საჩივრის წიგნში: ი. გ. ი კათალიკოსთან, თბილელთან და სხვა პირებ-
თან ერთად ბაღურს მიუჯავნია თავისი სახლიკაცებისათვის, რათა დაეყოლიე-
ბინა ისინი გაუერულობაზე ([1658-1684 წწ.] Qd-8670).

თაქთაქიშვილი ელისბარ – მ ო წ მ ე ბერუკა იშხანაშვილის მიერ ყალან-
დარ თემანიშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. დამ-
ლევი. 1450-3/33).

თაქთაქიძე დავით – მ ო წ მ ე იესე დიასამიძე-სეხენიაშვილის მიერ პაატა-
ბეჯ მაჩაბლისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. Y. 28.
Hd-1534).

თაქთაქიძე თაქთაქი – შედიოდა საამილახოროს სადროშოში ([1606-1648 წწ.]
Hd-2124).

თაქთაქიძე ფილიპე – 1672-1700 წწ. მ რ ო ვ ე ლ ი ე პ ი ს კ ო პ ო ს ი,
უ წ ყ ა ლ ო ბ ა: რობამ მამბიაშვილს – მოუკავობის სახელო და ზემო ქართლის
მამამთავრობა, შუაზე გაუყო სარგო მას და მის განაყოფებს (1672 წ. XI. 2.
1450-48/30), მასვე – ვაშაური მამული, მასზე მსახლობელი ელიაშვილებითა

და მათი საგანაყოფო – ნადირას კერძი მამულით (1680 წ. XI. 1450–48/22);
 მონაწილეობა მიიღო სამამულო დავის გარჩევაში რომამ მამაცა-
 შვილსა და შიომ სააკაძეს შორის ((1676–1688 წწ.) 1450–48/28), ზურაბ,
 სულხან თუმანიშვილებსა და შერმაზან ჯავახიშვილს შორის (1699წ. Hd–9343);
 მოწმე: იასე დიასამიძის მიერ პაატაბეგ მარაბლისათვის მიცემული უმა-
 მულის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. Y.28. დსი. I. N 151); და ამ მოწმეა,
 რომ ვახტანგ [ბარათაშვილ-ქორბელიშვილის ცოლყოფილის, თამარ ზაალ ერის-
 თავის ასულის ნამზითვით იყო შექენილი სოფლები ღორისთავი და ჯალდამი და
 მის შვილებს კანონიერად ეკუთვნოდათ (1700 წ. Sd–2301).

თაქორშა – ახალშენში მცხოვრები, [ბარათაშვილების] გაყრის შედეგად
 ი. გ. ი. ერგო გერმანოზსა და მის ძმებს (1523 წ. Ad–1299 ა).

თადარიასშვილი ელიზბარა – მოწმე ოთარის მიერ ბერუა იაგულასშვი-
 ლისათვის მიცემული მიწის წყალობის წიგნისა (1633 წ. I.2.2. 1450–32/355).

თაღრუა – მირიმანას და თაღრუას ქულბაქების პირდაპირ მდებარე
 ქულბაქი ზურაბ ბარათაშვილმა შესწირა თბილისის სიონს (1637 წ.ის.IY.23).

თაღულაშვილი გუგუნა – ხიზბისში მცხოვრები, წილად ერგო ყორჩიბაშ
 ბაღურ [(ციციშვილს) (1633–1658 წწ. Sd–875).

თაყა – მისგან და ზეშთელისაგან ნასყიდ რომანაული პარტახტი ვა-
 ხეში აბაშიძემ შესწირა კაცხის მონასტერს ((1550–1570 წწ.) 1449–1583).

თაყა – ჰყავს [სახლი კაცებში]: გულბად, ზალდასტან, ქაიხოსრო,
 შიმშილობის ეამს მიქელა კოპაშვილისაგან იყიდა მისი კუთვნილი ყანა მა-
 კიდელაში ((1615–1619 წწ.) Qd–7013).

თაყა – მოწმე მხითარა წურთკაშვილის მიერ ესტატე ფრანგიშვილისა-
 თვის მიცემული ქულბაქის ნასყიდობის წიგნისა (1637 წ. YIII.2.5.1450–53/111).

თაყა – ძმა აღიბეგისა, იხ.

თაყა – 1665–1676 წწ. მის მიწამდე მიჰყიდა: პატა შატბერაშვილმა
 მანუჩარ თუმანიშვილს გორის გზაზე მდებარე მიწა (1665 წ. Y.I.Sd–54), ზუ-
 ბია ასატურაშვილმა – მანუჩარ თუმანიშვილს ლაშქარას მიწა ქურაში (1668წ.
 YII. 26. Sd–14), ბერიკა ბესიაშვილმა – მანუჩარ თუმანიშვილს მიწა (1669წ.
 Sd–11), პაპუნა შატბერაშვილმა მიჰყიდა მანუჩარ თუმანიშვილს მიწა თა-
 ყა ს „გარდოგარდმოზე“ (1669 წ. IY. 1. Sd–30), მაზიტა იმარაშვილმა – ზუ-
 რაბ თუმანიშვილს მიწა (1676 წ. Sd–473 ფრაგმ.); მოწმე პაპუნა შატბე-
 რაშვილის მიერ აღუქანანა ნანუქაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის
 წიგნისა (1671 წ. YI.1. 1450–10/173).

თაყა – ნაზირი, მოწმე იარალის მიერ საღმახანა მედიქეთაშვილი-
 სათვის მიცემული უმების ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. I.5.1448–1291).

თაყა – დამწერი: ბაინდურას მიერ ყორღან ყორღანაშვილისათვის მი-
 ცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. IY.1. 1450–16/150), კახაბერის
 მიერ მამაგულ მამაგულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა
 (1695 წ. IY. 1450–17/4), ზაალ ყორღანაშვილის მიერ ქაიხოსრო ზაალიშვილი-
 სათვის მიცემული პირობის წიგნისა მიწაზე უღაობის შესახებ ((1695–1736წწ.)
 1450–7/56).

თაყა - მ ო წ მ ე ყორღანანთ ფირალის მიერ ხეჩუანთ ბაღდასარასათ-
ვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. XI.20.1450-19/111)

თაყარაანთ ნერსესა - მ ო წ მ ე სეფიყულას მიერ იავანგულაანთ ამირ-
ჯანასშვილ ზურაბასათვის მიცემული ბაღის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. Y.
20. 1450-47/17).

თაყაური - მ ი ს ი ვენახი ესაზღვრებოდა ფარემუზ [ჯავახიშვილის] მი-
ერ [გაბრიელ] მანგლელისათვის გაცევილ ვენახს (1694 წ. YIII. Hd-14083).

თაყაშვილები (ვარ.[ბარათაშვილები]-თაყაშვილები) - ე ღ ა ვ ე ბ ო ღ -
ნ ე ნ ღარსადან [ბარათაშვილს წისქვილზე] და მიწაზე. დავის გარჩევის შე-
მდეგ მ ა თ ერგოთ წისქვილები და წყლის საში ნაწილი ((1661-1688 წწ.)
1450-8/11).

თაყაშვილი||თაყასშვილი

თაყაშვილი - მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა სუხიტა მექეაბიშვილის მიერ
როსტომა ხითარაშვილისათვის მიყიდულ მამულს (1636 წ. YIII.2. 1450 - 53/
113).

თაყასშვილი - მ ო წ მ ე ზაალ გურამიშვილის მიერ სუხიტა ვარდანა -
შვილისათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1672 წ. 1450-36/215).

თაყაშვილი - ა ზ ნ ა უ რ ი შ ვ ი ღ ი, არჩილ მეფემ ი გ ი ო რ ი კ ო მ ღ ი
ყმით უწყალობა ზაალ გურამიშვილს (1673 წ. 1450-25/170).

თაყაშვილი - უ ყ ი დ ი ა ანაშელაშვილისაგან თვითნებურად გაყიდული
მონასტრის მიწა სეველნეთს, ვარლოვანაში ((1700 წ.) 1449-1869).

თაყასშვილი-ანდრონიკასშვილი ტერ-ანდრია - იხ. ანდრონიკისშვილი თა-
ყასშვილი ტერ-ანდრია

თაყაშვილი ასლამაზ - მ ო წ მ ე: გიორგი მიქელაძის მიერ პაპუნა გოშტა-
შაბიშვილისათვის მიცემული კეთილმოყვრობის პირობისა (1688 წ. IY.2.2. Hd -
-2024), ნასყიდა დათუნაშვილის მიერ დავით სოლალაშვილისათვის მიცემული
პირობისა (1692 წ. II. 1. Sd-737).

თაყასშვილი ასლან - იხ. ბარათაშვილი ასლან

თაყაშვილი-ბარათაშვილი - თაყა ასანბეგიშვილთან ერთად გიორგი ბარა-
თაშვილს მ ი ჰ ყ ი დ ა თავისი მკვიდრი მამული- ძველი გომარეთის ნახევარ-
არი (1661 წ. II.9. 1450-38/45).

თაყაშვილი ბეჟან - მ ი ს თ ე ი ს უნდა გადაეხადათ ალაპი ჟოვლადწმინ -
დის და შიომღვიმის დეკანოზებს, აღნიშნულია ანდრეაფარ ამილახორის მიერ
მღვიმის მონასტრისათვის შედგენილ განწესებაში (1655 წ.დსსი, I.N 58).

თაყაშვილი გოჯინა - გორელი, ღ ა მ წ ე რ ი ნინიკა ყაიზიშვილის მიერ
მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1670 წ.
II.20. Sd-48).

თაყასშვილი (ვარ.[ბარათაშვილი]-თაყასშვილი) იესე - [ს ა ხ ღ ი კ ა ო ი]
ქაიხოსრო თაყაშვილისა, იხ., მ ო წ მ ე გუგუნა გერმანოზისშვილის მიერ
ბერუა დიარასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ.
1450-53/212).

თაყაშვილი მურადბეგ - მ ა ს მისცა წმინდა გიორგის ეკლესიამ ახალგორ
ში ჩაბკური მამული სახლით, ჰურმარნით და სავენახით, „ვირემლი აშენდე -

ბოდეს*. აშენების შემდეგ ეს მამული ისევ წმინდა გიორგისათვის უნდა დაებრუნებოდა (XIY-XV სს. H-2125. 134 r)-

თაყაშვილი სესიკა - ნაწრეტს მცხოვრები, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მისი კომლიდან სამ კაცს ევალებოდა ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ.1448-5032).

თაყაშვილი (ვარ. [ბარათაშვილი]-თაყაშვილი) ქაიხოსრო - ჰყავს [სახლი] იესე. ვახტანგ მეფის ბრძანებით, ქვათეთრში ღერძიშხან [ბარათაშვილის] წილი მამულგბოსტნის გარდა, მისთვის და იესესთვის უნდა მიეზარებინათ (1672 წ. 1450-51/138).

თაყაშვილი შერმაზან - დამწერი ზაქარია საზუასშვილის მიერ იუანე ბერინაშვილისათვის მიცემული მიწისა და კურის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. XII. 15. Hd-6789).

თაყინა - მოწმე სუბიტა მექვაბიშვილის მიერ როსტომა ხითარაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1636 წ. XYIII. 2. 1450-53/113).

თაყინა - მოწმე ნასყიდა ხარატაშვილის მიერ ბეჟან ანდორნიქაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1650 წ. Hd-6441).

თაყინა - იასაული, მამასახლისი, მოწმე ბეჟინა მანთაშავილის მიერ აკოფასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1651 წ. IY. 15. 1450-45/130).

თაყინა - მოწმე ხოსია წერეთელასშვილის მიერ ჰაბინა ხუდადისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1654 წ. I. 15. Hd-6858).

თაყინა - მოწმე გიორგი შატბერაშვილის მიერ თაყა თუშანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1657 წ. I. 10. Hd-13051).

თაყინა - გორს მცხოვრები, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მისი კომლიდან ოთხ კაცს ევალებოდა ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

თაყინასშვილი II თაყინაშვილი

თაყინასშვილი გაბრიელ - ძმისწულნი ფეშანგ თაყინასშვილისა, იხ.

თაყინასშვილი (ვარ. თაყინაშვილი) გოგინა - 1665-1679 წწ. გივი ამილახვრის ყმა (1669 წ. Hd-2029). ჰყავს ძმისწულნი ფარსადან (1678 წ. Hd-10). მოწმე: ესტატეს მიერ თავისი განაყოფის, ფარსადანისათვის მიცემული ვენახის გაცვლილობის წიგნისა (1665 წ. Qd-195), გივი ამილახვრის მიერ ბაინდურ თუშანიშვილისათვის მიცემული წისკვილისა და რუს წყალობის წიგნისა (1669 წ. Hd-2029), ნაზარას მიერ მარკოზ [გარსევეანიშვილისათვის] მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. ვსიემ 7601/19), მის მიერვე ამირალანთ ფარსადანისათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ. X. 10. ვსიემ 7601/13), მამუკა ამირალასშვილის მიერ ჯიშშიტა თუშანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. Hd-10), მაზანა იმარასშვილის მიერ გარსევეან ქარუმიძისათვის მიცემული მიწისა და საწისკვილის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. XYI. 4. Hd-2031).

თაყინასშვილი გოდერძი - ძმისწულნი ფეშანგ თაყინასშვილისა, იხ.

თაყინაშვილი ზაალ - ხელი ჩაურთო დომენტი კათალიკოსის მიერ ხუდადა ხოჯაშვილისათვის მიცემული მოურაობისა და ყმა-მამულის წყალობის

წიგნის ასლს (1660 წ.ახლ. Sd-2913).

თაყინასშვილი ზურაბა - ძმისწული ფეშანგ თაყინასშვილისა, იხ.

თაყინასშვილი ისაბეგ - ძმისწული ფეშანგ თაყინასშვილისა, იხ.

თაყინასშვილი მანუჩარ - ძმისწული ფეშანგ თაყინასშვილისა, იხ.

თაყინასშვილი ფარემუზ - მოწმე მირიან ანდრონიქისშვილის მიერ ბაბინა მილიტოლმაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. Sd-16).

თაყინასშვილი ფარემუზ - ძმისწული ფეშანგ თაყინასშვილისა, იხ.

თაყინასშვილი ფარსადან - ძმისწული გოგინა თაყინასშვილისა, იხ.

თაყინასშვილი ფარსადან - ძმისწული ფეშანგ თაყინასშვილისა, იხ.

თაყინასშვილი ფეშანგ - 1689-1699 წწ. ჰყავს ძმისწულები:

ისაბეგ, ზურაბა, მანუჩარ, ფარემუზ, გოდერძი, ვაბრიელ, ფარსადან (1699 წ. Hd-13152). იგი იშვილა ჰაბინა დუთუსშვილის ცოლყოფილმა ლალინამ და მისცა მას სამკვიდროდ ის მიწა, რომელიც ავთანდილ ამილახორმა „დასანუბა“, საზურგებთ-საკას ყმისა და მამასახლის ზურაბ ხითარასშვილის სახლებამდე (1699 წ. VII.1. Hd-13152); მიიღო ნოდარ ტიციშვილისაგან ზედდევლას მთაში ტყით სარგებლობის უფლება (1699 წ. II.24. Hd-13151); მოწმე და დამწერი: მინბაშ მამადის მიერ გივი თუმანიშვილისათვის მიცემული ყაბზის გაკუდების წიგნისა (1689 წ. Hd-14590), შიო კელესეროდის მიერ თავისი ბატონისათვის მიცემული თაყინასყიდობის წიგნისა (1690 წ. III.15. Hd-14788); მოწმე ამირაღასშვილ-თამაზასშვილ ბეჟანის ძის ასატურა ბეჟანისშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. XI.15. 1450-49/105).

თაყთანთ - მათი სახლი ესაზღვრებოდა აღიქვებარ ალაბაბასშვილ - რამაზასშვილის მიერ ფირყულაანთ ნაზარასშვილ გიორგისათვის მიყიდულ სახლკარს (1699 წ. X.7. 1450-6/117).

თაყთანთ ნერსესა - მოწმე აღიქვებარ ალაბაბასშვილ-რამაზასშვილის მიერ ფირყულაანთ ნაზარასშვილ გიორგისათვის მიცემული სახლკაროს ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. X.1450-6/117).

თაჭავაძე - ფაქეთის მცხოვრები გლეხი, ივანე შერაზადიშვილის მკვლელმა, ლეიერ ჩიკვილაძემ იგი მამულით სისხლის საფასურში მისცა შალვა შერაზადიშვილს (1484-1510 წწ. ქმ. N647).

თაჯელაშვილი გრიგოლა - ჰყავს [ძმა] ვართანა. მოწმე ხერე - მას მიერ ბატონ შიომისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. Sd-820 ა).

თაჯელაშვილი ვართანა - [ძმა] გრიგოლა თაჯელაშვილისა, იხ.

თაჯელაშვილები - ამილახერის ყმეში, ადრე ეკუთვნოდნენ სვეტიცხოველს ([1519-1530 წწ.] 1449-1619).

თბილელაშვილები | თბილელაშვილი

თბილელაშვილები - ატენს მცხოვრები, ალექსანდრე მეფემ ისინი შესწირა სვეტიცხოველს ([1476-1511 წწ.] 1449-1642).

თბილელაშვილი - ატენში მცხოვრები, სვიმონ მეფემ მათი შესწირულება განუახლა სვეტიცხოველს (1559 წ. XII.1. Ad-1572).

თბილელაშვილები - ატენში მცხოვრები სვეტიცხოვლის შეწირული ყმები -
 - თ ბ ი ლ ე ლ ა შ ვ ი ლ ე ბ ი ხელთ უვლიათ თუმანიშვილებს. დედოფალმა ნეს-
 ტანდარეჯანმა ისინი ისევ სვეტიცხოველს დაუბრუნა (1574 წ.ჭრ. II.415).
 თბილელაშვილი - ატენს მცხოვრები, სვეტიცხოვლის ყმა, უკანონოდ
 მიუსაკუთრებია მანუჩარ [თუმანიშვილს] ([1519-1530 წწ.] 1449-1619).

თბილელაშვილი - მღვდელმა იოანე ზანდარაშვილმა დომენტი კათალიკოსს
 მის საზღვრამდე მისცა მიწა „გარდოგარდოში“ საყდრის კურთხევის საფა-
 სურად (1666 წ. XI.13. Ad-1715).

თბილელაშვილი ადამა - ცხვილოსელი, აეთანდღლ ამილახორის სახასო
 ყმა (1700 წ. 1448-3602).

თბილელაშვილი ბერიკა - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] პაპუნა თბილელაშვილისა, იხ.

თბილელაშვილი ბერუა - ჰ ყ ა ე ს [ძ შ ა] მათია, მ ი ჰ ყ ი დ ა ასანიძეს
 და ესტატე მარინდაშვილს ზერთელაშვილისეული მიწა ბერულის ბოლოს, ზანდა-
 რაშვილის საზღვრამდე (1691 წ. Hd-1048).

თბილელაშვილი გიორგი - მ ო წ მ ე ბერუა თბილელაშვილის მიერ ესტატე
 მარინდაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. Hd-1048).

თბილელაშვილი გიორგი - ცხვილოსელი, აეთანდღლ ამილახორის მეკოდის-
 პურე სახასო ყმა (1700 წ. 1448-3602).

თბილელაშვილი დათუნა - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] პაპუნა თბილელაშვილისა, იხ.

თბილელაშვილი დემეტრა - ცხვილოსს მცხოვრები, ამილახერის ყმა, სა-
 ამილახეროს დაეთრის მიხედვით, მ ის ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა თო-
 ფით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

თბილელაშვილი ზურაბა - შ ე ს . წ ი რ ა დიღმის წმინდა გიორგის ვენახი
 ([1606-1615 წწ.] Hd-1051-3).

თბილელაშვილი თევდორე - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] პაპუნა თბილელაშვილი -
 სა, იხ.

თბილელაშვილი მათია - შ ე ი ლ ი ქიტია თბილელაშვილისა, იხ.

თბილელაშვილი ნორჩია - ცხვილოსს მცხოვრები, ზმილახერის ყმა; სა-
 ამილახეროს დაეთრის მიხედვით ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XVII ს. II
 ნახ. 1448-5032).

თბილელაშვილი პაპუნა - დიღმელი, მეფის ს ა დ ვ ი ნ ი ს მ ე ტ ი კ ი ს-
 პ ი რ ე, ჰ ყ ა ე ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: ქიტია, ბერიკა, თევდორე, დათუნა.
 როსტომ მეფემ მას განუახლა დაკარგული თარხნობის საბუთი, რომლის
 თანახმადაც, პ ა პ უ ნ ა ს ევალებოდა გიორგობა დღეს როსტომის მამა-პაპის
 საწირავად ღვინის ბეგრის გადახდა, ხოლო მ ის ერთ-ერთ სახლიკაცს - როს-
 ტომის კარზე სამსახური. ამავე დროს მიეცა უფლება ურიგოდ ესარგებლა დიღ-
 მის ორი რუთი [კვირაში] ერთი დღე-ღამის განმავლობაში (1647 წ. Y. 8. 1450-
 -32/283).

თბილელაშვილი სეხნია - შ ე ი ლ ი ქიტია თბილელაშვილისა, იხ.

თბილელაშვილი ქიტია - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] პაპუნა თბილელაშვილისა, იხ.

თბილელაშვილი ქიტია - 1667-1669 წწ. ჰ ყ ა ე ს შ ე ი ლ ე ბ ი: სეხნია,
 მათია (1669 წ. 1450-32/281). ი ყ ი დ ა: პაპუნა მარიაშვილისაგან ჰალის მი-
 წა - სავენახე ნონეშვილის საზღვრამდე, გულიკაშვილის ვენახამდე და თორე-

ლის რუმდე (1669 წ. II. 1450-32/281); მისი მამულის მოსაზღვრე მიწა პაპუნა მარიამულმა მიჰყიდა ჯაენარაანთ ბაინდურას შვილ ბეროკას (1667 წ. Y.I. 1450-28/244).

თბილელაშვილი შიო - მ ო წ მ ე: თანდილა მარიაშვილის მიერ ესტატე მარიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. 1450-28/240), ირემა ნაოქაშვილის მიერ ესტატე მარინდაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. 1450-28/243).

თბილელისძე - მ ა ს ჰქონია ბოტოტაში ვენახი, რომელიც შემდეგ ციხელასათვის მიუყიდა, აღნიშნულია ერისთავ ნუგზარ შაბურაძის მიერ სვეტი - ცხოვლისათვის ბოძებულ შეწირულების წიგნში ([1399-1419 წწ.] 1449-1756).

თბილელისძე გაბრიელ - [მ მ ა] ლომ თბილელისძისა, იხ.

თბილელისძე გიორგი - [მ მ ა] ლომ თბილელისძისა, იხ.

თბილელისძე იოანე - [მ მ ა] ლომ თბილელისძისა, იხ.

თბილელისძე ლომი - ატენს მცხოვრები, ჰ ყ ა ე ს [მ მ ე ბ ი]: გიორგი გაბრიელ, ტბელია, იოანე, აღექსანდრე მეფემ ი გ ი მამულით შესწირა სვეტი - ცხოველს (1413 წ. IX.20. 1449-1512).

თბილელისძე ტბელია - [მ მ ა] ლომ თბილელისძისა, იხ.

თეგასასშვილი - ახალშენელი, მ ო წ მ ე პაპუნა ბარათაშვილის მიერ მერაბ ყორღანაშვილისათვის მიცემული ნასიდლარის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. III.15. Hd-1375).

თეგასძე || თეგაძე

თეგაძე - დვალთს მცხოვრები სვიმონ მეფემ ი გ ი უწყალობა გოშთა - შაბ იოვანეს შვილს (1629 წ. Y.27. Hd-1700).

თეგაძე ბანდურა - მ ო წ მ ე პაპუნა [გოსტაშაბიშვილის] მიერ ოქროპირისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1665 წ. Y.I. Hd-9447).

თეგაძე გიორგი - დვალთს მცხოვრები, მ ა ნ და ხუტო სანთაძემ როსტომ მეფეს მიუყენეს უარა მამამად შვილი და ცემურ „კარგი“ კაცი, რის გამოც მეფემ ი გ ი გაათავისუფლა კოდისპურის გადასახადისაგან (1636 წ. VII.3. 1448 - 1492).

თეგაძე გოგია - ი გ ი წილად ხედა ხოსია [ბარათაშვილს] (1640 წ. 1450-11/91).

თეგასძე გულია - მ ო წ მ ე შოთა ზევედგინიძის მიერ გიორგი დედაბრის - შვილისათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1412 წ. Sd-143 ა).

თეგაძე გულისაძე - ბზეთში მცხოვრები, წ ი ლ ა ღ ხ ე ღ ა თამაზ [ბარათაშვილს] ([1633-1658 წწ.] 1448-2318).

თეგაძე ესტატე - მ ო წ მ ე შიომ ბარათაშვილის მიერ დოღმაზა შანშია - შვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1670 წ. Hd-2296).

თეგასძე ნარიშან - სკრაში მცხოვრები, მისი მამული ერგო გოშთარს [ჯაენახიშვილებს] გაყროს დროს ([1527-1558 წწ.] Qd-605).

თეგურმანისძე || თეგურმანიძე || თეჭურმანიძე || თეჭურმანიძე

თეგურმანისძე (ვარ. თეგურმანიძე) ალიბეგ - ჰ ყ ა ე ს მ მ ე ბ ი: შამახა | შამახალ თეგურმანიძე. გოჩია (1633 წ. 1448-161). ზაალ [ერისთავმა] ი გ ი გაათარხნა (1633 წ. X.23. 1448-161)

თეგთურმანისძე ბეჟან - [შ. ვ. ი. ლ. ი.] დავით თეგთურმანისძისა, იხ.

თეგთურმანისძე გოჩია - დ მ ა ალიბეგ თეგთურმანისძისა, იხ.

თეგთურმანისძე დავით - ჰ ყ ა. ვ. ს. [დ მ ა] ზა[ა]ლ, შ. ვ. ი. ლ. ბ. ი. ბერ-
მაზან, ბეჟან, თამაზ, ზურაბ. იოთამ ამილახორმა მ ა ს უწყალობა მურაჩა-
შვილი მამულით, ჯეჯიკური გლეხების, ახალურის გვერდზე მღებარე ევენახის.
და ნანიკაშვი - ა მიწის გამოკლებით; აგრეთვე - შიო თეველორეშვილი მამულით
(1626 წ. XI. 2. Ad - 1388).

თექთუმანიძე დავით - დ მ ა თექთუმან თექთუმანიძისა, იხ.

თეგთურმანისძე ზა[ა]ლ - [დ მ ა] დავით თეგთურმანისძისა, იხ.

თექთუმანიძე ზაალ - დ მ ა თექთუმან თექთუმანიძისა, იხ.

თეგთურმანისძე ზურაბ - [შ. ვ. ი. ლ. ი.] დავით თეგთურმანისძისა, იხ.

თეგთურმანისძე თამაზ - [შ. ვ. ი. ლ. ი.] დავით თეგთურმანისძისა, იხ.

თექთუმანიძე თამაზა - ზაალ ამილახურის ა ზ ნ ა უ რ ი შ. ვ. ი. ლ. ი. მი-
ს ი ვალი ჰქონდა დოღმაზა ასატურასშვილს, აღნიშნულია დოღმაზა ასატურას-
შვილის მიერ დომენტი კათალიკოსისათვის მიცემულ უმის ნასყიდობის წიგნში
(1665 წ. XII. 10. 1449-1191).

თექთუმანიძე თექთუმან - ამილახორის [ა ზ ნ ა უ რ ი შ. ვ. ი. ლ. ი.], ჰ ყ ა. ვ. ს.
დ მ ე ბ. ი. ზაალ, დავით. მ ა ს დასდებია გორის ციხის მეთოფის ვალი, რის და-
სადარავდაც მ ი ჰ ყ ი დ ა ზაალ ქარუმძეს თექთუმანიძეთა ძველად ნასყი-
დი მამული რენე (რომელიც მ ი ს დ მ ე ბ. ს „სამუქლო“ მამულით გამოუხსნო-
ათ და ავთანდილ ამილახორის „სამართლით“ დამტკიცებული ჰქონია), იგოეთს
მცხოვრები დვალისშვილის, ახალკაცისა და სეხნია იმერლის გარდა (1699 წ. Hd -
-1558).

თეგთურმანიძე პატა - შ. ვ. ი. ლ. ი. შამახა თეგთურმანიძისა, იხ.

თეგთურმანიძე (ვარ. თეგთურმანისძე) შამახა (ვარ. შამახალ) - ჰ ყ ა. ვ. ს.
დ მ ე ბ. ი. ალიბეგ თეგთურმანიძე, იხ. (1695 წ. Qd - 1670), შანშე, შ. ვ. ი. ლ. ი. პატა
(1695 წ. Qd - 1670). ბაინდურ ერისთავმა მ ა ს განუახლა წყალობა სტეფან-
წმიდაში მცხოვრები ერთი კომლი ზიკიშვილისა (1695 წ. Qd - 1670).

თეგთურმანიძე შანშე - დ მ ა შამახა თეგთურმანიძისა, იხ.

თეგთურმანისძე შერმაზან - [შ. ვ. ი. ლ. ი.] დავით თეგთურმანისძისა, იხ.

თედეთი - მ ო წ მ ე ივანე მათეშელის მიერ მიქაელ ხუციანთისათვის მი-
(ცემული მიწის წყალობის დაწერილისა (XII ს. Q. 28. 121v-122r).

თედეშვილი - ბაადურ მაჩაბლის ყ მ ა, მაჩაბელი მ ა ს დასჯას უპირებ-
და, ამიერმ მ ა ნ ბატონს თავისი ძმა ზაზა მიუგზავნა თავმღებად, რომ
ი გ ი ბაადურის ყმობიდან არ წავეილოდა (XVII ს. II ნახ. Qd - 8671).

თედია - საბარათიანოში, სოფელ აგულდანეთში, მ ი ს ი ნაქონი მამული
[სვიმონ] მეფემ უწყალობა ღიპარიტს (1624 წ. Y. 16. Hd - 3056).

თედია - სიონს მცხოვრები, ქაიხოსრო ჯავახიშვილის ყ მ ა; ჰ ყ ა. ვ. ს.
შ. ვ. ი. ლ. ი. პაპუნა. ე ნ ა რ თ ა თავისი ბატონის ვალი - 20 მარჩილი, რის
დასაფარავდაც, ბატონისავე ნებართვით, მიჰყიდა პაპია ქუპოპიაშვილს სამი
დღის მიწა (1633 წ. Ad - 1802).

თედია - მ ი ს ი წყარო ესაზღვრებოდა პაპუა შატბერაშვილის მიერ მი-
ქლა ფირუაშვილისათვის მიყიდულ მიწას (1662 წ. YII. 1. 1450-4/38).

თედიაშვილი – მისი მიწა ესაზღვრებოდა სამნია სიმენდასშვილის მიერ ზაღინა მეფისასშვილისათვის მიყიდულ მიწას (1681 წ. I.11.ჩდ–9436).

თედიაშვილი ბატატი – ძმა ბერ თედიაშვილისა, იხ.

თედიაშვილი ბერი – ატენელი, კყავს: ძმა ბატატი, ჯანაყოფებო: გოგიაშვილი ზაქარია და ნონიკაშვილი გულელა. მიკყიდა თბილელ იოსებ სააკაძეს სამარნე ადგილი. გოგიაშვილის მარნის გვერდით (1678 წ. 1450–3/36).

თედიაშვილი მამუკა – მოწმე პაპუნა. გოსტაშაბიშვილის მიერ თინათინისათვის მიცემული ღვალღვნისა და ქოთიშის მოურაობის წყალობის წიგნისა (1700 წ. ჩდ–7255).

თელიშვილი სებნია – უცნობი პირის იარაღისა და ქონების ნუსხაში აღნიშნულია, რომ იგი დაიპირეს და წაართვეს ოცი ხარი (XVIII ს. ჩდ–8681).

თელორაშვილი დათუაი – ოყურეშს მცხოვრები, გაბრიელ ცაგერელმა იგი „იშოვა“ ლაშხიშვილისაგან, შემდეგ შესწირა ცაგერის ღმრთისმშობელს და დაუწესა საალაქე ბეგარა (1656 წ. ჩდ–9085-ეე).

თელორაშვილი როსტია – ხონს მცხოვრები, გიორგი მეფემ იგი უწყალობა დაეით წულუკიძეს (1570 წ. ჩდ–2270).

თელორაძე ივანა – აღისმერეს მცხოვრები, ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდარვა თეთრი, ორი ლიტრა სანთელი, ერთი ლიტრა მატყლი, რვა ნაოთხალი იფქლი, სამი კვერცხი, ერთი ლიტრა მარლი, მელუაყეობა (1558 წ. ჩ–626).

თელორაშვილი მიქელა – როკითს მცხოვრები, ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდარვა კოკა ღვინო, ერთი ურემი და ორი ნაოთხალი ღომი, ოცდაათი მკლავი მქადი, ერთი საკლავი ყველით, კვერცხით, თევზით, ერთი ლიტრა ყველი, ერთი გოკი, ერთი ქათამი, ტვირთი, მუშაობა, ერთი თეთრის ლირებულუბის ყაერის მოტანა (1558 წ. ჩ–626).

თედოსაიშვილი გოგია – კორთხას მცხოვრები, ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი თეთრი, ერთი ლიტრა სანთელი, შვიდი კოკა ღვინო, ერთი ლიტრა სანთელი, ერთი ურემი ღომი, ერთი ნაოთხალი ქერი, ერთი ნაოთხალი პური, ორი კვერცხი (1558 წ. ჩ–626).

თევლორა – შვილი სვიმონისა, იხ.

თევლორა – მირტაშენს მცხოვრები, ხუციესი, მამულითურთ წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ. | VIII.16. 1450–11/112]).

თევლორა – ქვაბეანს მცხოვრები, მამულითურთ წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ. | VIII.16. 1450–11/112]).

თევლორა – ზაკეში მცხოვრები, გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილებს]. გაყრის შედეგად, იგი ნახევარი მამულით ერგო როინს ([1527–1558 წწ. | ჩდ–605]).

თევლორა – მეგრელი, ბაშში მცხოვრები, ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ერთი ურემი ღომი, საკლავი, ორი ქათამი, სათეთრო თევზი, სამარობო – ორი ქათამი, ხუთი კვერცხი, მიმატებულ პარტახტში მუშაობა, სასახლეში მუშაობა, მარლი, ნიორი, საკლავზე – ყველი, კვერცხი, თევზი (1558 წ. ჩ–626).

თევლორა – მისი ნაქონი სახლკარი და მამული წინისში ამილახორის

ოლუოფილმა თამარმა შესწირა აწყურის მონასტერს (1575 წ. ახლ. 1449 – 1503).

თევდორა – ერტის მცხოვრები, ჰყავს განაყოფი ნანუა, რომლის მამულის სანაცვლოდ, იგი თავისი მამულით ერგო უცნობ პირს (1626 წ. 1450–50/86).

თევდორა – ჰქონდა სახლ-კარი და სამი ღღის ნავენახევი მიწა, ევენახის ბოლოს – ერთი ღღის, გზასთან – ორი ღღის, რუს პირას – სამი ღღისა, გზის ზემოთ – სამი ღღისა, ქვეყრილთან ოთხი ღღისა, შალგვეთზე – ორი ღღისა, მოკლე მიწებში – სამი ღღისა, ძულიაშვილის მიწის გვერდით – სამი ღღისა, სულ-ოცდოთხი ღღისა (1651 წ. Hd – 9669).

თევდორა – დაღეთს მცხოვრები, ჰყავს განაყოფი ბაღურ, რომლის სანაცვლოდ იგი წილად ხვდა ყორჩიბაშ ბაღურ [ციციშვილს] (1651 წ. 1450–37/174).

თევდორა – მის მამულზე ერთმანეთს ეცილებოდნენ თურქისტანიშვილები. დავის გარეგების წიგნის თანახმად, თუ აღუა და ხუცესი ღღისთაშვილები დაიფიცებდნენ, მაშინ თეოდორას მამული ბერუკა [თურქისტანიშვილს] დარჩებოდა ([1633–1659 წწ.] 1450–50/62)

თევდორა – ჯირლილაურის მამულში მცხოვრები, იასე ერისთავმა იგი შესწირა კაბენის ღღისთაშვილს და გაათარხნა (XVII ს. I ნახ. 1449–411).

თევდორა – [ძმ] ერტელ ქიტასი, იხ.

თევდორა – 1678–1690 წწ. გზირი, მოწმე: მღებავ ნაზარას მიერ მარიაპისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. Hd – 9639), ბასილ იმნაძის მიერ დათუნა ჩივაძისათვის მიცემული საწისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. Hd – 2044), ბერიკა აგადაშვილის მიერ ბერუკა ხანთაძისათვის მიცემული ევენახის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. IY მეოთხ. Hd – 9270).

თევდორა – მოწმე დათუნა ჯანაშვილის მიერ ბახუტა ჩივაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. Hd – 4467).

თევდორა – მისი და ივანეს ფარდალ მოურავსა და ზურაბ [სააკაძეს] წილად ხვდათ ერთაწმინდას მცხოვრები სეხნია ხუციაშვილი (XVII ს. ბოლო მეოთხ. Hd – 11797).

თევდორა – აბრეც მცხოვრები, ბოგანო, ონანას ყმა, საამილახვროს დაფორის მიხედვით, ევალეზოდა დაშქრობა (XVII ს. I ნახ. 1448–5032).

თევდორა – ჯეჯიკურს მცხოვრები, საამილახვროს დაფორის მიხედვით, ევალეზოდა შუბით დაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448–5032).

თევდორა – საშეგებს მცხოვრები, ღიპარტისშვილის ყმა, საამილახვროს დაფორის მიხედვით, ევალეზოდა შუბით დაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448–5032).

თევდორა – უსისტყეს მცხოვრები, ბოგანო, სამთავნელის ყმა, საამილახვროს დაფორის მიხედვით, ევალეზოდა დაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448–5032).

თევდორა – შეტანილია მოლაშქრეთა ნუსხაში (XVII ს. Hd – 15044).

თევდორას შვილი | თევდორა შვილი

თევდორა შვილი – ძალისელი, მისი სამოსახლო ესაზღვრებოდა ალექსანდრე მეფის მიერ შიომღვიმის მონასტრისათვის შეწირულ მიწებს ([1412 –

-1442 წწ Ad -14ა).

თველორასშვილი - სუმბატ ურდოელაშვილის ნაქონი ყ მ ა , გიორგი მეფემ შ ი ს ი წყალობა, სუმბატის სხვა ყმა-მამულთან ერთად, დაუმტკიცა ვირშულ და ბენა ზუიადიშვილებს (1460 წ. I.30. 1449-1471).

თველორასშვილი - ნოჯიკეთში მცხოვრები, ვამიყ შაბურისძემ ი გ ი ხო-
დაბენითურთ საკანონოდ შესწირა სვეტიცხოველს (1465 წ. I.Y.23.1449-1486).
თველორასშვილი - შ ი ს . გ ა ნ ნასყიდი ვენახი ბეროკა ხუდადასშვილმა მიპ-
ყიდა ტარიელ ქაეთარაძეს (1692 წ. Hd -9372).

თველორასშვილი - ვარდისუბანს მცხოვრები, იხსენიება სამების ყმების
ნუსხაში (XYII-XYIII სს. მიჯნა. 1449-1841).

თველორასშვილი ზაღნია - შ ო წ შ ე მამესწარ მკერველისშვილის მიერ
გიორგი ქარმაჯისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1473წ.1448-
-922 I).

თველორასშვილი გიორგი - [ძ მ ა]. დათუნა თველორასშვილისა, იხ.

თველორასშვილი დავით - მოხსენიებულია თეძმის სარუსთველო ყმების ნუ-
სხაში (XYII-XYIII სს. მიჯნა. Hd -5186).

თველორასშვილი დათუნა - მარტყოფს მცხოვრები, ქ ყ ა ე ს [ძ მ ა] გი-
ორგი. მკირეწლოვანი, ძმასთან ერთად მიხულა სამებლო მავაშვილის დროს სა-
მების მამულში და ყმობია სამების საყდარს. პირობა მისდა სამებელს, რომ
სხვა ბატონს არ ეყმობოდა (XYII ს. ბოლო. 1449-1840).

თველორასშვილი თეორა - მუხათს მცხოვრები, გიორგი მეფემ ი გ ი მა-
მულით უწყალობა ბეიან თურქისტანიშვილს ([1685 - 703 წწ.] 1450-18/97).

თველორასშვილი ივანა - ლიუჩრეთს მცხოვრები, შ ო წ შ ე გოშფარ ბა-
რათაშვილის მიერ ყულიჯან ტერტერაშვილისათვის მიცემული მამულის ნას-
ყიდობის წიგნისა (1645 წ. IY. 1450-34/233).

თველორასშვილი ივანე - ნაზარალი-ხანმა მ ა ს დაუმტკიცა მიწის ნას-
ყიდობა წოდორეთში (1699 წ. YI.25. Ad -2246 მან).

თველორასშვილი ლაზარე - მოხსენიებულია თეძმის სარუსთველო ყმების ნუ-
სხაში (XYII-XYIII სს. მიჯნა. Hd -5186).

თველორასშვილი მამულა - მოხსენიებულია თეძმის სარუსთველო ყმების
ნუსხაში (XYII-XYIII სს. მიჯნა. Hd -5186).

თველორასშვილი მახარებელი - ხ უ ც ე ს ი, [ჩხარის] ციხის მეციხოვნემ,
ივანა ხიბაქემ მ ა ს წაარტყა: ერთი ხალი, ერთი დაშნა,ორი
სამოსელი, ერთი სარტყელი, ერთი ნარმის პერანგი, ერთი ძირი ფუტყარი,ერთი
პირსახოცი, ათი თეთრი (XYII ს. Ad -2233).

თველორასშვილი რამაზ - მოხსენიებულია თეძმის სარუსთველო ყმების ნუს-
ხაში (XYII-XYIII სს. მიჯნა. Hd -5186).

თველორასშვილი სულხანა - ობოლი, ი გ ი მამულით გრიგოლ ამბა-ალავერ-
დელმა უწყალობა ირთამ [კოზმანაშვილს] (1672 წ.1448-636).

თველორასშვილი შიო - მოხსენიებულია თეძმის სარუსთველო ყმების ნუსხა-
ში (XYII-XYIII სს. მიჯნა. Hd -5186).

თველორასშვილი შოშიტა - შ ო წ შ ე ბეროკა კვიწინაძის მიერ ბეჟუა ბა-
რამიძისათვის მიცემული სასახლის ადგილის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. Hd -

-1565).

თველორასძე ლომინა - მოხსენიებულია საბუთის ფრაგმენტში (XY -
-XYI სს. აკოპ. 66).

თველორე II თეოდორე

თველორე - მთავარი მემღვიმე, იყიდა ფაენელისაგან ოთხი სოფელი: ცხვერეთი, გველდესითურთ, გავაზენი კონმითურთ და ორი გლეხი ქვემო გველდესში: შულღასძე და ტარაკასძე; გადაიხადა ოცდაათი ლიტრა ოქრო, ოცდაათი ლიტრა ვერცხლი, ათი ათასი პელპელი, ათი ათასი სტავრა, შვიდი ჯოჯოხა, შვიდი ქორი კაპოეტი, შვიდი მძებარი, შვიდი მწევეარი (XII ს. შუა ხანები. Ad -1 ა).

თველორე - 1187-[1200] წწ. ქართლის კათალიკოსი, დაამტკიცოდა: თამარ მეფის მიერ გელათისათვის ბოძებული შეწირულების წიგნი (1187წ. 1448-5004), შიომღვიმის კრებულის მიერ ტოხათისათვის მიცემული სამწირველოს წყალობის განახლების დაწერილი ([1189-1200 წწ.] Ad -3), კიაბერის შეწირულების დაწერილი შიომღვიმის მონასტრისადმი ([1189 წ.] Ad -2).

თველორე - ბერი, მოწმე შიომღვიმის კრებულის მიერ ზოსიმესათვის მიცემული სამწირველო მამულის დამტკიცების დაწერილისა (1200 წ. ახლო ქსკ. I. N 16).

თველორე - მემღვიმე, მოწმე შიომღვიმის კრებულის მიერ ზოსიმესათვის მიცემული სამწირველო მამულის დამტკიცების დაწერილისა (1200 წ. ახლო ქსკ. I. N 16).

თველორე - შიომღვიმის მონასტრის [ბერი], მოწმე კვირიკე ზარანძის მიერ გიორგი მუშეროსძისათვის მიცემული დაწერილისა ვალის დაფარვის თაობაზე (1270 წ. ახლო. Ad -4 ა).

თველორე - კათალიკოსის გვარის მტკირთველი, მოწმე კათალიკოს ელიოზ გობირაზისძის მიერ სვეტიცხოვლისათვის მიცემული მამულის შეწირულების წიგნისა ([1399-1419 წწ.] ქრ. II. 206).

თეოდორე - 1427/1428-1434, [1435] წწ. ქართლის კათალიკოსი. სერაპიონს უწყალობა მაწყვერობა ([1430-1435 წწ.] Ad -320); მას მისივე პირობის წიგნები: სერაპიონ მაწყვერელმა ([1430-1435 წწ.] Ad -320) და იოანე თბილელ-მანგლელმა ([1430-1435 წწ.] Ad -625) ერთგულების შესახებ; მისი კათალიკოსობის დროს შესწირვის სვეტიცხოველს: ალქსანდრე მეფემ - წირს მცხოვრები გორგელისძე II გორგელასძე დათუ მამულით, ეკლესიითა და სასაფლაოთი და აბულახარის მამული ეკლესიითა და სასაფლაოთი (1427/1428 წ. ქრ. II. 230), მანვე - საგარეჯო და მთას აქეთა და იქეთა სოფლები: ორკოშინი, ბერთუბანი, თვალნი, გიორგიწმიდა, ტაძრები, არიელი, ვერენა, კეხთა, თოლუჯი, ხუდაშენი, ვანთა, აკურა მისი უდაბნოთი, კალაური, ნაპირი, ჯიმიოთი, ვეძისჯევი, (1428 წ. I. 2. 1. 1448-2243), მანვე განუახლა მეტეხის ღმრთისმშობლის საყდრისა და კრწანისის - თაბორის ეკლესიამდე, შინდისის შარამდე და თელეთურ საზღვრამდე - შეწირულება (1429წ. 1449-557), მანვე შესწირა რატი ტაიჩიშვილი მამულით (1429 წ. 1449-1514), მანვე - მარტელისძე მარკველი (1431 წ. ქრ. II. 237), მანვე - ლორეს სოფელი ამუჭი, დირსი, განუახლა მარამშენის თავს წყარომრავალას და ვარდისუბნის შე-

წირულება, ფარავნის პირს- ასფარაონისა და ფოკასი (1433 წ. 1449-1567), მანვე დაუმტკიცა კვეტიცხოველს არმაზის ციხის შეწირულება ბაჟის აღების უფლებით, საპალნეზე- 2 თანგა(1433 წ. 1449-1516), მანვე- ხერკისხევეს მოსახლე ასათ ძნელაშვილი მამულთ (1434 წ. 1449-1626), მანვე - განუახლა შეწირულება არმაზის ციხისა და მონასტრისა, ხოლო ჯაუნარი, რომელსაც მიტაცებული ჰქონდა ეს ციხე, სვეტიცხოველს ეუმო (1434 წ. 1449-1517), მანვე განუახლა ამუქის შეწირულება (1434 წ. 1449-1622), მანვე შესწირა კვეტიცხო- კელს კავარი, ოროტა, კუტალა და ფოსუი ([1430-1435 წწ.] 1449-1593), მისი კათალიკოსობის დროსვე აღექსანდრე მეფემ აღადგინა სვეტიცხოველი, განუახლა მას ძველი შეწირულებანი, შესწირა ვირშის მონასტერი სოფლებითურთ: ბადასშვილნი და ქორდი (1431 წ. H-2513-11).

თველორე - მანაკერტს მცხოვრები, ქონებითურთ წილად ხელდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ.] XVII.16. 1450-11/112).

თველორე - მას და ვარსიმეს ნიკოლოზ კათალიკოსმა უწყალობა „საქვეერმარნოდ“ ვენახი და გაათავისუფლა იგი ვადასახადებისაგან ([1584-1589 წწ.] 1449-2340).

თველორე - დ რ ა ნ დ ე ლ ი, იხსენიება აღექსანდრე მეფის მიერ კაცობერ თოფურძისათვის მიცემული სასისხლო სიგლის მტკიცებულებით ნაწილში (XVI-XVII სს. ქმ. N 1608 სას.)

თველორე - ახალდაბას მცხოვრები, მის მამულზე ედაგებოდნენ ერთმანეთს ბერუკა და ლეონ თურქისტანიშვილები. სასამართლოს ვადაწყვეტილებით, თუ მოფიცვები დაიფიცებდნენ, მამული ბერუკას დარჩებოდა ([1633-1658 წწ.] 1450-50/62).

თველორე - დ ა მ წ ე რ ი უსუფბეგ ასანბეგიშვილის მიერ პაპუნა გოსტაშაბიშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1653 წ. Y.25. Hh -10026 ბ).

თველორე - შ ვ ი ლ ი ხაზიასი, იხ.

თველორე - მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი გიორგი თურაზასშვილის მიერ პაპუნა გოსტაშაბიშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1670 წ. II.15. Hh -10025).

თველორე - შ ვ ი ლ ი ხატაისი, იხ.

თველორე - მ ლ ვ დ ე ლ ი, (1679 წ. Sd-755), მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი დათუნა ხიზანასშვილის მიერ ოთარ [ბარათაშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. III.13. Hh -5174), ბერუკა ჩეკურასშვილის მიერ ოთარ [ბარათაშვილისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. III.13. Hh -9322), პანია ისპანაშვილის მიერ ოთარ [ბარათაშვილისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. Hh -2184), ოთარ ბარათაშვილის მიერ თავისი მუხლლის, მარიამისათვის მიცემული „სასულიეროდ“ მამულების ბოძების წიგნისა (1679 წ. III.14. Sd -755).

თველორე - შ ვ ი ლ ი სუხიტასი. მის საორბოყედ სუხიტან მღვდელ [ძღვეის მთავარმოწამის დეკანოზს] თველორეს უბოძა მიწა კიპკიპას ხევის ქვევით გამავალ გზასთან., სუხინას მიწამღე (XVII-XVIII სს. მოგნა. Hh -1639-ვ).

თველორე - ძღვეის მთავარმოწამის დ ე კ ა ნ ო ზ ი | მ ლ ვ დ ე ლ ი .

3 ყ ა . ე ს ძ მ ე ბ ი : მამაგული, ხიზანა (1680 წ. XYII–XYIII სს. მიჯნა. 1450–32/325, Hd–1639ს–ი). ი ყ ი დ ა : საგინასა და მლთისიასაგან – მიწა (XYII–XYIII სს. მიჯნა. Hd–1639 ე), მანდიასა და სულხანასაგან – ერთი ღლის მიწა თანგუშელის მიწამდე (XYII–XYIII სს. მიჯნა. Hd–1639ზ), მახარა წვერეულაშვილისაგან – ერთი ღლის მიწა (XYII–XYIII სს. მიჯნა. Hd–1639 თ), მანდიასა და სულხანასაგან – ერთი ღლის მიწა გუგლისა და საგინას მიწის ქვემოთ (XYII–XYIII სს. მიჯნა. Hd–1639 ი), მ ი ს ი ღ ეკანოზობის დროს დავით ბიძენაშვილმა ძღვეის მთავარმოწამეს განუახლა შეწირულება მამამისის მიერ შეწირული ორი ღლის მიწისა უსისხლოში, ამოუკვეთა ამ მიწას ღალა. თ ე ე დ ო რ ე ს მისცა „საწიგნეთ“ ერთი ხარი და ორი თვალი ფუტკარი (1680 წ. 1450–32/325); ა ი ღ ო : საფარასაგან – მისი მუდლის საორმოცედ ერთი ღლის მიწა (XYII–XYIII სს. მიჯნა. Hd–1639 ა), მანდიასაგან – მისი მუდლის საორმოცედ – მიწა კიპკიპას ხევის ზემოთ, იქ, სადაც პიერისშვილის მიწა ეკეროდა მ ი ს წვერწვერის მიწას (XYII–XYIII სს. მიჯნა. Hd–1639 ბ), გაგულოსა და მახარასაგან – მათი მამის საორმოცედ – მთაზე მიწა ბადრიაშვილის მიწამდე და დამპალ წყლამდე (XYII–XYIII სს. მიჯნა. Hd–1639 გ), აირასაგან – მუდლის საორმოცედ – მიწა თანგუშელის მიწასთან, საგინას საზღვრამდე (XYII–XYIII სს. მიჯნა. Hd–1639 დ), სუსიკასა და ნადირასაგან – სუხიტას შვილის, თველორეს საორმოცედ – მიწა კიპკიპას ხევის ქვემოთ გამავალ გზასთან, სეხნიას მიწამდე (XYII–XYIII სს. მიჯნა. Hd–1639 ე).

თველორე – დ ე კ ა ნ ო ზ ი, მ ო წ მ ე ბერუკა უჯარმელასშვილის მიერ პაპუა კაკოზასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. X.I. Hd–6446).

თველორე – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა ფარემუზ ჯავახიშვილის მიერ თამაზა ბერუკასშვილ-ნინიასშვილისათვის მიყიდულ ნაზერევეს (1688 წ. XII.10. 1450–35/22).

თველორე – თხილნარში მცხოვრები, ელიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის შედეგად ი გ ი წილად ერგო პაპუნას ((1688–1703 წწ.) Hd–1636).

თველორე – ციხელიდში მცხოვრები, ი გ ი თავისი ხუთი ღლის მიწით ერგო ადამ [მალაღამის] შვილებს თავიანთი სახლიკაცების ყმების ფარდალ(XYIII ს. ბოლ. 1448–5079).

თველორე – ვაკელი, მ დ ე დ ე ღ ი, დ ა მ წ ე რ ი ბარათა [ბარათაშვილის] მიერ მარიამისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. მიწ. H:–8432–2).

თველორე – ქვემო ხობას მცხოვრები, ბ ო გ ა ნ ო, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

თველორე – გ ზ ი რ ი, მ ო წ მ ე ბერუკა გიადაშვილის მიერ სანთაძისათვის მიცემული მიწისა და სახლკარის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. Hd–9270).

თველორეს შვილი | თველორე შვილი

თველორე შვილი – მ ი ს მიწამდე მიჰყიდა ამოვან ბასილისძემ მახარა ჩივისძეს მიწა (1622 წ. 1450–35/184).

თველორე შვილი ამილბარა – [ძ მ ა] სამნუა თველორე შვილისა, იხ.

თველორეშვილი ბასილი - მ ო წ მ ე ნიკოლოზ პალატისშვილის მიერ გო-
გიტა არდაშერასშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა(1477წ.
VII.4. Qd -9814ა).

თველორეშვილი ბატუნა - 1681-1682 წწ. მ ო წ მ ე ოქრუა ქოსაშვილის
მიერ ბასილა ანდრიასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა(1681წ.
1450-38/130). ბერუა ბასილიძის მიერ ბახუტა ჩივაძისათვის მიცემული წისქ-
ვილის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. Hd -1657).

თველორეშვილი გიორგი - ჰ ყ ა . ე ს ძ მ ე ბ ი: იოვანე, ესტატე. ი ყ ი დ ა
ნადირაძისაგან. ერთი დღის მიწა „ქეთკირის ხიდთან, რუსა და ბეთიაშვილის მი-
წას შუა (XYII ს. 20-ანი წწ. 1450-38/129).

თველორესშვილი გოგია - ჰ ყ ა . ე ს : [ძ მ ა] შაზიტა თველორესშვილი, იხ.,
შ. ე ი ლ ე ბ ი: სუხია, ქიტია, თამაზა, პაპია. მ ი ჰ ყ ი დ ა ბახუტა ჩივაძეს ორი
დღის მიწა, „ვაბჩილის წყაროს იქით“ (1676 წ. Hd -2 396).

თველორეშვილი ელია - შ. ე ი ლ ი სამნუა თველორეშვილისა, იხ.

თველორესშვილი ესტატე - ძ მ ა გიორგი თველორესშვილისა, იხ.

თველორეშვილი ზაქარია - შ. ე ი ლ ი სამნუა თველორეშვილისა, იხ.

თველორესშვილი თამაზა - შ. ე ი ლ ი გოგია თველორესშვილისა, იხ.

თველორესშვილი თანჯარია - მ ო წ მ ე პაატა ნინიასშვილის მიერ სუფრარ
ბაგრატიანათვის მიცემული პირობის წიგნისა ყმობისა და ერთგული სამსახურის
შესახებ (1685 წ. IY.15. ძაცსა. ხი. ფ. N 52).

თველორეშვილი თველორე - შ. ე ი ლ ი სამნუა თველორეშვილისა, იხ.

თველორეშვილი თველორე - ძ მ ა ქრისტესია თველორეშვილისა, იხ.

თველორესშვილი იოვანე - ძ მ ა გიორგი თველორეშვილისა, იხ.

თველორეშვილი კავთია - ძ მ ი ს წ უ ლ ი ქრისტესია თველორეშვილისა, იხ.

თველორესშვილი მაზიტა - ჰ ყ ა ე ს | ძ მ ე ბ ი: გოგია იხ., ძულია, შო-
შიტა. მ ი ჰ ყ ი დ ა ბახუტა ჩივაძეს თავისი მკეთდრი მამული თელათუბანში
(1671 წ. Hd -6795).

თველორესშვილი მამუკა - შ. ე ი ლ ი სამნუა თველორეშვილისა, იხ.

თველორესშვილი პაპია - შ. ე ი ლ ი გოგია თველორესშვილისა, იხ.

თველორეშვილი პაპუნა - ტყვიავში მცხოვრებში, ყიასაბეგის მ ე კ ო დ ი ს-
პ უ რ ე ყ მ ა- გ ლ ე ხ ი (1700 წ. 1:448-3602).

თველორეშვილი სამნუა - ჰ ყ ა . ე ს : [ძ მ ა] ამილბარა, შ. ე ი ლ ე ბ ი: ზა-
ქარია, ელია, თველორე, შოშიტა, მამუკა. ი ყ ი დ ა გიგოლა ფილიპეშვილისა-

გან კარის ნაფუძარი ორი დღისა, ხევის თავში - ხუთი დღის მიწა, ხევთა შუა-
- ორი დღისა, ეენახთან- სამი დღისა, პატარა ხევის პირას- ნახევარი დღისა
(XYII ს. I ნახ. 1450-27/233).

თველორეშვილი სულხან - ძ მ ი ს წ უ ლ ი ქრისტესია თველორეშვილისა, იხ.

თველორესშვილი სუხია - შ. ე ი ლ ი გოგია თველორესშვილისა, იხ.

თველორესშვილი ქიტია - შ. ე ი ლ ი გოგია თველორესშვილისა, იხ.

თველორეშვილი ქრისტესია - ჰ ყ ა . ე ს ძ მ ა თველორე, ძ მ ი ს წ უ ლ ე-
ბ ი: სულხან, შიო, კავთია. ნანია ნანიაშვილისაგან ი ყ ი დ ა მიწა წურღა-
შვილის წისქვილის ქვემოთ, მოსუსშვილის მიწასთან (1569 წ. VII.11. 1450 -
-38/123).

თველორეს შვილი ქრისტესია – მ ო წ მ ე არღაშელ-სოღაღაშვილის მიერ თველორე მორჩილადისათვის მიცემული სამწირველო მიწის წყალობის წიგნისა (XYII ს. I ნახ. Ad-1484).

თველორეს შვილი შამაზა – მ ო წ მ ე დათუნა ფილიპეს შვილის მიერ ბახუტა [ჩივაძისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. 1450 – 35/186).

თველორეს შვილი შიო – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ქრისტესია თველორეშვილისა, იხ. თველორეს შვილი შიო – იოთამ ამილახორმა ი გ ი მამულით უწყალობა დავით თველორეშვილს (1626 წ. XI.2. Ad-1388).

თველორეს შვილი შოშიტა – შ ვ ი ლ ი სამნუა თველორეშვილისა, იხ.

თველორეს შვილი შოშიტა – [ძ მ ა] მაზიტა თველორეს შვილისა, იხ.

თველორეს შვილი ძულია – [ძ მ ა] მაზიტა თველორეს შვილისა, იხ.

თველორისანი ნათანაელ – იხსენიება მამუელა კლიკას შვილის მოყვარედ პაპუნა ჩივაძის მიერ ოქრომკედელ კლიკას შვილისათვის მიწერილ წერილში სახლთუხუცეს პაპუა [მალაღაძისათვის] უმის დაბრუნების თაობაზე ((1644-1660 წწ.) Ad-514).

თველორისანი ფაზია – მ ი ს ი ქალი დაუნიშნავს პაპუნა ჩივაძეს, აღნიშნულია პაპუნა ჩივაძის წერილში კლიკას შვილისადმი ((1644-1660 წწ.) Ad-514).

თველოსი || თველოსე || თეოდოსი || თეოდოსე

თველოსი – ქ ა რ თ ლ ი ს მ თ ა . ვ ა რ ე პ ი ს კ ო პ ო ს ი , თ ა . ვ მ დ ე ბ ი ბეგას, სარგისის, ნოდარისა და ამილამბარის სამამულე დავის გარჩევის დროს ((1517-1528 წწ.) 1449-1616).

თეოდოსი – ქ ა რ თ ლ ი ს კ ა თ ა ლ ი კ ო ს ი , რომანოზ მალაღაძეს უწყალობა მცხეთაში იოვანე მკვდრიშვილისეული სახლ-კარი და დიღუამს – მზევასძისეული ვენახი (1542 წ. Hd-1353).

თეოდოსე – ჯ . ვ ა რ ი ს მ ა შ ა , მ ი ს ი თხოვნით გიორგი მეფემ შესწირა [იერუსალიმის] ჯერის მონასტერს საზანოში სამი კომლი გლეხი, მამული, ოცისთავი და განუახლა ძველი შეწირულება (1619 წ. Hd-11273).

თეოდოსი – მ ლ ვ დ ე ლ ი , დ ა მ წ ე რ ი გელეონ [ლორთქიფანიძის] მიერ გელათის ხახელის ღმრთისმშობლისათვის მიცემული მიწის შეწირულები წიგნისა (1664 წ. 1448-1534).

თვეოდოსე – ატოციის წმინდა გიორგის დეკანოზ ნათანთან ერთად პირობა მ ი ს ც ა გივი თუმანიშვილს, რომ არ მოუშლიდა თრიალეთში ნასოფლარ თეოდოსის მოურაობას (1692 წ. YI.26. Hd-9656 ბ).

თველოსისძე გიორგი – ძ მ ა თათარა თველოსისძისა, იხ.

თველოსისძე დეონისე – [შ . ვ ი ლ ი] თათარა თველოსისძისა, იხ.

თველოსისძე ესტატე – [შ . ვ ი ლ ი] თათარა თველოსისძისა, იხ.

თველოსისძე ვაჩე – [შ . ვ ი ლ ი] თათარა თველოსისძისა, იხ.

თველოსისძე თათარა – მცხეთის ს ა ყ დ რ ი შ . ვ ი ლ ი , ჰ ყ ა . ვ ს ძ მ ე ბ ი : თველოსი, გიორგი, [შ . ვ ი ლ ე ბ ი] : ესტატე, ურუმში, ვაჩე, შალვა, დეონისე, იოვანე. დროთაყვს კათალიკოსს მ ი ს თ ე ი ს წაურთმეგია დიდაკარში ორი დღის მიწა, რის სანაცვლოსაც შეჰპირებია. შემდგომში ბასილი კათალიკოსმა ამოუკვეთა მ ა ს ლა ნაქულბაქვეთა და მუხრანის მიწებზე ((1517-1528 წწ.)

HI-1332).

თველოსისძე თველოსი - ძ მ ა თათარა თველოსისძისა, იხ.

თველოსისძე იოვანე - [შ.ე.ი.ლ.] თათარა თველოსისძისა, იხ.

თველოსისძე ყურუმში - [შ.ე.ი.ლ.] თათარა თველოსისძისა, იხ.

თველოსისძე შალვა - [შ.ე.ი.ლ.] თათარა თველოსისძისა, იხ.

თვენაბია - მსხულღბა მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ხოფის ღმრთისმშობლის ბეგარა - ომაისური ერთი ძროხის თეთრი (1550 წ. 1449-1675).

თვენაბია - მ ა ს და მის განაყოფს ემართათ ხოფის ღმრთისმშობლის ბეგარა - 10 თეთრი (1550 წ. 1449-1675).

თეთნიაშვილი გოგია - ყინციხელი, მ ო წ მ ე ში ო წინამძღვრიშვილის მიერ თავისი ბიძაშვილის, ზაალისათვის მიცემული ნაფუძრის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. დამდ. 1448-159).

თეთრაშვილი - ნიკოლოზ სამებელმა ხაშმში მ ი ს კენახამდე შესწირა გარეჯის ნათლისმცემლის მონასტერს კენახი (1690-ანი წწ. 1449-1835).

თეთრადე - ფილიპე მღვდელს საორმოცედ მიაბარა ნებერილი მიწა, როცა მ ა ნ მზუვადე მოკლა ([1505-1525 წწ.] HI-9409).

თეთრადე ბერიკა - [შ.ე.ი.ლ.] მახარე თეთრადე-შალვაშვილისა, იხ.

თეთრადე ბერუა - შ.ე.ი.ლ. გიორგი თეთრადისა, იხ.

თეთრადე გიორგი - ჰ ყ ა. ე ს შ.ე.ი.ლ. ე ბ ი: პაპუნა, ბერუა. მ ი ჰ ყ ი ლ ა სახლთუხუცეს პაპუა [მალალაძეს] კენახი და საწისქვილე რუთი და გზით, მა-ზიტა თეთრადის და მალალაძეთა ნასყიდ მიწებამდე (1677 წ. III.15. 1450 -30/122).

თეთრადე გიუნა - ჰ ყ ა. ე ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: მამისიშვილი, ზოსიმე, იოვანე, დაეით მეფემ ი გ ი, დილოში მამულით შესწირა ოქონის საყდარს (1382 წ. VI.30. გვიმ 7601/30).

თეთრადე დათუნა - მ ო წ მ ე პაპუნა მარიამულის მიერ ჯაენარაანთ ბა-ინდურასშვილ ბერიკასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1667წ. I. 1.1450-28/244).

თეთრადე ზოსიმე - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] გიუნა თეთრადისა, იხ.

თეთრადე თეთრა - მ ო წ მ ე ხარება ნამორაშვილის მიერ მამისიშვილ მა-მურაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. Qd-9039ა).

თეთრადე იოვანე - ხ ე ე ს ი, [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] გიუნა თეთრადისა, იხ.

თეთრადე კაცია - ძ მ ა მახარე თეთრადე-შალვაშვილისა, იხ.

თეთრადე ლომიტა - ძ მ ა მახარე თეთრადე-შალვაშვილისა, იხ.

[თეთრადე] ლომიტა - გ ა ნ ა ყ ო ფ ი მახანა თეთრადისა, მ ო წ მ ე გ ო ო რ გ ი თეთრადის მიერ სახლთუხუცეს პაპუა [მალალაძისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ. III.15. 1450-30/122).

თეთრადე მაზიტა - მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა გიორგი თეთრადის მიერ სახლთუხუცეს პაპუა [მალალაძისათვის] მიყიდულ მიწას (1677 წ. III. 15. 1450-30/122).

თეთრადე მამისიშვილი - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] გიუნა თეთრადისა, იხ.

თეთრადე მახანა - ჰ ყ ა. ე ს ძ მ ა კიტია, გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ლომიტა. გათ-თან ერთად მ ო წ მ ე ა . გიორგი თეთრადის მიერ სახლთუხუცეს პაპუა [მალა-

ლადისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ. III. 15. 1450-30/122).

თეთრადე მახარებელი - მ ო წ მ ე პაატა ყორღანაშვილის მიერ მახარებულ სულხანაშვილისათვის მიცემული პირობის წიგნისა (1642 წ. II. 12. Sd - 1014).

თეთრადე მგელა - მ ო წ მ ე: მოქალაქე ყულიას მიერ მამისიმედ მამუჩაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. Qd - 9039 გ). გრიგოლ ვაღიასშვილის მიერ მამისიმედ მამუჩაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. Qd - 9039 ბ).

თეთრადე პაპუნა - შ ვ ი ლ ი გიორგი თეთრადისა, იხ.

თეთრადე ქიტია - ძ მ ა მახანა თეთრადისა, იხ.

თეთრადე ქრისტესია - ძ მ ა მახარე თეთრადე-შალვაშვილისა, იხ.

თეთრადე შალვა - [შ ვ ი ლ ი] მახარე თეთრადე-შალვაშვილისა, იხ.

თეთრადე-შალვაშვილი მახარე - ჰ ყ ა ე ს ძ მ ე ბი: კაცია, ლომიტა, ქრისტესია. [შ ვ ი ლ ე ბი]: ბერკია, შალვა, შოშიტა, გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ბერცივაშვილი თეთრკვა. ი ყ ი ლ ა შავერდა ივანგულისშვილ-ამირასშვილისაგან ენოქაშვილისა და ხაჩუმასშვილის ევნახებს შუა მდებარე ნაეენახევის ნახევარი (შეორე ნახევარი შეიძინა მ ი ს მ ა განაყოფმა, თეთრკვამ). ეს ნაეენახევი შავერდას აღრე თეთრადეებისაგან ქქონია ნასყიდო (1643 წ. IY. 5. 1450-7/110).

თეთრადე შოშიტა - [შ ვ ი ლ ი] მახარე თეთრადე-შალვაშვილისა, იხ.

თეთრადე წამალა - მ ო წ მ ე გრიგოლ ვაღიასშვილის მიერ მამისიმედ მამუჩაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. Qd - 9039ბ).

თეთრადე შვილი დათუნა - მ ო წ მ ე ესტატე ბუხუნასშვილის მიერ ბაქს-ტაქსანთა ყანდინქასშვილ ბეგუასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. Y. I. Hd - 6115).

თეთრადე რამაზ - ე ღ ა ე ე ბ ო ღ ა გიორგი და ხიზანა შაგბალახაშვილებს ჩიტიაშვილის ნაქონ ნაფუძარზე. დაეა გადაწყდა მ ი ს სასარგებლოდ (XVII ს. II ნახ. Hd - 807).

თეიმურაზა - ხოჯა ბაინდურას ძ მ ა, მ ო წ მ ე სეფიყულა ზაქუმისშვილის მიერ ხოსრუა დაღალაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. III. 25. 1450-18/1:14).

თეიმურაზიანთ შაჰპარნისშვილი ასლან - მ ო ქ ა ლ ა ქ ე, მ ე ბ ა ე ე თუ ხ უ ე ს ი, ჰ ყ ა ე ს ძ მ ე ბი: პეტრუზა, გოგია. შ ე ს წ ი რ ა სეფანის ანაპატს თავის ნასყიდქარჯისაღში ერთი ოთახი (1690 წ. 1450-21/100).

თეიმურაზიანთ შაჰპარნისშვილი გოგია - ძ მ ა თეიმურაზიანთ შაჰპარნისშვილ ასლანისა, იხ.

თეიმურაზიანთ შაჰპარნისშვილი პეტრუზა - ძ მ ა თეიმურაზიანთ შაჰპარნისშვილ ასლანისა, იხ.

თეკლა - პატრონ რუსას მ ო ა ხ ლ ე, თისლის მონასტერს შესწირა ათასი თეთრი და გაიკვეთა ორი ალაპი (XY-XVI სს. Par. Geor. 4-40 r).

თეკლა - 1597-1603 წწ. მ ო ნ ა ზ ო ნ ი, ლეონ მეფის ა ს უ ლ ი. შ ე ს წ ი რ ა შუამთის მონასტერში მ ი ს მიერ აშენებულ მთავარანგელოზთა სახელობის ეგვერის სამალარაანთა ერთი კომლი ყმა - კაბუკასშვილი ქრისტა და

რევაზა, ყურუმშასშვილი მახა და შავა, თაღვაძეობასშვილი მაზანა (1597 წ. 1449-1559), შუამთის მონასტერს-გარეშე მოსახლე ნადირა სახლითა და მამულით (1603 წ. 1449-2636).

თეკლიაშვილი - მუგუთს მცხოვრები, მამულითურთ წილად ზედა იოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ.] YIII. 16. 1450-11/112).

თეკლიაშვილი ნადირა - მიწობში მცხოვრები, წილად ზედა ქაიხოსრო [ციციშვილს] ([1664-1673 წწ.] 1448-5042).

თეკლიაშვილი ყანდია - ლუივისხევეში მცხოვრები, წილად ზედა ქაიხოსრო [ციციშვილს] ([1664-1673 წწ.] 1448-5042).

თელელისშვილი ბეგუა - მ ო წ მ ე დემეტრე ფარეშისშვილისა და გიორგი სეფონიასშვილის მიერ ნარიბეგ სპანდიერიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ. I.1. 1450-33/232).

თელელისშვილი სეხნია - მ ო წ მ ე დემეტრე ფარეშისშვილის და გიორგი სეფონიასშვილის მიერ ნარიბეგ სპანდიერისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ. I.1. 1450-33/232).

თელიასშვილი - მ ი ს ფარდად ზა[ა]ლ [სააკაძეს] ერგო ნაბახტევს მცხოვრები გურიული უმამულოდ (XYII ს. ბოლო მეოთხ. Hd -14978).

თელიანასშვილი ფეშანგ - დ ა მ წ ე რ ი მამად ბალირბეგის მიერ გივი თუმანიშვილისათვის მიცემული ყაბზის გაუქმების წიგნისა (1689 წ. Hd -14590).

თემუნაშვილი ყორხმაზა - მ ო წ მ ე დავით ღიარაშვილის მიერ ომან იანდარაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1552 წ. YIII.15. 1448-1539).

თემურ (ვარ. დემურ) - მოხსენიებულია ალექსანდრე მეფის შემდეგ საბუთებში: ალექსანდრე მეფის ბების, რუსას საალაპელ სვეტიცხოვლისათვის ბოძებულ ყმა-მამულის შეწირულების წიგნში აღნიშნულია, რომ მ ა ნ, სამარყანდიდან წამოსულმა, დააქცია მრავალი საყდარი და მონასტერი (1413 წ. IX.20. 1449-1512), საურის ამოყვეთის სიგელში ნათქვამია, რომ თ ე მ უ რ ი საქართველოში შემოვიდა 1390 წ. (1440 წ. Hd -1368), ქუცნა [გაბელიძის] მიერ ულუმბის ღმრთისმშობლის მონასტრისათვის ბოძებულ შეწირულების წიგნში ი გ ი იხსენიება, როგორც საქართველოს ამოხრებელი და დამაქცეველი, მ ა ს დაუნგრევია მრავალი მონასტერი და მათ შორის ულუმბის უღაბნოც (1412 -1413 წწ.) ქრ. II. 208), ქუცნა [გაბელიძეს] აღუდგენია თ ე მ უ რ ი ს მიერ „მიწის სწორად გასწორებელი“ ულუმბის ღმრთისმშობლის მონასტერი (XYI ს. დასაწ. ქრ. II.211).

თემურასშვილები - მძევრეთში მცხოვრებნი, ედიშერ და პაპუნა ციციშვილებს გაყრის დროს ი ს ი ნ ი მამულით წილად ზედნენ ედიშერს ([1688-1703 წწ.] Hd -1636).

თქ[ვ]მურასშვილი ხატისა - მოხსენიებულია ბაბურას მიერ შიომ.სოლალაშვილისათვის მიცემულ მამულის ნასყიდობის წიგნში (1619 წ. Y.2.1. Sd -735).

თემურყვეთუნ - მ ი ს ი ნაქონი მამული - სოფელი ლერწამი თეიმურაზ მეფემ უწყალობა გივი გურამიშვილს (1627 წ. III.5. Hd -2108).

თენაძე გიუნა - მ ო წ მ ე ბევიტა ფინდიაშვილის მიერ გიორგი ეცადაშვილისათვის მიცემული წისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. Hd -1578 ბ).

თეონე – პორტაიტის მონასტრის მამა, მ ა ნ პირობა დაღო, რომ ბზობა დღეს პორტაიტის ღმრთისმშობლის ტრაპეზზე მოიხსენიებდნენ ბასილ ქუთა–თელს, რომელსაც პორტაიტის ღმრთისმშობლისათვის შეუწირავს .გლეხები (1602 წ. VI.1. 1448–3321).

თეოფანე – ი ე რ უ ს ა ლ ი მ ი ს პ ა ტ რ ი ა რ ქ ი, მ ი ს ი პატრიარქობის დროს ლუარსაბ მეფემ ქრისტეს საფლავს თავისი დის, ხორეშანის ქორწინებასთან დაკავშირებით, საკანონოდ შესწირა სოფლები: თერგვისი, არადეთი და საღოლაშენი (1613 წ. 1450–51/209); ჩეხედანაში მ ა ნ აკურთხა მამია გურიელის შვილის, მანუჩარის და მისი მეუღლის, თინათინის საფლავები. მ ი ს ი ე ვ ბრძანებით იქვე აშენდა იერუსალიმის მეტოქი ტაძარი, რომლის „ვექილად“ თ ე ო ფ ა ნ ე ს დაუდგენია აღანის მიტროპოლიტი.გაბრიელი ([1601–1627 წწ.] Ad–1913).

თეოდონისია – მ ა მ ი დ ა ბოკო [ბოკოსძისა], იხ.

თერყულაშვილი ხეჩიკა – მ ო წ მ ე ავდროზან ყორღანაშვილის მიერ ჯანია ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1674წ. III. 20. 1450–16/11).

თეფანია ივანე – ლევან დადიანმა ი გ ი შესწირა ბიჭვინტის ტაძარს (1628 წ. Sd–2904).

თექთურმანიძე – იხ. თეგთურმანიძე

თვალა: თვალასული – კემურში თ.ვ ა ლ ა ს ე უ ლ ი მამული დაუმტკიცო (თეიმურაზ მეფემ თამაზ ამბაკიშვილს (1616 წ. Hd–14679).

თვალაძე თათფიაი – ჩუნეშს მცხოვრები, გიორგი მეფემ ი გ ი შესწირა გელათს (1568 წ. VIII.30. Sd–2901).

თვალაძე მახარა – ფერსათს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოლათორმეტი კოკა ლეინო, თორმეტი თეთრის საკლავი, ერთი ქათამი, სამი თეთრი, ოცი კვერცი, ერთი ურემი ღომი, ერთი საბელი და ყოველ დღე მუშაობა (1558 წ. Hd–626).

თვალდამწვრიანი – შედიოდა ამილახერის საღროშოში ([1606–1648 წწ.] Hd–2124).

თვალთაძე გიორგი – სანაგვარლოში მცხოვრები მეზუთხე .გ ლ ე ხ ი, მ ა ს სანაგვარლოში ჩასული შთავარუბსკოპოსის სკიმონ ჩხეტისისათვის უნდა მიერთშია ერთი ზუთხი (XVII ს. შუა ხანები. 1448–5034 მინაწ.).

თვალთაშვილი – მ ი ს ნაქონ მამულზე გიორგი სააკაძე ეცილებოდა ფარეიძეს. შემდგომში ამავე მიწას იჩემებდა ბერუკა რევაზისშვილი, სასამართლომ დაუტრია სააკაძეს (1680 წ. XII.18. Ad–1017).

თვალთაშვილი ზერიკა – წინარეხს მცხოვრები, ამილახერის დაეთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448–3250).

თვალთაშვილი გოჩა – მ ი ს ი კუთვნილი მამულები, კერჩხაული და მეხედლო, ლუარსაბ მეფემ შესწირა რუისის ტაძარს ([1527–1556 წწ.] Qd–345).

თვალთაშვილი მამუკა – გეგუთს მცხოვრები გ ლ ე ხ ი, ბეგრატ მეფემ ი გ ი სახლკართთა და მიწით უბოძა ქაიხოსრო წერეთელს (1680 წ. Hd–2198).

თვალთაშვილი შაპუნა – რუისში მ ი ს ი ნაქონი სახასრუენახი, სასახლე

და .გლეხი .ფარეიძე მამულით, თეიმურაზ მეფემ უწყალობა პაპუნა მამაცა - შვილს (1626 წ. 1449-1104).

თვალთაშვილი პაპუნა - მ ი ს მამულზე შეეცილნენ ერთმანეთს იოსებ თბილელი და მისი ძმები, გიორგი და შიოშ სააკაძეები, რომამ მამაცაშვილს. მამული მამაცაშვილს დარჩა ([1676-1688 წწ.] 1450-48/28).

თვალის შვილი დავით - დ ა მ წ ე რ ი ოქრუა ქოსაშვილის მიერ ბასილა ანდრიას შვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. 1450-38/130).

თვალსამოთხისა - გიორგი მეფის ხასა, მოხსენიებულია სამეფო კარის მსახურთა ნუსხაში ([1688-1703 წწ.] Ad-763).

თვალშავა - ქალაქში მცხოვრები, ნაზარალი-ხანმა .განუახლა მ ი ს ი წყალობა მანუჩარს (1689 წ. 1450-53/91).

თვალშავა - პაატაბეგის მსახური, მონაწილეობდა როგორც მოწმე პაატაბეგსა და ქალაქის მამასახლის გიორგის შორის სამამულე დავის .გარჩევაში (1690 წ. YI.8. Hd-13135).

თიბელაშვილი გაბრიელა - სკრაში მცხოვრები, გომეარ და როინ [ჯავახიშვილების] .გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო როინს ([1527-1558 წწ.] Qd-605).

[თიბელაშვილი] შაისა - სკრაში მცხოვრები, [ჯავახიშვილების] .გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო როინს ([1527-1558 წწ.] Qd-605).

თიბელაშვილი ოქროპირ - სკრაში მცხოვრები, [ჯავახიშვილების] .გაყრის დროს, ი გ ი მამულით ერგო .გომეარს ([1527-1558 წწ.] Qd-605).

თიბერას შვილი ნასყიდა - ერთი კომლი, მოხსენიებულია თემძის სარუსთველო ყმების ნუსხაში (XYII-XYIII სს. მიჯნა. Hd-5186).

თ[ი]ვართქილაძე - ოცხანს მცხოვრები, მ ა ს თავის განაყოფებთან ერთად ემართა აფხაზეთის .საკათალიკოსო ბეგარა: ხუთი სამოსელი, სამი .გოდორი ღომი, ექვსი კოკა ღვინო, სამი საპურობო, ლაშქრობა (1621 წ.ქსდ. III . N91).

თ[ი]ვართქილაძე რანიშ - ქალაქელი, მ ო წ მ ე ნასყიდა ბანცაძის მიერ მოძღვართ-მოძღვარ ილარიონისა და წინამძღვარ მეღქიზედეე აბაშიძისათვის მიცემული პირობის წიგნისა ბეგრის შოუშნელობის შესახებ ([1505-1519 წწ.] 1449-1670).

თითია - ხორაშან დედოფლის მხლებელი, მოხსენიებულია სამეფო კარის მსახურთა ნუსხაში ([1688-1703 წწ.] Ad-763).

თიკანაძე - მოხსენიებულია გიორგი ნაკაშიძესა და გიორგი მამულაშვილს შორის დავის წიგნში - მ ა ს დაუკარგავს ტყვე ([1689-1717 წწ.] Hd-10345).

თილისძე გიორგი - თილის მონასტერს შ ე ს წ ი რ ა ყანა ულობანს .გარა დანაულის ქვემოთ, დაიწესა ალაპი 13 .იანვარს (XY ს. Par .Geor . 4.13 r).

თინა - ნიჩბის მცხოვრები, ელიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] .გაყრის დროს მ ი ს ი მამული ერგო პაპუნას ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

თინათინ - თ ა ნ ა მ ე უ ხ ე დ რ ე ბართა ქაჩიბასძისა, იხ., დ ე ღ ა დ ა ვით ქაჩიბასძისა, იხ.

თინათინ - დ ე ღ ო ფ ა ლ ი, თ ა ნ ა მ ე უ ხ ე დ რ ე კახეთის მეფის, ალექსანდრე I -ისა, იხ.

თინათინ – დედოფალი, თანამეცხედრე კახეთის მეფის, ლეონისა, იხ., მოხსენიებულია თავისი შვილის, ნიკოლოზ ქართლის კათალიკოსის მიერ გედონ მაღალადისათვის ბოძებულ წყალობის წიგნში: ნიკოლოზისათვის მას აუყვანია მოძღვრად გედონი ([1584–1589 წწ.] 1448–5087).

თინათინ – მეფის ასული, თანამეცხედრე როსტომგურიელისა, იხ.

თინათინ – დედოფალი, თანამეცხედრე მეფე კონსტანტინესი, იხ.

თინათინ – დედოფალ-დედოფალი, თანამეცხედრე კახეთის მეფის, ალექსანდრე II-ისა, იხ.

თინათინ – თანამეცხედრე ვახტანგ ბატონიშვილისა, იხ.

თინათინ – თაბაგა-ამირსპასალარ [ჯაყელის] ასული, თანამეცხედრე მამია გურიელისა, იხ.

თინათინ – დედოფალ-დედოფალი, თანამეცხედრე იმერეთის მეფის, როსტომისა, იხ.

თინათინ – ბაგრატ მეფემ თავის რძალ ანას და მას უწყალობა ქალაქში ასატურა და შაქასლანა შერგილაშვილები, გაუთარხნა ისინი და მათზე დადებული ბაიეც უბოძა (1618 წ. IX.11. Hd–13105).

თინათინ – თანამეცხედრე გიორგი დავითისშვილისა, იხ.

თინათინ – ბატონიშვილი, დედა დავით დავითიშვილისა. პაპუა ტატიშვილის ძმებთან გაყაროს დროს მასა და დავითს გასამყრელოდ აულიათ ნადირაშვილები, რომლებიც შემდგომში პაპუას უკან დაუბრუნეს (1670 წ. Hd – 9860).

თინათინ – იმერთა მეფის, ალექსანდრე III-ის ასული, თანამეცხედრე ლეონ (III) დადიანისა, იხ.

თინათინ – მხეიძის ასული, თანამეცხედრე კაცია იაშვილისა, იხ.

თინათინ – დედა აშოთან [მუხრანის ბატონისა], იხ.

თინათინ – შაჰნავაზის რძალი, თანამეცხედრე ლევან ბატონიშვილისა, იხ., ჰყავს შვილები: იასე, სვიმონ, ქაიხოსრო, ვახტანგ (1688 წ. 1450–25/62), თომა ([1688–1703 წწ.] 1449–1871). უწყალობა ქაიხოსრო ჩხეიძეს სახასო სოფელი ფონა (1688 წ. VIII.1450–25/62); შეესწორა ქვათახევის ღმრთისმშობელს კავთისხევში კოშაძეების განაყოფი ერთი კომლი შიო ღმრთისმშობელი თავისი მეუღლის სახელზე ([1688–1703 წწ.] 1449–1871).

თინათინ – გიორგი უვანაძის ასული, პაპუნა კეზერულისაგან იყო დედა ესიკაშვილის ვენახი ბეიას ვენახამდე (1690 წ. I.1. Ad–1201).

თინათინ – მაღალადის ასული, დედა ზაალის, ზურაბის და დანიელისა. იყო დედა მახარებელ სოსიაშვილისაგან ღუბეში, ვარსიმაშვილისა და კანკურას საზღვარზე, მიწა (1692 წ. 1450–31/110).

თინათინ – შვილი შვილი პაპუნა ბარათაშვილისა, დედა ჯავახურის და ღურშიშხანისა. თავისი ნამზითვე მოახლე მიუცია პაპამისის, პაპუნა ბარათაშვილისათვის. სანაცულოდ პაპუნამ მას და მის შვილებს

უბოძა ლვალენისა და ქოთიშის მოურაობა (1700 წ. Hd-7255).

თინთუაშვილი - ყაია, ბაადურ და პაპუნა [ციციშვილებს] შორის სამწვერულ მამულებზე დავის. განჩინების წიგნში აღნიშნულია, რომ მისი მიწა გამოიყო (ეს პაპუნას კაცებმა ([1633-1658 წწ.] 1449-1055).

თიფშხუა - თილითს მცხოვრები, ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ქანდაქი, სამოგუე, ერთი კური ღვინო, ოცი ჯამი ღვინო (1621 წ. ქსდ. III. N91).

თიფშხუა - თილითს მცხოვრები, ხუციე სი, ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საკლავის ქანდაქი და სამოგუე, ერთი კური ღვინო, ოცი ჯამი ღვინო (1621 წ. ქსდ. III. N91).

თიფშხუა ნანარტია - თილითს მცხოვრები, ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ქანდაქი, სამოგუე, სამი ღვინო ყანის შველა, გოქომუ, ერთ წელს ქანდაქი, შერე სამოგუე, ერთი კური ღვინო, ოცი ჯამი ღვინო (1621 წ. ქსდ. III. N91).

თიხჩე - იოვანეს და გიორგის უბოძა თავისი კუთვნილი ირემეთის ნახევარი. თუ ვინმე მოშლიდა, უნდა ეზღო ორი დრაჰმანი (XVII ს. G. 28.192v-193r).

თლიაშვილი - მის პარტახტ მამულზე ჩხარში საკათალიკოსო ბეგარა ემართა ქრისტეშისას (1621 წ. III. N91).

თმისაშვილი სოდრაა - გორელი, ეპარქი, კათალიკოსმა იგი უწყალობა ივანეს (1611 წ. 1450-31/114).

თმოგველი გულშარ - იხ. გულშარ, თმოგველის ასულნი.

თმოგველი ჩაისარ - მამა გულშარ, თმოგველის ასულისა, იხ., მის სახელზე გულშარმა ვაჟანის ქვაბში დააწესა ალაპი „წელიწადის თავ ღვინო“ (XIV ს. Ad-933 კეფო მე-7, v).

თმოგველნი - სამცხე-საათაბაგოში მცხოვრები საგვარეულო, მათი მამული სასაფლაოთი, მონასტრით და კარის ეკლესიით შალიკასშვილებს-ელისბაას და იოთამს დაუკავებიათ ([1516 წ.] Ad-91).

თოდანი - დამწვერი და მოწმე ერთობლ ლახამელთა დაწერილი საცხადიეს საქმის გამო (XY-XVI სს. სსდ. II. N73).

თოდაძე გიორგი - წყალთაშუას მცხოვრები, ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ერთი ურემი თივა, ერთი მკერდი ქერი, საკლავი, ერთი ქათამი, კვერცი, ყუელი, სამარხო, პირუტყვის შენახვა, სმა-კაში, ურმით ბარგის ზიდვა, გუგუთში შეშის მიტანა (1578 წ. H-626).

თოდოძე პატა - მოწმე პაპუნა იშხნელის მიერ შოშიტა ზუმარაძისათვის მიცემული წისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. Hd-836).

თოდოძე გიორგი - [ძმა] ვარდან თოდოძისა, იხ.

თოდოძე ვარდან - მყავს [ძმა] გიორგი. კონსტანტინე მეფემ მას, კორნე ფარჯანიანის შუამდგომლობით, გაუჩინა სისხლის ფასი - 260000 თეთრი და სანახშირედ - 13000, დაუწესა სხვა უფლებები (XY ს. დამდ. XII.5. კმ. N591 სას.).

თოდუაშვილი გიორგა - ახმაჯს მცხოვრები, ავთანდილ ამილახორის სახალსო ყმა (1700 წ. 1448-3602), საამილახვროს დაუთრის მიხედვით, ევალებო-

და თოდთ ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448–5032).

თოთარაშვილი – მის მიწამდე მიჰყიდა გიორგი ბუჩუტა(შვილმა რ(ო)სტია [აფქარა]შვილს რიყე – დაიანური (1642 წ. 1450–25/11).

თოთარაშვილი – კარბანში მცხოვრები, ელიშერ და პაპუნა [ციციშვილე – ბის] გაყრის დროს მისი მამული ერგო ელიშერს ((1688–1703 წწ.)HX–1636).
თოთარაშვილი გიორგი – ხვედურეთში მცხოვრები, ელიშერ და პაპუნა [ციციშვილბის] გაყრის დროს იგი მამულით-ერგო ელიშერს ((1688–1703 წწ.)HX–1636).

თოთარაშვილი ნასყიდა – მონწივე ხიზანა ბაკურაშვილის მიერ ბერა ნარი-მანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. HX–10897).

თოთიანური ბასილა – [შ.ვილი] ზუბიტა თოთიანურ-მახარასშვილისა, იხ.

თოთიანური ბეჟუა – [შ.ვილი] ზუბიტა თოთიანურ-მახარასშვილისა, იხ.

თოთიანური ბერია – [შ.ვილი] ზუბიტა თოთიანურ-მახარასშვილისა, იხ.

თოთიანური გიმიხარდი – მონწივე რევაზ ერისთავის მიერ ნინია ოდიშე-ლიძისათვის მიცემული სააღაპე წიგნისა (1678 წ. III. 6.1449–1809).

თოთიანური გიორგი – [შ.ვილი] ზუბიტა თოთიანურ-მახარასშვილისა, იხ.

თოთიანური დათუნა – [შ.ვილი] ზუბიტა თოთიანურ-მახარასშვილისა, იხ.

თოთიანური ელიზბარ – [შ.ვილი] ზუბიტა თოთიანურ-მახარასშვილისა, იხ.

თოთიანური-მახარასშვილი ივანე – ძმა თოთიანურ-მახარასშვილ ზუბიტასი, იხ.

თოთიანურ-მახარასშვილი ზუბიტა – პყავს ძმა ივანე, [შ.ვილი ბი]; პაპუა, ბასილა, ელიზბარ, თამაზა, ბერია, დათუნა, გიორგი, ოქროა, ბეჟუა, ნიკოლოზ. იყიდა გოგია მებრისშვილისაგან მისი ნასყიდი ბაგა ბაინდურა-შვილის მიწამდე, გიგოლა-გოგიაშვილის ბაგამდე და გელიას ვენახამდე(1680წ. IX.1448–8750).

თოთიანური თამაზა – [შ.ვილი] ზუბიტა თოთიანურ-მახარასშვილისა, იხ.

თოთიანური ნიკოლოზ – [შ.ვილი] ზუბიტა თოთიანურ-მახარასშვილისა, იხ.

თოთიანური ოქროა – [შ.ვილი] ზუბიტა თოთიანურ-მახარასშვილისა, იხ.

თოთიანური პაპუა – [შ.ვილი] ზუბიტა თოთიანურ-მახარასშვილისა, იხ.

თოდარაშვილი შავერდა – მუშაათს მცხოვრები, თეიმურაზ მეფემ იგი შესწირა აღაგერდის ტაძარს თავისი მეუღლის, ანას სააღაპედ (1612 წ. Y. 10. 1448–5017).

თოლაძე გიორგი – აღისუბანს მცხოვრები, ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: საყლავე, ათი ათიანი კოკა ღვინო, ოთხი საყაბელი იფქლი, თვედრო-ბა ღლეხ პური, სამარხი ძღვენი და სამსახური (1558 წ. H–626).

თოლიოქრო – მისი კატი იყო მეტია, იხ.

თომავა მიქაი – დარჩელი, ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა – კარგი საკმეღი ((1616–1621 წწ.)ქსდ. III. N92).

თომანია იანა – ხიბულას მცხოვრები, ემართა აფხაზეთის საყათალი-კოსო ბეგარა: საპურობო, ერთი საყლავე, ბეგრის ქათამი, ერთი ქანდაქის ღორი, ექვსი კოკა ღვინო, თორმეტი ჯამი ღვინო, ლაშქრობა და მგზავრობა(1621წ. ქსდ. III. N91).

თომარაშვილი პაპია – მონწივე უზნაძე-ოთინაშვილ პაატას მიერ ბააკა ბუნიათიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. HX–813).

თომარაშვილი ხიარა (ვარ.ხარაი) – პყავს მამა ხონთქარა. შაჰნავაზმა

მისცა პირობა, რომ თუ ი. გ. ი მას (მეფეს) მიუეღოდა, წყალობას უბოძებდა ((1658—1675 წწ. | 1448—10327), პირობა მისცა არჩილ მეფემაც, თუ კი იგი (არჩილი) იმერეთს დაიკავებდა, ხ ი ჩ ა რ ა ს 60 მარჩილს დაუნიშნავდა ჯამაგორად ((1664—1698 წწ. | 1448—10328).

თომაშვილი ხონთქარა — ოსი, ქ ყ ა ე ს შ ე ი ლ ი ხაჩი. ოსეთიდან ჩამოსულა და ჯავის ზემოთ (რიკას?) დასახლებულა. როსტომ მეფემ გასცა მისი უცნებლობის ბრძანება ((1633—1658 წწ. | 1448—10326).

თომ|აქე — უყემს მცხოვრები, ერთი კომლი, ბაგრატ მეფემ ი. გ. ი შესწირა ნიკორწმინდას (1544 წ. YIII. 9. ლაი. P 22 ა).

თომიაშვილი — ენაგეთს მცხოვრები ა ზ ნ ა უ რ ი, [ბარათაშვილების]. გაყრის შედეგად ი. გ. ი ერგო გერმანოზსა და მის ძმებს (1523 წ. Ad—1299 ა).

თონთუაშვილი — ყაია, ბაადურ და პაპუნა [ციციშვილების] სამამულე და. ეის. განჩინების წაგნში აღნიშნულია, რომ მ ა ს და დელუნაშვილს ეპირათ ორი დღის მიწა ((1633—1658 წწ. | 1448—2316).

თონთუაშვილი — მ ი ს ი ნაქონი ორი დღის მიწა დოღლეაურში ოთელა — შვილს ეპირა, აღნიშნულია ზაზა და ქაიხოსრო ციციშვილების სადარო ყმა-მამულის ნუსხაში (1666 წ. ახლო. Hd—802).

თონია — მ ო წ მ ე პაპა ზულალაშვილის მიერ ბეჟან ყორღანაშვილისათვის მიცემული ევენახის ნასყიდობის წიგნისა (1675 წ. YI. 1450—7/47).

თორაო — ბოცო [ბოცისძის] მიერ აღის მონასტრისათვის დადებული წესდება და შემოსავლის განჩინების მიხედვით, მ ა ს ქარბეოლასთან ერთად უნდა გამოეღო 34 თეთრი (XIII ს. II ნახ. H—1347. 5—18).

თორღია ძალიშაფუ — ფოთს მცხოვრები, ლეეან დადიანმა ი. გ. ი შესწირა ბიკეინთას (1628 წ. Sd—2904).

თორელ — მ ი ს რუმდე მიჰყიდა პაპუნა მარიაშულმა ქიტია თბილელაშვილს სავენახე მიწა (1669 წ. II. 1450—32/281).

თორელა — ზურაბის ყ მ ა, ი. გ. ი და წამალა ედავებოდნენ ზალინას ყმას, ივანეს, საწისქვილეზე. დავის გარჩევის შემდეგ საწისქვილე მათ დარჩათ ((1688—1703 წწ. | Hd—2049).

თორელი — შტრ.ჯავახიშვილი

[თორელი] ასიბა — ძ მ ა [კახა [თორელისა]. დ ა ა მ ტ კ ი ც ა კახა [თორელის] მიერ რკონის მონასტრისათვის მიცემული შეწირულების დაწერილი (1260 წ. Sd—2859).

[თორელი] გამრეველ — მ ე კ უ რ კ ლ ე თ უ ხ უ (ე ს ი, მ ო წ მ ე მიქაელ კათალიკოსის მიერ ვაჩე გუარამაისძისათვის ბოძებული მამულის წყალობის დაწერილისა ((1241 წ. | 1448—9253).

[თორელი] კახა — მ ე კ უ რ კ ლ ე თ უ ხ უ (ე ს ი, ქ ყ ა ე ს თანამეცხედრე ხათეთა, ძ მ ა ასიბა. გამოისყიდა ორტალთაგან 65.000 თეთრად აღბლასაგან ნასყიდი სოფელი ხოჯე თავისი მონაგები ფლთით. ამ სოფლის ნახევრის საფასური, გადაუხადა ხოჯა-სალამის კოლშვილს, ხოლო მეორე ნახევრისა — სომეხ პასან სუმბატისძეს და ურია იოსებ ბელაფაისძეს. შ. ე. ს წ ი რ ა ხოჯე რკონის ღმრთისმშობელს და გაოჩინა მწირველი თავისთვის, ხათეთასთვის და თავისი მამის სახელზე. მწირველს უწყალობა სხვა ქონებასთან ერთად გუერაისძის განაყოფის, ლომისეული, კენა

ხი; განუახლა მეტეხის ღმრთისმშობელს ადრე შეწირული ბეჟეურეთი და .გორ-
გაითი, ვარაიის ღმრთისმშობელს - მორბელისძის მიწა, კავთის ეკლესიას - ხო-
რხალაისძე და აბესაძე ([1260 წ.] Sd -2859).

თორელი ქუაბულ - ლუარსაბ მეფის **ჯ. ვ ა რ ი ს მ ტ. ვ ი რ თ. ვ ე ლ ი. პქონ-**
და მდევ ამბროსი მიქაძესთან ბოლნისის სახასადაარო და მემალეობის საჯგვა -
რისმტვირთველო სარგოზე. ლუარსაბ მეფემ საჯგვარისმტვირთველო სარგო საერო
თოდ დაადგინა, ხოლო ბოლნისის ათეული საკუთრად ამბროსის დაუმტკიცა(1558წ.
IY.6. 1450-11/101).

[თორელ-ჯავახიშვილი] გამრეკელ - **შ. ვ ი ლ ი** [თორელ-ჯავახიშვილ] კახა-
სი, იხ.

თორელ-ჯავახიშვილი ივანე - გიორგი მეფემ **მ ა ს** უწყალობა კოერის ძი-
რას მდებარე მონასტერი ათენაგუენი (1338 წ. Hd -11628).

[თორელ-ჯავახიშვილი] კახა - **პ ყ ა. ვ ს შ. ვ ი ლ ი** გამრეკელ. **მ ი ს ი** და
შეერთო ბექა ჯაყელის ერთ-ერთმა ძემ. ბექამ და მისმა შვილებმა **კ ა ხ ა ს**
მისი(კეს კეთილმოყვრობის პირობა ([1305-1308 წწ.] Hd -11625).

თოროზაშვილი - საენათში მცხოვრები, ერთ წილად ერგო ხოსია [ბარათა-
შვილს] (1640 წ. 1450-11/80).

თოროზაშვილი არაქელა - **პ ყ ა. ვ ს შ. ვ ი ლ ი** .ვარდევანა. თათრისაგან
თავის დასახსნელად ესაქიროებოდა ფული, რის გამოც თავისი ჩაყრილი ახალ-
შენი [ვენახი] ზაქარას .ვენახს ზემოთ, **მ ი პ ყ ი** და **მ ანთაშა** ხუთლუბულა-
შვილს (1573 წ. 1450-48/148).

თოროზაშვილი ვარდევანა - **შ. ვ ი ლ ი** არაქელა თოროზაშვილისა, იხ.

თოროზაშვილი ლამაზა - სამღერეთს მცხოვრები, მამულითურთ წილად ხვდა
ზაალ [სააკაძეს] ყაღამაშვილის ფარლად (XYII ს. ბოლო მეოთხ. 1450-37/175).

თოროზაშვილი ფირია - შაუა თოროზაშვილთან ერთად **წ ი ლ ა დ ხ. ვ ლ ა**
უცნობ პირს (XYII ს. Sd -870).

თოროზაშვილი შაუა - ფირია თოროზაშვილთან ერთად **წ ი ლ ა დ ხ. ვ ლ ა**
უცნობ პირს (XYII ს. Sd -870).

თოროსა - ყურს მცხოვრები, მურაჩაშვილის **ყ მ ა, მ ე ს ა უ რ ე**, საამი-
ლახეროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II
ნახ. 1448-5032).

თოროსა - ყურს მცხოვრები, ამილახეროს **ყ მ ა**, საამილახეროს დავთრის
მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

თოსკუამია პეტრია - მუხურს მცხოვრები, **ე მ ა რ თ ა** აფხაზეთის საკა-
თალიკოსო ბეგარა - მეჯოგეობა (1621 წ. ქსდ. III. N91).

თოსკუამია ხვინგია - დარჩელი, **ე მ ა რ თ ა** ცაიშის საყდრის ბეგარა:ერო
თი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი პური, ხუთი ფოხალი ღვინო, ექვსი ატარი ღო-
მი და .გოკომური ([1616-1621წწ.] ქსდ. III. N92).

თოფურია მახუტლია - **ე მ ა რ თ ა** ჯგალის ციხის ბეგარა იმდენივე, რამ-
დენიც ბუბბუვა შამიბიას (1621 წ. ქსდ. III. N91).

თოფურიძე გიორგი - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] კაციბერ თოფურიძისა, იხ.

თოფურიძე იოვანე - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] კაციბერ თოფურიძისა, იხ.

თოფურიძე კაციბერ - **ტ ა ხ ტ ი ს ა ზ ნ ა უ რ ი შ. ვ ი ლ ი**, **პ ყ ა. ვ ს** [ს ა

ბ ლ ი კ ა ც ე ბ ი: შერბელ, გიორგი, იოვანე. აღექსანდრე მეფემ გაუჩინა სისხლი - 365 ათასი ძველი კირმანელი ([1484-1510 წწ.] ქმ. Y.17. N 1608 სას.)
 თოფრიაშვილი შერბელ - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი] გაუჩინა თოფრიაშვილი, იხ.

თოფრიაშვილი|თოფრიაშვილი

თოფრიაშვილი მიქელა - დმანისს მცხოვრები, ი გ ი მამულითურთ წ ი ლ ა დ ბ ე ლ ა იოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ.] YIII.16. 1450-11/112).

თოფრიაშვილი ნასყიდა - იხ.თოფრიაშვილი ნასყიდა

თოფრიაშვილი ზალინა - მ ო წ მ ე სოლოხანთ მამოჯანას მიერ შელოქ შერმა ზანასათვის მიცემული შვილის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. Y.24.1448-320).

თოფრიაშვილები - შანაგვაშმა ი ს ი ნ ი .გათავისუფლა გადასახადებში საგან ([1658-1676 წწ.] 1448-2317).

თოფრიაშვილი ბაინდურ - ჰ ყ ა .ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: დათუნა, მამუკა, გიორგი, პაპუნა, თანია, ხოსია, იასე, შაბურ, დემეტრე, ბერუკა, ჯანშია. გიორგი მეფემ ი გ ი .გათავისუფლა გადასახადებისაგან (1691 წ.1448-2284).

თოფრიაშვილი ბერუკა - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი] დათუნა თოფრიაშვილისა, იხ., და ბაინდურ თოფრიაშვილისა, იხ.

თოფრიაშვილი ვიორგი - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი] დათუნა თოფრიაშვილისა, იხ., და ბაინდურ თოფრიაშვილისა, იხ.

თოფრიაშვილი დათუნა - 1691-1698 წწ. ჰ ყ ა .ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: ბაინდურ თოფრიაშვილი, იხ., პაპუნა, ბერუკა, მამუკა, შოშიტა, გიორგი, ივანე, თანია, ხოსრუა, შაბურ, ი ყ ი დ ა ბაინდურ უბლამაშვილისაგან ერთი დღის მიწა აღექსანდრისა და ჯობაძის მიწების გვერდით (1698 წ.1448-928).

თოფრიაშვილი დემეტრე - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი] ბაინდურ თოფრიაშვილისა, იხ.

თოფრიაშვილი თანია - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი] ბაინდურ თოფრიაშვილისა, იხ. და დათუნა თოფრიაშვილისა, იხ.

თოფრიაშვილი იასე - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი] ბაინდურ თოფრიაშვილისა, იხ.

თოფრიაშვილი ივანე - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი] დათუნა თოფრიაშვილისა, იხ.

თოფრიაშვილი მამუკა - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი] ბაინდურ თოფრიაშვილისა, იხ. და დათუნა თოფრიაშვილისა, იხ.

თოფრიაშვილი ნასყიდა - მ ო წ მ ე პაპოა სეფოასშვილის მიერ ხოჯა ბეჰბუდასათვის მიცემული სახლკარის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. IY. 27. 1450-22/119).

თოფრიაშვილი პაპუნა - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი] ბაინდურ თოფრიაშვილისა, იხ. და დათუნა თოფრიაშვილისა, იხ.

თოფრიაშვილი შაბურ - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი] ბაინდურ თოფრიაშვილისა, იხ. და დათუნა თოფრიაშვილისა, იხ.

თოფრიაშვილი შოშიტა - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი] დათუნა თოფრიაშვილისა, იხ.

თოფრიაშვილი ხოსია (ვარ.ხოსრუა)- [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი] ბაინდურ თოფრიაშვილისა, იხ. და დათუნა თოფრიაშვილისა, იხ.

თოფრიაშვილი ჯანშია - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი] ბაინდურ თოფრიაშვილისა, იხ.

თოფრიაშვილი (ვარ.თოფრიაშვილი) ნასყიდა - 1661-1664 წწ. მ ო წ მ ე : პაპოა სეფოასშვილის მიერ ხოჯა ბეჰბუდასათვის მიცემული სახლკარის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. IY.27. 1450-22/119); მ ი ს ი სახლის კედელი ესაზღვრებოდა სტეფანას მიერ თავისი.განაყოფის, არაკელასათვის მივიღულ სახლს (1664 წ. I.

6. 1450-18/77).

თხზველა შვილი - მისი საბძლის ბოლო ესაზღვრებოდა გორჯასა საგინა-შვილის მიერ ბეიან თამაზაშვილისათვის მიყიდულ სახლკარს (1698 წ. 1450-26/90).

თხზულარა - იგი კათალიკოს დავით ნემსაძეს ბიკვინტის ღმრთისმშობლისათვის შეუწირავს, შემდეგ გამოუწირავთ; მამია დადიან-გურიელმა მისი შეწირულება განუახლა ბიკვინტას ([1689-1714 წწ.] 1448-2151).

თხზვანას შვილი ბერია - დონელი, წილად ხვდა ქაიხოსრო [ციციშვილს] ([1664-1673 წწ.] 1448-5042).

თულიშვილი გოჩია - მისი კერძი მამული ლუარსაბ მეფემ შესწირა რუისის საყდარს ([1534-1558 წწ.] Qd-345).

თულარჩი - ჰყავს შვილები: ბარათა, ზაზურა. [ალექსანდრე] მეფემ მას უწყალობა დაღანიძისეული სასახლე, მახარა და ზაქურა მუჯირები, ქვაოციხეში სეხნია და ჰაბუნა ცხოვრებადებები მამულებით (1646 წ. Qd-8932).

თულარჩი - ოტიას ყმა, ერთი კომლი, შეტანილია [ალავერდის ტაძრის] კომლების ნუსხაში (XYII ს. Ad-848).

თუთა - დედა ვაჟილა ვახთავიანისა, იხ.

თუთა - გურიელის ასულე, თანამეცხედრე ლევან-მუხრანის ბატონიშვილისა, იხ. ლევან ბატონიშვილმა იგი დაკრძალა სვეტიცხოველში აშენებულ „სამაროვანში“. დააწესა მის სახელზე წირვა-აღაპი ([1678-1700 წწ.] Ad-30).

თუთბერაძე ფოცია - ფერასთს მცხოვრები, ემართა ქუთაისის საყდარის ბეგარა: ერთი ურემი ღობი, ერთი ქათამი, ერთი საბელი (1558 წ. H-626).

თუთი - თამეშდები გიორგი აბლანის მიერ პატრონ იონასა და იონა - შელთათვის მიცემული ყმობის დაწერილისა (XY ს. დასაწყ. სსძ. II. N 16).

თუთშიძეები - ციციშვილთა აზნაურთა შვილები. შაჰნავაზი შუპ-პირდა იმერეთში გადახვეწილ ციცი ციციშვილს, რომ თუცი ციცი ქართლში დაბრუნდებოდა, სხვა ყმა-მამულთან ერთად თუთშიძეებსაც დაუბრუნებდა ([1658-1663 წწ.] 1449-328).

თუთუბერაძე - ქუთაისის მცხოვრები, ერთი კომლი, ქუთაისის საყდრის სადეკანოზო ყმა (1558 წ. H-626).

თუთუნას შვილი დათუნა - მონღე ფასუას მიერ გიორგი შერ მანანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. გსიემ N1992).

თუთუნას შვილი ზურაბა - მონღე შაატა ჯავახიშვილის მიერ როსტომ ხითარას შვილისათვის მიცემული ვაღის დაფარვის წიგნისა (XYII ს. I ნახ. 1450-53/112).

თუთუნას შვილი (ვარ. თუთუნაშვილი) სანასარა - გორში მცხოვრები, ამილახერის ყმა, საამილახეროს დავითის მიხედვით, ევალეზბოდა ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032); მონღე ბეჰანის მიერ თავისი ძმისწულის, მამასახლის ალიბეგისათვის მიცემული ყმობის ნასყიდობის წიგნისა (1647 წ. XII. 1. 1448-273).

თუთუშიძე - ციცი [ციციშვილისა] და მამუკა მალრადეს შორის სამამულე დავის განჩინების წიგნის თანახმად, მისგან შენაძენი მიწა ყრცისოს უეგში

დარჩა მამუქას (XYII ს. ბოლო Hh-821).

თუთუზიძე ოთარა - ყრისისხევში 3 ყ ა ე დ ა ო რი კომლი ყ მ ა. აღნიშნულია [ციციშვილების] სადაო ყმა-მამულის ნუსხაში ((1658-1675 წწ.) Hh - 14534).

თულაისძე ვახტანგ - მ ე თ ე მ ე ა ზ ნ ა უ რ ი, ზ ა რ დ ა ხ ნ ი ს უ ხ უ - უ ე ს ი, დავით ნარინმა მ ა ს ლუერკისა და შორაპნის სანაუკლოდ უწყალობა რაქაში სოფელი პიპილეთი, წმინდა გიორგის ეკლესია მისი შესავალი სოფ - ლით - ე ა შ ქ ე თ ი, ა გ რ ე თ ე ვ - სოფელი ირი (1287/1288 წ. Hh-1331).

თულასძე|თულაძე

თულაძე დემეტრე - ქლაგვიანის ა ზ ნ ა უ რ ი შ. ე ი ლ ი, სანადიროში მ ა ს შემოკვლშია ნანიი. გერგუხელანი, აღნიშნულია ბაგრატ მეფის მიერ ივანე თუ - ლასისათვის ბოძებულ სასისხლო სიგელში (XY ს. Sd-796 სას.).

თულასძე ივანე - 3 ყ ა ე ს [დ მ ა] მიქაელ. ბაგრატ მეფემ გაუჩინა სისხ - ლის ფასი - 120 000 ძველი კირმანელი თეთრი იმ ეამს, როცა ქლაგვიანის აზ - ნაურიშვილს, დემეტრე თულაძეს სანადიროში ნანიი. გერგუხელიანი შემოაკვ - და (XY ს. Sd-796 სას.).

თულასძე მიქაელ - [დ მ ა] ივანე თულასძისა, იხ.

თულაშვილები - მ ა თ დაუქერიათ მანუჩარ მეითრის ნაქონი. გლეხები ღვე - ეში დაზრბოში. - ეენახი (1696 წ. Sd-564).

თულაშვილი ამირან - ძ მ ა გიორგი თულაშვილისა, იხ.

თულაშვილი ბაკა - 3 ყ ა ე ს შ. ე ი ლ ე ბ ი: ბეჟან, ხუცია. ცვიმონ მეფემ მ ა ს უწყალობა სომხითში მოურავის ნაქონი სოფელი ბერდიკი (1630 წ. YIII. 2. 1448-5101).

თულაშვილი ბახუტა - 1641-1665 წწ. შ. ე ი ლ ი ბეჟან თულაშვილისა, იხ. 3 ყ ა ე ს ძ მ ე ბ ი: ოთარ თულაშვილი, იხ., ზუბიტა (1665 წ. 1450-48/111). კა - ხეთში გაქვეულ თავის ყმებს, პაპუნა და გოგიტა იასონასშვილებს თავი დაახს - ნეენა. გამოართვა ოცი მარჩილი თეთრი და [ა]ვეჯი (1665 წ. IY. 1450-48/111).

თულაშვილი ბეჟან - 1630-1642 წწ. ა ზ ნ ა უ რ ი შ. ე ი ლ ი, მ ე ღ ვ ი - ნ ე თ უ ხ უ უ ე ს ი (1641, 1642 წწ. Qd: 1672, 1698). 3 ყ ა ე ს მ ა მ ა ბაკა თულაშვილი, იხ., ძ მ ა რამაზ (1641, 1642 წწ. Qd: 1672, 1677, 1698), ბ ი ძ ა - შ. ე ი ლ ი ლოლენჯი (1641 წ. Qd-1677). შ. ე ი ლ ე ბ ი: ოთარ, ბახუტა (1641- -1655 წწ. Qd-1677, 1698, 1678). შიოშ (1655 წ. Qd-1678), ქაიხოსრო|ხოსრო, პაპუნა|პაპუნა (1641-1642 წწ. Qd: 1677, 1698); როსტომ მეფემ მ ა ს განუ - ახლა წყალობა მ ი ს ი ბიძაშვილის, ლოლენჯის ყმა-მამულისა. 'ლოლენჯის ბე - ეანის სახლის მიმართ მრავალი შეკოლება მიუძღოდა, სისხლი ეღო. ჯერ კო - დევ სვიმონ მეფეს მიუცია ბეჟანისა და რამაზისათვის ლოლენჯის კუთვნილი ყმა-მამული. ლოლენჯის როსტომ მეფესთან შუამავლები მიუგზავნია, რის შე - დეგადაც ბეჟან და რამაზ თულაშვილებმა ლოლენჯის (სანამ იგი ცოცხალი იქ - ნებოდა), დაუთმეს ღვეეში წატურაშვილი შერმაზანა მამულით, ცაკიაშვილი ნინია მამულით, სულიტაშვილი მამულით; ზრბითს - დათუნა ბოქაულის სახლი მამულით; აწყუფის - ქერიანშვილი მამულით (1641 წ. YIII. 24. Qd-1677). როს - ტომ მეფემ გაუთარხნა აგრეთვე - ზრბითში გლეხები (1641 წ. YIII. 10. Qd - -1672); ბ ე ჟ ა ნ ს განაყოფებთ ეცილებოდნენ აკოფშაშვილებზე, ამიტომ მეფე როსტომს, აკოფშაშვილები, ლამბუა და სიმუა, განაყოფებისათვის მიუ -

ცია „სამართლამდ“. შემდგომში დაუდგენია, რომ ეს ყმები ამოვიარდნილი ბა-
რათაშვილის ნაქონნი ყოფილან და საჯილდაოდ ჰქონია ნაბოძები ბ ე ე ა ნ ს
სვიმონ და ლუარსაბ მეფეების მიერ. როსტომმა აკოფშაშვილებს წყალობა
ბ ე ე ა ნ ს განუახლა (1642 წ. Qd—1698); როსტომ მეფის მიერ ოთარ თულა-
შვილისათვის ბოძებულ წყალობის წიგნში აღნიშნულია, რომ მეფეს მ ი ს ი
შვილებსათვის უწყალობებია ამოვიარდნილი დოღენჯი [თულაშვილის] მამულე-
ბი ზრბითსა და აწუფისში (1655 წ. X.2. Qd—1678).

თულაშვილი ბეჟან — 1690—1699 წწ. მ ო წ მ ე: თაყა ბარათაშვილის მიერ
შიომ ლარაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. YII .
1450—10/136), შერმაზან ხურდაყულიშვილის მიერ პაპუა ორბელიშვილისათვის
მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. II. 1450—20/28).

თულაშვილი ბიძინა — ჰ ყ ა ე ს ძ მ ა ხუცია, თეიმურაზ მეფემ მ ა ს .გა-
ნუახლა სოფელ ბერაკის წყალობა ბოლნისის ხევში (1630 წ. I.X.14.1450—51/
41).

თულაშვილი ვივი — ძ მ ა ნავროზა თულაშვილისა, იხ.

თულაშვილი გიორგი — ჰ ყ ა ე ს ძ მ ა ამირან. სვიმონ მეფემ უწყალობა
სოფლები: ზრბითი, აწუფი, ლევეი (1581 წ. Qd—1674).

თულაშვილი გოსტან — მ ო წ მ ე შაქ[ყუ]ბად [ბარათაშვილის] მიერ ჭავთარ
[ბარათაშვილისათვის] მიცემული გაუყრელბის პირობის წიგნისა ([1493—1523 წწ.]
1450—12/115)

თულაშვილი დათუნა — დ ა მ წ ე რ ი ნადირა ჯავახიშვილის მიერ გიორგი
ლარაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა ([1689—1700 წწ.] 1450—
—10/124).

თულაშვილი დოღენჯი — სვიმონ მეფემ მ ა ს უწყალობა სოფლები: ზრბი-
თი, აწუფისი, ლევეი (1570 წ. YII.2. Qd—1673).

თულაშვილი დოღენჯი — ჰქონია მტრობა თავისი ბიძაშვილის, ბეჟანის სახლ-
თან. დ ო ლ ე ნ ჯ ი ს ემართა ბეჟანის სახლის სისხლი. სვიმონ მეფეს მ ი ს ი
ყმა-მამული მიუცია ბეჟანისათვის. შემდგომში დოღენჯის შუამავლები მიუგზა-
ვნიან როსტომ მეფესთან, წყალობა უთხოვია. ბეჟან თულაშვილმა მ ა ს დაუთმო
სიციცხლეში სარგებლობის უფლებით ლევეში წაბურაშვილი შერმაზანა მამუ-
ლით, ცაკიაშვილი ნინია მამულით, სულიტაშვილი მამულით; ზრბითში — დათუ-
ნა ბოქაულის სახლი მამულით; აწუფისს — ქერიაშვილი მამულით (1641 წ. YIII.
24. Qd—1677); მ ი ს ი ნაქონი მამული ლევეში, ზრბითში ერთი კომლი ბოქაუ-
ლი, აწუფისში ქურიაშვილის საკომლო და გამოჩინებულში ვენახი როსტომ მე-
ფემ უწყალობა ოთარ თულაშვილს (1655 წ. X. Qd—1678).

თულაშვილი დონდარა — 1669—1673 წწ. მ ო წ მ ე: თაყა ასანბეგისშვილის
მიერ პაატა გერმანოზისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა
(1669 წ. YI.20. Hd—1880), ნინიკა ყაიზიშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილი-
სათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1670 წ. II.20. Sd—48), თამაზ
ქიმაროზისშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემულ მამულის ნას-
ყიდობის წიგნისა (1671 წ. 1450—25/95), ბასილა სულხანაშვილის მიერ ზურაბ
თუმანიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1673 წ. Ad —
—2246).

თულაშვილი ვახტანგ — სვიმონ მეფემ მას უწყალობა ბოსტოლანა თადა-
ულის მამული: ბეკრეთი, ღორისთავი, ნასოფლარი ვერხუნალა, კარალი (1595 წ.
II.18. 1450—51/48).

[თულაშვილი] ვახტანგ — შვილი ოსიყმე თულაშვილისა, იხ.

თულაშვილი ზუბიტა — ძმა ბახუტა თულაშვილისა, იხ.

თულაშვილი ზურაბ — 1680—1699 წწ. მოწმე: დათუნა დედანისშვილის
მიერ აშოთან [მუხრანის ბატონისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგ-
ნისა (1680 წ. 1461—3/130), დიასამ დიასამიძის მიერ ზურაბ ლარაძისათვის მი-
ცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. III.15.1449—785), ზაზა
საგინაშვილის მიერ მანგლელ ნიკოლოზ გოსტაშაბიშვილისათვის მიცემული ყმის
ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. Hd—2250).

თულაშვილი ივრამ — მოწმე თაყა ბარათაშვილის მიერ შიოშ ლარაძი-
სათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. VII.1450—10/136).

თულაშვილი ნავროზ — ჰყავს ძმა გივი, მასთან ერთად მოწმე თაყა
ბარათაშვილის მიერ შიოშ ლარაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდო-
ბის წიგნისა (1690 წ. VII. 1450—10/136).

თულაშვილი ნავროზა — მონაწილეობა მიიღო ლევერ ჩიკვილაცესა და შალ-
ვა შერაზადიშვილს შორის სასისხლო დავის გარჩევაში (1484—1510 წწ.) კმ.
N 647).

თულაშვილი ოთარ — 1641—1687 წწ. მღვდელთუხუცესი (1681—
1687 წწ. 1450—1/101, 1449—785). ჰყავს მამა თულაშვილი ბეჟან, იხ.,
ძმები: ბახუტა, შიოშ (1655 წ. Qd—1678). გაყრია თავის ბიძას, გასამყრე-
ლოდ როსტომ მეფეს აუღია ოთარის ამოვარდნილი განაყოფის, დოღენ-
ჯის მამულიდან: ზრბთს— ერთი კომლი ბოქოული, აწუფისს— ქურიაშვილის სა-
კომლო, გამორჩინებულს— მისი (დოღენჯის) წილი ვენახი. ეს ყმა-მამული როსტომ
მეფემ დღებრუნა ოთარს (1655 წ. X.2. Qd—1678); მოწმე: გივი ამილა-
ხორის მიერ ქალაქის მოურავ მანუჩარისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგ-
ნისა (1646 წ. Hd—14911), შიოშ ბარათაშვილის მიერ დოღმაზა შანშიაშვილისა-
თვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1670 წ. Hd—2296), ბასილა სულხანა-
შვილის მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგ-
ნისა (1673 წ. Ad—2246), ბეჟან სააკაძის მიერ, როსტომა ყორღანაშვილისათვის
მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. VI.17.1450—1/101), დიასამ დი-
ასამიძის მიერ ზურაბ ლარაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა
(1687 წ. III.15. 1449—785).

თულაშვილი ოსიყმე — აზნაური შვილი, ჰყავს შვილები:
ვახტანგ, სპანდარ (XYII—XYIII სს. მიჯნა. 1448—5129). იყიდა ზურაბ
ღონდარაშვილისაგან გარსუაშვილის ნასახლარის ნახევარი (XYII—XYIII სს.
მიჯნა. VI.7. 1448—5129); მოწმე: ზაქუმბეგ [ზაქუმისშვილის] მიერ ღურ-
მიშხან [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ.
IV.15. 1450—9/122), ავთანდილ შეითრისშვილის მიერ ავთანდილ თარხნიშვი-
ლისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. V.5. Sd—25 ა),
შერაზან ხურდაყულიშვილის მიერ პაპუა ორბელიშვილისათვის მიცემული მამ-
ულის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. 1450—20/28).

თულაშვილი პაპუა – 1641–1667 წწ. შვილი ბეჟან თულაშვილისა, იხ., მონუმენტი დიასამ დიასამიძის მიერ ზურაბ ლარაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1667 წ. 1.20. 1450–10/132).

თულაშვილი რამაზ – მემარბათუხუცესი, ძმა ბეჟან თულაშვილისა, იხ.

თულაშვილი სვიმონ – მონუმენტი ზურაბ დონდარაშვილის მიერ ოსიყმე [თულაშვილისათვის] მიცემული ნასახლარის ნასყიდობის წიგნისა (XYII – XYIII სს. მიჯნა. YI.17. 1448–5129).

[თულაშვილი] სპანდარ – შვილი ოსიყმე [თულაშვილისა], იხ.

თულაშვილი ქაიხოსრო (ვარ. ქაიხოსროფ, ხოსრო) – შვილი ბეჟან თულაშვილისა, იხ., [ძმისწული] ხუცია თულაშვილისა, იხ.

თულაშვილი შიომ – 1655–1669 წწ. შვილი ბეჟან თულაშვილისა, იხ. ძმა ოთარ თულაშვილისა, იხ., მონუმენტი თაყა ასანბეგისშვილის მიერ პაატა გერმანოზისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. YI.20. Hd – 1880).

თულაშვილი ხუცია – 1630–1656 წწ. ჰყავს: მამა ბაკა თულაშვილი, იხ., ძმა ბიძინა თულაშვილი, იხ., [ძმისწული] ქაიხოსრო (1656 წ. 1450–1/102); გამრიგე გულარებელთა და ღირსთაველთა შორის სასაზღვრო დავისა (1653 წ. YII.10. Hd – 14671), ზურაბ ბარათაშვილის მიერ გურგენ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1656 წ. I.1. 1450–1/102).

თულთულაშვილი – მისი სახლი ესაზღვრებოდა თულუათა გულუაშვილ ქასანას მიერ პეტროზასათვის მიყიდულ ბაღრას (1637 წ. YI.22. 1448–1713).

თულაშვილი ივანე – ერისთავ მირიან კარელისძეს უღალატა გიორგი კახაბერიძემ. გიორგი და ახსარათან შერაზანიშვილები დახმარებთან ერისთავს. შეტაკებისას მოუკლათ ივანე თულიაშვილი ([1484–1510 წწ.] ქმ. N 1024).

თულთური მამუკა – მონუმენტი აბრამ ბიბიაშვილის მიერ დავით ჯავახიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1694 წ. YI.12. 1450–46/294).

თულუათა გულუასშვილი ყუზანა – ძმა თულუათა გულუასშვილ ქასანასი, იხ.

თულუათა გულუასშვილი ქასანა – ჰყავს ძმა ყუზანა, ბიძაშვილი ორბელ. მისი და პეტროზას ბაღრა ჩითახანთ სახლამდე, ასლამაზას სახლისაკენ მიმავალ შარამდე და თულთულაშვილის მხარეს, თავისივე სახლის წინ (1637 წ. YI.22. 1448–1713).

[თულუათა] ორბელ – ბიძაშვილი თულუათა გულუასშვილ ქასანასი, იხ.

თულუხაშა – ჰყავს [სახლოცაცი] არაქელა, ზაქარია კათალიკოსმა „დაანება“ მას წითლისშვილისაგან ნასყიდ მამული და შუაზე გაუყო პაპუაჩა ძნელაშვილთან საღაო სახნავი მიწა (1627 წ. 1448–2045).

თუმან – ძმა აღიბეგისა, იხ.

თუმან – მონუმენტი პაპუნა [გოსტაშაბიშვილის] მიერ ოქროპირისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1665 წ. Hd – 9447).

თუმანა – სიონს მცხოვრები, გომფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრის

შედგად ი გ ი ერგო ჩონის ([1527- 1558წწ. | Qd-605).

თუმანა - აკაურთელი, მ ო წ მ ე დავით დიარაშვილის მიერ ომან იანდარაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1552 წ. YIII. 15. 1448-1539).

თუმანა - [შ ვ ი ლ ი] წოვანშასი, იხ.

თუმანა - ოღრეთელი, მ ა ს, ასატურას და არაზას ქქონდათ სამამულე დავა აღიხანა [იაგულაშვილთან], დავის გარიგების შედეგად მამული დარჩა აღიხანას ([1634-1675 წწ.] 1450-9/109).

თუმანა - მ ო წ მ ე პაპუნა ბარათაშვილის მიერ შერაბ ყორანაშვილისათვის მიცემული ნასოფლარის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. III. 15. Hd-1357).

თუმანა - დერბუკელი, მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა წატურაანთ პაპინას-შვილების მიერ ასატურ ბეჟანისშვილისათვის მიყიდულ მიწას (1675 წ. YII. 1450-49/118).

თუმანა - მ ო წ მ ე ბეჟანა რაგვიშვილის მიერ სოღალა ხ[ა]ტრისაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. Y. 30. 1449-1851).

თუმანა - მ ო წ მ ე იოსებ თბილელის მიერ ბედუასშვილისათვის მიცემული ქულებათის წყალობის წიგნისა ([1661-1688 წწ.] 1449-1815).

თუმანაშვილი ბერი - ყურს მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვრის დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა მშვიდით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

თუმანბეგასშვილი სადათიერ - მ ო წ მ ე ნიკოლოზ პალატისშვილის მიერ გოგირა არდაშერასშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1477 წ. YII. 4. Qd-9814).

თუმანიშვილები | თუმანიანთ

თუმანიშვილები - მ ი უ ს ა კ უ თ რ ე ბ ი ა თ ადენში მცხოვრები სვეტიცხოვლის ყმები - თბილელაშვილები, რომლებიც დედოფალმა ნესტანდარეჯანმა კელაე სვეტიცხოველს დაუბრუნა (1574 წ. YI. 6. ქრ. II. 415).

თუმანიანთ - მ ა თ ი ნაზვრევი ქვემო წალკოეში ელიზბარა მანთაშაშვილმა მიიპყიდა აკოფასა და ამირას (1631 წ. YI. 24. 1450-45/135).

თუმანიშვილები - მ ა თ ი ყმები ზერტელებსა და ეუარხითს შორის სამამულე დავის გარიგვის დროს ზერტელთა მხარეს ყოფილან (1639 წ. Qd-1387-ა).

თუმანიანთ - შედიოლენენ ამილახვრის სადროშოში ([1606-1648 წწ.] Ad-2124).

თუმანიანთ - მ ა თ ი გორელი ყმის, ბარილესას დერეფანი ესაზღვრებოდა როსტომ მეფის მიერ გიორგი გორგიჯანაშვილისათვის გაკულილ მიწას (1653 წ. 1449-1873).

თუმანიანთ - ანდუყაფარ [ამილახვრის] ბრძანებაში თავისი აზნაურიშვილების, მსახურებისა და გლეხების მიმართ აღნიშნულია, რომ მათ და თ უ მ ა ნ ი ა ნ თ შორის სადაო საქმეებს თვითონ გააჩვენდა ([1675-1703 წწ.] Hd-2266).

თუმანიშვილები - შ ე უ ს ყ დ ი ა თ სოფელ სვედნეთში ქვათახევის მონასტრის კუთვნილი მიწები, რომლებიც შემდეგ ქვათახევის წინამძღვრის და შატბერაშვილების სამამულე დავის დროს უკან დასაბრუნებელი გაუხდათ (1700 წ. 1449-1869).

თუმანიშვილი | თუმანის შვილი შტრ. ნასრიას შვილი

თუმანიშვილი – ამირჯიბ ქუცნა [ვაბელიძის] მიერ უღუმბის ღმრთისმშობლის მონასტრისათვის მიცემულ შეწირულების წიგნში აღნიშნულია, რომ ქუცნას კუკაძისაგან ნასყიდ ახალდაბის სანაკეოდ სალულაშენი მიუღია. ახალდაბა, როგორც ძველ მუჰატრონეს, თ უ მ ა ნ ი შ ვ ი ლ ს მისცეს ([1412–1434 წწ.] ქრ. II. 211).

თუმანიშვილი – დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე ავთანდილ მინიაშვილის მიერ ფილასონ ქერდევანიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1569 წ. 1450–47/12).

თუმანიშვილი – მ ი ს მიერ ავბებული საყდარი ადრე ატენელი სომხების ყოფილა, იგი ქრისტეფორე კათალიკოსმა ისევ თუმანიშვილებს დაუბრუნა ([1638–1660 წწ.] 1450–46/178).

თუმანიშვილი – ერეკლე მეფის მ დ ი ვ ა ნ - მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი, დ ა მ წ ე რ ი ერეკლე მეფის მიერ კვესია ყორღანაშვილისათვის მიცემული გლეხების თარხნობის წიგნისა (1691 წ. 1450–19/28).

თუმანიშვილი – მ ო წ მ ე პაპუა საგინაშვილის მიერ ასლან ორბელიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. 1450–15/79).

თუმანიშვილი – სამეფო კარის მ დ ი ვ ა ნ - მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი, დ ა მ წ ე რ ი ზაალ და უთრუთ [ციციშვილების] სამამულე დავის. გადაწყვეტილების წიგნისა (1700 წ. Hl–13839).

თუმანიშვილი – მ ი ს ი სახლის ქვემოთ მდებარე ადგილი შიოტა დათინაშვილმა მიჰყიდა ყორხმაზა ყორღანაშვილს (XYII ს. II ნახ. 1450–19/25).

თუმანიშვილი – მ ი ს ნიგოზს ესაზღვრებოდა შაიკა შიხაშვილის მიერ ყორხმაზ ყორღანაშვილისათვის მიყიდული მიწა (XYII–XYIII სს. მიჯნა. 1450–4/254).

თუმანიშვილი აბდულა – 1660–1664 წწ. ჰ ყ ა ვ ს: მ ა მ ა ხოსიტა თუმანიშვილი, იხ., ძ მ ა ესტატე, შ ვ ი ლ ი ბეიან (1664 წ. Hl–11032, XYII ს. ბოლო. 1450–3/112), გ ა ნ ა ყ ო ფ ე ბ ი: მანუჩარ, ზურაბ, სულხან, ქიშვიარ, ყალანდარ, გიორგი (XYII ს. ბოლო. 1450–3/112), ჯ ი მ შ ი ტ ა (1664 წ. Hl–11031, XYII ს. ბოლო. 1450–3/112), მ ი ჰ ყ ი დ ა: ჯ ი მ შ ი ტ ა [თუმანიშვილს] ვალის საფასურად რეხაში მამულას ნაქონი ვენახი, სახლი და კალო; გოჩიას ვენახის უკან – ნავენახევი საწნახლით და ზემო საყდართან – პატარა ნაფუძარი (1664 წ. YI. 12. Hl–11032), მანუჩარ თუმანიშვილს – აკოფაშვილის მიწის მოსაზღვრე თავისი მკვიდრი მამული (XYII ს. ბოლო. 1450–3/112).

თუმანიშვილი ავთანდილ – 1679–1687 წწ. მ ო წ მ ე: პაპუნა შალიკაშვილის მიერ ოთია გოგიბდაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. YII. 22. 1450–1/9), ბ ა ი ნ დ უ რ ელიარაშვილის მიერ ფარსელ არღუთაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. XI. 26. 1450–28/8), ღუშია ელიარაშვილის მიერ სოიბათიასაულ ბაინდურ გოგიბაშვილ – პაპიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. YI. 1. 1450–6/13).

თუმანიშვილი ბაინდურ – შ ვ ი ლ ი ნასრ თუმანიშვილისა, იხ.

თუმანიშვილი (ვარ. თუმანის შვილი) ბაინდურ – 1626–1678 წწ. ჰ ყ ა ვ ს:

მ ა მ ა თაყა თუმანიშვილი, იხ., ბ ი ძ ა ბირთველ თუმანიშვილი, იხ., [ძ მ ე ბ ი]: პაპუა, გონჯინა, ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ე ბ ი: ზურაბ, სულხან, ქიშეარ, ყალანდარ (1669 წ. Hd-2029), ყ მ ე ბ ი: როსტომა და ავთანდილ წატურაშვილები (1669 წ. Hd-2029), [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] გიორგი თუმანიშვილი, იხ., მ ა ს უწყალობა გივი ამილახორმა წისკილი და რუ (1669 წ. II.2. Hd-2029); დ ა მ წ ე რ ი: მერაბ და მხახრებელ სულხანაშვილის შორის სამაჟულე დავის განჩინების წიგნისა (1641 წ. Sd-496), მამუკა შატელიშვილის მიერ ქალაქის მელიქ ეინაღა [მირიშანაშვილისათვის] მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1656 წ. 1450-5/115); მ ო წ მ ე პაპუნა ბარათაშვილის მიერ მერაბ ყორღანაშვილისათვის მიცემული ნასოფლარის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. III.15. Hd-1375).

თუმანიშვილი ბაინდურ - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] გივი თუმანიშვილისა, იხ.

თუმანიშვილი ზახტუა - 1657-1699, [1700] წწ. შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი თაყა თუმანიშვილისა, იხ., [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] გიორგი თუმანიშვილისა, იხ.

ი ყ ი დ ა ქვათახევის ყმის, მაზანასაგან, სველეთში თეთრებურად გაყოფილი წისკილის მიწა ([1700 წ.] 1449-1869); დ ა მ წ ე რ ი ზა[ა]ლ, დათუნა, ელიზბარ, ფირან და მანუჩარ თუმანიშვილებს დავის გარიგების წიგნისა (1689 წ. Y.I. Hd-14930); მ ო წ მ ე ბეჟან თუმანიშვილის მიერ თავისი ბიძაშვილის, ყალანდარისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. VII. 8. Sd-43); სომხითის მელიქ ავთანდილის მიერ აღავერდა [იაველაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. Y.10. 1450-9/120), ხოსუა ასლუაშვილის მიერ ნასყიდა დოღმაზაშვილისათვის მიცემული ვენახის გაცემის წიგნისა (1699 წ. IX.27. Hd-10257).

თუმანიშვილი ბეჟან - ძ მ ა პაპია თუმანიშვილისა, იხ.

თუმანიშვილი (ვარ.ნასრიასვილი) ბეჟან (ვარ.ბეჟია) - 1652-1679 წწ. ეახტანგ ბატონიშვილის ძ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი (1657 წ. სს. I. N 420), კ ვ ა ვ ს [ძ მ ა] ზაალ, ბ ი ძ ე ბ ი: სორაზან, პაპია, მანუჩარ (1652 წ. 1450-28/4). მ ა ს განუახლა როსტომ მეფემ თავისი ძმის, ბაგრატის მიერ ადრე ნაბოძები ხ[ა]ნძორიკის წყალობა „ილიკის წულამდე დიაკვანი რომ ასაღლავია, ასლანის წმაკამდის (?), ძველი ღორის გზამდის, ყორაქარი და დამპალს წულამდის“ (1652 წ. 1450-28/4); დ ა მ წ ე რ ი ეახტანგ ბატონიშვილის მიერ ოთარ გერმანოზიშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1657 წწ. სს. I. N 420); დ ა მ წ ე რ ი დ ა მ ო წ მ ე: სველელი იმარაშვილის მიერ ქრისტესისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. Sd-1136), ესტატეს მიერ დარსადანისათვის მიცემული ვენახის გაცელობის წიგნისა (1665 წ. Qd-195), გიორგი შოშიაშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. VII. 6. Sd-59), ხუტეს ქრისტესიას მიერ ზურაბ [თუმანიშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1675 წ. IX. Sd-55), მამუკა ხახანაშვილის მიერ ელიზბარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. I.10.1450-10/161); მ ო წ მ ე: პაატა ბარათაშვილის მიერ შაკყულა იაველაშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის გაცემის წიგნისა (1656 წ. XII. 13. 1450-9/150), ბიძინა სოლალაშვილის მიერ ელიზბარ სოლალაშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. IY. 16. Sd-751), პაპუნას მიერ მდივან ზურაბ [თუმანიშვილისათვის] მიცემული პირობის წიგნისა სამსახურის ვალდებულების შესახებ (1670 წ. IX.24. Hd-2835), არაქელა ალი-

ხანაშვილის მიერ მდივან ზურაბ [თუმანიშვილისათვის] შიკენული პირობის წიგნისა ემობის შესახებ (1679 წ. VII.1. Hd-6300).

თუმანიშვილი ბეჟან— 1647–1697 წწ. მ უ ა ე ს : მ ა მ ა ბირთველ, ბ ი ძ ე ბ ი : თაყა თუმანიშვილი, ი. ხ., მანუჩარ, ჯიშშიტა (1683 წ. Sd-44), ძ მ ა , გიორგი თუმანიშვილი, ი. ხ. (1678 წ. Ad-1016, 1683 წ. Sd-44), ბ ი ძ ა შ ე ი ლ ე ბ ი : ზურაბ (1683 წ. Sd-44, 1684 წ. Sd-38, XYII ს. II ნახ. Hd-5040), სულხან (1683 წ. Sd-44, 1684 წ. Sd-38), ყალანდარ (1683–1697 წწ., Sd: 44, 38, 43, 396), ლიპარიტი|ლიპარ(1683–1697 წწ. Sd: 44, 43, 396), შ ე ი ლ ე ბ ი : ბირთველ (1683–1688 წწ. Sd: 44, 38, 43), ფიჩან თუმანიშვილი, ი. ხ., მანუჩარ (1683–1697 წწ. Sd: 44, 38, 396), ზაზა (1683–1697 წწ. Sd: 44, 43, 396), ბ ი ძ ა შ ე ი ლ ი ს შ ე ი ლ ე ბ ი : გივი, შიომ, მანუჩარ (1683–1697 წწ. Sd: 44, 38, 43, 396), დავით (1683 წ. Sd-44, 1684 წ. Sd-38), [ბ ი ძ ა შ ე ი ლ ი ს შ ე ი ლ ი ს შ ე ი ლ ე ბ ი] დავით, სულხან, ნიკოლოზ, ზურაბ (1697 წ. Sd-396), გ ა ნ ა ყ ო ფ ე ბ ი : ზაალ (1697 წ. Sd-396, XYII ს. II ნახ. Hd-13302), ოთარ, დავით, ფარსია, იესე, ზაქარია, ქიშვარ, დათუნა (1697 წ. Sd-396 მინაწ.). მ ი ჰ ყ ი ღ ა : თავის ბიძაშვილს, მდივან ზურაბს, მისგან აღებული თეთრის ვალში ნაზერეთეო აქვე აღნიშნულია, რომ გიორგი მეფის ი. გ ი თავის ძმასთან, გიორგისთან, გაუყრია (1683 წ. II.17. Sd-44), მასვე — წილში იმ ბალის ნახევარი, რომელიც კილაძის ბაგის ადგილას იყო გაშენებული. დ ა შ წ ე რ ი ა ა მ საბუთისა (1684 წ. Y.7. Sd-38), ყალანდარ თუმანიშვილს— გორში თავისი ყმის, ღვედიშპაშვილის სახლ-კარი, რომელიც ესაზღვრებოდა [ყალანდარის] ყმებს: შანშერაშვილისა და ბერაძის სახლ-კარს (1688 წ. VII.8. Sd-43), ყალანდარ თუმანიშვილს — ზემო რეხაში ბასილ ბაბულაშვილის ნაქონი მამული; ამავე საბუთის მინაწერში აღნიშნულია, რომ თორტიზას ბოლოს, ბაბულაშვილის ორი დღის მიწა, აბდულაშვილის მიწასთან მდებარე, არ მიუყიდა. არც მიქელა ბაბულაშვილი და გიორგიშვილი. ესენი თავისთვის დაუქერია (1697 წ. Sd-396); წ ი ლ შ ი ე რ გ ო : რეხას მცხოვრები ბაბულაშვილი მამულით (XYII ს. II ნახ. Hd-13446), მიწები: ფშანს გაღმა კალისაყენ— ნახევარი; ფშანთა შუა — ნახევარი; „გრძელა“ — ნახევარი; ფშანის პირს— ნახევარი, გარეჯეარის გზაზე— ნახევარი; „სალუქური“ — ნიქოზელიძის მიწის ბოლოს— ნახევარი, „სალუქური მიწა საზენქროთ— ნახევარი; „სალუქურის მიწა— ნახევარი საქვენაქროთ“; ხელთუბნის გზაზე— ნახევარი, ხელთუბნი საყენ— „საზენაქროთ ნახევარი“; თორტიზას ბოლოს, კალისაყენ, პატარა მიწა თათრიშვილის ნაქონი მიწის ბოლოს— ნახევარი და რეხს წყალგაღმა — კალა (XYII ს. II ნახ. Sd-4949), თავის [სახლიკაც] ზაალთან ერთად, გრძელაში — [მიწა] (XYII ს. II ნახ. Hd-13302).

თუმანიშვილი ბეჟან — 1664–1696 წწ. შ ე ი ლ ი აბდულა თუმანიშვილისა, ი. ხ., მ უ ა ე ს : ბ ი ძ ე ბ ი : ესტატე (1677 წ. Hd-9652), სულხან, ყალანდარ (XYII ს. II ნახ. Hd-15040), ქიშვარ|ქიშვარდ (1677 წ. Hd-9652, XYII ს. II ნახ. Hd-15040), [ბ ი ძ ა შ ე ი ლ ე ბ ი] : შაველ (1677 წ. Hd-9652), ქაიხოსრო (1677 წ. Hd-9652, 1696 წ. Ad-974). შ ე ს წ ი რ ა ხელთუბნის მონასტერს იქვე მდებარე მიწა, რომელიც ესაზღვრებოდა გომარეულის, დირუაშვილის, მანველაშვილისა და მარქარაშვილის ევნახებს (1677 წ. XI.20. Hd-9652); უსია— მოვნება მოუვიდა მდივან ზურაბ, სულხან, ქიშვარდ და ყალანდარ თუმანიშვი-

ლებთან. დავით ამირალაშვილის შუამავლობით ისინი შერიგდნენ. ბ ე ე ა ნ ს მათთვის „საუპატრიო“ დაუდგია საყდართან აკოფაშვილის ნაქონი მიწა, მახარებელი თავისი შვილით— უმიწოდ და წილში ნარკები მამამისის გერცხლის იარალი (XVII ს. II ნახ. Hd—15040) | მ ო წ მ ე თავისი. განაყოფის, ქაიხოსრო ესტატეშვილის მიერ მდივან გივი [თუმანიშვილისათვის] მიცემული მამულის ნახსილობის წიგნისა (1696 წ. Ad—974).

[თუმანიშვილი] ბექუთა — [ძ მ ა] მანუჩარ თუმანიშვილისა, იხ., მ ა ს ქმებთან ერთად მრავალი დაუხარჯავს ამილახორისაგან სოფელ ხელთუბნის შექმნისა და გაშენების საქმეზე (1657 წ. Ad—962).

თუმანისშვილი ბირთველ — [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] ქიშვარ თუმანისშვილისა, იხ.

თუმანიშვილი ბირთველ (ვარ. მირველ) — მ დ ი ვ ა ნ თ უ ხ უ ო ე ს ი | მ დ ი ვ ა ნ მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი, დ ა მ წ ე რ ი ლუარსაბ მეფის მიერ იოთამ და ორბელ ბარათაშვილებსათვის მიცემული გავრის წიგნისა ([1537—1538 წწ. | XVII. 16. 1450—11/112]).

თუმანიშვილი ბირთველ (ვარ. ბირთველ) — 1626—1662 წწ. თეიმურაზ, სვიმონ, როსტომ, შაჰნავაზ მეფეების კ ა რ ი ს მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი | მ დ ი ვ ა ნ მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი | მ დ ი ვ ა ნ თ უ ხ უ ო ე ს ი | ხ ხ ე ლ მ წ ი ო ფ ი ს მ დ ი ვ ა ნ ი | მ დ ი ვ ა ნ ი. ჰ ყ ა ე ს: ძ მ ე ბ ი: თაყა თუმანიშვილი, იხ., ჯიმშიტა (1665 წ. Hd: 11945, 14665), მანუჩარ ([1665 წ. ახლო Hd—14665), შ ე ი ლ ი ბეყან [თუმანიშვილი], იხ., ძ მ ი ს წ უ ლ ი ბაინდურ (1661 წ. III. 15. Hd—1375), [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] ელიზბარ თუმანიშვილი, იხ.

როსტომ მეფემ მ ა ს, თაყას და ჯიმშიტას მისცა გავრის წიგნი, რომლის მიხედვითაც, მათ გარჯევარს მცხოვრები მურადას და ძამას მიწები სამად უნდა გაეყოთ (1656 წ. ახლო. Hd—14665), მ ა ს, თაყას და ჯიმშიტას, მურადას და ძამას ორი მიწა სამად უნდა გაეყოთ (1656 წ. Hd—11945): გ ა ა რ ი გ ა: მანუჩარ და პაპუნა ციციშვილებს სასისხლო დაეა (1640 წ. VI. 21. Ad—1030), ფაგავანხოსრო და პაპუნა ბარათაშვილებს სამამულე დაეა (1646 წ. 1450—2/143), დათუნა, თამაზ და ბიძინა სოღალაშვილებს სამამულე დაეა (1646 წ. Sd—744), როსტომ ხითარაშვილსა და [დომენტი] მთავარეპისკოპოსს შორის დაეა ყმების შესახებ (1649 წ. 1450—53/107), საზღვრებზე დაეა ატენელ ზაქარია ამბროსიშვილსა და წედლეგს შორის (1650 წ. Sd—531), გივი და სვიმონ ზედგინიძეებს შორის სასისხლო დაეა (1652 წ. Hd—1805), ბერკას, აფანდლის და მათი, განაყოფის გივი რევიშვილის . სამამულე დაეა (1656 წ. 1450—32/363), ბერკა თურქისტანიშვილისა და დავით სოღალაშვილის სამამულე დაეა (1656 წ. I. 3. Hd—1442 I), ბარათა [ბარათაშვილის] აზნაურიშვილის, მამუკა ბლორძელისა და პარუნ სარქისასშვილის სამამულე დაეა (1656 წ. VI. 28. Hd—14657), აბაშ ბარათაშვილისა და ზურაბ ელიოზისშვილის სამამულე დაეა (1657 წ. Qd—2153), ყაფლან, პატა და პაპუნა ბარათაშვილების სამამულე დაეა ([1646—1658 წწ. | Sd—794), ყაია, ბაადურ და პაპუნა [ციციშვილებს] შორის სამწვეერისულ მამულებზე დაეა ([1633—1658 წწ. | 1448—2316), არეულაშვილებსა და ოსიას შორის სასისხლო დაეა ([1633—1658 წწ. | 1448—2788), პაატა [ჯავახიშვილსა] და როკიკა [შალიკაშვილს] შორის სამამულე დაეა ([1633—1658 წწ. | Sd—795), შუღაერისა და თეთრისოფლის მამულისა და წყლის შესახებ დაეა ([1633—1658 წწ. |

Sd-484), მღვიანბეგ როინ [ჯავახიშვილსა] და მისი.განაყოფის, პაატა [ჯავახიშვილს] შორის სამამულე დაეა ([1638-1658 წწ.] Hd-14691), ამილახორისა და ელიზბარ ქსნის ერისთავის სამამულე დაეა (1659 წ. Hd-2113), კაცია ღიასა-მიძესა და იორამ ოქრომჭედელს შორის დაეა ჩაკიდულში ხოდაბუნის, ნათლის-მკემლის ტყისა და სახუნდრის შესახებ ([1638-1669 წწ.] 1450-31/201); მ ი - ს ი შ უ ა მ დ გ ო მ ლ ო ბ ი თ შ ა ჰ ნ ა ე ა ზ მ ე ფ ე მ რ ო ბ ა მ , გ ა რ ს ე ვ ა ნ , ზ უ რ ა ბ , დაეით მამაცაშვილები შეარიგა პროველთან და დაუბრუნა მათ საეკლესიო ყმობა და ძველი მამულები (1661 წ. XII.5. 1450-46/46); და მ წ ე რ ი : თეიმურაზ მეფის მიერ: პაატა მამაცაშვილისათვის მიცემული გლეხისა და მამულის წყალობის წიგნისა (1626 წ.-1449-1104), გორელი ტერტერებისათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1630 წ. მატ. 252. 1. I), სვიმონ მეფის მიერ: ნასყიდა შეშაბე-რიძისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1630 წ. 1448-5431), ქაიხოსრო ბარათაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1630 წ. 1450-17/132), ბაკა თულაშვილისათვის მიცემული სოფლის წყალობის წიგნისა (1630 წ. VIII.2. 1448-5101), როსტომ მეფის მიერ: ქაიხოსრო შაჩაბლისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის განახლების წიგნისა (1633 წ. Qd-8924), დაეით დავითიშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1633 წ. Sd-601), როინ შალიკაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1633 წ. 1450-35/136), პასანბეგ ბარათაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1633 წ. 1448-3267), ზურაბ ყაფარაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1633 წ. IY.15. 1448-3255), გიორგი ყორღანა - შვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1633 წ. 1450-16/93), მე-ითარ [მანუჩარისათვის] მიცემული მოურაობის სახელის წყალობის წიგნისა (1634 წ. IY.8. 1450-53/84), მოლარეთუხუცეს შიომ [მალალაძისათვის] მიცემული სოფლის წყალობის წიგნისა (1634 წ. Y.22. 1450-15/122), შერაბ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მამულის თარხნობის წიგნისა (1634 წ. YI.27. 1448-3265), ბეჟან ასაშვილისათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1634 წ. 1450-49/92), შერაბ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1635 წ. IX.10. Qd-2432), ნასყიდა არუწაშვილისათვის მიცემული ვენახის წყალობის წიგნისა (1635 წ. Qd-2500), დაეით დავითიშვილისათვის მიცემული ღირბის მოურაობის წყალობის წიგნისა (1635 წ. Sd-602), დომაზა გოგიბაშვილისათვის მიცემული ჯიმშურისა და ნასოფლარ ბაღდადის წყალობის განახლების წიგნისა (1635 წ. Hd-14439), გიორგი სააკაძისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1635 წ. Ad-1010), პაატა გურჯიძისათვის მიცემული ყმების წყალობის განახლების წიგნისა (1635 წ. 1448-81), ქაიხოსრო ავალიშვილისათვის მიცემული სოფელ ბრეთის წყალობის წიგნისა (1636 წ. I. 2. 1448-82), ფარლუხათ გიორგიშვილისათვის მიცემული წყალობის წიგნისა (1636 წ. IX.26. Hd-1558), ზურაბ ყაფარაშვილისათვის მიცემული ნასოფლარის წყალობის განახლების წიგნისა (1636 წ. 1448-3273), როინ ჯავახიშვილისათვის მიცემული ხოჯის ნახევრისა და აბანოს თარხნობის წიგნისა (1636 წ. Hd-14652), მღვიანბეგ ყაფლან ბარათაშვილისათვის მიცემული ზვრის წყალობის წიგნისა (1636 წ. Hd-14476), ყაფიჩ ღონმაზა გოგიბაშვილისათვის მიცემული ყმის წყალობის წი-

გნისა (1636 წ. 1450-8/42), ვახტანგ ბატონიშვილისათვის მიცემული ძისაქცი-
ელისა და თეკენას თარხნობის წიგნისა (1637 წ. Qd-1490), ელიზბარ დაეთის-
შვილისათვის მიცემული სოფლის წყალობის წიგნისა (1637 წ. Ad-1084), ელის-
ბარ სოღალაშვილისათვის მიცემული მონასტრის წყალობის წიგნისა (1637 წ.
1450-28/189), ზაქარია აველისშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალო-
ბის წიგნისა (1637 წ. Hd-14483), იესე ქსნის ერისთავისათვის მიცემული ვაჟ-
რების წყალობის წიგნისა (1637 წ. 1450-24/155), დეკანოზ ათანელისათვის
მიცემული თარხნობის წიგნისა (1637 წ. Hd-1054), ლევან მაჩაბლისათვის მი-
ცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1638 წ. X.11. 1450-26/218), ჭალა-
ქის მოურავ მანუჩარისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1639 წ.
YIII.28.1450-53/81), მის მიერვე გაცემული „იხის კარის“ ბაჟის წიგნისა
(1639 წ. Hd-1559), დეკანოზ [იასე] ზუმბელიძისათვის მიცემული ყმა-მამულის
წყალობის წიგნისა (1639 წ. 1450-31/141), ამოან თუხარლისათვის მიცემული
ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1640 წ. Hd-14436 ბ), პაპუნა თურქისტანი -
შვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნებისა (1640 წ. 1450: 10/
102, 10/117), ტერ-გრიგორასათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1640 წ.
მატ. 252.2), ზურაბ ლარაძისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნი-
სა (1640 წ. Hd-14479), თამაზ ქარსიძისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალო-
ბის წიგნისა (1640 წ. 1448-560), დეკანოზ ათანელისათვის მიცემული სასახ-
ლის წყალობის განახლებების წიგნისა (1641 წ. Hd-1053), ასლამაზასათვის მი-
ცემული სახელოს წყალობის წიგნისა (1641 წ. Qd-6914), ყაფარ [ყაფარაშვი-
ლისათვის] მიცემული ყმა-მამულის წყალობის განახლებების წიგნისა (1641 წ.
1448-3274), გორელ გიორგი გორგიჯანაშვილისათვის მიცემული წისქვილის
წყალობის წიგნისა (1641 წ. 1449-1785), ალიხანა ქიქილაშვილისათვის მიცე-
მული მამულის წყალობის განახლებების წიგნისა (1641 წ. 1449-2262), ჭალაქის
შელიქ ეინაღ მირიმანაშვილისათვის მიცემული ვენახების წყალობის განახლე-
ბის წიგნისა (1641 წ. 1450-6/4), ხოსია ბარათაშვილისათვის მიცემული ყმა-
მამულის წყალობის წიგნისა (1642 წ. Ad-1138), კოსტანტილე დაეთისშვილი-
სათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1642 წ. Sd-603), ბეჟან თუ-
ლაშვილისათვის მიცემული ყმის წყალობის განახლებების წიგნისა (1642 წ. Qd-
-1698), ხოსრო ნარჩიანიშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა
(1642 წ. 1448-269), დავით ფაენელისშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის
წყალობის წიგნისა (1642 წ. 1450-45/175), ფარსადან ბარათაშვილისათვის
მიცემული ყმების წყალობის წიგნისა (1643 წ. II.22. 1448-5597), იოთამ ბა-
რათაშვილისათვის მიცემული სოფელ კრეფის წყალობის წიგნისა (1643 წ. III.
12. 1448-84), თბილელი მთავარბუბისკოპოსის, ელისე საგინაშვილისათვის მიცემუ-
ლი მამულის წყალობის წიგნისა (1643 წ. IY.3.1449-1270), იორამ მოურავიშვი-
ლისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1643 წ. Hd-14478), ოთარ
ტატიშვილისათვის მიცემული თარხნობის წყალობის წიგნისა (1643 წ. Hd-14477),
მოლარეთუხუცეს შიომ ხმელაძისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგ-
ნისა (1643 წ. Hd-1601), ყაფიჩიბაშ დოღმაზ გოგიბაშვილისათვის მიცემული
სოფლის წყალობის წიგნისა (1643 წ. 1450-7/27), უსნობი პირისათვის მიცემუ-

ლო, თერქისტანიშვილისაგან დაბრუნებული. მამულის წყალობის წიგნისა (1644 წ. Hd—4158), გიორგი შამშულიძისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1644 წ. 1448—2317), სვეტიცხოელისათვის მიცემული სოფლის შეწირულების წიგნისა (1645 წ. II.25. 1449—2365), ოთარ [ტატიშვილისათვის] მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1645 წ. Hd—14443), ელიზბარ დაეითი[შვილისათვის] მიცემული სოფლის წყალობის წიგნისა (1645 წ. Sd—604), სვეტიცხოვლისათვის მიცემული აწყურადან ჩამოსული ყმების შეწირულების წიგნისა (1645 წ. 1448—1035), იასონ ღოღინაშვილისათვის მიცემული სოფლის წყალობის წიგნისა (1645 წ. 1450—38/44), იტრიის ეკლესიისათვის მიცემული ჩუმათელეთის შეწირულების წიგნისა (1645 წ. სს. III. N 156), ამუან თუხარლისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1646 წ. Qd—9734) ყარჩილასათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1646 წ. Hd—14604), ასლამაზ ჩაჩიკაშვილისათვის მიცემული გავაზის მოურავუბის წყალობის წიგნისა (1647 წ. 1448—85), ზაქალ წერეთლისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1648 წ. II.10. Sd—1138), დავით აგათოშვილისათვის მიცემული სოფელ ჯანაქანის წყალობის წიგნისა (1648 წ. XI.25. 1448—87), შანშე ჩოლაყაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1648 წ. Hd—14428), ელიზბარ სოლალაშვილისათვის მიცემული მონასტრის წყალობის განახლების წიგნისა (1648 წ. 1448—3134), სეფიულებეგისათვის მიცემული ვენახის წყალობის წიგნისა (1648 წ. 1450—4/177), გურგენ ვარაყანიძისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1648 წ. 1450—13/233), კარის მკერველ პაპუნა სულხანაშვილისათვის მიცემული მიწის წყალობის წიგნისა (1648 წ. Sd—31), ხახელის ღმრთისმშობლის ეკლესიისათვის მიცემული ბაჟის და დამლის შეწირულების წიგნისა (1648 წ. 1448—1204), ყაფარა ყაფარაშვილისათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1649 წ. IX.10. 1450—49/41), ბაზიერთუხუეს ბაირამყელისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1649 წ. 1450—53/88), ბარათა ბარათაშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1649 წ. 1450—12/99), გიორგი (ალქალამანიძე) —სათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1649 წ. 1450—37/47), თბილისის სიონის ღმრთისმშობლისათვის მიცემული ქარევისლის სარგოდან წილის შეწირულების წიგნისა (1650 წ. IY.15. 1448—5006), ჯვარის მამისათვის მიცემული სოფლის თარხნობის წიგნისა (1650 წ. IY. 1450—51/192), ზაქარია ამბროსიშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1650 წ. Sd—531), ზაალ ზუმბულიძისათვის მიცემული სახელის წყალობის წიგნისა (1650 წ. 1450—31/130), გივი გურამიშვილისათვის მიცემული ბაჟისა და საენდროე გამოსაღების წყალობის წიგნისა (1650 წ. 1450—19/102), ხოსროსათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1650 წ. 1448—268), შანშე ჩოლაყაშვილისათვის მიცემული წყალობის წიგნისა (1650 წ. S—3728. 162 r—v), ასლამაზ ჩაჩიკაშვილისათვის მიცემული მამულეების წყალობის განახლების წიგნისა (1650 წ. 1450—18/125), გიორგი ბარათაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის განახლების წიგნისა (1651 წ. III.21.1450—26/266), ელიზბარ სოლალაშვილისათვის მიცემული თარხნობის განახლების წიგნისა (1651 წ. VII.22.Sd—745), ავალ ავალშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1651 წ. Hd—14685),

ფარეშთუხუცეს ჯაატა ჯავახიშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1651 წ. Hd-14426), ზაქარია რუსთველისათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1651 წ. Ad-597), ზაქარია ნინოწმინდელისათვის მიცემული „საყდრის ყმის“ თარხნობის წიგნისა (1651 წ. 1449-1781), ქაიხოსრო და რამაზ [ზუმბულაძეების] გაყრის წიგნისა (1651 წ. 1450-31/102), დემეტრე ენდრონიკაშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1651 წ. 1461-13/18), [მღვიმევის] წინამძღვარ მელქისედეკ ყანაელისათვის მიცემული სხალტბისა და ნასტაგისის თარხნობის წიგნისა ((1642-1651 წწ.) შშმისმ1-2), ყაფიჩ პაპია შანშიაშვილისათვის მიცემული მამულის დამტკიცების წიგნისა (1652 წ. 1450-6/33), უცნობი პირისათვის მიცემული წყალობის წიგნისა (1652 წ. 1450-1/5), თამაზ ბარათაშვილისათვის მიცემული ენახის წყალობის წიგნისა (1652 წ. 1450-33/69), ბუენ ნასრიაშვილისათვის მიცემული წყალობის განახლების წიგნისა (1652 წ. 1450-28/4), მკერვალ ჯაბუნა სულხანაშვილისათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1652 წ. 1.9. Ad-1767. ე.9რ.); სალაროს მუშრებ ფორალისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1652 წ. Qd-1972), პაპუნა არეშიშვილისათვის მიცემული ნაოხარის წყალობის წიგნისა (1652 წ. Sd-20), სვეტიცხოვლისათვის მიცემული სოფელ ქორდის შეწირულების წიგნისა (1652 წ. 1449-2074), გორელი გიორგი გორგიჯანაშვილისათვის მიცემული წისქვილის წყალობის წიგნისა (1653 წ. 11.4. 1449-1872), როინ ჯავახიშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1653 წ. Ad-951), ყულ ყარჩღასათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1653 წ. Sd-2), სვეტიცხოვლის დეკანოზის შვილიყრამაზ [ზუმბულაძისათვის] მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1653 წ. 1450-31/115), აბელ ბარათაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის განახლების წიგნისა (1653 წ. 1450-15/21), გიორგი გორგიჯანაშვილისათვის მიცემული ადგილის გაცემის წიგნისა (1653 წ. 1449-1873), სურამელი მელღონის, იარალი მეჭვებთშვილისათვის მიცემული მიწის წყალობის წიგნისა (1653 წ. b.ი. Rl. XYIII. N 10), ბიძინა სულაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1654 წ. YII.15. Sd-747), ყაიბულასათვის მიცემული ყმის წყალობის წიგნისა (1654 წ. 1448-547), ოხიყორჩ ელიზბარ სულაშვილისათვის მიცემული სასახლის წყალობის წიგნისა (1654 წ. Sd-22), ლუარსაბ მაყაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1654 წ. Hd-14684), [ბოდბის] წმინდა ნინოსათვის მიცემული ეკლესიის მამულებში მოხალაზე თათრებისა და ლეკების ცხვრის ფარებზე დაღებული გადასახადის შეწირულებების წიგნისა (1654 წ. AKAK I.19), ხოჯა ბეჰბუდასათვის მიცემული ადგილის წყალობის წიგნისა (1654 წ. 1450-22/65), პაპუნა ბარათაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის დამტკიცების წიგნისა (1654 წ. Hd-14670), ყორიასაულ გურგენ ყორღანაშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1654 წ. 1450-1/94), პაპუნა ბარათაშვილისათვის მიცემული ყმების წყალობის წიგნისა (1655 წ. YI.26. Hd-1704), ასლამაზ ჩაჩიკაშვილისათვის მიცემული თარხნობის წყალობის განახლებების წიგნისა (1655 წ. 1450-18/149), ბოდბის წმინდა ნინოსათვის მიცემული შეწირულებების წიგნისა (1655 წ. 1448-1239), სვეტიცხოვლისათვის მიცემული საბალახის შეწირულებების განახლებების წიგნი-

სა (1656 წ. Ad-1737), კიაურთ მოურაე შანშე [ჩოლაყაშვილისათვის] მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1656 წ. Hd-14672), გივი ამილახერისათვის მიცემული სასარდლო სარგოს გარიგების წიგნისა (1656 წ. 1449-285), სამწერელთათვის მიცემული ნასოფლარ ურწაშენის წყალობისა და საზღვრების გარიგების წიგნისა (1656 წ. 1450-10/20), როინ ჯავახიშვილისათვის მიცემული წყალობის წიგნისა (1656 წ. Hd-14677), ელიზბარ სოღალაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1657 წ. Y.13. Hd-1350 ა), ყორღანაშვილებისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1657 წ. YII.24. 1450-20/44), ყაფლან ბარათაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის განახლების წიგნისა (1657 წ. 1450-15/140), მანუჩარ თუშანიშვილისათვის მიცემული სოფელ ტინიხიდის წყალობის წიგნისა (1657 წ. Qd-8966), გიორგი იოთამიშვილ ბარათაშვილისათვის მიცემული წყალობის წიგნისა (1657 წ. IX.12.1450-38/38), გრიგოლ კრაკავერაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1657 წ. 1448-1053), მურვან რუსაშვილისათვის მიცემული წყალობის წიგნისა (1657 წ. 1448-5291), თამაზ წოვანშაშვილისათვის მიცემული ყმების წყალობის განახლების წიგნისა (1658 წ. 1448-2319), პაპუნა ბარათაშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1658 წ. Hd-4153), ყაფლან ბარათაშვილისათვის მიცემული სოფლების განახლების წიგნისა (1658 წ. 1450-15/100), პაპუა მუხბანის ბატონიშვილისათვის მიცემული ალექსანდრე ბატონიშვილის ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა ([1658 წ.] 1461-3/5), ვახტანგ თავაქალაშვილისათვის მიცემული სახლების წყალობის წიგნისა ([1633-1658 წწ.] 1448-83), შაჰნავაზ მეფის მიერ: გორელი ვაჰრის, მირიან ქაშალაშვილისათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1659 წ. III.17. Hd-13064), ქაიხოსრო ჯავახიშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის განახლების წიგნისა (1659 წ. Sd-523), პაპია გოგიბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1659 წ. 1450-5/45), ალიბეგ მირიამანაშვილისათვის მიცემული სოფლების წყალობის განახლების წიგნისა (1660 წ. 1450-6/143), პეროთასათვის მიცემული თარხნობის წყალობის წიგნისა (1661 წ. Ad-2289 ა), ოთარ ბარათაშვილისათვის მიცემული სოფელ კერხუნელას წყალობისა და თარხნობის განახლების წიგნისა (1662 წ. Hd-14692); დ ა მ წ ე რ ი დ ა მ ო წ მ ე: ბახუტა უსუნბეგიშვილის მიერ ქრისტესია სვიმონაშვილისათვის მიცემული ნაენახევისა და ნაფუძრის ნასყიდობის წიგნისა (1632 წ. Sd-28), ხუციას მიერ გურგენ ყორღანაშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1633 წ. Y.6. 1450-1/53), ავგაროზა გოგიბაშვილის მიერ უმეკა ბახჩაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1636 წ. Hd-14888), იოთამ ამილახერის მიერ ამირასლან შარუაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის დამტკიცების წიგნისა (1639 წ. YI.8. 1450-5J/241), გივი ამილახორის მიერ ქალაქის მოურაე მანუჩარისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1646 წ. Hd-14911); დ ა მ წ ე რ ი: გივი და სვიმონ ზევედგინძეების სასისხლო დავის განჩინების წიგნისა (1652 წ. Hd-1805), ოთარ ბარათაშვილსა და დონმაზ გოგიბაშვილს შორის მამულების გაყვლის წიგნისა (1653 წ. Hd-14664), გიორგი ბატონიშვილის მიერ წოვანშასათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა ([1633-1658 წწ.] 1448-5154); მ ო წ მ ე: პაატა აბაშიძის

მეგრე ქალაქის მოურავ მანუჩარისათვის მიცემული უმის ნასყიდობის წიგნისა (1634 წ. III.11. Sd-748), იოვანე აფხაზის მიერ შერაბ ყორღანაშვილისათვის მიცემული უმის ნასყიდობის წიგნისა (1654 წ. III.11. Sd-748), იავანგულაანთ ბაიანდურას მიერ ხოჯა ბექმუთასათვის მიცემული ნაირჯაჯის ნასყიდობის წიგნისა (1658 წ. II.4.1450-22/61), პაპოა სეფოასშვილის მიერ ხოჯა ბექმუდასათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. IY.27. 1450-22/119), პაპუნა ბარათაშვილის მიერ შერაბ ყორღანაშვილისათვის მიცემული ნასოფლარის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. III.15. Hd-1375); ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა: ბაღურ [შაჩაბლის] არზაში მეფისადმი აღნიშნულია, რომ მას ბაღურმა მიართვა ერთი თუმანი და ათი მარჩილი წიგნის დასაწერად ([1660-1676 წწ.] Qd-8670), ბეიან [თუმანიშვილის] მიერ მდინარე ზურაბ [თუმანიშვილისათვის] მიცემულ ნაზერევის ნასყიდობის წიგნში: მას ძმებთან გაყრის დროს მიუღია გორში ნაზერევის ნაწილი. მანუჩარს მისთვის თანაგონი წილიც დაუმთავრა (1683 წ. II.17. Sd-44); მისი ბექელი უზის საბუთს - Sd-795).

თუმანიშვილი (ვარ. თუმანის შვილი) ბირთველ - 1683-1695 წწ. ნაზარალიხანის კარის მდივან-მწიგნობარი (1695 წ. 1450-37/65). შვილი ბეიან თუმანიშვილისა, იხ., დამწერი ნაზარალიხანის მიერ ოთარ ტატეშვილისათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1695 წ. XII.5. 1450-37/65).

თუმანიშვილი (ვარ. თუმანის შვილი, ზუბიაშვილი) გივი - 1664-1700, [1721] წწ. გიორგი მეფისა და ნაზარალიხანის კარის მწიგნობარი | მდივან-მწიგნობარი | მდივანი (1681-1700 წწ.) | ქართლის მდივანი (XVII ს. დამლ. 1450-3/33), წედისის მოურავი (1688 წ. Hd-1999), თურანის მოურავი (1692 წ. Hd-9656-ბ), ძმისწულის შვილი მანუჩარ თუმანიშვილისა, იხ., პეკე: მამა ზურაბ თუმანიშვილი, იხ. (1697, 1699 წწ. Hd: 403, 9343), ბიძები: ყაღანდარ თუმანიშვილი, იხ. (1692 წ. Hd-9656 ბ), XVII ს. 90-ანი წწ. Sd-816), ლიპარიტი ([1681], 1698-[1721] წწ. Hd-14038, Sd-56, Hd-6270, Sd-935), სულხან (1699 წ. Hd-9343), ბიძა - შვილები: შიომშვიტი (1688-1699, [1703] წწ. Hd-1999, Qd: 6918, 9037 რმ, Sd-56, Hd: 9279, 9656 ბ, 9343, 12199, Sd-816), მანუჩარ (1688-1698 წწ. Hd-1999, Qd-6918, Sd-56, Hd: 9279, 9656 ბ, Sd-816), ოთარ თუმანიშვილი, იხ. (1689 წ. Hd-13923), სულხან (1692 წ. Hd-9656 ბ, 1698 წ. Sd-56), ქარიშხა (1698 წ. Sd-56, XVII ს. ბოლო. 1450-3/58), შვილები: დავით, ზურაბ (1696-[1713] წწ. Ad-974, Hd: 13058, 403, Sd-56). [სახლი კაცები]: გიორგი თუმანიშვილი, იხ., ნიკოლოზ, ბინდურ, ჯიმშიტა (1698 წ. Sd-56), გასნაყოფი ქაიხოსრო ესტატეშვილი - [თუმანიშვილი] (1696 წ. Ad-974). მას უწყალობა ნაზარალიხანმა: წედისის მოურავობა (1688 წ. XII.27. Hd-1999), ახალდაბელი ნაზარისა და მისი ძმების კუთვნილი გლეხები ([1688-1703 წწ.] Qd-9037 რმ), ატენში ნაქონი მამულის მაგიერ ატენის ბოლოს - თიკანაანთ უბანი და გაუთარხნა იქ მოსახლე გლეხები (1689 წ. III.30. Qd-6918); იგი და: ავთანდილ შირიშანიძისაგან შამიჩხანს ნასოფლარი კირაკოხანს სოფლამდე, ლურჯვანქის, ბერდიკისა და ჩიტალას საზღვრებამდე (1697 წ. XI.11. Hd-403), მნიშვნაანთ გულნაშვილ მიქელისაგან - სახლ-კარი, რომელიც ესაზღვრებოდა ქანჯულა

ზანთა და იეჭანთა ზურაბას-სახელეს და ასაღწებეთა კაცს (1698 წ. XI. 20. Sd - 56); თავი მიჰყიდა ცოლ-შვილით ბერ კიკაშვილმა, რომელსაც სანაცვლოდ ავლაბარში სახლ-კარი უბოძა ([1696]-1713 წწ. | Hd - 13058); მის ცოლი ბა: თავის ბიძაშვილს, მდივან ოთარ [თუმანიშვილს] სამდივნო საქმეზე ამხანაგობის შესახებ. მათ შუაზე უნდა გაეყოთ: „სამდივნო საწიგნო რუსუმიდან“, თემის ან სხვა საჭონის აღწერის დროს, ქართლში ქრთამად და სარგოდ აღებულნი, თათარზე „გასიგნისას“ და ელის აყრისას მიღებული შემოსავალი; ეს პირობა არ ეხებოდა ბატონის მიერ ნაწყალობეც, სხვა ქვეყანაში სამსახურისათვის და ყმისა და სახელო სოფლიდან მიღებულ შემოსავალს (1686 წ. III. 24. Hd - 13923), სულხანიშვილს, რომლისაგანაც წოდორეთში შეიძინა მამული, რომ არ შეედავებოდა გამყოფელს თავის ბიძაშვილის, თედორე [სულხანიშვილისაგან] ნაყიდ მამულზე (1696 წ. ახლო. Hd - 12199); მას მისცეს პირობა: უდაბნის შესახებ დათუნა დოღენჯიანმა, რომელიც მის ყმას, გარეჯკერელ სოლთანაშვილს, ყმის შვილის მოპარვას სწამებდა (1688 წ. I. 6. Sd - 42), ატოცის წმინდა გიორგის ღეკანოზმა ნათანმა, რომ არ მოუშლიდა ქართველთა მეფისაგან ატოცისათვის შეწირული ნასოფლარის, თერანის მოურავობას. ეს სახელო მას მეფისაგან ჰქონია ნაბოძები (1692 წ. VI. 26. Hd - 9656 ბ), გაბრიელ მანგლელმა, ფარემუზ, ზურაბ და შერმაზან ჯავახიშვილებმა ერთგულების შესახებ ([1686 - 1699 წწ.] Hd - 6270), მისმა ბიძაშვილებმა, მდივანმა შიომშა და მანუჩარ თუმანიშვილებმა კეთილმოყვრობის შესახებ ([1688-1703 წწ.] Hd - 9279), ციცი ციციშვილმა კეთილმოყვრობის შესახებ (XVII ს. დამლევით. Hd - 9279), რამაზ ალექსიძემ - კეთილმოყვრობის შესახებ ([1681-1721 წწ.] Hd - 14038); დამწერი: გიორგი მეფის მიერ: სახლთუხუცეს რევაზ მაღალაძისათვის მიცემული სახელისა და ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1681 წ. XI. 1. 2. 5. 1448 - 2283), ალავერდა იაგულაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1681 წ. 1450-9/104), თავისი დედის, როდამ-ყოფილი ეკატერინესათვის, გაჩენილი სააღაპე წიგნისა (1682 წ. II. 1. 1448-5537), გორელებისათვის მიცემული ულყის თარხნობის წიგნისა (1683 წ. Qd - 1970), მანგლისის ეკლესიისათვის მიცემული ულყის შეწირულების წიგნისა (1683 წ. 1448 - 2336), ზაალგურამიშვილისათვის მიცემული საბალახისა და პირისთავის ამოკვეთის წიგნისა (1684 წ. 1450-19/101), ფარემუხუცეს ერასტი თურქისტანიშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1687 წ. X. 17. 1450-10/106), მანგლისის ღმრთისმშობლის ეკლესიისათვის სააღაპედ მიცემული მამულის შეწირულებისა და თარხნობის წიგნისა (1688 წ. 1449-1826), შერმაზან გლურჯიძისათვის მიცემული ყმა-მამულის შეწირულების წიგნისა (1688 წ. Y. 16. 1448-524), ურბნისის ეკლესიისათვის მიცემული შეწირულების წიგნისა ([1676-1688 წწ.] Ad - 1503/15), გივი ამილახერისათვის მიცემული საამილახეროს სარდლობისა და გორის მოურავობის წყალობის წიგნისა (1692 წ. IX. 10. Hd - 2134), ფარემუზ ჯავახიშვილისათვის მიცემული თარხნობის წყალობის წიგნისა (1692 წ. XII. 5. Hd - 2639), ზალია დაღალაშვილისათვის მიცემული ყმის წყალობის წიგნისა (1693 წ. I. 23. 1450-48/151), ავთანდილ მოურავიშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1693 წ. Hd - 1924), არქიმანდრიტ ნიკოლოზ მაღალაძისათვის მიცემული წყალობის წიგნისა (1694 წ. II. 10. Qd - 8923), გოგი-

ბაშვილ-ვაპიაშვილ ფარემუზისათვის მიცემული ყმების წყალობის წიგნისა (1695 წ. I.1. 1450-6/34), რომაქ ჩოლყაშვილისათვის მიცემული მამულისა და სახელის წყალობის წიგნისა ([1685-1695 წწ.] Hd-2286), იასე გერმანოზიშვილისათვის მიცემული ენახის წყალობის წიგნისა ([1685-1695 წწ.] Hd-8810), ბახუტა თურქისტანიშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა ([1685-1695 წწ.] 1450-18/86), ბეჟან თურქისტანიშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა ([1685-1703 წწ.] 1450-18/87), ურბნისის ტაძრისათვის მიცემული ყმების შეწირულების წიგნისა ([1676-1709წწ.] Ad-1503/15), ალხაზ მაჩაბლისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1685 - 1709 წწ.] 1450 - 26/222), ნახარაღ-ხანის მიერ: გიორგი შაიყაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1688 წ. XI.9. 1450-53/156), ფარემუზ ჯავახიშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1688 წ. XI.15.Hd-14493), ბაინდურ გოგიბაშვილისათვის მიცემული ზემო სახუნდარის წყალობის წიგნისა (1688 წ. XII.6. Hd-10147), როსტეჟან მანდენაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1688წ. XII.9. 1450-5/121), ბაინდურ გოგიბაშვილისათვის მიცემული სახელის წყალობის წიგნისა (1689 წ. XII.3. 1450-5/34), ყორღანაშვილებისათვის მიცემული ხასობისა და მამულის მფლობელობის განახლებების წიგნისა (1689წ. Hd-1913), ფირან ჩოლყაშვილისათვის მიცემული სოფლის წყალობის წიგნისა (1689წ. Hd-9690), იასე გერმანოზიშვილისათვის მიცემული სახელის წყალობის წიგნისა (1689 წ. Hd-549), გაბრიელ ჯავახიშვილისათვის მიცემული მამულის თარხნობის წიგნისა (1689 წ. 1448-1177), მანუჩარისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის დამტკიცების წიგნისა (1689 წ. 1450-53/191), ჰაჰუნა ბარათაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის განახლებების წიგნისა ([1689წ. Hd-2397), იასე შოროშევიშვილისათვის მიცემული ყმების თარხნობის წიგნისა (1690 წ. VIII.27. Qd-2150), ავთანდილ [ბარათაშვილისათვის] მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1690 წ. IX.2. Ad-1162), თამაზ [ორბელიშვილ-ბარათაშვილისათვის] მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1691 წ. 1450-20/11), ფარემუზ ჯავახიშვილისათვის მიცემული სოფლის წყალობის წიგნისა (1692 წ. I. 24. Hd-2447), გივი ამოლახორისა და მისი ძმისწულებისათვის მიცემული დავის გარიგების წიგნისა (1692 წ. III.15. Hd-10068), გიორგი ზედგინძისათვის მიცემული სახელისა და მამულის წყალობის განახლებების წიგნისა (1693 წ. 1450-37/76), ფარემუზ ჯავახიშვილისათვის მიცემული სოფელ კვარკვების თარხნობის წიგნისა (1697 წ. Hd-2521), დოდოს მონასტრისათვის მიცემული იათალეების სარკოს შეწირულების წიგნისა (1697 წ. Qd-9759), დავითგარეჯის მონასტრისათვის მიცემული ძველი საზღვრების დადგენისა და გადასახადების შეწირულების წიგნისა (1697 წ. 1448-5011), ზაად ავალიშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1697 წ. 1450-50/95), ალავერდის წმინდა გიორგისათვის მიცემული მამულის შეწირულების წიგნისა (1699 წ. II.25. 1449 - 1852), მანუჩარ ციციშვილისათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1699 წ. Ad-1222), ფირან ჩოლყაშვილისათვის მიცემული მთის სოფლების წყალობის წიგნისა (1700 წ. 1448-1505), გიორგი ალექსიშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1700 წ. Qd-814), მღვინებე ვახტანგ [ბარათა-

შვილ]—ორბელიშვილის ცოლყოფილის, თამარისათვის მიცემული ჯალდამისა და ლორისათვის წყალობის წიგნისა (1700 წ. Sd—2 300), ბოდბის წმინდა ნინოს ეკლესიისათვის მიცემული ყმა-მამულისა და გამოსალღებების გარიგების წიგნისა (1700 წ. 1449—1461), დედოფალ ელენეს მიერ ზურაბა იმნაძისათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1690 წ. Hd—22 12), ასლან ორბელიშვილის მიერ ბაინდურ გოგობაშვილისათვის მიცემული მამულის დანებების წიგნისა (1693 წ. I.Y.9.1450—6/15), წინამძღვარ ეფთვიმეს მიერ არქიმანდრიტ ნიკოლოზ მალაღაძისათვის მიცემული მამულის დახსნის წიგნისა (1694 წ. 1450—30/109), პაპუა ანდერმანიშვილ-საგინაშვილის მიერ ასლან ორბელიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. 1450—15/79), შერმაზან ხურდაყულაშვილის მიერ პაპუა ორბელიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. 1450—20/28), იასე და ქაიხოსრო მუხრანბატონების მიერ სვეტიცხოვლისათვის მიცემული ყმა-მამულის შეწირულების წიგნისა (1700 წ. II.3. 1449—22 96), პაატაბეგ მაჩაბლის მიერ ფარემუზ გოგობაშვილისათვის მიცემული სოფელ ურწაშენზე უღაობის წიგნისა (1700 წ. VI.1. 1450—10/16), იასე დიასამიძის მიერ პაატაბეგ მაჩაბლისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. Y.28. დსი I. N 151), ზურაბ ჯავახიშვილის მიერ იბაშერ შალიკაშვილისათვის მიცემული სოფელ სკრაზე უღაობის წიგნისა (1700 წ. 1450—37/2 35), ეარაზა გერმანოშვილის მიერ ერასტი [ბარათაშვილ]—ორბელიშვილისათვის მიცემული საკომლოს ნასყიდობის წიგნისა ([1685—1703 წწ.] Sd—22 93); მ ო წ ე და დ ა მ წ ე რ ი: გუგუნა ბარათაშვილის მიერ მლივანბეგ ვახტანგ [ორბელიშვილისათვის] მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. Hd—9674), თამაზ გომეზარიშვილის მიერ ნიკოლოზ მალაღაძისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. I.1. Ad—1614), თამაზ [ბარათაშვილ]—მერაბიშვილის მიერ შერმადინ [ბარათაშვილ]—იოთამიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. 1450—38/39), ზაქუმბეგ ალიყულიშვილის მიერ ავთანდილ დიასამიძისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. დამლევი. 1448—130), იასე დიასამიძის მიერ პაატაბეგ მაჩაბლისათვის მიცემული ყმისა და მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. Y.28. Hd—15 34); მ ო წ — მ ე: დავით ურდუბეგაშვილის მიერ შავერდ გამრიგიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. I.1.1450—6/88), იობის მიერ აშოთან [მუხრანბატონისათვის] მიცემული გლეხების ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. 1461—3/133), თამაზ ბარათაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. XII.2. 1450—1/91), ლევან მელიქისშვილის მიერ ალავერდა იაგულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. 1450—9/116), სომხითის მელიქ ავთანდილის მიერ სოიბათიასაულ ბაინდურ გოგობაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. 1450—10/18), ოთარ თუმანიშვილის მიერ ფარსადან ამირალაშვილისათვის მიცემული მამულების გავლის წიგნისა (1689 წ. XII.22.1450—30/102), ალაბეგა დემურაშვილის მიერ ალავერდა იაგულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. 1450—9/141), პაპუა იელიკაშვილის მიერ ბაინდურ [გოგობაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. I.Y.10. 1450—10/42), ზაქუმ ზაქუმისშვილის მიერ ალავერდა იაგულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნას-

ყილობის წიგნისა (1699 წ. Y.10. 1450-9/119), ხოსუა ასლუაშვილის მიერ ნასყიდა ღოღმაზაშვილისათვის მიცემული ვენახის გაცვლის წიგნისა (1699 წ. IX. 27. Hd -10257), სეიმონ ბოშიასშვილის მიერ ღურმიშხან [იაგულაშვილისათვის] მიცემული ვენახის ნასყილობის წიგნისა (1700 წ. XII.25. 1450-9/93); სხვადასხვა: ჰყავდა ყმები ალავერდა და პაპუნა პატასშვილები, აღნიშნულია ალავერდა პატასშვილის მიერ პაპუნა ასანაშვილისათვის მიცემულ სახლის ნასყილობის წიგნში (1687 წ. II.9. Sd -52), მისი თეთრი ემართა ლევან მელიქისშვილს, რომელსაც ხელთ ჰქონია გივისა და მამამისისათვის მიცემული ძველი თამასუქის ყაბზები. ყაბზის ნაწილი, რომელიც ლევანს ხელში ეჭრა ჩაუგდია, გააუღებულა და ოცდაათ თუმანში აღარ ჩათვალა (1688 წ. VII. 1. Hd -1893), ბარძიმ მღვიანებებს ზარბაზანი უთხოვია. მას წერილი მიუტანია მინბაშ მამად ბალირბეგისათვის, ზარბაზანი და გულელი წაუღია და მინბაშისათვის ყაბზი დაუტოვებია. წაღებული შემდგომ დაუბრუნებია, მაგრამ ყაბზი უზბაშ მარაბს წაჰყლია. მინბაშმა მამად ბალირბეგმა მას მისცა ყაბზის გაუღლებს წიგნი (1689 წ. Hd -14590), იხსენიება სომხ: იოსელიან ავთანდილის მიერ ალავერდა [იაგულაშვილისათვის] მიცემულ ვენახის ნასყილობის წიგნში (1689 წ. Y-10. 1450-9/120), მას შეეყაღა უიხოსრო ესტატეშვილი იმ პირობით, რომ სიკვდილის შემდეგ თავის წილ მამულს მას დაუტოვებდა. რადგან მამული საბატონისშვილო იყო, გივიმ ქრთამით მიიღო დასტურის წიგნი. შემდგომ პირობა დაირღვა და ქაიხოსრო მას ისევ გამოეყო. ამის გამო ქაიხოსრომ ქრთამის სადასურში ნასყიდად მისცა თავისი მამულის ნახევარი: მიკიკაშვილ ბერას ნაწილი სასახლე ვენახით; ხევის პირს მიწით დასაყდრის ქვემოთ მიწა, სუხანას მიწის ზომა; გზის ქვემოთ - ხოდაბუნის ნახევარი (1696 წ. Ad -974), ერეკლე მეფის ბრძანებით გააარჩია (ციციშვილებისა და ხაშარაძეების სამამულე დაეა სამწვევრისში (1696 წ. 1449-1045), მისი გორელი ყმა წატურაშვილი ინლოეთში გაპარულა, განჯაში ავთანდილ ქაქკაქიშვილს შეხვედრია და გორში დატოვებული თავისი ორი წისკელი მთუყიდია. წისკილების კუთვნილებს საქმე სასამართლომ გააარჩია. რადგან წატურაშვილი უმემკვიდრო იყო, გაქეული ყმების მიერ ქონების გაყიდვის შემთხვევების აღსაკვეთად, იოთამ ამილახვარმა წისკილები წატურაშვილის ბატონს, გივის მიაკუთვნა (1697 წ. III. 20. Hd -2268), შერმაზან ჯაგახიშვილი მას ედავებოდა ზურაბ და სულხან თუმანიშვილებს მიერ წოდორეთში სულხანიშვილებისაგან ნაყიდი მამულის მეხუთედზე, რომელიც მას რვა თუმნად ეყიდა. თუმანიშვილებს ამ მამულის ნასყილობისა და გიორგი მეფისაგან წყალობის წიგნები წარმოუდგენიათ. ერეკლე მეფის ბრძანებით შემდგარმა სასამართლომ სულხანიშვილებს ფიცი დაადო. რადგანაც სულხანიშვილებისაგან ნაყიდი მამული ოც თუმნად იყო შეფასებული, ხოლო ამ მამულის მეხუთედის ნასყილობის წიგნი შერმაზან ჯაგახიშვილს მისცეს, გივი და შიომ თუმანიშვილებმა შერმაზანს ჯაგახიშვილს მისცეს მეხუთედი მამულის დასი - ოთხთუმანნახევარი (1699 წ. Hd -9343), ბეჟან [სააკაძისაგან] მიიღო თამასუქის გაცულების ხელწერილი (XVII ს. 90-ანი წწ. Sd -816), ზაზან მასთან იასეს ჯილა დაუგირავებია და თეთრი გამოურთმევია. სულხან მურადისშვილმა თეთრი დაუბრუნა და ჯილა სარდალს მიჰყიდა (1700 წ. III.1. Sd -58), მეკოდისპურე ყმათა ნუსხის მიხედვით, მას

გარეჯვარში ქყავდა ექვსი კომლი უმა (1700 წ. 1448–3602), და ამის შემდეგ, რომ ჯალღამი და ლორისთავი მღვიანბეგ, ვახტანგ [ბარათაშვილ-ორბელიშვილის (ოლუოფლის, თამარის ნამზითვით ნასყიდქონება და მისი შვილების საკუთრება იყო (1700 წ. Sd-2301), მას უბრძანა ნაზარალი-ხანმა, რათა ელემბის მოძღვართ-მოძღვარ, გრიგოლ ერისთვისშვილთან ერთად გაეჩივებინა ქვათახევის სველური შამულის საქმე ([1700 წ.] 1449–1864), მოძღვართ-მოძღვარ გრიგოლ ერისთვისშვილთან ერთად, გააჩივა სოფელ სველეთში ქვათახევის მონასტრის სამამულე დავა ([1700 წ.] 1449–1869), შემო რეხაში მისი წისქვილი ქვემო რეხელებს დაუქცევიათ. მღვიანბეგმა ბარძიმ [ერისთვისშვილმა] საქმის გასარკვევად იასაული გაგზავნა (XVII ს. ბოლო მეოთხ. Hd-14918), ააბა აბაშიძემ მას მისცა ტყვის საქმეზე შერისხული, ჯავახეთს მყოფი გიორგი, გარსევან, თამაზა და თანდილა საზულაშვილები (XVII ს. IX მეოთხ. 1450-4/180), მასა და ქარიშხას ბერბუკის წისქვილების სანაცვლოდ გორში ერგოთ წატურაშვილის წისქვილი (XVII ს. ბოლო. 1450-3/58), ნაზარალი-ხანთან უჩივლა ურბნელს, რომელმაც სკიკერი და საცერე წაართვა და გივიერელს მისცა. ნაზარალი-ხანმა ურბნელთან რევაზ [ჩოლაყაშვილი] გაგზავნა და გივისათვის წართმეული საქონლის დაბრუნება უბრძანა ([1688–1703 წწ.] Hd-14195), გიორგი გაბიტაშვილისაგან მიიღო თამასუქის გაბათილების წიგნი ([1681–1721 წწ.] Sd-935), იორამის მიერ მიცემულ ხელწერილში აღნიშნულია, რომ მას მღვიან ოთარ თუმანიშვილისათვის მიუცია მარნის საფასური (XVIII-XVIII სს. მიჯნა. Sd-915); მისი ბეჭედი უზის საბუთებს: Ad, 1226, 1162 .

თუმანიშვილი გიორგი (ვარ. გიორგიბეგ) - 1635-1683, [1696] წწ. მწე - რალი (1653 წ. Qd-1653), როსტომ, შაჰნავაზ და გიორგი მეფეების მღვიან-მწიგნობარი || მღვიანის || მწიგნობარი (1658-1679 წწ.). შვილი როსტომ მეფის მღვიან-მწიგნობრის [ბორთველ] თუმანიშვილისა (1653 წ. Qd-1653), ძინწული თაყა თუმანიშვილისა, იხ., ძმად ბეჟან თუმანიშვილისა, იხ., ნასყიდა თუმანიშვილისა (1647 წ. 1448-273), ბიძაშვილი გიორგი თუმანიშვილისა (1687 წ. Ad-1016), აყავს შვილები: ზაქარია (1664 წ. ახლო. 1448-3276), ოთარ (1678 წ. Ad-1016), [სახელი კაცები]: ზაალ, სულხან, პაპუა, გორჯასპ, ესტატე, ფარსია, ბეჟან, ყალანდარ, ბახურტა, ზაქალ, დათუნა, გივი, შიომ, ბაინდურ (1678 წ. Ad-1016). კახეთს წასული მისი უმა, მკვდელი პაატა რაზმაძე დაიხსნა დავით კოზმანიშვილმა (1664 წ. 1448-2338); მან კახეთში წასული პაატა რაზმაძე გააზაბა და ვალი პაატა (1664 წ. ახლო. 1448-3276); მას თავის [სახელი კაცებთან] ერთად ქსნის ერისთავ იასეს დროს პატარა ლიახვიდან რე გამოუღია. რუს გამოყვანის უფლება მისთვის ქვერკიდევ ელიზბარ ერისთავს მიუცია. რადგან წყალი ცუდად მოდიოდა, ელიზბარსკვე მისთვის მარანას გვერდზე, ლიახვისაკენ, რე დაუთმია. ამის სანაცვლოდ მას ერისთავთა სოფლის, მარანასათვის ხელმწიფისაგან თარხნობა მიუღია. ვინაიდან მარანას ქვემო სოფლები არ ირწყვებოდა, მან ითხოვა მიწა რუს გასატარებლად. დავით ქსნის ერისთავმა მას მისცა ქიწნური მიწები, რო-

მელზედაკრუ გაიუენანა (1678 წ. XII.8. Ad-1016); გააარიგა: ნიკოლოზ ფავენლიშვილისა და ბაადურ მაჩაბლის სასისხლო დავა ([1666 წ. ახლ. Qd-8925), გიორგი სალარიძის ყმობიდან თავდახსნის საქმე (1677 წ. IY.1.1448-5067), სამებულო მაცაშვილის დავა ქსნის ერისთავთან ([1670-1696 წწ.] Ad-612); უბრძანანა ზირ ელიშერ [შალიკაშვილთან] ერთად იასაულ შე-მანაშვილს, რომ ბადურაშვილის ყმებისათვის სამღერეთში თავი დაენებებო-ნა, რადგან ისინი თარხნად ითვლებოდნენ (XVII ს. 90-ანი წწ. 1450-37/187); დამწერი: როსტომ მეფის მიერ; დავით გუშთარიშვილის ცოლყოფი ელე-ნესათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1653 წ. Qd-1653), როკი-კა შალიკაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის განახლების წიგნისა (1658 წ. I.10. 1450-35/129), სვეტიცხოვლისათვის მიცემული შეტების საყდრისა და სოფელ კრწანისის შეწირულებების წიგნისა (1658 წ. Sd-2975), შაკ-ნავაზ მეფის მიერ; ბეიან აგათოშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1659 წ. 1448-95), პაპია აგოგიბაშვილისათვის მიცემული მამულის წყა-ლობის წიგნისა (1664 წ. 1450-5/47), იერუსალიმის ჯერის მონასტრისათვის მი-ცემული სოფლის თარხნობის განახლებების წიგნისა (1666 წ. IY.1.1450-5/1228), შერმაზან იაევანგულაშვილისათვის მიცემული მელიქის სახელის წყალობის წიგ-ნისა (1667 წ. Y.1. 1448-8730), მანგლისის ღმრთისმშობლის ეკლესიისათვის მი-ცემული ყმა-მამულის შეწირულებების წიგნისა (1669 წ. 1449-1825 ა), ზაად მა-ჩაბლისათვის მიცემული ყმა-მამულის შეწირულების წიგნისა (1671 წ. 1448 -93), გივი ჩაჩიკაშვილისათვის მიცემული ყმის წყალობის წიგნისა (1671 წ. 1448-92), როსტვეან მანდენაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის განახლე-ბის წიგნისა (1671 წ. 1450. 5/120), პაპუნა ბარათაშვილ-აგოსტასაძის შვილისათ-ვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1672 წ. II.10. Hd-4169), ეახ-ტანგ ბარათაშვილისათვის მიცემული მღვიანბეგის სახელის წყალობის წიგნი-სა (1676 წ. Sd-536), პაპუნა შალიკაშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყა-ლობის წიგნისა (1676 წ. 1450-35/133), გიორგი მეფის მიერ; პაპუნაბეგ ორბე-ლის შვილისათვის მიცემული ყმების წყალობის წიგნისა (1677 წ. Ad-1357), ხო-ჯა ასლან ბეჭბუღას შვილისათვის მიცემული ადგილის წყალობის განახლების წიგნისა (1678 წ. YII.20. 1450-22/68), შეშაბერძენებისათვის მიცემული თარ-ხნობის განახლების წიგნისა (1679 წ. Hd-1968), ამირჯანა იევანგულაშვილის მიერ კათალიკოს ღმრთისათვის მიცემული ხატების ნასყიდობის წიგნისა (1664 წ. XII.3. Ad-621), პაპუნა ბარათაშვილის მიერ თავის განაყოფ ასანბე-ვის შვილებს, თავისა და ასლამაზისათვის მიცემული ყმა-მამულის გაცემის წიგნისა (1671 წ. Hd-4151), სუფრაჯ ქაიხოსრო ბარათაშვილის მიერ ბლორძელ ზურაბ მამუკაშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1671 წ. 1450-32/337), ფარეშთუხუცეს ზურაბ ჯავახიშვილის მიერ ქალაქის მოურავ მანუჩარისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. 1450-53/86), სუფრაჯ ზაად გურამიშვილის მიერ სუხიტა ვარდანაშვილისათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1672 წ. 1450-36/215); მოწმე და დამწერი: ზაქუა ზაქუმიშვილის მიერ დომეზა შანშიას შვილისათვის მიცემული მიწის

ნასყიდობის წიგნისა ([1658-1696 წწ.] Hd-3054); მ ო წ მ ე ნასყიდა და ბეჟან თუმანიშვილებთან ერთად ბეჟან თაყაშვილის მიერ თავისი ძმისწულის, აღიბეგ მამასახლისისათვის მიცემული ყმების ხასყიდობის წიგნისა (1647 წ. XII.1.1448-273)). ბეჟან ზაქემიშვილის მიერ ხოსროვა დაღალაშვილისათვის მიცემული წისკვილის ნასყიდობის წიგნისა (1664 წ. 1450-48/146), ბერ კვიკვიშვილის მიერ გივი [თუმანიშვილისათვის] მიცემული თავნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. II ნახ. Hd-13058); მ ი ს ი ბეჭედი უზის საბუთს: Hd-9674.

თუმანიშვილი (ვარ. თუმანიშვილ-ჯიმშიტაშვილი) გიორგი - 1664-1673 წწ. შ. ვ ი ლ ი ჯიმშიტა თუმანიშვილისა, იხ., ძ მ ი ს წ უ ლ ი მანუჩარ თუმანიშვილისა, იხ., ძ მ ა ზურაბ თუმანიშვილისა, იხ.

თუმანიშვილი (ვარ. თუმანისშვილი) გორჯასპ (ვარ. გორჯასპინ, გონჯინა) - 1626-1678 წწ. მ დ ი. ე ა ნ ი (იხს. 1696 წ. Sd-3625). შ. ვ ი ლ ი თაყა თუმანიშვილისა, იხ., [ძ მ ა] ბაინდურ თუმანიშვილისა, იხ., [ს ა ხ ლ ი კ ა უ ი] გიორგი თუმანიშვილისა, იხ., დ ა მ წ ე რ ი შიომ ბარათაშვილის მიერ გურგენ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. IX.9. 1450-16/128); მ ო წ მ ე ელიზბარ ზუბიტაშვილის მიერ ზაალ ყორღანაშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1667 წ. I.4. 1450-1/99); მანუჩარ თუმანიშვილს . გ ო რ ჯ ა ს პ ი ს მამის საბუთებიდან ამოღლია ნაზარალი-ხანის მიერ შიომ თუმანიშვილისათვის ქაიხოსრო ლოლაძის მამულის, თიკანათ უბნის წყალობის წიგნი (1696 წ. Sd-3625).

[თუმანიშვილი დავით - მ დ ი. ე ა ნ - მ წ ი. გ ნ ო ბ ა რ ი, დ ა მ წ ე რ ი ლუარსაბ მეფის მიერ ასკატურა და მურადა ავანაშვილებისათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1546 წ. II.15. 1449-154)].

თუმანიშვილი დავით - ძ მ ა თაყა თუმანიშვილისა, იხ., მანუჩარ თუმანიშვილისა, იხ.

თუმანიშვილი (ვარ. თუმანისშვილი) დავით - 1668-1700 წწ. მ დ ი. ე ა ნ ი | . გ ო რ ე ლ თ ა მ დ ი. ე ა ნ ი (1695-1700 წწ. 1450-15/95, Sd: 482, 1450: 15/79, 8/74, Sd-396, ქმ. N 1057, Hd: 403, 1315 I, 1448, 3167, 1866, 1450-37/235), ძ მ ი ს წ უ ლ ი შ. ვ ი ლ ი მანუჩარ თუმანიშვილისა, იხ., შ. ვ ი ლ ი ზურაბ თუმანიშვილისა, იხ., ძ მ ი ს წ უ ლ ი ყალანდარ თუმანიშვილისა, იხ., ე ა ნ ა ყ ო ფ ი ბეჟან თუმანიშვილისა (1697 წ. Sd-396). . გ ა ა რ ი, გ ა: ნაზარალი-ხანის ბრძანებით: სველნური მამულებს საქმე (1700 წ. YII.20. 1448-3167), სველნური მამულებს საქმე ნაზარალი-ხანისა და [იოანე] კათალიკოსის განაჩენის მიხედვით: ორი მესამედი საკომლოებისა, საღალა მიწებისა და ხოლადუნებისა, ეკათახევის მონასტრებისათვის უნდა მიეკუთვნებინა, ერთი მესამედი - შატბერაშვილებისათვის. გაყიდულ მიწებს ისე უნდა მოქცეოდნენ, როგორც ეს მეფის ოქმსა და ბრძანებაში იყო ნათქვამი ([1700 წ.] 1448-1866); მ ა ს , გორელებთან ერთად, ფარსადან ფანასკერტელი-ციციშვილმა დაუმტკიცა ნაზარალი-ხანის მიერ მთაში შუშის მოკრის უფლებს წყალობა, რომელსაც ფარსადანი არ ანებებდა (1699 წ. II.4. Hd-13151); მ ო წ მ ე ლა დ ა მ წ ე რ ი: ლევან მელიქისშვილის მიერ აღავერდა ივერულასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. 1450-9/116); სომხითის მელიქ ავთან-

დილის მიერ ასლან ორბელიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ. II.15. 1450-15/95); მ ო წ მ ე: ყალანდარ და შიომ თუმანი - შვილების მიერ სარქისა ხითარიშვილისათვის მიცემული პირობის წიგნისა თამასუქის. გაბათილებს შესახებ (1696 წ. VI.28. Sd-482), პაპუა ანდერმანი - შვილსაგინაშვილის მიერ ასლან ორბელიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. 1450-15/79), კახაბერ ყორღანაშვილის მიერ ოქოაანთ არაქელაშვილ ბეჟოასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. I.10. 1450-8/74), ბეჟან თუმანიშვილის მიერ თათის. განაყოფის. ყალანდარისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. Sd-396), ბანდერ ერისთავის მიერ. გიორგი და ნიკოლოზ ზანდუკელას შვილებისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1697 წ. VI.12. კმ. N 1057), ავთანდილ შირიშანიძის მიერ. გივი თუმანის შვილისათვის მიცემული შამირზას ნასოფლარის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. XI.15. Hd-403), ზურაბ ჯავახიშვილის მიერ იბაშერ შამლიკაშვილისათვის მიცემული სოფელ სკრაზე უღაობის წიგნისა (1700 წ. 1450-37/235).

თუმანიშვილი (ვარ. თუმანის შვილი) დაეით - ძ მ ი ს წ უ ლ ი შ ვ ი ლ ი ყალანდარ თუმანიშვილისა, იხ., შ ვ ი ლ ი. გივი თუმანიშვილისა, იხ.

თუმანიშვილი (ვარ. თუმანის შვილი) დათუნა - 1665-1697 წწ. შ ვ ი ლ ი ელიზბარ თუმანიშვილისა, იხ., ძ მ ა: პაპუა თუმანიშვილისა, იხ., ზა[ა]ლ თუმანიშვილისა, იხ., [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] გიორგი თუმანიშვილისა, იხ., გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ბეჟან თუმანიშვილისა (1697 წ. Sd-396). გ ა ა რ ი გ ა: გიორგი მეფის ბრძანებით, მიწაზე დაეა ზურაბ ჯავახიშვილსა და ოთია. გოგიბედაშვილს შორის (1695 წ. Hd-511), ზურაბ ჯავახიშვილსა და შოთა. გოგიბედაშვილს შორის (1697 წ. სს. II. N 311); დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე: ნინია ბაბუსიძის მიერ აშოთან [მუხრანის ბატონისათვის] მიცემული. ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. III. 1461-3/131), სეფიყულა ზაქემიშვილის მიერ ხოსრუა დალდაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. III. 25. -1450-48/144), ოთია. გოგიბედაშვილის მიერ ზურაბ ჯავახიშვილისათვის მიცემული სამამულე დაეის. გარჩიების წიგნისა (1695 წ. IY.6. Hd-8265), ბეჟან თუმანიშვილის მიერ თათის განაყოფის, ყალანდარისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. Sd-396).

თუმანიშვილი ელიზბარ - მ დ ი. ე ა ნ - მ წ ი. გ ნ ო ბ ა რ ი, დ ა მ წ ე რ ი. გიორგი მეფის მიერ დაეით წულუკიძისათვის მიცემული ვმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1570 წ. Hd-2270).

თუმანიშვილი ელიზბარ - შ უ ლ ა. ე რ ი ს მ ო უ რ ა. ე ი. ჰ ყ ა. ე ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ე ბ ი]: ბირთველ და თამაზ. გიორგი და იორამ ბატონიშვილებმა უწყალობეს შულაგროს მოურავობა (1639 წ. Qd-219).

თუმანიშვილი ელიზბარ - 1664-1669, 1671 წ. ახლო ხელთუბანს მცხოვრებ (1668 წ. Sd-24), ჰ ყ ა. ე ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: პაპუა თუმანიშვილი, იხ., ზა[ა]ლ, დათუნა (1671 წ. ახლო. 1450-10/171). იყ ი ლ ა პაპუა შატბერაშვილისაგან მიწა, რომელიც ესაზღვრებოდა ხუციბა შოშიაშვილის, შაქარაშვილისა და ბერო-

ას მამულებს (1671 წ. ახლო. 1450-10/171); დამწერი და მოწმე: აბდულა [თუმანიშვილის] მიერ ჯიმშიტა [თუმანიშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1664 წ. YI.12. Hd-11032), პატა შატბერაშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1665 წ. Y.I. Sd-54), ბერკია ბესიაშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. Sd-11); მოწმე: ზუბია ასატურაშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1668 წ. YII.26. Sd-14), პაპუა შატბერაშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1668 წ. YII.25. Sd-24).

თუმანიშვილი (ვარ. თუმანისშვილი) ელიზბარ - 1665-1689 წწ. ჰყავს: მამა პაპუა თუმანიშვილი, იხ., ბიძა ზაქალ თუმანიშვილი, იხ., ძმები დარსია (1673 წ. Sd-41), სალმახან (1670-1679 წწ. 1450: 10/159, 10/161), განაყოფი ესტატე (1673 წ. Sd-41), იყიდა: მაზიტა იმარასშვილისაგან ვარდოვანაში მიწა, რომელიც ესაზღვრებოდა მამუკას, ხუცესისა და თავისივე განაყოფისაგან ნასყიდ მიწებს (1670 წ. I.15. 1450-10/159), მამუკა ხახანასშვილისაგან - ვარდოვანში მიწა, რომელიც ესაზღვრებოდა აკოლასშვილის ნასყიდ და მაზიტა იმარაშვილის მიწებს (1679 წ. I.10. 1450-10/161); მოწმე ესტატე თუმანიშვილის მიერ თავისი განაყოფის, მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1673 წ. XII.2. Sd-41).

თუმანიშვილი (ვარ. ხოსიტაშვილი) ესტატე - 1660-1699 წწ. მწიკ - ნობარი (1689 წ. 1449-1851, 1693 წ. Sd-758), ნაზარალი-ხანის კარის მდივან-მწიკნობარი (1693 წ. Hd-1676), მდივანი (1696 წ. Hd-4080), შვილი ხოსიტა თუმანიშვილისა, იხ. (1678 წ. Sd-12), ძმა აბდულა თუმანიშვილისა, იხ., ჰყავს შვილები: ქაიხოსრო თუმანიშვილი, იხ., შაველ (1673-1678 წწ. Sd-4, Qd-9037 მგ, Ad-994, Sd-12), ძმისწულნი ბეჟან თუმანიშვილი, იხ., [სახლიკაცი] გიორგი თუმანიშვილი, იხ., განაყოფები: ელიზბარ (1673 წ. Sd-41), მანუჩარ (1673 წ. Sd-41, Qd-9037 იგ), ზურაბ (1673-1680 წწ. Sd-41, Ad-994, Sd-12, Hd-2519), სულხან, ყალანდარ (1673-1678 წწ. Sd-41, Ad-994, Sd-12), ლიპარიტ (1675 წ. Ad-994), გივი, დავით, შიოშ (1678 წ. Sd-12). მიჰყიდა: მდივან მანუჩარ თუმანიშვილს გოგინა ბერეკური თავისი ცოლ-შვილით, უშამულოდ (1673 წ. XII.2. Sd-41), მასვე - ზვარი, რომელიც ესაზღვრებოდა: აბდულას ზვარს, მახარობლის ვენახსა და მანუჩარის ხოდაბუნს (1673 წ. Qd-9037-იგ), ზურაბ თუმანიშვილს - ვენახი, რომელიც ესაზღვრებოდა მამუკაშვილისა და პატაშვილის მიწებს (1675 წ. XI.10. Ad-994), მასვე - [ხელთუბანში] პაპათაგან ნასყიდ ყმები: ზურაბა, ასლამაზა, მერაბა და პაპუა ელიზბარაშვილები მათი მამულეებით; ზემო ვენახი - ტერდავითას კუთვნილით; ქვემო ვენახი - ავაქაშვილისაგან ნარგები, გიგურტასა და პატატიაშვილს შუა დიდი ქვეყრი, ნაოხარი და სტეფანას ნაქონი სახლკარი (1678 წ. Y.15. Sd-12), მასვე - ელისბარაშვილი. მისი მა-

მულით (1680 წ. III. Hმ-2519); მ ა ს წილად ერგო ზურაბა ელიზბარაშვილი თექვსმეტი ღლის მიწით (1667 წ. 1450-4/118); მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა მ ი ი - ლ ო ზა[ა]ლ, დათუნა, ელიზბარ, ფირან და მანუჩარ თუმანიშვილებს შორის სამამულე დავის.გარჩევაში (1689 წ. Y.I. Hმ-14930); მ ო წ მ ე და და მ - წ ე რ ი: დარისპან მიღრიჯანაშვილის მიერ ავთანდლ ჩოკოძისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. II.20. 1450-35/164), ზუბია ასატრაშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1668 წ. YII.26. Sd-14), პაპუა შატბერაშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1668 წ. YII. 25. Sd-24), ოთა ლაშხიშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. IY.1. Sd-40), პაპუნა შატბერაშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. IY.1. Sd-30), რეხელ პაპიას მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1670 წ. III.5. Sd-35), ბახუტა შატბერაშვილის მიერ მაქია ნანუქაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. Y. 1450-10/162), ბახუტა შატბერაშვილის მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. X.10.Sd-179), პაპას მიერ ღერმიშხან [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. XI.1. 1450-9/121), ბერუა [ბერიშვილის] მიერ თავით.განაკოფის, თედორე ბერიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა(XYIII. II ნახ. Hმ-15069); და მ წ ე რ ი: მ ი ს მიერვე მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1673 წ. XII.2. Sd-41), დავით აბაშიშვილ-ზარათაშვილის მიერ მეშარჭათე სენია არემისშვილისათვის მიცემული ტყისა და მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. 1450-14/13), თეიმურაზ მეფის მიერ ესტატე ხუდადასშვილისათვის მიცემული სახელის წყალობის წიგნისა (1689 წ. 1449-1851), ელენე დედოფლის მიერ ქაიხოსრო სოლაღაშვილისათვის მიცემული სახელის წყალობის წიგნისა (1693 წ. YII.20. Sd-758), ნაზარალ-ხანის მიერ ზაალ აბაზაძისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1693 წ. YII. Hმ-1676); მ ო წ მ ე შიომ მარაბლის მიერ თავი-ლი ძმის, დათუნასათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. XI. 1. Hმ-4080); მ ი ს ი ბეჭედო უზის საბუთს - Sd-12.

[თუმანიშვილი] (ვარ.ნასრიასშვილი) ზაალ - 1652-1670 წწ. [ძ მ ა] ბეჟან [თუმანიშვილი]-ნასრიასშვილისა, იხ., მ ო წ მ ე ბონელი-ეპისკოპოსის, იოსებ რვეიშვილის მიერ ღონმაზ შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის.გაყვლის წიგნისა (1670 წ. YIII.2. Hმ-5342).

თუმანიშვილი (ვარ.თუმანისშვილი) ზაალ - 1657-1689 წწ. ლევან ბატონიშვილის მ დ ი ვ ა ნ - მ წ ი ვ ნ ო ბ ა რ ი (1672-1682 წწ. 1450-5/42, 1448-73, 1450-5/46), II მ დ ი ვ ა ნ ი (1686 წ. 1461-3/133), შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი თაყა თუმანიშვილისა, იხ., [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] გიორგი თუმანიშვილისა, იხ., და მ წ ე რ ი: ფინეზას მიერ პაპია გოგობაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1675 წ. II.24. 1450-5/42), ლევან ბატონიშვილის მიერ: ზურაბ თავაქალაშვილისათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1676 წ. I. 27.

1448-73), ბინდურ შანშეაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის განახლების წიგნისა (1682 წ. Y.20. 1450-5/46), ქაიხოსრო ბატონიშვილის მიერ ყალანდარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1688 წ. XII.26. Hd-11031); და მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე: დათუნა შატბერაშვილის მიერ მღვიან ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. YI.12. Sd-47), ოთარ თუმანიშვილის მიერ ფარსადან ამირალაშვილისათვის მიცემული მამულების გაკვლის წიგნისა (1689 წ. XII.22. 1450-30/102), ივანე სულხანაშვილის მიერ ათანელ აბნიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. Sd-9); მ ო წ მ ე იობის მიერ აშოთან [მუხრანბატონისათვის] მიცემული გლეხების ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. 1461-3/133).

თუმანიშვილი ზაალ - 1665-1697 წწ. ნ ა ზ ი რ ი (1688 წ. 1450-9/116, 1697 წ. Sd-396). შ ე ი ლ ი ელიზბარ თუმანიშვილისა, იხ., ჰ ყ ა ე ს დ მ ე ბ ი: ჰაბუა თუმანიშვილი, იხ., დათუნა, დ მ ი ს წ უ ლ ი ელიზბარ (1689 წ. Hd-14930), [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] გიორგი თუმანიშვილი, იხ., გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ბეჟან თუმანიშვილი (1697 წ. Sd-396). ჰ ქ ო ნ და ს ა მ ა მ უ ლ ე და ე ვ ა ფირან და მანუჩარ ბეჟანის შვილ-თუმანიშვილებთან]. საქმის გარიგების შედეგად მ ა ს დარჩა: მეფისასშვილის ეენახის აღმოსავლეთ მხარეზე 25 ადლი, შუაში - 23 ადლი და ბოლოში, საწნახლის გასწვრივ, სამანის იქით - 24 ადლი. ამ მამულის საქმეზე ადრე ფირან თუმანიშვილი და ზაქალის ყმები - ხეივანთაშვილები წაკიდებულყენენ. ისინი შეარიგეს (1689 წ. Y. 1. Hd-14930); მ ო წ მ ე: ლევან მელიქის შვილის მიერ აღავერა იეგულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. 1450-9/116); ბეჟან თუმანიშვილის მიერ თავის განაყოფ ყალანდარისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. Sd-396).

თუმანიშვილი ზაზა - შ ე ი ლ ი ბეჟან თუმანიშვილისა, იხ.

თუმანიშვილი ზაქარია - 1454-1487 წწ. ს ა მ ე ფ ო კ ა რ ი ს მ დ ი ა ნ ე მ წ ი გ ო ბ ა რ ი, და მ წ ე რ ი: გიორგი მეფის მიერ გამრეკელ [ჯაბახიშვილისათვის] მიცემული სოფლების წყალობის წიგნისა (1454 წ. Qd-9221), კონსტანტინე მეფის მიერ: ზაქარია ჯაგეახიშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1466 წ. Hd-2007), ზაზა დანასკერტელ-[ციციშვილისათვის] მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1467 წ. 1448-64), ქავთარისძისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1487 წ. Hd-1349). ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა: [ავთანდილ] ზევედგინიძის საჩივრის წიგნის დრავმენტში (XY ს. ბოლო მეოთხ. Hd-14904-ა); [მ ა ს] იმწმემს [ავთანდილ] ზევედგინიძე დარბაზის წინაშე, რადგან ძველი თაობიდან მხოლოდ ი გ ი ი ყ ო შემორჩენილი და უნდა ხსომებოდა, თუ როგორ ემსახურებოდნენ [ავთანდილის] მამა და ბიძა - თაყა ალექსანდრე მეფეს (XY ს. ბოლო მეოთხ. Hd-1799).

თუმანიშვილი ზაქარია - 1658-1700 წწ. ს ა მ ე ფ ო კ ა რ ი ს მ წ ი გ ო ბ ა რ ი (1690 წ. 1448-8898), [დ მ ი ს წ უ ლ ი ს შ ე ი ლ ი] თაყა თუმანიშვილისა, იხ., [შ ე ი ლ ი] გიორგი თუმანიშვილისა, იხ., დ მ ა ოთარ თუმანი-

შვილისა, იხ., გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ბეჟან თუმანიშვილისა, იხ., მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა შ ი ი ლ ო ზაალ, დათუნა, ელიზბარ, ფრან და მანუჩარ თუმანიშვილებს შორის სამამულე დავის გარჩევაში (1689 წ. Y.I. Hd-14930); და მ წ ე რ ი : ნაზარალი-ხანის მიერ შიომ ღიციხელაურისათვის მიცემული ყმების თარხნობის წიგნისა (1690 წ. Y.I3. 1448-8898); და მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე შელაველი სვიმონ ბოშასშვილის მიერ ღურამიშხან [იაველაშვილისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. XI.25. 1450-9/93); მ ო წ მ ე ბეჟან თუმანიშვილის მიერ ყაღანდარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. Sd-396); მ ის ი ბეკელი უზის საბუთს- 1448-3276.

თუმანიშვილი (ვარ.თუმანისშვილი, ჯიმშიტაშვილი) ზურაბ - 1648-1699წწ. შაქნაზარის კარის მ დ ი ე ა ნ - მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი (1655 წ. Hd-2244), მ დ ი ე ა ნ ი (1666-1699 წწ. Hd-13128, Sd: 40, 59, 41, Ad-2246, Hd-10203, Sd 473 ფრაგმ., 12, 10, 47, Hd-6300, Qd-9037 იბ, Hd-2602, Sd: 44, 38, Hd-2666, 1450-25/62, Sd-18, 1448-1469, Sd-403, Hd-9343), არჩილ მეფის კარის მ დ ი ე ა ნ ი (1675 წ. ახლო. Hd-11016), კ ა ხ თ მ დ ი ე ა ნ ი (1673-1678წწ. Qd-9037 მკ, Sd: 33, 179), შ ვ ი ლ ი ჯიმშიტა [თუმანიშვილისა], იხ. (1675 - 1683 წწ. Sd: 6, 12, 10, 44), ძ მ ის წ უ ლ ი : თაყა თუმანიშვილისა, იხ.(1683წ. Sd-44), მანუჩარ თუმანიშვილისა, იხ. (1675 წ. ახლო. Hd-11016, 1683 წ. Sd-44), ბირთველისა (1683 წ. Sd-44), ბ ი ძ ა ბეჟან თუმანიშვილისა (XYII ს. II ნახ. Hd-15040). ჰ ყ ა ე ს ძ მ ე ბ ი : სულხან (1666-1699 წწ. Hd, 13128, 2835, Ad, 2246, 994, Sd: 6, 55, 33, 1013, 473 ფრაგმ.-Hd-10203, Sd: 12, 10, 47, 179, Hd: 6300, 2519, Qd-9037 იბ, Hd-2602, Sd: 44, 38, Hd-9343, Hd-15040), ყაღანდარ თუმანიშვილი, იხ. (1666-1699 წწ. Hd: 13128, Ad: 2246, 994, Sd 6, 55, 33, 1013, 473 ფრაგმ., Hd-10203, Sd: 12, 10, 179, Hd: 6300, 2519, Qd-9037 იბ, Hd-2602, Sd: 44, 38, Hd-15040), ქიშუარდ (1666 წ. Hd-13128, XYII ს. II ნახ. Hd-15040), გიორგი (1666 წ. Hd-13128), ლიპარიტ (1666 - 1683 წწ. Hd: -13128, Sd-473 ფრაგმ., Qd-9037 იბ, Hd-2602, Sd-44), ბ ი - ძ ა შ ვ ი ლ ე ბ ი : ბაინდურ თუმანიშვილი, იხ., ბეჟან, გიორგი თუმანიშვილი, იხ. (1683 წ. Sd-44). შ ვ ი ლ ე ბ ი : გვი თუმანიშვილი, იხ., დავით (1673-1684 წწ. Ad: 2246, 994, Sd: 6, 55, 33, Sd-473, Hd-10203, Sd: 12, 10, 47, 179, Hd: 6300, 2519, Qd-9037 იბ, Hd-2602, Sd: 44, 38). ძ მ ის წ უ ლ ე ბ ი : შიომშქიო (167?-1684 წწ. Ad: 2246, 994, Sd: 6, 55, 33, 473 ფრაგმ., Hd-10203, Sd: 12, 10 47, 179, Hd: 6300, 2519, Qd-9037 იბ, Hd-2602, Sd: 44, 38), მანუჩარ (1673-1684 წწ. Ad: 2246, Sd-179, Qd-9037 იბ, Hd-2602, Sd: 44, 38), ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ე ბ ი : ბირთველ, მანუჩარ, ფრან. ზაზა (1683 წ. Sd-44), გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ესტატე (1675 წ. Ad-994, 1678 წ. Sd-12). მ ა ს უწყალობა როსტომ მეფემ „ელის პირისთავის შკრეფელობა“ (1656 წ. Hd-14480); პაპუნამ მისცა პირობა ვალში სამსახურის ვალდებულებების შესახებ (1670 წ. IX.24. Hd-2835); [ბ ი ძ ი ს], მანუჩარ თუმანიშვილის სიკვდილის შემდეგ ბატონს ზ უ რ ა ბ ი ს ა თ ვ ი ს ტინისხიდი წაურთმევია. არჩილ მეფემ სთხოვა თავის ძმებს, გიორგისა და ლევანს, რათა მ ის თ ვ ი ს

ერთი კომლი თავაქელაშვილი შინც დაებრუნებინათ (1675 წ.ახლო. Hd - 11016); შ ა ს მისცა: სასისხლო საქმეზე უღაობის წიგნი ლაზარე ბერის-შვილმა (1676 წ. XII.3.Sd - 1013), პატრონუმობის პირობა - არაქელა აღიხანა-შვილმა (1679 წ. VII.1. Hd - 6300); ლეან ბატონიშვილმა დაუმტკიცა წყალობა ელისბარაშვილისა მამულით, რომელიც შ ა ს თავისი განაყოფის, ესტატე თუ-მანისშვილისაგან უყიდა (1680 წ. III. Hd - 2519); გიორგი მეფემ დაუმტკიცა წოდორეთში სულხანისშვილებისაგან ნასყიდიმამული (1681 წ. VI.1.20.Hd - 2602), შ ი ს ემას, გონიერას, ქალი მითხოვია პაპუა ნონიაშვილმა (1685 წ. 1.6. Hd - 2666); ნაზარაღიხანის ბრძანებით წავიდა საურის ასაკრელად გარეჯის მა-მულეებში (1696 წ. 1448-1469), წოდორეთში სულხანიშვილისაგან ნასყიდმამუ-ლის მეხუთედ ნაწილზე შეედავა შერამზან ჯაფახიშვილი, რომელსაც, როგორც თავად ამტკიცებდა, „ნახუთალი“ რვა თემნად ჰქონდა ნაყიდი. მაგრამ რადგან მთელი მამული - ხუთი ძმის წილი - სულხანიშვილებს ოც თემნად ჰქონდათ ბუ-უღელი, ამიტომ სასამართლომ მეხუთედის ფასად ოთხი თუშანი მიიჩნია, სა-დაო მამული თ უ შ ა ნ ი შ ვ ი ლ ს დაუტოვეს. მხოლოდ ჯაფახიშვილისათვის უნდა გადაეხადა ოთხთემანნახევარი (1699 წ. Hd - 9343) შ ა ს მისცა ბეჟან (თუშანიშვილმა) შერიგების წიგნი და საუპატროდ დაუღვა: საუღართან აკოფა-შვილის ნაქონი მიწა, მახარაშვილი შვილით, უმიწოდ და გაყოფის დროს წილ-ში ნარგები მამამისის ევრქულის იარაღი (XVII ს. II ნახ. Hd - 15040); ი ყ ი - დ ა: მოქალაქე გოგინა ასლანბეგიშვილისაგან წილში ნარგები სასახლე, რომე-ლიც ესაზღვრებოდა პეტროზას დარბაზის კედელს და შ ი ს სამოახლო სახლს (1666 წ. Hd - 13128), უშვილოდ გადავარდნილი ზაქარია ჯაფახისშვილის ყმის, ბასილა სულხანიშვილისაგან - წოდორეთსა და ლისში მკვიდრი და ნასყიდი მა-მულეები (1673 წ. Ad - 2246), იგივე შინაარსისაა 1681 წ. ვა(ე)მული ნასყიდო-ბის წიგნები, რომლებიც ვა(ე)მული უნდა იყოს აღნიშნული მამულეების მყიდვე-ლებისათვის კანონიერ ქონებად ქცევასთან დაკავშირებით (1681 წ. III. 15. Qd - 9037 იბ, 1681 წ. VII.20. Hd - 2602), ენდრონიკაანთ ელიზბარისაგან - სუ-ელნეთში მიწა, რომელიც ესაზღვრებოდა ხახანას, შიოშისა და შიოშისშვილის მიწებს (1675 წ. VII.1. Sd - 6), თავისი ყმის, გარეჯურელ ხუ(ე)ს ქრისტესიან-გან - გორის გზაზე, ხელთუბანთან, ოთხი დღის მიწა (1675 წ. XI. Sd - 55), გი-გინასშვილ ერანასაგან - ნასყიდი ვე(ო)კაშვილისეული მიწა დანპალაში, რომელიც ესაზღვრებოდა მამუკა როსტევანაშვილისა და მამასახლის ზალია ანდ-რონიკაშვილის მიწებს (1675 წ. Sd - 33), მაზიჯა იმარაშვილისაგან - მელიაში „თხილებს მიწა“, რომელიც ესაზღვრებოდა არვართაულის მიწას, თავის ნას-ყიდ მიწას და გორის გზას (1676 წ. Sd - 473 ფრავბ.), თაფოსი განაყოფის, ესტატე (თუშანიშვილისაგან) - [ხელთუბანში] ყმები: ზურაბ, ასლამაზ, მერაბ და პა-პუა ელიზბარაშვილები ცოლ-შვილითა და მამულით, ზემო ვენახი ტერ-დავო-თას კუთვნილით, ავაჭიშვილისაგან ნარგები ქვემო ვენახი გიგუტასა და პატა-ტაშვილს შუა და სტეფანას ნაქონი სახლ-კარი (1678 წ. Y.15. Sd - 12), მამუ-კა ამირალაშვილისაგან - სულნეთის თავში მდებარე ხახანასეული მიწა სა-წისქვილეთი (1678 წ. Y.20. Sd - 10), პაპუა შატბერაშვილისაგან - ექვსი დღის

სახნავე მიწა კრუხასშვილის მიწამდე (1678 წ. Y.20. Hd-10203), დათუნა შატბერაშვილისაგან - გორის გზაზე მიწა, რომელიც ესაზღვრებოდა მისსავე ნასყიდსა და შოშიაშვილის მიწებს (1678 წ. Y; .12. Sd-47), ბახუტა შატბერაშვილისაგან - გორის გზაზე მამული, შოშიაშვილისა და იმარაშვილის მიწებამდე, ბოლოს - დამპალამდე (1678 წ. Sd-179), თავისი ბიძაშვილის, ბეჟან (თუმანიშვილისაგან) - გორში ნაზერევი, რადგანაც ბეჟანს შ ი ს ი თეთრი ემართა (1683 წ. II.17. Sd-44), მისგანვე - წილში ნარკები კილაძის ბავის ადგილას გაშენებული ბაღის ნახევარი (1684 წ. Y.7.Sd-38); შ ი ს ი თ ე და თავის განაყოფს, ესტატე თუმანიშვილს, თავისი მკვიდრი მამული, რომელიც ესაზღვრებოდა მამუკაშვილისა და პაატაშვილის მიწებს (1675 წ. XI.10. Ad-994); და მ წ ე რ ი: შაჰნაზარის მიერ: რომაქ ჩოლყაშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1665 წ. Hd-2244), როსებ მყაუშვილისათვის მიცემული ყმების წყალობის წიგნისა (1675 წ. Ad-719), ლთისიასათვის მიცემული სახელისა და ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1675 წ. 146: -13/2), თინათინ დედოფლის მიერ ქაიხოსრო ჩხვიძისათვის მიცემული სოფლის, წყალობის წიგნისა (1688 წ. YIII. 1450-25/62); და მ წ ე რ ი და შ ო წ ე კ ე: პაპუა, შიო, ნიკოლოზ, ლევან, ოთარ და თევდორე, პეტრე, საამ კეეხიშვილებს შორის სასისხლო დავის გარიგების წიგნისა (1688 წ. Sd-18); შ ო წ შ ე შიომ ბარათაშვილის მიერ გურჯენ უორდანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. IX.9. 1450-16/128).

თუმანიშვილი (ევარ.თუმანისშვილი) ზურაბ - შ ე ვ ი ლ ი . გვი თუმანიშვილისა, იხ.

თუმანიშვილი თამაზ - [ს ა ხ ლ ი კ ა (ი) ელიზბარ თუმანიშვილისა, იხ.

თუმანიშვილი თაყა - 1607-1658 წწ. დედოფალ ნესტანდარეჯანის კარის მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი (1607 წ. Hd-14417), მ დ ი ე ვ ა ნ ი (1651 წ. 1450-29/59). J ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: ბირთველ (1626-1658 წწ. Sd-530, Ad-972, Qd-6922, Hd: 14665, 11945, Sd-532), მანუჩარ (1626-1658 წწ. Sd-530, Ad-972, Qd-6922) ჯიმშიტა ([1656]-1658 წწ. Qd-6922, Hd: 14665, 11945, Sd-532), ლავით (1626-1635 წწ. Sd-530, Ad-972), შ ე ი ლ ე ბ ი: ბაინდურ (1626-1658 წწ. Sd-530, Ad-972, Qd-6922, Hd-13051, Sd-532), პაპუა II პაპა (1657, 1658 წწ. Hd-13051, Sd-532), გორჯასა (1626-1658 წწ. Sd-530, Hd-13051), Sd-532), ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: გიორგი (1635-1658 წწ. Ad-972, Qd-6922, Sd-532), ნასყიდა (1635, 1658 წწ. Ad-972, Sd-532), მამუკა (1635 წ. Ad-972), ზურაბ (1648, 1658 წწ. Qd-6922, Sd-532), ბეჟან თუმანიშვილი, იხ., სულხან, ყაღანდარ, ქიშვარ (1658 წ. Sd-532), შ ე ვ ი ლ ი შ ე ი ლ ე ბ ი: ზაალ (1657, 1658 წწ. Hd-13051, Sd-532), ბახუტა (1657 წ. Hd-13051), [ძ მ ი ს წ უ ლ ი შ ე ი ლ ი] ზაქარია (1658 წ. Sd-532), როდესაც ქართლელები ყანეს განდგომიან, თუმანიშვილები ქალაქის ციხეში ხლებიან სვიმონ მეფეს და ერთგულება აღუთქვამთ, ამის სამაგიეროდ თ ა ყ ა ს უ წ ყალობა სოფელი დარბაზი სამკვიდროდ (1626 წ. YII. 8. Sd-530), როსტომ მეფემ მ ა ს უ წყალობა რამაზასა და გოჩიას კუთვნილი მამული, სომხითში-

სოფელი ჯილიზა (1635 წ. YI.1.1. Ad-972), მანვე — ბოლნისის ხევში სოფელი ბერდვი (1658 წ. IX.12. Sd-532), როსტომ მეფემ განუახლა წყალობა ქალაქს მოსახლე ხელადა აშანმამანასშვილისა და მისი ძმისწულეებისაჰაჰუასი და ყაზარასი, მამულთ, სახლ-კართა და ქულებამბით (1648 წ. Y.2. Qd-6922); ი ყ ი ღ ა . გიორგი შატბერაშვილისაგან ბაბაჯანას ნაქონი ოთხი ღლის მიწა (1657 წ. I.10. Hd-13051); ხელთუმანს შეკრებულმა როსტომ მეფემ, სახლთუხუცესმა ბიძინა ჩოლაყასშვილმა, თბილელმა ელისემ და მღივანმა შერაბ ყორღანაშვილმა გაყარეს ი. გ. ი. ბირთველ და ჯიმშიტა თუმანიშვილები. გარე-ჯვარს მცხოვრები შურადას და ძამას მიწები მათ სამად უნდა, გაეყათ (1656 წ. ახლო. Hd: 14665, 11945); გ ა ა რ ი. გ ა . სამამულე დავა ქრისტეფორე კათალიკოსსა და ბეჟან ამილახორს შორის ზერტებისა და კუარხითის საზღვრების შესახებ (1639 წ. Qd-1387 ა); მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა მ ი ი ლ ო დავით და თამაზ ქარსიძეების გაყარაში (1651 წ. 1450-29/59); და მ წ ე რ ი ღ ე ღ ო — ფაღ ნესტანდარეჯანის მიერ ზურაბ [სააკაძისათვის] მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1607 წ. Hd-14417); ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა ბეჟან თუმანიშვილის მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნში: მ ა ს ძმებთან გაყრის შედეგად მიუღია. გორში ნაზერევი მიწის ნაწილი (1683 წ. II. 17- Sd-44).

[თუმანიშვილი] თუმან — ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა [ავთანდილ ზევედგინიძის] საჩივროს წიგნის ფრაგმენტში: თაყა ზევედგინიძის ნაშვილობის საბუთსკომპრევენის სიტყვით, მ ი ს ი მ ოწმობა უნდა ქქონოდა (XY ს. ბოლო მეოთხ. Hd-14904).

თუმანიშვილი თუმან — მთავარეპისკოპოს ფარსელ თუმანიშვილის ძ მ ი ს წ უ ლ ო . მ ო წ მ ე საკას და ჰანას მიერ ტერ-ღავითასათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1645 წ. III.1. გუჯ. 173-174).

[თუმანიშვილი] თუმან — მ ა ნ მღივანბეგ როინ [ჯავახიშვილთან] და ბირთველ [თუმანიშვილთან] ერთად გაარჩია ნონია მახანაშვილისა და იორამ ოქროშქედლის დავა ყმაზე ([1638-1658 წწ.] 1450-31/211).

თუმანიშვილი (ვარ-თუმანისშვილი) იესე — 1690-1698 წწ. მ. ე მ მ ა ნ დ ა რ ბ ა შ ი (1698 წ. 1450-16/25), კ ყ ა. ე ს . გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ბეჟან თუმანიშვილი (1697 წ. Sd-396). მ ო წ მ ე ღ ა და მ წ ე რ ი: ბაბუა ლამაზასშვილის მიერ ქაიხოსროვ აბაშისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. Y.23. 1450-15/49), ვარაზ, გერმანოზისშვილის მიერ ბერ ყორღანა — შვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. IY.1. 1450-16/95); მ ო წ მ ე ბეჟან თუმანიშვილის მიერ ყალანდარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. Sd-396).

თუმანიშვილი (ვარ. ჯიმშიტაშვილი) ლიპარიტ (ვარ. ლიპარ) — 1664-1697 წწ. მ ო რ დ ა ლ ი ([1685-1694 წწ.] Ad-1011), შ. ვ ი ლ ი ჯიმშიტა თუმანიშვილისა, იხ., ძ მ ი ს წ უ ლ ი მანუჩარ თუმანიშვილისა, იხ., ძ მ ა: ზურაბ თუმანიშვილისა, იხ., ყალანდარ თუმანიშვილისა, იხ., ბ ი ძ ა: გივი თუმანიშვილისა, იხ., ოთარ თუმანიშვილისა, იხ.

გ ა ნ უ ა ხ ღ ა გიორგი მეფემ მორღობა, რომელიც მ ი ს სახლს ადრეც ქქონდა ([1685-1694 წწ.] Ad-1011); ი ყ ი ღ ა . გივი სააკაძისაგან დარჩიამვი-

ლის ეენახი და მისი.განაყოფის, ზურაბ სააკაძის ნაქონი მამული უმეკაშვილის გზამდე (1693 წ. XII.19. 1450-3/56); მონაწილეობა მიიღო ზა-
[ა]ლ, დათუნა და ელიზბარ და მანუჩარ თუმანიშვილების სამამულე დავის გა-
რიგებაში (1689 წ. Y.I. Hd-14930); დამწერი გიორგი მეფის მიერ ბაინ-
დურა თოფრიაშვილისათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1691 წ.1448-2284);
დამწერი დამწმე: შიომ ბარათაშვილის მიერ როსტომ ყორანა-
შვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. Y.6.1450-1/186),
შიომის მიერ ლუარსაბ იოთამიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგ-
ნისა (1696 წ. YI.15. 1450-38/62); მწმე ლუშია ელიაჩაშვილის მიერ
ბაინდურ.გოგიბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ.
YI.1.1450-6/13).

თუმანიშვილი (ეარ.თუმანისშვილი) მამუა - 1635-1692 წწ. ძმისწულ-
ლი თაყა თუმანიშვილისა, იხ., საქონლის ნუსხის მიხედვით, ფინეზა [ხოხა-
შვილის] სახლიდან მისი ხელით.გასულა მრავალი დასახელების საქონელი,
ნივთი, პროდუქტ: ტყავი, კაბა, თასი, ჯამი, ქაშარი, ქარქაში ისრებით, თუნ-
გი, ქვაბი, ბორკილი, სასანთლე, კამეჩი, ძროხა, თოხლი, ერკემალი, ღორი, ტა-
ხი, ქათამი, ცხენი, ხურჯინი წვირღმანით, ღვინო ატენური და რუისული, პუ-
რი და სხვა (XYII ს. 1448-5 192-ა); მწმე და დამწერი: ზაალ
თარხნისშვილის მიერ იაკობ (ყაჭალამანიძისათვის მიცემული ვალის გადახ-
დის წიგნისა (1692 წ. IY.25. 1449-126).

თუმანიშვილი მანუჩარ - 1512-1530 წწ. დავით მეფის კარის მდივან-
ნი (1512 წ. 1448-61)|| ლუარსაბ მეფის კარის მწიგნობარი (1530 წ.
Hd-1372), დამწერი: დავით მეფის მიერ ივანე სოლღაშვილისათვის მი-
ცემული წყალობის წიგნისა (1512 წ. Y.7. 1448-61), ლუარსაბ მეფის მიერ ქვა-
თახეველთათვის მიცემული თარხნობის განახლების წიგნისა (1530 წ. XII. 11.
Hd-1372); მას უკანონოდ მიუსაკუთრებია ატენში მცხოვრები სვეტიცხოვე-
ლის ყმა თბილელაშვილი, აღნიშნულია სვეტიცხოველის დაკარგული ყმა-მამულის
ნუსხაში ([1519-1530 წწ.] 1449-1619).

თუმანიშვილი (ეარ.ნასრიასშვილი, ნასრისშვილი) მანუჩარ - 1623-1652, [1664] წწ. შვილი ნასრ თუმანიშვილისა, იხ., ძმა პაპია თუმანიშვილი-
სა, იხ., ბიძა ბეჟან [თუმანიშვილ]-ნასრიასშვილისა, იხ.

დამწერი ბეჟან ზაქუმეშვილის მიერ ხოსროვ დაღალაშვილისათვის
მიცემული წისკილის ნასყიდობის წიგნისა ([1664 წ.] X.15. 1450-48/147).

თუმანიშვილი (ეარ.თუმანისშვილი) მანუჩარ - 1626-1673 წწ. XYII ს.ბო-
ლო. მერიქი ფეხუხუცესი (1626 წ. 1450-26/96, 1628 წ.Hd-3164),
მორღარი (1638-1666 წწ.Hd: 14602, 14665, Qd: 6922, 8966, Sd -748,
Hd-8054, 1450: 22/119, 48/146, Hd-14538, Sd: 54, 532, Ad-965), მდი-
ვანი (1670 წ. Sd-35, 1673 წ. Sd-41), მყავს: ძმები: თაყა თუმანი-
შვილი, იხ. (1656 წ. ახლო. Hd-14665), ბეჟუთა (1657 წ. Ad-962), ბირთ-
ველ (1656 წ. ახლო. Hd-14665), ჯიმშიტა|ჯიმშერი (1656-1664 წწ.Hd: 2111,
14665, Ad-962, Qd-8966, Hd-8054, 1450-3/125, Hd-14538, Sd-837, 1450-
-3/112), დავით (1628 წ. Hd-3164), ძმისწულეები: ზურაბ თუმანიშვი-

ლი, იხ., სულხან, ყალანდარ (1656-1673 წწ. Hd-2111, Qd-8966, Hd: 8054, 14538, Ad-965, 1450-3/125, Sd: 837, 54, 24, 14, 30, 40, 11, 48, 35, 59, 41, Qd-9037 მკ), ჭიშვარი|ჭიშვარდ (1656-1670 წწ. Hd-2111, Qd-8966, Hd 8054, 14538, Ad-965, 1450-3/125, Sd: 837, 54, 24, 14, 30, 40, 11, 48, 35). გიორგი, ლიპარიტილიპარ (1664-1673 წწ. Hd-14538, Ad-965, Sd: 54, 24, 14, 30, 40, 11, 48, 35, 59, Qd-9037 მკ), ძ მ ი ს წ უ ლ ი ს: შ ე ი ლ: ე ბ ი: გივი (1664 - -1673 წწ. Hd-14538, Sd: 54, 24, 14, 30, 40, 11, 35, 59, 41, Qd-9037 მკ), დავით (1668-1673 წწ. Sd: 24, 14, 40, 11, 35, 59, 41, Qd-9037 მკ), შიომ (1673 წ. Qd-9037 მკ), გ ა ნ ა ყ ო ფ ე ბ ი: ესტატე (1673 წ. Sd-41, Qd-9037 მკ), აბღულა (XVII ს. ბოლო 1450-3/112). მ ა ს უწყალობა: სვიმონ მეფემ ნასრია [თუმანიშვილის] კერძი მამული, რომელიც რამაზას-გვირა და ნასრიასვე სასახლე (1628წ. III. 1. Hd-3164), როსტომ მეფემ - საბებქდავის სარგო: სოფლის გაკუმისას- კომლისათვის თითო მარჩილი, გლახის თარხნობაზე- ორი მარჩილი, სამოურავოზე- ათ კომლზე სამი მარჩილი, მსახურის ჯამაგირზე- თუმანზე ერთი შაური, ინამზე- თუმანზე თითო აბაზი, ჰამასალაზე- თუმანზე ორი შაური, თათრის საბაღახეზე- ოცი მარჩილი, თათრის პირისთავზე- ათი ცხვარი, კოდისპურის წიგნზე- კაცზე თითო მარჩილი, ფეშტუქუს სამოურავოზე- ოცი მარჩილი, საბაღახეზე- თასილდარისათვის თითო მარჩილი, ზარაბზანის წიგნზე- ოცი მარჩილი, ოჯარადარისათვის- თუმანზე ერთი შაური, გილანის თასილდარიდან- ხუთი მარჩილი, ვისაც ანგარიშს გამოართმევდნენ და მუფასას დაუწერდნენ- თუმანზე თითო აბაზი (1638 წ. VII. 2. Hd-14602), მანვე- ტინისხილს ჰამზაბეგის ნაქონი მამული (1657 წ. III. 1. Qd-8966), როდესაც კახთ ბატონიშვილი [ერეკლე] თუშეთიდან კახეთში მყოფ შაჰნავაზს თავს დაესხა, მ ა ნ უ ჩ ა რ ი დაქრეს, ხოლო მ ი ს ი ძმა, ჯიმშიტა, გოკლეს სულხან და ზურაბ თუმანიშვილებმა მეფეს ორი თუშის თავი მიართვეს. გაწვეული დახმარების საპასუხოდ შაჰნავაზმა მათ უწყალობა ტინისხილში მამულა თავაქალაშვილის ობლები მათი მამულით (1664 წ. Hd-14538); მ ა ს . განუახლა გიორგი ბატონიშვილმა სურამიდან გადმოსული, მ ა ს თ ა ნ შეკედლებული და გაზრდილი ობოლი ყმების- ხეჩატურას, მასურასშვილ ნურალას, დათუას და სურამელას წყალობა. ამილახორს დავალებული ჰქონია სხვადასხვა ადგილებში შეხიზნული ყმების აყრა და უკან დაბრუნება, მაგრამ გიორგი ბატონიშვილს ეს ყმები მ ა ნ უ ჩ ა რ ი ს ა თ. ვ ი ს დაუმტკიცებია (1666 წ. III. 2. Ad-965); ი ყ ი ღ ა: პაპუნა შატბერასშვილისაგან თამთის წყაროს გაღმა გოგოლაურის სამნის ბოლოს მიწა (XVII ს. შუა ხანები. Sd-837), გივი ამილახორისაგან-ლაგამის ხევთან მდებარე 45 ღლის მიწა (1656 წ. Hd-2111), ამილახორისაგან-სოფელი ხელთუმანი, რომელიც ძველთაგანვე თუმანიშვილთა საგვარეულო საკუთრება იყო, დაასახლა გოგოლაურის ნაფუძრში ნასყიდ ყმები. ი ყ ი ღ ა ნათესავე ბისაგან ნაფუძრები ეენახა და ამ ნაფუძრებში მოსახლენი მისცა თავისი ძმის, ჯიმშიტას შვილებს. დააყენა თავისი და თავისი ძმის, ჯიმშიტას შევლაპეებად ყმები: იესონა, მხახრბული, შიშიტა, ლოლაძე, ბატკუა და კაცია. დააკისრა მათ ამაღლება ღღეს ერთი თოხლის, ერთი კოკა ღვინის და ერთი კოდი პურის გამო-

ლება: დატოვა ანდერძი, რომლის თანახმადაც, თ ა ვ ი ს ი წილი მამული, გარ-
 დაცვალეზის შემდეგ ჯიმშიტას შვილებს უნდა დარჩენოდათ (1657 წ. Ad-962),
 ხოსიტა თუმანიშვილისაგან- ხეჩატურას ნაქონი მიწა, რომელიც ესაზღვრებო-
 და, გოგოლაურის ნაფუძარს, ზუდახაშვილისა და მხითარა აყოფაშვილის მიწებს
 (1660 წ. IY.6. Hd-8054), მოქალაქე ზურაბა იახასშვილისაგან- შანიშაქაშვი-
 ლისაგან ნაყიდი სასახლის ადგილი (1661 წ. 1450-3/125), პატა შატბერაშვი-
 ლისაგან- გორის გზაზე თამთის წყაროს მიწები, გიორგისა და ზაქარიას წისქ-
 ვილამდე, ელიზბარისა და თაყას ნასყიდ მიწებამდე (1665 წ. Y.1.Sd-54), პა-
 პუა შატბერაშვილისაგან- გრძელაურს - ოთხი ღლის სამკვიდრო მიწა, რომე-
 ლიც ესაზღვრებოდა შაქარაშვილის, ბერუას და შოშიაშვილის მიწებს (1668 წ.
 Y!1.2.5. Sd-2.4), ზუბია ასატურაშვილისაგან- რეხის მახლობლად, კურაში,
 ლაშქარას ოთხღენახევის მიწა თაყას, შოშიაშვილის, იმარაშვილის და პა-
 პუნას ყმის, მამუქას მიწებამდე (1668 წ. YII.2.6. Sd-14), პაპუნა შატბერა-
 შვილისაგან- გორის გზაზე სამკვიდრო ხუთი ღლის მიწა, რომელიც ესაზღვ-
 რებოდა ანშელაშვილის, თაყასა და ბესიაშვილის მიწებს (1669 წ. IY.1. Sd-
 730), ოთია ლაშხიშვილისაგან- ყმა ნავეროზა, მისი ცოლ-შვილით (1669 წ. IY.
 1. Sd-40), ბერიკა ბესიაშვილისაგან- გორის გზაზე მიწა, რომელიც ესაზღვ-
 რებოდა შატბერაშვილისაგან შეძენილ და თაყას ნასყიდ მიწებს, ვარდლანასა-
 კენ, ბოლოს- იმარაშვილის, მიქელაურ და ამირალაშვილის ნასყიდ მიწებს
 (1669 წ. Sd-11), ნინიკა ყაიზიშვილისაგან- მიწა [ბ]ელემის ქვასთან, ზემო
 რეხისაკენ, რომელიც ესაზღვრებოდა: ბატონის ხოდაბუნს, კურექიდან, გადმო-
 სულ რუს, ხელთუბნისაკენ- წერეთელასშვილისა და ამირას მიწებს (1670 წ.
 II.20. Sd-48), რეხელ პაპიასაგან - სამი ღლის მიწა, რომელიც ესაზღვრებო-
 და: კეღენელ ბაბინასეულ მიწას, რეხისაკენ- შალუტაშვილისა და ხელთუბ-
 ნისაკენ- მამუქასა და იმარაშვილის მიწებს (1670 წ. III.5. Sd-35), გიორგი
 შოშიაშვილისაგან - მისი მკვიდრი მიწა, გრძელაური, რომელიც ესაზღვრე-
 ბოდა: ქიტუაშვილის, ბაღჩიაშვილისა და ჩალისაკენ- ბაბინას მიწებს (1671 წ.
 YII.7. Sd-59), თაღისი, განაყოფის, ესტატე თუმანიშვილისაგან- გოგინა ბუ-
 ჩუყური მისი ცოლ-შვილით, უმამულოდ (1673 წ. XII.2. Sd-41), მისგანვე -
 მკვიდრი ზეარი, რომელიც ესაზღვრებოდა აბლულა [თუმანიშვილის]. ზეარს
 და მახარობლის ეგნახს (1673 წ. Qd-9037 ლ), აბლულა თუმანიშვილისაგან-
 - მისი მკვიდრი მამული აყოფაშვილის მიწამდე (XYII ს. ბოლო. 1450-3/112);
 ჰქონდა და ა ვ ა ბორტი [მაჩაბელთან] სოფლის ბოლოსა და თავში მდებარე
 მიწების საზღვრებზე. მ ა ს მიაკუთვნეს: სოფლის თავში საღაო მიწის
 ნახევარი, რომელზედაც ბორტიმ ტყუილად დაიფიცა ჩემიო; საღაო ეგნახი და
 მიწა, რომელზედაც თუმანიშვილებს ჰქონდათ ლოლაბერიძისაგან ნასყიდობის
 წიგნი. ამ მიწის პირზე მდებარე საწისქვილე ნასყიდობის წიგნში არ იყო და-
 სახელებული და ბორტის მისცეს. რაც შეეხება ნაწინდარ მიწას, წისქვილსა და
 მათოზასშვილისაგან ნასყიდ მიწას, მათზე მ ა ნ უ ჩ ა რ ს . გარეჯერელი ყმე-
 ბი და სხვა მოფიცრები უნდა დაეფიცებინა (XYII ს. II ნახ. Hd-14855); [ძმებ-
 თან], ბირთველთან და თაყასთან. გაყრის შედეგად, მ ა ს ა და ჯიმშიტას ერ

გოთ: ქალაქს მხითარა მამანასშვილი, დარბაზში ლომიკაშვილები, ხელთუბანში ბერი და პაპუნა ფირუასშვილები, ჩოგურასშვილები, გოგლია, გოგოლაური, ხუციასშვილი, მაქანდარა, ებია, ლალამასშვილები მათი მამულებით და თორტიზოსაკენ დათუასაგან, გამორთმეული მიწით, ამირასშვილები, კაცია მისი გერებით, ბოგანო მგელია და ძამელა, პატასშვილი ბაგითა და მიწით, ახალდაბაში — ბერია ხოსროასშვილი კოკოზასშვილს ვენახით და დემეტრული მამულით; იქვე — ხოსროასშვილ პატას შვილები კაკოზასშვილის მიწის მესამედით, ავბეწუეასშვილი, ბასილა ელიასშვილი მისი მამულითა და ფშანებს შუა შვილი დღის მიწით, ასაფა, მამასახლისი ოთია, ყუბათასშვილები, მურადასშვილები, ნაცვალი გოგია, ხუცესი დავითი მისი შვილით, გარეჯვარში — ლელუასშვილი ნადირა და ქრისტესია, ეჯუბა, სოლთანასშვილები, დედაბრისშვილი ბანდურა, შოშიტა, მამასახლისი, პატა, საქილა, ბერი მურადა მისი ვენახით. ძამას მიწა სამად უნდა გაეყოთ თაყას, ბირთველსა და ჯიმშიტას; რეხაში — ანდრია და ებია, წყალობასშვილი გიორგი სახლკართა და ბაგით უმიწოდ, გორში — პაპინა ასატურასშვილი და როსტომა წატურასშვილი მათი ყმა-მამულით, არუთინა მისი ძმითა და მამულით, ბარილუსა, აღიხანა, მურდასანგა, ქარუა; ნაზერევის მეოთხედი, ახალციხიდან მოყვანილი ნურალა, იქვე, გორში — ორი თვალი წისკელი და მეწისკელი ევანა, დარბაზში — მამულა და აბრამიშვილები (1656 წ. ახლო. Hd — 14665), წილად ბ. ე. და: კაცია თაყისი გერებით (1656 წ. Hd — 11845), ებია მამულით (1656 წ. Hd — 11846), დარბაზს მცხოვრები მამულა მისი მამულით (1656 წ. Hd — 11710); გორში — წისკელი ([1656 წ.] Sd — 862), არუთინა ძმითა და მამულით (1656 წ. Hd — 11792), პაპინა ასატურასშვილი ყმა-მამულით (1656 წ. Hd — 11791), მეწისკელი ევანა მისი მამულით (1656 წ. Hd — 11714), ბარილუსა მისი მამულით (1656 წ. Hd — 11709); გარეჯვარში — ეჯაბა (1656 წ. Hd — 11814), ნადირა და ქრისტესია ლელუასშვილები მათი მამულებით (1656 წ. Hd — 11815), მამა — სახლისი პატა (1656 წ. Hd — 11816), შოშიტა (1656 წ. Hd — 11813); ხელთუბანში ებია (1656 წ. XII. 10. Hd — 12 426), ბერი და პაპუნა მამულებით (1656 წ. Hd — 11770), ბოგანო გლეხები — ძამელა და მგელია (1656 წ. Hd — 11848), კაცია მისი გერებით და მამულით (1656 წ. XII. 10. Hd — 11974), ფირუასშვილები მათი მამულით (1656 წ. Hd — 11973); ახალდაბას — ბერია ხოსროასშვილი კაკოზასშვილის ვენახითა და დემეტრული მამულით (1656 წ. Hd — 11841), პატა ხოსროასშვილის შვილები მამულითა და კაკოზასშვილის მესამედი მიწით (1656 წ. Hd — 11842), ნაცვალი გოგია (1656 წ. Hd — 11812), ხუცესი დავითი შვილითა და მამულით (1656 წ. Hd — 11996), მურადასშვილები მამულით (1656 წ. Hd — 11997); დამწერი: ლეიმონ მეფის მიერ საამ საგინასშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1626 წ. 1450—26/96); მოწმე: ევანე აფხაზის მიერ მერაბ ყორანასშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1654 წ. III. 11. Sd — 748), ხოჯა ბეკბუდას მიერ სევანის ანაპატისათვის მიცემული ქუბაქის შეწირულების წიგნისა (1658 წ. II. 17. 1450—21/101), პაპია სეფოასშვილის მიერ ხოჯა ბეკბუდასათვის მიცემული სახლკარის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. IY. 27. 1450—22/119), ბონელი იოსებ რევიშვილის

მიერ დღეობა შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწების გაცვლის წიგნისა (1670 წ. YII.2. Hd-5242); იხსენიება ბეჟან [თუმანიშვილის] მიერ ზურაბ [თუმანიშვილისათვის] მიცემული ნაზერეთის ნასყიდობის წიგნში: მას გაყარის შედეგად მიღებული მიწის ნაწილი თავისი ნებით მიუცია თავისი ძმის, ბირთველისათვის (1683 წ. II.17. Sd-44).

თუმანიშვილი (ვარ. თუმანიშვილი) მანუჩარ - 1673-1698, [1703] წწ. ძმის-წული ზურაბ თუმანიშვილისა, იხ., ყალანდარ თუმანიშვილისა, იხ., ბიძაშვილი გივი თუმანიშვილისა, იხ., ([1688-1703 წწ.] Hd-9279), ძმა შიომ თუმანიშვილისა (1696 წ. Sd-3625, [1688-1703 წწ.] Hd-9279). თავის ძმასთან, მდივან შიომთან ერთად ფიცის წიგნი მისცა გივი [თუმანიშვილს] ([1688-1703 წწ.] Hd-9279); მას ამოუღია გორჯასა [თუმანიშვილის] საბუთები ბიძან ნაზარალი-ხანის მიერ შიომ [თუმანიშვილისათვის] ტანის პირს ქაიხოსრო ლოლადის მამულის - თიკან [ათბნის წყალობის წიგნი (1696 წ. Sd-3625).

თუმანიშვილი (ვარ. ბეჟანიშვილი) მანუჩარ - შვილი ბეჟან თუმანიშვილისა, იხ., ძმა ფირან თუმანიშვილისა, იხ.

თუმანიშვილი შურად - ბაგრატ მეფის კარის მდივანი, ჰყავს შვილი რატი (XY ს. ბოლო მეოთხ. Hd-14904-ა), დამწერი ბაგრატ მეფის მიერ ზაქარია, კახა და ზაზა ჯაყახის შვილებისათვის მიცემული მამულის წყალობის განახლების წიგნისა (1468 წ. XI.20. H-2830.151); იხსენიება აქთანდილ ზედციხიძის საჩივრის წიგნის ფრაგმენტში (Hd-14904-ა).

თუმანიშვილი ნასრ (ვარ. ნასრია) - [1578], 1593-1624 წწ. მწიგნობარი (1593-1608 წწ.) || ლუარსაბ, ბაგრატ, სვიმონ მეფეების კარის მწიგნობარი || მდივანი || მდივან მწიგნობარი (1608-1624 წწ. ხოჯა (1621 წ. 1450-7/8), ჰყავს შვილები: ბინდურ (1618-1623 წწ. Ad-973 ა, 1450, 7/8, 33/68), ყოჩხაზ (1618, 1623 წწ. Ad. 973-ა, 1450 - 33/68), ჰაბუნა [ჰაპია თუმანიშვილი, იხ., მანუჩარ, სორაზან (1623 წ. 1450-33/68); მას უწყალობა ბაგრატ მეფემ სომხითში ნასოფლარი ხანძორისი (1618 წ. Ad-973-ა); მონაწილეობა შილო გიორგი სააკაძესა და ქაიხოსრო ჯაყახის შვილს შორის დავის გარჩევაში (1620 წ. YII.15. Hd-14424); იყიდა მხითარ წატურაშვილისაგან საწნახლის ზევით მდებარე კენახი ბაღურასა და მამასახლის ბერუს მიწებამდე (1623 წ. III.17. 1450-33/68); მისი და ბეჟან [სააკაძის] შუამდგომლობით „ბედნიერ ბატონს“ შიომ სოლალაშვილისათვის უწყალობებია იესე [სოლალაშვილის] კუთვნილი მამული, რომლის წყალობა შემდგომ, ანა დედოფალმა და სვიმონ მეფემ განუახლეს შიომს. დამწერი ამა საბუთისა (1619 წ. 1450-28/196); დამწერი: ალექსანდრე მეფის მიერ სვეტიცხოვლისათვის მიცემული შეწირულების წიგნისა (1568 წ. slc ([1578-1591 წწ.] III.9. 1449-1660), თამარ დედოფლის მიერ მირიამან მირიამანაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1593 წ. Y.13. 1450-26/3), სვიმონ მეფის მიერ: გორელი ტერტერებისათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1594 წ. I.8. მატ. 1/25), ვახტანგ თულაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1595 წ. II.18. 1450-51/48), თამარ და ნესტანდარეჯან დედოფლების მიერ ბეჟან სოლალაშვილებზე-

რწმუნისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1606 წ. II.24. Hh -2091), თამარ დედოფლის მიერ ბოძაველებსათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1608 წ. III.29. 1449-1940), ლუარსაბ მეფის მიერ: დავით [დავითიშვილისათვის] მიცემული სოფლის წყალობის წიგნისა (1608 წ. VII.29. 1448-2286), აილოშიშ. გოგიბაშვილისათვის მიცემული მიწის წყალობის წიგნისა (1608 წ. 1450-10/12), ამსარქისა შესხასატურაშვილისათვის მიცემული: მამულის წყალობის წიგნისა (1609 წ. II.14. 1448-10191), ბარზი ამილახორისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1609 წ. III.10. Ad -1208), ტერყუგაზ არლუთაშვილისათვის მიცემული სოფლის წყალობის წიგნისა (1609 წ. 1450-28/2), შერმაზან ლარაძისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1611 წ. IX.3. 1450-10/120), ფარემუზისათვის მიცემული მლეიმის მონასტრის წინამძღვრობისა და სოფლის წყალობის წიგნისა (1612 წ. X.20. Hh -5297) ზაად აბაზაძისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნებისა (1613 წ. VIII.25. Sd -524, 1613 წ. X.10. Sd -1206), შერმაზან ლარაძისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1613 წ. XI.1. 1450-57/8). ასპან ამირაგჯიბისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1613 წ. 1449-833), ბაგრატ მეფის მიერ: ციხოველ იმნაძისათვის მიცემული სახელისა და თარხნობის წყალობის წიგნისა (1618 წ. IX.4. 1448-252), თავისი რძლის, ანასათვის მიცემული ყმების წყალობის წიგნისა (1618 წ. IX.11. Hh -13105), ანა დედოფლის მიერ: ქაიხოსრო ბარათაშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1619 წ. VIII.1. 1450-12/110), იარალი დათუასშვილისათვის მიცემული სოფლის წყალობის განახლების წიგნისა (1619 წ. X.6. 1450-36/119), სვიმონ მეფის მიერ: მამასახლის ყარახანასათვის მიცემული სოფლის წყალობის წიგნისა (1623 წ. 1450-20/87), ლიპარიტისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1624 წ. Y.16. Hh -3056); მ ო წ მ ე ელისბარ სოღალაშვილის მიერ თავისი განაყოფის, მოღარეთუხუცეს შიომისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1619 წ. VI.26. 1450-28/214), ბოლნელი აბრამ ბარათაშვილის მიერ გიორგი შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1621 წ. IX.7. 1450-7/8); ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა : მ ი ს ი სისახლე სვიმონ მეფეს უწყალობებთა მანუჩარ თუმანიშვილისათვის (1628 წ. III.1. Hh -3164), მ ი ს ი ნაჭანი ჯენახი ბოლნისში ჯაპანბანუ დედოფალს უწყალობებთა თავისი დიდაშვილის, ზეარიშან ბატონიშვილისათვის (1629 წ. IX.2. 1450-33/67).

თუმანიშვილი ნასყიდა - მ მ ი ს წ უ ლ ი თაყა თუმანიშვილისა, იხ., მ მ ა გიორგი თუმანიშვილისა, იხ.

თუმანიშვილი ნიკოლოზ - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი]: ყალანდარ თუმანიშვილისა, იხ. გივი თუმანიშვილისა, იხ.

თუმანიშვილი ოთარ - 1622-1700 წწ. მ დ ი ე ა ნ ი (1682-1700 წწ. 1450-1/110, 1449-2679, 1450-6/88, Hh -13923, მატ. 252. №9, Ad -984, Sd 42, 1450: 10/18, 9/116, 9/120, 30/102, 9/141, 10/42, 9/108, Hh: 14397, 15081, 1450-9/122, 1449-1862, Sd: 396, 56, 1450-9/119, Hh -10257, Hh -403, 1450-9/93, 1448-3602, Sd -915) II. გიორგი მეფის კარის მ დ ი ე ა ნ - მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი (1687-1693 წწ. Hh -6204, 1448-610, Hh -8769), ნაზარალიხანის კარის მ დ ი ე ა ნ - მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი (1692-1698 წწ. 1450: 32/67, 17/78,

6/60), ჰყავს შამა გორგი თუმანიშვილი, იხ., ბიძები: ბეჟან (1689 წ. 1450-30/102, 1697 წ. Sd-396), ყალანდარ (1693 წ. Hd-14397), ლიპარიტი ლიპარ ([1696-1700 წწ.] 1449-1862, 1700 წ. Ad-1008), ძმა ზაქარია (1686-1700 წწ. 1450: 46/194, 30/102, Hd-14397, 1449-1862, Ad-1008), ბიძაშვილები: გივი (1686-1700 წწ. Hd: 13923, 14397, 1449-1862, Ad-1008, Sd-915), შიომ (1693-1700 წწ. Hd-14397, 1449-1862, Ad-1008), ქარიშხა (1700 წ. Ad-1008); მას დაუმტკიცა ქვათახევის ღმრთისმშობლის წინამძღვარმა ექვთიმემ მისი სახლიაკეზის მიერ წინამძღვრის დასტურის გარეშე შატბერაშვილისაგან და მისი ყმებისაგან, ან თვით მონასტრის ყმებისაგან ნასყიდი სველნური მამულები. სამაგიეროდ თუმანიშვილებს ქვათახევის ღმრთისმშობლისათვის წელიწადში უნდა მიერთშიათ ოთხი ლიტრა სანთელი (1700 წ. Ad-1008); იყო და: იესე მაჩაბლისაგან გარეჯვარში მისი ყმის, მერაბიშვილის ნაფუძარი, რომელიც ესაზღვრებოდა მურადას სამოსახლოსა და ბეგაშვილის ვენახს (1686 წ. 1450-46/194), დემეტრე ს[ა]კაძისაგან - ატენში საცივის ნახევარი - ქვეერი და მარანი; საცივის მეორე ნახევარი ეას აღრე დემეტრეს ბიძაშვილის, იორამისაგან უყილია (1693 წ. Hd-14397); მას გივი თუმანიშვილმა გადაუხადა მარნის საფასური (XYII-XVIII სს. მიჯნა. Sd-915); გაუცვალა: ახასტის ეპისკოპოსმა ფარსელ [ყორანაშვილმა] გორის ნაზვრეზე ხოსიტასეული მიწა ხელთუბანში (1686 წ. მატ. 252. N9), ფარსადან ამირალაშვილს - ბატონის ზერის გზაში აყოფას ჩასახლარის ნახევარი გორში, იენგუასკენ. ამ ნასახლარის ნახევარი ეკუთვნოდა ოთარის ბიძას, ბეჟან თუმანიშვილს. შემდგომ ოთარს ბატონის ზერის გზა ისევე ბატონისათვის მიურთმევია, რის სანაცვლოდაც მიუღია საყდართან სახლები (1689 წ. XII. 22. 1450-30/102); მისი ნასყიდი [მიწის] ბოლოს პაპუა შატბერაშვილმა მიქლა ფირუაშვილს მიჰყიდა მამული (1662 წ. YII.1.Sd-66); მის ცაპირობა: თავის ბიძაშვილს, მდივან გივი [თუმანიშვილს] სამდივნო საქმეზე ამხანაგობის შესახებ. მათ ერთმანეთისათვის შუაზე უნდა გაეყოთ: „სამდივნო საწიგნო რუსუმიდან“, თემის ან სხვა საქონლის აღწერის დროს, ქართლში ქრთამად და სარგოდ აღებული, თათარზე „გასევისას“ და ელის აყრისას მიღებული შემოსავალი; ეს პირობა არ ეხებოდა ბატონის მიერ ნაწყულობე, სხვა ქვეყანაში სამსახურისათვის და ყმის და სახელო სოფლიდან მიღებულ შემოსავალს (1686 წ. I(1. ?). Hd-13923), ქვათახევის წინამძღვარ ეფთიმეს, რომ მისთვისა და ქვათახევის მონასტრისათვის საზიანო საქმეს არ ჩაიდინდა, წინამძღვარს დაამტკიცებინებდა სველნური მამულების ნასყიდაობის წიგნს და მონასტრის წელიწადში მიართმევდა ოთხ ლიტრა სანთელს ([1696-1700 წწ.] 1449-1862); მონაწილეობა მიიღო [შანშიაშვილებს]; დღმამაზის შვილ ნასყიდასა და მისი ბიძაშვილის, ელიზბარის შვილ ნაზარას გაყარაში (1696 წ. III. 25. Hd-9350); მისგან აუღიათ და სარდალ ლუარსაბ [ორბელიშვილისათვის] მიურთმევიათ „სამი ცხრა ფურთ“ ([1695-1697 წწ.] Hd-15081); მას გარეჯვარში ეკუთვნოდა ერთი კომლი მეკოდისპურე ყმა (1700 წ. 1448-3602); იხსენიება სომხითის მელიქ ავთანდილის მიერ აღავერდა [იავულაშვილისათვის]

მიცემულ მიწის ნასყიდობის წიგნში (1689 წ. Y.16. 1450-9/120); ღ ა მ წ ი - რ ო გიორგი მეფის მიერ: მამასახლის იორდანესთვის მიცემული საბალახის თარხნობის წიგნისა (1687 წ. XI.2. Hd -6204), თეიმურაზ მუხრანბატონისათვის მიცემული სახელოს წყალობის წიგნისა (1687 წ. XII.9. 1448-610), ნაზარალი-ხანის მიერ ინდო გაბაშვილისათვის მიცემული სოფლის თარხნობის წიგნისა (1692 წ. IX.10. 1450-32/67), გიორგი მეფის მიერ პაპუნა ბარათაშვილისათვის მიცემული ნასოფლარის თარხნობის წიგნისა (1693 წ. IY.1. Hd -8769); ნაზარალი-ხანის მიერ: ლევან მელიქისშვილისათვის მიცემული სოფლის წყალობის წიგნისა (1698 წ. II.11. 1450-17/78), ბაინდურ ყორღანაშვილისათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1699 წ. YI.2.4. 1450-6/60); მ ო წ მ ე: გუგუნი [ბარათაშვილის] მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. YII.1450-1/110), ზაალა შანთიძის მიერ იოსებ თბილელისათვის მიცემული პირობის წიგნისა მიწაზე უღაობის შესახებ (1682 წ. YIII.27. 1449-2679), სეფიუღ ზაქუმისშვილის მიერ პაპია ტერტერაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. Y.2.1450-9/108), დავით ურდუბეგაშვილის მიერ შავერდ გამრიგვიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. I.1. 1450-6/88), იობის მიერ აშოთან [მუხრანბატონისათვის] მიცემული გლეხების ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. 1461-3/133), შალვა ფანელიშვილის მიერ ყაღანდარ თუმანიშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. I.I. Ad -984), დათუნა დოღენჯიანის მიერ გივი თუმანიშვილისათვის მიცემული ყმის შესახებ დავის განჩინების წიგნისა (1688 წ. I.I.Sd -42), სომხითის მელიქ ავთანდილის მიერ ბაინდურ გოგიბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. 1450-10/18), ლევან მელიქისშვილის მიერ ალავერდა ივგულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. 1450-9/115), სომხითის მელიქ ავთანდილის მიერ ალავერდა [ივგულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. Y.10. 1450-9/120), ალაბეგა დემურაშვილის მიერ ალავერდა [ივგულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. IY. 17. 1450-9/141), პაპუა იელიკაშვილის მიერ ბაინდურ გოგიბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. IY.10. 1450-10/42), ზაქუმბეგ [ზაქუმისშვილის] მიერ ღურამიშხან [ივგულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. IY.15. 1450-9/122), ხოსრუ ასლუაშვილის მიერ ნასყიდა დოღმაზაშვილისათვის მიცემული ვენახის გაცვლის წიგნისა (1697 წ. IX.27. Hd -10257), ავთანდილ შირიმანიძის მიერ გივი თუმანიშვილისათვის მიცემული ნასოფლარ შამირზას ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. XI.11.Hd -403), ბეჟან თუმანიშვილის მიერ ყაღანდარ [თუმანიშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. Sd -396), მნიშავაანთაგულინაშვილ მიქელის მიერ გივი თუმანიშვილისათვის მიცემული სახლკარის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. XI.20. Sd -56), ზაქუმ [ზაქუმისშვილის] მიერ ალავერდა ივგულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. Y.10.1450-9/119); სვიმონ ბოშიაშვილის მიერ ღურამიშხან ივგულაშვილისათვის მიცემული ვენა-

ხის ნასყილობის წიგნისა (1700 წ. XII.25. 1450-9/93).

თუმანიშვილი პაპუა (ეარ.პაპა) - 1657-1669 წწ. შ.ვ.ი.ღ.ი თაყა თუ - მანიშვილისა, იხ., [დ მ ა] ბაინდურ თუმანიშვილისა, იხ.

თუმანიშვილი პაპუა - 1662-1673 წწ. მ დ ი.ე ა ნ - მ წ ი.გ ნ ო ბ ა რ ი (1662 წ. 1448-2321), ჰ ყ ა.ე ს: მ ა მ ა ელიზბარ თუმანიშვილი, იხ. (1571 წ. ახლო. 1450-10/175), ძ მ ე ბ ი: ზაალ, დათუნა (1665 წ. 1450-10/166, 1671 წ. ახლო. 1450-10/175), შ.ვ.ი.ღ.ე ბ ი: ელიზბარ (1665 წ. 1450-10/166, 1673 წ. Sd-41), ფარსია (1673 წ. Sd-41), საღმახან (1665 წ. 1450-10/166). ი ყ ი - დ ა: მაზანა იმარაშვილისაგან .ვარდოენაში მიწა, მაზიტა იმარაშვილის მიწამდე (1665 წ. I.15. 1450-10/166), პაპუა შატბერაშვილისაგან - მიწა ხუცია შოშიაშვილისა და ალექსანა ნანუჩაშვილის მიწებამდე (1671 წ. ახლო. 1450-10/175); დ ა მ წ ე რ ი .გ ი ო რ ა გ ი და ლევან ბატონიშვილებს მიერ წმინდა ევსტათის ტაძრისათვის მიცემული ყმის შეწირულებს წიგნისა (1662 წ. 1448-2321); დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე: პაპუა შატბერაშვილის მიერ მიქელა ფარუაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყილობის წიგნისა (1662 წ. VII.1. Sd-66), ესტატე თუმანიშვილის მიერ ზურაბ [თუმანიშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყილობის წიგნისა (1675 წ. XI.10. Ad-994); მ ო წ - მ ე ესტატე თუმანიშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყილობის წიგნისა (1673 წ. XII.2. Sd-41).

თუმანიშვილი პაპუა - [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] .გ ი ო რ ა გ ი თუმანიშვილისა, იხ.

თუმანიშვილი (ეარ.ნასრიასშვილი) პაპუნა (ეარ. პაპია) - 1623-1637 წწ. ჰ ყ ა.ე ს: მ ა მ ა ნასრ თუმანიშვილი, იხ., ძ მ ე ბ ი: ბეჟან, სორაზან, მანუჩარ (1637 წ. Ad-973 ბ), ძ მ ი ს წ უ ლ ი ბეჟან [თუმანიშვილი]-ნასრიასშვილი, იხ., მ ა ს .გ ა ნ უ ხ ლ ა როსტომ მეფემ მამამისის შკედარი-სოფლის, ჩანქორკის წყალობა (1637 წ. III. 27. Ad-973-ბ).

[თუმანიშვილი] რატი - მურადის შ.ვ.ი.ღ.ი, იხსენიება უცნობი [ზეველინიძის] საჩივრის წიგნის ფრაგმენტში (XY ს. ბოლო მეოთხ. Hh-14904-ა).

თუმანიშვილი (ეარ.თუმანისშვილი) საღმახან (ეარ.საღმაზან) - შ.ვ.ი.ღ.ი პაპუა თუმანიშვილისა, იხ., [დ მ ა] ელიზბარ თუმანიშვილისა, იხ.

[თუმანიშვილი] სორაზან - შ.ვ.ი.ღ.ი ნასრ [თუმანიშვილისა], იხ., ძ მ ა პაპია თუმანიშვილისა, იხ. ბ ი ძ ა ბეჟან [თუმანიშვილი]-ნასრიასშვილისა, იხ.

თუმანისშვილი სულხან - [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] ქიშვარ თუმანისშვილისა, იხ. დ ა მ წ ე რ ი ქიშვარ თუმანისშვილის მიერ საყდრისათვის მიცემული მიწის შეწირულებს წიგნისა (1482 წ. Hh-8711-ბ).

თუმანიშვილი (ეარ. ჯიმშიტაშვილი) სულხან - 1656-1699 წწ. მ დ ი.ე ა ნ ი (1673-1699 წწ. Ad-2246, Sd-437 ფრაგ., 1448-5067, Sd-12, Hh-10203, Sd-47, Hh: 2519, 2602, 1450-1/110, 1449-2679, Sd-44, 1450-9/108, Sd-38, Hh-9343). ქ ა რ თ ლ ი ს მ დ ი.ე ა ნ ი (1675 წ. Sd-33, 1678 წ. Sd-179), შანსაეაზ მეფის კარის მ დ ი.ე ა ნ - მ წ ი.გ ნ ო ბ ა რ ი (1674 წ. 1450-10/22), გიორგი მეფის კარის მ დ ი.ე ა ნ - მ წ ი.გ ნ ო ბ ა რ ი (1678-1684 წწ. 1450-14/62, Sd-539, 1450: 49/81, 18/51, 26/219, Hh-2342, 1450-8/36, 1448-5610, 1449-874, 1448-5523). შ.ვ.ი.ღ.ი ჯიმშიტა თუმანიშვილისა, იხ.,

ძ მ ი ს წ უ ლ ი : თაყა თუმანიშვილისა, იხ., მანუჩარ თუმანიშვილისა, იხ.,
 ძ მ ა ზურაბ თუმანიშვილისა, იხ., ბ ი ძ ა შ . ე ი ლ ი ბაინლურ თუმანიშვი-
 ლისა, იხ., [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] გიორგი თუმანიშვილისა, იხ., გ ა ა რ ი . გ ა გი-
 ორგი საღარაძის ყმობიდან თავდახსნის საქმე (1677 წ. IY. 1. 1448-5067); დ ა
 მ წ ე რ ი : შაჰნავაზის მიერ პაპია გოგიბაშვილისათვის მიცემული მიწის წყა-
 ლობის წიგნისა (1674 წ. 1450-10/22), გიორგი მეფის მიერ: ზაზა ციციშვილი-
 სა და ბამან შალვაძის სამამულეო დავის გარიგების წიგნისა (1678 წ. 1450-14/
 62), ვახტანგ [ბარათაშვილ] ორბელიშვილისათვის მიცემული სასახლის წყალო-
 ბის წიგნისა (1679 წ. IY. 29. Sd -539), ხოსიტა ოთისაშვილისათვის მიცემული
 თარხნობის განახლების წიგნისა (1679 წ. 1450-49/81), პაპუნასა და მისი ძმე-
 ბისათვის მიცემული მეღალაპეზად განწესების წიგნისა (1680 წ. 1450-18/51),
 ალხაზ მარაბლისათვის მიცემული ყმების თარხნობის წიგნისა (1680 წ. Y. 12.
 1450-26/219), დავით ქსნის ერისთავისთვის მიცემული ვაჟკრების წყალობის
 წიგნისა (1683 წ. I. 21. Hd -2342), ბაინლურ შანშიაშვილისათვის მიცემული
 მიწის წყალობის წიგნისა (1683 წ. YIII. 2. 1450-8/36), ყორღანაშვილებისათ-
 ვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1684 წ. III. 17. 1448-5610), ტერ-ნერსესა
 ტერ-მათეუზას შვილისათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1684 წ. III. 17.
 1449-874), ევანგელისათვის მიცემული საბაღახის წყალობის წიგნისა (1684 წ.
 IY. 1. 1448-5523); დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე თაყა ასანბეგისშვილის
 მიერ პაატა გერმანოზის შვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა
 (1669 წ. YI. 20. Hd -1880); მ ო წ მ ე : ელიზბარ ზუბიტაშვილის მიერ ზაალ
 ყორღანაშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1667 წ. I. 4.
 1450-1/99), გუგუნა ბარათაშვილის მიერ ვახტანგ [ორბელიშვილისათვის] მი-
 ცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. Hd -9674), გუგუნა ბარა-
 თაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის
 წიგნისა (1682 წ. YII. 1450-1/110), ზაალა შანთიძის მიერ იოსებ თბილელისათ-
 ვის მიცემული უღაობის შესახებ პირობის წიგნისა (1682 წ. YIII. 24. 1449 -
 -2679), სეფოუღ ზაქემის შვილის მიერ პაპია ტერტერაშვილისათვის მიცემუ-
 ლი მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. Y. 2. 1450-9/108). მ ი ს ი ბეკელი
 უზის საბუთს Hd -9674).

თუმანიშვილი სულხან - [ძ მ ი ს წ უ ლ ი ს შ . ე ი ლ ი] ვალანდარ თუმანი-
 შვილისა, იხ., ბ ი ძ ა შ . ე ი ლ ი . გივი თუმანიშვილისა, იხ.

თუმანიშვილი ფარსადან (ეარ. ფარსია) - 1669-1697 წწ. შ . ე ი ლ ი პაპუა
 თუმანიშვილისა, იხ., გ ა ნ ა ყ ო ფ ი : ქაიხოსრო ესტატეშვილ-თუმანიშვილი-
 სა, იხ., ბეჟან თუმანიშვილისა, იხ., [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] გიორგი თუ-
 მანიშვილისა, იხ., მ ო წ მ ე : ბერიკა ბესიაშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვი-
 ლისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. Sd -11), ბეჟან [თუ-
 მანიშვილის] მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული ნაზერევის ნასყიდო-
 ბის წიგნისა (1683 წ. II. 17. Sd -44), ოთარ [თუმანიშვილის] მიერ გივი [თუ-
 მანიშვილისათვის] სამღვივრო საქმეზე ამხანაგობის შესახებ მიცემული პირო-
 ბის წიგნისა (1686 წ. III. 24. Hd -13923), ქაიხოსრო ესტატეშვილ-თუმანიშვი-

ლის] მიერ. გივი [თუმანიშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. Ad-974), ბეჟან თუმანიშვილის მიერ ყალანდარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. Sd-396); მისი ბეჟელი უზის საბუთს Sd-44.

თუმანიშვილი ფარსედ (ვარ. ტერ-ფარსედ) - 1612-1645 წწ. მთავარი - ეპისკოპოსი, ჰყავს ძმისწული თუმან (1645 წ. გუჯ. 173 - 174). იყიდა ეპისკოპოს ტერანდრია ანდრონიკის შვილ-თაყაშვილთან ერთად, თავინა ჯუტარაქელის შვილისაგან მიწა პარუბეგასა და აყოფას მიწე - ბამდე (1612 წ. Hd-1567); მონაწილე საკასა და ჰანას მიერ ტერ-დავითასათვის მიცემული სახლკარის ნასყიდობის წიგნისა (1645 წ. III.1. გუჯ. 173 - 174).

თუმანიშვილი (ვარ. ბეჟანიშვილი) ფირან - 1683-1697 წწ. ჰყავს: მამა ბეჟან თუმანიშვილი, იხ., [ძმა] მანუჩარ (1689 წ. Y.1. Hd-14930). მანუჩართან ერთად ჰქონდა სამამულე დავა ზაალ [თუმანიშვილთან] (1689 წ. Y.1. Hd-14930).

თუმანიშვილი (ვარ. თუმანის შვილი, ესტატე შვილი) ქაიხოსრო - 1665 - 1696 წწ. ჰყავს: მამა ესტატე თუმანიშვილი, იხ., (1688 წ. Hd-11031, 1696 წ. Ad-974), [ბიძა შვილი] ბეჟან თუმანიშვილი, იხ., განაყოფე ბი: გივი, ბეჟან, ფარსია (1696 წ. Ad-974), ყალანდარ (1688 წ. Hd-11031). ძმასთან გაყრის შემდგომ სახლიკაცად მიუვიდა ყალანდარ თუმანიშვილს და პირობა მისცა, რომ მისი მამული ყალანდარს დარჩებოდა (1688 წ. XII.26. Hd-11031); შეეყარა მღვიან გივი თუმანიშვილს იმ პირობით, რომ სიკვდილის შემდეგ თავის მამულს მას დაუტოვებდა. რადგან მამული საბატონიშვილო იყო, გივიმ ქრთამით მიიღო დასტურის წიგნი. შემდგომ პირობა დაირღვა და იგი გივის ისევ გამოეყო, ამის გამო გივის ქრთამის საფასურში ნასყიდად მისცა თავისი მამულის ნახევარი: მიქიკაშვილი ბერას ნაქონი სასახლე ენახით, ხევის პირს მიწით და საყდრის ქვემოთ მიწა, სუხანას მიწის ზომა; გზის ქვემოთ - ხოდაბუნის ნახევარი. დამწერი ამ წიგნისა, საბუთს უზის მისი ბეჟელი (1696 წ. Ad-974); მონაწილეობა მიიღო [თუმანიშვილებს]: ფირან, მანუჩარ, ბეჟანის შვილებსა და ზაალ, ელიზბარ და დათუნას შორის სამამულე დავის გარჩევაში (1689 წ. Y.1. Hd-14930); დამწერი და მონაწილე მანუჩარ თუმანიშვილის მიერ ჰაპუა თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1665 წ. I.15. 1450-10/166); მონაწილე შიო შოშიაშვილის მიერ მაქია ნანუქაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. I.10. 1450-10/164).

თუმანიშვილი ქარშიშა (ვარ. ქარშიშა) - 1698-1700 წწ. ბიძაშვილი: გივი თუმანიშვილისა, იხ. (XYII ს. ბოლო. 1450-3/58), ოთარ თუმანიშვილი - სა, იხ., მას და მღვიან გივი [თუმანიშვილს] ბერბუკის წისკვილებს სანაცულოდ წილად ერგოთ. გორში წატურაშვილის წისკვილი (XYII ს. ბოლო. 1450-3/58).

თუმანის შვილი ქიშვარ - ჰყავს [სახლიკაცი ბი]: ბირთველ, სულ-

ხან. გ ა უ ც ე ა ლ ა თოროსაული სახლ-კარი ეამბტუნის გვერდით მდებარე ქუჩაზე თუბანის ტერასატურა პარკვართაშვილს ეკლესიის გარშემო მდებარე ადგილსა და ქუჩაქმნი (1482 წ. Hd-8711-ა), რომელიც შემდგომ შესწირა საყდარს (1482 წ. Hd-8711 ბ).

თუმანიშვილი (ვარ.თუმანისშვილი, ჯიმშიტაშვილი) ქიშვარდ (ვარ.ქიშვარდ)- 1656-1697 წწ. შ.გ.ი.ლ.ი. ჯიმშიტა თუმანიშვილისა, იხ., ძმისწულნი თაყა თუმანიშვილისა, იხ., მანუჩარ თუმანიშვილისა, იხ., ძმა ზურაბ თუმანიშვილისა, იხ., ბიძა შ.გ.ი.ლ.ი. ბაინდურ თუმანიშვილისა, იხ., ბიძა ბეჟან თუმანიშვილისა, იხ., განაყოფი ბეჟან თუმანიშვილისა (1697 წ. Sd-396). მონაწილეობა მიიღო [თუმანიშვილებს]: ფირან, მანუჩარ ბეჟანისშვილებსა და ელიზბარ, ზაალ და დათუნას შორის სამამულე ადვის გარჩევაში (1689 წ. Y.I. Hd-14930); მოწმე ბეჟან თუმანიშვილის მიერ თავისი განაყოფის ყალბდარისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. Sd-396).

თუმანიშვილი (ვარ.ჯიმშიტაშვილი) ყალბდარ - 1656-1697, [1700] წწ. შ.გ.ი.ლ.ი. ჯიმშიტა თუმანიშვილისა, იხ., ძმისწულნი: თაყა თუმანიშვილისა, იხ., მანუჩარ თუმანიშვილისა, იხ., ბიძა ოთარ თუმანიშვილისა, იხ. ჰყავს ძმებნი: ზურაბ თუმანიშვილი, იხ., ლიპარიტი ლიპარ (1687 - 1697 წწ. Ad-984, Hd-11031, Sd-43, Qd-9037 თ, Sd-396, Hd-2185, Sd-816, XYII ს. დამლ. 1450-3/33); ბიძა შ.გ.ი.ლ.ი. ბაინდურ თუმანიშვილი, იხ., ბეჟან თუმანიშვილი, იხ. (1688 წ. Sd-43, 1697 წ. Sd-396); ძმისწულნი - ბი: გივი თუმანიშვილი, იხ. (XYII ს. დამლ. 1450-3/33), შიომშენი (1687 - 1697 წწ. Ad-984, Hd-11031, Sd-43, Qd-9037-თ, Sd-396, Hd-2185, Sd-816, XYIII ს. დამლ. 1450-3/33); მანუჩარ (1687-1697 წწ. Ad-984, Sd: 43, 482, 396, XYI ს. დამლ. 1450-3/33), დავით (1687 წ. Ad-984, 1688 წ. Hd-11031); ძმისწულნი შ.გ.ი.ლ.ი. ბაინდურ (1687 წ. Sd-396), სულხან, ზურაბ (1697 წ. Sd-396, XYII ს. დამლ. 1450-3/33), განაყოფი ქაიხოსრო ესტატეშვილი-თუმანიშვილი (1688 წ. Hd-11031), [სახელიცა ცეხი]: გიორგი თუმანიშვილი, იხ., ნიკოლოზ თუმანიშვილი, იხ.

იყიდა: შალვა ფაქეშვილისაგან ყმა - ოთხი მეტრეველი ცოლ-შვილით (1687 წ. I. Ad-984) თავისი ბიძაშვილს, ბეჟან თუმანიშვილისაგან - გორში დეველიშვილის სახლ-კარი, რომელიც ესაზღვრებოდა მისივე ყმების: შანშვარაშვილისა და ბერაძის სახლებს (1688 წ. YII. B. Sd-43), შერმაზან ჯავახიშვილისაგან - წოდორეთში ტატრას მენახევერ პაპუნა მირიანაშვილის მამული - თოხმეტი დღის მიწა სახლ-კარით, კურმარნით, ბალ-ბოსტნით, წისქვილითა და სასაფლაოთი (1696 წ. YII. 23. Qd-9037 თ), ბეჟან თუმანიშვილისაგან - ზემო რეხას ბაბულაშვილის ნაქონი მამული (1697 წ. Sd-396), ბერუკა იშხანაშვილისაგან - [ატენში] "უმეკაური" ენახი, რომელიც ესაზღვრებოდა შენადირაშვილის, მეზრიშვილისა და ხოსია ტლაშაძის [მიწებს] (XYII ს. დამლ. 1450-3/33); მისცა პირობის წიგნი: უდობის შესახებ სარქისა და გასპარა ხითარისშვილებს. მას დაუხსნია მოქალაქეებისაგან: გარსუას, ყაზაზი არაქელას, ბეჟუა ყუზანაშვილისა და ზარაბი თათოზა ბერინაშვილისაგან

ხითარიშვილების ქვლბაქები და ღუქნები. ამის გამო ხითარიშვილებმა მ ა ს ერეკლე მეფესთან უჩივეს. მ ა ს ღუქნებზე ხელი ააღებინეს, ხოლო დაბრუნებული თეთრი შიოშ თუმანიშვილს მიაბარეს. ორიანობაში ყ ა ლ ა ნ დ ა რ ს თამასუქი დაჰკარგვია და ამიტომ ხითარიშვილებს მის(ა) უღაობის პირობა (1696 წ. YI.28. Sd-482), მ ა ს მისცა ურბნელმა [იოსებ] ჯავახიშვილმა პირობა საჭონლის დაბრუნების შესახებ ([1697-1700 წწ.] Hd-2185). ახლდა საურზე ბევან გორგასლისშვილს, სადაც მ ი ს მსახურს ეზია ბერისშვილი შემოაკედა (1676 წ. XII.3. Sd-1013); მ ო წ მ ე : იესე მაჩაბლის მიერ ოთარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. 1450-46/194), სომხითის მეღიქ ავთანდილის მიერ სოიბათიასაულ ბაინდურ გოგობაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. 1450-10/18).

თუმანიშვილი ყოჩხმაზ- შ ე ი ლ ი ნასრ თუმანიშვილისა, იხ.

თუმანიშვილი (ვარ. თუმანისშვილი) შაველ (ვარ. შაჰველ)- 1581-1591 წწ. სამეფო კარის ე ა ზ ი რ ი (1581 წ. 1448-2328), [სამეფო კარის] მ დ ი ე ა ნ მ წ ი გ ო ბ ა რ ი (1581, 1591 წწ. 1448-2328, 1450-38/58). დ ა მ წ ე რ ი სვიმონ მეფის მიერ: ქართლის კათალიკოს ნიკოლოზისათვის მიცემული სოფლის შეწირულების წიგნისა (1581წ. Yil.14. 1448-2328), დავით ბერისძის, ზურაბ იმნაძისა და იოვანე შირიანისძისათვის მიცემული თარხნობის წყალობის წიგნისა (1581 წ. YIII.8. 1448-5510), ნიტრიის ეკლესიისათვის მიცემული შეწირულების წიგნისა (1584 წ. Sd-2909), იოვანე ბარათაშვილისათვის მიცემული სოფლების წყალობის წიგნისა (1591 წ. YIII. 7. Hd-8437), გიორგი ბარათაშვილისათვის მიცემული მამულების წყალობის წიგნისა ([1581-1591 წწ.] 1450 -38/58).

თუმანიშვილი შაველ - 1673-1678 წწ. შ ე ი ლ ი ესტატე თუმანიშვილისა, იხ., [ბ ი ძ ა შ ე ი ლ ი] ბევან თუმანიშვილისა, იხ.

თუმანიშვილი (ვარ. თუმანისშვილი) შიოშ (ვარ. შიო)- 1673-1700, [1703]წწ. ნაზარალი-ხანის კარის მ დ ი ე ა ნ მ წ ი გ ო ბ ა რ ი [მ წ ი გ ო ბ ა რ ი] მ დ ი ე ა ნ ი ([1688], 1693-1700, [1703] წწ. 1448-2297, Hd-9279, Qd-7131, 1448: 542, 8829, 1450-15/115, Hd-14263, 1450-51/189, Hd-6357, 1449 -1940, 1450-48/3, Qd-9037 თ, Ad-86, 1448-5332, Sd-482, 1448-45, Sd -396, Hd-2185, Sd-3625, 1448-8751, 1450-34/225, 1461-7/36, Sd-56, Hd-10268, Qd-9586, Ad-87, Hd-10257, 1450: 9/119, 37/237, 41-1390), თ ე შ ე თ ი ს მ დ ი ე ა ნ ი ([1693-1703 წწ.] 1448-10035); წ ე დ ი ს ი ს მ ო უ რ ა ვ ი (1697 წ. 1448-8751). ძ მ ი ს წ უ ლ ი : ზურაბ თუმანიშვილისა, იხ., ყალანდარ თუმანიშვილისა, იხ., ძ მ ა მ ანუჩარ თუმანიშვილისა, იხ., ბ ი ძ ა შ ე ი ლ ი : გივი თუმანიშვილისა, იხ., ოთარ თუმანიშვილისა, იხ., [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] გიორგი თუმანიშვილისა, იხ. მ ა ს უწყალობა ნაზარალი-ხანმა თუშეთის მღვინობა ([1693-1703 წწ.] 1448-10035 ფრაგ.), ტანის პირს ამოვარდნილი ჭიხოსრო ლოლადის მამული: თი, იანაანთ უბანი (1696 წ. Sd-3625), ადრე ნაბოძები წედისის მოურავობა, რომელიც გორიჯერის წმინდა გიორგისათვის შეწირვის შემდეგ ნაზარალი-ხანს პატი მოციქულისათვის გადაუცია. ერთობლივ წედისელებთან და თვით „მოციქულ“ პატის შუამდგომლობით, ნაზარალი-

ხანმა წელისის მოურავობა ისევე შ ი ო შ ს ჩააბარა იმ პირობით, რომ ბეგა – ჩასა და მოსავალს მოკიჟელ პატის ჩააბარებდა და თავის სახლიცა(ეებს სოფელს არ გააძარცვენებდა (1697 წ. 1448–8751); და ა მ ო წ მ ა, რომ ჯალდამი და ლორისთავი მდივანბეგ ვახტანგ [ბარათაშვილ-ქორბელისშვილის (იოლყოფლის, ზაად ერისთავის ქალის, თამარის ნამზითით იყო ნაყიდი და მის შვილებს ეკუთვნოდა (1700 წ. Sd –2 301); მ ა ს უბრძანა ნაზარალი-ხანმა, რომ აეკრიფა გადასახადები ყაიყულში ([1688–1703 წწ. | 1448–2 297); შ ი ს ყმებს, სამადასა და გიორგის, კჭონდათ საწისქვილის გამო დავა ბახუტასთან ([1688–1703წწ. | Qd –7131); და მ წ ე რ ი ნაზარალი-ხანის მიერ: გომჭარ ჯავახიშვილისათვის მიცემული სახელოს წყალობის წიგნისა (1693 წ. III.20. 1448–8829), მამად ბალირბეგ სადღელისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1693 წ. YI. 21. 1448–542), ასლანბეგ ორბელიშვილისათვის მიცემული სოფლის წყალობის წიგნისა (1695 წ. I.21. 1450–15/115), ქეთევანისათვის მიცემული სოფლის წყალობის წიგნისა (1696 წ. IY.13. Hd –6357), ახალქალაქელ გიჟვა [პატა]შვილისათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1696 წ. III.16. Hd –14263), ქრისტეს საფლავის ყმებისათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1696 წ. IY.18. 1450 –51/189), გურჯიძის ყმებისათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1696 წ. YI.3. 1449–1940–1), გასპარა ალზამანასშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1696 წ. YI.22. 1450–48/3), დავით გარეჯის წინამძღვარ ონოტრე მაჭუტაძისათვის მიცემული ჯამაგირის განახლების წიგნისა (1696 წ. XI.18. Ad –86), გამბრიელ გიგაბაძისათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა(1696 წ. XI. 6. 1448–5 332), პაპუა საღმარაშვილისათვის მიცემული მამასახლისობის წყალობის წიგნისა (1697 წ. IX.13. 1448–45), პაპა ლალაშვილისათვის მიცემული საბუთისა სახასოდ „დაქერის“ თაობაზე (1698 წ. I.6. 1450–34/225), მამადეული-ხანის მიერ გარეჯის უდაბნოსათვის მიცემული სოფელ აკურას შენწირულებს განახლების წიგნისა (1698 წ. II.11. 1461–7/36), ნაზარალი-ხანის მიერ: იესე რუსიშვილისათვის მიცემული ყმების წყალობის წიგნისა (1699წ. III. 17. Hd –10268), ოეორის მონასტრის ყმებისათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1699 წ. XI. 26. Qd –9586), დავით გარეჯის მონასტრისათვის მიცემული ულუფის გაჩენის წიგნისა (1699 წ. XII.8. Ad –87), გარჯის წმინდა დავითის საფლავისათვის მიცემული ვენახის შეწირულებს წიგნისა (1699წ. 1449–1830), ამილბარ მაღალაძისათვის მიცემული სახელოსა და ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1700 წ. YI.29. Ad –1590); მ ო წ მ ე: ზაქუმბეგ [ზაქუმისშვილის] მიერ ღერშიშხან [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა(1696წ. IY.15. 1450–9/122), ზაქუმ [ზაქუმისშვილის] მიერ ალავერდა იაგულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. Y.10. 1450–9/119), ხოსუა ასლუაშვილას მიერ ნასყიდა დოღმაზაშვილისათვის მიცემული ვენახის გაცემის წიგნისა (1699 წ. IX.27. Hd –10257), იასე დიასამიძის მიერ პატაბეგ მამაბლისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. Y. 28. დსი. I N 151), ზურაბ ჯავახიშვილის მიერ იბაშერ შალიცაშვილისათვის მიცემული პირობის წიგნისა სოფელ სკრაზე უდაობის შესახებ (1700 წ. 1450–37/235).

თუმანიშვილი ზოსიტა – კ ყ ა ვ ს: შ ვ ი ლ ე ბ ი: აბღულა, ესტატე, გ ა –

ნ ა ყ ო ფ ი მ ა ნ უ ჩ ა რ (1660 წ. Hd-8054). ი ყ ო დ ა მ ა ნ უ ჩ ა რ თ ე მ ა ნ ი შ ვ ი ლ ის ა გ ა ნ ხ ე რ ა ტ უ რ ა ს ნ ა ქ ო ნ ი მ ი წ ა გ ო გ ო ლ ა უ რ ის ნ ა თ ფ ძ რ ა მ დ ე, ბ ე ლ ა ხ ა შ ვ ი ლ ის ა დ ა მ ხ ი თ ა რ ა ა ყ ო თ ა შ ვ ი ლ ის მ ი წ ე ბ ა მ დ ე (1660 წ. IY.6. Hd-8054).

[თუმანიშვილი] ჯ ა ნ ი - ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა უ ც ნ ო ბ ი [ზევედგინიძის] ს ა ჩ ი ე რ ის წ ი გ - ნ ის ტ რ ა ვ მ ე ნ ტ შ ი (XY ს. ბოლო მეოთხ. Hd-14904-ა).

თუმანიშვილი ჯ ი მ შ ი ტ ა (ეარ.ჯიმშერ)- 1656-1664 წწ. ძ მ ა თ ა ყ ა თ ე მ ა ნ ი შ ვ ი ლ ის ა, ი ხ., მ ა ნ უ ჩ ა რ თ ე მ ა ნ ი შ ვ ი ლ ის ა, ი ხ., ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: ზ უ რ ა ბ თ ე მ ა ნ ი შ ვ ი ლ ი, ი ხ., ს უ ლ ხ ა ნ, ჭ ი შ ვ ა რ, ლ ი პ ა რ ი ტ, გ ი ო რ გ ი, ყ ა ლ ა ნ დ ა რ, [გ ა ნ ა ყ ო ფ ი] ა ბ დ ლ ე ა თ ე მ ა ნ ი შ ვ ი ლ ი, ი ხ. (1664 წ. Hd-11032). ი ყ ო დ ა ა ბ დ ლ ე ა თ ე მ ა ნ ი შ ვ ი ლ ის ა გ ა ნ . ე ა ლ ის ს ა ფ ა ს უ რ ა დ რ ე ხ ა შ ი მ ა მ უ ლ ა ს ნ ა ქ ო ნ ი . ე ე ნ ა ხ ი, ს ა ხ - ლ ი დ ა კ ა ლ ო, გ ო რ ი ა ს . ე ე ნ ა ხ ის უ ე ა ნ - ნ ა ე ე ნ ა ხ ე ვ ე ს ა წ ნ ა ხ ლ ი თ დ ა ზ ე მ ო ს ა ყ დ ა რ - თ ა ნ - პ ა ტ ა რ ა ნ ა თ ფ ძ ა რ ი (1664 წ. Hd-11032); გ ა ყ რ ის შ ე დ ე გ ა დ წ ი ი ლ ა დ ხ ე დ ა: ა ხ ა ლ დ ა ბ ა შ ი - ყ უ ბ ა თ ა შ ვ ი ლ ი მ ა მ უ ლ ი თ (1656 წ. Hd-11718), მ ა მ ა ს ა ხ ლ ის ი ო თ ი ა მ ა მ უ ლ ი თ (1656 წ. Hd-11717), ბ ა ს ი ლ ა დ ა ე ლ ი ა ს შ ვ ი ლ ი ტ რ ა ვ - მ ა ნ თ ა შ ე ა შ ვ ი ლ ი დ ლ ის მ ი წ ი თ (1656 წ. Hd: 12272, 12195), ა ე ბ ე წ ო ლ ა ს შ ვ ი ლ ი მ ა მ უ ლ ი თ (1656 წ. Hd - 12271), ა ს ა ფ ა მ ა მ უ ლ ი თ (1656 წ. Hd - 12235), გ ა რ ე ჯ ე ა რ ს - ს ა ქ ი ლ ა | | ს ა ქ ე ლ ა მ ა მ უ ლ ი თ (1656 წ. Hd: 11944, 12914), ს უ ლ თ ა - ნ ა ს შ ვ ი ლ ე ბ ი მ ა მ უ ლ ი ა ნ ა დ (1656 წ. Hd-11948), ბ ა ი ნ დ უ რ ა ლ ე დ ა ბ რ ის შ ვ ი ლ ი მ ა - მ უ ლ ი ა ნ ა დ (1656 წ. Hd-11947), ხ ე ლ თ ე ბ ა ნ ს - ა მ ი რ ა ს შ ვ ი ლ ე ბ ი მ ა მ უ ლ ი თ (1656 წ. Hd-11937), ჩ ო გ უ რ ა ს შ ვ ი ლ ი მ ა მ უ ლ ი თ (1656 წ. Hd-11936), გ ო ვ ლ ი ა, მ ა მ უ ლ ი თ (1656 წ. Hd-11935), ლ ა ლ ა მ ა ს შ ვ ი ლ ე ბ ი, თ ო რ ტ ი ზ ა ს ა ყ ე ნ დ ა თ უ ა ს ა თ ე ის გ ა მ ო რ თ - მ ე ლ ი მ ი წ ი თ (1656 წ. Hd-11934), ხ ე ტ ის შ ვ ი ლ ი დ ა მ ა ქ ა ნ დ ა რ ა მ ა მ უ ლ ე ბ ი თ უ რ თ (1656 წ. Hd-11933), გ ო რ შ ი - ნ ა ზ რ ე ვ ის მ ე ო თ ხ ე დ ი (1656 წ. Hd: 11789, 13304), ა ლ ი ხ ა ნ ა მ ა მ უ ლ ი თ (1656 წ. Hd-11852), კ ა რ უ ა მ ა მ უ ლ ი თ (1656 წ. Hd - 12648), რ ო ს ტ ო მ ა წ ა ტ უ რ ა შ ვ ი ლ ი ყ უ ბ ა მ ა მ უ ლ ი თ (1656 წ. Hd-12650), ა ხ ა ლ ი ხ ი ლ ა ნ . გ ო რ შ ი [დ ა ს ა ხ ლ ე ბ ლ ე დ ი] ნ უ რ ა ლ ა (1656 წ. ა ხ ლ ო. Hd-11920), წ ის ქ ე ლ ი (1656 წ. ა ხ - ლ ო. Hd-11716), დ ა რ ბ ა ზ - ა ბ რ ა მ ა ს შ ვ ი ლ ე ბ ი მ ა მ უ ლ ი თ (1656 წ. Hd-13189), ჯ ი ლ ი ზ ა შ ი - ა რ ა ქ ე ლ ა პ ო ლ ო ს ა შ ვ ი ლ ი (1656 წ. ა ხ ლ ო. Hd-12811), ა მ ი რ ა ს შ ვ ი ლ ე ბ ი (1656 წ. ა ხ ლ ო. Hd-11949); ბ ე რ ი მ ე რ ა დ ა . ე ე ნ ა ხ ი თ (1656 წ. Hd-11945); ი ხ - ს ე ნ ი ე ბ ა: დ ა ლ უ ჰ ე ლ ა შ ა ქ ნ ა ე ა ზ ის მ ი ე რ კ ა ხ თ ბ ა ტ ო ნ ი შ ვ ი ლ ის წ ი ნ ა ა ლ მ დ ე გ გ ა მ ა რ თ ე ლ ბ რ ძ ო ლ ა შ ი (1664 წ. Hd-14538), ბ ე ე ა ნ თ ე მ ა ნ ი შ ვ ი ლ ის მ ი ე რ ზ უ რ ა ბ თ ე მ ა ნ ი შ ვ ი ლ ის ა თ ე ის მ ი ც ე მ უ ლ ი ნ ა ზ რ ე ვ ის ნ ა ს ყ ი ლ ო ბ ის წ ი გ ნ შ ი ა ლ ნ ი შ ნ უ ლ ი ა, რ ო მ მ ა ნ ძ მ ე ბ თ ა ნ გ ა ყ რ ის შ ე დ ე გ ა დ მ ი ი ლ ნ ა ზ რ ე ვ ე მ ი წ ის ნ ა წ ი ლ ი (1683 წ. II. 17. Sd-44).

თუმანიშვილი ჯ ი მ შ ი ტ ა - [ს ა ხ ლ ი კ ა (ი ი) გ ი ვ თ ე მ ა ნ ი შ ვ ი ლ ის ა, ი ხ.

[თუმანიშვილი]- ჯ ი მ შ ი ტ ა შ ვ ი ლ ი - მ ი ს ნ ა ს ყ ი დ [მ ი წ ა მ დ ე] მ ი ჰ ყ ი დ ა პ ა პ ე ლ შ ა ტ ბ ე რ ა შ ვ ი ლ მ ა მ ი ქ ე ლ ა ფ ი რ უ ა შ ვ ი ლ ს მ ა მ უ ლ ი (1662 წ. YII.1. Sd-66).

თუმინ - დ ა მ შ ვ ე რ ი ჩ ა ლ ა თ ა ე ო რ ყ ო ლ ა ძ ის მ ი ე რ მ ა ხ ა რ ე ბ ლ ის ა თ ე ის მ ი - (ე მ უ ლ ი მ ა მ უ ლ ის წ ყ ა ლ ო ბ ის დ ა წ ე რ ი ლ ის ა (XY ს. Qd-950 ა).

თუმინ - მ ა ნ თ ა ვ ის ი თ ა ვ ი დ ა მ ა მ უ ლ ი - ბ ე რ ე ლ უ ლ ა შ ვ ი ლ ე ბ ი ს რ უ ლ ი ა დ ბ ე რ ე ლ უ ლ ა ნ ი თ, ა გ რ ე თ ე ე ლ ფ ი ა შ ი მ ა ნ უ ე ა შ ვ ი ლ ი მ ა მ უ ლ ი თ, ჩ ა ა ბ ა რ ა ქ ა ი ხ ო ს რ ო ბ ა - რ ა თ ა შ ვ ი ლ ს, რ ა ბ ქ ა ი ხ ო ს რ ო ს თ ხ ო ვ ნ ის ს ა ლ დ ე ვ ე ლ ზ ე დ ა ა მ ტ კ ი (ა რ ო ს ტ ო მ მ ე -

ფემ. სანამ თუმიანი ცოცხალი იქნებოდა, ბარათაშვილებს არ უნდა გაუროდა, ხოლო გარდაცვალების შემდეგ ბარათაშვილებს ევალებოდათ მიის სულის საქმის გარიგება, მამული კი მკვიდრად უნდა დარჩენოდათ ბარათაშვილებს (1642 წ. Hd-14694).

თუმანა: ტერ-თუმანა - აღმი მცხოვრები, მოწმე მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. Y.15. Hd-14815 ფრაგმ.).

თუნია - მამასახლისი, მოწმე დავით ქილაშვილის მიერ მურადა [დათუასშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699წ. Y. 1450-5/55).

თუნიაშვილი - მიისი ნაქონი მამული აწყვერში ამბა-ალავერდელმა გრიგოლ ჩოღაყასშვილმა უწყალობა იოთამ ქოზმანაშვილს (1670 წ. 1448-636).

თურაზასშვილი | თურაზაშვილი

თურაზაშვილი გიორგი - ჰყავს ძმისწული საჩინო. მიჰყიდა როსტომ ყორღანაშვილს ლიპარიტისშვილის მხარეზე მღებარე საბოსტნე (1615 წ. 1450-1/76).

თურაზასშვილი (ვარ. თურაზაშვილი) გიორგი - 1663-1670 წწ. ჰყავს შვილი ვახტანგ (1670 წ. Hd-10025). განაყოფი ხოსია ბარათაშვილისა. მას ეკირა ხოსიას მამული, თორღის ციხის ასალეზად მიმავალ ვახტანგ მეფეს გაექცა, რის გამოც მეფემ ეს მამული ჩამოართვა და ხოსია ბარათაშვილს მისცა (1663 წ. IY.2.2. 1450-11/75); მიჰყიდა პაპუნა გოსტაშაბიშვილს ტბისში თავისი მკვიდრო ყმა ამზია ჯოისშვილი ცოლ-შვილითა და მამულით, თქვენობას - თავისი წილი მამული, ძმისწულის მამულის გამოკლებით (1670 წ. II. 15. Hd-10025).

თურაზასშვილი ვახტანგ - შვილი გიორგი თურაზაშვილისა, იხ.

თურაზაშვილი საჩინო - ძმისწული გიორგი თურაზაშვილისა, იხ.

თურასანაშვილი გელიტა - წოდორელი, მოწმე სვიმეონ სულხანაშვილის მიერ ზურაბ ჯავახიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. YI.2.2. Ad-948).

თურასანაშვილი ნასყიდა - მოწმე ხიზანა მირიაშვილის მიერ პაპუნა სულხანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1650 წ. IX. Sd-26).

თურვანდაშვილი - ქვემო ბოლნისის მცხოვრები გლეხი, ზაქუმბეგ ალიყულიშვილმა იგი მამულით მიჰყიდა აეთანდილ ღიასამიძეს (XVII ს. დამლევი. 1448-130).

თურინა: აღიხანას თურინა - მამა ფასუასი, იხ.

თურმანბეგ - 1656-1659 წწ. სობათიასული (1656 წ. 1450-9/150), ჰყავდა კარის მღვიანო გიორგი (1657, 1659 წწ. Hd: 1562, 1588); მოწმე: პატა ბარათაშვილის მიერ შაჰყულა იავულაშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის გაცვლის წიგნისა (1656 წ. XII.13. 1450-9/150), სომხითის მელიქის, ათაბაგის მიერ ქალაქის მოურავ მანუჩარისათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1659 წ. 1450-8/145).

თურმანიშვილი დავით - მონაწილეობა მიიღო ბარათაშვილების გაყრაში

([1527-1556 წწ.] 1450-18/98).

თურმანიშვილი ვახტანგ- დამწერი ლევერ ჩიკვილადის მიერ შალვა შერაზადიშვილისათვის მიცემული სასისხლო დავის. გარჩევბის წიგნოსა ([1484-1510 წწ.] ქმ. N 647).

[თურმანიძე] აქ: თურამნიძე - მისი ერთი დღის მიწა იყიდა და ერთა ყადინასშვილმა (1682 წ. III.1. 1450-9/32).

თურმანიძე ალხაზ- მისი მამული წეროსი უწყალობეს ფარსადან ციციშვილს (XYII-XYIII სს. მიჯნა. Hd-2997).

თურმანიძე დურამიშხან - მისი უცნობი პირის მიერ გიორგისათვის მიცემული პირობის წიგნისა (XYII ს. Hd-14910).

თურმანიძე ზაქარია - შვილი საგია თურმანიძისა, იხ.

თურმანიძე ზაქარია - ჰყავს [სახლი კაცო] იასე. ჰქონდა ღომენტის ვალი- ხუთი თემანი თეთრი. ამ თანხიდან ლევან ბატონიშვილმა მას ოთხი თემანი იასეს „საჭორწილოში გაუბარა“, ერთი თემანი კი ღომენტში შეაწია. იასეს ოთხ თემანზე ღომენტისათვის უნდა ეხადა საარგებელი- ყოველ თეორად თითო აბაზი (1682 წ. Hd-8479); ციციშვილებს მესაურე ყმების ნუსხის მიხედვით მას და იესეს ბობნავეში ჰყავდათ სამი კომლი, მუხაში- ერთი, ზენა-ფლაზს- ერთი, ლუარებს- ერთი, ოლქის- სამი, ბნავს- ორი, წედისს- ოთხი ([1658-1675 წწ.] Hd-14534 ბ).

თურმანიძე თურმან - [1633]-1673 წწ. მორავცი (1649 წ. 1450-53/107). მონაწილეობა მიიღო: იორამ ოქრომჭედლის და ნონია მახანაშვილის დავის გარჩევაში, დვანიდან აყრილი კაცის ბაღუჩა ბელაშვილის თაობაზე ([1638-1658 წწ.] 1450-31/211), პაატა და პაქუნა გლურჯიძეებს შორის სამამულე დავის გადაწყვეტაში (1638 წ. Qd-10/28), როსტომა ხითარაშვილისა და მთავარეპისკოპოსის დავის გარჩევაში ყმების თაობაზე (1649 წ. 1450-53/107), პაქუნა [მალაღაძესა] და მამუკა შეშაბერიძეს შორის სამამულე დავის გარჩევაში (1673 წ. Ad-1637); ციციშვილების მესაურე ყმების ნუსხის მიხედვით, მას სკრაში ჰყავდა რვა კომლი, ზენა-ფლაზში- სამი კომლი, ლუარებს - ორი, ოლოზს - ხუთი, წედისს- თხუთმეტი კომლი ყმა ([1658-1675 წწ.] Hd-14534 ბ); როსტომ მეფის ბრძანებით მან უბოძა დავით გაბაღიძეს თელავ გორში სულხან [თურმანიძის] კერძი მამული, თელავგორისა და გამისჯურის მოურავობა, კარის სახლთუბუცესობა და ვეზირობა, მიჰყიდა გორიას კერძი მამული და ამოუკვეთა გამოსაღები, დავითისაკენ ნაქონი ზეარი ევლარ დაუბრუნა და მის ნაცვლად უბოძა ერთი საკომლო ([1633-1658 წწ.] Hd-8794 ა); მისი კუთვნილი მამული გაუყიდა ქეთევანს, სულხან [თურმანიძის] ცოლყოფილს. რადგან ქალს სამართლის მიხედვით მამულის გაყიდვის უფლება არ ჰქონდა, ამიტომ დავის გარჩევის შედეგად როსტომ მეფემ გაყიდული მამული თურმანს დაუბრუნა (1648 წ. ახლო. ლაი. E73-75. 134a-135a); მისი და სხვა პირების შუამდგომლობით, ოთარ ბარათაშვილმა გაუცვალა მამულები დომანა გოგიბაშვილს აბელიასა და ვანქში (1653 წ. Hd-14664); მისი მოურავობის დროს იესე ქავთარაძემ მიჰყიდა ელისე თბილელს კავთისხევეში მიწა (1649 წ. XII.28. 1449-1774).

[თურმანიძე] იასე — [1658]—1682 წწ. [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ზაქარია თურმანიძისა, იხ., ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა ლომენტისა და ზაქარია თურმანიძის ვალის, გაარიკების წიგნში: ლომენტის ხუთი თუმნის თეთრიდან, რომელიც ზაქარიას ემართა, ლევან ბატონიშვილმა ოთხი თუმანი ი ა ს . ე ს „საქორწილოში გაუბარა“, ერთი თუმანი კი თვით ლომენტში შეაწია. დარჩენილი ოთხ თუმანზე მ ა ს ლომენტისათვის. უნდა ეხადა ყოველთვიურად თითო აბაზი. მ ა ნ ლომენტისთან თავედებად თავისი მსახურები: ზურაბა ნარიმანაშვილი, შერმაზანა ტაველაშვილი და ზურაბა ერაპეტაშვილი დააყენა და პირობა მისცა, რომ საქორწილოდან აღებული თანხიდან ვალს გაისტუმრებდა (1682 წ. Hd—8479).

თურმანიძე მერება — მ ო წ მ ე დავით ზედგინიძის მიერ პაპახოჯას შვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1636 წ. Qd—1988).

თურმანიძე როსტევიან — [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] შალვა თურმანიძისა, იხ. მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა მ ი ი ლ ო ბარათაშვილებს, გაყრაში (1523 წ. Ad—1299ა), ოსიემა ბუელულას შვილისა და გოსტამაზ ბარათაშვილს შორის ამლივისა და ბუელულეთის საზღვრებზე დავის გარჩევაში (XVI ს. I ნახ. Hd—1568); მ ო წ მ ე ლუარსაბ მეფის მიერ ბარბი ზედგინიძისათვის მიცემული პირობის წიგნისა ([1527—1556 წწ.] Hd—2120).

თურმანიძე საგია — [1466]—[1478] წწ. — ა ტ ე ნ ის მ ო უ რ ა ე ი, ჰ ყ ა ვ ს შ ე ი ლ ე ბ ი: ზაქარია, სიოშ, შალვა (1465 წ. Hd—1301); ა მ ო რ ე ი ჯ ი ბ ი ს ყ მ ა (1466—1478 წწ. Sd—1242). მ ის ი პირით შეუთვალა ამირეჯიბის ყმამ, რუამმა, გამრეკელ ჯაგახიშვილს, რომ ამ უკანასკნელს უმზადებდა შეთქმულებას მისი ცოლი გულსურაბი ([1466—1478 წწ.] Ad—1570)გათავისუფლა ატენის ნაცვალი ძაგანა ვიგრიან შვილი გადასახადებისაგან (1465 წ. Hd—1301); ი გ ი დასახელა მოწმედ გამრეკელ [ჯაგახიშვილმა] თაყა [უკანასკერტელ-ციციშვილისათვის] გაწეული სამსახურის თაობაზე ამბის მოყოლისას ([1466—1478 წწ.] Sd—1242).

თურმანიძე სიოშ — შ ე ი ლ ი საგია თურმანიძისა, იხ.

თურმანიძე სიოშ — [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] შალვა თურმანიძისა, იხ., მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა მ ი ი ლ ო ბარათაშვილებს გაყრაში ([1527—1556 წწ.] 1450—18/98).

თურმანიძე სულხან — მ ო წ მ ე ელისბარ სოლალაშვილის მიერ პაპუნა მაღალაძისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1565 წ. IX. 25. 1448—5087 ბ).

თურმანიძე სულხან (გარ. სურხან) — ჰ ყ ა ვ ს თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე ლ რ ე ქ ე თევან, იხ. (1613, 1631 წწ. Sd—528, Hd—2122), უშვილოდ გარდასული (1631 წ. Hd—2122). ი ყ ი ლ ა კიხუა სულტასის შვილისაგან ატენში საეენახე მიწა (1613 წ. Sd—528); მ ის ი ნაქონი მამული თელეთგორში ლუარსაბ მეფემ უწყალობა ზაალ აბაზაძეს (1613 წ. X.10. S1—1206); მ ის ი მამულები წედისს, ატენს, ოლოზს, ლუარგებს, ჯოხისს და ბნავისს თეიმურაზ მეფემ არადეთის სანაცვლოდ უწყალობა იოთამ ამილახორს (1631 წ. Hd—2122) მ ის ი ყოფილი გლეხები: შალვა, ბასილა ხუცესი, დათუნა და პანია სარალიშვილები, მამულეობით, გიორგი ბატონიშვილმა უწყალობა დავით გაბაღიძეს (1667 წ. IX.27.1448—

ღეთას სამუქფოდ ... ჯანა მამულით (1626 წ. 1450-50/92), სარქისას სამუქ - ფოდ .გორია მამულით (1626 წ. 1450-50/80), ოპანა მამულით, ანუზას სამუქ-ფოდ მისი ძმა, ყაზარა, მამულით (1626 წ. 1450-50/83), უკანგორს- .გართანას სამუქფოდ- აკოფა მამულით (1626 წ. 1450-50/77), შირაზა მამულით(1626წ. 1450-50/88), გარყლობს- ხასანას სამუქფოდ მისი.განაყოფი შოშიტა და იგანას საკომლო მამულით (1626 წ. 1450-50/87), ინდუაური მამულით (1626 წ. 1450-50/93), ახალდაბას- მამიაშვილის მამულის სამუქფოდ- ს[ა]შუტა ჯოე-შვილი მამულით (1626 წ. 1450-50/79), ერტისს- ნანუას მამულის სამუქფოდ- მისი.განაყოფი თეველორა მამულით (1626 წ. 1450-50/86).

თურქისტანიშვილი - წაურთმეგია უცნობი პირისათვის აკურისში მამული და მიუყიდა ქაინოსრო [ბარათაშვილის] ყმებისათვის. რისტომ მეფემ ეს მამული დაუბრუნა ძველ პატრონს (1644 წ. Hd-4158).

თურქისტანიშვილი - მ ი ს ი კუთვნილი ყმები, პაპუნა მეხრისშვილი და მისი სახლიკაცები, შაჰნავაზმა უწყალობა პაპუნა ბარათაშვილგოსტაშაბი - შვილს (1672 წ. II.10. Hd-4169).

თურქისტანისშვილი ადამ - [ძ მ ა] იესე თურქისტანისშვილისა, იხ.

თურქისტანისშვილი ბაგრატ - ჰ ყ ა . ვ ს [ძ მ ე ბ ი]; იესე,დავით (1626წ. 1450-50/70), ძმებთან .გაყრისას მამამისის კუთვნილი ყმა-მამულიდან მ ა ს რგებია: ახალდაბაში ირემა [ღედბარიშვილი], მისი.განაყოფი შვედელი ბასილა, შოშიტა ღედბარიშვილი, პაპიაშვილი ყაზანა მამულებით (1626 წ.1450-50/70), მ ო წ მ ე ა მილღამბარ [ბარათაშვილის] მიერ ასლამაზ ბეგაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. I შესამედი. Hd-14576).

თურქისტანიშვილი (პარ.თურქისტანისშვილი) ბაგრატ - 1654-1699წწ. ა ზ ნ ა უ რ ი შ . ვ ი ლ ი , ყ ა ფ ი ჩ ი (1687, 1690 წწ. 1449-785, 1450-11/76) = . ჰ ყ ა . ვ ს : [ბ ი ძ ა] ბერუტა თურქისტანიშვილი, იხ., შ . ვ ი ლ ე ბ ი : ზ ა ზ ა , ბ ა ლ უ რ (1691 წ. 1450-50/74). მ ი ჰ ყ ი ლ ა ფარსია მღებრისშვილს მიწა: „კალოებს უკან ნაფუძარი, ესტატ[ა]შვილის მამულის კალო-საბძელი, ბანთ უკან“ (1691 წ. YI. 1450-50/74); ი . გ ი „ტულუბრალოდ დაუბალთავს“ საჩინო ბარათაშვილს. ყანის .გადაწყვეტილებით, საჩინომ თავისი და თავას კუთვნილი .გამრეკელაური მამული სისხლის ფასში მისცა მ ა ს (1654 წ. Hd - 14670); ნაზარალობანის ბრძანებით . გ ა ა რ ჩ ი ა დ ა ვ ა ტბისის მამულებზე საამ [ბარათაშვილსა] და ზაალისშვილებს შორის (1690 წ. 1450-11/76); მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა მ ი ი ლ ო სომხითის მელიქ ავთანდილსა და უორუთ ციციის - შვილს შორის სამელიქო.გამოსაღებისა და მელიქის ყმისაგან ნაყიდა ზერის თაობაზე დავის .გაროგებაში ([1688-1703 წწ.] 1450-51/81); მ ო წ მ ე ს ა ა მ [საგინაშვილის] მიერ სეხნა [საგინაშვილისათვის] მიცემული მიწების გაკულიობის წიგნისა (1666 წ. YIII. 1449-1309), ბასილა სულხანაშვილის მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა(1673წ. Ad -22 46), დიასამ დიასამიძის მიერ ზურაბ ლარაძისათვის მიცემული სოფლის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. III. 15. 1449-785), შერმაზან ხურდაყულიშვილის მიერ პაპუა ორბელიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. 1450-20/28); მ ო წ მ ე ლ ა დ ა მ წ ე რ ი ზაქარია .გვერდწო

თელის მიერ ბეჟან ქავთარაძისათვის მიცემული წიგნისა სასისხლო დავის შეწყვეტის თაობაზე (1699 წ. XII. 20. №—10215).

თურქისტანიშვილი ბადურ — შვილი ბავრატ თურქისტანიშვილისა, იხ.

თურქისტანიშვილი (ვარ.თურქისტანისშვილი) ბახუტა — 1640—1656 წწ. შვილი პაპუნა თურქისტანიშვილისა, იხ., [ძმისწულე] ბერუკა თურქისტანიშვილისა, იხ., ამოვარდნილი ბიძა პაპუნა თურქისტანიშვილისა, იხ. მისი კუთვნილი მამულის წყალობა პაპუნა თურქისტანიშვილმა სთხოვა შაკნაევას ([1658—1675 წწ.] 1448—343); მისი წილი ყმა-მამული ახალდაბაში გიორგი მეფემ უწყალობა ბეჟან თურქისტანიშვილს ([1695—1703 წწ.] 1450—18/97).

თურქისტანიშვილი ბახუტა — ჰყავს შვილები: ზაზა, ოთარ, გიორგი მეფემ მას უწყალობა თურქისტანიშვილთა განაყოფების, ქვეებურისშვილების ყოფილი ყმები: ირემაშვილი სვიმონა და მისი განაყოფი სეხნია ზერის მეშვიდედით ([1685—1703 წწ.] 1450—18/86).

თურქისტანიშვილი ბეჟან — 1640—1673, [1703] წწ. ჰყავს: მამა თურქისტანიშვილი პაპუნა, იხ., [ბიძა] თურქისტანიშვილი ბერუკა, იხ., შვილები: პაპუნა, ფარემუზ, ტარიელ ([1685—1703] წწ. 1450: 18/87, 18/97), ლონენა ([1685—1703 წწ.] 1450—18/97). გიორგი მეფეს ემსახურებოდა იმერეთშიც, რის საზღაურადაც მეფემ მას უწყალობა ამოვარდნილი ბახუტა [თურქისტანიშვილის] წილი ყმა-მამული ახალდაბაში — მღთისიასშვილი ოთია და ხუცესი გიორგი, ერტისს — ბერისშვილები რევაზა და იმედა მათი წილი სასახლითა და ზერით, ელიკასშვილი ბიძინა, თევდორასშვილი თეთრა, გორუმს — ჩალიასშვილი ვირჯაზა. ვართანასშვილი ზალუა მამულებით, ახალდაბელი სვიმონა და ხადუა ირემაშვილების სანაცვლოდ. გორუმს — ქვეებურისშვილის ნაქონი ანუზასშვილი ევანოზა და აკოფასშვილი ([1685—1703 წწ.] 1450—18/97), მანვე უწყალობა თურქისტანიშვილებს განაყოფების; ქვეებურისშვილებისათვის ჩამორთმეული ყმა-მამული ახალდაბაში: მჭედლისშვილი დათუნა, მისი განაყოფი ნარბიმა, მათი ზერების მეშვიდედით ([1625—1703 წწ.] 1450—18/87); მოწმე ბასილა სულხანიშვილის მიერ ზერაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1673 წ. Ad—2246).

[თურქისტანიშვილი] ბეჟან — [ძმისწულე] იასე თურქისტანიშვილისა, იხ.

თურქისტანისშვილი ბერუკა — [1633], 1640—1681 წწ. ყაფი ბიბაში (1679 წ. 1450—16/149), ჰყავს: ძმები: პაპუნა თურქისტანიშვილი, იხ., სეხნია, თამაზ (1656, 1661 წწ. №—14421, №—751), [ძმისწულეები]: ბახუტა, ბავრატ, ზაალ, ბეჟან (1656 წ. №—14421). კუმისის ბატონი დავით სოლალაშვილი მას ეცილებოდა მუხათის მიწებზე. მათი დავა, როსტომ მეფის ბრძანებით, გაარჩიეს: სახლთუხუცესმა ყაია ციციშვილმა, მდივანბეგმა როინ ჯაყახიშვილმა, მდივანბეგმა ავთანდილ მარტილოზიშვილმა და ბირთველ თუმანიშვილმა. მათ დაადგინეს, რომ საღაო მიწები თურქისტანიშვილებს ეკუთვნოდათ (1656 წ. I.3. №—14421); ედაკებოდა თურქისტანიშვილებს ახალდაბის ყმა-მამულზე. როსტომ მეფემ დავის გასარჩევად გაგზავნა დავით ჭილა — შვილი. ამ უკანასკნელმა დაადგინა, რომ საღაო თევდორას მამული მას იმ

შემთხვევაში დარჩებოდა, თუ აღუა და ხუ(ესი ლთისიაშვილები დაიფუტებდნენ ([1633-1658 წწ.] 1450-50/62); მინათურში მდებარე სასახლე მ ა ნ ლაუთმო ზურაბ [თურქისტანიშვილს], აღნიშნულია შაჰნავაზის ბრძანებაში (1665 წ. Sd-634); ა ლ ა ს რ უ ლ ა მდივანბეგ ვახტანგ [ორბელიშვილის] . გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი ზაქუმბეგ ზაქუმშიშვილისა და შალიკაშვილების სამამულე დავის საქმეზე (1679 წ. 1450-48/149), [გიორგი] მეფის დავალებით, ადგილზე გააარჩია ლევან ათაბეგისშვილის დავა შალვა შალიკაშვილთან კუნეთის მიწებზე (1681 წ. III.8. 1450-48/139); მ ო წ მ ე: გივი ამილახორის მიერ ქალაქის მოურავ მანუჩარისათვის მიცემული ყმის; ნასყიდობის წიგნისა (1646 წ. Hd-14911), ზაალ გაბაშვილის მიერ გიორგი ბარათაშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1653 წ. 1450-38/36), ზურაბ ბარათაშვილის მიერ გურკენ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1656 წ. I.1. 1450-1/102), ბიძინა სოღალაშვილის მიერ ელიზბარ სოღალაშვილისათვის მიცემული გლეხების ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. IY.16.Sd-75 I). [თურქისტანიშვილი] გიორგი - შ . ვ ი ლ ი თურქისტან [თურქისტანიშვილისა], იხ.

თურქისტანიშვილი გიორგი - შ . ვ ი ლ ი თურქისტან თურქისტანიშვილისა, იხ.

თურქისტანიშვილი გიორგი - ა ზ ნ ა უ რ ი შ . ვ ი ლ ი , მ ო წ მ ე შერმაზან ხურდაყულიშვილის მიერ პაპუა ორბელიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. 1450-20/28).

თურქისტანიშვილი გოდერძი - გ ა ნ ა ყ ო ღ ი ერასტი თურქისტანიშვილისა. გიორგი მეფის წინაშე შეკოდებისათვის „ი გ ი მეფის ყაბჯით მოიკ - ლა“. მ ი ს ი ნაქონი „საჯილდაო“ ყმა-მამული. გიორგი მეფემ უწყალობა ერასტი თურქისტანიშვილს (1687 წ. X.17. 1450-10/106).

თურქისტანიშვილი გოდერძი - ძ მ ი ს წ უ ლ ი იასე თურქისტანიშვილისა, იხ.

თურქისტანიშვილი დავით - ჰ ყ ა . ე ს [ძ მ ა] იესე, იხ. (1626 წ. 1450 - 50/70). საუფროსოდ ერგო: ახალდაბას: გეგელაური მამულით; გარყლობს-შოშიტა ჯოეშვილი, გოგირტა ივანაშვილი და ს[ა]მუტა ინდუაშვილი მამულით; ერტისს - თედორე . გ[ო]ზალაშვილი, ჯოეშვილი, ამადაშვილი მამულით; გორინ-ჯუქს - იბრაჯანა ყ[ა]ზ[ა]რაშვილი, ფირია, სულხანა, თანა, სუჯუმა; გორია; უკანგორს - აკოფა. გორუმაშვილი იმირაზა; ახალდაბას - შიომ [თურქისტანიშვილის] სასახლე. გარყლობს - მამის სასახლე მამულითა და ხოდაბუნებით (1626 წ. 1450-50/70); ერთ წილად. ერგო ერტისს მცხოვრები იმედა ჯოეშვილი მამულით (1626 წ. 1450-50/90).

თურქისტანიშვილი დათუნა - ძ მ ა ოთარ თურქისტანიშვილისა, იხ.

თურქისტანიშვილი დაუთბეგ - დ ა ა მ ო წ მ ა , რომ ჯალდამი და ლორისთავი ვახტანგ [ბარათაშვილის] კოლყოფლის, თამარ ერისთავის ასულის ნამზითვეთ შეძენილი ქონება და თამარის შვილების კანონიერი საკუთრება იყო (1700 წ. Sd-2 301).

[თურქისტანიშვილი] დურმიშხან - ჰ ყ ა . ე ს ძ მ ა იოთამ, მასთან ერ -

თად ერთ წილად ერგო: აბულმარგს- ფანოზაშვილი მამულით (1626 წ. 1450 - 50/78), იქვე - ფიჯიშვილი ასლანა (1626 წ. 1450-50/82), წრისს- ნონაშვილი მამულით (1626 წ. 1450-50/85), იქვე- გოგიაშვილი მამულით [1626 წ.] (1450-50/91).

თურქისტანის შვილი ერასტი - 1673-1687 წწ. ფ ა რ ე შ თ უ ხ უ ც ე ს ი, ჰ ყ ა . ე ს : მ ა მ ა თამაზ თურქისტანიშვილი, ძ მ ე ბ ი : პაატა, თურქისტან. გიორგი მეფემ მ ა ს უწყალობა მ ი ს ი . გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ს , გოლერძი [თურქისტანიშვილის] ყმა-მამული ახალდაბაში: სეფია და მახარა ირემაშვილების ნაქონი ზეარი (1687 წ. X.17. 1450-10/106); მ - წ მ ე ბასილა სულხანაშვილის მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემა . . . მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1673 წ. Ad -2246).

[თურქისტანიშვილი] ესტატე - შ . ე ი ლ ი თურქისტან [თურქისტანიშვილისა], იხ.

თურქისტანიშვილი ესტატე - შ . ე ი ლ ი თურქისტან თურქისტანიშვილისა, იხ.

თურქისტანიშვილი (ვარ. თურქისტანანთ სეხნიას შვილი) ზაალ - 1656 - 1667 წწ. ძ მ ი ს . წ უ ლ ი ბერუკა თურქისტანიშვილისა, იხ. მ ი ს ი შოურაგობის დროს პაატუნა მარიამულმა ჯავნარაანთ ბაინდურას შვილ ბერიკას მიჰყიდა მამული (1667 წ. Y, I. 1450-28/244).

თურქისტანიშვილი ზაზა - შ . ე ი ლ ი ბახუტა თურქისტანიშვილისა, იხ.

თურქისტანიშვილი ზაზა - შ . ე ი ლ ი ბაგრატ თურქისტანიშვილისა, იხ.

[თურქისტანიშვილი] ზაქარია - შ . ე ი ლ ი თურქისტან [თურქისტანიშვილისა], იხ.

თურქისტანიშვილი ზაქარია - შ . ე ი ლ ი თურქისტან თურქისტანიშვილისა, იხ.

თურქისტანიშვილი ზურაბ - 1665-1673 წწ. შაჰნავაზმა მ ა ს დაუმტკიცა მინათურში ბერუკა თურქისტანიშვილის მიერ დათმობილი სასახლის წყალობა (1665 წ. Sd-634); მ ო წ მ ე ბასილა სულხანაშვილის მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1673 წ. Ad-2246).

თურქისტანიშვილი თამაზ (ვარ. თამაზა) - 1640-1687 წწ. ძ მ ა : ბერუკა თურქისტანიშვილისა, იხ., პაატუნა თურქისტანიშვილისა, იხ., მ ა მ ა ერასტი თურქისტანიშვილისა, იხ., შაჰნავაზს მ ი ს თ . ე ი ს უბოძებია იერამაშვილის სახლი, რომელიც შემდგომში ჩამოართვა და სიონის ღმრთისმშობელს შესწირა (1665 წ. 1449-2666); მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა მ ი ი ლ ო ზაზა ციციშვილისათვის ქვემო. გომში წილად ნარკვები მიწების გამოყოფაში (1660 წ. ახლო. 1449 - 1053).

თურქისტანიშვილი თამაზ - ჰ ყ ა . ე ს ძ მ ა პატა. მ ო წ მ ე გიორგი შატბერაშვილის მიერ თაყა თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1657 წ. I. 10. Hd -13051).

თურქისტანიშვილი თამაზ - ძ მ ა ოთარ თურქისტანიშვილისა, იხ.

[თურქისტანიშვილი] თურქისტან - (ვარ. თურქისტანა) - ჰ ყ ა . ე ს შ . ე ი - ლ ე ბ ი : გიორგი, ესტატე, ზაქარია. მ ი ჰ ყ ი ლ ა თავის პატრონს, იესე [სოლდაშვილს] მკეიდრი მამული მუხანი ხევის პირისაკენ, სოლდაიანთა და ტაზ

ნავეთის საზღვრებამდე (1558 წ. Sd-734); მ ო წ მ ე დარისპანა ბერძნის - შვილის მიერ ოსიყმა ბუელულაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (XYI ს. №-1571).

თურქისტანიშვილი თურქისტან - ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: გიორგი, ესტატე, ზაქარია. მ ი ჰ ყ ი და შაბურ სოლთანშაშვილს მიწა წყაროს ზევით, ერტისს. გზასთან (1633 წ. 1450-28/32).

თურქისტანიშვილი (ვარ.თურქისტანისშვილი) თურქისტან - [ძ მ ი ს წ უ - ლ ი] პაპუნა თურქისტანიშვილისა, იხ., ძ მ ა ერასტი თურქისტანიშვილისა, იხ.

თურქისტანიშვილი იესე - ჰ ყ ა ვ ს [ძ მ ე ბ ი]: ბაგრატ, დაეით (1626 წ. 1450: 50/69, 50/70,), ადამ, ლევან (1626 წ. ახლო. 1450-50/69). [ძმებთან] გაყრისას მ ა ს შეხვდა მამამისის კუთვნილი ყმა-მამულიდან - ახალდაბაში ირემა, მკედელი ბასილა, დედაბრიშვილი შოშიტა, პაპიაშვილი ყაზანა მამულე ბით (1626 წ. 1450-50/70); სულხან მირზიაშვილს მ ი ჰ ყ ი და თელნარში ხოდაბენი და ოთხი ღლის მიწა (1626 წ. ახლო. 1450-50/69).

თურქისტანიშვილი იასე (ვარ.იესე) - 1646-1698 წწ. შემდგომ. ჰ ყ ა ვ ს მ ა მ ა ლევან თურქისტანიშვილი, იხ. (1698 წ. შემდგომ. 1450-50/73), [ძ მ ა] ბეჟან, ძ მ ი ს წ უ ლ ი გოდერძი (1698 წ. შემდგომ. 1450-50/73). ი ყ ი და ოთია გორიშაშვილისაგან საღვთის კალა (1698 წ. შემდგომ. 1450-50/73).

[თურქისტანიშვილი] იოთამ - ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა ლერმიშხან (1626 წ. 1450: 50/78, 50/91). წილის ბარათების მიხედვით მ ა ს ერგო: აბულმარგს-ფაჩი-აშვილი ასლანა (1626 წ. 1450-50/82), იქვე-ფანოზაშვილი (1626 წ. 1450-50/78), წრისს-ნონაშვილი (1626 წ. 1450-50/85) და გოგიაშვილი ([1626 წ.] 1450-50/35).

თურქისტანიშვილი იოსებ - 1676-1680 წწ. წ ი ნ ა მ ძ ლ ვ ა რ ი (1680 წ. 1450-26/95), მ ო წ მ ე სიამარე ხერხეულიძის მიერ ღომენტი კათალიკოსის-სათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1576 წ. XI.23. 1449-1196); დ ა მ წ ე რ ი დათუნა კატიდის მიერ პაპუნასათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. 1450-26/95).

თურქისტანიშვილი (ვარ.თურქისტანისშვილი) ლევან (ვარ.ლეონ) - [1626-1665 წწ. ჰ ყ ა ვ ს [ძ მ ა] იესე თურქისტანიშვილი, იხ., შ ვ ი ლ ე ბ ი: იესე, იხ. (1646, 1647 წწ. 1450: 18/89, 50/71), შიოშ (1647 წ. 1450-50/71). მ ა ს ჯანუახლა წყალობა როსტომ მეფემ ახალდაბას, გორუმსა და უკანგორში მ ი ს ი კუთვნილი მამულებისა, რომლებიც ასანბეგ [ბარათაშვილს] ჰქონია მითვისებული (1635 წ. XII.2. 1450-50/72); სვიმონის მეფობის დროს მ ა ს ბაგრატ [თურქისტანიშვილის] შვილებისაგან წილად რგებია ყმა-მამული: ახალდაბას- ზერის ნახევარი, გაგულაური საკომლო, დედაბრიშვილი ირემა, მისი განაყოფი - მკედელი [დედაბრიშვილი] ბასილა, შოშიტა, პაპიაშვილი ყაზანა, შიოშ [თურქისტანიშვილის] სასახლე მისი სახასო მიწებთურთ; ევლიდის, ბრაწოვანის და ვარკლას ნახევარი; ერტისს- გოზალაშვილი თედორას მამული, გარყლობეც - ჯოეშვილი შოშიტა, მისი განაყოფი - სამურტა, ივანაშვილი გოგურტა, ინდუაური საკომლო; დმანისის ხევს- გორინჯუტს- ყაზარაშვილი ყაზარა, იარჯნანაშვილი ყავლიჯანა, ფირიაშვილი ხეჩატურა და ლამბარა, მირზუაშვილი სუხია, სალქაშვილი ოპანა, მისი განაყოფი - სუჯუმა, მამაჯანგული ბერუა, აეა

ქა, გორია; უკანგორს – აკოფა, გურემაშვილი მარქარა, მირზაშვილი ყულიჯანა, შიხაიდარულის ნახევარი. ამ ყმა-მამულის წყალობა დაუმტკიცა როსტომ მეფემ (1646 წ. III.12. 1450–18/89); მანვე უწყალობა (თავისი დის თხოვნით, რომელსაც ლევანის დედა ემსახურებოდა), შოშიტა დედაბრძვილი მამულით და გაგულაური ენახი (1647 წ. IX.5. 1450–50/71); მისი ყმა, მამუკა ირემაშვილი, სიონის საყდარს „შემოხუეწოდა“, იოსებ თბილელმა მამუკა დაიხსნა და ლევანს სიონის ღმრთისმშობლისათვის შეაწირინა (1665 წ. 1449–2666); დავაჰკონდა თურქისტანიშვილებთან ახალდაბის მამულებზე, დავით კილაშვილმა გაარჩია საქმე. მას ერგო იენანას ენახი და ავაქას მამული უფიკრად, ხოლო ბერუკა [თურქისტანიშვილთან] საღაო თევდორას მამული მას დარჩებოდა იმ შემთხვევაში, თუ ალუა და ხუციის ღთისიაშვილები ვერ დაიფიცებდნენ (1633–1658 წწ.) 1450–50/62).

თურქისტანიშვილი ოთარ – დეკანოზი, ჰყავს ძმებო: თამაზ, პავე, დათუნა, შიოშ, შალვა. იგი ისპაჰანში ჩასულა მეფე ერეკლესთან სამკურდრო მამულების დაბრუნების თხოვნით. ერეკლემ განუახლა წყალობა ხორხელში ადრე აღავერდელის მიერ ჩამორთმეული სასახლისა და მამულისა, რომელზედაც ესახლა ახლად მისული გლეხი – დავით ხაქაპური (1680 წ. 1448–101).

თურქისტანიშვილი ოთარ – ჰყავს მამა ბახუტა, ძმა ზაზა. გიორგი მეფემ მას უწყალობა თურქისტანიშვილების განაყოფების, ქვექებურის-შვილების ნაქონი ყმები: ირემაშვილი სვიმონა და მისი განაყოფი სენხია მათი ზერის მეშვიდედით (1685–1703 წწ.) 1450–18/86).

თურქისტანიშვილი პაატა – ძმა ერასტი თურქისტანიშვილისა, იხ.

თურქისტანიშვილი პავე – ძმა ოთარ თურქისტანიშვილისა, იხ.

თურქისტანისშვილი პაპუნა – [1658–1703] წწ. ჰყავს: მამა ბეიან თურქისტანიშვილი, იხ., ამოვარდნილი ბიძა ბახუტა (1658–1675 წწ.) 1448–343). ეახლა კონდორში მყოფ შაჰნავაზს და სთხოვა, ებოძა მისთვის ბიძამისის, ბახუტას წილი მამული (1658–1675 წწ.) 1448–343).

თურქისტანიშვილი (ვარ. თურქისტანისშვილი) პაპუნა – ჰყავს: ძმები: ბერუკა, სენხია, თამაზ, შიოლეები: ბახუტა, ბეიან, [ძმისწულნი] თურქისტან (1640 წ. 1450–10/117, 10/102). მას უწყალობა როსტომ მეფემ: გორუნჯუკს – ოლქია, მახარა და იარაღა; ახალდაბას – შალუტა ბერუკაშვილი და პაპუნა მამიაშვილი; ეს ხუთი კომლი როსტომ მეფეს გამოურთმევია თურქისტანიშვილებისათვის და მიუტია საჩინოსშვილებისათვის, რომლებიც შემდეგ გაყარდნენ. როსტომ მეფემ ეს ხუთი კომლი კვლავ თურქისტანიშვილებს დაუბრუნა (1640 წ. 1450–10/102), ერტისს – გოსტაშაბის შვილის ნაქონი სვიმონაშვილი და გორგიაშვილის მამული; ჩხიქუთას – ალათანგისშვილი – ერთი კომლი, ხუცია მკველდიშვილი და პაპუნა დემეტრესშვილი – ერთი კომლი – ბალიხკაშვილი; შიოშ თურქისტანიშვილის წილი – თევდორე სვიმონაშვილი ძმებით; ამის გარდა როსტომმა განუახლა მას ერტისს ვარაზა [ვარათაშვილის] ნაქონი ერთი კომლი გლეხისა და ალიყულიბეგის ნაქონი ერთი კომლი მამულის წყალობა (1640 წ. 1450–10/117).

თურქისტანის შვილი პატა — ჰ. ყ. ა. ვ. ს. ძ. მ. ა. თამაზ. მ. ო. წ. მ. ე. გიორგი შატ-ბერაშვილის მიერ თაყა თემანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1657 წ. I. 10. Hd—13051).

თურქისტანი შვილი სეხნია — 1640—1661 წწ. ძ. მ. ა. პაპუნა თურქისტანი შვილისა, იხ., ბერუკა თურქისტანი შვილისა, იხ., მ. ო. წ. მ. ე. ბიძინა სოლალაშვილის მიერ ელიზბარ სოლალაშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. IY. 16. Sd—751).

თურქისტანანთ სეხნიას შვილი ზაალ — იხ. თურქისტანი შვილი ზაალ თურქისტანის შვილი ტარიელ — შ. ვ. ი. ლ. ი. ბეჟან თურქისტანის შვილისა, იხ. თურქისტანის შვილი ფარემუზ — შ. ვ. ი. ლ. ი. ბეჟან თურქისტანის შვილისა, იხ. თურქისტანის შვილი ღონენა — შ. ვ. ი. ლ. ი. ბეჟან თურქისტანის შვილისა, იხ. თურქისტანი შვილი შალვა — ძ. მ. ა. ოთარ თურქისტანი შვილისა, იხ.

თურქისტანი შვილი შიოშ — თურქისტანი შვილების გაყურის დროს მ. ი. ს. ი. სასახლე საუფროსოდ ერგო დავით თურქისტანი შვილს (1626 წ. 1450—50/70), მ. ი. ს. ი. ნაქონი ყმა — თევდორე სვიმონაშვილი ძმებთურთ როსტომ მეფემ უწყალობა პაპუნა თურქისტანი შვილს (1640 წ. 1450—10/117), მ. ი. ს. ი. ნაქონი სასახლე ახალდაბაში სახასო მიწებთურთ წილად რეგებია ლეონ თურქისტანი შვილს (1646 წ. III. 12. 1450—18/89).

თურქისტანი შვილი შიოშ — შ. ვ. ი. ლ. ი. ლევან თურქისტანი შვილისა, იხ.

თურქისტანი შვილი შიოშ — 1680—1687 წწ. ვორკელთ ნ. ა. ო. ე. ა. ლ. ი. ძ. მ. ა. ოთარ თურქისტანი შვილისა, იხ., მ. ო. წ. მ. ე. ამბა-ალავერდელ ნიკოლოზ ანდრონიკეშვილის მიერ დემეტრა გამსახურდას შვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1687 წ. 1449—1856).

თუშას შვილი — თორტიზაში მ. ი. ს. ი. ნაქონი მიწა ბახუტა გორიაშვილმა მიჰყიდა გარსევან ქარტიძეს (1691 წ. Ad—1535).

თუშია შვილი — თორტიზას მცხოვრები, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალეობა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448—5032).

თუში შვილი — მ. ი. ს. ი. მიწა ესაზღვრებოდა ბერუკა [ბერიშვილის] მიერ თევდორე ბერიშვილისათვის მიყიდულ მიწას (XYII ს. Hd—15069).

თუში შვილი კიკია — ერთი კომლი, შეტანილია [ალავერდის ტაძრის] საკომლოების ნუსხაში (XYII ს. Ad—848).

თუშმალ — სომხითის აზნაური შვილი, მ. ო. წ. მ. ე. პატა ბარათაშვილის მიერ შაქყულა იავულიშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის გაცვლის წიგნისა (1656 წ. XII. 13. 1450—9/150).

თუშმალა შვილი ალაყყული — ძ. მ. ი. ს. წ. უ. ლ. ი. ს. შ. ვ. ი. ლ. ი. დავით თუშმალაშვილისა, იხ.

თუშმალა შვილი დავით — ჰ. ყ. ა. ვ. ს. შ. ვ. ი. ლ. ი. მურად. ძ. მ. ი. ს. წ. უ. ლ. ე. ბ. ი. ყარახან, შერმაზან, ელისბარ, ძ. მ. ი. ს. წ. უ. ლ. ი. ს. შ. ვ. ი. ლ. ი. ალაყყული. მ. ი. ჰ. ყ. ი. ლ. ა. გივი რევიშვილს ორი დღის მიწა ბოლნელის ხოდაბუნის თავთან (1662 წ. Sd—4).

თუშმალა შვილი დავით — ჰ. ყ. ა. ვ. ს. ძ. მ. ე. ბ. ი. იორამ, ზურაბ, მათთან ერთად მ. ო. წ. მ. ე. ა. შიოშ სეხნიაშვილის მიერ ყაფლანის შვილიშვილს, პაპუსათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. Hd—6622).

თუშმალაშვილი ელისბარ — ძ მ ი ს წ უ ლ ი დავით თუშმალაშვილისა, იხ.

თუშმალაშვილი ზურაბ — 1692—1698 წწ. ძ მ ა დავით თუშმალაშვილი—სა, იხ., მ ო წ მ ე : სეხნია შემაზასშვილის მიერ პაპუა [ბარათაშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. Y.10. Sd—620), შიომ სეხ—ნიაშვილის მიერ უფლანის შვილიშვილის კაპაუისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. Hd—6622).

თუშმალაშვილი იოხან — თავის ძმასთან, დავითთან ერთად მ ო წ მ ე ა შიომ სეხნიაშვილის მიერ ყაფლანის შვილიშვილის, პაპუასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. Hd—6622).

თუშმალაშვილი მურად — შ. ე ი ლ ი დავით თუშმალაშვილისა, იხ.

თუშმალაშვილი ყარაბაზ — ძ მ ი ს წ უ ლ ი დავით თუშმალაშვილისა, იხ.

თუშმალაშვილი შერმაზან — ძ მ ი ს წ უ ლ ი დავით თუშმალაშვილისა, იხ.

თუშმ[ა]ლიშვილი ბაინდურა — სახუნდარში მცხოვრები, მ ო წ მ ე ავთან—დილა ესტატეშვილის მიერ დოღმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული სახლ-კარის და მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. Hd—1823).

თუშმ[ა]ლიშვილი ბაირამა — სახუნდარში მცხოვრები, მ ო წ მ ე ავთან—დილა ესტატეშვილის მიერ დოღმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული სახლ-კარისა და მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. Hd—1823).

თუშმალაშვილი ბეგან — 1696—1700 წწ. მ ო ლ ა რ ე თ ე ხ ე უ ც ე ს ი, მ ო წ მ ე : ზაქუმბეგ [ზაქუმისშვილის] მიერ ღერმიშხან [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. IY.15. 1450—9/122), პაპუა ანდერმანის შვილ-საგინაშვილის მიერ ასლან ორბელიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. 1450—15/79), ზაქუმ [ზაქუმისშვილის] მიერ ალავერდა იაგულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. Y.10. 1450—9/119), პაპა ნასრიაშვილის მიერ ღერმიშხან [იაგულა—შვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. XI.1. 1450—9/121), ხოსეა ასლუაშვილის მიერ ნასყიდობის დოღმაზაშვილისათვის მიცემული ვენახის გაცვლილობის წიგნისა (1697 წ. IX.27. Hd—10257), შერმაზან ხურდაყულიშვილის მიერ პაპუა ორბელიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. 1450—20/28), სვიმონ ბოშიაშვილის მიერ ღერმიშხან [იაგულაშვილისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. XII. 25. 1450—9/93); დ ა ა მ ო წ მ ა, რომ ჯალდამი და ლორისთავი ვახტანგ [ბარათაშვილის] ცოლყოფლის, ზაად ერისთავის ასულის, თამარის ნამზითი ქონება და მისი შვილების კანონიერი საკუთრება იყო (1700 წ. Sd—2301).

თუშმ[ა]ლიშვილი როსტომ — 1679—1688 წწ. მ ო ლ ა რ ე (1679 წ. 1450—1/9). მ ო წ მ ე : პაპუნა შალიკაშვილის მიერ ოთია გოგიბედაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. YII.22. 1450—1/9), ბაინდურ ელიარაშვილის მიერ ფარსედ არღუთაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. XI.26. 1450—28/8); დ ა მ წ ე რ ი: ბეროა სამეხნიაშვილის მიერ ბაინდურ პაპიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. I.1. 1450—8/21), ლეშია შავერდაშვილის მიერ ბაინდურ პაპიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. I.1. 1450—7/5), ბიძინა

ყანდინაშვილის მიერ ბაინდურ შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. III.17. 1450-7/11); მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი: ა.ე. თანდლ ესტატეშვილის მიერ დოღმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული სახლ-კარისა და მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. Hd-1823), დავით უაღინაშვილის მიერ ბაინდურ.გოგიბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1685 წ. III.3. 1450-7/26), თამაზ ავთანდილაშვილის მიერ ბაინდურ.გოგიბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1685 წ. 1450-7/21), დღუშია ელიაჩაშვილის მიერ ბაინდურ.გოგიბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. VI.1. 1450-6/13), სარუხანას მიერ ბაინდურ ჰაპიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. I.1.1450-9/1!).

თუშმაქლიშვილი შავერდ - 1667-1682 წწ. სახუნდარში მცხოვრები, მ ო წ მ ე ავთანდილა ესტატეშვილის მიერ დოღმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული სახლ-კარისა და მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. Hd-1823); მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი ზაქუმ ზაქუმშვილის მიერ აღაჭვერდა [იავულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1667 წ. IX.1. 1450-9/111).

თუშმალაშვილი შერმაზან - მ ო წ მ ე ევანუზა ზეგელასშვილის მიერ ავთანდილ ბარათაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1644 წ. III. 27. 1450-33/66).

თუხარ - ჯიმშვილი დედა, მ ი ს თ ე ი ს უბოძებია [კვიმონ მეფეს] მამული, გიორგი მეფემ თ უ ხ ა რ ი საპატრონოდ ამ მამულიანად ქაიხოსრო ივანეშვილ-ჯავახიშვილს მიიბარა იმ პირობით, რომ თ უ ხ ა რ ი ს გარდაცვლემის შემდეგ მამული ქაიხოსროს დარჩებოდა (1602 წ. XII.8. Sd-522).

თუხარელი - მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა.გოგია ლიპუაშვილის მიერ ნოსტელ ბეეუა ბარამიძისათვის მიყიდულ საწისქვილეს (1665 წ. 1450-26/120).

თუხარელი - მ ი ს ყმას, ხოსიტა მამისაშვილს, ედაგებოდა [ზურაბ სააკაძის] ცხირელი ყმა, სალხინასშვილი დათუა. დავა.გაარჩია მდივანბეგმა ჰაატა [ერისთვისშვილმა]. თ უ ხ ა რ ე ლ მ ა სასამართლოზე წარმოადგინა თეიმურაზ მეფის მიერ ბოძებული წყალობის წიგნები, რომელთა საფუძველზეც დაადგინეს, რომ.სადარ.ვენახი. თ უ ხ ა რ ლ ი ს ყმას უნდა დარჩენოდა (1696 წ. I.29. Sd-497).

თუხარელი - მ ა ს ეკუთვნოდა აბრევი ორი მეკოლისპურე კომლი (1700წ. 1448-3602).

თუხარელი - მ ი ს ი ნავენახევი ესაზღვრებოდა ბეეან საგინაშვილის მიერ ელი[ა] ახლასშვილისათვის მიყიდულ ვენახს (XVII ს. II ნახ. III.7.1450-35/187).

თუხარელი ამოან (ვარ. აშუან)- 1632-1646, [1661] წწ. ჰ ყ ა ე ს შ ე ი - ლ ე ბ ი: მელქისედეკ (1632-1646 წწ. Hd-14436 ბ, Qd: 9734, 9735), ლამექი ნამექი (1648, 1646 წწ. Hd-14436 ბ, Qd-9734), დავით (1646 წ. Qd-9734), შედიოდა ამილახორის სადროშოში ([1606-1648 წწ.] Hd-2124); თეიმურაზ მეფემ მ ა ს დაუმტკიცა წყალობა ზურაბ სააკაძისაგან ნაცილი ნასოფლარებისა: ცხავერო, კაყათუბანი, სამებანი, ჯვარა, მადლა (1632 წ. Qd-9735), როსტომ მეფემ - ცხირეთში, ცუტუბანს მცხოვრები მახარა მალციძის, იორდანა მეკრიშვი-

ლის, შიუკა შამისაშვილისა და საჩინოს სახლისა და მამულის (1640 წ. Hd-14436ბ), როსტომ მეფემ - თიღვას ამოვარდნილი წერეთლის მამული (1646 წ. Qd-9734); მ ო წ მ ე როკიკა შალიკაშვილის მიერ ერეკლე ფალავანდიშვილისათვის მიცემული პირობის წიგნისა ნასოფლარში თვითნებურად დასახლებული ყმების აყრის თაობაზე ([1633-1658 წწ.] 1450-14/94).

თუხარელი (ვარ.პაპუნასშვილი) გიორგი - [1633]-1697 წწ. 3 ყ ა ე ს: მ ა მ ა პაპუნა (1696 წ. ქრ. II. 516), ბ ი ძ ა ლამქე, ბ ი ძ ა შ ე ი ლ ი გიორგი (1697 წ. Sd-495). ერეკლე მეფემ ი გ ი შესწირა [სვეტიცხოვლის] (1697 წ. ქრ. II. 516); 3 ქ ო ნ დ ა სამამულე დაეა თავის ბიძაშვილ გიორგისთან, რომელიც ბიძამისის, ლამქის ნაშვილები იყო. ნაზარალი-ხანის ბრძანებით, დაეა გააჩრია ღიასამ ღიასამიძემ. განჩინების შედეგად დადგინდა, რომ მოლადე მხარეებს მამული ერთად უნდა ექამათ: გაყრის შემთხვევაში კი მამულის შესამედი და ზეარი - ერთი საკომლო, გიორგის, ლამქის შვილს უნდა დარჩენოდა, დანარჩენი კი გიორგი პაპუნასშვილს (1697 წ. XI. 15. Sd-495); მ ო წ მ ე როკიკა შალიკაშვილის მიერ ერეკლე ფალავანდიშვილისათვის მიცემული პირობის წიგნისა ნასოფლარში დასახლებული ყმების აყრის შესახებ ([1633-1658 წწ.] 1450-14/94).

[თუხარელი] გიორგი - ბ ი ძ ა შ ე ი ლ ი გიორგი თუხარლისა, იხ., ი გ ი იშვილა ლამქე თუხარელმა (1697 წ.-მდე. Sd-65).

თუხარელი გიორგი - ძ მ ა ნიკოლოზ თუხარლისა, იხ.

თუხარელი გიორგი - მ ა ს ეკუთვნოდა ძვეერში ორი კომლი ყმა (1700 წ. 1448-3602).

თუხარელი დავით - შ ე ი ლ ი ამეან თუხარლისა, იხ.

[თუხარელი] ვახუშტი - მ ა ს ეკუთვნოდა ძვეერში ყმა-მამული (1700 წ. 1448-3602).

თუხარელი ზურაბ - მ ო წ მ ე ბეიან საგინაშვილის მიერ ელია ახალაშვილისათვის მიცემული ევენახის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. III მეოთხ. 1450-35/187).

თუხარელი ლამქე|ნამქე - 1640-[1697] წწ. ფ ა რ ე შ თ უ ხ უ (ე ს ი ([1676-1688 წწ.] Hd-14446). 3 ყ ა ე ს: მ ა მ ა თუხარელი ამოან, იხ., ძ მ ა თუხარელი პაპუნა, იხ., თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე დ რ ე ხორეშან, ჯავახიშვილის ასული (1697 წ.-მდე. Sd-65), ძ მ ი ს წ უ ლ ი თუხარელი გიორგი, იხ., იყო უშვილო, იშვილა გიორგი და განუსაზღვრა მას უფლებები (1697 წ.-მდე. Sd-65); მ ო წ მ ე: პარნაბე გორგაძის მიერ გიორგი [სააკაძისათვის] მიცემული კავკასიის მამულის ნასყიდობის წიგნისა ([1676-1688 წწ.] Hd-14446), ფარსადან ჯავახიშვილის მიერ იაგულანთ გასპარასათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. YII. 20. Hd-2370); ვახტანგ მეფემ უპრძანა როინ [ჯავახიშვილს], ყოფილიყო სამართლიანი ლ ა მ ე ქ ი ს შიმართ, ნუ შეეცილებოდა მიწებზე და უკვე წარომეული უკან დაებრუნებინათ ([1658-1661 წწ.] Sd-498).

თუხარელი მელქისედეკ - (ვარ.მელქისადეკ) - შ ე ი ლ ი ამოან თუხარლისა, იხ.

თუხარელი მელქიზედეკ (ვარ.მელქისადეკ) - შ ე ი ლ ი პაპუნა თუხარლისა, იხ., ძ მ ა ნიკოლოზ თუხარლისა, იხ.

თუხარელი მოზია — მ ო წ მ ე ბეიან საგინაშვილის მიერ ელი[ა] ახალა-შვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. II ნახ. 1450 — 35/187).

თუხარელი ნიკოლოზ — (დარბაისელის შვილი?), სვეტიცხოვლის წ ი ნ ა მ - დ ლ ვ ა რ ი, ჰ ყ ა ე ს ძ მ ე ბ ი: გიორგი, მელქისედეგ მეფე ერეკლემ ი გ ი შესწირა სვეტიცხოველს და უწყალობა არაშენდისა და ღისევის მოურაობა, რა-ზე(ი) შემდეგ ხელი ააღებინა. კათალიკოსმა იოვანე დისამიძემ ეს წყალობა გა-ნუახლა (1698 წ. Sd-407).

თუხარელი პაპუა — გიორგი მეფემ ი გ ი მამულით უწყალობა აეთანდღე მოურავიშვილს (1693 წ. Hd-1924); რეხაში მ ა ს კუთვნილად ხუთი მეკოდის-პურე კომლი (1700 წ. 1448-3602).

თუხარელი პაპუნა — [1658]-1682 წწ. ჰ ყ ა ე ს: ბ ი ძ ა ბეიან ჩხეი-ძე ([1658-1675 წწ.] 1450-35/100), ძ მა ლამეჭ ([1658-1675 წწ.] 1450-35/130), შ ე ი ლ ე ბ ი: გიორგი (1661, 1679 წწ. Sd-49, 1450-13/57), მელქისედეგ (1661, 1678 წწ. Sd: 49, 63). გიორგი მეფემ მ ა ს დაუმტკიცა ვახუ-ტანგ მეფის ნებართვით აშენებული სახლების წყალობა ხეჩატურას სახლის გვერ-დით (1679 წ. IY. 19. 1450-13/57); გაუცეალა თავის ბიძას, ბეიან ჩხეიძეს ბე-კამი ზურაბ ჯაფარიშვილის ნაჭონ მამულზე ([1658-1675 წწ.] 1450-35/100); ი ყ ი ლ ა: ნიკოლოზ აბულეარდიშვილისაგან მისი მკვიდრი ნავენახარი მიწის ნახევარი ახალქალაქთან, დაურის რუმლე და ლიპუაშვილის მიწამდე (1661წ. Sd — 49), ზაქარია მეჭრისშვილისაგან — მიწა მამისაშვილის მიწის გვერდით (1676 წ. I. 10. Sd-60), ივანე მეხრისშვილისაგან — მიწა საყდარს ზემოთ, მალატიძის მი-წამდე (1677 წ. IY. 10. Sd-51), გიორგი სააკაძისაგან — ბასილიშვილის ნაჭონი ნასყიდი მიწა რუმლე საღინოს მიწამდე, სასახლის ზემოთ და თავის ბაღთან მდებარე ნასყიდ მიწამდე (1678 წ. Y. 28. Sd-63); პაპუნა სააკაძისაგან მიიღო დახარჯული სახლის ნიშნის სამაგიეროდ მუხათში ოთხი ღლის მიწა ერთგულა-ური მუხაელას და გოვიას მიწამდე და ცამეტი ღლის ხოლადუნი (1661წ. Sd-50); მ ო წ მ ე პაპუნა დედაბრიშვილის მიერ ბატონ თამარისათვის მიცემული მი-წის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. XII. 27. 1450-33/229); მ ა ს ვაკეცევაი თავისი ყმა, მურვანი. ამის შემდეგ მურვანიშვილმა დათუნამ მისცა პ ა პ უ ნ ა ს ერთგული ყმობის წიგნი ([1658-1675 წწ.] Sd-904).

თუხარელი შალვა — შედიოდა ამილახერის სადროშოში ([1606-1648 წწ.] Hd-2124).

თუხარელი — სამცხე-საათაბაგოში მცხოვრები საგვარეულო; სასაფლაოთი, მონასტრითა და კარის ეკლესიით შედიოდნენ მცხეთის საკათალიკოსო სამწყსო-ში ([1516 წ.] Ad-91).

თუხარლის შვილი ბერი — მ ო წ მ ე ყანდურ[ა]ლას მიერ გიორგი თარხან-მოურავის შვილისათვის მიცემული ყმობის წიგნისა (1663 წ. ახლო. Hd-2589).

თუხმელაშვილი ამირანა — მ ო წ მ ე დათუნა კატიძის მიერ პაპუნასათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. 1450-26/95).

თუხმელია გურამიხილია — ემართა ჯგალის ციხის ბეგარა — ერთი საკმედი ([1616-1621 წწ.] ქსდ. III. N 92/1).

თუხტამასშვილი დათუნა – დოეზში მცხოვრები, პ ყ ა ე ს . გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ზალა, ელიშერ და პაპუნა : [ციციშვილებს] გაყრის დროს ი, გ ი, განაყოფითა და მამულით, ერგო ელიშერს ([1688–1703 წწ.] Hd–1636).

[თუხტამასშვილი] ზალა – გ ა ნ ა ყ ო ფ ი დათუნა თუხტამასშვილისა, იხ.

თუხტამასშვილი შერმაზან – დოეზში მცხოვრები, ელიშერ და პაპუნა [ციციშვილებს] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო პაპუნას ([1688–1703 წწ.] Hd–1636).
 თუხტაუა – ტაბახმელას მცხოვრები, ერთი კომლი. დათუნა, თამაზა და ბიძინა სოლალაშვილებს შორის მათივე განაყოფის, ამოვარდნილი სუჯადინის მამულზე დავის გარიგების შედეგად ი. გ. რ დარჩა დათუნასა და თამაზას (1646 წ. Sd–744).

თუჯიაშვილი ასატურა – მ ო წ მ ბერუა ყარხნაშვილის მიერ ბერუა გულიზაშვილისათვის მიცემული საკომლო სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1620 წ. YIII.9. 1450–18/55).

თხელიძე აღდგომელა – გლეხი, [ჩხარის] ციხის მეციხოვნეებმა, კაკა და დემეტრა (ხევაძეებმა) მას წაართვეს ღვინო და ჭურში დარჩენილი გაუფუჭეს, გიორგი ბლუაშვილმა კი წაართვა ერთი ზურგი სელი, ერთი ზურგი კანაფი (XYII ს. Ad–2233 ბ).

თხელიძე გიორგი – რეჯს მცხოვრები, პაატა ბასილიშვილის ყ მ ა, საამილახეროს დაეთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

თხელიძე გორია (ვარ. გოგინია) – გ ლ ე ხ ი, [ჩხარის] ციხის მეციხოვნეებმა მას წაართვეს: ერთი ხარი, ორი კოდი ფეტვი, ერთი წალდი, ნახევარი ლიტრა მარილი; ტეტია მარგველაშვილმა – ერთი ხარი, ერთი სახნისი; შონიორაძემ – ხარის ნახევარი; გიორგი იჩქიტაძემ – ათი კოცა ღვინო; ვარძელა ყვეარელაძემ – ცხენის ნახევარი; ნანუა წვეელიძემ – ორი კოდი ხორბალი; გიორგი ბლუაშვილმა – ტკი და ორი ჭური ღვინო (XYII ს. Ad–2233 ბ).

თხილაშვილი – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა დათუა ქებაძის მიერ ხოჭონა ნამორაძისათვის მიუიღულ ოცი დღის მიწას. ვარცლასი (1656 წ. 1450–33/363).

თხილაშვილი ბეუიტა – ტბეთს მცხოვრები, მ ო წ მ ე დათუა ქებაძის მიერ იორამ ნამორაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1656 წ. 1450–33/363).

თხისქონა – ახრისს მცხოვრები, საამილახეროს დაეთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448–5032).

II

იავანა | იევანა

იევანა – თალუბ ქეების შვილი, მ ო წ მ ე სეფიყულა ზაქუმისშვილის მიერ ხოსრუა დალალაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. III. 25. 1450–48/144).

იევანა – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა ყოყყანანთ რევაზასშვილ პაპას მიერ ოქუაანთ არაქელასშვილ ბეჟუასათვის მიუიღულ მიწას (1696 წ. VI. 1. 1450–48/75).

იაგანა — მ ო წ მ ე ყარაღალა ყორღანაშვილის მიერ ფარემუზ ბეჟანიშვილისათვის მიცემული ადგილის ნასყიდობის წიგნისა (1612 წ. ახ. I. XVII ს. შუა ხანები. Y. 30. 1450-17/14).

იაგანა (ვარ. იეგანა) — 1663-1693 წწ. ს ა მ წ ე გ რ ი ს ი ს მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი ს. 3 ყ ა. ე ს. : ძ მ ე ბ ი: გრიჭორა (1672 წ. Y. 7. 1450-6/23), ყაზარა 1672-1688 წწ. 1450: 6/23, 8/21, 9/11), შვილი ბარათა (1672 წ. Y. 7. 1450-6/23). მ ი 3 ყ ი და: აღიხანა უსუფაშვილთან, ბერუა ქურციკაშვილთან, ხუცეს ტერაკოფასთან, დავითა ასნაორაშვილთან, არაქელა აპრელაშვილთან, ყარახანა ხერკაშვილთან, ყაზარა ზეგელაშვილთან, შანარა ხოციკაშვილთან, არაქელა და კაკოზა მარქარაშვილებთან ერთად პაპია შანშიაშვილს. ვენახი (1663 წ. Y. 5. 1450-10/9 ა), მ ა ს. ე ე — ურწაშენში ორი დღის მიწა ხუციას მიწის. გვერდით (1672 წ. Y. 7. 1450-6/23); მ ო წ მ ე: კაკოზას მიერ პაპია შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. შუა ხანები. 1450-5/49), ნაზარა თამაზაშვილის მიერ [პაპია შანშიაშვილისათვის] მიცემული. ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1663 წ. ახლ. 1450-10/9 ბ), როსტეგან. ვართანაშვილის მიერ ბაინდურ პაპიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1665 წ. IY. 27. 1450-7/17), დემურა უსუფაშვილის მიერ ბაინდურ პაპიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1665 წ. IY. 27. 1450-7/17), დემურა უსუფაშვილის მიერ ბაინდურ პაპიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1667 წ. YIII. 1450-6/22), დავით ტერტერაშვილის მიერ აღუა არეშისშვილისათვის მიცემული. ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. X. : 7. 1450-14/16), იაგანა პაპუაშვილის მიერ პაპია შანშიაშვილისათვის მიცემული ქრთამის წიგნისა (1673 წ. XI. 1450-7/6), ავთანდილ ესტატეშვილის მიერ თავისი. ვანაყოფის, პაპია [შანშიაშვილისათვის] მიცემული. ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. YII. 1. 1450-10/24), დავით ყანდინაშვილის მიერ ბაინდურ. გოგიბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1685 წ. III. 3. 1450-5/56), თამაზ ავთანდილაშვილის მიერ თავისი. ვანაყოფის, ბაინდურ. გოგობაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1685 წ. 1450-7/21), ბეროა სამეზისაშვილის მიერ სოიბათიასაულ ბაინდურ პაპიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. I. I. 1450-8/21), სარუხანას მიერ სოიბათიასაულ ბაინდურ პაპიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. I. 1. 1450-9/11), ათაბეგ უსუფაშვილის მიერ ბაინდურ შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IY. 7. 1450-10/15), კტეგან ალავერდაშვილის მიერ ბაინდურ პაპიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IY. 13. 1450-10/17), ყაზარას მიერ ბაინდურ. გოგიბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. II. 15. 1450-7/15), დლაქ მერაბ აღიბეგაშვილის მიერ ნაზირ ბაინდურ. გოგობაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. YII. 15. 1450-7/16); მ ი ს. მიწას. ესაზღვრებოდა ურწაშენში ათაბეგ უსუფაშვილის მიერ ბაინდურ შანშიაშვილისათვის მიყიდული მიწა (1690 წ. IY. 7. 1450-10/15).

იაგანა — მ ო წ მ ე ვარაზა გერმანოზიშვილის მიერ ოქუნთ არაქელასშვილ ბეჟუასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. YI. 12. 1450-8/79).

იაგანასშვილი | იაგანასშვილი | იეგანასშვილი | იეგინასშვილი

იაგანასშვილი (ვარ. იაგანასშვილი, იეგანასშვილი, იეგინასშვილი) ბაირამა – 1680–1700 წწ. მ ე ლ ე ი ნ ე თ ე ხ ე უ (ე ს ი (1680–1691 წწ. 1450–10/24, . Hh –1823, 1450: 28/8, 7/11, 10/18, 48/142, 9/141). ჰ ყ ა . ე ს ძ მ ა ზურაბა (1692 წ. Y. 10. Sd –620). მ ო წ მ ე : ავთანდილ ესტატეშვილის მიერ თავისი გნაყოფის, პაპია [შანშიაშვილისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. YII. 1. 1450–10/24), ავთანდილ ესტატეშვილის მიერ ღოღმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული სახლ-კარისა და შიწის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. Hh –1823), სეფიყულა ზაქემისშვილის მიერ ხოსრუა დალადაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. III. 25. 1450–48/144), ბაინდურ ელიარაშვილის მიერ ფარსელ არღეთაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. XI. 26. 1450–28/8), ბიძინა ყანდინაშვილის მიერ ბაინდურ შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. III. 17. 1450–7/11), სომხითის მელიქ ავთანდილის მიერ სოიბათიასაულ ბაინდურ გოგობაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. 1450–10/18), ზაქემანთ ნაზაქემას მიერ ზალინა ხოსროვაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. I. 24. 1450–48/129), სარუხანა არაქულაშვილის მიერ ზალინა ხოსროვასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. Y. 7. 1450–48/142), გასპარა დარისპანასშვილის მიერ ღოღმაზასთვის მიცემული ვენახისა და მიწების ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. YI. 1. Hh –1780), ზაქემბეგ ალიყულაშვილის მიერ დალადანთ ზალინასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. 1450–48/150), ალაბეგა დემურაშვილის მიერ ალავერდა [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. IY. 17. 1450–9/141), სეხნია შემაზასშვილის მიერ პაპუა [ბარათაშვილისათვის] მიცემული შუა ბოლნისის მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. Y. 10. Sd –620), ავთანდილ მირიბანიძის მიერ გვიგ თუმანიშვილისათვის მიცემული შამირზას ნასოფარის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. XI. 11. Hh –403), შიომ სეხნიაშვილის მიერ პაპუა ყაღანისშვილისათვის მიცემული შუა ბოლნისის ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. Hh –662), პაპა ნასროაშვილის მიერ ღურამიზხან [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (16[9] 9 წ. XI. 1. 1450 9/121), შულაგურელ სვიმონ ბოშიაშვილის მიერ ღურამიზხან [იაგულაშვილისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. XII. 25. 1450–9/93).

იაგანასშვილი დავითა – ქალაქს მცხოვრები, ი გ ი დილომში ნასყიდი ვენახით შეყუბათ ბარათაშვილმა საკანონოდ შესწირა სვეტიცხოველს, კათალიკოს აბრაჰამის დროს (1493 წ. ჟრ. II. 310).

იეგანასშვილი დავრეშა – 1684–1688 წწ. გორელელი, მ ო წ მ ე : ბაინდურ ელიარაშვილის მიერ ფარსელ არღეთაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. XI. 26. 1450–28/8), სომხითის მელიქის, ავთანდილის მიერ სოიბათიასაულ ბაინდურ გოგობაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. 1450–10/18).

იაგანასშვილი ზურაბა – ძ მ ა ბაირამა იაგანასშვილისა, იხ.

ენან მელიქისშვილისაგან – თათარაშვილის მიწა (1688 წ. 1450–9/116), სომხთის მელიქ ავთანდილისაგან – ხოჯიას, ახიასა და ხეჩიკას ნაქონი მიწები ალავერდას, ელიას, სარდარასშვილისა და ყარუმაანთ სარქისას მიწებამდე (1689 წ. Y.16. 1450–9/120), ალაბეგ ღემურაშვილისაგან – მიწა გოზალისშვილის, ევანესას და ლუგასას. ევანეხებამდე, ვართანესას საწინახლამდე (1695 წ. IY.17.1450–9/141), ზაქუმ [ზაქუმშიშვილისაგან] – მიწა ულუბეგასშვილის მიწებამდე (1694 წ. XI.1. 1450–9/113), ლევანბეგ მელიქისშვილისა და მისი განაყოფის, ზაქუმისაგან – ალექს ულუბეგაში ს მიწა არაქელას მიწის ნაკვეთთან (1691 წ. YI. 5. 1450–9/125), ზაქუმ ზაქუმშიშვილისაგან – სვიმონანთ ერაპეტანთ ახო ღემურას და ყათიმაზაანთ მიწებამდე, წყაროსთავს – მიწა ველის მიწამდე, გორლისაგან – არაქელაანთ სარქუხანას მიწამდე; ალა-სტეფანანთ მიწა გორლის საზღვრამდე, ბაგებს იქით – აბილბარანთ და ჯანუანთ მიწები გორლის ტყის პირამდე; წყაროსთავს – აზარიანთ ბაგები, ანძრევიანანთ და ამირჯანანთ მიწა, ავაქანთ გზის მიწა, პანძრევიანთთ წატურას მიწა, შლლოლოცის (slc) ხევს, კუნეთის საზღვრამდე – მიწა, წყარო და წყაროს იქით – აბაზას მიწა (1699 წ. Y.10. 1450–9/49), მერაბ სარდარაშვილისაგან – მიწა ალავერდასა და არაზას მიწებამდე (XYII ს. ბოლო მეოთხ. 1450–9/124), ფარსადან შიხაშვილისაგან და ხეჩიკაშვილისაგან – მათი მკვიდრი მამულები ბუღახას მიერ პაპიკასშვილებისაგან ნასყიდ მიწამდე, ებლას და ავაქას საზღვრებამდე; ი ყ ი და კიდევე ერთი კალთ საბძლის ადგილი (XYII ს. II ნახ. 1450–9/154), აკოფა პაპიაშვილისაგან და არუთინა ხუციშვილისაგან – მათოსუერი მიწა (XYII ს. II ნახ. 1450–9/112), ევანქელ შაქუმელისაგან – ალხანას ევენახთან მდებარე მიწა (XYII ს. II ნახ. 1450–9/130); [მ ა ს] შეუთვალა [ნაზარალი-ხანმა], რომ მელიქის სოფლები ქვემო ბოლნისში ამიერიდან ლევან [მირიმანიძისათვის] გადაეხარებოდა (XYII ს. ბოლო მეოთხ. 1450–17/73); მ ო წ მ ე: ბევან ზაქუმშიშვილის მიერ ხოსროვა დალაშვილისათვის მიცემული წისკვილის ნასყიდობის წიგნისა ([1664 წ.] X. 15. 1450: 48/147, 48/146), ლევან ათაბეგისშვილის მიერ შალვა შალიკაშვილისათვის მიცემული მიწაზე უდაობის პირობის წიგნისა (1681 წ. III. 8. 1450–48/139), სანამ ბარათაშვილის მიერ ზურაბ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის დათმობის წიგნისა (1682 წ. II.20. 1450–19/6), ბეჟუა რამაზისშვილის მიერ ნონია მაკარისშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. IY. 3. 1450–34/192), სეფუყულა ზაქუმშიშვილის მიერ ხოსროვა დალაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. III.25. 1450–48/144), ბარათა ბარათაშვილის მიერ ეახტანგ ბარათაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. Sd–540), ოთარ [თუმანიშვილის] მიერ გვი [თუმანიშვილისათვის] მიცემული პირობისწიგნისა (1686 წ. III. 24.Hd–1392 ვ), იესე მაჩაბლის მიერ ოთარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. 1450–46/194), ავთანდილ მელიქის მიერ ბაინდურ გოგი-ბაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. 1450–10/18), თამაზ ბარათაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. XII.22. 1450–1/91), ბიძინა ყანდინაშვილის მიერ ბაინდურ შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. III.17. 1450–7/11), სეხნია შემაზასშვილის მიერ პაპუა [ბარათაშვილისათვის]

მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. Y.10. Sd-620), ხოსროა ას-
ლუაშვილ-ზურაბაშვილის მიერ დოღმაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული ვალის
დაბრუნების წიგნისა (1693 წ. Hd-6604), ჰაპუა იელიკაშვილის მიერ ბაინდურ
[შანშიაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. I.Y.10.
1450-10/42), სომხითის მელიქ ავთანდილის მიერ ქაიხოსრო ორბელი შვილისათ-
ვის მიცემული ნასოფლარის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ. II. 15.1450-15/95),
ავთანდლ ბირიზანიძის მიერ გვიგ თუმანიშვილისათვის მიცემული შამირზას ნა-
სოფლარის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. XI.11. Hd-403), შიოშ სეხნიასშვილის
მიერ ჰაპუა ყაფლანისშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა
(1698 წ. Hd-6622).

იაგულაშვილი ალავერდა - შ. ვ. ი. ლ. ზალინა იაგულაშვილისა, იხ.

იაგულაშვილი ალავერდა - მ. ო. წ. მ. ე. იარალის მიერ საღმახანა მელიქსეთა-
შვილისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის განახლების წიგნისა (1683 წ. I. 5.
1448-1291).

[იაგულაშვილი] ალავერდა - ბ. ი. ძ. ა. შ. ვ. ი. ლ. ლურმიშხან ღემურაშვილი-
სა, იხ., მ. ო. წ. მ. ე. ლურმიშხანის მიერ ალიხანა [იაგულაშვილისათვის] მიცე-
მული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. X.15. 1450-9/149).

იაგულაშვილი (ვარ.ასლამაზისშვილი) ალიხანა - 1636-1646, [1658] წწ. მე-
ფის კარის ყ ა ფ ი ჩ ი (1636-1646 წწ. 1450: 9/123, 9/133), ჰ. ყ. ა. ვ. ს. შ. ვ. ი.
ლ. ე. ბ. ი. ალავერდა იაგულაშვილი, იხ. (1636-1646 წწ. 1450: 9/123, 9/126, 9/
133, 9/110), ბეჟან (1646-[1640-ანი წწ.] 1450: 9/133, 9/110), ასლამაზ(1658წ.)
1450-9/132), შ. ვ. ი. ლ. ზ. ვ. ი. ლ. ლურმიშხან იაგულაშვილი, იხ., მ. ა. ს. გა-
ნუახლა: როსტომ მეფემ შეფუფხვების: დიდი სვიმონის, გიორგის, ლუარსაბისა და
მისი შვილის (si cf), სვიმონის მიერ ადრე ბოძებული სოფლების წყალობა სომ-
ხითში: საღრეველა და დიდი სახუნდარი; უწყალობა აგრეთვე ბოლნისში. ერთი
კომლი ხეჩია ყამაზაშვილი მამულითურთ. თან ახლდა როსტომ მეფის ძმისწულს,
სვიმონ მეფეს ყაენთან, მაშინ, როდესაც მოურავს ყარჩილა-ხანი მოუკლავს. ამ
სამსახურის სანაცვლოდ სვიმონს მისი [მამის], ასლამაზისათვის დიდი სახუნდა-
რი და ხომელი უბოძებია (1636 წ. XII.12. 1450-9/123), როსტომ მეფემ განუ-
ახლა აგრეთვე თარხნობა ხომელისა, რომელიც ადრე მ. ი. ს. თ. ვ. ი. ს. სვიმონ მე-
ფეს გაუთარხნებია (1640 წ. XI.24. 1450-9/126), დედოფალმა [მარიამმა] -
შუა ბოლნისში ხეჩია ყამაზასშვილის წყალობა ([1658 წ. შ. ე. მ. დ. გ. მ.] 1450-9/
132); მ. ა. ს. უწყალობა [სომხითის მელიქმა ყოჩხმაზმა გორულელთა და ხომ-
მელთა სადაო მიწა, რომელიც გორულელთ გამოიფიცეს (XYII ს. 40-ანი წწ. 1450-
-9/110); ჰ. ქ. ო. ნ. დ. ა. ს. ა. მ. ა. მ. უ. ლ. ე. ა. ვ. ა. ოფრეთელბთან. მარიამ ღე-
ლოფლის ბრძანებით, დავა გაარჩიეს სომხითის მელიქმა ყოჩხმაზბეგმა და ოფ-
რეთის მოურავმა ავთანდილმა. სადაო ათი დღის მიწის ადგილზე, რომელიც არა-
ზას, ასატურას და თუმანას ეკირათ იმჟამად, ადრე ტყე ყოფილა, რომელიც ხომ-
მელთ ეკუთვნოდათ. ოფრეთელებს ეს ტყე გაეკათათ. მარიამ დედოფალმა ეს მი-
წა უწყალობა ისევე ა. ლ. ი. ხ. ა. ნ. ა. ს., საზღვრებით: ერთი საქ(უევი ოფრეთისაკენ,
ბოლო - ხომელისაკენ და შულავრისაკენ (1634-1675 წწ.) 1450-9/109); ი. ყ. ო.
დ. ა. შუა ბოლნისის მამასახლის სამებისასაგან ხეჩია სათუმაშვილის ნაქონი
ვენახი (1646 წ. III. 13. 1450-9/133).

იაგულაშვილი (ვარ.იეგულასშვილი, ბეგანისშვილი, იეგულანთ ბეგანისშვილი) აღიხანა - 1667-1700 წწ. ძ მ ი ს წ უ ლ ი ალავერდა იაგულაშვილისა, იხ., 3 ყ ა . ე ს შ ვ ი ლ ე ბ ი : ბეგან, ასლან (1699, 1700 წწ. 1450: 12/2/ 9/149), ბ ი ძ ა შ . ვ ი ლ ი ღერძიშხან ღემურაშვილი (1700 წ. 1450-9/149). ი ყ ი ც ა : ზაქუმბეგ ზაქუმიშვილისაგან ოთხი ღლის მიწა აზარაშვილისა და ალა-სტუფანას მიწამდე, ქვემო საქცუთო ჯანხოშასაყენ; რეა ღლისა- ამირჯანანთ მიწამდე, წატურას მიწამდე; წატურას ორი ღლის მიწა-კრაკოზა ავაქაშვილის ოთხი ღლის მიწამდე, სიმონანთ მიწის გორამდე. ზემოთ- ხობელის გზამდე, წყაროსთავს- აზარლიანთ ბაგებოს ორი ღლის მიწა; პერაპეტა ჰანაშვილის ერთი ღლის მიწა; ამირა ამირჯანაშვილის სამი ღლის მიწა, ხობელისაყენ- აზარიათ მიწა, ქვე- მო საქცუთ - წყარომდე, აზარიათ მიწის ზემო მხარე- ჯენიაშვილის მიწა (1699 წ. II.7. 1450-12/2), ღერძიშხან ღემურაშვილისაგან- ჯერანაშვილის ნა- ქონი გენახი (1700 წ. X.15. 1450-9/149).

იაგულანთ არუთინა - შ . ვ ი ლ ი იაგულანთ გასპარასი, იხ.

იაგულაშვილი ასლამაზ-შ ვ ი ლ ი აღიხანა იაგულაშვილისა, შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი ალავერ- და იაგულაშვილისა, იხ. .

იაგულაშვილი ასლამაზ- ბ ი ძ ა ღერძიშხან [იაგულაშვილისა], იხ., ძ მ ა ზ [ა] ღ იაგულა- შვილისა, იხ. .

[იაგულაშვილი] ასლან - შ . ვ ი ლ ი აღიხანა იაგულაშვილისა, იხ.

[იაგულაშვილი] (ვარ.ღემურაშვილი) ალაბეგ - 3 ყ ა . ე ს : [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ე ბ ი] : ზურაბა, ღეშია, მერაბა, ძ მ ი ს წ უ ლ ი ღემურა; გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ალავერდა [იაგულაშვილი]. მ ი 3 ყ ი და თავის განაყოფს, ალავერდას, თავო სი მკვიდრი მიწა . გოზალისშვილის და ევანესას გენახებამდე; ქვემოთ ვართანე- სას საწნახლამდე და ღუგასას გენახამდე (1691 წ. IY.17. 1450-9/141).

იაგულაშვილი ბასილა - შ . ვ ი ლ ი სამნუა იაგულაშვილისა, იხ.

იაგულაშვილი ბეგან - შ . ვ ი ლ ი აღიხანა იაგულაშვილისა, იხ., ძ მ ა ალა- ვერდა იაგულაშვილისა, იხ.

იაგულაშვილი ბეგან - შ ვ ი ლ ი ალავერდა იაგულაშვილისა, იხ.

იაგულაშვილი ბეგან - შ . ვ ი ლ ი შ . ვ ი ლ ი ალავერდა იაგულაშვილისა, იხ.

[იაგულაშვილი] (ვარ.ღემურაშვილი) ბეგინა - ძ მ ი ს წ უ ლ ი ღერძიშხან [იაგულაშვილი-ღემურაშვილისა, იხ.

იაგულასშვილი ბერუა- ნახზირგორული, 3 ყ ა ე ს ძ მ ა ნაღრა, ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ე ბ ი : ვარლა, თეოდორე, ბერუსშვილი შალვა, ნაღრასშვილი ივანე . მ ა ს უწყარობა ოთარმა ნაგროსას ნაქონი შესამეღ სახნაუ და საწისქველ ვერეში (1663წ. I.22, 1450-32/355)-

იაგულასშვილი-ბერუსშვილი შალვა - ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ბერუა იაგულასშვილისა, იხ.

იაგულანთ გასპარა - 3 ყ ა ე ს შ ვ ი ლ ე ბ ი : მელქუა, ელიზბარა, არუთი-

ნა, ქაიხოსრო. მ ა ს ფარსადან ჯაგეხიშვილმა გულში მისცა მამუკა ღოღენ- ჯიშვილი (1682 წ. YIII.20. Hh-2370).

იაგულაშვილი დათუნა (ვარ.დავითა)- შ . ვ ი ლ ი ალავერდა იაგულაშვილი- სა, იხ., ძ მ ა ღერძიშხან იაგულაშვილისა, იხ.

იაგულაშვილი ღემურა - შ . ვ ი ლ ი შაქუელა იაგულაშვილისა, იხ., ძ მ ი ს წ უ ლ ი ალაბეგ [იაგულაშვილი-ღემურაშვილისა, იხ.

იაგულაშვილი (ვარ.იაგულანთ, ალავერდასშვილი, აღიხანაშვილი) ღერძიშ-

ხან - 1667-1700 წ. შ.ველი აღავერდა იაგულაშვილისა, იხ. (1696-1700 წწ. 1450: 9/122, 9/121, 9/93), ჰყავს: პაპა: ალიხანა (1700 წ. 1450-9/93), ძმები: ზალინა, დავით, შ.ველები: როსტომ, ავთანდილ (1696-1700 წწ. 1450: 9/122, 9/121, 9/93). მას გაუთარხნა ერეკლე მეფემ შულავერელი ბოშაშვილისაგან ნაყილი ეენახი თეთრისოფელში ([1695-1700 წწ.] 1450-9/90); იყიდა: ზაქუმბეგ [ზაქუმბეგეშვილისაგან] ალექს მიწა ულუმბეგეშვილისა და არაქელას მიწებამდე (1696 წ. 1450-9/122), პაპა ნასრიაშვილისაგან - მამული ბალეენაშვილისა და დალაშვილის წისკვილებს შუა, ელათაშვილის წისკვილის ქვემოთ (1699 წ. X.1. 1450-9/121), სვიმონ ბოშიაშვილისაგან - ეენახი თეთრისოფელში ნასრიაშვილის ზეართან, სვიმონის განაყოფის, ბეენანის ეენახამდე (1700 წ. XII.25. 1450-9/93); მოწმე: სეხნია შემაზასშვილის მიერ პაპუა [ბარათაშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. Y.10. Sd-620), პაპუა ანდერშანიშვილსაგინაშვილის მიერ ასლან ორბელიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. 1450-15/79).

[იაგულაშვილი] (ვარ.ღემურაშვილი) ღურმისხან - (ვარ.ღეშია) - 1691-1700 წწ. [სახლიკაი] აღაბეგ [იაგულაშვილისა], იხ., ჰყავს ბიძა ასლამაზ, ბიძაშ.ველები: აღავერდ, ალიხანა ბეენანისშვილი, ძმისწულეები: ბეენინა, როსტომ, ფრიდონ, ავთანდილ, ტარიელ (1700 წ. 1450-9/149); მიჰყიდა - და თავისი ყმის, ჯერანაშვილის ნაქონი ეენახი თავის ბიძაშვილს, ალიხანა ბეენანისშვილს (1700 წ. X.15. 1450-9/149).

იაგულანთ ელიზბარა - შ.ველი იაგულანთ გასპარასი, იხ.

იაგულასშვილი ვარდი - ბიძაშ.ველი ბერუა იაგულასშვილისა, იხ.

იაგულაშვილი (ვარ.იაგულასშვილი) ვახუშტი - [1645], 1683-1693 წწ. მოწმე: ხუგაზა აღიბეგასშვილის მიერ „ბატონ“ ბლნჯელისათვის მიცემული ეენახის ნასყიდობის წიგნისა ([1645-1677 წწ.] HIId-9275), იარალის მიერ საღმახანა მელიქეთაშვილისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის განახლების წიგნისა (1683 წ. I.5. 1448-1291), ზაქუმანთ ნაზაქუმას მიერ ზალინა ხოსროვაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. I.24. 1450-48/129), პაპუა იელიკაშვილის მიერ [ნაზირ] ბაინდურ [შანშიაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. IY.10. 1450-10/92), ხოსრუა ასლუაშვილ-ზურაბაშვილის მიერ დომაზა შანშიაშვილისათვის მიცემული ეალის დაბრუნების წიგნისა (1693 წ. HI-6604).

იაგულაშვილი ზაქალ (ვარ. ზალინა) - 1656-1677 წწ. შ.ველი შაჰყულა იაგულაშვილისა, იხ., ჰყავს: ძმა ასლამაზ, შ.ველი აღავერდა (1670-1677 წწ. 1450: 9/151, 9/136, 9/147). იყიდა: ქვემო ბლნჯელი წატურა ყაღიაშვილისაგან - საწისქვილე და ქალა (1670 წ. 1450-9/151), ფარსადან შიხაშვილისა და გრიგოლ ბეგაშვილისაგან - მიწა (1672 წ. 1450-9/136), ამირა ეანიშვილისაგან - საეენახე მიწა შარაფანთ და ზალინას ეენახებამდე და აშრაფანთ ახალშენამდე (1677 წ. Y.22. 1450-9/147).

იაგულაშვილი (ვარ.იეგულასშვილი) ზაქალ (ვარ. ზალინა) - შ.ველი აღავერდა იაგულაშვილისა, იხ., ძმა ღურმისხან იაგულაშვილისა, იხ.

[იაგულაშვილი] (ვარ.ღემურაშვილი) ზურაბა - [სახლიკაი] აღაბეგ

[იაგულაშვილისა], იხ.

იაგულასშვილი თევდორი - ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ბერუა იაგულასშვილისა, იხ.

იაგულაშვილი (ვარ.იაგულაშვილი) იევანა (ვარ.იაგანა) - 1644 - 1670 წწ.

მ ო წ მ ე: ბეჟან ზაქუმიშვილის მიერ ხოსროვა დაღალაშვილისათვის მიცემული წისკვილის ნასყიდობის წიგნისა (1664 წ. 1450-48/146), ბოლნისის ეპისკოპოსის, იოსებ რევიშვილის მიერ ღონმაზ შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის გაცელილობის წიგნისა (1670 წ. VIII. 2. Hd-5242).

იაგულა[ა]ნთ მელქია - შ ვ ი ლ ი იაგულა[ა]ნთ. ვასპარასი, იხ.

[იაგულაშვილი] (ვარ. დემურაშვილი) მერაბა - (ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი) ალაბეგ [იაგულაშვილისა], იხ.

იაგულაშვილი (ვარ.იაგულაშვილი) მირიანა - 1664-1683 წწ. მ ო წ მ ე :

ბეჟან ზაქუმიშვილის მიერ ხოსროვა დაღალაშვილისათვის მიცემული წისკვილის ნასყიდობის წიგნისა (1664 წ. 1450-48/146, 1664 წ. X.15. 1450-48/147), ბოლნისის ეპისკოპოს იოსებ რევიშვილის მიერ ღონმაზ შანშიაშვილისათვის მიცემული მიწის გაცელილობის წიგნისა (1670 წ. VIII.2. Hd-5242), სეფოყულა ზაქუმიშვილის მიერ ხოსროვა დაღალაშვილისათვის მიცემული წისკვილის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. III. 25. 1450-48/144).

იაგულაშვილი ნადირა - ხიზანას მოეკლავს თავისი ბიძაშვილი მამულა. მისი სისხლის დასაფარავად, ბქეთა, გადაწყვეტილებით, ხიზანას უნდა, ვაელო ნ ა დ ი რ ა ი ა გ უ ლ ა შ ვ ი ლ ი ხიზანას კუთვნილი მთა-ბარით, სუთანას ეკრძო მამულის, გარდა (1657 წ. Hd-1562).

იაგულასშვილი ნადირა - ძ მ ა ბერუა იაგულასშვილისა, იხ.

[იაგულაშვილი]-ნადირასშვილი ივანე - ბ ი ძ ა შ ვ ი ლ ი ბერუა იაგულასშვილისა, იხ.

იაგულაშვილი ოთარა - მ ო წ მ ე ფარსადან შიხაშვილის მიერ ზააღ იაგულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. 1450-9/136).

იაგულაშვილი პაპია - მ ო წ მ ე დაეთ თუშმალიშვილის მიერ, გივი რევიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. Sd-4).

იაგულაშვილი ეამიერა - ქაჩიბაძეთა ა ზ ნ ა უ რ ი შ ვ ი ლ ი, მ ო წ მ ე დაეთ ქაჩიბაძის მიერ ქობულ აშოთაძისათვის მიცემული ღრანეთის წყალობის წიგნისა ([1466-1479 წწ.] Ad-1670).

იევულაშვილი როსტევან - მ დ ი ვ ა ნ ი, მ ო წ მ ე ავთანდილ ესტატეშვილის მიერ პაპია [შანშიაშვილისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. VII. 1450-10/24).

იაგულაშვილი როსტომ - ძ მ ი ს წ უ ლ ი ღერმიშხან [იაგულაშვილისა], იხ.

იაგულაშვილი როსტომ - შ ვ ი ლ ი შ ვ ი ლ ი ალავერდა იაგულაშვილისა, იხ. შ ვ ი ლ ი ღერმიშხან იაგულაშვილისა, იხ.

იაგულაშვილი როსტომა - შ ვ ი ლ ი შაქყულა იაგულაშვილისა, იხ.

იაგულაშვილი სამნუა - ქ ე ა ე ს შ ვ ი ლ ი ბასილა. ზურაბ ღარაძემ მის, გ ა ნ ვამოიხსნა ღარაძეთა ნაქონი მიწა - საღ[ე]ქვანანური (1612 წ. XI. 1450-10/128).

იაგულაშვილი სიმონა - მ ო წ მ ე ქიტია მოლოდინაშვილის მიერ ზურაბ ღარაძისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1655წ. XI.15.1450-10/127).

[იაგულაშვილი] ტარიელ - ძ მ ი ს წ უ ლ ი ღერძიშხან [იაგულაშვილისა], იხ. იაგულაშვილი (ეარ.იაგულაანთ) ფარემუზ-შვილი ალავერდა იაგულაშვილისა, იხ.

იაგულაშვილი ფარსადან - შვილი ალავერდა იაგულაშვილისა, იხ.

იაგულაშვილი ფარსადანა - მოწმე თაყა ბარათაშვილის მიერ მეგორკეთუხუცეს ბერ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. IY.6. 1450-6/85).

[იაგულაშვილი] ფრიდონ - ძ მ ი ს წ უ ლ ი ღერძიშხან [იაგულაშვილი - სა], იხ.

იაგულანთ ქა[იხოსრო - შვილი იაგულანთ.გასპარასი, იხ.

იაგულაშვილი შაჰყულა - ჰყავს შვილები: დემურა, ზალინა, როსტომა. უყრიდა ვარაზა [ბარათაშვილისაგან] რატევეანში ყმა-მამული, შეგდევს ყმა-მამული გაუცვალა პაატა ბარათაშვილს. ენაქის ყმა-მამულში. შაჰყულას დარჩა: ახართელა ხოჯუმაშვილი ძმებითურთ, პაპია ხასითაშვილი ძმებითურთ, ჯანია ძმებითურთ, ენია მირანშასშვილი შვილებით და ძმით, სთითათი, უღუხანა და სარუხანა ხეჩიკაშვილები (1656 წ. XII. 13. 1450-9/150); მოწმე შუა ბოლნისის მამასახლის სამებძისა მიერ პაპია შანშიაშვილისათვის მიცემული ნასოფლარის ნასყიდობის წიგნებთა (1648 წ. VIII.13.1450-9/150, 1648 წ. VIII.22. 1450-5/35).

იაგულანთა - მოახლე, იგი გააყოლეს მარიაშ დედოფალს მზითვეში (1634წ. 1448-3369).

იავეანგულაანთ | იავეანგულაშვილი | იევეანგულაშვილი | იევეანგულასშვილი | იევეანგულაშვილი

იევეანგულასშვილი ალექსა - მოწმე ნასყიდა ფასაშვილის მიერ. გასპარასა და სიმონასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1667 წ. Y.20. სს. II. N 335).

იევეანგულაანთ (ეარ.იევეანგულაშვილი) ამირჯანა - 1664-1672 წწ. ჰყავს შვილები: ზურაბა იევეანგულაშვილი, იხ., გასპარა, ბაღდასარა, მეღჭუა, და: ეთა (1664 წ. XII. 3. Ad -621). მიჰყიდა კათალიკოს დომენტის ბიზანტიოდან („კეისრის ქვეყნიდან“) ჩამოტანილი ათი ხატი, მათ შორის ერთი ანჩის ხატი, ერთი ნათლისმცემლის, ერთი იოანე მახარებელის, ერთი მთავეარანგელოზის და ექვსი სხვა წეროლი ხატი - 2.000 მარჩილად (1664 წ. XII. 3. Ad -621); მოწმე: ბაისოლულ და ნასყიდა მალღდაშვილების. გაყრის წიგნისა (1670 წ. 1450-50/204), სარუხანთ ხოსინას მიერ ქაფანაკანთ ფარსადანისათვის მიცემული ქუღბაქის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. Sd -754).

იევეანგულაანთ ამირჯანასშვილი (ეარ.იევეანგულაანთ) ბაღდასარა - შვილი იევეანგულაანთ ამირჯანასი, იხ., ძმა იევეანგულაანთ ამირჯანასშვილ ზურაბასი, იხ.

იევეანგულა[ანთ] ამირჯანაშვილი ბეენა - მოწმე აღიჰქებაზარა ალაბაბასშვილ-რამაზასშვილის მიერ ფირყულანთ ნაზარასშვილ. გიორგისათვის მიცემული სახლკარის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. X.7. 1450-6/117).

იევეანგულაანთ ამირჯანასშვილი (ეარ.იევეანგულაშვილი) გასპარა - 1664 - 1691 წწ. შვილი ამირჯანა იევეანგულაშვილისა, იხ., ძმა იევეანგულაანთ

ამირჯანასშვილ ზურაბისა, იხ., 3 ყ ა. ე ს შ. ე ი ლ ე ბ ი: გიორგი და ისათა (1688 წ. 1450-23/22), მ ა. ს უწყალობა, გიორგი მეფემ უშვილო კირაკოზას სახლები, დარბაზი, სათორნე, მარანი და საჯინიბო (1688 წ. 1450-23/22); მ ო წ მ ე: ელიზბარა ხარატასშვილის მიერ თბილისის მოურავის, მანუჩარისათვის მიცემული მამულისა და სახლების საჯინიბოზე გაცელილობის წიგნისა (1673 წ. I. I. H. H -1785).

იავანგულაანთ ამირჯანასშვილ (ვარ. იავანგულაანთ) დავითა - შ. ე ი ლ ი იავანგულაანთ ამირჯანასი, იხ., [ძ მ ა] იავანგულაანთ ზურაბისა, იხ.

იავანგულაანთ ამირჯანაშვილი (ვარ. იევანგულაშვილი) ზურაბ (ვარ. ზურაბა) - შ. ე ი ლ ი ამირჯანა იევანგულაშვილისა (1691 წ. 1450-47/17), 3 ყ ა. ე ს [ძ მ ე ბ ი]: გასპარა, ბაღდასარა, მელქოა, დავითა, შ. ე ი ლ ე ბ ი: ოსეფა, გიორგი, ოპანა და ელიზბარა (1691 წ. Y. 20. 1450-47/17). ი ყ ი ლ ა სეფიულისა-გან, მეფე ნაზარადი-ხანის ბრძანებითა და ახუნის სამართლით, გიქინასა და ტულაანთ სახლებთან მღებარე მისი წილი ბალი, რომელიც სეფიულის მამას ნაყილი ჰქონია, გორჯელ ხოჯაბეგაანთ დაუთას და პაპინას სახლი, კაცებისაგან (1691 წ. Y. 20. 1450-47/17).

იავანგულაანთ ამირჯანაშვილი (ვარ. იავანგულაშვილი, იევანგულაშვილი, ივანგულაანთ) მელქოა (ვარ. მელქუა) - 1664-1700 წწ. შ. ე ი ლ ი ამირჯანა იევანგულაშვილისა, იხ., [ძ მ ა] იავანგულაანთ ამირჯანაშვილ ზურაბისა, იხ., მ ო წ მ ე: ყანყუზარათ მირაქას მიერ მერაბ ყადინაშვილისათვის მიცემული სახლების ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. YII. 24. 1448-2944), პაატა[ა]შვილის მიერ ქალაქის მამასახლის გიორგისათვის მიცემული სამამულო გარიგებისა და ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. YI. 8. H. H -13135), თაყინა [მირიშანაშვილის] მიერ თაყისი ძმის, როსტომასათვის მიცემული აბანოზე უღაობის წიგნისა (1690 წ. X. 2. Qd -650), ენიბეგაანთ ამირხანაშვილ არუთინას მიერ იავანგულაანთ გარსუასშვილ მურადასათვის მიცემული ქულებაქების ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. I. 1. 1450-19/60), ყალანდარ თუმანიშვილის მიერ სარქისა ხითარეშვილისათვის მიცემული წიგნისა თამასუქის გაბათილების შესახებ (1696 წ. YI. 28. Sd 482), პაპუნა ანდერმანიშვილ-საგინაშვილის მიერ ასლან ორბელეშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. 1450-15/79), ბაღაბულანთ-ჭაზოასშვილ საქუას მიერ ქეფინაანთ კარაპეტასშვილ არუთინასათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. YII. 20. H. H -13022), ალაბაბასშვილ-რამიზასშვილის მიერ ფარყულანთ ნაზარასშვილ-გიორგისათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. X. 7. 1450-6/117), ხუთინა: შაზინაშვილის მიერ სეფიანის ანაბატისა და მისი წინამძღვრის, მესრობ: ვარდაპეტისათვის მიცემული ღუქისა, გირავენოსა წიგნისა (1700 წ. I. I. 1450-21/103); მ ი ს ი ბეჭედი უზის საბუთის H. H -13022.

იავანგულაანთ ბაინდურ - შ. ე ი ლ ი იავანგულაანთ ყარახანასი, იხ.

იავანგულაანთ ბაინდურა - 1645-1658 წწ. შ. ე ი ლ ი იავანგულაანთ ფარყულანთ შათაშვილ სულხანისა, იხ. (1658 წ. 1450-22/61), 3 ყ ა. ე ს ძ მ ე ბ ი: ბაისოლულ და დავით. ხოჯა ბეგუთას მ ი ჰ ყ ი ლ ა [როსტომ] მეფისაგან ნაწყალობევი ნაიონჯარი მიწა აბანოებების და ძველი გვალავნის აქეთა რომელიც ესაზღვრებოდა მეითარ მანუჩარის, ხოჯა ბეგუთას, ბუზანაურ ანშელასა და მირიშანა-

ანთ ვენახებს (1658 წ. II. 4. 1450-22/61)-

ივანგულაანთ (ვარ.ივანგულასშვილი) ბაისოლულ (ვარ. ბაისოლულა)-1645-1667 წწ. შ.ე.ი.ლი ივანგულაანთ ფარყუზათაშვილ სულხანისა, იხ., ძმ ა ივანგულაანთ ბაინდურისა, იხ., მ.ო.წ.მ.ე ნასყიდა ფასაშვილის მიერ. ვას-პარასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1667 წ. Y.20. სს.II.N 335).

ივანგულაანთ ვარსულა - 1672-1678 წწ. ჰ.ყ.ა.ვ.ს შ.ე.ი.ლ.ე.ბ.ი: მურადა, სარქისა და არუთინა (1678 წ. 1450-27/303). ი.ყ.ი.ღ.ა ბაბუათ ბაინაშვილ როსტომასაგან მარანი ქვევრებით, ამავე როსტომას დარბაზისა და შარის სა-ზღვარზე (1678 წ. IX. 1450-27/303); მ.ო.წ.მ.ე ნასყიდის, ბაღდასარას და ჯა-ნუას გაყრის წიგნისა (1672 წ. III. 8. Sd-34).

ივანგულაანთ ვარსულასშვილი (ვარ.ივანგულასშვილი,ივანგულაშვილი) არუთინა - 1678-1698 წწ. შ.ე.ი.ლი ივანგულაანთ ვარსულასი, იხ., ძმ ა ივანგულაანთ მურადასი, იხ., დ.ამ.წ.ე.რ.ი ყუზ(აან)თ ნასყიდისშვილ.გიორ-გის მიერ ბეჟუა არაქელასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ. IY.2. 1450-8/86); მ.ო.წ.მ.ე: ყოყანაანთ რევაზასშვილ პაპას მიერ ოქნათ არაქელასშვილ ბეჟუასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. YI.1. 1450-8/75), როსტომ მამაგულაშვილის მიერ ბეროა დაიარაშვი-ლისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. X. 1450-53/211), სეხ-ნია საღუნაშვილის მიერ ბეჟოა ოქნაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდო-ბის წიგნისა (1698 წ. Y.25. 1450-8/67).

ივანგულაანთ ვარსულასშვილი (ვარ.ივანგულაანთ) მურადა - 1678-1693წწ. ჰ.ყ.ა.ვ.ს; მ.ამ.ა ივანგულაანთ ვარსულა, იხ., ძმ ა არუთინა. ი.ყ.ი.ღ.ა ენი ბეგაანთ ამირხანასშვილ არუთინასაგან ორი ქელბაქი (1693 წ. I.1. 1450-19/60). [ივანგულაშვილი] გიორგი - შ.ე.ი.ლი [ივანგულაშვილი]-მერმაზანაშვილ ყარახანასი, იხ.

ივანგულაანთ გიორგი - შ.ე.ი.ლი ივანგულაანთ ამირჯანასშვილ ვასპა-რასი, იხ.

ივანგულაანთ გიორგი - შ.ე.ი.ლი ივანგულაანთ ამირჯანაშვილ ზურაბი-სა, იხ.

ივანგულაანთ დავით - შ.ე.ი.ლი ივანგულაანთ ფარყუზათაშვილ სულხა-ნისა, იხ., ძმ ა ივანგულაანთ ბაინდურისა, იხ.

ივანგულაშვილი დავითა - შ.ე.ი.ლი ამირჯანა ივანგულაშვილისა, იხ.

ივანგულაანთ ელიზბარა - შ.ე.ი.ლი ივანგულაანთ ამირჯანაშვილ ზურა-ბისა, იხ.

ივანგულაანთ ესტატე - გ.ან.ა.ყ.ო.ფ.ი ივანგულაანთ ყარახანასი, იხ.

ივანგულაანთ ზაად - შ.ე.ი.ლი ივანგულაანთ ფარყუზათაშვილ სულხანი-სა, იხ.

ივანგულაანთ ზურაბ - შ.ე.ი.ლი ივანგულაანთ ფარყუზათაშვილ სულხა-ნისა, იხ.

ივანგულაშვილი ზურაბა - იხ. ივანგულაანთ-ამირჯანაშვილი ზურაბ

ივანგულათ ივანგულა - მ.ო.წ.მ.ე დავით დილარკეთიშვილის მიერ ამირ-ასლანა შარუაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1613წ. XII.12. 1450-51/241).

ივანგულაანთ ისაია – შ. ვ. ი. ლ. ი. ივანგულაანთ ამირჯანასშვილ. გასპარა-
სი, იხ.

ივანგულაანთ მერაბა – მ. ო. წ. მ. ე. ყაზ[ან]თ შაყულას მიერ მამასახლისის
ძმის, შაჰპარუნასათვის მიცემული ქულბაქის ნასყიდობის წიგნისა (1643 წ. XI.
1. 1450–22/106).

ივანგულაანთ მესრობაშვილი ფასუა – მ. ო. წ. მ. ე. გოსტამაანთ ყოუენაშვილ
ბიძინას მიერ ქალაქის მელიქის, ეინალასათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგ-
ნისა (1645 წ. I. 20. 1450–5/119).

ივანგულაანთ მურადა – იხ. ივანგულაანთ გარსუასშვილი მურადა

ივანგულაშვილი (ეარ. მელიქიშვილი) ნაზარა – 1667–1696 წწ. ფ. ი. ნ. [ა] ჩ. ი.
(1692 წ. 1450–7/121), შ. ვ. ი. ლ. ი. შერმაზანა ივანგულაშვილისა, იხ., მ. ო. წ.-
მ. ე. როსტომ [მირიშანაშვილის] მიერ გასპარა კაქასშვილ-მელქუასშვილისათვის
მიცემული სახლის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. I. 13. 1450–7/121 ა), აღმურა-
ანთ გასპარას მიერ მერაბ ფენდლასშვილისათვის მიცემული ქულბაქის ნასყიდო-
ბის წიგნისა (1696 წ. I X. 24. 1448–2946).

ივანგულაანთ ოსეფა – შ. ვ. ი. ლ. ი. ივანგულაანთ ამირჯანაშვილ ზურაბო-
სა, იხ.

ივანგულაანთ ოსინა – მ. ო. წ. მ. ე. ნასყიდას, ბაღდასარასა და ჯანუას. გაყ-
რის წიგნისა (1672 წ. III. 8. Sd–34).

ივანგულაანთ ოჰანა – შ. ვ. ი. ლ. ი. ივანგულაანთ ამირჯანაშვილ ზურაბო-
სა, იხ.

ივანგულაანთ სარქისა – შ. ვ. ი. ლ. ი. ივანგულაანთ გარსუასი, იხ.

ივანგულაშვილი სულხან – მ. ო. წ. მ. ე. ჯაყახაანთ მასურას მიერ მიკირ-
ტინა ჰოდიკაშვილისათვის მიცემული ბაღის ნასყიდობის წიგნისა (1573 წ.
1450–18/78).

[ივანგულაშვილი] სულხან – შ. ვ. ი. ლ. ი. [ივანგულაშვილ-შერმაზანაშვილ
ყარახანასი, იხ.

ივანგულაშვილი ფარსადანა (ეარ. ფასუა)– შ. ვ. ი. ლ. ი. შერმაზანა ივანგულ-
აშვილისა, იხ.

ივანგულაანთ ფარყუშათაშვილი რამაზა – ე. ე. ქ. ი. ლ. ხ. ა. რ. ი. ძ. მ. ა. ია-
ვანგულაანთ სულხანისა, იხ.

ივანგულაანთ ფარყუშათაშვილი სულხან – მ. ო. ქ. ა. ლ. ა. ქ. ე. მ. უ. შ. რ. ბ. ი.
პ. ყ. ა. ვ. ს. ძ. მ. ა. რამაზა, შ. ვ. ი. ლ. ე. ბ. ი. ივანგულაანთ ბაინდურა, იხ., ზაად,
დავით, ბაისოლულ, ზურაბ (1645 წ. 1450–22/67). როსტომ მეფემ მ. ა. ს. გა-
მოართვა ქალაქში სასახლის ასაშენებლად სახლები და ადგილები. სანა(ელოდ
უბოძა აბანოებს იქით მდებარე სახასო ნაიონჯარი, რომლის საზღვრები იყო:
ძველი გალავანი, შარა, მეთოთარ მანუჩარისა და ბეჰბუღას ენახები, ბუზანაურთ
შვილის, ანშელასა და მირიშანანთ ენახები (1645 წ. VI. 20. 1450–22/67).

ივანგულაშვილი (ეარ. ივანგულაანთ, ივანგულაშვილი, მელიქისშვილი, შერმა-
ზანაშვილი) ყარახანა – 1661–1672, 16[7]წ წწ. [ქ. ა. ლ. ა. ქ. ი. ს.] მ. ე. ლ. ი. ქ. ი.
(1672–16[7]წ წწ. 1448–1940, Sd–767), პ. ყ. ა. ვ. ს. შ. ვ. ი. ლ. ე. ბ. ი. შერმაზან
(1661, 1672 წწ. 1450–22/111, 1448–1940), ბაინდურ (1661 წ. 1450–22/111),
გიორგი, სულხან (1672 წ. 1448–1940), გ. ა. ნ. ა. ე. ო. ლ. ი. ესტაქ [ივანგულაშვი-
ლი] (1661 წ. 1450–22/111). შ. ი. პ. ყ. ი. ლ. ა. გასპარა ქოჩინასშვილს სახლი: დარ

ბაზი. სათონე, საჯინბო, ღერეფანი და მის ქვეშ სარდაფი (1672 წ. IX.17. 1448-1940); გაუცვალა ხოჯა ბეკბუთას შეიღნისაყენ ღურმიშას მოსაზღვრე ღუქანი ნასყიდ ღუქანზე, დავითაანთ პაპინას ღუქანთან (1661 წ. IX.2. 1450-22/111); მოწმე მახარა მგელაშვილის მიერ ფერშაგათ ამაზაშვილ პაპუასათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1671/9 წ. Sd-767).

იავანგულაანთ ყარყაშა - მოწმე ნასყიდას, ბაღდასარასა და ჯანუას გაყროს წიგნისა (1672 წ. III. 8. Sd-34).

იავანგულაშვილი (ვარ.იავანგულაანთ) შერმაზანა - 1661-1679 წწ. ქალაქის მელქი (1663-1679 წწ. 1450-21/2, 1448-8730, საქ. სიძე. I. N 335, 1450-22/111; Sd-754, 1448-320). ჰყავს: მამა- იავანგულაანთ ყარაზანა, იბ., შვილები: ფარსადანა, ნაზარა (1667, 1679 წწ. 1448-8730, 320). შაჰნავაზმა მას ღებუნახლა ქალაქის მელიქობისა და სარგოს წყალობა (1667 წ. I. Y. 1448-8730); იყიდა სოღრაანთ მამიჯანასაგან მისი შვილი ფასუა, იმ პირობით, რომ მიიღებდა თეთრის სარგებელს - თუანზე ერთ აბაზს (1679 წ. Y. 24. 1448-320); მოწმე: იმაყულას მიერ მანუარ მოურავისათვის მიცემული უმის ნასყიდობის წიგნისა (1663 წ. Y. 25. 1450-21/2), ნასყიდა ფასაშვილის მიერ. ვასპარასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1667 წ. Y. 20. სს. II. N 335), ქაფანაკაანთ ფასოას მიერ ასლანისათვის მიცემული ქულბაქებზე უღაობის წიგნისა (1668 წ. III. 3. 1450-22/107), სარუხანანთ ხოსინას მიერ ქაფანაკაანთ ფარსადანასათვის მიცემული ქულბაქების ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. Sd-754).

იაველაშვილი ბერი - [სახლიკაცი] ბერიკა იაველაშვილისა, იბ.

იაველაშვილი ბერიკა - ჰყავს: [ძმა], პაატა, [შვილები]: გოგია და მამულა. [სახლიკაციები]: ბერი, ოსიყუე, იესე (1690-ანი წწ. Hd-764). მიჰყიდა შოშიტა მიქელაშვილს ორი ღლის მიწა იჩქითიძის მიწამდე (1690-ანი წწ. Hd-764); მის მიწამდე მიჰყიდა გიორგი ვარძიელაშვილმა შოშიტა მიქელაშვილს მიწა (1690-ანი წწ. Hd-770 ა).

იაველაშვილი გოგია - [შვილი] ბერიკა იაველაშვილისა, იბ.

იაველაშვილი იესე - [სახლიკაცი] ბერიკა იაველაშვილისა, იბ.

იაველაშვილი მამულა - [შვილი] ბერიკა იაველაშვილისა, იბ.

იაველაშვილი ოსიყუე - [სახლიკაცი] ბერიკა იაველაშვილისა, იბ.

იაველაშვილი პატა - [ძმა] ბერიკა იაველაშვილისა, იბ.

იათანაშვილი მახარა - თორტიზას მცხოვრები, მამუქას ყმა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მისი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XVI ს. II ნახ. 1448-5032).

იათარაშვილი - ბოღნის მცხოვრები, იგი წილში ერგო ყორჩიბაშ ბაღურ [სიციშვილს] ჯანაშვილის ნაცულად (1651 წ. 1450-37/165).

იათორის შვილი | იათორის ძე

იათორის შვილი ღემეტრე - ძმა ვარსიმე იათორის შვილისა, იბ.

იათორის შვილი (ვარ. იათორის შვილი-შოთასძე, იათორის ძე) ვარსიმე - 1463-1479 წწ. სამეფო კარის მწიგნობარი (1463-1479 წწ. Hd-1347, Ad: 6, 1838), გარეჯის წინამძღვეარი (?) და კარის მდივანი (1464 წ. ქრ. II. 283). ჰყავს: ძმები ისულა, ღემეტრე, ნარიმან, [ძმისწულეები]:

მიერ იერუსალიმის ჯვრის მონასტრისათვის მიცემული შეწირულების განახლებების წიგნისა ([16.17-1658 წწ.] H1-1027.1 ა).

იაკობ - [1655]-1678 წწ. [სომეხთა] კ ა თ ა ლ ი კ ო ს ი | ეჩმიაძინის კ ა თ ა ლ ი კ ო ს - პ ა ტ რ ი ა რ ქ ი. მ ა ს უწყალობა თეიმურაზ მეფემ კახეთში, ენისელში, სოფელი თასმალური სასახლით, მარნით, სააბრეშუმე ბაღრებით ([1655-1662 წწ.] 1450-21/21); ი ყ ი ღ ა შულავერი მამასახლისის, თამაზ ჯანშიარას შეიღისაგან შულავერის ბოლოს სახნავე და ზვარი (1678 წ. YIII. 6. 1450-21/41).

იაკობ - ქვემო ხანდაკს მცხოვრები, ებრაელი, ი გ ი ოთარ არაგვის ერისთავს შეუსუიდა ქეთაისში. ოთარის მეუღლემ, მარიამმა ი გ ი ანანურის ღმრთისმშობლის ეკლესიას შესწირა (1693 წ. YI. 11. 1449-1801).

იაკობ - ა ს ი ს თ ა ვ ი, მ ო წ მ ე: ფარემუზ ჯაეახიშვილის მიერ ღამარისათვის მიცემული ფერის მიბარების წიგნისა (XYII ს. 80-ანი წწ. H1-15002), ბერ კიკაბერილის მიერ გივი [თემანიშვილისათვის] მიცემული თავნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. II ნახ. H1-13059).

იაკობის შვილი გიორგი - ძ მ ი ს წ უ ლ ი დათუნა იაკობის შეიღისა, იხ.

იაკობის შვილი დათუნა - ჰ ყ ა ვ ს: შ ვ ი ლ ი მამუკა, ძ მ ი ს წ უ ლ ე ო გ ო რ გ ი, შ ი ჰ ე რ დ ა „ბატონ“ გედალს ჯაეახიშვილისაგან ნაყიდი მიწა ხატისას, მძღლიაშვილისა და გედალის მიწებამდე (1700 წ. IX. 2. Q1-8517).

იაკობის შვილი მამუკა - შ ვ ი ლ ი დათუნა იაკობის შეიღისა, იხ.

იაკობიძე ვაბრიელ - [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] თევდორე იაკობიძისა, იხ.

იაკობიძე გიორგი - ძ მ ა ფრიდონ იაკობიძისა, იხ.

იაკობიძე გიორგი - [1656]-[1660] წწ. ოუტუქშის მცხოვრები, გ ლ ე ხ ი, ი გ ი თაქისი [ოლ-შვილით, ვაბრიელ ცაგერელმა შესწირა ხეამლის წმინდა გიორგის [1656 წ.] Q1-9085.1); ნემსაძისაგან ნაშოწი ა ო რ ა გ ი ი ა კ ო ბ ი ძ ე ვაბრიელ ცაგერელმა შესწირა ცაგერის ღმრთისმშობელს ([1658-1660 წწ.] Q1-9085.2)-9085.2).

იაკობიძე თევდორე - ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ე ბ ი]: ნიკოლოზ და ვაბრიელ. მ ა ს კონსტანტინე ბატონიშვილმა დაუმტკიცა ვენახის წყალობა. ამას გარდა უწყალობა: ნარიმანისეული ვენახი და სახლ-კარი, ხეცისეული წაღკოტი, ნაფუძარი და სასახლე. ბატონ ხოსროვის შუამდგომლობით, გაათავისუფლა ვადასახანდებხსაგან, შათ შორის სთველის გადასახადისაგან (1547 წ. Sd-725.1).

იაკობიძე თევდორე - შ ვ ი ლ ი ფრიდონ იაკობიძისა, იხ.

იაკობიძე იაკობ - გელათის წინამძღვე (?), მ ო ლ ა რ ე თ უ ხ უ ო ე ს ი, ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ე ბ ი]: რომანოზ, შალვა, ოქროპირ. თამარ მეფემ გაუწინა სისხლის ფასი - 120.000 კირმანაული („კიღმანური“) თეთრი იმ ეამს, როცა იაკობიძეთა გვარის კაცი - ოქროპირი ციხისთავმა ფულარიანმა მოკლა. შეფეს ი ა კ ო ბ ი ძ ე ე ბ ი ს ა თ ე ი ს თავისი საღაროდან დაუურევებია და უზბოძებია 12 გლეხი სამწეს. ამას გარდა, ფულარიანსაც დაუურევებია იაკობიძეებთანთვის სრული სისხლი (1433 წ. Sd-723 სას.).

იაკობიძე ლომი - შ ვ ი ლ ი ფრიდონ იაკობიძისა, იხ.

იაკობიძე ნიკოლოზ - შ ვ ი ლ ი ფრიდონ იაკობიძისა, იხ.

იაკობიძე ნიკოლოზ - [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] თევდორე იაკობიძისა, იხ.

იაკობიძე ოქროპირ - [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] იაკობ იაკობიძისა, იხ.

იაკობიძე პაპუნა - ძ მ ა ფრიდონ იაკობიძისა, იხ.

იაკობიძე რომანოზ — [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] იაკობ იაკობიძისა, იხ.

იაკობიძე სეზნია — შ.გ.ი.ლი ფრიდონ იაკობიძისა, იხ.

იაკობიძე სულხან — შ.გ.ი.ლი ფრიდონ იაკობიძისა, იხ.

იაკობიძე ფრიდონ — მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, ჰ ყ ა. ე ს: ძ მ ე ბ ი: გიორგი, პაპუნა, შ ვ ი ლ ე ბ ი: სულხან, ლომი, თევდორე, ნიკოლოზ და სეზნია. [მუხრან-ნის] ბატონიშვილმა გიორგიმ მ ა ს. განუახლა მამასახლისის სახელო და გაათარხნა (1631 წ. Sd-725 ბ).

იაკობიძე შალვა — [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] იაკობ იაკობიძისა, იხ.

იაკოფაშვილი — მ ო ხ ს ე ნ ი ე ბ უ ლ ი ა ყმების ნუსხაში (XVII ს. Hd -15088).

იალდა — მ ი ს ი და სუნბატლი' ჰელის კუთვნილი, ყანები ჯაფარიძეებმა დაიხსნეს და მიჰყიდეს ივანე სეტყვი (XIV-XV სს. მიჯნა. სსძ. N 88).

იალმაჯ — [ნიკოლოზწმინდელ] 'სამთაჯვართას მ ი ს. გ ა ნ ი ე ი ლ ა ყ ა ნ ა, რ ა შ ი ც. გადაიხადა ორი ღრაჰკანი კონსტანტინატი ([1071-1080 წწ.]) 1449-1563).

იალღუზის შვილები — ფხვენის მცხოვრებნი, ნაზარალოხანმა მ ი ს ი ნ ი უწყალობა იოთამ ამილახვარს (1692 წ. III.1. 1448-526).

იალღუზიშვილი გიორგი — ჰ ყ ა. ე ს ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: შიოშ, ელიზბარ და რობერტა. შ ა მ ა ნ ა ვ ა ზ მ ე ფ ე მ მ ა ს უწყალობა ფხვენისში ამილახორთან სადაო, მ ი ს ი მკვიდრი ყმა-მამული (1659 წ. VI.1. Hd-1533).

იალღუზიშვილი ელიზბარ — ძ მ ი ს წ უ ლ ი გიორგი იალღუზიშვილისა, იხ.

იალღუზიშვილი ელიზბარ — მ ო წ მ ე შ ა მ ა ნ ა ვ ა ზ მ ე ფ ე ს ბ რ ძ ა ნ ე ბ ი თ პ ა პ უ ა, ხოსია, თამაზა და სეზნია ტატიშვილებსათვის მიცემული, გაყარის წიგნისა ([1674წ] I.11.Sd-607).

იალღუზიშვილი რობერტა — ძ მ ი ს წ უ ლ ი გიორგი იალღუზიშვილისა, იხ.

იალღუზიშვილი შიოშ — ძ მ ი ს წ უ ლ ი გიორგი იალღუზიშვილისა, იხ.

იამანა — ი.გ.ი ლეონ მეფემ უწყალობა და გაუთარხნა მაქსიმე ჩოლაყაშვილს (1566 წწ. I.19. 1449-2285).

იამანიძე: იამანიძისეული — მლაშეს ი ა მ ა ნ ი ძ ი ს ე უ ლ ი მამული. ვახუშტი აბაშიძემ შესწირა კაცის მონასტერს. ევალდებოდა სააღდგომოდ: ერთი ცხვარი, სამი ყვერილი, ერთი ლიტრა მარილი, თექვსმეტი ადლი ტილო, რჩი ლიტრა სანთელი ([1550-1570 წწ.] 1449-1583).

იამანიძე — მლაშეში მცხოვრები, უცნობმა პირმა თავისი სულის სააღაპედ ი.გ.ი შესწირა წმინდა გიორგის და დააკისრა სააღაპე გამოსაღები (XVI ს. 449-1583).

იამანიძე დათუნა — ქალაქს მცხოვრები, მოხსენიებულია ყმების ნუსხაში (XVII-XVIII სს. Hd-819).

იამანიძე სუხიტა — ქალაქს მცხოვრები, მოხსენიებულია ყმების ნუსხაში (XVII-XVIII სს. Hd-819).

იანაკვანი (sic) — ქუთაისის მცხოვრები, პარტახტი, ე.ვ.ა.ლ.ე.ბ.ო.ღ.ა ქუთაისის საყდრის სამსახური (1578 წ. H-626).

იანბერასძენი — ბარაუნთელი გლეხები, მ ი ს ი ნ ი ა ლ ე ქ ა ნ დ რ ე კ ა ხ თ ა მ ე ფ ე მ შესწირა სვეტიცხოველს (1579 წ. 1448-5530).

იანგუაშვილი ბეგალა — 1671-1678 წწ. ყ მ ა თ ა მ ა ზ ყ ო რ ლ ა ნ ა შ ვ ი ლ ი ს ა (1678 წ. 1450-7/58), თამაზ ყორღანაშვილმა ბოგეისხევეს მ ი ს ი და შ ა რ ი-

მანას ქენახი საწნახლით მიჰყიდა თავის განაყოფს, ბეჟანს (1678 წ. I. მ. 1450-7/59); მ ო წ მ ე: თამაზ ყორღანაშვილ-ქიშაროზიშვილის მიერ თავისი განაყოფის, როსებ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. 1450-25/95).

იანგულა – მელიქ გიორგის შვილი, ძმ ა ქაიხოსროსი, იხ.

იანგულაშვილი | იანგულასშვილი

იანგულაშვილი ბაიბა – მ ო წ მ ე შერმაზან ხურდაყულიშვილის მიერ ჯაბა ორბელიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. II. 1450-20/28).

იანგულასშვილი ბერი – შანქა|ვერს მცხოვრები, ზაად გურამიშვილის ყ მ ა, იხსენიება ყმათა ნუსხაში (XVII ს. II – 14912 ო).

იანგულასშვილი ლათინა – ყ მ ა, იხსენიება ყმების ნუსხაში (XVII ს. II – 14912 ზ).

იანგულაშვილი იაგანა – მ ო წ მ ე დავით ტერტერაშვილის მიერ აღუა არეშისშვილისათვის მიცემული ქენახის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. X. 17. 1450-14/16).

იანდა – ლანუბში მცხოვრები, გ ლ ე ხ ი. ი გ ო. სხეებთან ერთად ლეონ კახთა მეფემ აზატად უწყალობა ანდერმან ჩოლაყასშვილს (1568 წ. II – 14430).

იანდარაშვილი ალაღან – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ომან იანდარაშვილისა, იხ.

იანდარაშვილი ეზიბა – მ ო წ მ ე გოგინას მიერ თავისი ძმისშვილის, იესესათვის მიცემული მარნის გადაცემის წიგნისა (1676 წ. 1448-2339).

იანდარაშვილი ზუბიტა – 1684-1690 წწ. მანუჩარ იარალისშვილის ა ზ ნ ა უ რ ი, მ ო წ მ ე: მანუჩარ იარალიშვილის მიერ მღვებანბეგ ვახტანგ [ბარათაშვილისათვის] მიცემული კრებული სავენახის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. XI. 27. Sd – 2282 ა), მანუჩარ ვახუშტისშვილის მიერ ბატონ ზურაბისათვის მიცემული ისპიანის მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. II – 4164), ბერუკა მერაბიშვილის მიერ დავით მღვდლისათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. 90-ანი წწ. II – 1591).

იანდარაშვილი ომან – ჰ ყ ა ე ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: ალაღან და ქაიყუბათ. ი ყ ი დ ა დავით დიარაშვილისაგან მამული „სენები“ აკაურთის, ძელქვეშის, თოჭრაცაღის, ბერთაქრის და ქოთახპირის საზღვრებამდე (1552 წ. VIII. 15. 1448-1539).

იანდარაშვილი ქაიყუბათ – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ომან იანდარაშვილისა, იხ.

იანდარაშვილი ზოზონა – მ ო წ მ ე იაგანა ქანანაშვილის მიერ თამაზ ყაფლანისშვილისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. X. 30. Qd – 871 ჰ).

იანესა – კორიღელი, მ ო წ მ ე ივანე მათეშელის მიერ მიქაელ ხუცესისათვის მიცემული მიწის წყალობის დაწერილისა (XII ს. Gr. 28. 121v-122r).

იანვარა – ავაზანს მცხოვრები, მამულით წილად ხედა იოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ.] VIII. 16. 1450-11/112).

იანვარა – ავაზანს მცხოვრები, მამულით წილად ხედა იოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ.] VIII. 16. 1450-11/112).

იანვარაშვილები – კრკონს მცხოვრებნი, როინ და გომეფარ [ჯავახიშვილეზის] გაყრის დროს ის ი ნ ი წილად ხელნენ როინს ([1527-1558 წწ.] Qd – 605).

იანვარაშვილი – საბუზარაში ხარატი გიორგი, ი ა ნ ვ ა რ ა შ ვ ი ლ ი ს მამულთან ერთად, წილად ხედა თამაზ [ბარათაშვილს] ([1633–1658 წწ.] 1448–2318).

იანვარაშვილი ღმერთისაი – ჩუნეშს მცხოვრები, ი. გ. ი. გიორგი მეფემ შესწირა გელათს (1568 წ. YIII.30. Sd–2901).

იანტბელაძე ნადირა – ი. გ. ი. გაყრის შედეგად ერგო სეხნია ტატიშვილს (1674 წ. I.11. Sd–607).

იანტბელიძე შოშიტა – მ. ო. წ. მ. ე. სეხნია ტატიშვილის მიერ შოშიტა მიქელაშვილისათვის მიცემული ვენახის თარხნობისა და სახასო მიწის წყალობის წიგნისა (1692 წ. XI. 10. Sd–560).

იანქო – [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] ბანაროზასი, იხ.

იანქო – ჯიმითელი, ი. გ. ი. სახლ-კარით შესწირა აღექსანდრე მეფემ სვეტიცხოველს (1601 წ. 1448–5526).

იანქო – მ. ი. ს. ი. მიწა ესაზღვრებოდა გიორგი და შიო ხიზანიშვილებს მიერ ხატისა ჩაჩაშვილისათვის მიყიდულ ვენახს (1686 წ. I. Hd–1046).

იარაწანთ საფარა – მ. ო. წ. მ. ე. ქაფანაკათ ზურაბასშვილ ფარსადანას მიერ ბაღდადაწანთ თათოსასათვის მიცემული ადგილის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. YIII.24. 1450–50/205).

იარაზი – სკრაში მცხოვრები, ი. გ. ი. მამულით გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილებს] გაყრისას ერგო როინსა და მის ბიძაშვილებს ([1527–1558 წწ.] Qd–605).

იარაზიზა – აკურთას მცხოვრები, ი. გ. ი. მამულით წილში ხედა იოთამ ბარათაშვილს ([1537–1538 წწ.] YIII.16. 1450–11/112).

იარაზიზაანთ | იარაზიზაშვილი

იარაზიზაანთ არუთინა – ჰ. ყ. ა. ე. ს. პ. ა. პ. ა. მიზოა იარაზიზაშვილი. დ. ა. ა. დ. ა. ს. ტ. უ. რ. ა. თავისი პაპის, მიზოა იარაზიზაშვილის მიერ მანთაშა დათოაშვილისათვის მიცემული ბაღის ნასყიდობის წიგნი (1677 წ. I.1. 1450–10/153).

იარაზიზაშვილი გასპარა – ძ. მ. ა. მიზოა იარაზიზაშვილისა, იხ.

იარაზიზაანთ გიორგი – ჰ. ყ. ა. ე. ს. პ. ა. პ. ა. მიზოა იარაზიზაშვილი. დ. ა. ა. დ. ა. ს. ტ. უ. რ. ა. თავისი პაპის, მიზოა იარაზიზაშვილის მიერ მანთაშა დათოაშვილისათვის მიცემული ბაღის ნასყიდობის წიგნი (1677 წ. I.1. 1450–10/153).

იარაზიზაანთ ისოა – ჰ. ყ. ა. ე. ს. პ. ა. პ. ა. მიზოა იარაზიზაშვილი. დ. ა. ა. დ. ა. ს. ტ. უ. რ. ა. თავისი პაპის, მიზოა იარაზიზაშვილის მიერ მანთაშა დათოაშვილისათვის მიცემული ბაღის ნასყიდობის წიგნი (1677 წ. I.1. 1450–10/153).

იარაზიზაშვილი მიზოა – ჰ. ყ. ა. ე. ს. ძ. მ. ე. ბ. ი. : გასპარა და სტეფანა, შ. ვ. ი. ლ. ი. შ. ვ. ი. ლ. ე. ბ. ი. : იარაზიზაანთ ისოა, გიორგი, ჰასრათა და არუთინა. მ. ი. ჰ. ყ. ე. ლ. ა. მანთაშა დათოაშვილს მასთანვე საამხანაგოდ აღებული თავისი წილი ბაღი (1677 წ. I.1. 1450–10/153).

იარაზიზაშვილი სტეფანა – ძ. მ. ა. მიზოა იარაზიზაშვილისა, იხ.

იარაზიზაშვილი ყარაგოზა – ბოლნისში მცხოვრები, როსტომ მეფემ ი. გ. ი. მამულით უწყალობა ზურაბ ლარაძეს (1640 წ. Hd–14479).

იარაზიზაანთ ჰასრათა – ჰ. ყ. ა. ე. ს. პ. ა. პ. ა. მიზოა იარაზიზაშვილი, დ. ა. ა. დ. ა. ს. ტ. უ. რ. ა. თავისი პაპის, მიზოა იარაზიზაშვილის მიერ მანთაშა დათოაშვილისათვის მიცემული ბაღის ნასყიდობის წიგნი (1677 წ. I.1. 1450–10/153).

იარალი - 1623-1637 წწ. შ ა შ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე: ანტონ ვეციკაშვილის მიერ ქოქლასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1623 წ. II.5. Sd - 39), მხითარა ნერიკაშვილის მიერ ესტატე ფრანგიშვილისათვის მიცემული ქულბაქის ნასყიდობის წიგნისა (1637 წ. VIII.25. 1450-53/111), ლუარსაბ-სადალას-შვილას მიერ ნაზარა ფრანგისშვილისათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. I ნახ. 1450-45/225).

იარალი - ჰ ყ ა ე ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: როსტომა და პაპუნა. მ ი ჰ ყ ი დ ა ხ ი თარაანთ როსტომას მიწა, რომელიც მღვდბარეობდა თავისი ძმისწულის მიწის და სუხიტასაგან ნაყიდი სახლ-კარის გვერდით (1646 წ. II.1. 1450-53/108).

იარალი - მ ო ხ ს ე ნ ი ე ბ უ ლ ი ა (ციციშვილების დავის გარიგების წიგნში: შ ა ს, პატკასა და აფთანდღს უნდა გადაეწყვიტათ დავა ბეჟანსა და მწყერაძეს შორის მწყერაძის ყმის ცოლის გაყიდვასთან დაკავშირებით (1679 წ. VIII.5. Ad - 1218).

იარალ-ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი მამასახლის კირაკოზასი, იხ.

იარალა - კ რ ე ფ ა მ ც ხ ო ვ რ ე ბ ი, ი გ ი მამულით წილად ხვდა იოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ.] VIII.16. 1450-11/112).

იარალა - მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა სუხიტა მექვაბთშვილის მიერ როსტომა ხითარაშვილისათვის მიყიდულ მამულს (1636 წ. VIII.2. 1450-53/113).

იარალა - გ ო რ უ ნ ჯ უ კ ს მ ც ხ ო ვ რ ე ბ ი, ი გ ი როსტომ მეფემ უწყალობა პაპუნა თერქისტანიშვილს (1641 წ. 1450-10/102).

იარალა - ყ ა ი ა ს, ყ ო რ რ ი ბ ა შ მ ბ ა დ ლ რ ო ს და ს ა რ ლ ლ პ ა პ უ ნ ა [ციციშვილების] სამწვეკრისის სამამულე დავის წიგნი აღნიშნულია, რომ მ ი ს ი ო რ ი დ ლ ის მიწა ოთელაშვილს ეკირა ([1633-1654 წწ.] 1448-2316); ზ ა ზ ა და ქ ა ი ხ ო ს ს ო რ [ციციშვილების] სადაო ყმა-მამულის ნუსხის მიხედვით, მ ი ს ი ო რ ი დ ლ ის მიწა კ ო ხ ის ქ ა ლ ის გ ზ ა ზ ე ო თ ე ლ ა შ ვ ი ლ ს ე კ ი რ ა (1666 წ. ახლო. Hd - 802).

იარალა - უ ს ტ ა ს შ ვ ი ლ ი, მ ო წ მ ე დავით ბარათაშვილ-აბაშისშვილის მიერ მეშარბათე სეხნია არეშისშვილისათვის მიცემული ტყისა და მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. 1450-14/13).

იარალა - მ ი ს ფ ა რ დ ა დ მ ო უ რ ა ე ს ა და ზ უ რ ა ბ [სააკაძეს] წილად ხვდათ ნაბახტრეში ჰეპელა (XVII ს. ბოლო მეოთხ. Hd - 9348).

იარალანთ არუთინა - მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი ესტატე გულუასშვილის მიერ ყანდინა ედილასშვილისთვის მიცემული ვალის დაბრუნების წიგნისა (1693 წ. XII.1. Hd - 10917).

იარალანთ ესტატე - მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი როსტევან მახვილაძის მიერ თამაზა დათვიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. X.10. Hd - 14523).

იარალასშვილი|იარალაშვილი

იარალასშვილი არაქელა - მ ო წ მ ე ესტატე გულუასშვილის მიერ ყანდინა ედილასშვილისათვის მიცემული ვალის დაბრუნების წიგნისა (1693 წ. XII.1. Hd - 10917).

იარალაშვილი გიორგი - მ ო წ მ ე კ ე მ ე ლ ი ნ ა ვ რ ო ზ ა ა ნ თ როსტომას მიერ მოქალაქე გელაანთ გელოასათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. III.20. 1450-47/27).

იარალასშვილი დავითა - მ ო წ მ ე ლ ო მ ი ა მ ა მ ის თ ე ა ლ ა შ ვ ი ლ ის მიერ ხოჯა

ხოჯასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. XII. 1450—33/20).

იარალაშვილი დოღმაზა — 1678—1679 წწ. მ ო წ მ ე: ოღულა ხეციშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული საბოსტნის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. XI. 15. 1450—1/67), თამაზა ყორღანაშვილქვემაროზაშვილის მიერ თავისი.განაყოფის, როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. III. 20. 1450—1/43).

იარალაშვილი ვახუშტი — 1690—1692 წწ. მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი (1690 წ. 1450—28/198). მ ო წ მ ე: იორღანა პაქიკაშვილის მიერ დავით სოღალაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. II. 1450—28/198), ნასყიდა დათუნაშვილის მიერ დავით სოღალაშვილისათვის მიცემული ყმობის წიგნისა (1692 წ. III. 1. Sd—737).

იარალაშვილი ზაზუნა — მ ო წ მ ე ქაიხოსრო ბარათაშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. 1450—1/69).

იარალაშვილი სარქისა — მ ო წ მ ე უ(ნობი პირის მიერ კირაკოზასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1676 წ. IY. 1448—633 ბ).

იარალისშვილი || იარალიშვილი

იარალისშვილი — თაფანს მცხოვრები, ი.გ. ი წილად ხვდა ფარიშატ და.გო. ორგი ბარათაშვილებს (1543 წ. IY. 20. Hd—10381).

იარალიშვილი — პაპუნას დავალებით მ ი ს ი ყმა უნდა დაეკითხა დოღმაზას და დაედგინა პაატასა და ყორჩიბაშა შორის მოყვრობა ([1633—1658 წწ.] Sd — 477 ბ).

იარალიშვილი — მ ი ს ი საჩივრის წიგნი მოხსენიებულია. გორჯასპ [ბარათაშვილისათვის] მიბარებული წიგნების ნუსხაში (1691 წ. XI. 2. Sd—1931).

იარალისშვილი ავთანდილ — შ.ე.ი.ლი პაპუნა იარალისშვილისა, იხ.

იარალისშვილი ასლამაზ — ძ მ ა იარალი იარალიშვილისა, იხ.

[იარალიშვილი] ბადურ — ბ ი ძ ა შ.ე.ი.ლი მანუჩარ [იარალიშვილისა], იხ.

[იარალიშვილი] ბახუტა — ძ მ ა მანუჩარ [იარალიშვილისა], იხ.

იარალისშვილი ბეჟან — შ.ე.ი.ლი პაპუნა იარალისშვილისა, იხ.

იარალისშვილი ვოდერძო — შ.ე.ი.ლი პაპუნა იარალისშვილისა, იხ.

იარალიშვილი ვახტანგ — 1698—1699 წწ. მეფე ერეკლეს ბრძანებით მთავარეპისკოპოს ქრისტეფორესთან და ნიკოლოზ მაღალაშვილთან ერთად მ ა ნ .გა. არიგა სამამულე დავა ამილახორიშვილებსა და იესე და ოთარ მურვანდიშვილებს შორის (1698 წ. Ad—1077); მ ო წ მ ე: ზაქემ [ზაქემიშვილის] მიერ ალავერდა იაგულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. Y. 10. 1450—9/119).

იარალისშვილი ვახუშტი — ძ მ ა იარალი იარალიშვილისა, იხ., მ ა მ ა მ ა ნუჩარ [იარალიშვილისა], იხ.

იარალიშვილი ზაღანა —.გორში მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მისი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა ლაშქრობა (XYIII ს. II ნახ. 1448—5032).

იარალისშვილი ზურაბ — შ.ე.ი.ლი პაპუნა იარალისშვილისა, იხ.

იარალიშვილი თაქა — 1699—1700 წწ. დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე: ქუბა

გეოაშვილის მიერ თავისი ბიძაშვილის, შიოსათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. YIII.1. Hd-7257), თამაზა ყორღანაშვილის მიერ ბერ თანდულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. IY.7.1450-16/112).

იარაღისშვილი იარაღა - შ.ე.ი.ლი პაპუნა იარაღისშვილისა, იხ.

იარაღისშვილი იარაღა - 1665-1683 წწ. 3 ყ ა . ე ს ძ მ ე ბ ი : ვახუშტი და ასლამაზ (1665-1691 წწ. Sd-753. 1448-1291, Sd-1931), შ.ე.ი.ლი ქაიხოსრო, [ძ მ ი ს წ უ ლ ი] მანუჩარ (1665 წ. Sd-753), ელიზბარ სოლალაშვილის სამკვიდრო სოფელი ასურეთი დროებით „ხოჯა კაცს“ ოსიას ჰქონია. იმ დროს ასურელებსა და სამაჩხელებს შორის საზღვრებზე დავა ი ა რ ა ლ ი ს . გ ა უ რ ი - გ ე ბ ი ა . შემდგომ ასურეთი კვლავ სოლალაშვილებმა დაიბრუნეს. მ ა ნ მ ი ს ც ა პირობის წიგნი ელიზბარ და ზურაბ სოლალაშვილებს ასურეთის კუთვნილ მიწებზე უდამობის შესახებ (1665 წ. Sd-753); .გ ა ნ უ ა ხ ლ ა საღმახანა მელიქსეთაშვილს თავისი მკვიდრი ყმების: მატია და ამირა ზაზაშვილებს, ევანჯა სა-ქაშვილისა და მისი შვილის, ზაზას ნასყიდობის წიგნი (1683 წ. I.5. 1448-1291); მ ი ს ი , ასლამაზისა და ვახუშტის ორი საფიცრის [წიგნი] მოხსენიებულია გორჯასა [ბარათაშვილისათვის] მიბარებული წიგნების ნუსხაში (1691 წ. XI.2. Sd-1931).

[იარაღისშვილი] იესე - შ.ე.ი.ლი მანუჩარ [იარაღისშვილისა], იხ.

იარაღისშვილი მამულა - მ ო წ მ ე ყ ა ყ ა წ ი ნ [ამძ]ღერისშვილის მიერ აბესისათვის მიცემული ზერის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. IX.2.4. Qd-9672).

იარაღისშვილი (ვარ. იარაღისშვილი, ვახუშტისშვილი) მანუჩარ - 1665-1690 წწ. 3 ყ ა . ე ს : [ბ ი ძ ა] იარაღი იარაღისშვილი, იხ., ძ მ ა ბახუტა, ბ ი ძ ა შ.ე.ი.ლი ბაღურ, შ.ე.ი.ლი იესე (1690 წ. Hd-4164 ა); აზნაურიშვილები: ზუბიძა თანდარაშვილი და გოგია თანდარაშვილი (1685 წ. Sd-542). მ ი ჰ ე ლ ა : მღიანბეგ ვახტანგ [ბარათაშვილს] თავისი მკვიდრი მამული - კრემულ ვენახებში, ურების პირდაპირ - ანლუაშვილის სავენახებ (1685 წ. YI.27. Sd-542), ბატონ ზურაბს თავისი მამული - ორი ძმის წილი ისპიანი (1690 წ. Hd-4164-ა); მ ი ს ი ბეკელი უზის საბუთს - Sd-542.

იარაღისშვილი პაპუნა - გორელი, 3 ყ ა . ე ს შ.ე.ი.ლი ბი: ბეჟან, გოდერძი, ავთანდილ, ზურაბ, ფასასა, იარაღა. მ ა ს ეყმო ქიძათელი ზურაბ არაქე - ლასშვილი ელის.გამო, მ ი ს ი „მზითვის მოახლე“ შვიერთი და თავისი შვილიც მიჰყიდა (1682 წ. Sd-568).

იარაღისშვილი როსაბ - მ ო წ მ ე შიოშ [ბარათაშვილის] მიერ ვახტანგ [ბარათაშვილისათვის] მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (16[7] წ. IX. 26. Sd-2298).

იარაღისშვილი როსებ - 1696-1700 წწ. მ ე ჯ ი ნ ი ბ ე თ უ ხ უ ც ე ს ი (1699 წ. 1450-9/119, Hd: 12199. 4164-3). პაატა ყორღიბაშთან, ფილიპე მროველთან და სხვებთან ერთად .გ ა ა რ ი .გ ა : სამამულე დავა ჯაყვანისშვილებსა და თუმანიშვილებს შორის (1699 წ. Hd-9343), იხდია გაბაშვილთან ერთად - რეეზ ზურაბის - შვილსა და სულხან ყაფლანიშვილს შორის (1700 წ. YI.2. Hd-4164-3); მ ო წ მ ე : ზაქუმბეგ [ზაქუმისშვილის] მიერ ლურმიშხან [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. 1450-9/122), პაპუნა ანდერმანიშვილსა

გინაშვილის მიერ ასლან ორბელიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. 1450-15/79), ავთანდილ მირიმანიძის მიერ გივი თუმანიშვი - ლისათვის მიცემული შამირზას ნასოფლარის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. XI. 11. Hd-403), ზაქუმ [ზაქუმისშვილის] მიერ აღავერდა იაგულაშვილისათვის მი- (ცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. Y. 10. 1450-9/119), სულხანაშვი- ლების მიერ გივი [თუმანიშვილისათვის] მიცემული მამულზე უდაობის პირობის წიგნისა (1699 წ. ახლ. Hd-12 199), შერმაზან ხურდაყულიშვილის მიერ პაპუა ორბელიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. II. 1450- 20/28), ზურაბ ჯაგახიშვილის მიერ იბაშერ შალიკაშვილისათვის მიცემული სკრაზე უდაობის წიგნისა (1700 წ. 1450-37/2 35); . დ ა ა მ ო წ მ ა, რომ ჯალ- დამი და ლორისთავი მღვიანბეგ ვახტანგ [ბარათაშვილის] ცოლყოფილის, თამა- რის ნამზითვი ქონება იყო და მისი შვილებს კანონიერი საკუთრება (1700 წ. Sd-2 301).

იარალისშვილი სულხანა - მ ო წ მე: ახაშნელ აღავერდასა და გარსუა ყარას- შვილის მიერ კახაბერ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგ- ნისა (1612 წ. IY. 14. 1450-17/7), მირზა ორბელაშვილისა და ოსია ბეოშასშვი- ლის მიერ კახაბერ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1612 წ. Y. 15. 1450-16/160).

იარალიშვილი (ვარ. იარალისშვილი) ფარემუზ - 1697-1700 წწ. . დ ა ა მ ო წ- მ ა, რომ ჯალდამი და ლორისთავი მღვიანბეგ ვახტანგ [ბარათაშვილის] ცოლყო- ფილის, თამარის ნამზითვი ქონება იყო და მისი შვილებს კანონიერი საკუთრე- ბა (1700 წ. Sd-2 301); მ ო წ მ ე ავთანდილ მირიმანიძე-ქამარბეგისშვილის მი- ერ გივი თუმანიშვილისათვის მიცემული შამირზას ნასოფლარის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. XI. 11. Hd-403); მ ი ს ი ბეჰელი უზის საბუთს- Hd-403.

იარალისშვილი ფასასა - შ ვ ი ლ ი პაპუნა იარალისშვილისა, იხ.

იარალისშვილი ქიხოსრო - შ ვ ი ლ ი იარალი იარალისშვილისა, იხ.

იარამაშა - კარმაგარს მცხოვრებ, ი გ ი მამულით წილად ხედა იოთამ ბარათაშვილს ([15 37-15 38 წწ.] YIII. 16. 1450-11/112).

იარამიშაშვილი არაქელა - მ ო წ მ ე ამირა ფანიშვილის მიერ ზალინა [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ. Y. 22. 1450- 9/147);

იარამიშაშვილი ველიჯანა - მ ო წ მ ე ფარსადან შიხაშვილის მიერ ზაალ იაგულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. 1450-9/136).

იარამიშვილი ავეტიზა - მქედელი, მ ო წ მ ე ფარსადან შიხაშვილისა და ხერიკაშვილის მიერ აღავერდა აღიხანასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყი- დობის წიგნისა (XYII ს. II ნახ. 1450-9/154).

იარაჯანა - გორუმში მცხოვრები, ბულეთას სანაკულოდ ი გ ი მამულით ერგო [თურქისტანშვილს] (1626 წ. 1450-50/92).

იარყულას შვილი | იარყულაშვილი

იარყულაშვილი აყოფა - მ ო წ მ ე სეხნია დავრემასშვილის მიერ ბერუა თანდულაშვილისათვის მიცემული კალოსა და საბძლის ადგილის ნასყიდობის წიგ- ნისა (1700 წ. IY. 7. 1450-16/135).

იარყულაშვილი გოდერძა - მ ი ჰ ყ ი დ ა თანდილა შერგილასშვილს საცხე

ნისში ერთი დღის ნასყიდი მიწა (XYII ს. I ნახ. 1450-15/39).

იარყულასშვილი ზუბოა - გლეხი, მ ო წ მ ე ო ლულა ხეუცისშვილის მიერ ოთარ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. Y. 1. 1450-16/165).

იარყულასშვილი მარქარა - გლეხი, მ ო წ მ ე ო ლულა ხეუცისშვილის მიერ ოთარ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. Y. 1. 1450-16/165).

[იარყულასშვილი] სულხანა - ციხელი, მ ო წ მ ე თამაზ ჭიმაროზისშვილის მიერ თავისი განაყოფის, როსებ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1671 წ. 1450-25/95).

იარყულასშვილი წატურა - მ ო წ მ ე ო ლულა ხეუცისშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული საბოსტნის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. XI. 15. 1450-1/67).

იარყულასშვილი ხეჩიკა - ციხელი, მ ო წ მ ე თამაზ [ყორღანაშვილი]-ჭიმაროზისშვილის მიერ თავისი განაყოფის, როსებ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. 1450-25/95).

იარყულასშვილი ყავლიჯანა - გორინჯუქს მცხოვრები, ი. გ. ი. წილში ერგო ლეონ თურქისტანიშვილს (1646 წ. III. 12. 1450-18/89).

იასა - [მ ა მ ა] ოთიასი, იხ.

იასაგ - გ ა მ დ ე ლ ი რუსუდან დედოფლისა, მოხსენიებულია სამეფო კარის მსახურთა ნუსხაში ([1688-1703 წწ.] Ad-763).

იასაგა ბაძულეი - [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] მომადინი იასაგასი, იხ.

იასაგა დარჩინა - მ ა ს და მოგვლი იასაგას ემართათ ხოფის ღმრთისმშობლის ხატის ბეგარა - 25 თეთრი (1550 წ. 1449-1675).

იასაგა მოგვლი - მ ა ს და დარჩინა იასაგას ემართათ ხოფის ღმრთისმშობლის ხატის ბეგარა - 25 თეთრი (1550 წ. 1449-1675).

იასაგა მომადინი - ჰ ყ ა ე ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] ბაძულეი. მ ა ნ . გასცა ქვარი უსუსა, რომელიც ხოფის საყდარს იყო შეხიზნული და ჩააბარა კახაბერ ჩიჩუას. ხოფის ღმრთისმშობლის დალატის („განატეხში“) გამო ზებედე ქვარი-ანმა ი გ ი მისი [სახლიკაცით] და მამულით შესწირა ხოფის საყდარს (1682 წ. Hd-1551 ე).

იასე||იესე

იასე - ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა მოწმედ საბუთის ფრაგმენტში (XIV ს. დასაწყ. Hd-14793 ბ).

იესე - მ თ ა . ვ ა რ ე პ ი ს კ ო პ ო ს ი, დ ა მ წ ე რ ი ბაგრატ მეფის მიერ გიორგი ეურულისათვის მიცემული გიორგი მეფისაგან ნაბოძები სასისხლო სიგელის განახლების წიგნისა (1472 წ. Qd-7118).

იესე - ს . ვ ე ტ ი ც ხ ო ე ლ ი ს დ ე კ ა ნ ო ზ ი, მ ო წ მ ე ბესარაშვილის მიერ დათვა და სიმონა თათარაშვილებისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1563 წ. 1448-1051).

იესე - ჰ ყ ა ე ს მ ა მ ა . გაბრიელ; ზ ე რ ტ ი ს მ ო უ რ ა . ვ ი; ქრისტე-ფორე კათალიკოსმა მ ა ს . განუახლა ზერტის მოურაობა (1618 წ. IX. Ad-1630).

იასე - შ . ვ ი ლ ი სახლთხუცეს ბარამისა, იხ.

იასე – კახეთის [სამეფოს] ყოფილი ს ა ხ ლ თ ე ხ ე უ (ე ს ი . მ ი ს თ ე ი ს კახეთის [სამეფოს] სახლთუხუცესობა ყაენს ჩამოურთმეგია და დაეით ჯანდევ-რის შვილისათვის უწყალობებია (1637 წ. 1448–5592).

იასე – შ . ვ ი ლ ი წინამძღვარ იოვანესი, იხ.

იასე (ვარ.იესე)– 1653–1690 წწ. ჰ . ვ . ს . : ძ მ ა ყარაბუღაბ, იხ., შ . ვ ი ლ ე ბ ი : თამაზ, გიორგი, პაპუა. მ ა ! ნაზარაღ-ხანმა გაუთარხნა კლდისში მცხოვრებთ ექვსი კომლი კაცი: ივანე მიხაშვილი, ნასყიდა, თევდორა ლეინიაშვილი, სიყშია, როინა და ბერინაშვილი (1690 წ. VIII.27. Qd–2150).

იესე – მ ო წ მ ე როსტომ [შალი]კასშვილის მიერ პაპიას და მისი შვილებსათვის მიცემული სავენახე მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1657 წ. Hd–778).

იასე – შ . ვ ი ლ ი კოზმან წინამძღვრისა, იხ.

იესე – ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა (იოიო [იოიოშვილის] სახასო ყმების ნუსხაში: მ ა ს სხვადასხვა სოფლებში ჰყოლია ოთხი კომლი ყმა; კლდესში – ერთი კომლი, ხოლო ყინწვისში – კოლის პურისაგან გათარხნებული ბერუა ((1658–1675 წწ.) Hd –14534 ა).

იესე – ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა (იოიოშვილებს ყმების ნუსხაში: მ ა ს და ზაქა – რიას ზენა ფლაზში ჰყოლიათ ერთი კომლი ყმა, ლეარებში – ერთი, ოლოზში – სამი, ბნავისში – ორი, წედისში – ოთხი ((1658–1675 წწ.) Hd–14534 ბ).

იესე – მ ა ს თ ა ნ ერთად უნდა გაეყო ბეჟან აგათოშვილს ამოვარდნილი და ერთ ვარნაძის ყმა-მამული კარდანახში. აქედან შეიღი კომლი გლეხი ი ე ს ე 'ს ეკუთვნოდა (1659 წ. 1448–95).

იასე – დ ა მ წ ე რ ი ზებთა ასანელაშვილის მიერ ლოთუფასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. 1450–28/239).

იასე – მ ლ ე დ ე ლ ი , მ ო წ მ ე . გიორგი ხიზანაშვილის მიერ [ლომენტი] კათალიკოსისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1673 წ. III. 7. Ad–1666).

იასე – შ . ვ ი ლ ი ნაზარასი, იხ.

იესე – [1673]–1683, [1696] წწ. მ დ ი . ვ ა ნ ი ((1673–1696 წწ.) Qd – 9415, 1682 წ. 1448–1526). დ ა მ წ ე რ ი კათალიკოს დაეით ნემსაძის მიერ ბიჭვინტის ღმრთისმშობლისათვის მიცემული შეწირულებს წიგნისა (1682 წ. 1448 –1526); დ ა მ წ ე რ ი დ ა მ ო წ მ ე : კათალიკოს დაეით ნემსაძის მიერ ცოხისელი გონიერისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა ((1673–1696 წწ.) Qd–9415), გივიაშვილის მიერ ბერუა და დათუნა მუჩაიძეებბსათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. Qd–1785).

იასე – წილის ბარათის მიხედვით მ ა ს ერგო ერთ წილად კლდისი, კორხები, ვარაქა... დმანისის ფარდად – ყურის ქედი, მოღმინახი ... უჯეთით? (1675 წ. 1448–4357).

იესე – ჰ . ვ . ს . : ბ ი ძ ა . გოგინა. ბ ი ძ ა შ . ვ ი ლ ე ბ ი : თამაზა, იობ, მოსე, პეტრე. მ ა ს ბიძამისმა გოგინამ უბოძა გაყრის დროს წილში ნარგები მარანი და სახლი (1676 წ. 1448–2339).

იასე – შ . ვ ი ლ ი ამილახვართა მელქონეთუხუცესის, ლიპარიტისა. დ ა მ წ ე რ ი ანდლუჯაფარ ამილახვრის მიერ დათუნა ტარშიაიკაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა ((1678–1695 წწ.) Ad–1203).

იესე — 1684—1700 წწ. სიონის ღმრთისმშობლის დეკანოზი (1684, 1700 წწ. Sd: 541, 482). დაამოწმა, რომ ჯალღამი და ლორისთავი მღვანებე, ვახტანგ [ბარათაშვილის] ცოლყოფილის, თამარ, ზაალის ერისთავის ასულის, ნამზითვით იყო ნაყიდი და მისი შვილების კანონიერი საკუთრება (1700 წ. Sd—2301); მოწმე და დამწერი ზაალ ციციშვილის მიერ ორბელ ორბელიშვილისათვის მიცემული საბაზიეროს ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. XI. 1. Sd—541); მოწმე: ყალანდარ და შიომ თუმანიშვილების მიერ სარქისა ხითარაშვილისათვის მიცემული პირობის წიგნისა თამასუქის გაბათილებს შესახებ (1696 წ. VI. 28. Sd—482), ამ საბუთს უზის მისი ბეჭედი.

იასე — წოდორელი, მოწმე ნადირა მირზაშვილის მიერ ივანე სულხანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. V. 1. Sd—149).

იასე — ნაცვალე, მოწმე: ჰ[ო]ვათელ[ა]ნთ ჰ[ო]ვათაღას მიერ: აკოს-თანთ მიტრჩასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. 1450—9/34) და მურადა ღუთაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. 1450—8/43).

იესე — მგალბელი, შუამდგომელი და გარდამწყვეტი ნიკოლოზ ამილახორის მიერ ზაალ ქარსიძისათვის მიცემული სახელის წყალობის წიგნისა (1687 წ. XII. 5. 1450—29/52).

იასე — XYII ს. II ნახ. — 1688 წ. წოდორელი ხუცესი, ჰყავს შვილები: ელიოზ, პეტრე და იოანე (XYII ს. III მეოთხ. Hd—14987). მას უწყალობა ბახუტა ჯავახიშვილმა კახეთს „წასული“ ლაზარას ნაქონი სსახლის ადგილი, სულხან ქურციკაულისა და მგელიტას საზღვრებამდე და ამოუკვეთა ღალა (XYII ს. III მეოთხ. Hd—14987); მოწმე გიორგი მიდეგასშვილის მიერ ივანე სულხანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. XI. 15. Sd—7).

იესე — ჰყავს: მამა პაპუა, [სახლიკაცები]: შიო, ნიკოლოზ, ოთარ, ლევან. თედორე კეცხიშვილის სახლთან ჩხუბის შედეგად იესე მომკვდარა, მავრამ მხოლოდ ჩხუბი არ ყოფილა მისი სიკვდილის მიზეზი, „ზოგი სხვა სენიკა სკირდა“. საქმე გაიჩრა ლევან ბატონიშვილის მდივანში. თედორე კეცხიშვილმა უკლებლივ გადაიხადა დაკისრებული სისხლის ფასი (1688 წ. Sd—18).

იასე — უცნობმა პირმა მისცა შერიგების წიგნი ([1688—1703 წწ. | Hd—15090 ფრაგმ.).

იასე — მოწმე მახარა ბაკურასშვილის მიერ ფარემუზ [ჯავახიშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. X. 30. Hd—14084).

იესე — ბატონი, მისი ნებართვით, დათია ყვაილაშვილმა რევაზ მალაღამეს მიჰყიდა ორი დღიური მიწა (1689 წ. 1448—5075).

იესე — ქალაქში მცხოვრები, მანუჩაროს ყმა, ნაზარალი-ხანმა დაუმტკიცა მისი წყალობა მანუჩარს (1689 წ. 1450—53/91).

იასე — ერთი კომლი, მღვდელი, კალაურში მცხოვრები, შეტანილია სვეტიცხოვლის კუთვნილ ყმათა ნუსხაში (1689 წ. 1449—1792).

იესე — 1690—1691 წწ. დამწერი: თანდილა მარიამულის მიერ ესტატე მარინდაულისათვის მიცემული ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. 1450—28/240), ირემა ნაოქაშვილის მიერ ესტატე მარინდაულისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის

ბის წიგნისა (1690 წ. 1450-28/243); მ ო წ მ ე და და მ წ ე რ ი ბერუა თბი-
ლელაშვილის მიერ ესტატე მარინდაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის
წიგნისა (1691 წ. Hd-1048).

იასე - 1690-1694 წწ. ს ა ხ ლ თ უ ხ უ ე ს ი, მ ო წ მ ე: მანუჩარ [იარა-
ლისშვილის] მიერ ბატონ ზურაბისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგ-
ნისა (1690 წ. Hd-4164 ა), წინამძღვარ ეფთვიშვანს მიერ არქიმანდრიტ ნიკოლოზ
მალალაძისათვის მიცემული მამულის დახსნის წიგნისა (1694 წ. 1450-30/109).

იესე - მ ა მ ა თამაზასი, იხ.

იესე - მ ლ ე დ ე ლ ი, ჰ ყ ა ვ ს ს ი ძ ე მამუკა [ლაბაძე], იხ.

იესე - დ ე კ ა ნ ო ზ ი, მ ო წ მ ე და და მ წ ე რ ი მანიას მიერ რამაზა
მამისიშვილისათვის მიცემული სახლ-კარზე უღაობის პირობის წიგნისა
(1691 წ. YII. 25. 1449-2684).

იასე (ვარ.იესე)- შ ვ ი ლ ი გიორგი-მეფის ასულის, ბატონიშვილ შარვაში-
სა, იხ.

იესე - მ ე ჰ მ ა ნ და რ ბ ა შ ი, და მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე ყალანდარ და
შიოშ თუმანიშვილებს მიერ სარქისა ხითარიშვილისათვის მიცემული პირობის
წიგნისა (1696 წ. YI. 28. Sd-482).

იესე - მ ო წ მ ე პაპუნა დედაბრიშვილის მიერ მღვდელ დავით ზანდარა -
შვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. Hd-14861).

იასე - ეათალიკოსის ნ ა (ე ვ ა ლ ი, მ ა ნ გიორგი სუფრაჩთან ერთად, გა-
არაკვა სამამულე დავა პატარძელუელი (ქვეარიაშვილებს, ბურულაშვილებს, ას-
ლანიშვილებს, ყურშიტაშვილებსა და ბიჭიკაშვილისა სამეხელის ყმებთან
(1698 წ. 1449-1842).

იასე - მ ი ს ი ჯილა ზაზას გირაოდ მიუცია მღვან გივი თუმანიშვილისათ-
ვის, ნათქვამია სულხან შურადისშვილის მიერ მღვან გივი თუმანიშვილისათვის
მიცემულ გირავენობის წიგნში (1700 წ. III. 1. Sd-58).

იასე - ბ ო დ ბ ე ლ ი ს ქ ე მ ხ ა, მ ა ნ ნაზარალი-ხანთან ერთად, გ ა ო -
რ ი გ ა ბოდბის წმინდა ნინოს ყმა-მამულეებისა და გამოსალეებების საქმე (1700 წ.
1449-1461).

იესე - მ ლ ე დ ე ლ ი, მ ო წ მ ე ბევან ბატონიშვილის მიერ გიორგი ასათი-
ანისათვის მიცემული ბიჭის წყალობის წიგნისა (1700 წ. გეგეკ- N 72).

იესე - და მ წ ე რ ი ნიკოლოზ ჯაფახიშვილის მიერ მოურავ აეთანდილ [სა-
აკამისათვის] მიცემული პირობის წიგნისა (XYII ს. 80-ანი წწ. Hd-9341).

იასე - ჰ ყ ა ვ ს ს ი ძ ე ხოსიტა, მ ო წ მ ე და და მ წ ე რ ი რამაზა ულუ-
ლისშვილის მიერ დათუნასა და ჯაყელასათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის
წიგნისა (XYII ს. 90-ანი წწ. Hd-9313).

იესე - ა ბ და რ ი, მ ო წ მ ე ბაინდერ ხოსიტაშვილის მიერ როსტომ ყო-
რანაშვილისა და მისი შვილებისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა
(XYII ს. IY მეოთხ. 1450-1/98).

იესე - ჰ ყ ა ვ ს ყ მ ა თანდილა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

იასე - [ს ა ხ ლ ი კ ა (ი) დეკანოზ გიორგისა, იხ.

იასე - მ ა ს წილად ერგო გუდარეხში მცხოვრები რევანდაშვილი მამულით
(XY: I ს. Hd-11901).

იესე - მ ა ნ შიომხეიძესთან, გიორგი მასხარაშვილთან, პაატა ფანჩულაძესთან ერთად მოძღვარს მისცა საფიცრის წიგნი, რომ არ დაარღვედნენ სტამბოლიდან მობრუნებული ყმის, გიორგი კლიკაშვილისათვის მიცემულ პირობას (XYII ს. Hd-11228).

იესე - დ ე კ ა ნ ო ზ ი, მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი ბერუკა ონაშვილის მიერ ზაად წინამძღვრის შვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. ბოლო მეოთხ. 1448-1105).

იასე - შ ვ ი ლ ი წმინდა სამების დეკანოზის, ოქროპირისა. მ ო წ მ ე ა მილბარ ბეიტაშვილის მიერ ოთია ინანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. შუა ხანები. Y.15. Sd-1783).

იასეანის შვილები - მ ა თ ნასყიდ მიწას ესაზღვრებოდა ქაიხოსრო [აბაშიშვილსა] და გივი ბარათაშვილს შორის საღაო მამული (1687 წ. 1450-38/18).

იასონ - ძ მ ი ს წ უ ლ ი წინამძღვარ იოვანესი, იხ.

იასონა - ს ა ხ ლ თ ე ხ უ ც ე ს ი, მოხსენიებულია ბაინდურა ბიძინაშვილის მიერ ხოჯა ბუღინაანთ ნაზარასათვის მიცემულ გირავენობის წიგნში (1678 წ. YI. 14. 1448-5108).

იასონას შვილი გოვიტა - [ძ მ ა] პაპუნა იასონას შვილისა, იხ.

იასონას შვილი პაპუნა - ყოფილი ყ მ ა ბახუტა თულას შვილისა. ჰ ყ ა ე ს [ძ მ ა] გოვიტა. კახეთში გაქცეულა, ბახუტა თულაშვილმა იპოვა და თავი დაახსნევინა, გამართვა ოცი მარჩილი თეთრი და სხვა [ა]ვეჯი (1665 წ. IY. 1450-48/111).

იასონის შვილი | იასონი შვილი

იასონის შვილი - დოლენჯიშვილები და იოთამიშვილები ვენახის გზაზე ცოლობდნენ, რადგან [დოლენჯიშვილის ყმის], ი ა ს ო ნ ი ს შ ვ ი ლ ი ს გზა იოთამიშვილის ვენახზე გადიოდა (1676-1701 წწ. | 1450-38/26).

იასონის შვილი ალავერდა - მ ა ნ ბაინდურ ელიარას შვილთან ერთად ეპისკოპოს ფარსელ არლუთაშვილს მ ი ჰ ყ ი ლ ა „სტეფანოსის“ მიწა (1684 წ. XI. 26. 1450-28/8).

იასონის შვილი დოლენჯი - მ ს ა ხ უ რ ი მანუჩარ იარალიშვილისა. მ ო წ - მ ე მანუჩარ [იარალის შვილის] მიერ ბატონ ზურაბისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. Hd-4164 ა).

იასძე - შალვა [ბოცოსძემ] ალის მონასტერს შესწირა მ ი ს ი ნაქონები ორი ღლის ყანა და კალა (XIY-XY სს. მიჯნა. S-1245. 77-79).

იასძე გიორგი - ანანიამ ალის მონასტერს შესწირა მ ი ს ი ნაქონი [ყანა], რომელიც შალვა [ბოცოსძის] შამისაგან ჰქონდა მიღებული და რომელსაც ოთხი ღიტრა ზეთი ელა (XIY-XY სს. მიჯნა. S-1245. 400-401).

იატბელიძე დათუნა - სურნისში მცხოვრები, პაპუნა ტატიშვილის ყ მ ა, ერთი კომლი. ჰ ყ ა ე ს ძ მ ე ბ ი: სეხნია, პატა და იმათი ნაშენი ოთხი ვაეი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის საღროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd-7017).

იატბელიძე პატა - ძ მ ა დათუნა იატბელიძისა, იხ.

იატბელიძე სეხნია - ძ მ ა დათუნა იატბელიძისა, იხ.

იატბელიძე ხახანა - სურნისში მცხოვრები, ბეჟან ტატიშვილის ყ მ ა, ერთი კომლი. ჰ ყ ა ე ს ოთხი სალაშქრო ძ მ ა და იმათი ნაშენი ოთხი ვაეი.

მოსხენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დაეთარში (XYII ს. II ნახ. Qd - 7017).

იაჟდა - ებრაელი, ბაზარში მცხოვრები, თეიმურაზ მეფემ ი. გ. ი. ლაუმტკია ყორჩიბაშ თამაზ ამბაკიშვილს (1616 წ. Hd - 14679).

იალიკაშვილი ბერია - ხელთუბნელი, ჰყავს [ძმები]: ებია, ფიფინა. მ. ო. წ. ე. პაატა შატბერაშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1665 წ. Y. 1. Sd - 54).

იალიკაშვილი ებია - 1665-1668 წწ. ხელთუბნელი, ჰყავს ძმები ბერია იალიკაშვილი, იხ., მ. ო. წ. ე. პაატა შატბერაშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული გრძელაური მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1668 წ. YII. 25. Sd - 24), ზუბა ასატურაშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1668 წ. YII. 26. Sd - 14).

იალიკაშვილი ფიფინა - ძმები ბერია იალიკაშვილისა, იხ.

იალიკაშვილი - თეოდორწმინდაში მცხოვრები, [ბარათაშვილებს]. გაყრის დროს ი. გ. ი. ერკო. გერმანოზსა და მის ძმებს: თაყას, ვოსტაშაბსა და ფალაგანხოსროს (1523 წ. Ad - 1299 ა).

იალუჭაშვილი ფაფინა - შედოდა ამილახორის სადროშოში ([1606-1648 წწ.] Hd - 2124).

იასშვილი | იაშვილი

იაშვილია - მ. ო. წ. მ. ე. და შ. უ. ა. მ. ა. ე. ა. ლ. ი. კაცია იაშვილის მიერ კათალიკოს დავით ნეშაძისათვის მიცემული პირობის წიგნისა საკათალიკოსო ყმების მოურტაყებლობის შესახებ ([1673-1696 წწ.] 1448-1517).

იაშვილი ბააკა - ცაგერელი, ჰყავს ძმები; გიორგი ლიპარტიანმა უწყალობა მას რიონში გიორგი დედისაძისეული ყმა-მამული (XYII ს. ბოლო. კმ. N 1610).

იაშვილი ბაკა - შოშვა შერაზადიშვილს უწყალობა მიწა - ვახნისის მეოთხედი (XYII ს. კმ. N 1025).

იაშვილი ბეჟან - მ. ო. წ. მ. ე. ალექსანდრე მეფის მიერ სიაოშ ფალავანდიშვილისათვის მიცემული ოქონის ნასისხლად წყალობის წიგნისა (1488 წ. YII. I. Hd - 8731).

იაშვილი ბეჟან - ბატონი (XY-XVI სს. კმ. N 651). ჰყავს შვილები: ზვიად (XY-XVI სს. კმ. N 648, 649), გიორგი და მათა (XY-XVI სს. კმ. N 649). თ. ა. ე. მ. დ. ე. ბ. ი. მამისთვალა სამსონიშვილის მიერ ვახტანგ შერაზადიშვილისათვის მიცემული ყანის ნასყიდობის წიგნისა (XY-XVI სს. კმ. N 651), ქველ [შერაზადიშვილის] მიერ თავისი განაყოფის, მამაჩა [შერაზადიშვილისათვის] მიცემული კენახის ნასყიდობის წიგნისა (XY-XVI სს. კმ. N 486), ივანა მხალთელის მიერ მამაჩა შერაზადიშვილისათვის მიცემული ზედა. ვაკის ყანის ნასყიდობის წიგნისა (XY-XVI სს. კმ. N 648).

იაშვილი გიორგი - შვილი ბეჟან იაშვილისა, იხ.

იაშვილი გიორგი - ძმები კაცია იაშვილისა, იხ.

იაშვილია გიორგი - ჰყავს [სახლი] კაცები; სოლომონ და კოკონა. აბაშიძის მოწმობით, მ. ი. ჰ. ე. დ. ა. ქაიხოსრო წერეთელს არგვეთში ხუცესის შიო ტაბატაძე და კაცია მათი ოჯახებითა და მამულებით (1680 წ. ახლო. Hd - 2239).

იაშვილი დათუნა — ძმ აკაცია იაშვილისა, იხ.

იაშვილი ვარდან — მ ო წ მ ე ერისთავ შირიან კარელისძის მიერ, გიორგი შერაზანიშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა ([1484—1510 წწ. | I. I. კმ. N 1024); მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა მ ი ი ლ ო ლ ე ე რ . ჩ ი კ ვილძისა და შალვა შერაზანიშვილის სასისხლო დავის, გარჩევამი ([1484—1510 წწ. | კმ. N 647 სას.).

იაშვილი ზვადი — შ. ვ. ი. ლ. ბეჟან იაშვილისა, იხ.

იაშვილი კაცია — ჰ ყ ა . ე ს : თ ა ნ ა მ ე ე ც ხ ე ლ რ ე მხეიძის ასული თინათინ, შ. ვ. ი. ლ. კვიციანი. მ ა ს თათრის ტყვეობიდან, გამოუხსნია და ყმად, გაუხდია შათირ ობოლად. დავით ნემსაძემ, შეაჩვენა ყმის მოტაცებისათვის, რის გამოც მ ა ნ ბიკვინტის საკათალიკოსო საყდარს დაუბრუნა შათირ ობოლად და პირობა მისცა კათალიკოს დავით ნემსაძეს, რომ არ შეეცილებოდა საკათალიკოსო ყმა-მამულზე ([1673—1696 წწ. | 1448—1517).

იაშვილი კაცია — ჰ ყ ა . ე ს ძ მ ე ბ ი : გიორგი, დათუნა, ფაცია. ბაგრატი მეფემ ი. გ. ი, ძმებით, ცოლ-შვილითა და მამულით, უწყალობა ქაიხოსრო წერეთელს (1680 წ. Hd—2001); მ ო წ მ ე , გიორგი იაშვილის მიერ ქაიხოსრო წერეთლისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. Hd—2239).

იასვილი კოკონა — ს ა ხ ლ ი კ ა ე ი | გიორგი იასშვილისა, იხ.

იაქილი მყაყა — შ. ვ. ი. ლ. ბეჟან იაშვილისა, იხ.

იაქონი ნადირა — მ ო წ მ ე ზაზუნა ალხაზიშვილის მიერ სახლთუხუცეს პაპუასათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1663 წ. 1450—30/124).

იაშვილი ნასყიდა — როსტომ, გურიელის „მზითველი ყმა“, მ წ ი . გ ნ ო ბ ა რ ი , მ გ ა ლ ო ბ ე ლ ი , მ ლ . ვ ღ ე ლ ი . ჰ ყ ა . ე ს [ძ მ ა] ხოსია. როსტომ, გურიელმა მ ა ს უწყალობა იოთამ ფარხანიძისეული სასახლე, თორმეტი კომლით — კინკაძის კარვამდე, ისკურდან. გაჰოლმა კეკელით. საზღვრამდე, ბზანის კიდემდე და თუგის ციხემდე, ი ა შ . ვ . ი . ლ . ე ბ ს ბოძებული ტყით სარგებლობის უფლება სანახევროდ უნდა, გაეყთ ბოხვაძესა და ქობულიასთან. უწყალობა (დაუნიშნა) აგრეთვე ტყისმცველებად: ემგენიძე და გოლიათიძე. უბოძა წმინდა გიორგის საყდარი და დაუწესა სისხლის ფასი ([1534—1566 წწ. | ANFA. 282—283).

იაშვილი ნასხაიდა — ([1661]—1691 წწ. მ ო წ მ ე : არჩილ მეფის მიერ ქაიხოსრო წერეთლისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა ([1661—1663 წწ. | Hd—8611) და ხეფონისხევის მოურაობის წყალობის წიგნისა (1691 წ. Sd—515).

იაშვილი [პატატი] — შ. ვ. ი. ლ. ქაიხოსრო იაშვილისა, იხ.

იაშვილი პატატი — მ ო წ მ ე იასე შრელიასშვილის მიერ რევაზ მალაღაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. XI. 12. Qd—1349).

იაშვილი პეტრე — მ ო წ მ ე ბატატი მახარაშვილის მიერ სვეტიცხოვლის სახლთუხუცეს რევაზ მალაღაძისათვის მიცემული ბაგის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. Qd—1342).

იაშვილი როსტომ — მ ო წ მ ე ბაინდურ ერისთავის მიერ გიორგი ზანდუკელასშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1697 წ. YI. 12. კმ. N 1057).

იასშვილი საშადლე — მონაწილეობა მიიღო: ეახტანგ, გორგასლის მიერ კოტრიძეთა და კარულიძეთა სასისხლო დავის განჩინებაში (1432 წ. Y. 14. Sd—2886 სას.).

იაშვილი სვიმონ – შ.ე.ი.ლი კაცია იაშვილისა, იხ.

იაშვილი სვიმონ – შ.ე.ი.ლი ქაიხოსრო იაშვილისა, იხ.

იასუილი სლომონ – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] გიორგი იასუილისა, იხ.

იაშვილი ფაცია – ძმ ა კაცია იაშვილისა, იხ.

იაშვილი ქაიხოსრო – მ ა ნ მაქსიმე კათალიკოსს, მამამისის ნიშანში და საწირავში, მიაართვა გვერუთში მოსახლე ერთი გლეხი – მამუკა ცოლ-შვილითა და მამულით ([1639–1657 წწ.] დსსს...I. 59).

იაშვილი ქაიხოსრო – ბიკვინტის ეკლესიას მიაართვა შეწირულება ([1673–1696 წწ.] 1448–1521 ფრაგმ.).

იაშვილი ქაიხოსრო – შ ე ს წ ი რ ა გელათის ღმრთისმშობელს ერთი შამახური სანთელი და ყმები – დათუნა და გიორგი კუხლუაშვილები (1692 წ. ქმ. N 139 ა).

იაშვილი ქაიხოსრო – ჰ ე ა ე ს : თ ა ნ ა მ ე (ე ხ ე ლ რ ე ჩხეტიძის ასული თამარ, შ ე ი ლ ე ბ ი [პაატა] და სვიმონ. ღმრთისმშობლის ეკლესიასთან ააშენა საფლავი და სამარხი ეგვეტრი. შ ე ს წ ი რ ა საეკლესიო ნივთები, წიგნები და გლეხები: [...]რაშვილი ნინია და გოჩია, სვანი ძალუა და გუროლა, მუხლს – პაატა მკვდლიძე, ძმისწულუებით შალუტათი და კაციათი, დათუა ავღაძე, ნინია კაციტაძე, მისი შვილებით, სანთისს – მინდოლა ენუქიძე, შვილებითა და ძმისწულით, კურცხალია, ცოლ-შვილითა და მამულით; მათ დააკისრა სააღაპე ბეგარა: ხუთი (ქებარი, ერთი ხარი, ათი კოდი პური, ათა კასრი ღვინო, წინამძღვარს ევალებოდა ერთი ხარის გამოლება და ყოველ ღმრთისმშობლისას მ ი ს თ ვ ი ს ალაპის გადახდა და ეამის წირვა (XVII ს. II ნახ. 1448–1535).

იაშვილი ხოსია – [ძ მ ა] ნ: სუილა: იაშვილისა, იხ.

იახათუნაშვილი მამუკა – 1689–1690 წწ. ს ა ხ ლ თ უ ხ უ (ე ს ი (1690 წ. 1450–15/7); მ ო წ მ ე : პაატა ლამაზასშვილის მიერ: ქაიხოსრო ბარათაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. XI.15. 1450–15/50), ქაიხოსრო აეთანდლი შვილისათვის მიცემული წისკელის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. VI.1. 1450–15/7).

იახათუნაშვილი მოსე – მ ო წ მ ე თამაზ ფარეშიშვილის მიერ სუფრაჯის შეილის, იო: ს წინამძღვრისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1657 წ. 1450–15/2 ა).

იაბულა – ზაქუმანთ ნაზაქუმას ყ მ ა, მ ი ს ი მიწა ზაქუმანთ ნაზაქუმამ მიჰყიდა დაღალ ზალინა ხოსროვასშვილს (1690 წ. I.24. 1450–48/129).

იბაშერ – ქურცინას შ.ე.ი.ლი, ძმ ა აზანშერასი, იხ.

იბაშერ – ბ ო ქ ა უ ლ თ უ ხ უ (ე ს ი, მ ა ს დაეველა ბარათაანთ და საამიშვილთა შორის პანდრულ მამულებზე დავის. გარჩევა (1690–ანი წწ. 1450–11/63).

იბაშერა – სომხითში მცხოვრები მახნიაშვილის ნაქონი ყ მ ა, ი.გ.ი შვილით, ძმითა და მამულით ბეჟან ამილახორმა უწყალობა თავისი სახლის მდივანს, იოანე წინამძღვარს (1642 წ. X.2. 1450–30/139).

იბრალიძე შ[ა]ს[ი]ტა – ბუეთს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა საგენათლოს ბეგარა: ათი თეთრი, ათი კოკა ღვინო, ერთი კოდი ღომი, ერთი ქათამი, ორი ძღვენი (1621 წ. ქსძ. III. N 91).

იბრეიმა – დმანის მცხოვრები, ი გ ი ქონებით ერგო იოთამ ბარათაშვილს (1537–1538 წწ. | YIII. 16.).

იბრეიმა – დამწერი და მოწმე ბაბუჩას მიერ შიოშ სოღალაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1619 წ. Y. 21. Sd – 735).

იბრეიმა – 1637–1652 წწ. დამწერი და მოწმე: თულუანთ გულუანშვილ პასანას მიერ ტრაპეტროზასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1637 წ. YI. 22. 1448–1713), ყაზანსთ შაყულას მიერ მამასახლისის ძმის, შაჰპარუნასათვის მიცემული ქულბაქის ნასყიდობის წიგნისა (1643 წ. XI. 1. 1450–22/106), გოსტამანთ ეოქუნაშვილ ბიძინას მიერ ქალაქის მელიქის, ეინალა [მირომანიშვილისათვის] მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1645 წ. I. 20. 1450–5/119), ოპანა შარუაშვილის მიერ თაეისი ძმებისათვის მიცემული სახლკარის ნასყიდობის წიგნისა (1652 წ. IX. 18. 1450–5/1/2 43), ახპერჯანას მიერ სარქისასათვის მიცემული საღაო მამულის გარიგების წიგნისა (XYII ს. I ნახ. Q: – 499).

იბრენ–აღა – შვილი ალიფაშასი. მოწმე როსტომ ფაშას მიერ ქაიხოსრო (ციციშვილისათვის) მიცემული სადგერის ხეობის წყალობის წიგნისა (1672 წ. ახლო. 1449–2224).

იბრაილიძე – საეკლესიო „დაკლებული“ გლეხების ნუსხის მიხედვით, ი ბ რ ი ა ლ ი ძ ე, ერთი ცალკმარი, ჰყავდა წინამძღვარ [საყვარელიძეს (1554 წ. ახლო. დსს. I. 53–55).

იბრაილიძეები – ოხომირას მცხოვრები გლეხები, ორი კომლი და ორი პარტახტი. ბაგრატ მეფემ ისინი შესწირა გელათის წმინდა გიორგის საყდარს (1545 წ. YI. 12. Hd – 11201).

იგოიძე ბერი – ანანურში მცხოვრები, ბაინდურ არაგვის ერისთავმა ი გ ი შესწირა ანანურის ღმრთისმშობელს (XYII ს. მიწ. 1449–1807).

იგოიძე დათუნა – ანანურში მცხოვრები, ბაინდურ არაგვის ერისთავმა ი გ ი შესწირა ანანურის ღმრთისმშობელს (XYII ს. მიწ. 1449–1807).

იგრიაშვილი ბერი – იხ. ვიგრიაშვილი ბერი

იგრიაშვილი ივანე – იხ. ვიგრიაშვილი ივანე

იგრიაშვილი პაპუნა – იხ. ვიგრიაშვილი პაპუნა

იგრიაშვილი ქიტესა – იხ. ვიგრიაშვილი ქიტესა

იგრიანი სუმონ – თ ა ე მ დ ე ბ ი ესტატე ყიფიანსა და ზეგენის თემს შორის დადებული საერთაირო დაწერილისა (XY–XYI სს. სსძ. N 68).

ილაძე – მელქისედეკ გენათელმა ივანე [ციროლი] ძეს უწყალობა ონკონაში მის მიერ „დადებული“ ტყე (1548 წ. | Hd – 1573).

ილაძე გოგია – შვილი ექვთიმე ილაძისა, იხ.

ილაძე ექვთიმე – ჰყავს შვილები: ოზბეგ, ივანა, გოგია, სალუყაზან, მახარა. მისი და. მოძღვარ იობა ფალაძეს წისქვილი, საწისქვილო და ქახრაგული [მამული] (XYI ს. I მეოთხ. Hd – 1552 ა).

ილაძე ივანა – შვილი ექვთიმე ილაძისა, იხ.. მოწმე გიორგი არაბიძის მიერ იობ ფალაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYI ს. I მეოთხ. Hd – 1552 ბ).

ილაძე მახარა – შვილი ექვთიმე ილაძისა, იხ.

ილაძე ოზბეგ – შვილი ექვთიმე ილაძისა, იხ.

ილაძე სალუყაზან — შ. ვ. ი. ლ. ექვთიმე ილაძისა, იხ.

ილიგარასშვილი — მ. ი. ს. მიწამდე მიჰქიდა ფინეზამ პაპია. გოგინაშვილს მიწა (1675 წ. II. 24. 1450-5/42).

იეგულასშვილი — იხ. იაგულასშვილი

იევანგულასშვილი — იხ. იევანგულასშვილი

იეზათ | იეზანთ | იეზასშვილი | იეზაშვილი | იაზანთ | იაზაშვილი

იაზანთ ავთანდილა — 1656-1665 წწ. ზურაბა იეზაშვილის . გ ა ნ ა ყ ო ფ ი, იხ., მ ო წ მ ე: ფასინა იესაშვილის მიერ ბაგრატ ბატონიშვილისათვის მიცემული . ენახის ნასყიდობის წიგნისა (1665 წ. I. 11. N 213), მანდენაანთ მამუკას მიერ ზაქარია მასაჯანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1656 წ. III. 26. 1448-1496).

იეზაშვილი არაქელა — მ ო წ მ ე ელიზბარ ზუნბადაშვილის მიერ ქაიხოსროვ ყორღანაშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1668 წ. I. 15. 1450-1/100).

იეზასშვილი არაქელა — პ ყ ა ვ ს შ. ვ. ი. ლ. ე ბ ი: ბეგოა, ნასყიდა, არუთინა. . ი ყ ო ღ ა აკოფა ტერასატურაშვილისაგან „ნურათალში წვერწვერის ოთხი ღლის მიწა, სომხისშვილის, ნურალასშვილისა და სადუნიათ [მიწებამდე]“ (1691 წ. IX. 22. 1450-8/81).

იეზასშვილი არუთინა — შ. ვ. ი. ლ. ი არაქელა იეზასშვილისა, იხ.

იეზანთ (ეარ. იეზაშვილი) ასლამაზ — 1689-1700 წწ. მ ო წ მ ე: კათალიკოს იოვანე დიასამიძის მიერ ოპანა იეზაშვილ-ქა | სინაშვილისათვის მიცემული სასახლის წყალობის წიგნისა (1689 წ. Hd-6346), თაყინა, საფარა, ბეენა, ქაიხოსრო და როსტომ [მირიმანასშვილებს | შორის აბანოს ხარჯზე დაეის. გარიგების წიგნისა (1690 წ. XI. 2. Qd-650), სეფიუელას მიერ იევანგულაანთ ზურაბასათვის მიცემული ზალის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. Y. 20. 1450-47/17), კათალიკოს იოვანე დიასამიძის მიერ სახლთუხუცეს ჩევაზ [მალაღაძისათვის] მიცემული : სახლ-კარის წყალობის წიგნისა (1690 წ. ახლო . Ad-1670-4), ციხელიდში ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1692 წ. Hd-1305), მეჭურჭლე . გიორგის სასახლისა და ქერის წყალობის წიგნისა (1692 წ. ახლო. Ad-1708), ქალაქის მელიქის, გიორგისათვის მიცემული ოთახის წყალობის წიგნისა (1700 წ. YI. 26. Hd-13131), ენიბუგაანთ არუთინას მიერ იევანგულაანთ მურადასათვის მიცემული ქუღბაქების ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. I. 1. 1450-19/60), ყალანდარ თუმანიშვილის მიერ სარქისა ხითარაშვილისათვის მიცემული პირობის წიგნისა თამასუქის . ვაბათილებს შესახებ (1696 წ. YI. 28. Sd-482), აღამურაანთ . გასპარას მიერ მერაბ ფუნდლას-შვილისათვის მიცემული ქუღბაქის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. IX. 24. 1448-2946), ბალაბულანთ ჰაზოასშვილ საჭოას მიერ ქეფინაანთ კარაპეტასშვილ არუთინასათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. YII. 20. Hd-13022), აღამაბასშვილ-რამაზასშვილ ალიპეკაბარას მიერ ფირყულაანთ ნაზარასშვილ . გიორგისათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. X. 7. 1450-6/117); მ ო ს ი ბეპედი უზის საბუთს — Qd-650.

იეზათ ასლანა — მ ო წ მ ე მახარა მგელიაშვილის მიერ ფირშაფათ ამაზა — შვილ პაპუასათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. YIII. Sd-767).

იეზასშვილი ბეგოა — შ. ვ. ი. ლ. ი არაქელა იეზასშვილისა, იხ.

იაზაშვილი გასპარა - ძ მ ი ს წ უ ლ ი ოტინა იაზაშვილისა, იხ.

იუზაშვილი გასპარა - 1689-1692 წწ. მ ო წ მ ე კათალიკოს იოვანე დიასამიძის მიერ; ოპანა იუზაშვილ-ქასინაშვილისათვის მიცემული სასახლის წყალობის წიგნისა (1689 წ. Hd-5346), სახლთუხუცეს რევაზ [მალაღაბისათვის] მიცემული სახლ-კარის (1690 წ. ახლო. Ad-1670-4), ციხედიდის ყმა-მამულის (1692 წ. Hd-1305), მეჭურჭლე გიორგის ნაქონი სასახლისა და ქურის (1692 წ. ახლო. Ad-1708) წყალობის წიგნებისა.

იაზაშვილი გიორგი - მ ო წ მ ე მახარა როსტიაშვილის მიერ ამირან [როსტიაშვილისათვის] მიცემული საკვანახე მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1634 წ. 1449-2648).

იუზაშვილი ესტატე - მ ო წ მ ე და და მ წ ე რ ი ამირა ეანიაშვილის მიერ ზაღინა [იაგულაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ. Y. 22. 1450-9/147).

იაზასშვილი (ვარ. იუზაშვილი) ზურაბა - 1661-1671 წწ. მ ო ქ ა ლ ა ქ ე (1661 წ. 1450-3/125), მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი (1665 წ. სს. II. N 213-1, 2)

პ ყ ა ე ს . გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ავთანდილა (1665 წ. სს. N 213-1, 2). მ ი პ ყ ი და მანუჩარ თუმანიშვილს მანიშაკასშვილისაგან ნაყიდი სახლის ადგილი (1661 წ. 1450-3/125); მ ო წ მ ე : ოტინა იაზაშვილის მიერ ბაგრატ ბატონიშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1665 წ. II. I. სს. I. N 213-2), ფოსინა იესაშვილის მიერ ბაგრატ ბატონიშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1665 წ. სს. I. N 213-1), არუთინა ოპანეზაშვილის მიერ [ლომენტი] კათალიკოსისათვის მიცემული ყმობის პირობის წიგნისა (1671 წ. YII. 4. 1449-2672).

იუზაშვილი ზურაბა - უშვილოდ გარდასული, ბ ი ძ ა ოპანა იუზაშვილ-ქაქსინაშვილისა, იხ.

იუზანთ ზურაბა - მ ი ს სახლემამდე მიჰყიდა მნიშაკანთ გულინაშვილმა მიქელმა სახლ-კარი მდივან გვი თუმანიშვილს (1698 წ. XI. 20. 8d-56).

იუზანთ (ვარ. იაზანთ) ზურაბასშვილი ესტატე - 1676-1679 წწ. და მ წ ე - რ ი : სიამარე ხერხაულიძის მიერ ლომენტი კათალიკოსისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1676 წ. YI. 23. 1449-1196), თაყა ბარათაშვილის მიერ ჯანია ყარაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. YI. 1450-37/244).

იაზაშვილი მერაბა - მ ო წ მ ე კათალიკოს იოვანე დიასამიძის მიერ სახლთუხუცეს რევაზ [მალაღაბისათვის] მიცემული: სახლ-კარის წყალობის წიგნისა (1690 წ. ახლო. Ad-1670-4), ციხედიდის ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1692 წ. Hd-1305), მეჭურჭლე გიორგის ნაქონი სასახლისა და ქურის წყალობის წიგნისა (1692 წ. ახლო. Ad-1708).

იუზასშვილი ნასყიდა - შ ე ი ლ ი არაქელა იუზასშვილისა, იხ.

იუზაშვილი-ფაქსინაშვილი ბეგია - ძ მ ა ოპანა იუზაშვილ-ფაქსინაშვილისა, იხ.

იაზაშვილი ოტინა - პ ყ ა ე ს : ძ მ ი ს წ უ ლ ი . გასპარა, გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ფასინა იესაშვილი. მ ი პ ყ ი და ბატონიშვილ ბაგრატს მხითარა ხერაღინაშვილისაგან ნაყიდი სასახორის ვენახი (1665 წ. II. I. სს. I. N 213/2).

იესაშვილი-ფასინაშვილი ბეჟუა — ძ მ ა ოპანა იესაშვილ-ფასინაშვილისა, იხ. იესაშვილი-ფასინაშვილი (ვარი. იესაშვილი) ოპანა — სვეტიცხოვლის ყ მ ა, შ. ვ ი ლ ი ფასინა იესაშვილისა, იხ. ჰ ყ ა. ე ს ძ მ ე ბ ი: ბეჟუა, საფარა. ქართლის კათალიკოსმა იოვანე დიასამიძემ მას უწყალობა მისი უშვილოდ. გარდასული. განაყოფი ბიძის, ზურაბას სასახლე (1689 წ. Hd — 6346).

იესაშვილი-ფაქსინაშვილი საფარა — ძ მ ა ოპანა იესაშვილ-ფაქსინაშვილისა, იხ.

იესაშვილი ხუდუაშვილი პოქინა — მ ო წ მ ე ოღქათ ყალაბეგაშვილ ყულის მიერ მანუჩარისათვის მიცემული სახლების ნასყიდობის წიგნისა (1646 წ. YI. 10. Hd — 13005).

იესაშვილი — ქალაქს მცხოვრები, ამილახორის ყ მ ა, მ ო წ მ ე ალიყვანა ლაჩინაშვილის მიერ ნაზარა ხოჯაბეგაშვილისათვის მიცემული სახლისა და კა — ლოს ნასყიდობის წიგნისა (. 1677 წ. X. 1450—14/107); საამილახვროს დაეთრის მიხედვით, მისი კომლიდან ოთხ კაცს ევალებოდა ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448—5032).

იელიკაშვილი თამაზა — მ ა მ ა პაპუა იელიკაშვილისა, იხ.

იელიკაშვილი პაპუა — ქვემო ბორჯელი, ჰ ყ ა. ე ს მ ა მ ა თამაზა. მ ა ნ მერაბ და ბეჟუა აღიბეგაშვილებთან, აეთანდოლ ბეჟუაშვილთან, დათუა და ფარემუზ პაპუასშვილებთან ერთად, მ ი ჰ ყ ი ლ ა ნაზირ ბინდურ [შანშიაშვილს] ბაზოკონდის ბოლოს, არქენს, პელიქის მიცემული ხუთი დღის დიდი მიწა, რომელიც ესაზღვრებოდა დოღმაზას მიწას და თელისწყაროს (1693 წ. IY. 10. 1450—10/42).

იენგუა — მისი მიწა ესაზღვრებოდა ოთარ თუმანიშვილის მიერ ფარსადან ამირალაშვილისათვის მიცემული აკოფას ნასახლარის ნახევარს (1689 წ. XII. 22. 1450—30/102).

იერდგარასშვილი სოლთამა — მ ო წ მ ე შუა ბორჯელ-ევანუზ ზეგულასშვილის მიერ სოფარან აეთანდოლ ბარათაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1644 წ. III. 27. 1450—33/66).

იერემია — მ ა წ ყ. ე. ე რ ე ლ ი, მისი მოღვაწეობის დროს თამარმა საკანონოდ შესწირა აწყურის ეკლესიას წნისში შოთასშვილები მამულით, თედოროსას ნაჭონი სახლ-კარი და მამული; ახალციხეში — მერაბ ნაიბაიშვილი შვილი და ძმისწულეებით (1575 წ. 1449—1503).

იერემია — აბანოს სასახლეში მცხოვრები, ბ ო. გ ა ნ ო, ბერუკა. ვირშელასშვილი-იენანაშვილის ყ მ ა, ჰ ყ ა. ე ს ორი. ვაეი და ძმა. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII წ. II ნახ. Qd — 7017).

იესა — მისი მიწა ესაზღვრებოდა იმ მიწას, რომელზედაც ბოღბელი მთა-ვერეპისკოპოსი იოსებ რევიშვილი ედავებოდა პაპა შანშიაშვილი-გიორგისშვილს (1652 წ. YII. 7. 1450—10/38).

იესაშვილი ბერიკა — შ. ვ ი ლ ი მაზიტა იესაშვილისა, იხ.

იესაშვილი გქაქიტა — შ. ვ ი ლ ი მაზიტა იესაშვილისა, იხ.

იესაშვილი შაქიტა — ჰ ყ ა. ე ს შ. ვ ი ლ ე ბ ი: გქაქიტა და ბერიკა. მ ი ჰ ყ ი ლ ა ძაქიტა დავითაშვილს მაგრატის მიწის თავში ერთი დღის მიწა (XYII —

-XYIII სს. მიჯნა. Hd-9659).

იესაშვილი ოპანა - იხ. იეზაშვილი[ფ]ასინაშვილი ოპანა

იესაშვილი ფასინა - ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ი ო პ ა ნ ა , გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ო ტ ი ნ ა ი ა ზ ა შ ვ ი ლ ი . მ ი ჰ ყ ი დ ა ბ ა გ რ ა ტ ბ ა ტ ო ნ ი შ ვ ი ლ ს მ ხ ი თ ა რ ხ ე რ ა დ ი ნ ა შ ვ ი ლ ი ს ა გ ა ნ ნ ა ს - კ ო ლ ი ვ ე ნ ა ხ ი ს ა ს ხ ო რ შ ი (1665 წ. სს. I. N 213).

იესე - იხ. იასე

იესეს შვილი ბიძინა - მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი პ ა პ უ ნ ა კ ვ ე ზ რ ლ ს მიერ უგანაძის ასულ თინათინისათვის მიცემული .ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. I.1. Ad-1201).

იესეს შვილი გაბრიელ - მ ო წ მ ე და თუნა იაკობის შვილის მიერ ბატონ გვალისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. IX.2. Qd-8517).

იესე შვილები - ი ე ს ე შ ვ ი ლ ე ბ ი ს ა და შ ა ვ ე ლ ა შ ვ ი ლ ე ბ ი ს ფ ა რ და დ ზ ა ა დ [სააკაძეს] წილად ერგო ბეჟან გოგიაშვილი (XYII ს. ბოლო მეოთხ. Hd -10180).

იესონა - მანუჩარ და ჯიმშიტა თუმანიშვილების მ ე ა ლ ა პ ე ყ მ ა , ამაღლება დღეს საყდარში უნდა მიეტანა: ერთი თოხლი, ერთი კოკა ღვინო, ერთი კოლი პური (1657 წ. Ad-962).

იელიკაშვილი - მ ო წ მ ე პ ა პ უ ნ ა შ ა ტ ბ ე რ ა შ ვ ი ლ ს მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. Y.20. Hd-10203).

იელიკაშვილი ბაინდურ - მ ო წ მ ე ბ ა ხ უ რ ა შ ა ტ ბ ე რ ა შ ვ ი ლ ს მიერ ზურაბ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. X.10. Sd-179).

იელიკაშვილი ზურია - მ ო წ მ ე ა ბ ლ უ ლ ა [თუმანიშვილის] მიერ ჯიმშიტა [თუმანიშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1664 წ. YI.12. Hd-11032).

იელიკაშვილი ებაა - მ ო წ მ ე ა ბ ლ უ ლ ა [თუმანიშვილის] მიერ ჯიმშიტა [თუმანიშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1664 წ. YI.12. Hd-11032).

იელიკაშვილი ლომიტა - მ ო წ მ ე ე ს ტ ა ტ ე ს მიერ თავისი .განაყოფის, ფარსადანისათვის მიცემული .ვენახის .გაცვილობის წიგნისა (1665 წ. Qd-195).

იელაშვილი ბერი - მძოვრეთში მცხოვრები, ელიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო ელიშერს ((1688-1703 წწ.) Hd -1636).

იელოაშვილი ზურაბა - მძოვრეთში მცხოვრები, ელიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] .გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო პაპუნას ((1688-1703 წწ.) Hd-1636).

ივალინი ივდარ (ვარ.ივდარა) - მ ო წ მ ე ს ე ტ ი ს ა და ლ ა ლ ა მ ი ს ხ ე ე თ ა ს ა ე რ თ ა ი რ ო დ ა წ ე რ ი ლ ი ს ა ე კ ლ ს ი ე ბ ი ს ა თ ვ ი ს თ ა ნ ა დ გ ო მ ი ს შ ე ს ა ხ ე ბ (XIY-XY სს. მიჯნა. სსძ. N 48); თ ა . ვ მ დ ე ბ ი . ვ ა ე ი ლ ა . ვ ა ხ დ ა ვ ი ა ნ ი ს მიერ სეტიელებისათვის მიცემული დაწერილისა მათი ძმის სიკვდილში უდანაშაულობის შესახებ (XY ს. დასაწ. სსძ. N 103).

ივანა - შ ვ ი ლ ი ს კ ე მ ო ნ ი ს ა , ი ხ .

ივანა - მხალისე მცხოვრები, ჰ ყ ა . ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]; ბაღრი, და-

ეთ, მიქელა და შალვა. მ ი კ ყ ი და მამაჩა შერაზადიშვილს, დიდი შიმში-
ლობის დროს, ზედა ვაყის ყანა, რომლის ფასშიც აიღო: ერთი ხარი, ერთი საწო-
მლი, ერთი ქეაბი და ორი ტომარა პური (XY-XYI სს. ქმ. N 648).

ივანა — ერთისში მცხოვრები, [ძარათაშვილების] ვაყრის დროს ი.გ.ი.ერ-
გო.გერმანოზსა და მის ძმებს: თაყას, გოსტასაბს და ფალავანხოსროს (1523 წ.
Ad -1299 ა).

ივანა — გარგალში მცხოვრები, გომფარ და როინ [ჯავახიშვილების] ვაყ-
რის დროს ი.გ.ი.ერგო.გომფარს ([1527-1558 წწ.] Qd -605).

ივანა — აკაურთას მცხოვრები, ი.გ.ი.მამულით წილად ხედა იოთამ ბარა-
თაშვილს ([1537-1538 წწ.] YIII.16. 1450-11/112).

ივანა — ქვემო აბანოს მცხოვრები, ი.გ.ი.მამულით წილად ხედა როსტე-
ვან ჯანიაშვილს ([1537-1538 წწ.] YIII.10. 1450-11/112).

ივანა — მერაბ სააკაძის ყ მ ა, ოცოკიან ქვეერში მერაბ სააკაძის ვანაყო-
ფებს (რომლებიც მერაბის შვილებს ემტერებოდნენ) „ძაღლის პილწი“ ჩაუყრი-
ათ, აღნიშნულია მერაბ სააკაძის სიძის საჩივრის წიგნში (XYII ს. შუა ხანები.
Qd -826).

ივანა — გარყლობს მცხოვრები, ხასანას სანაცულოდ ივანას საკომლო
ერგო წილში [თურქისტანიშვილს] (1626 წ. 1450-50/87).

ივანა — ახალდაბას მცხოვრები, მ ი ს ი. ვენახი უფიკრად დარჩა ლეონ
[თურქისტანიშვილს] ([1633-1658 წწ.] 1450-50/62).

ივანა — გორში მცხოვრები მეწისქვილე, ი.გ.ი.წილად ხედა მანუჩარ და
ჯიშშიტა თუმანიშვილებს (1656 წ. ახლო. Hd -14665), შემდგომში წილად ხედა
მანუჩარ [თუმანიშვილს] (1656 წ. Hd -11714).

ივანა — ჯავახიშვილების ყ მ ა, მ ა ს სახლ-კარზე და მამულზე დავა
ჰქონდა ამბროსთან. ეს დავა ვაარიგეს როინ ჯავახიშვილმა და მისმა შვილებ-
მა (1661 წ. Ad -1687).

ივანა — ბ ი ძ ა, გერმანოზასი, იხ

ივანა — მ ა მ ა სა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე. ბერ თედიაშვილის მიერ თბილელი
ოსებ სააკაძისათვის მიცემული სამარხე ადგილის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ.
1450-3/36).

ივანა — გოქილოდ[ა]ნთ ბაისოლულაშვილ დავითასთან. ვაყრის დროს ი.გ.ი.
კოლ-შვილითა და მამულით. ერგო თათოსასა და ბაღდასარას (1684 წ. YII. 1.
1450-50/206)

ივანა — მ ო წ მ ე ნიკოლოზ ვაბაშვილის მიერ არსელა ამსოაშვილისათ-
ვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. Y.22. 1450-13/60).

ივანა — კალაურში მცხოვრები ქ ე. ვ ხ ა, ერთი კომლი, შეტანილია სვე-
ტიცხოვლის ყმათა ნუსხაში (1689 წ. 1449-1792).

ივანა — ხეიდურეთში მცხოვრები, ელიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] ვაყ-
რის დროს მ ი ს ი მამული ერგო პაპუნას ([1688-1703 წწ.] II -1636).

ივანა — კუარხითში მცხოვრები, ბეიტას ყ მ ა, ბ ო გ ა ნ ო, საამილახე-
როს დავთრის მიხედვით, ევალეზოდა ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

ივანა — მეჯვრისხევეში მცხოვრები, ბ ო გ ა ნ ო, საამილახეროს დავთრის
მიხედვით, ევალეზოდა ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

ივანა – ორკოშანს მცხოვრები, ამილახერის ყ მ ა, საამილახეროს დავთრის მიხედვით, ევალეზდა მშვილდით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448–5032).

ივანა – თორტიზას მცხოვრები, ბ ო . გ ა ნ ო, საამილახეროს დავთრის მიხედვით, ევალეზდა ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448–5032).

ივანა – კალოველი, მ ო ყ ა ლ ნ ე, ერთი კომლი, ჰყავდა ერთი ვეჯი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II ნახ. Qd – 7017).

ივანა – სატივეში მცხოვრები, ს ა რ ა ჯ ი, მ ო ყ ა ლ ნ ე, ერთი კომლი, ჰყავდა მ შ ა მახარა და ორი ვეჯი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II ნახ. Qd – 7017).

ივანა – ფ ა რ ე შ ი, მოხსენიებულია საყაფლანიშვილოს ძღვენისა და სამასხინძლოს გარიგების დავთარში (XVII ს. II ნახ. Hd – 1365).

ივანაია – ზუგდიდში მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ადხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა (1621 წ. ქსძ. III. N91).

ივანასშვილები – კვიროსს მცხოვრებნი, ი ს ი ნ ი ზურაბ შალიკაშვილმა მიჰყიდა ზურაბ ჯავახიშვილს (1686 წ. Hd – 7229).

ივანასშვილი II ივანასშვილი

ივანასშვილი – კრეფას მცხოვრები, მამულთ წილად ხელდა იოთამ ბარათა – შვილს ([1537–1538 წწ.] VIII. 16. 1450–11/112).

ივანასშვილი – მისცა „ბოლო წიგნი“ (= ფიციის წიგნი) ივანა შაუგულიძეს, დათუა ომანიძეს, კიტუა ბიბიჩაძეს, გოჩია გარბელიანს, მახარებელ ჯანელიძეს, მარკოზ მესიროძეს, სვიმონ სანიგოიანს, მისლია ჯანელიძეს, გოგილა ჯანელიძეს, ნოეშენა შალამბერიძეს (XY–XVII სს. S–421, 9 v).

ივანასშვილი – მ ა ს მისცა ფიციის წიგნი სვიმონ სანიგოიანმა (XYI–XVII სს. S–421, 10 r).

[ივანასშვილი – ელიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყარის დროს ი გ ი მამულთ ერგო ელიშერს ([1688–1703 წწ.] Hd – 1636).

ივანასშვილი – ნოსტეში მცხოვრები, ი გ ი ბეტიტასშვილთან ერთად ერგო ზაად [სააკაძეს] შიო სამნოაშვილისა და გოსტიბელ ბერელასშვილის ფარდად (XVII ს. ბოლო მეოთხ. Hd – 11767).

ივანასშვილი ზერა – თვალთუბანში მცხოვრები, ელიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყარის დროს ი გ ი მამულთ ერგო ელიშერს ([1688–1703 წწ.] Hd – 1636).

ივანა[ა]შვილი ბერი – [ნიჩბისში] მცხოვრები, მ ი ს მიწამდე მიჰყიდა თევდორა მირ[ანა]შვილმა ზაზა ფანასკერტელ-ციციშვილს [ნიჩბისში] ორი დღის მიწა (1669 წ. Hd – 6562).

ივანასშვილი გიორგა – ერთი კომლი, შეტანილია [ალაფრდის ტაძრის] საკომლოების ნუსხაში (XVII ს. Ad – 848).

ივანასშვილი გიორგი – მ ო წ მ ე პაატა უზნაძის მიერ ბააკა ბუნიათიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. Hd – 813).

ივანასშვილი გოგიტა – 1626–1646 წწ. გარულობში მცხოვრები, ი გ ი გაყარის დროს საუფროსოდ ერგო დავით თურქისტანიშვილს (1626 წ. 1450–50/70), შემდგომში წილში ერგო ლეონ თურქისტანიშვილს (1646 წ. III. 12. 1450–18/89).

ივანაშვილი გორია - მ ო წ მ ე და შ ე მ რ ი . გ ე ბ ე ლ ი თამაზ ციციშვილის მიერ დათუნა ქრისტესიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. Y.I. 1448-4307 ა).

ივანაშვილი მგელიტა (ვარ.გელიტა)- 1646-1650 წწ. ჰ ყ ა . ე ს შ . ე ი ლ ი მღთისია. მ ი ჰ ყ ი ლ ა მახარებელ სულხანაშვილს საქარიაში ორი ღლის მკვიდრი საბოსტნე მიწა (1646 წ. IX.I. 5d-13); . მ ო წ მ ე მახარა კიორანტელაშვილის მიერ პაპუნა სულხანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1650 წ. Y.31. 5d-27).

ივანაშვილი მღთისია - შ . ე ი ლ ი მგელიტა ივანაშვილისა, იხ.

ივანაშვილი ჰეტრე - მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი პაპუნა ფაულენიშვილის მიერ . ე ა ლ ს იორამისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. Y.9.1450-31/2 20).

ივანასშვილი სვიმონ - თხილნარში მცხოვრები, ელიშერ და პაპუნა [ციციშვილების]. გაყრის დროს ი . გ ი მამულით ერგო ელიშერს ([1688-1703 წწ. Hd-1636]).

ივანაძე - ი . გ ი ლევერ ჩიკვილაძემ სისხლის ფასში მისცა შალვა შერაზაღიშვილს ([1484-1510 წწ.] კმ. N647).

ივანგულისშვილი აბრამა - შ . ე ი ლ ი შავერდა ივანგულისშვილისა, იხ.

ივანგულისშვილი ამირა - მ ა მ ა შავერდა ივანგულისშვილისა, იხ.

[ივანგულისშვილი] ბაინდურა - ჰ ყ ა . ე ს ძ მ ა ნაზარა. ძმასთან ერთად მ ო წ მ ე ა თავისი ბიძაშვილის, შავერდა ივანგულისშვილის მიერ მახარე . თეთრაძისათვის მიცემული ნავენახევის ნასყიდობის წიგნისა (1643 წ. IX.5.1450-7/110).

ივანგულისშვილი ნაზარა - ძ მ ა ბაინდურა [ივანგულისშვილისა], იხ., ბ ი - ძ ა შ ე ი ლ ი შავერდა ივანგულისშვილისა, იხ.

ივანგულისშვილი ფარსადანა - ძ მ ი ს წ უ ლ ი შავერდა ივანგულისშვილისა, იხ. .

ივანგულისშვილი შავერდა - ჰ ყ ა . ე ს : მ ა მ ა ამირა, ძ მ ა შერმაზანა, შ . ე ი ლ ი აბრამა, ძ მ ი ს წ უ ლ ი ფარსადანა, ბ ი ძ ა შ . ე ი ლ ე ბ ი : ბაინდურა და ნაზარა. . მ ი ჰ ყ ი ლ ა მახარე შალვასშვილ-თეთრაძეს ენოჭაშვილისა და ხეჩუმაშვილის . ვენახებს შუა მდებარე ნავენახევი, რომელიც ადრე თეთრაძე ბისგანვე იყო ნაყიდი, ახლა კი ნახევარი ერთ თუშან თეთრად მიჰყიდა და თეთრაძეებს და ნახევარი - იმავე ფასად - მათ განაყოფს, თუთოვია ბერკოვაშვილს (1643 წ. IX.5. 1450-7/110).

ივანგულისშვილი შერმაზანა - ძ მ ა შავერდა ივანგულისშვილისა, იხ.

ივანე - მოხსენიებულია ბიბლია [დევდარიაანის] დაწერილის ფრაგმენტში (XIY ს. ლაგ. 4).

ივანე - დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე სეტეელის დაწერილისა მაცას და დელილას წაიკიდების საქმეზე 200 თეთრის . ვადახლის შესახებ (XIY ს. ბოლო . სსდ. N83).

ივანე - შ . ე ი ლ ი სეტეელისა, იხ.

ივანე - სეტის დ ე კ ა ნ ო ზ ი, თავმდებ სეტის ხევის ოთხი თემის, კეულისარ ჯაფარიძის და იოსელიანის საერთობირო დაწერილისა (XIY-XV სს. მიჯნა. სსდ. N 32).

ივანე - იხსენიება დ ა მ წ ე რ ა დ და მ ო წ მ ე დ დაწერილის ფრაგ-

მენტში (XIV-XV სს. ლაგ. N 13.14).

ივანე - ზაალ პალატისშვილის ყმა, მონწივე ნიკოლოზ პალატისშვილის მიერ გოგობა არღამერასშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1477 წ. YII.4.ღ-9814 ა).

ივანე - დამწერნი და მონწივე მელახის მაცხოვრის საყდრისშვილთა საერთაპირო დაწერლისა (XV-XVI სს. სსძ. N 64).

ივანე - სკრაში მცხოვრები, გომფარ და როინ [ჯავახიშვილები], გაყრის დროს იგი მამულით ერგო როინსა და მის ბიძაშვილებს ([1527-1558 წწ. ღძ-605]).

ივანე - იგი მამულით წილად ხედა იოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ.] YIII.16. 1450-11/112).

ივანე - ნიკოლოზ ხოფელმა იგი ოლ-შვილით შეწყირა ხოფის ღმრთის - მშობელს (1569 წ. 1449-1584).

ივანე - სვეტიცხოვლის სახელთუხუცესი, მონწივე მოსეს მიერ კათალიკოს ივანენისათვის მიცემული პირობის წიგნისა ათი საპალნე ღვინის მიწაშვილის შესახებ (1612 წ. 1449-2640).

ივანე - მოძღვარი, მონწივე დამწერნი ივანე სულთიაშვილის მიერ ივანე ივრიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1618 წ. 1449-703).

ივანე - ქუაეს ძმა ზაქარია. [შვილები]: შერმაზან, ინლო, გარსეან, არჯაბან. მაშინ, როდესაც ზემო ჯავა ამომწყდარა და გაუკაცრიელ - ბელაოსთავან, მისი ქვაბულ მარაბულს ზემო ჯავაში უმეპყიდროდ დარჩენილი ძივანისძის მამული ([1621-1650 წწ.] HI-1959).

ივანე - სახელთუხუცესი, მას უაფლანბეგ [ბარათაშვილთან] ერთად უმოციქულია ბატონიშვილები, გიორგისა და იორამის წინაშე, რათა მათ შულაერის მამასახლისის, ყარახანას შვილის, წოვანშასათვის, მამულის წყალობა გაენებლებინათ ([1633-1658 წწ.] IX.22. 1448-5154).

ივანე - ბეგული, ქარსისწინის მამასახლისი, მონწივე და გამარნი. გააბატონა თაზიშვილის მიერ თავისი განაყოფის, ელიზბარისათვის მიცემული ვენახის გაცვლილობის წიგნისა (1634 წ. III.23. 1450-25/147).

ივანე - შვილი დიდის წინდა გიორგის დეკანოზის, ათანელისა, იხ.

ივანე - შვილი მამუკასი, იხ.

ივანე - [ძმა] მარინდასი, იხ.

ივანე - შვილი ხაზიასი, იხ.

ივანე - პაპუნა ბაღდაძის ბატონის შვილი. მისი მამის დასტურით, პაპუნა ბაღდაძემ მიჰყიდა ბახუტა ჩივაძეს სახლ-კარი (1673 წ. HI-1842).

ივანე - ამილახორის მდივანი-მწიგნობარი, დამწერნი ნასყიდა შაჰრდასშვილის მიერ ბერინა ზარბისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. Ad-643 ბ).

ივანე - [სახლიკაცი] პაპუნასი, იხ.

ივანე - შვილი ნასყიდასი, იხ.

ივანე - [ვარ. ივანა] - ყმა ზაღინასი, ქკონდა დავა საწისქვილეზე ზურაბის ყმებთან: წამალასა და თორელასთან. დავის გარჩევის შემდეგ

მ ა ს დარჩა ფეხახად აშენებული საბოსტნე ადგილი ([1688-1703 წწ.] H - 2049).

ივანე - კარსნელი, ახალშენში მცხოვრები, ერთი კომლი, შეტანილია სვეტიცხოვლის ყმათა ნუსხაში (1689 წ. 1449-1792).

ივანე - შაბიანში მცხოვრები, ჯავიაშვილის ყმა, ერთი კომლი, შეტანილია სვეტიცხოვლის ყმათა ნუსხაში (1689 წ. 1449-1792).

ივანე - ხოლაშენში მცხოვრები, ერთი კომლი, ბოგანო, შეტანილია სვეტიცხოვლის ყმათა ნუსხაში (1689 წ. 1449-1792).

ივანე - ნათლიმცემლის ეკლესიის დეკანოზი, მოწმე ბერის მიერ ლიპარიტშვილებსათვის მიცემულ აფუძრისა და სახლის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. H - 9993).

ივანე - შვილი სეხნისი, იხ.

ივანე - ცხინურს მცხოვრები, პაატა ბასილიშვილის ყმა, ბოგანო, სამილახეროს დავთრის მიხედვით, ევალე ბოლა ლაშქრობა (XYII ს. I | ნახ. 1448-5032).

ივანე - ტყოკას მცხოვრები, მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd - 7018).

ივანე - ქვემო ძვიმლუს მცხოვრები, ჰყავს ყმა შალტუაშვილი. იგი, მისი სამი ვაჟით, მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd - 7017).

ივანე - ღვერეთში მცხოვრები, ერთი კომლი, ჰყავს შვილები: ნინია, ლაზარე, ზაქუტა და იმათი ნაშენი ოთხი ვაჟი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd - 7017).

ივანე - მისი და თევდორას ნაცვლად მოურავსა და ზურაბ [სააკაძეს] წილად ხედათ ერთაწმინდანს მცხოვრები სეხნია ხუციაშვილი (XYII ს. ბოლო მეოთხ. H - 11797).

ივანე - მოძღვარი, იხსენიება დამწვერად და მოწმედ დავთარის ფრაგმენტში (XYII - XYIII სს. სსძ. N 120).

ივანეშვილი გვანისში (ვარ. გვინიაში) - იგი ლევან დადიანმა შესწირა ბიკვინტას (1628 წ. Sd - 2904).

ივანეშვილი ელიჯარ - იგი ლევან დადიანმა შესწირა ბიკვინტას (1628 წ. Sd - 2904).

ივანეს შვილი II ივანე შვილი

ივანეს შვილი - მის მიწამდე მიჰყიდა ზაზუამ მამულა იმამაშვილს მიწა (1687 წ. 1450-51/83).

ივანეშვილი - მისი ნასახლარისა და ნაბოსტნარის ნახევარი ერგოთ იუსე და ოთარ მურვანიშვილებს, ამილახეროსშვილებთან სამამულე დავის გარიგების შედეგად (1698 წ. Ad - 1077).

ივანეშვილი ბერი - იგი ერეკლე მეფემ დაასახლა კალაანში და ალავერდის წმინდა გიორგის შესწირა (1699 წ. II. 25. 1449-1852).

ივანეს შვილი ესტატე - იგი ანა დედოფალმა ვაჟაპატა თავეისი შვილის, თეიმურაზის სადღეგრძელოდ ([1695-1703 წწ.] 1448-2290).

ივანოასძე | ივანოასძე

ივანოასძე (ვარ. ივანოასძე) – ი. ხ. ს. ე. ნ. ი. ბ. ა.: გიორგი მეფემ სვეტიცხოველს განუხალა კათისხევეს [ღმობიტრი] გაველის შვილის (მალალადის) შეწირულება ი. ვ. ა. ნ. ი. ა. ს. ძ. ი. ს. ე. უ. ლ. ი. მამულით (1447 წ. 1448–5016), დავით კათალიკოსის მიერ შახარებულ მალალადისათვის მიცემულ ყმა-მამულის წყალობის წიგნში აღნიშნულია, რომ ი. გ. ი. უძეოდ გადაშენებულა. შ. ი. ს. ი. ყმა-მამული ქადაგ ღმობიტრი [მალალადისათვის] უბოძებიათ, რომელიც ასევე უმემკვიდრეოდ გარდაცვლილა. მაშინ დავით კათალიკოსს ი. ვ. ა. ნ. ი. ა. ს. ძ. ე. ლ. მღვდელი მახარებულ მალალასძე დაუცვამს, „ი. ვ. ა. ნ. ი. ა. ს. ძ. ი. ს. ა. და ქადაგის ღმობიტრის წესითა, რიგითა და საქმითა“ და უწყალობებია: კავთისხევეს – სასახლე ეკლესიით და შესაველით, საკოცია ქალით, ქვათახევეს – სასაფლაო ბოსტნით, წაღკოტით და სენაკით, ოჩლიურში – მათი ნაქონი ორი კომლი სევანიანებში, ჩოჩეთს – მათი და ღმობიტრის ნაქონი მამული, გორს – ფუშრეკაული მამული, არმაზი და დიაკონისძეები მამული; ი. ვ. ა. ნ. ი. ა. ს. ძ. ე. უ. ლ. ი. და ქადაგ ღმობიტრი [მალალადის] სახელო – ქადაგობა და სამამთავრო სამწყესო, მცხეთას – სენაკი, სახლი და სამცხეთიშვილი (1470 წ. Hd – 1352), დავით კათალიკოსმა ოქროპირ მალალაშვილს უწყალობა: კავთისხევეს – ი. ვ. ა. ნ. ი. ა. ს. ძ. ი. ს. ე. უ. ლ. ი. მამული და სამცხეთიშვილი წილი, სამამთავრო იმ წესით, როგორც ეს მათ და ქადაგ ღმობიტრი [მალალადეს] ჰქონდათ; ჩოჩეთს – ი. ვ. ა. ნ. ი. ა. ს. ძ. ი. ს. ნასული მამულები, ზერტი და რაც ქადაგ ღმობიტრის „მომზღრობითი“ ჰქონდა; გორს – ფუშრეკაული „დიაკონისძე ბეთლემის მიდგომითა სამართლითა“ (1472 წ. Ad – 1498-ე), ჩოჩეთში მდებარე შ. ი. ს. ი. და ქადაგ ღმობიტრი [მალალადის] ნაქონი მამული [კონსტანტინე] მეფემ დაუმტკიცა ქადაგ მახარებულ [მალალადეს] (1501 წ. Qd – 6995), კათალიკოსმა (ეფრემმა?) უცნობ პირს (მახარებულ მალალადეს?) უბოძა ი. ვ. ა. ნ. ი. ა. ს. ძ. ი. ს. ე. უ. ლ. ი. მამული და სამცხეთიშვილი წილი ისევე, როგორც ქადაგ ღმობიტრი [მალალადეს] ჰქონდა ([1502 წ.]-ქრ. II. 318 ფრაგმ.), კონსტანტინე მეფემ განუხალა სვეტიცხოველს; დროთიქოსის კათალიკოსობის დროს, კავთისხევეში საქადაგო ი. ვ. ა. ნ. ი. ა. ს. ძ. ი. ს. მამული ([1479–1505 წწ.]-1449–1656), ი. ვ. ა. ნ. ი. ა. ს. ძ. ე. უ. ლ. ი. მამულის წყალობა კავთისხევეში სვიმონ ჰეფემ განუხალა სვეტიცხოველს (1559 წ. Ad – 1572).

ივანოასძე გაბრეღ – ალექსანდრე მეფემ ამილბარ მალალადეს უწყალობა შ. ი. ს. ი. ნაქონი ყმა-მამული: ქვათახევეს – ეგეტარი; კავთისხევეში – ბეთლემის მონასტერი მამულით, სამი კომლი სვიანაძენი და გვიგაურის მამული, სახლი, კალა, საკოცია, კავთისხევეს – ზვარი და ხოდაბენი; ეზატს – ერთი საკომლო; გულეთს აქეთ, დევისხევის საზღვარზე – ვარდიანი; ნიაბს – ოთხმოცი კომლი, ქვემო ხანდაკს – ორი კომლი კაცი: ვართანა და გიორგი; მცხეთაში – სასახლე და მარანი; დილომს – სამი კომლი მზევაძე; მეტეხს – წისქვილი; მუხრანს – სოფელი კუნელა; ტფლისქალაქის თავს – მაზიტას სახლი; თვალდში, ალევის ქედზე, ერთი კომლი სვიანაძე; თეძამზე, ქვენადრისს – პავლეს სახლი და მამული; თრიალეთზე – თეძამისა და თავფარავენის მოურაობა და ქადაგობა. სამცხეთოს მეთორმეტედი წილიდან ერთი [წილი] – დიღმის წელის ზემოთ, გორის ჯვარს ზემოთ, სკრამელ – მამამთავრობა; გორს – ფუშრეკაული და [დი]აკონისძისეული მამულები (1391 წ. si c [1412–1443 წწ.] 1449–777).

ივანისძე გაბრიელ - შ. ვ. ი. ლ. ი. თევდორე ივანისძისძია, იხ.

ივანისძე თევდორე - [თ]ელადგორელი ხ უ ე ე ს ი, ქვათახევის ღმრთის-
მშობლის მონასტრის ყ მ ა, პ ყ ა. ე ს შ. ვ. ი. ლ. ე ბ ი: იორდანე და გაბრიელ.
შალვა თურმანიძეს შეუძენია ი. ვ. ი. მეფისაგან და შეეწირავს ხელახლა ქვა-
თახევის ღმრთისმშობლის მონასტრისათვის (1550 წ. ახლ. 1449-1610).

ივანისძე იორდანე - შ. ვ. ი. ლ. ი. თევდორე ივანისძისძია, იხ.

ივანის შვილი ოქროპირ - ლეროში მცხოვრები, ხაბაზი, ლევანის ყ მ ა, ერ-
თი კომლი, ერთი თავი, ერთი თოფი. იხსენიება ყმათა ნუსხაში (XVII ს. Hd -
-14912 ი).

ივანისძე||ივანიძე

ივანიძე - ი. ვ. ი. სხვა გლეხებთან ერთად ლევერ ჩიკელიაძემ სისხლის ფას-
ში მისცა შალვა შერაზადიშვილს ([1484-1510 წწ.] ქმ. 647).

ივანისძე ზოსიმე - ნიკოლოზ კათალიკოსის გ. ვ. ა. რ. ი. მ. ტ. ვ. ე. ლ. ი.,
და მ. წ. ე. რ. ი. და მ. ო. წ. მ. ე. ნიკოლოზ კათალიკოსის მიერ არეანბეგ ს აბის-
ძისათვის მიცემული შეუბანის წყალობის წიგნისა ([1281-1282 წწ.] 1448 -
-5037).

ივანკახიშვილი ბეთლემ - ქვეტირელი გ. ლ. ე. ხ. ი., პ ყ ა. ე ს ძ მ ი ს წ უ ლ ი
გიორგა. ი. ვ. ი. ბასილი ქუთათელმა შესწირა პორტაიტის ღმრთისმშობელს (1602 წ.
YI. 1. 1448-332 1).

ივანკახიშვილი გიორგა - ძ მ ი ს წ უ ლ ი ბეთლემ ივანკახიშვილისა, იხ.

ივანტბელიძე - ზნაკეას მცხოვრები, ერთი კომლი, ი. ვ. ი. ბაგრატ მეფემ შეს-
წირა ნიკორწმინდის ეკლესიას (1544 წ. YIII. 9. ლაი P-22 ა).

ივანწყალაძე გიორგი - ამოწყვეტილი, მ ი ს ი მამული ბაგრატ მეფემ უწყ-
ყალობა ივანე. უირლიაძეს (1545 წ. YIII. 19. სმ. II. 134-135).

ივანჯანის შვილი გიორგაი - დედულაი და ბ ი ო რ გ ა ი ი. ვ ა ნ ჯ ა -
ნ ი ს შ. ვ. ი. ლ. ი. ს. ე. უ. ლ. თ. ა. პარტახტი მალაკში ქუთათელ-მიტროპოლიტ-პატ-
რიარქმა სვიმონ ჩხეტიძემ უწყალობა მამისთვისა ივანჯანის შვილს (1673 წ. sl c 1
16[6]4 წ. ქმ. N 1842).

ივანჯანის შვილი დავითა - მალაკს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის სა-
ყდრის ბეგარა: შვილი ცხრიანი კოკა ლეინო, თორმეტი თეთრი, ორი ქათამი, ათი
კვერციხი, სამარხო ცერცივი, ფინი და ღარძაყინი (1578 წ. H-626).

ივანჯანის შვილი დანიელ - მალაკს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის სა-
ყდრის ბეგარა: შვილი ცხრიანი კოკა ლეინო, თორმეტი თეთრი, ორი ქათამი, სა-
მარხო ცერცივი, ფინი და ღარძაყინი (1578 წ. H-626).

ივანჯანის შვილი დედულაი - დე დ უ ლ ა ი და გიორგაი ი. ვ ა ნ ჯ ა -
ნ ი ს შ. ვ. ი. ლ. ი. ს. ე. უ. ლ. თ. ა. პარტახტი მამული მალაკში ქუთათელ-მიტროპო-
ლიტ-პატრიარქმა სვიმონ ჩხეტიძემ უწყალობა მამისთვისა ივანჯანის შვილს
(1673 წ. sl c 16[6]4 წ. ქმ. N 1842).

ივანჯანის შვილი მამისთვისა - 16[6]3-664 წწ. პ ყ ა. ე ს შ. ვ. ი. ლ. ი. მახა-
რებელ ივანჯანის შვილი, იხ. (16[6]3 წ. ქმ. N 1842). მ ა ს უწყალობა ქუთათელ-
მიტროპოლიტ-პატრიარქმა სვიმონ ჩხეტიძემ მალაკში: დედულაი და გიორგაი
ივანჯანის შვილისეულთა პარტახტი მამული (1673 წ. sl c 16[6]4 წ. ქმ. N 1842),

მახარობელ ივანჯანის შვილი ცოლ-შვილითა და მამულით და ამოუკვეთა სახლის ბეგარა. მახარობლის ცოლი სვიმონ ჩხეტიძეს ფერსათის მამასახლისის, ქაიხოსრო აბულაძისაგან დაუხსნია და უწყალობებია მ ა მ ი ს თ ე ა ლ ა ს ა თ ე ი ს (1664 წ. ქმ. N 1843).

ივანჯანის შვილი მახარობელი — მალაკს მცხოვრები, მისი ცოლი ფერსათის მამასახლისის, ქაიხოსრო აბულაძისაგან დაუხსნია აფხაზეთის კათალიკოსსა და ქუთათელ-მიტროპოლიტს სვიმონ ჩხეტიძეს, ხოლო შემდეგ ი გ ი, ცოლ-შვილი — თა და მამულით მამისთვალა ივანჯანის შვილისათვის უწყალობებია (1664 წ. ქმ. N 1843).

ივანჯანის შვილი მახარობელი (ვარ. მახარობელი) — ჰ ყ ა ე ს მ ა მ ა მამისთვალა ივანჯანის შვილი, იხ. (XVII ს. მიწურული, ქმ. N 1841). მ ა ს მისცა პირობა ქუთათელ-ქვირდიდელმა სვიმონმა, რომ არ მოუშლიდა მამის ქონებას (XVII ს. მიწურული, ქმ. N 1841).

ივანჯანის შვილი მიქელა — მალაკს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ათი ცხრიანი კოკა, თორმეტი თეთრი, ორი ქათამი, ათი კვერკები, ორი ქათამი — საქრისტე შობოდ და სამარიაშობოდ — ფინი და ლარძაყინი (1578 წ. H-626).

ივანჯანის შვილი ნანუა — მალაკს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: შვიდი ცხრიანი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრი, ორი ქათამი, ათი კვერკები, სამარხო ერკევი, ფინი და ლარძაყინი (1578 წ. H-626).

ივანჯანის შვილი სიხარულა — მალაკს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: შვიდი ცხრიანი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრი, ორი ქათამი, ათი კვერკები, სამარხო ერკევი, ფინი და ლარძაყინი (1578 წ. H-626).

[ი]ფბ(ი)ანი — იხსენიება მოწმედ დაწერილის ფრაგმენტში (XIX ს. სწდ. I. N 57).

ივბიანი ამსაჯან — ჰ ყ ა ე ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: და [...]ლ და სარდან. მ ა ნ ლევერანს შეუნახა ივანე სეტრელის ცხენი, რომელიც ივანეს წაუსხამს ამის გამო მ ა ნ ივანე სეტრელის დედა-წული შეიპყრო, შემდგომ ორივე მხარეს „მართალნი ფიცბულნი მოურაუნნი“ შეუყრიათ და შერიგებულან. მ ა ნ ივანე სეტრელს მისცა წარკვეთილი გარდაწყვედილობის დაწერილი (XIX-XV სს. სსდ. N 95).

ივბ(ი)ან(ი) ბ(ე)შქნ — იხსენიება „მასპინზელად“ დაწერილში მასპინ ბელთა რიგის დაწესების შესახებ (XIX ს. სწდ. I. N 53).

ივბიანი და[...]ლ — შ ვ ი ლ ი ამსაჯან ივბიანისა, იხ.

ივბ(ი)ანი ნინ — ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა: „მასპინზელად“ დაწერილში მასპინ ძელთა რიგის დაწესების შესახებ (XIX ს. სწდ. N 53), მოწმედ დაწერილის ფრაგმენტში (XIX ს. სწდ. I. N 57).

ივბიანი სარდან — შ ვ ი ლ ი ამსაჯან ივბიანისა, იხ.

იველდიანი — ერთობლივ ღელთა მ ა ს მისცეს საერთაობო დაწერილი დახმარების შესახებ (XIX ს. სწდ. i. N 35).

იველდიანი — დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე .სასისხლო „გარდაწყვედილებითა“ უიფიანთა და ფალიანთა შორის (XIX-XV სს. მიჯნა. სსდ. N 41).

იველიანი [გიორგი] — დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე შ ა ტ მ ა ზ [...] რიანის მი-
ერ ივანე სეტრელისათვის მიცემული დაწერილისა სასარჩლოს აღების შესახებ
(XIII—XIV სს. მიჯნა. სსძ. N 93).

[იველიანი] გიორგი — დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე ; ქურდიანთა მიერ მი-
ქაელ ფალიანისათვის მიცემული სასარჩლო დაწერილისა (XIV ს. ბოლო. სსძ.
N 105), სეტის ხევის მიერ თუდორე მუტულანისათვის მიცემული დაწერილისა
ლწერის ყანის მუქაფად სახლის მოხსენების შესახებ (XIV—XV სს. მიჯნა. .
სსძ. N 44), ჯაფარიძეთა მიერ ივანე სეტრელისათვის მიცემული ყანის ნასყიდო-
ბის დაწერილისა (XIV—XV სს. მიჯნა. სსძ. N 88), ამსაქან-ოზბეგ-ოღელიანის მი-
ერ ივანე სეტრელისათვის საურავის მიღების შესახებ მიცემული დაწერილისა
(XIV—XV სს. მიჯნა. სსძ. N 94), გავაშელ კამბერანის მიერ ივანე სეტრელისათ-
ვის მიცემული დაწერილისა ყანის მიუიღვის შესახებ (XIV—XV სს. მიჯნა. სსძ.
N 89), ქურდიანის მიერ ივანე სეტრელისათვის მიცემული დაწერილისა (XIV—
—XV სს. მიჯნა. სსძ. N 90), ლაპილის სოფლის მიერ „უწესურ“ საქმეთა გამო მი-
ცემული დაწერილისა (XIV—XV სს. მიჯნა. სსძ. N 24), ქოჩორიანთა მიერ ივანე
სეტრელისათვის მიცემული სათიბის ნასყიდობის დაწერილისა (XIV—XV სს. მიჯ-
ნა. სსძ. N 91), ამროლიანის მიერ ივანე სეტრელისათვის მიცემული დაწერილისა
ვახდაგიანისეული დედლის დანებებისა და მისი სანაცვლო სასარჩელოს აღების
შესახებ (XIV—XV სს. მიჯნა, სსძ. N 92).

იველიანი ჯუარამ — მ ო უ რ ა ვ ი და მ ო წ მ ე შ ა ტ მ ა ზ [...] რიანის მი-
ერ ივანე სეტრელისათვის მიცემული სასარჩლოს აღების შესახებ დაწერილისა
(XIII—XIV სს. მიჯნა. სსძ. N 93).

იველიანი ჯუარამ — თ ა ვ მ დ ე ბ ი იველიანის მიერ ივანე სეტრელისათვის
მიცემული სამოკეთო დაწერილისა (XIV—XV სს. მიჯნა. სსძ. N 95).

იველიანი დუდილ — თ ა ვ მ დ ე ბ ი რაფაელ კლამუშელის მიერ ივანე სე-
ტრელისათვის მიცემული დაწერილისა ერთსახლობისა და გაუყრელობის შესახებ
(XV ს. დასაწყ. სსძ. N 101).

იველიანი დუდილა (ვარ. დოდილა) — მ ო წ მ ე ე; ნენჯერულთა და სეტრელთა
დაწერილისა მთის საქმეზე (XIV ს. I ნახ. სწძ. I. N 54), დაწერილის ფრაგმენტ-
ში (XIV ს. სწძ. I. N 57).

ივინას შვილი გიორგი — [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ქიტა ივინას შვილისა, იხ.
ივინას შვილი სულხან — [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ქიტა ივინას შვილისა, იხ.
ივინას შვილი ქიტა — ჰ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]; გიორგი, სულხან.
ი ყ ი დ ა გაგულასაგან მისი მკვიდრი დენახევრის მიწა ბერინას მიწამდე
(1661 წ. XI. 15. Ad—1806).

ივლიანე — [მიზანტიის იმპერატორი], სვიმონ მეფის მიერ სეპტიცხოვლისათვის
ბოძებულ შეწირულების განახლების წიგნში აღნიშნულთა, რომ შაკ-თამაზი: ახალ
ივლიანედ მოველინა საქრისტიანოს (1559 წ. XII. I. ქრ. II. 400—401).

ივნაძე. — იხ. იმნაძე
იზა აკოფა — მ ი ს მიწამდე მიჰყიდა თაყინა ჯუტარაქელს შვილმა ეპისკო-
პოს ტერანდრია ანდრონიკა შვილთაყაშვილს და ტერაფარსელ თუმანიშვილს მი-

წა (1612 წ. № 1567).

იზასშვილი — მის სახლამდე მიჰყიდა მელიქ ელანას შვილმა, როსტომ [მო-
რიმანაშვილმა] გასპარა კავასშვილ-მელქუასშვილს სახლი (1692 წ. I. 13. 1450 —
—7/121).

თურქი (სიცი) — ქინძარას მცხოვრები, წინამძღვრის ყმა, საამილახვროს
დავითის მიხედვით, ე.ვ. ა. ლ. ბ. ო. დ. ა. თოფით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448—
—5032).

იკოშვილი — უცნობი პირის იარაღისა და საქონლის ნუსხის მიხედვით, ი. გ. ი.
დათვირუს და წაართვის ხუთი ხარი და ძროხა (XVII ს. Qd—8681).

ილაღაშვილი პაპუნე — მოწმე შანშე ჯაფახიშვილის მიერ თევდორე კო-
პინაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1618 წ. 1448—2932),
ილანუხ — ხელმწიფის კარის მდივანი, დამწერი, გიორგი, გურიე-
ლის მიერ ბოქაულთხუცეს მირზაბეგ თაუდგირიძისათვის მიცემული ყმა-მამუ-
ლის წყალობის წიგნისა ([1664—1677 წწ.]-ლით. 800. I. N 1201).

ილარაონაშვილი — იხ. ილარონისშვილი

ილარაშვილი — სკრაში მცხოვრებნი, ორი განაყოფი, გომფარ და როინ [ჯა-
ფახიშვილების] გაყრის დროს ისინი წილად ხედნენ გომფარს ([1527 —
—1558 წწ.] Qd—605).

ილარიანი — მოწმე პაპუნა ფაენელისშვილის მიერ დათუნა ქრისტესიას—
შვილისათვის მიცემული ახოს ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. 1448—4307).

ილარიონ — მოძღვარი მეფე დავით [ნარინისა], მას ჰქონია დავით
მეფის სახელზე გაჩენილი სანთლის დასანთებში ადგილი ხახულის ხატის წინაშე
გელათის მონასტერში (1271 წ. ქრ. II. 159—160).

ილარიონ — [1484—1513 წწ., [1519] წწ. მოძღვართ-მოძღვარი] |
გელათის მოძღვართ-მოძღვარი. შესწირა გელათის ხახუ-
ლის ღმრთისმშობელს აღექსანდრე მეფის სააღაპედ ციხისთავ ლიპარიტ კილაძე
საგან ნაყიდი უფლისა, მიქაელ და გიორგა ცისკარიშვილები და გაათავისუფლა
ისინი გამოსაღებუ ბისაგან (1513 წ. Qd—8512); მას და მეღქისედეკ აბაშიძეს
პირობა მისცა ნასყიდა ბანცაძემ მთხარაში დასთვეუაძისაგან ბეგრიანად ნაყო-
დი მამულიდან ბეგრის მოუშლულობის შესახებ. ეს ბეგარა იყო: ხუთი თეთრი,
ერთი ნაოთხალი ღომი და ორი ათიანი ღვინო, ძღვენის გარდა. თუ ბანცაძე ან
მისი შთამომავლები ბეგარას ვერ გადაიხდიდნენ, მამული უსარჩლოდ უნდა და-
ეღოთ ([1505—1519 წწ.] 1449—1670); დამწერი მამისიმედის მიერ იობ
ფაღლაძისათვის მიცემული ტყისა და საყანის ნასყიდობის წიგნისა (XVI ს. I
მეოთხ., № 1552 ზ); მოწმე დედისმამა ტურაბერიძის მიერ იობ ფაღლა-
ძისათვის მიცემული ტყისა და საყანის ნასყიდობის წიგნისა (XVI ს. I მეოთხ.
№ 1552 კა); სხვადასხვა: ალექსანდრე მეფის მიერ გელათის მონასტ-
რისათვის ბოძებული შეწირულების წიგნის მიხედვით, მას ეგაღებოდა მე-
ურვეობა ალექსანდრე მეფის მიერ შეწირულ ყმა-მამულზე და მეფისა და მისი
ოჯახის წევრების წირვა-აღაპაზე ([1484—1510 წწ.] 1449—1585), მისი თხო-
ვნით, ალექსანდრე მეფემ ხახულის ღმრთისმშობელს შესწირა რუსხმულში მარ-

გველაშვილები შამულთ, რისთვისაც აღექსანდრე მეფესა და მამამისს, გაუჩინა ალაპი, ივანობას და ლაზარობას-ერთი კელაპტარი (1509 წ. Sd-2893), აღექსანდრე მეფემ გელათის მონასტერს შესწირა: ქალას კორტიკლისეული [შამული], რომელიც ათიანა მამისბედის შვილისაგან სისხლის ფასში აუღია; ბერ ასათიანისაგან-სისხლის საურაგში აღებული ოცი ლიტრა ცვილი, გოგოლაძისეული გლეხები; ხიბლას - უშვილოდ გარდაცვლილი დემეტრე (ნივარაძისეული მეზუთხენი ბეგრით ([1510 წ.] III.12. IY.1. ქრ. II. 340-342), ბაგრატ მეფემ ი. გ. ი. დანიშნა აღექსანდრე მეფისა და თამარ დედოფლის მწირველად ([1510-1519 წწ.] 1449-1581).

ილარიონ - [აფხაზეთის] კათალიკოსი, [იმერეთის] მეფის აღექსანდრეს მიერ ეზია იოსელიანისათვის მიცემული უმა-შამულის შეწირულების წიგნში აღნიშნულია, რომ ბანძას ომში ეზიას ერთგულება გამოუჩენია და კათალიკოსი ილარიონი დაუტყვევებია („ომზედ დაირჩინა“), რის სამუქლოდაც მეფის ეზიასათვის უმა-შამული უწყალოებია (1647 წ. slc [1658წ.] Hd-14742).

ილარიონ - [აფხაზეთის] კათალიკოსი, გადაამწერი აბულახსარ ამირეჯიბის შვილის (1515-1535 წწ.) მიერ კაცხის მონასტრისათვის მიცემული უმა-შამულის შეწირულების განახლების წიგნებისა (1677 წ. H-1781, 15r, 16r-17v, 18r-19r).

ილარიონ - გორჯასპ [ბარათაშვილისათვის] მიბარებული წიგნების ნუსხაში აღნიშნულია, რომ ილარიონისათვის ქაჩიბაძეს მიუცია რალაც საბუთი (1691 წ. XI.2. Sd-1931).

ილარიონას შვილი | ილარიონის შვილი

ილარიონას შვილი გოგაი - ქკონდა და ვა მახარებელ ილარიონას-შვილთან შამულის გამო-საქმე გაურჩევიათ პატრონ გიორგის, [ალის მონასტრის] წინამძღვარსა და მოძღვარს (XIY ს. S-1245. 372-373).

ილარიონას შვილი მახარებელ - ქკონდა და ვა გოგაი ილარიონას შვილთან შამულის გამო, საქმე გაურჩევიათ პატრონ გიორგის, [ალის მონასტრის] წინამძღვარსა და მოძღვარს (XIY ს. S-1245. 372-373).

[ილა]რონის<ა>შვილი ნაცვალა - საკირეს მცხოვრები, კყავეს [სახლი] კაცო] ფოცხურა, მასთან ერთად იგი შალვა ბოცოსძემ შესწირა ალის მონასტერს. ევალეზობად წელიწადში [...] ლიტრა ზეთის გამოლება და მუშაობა იმ შემთხვევაში, თუ გიორგი შალვა ბოცოსძისათვის იმუშავებდა (XIY ს. II ნახ. S-1245. 529).

[ილა]რონის<ა>შვილი ფოცხურა - [სახლი] კაცო] ნაცვალა [ილა]რონის<ა>შვილისა, იხ.

ილარიონის შვილნი - საკირეს მცხოვრებნი, ისინი შამულთ საჩგის ბოცოსძემ შესწირა ალის მონასტერს (XIY ს. II ნახ. S-1245. 111-123); შათუნდა გაუღოთ ალის მონასტრისათვის საფურბერწე ორმოცორმოცი თეთრი (XIY ს. II ნახ. S-1245. 124).

ილაძე ივანა - შოშილუს მცხოვრები, [როსტომ] მეფემ იგი უწყალობა უცნობ პირს (1652 წ. 1450-1/5).

ილივარია იოვანე - იხსენიება ხოფის ეკლესიის თეთრის გამოსაღების ნუსხა-

ში: ე მ ა რ თ ა „წელისძველთა ხატის ბეგარა-ომანისური“ 20 თეთრი (XVI ს. 1449-1577).

ილმანეს შვილი ხეჩია - მ ო წ მ ე . ვანქელი შაკუელას მიერ აღავერდა ალი ხანას შვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. II ნახ. 1450-9/130).

ილური შვილი - ი გ ი მამულით ერგო ზაზა [სააკაძეს] (XVII ს. ბოლო მეოთხ. H-10178)

იმაღ[ა] შვილი - ერტისს მცხოვრები, ი გ ი მამულით ერგო დავით [თურქის-ტანიშვილს] (1626 წ. 1450-50/70).

იმაშას შვილი როსტია - მ ი ს ი . ვნახი ესაზღვრებოდა საქილა და პაატა ბოდოკიას შვილებს მიერ დავით ქავთარაძისათვის მიყიდულ მიწას (1679 წ. H-14648).

იმაშვერდი - შ ვ ი ლ ი მეჯორეთუხუცეს მაკმადასი, იხ.

იმაშყული - 1634-1673 წწ. ს უ რ ა ჩ ი (1634-1671 წწ. 1450-8/150, H-14911, 1450: 53/99, 11/109, 53/86). ჰ ყ ა ე ს : მ ა მ ა ქალაქის მოურავი გეითარი მანუჩარ, იხ. (1666 წ. 1450-11/109), ძ მ ე ბ ი : ბარამყულა, იხ., პაატა, იხ. (1666 წ. 1450-11/109). ყაიბულასთან საამხანაგოდ თავის მამულში, აბანოების უბანში, ააშენა აბანო, რაზედაც თხუთმეტი თუმანი ყაიბულამ გაიღო. ყაიბულას მისცა პირობის წიგნი შემოსავლის თანაბრად გაყოფის შესახებ (1666 წ. XI.2. 1450-11/109).

იმაშყული (ვარ. იმაშყულა) - 1658-1663 წწ. ჰ ყ ა ე ს : მ ა მ ა მეუნავიკო შაბანა (1663 წ. 1450-21/2), ძ მ ა მუსტაფა (1663 წ. 1450-21/2), მ ი ჰ ყ ი ლ ა ქალაქის მოურავს, მეითარ მანუჩარს ციცი [ციციშვილისაგან] ნაყიდი ყმა-ვიგოა და მისი შვილები: ინლოა, ოპანა, ბეკოა და გოგია (1663 წ. Y. 25. 1450-21/2).

იმაშყული - აღიბეგისა და ი მ ა ნ ყ უ ლ ი ს სანათო მოხსენებელია გორ-ჯასპ [ბარათაშვილისათვის] მიბარებული საბუთების ნუსხაში (1691 წ. XI. 2. Sd-1931).

იმაწიტიტაძე დავითა - ფერსათს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდარჩეიმეტნახევარი კოკა ლეინო, თორმეტი თეთრის საკლავი, ქათამი, ხუთი თეთრი, ოცი კვერცხი, ერთი ურემი ღომი, საბელი და ყოველდღე მუშაობა (1558 წ. H-626).

იმაწიტიტაძე ღვთისავარ - ფერსათს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდარჩეიმეტნახევარი კოკა ლეინო, თორმეტი თეთრის საკლავი, ერთი ქათამი, საბელი, ოცი კვერცხი, ერთი ურემი ღომი, ყოველდღე მუშაობა (1558 წ. H-626).

იმარა - ოძისში მცხოვრები, გომჯარ და როინ [ჯაფახიშვილების] გაყრის დროს ი გ ი ერგო როინსა და მის ბიძაშვილებს ([1527-1558 წწ. Qd-605])

იმარაშვილები (ვარ. იმარაშვილები) - 1661-1575 წწ. სველეთში მცხოვრებნი, მ ი ჰ ყ ი ლ ე ს ხუცეს ქრისტესიას თავიანთი მკვიდრი ოთხი ღლის მიწა მიჭულაურის გვერდით, მაზიტას, ბაბანას და ბესიამშვილის მიწებამდე (1661 წ. Sd-1136); [გორის გზაზე] მღებარე მ ა თ ი მიქელაური [მიწა] ესაზღვრებოდა

ბერიკა ბესიაშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიყიდულ მიწას (1669წ. Sd-11); მათგან ნაყიდი ოთხი ღლის მიწა. გორის. გზაზე, ხელუბანთან, ხუცესმა ქრისტესიამ მიჰყიდა თავის ბატონს, ზურაბ [თუმანიშვილს] (1675 წ. XI. Sd-55).

იმარაშვილი-იმარასშვილი-იმარაშვილი

იმარაშვილი - მის მიწამდე მიჰყიდა რეხელმა პაპიამ მანუჩარ თუმანიშვილს მიწა (1670 წ. III. 5. Sd-35).

იმარაშვილი - ხუცესი, მის მიწამდე მიჰყიდა ბახუტა შატბერაშვილმა ზურაბ თუმანიშვილს მიწა. მოწმეა ამ ნასყიდობის წიგნისა (1678წ. X. 10. Sd-179).

იმარაშვილი (ვარ. იმარასშვილი) თამაზა - ძმა მახანა იმარაშვილისა, იხ., [სახლიკაქი] მაზიტა იმარაშვილისა, იხ.

იმარაშვილი (ვარ. იმარასშვილი) ივანე - [ძმა] მახანა იმარაშვილისა, იხ., [სახლიკაქი] მაზიტა იმარაშვილისა, იხ.

იმარასშვილი იორდანე - შვილი მაზიტა იმარასშვილისა, იხ.

იმარაშვილი (ვარ. იმარასშვილი) მახანა - 1665-1679 წწ. 3 ყ ა ვ ს ძმე - ბი: თამაზა (1665 წ. 1450-10/166), ივანე (1679 წ. Hd-2031). მიჰყიდა: პაპუნა თუმანიშვილს ვარლოვანაში მიწა მაზიტა იმარაშვილის მიწამდე (1665 წ. I. 15. 1450-10/166). გარსევან ქარუმიძეს - ერთი ღლის სახნავი, ნახევარი საწიქვილი და ოთხი ღლის მიწა (1679 წ. VII. 4. Hd-2031).

იმარაშვილი (ვარ. იმარასშვილი) მაზიტა - 1665-1680 წწ. სეველელი (1676 წ. 1450-4/37); 3 ყ ა ვ ს: შვილი იორდანე (1670, 1680 წწ. 1450:10/159, 49-112); [სახლიკაქი] თამაზა და ივანე (1676 წ. 1450-4/37). მიჰყიდა: ელიზბარ თუმანიშვილს ვარლოვანაში მიწა, მამუკას, ხუცესის და იმარაშვილის განაყოფისაგან ნაყიდ მიწებამდე (1670 წ. I. 15. 1450-10/159), ზურაბ თუმანიშვილს - „მელის [თხრილების“ მიწა, არფართაულიდან დაწყებული თავის მიწამდე და გორის გზამდე (1676 წ., 1450-4/37), გორელ ასატურა ბეჟანოშვილს - მიწა მახანას მიწამდე (1680 წ. XII. 15. 1450-49/112); მოწმეი მამუკა ხახანაშვილის მიერ ელიზბარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1673 წ. I. 10. 1450-10/161), მახანა იმარასშვილის მიერ გარსევან ქარუმიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. VII. 4. Hd-2031); მის მიწას ემიჯნებოდა: ვარლოვანაში: მახანა იმარაშვილის მიერ პაპუნა თუმანიშვილისათვის მიყიდული მიწა (1665 წ. I. 15. 1450-10/166), მამუკა ხახანაშვილის მიერ ელიზბარ თუმანიშვილისათვის მიყიდული მიწა (1675 წ. I. 10. 1450-10/161).

იმარასშვილი მამუკა - მოწმეი. მაზიტა იმარასშვილის მიერ ასატურა ბეჟანოშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. XII. 15. 1450-49/112).

იმარაშვილი (ვარ. იმარასშვილი) პატრი (ვარ. ბატრი) - 1667, 1668 წწ. ბიძა შვილი ხახანა იმარაშვილისა, იხ., მოწმეი პაპუნა შატბერაშვილის მიერ ზუბია და გოგინა ასატურაშვილ ბისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1668 წ. VII. Sd-5).

იმარაშვილი ხახანა - 3 ყ ა ვ ს ბიძა შვილი ბატრი. მოწმეი პა-

პუნა შატბერაშვილის მიერ აღექსა ნანურაშვილისათვის მიცემული მიწის ნას-
ცილობის წიგნისა (1667 წ. III. 7. 1450-10/160).

იმარინდო - ერთისში მცხოვრები, [ბარათაშვილების] გაყრის დროს ი. გ. ი.
ერგო. გერმანოზსა და მის ძმებს: თაყას, გოსტასაბს და ფალავანოსროს (1523 წ.
Ad-1299 ა).

იმარინდო - სკრაში მცხოვრები, გოშფარ და როინ [ჯაყახიშვილების] გაყ-
რის დროს ი. გ. ი. მამულით ერგო. გოშფარს ([1527-1558 წწ.] Qd-605).

იმარინდო - საბუვეს მცხოვრები, მაცუანთ ბარძიშვილი უ მ ა, ი. გ. ი. ლ-
ონ მეფემ იყიდა და უწყალობა მაქსიმე ბოლბელს (1568 წ. 1450-32/306), თეი-
მურაზ ბატონიშვილმა უწყალობა მაქსიმე ბოლბელს (1568 წ. 1448-2384).

იმარინდო - ზემო დანუხში მცხოვრები, მეფე ლეონმა ი. გ. ი. შესწირა სვე-
ტიცხოველს (1569 წ. 1448-5529).

იმარინდო - გოსტაშაბისშვილის უ მ ა, იყო ბ ქ ე ხიზანასა და მედის სა-
სისხლო საქმის გარჩევის დროს (1657 წ. Hd-1562).

იმარინდო - ჰ ყ ა. ვ ს შ. ე ი ლ ე ბ ი: სიყმია და პაპუნა. აჩუქა თავისი წილი
ქენახი რევანდს, მახარასა და ამირანას (1672 წ. II. 10. Hd-1577).

იმარინდო - ცხვილოს მცხოვრები, ამილახერის უ მ ა, გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ლ ოჯ-
მანულისა, საამილახეროს დავთრის მიხედვით, ე. ვ ა ლ ე ბ ო დ ა მშვიდლით ლა-
შქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

იმარინდოს შვილი მახარა - ბისში მცხოვრები, ელიშერ და პაპუნა [ციციშვი-
ლების] გაყრის დროს ი. გ. ი. მამულით ერგო ელიშერს ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

იმარინდო შვილი ნასყიდა - ბისში მცხოვრები, ელიშერ და პაპუნა [ციციშვი-
ლების] გაყრის დროს ი. გ. ი. მამულით ერგო ელიშერს ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

იმარცაღია - ე მ ა რ თ ა ჯგალის ციხის ბუგარა ისეთივე, როგორც ბუმბაყა
შამიბიას ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. N92-1).

იმაცულა - იხ. იმანყულა

იმაშაშვილები - ქვენა-ფლავში მცხოვრებნი, ნაზარალი-ხანმა ი ს ი ნ ი გაუ-
თარხნა ზაად ციციშვილს (1699 წ. Ad-1222).

იმაშაშვილი | იმაშას შვილი | იმე შაშვილი

იმე შაშვილები - ქვა [ხერულ] ში მცხოვრებნი, ი ს ი ნ ი იყენენ ზაზა [ციცი-
შვილის] შვილის, ურთრუთის უ მ ე ბ ი (1700 წ. Hd-13839).

იმაშაშვილი - რევაზის შვილის უ მ ა, ი. გ. ი. მაზიასთან ერთად ცხოვრობ-
და ქვენა-ფლავში. ი ხ ს ე. ნ ი ე ბ ა სახლთუხუცეს ციცი ციციშვილის ყმების ნუ-
სხაში ([1658-1675 წწ.] Hd-14534 ბ).

იმაშაშვილი იმაშა - ძ მ ა მამულა იმაშაშვილისა, იხ.

იმაშაშვილი მამულა - ჰ ყ ა. ვ ს ძ მ ე ბ ი: მურადა, იმაშა, პაპუნა. ი ყ ი -
და ზაზუასაგან მიწა ზუბიას შვილის, ვარამაშვილის, ქავთარძის და ივანეს-
შვილის მიწებამდე (1687 წ. 1450-51/87).

იმაშაშვილი (ვარ. იმაშას შვილი) მურადა - 1687-1693 წწ. ძ მ ა მამულა
იმაშაშვილისა, იხ., მ ო წ მ ე. დათუნა რევაზიშვილის მიერ ტარიელ ქავთარა-
ძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. Hd-1891).

იმაშაშვილი პაპუნა - ძ მ ა მამულა იმაშაშვილისა, იხ.

იმვლა - ერთისში მცხოვრები, [ბარათაშვილების] გაყრის დროს ი. გ. ი. ერ-

გოგერძახოზსა და მის ძმებს: თაყას, გოსტასაჲსა და ფალავახხოროს (1523წ. Ad-1299 ა).

იმედა - კისისხევში მცხოვრები, ივლითი, იგი თეიმურაზ მეფემ შესწირა ალაფრას, თავისი მეუღლისაჲსა სულის სააღაპედ (1612 წ. Y.10. 1448 - 5017).

იმედა - ძმა მანგლისის ღმრთისმშობლის ლეკანოზის, მოსესი, იხ.

იმედა - ორკოშანს მცხოვრები, ამილახერის ყმა, საამილახეროს დაეთროს მიხედვით, ევაღე ბოდა შუბთოლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

იმედა - ჯოხში მცხოვრები, განაყოფი დემეტრასი, იხ.

იმედა - იხსენიებთა აბრამას წილის ბარათში (XYII ს. Ad-927).

იმედას შვილი | იმედა შვილი

იმედა შვილი - მის კალომლე მიჰყიდა გოგია ჰოქეშვილმა კალოსაბძელი გიორგი ყორღანაშვილს (1678 წ. IY.1. 1450-16/12).

იმედა შვილი ბაია - სასხორელი, მისი ხუთსაპაღნიანი ქვეყრი ყულიამ მიჰყიდა ტრტრა ეზიაშვილს. მოწმე ყულიას მიერ ტრტრა ეზიაშვილისათვის მიცემული ეენახის ნასყიდობის წიგნისა (1544 წ. I.10. 1448-9233).

იმედას შვილი გიორგი - ქობულისის ბოლოს მისი ნაქონი მიწა, გორჯასპ საგინას შვილმა მიჰყიდა ქაიხოსრო აბაშის შვილს (1697 წ. XI.1. 1450-15/5).

იმედა შვილი პაპუნა - მთავარანგელოზს მცხოვრები, საამილახეროს დავთრის მიხედვით, მისი კომლიდან ორკაცს ევაღებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYIII ს. II ნახ. 1448-5032).

იმედა შვილი ქიტუა - მოწმე გოგია ჰოქეშვილის მიერ გიორგი ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. IY.1. 1450-16/12).

იმედა შვილი ჭამუკა - დედეგლი, მოწმე ჯედეან ფანიაშვილის მიერ როქია შალიკაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1664 წ. 1450-37/245).

იმედაძე - მისი ზიარი ტყე თაღნია აღფასიძემ მიჰყიდა მოძღვარ [იობ] ფაღლაძეს (XYI ს. I მეოთხ. Hd-15523).

იმედაძე - მისი მიწა ესაზღვრებოდა გიორგი იმედაძის მიერ იოვანკიმე ფაღლაძისათვის მიყიდულ მამულს (XYI ს. I მეოთხ. Hd-1552 დ).

იმედაძე გიორგი - ჰყავს [ძმა] მამუჩა. მიჰყიდა იოვანკიმე ფაღლაძეს მამული (XYI ს. I მეოთხ. Hd-1552 დ).

იმედაძე გიორგი (ვარ. გოგია) - შვილი მამისთვალა იმედაძისა, იხ.

იმედაძე მამისბედა - შვილი მამისთვალა იმედაძისა, იხ.

იმედაძე მამისბედა - ჰყავს ძმები სულამა და ნავროზა. მათთან ერთად მოწმეა თაღნია აღფასიძის მიერ მოძღვარ [იობ] ფაღლაძისათვის მიცემული ტყის ნასყიდობის წიგნისა (XYI ს. I მეოთხ. Hd-15523).

იმედაძე მამისთვალა - ჰყავს შვილები: მეფისა, მამისბედა, და გიორგი. მიჰყიდა მოძღვარ იობ ფაღლაძეს მამული (XYI ს. I მეოთხ. Hd-1552 იე).

იმედაძე მამუჩა - [ძმა] გიორგი იმედაძისა, იხ.

იმედაძე მეფისა - შვილი მამისთვალა იმედაძისა, იხ.

იმედაძე ნაცროზა — ძ მ ა შამისბელა იმედაძისა, იხ.

იმედაძე ნასყილა — გ ა ნ ა ყ ო ფ ი სულამა იმედაძისა, იხ.

იმედაძე სულამა — ძ მ ა შამისბელა იმედაძისა, იხ., ჰ ყ ა : ე ს . გ ა ნ ა ყ ო ფ ი : ნასყილა (XVI ს. I მეოთხ. Hh—1552 იქ). შ ო წ მ ე : შამისთვალა იმედაძის მიერ იობ ფაღაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVI ს. I მეოთხ. Hh—1552 ივ, იქ), გიორგი იმედაძის მიერ იოვანკიმ ფაღაძისათვის მიცემული შამულის ნასყიდობის წიგნისა (XVI ს. I მეოთხ. Hh—1552 დ), გიორგი აბეჯეზაძის მიერ იობ ფაღაძისათვის მიცემული სათიბის ნასყიდობის წიგნისა (XVI ს. I მეოთხ., Hh—1552 იქ), გიორგი ალფასიძის მიერ იოვანკიმ ფაღაძისათვის მიცემული წაბლარის ნასყიდობის წიგნისა (XVI ს. I მეოთხ. Hh—1552 ე).

იმელი — ძ მ ა ლუარსაბისა, იხ.

იმედლაშვილი ფარსადანა — შ ო წ მ ე იასე ბარათაშვილის მიერ ბერეკო ლანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. III. 5. 1450—16/81).

იმერლისშვილი|იმერლიშვილი

იმერლიშვილი ბერუა — შ ო წ მ ე კახაბერ [შამაგულაშვილის] მიერ როსტომ შამაგულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ. IV. 1450—17/4).

იმერლიშვილი ბერუა — შ ო წ მ ე ერასტი ფიფიაშვილის მიერ ზაალ წინამძღვრისშვილისათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. V. 21. Sd—565).

იმერლისშვილი გიორგი — შ ო წ მ ე ბერია ლაშხისშვილის მიერ სიყმაყაზარასშვილისათვის მიცემული შამულის ნასყიდობის წიგნისა ([1664—1675 წწ.] 1450—35/37).

იმერლისშვილი პაატა — რეხელი, ავთანდილ ამილახორის ს ა ხ ა ს ო ყ მ ა (1700 წ. 1448—3602).

იმერლისშვილი პაპუნა — სამთავისს მცხოვრებში, სამთავნელის ყ მ ა, საამილახვროს დაფორის მიხედვით, ე ვ ა ლ ე ბ ო დ ა მშვილდით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448—5032).

იმირინდაშვილი — გ ლ ე ხ ი, [ჩხარის] ციხის მეციხოვნეებმა ი გ ი დაარბოეს და გაძარცვეს. გიორგი ზღუაშვილმა წაართვა სამი ძირი ფუტკარი, ხუთი კოკა ღვინო, მარცვალაშვილმა — ერთი ტიკი, ორი კოლი პური (XVII ს. Hh—2233ბ).

იმნაძეები — შ ო წ მ ე ე ბ ი ოესე ქავთარაძის მიერ თბილელი ელისე საგიანაშვილისათვის მიცემული კავთისხევის მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1649 წ. XII. 28. 1449—1774).

იმნაძე|იმნასძე|იენაძე|ინაძე

იენაძე — ბერიკა გიორგაშვილმა ი ვ ნ ა ძ ი ს ე უ ლ ი კენახი მიჰყიდა ბერუა ხანთაძეს (XVII ს. ბოლო მეოთხ. Hh—9270).

იმნაძე ბასილა — [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] ზურაბ იმნაძისა, იხ., ჰ ყ ა : ე ს [ძ მ ა] ბერი. შ ი ჰ ყ ი და დათუნას თავისი ნასყიდი საწისქვილე (1690 წ. Hh—2044).

იმნაძე ბერი (ვარ. ბერია) — [ძ მ ა] ბასილა იმნაძისა, იხ., [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] ზურაბ იმნაძისა, იხ.

იმნაძე ბერიკა — ძ მ ა იმედა იმნაძისა, იხ.

იმნაძე ზერიკა — შ. ე. ლ. ი. ციხოველ იმნაძისა, იხ.

იმნაძე ზერიკა — მ. ო. წ. მ. ე. ზაზუნა აღხაზიშვილის მიერ სახლთუხუცეს პაპუნა [მალაღაძისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1663 წ., 1450-30/124).

იმნაძე გიორგი — სვიმონ მეფემ პაპუნა მალაღაძეს გამოართვა თეალაზე მოწა და საგლეხო, რისსანა (ეკლოდა უბოძა გიორგი იმნაძე მამულით (1561 წ. IX.10. Qd-6994).

იმნაძე გიორგი — შ. ე. ლ. ი. ციხოველ იმნაძისა, იხ.

იმნაძე გოგია — 1672-1690 წწ. [სახლიკაცო] ზურაბ იმნაძისა, იხ., მ. ო. წ. მ. ე. ჯაჯანა შიხაიდარისშვილის მიერ პაპუნა [მალაღაძისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. III.1. Ad-1276).

იმნაძე გოდერძი — [სახლიკაცო] ზურაბ იმნაძისა, იხ.

იმნაძე დათუნა — [სახლიკაცო] ზურაბ იმნაძისა, იხ.

იმნაძე დემეტრე — [სახლიკაცო] ზურაბ იმნაძისა, იხ.

იმნაძე ესტატე — [სახლიკაცო] ზურაბ იმნაძისა, იხ.

იმნაძე ზურაბ — კავთისხეველი, ჯიღაეის მეტოღე, ი. გ. ი. სვიმონ მეფემ გაათავისუფლა სამეფო გადასახადებისაგან (1581 წ. VIII.8.1448-5510).

იმნაძე ზურაბ (ვარ. ზურაბა) — 1659-1690 წწ. კავთისხეველი, [ნაზარალი-ხანის] კარის მეჯინიბე (1690 წ. Hh-2212). შ. ე. ლ. ი. ციხოველ იმნაძისა, იხ., ჰ. ყ. ა. ვ. ს. [სახლიკაცობი]. გოგია, იმედა, ცხელა|| ციხოვლ, პეტრე, პაპუნა (1689 წ. Qd-1480, 1690 წ. Hh-2212), ესტატე, დემეტრე, ოთარ, ბასილა, გოდერძი, ზერიკა, დათუნა (1690 წ. Hh-2212). ი. გ. ი. ნაზარალი-ხან-მა გაათავისუფლა გადასახადებისაგან — სათათრო საურის, ლაშქარ-ნადირობის და კარის მეჯინიბობის გარდა (1690 წ. Hh-2212); ი. ყ. ი. და ზერიკა ტურიკაშვილისაგან შუაველში მიწა მამისას მიწამლე (1689 წ. Qd-1480); მ. ო. წ. მ. ე. ელიოზისძე-ხუციასშვილ ბახუტას მიერ სახლთუხუცეს რევაზ მალაღაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. 1450-30/135), დათუნა ფილიპესშვილის მიერ ბახუტა ჩივაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. 1450-35/186), გოგია ქოსაშვილის მიერ ბახუტა ჩივაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. ბოლო მეოთხ. Hh-5178).

იმნაძე (ვარ. ინაძე) იმედა — 1618-1634 წწ. კავთისხეველი, როსტომ მეფის მეჯინიბე (1633 წ. Qd-1481). ჰ. ყ. ა. ვ. ს. მ. მ. ე. ბ. ი. ციხოველ იმნაძე, იხ. (1633, 1634 წწ. Qd-1481, Ad-931), მამისიმედი (1633 წ. Qd-1481, 1634 წ. Ad-931), ზერიკა (1634 წ. Ad-931). როსტომ მეფემ მას განუახლა წყალობა შისივე მკვიდრი პეტრიული მიწისა (1633 წ. Qd-1481) და გაათავისუფლა ი. გ. ი. სამეფო გადასახადებისაგან (1634 წ. Ad-931).

იმნაძე იმედა — [სახლიკაცო] ზურაბ იმნაძისა, იხ.

იმნაძე (ვარ. ინაძე) მამისიმედი — მ. მ. ა. იმედა იმნაძისა, იხ., ციხოველ იმნაძისა, იხ.

იმნაძე მკვილიძა — შ. ე. ლ. ი. ციხოველ იმნაძისა, იხ.

იმნაძე ოთარ — [სახლიკაცო] ზურაბ იმნაძისა, იხ.

იმნაძე პაპუნა — [სახლიკაცო] ზურაბ იმნაძისა, იხ.

იმნაძე პეტრე – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ზურაბ იმნაძისა, იხ.

ივანაძე სულია – ძ მ ა ციხოველ ივანაძისა, იხ.

ივანაძე ციხოველ – ჰ ყ ა : ე ს ძ მ ა სულია. ლუარსაბ, ადრახან და რამაზ ბატონიშვილებმა მ ა ს დაუმტყიცეს ესაია თბილელის მიერ სააღაპედ მიცემული ექვსი დღის მიწის – ბუზაური მამულის წყალობა ([1525–1527 წწ.] 1450 – 32/298).

იმნაძე ციხოველ – 1618–1659 წწ. კავთისხეველი, ჰ ყ ა : ე ს ძ მ ე ბ ი : იმე და იმნაძე, იხ. (1618 წ. 1448–252), მამისიშვილი, შ : ვ ი ლ ე ბ ი : ბერიკა, ზურაბ მგელიტა, გიორგი (1659 წ. Qd–1446). მ ა ს ბაგრატ მეფემ უწყალობა მეჯინიბე ობა და გაათავისუფლა გადასახადებისაგან (1618 წ. IY.4. 1448–252); ი ყ ი ღ ა ნონიკა ალაპიშვილისაგან ბარდაული მიწა ბუზაური მიწის გვერდით. იმნაძეებმა ამ მიწის ნახევარში ფული გადაიხადეს, ხოლო მეორე ნახევარში მისცეს მიწა – ლარიწითელა (1659 წ. Qd–1446).

იმნაძე ციხოველ (ციხელა) – [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ზურაბ იმნაძისა, იხ.

იმონათამიშვილი შერმაღინ – მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა მ ი ი ლ ო [შანშიაშვილების]; დომანაშვილ ნასყიდისა და მისი ბიძაშვილის, ელიზბარისშვილ ნაზარას გაყრაში (1696 წ. III.25. H–9350).

ინავარაშვილი – უეავილში მცხოვრები, მ ი ს სახლს ევალეზოდა პურისა და ლეინის მაგიერ ერთი თოხლის შიტანა ანანურის დეკანოზისათვის ახალი წლის მეორე დღეს (XVII ს. შუა ხანები. Ad–20.გ).

ინაისშვილი – მამისბედისშვილის ყ მ ა : გ ლ ე ხ ი, ალექსანდრე მეფემ ი.გ.ი მამისბედისშვილთან ერთად შესწირა გელათის მონასტერს ([1484 – 1510 წწ.] 1449–1585).

ინანასშვილი | ინანაშვილი

ინანაშვილი – ძალისელი, მ ი ს ი სამოსახლო ესაზღვრებოდა ალექსანდრე მეფის მიერ შიომღვიმისათვის შეწირულ მიწას ([1412–1442 წწ.] Ad–14 ა).

ინანაშვილი – მ ი ს მიწას ესაზღვრებოდა შიომ [მაღალაძის] მიერ რამაზ [ზუმბულიძისათვის] მიყიდული მიწა (XVII ს. შუა ხანები. 1450–31/106).

[ინანა]შვილი ამილბარა – თეოსელი, მ ო წ მ ე ღ იხსენიება საბუთის ფრაგმენტში (XIV–XV სს. Sd–140–2).

ინანაშვილი ბასილა – სასირეთს მცხოვრები, [ვახტანგ მეფის] მეორე გლურჯი ძეებისათვის ნაბოძები ყ მ ა, რომელიც დროებით მათ ჩამოართვეოდათ. გიორგი მეფემ მ ი ს ი წყალობა განუახლა შერმაზან გლურჯიძეს (1688 წ. Y.16. 1448–524).

ინანასშვილი ბერუკა – რეხელი, ავთანდილ ამილახორის ს ა ხ ა ს ო ყ მ ა (1700 წ. 1448–3602).

ინანასშვილი გოჯია – ძ მ ა ოთია ინანასშვილისა, იხ.

ინანასშვილი თანდილა – ძ მ ა ოთია ინანასშვილისა, იხ.

ინანაშვილი თევდორა – მ ო წ მ ე მახარა ალომლისშვილის მიერ ღომა ბლოჩქელისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა ([1626–1656 წწ.] 1450–12/127).

ინანასშვილი თევდორა – შ : ვ ი ლ ი ოთია ინანასშვილისა, იხ.

ინანაშვილი თევდორე – მ ო წ მ ე : მამუკა ონაშვილის მიერ გიორგი წინამ-

ძღვრიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. VI.7. Sd - 551), დომენტი ბუნიათიშვილსა და ზაალ წინამძღვრისშვილს შორის მამულე - ბისკაეცელისა (1689 წ. VI. 7. Sd-551).

ინანასშვილი ივანა - ძ მ ა ოთია ინანასშვილისა, იხ.

ინანასშვილი ოთია - მძორველი, მ კ ე რ ე ა ლ ი, ზაალ ბარათაშვილის ყ მ ა . 3 ყ ა . ე ს ძ მ ე ბ ი: გოგია, ივანა, თანდლია, შოშია, შ . ვ ი ლ ი თველორა(XVII ს. შუა ხანები. Sd: 1783, 1784 ა,ბ). ი ყ ი ლ ა : ამილბარ ბეიტიშვილისაგან სამი დღის მკვიდრი მიწა საწურაზღეს, ჯიმშიტას მიწის ზევით (XVII ს. შუა ხანები. Y.15. Sd-1783), გიორგი მაზიტაშვილისაგან- ნაკალოებს უკან ტყე, ორთაშუას გზამდე და ჯლიასშვილის [მიწის] პირამდე (XVII ს. შუა ხანები. Sd-1784ა), გიუა გიუაშვილისაგან-მკვიდრი მიწა (XVII ს. შუა ხანები. Sd-1784 ბ).

ინანაშვილი პაპუნა - რეკს მცხოვრები, ამილახერის ს ა ხ ა ს ო ყ მ ა , სა-ამილახეროს დავთრის მიხედვით, შ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ინანასშვილი შოშია - ძ მ ა ოთია ინანასშვილისა, იხ.

ინანიკასშვილი დათუნა - ზაზას ნასახლარზე მცხოვრები, დავით ქსნის ერისთავმა ი . გ ი უბოძა ფარსადან ზედგენიძისშვილს (1695 წ. II.4.HH-1314).

ინასარიანი ფურთუხუ - მ ო ო ო რ ა ა . ე ი ლ ა მ ო წ მ ე შატაზ [...]რიანის მეორ ივანე სეტიელისათვის მიცემული დაწერილისა სასარჩლოს მიღების შესახებ (XIY-XV სს. მიჯნა. სსძ. N 93).

ინასარისძე - ი ნ ა ს ა რ ი ს ძ ი ს ე უ ლ ი გლეხი ბერძულსიძე: გაბრიელ ლაბეკინელმა მოიგო და შესწირა ლაბეკინის საყდარს (XIII ს. A-1563.272 r -275 v).

ინასარიძე - ქაშალას მცხოვრები, ქუნჭულასძენი და ქიშმიძენი ბაგრატ მეფემ შესწირა მთის წმინდა გიორგის იმ პირობით, რომ ი ნ ა ს ა რ ი ძ ი ს გუარს მასზე ხელი არ ექნებოდა ([1463-1478 წწ.] Sd: 2898|12899).

ინასარიძე - ეუკუაძესთან, ლაშხიშვილთან და გარეუანი; სთან ერთად რებუტაში დაუწვედა ლეჩუმში საგაქროდ ჩასულ სვანებს, რომლებიც უკან ბრუნდებოდნენ და 800 კაციდან 400 ამოწყვეტა (1503 წ. სსძ. N 27).

ინასარიძე აბესალომ - მ ო წ მ ე ალექსანდრე მეფის მეორე სილოშ ფალავანდიშვილისათვის მიცემული ოქონის წყალობის წიგნისა (1488 წ. VII.1.HH-8731).

ინასარიძე ბერუკა - ძ მ ა დათუნა ინასარიძისა, იხ.

ინასარიძე გიორგი - ძ მ ა დათუნა ინასარიძისა, იხ.

ინასარიძე დავითა - მ ა მ ა დათუნა ინასარიძისა, იხ.

ინასარიძე დათუნა - ქინძათს მცხოვრები, ბეულაყე ან მე . ს ე ფ ე ყ მ ა გ ლ ე ხ ი, ერთი კომლი, დავითას შ . ვ ი ლ ი . 3 ყ ა . ე ს ძ მ ე ბ ი: ძულია, ბერუკა, გიორგი და იმათი ნაშენი ორი . ვ ა ე ი . მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II ნახ. Qd-7017).

ინასარიძე ლეონტი - მ ა ს საკათალიკოსო გლეხების ნუსხის მიხედვით, საჩხერაში ერთი პარტახტი დაუსაკუთრებია (1650 წ. ახლო დსსს. I.53-55).

ინასარიძე მამულა - შ . ვ ი ლ ი ხოსია ინასარიძისა, იხ.

ინასარიძე ქაიხოსრო - შ . ვ ი ლ ი ხოსია ინასარიძისა, იხ.

ინასარიძე ძულია - ძ მ ა დათუნა ინასარიძისა, იხ.

ინასარიძე ხოსია - 3 ყ ა . ე ს შ . ვ ი ლ ე . ბ ი: მამულა და ქაიხოსრო. ლუხიდარ

სა და ჯეარდამწეარას შუა მღე ბარე ადგილებიდან აკრეფილი სარეჯულოსა და სხვა გადასახადების ორი წილი ცავერლის უფილა, მესამედი კი ხ ო ს ი ა ინ ა ს რ ი ძ ი ს ა. ეს წილიც ხ ო ს ი ა მ შესწირა ცავერის ეკლესიას (1658 წ. Qd-9085 ზ).

ინაშვილი | ინაშვილი

ინაშვილი აბრამა - მ ო წ მ ე საამ ბარათაშვილის მიერ ზურაბ უორიანა - შვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. II.20.1450-19/6).

ინაშვილი ბასილა - მ ო წ მ ე .გოსტაშაბ ბარათაშვილისა და ოსიუმა ბუქლუ-ლასშვილის შორის ამლივისა და ბუქლუღეთის საზღვარზე დავის .განჩინების წიგნისა (XVI ს. Hd-1568).

ინაშვილი გიორგი - მ ო წ მ ე ხიზანას მიერ მედისათვის მიცემული წიგნი-სა სისხლის საფასურის ანაზღაურების შესახებ (1657 წ. Hd-1562).

ინაშვილი გოგიტა - მ ო წ მ ე ოთარის მიერ ბერუა იაგულასშვილისათვის მიცემული მიწის წყალობის წიგნისა (1663 წ. I.22. 1450-32/355).

ინაშვილი თევდორა - მ ო წ მ ე მიქელა ალომლისშვილის მიერ ბლოძელი დო მასაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა ([1626-1656 წწ.] 1450-12/127).

ინაშვილი ხიმშია - მ ო წ მ ე შანშე .ჯაეახიშვილის მიერ მამუკასათვის მიცემული ბევრის ამოკვეთისა და მიწის წყალობის წიგნისა (1609 წ. ახლო. Hd -1583).

ინაძე - იხ. იმნაძე

ინახა - კიკელი მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე ალათაგ ხერხეულიძის მიერ ბერუა ქუბასშვილისათვის მიცემული მიწისა და საქონლის წყალობის წიგნისა (1622 წ. Hd-2895).

ინლო - უ ზ ბ ა შ ი, მეფე .სვიმონმა მ ა ს უწყალობა სოფელი ატუბი ([1578-1600 წწ.] 1450-30/17).

ინლო - [შ .ე ი ლ ი] ივანესი, იხ.

ინლოა - შ .ე ი ლ ი .გიგოასი, იხ.

ინლოაი - მ ო წ მ ე .გრიგოლ ჩაჩი[ბა]შვილის მიერ ასეატურა ჩნახაშვილო-სათვის მიცემული .ჟნახის ნასყიდობის წიგნისა (XVI ს. Qd-9018).

ინლოასშვილი | ინლოაშვილი

ინლოაშვილი ამირანა - მ ო წ მ ე შიო ხუროსშვილის მიერ ურთრუთ ფა-ნას .კრატელი-ციციშვილისათვის მიცემული წისკვილის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. 1450-51/5).

ინლოასშვილი ბეგია - იმერხევეში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვი-ლების] გაყრის დროს ი .გ ი მამულით ერგო ედიშერს ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ინლოასშვილი დათუნა - იმერხევეში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციცი-შვილების] გაყრის დროს ი .გ ი მამულით ერგო ედიშერს ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ინლოასშვილი თამაზა - იმერხევეში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციცი-შვილების] გაყრის დროს ი .გ ი მამულით ერგო პაპუნას ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ინლუა - წიფას მცხოვრები, ი .გ ი შვილებთან ერთად სვიმონ მეფემ შეს-

წირა ნიტრიის სიონს (1584 წ. Sd-2909).

ინლუა: ინლუაური - გარყობს ინდუაური მამულიერო წილადერა-
გო [თურქისტანიშვილს] (1626 წ. 1450-50/93), ლენ თურქისტანიშვილს გარყ-
ლობში წილადერაგო ინდუაური საკომლო, რაკ რისტომ მეფემ დაუმტკო-
ცა (1646 წ. II. 12. 1450-18/89).

ინლუასშვილი | ინლუაშვილი

ინლუაშვილი - მის ბაგამდე უწყალობა სეხნია ტატიშვილმა შოშიტა მი-
ქელაშვილს სახასო მიწა ქვემო ძვიმლეთში (1692 წ. XI.10. Sd-560).

ინლუაშვილი - მისი მიწა ესა ვერებოდა ბიძინა მწყერადის მიერ ურთ-
რეთ [ციციშვილისათვის] მიყიდულ შას (1699 წ. II.5. 1450-51/84).

ინლუაშვილი ბერა - სეხნია ც. ტიშვილის ყმა მონაწილე: სეხნიას მიერ
შოშიტა მიქელაშვილისათვის მიცემული ვენახის თარხნობისა და სახასო მიწის
წყალობის წიგნისა (1692 წ. XI.10. Sd-560), სეხნია ტატიშვილის მიერ შოშიტა
მიქელაშვილისათვის მიცემული საფქვავის ამოკვეთის წიგნისა (1692 წ. ახლო-
HI-732).

ინლუაშვილი ბერა - ჰყავს [ძმები]: პატა და გაბრიელა. იყიდა
იესე. ვალატოზიშვილისაგან მუჩათიძისეული ვენახის ორი წილი (XYII ს. HI-815).

ინლუასშვილი ბერიკა - მონაწილე ურბნელი იოსებ ჯავახიშვილის მიერ რევაზ
ეკოლადისათვის მიცემული გადასახადებისაგან გაათვისუფლების წიგნისა (1700 წ.
YIII.27. 1448-1193).

ინლუაშვილი გაბრიელა - [ძმა] ბერა ინლუაშვილისა, იხ.

ინლუასშვილი გამნია - ქალაქ მცხოვრები ურდოელის ნასყიდი ვლენ-
ბი. ჰყავს [სახლიკაცები]: გორგია და გოსალა. მისი წალობა
გორგო მეფემ დაუმტკიცა სუმბატ ურდოელასშვილის შვილობილს - მესტუმრე
ვირშელ ზვიადისშვილს (1460 წ. I.30. 1449-1171).

ინლუასშვილი გორგია - [სახლიკაცი] გამნია ინლუასშვილისა, იხ.

ინლუასშვილი გოსალა - [სახლიკაცი] გამნია ინლუასშვილისა, იხ.

ინლუაშვილი ზუბატა - ჯოხს მცხოვრები, ამილახერის ყმა, საამილახეროს
დაეთრის მიხედვით, მისი კომილიდან ორ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა
(XYII ს. I) ნახ. 1445-5032).

ინლუაშვილი პა[ატა] - [ძმა] ბერა ინლუაშვილისა, იხ.

ინლუაშვილი პაპუა - ციხისძირს მცხოვრები, პაპუა მუხრანის ბატონისშვილ-
მა იგი მამულით შესწირა წილკანს (1695 წ. ქრ. II. 515).

ინლუაშვილი ს[ამ]შუტა - გარყობს მცხოვრები, იგი მამულით საუფროსოდ
ერგო დავით [თურქისტანიშვილს] (1626 წ. 1450-50/70).

ინლუაშვილი სულხანა - მონაწილე: ბიძინა მწყერადე-ბერუკაშვილის მიერ
ურთრეთ [ციციშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ.
II.5. 1450-51/84), ბეჟუა ოქროპირაშვილის მიერ ურთრეთ ციციშვილისათვის
მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. ბოლო, 1450-51/21).

ინლუაშვილი ყაზარა - მონაწილე მერაბ სარდარაშვილის მიერ იაგულანთ
ალავერდასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს-ის ბოლო მე-
ოთხ. 1450-9/124).

ინოქა - ენაგეტში მცხოვრები, იგი მამულით რისტომ მეფემ უბოძა ასან-

ბეგ [ბარათაშვილს] (1647 წ. III.15. 1450-11/1).

ინოქაშვილი დათია — მ ო წ მ ე აბაზა ყორღანაშვილის მიერ თავისი ბი —
ძაშვილის, შიოშისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1674 წ. XII.17.
1450-16/154).

ოთაკიმე | იოვაკე | იოვაკიშვი | იოვაკიმ

იოვაკიმე — მ დ ი ვ ა ნ ი, დ ა მ წ ე რ ი ალექსანდრე მეფის მიერ კაციბერ
თფერძისათვის მიცემული სასიხლო სიგლისა ([1484-1510 წწ.] კმ. N 1608
სას.).

იოვაკიმე — [ა ფ ხ ა ზ ე თ ი ს] კ ა თ ა ლ ი კ ო ს ი. ი გ ი იერუსალიმისა და
ანტიოქიის პატრიარქის მიხეილის ხელდასხმით, შამანდავლა დადიანგურჩელმა
კათალიკოსად დაადგინა და გაუჩინა სარგო: მსხულბის წმინდა გიორგი, მისი
შესავალგამოსავლით, მამულითა და გლეხებით; ჯვარისმტვირთველი ბერი — ზო-
სიმე, გუგუ ბერია, ბაბადიშა, კახია და ვა[ე]ხედაი კაქრისშვილები, დედისმამაი
და ლადარია შვილებით; თათარაი წუწუნავა მამულით, ბერია მისი მამულით, ქრის-
ტეშია ბონია მამულით, ნოხუდენში — ოთხი კომლი კაცი: ყურუ, სხუიტავა, ან-
დალისშვილი და შონია მათი მამულებითა და კარის ეკლესიით ([1455 წ.] 1449-
-1571) ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა ლევან დადიანის მიერ ხობის ტაძრისათვის მიცემული
ყმაშამულის შეწირულების განახლების წიგნში: იმ დროს, როდესაც აფხაზეთში
ქრისტეს სჯული შერყვნილა, სამადავლა დადიანგურჩელს ი გ ი, იერუსალიმისა
და ანტიოქიის პატრიარქის, მიხაილის ნებართვით, აფხაზეთის კათალიკოსად და-
უკვამს ([1628-1647 წწ.] იმ-1551 ა).

იოვაკე — როკითში მცხოვრები, მ ი ს მიერ ქრთამში აღებულ გოგიტაშვი-
ლისიულ პარტაბტ მამულს ემართა ჭუთაისის საყდრის ბუგარა (1578 წ. II-626).

იოვაკე (ვარ. იოაკიმ) — 1568-1579 წწ. დ ა მ წ ე რ ი: თეიმურაზ ბატონი —
შვილის მიერ მაქსიმე ბოდბელისათვის მიცემული ვმების წყალობის წიგნისა
(1568 წ. 1448-2384), ალექსანდრე კახთა მეფის მიერ კვეტიცხოვლისათვის მიცე-
მული ყმაშამულის შეწირულების წიგნისა (1579 წ. 1448-5530).

იოაკიმე — პანკისელი ი ო ა კ ი მ ე ს ე უ ლ ი ერთი კომლი კაცი მეფე ალექ-
სანდრეს გუარანდუხტისა და მისი შვილის საალაპედ აკურის მონასტრისათვის
უბოძებია. შემდეგ მონასტრისათვის გამოურთმევეია და ისევ იოაკიმესათვის და-
უბრუნებია (1597 წ. Ad-327).

იოაკიმე — კისისხევში მცხოვრები, გ ლ ე ხ ი, თეიმურაზ მეფემ ი გ ი შეს-
წირა ალაქრდს, თავისი მეუღლის ანას საალაპედ (1612 წ. Y.10. 1448-5017).

იოანეს შვილი | იოანე შვილი

იოანეს შვილი — ვანთას მცხოვრები, ი გ ი მამულით წილად ხედა იოთამ ბა-
რათაშვილს ([1537-1538 წწ.] VIII. 15. 1450-11/112).

იოანეს შვილი — კარშაგარს მცხოვრები, ი გ ი მამულით წილად ხედა იოთამ
ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ.] VIII. 16. 1450-11/112).

იოანეს შვილი — ქვენაფლაზს მცხოვრები, ციციშვილების საფლავის, წმინდა
ნიკოლოზის ყ მ ა, შაჰნავაზმა ი გ ი გაათავისუფლა სამეფო გადასახადები
საგან (1659 წ. Y. 18. Ad-790).

იოანე შვილი გიორგი — მ ლ ვ დ ე ლ ი, დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე ფიბუა
მკვლელიშვილის მიერ პაპია წამალაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის

წიგნისა (1662 წ. Y. 1450-51/45).

იოანე — შიომღვიმის კრებულის წევრი, მან მთავარმეფელთა იოანესთან ერთად უწყალობა ჯაუნორ ბაქტისძეს ვარდანისძეთა ნაქონი სამი დღის შორაღრიული მიწა. მოწმეობა დაწერილია (1344 წ. IY. S. კრ. II. 180-181).

იოანე — [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] ბანაროზისი, იხ.

იოანე — შვილი, კოგინასი, იხ.

იოანე — მღვდელი, დამწერი პაპუნა ორბელისძე-ყაფანის შვილის მიერ ღმრთისის ღმრთისმშობლისათვის მიცემული ყმა-შაშულის შეწირულების წიგნისა (1689 წ. IY. II. Ad-1291).

იოანე — ფიტარეთის ღვთისმშობლის წინამძღვარი, მოწმეობა ზურაბ ყარჩხანაშვილის მიერ ღმრთისის ღმრთისმშობლის ეკლესიისათვის მიცემული წიგნისა: ვალის დაფარვის თაობაზე (1698 წ. XII. 26. Ad-1075).

იოანე — მოხსენიებულია გადასახადების ნუსხის ფრაგმენტში (XYII ს. Qd-689 ფრაგმ.).

იოანე — [ნოსტელი], მისი მიწა ესაზღვრებოდა კოორგის მიერ ზაქტრასა-გან ნაყიდ მიწას (1666 წ. Hd-5191).

იოანე შვილი — ყაია, ბააღურ და პაპუნა [ციციშვილებს] შორის სამწევრისის მამულზე დავის გარჩევის წიგნში აღნიშნულია, რომ ქვემო გომსა და სარწყაუტში მას სკანია ციციშვილებს დღენახევრის მიწა. მას დარუშის ძმისათვის წაურთმევია ორი ადგილი ნამბაღვი მიწა (1633-1658 წწ.) 1448-2316).

იოანე შვილი — სახლთუხუცეს ჩაზა და ქაიხოსრო [ციციშვილებს] შორის საღაო ყმა-შაშულის ნუსხის მიხედვით, სამწევრისში მას ექირა შალუაშვილის დღენახევრის მიწა (1666 წ. ახლო. Hd-802).

იოანე შვილი ფეტრა — სამწევრისელი, მოწმეობა პაპუნა დოდაშვილის მიერ შერმაზან ხაშარაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. 1448-8763).

იოანე შვილი ზაქარია — მოწმეობა ზაზუნა მეფარიძის მიერ ბერ ირემაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. Ad-1343).

იოანე ანგოსაგ — ასაბია ჩარეგ და ვეშაგ გომჭოთელიანებისა. მონაწილეობა მიიღო გომჭოთელიანთა და სეტრელთა სახლების შერეგებაში (XIY ს. ბოლო. სსძ. N 81).

იოანე დავით — ასაბია ჩარეგ და ვეშაგ გომჭოთელიანებისა. მონაწილეობა მიიღო გომჭოთელიანთა და სეტრელთა სახლების შერეგებაში (XIY ს. ბოლო. სსძ. N 81).

იოანე დედოფალი — მოწმეობა ლენჯერელთა და სეტრელთა დაწერილისა მთის საქმეზე (XIY ს. I ნახ. სწძ. I. N 54).

იოანე თათარ — ასაბია ჩარეგ და ვეშაგ გომჭოთელიანებისა. მონაწილეობა მიიღო გომჭოთელიანთა და სეტრელთა სახლების შერეგებაში (XIY ს. ბოლო. სსძ. N 81).

იოანე ფართოხ — ასაბია ჩარეგ და ვეშაგ გომჭოთელიანებისა, მონაწილეობა მიიღო გომჭოთელიანთა და სეტრელთა სახლების შერეგებაში (XIY ს. ბოლო. სსძ. N 81).

იოანის შვილი იოანე — სამწევრისში მცხოვრები, მოწმეობა ნასყიდა მებრის-

შვილის მიერ შერმაზან ხაშარაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1685 წ. 1449-996-1).

იოზიძე იოზა - ქუთაისის მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგა-
რა: პურის კამა და სამსახური (1576 წ. H-626).

იოზიძე ნახიდა - ქუთაისის მცხოვრები, პარტახტი, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის
საყდრის ბეგარა: პურის კამა და სამსახური (1578 წ. H-626).

იოზიძე ნიკოლოზ - ქუთაისის მცხოვრები, მ ის შვილს ემართა ქუთაისის
საყდრის ბეგარა: პურის კამა და სამსახური (1578 წ. H-626).

იოვლ - ა ზ ნ ა უ რ ი, კ ა ნ დ ე ლ ა კ ი, იხსენიება ნიკოლოზ კათალიკოსის
წიგნში სამთავისის ძველ შეწირულებათა შესახებ. შეფე აღუქსანდრეს (I კახთა),
ი.გ.ი და სხასო სოფელი დიდი ნადარბაზევი სამთავისის ეკლესიისათვის შეუ-
წირავს და გაუთავისუფლებია ყოველი სათხოვარისაგან ([1678-1688 წწ.] Ad -
-555).

იოვანა - [ბარათაშვილების] გაყარისას საღაო აღმოჩნდა ი ო ვ ა ნ ა .გამრო
გვემა ასე გაღაწყვიტეს: თუ ენაგელი კაცი დაიფიციებდა, რომ ი ო ვ ა ნ ა და-
თუნაშვილის ყმა იყო, მაშინ ი.გ.ი გერმანოზსა და მის ძმებს დარჩებოდა (1523 წ.
Ad-1299 ა).

იოვანაშვილი - მოხსენიებულია წილის ბარათში (XYII-ს. Qd-3822-ფრაგმ.).

იოვანე || იოანე || იუანე

იოვანე - გ ა ზ რ დ ი ლ ი პელქისლეკ ქართლის კათალიკოს-პატრიარქისა.
პელქისლეკმა მცხეთის საყდარში, საღიაყენოს სამხრეთით, წმინდა მოწამეთა
სამარტვილის შიგნით, საეკრთხეველი დაღვა, სადაც ი.გ.ი თავისი ყამის მწირ-
ველად დააყენა. სამწირველოდ უწყალობა: სამი სრული ფუძე გლეხი, ერთი ენა-
ხი, ერთი მიწა, ერთი წისკვილი და კალა. ოტლათოანსა და ციხელიდს - თითო-თო-
თო გლეხი სრული ფუძით და კალა. მცხეთას - სენანი, ერთი ბოსელი, ყანა და ვე-
ნახი ([1029-1033 წწ.] 1448-5018).

იოვანე - მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ მ წ ე რ ე ლ ი, დ ა მ წ ე რ ი ბაგრატ მეფის მი-
ერ შიომღვიმის მონასტრისათვის მიცემული ბოციუსჯერის შეწირულების სიგლი-
სა (1057/1058 წ. Ad-14).

იოვანე - მ ო ნ ა ზ ო ნ ი, დ ა მ წ ე რ ი გიორგი მეფის მიერ მღვიმისათვის
მიცემული შეუვალობის განახლების სიგლისა (1073 წ. 1448-5243).

იოვანე - ქ ა რ თ ლ ი ს კ ა თ ა ლ ი კ ო ს ი, დავით მეფემ მღვიმის მონასტ-
რისათვის დატოვებულ ანდერძში დაუბარა თავის ძეს, დემეტრეს, რათა ი ო ვ ა
ნ ე ს ა თ ე ი ს ეკრთხევიან მის (დავითის) მიერ მღვიმის მონასტერში აშენე-
ბელი ღმრთისმშობლის სახელობის ეკლესია. ი ო ვ ა ნ ე წირვის დროს, როგორც
ეკლესიის მაკრთხეველი, პირველთა შორის უნდა მოხსენიებულიყო. მ ის ი.გან-
გებთ, მღვიმის სოფლები და აგარანი „საშჯულონი სამრეზლო“ ყოფილა (1123/
1124 წწ. ქისი. I. N8); ი ბ ხ ე ნ ი ე ბ ა: გიორგი მეფის მიერ მღვიმის მონასტრი-
სათვის მიცემულ შეუვალობის განახლების სიგელში: ი ო ვ ა ნ ე ს განჩინებით,
დავით მეფის მიერ მღვიმისათვის ბოძებულ სოფლებში სასჯულო მოსავალი სანთ-
ლად მოიხმარებოდა (1170 წ. Ad-1351), არსენ კათალიკოსის მიერ მღვიმის მო-
ნასტროსათვის მიცემულ დაწერილის ფრაგმენტში: მ ის მიერ გატყვევებული დაწე-
რილი კქონიათ მღვიმის მონასტერში ([1241-1242 წწ.] შმის. 50-52).

ოიანე — ს უ ლ ი ე რ ი ბ ე რ ი, დავით მეფის მოძღვარი, მან არსენი ბერთან ერთად ურჩია დავით მეფეს მღვიმის მონასტერში შემოელო სუმეონწმიდის წესდება. მასვე არსენისთან ერთად დავითმა მიაბარა კურკელი, სპარსთაგან ნატაეები, რომლის ვაგზავნაც მონასტერში ევალებოდა დემეტრეს ([1123/1124 წ.] ქისც. I. N8).

ოიანე — თიხჩემ მასა და გიორგის უბოძა ირემეთს თავისი კერძის ნახევარი. ვინც მოშლიდა, უნდა ეზლო ორი ღრაკიანი (XII ს. Gr. 28. 129v-193v).

ოიანე — მამამიქელ ხუცესისა, იხ.

ოიანე — ოპიზის მოძღვარი, დისწული და გაზრდილი ბერი

ოიანე მთავარადგმისა, ყყავს [სულიერი] ძმები: სიმონ, ბასილ, ნიკოლოზ. უბოძა ბერთის მშრთისმშობელს: სახარება, ოქროს ჯვარი და კონახი. ეს კენახი მას ბერთის მონასტრისაგან შეუძენია, გაუშენებია კენახი და სახლი და შემდეგ კვლავ ბერთისათვის შეუწირავს. მასვე თორმეტ ბოტინატად მონასტრისაგან უყილია „წისქვილის-ხვეის აგარაჲ, კარსა ზედა, ნაფუზრითა და სამსოჴა ყანებითა“. ყოველივე ამის საფუძველზე მას მონასტერში გაუკეთეს ალაპი უფლის მიგებების დღეს (XII ს. Q-906. 340r-341r).

ოიანე — 1170-[1260] წწ. მემღვიმე მამამთავარმამემემღვიმე მისი თხოვნის შედეგად გიორგი მეფემ შიომღვიმის მონასტერს განუახლა შემდეგი სოფლების შეუვალობა: „სხალტბაი და მათი კერძი გორივანი“, ევაგრეს მიერ ნასყიდი; აგარაი, მთავარ ჯოჯიკისაგან ნასყიდი; რუეთო, ნასყიდი და შეწირული; შიოისუბანი, მეუღაბნოე მონაზონთაგან ნასყიდი; ჩიქუნურნი, რუსის მიერ ნასყიდი, აშენებული და შეწირული; ხორვაი, [დემეტრე] მეფის მიერ ნაბოძები სამღვიმოდ, გოგრაჴისაგან შეწირული; ივანწმიდაი, გორივანის მიერ შეწირული; დაოთი, კუირიკე კახთა მეფისაგან შეწირული; ალაკინი, ხახულიაივისაგან შეწირული; თრიალეთს — ბქითი ადარნესესაგან ნასყიდი და შეწირული; მანგლისუეს — ბორკუისჯუარი, ლიპარიტეთაგან წალებული და შემდგომში პაპამისის, დავით მეფისაგან შეწირული; მოუკონელთა, ფერჯადს და ფიციას — გლეხები, ცხირეთს — ცხევერი და გავაზუნნი, წმინდა შიოს მიერ ოქროთი და ვერცხლით შეძენილი ფანელთა და ტბელთაგან; კობალი, რატი სურამელის მიერ ნასყიდი; ნიჩბის და სასხორს — ნასყიდი და შეწირული გლეხები; ციხედილს — ძეულადეე ნასყიდი; გლეხები. ამ ყმა-მამულს მიენიჴა შეუვალობა შემდეგი წესით: „გათავისუფლდა საერისთავო, საციხისთავო და სამურტაო ვადასახადეებისაგან; ქალაქს — ქუღაბები: „ხუთნი სპარსობითაგანვე და ოთხნი, რომელ უყანის შოუყილიან და შემოუწირვან, თავისუფალი და უხარაჯონი საამიროისა, საამილოისა, სარაისოისა, სამუსტასიბოისა და ყოელისა სანუკერისაგან“ მღვიმის ვაჴრები და გლეხები და გაათავისუფლა ბაეისაგან. მღვიმის სოფლები: ცხევერენი, გავაზუნენი, ციხედილი და სხალტბა ვაათავისუფლდა საბანჯარე ვადასახადისაგან; მღვიმეს დაუბრუნა მამამისის, დემეტრე მეფის მიერ გამოართმეული სოფელი წყალშატროანი, სამაგიეროდ ჩამოართვა საფურე სოფელი ქანდაი, რომელიც მონადირეთა სადგომად გამოაცხადა. რუეთი და სხალტბა გაათავისუფლა სახელმწიფო მოხელეთა ვადისაგან, რომელიც ამ სოფლებს დასდებიათ დემეტრე მეფის მიერ მუხრანის მშენებლობის დროს. რამდენიმე სოფელს ნაწილობრივ დაუტოვა სასეფო სამსახური: რუეთელებს, შიოსუნელებსა და ჩიქურნელებს — ოროი დღე ხენა და

სამკალი; ოთხ სხალტბელ ჰურის მრეცხავს.— ორ კვირას სამეფო მარან-
ში მუშობა; აგარას დაავალა-ერ ღლეს ბაზიართა ჩადგომა და ერთი ტა-
იქის შენახვა თორმეტი რემით (1170 წ. Hd-1351); და ა მ ტ კ ი ც ა
მღვიმის კრებულის მიერ იოვანე ტოხაჯისისათვის მიცემული სამწირვე-
ლოს განახლების დაწერილი ([1189-1200 წწ.] Ad-3).

იოვანე— მ ო ძ ღ ე ა რ ი, მ ო წ მ ე მღვიმის კრებულის მიერ ზო-
სიშესათვის მიცემული სამწირველოს განახლების დაწერილისა (1200 წ.
ახლო. Ad-4 გ).

იოვანე— მ ა მ თ ა : გ ა რ ი, ქართლის მ თ ა ე ვ ა რ ე ბ ე ს კ ო პ ო ს
ს ი . მ ი ს ი თხოვნით, გიორგი მეფემ მღვიმის სოფელი აგარა-გათა-
ვისუფლა „ზოხის შებმისაგან“, რაც-ველებოდა ყოველ „ფუძესა ზე-
და“. სამაგიეროდ მ ა ნ გიორგის გაუჩინა მწირველი და გაუკვეთა
საწირავად თორმეტი საუფლო ღლესასწაული დაჰმარხვათა შაბათ-კუი-
რიაკენი (1212 წ. Ad-477); დემეტრე წილკნელის მიერ საბასათვის მი-
ცემული დაწერილის მიხედვით, დემეტრემ მღვიმის მონასტერში მწირ-
ველად დაყენა-საბა და უწყალობა მას თავისი გამზრდელის, ი ო ვ ა ნ
ე მთავარეპისკოპოსისა და თავისი მოგებული მამულები, ამ მამულ-
თა შორის იყო ი ო ვ ა ნ ე ს მიერ აშენებული ნათლისმცემლის ეკლეს-
სია და უშენი, რომელიც ხეარაზმელთა შემოსევის დროს მოშლიდა; და-
აუღა წირვის გადახდა შაბათ-კვირას და ღლესასწაულებზე თავისთ-
ვის და ი ო ვ ა ნ ე მთავარეპისკოპოსისათვის (XIII ს. 30-იანი წწ.
ქისკ. N 24).

იოვანე— ძ მ ა დემეტრე [წირკნელისა], იხ.

იოვანე— მ ა წ ე ვ ე რ ე ლ ი, და ა მ ტ კ ი ც ა მიქაელ კათა-
ლიკოსის მიერ მსახურთუხუცეს ვაჩე გუარამაისძისათვის მიცემული
მამულის წყალობის დაწერილი ([1241 წ.] 1448-9253).

იოვანე— ს ა კ უ რ კ ლ ი ს მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი, დ ი ს წ უ-
ლი მიქაელ ქართლის კათალიკოსისა. და მ წ ე რ ი მიქაელ კათა-
ლიკოსის მიერ მსახურთუხუცეს ვაჩე გუარამაისძისათვის მიცემული
მამულის წყალობის დაწერილისა ([1241 წ.] 1448-9253).

იოვანე— ა ლ ა ვ ე რ დ ე ლ ი, და ა მ ტ კ ი ც ა გრიგოლ სურა-
მელის მიერ მღვიმის მონასტრისათვის მიცემული სოფლის შეწირუღე-
ბის დაწერილი ([1247-1250 წწ.] Ad-1 d).

იოვანე— „პატრონთა მწირველი“, მ ი ს ი კითხვითა და მოწმო-
ბით, თამარ დედოფალმა, დავით [ნარინის] თანამეცხედრემ, გელათის
მონასტრის შესწირა სოფელი კვახპირი და გაიჩინა სამწირველი (1260-
-1267 წწ.] ქისკ. I. N 34).

იოვანე— კ ა ნ ღ ე ლ ა კ ი, ი გ ი, თამარ დედოფალმა, დავით
[ნარინის] თანამეცხედრემ, გელათის მონასტერში დანიშნა თავის მწი-
რველად, გაუჩინა „სახლნი პაპოსეულნი და ტრაპეზ-საჯლომნი, ვითა
წესია“ და ჩააბარა: სოფელი კვახპირი, მესხეთს.— ერთი გლეხი ჰვე-
დუროსძე, საღვინედ ფარსმანაყანევს.— ცაბალასძე|კუბრასძე. მ ა ს
ველებოდა თამარისათვის აღაპის გადახდა მეორე მარხვათა კვირია-
კეს ([1260-1267 წწ.] ქისკ. I. N 34).

იოანე — ანჩელი მთავარეპისკოპოსი და ათორ.—
მეტოა უღაბნოთა არქიმანდრიტი, დაამტკიცა—
ლა დიმიტრი მეფის მიერ სიონის ღმრთისმშობლისათვის მიცემული
შეწირულებისა და მწირველადგოორგი იოსებისძის დადგინების სიგე-
ლი ([1289 წ.] 1449-1596).

იოანე — კონდიდოს მწიგნობარი. მისი, ბასილი თა-
ვაურის, მელქისედეკ მამყვერელისა და სამუელ ხუცესის შუამდგომ-
ლობით, ბასილი აღავერდელმა გაიჩინა სამწირველო შიომღვიმის მონას-
ტერში (XIII ს. Hd - 1586).

იოვანე — არშელი (?), იხსენიება მოწმედ შეწირულების და-
წერილის ფრაგმენტში (1317 წ. Hd - 11243 ა ფრაგმ.).

იოანე — მთავარმა მამულევი, სწოლის
მწიგნობარი, შიომღვიმის კრებულთან ერთად უწყალობა ჯაუ-
ნორ ბავტისძეს ეარდანისძეთა ნაქონი სამი დღის შოღაროული მიწა
(1344 წ. IY.5. ქრ. II. 180-181).

იოანე — კობორიელი, მოწმედ მღვიმის კრებულის მიერ მკე-
დელ ჯაუნორ ბავტისძისათვის მიცემული მამულის წყალობის დაწერი-
ლისა (1344 წ. IY. 5. ქრ. II. 180-181).

იოანე — მღვიმის კრებულის წევრი, მან მთავარმა იოვა-
ნესთან ერთად უწყალობა მკედელ ჯაუნორ ბავტისძეს ეარდანისძეთა
ნაქონი სამი დღის შოღაროული მიწა (1344 წ. IY. 5. ქრ. II .
180-181).

[იოვანე] — აღის მონასტერში სარკის ბოცოსძის მიერ გაჩენი-
ლი სააღაპე წიგნის მიხედვით, მას ბედელისძესთან ერთად მწირ-
ში უნდა გამოეღო ღვინო და პური (XIV ს. II ნახ. S - 1245:482 -
-487).

[იოვანე] — [აღის მონასტრის] დეკანოზმა მას დაუწესა ეა-
მისწირვა ჯვრის ამალეზას და სულიწმილის მოსვლის წინა დღეს (XIV -
- XY სს. S - 1245. S - 1245. 1495).

იოვანე — დამწერი და მოწმედ სეტისა და
ლაღამის ხევთა საერთოირო დაწერილისა სათემო ეკლესიებისადმი თა-
ნადგომის შესახებ (XIV-XV სს. მიჯნა. სსდ. II. N 148).

იოვანე — მროველი, დაამტკიცა გიორგი მეფის მიერ
ფაღავანდ ფაღავანდიშვილისათვის ბოძებული მამულის წყალობის წი-
გნი (1401 წ. 1450-11/103).

იოვანე — მაცხოვრის [ეკლესიის] დეკანოზი, მო-
უკავიდა ვახტანგის დაწერილისა სეტისელებისადმი,
სკამისნაქურთოს სასარჩლოს მიღების შესახებ (XY ს. დასაწ. სსდ.
II. N 102).

იოვანე — [1430] — 1441 წწ. მან გლეღელთ ბიღელ-
-მთავარეპისკოპოსი ([1430] — 1441 წწ. Ad - 625, 1448 -
- 5240, Hd - 1369), თბილელი (1440 წ. Hd - 1368, XY ს. II
მეოთხ. Ad - 18 ბ), უწყალობა საყდრისშვილს, ქორების-
კობოს დანიელ ნეჭისძეს ქაშოეთთან მღებარე საყდრის მკვიდრი

საენახე მიწა. დანიელი კონსტანტინე მეფეს ორჯერ ურდოში ხლებია და უშუამდგომლია მასთან, რათა აღედგინა თბილეთი (1440 წ. I II . 20. 1448 - 5240); შ ე ს წ ი რ ა სააღაპელ ქვათახევის მონასტერს მიწა, რომელიც სააღაპე სამსახურისათვის თადეოზ მოურავს ებარა (XY ს. II მეოთხ. Ad - 18 ბ); დ ა ა მ ტ კ ი (ა აღექსანდრე მეფის მალის ამოკვეთის სიგელი (1440 წ. Hd - 1368); შ ი ს - (ა ე რ თ გ უ ლ ე ბ ი ს წ ი გ ნ ი ქართლის კათალიკოს თეოდორეს მას შემდეგ, რაც ამ უკანასკნელმა შ ა ს ომფორი წაართვა, შემდეგ კი უკან დაუბრუნა ([1430 - 1435 წწ.] Ad - 625); შ ა ს აღექსანდრე მეფემ განუახლა სათბილეთო ეპა-მამულის თარხნობა. სამაგიეროდ ი ო ვ ა ნ ე მ აღექსანდრეს გაუჩინა მთავარანგელოზობასა და საბაობას ორი ალაპი (1441 წ. Hd - 1369).

იოანე - წ ი ლ კ ნ ე ლ ი, მ თ ა ვ ა რ ე პ ი ს კ ო - პ ო ს ი, დ ა ა მ ტ კ ი (ა აღექსანდრე მეფის მალის ამოკვეთის სიგელი (1440 წ. Hd - 1368).

იოვანე - დ ა მ წ ე რ ი ჯაფარიძეების მიერ ხერგვიანებისათვის მიცემული ფიცის დაწერილისა (XY ს. II მეოთხ. სსძ. II. N 9 ბ).

ი[ოან]ე - ქ ა რ თ ლ ი ს მ თ ა ვ ა რ ე პ ი ს კ ო - პ ო ს ი, დ ა მ წ ე რ ი დავით კათალიკოსის მიერ ოქროპირ მაღალაშვილისათვის მიცემული მამულების წყალობის წიგნისა (1472 წ. Ad - 1498 ვ).

იოვანე - სამეფო კარის მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი, დ ა მ - წ ე რ ი აღექსანდრე მეფის მიერ მახარებელ [მაღალაძისათვის] მიცემული საქადაგო მამულისა და სახელოს დამტკიცების წიგნისა ([1501 წ.] Qd - 6995).

იოანე - ქ ა რ თ ლ ი ს კ ა თ ა ლ ი კ ო ს ი, შ ა ს მისცა ერთგულების პირობა მისმა გაზრდილმა ნიკოლოზ მაწყევრელმა ([1505 - 1509 წწ.] Ad - 547).

ი[ოვან]ე - ა მ ბ ა - ა ლ ა ვ ე რ დ ე ლ ი, შ ი ს ი ჩარევით გიორგი მეფემ სვეტიცხოველს საკანონოდ შესწირა სოფელი კუნენელი და ერწოს-სოფელი ჩეკურნი (1511 წ. 1449 - 1533).

იოვანე - გომარეთს მცხოვრები, ი გ ი მამულით წილად ხედა იოთამ ბარათაშვილს ([1537 - 1538 წწ.] YIII. 16. 1450 - 11/112).

იოანე - დმანისს მცხოვრები, ხ უ (ე ს ი, ი გ ო მამულით ერგო იოთამ ბარათაშვილს ([1537 - 1538 წწ.] YIII. 16. 1450 - 11/112).

იოანე - ბ ე რ ი, გენათელმა ეპისკოპოსმა მელქისედეკმა უწყალობა ოქროპირის მამას, ივანე [(იორღილ)აძეს სულმამაშვილისეული მამული, ხოლო სულმამაშვილს სანაცვლოდ მისცა „ი ო ა - ნ ე ბ ე რ ი ს ე უ ლ ი“ მამული ([1548 წ.] Hd - 1573).

იოვანე - კორთხას მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის

საყდრის ბეგარა: თორმეტი თეთრი, ერთი ლიტრა სანთელი, ექვსი ნაოთხალი იფქლი, ხუთი კვერცხი, ოთხი პური, ნახევარი ლიტრა მარილი, მეულაყეობა (1558 წ. H-626).

იოვანე — ქვათახევის წინამძღვარი, დამწვეარი და მოწმე ელისბარ სოლაღაშვილის მიერ პაპუნა მალაღაძისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1565 წ. I. X. 25. 1448-5087 ბ.).

იოანე — შვილი მცხეთის დეკანოზის, ნათანაელისა, იხ.

იოვანე — მწიგნობარი, დამწვეარი აღქსანდრე მეფის მიერ არსლან ჯანდიერის შვილისათვის მიცემული თარხნობის წყალობის წიგნისა (1576 წ. Ad-13^c).

იოვანე — მონაზონი, დამწვეარი ელმირა ბატონიშვილის მიერ სვეტიცხოვლისათვის მიცემული შეწირულების წიგნისა (1580 წ. 1448-5527).

იოვანე — შვილი წმინდა გიორგის დეკანოზის, გოგიაბა, სი, იხ.

იოვანე — პატარძელს მცხოვრები, ერთი კომლი, დაეით მეფემ შესწირა იგი წმინდა ნინოს ეკლესიას ([1602 წ.] 1449-1782).

იო[ა]ნე — 1606 — 1616 წწ. „ჯუარის ქრისტეს“ დეკანოზი, დამწვეარი და მოწმე: ბევან ჯავახიშვილის მიერ ქაიხოსრო [ჯავახიშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1606 წ. Hd-9319), აბულვარდ ფყინიაშვილის მიერ ქაიხოსრო ჯავახიშვილისათვის მიცემული ხოდაბუნის ნასყიდობის წიგნისა (1607 წ. XII. 1. Hd-6598), იესე ჯავახიშვილის მიერ ელიასათვის მიცემული თარხნობის განახლების წიგნისა (1614 წ. X. 25. Hd-1561), შანშე ჯავახიშვილის მიერ შამისიმედ გოგოჩასვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1616 წ. Hd-1576).

იოანე — კისისხევეს მცხოვრები, გლეხი, თეიმურაზ მეფემ თავისი მუღლის, ანას სულის სააღაპედ იგი შესწირა ალავერდს (1612 წ. Y. 10. 1448-5017).

იოვანე — 1613 — 1616 წწ. ქართლის კათალიკოსი, უწყალობა: მოსეს — ჯავაზში მოსახლე ერთი კომლი, ძმები: ფოცხვერა, შარმაზანა და სამადა, რის სანაცვლოდაც მოსემ კათალიკოსს ათი საპალნე ღვინის მიცემა აღუთქვა (1613 წ. 1449 — 2640); თეიმურაზ მეფის თანხმობით, დაეით ელიოზისძეს — მამუკასეული სამამთავრო, ახ(ა)ტანს სამი კომლი [გუთანასვილი], ზუბია შარ[ა]ბიძე და მისი განაყოფი, მცხეთას — სასახლე (1616 წ. Sd-543), მათე — მათი ბიძის — ლაზარესვილ მამუკას უმკვიდროდ დარჩენილი მამული: ანტიოქიას ყოვლადწმინდის ეკლესია, მიწა, სასახლე, მცხეთაში და კოლმანში სახნავი მიწები, შალე და შალეს ქვემოთ ახალქალაქური ოღე, მარტაყისხევი, ხერკისხევის სამამთავრო, ჯვარში — ორი საკომლო, ახატანში — სამი (1616 წ. Qd-39); მისი კათალიკოსობის დროს იესე ერისთავმა [სვეტიცხოველს] საკანონოდ შესწირა ქორღში ექვსი კომლი კაცი: შოში[ტა] არჩვაძე, ნინია [ბე]-

რიკასშვილი, ხეუსური საგინა, გამიხარდ[ი] მუქაური, ფრიღონა ჩუბი-
ნასშვილი და გივ[ი]სშვილის მამული (1616 წ. Qd - 10130); მ ი ს ი
ხელრთვა აქვს საბუთს - Sd - 543.

ოვანე - მ ო წ მ ე გიორგი სამალანისშვილის მიერ მანგლელი მთავარეპის-
კოპისი, ათანასე (ტატიშვილისათვის) მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა
([1618-1646 წწ.] Hd - 3240 ა).

ოვანე - წ ი ნ ა მ ძ ლ ვ ა რ ი, ქ ა რ თ ლ ი ს მ თ ა ე ა რ ე პ ი ს კ ო პ ო -
ს ო - იხ. ავალიშვილი ოვანე

ოვანე - თეიმურაზ მეფის კარის მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი, ღ ა მ წ ე რ ი მეფე
თეიმურაზის მიერ ეჯდება ყორღანაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის
წიგნისა (1621 წ. I.7. 1450-16/161).

ოვანე - ღ ე კ ა ნ ო ზ ი, მ ა ს კ პონია დალაძის მიერ ქრისტეს საფლავო
სათვის მიცემული შეწირულების წიგნი, რომელიც შემდგომ სვიმონ მეფეს განუ-
ახლებია (1624 წ. I.13. 1450-51/171).

ოვანე - ღ ა მ წ ე რ ი ღ ა მ ო წ მ ე ზ აქარია ამბრიაშვილის მიერ თავი-
სი ბიძაშვილის, იოანე [ამბრიაშვილისათვის] მიცემული მამულის დანებების წიგ-
ნისა (1625 წ. გსიემ. 4848).

ოვანე - [ძ მ ა] დათინასი, იხ.

ოვანე - მათარსა ჩარქაზიშვილის ყ მ ა, მ ო წ მ ე არდაშელ სოლადაშვი-
ლის მიერ დავით მოსეშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1626 წ.
Y.I. 1450-38/146).

ოვანე - კ ა ნ დ ე ღ ა კ ი, ღ ა მ წ ე რ ი პაატა თაზიშვილის მიერ თავისი
განაყოფის, ელიზბარისათვის მიცემული ვენახის გაუგელობის წიგნისა (1634 წ.
III. 23. 1450-25/147).

[ი]ოვანე - წ ი ნ ა მ ძ ლ ვ ა რ ი, საამილახეროს სახლის მ დ ი ვ ა ნ ი,
ჰ ყ ა ვ ს შ ვ ი ღ ე ბ ი: ბერუკა და იასე, ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: იასონ და იორამ.
ბეან ამილახორმა უწყალობა სომხითში მახნიაშვილის ნაქონი ყმა-მამული: იბა-
შერა, ალექსანა და გიგოლა მათი შვილებით, ძმებითა და მამულით და განუახლა
საამილახეროს სახლის მდივნობა (1642 წ. X.2. 1450-30/139).

ოვანე - თხილჩენელი, მ ი ს ი მიწა თხილჩენში ესაზღვრებოდა იესე
ქაეთარაძის მიერ თბილელი ელისე საგინაშვილისათვის კავთისხევში მიყიდულ
მიწას. ი გ ი და მისი განაყოფები მ ო წ მ ე ნ ი არიან ამ ნასყიდობისა
(1649 წ. XII.28. 1449-1774).

ოვანე - მ ო წ მ ი რ ღ ა მ ღ ა მ წ ე რ ი ყანდურალას მიერ გიორგი თარ-
ხან-მოურავისშვილისათვის მიცემული ყმად თავდაწერის წიგნისა (1663 წ. ახლო
Hd - 2589).

ოვანე - მ ლ ვ ღ ე ლ ი, მ ო წ მ ე გიორგი ხიზანაშვილის მიერ [დომენტი]
კათალიკოსისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1673 წ. III.7. Ad -
-1666).

ოვანე - შ ვ ი ლ ი წოდორელი ხუცესის, იასესი, იხ.

ოვანე - ზ ე [ს] ლ ი, ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ე ბ ი: ბუენია და აღდგომელი. ი გ ი და
მისი ძმები სიმონ მეფის დროს სოფელ ანდრიაში დასახლებულან და ბარათაშვი-
ლების ყმები გამხდარან. შემდეგ მ ა თ ზ ე ჰქონდათ დავა ყავრიშვილებს; და-

.ვის.გარიგების თანახმად ი.გ.ი და მისი ძმები ბარათაშვილებს დარჩათ(1675 – 1682 წწ. | 1450–2/142).

იოვანე – შ.ე.ი.ლი მოურავე პაპუნასი, იხ.

იოვანე – ოქტმა პაპნია ლდაბრიშვილმა მის .ვენახამლე მიჰყიდა მიწა ბატონ თამარს (1682 წ. XII.27. 1450–33/223).

იოანე – სიონის ღმრთისმშობლის საყდრის ყმა, პყა.ეს ძმა მღვდელი მაკარი (1688 წ. 1450;34/183, 34/191). ი.გ.ი და მისი ძმა თბილელმა დაასახლა თეიმურაზ მეფის მიერ სიონის ეკლესიისათვის შეწირულ მიწაზე (1688 წ.ახლ. 1450–34/183), მან იყიდა ნორიის უბანში ჭიტაძისაგან მამული და ძმასთან ერთად იქ დასახლდა. ამ მიწაზე მათ ფოღიაშვილები შემოედანგნენ. სამამულე ღვა.გაარჩიეს: მარტყოფის ნაცვალმა გულუამ, რამაზა ფარსმანაშვილმა, დათუნა პაპაჩაშვილმა, ულულურმა ნასყიდამ, სტეფანაშვილმა ნასყიდამ, მთონია კურატასშვილმა, იესე ქურციკაშვილმა, ვიორგი აზირაშვილმა. მათ ჭიტაძისაგან ნაყიდი მამული იოანესა და მაკარის ყუთენილად სცნეს (1688 წ. II. 1. 1450–34/191).

იოვანე – მოწმე და დამწერი გიორგი მიქელაძის მიერ პაპუნა გოსტაშაბისშვილისათვის მიცემული კეთილმოყვრობის წიგნისა (1688 წ. IX.22. Hd – 2024).

იოვანე – ნიკოლოზ ალავერდელის მიერ იოსებ ტფილელისათვის მიცემულ ვედრების წიგნში კათალიკოსთან შუამდგელობისა და შერიგების შესახებ აღნიშნულია, რომ იოვანე ავად ყოფილა და ამიტომ ნიკოლოზს აზნაურიშვილი უახლებია ტფილეთან (1685–1688 წწ. | A1–156).

იოვანე (ვარ.იოანე) YII ღიასამიძე (ვარ.ღიასამიძე)– 1688–1700 წწ. .ყოფილისა საქართველოს | ქართლის, კახეთის, სამცხე-საბაბაგოს მამულთ ხე.ე.ე.ლი კათალიკოსი | ქართლისა და კახეთის კათალიკოსი | ქართლის კათალიკოსი. ბიძა ერეკლე მეფესა (1694–1697 წწ. 1448–57, 1449–2686, ქრ. II. 515–516, 1448–9999). უწყობა: დემეტრე აღესეზაძეს ომფორის მონარეობა და სამცხეთიშვილო წილი მამული (1689 წ. I.26. Hd –4770), იეზაშვილ-ქაქისინაშვილ ოპანას მისი უშვილოდ გადასული განაყოფი ბიძის, ზურაბის სასახლე (1689 წ. Hd –6346), რევან მაღა – ლაძეს – ამ ერთგულების საფასურად, რომელიც რევანმა და მისმა ძმებმა გაუწიონ ნაზარალი-ხანს ქართლელები. განდგომის დროს, ციხეებში მისი კომლი კაცი: ზაალ და დათუნა გორიაშვილები, პეტრია პეტრიაშვილი, დათუნა კბილაშვილი. მამულე ბით და – ზუმბულიძის ნაქონი გლეხები სამოურავოდ (1692 წ. Hd –1305), სვეტიცხოვლის დეკანოზს და მის ძმას ფოცხვერას – კრწანული მამული და სომხითში, ყორანთას ქვევით, გელაქთილის მელალობა (1692 წ. IX.1. Qd –9087), სოხლთუბუცეს რევან მაღალაძეს – ზერტის მოურავობა (1696 წ. VIII. 20. Ad –1878), მასვე – ამოწვევითი მეჭურჭლე გიორგის სასახლე და ქურა იმ პირობით, რომ ყოველ წელს სვეტიცხოვლისათვის სანთელს გამოიღებდა (1692 წ. ა. ლ. Ad –1798, Qd –1326), ერეკლე მეფესთან ერთად – ეპისკოპოს იოსებ ჯავახიშვილს – რუისს ხუთი კომლი გლეხი (1697 წ. 1448–9999), ერეკლე მეფის ბრძანებით, არქიმანდრიტ ნიკოლოზ გაბაღიძეს განუახლა ძველი ნასყიდობა, ღვერას საყდარი და ორი კომლი კაცი: ლელუაშვილი და ბიძინაშვილი მათი მამულეებით, ქვათახევის ღმრთისმშობლის ყმისა და მამულის გარდა (1698 წ. III.15. 1448–5098), სვეტიცხოვე

ლის ყმას, დარბაისელის შვილს, ნიკოლოზ თუხარელს – სამოურაოდ არაშენდა და დასველი, რომლებიც მათთვის ერეკლე მეფეს უწყალობებია (1698 წ. Sd-407), მანველ ეპისკოპოსს, გაბრიელ ჯავახიშვილს – სამწყსოდ აბაშ და დავით [ბარათაშვილებს] კერძი ყმა-მამული: ალგეთს ვაღმა: ვაკე, ღორისთავი, გუდარეხი, ცოკრეთი, გარისი, ვარზივნა, კრეფა, ლიპნი, უჯღუთი, გოგასგვერდი, ახალდაბა, მის ზევით, ქითასა და ალგეთს შუამანგლისის, გარშემო, ოძისი და კველთა; .გ ა ნ უ ა ხ ლ ა აგრეთვე ღმანელან სადაო საქმეზე [ლომენტი] კათალიკოსის მიერ მიღებული დადგენილება (1699 წ. Y.26.Ad-647), ქალაქის მელიქ .გიორგის – მისივე სასახლის კართან ერთი ოთახის აღვილი, ზომით; ხუთი ადგილი ოგრძისა და ორადღნახევიარი .განისა (1700 წ. YI.26.Hd-13131), ავიღბარ მალაღაძეს – სვეტიცხოვლის კახური მამულების სახლთუხუცესობა და ჯანიშინობა (1700 წ. YII.19.Ad-1590), ხუცია მალაღაძეს .გ ა ნ უ ა ხ ლ ა აშენდის მოურაობის წყალობა, რომელიც ადრე მამამისს, ბეჟან მალაღაძეს ჰქონია, შემდგომ კი იასე [მალაღაძეს] ეჭირა. იასეს სანაცვლოდ მისი აწილი ნარკვები .ვედისხვევის მოურაობა (1700 წ. 1448-5619), სვეტიცხოვლის ღეკანოზ ათანასეს – ღროებით ჩამოროთმეული სვეტიცხოვლის ღეკანოზობა, მოხისისა და შტუთა-კოლმანის მოურაობა, გაბეკაძეები, ალიანში – ბაცელაშვილი, ვენახი, ახალკალის – ლიურსაძე და რაი საღეკანოზოდ დაღმურლიყ“ ([1696-1697 წწ.] 1450-31/149); შ ე ს წ ი რ ა , ერეკლე მეფის ბრძანებით, წმინდა დავითის საფლავს საგვრეჯოს ზეგარი, რომელიც მამულა მთიულში შვილს ეჭირა (1690 წ. III. 20. 1449-1833); შ ი რ ო ბ ი ს წ ი .გ - ნ ი შ ი ს ც ა : სახლთუხუცეს ქაიხოსრო ციციშვილის შუამდგომლობით წინამ – ძღვარ ნიკოლოზ მალაღაძეს, რომ მამულებზე; ციხედიდზე, არმაზზე, ხატისსო – ფელზე, ციხეზღავეზე მფლობელობას მას არ მოუშლიდა და არც ქალაქისა და ზურტის მოურაობას მისცემდა სხვას ([1688-1700 წწ.] Ad-1498-13); შ ა ს მისიეს პირობა: ერთგულების შესახებ კურთხევის მისაღებად მისულმა ამბა-ალავერდელმა ჩოღაყაშვილმა (1688 წ. scI ქრ. II. 507), პატარძელის ნაცვალმა იასემ, ცხვარიაშვილებმა, ბებრელაშვილებმა, ასლანაშვილებმა, ყურშიტასშვილებმა, ბიკიაშვილმა. სამებელის მიწაზე უდაბობის შესახებ (1698 წ. 1449-1842), ამბა-ალავერდელმა ნიკოლოზ ჩოღაყაშვილმა – რეჟისის საქმეში ერთგულებისა და თანადგომის შესახებ (1696-1700 წწ. Ad-74); შ ი ს ი ბ რ ძ ა ნ ე ბ ი თ : სახლთუხუცესმა რევაზ [მალაღაძემ] ჩოღაყ. გოგინა ოპანაშვილს დაანება ქალაქში „ბოზ“ – ღარეჯანას შვილის ნასახლარი ([1688-1700 წწ.] 1450-33/256), თამაზ ჩივაძის ძმებს თამაზის ავკაცობის გამო მამული წაართუეს და დაარბიეს. ბეჟან ჩივაძემ თავი იმართლა მის წინაშე, რომ მისი მიერ ჩადენილი ავკაცობის მონაწილე არ იყო. შ ა ნ დაუბრუნა ბეჟანს წართმეული მამული და ბრძანება .გასცა, რათა ხელი არ ეხლოთ ბეჟანისა და მისი ძმებისათვის ([1688-1700 წწ.] 1450-35/183), ზურაბ-სააკაძე და ზურაბ მალაღაძე უნდა ჩასულიყვნენ სვეტუნეთში ქვათა-ბევის მამულზე ხელის ასამართლად ([1700 წ.] 1449-1868); .გ ა ა რ ი ა : ნაზარალი-ხანთან და სხვა დარბაისლებთან ერთად – მოურავისშვილ თარხან .გიორგისა და სახლთუხუცეს რევაზ მალაღაძის სამამულე დავა (1691 წ. 1448-3268), ნაზარალი-ხანთან, იმერთა მეფე ალექსანდრესა და სხვა დარბაისლებთან ერთად – გივი ამილახურისა და მისი ძმისწულების, ავთანდილისა და იოთამიკვაყარის საქმე (1692 წ. III. 15. Hd-10068), ქართლ-კახეთის მოხელეებთან ერთად – ორგული .გივი და ფარემუზ .გურამიშვილების ყმა-მამულიდან .გურამ .გურამიშვილისა და

მისი ძმებისათვის წილის მიცემის თაობაზე საქმე (1694 წ. VI.4. 1448-57), მთავარეპისკოპოს [ვედემოზ] რატვიშვილთან, მანგლელ [გაბრიელ] ჯავახიშვილთან, ნიკოლოზ მაღალაძესთან, გიორგი და რუსებ გედევანიშვილებთან, ბოქაულთხუცეს ლუარსაბ გაბრეანიძესთან ერთად - რამაზის შვილებს: არდაშელის, გიორგისა და მათი ძმების, გაყრის საქმე [(1697-1698 წწ.) 1450: 31/142, 31/132]; ი. ყ ი დ ა: ფარსადან ციციშვილ-ფანასკერტელისაგან მღვდელი დავით ზანდარაშვილი და მისი შვილები: ნავსაზარა და ზაქარია (1697 წ. 1449-1190), ქაიხოსრო ჩხეიძისაგან - მანანურის ბოლოს მღვდარე მიწა, რომელიც ესაზღვრებოდა იესე ხოჯაურისა და პაპუაშვილის მიწებს (1700 წ. Ad-1610); მ ი ს ი კ ა თ ა - ლ ი კ ო ს ო ბ ი ს დ რ ო ს: შუღღგენით სვეტიცხოვლის საკომლოების ნუსხა (1689 წ. 1449-1792), ვარაზა ბარათაშვილმა საკანონოდ შესწირა [სვეტიცხოველს] ერთის ოქრუა; ივანა, ბერა და თევდორა გოგაშვილები და დათუა კაციოშვილი (1690 წ. III.15. ლაი. H 13-15, 16-17), ვრეკლე მეფემ [სვეტიცხოველს] შესწირა პაპუნა თუხარლის შვილი გიორგი (1696 წ. ქრ. II. 515-516), ნიკოლოზ მაღალაძემ დაიხსნა მცხეთის მკვიდრი ყმა ჰობულაშვილი და დაასახლა თავის მამულზე (1696 წ. 1448-5060), დაიწერა იასე და ქაიხოსრო მუხრანბატონების მიერ სვეტიცხოვლისათვის მიცემული ყმა-მამულის შეწირულების წიგნი (1700 წ. II. 3.1449-2296), ქაიხოსრო ციციშვილმა შესწირა სვეტიცხოველს „მფისა და მისი მესისხლე“ რამაზ ალექსიძის ერთი შვილი და შვილიშვილები [(1688 - 1700 წწ.) 1449-2312]; დ ა უ მ ტ კ ი ო ა ი დ ა ა მ ტ კ ი ო ა: ნაზარალიხანის მიერ ავთანდილ [ბარათაშვილისათვის] მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნი (1690 წ. IX.2. Ad-1162), დავითგარეჯის მონასტრის საგარეჯოს მოსახლე აკოფასა და მისი შვილების თავშეწირულების წიგნი (1690 წ. 1449-1834), ნაზარალიხანის მიერ გაბრიელ გიგაბიძისათვის მიცემული თარხნობის წიგნი (1696 წ. XII.6.1448-5332), ქვათახევის წინამძღვრის, ეფთვიმესა და ავთანდილზე გორგოჯანაშვილს შორის სვეტიცხოვლის მიწებზე დავის გარიგების წიგნი (1700 წ. 1449-1863), ზაბალ [ციციშვილსა] და მის ძმისწულ უთრეთს შორის სამამულე დავის განჩინების წიგნი (1700 წ. H-13839), აბელსა და ყაყა წინამძღვრიშვილს შორის სამამულე დავის განჩინების წიგნი [(1688-1692 წწ.) Qd-9603], ქართლის კათალიკოს ქრისტეფორეს მიერ 1657 წელს პატა თაზიშვილისათვის მიცემული კრწანისის შოურაობის წყალობის წიგნი [(1688-1703 წწ.) 1450-34/120], კათალიკოს ნიკოლოზ ამილახერის მიერ 1694 წელს გიორგი გედევანიშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნი [(1695-1700 წწ.) H-13999]; მ ო წ მ ე: ავთანდილ შირიმანიძის მიერ გვი თუმანის შვილისათვის მიცემული შირაზის ნასოფლარის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. XI.11. H-403), ზურაბ ჯავახიშვილის მიერ იბაშერ შალიკაშვილისათვის მიცემულ სოფელ სკრაზე უდაობის წიგნისა (1700 წ. 1450 -37/235), ნაზარალიხანის მიერ მღვიანზე ვახტანგ [ბარათაშვილის] შვილებსათვის მიცემული წიგნისა ჯადადმისა და ღორისათვის კანონიერი კუთვნილების შესახებ (1700 წ. Sd-2301) | ს ხ ვ ა დ ა ს ხ ვ ა: გაუჩინა გარეჯის წმინდა დავითის მონასტრის მღვდელმონაზვნებს სარგო: წელიწადში ოცი კოდი პური, სამი საპალნე ღვინო, ორი ლიტრა სანთელი, ხუთი ლიტრა ზეთი, ერთი ჩარქვი შულო (1689 წ. I.20. Ad-36 ბ), მ ა ნ ნიკოლოზ ამბაოლავერდელთან და არსენ ნინო წმინდელთან ერთად დავითგარეჯის მონასტრის წინამძღვრად დაადგინა ონოფრე მავჭუტაძე და მისცა მას წინამძღვრის საქმის გარიგების წიგნი (1690 წ. III.

12. Ad-349), ელავებოდა გივი ამილახორს. ზერტისა და სობისის რუების გამოგარეგების შედეგად სათემო რე ხუთ ნაწილად, გაიყო, საიდანაც სამი წილი ამილახორსა და სობისელს ერგოთ, ორი წილი — კათალიკოსს და ზერტელებს. ქვემო რუს ნახევარი კათალიკოსსა და ზერტელებს დარჩათ, მეორე ნახევარი — გივი ამილახორსა და სობისელს (1692 წ. წ. 3. Ad-1251), როცა ერეკლე მეფემ უკუშეგდარი ქართველობა დაიმორჩილა და საქართველო კვლავ დაიპყრო, ქართლის კათალიკოსად თავისი ბიძა, იოვანე დიასამიძე დაადგინა (1695 წ. II. 1. 1449-2686), თრიალეთის საკათალიკოსო მამულებში მისი მოხელეები იყვნენ: ადამ, იორამ მგალობელი, სეხნია ელიოზიშვილი, გიორგი თაზიშვილი. მას საკათალიკოსო ყმებს, „ერთობილთ თრიალეთ“: შუშქენაშვილებს, ქიტეხელებს, ბარათელებს, კლნეთელებს, საბროწილელებს, გოგასკვერღელებს და ახალშენელებს მისცა საბაღახე, გადასახადის შედაგათით და ნებაყოფლობით გადახდის უფლება. მისი მოხელეებს უნდა აეღოთ საბაღახე ას სულ ცხვარზე ერთი კრავიანი ცხვარი, ერთი თიკნიანი თხა, ერთი „მშრალი“ ცხვარი, ერთი „მშრალი“ თხა; ასევე — ღორის საბაღახე, სამაგიეროდ მატყლისა და ყველის ჩამოსატანად ულაცი არეთ ხოვებოდათ (1697 წ. IY. 23. 1448-5066), მისთვის მიუერთმეგია უცნობ პირს ასი კოდი პური ([1695-1697 წწ.] Hd-15081), მისი შუამდგომლობით, სახლთუხუცესმა პაპუა ბებურიშვილმა ყმა-მამული და თოფი უწყალობა პაატა ფალკენიშვილს (1698 წ. Hd-13836), კველნური ხოდაბუნების, საღალა მიწების და საკომლოების გარიგების წიგნის მიხედვით, კველნური მამულების საქმე ისე უნდა გაერიგებინათ, როგორც მის მიერ იყო გადაწყვეტილი (1700 წ. YII. 20. 1448-3167), იგი ბოქალთუხუცეს ორბელს წერილით თხოვდა, რათა გამოერთმია ფარსიასათვის. განაჩენის მიხედვით გათვალისწინებული თანხა და მიეცა ზაქარიასათვის, აეღო კიდევ სამი თუმნის საიასაულო ([1696-1700 წწ.] Qd-222), კველნური. საქმის გასარჩევებლად მას გაუგზავნია ზურაბ [მალაღაშვილი]. განაჩენის მიხედვით, კველნური მიწების ორი მესამედი მონასტერს დარჩა და ერთი — შატბერაშვილებს ([1700 წ.] 1449-1866); იხსენებთ: ნაზარალოხანის მიერ ქვათახევის მონასტრისათვის მიცემულ კველნური მამულების დაბრუნების წიგნში: მას გაუცია ბრძანება ქვათახევის გაყიდული კველნური მამულების უკან დაბრუნების შესახებ (1700 წ. YII. 30. 1449-1865), მის მიერ გარიგებული ნიქოზის ხატის ყმა-მამულის საქმე შემდეგ გაურიგებია ნაზარალოხანს ([1700 - 1703 წწ.] 1449-1843); მისი ხელრთვა აქვს შემდეგ საბუთებს: Ad-36 ბ, Hd, 4770, 6346, 1448-5098; მისი ბეკედი უზის შემდეგ საბუთებს: Ad: 349, 1162, 1448-3268, Ad-1251, Qd-9087, Hd-1305, Ad-1878, 1448-5332, Hd-4031, 1448-5098, Hd-407, Ad-647, Hd-13131, 1448-5619. Ad-1708, Qd: 9603, 45, 222, Hd-13999.

იოვანე ბოლნელი — იხ. რევიშვილი იოვანე

იოვანე — კლარკიელი ბერძენი, იერუსალიმის პატრიარქის, დოსითეოსის ბრძანებით, თბილისში დასახლებულა. პატრიარქმა მას თარხნობის წყალობა მისცა, რომელიც დაამტკიცა მეფე ნაზარალოხანმა (1689 წ. Ad-1540).

იოვანე — ხელიჩათო სტეფანა ალავერდაშვილის მიერ ბანდურ პაპიაშვილისათვის მიცემულ მიწის ნასყიდობის წიგნს (1690 წ. IY. 13. 1450-10/17).

იოვანე - აზნაური, თორღის ციხისთავის შ. ვილი, ჰყავს: [ძმე ბი] რუსი და გურჯენ, [შ. ვილი-ბი]: ოტია, ჰეტრე, ტიმოთე, შერმაზან, ზაალ, ზაქარია, ზურაბ, [სახლიკაი] დეკანოზი ესტატე. მას და მის ძმებს ჰქონიათ კახელი ბატონებისაგან ნაბოძები აზნაურობისა და სხვა წყალობის წიგნები. მეფე ნაზარალი-ხანმა, განუხალა მათ ფშაველთ ნაცულობა და წყაროსთ[ა] - ვის წმინდა გიორგის დეკანოზობა. ამას გარდა, უწყალობა მისი უშვილო ნათესავის, დეკანოზ ესტატეს კერძი ძენახი და მამული, დეუბანი და ფშაველში ღორის საბაღახე (1691 წ. IY.). სს. I. N 188).

იოვანე - შ. ვილი დეკანოზ პაპუნასი, იხ.

იოვანე - სარუსთველის სახლთუხუცესი, კანდელაკის შ. ვილი მოწმე ზაქარია რუსთველის მიერ ჯაბანა მაცუქაძისა და ხუცეს ბერეკაშვილისათვის მიცემული სამამულე დავის გარიგების წიგნისა (1697 წ. VIII. 1449-170).

იოვანე - შ. ვილი დავითისა, იხ.

იოვანე - ხუცესი, [ჩხარის] ციხის მეციხოვნეებმა მას წაართვეს ხუთი ხარი და ძროხა (XYII ს. Ad-2233 ბ).

იოვანე - ზოველელი, მოწმე ნადირა ტაველისშვილის მიერ უცნობი პიროსათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYI-XYII სს. მიჯნა. Hd-1359).

იოვანე - მისი მიწა ესაზღვრებოდა გრძელაში ძაგანა ტატიასშვილის მიერ მამულა დავითასშვილისათვის მიყიდულ მიწას (XYII ს. III მეოთხ. Hd-9318).

იოვანე - მან და ბასილამ აბუნანა და გიორგი დვალიძეებს მიჰყიდეს რთვე მათი წისქვილის პირდაპირ (XYII ს. Hd-1579 ბ).

იოვანე - მღვდელი, ჰყავს ძმა გიორგი, შ. ვილი: მახარებელი, ბერი, მზუნა და რამაზა. იყიდა პაატა ტატაშვილისაგან მიწა „გრძელა“, ზომით - „ერთი ღლისა და სამი მხარი“. გადაიხალა შვიდი მარჩილი და ორი აბაზი (XYII ს. Hd-3805).

იოვანე - [კვეტიცხოვლის] სახლთუხუცესი, მას უცნობმა [მეფემ] ყავნის სახელით დააბარა მცხეთის ყმა-მამულზე შეუვალობის შეთვალურობა (XYII ს. Ad-1759).

იოვანე - დევრთეთში მცხოვრები, შეტანილია მოლაშქრეთა ნუსხაში (XYII ს. Hd-15044).

იოვანესშვილი ბერუა - ქვენა ფლაზში მცხოვრები, იგი წილად ხელა ქაიხოსრო [ტიტშვილს] ([1664-1673 წწ.] 1448-5042).

იოველიძე ბერი - შ. ვილი ღვინია იოველიძისა, იხ.

იოველიძე ზაქარია - ძმა ღვინია იოველიძისა, იხ.

იოველიძე ივანე - შ. ვილი ღვინია იოველიძისა, იხ.

იოველიძე ღვინია - რუსიელი, აშოთან ბატონიშვილის ყმა, დომენტი კათალიკოსის მეუღლე. ჰყავს ძმე ბი: შოშიტა და ზაქარია, შ. ვილი: ივანე და ბერი. აშოთან ბატონიშვილს მასზე ეცილებოდა [ნიკოლოზ] კათალიკოსი. აშოთანმა „ფიტით გამოიტანა“, რომ დავითი აშოთანის ძმის, დომენტი კათალიკოსის დახსნილი იყო და ისევე მას დარჩა. მას ევალებოდა დომენტი კათალიკოსის სახელზე ალაპის გადახდა. აშოთან [მუხრანის ბატონმა] მისცა მას უნებლობისა და მფარველობის წიგნი (1687 წ. Ad-1825).

იოველიძე შოშიტა - ძმა ღვინია იოველიძისა, იხ.

იოთამ - შ. ვილი შუა ბოღნისის მამისახლისის, ბერუასი, იხ.

იოთამ - შ. ვილი ლიპარიტისა, იხ.

იოთამ — შ ი ს ი წილ მამული საბაწმინდის საწინამძღვროდან ზაქარია კათალიკოსმა უბოძა ზებედე ნიქოზელს ([1626—1633 წწ.] 1449—1778).

იოთამ — შ ა ს, ხოსიასა და ოთარს. გივი ამილახორმა. გაუჩინა სარგო— ყოველ წელიწადს თავისი ჯოგიდან თითო კეიცი (1667 წ. Hd—2303).

იოთამ — ი ო თ ა მ ი ს მიცემული წიგნი ღალის საქმეზე მოხსენიებულია. გორჯას [ბარათაშვილისათვის] მიბარებულ საბუთების ნუსხაში (1691 წ. I. 2. 5d—1931).

იოთამ — შ გ ა ლ ო ბ ე ლ ი, შ ა შ ა ღმიტირისა, იხ.

იოთამ — შ ო წ მ ე . გორჯას საგინაშვილის მიერ თავისი. განაყოფის, ბეჟან თამაზიშვილისათვის მიცემული სახლკაარის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. 1450—26/90).

იოთამ — შ ე ი ლ ი შიომ ბატონისა, იხ.

იოთამის შვილები | იოთამიშვილები
(შდრ. ბარათაშვილი)

იოთამის შვილები — სახლთუხუცეს ყაფლან ბარათაშვილის . გ ა ნ ა ყ ო ფ ე ბ ი . 3 ქ ო ნ დ ა თ დ ა . ვ ა ყაფლანთან აბანოსა და ტანძიაში მღვდარე მიწებზე. როსტომ მეფემ გადასინჯა მათი საქმე და, არაღვანე ღელოფალ ნესტანდარე — ჯანის დროს ეს მიწები იოთამის მიერ ორჯერ აღმოჩნდა. გამოფიციული, მიწები ისევ მ ა თ უბოძა (1651 წ. YIII. 30. 1450—38/30).

იოთამიშვილები — შ ა თ მისაკუთრებით გივი ჩაჩიკაშვილისათვის საუფროსოდ ნარგები ყმები: გოშთარა, ლომიტა და ბერუკა ღურსანაშვილები. შ ა ჰ ნ ა ე ა ზ მ ა ეს ყმები ისევ გივი ჩაჩიკაშვილს უწყალობა (1671 წ. 1448—92).

იოთამიშვილები — შ ა თ . განუახლა როსტომ მეფემ ძველი სიგლების საფუძველზე ლიპარიტისმანის საყდრის წყალობა (1674 წ. 1450—38/6).

იოთამიშვილები — 3 ქ ო ნ დ ა თ დ ა . ვ ა სასახლისა და მიწების. გამოლოწენჯი და ზაალ დოლენჯიშვილებთან. გიორგი მეფის ბრძანებით, თამაზ და გიორგი ყაფლანიშვილებმა და აზნაურიშვილებმა გაარიგეს ეს დაევა. დოლენჯის და ზაალს სასახლის ღობე (კრთათი უნდა გადაეწიათ იქ, სადა სამნები ჩაუსესს). გზის ქვევით ადგილი ი ო თ ა მ ი შ ე ი ლ ე ბ ს დარჩათ. გზის ზევით — დოლენჯის და ზაალს. დაობდნენ აგრეთვე ი ო თ ა მ ი შ ე ი ლ ე ბ ი ს სასახლის წინა ადგილზე. ამ ადგილის გამო უნდა დაეფიცი ი ო თ ა მ ი შ ე ი ლ ე ბ ი ს ყმებიდან მას, რომელსაც დოლენჯიშვილი ამოირჩევდა. დაევა 3 ქონდათ ბერ დოლენჯიშვილის მიერ მისივე სახლის წინ შემოლობისა და კალოსაბძლის ადგილზე. ვენახების გზებზე. საკუთარ ვენახში მისასვლელად მათ ერთმანეთის მამულზე უნდა გაეფლოთ. გადაწყდა, რომ ორივე მხარეს დაეთმო ერთმანეთისათვის გზა. დაობდნენ მათი ყმები: ვარათაშვილი და ბაბიაშვილი. ორლობის გზაზე ბაბიაშვილს საქციევი გადაუწევია ვარათაშვილის ნაწილში. მათი დაევა ფიცს უნდა გადაეწყვიტა. ბაქუაშვილი რატევანის გზაზე მღვდარე მიწაზე უჩიოდა დოლენჯიშვილს. ეს დაევა ფიცით უნდა გადაეწყვიტა. თუ დოლენჯიშვილი ვერ დაითვებდა, მიწა ი ო თ ა მ ი შ ე ი ლ ე ბ ს დარჩებოდათ ([1676—1701 წწ.] 1450—38/26).

იოთამიშვილები — გიორგი მეფემ იასონ დოლენჯიშვილს განუახლა როსტომ მეფის მიერ ნაწყალობები სოფელ აკურთას წყალობა, მ ა თ ი მამულის. გარდა (1683 წ. 1450—38/44).

იოთამიშვილი ბეჟან — იხ. ბარათაშვილი ბეჟან

იოთამიშვილი ბეჟან — შ ე ი ლ ი შერმადინ [ბარათაშვილისა], იხ.

იოთამიშვილი გივი – იხ. ბარათაშვილი გივი

იოთამისშვილი გიორგი – იხ. ბარათაშვილი გიორგი

იოთამისშვილი ერასტი – იხ. ბარათაშვილი ერასტი

იოთამისშვილი ზაზა – დ ა მ წ ე რ ი თამაზ ფარეშიშვილის მიერ წინამძღ-
ვარ იოსებ სუფრაჯისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1657წ.
1450–15/23).

იოთამისშვილი (ვარ. [გურამიშვილი]– იოთამისშვილი) თამაზ– ალექსანდრე მე-
ფემ მ ა ს მისცა პირობა, რომ [კახეთში] დაბრუნების შემთხვევაში უწყალობეზ
და შამის ნაქონ მამულს ((1574–1605 წწ.) 1450–19/107).

იოთამიშვილი იოთამ – იხ. ბარათაშვილი–იოთამიშვილი იოთამ

იოთამიშვილი იოსებ – იხ. ბარათაშვილი იოსებ

იოთამიშვილი ლუარსაბ – იხ. ბარათაშვილი ლუარსაბ

იოთამისშვილი ნიკოლოზ– შ. ვ. ი. შერმადინ ბარათაშვილისა, იხ.

იოთამიშვილი ითარ – იხ. ბარათაშვილი–იოთამიშვილი ითარ

იოთამიშვილი ორბელ – იხ. ბარათაშვილი–იოთამიშვილი ორბელ

იოთამიშვილი შერმადინ – იხ. ბარათაშვილი შერმადინ

იონათამ – დ ა მ წ ე რ ი დ ა მ ო წ მ ე ელიზბარ გეგუტისშვილის მიერ ზუ-
რად ჯავახიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა ((1672–1699წწ.)
Hd–9404).

იონათამ – ნ ა ო. ვ ა ლ ი, მ ო წ მ ე თედორე კეჭიშვილსა და პაპუას შო-
რის სასისხლო დავის გარიგების წიგნისა (1688 წ. Hd–18).

იონათამ – სულხან გოგალაძის ბ ა ტ ო ნ ი, მ ი ს ი თანხმობითა და მოწ-
მობით სულხან გოგალაძემ არღამელ ბუნიათიშვილს მიჰყიდა კომაში ოცდაშვიდი
დღის მიწა (1689 წ. Hd–811).

იონათამიშვილი გიორგი – იხ. ბარათაშვილი გიორგი

იონაშვილი – იოთამ ბარათაშვილს წილად ზედა სიჭიჭხანს მცხოვრებ ი ო
ნ ა შ. ვ. ი. ლ ი მამულით ((1537–1538 წწ.) YIII.16. 1450–11/112).

იონეშვილი ხუცია – მ ო წ მ ე დ ა მ წ ე რ ი: აზარია ხეჩიაშვილის
მიერ ამირან კონიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII–
–XYIII სს. Hd–786 ა), ბერიკა ამბეტაშვილის მიერ ამირან კონიშვილისათვის მი-
ცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII–XYIII სს. Hd–786 ბ).

იორამ – ცხირეთის მ ო უ რ ა. ვ. ი, მ ო წ მ ე გამრეკელ ჯავახიშვილის მი-
ერ თავისი ქალის, შამანდუხისათვის მიცემული მზოთვის წიგნისა (1597წ. Hd –
–14425).

იორამ – შ ე მ რ ი. გ ე ბ. ე. ლ ი ფარსადან ციციშვილისა და მოურავ გიორგი
[სააკაძისა] ((1610–1623 წწ.) Hd–14442).

იორამ – მ. გ ა ლ ო ბ ე. ლ ი, მ ო წ მ ე პაატა კარმელაურის მიერ ავთანდილ
ბეგვერდისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1622 წ. I. 4.
1450–35/73).

იორამ – [1638]–[1661] წწ. ო ქ რ ო მ ქ ე დ ე ლ ი. დ ა. ვ ა პ ქ ო ნ დ ა: კა-
ტია დიასამიძესთან დევანში, ჩაკილულას ხოდაბუნზე, ნათლისმცემლის ტყეზე და
„საბუღარაზე“. მათი დავა გაარჩიეს: მდივანბეგმა როინ [ჯავახიშვილმა], მდივ –
ნებმა: ავთანდილ [მარტიროზიშვილმა] და ბირველ [თუმანიშვილმა]. მათ სადაო
მამული ი ო რ ა მ ს არგუნეს ((1638–1661 წწ.) 1450–31/201), დვანიდან აყრილ

კაცზე- ბელუჩა ბელაშვილზე ამილახორის უმასთან, ნონია მახანაშვილთან, რომელ-
თანაც ბელუჩა მისულა, ბელუჩას მამული კი იორამოქრომქედელს
ჰქონია. მათი დავა გააარჩეს მღვიანებეგმა როინ [ჯავახიშვილმა], ბირაველ [თუმა-
ნიშვილმა] და თუმანმა. მათი გადაწყვეტილებით, ბელუჩა ბელაშვილი იორამს
ღარჩა ((1638-1658 წწ.) 1450-31/211).

იორამ - ძმისწული იოვანე წინამძღერისა, იხ.

იორამ - შვილი კოზმან წინამძღერისა, იხ.

იორამ - დამწერელი ერეკლე მეფის მიერ სვიმონიშვილისათვის მი-
ცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1677 წ. 1448-2391).

იორამ - 1680-1700 წწ. მგალობელი (1680-1700 წწ. 1448-123, 1450-
-31/97, Qd-8939, Ad-1764, 1450-29/52, Hd-6346, 1450-30/135, 1449-1833,
Qd-9087, Hd-13999, 1448: 5060, 5066, Qd-725, 1450-31/124, Ad-647, 1448 -
-5619), მგალობელთხუცესი (1693 წ. 1449-2685). კათალიკოს იოვან-
ე ღიასამიძის მოხელე თრიალეთში (1697 წ. 1448-5066); შუამდგომელი
და გარდაამწვეტი ნიკოლოზ ამილახორის მიერ ზაალ ქარსიძისათვის
მიცემული სახელის წყალობის წიგნისა (1687 წ. XII.5. 1450-29/52); დამწე-
რი: პატრიკ სოსიაშვილის მიერ რამაზ [ზუმბულიძისათვის] მიცემული მიწის ნას-
ყიდობის წიგნისა (1683 წ. 1450-31/97), მლთისია ხატიაშვილის მიერ რამაზ [ზუ-
მბულიძისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. 1450-31/100). კა-
თალიკოს იოვანე ღიასამიძის მიერ მანგლისის ღმრთისმშობლის ეკლესიისათვის მი-
ცემული უმაჰამულის შეწირულების წიგნისა (1699 წ. Y.26. Ad-647); მოწმე:
კათალიკოს ნიკოლოზ ამილახორის მიერ დათუნასათვის მიცემული სამცხეთიშვი-
ლი მამულის წყალობის წიგნისა (1680 წ. III.27. 1448-123), ქვათახევის წინამ-
ძღვარ ქრისტეფორესა და ნიკოლოზ მაღალაძის სამამულო დავის გარიგებისა
(1683 წ. Qd-8939), ბერუკა ქარსიძის მიერ არღაშელ დეკანოზიშვილისათვის მი-
ცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. Ad-1764), იოვანე ღიასამიძის
მიერ ოჰანა იეზაშვილ-ქაქინაშვილისათვის მიცემული სასახლის წყალობის
წიგნისა (1689 წ. Hd-6346), ელიოზისძე-ხუციასშვილ ბახუტას მიერ სახლთხუ-
ცეს რევაზ მაღალაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ.
1450-30/135), კათალიკოს იოვანე ღიასამიძის მიერ: გარეჯის წმინდა დავითის
კრებულისათვის მიცემული ზერის შეწირულების წიგნისა (1690 წ. III. 20.1449-
-1833), სვეტიცხოვლის დეკანოზისათვის მიცემული კრწანული მამულისა და ველ-
კეთილის მღვალეობის წყალობის წიგნისა (1692 წ. IX.1. Qd-9087), ნიკოლოზ კა-
თალიკოსის მიერ: პაატა ქარმელისათვის მიცემული წეროვნის, სასაფლაოსა და
ეკლესიის წყალობის წიგნისა (1693 წ. 1449-2685), გიორგი გედევანისშვილისათ-
ვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1694 წ. X.5. Hd-13999), ნიკოლოზ
მაღალაძის მიერ კობულაშვილისათვის მიცემული სააღაპე წიგნისა (1696 წ. 1448-
-5060), ზაქარია ზუმბულიძის მიერ ქადაგ-არქიმანდრიტ ნიკოლოზ მაღალაძისა-
თვის მიცემული უმაჰამულის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. Qd-7025), კათალი-
კოს იოვანე ღიასამიძის მიერ ხუცია მაღალაძისათვის მიცემული აშენდის მოუ-
რაობის წყალობის წიგნისა (1700 წ. 1448-5619).

იორამ - შვილი შვილი ზაალისა, მამა ბადურისა, იხ.

იორამ - სახასო აზნაური, [ძმა] გიორგისა, იხ.

იორამ — ს ა ხ ლ თ ე ხ ე უ ე ს ი, მ ო წ მ ე პ აპუნა ფაველენისშვილის მიერ ზაალ იორამისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. 1450—31/220).

იორამ — ზედგინ თამიაშვილისაგან უყილია დაწყობილაში ჯერ ერთი დღის მიწა, შემდგომში ზედგინმა მიჰყიდა ამ მიწაზე დარტყეული ღალაუ (XYIII ს. ბოლო. მიჯნა. Hd—1486 ბ).

იორამ — გივი თუმანიშვილს მისცა ხელწერილი, რომელშიც აღნიშნულია, რომ გივის ოთარ თუმანიშვილისათვის მიუცია მარნის საფასური (XYIII—XYIII სს. მიჯნა. Sd—915).

იორამა — დიასახლისის შ. ვ ი ლ ი, ი. გ ი იასე [ბარათაშვილმა] შესწირა გუდარეხის ღმრთისმშობელს (1630 წ. ახლო. Hd—14667 ბ).

იორამაშვილი შერმაზა — მ ო წ მ ე იორდანე სონღულაშვილის მიერ თამაზისათვის მიცემული ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. 1448—5127).

იორამისშვილი||იორამიშვილი

იორამისშვილი ბეჟიტა — ზატარია და იესე ჯავეახიშვილებმა ი. გ ი სასახლეთა და ორი კომლი კაცით მიართვეს ბატონ შოურავს, [გიორგი სააკაძეს] (1624 წ. Hd—14693).

იორამიშვილი გიორგი — ძ მ ა ზაალ იორამიშვილისა, იხ.

იორამისშვილი დათუნა — შ. ვ ი ლ ი ზაალ იორამისშვილისა, იხ.

იორამიშვილი ზაალ — მ ა ნ ბეჟან დეანელაშვილს ასესხა თეთრი—ოცი მარჩილი, წელიწადში მარჩილის თავზე აპაზის სარგებლით. ბეჟანის ბატონისკუთროგი შალიკაშვილის ბრძანებით, გიორგო აიღო ბეჟანისაგან ორი წლით ბაგა იმ პირობით, რომ თუ შეველე ორ წელიწადში ვალს, ვერ გადაუხდოდა, მაშინ ბაგა მ ა ს დარჩებოდა (1662 წ. 1450—31/205).

იორამიშვილი (ეარა. იორამისშვილი) ზაალ — 1688—1700 წწ. ძ ყ ა ე ს ძ მ ე ბ ი: იორამი (1688 წ. 1450—31/213), რევაზ (1688—1700 წწ. 1450: 31/213, 181, 220), შერმაზან (1688—1689 წწ. 1450: 31/213, 181), გიორგი (1689 წ. 1450—31/181), შ. ვ ი ლ ე ბ ი: პაატა, დათუნა (1688—1700 წწ. Y.9. 1450—31/213, 181, 220), იორამ (1689 წ. 1450—31/181), ლუარსაბ (1689 წ. II.13.1450—31/181). მ ა ს . გიორგი მეფემ დაუბრუნა დროებით უღანაშაულოდ ჩამორთმეული და ზაალ ავალიშვილისათვის მიცემული მ ი ს ი სამკვიდრო მამული დევანში (1688 წ. 1450—31/213), ნაზარალიხანმა მ ა ს . ჯანუახლა როსტომ მეფის მიერ ბოძებული დევანის ყმა-მამულის წყალობის წიგნი (1689 წ. II.13.1450—31/181); ი ყ ი ღ ა პაპუნა ფაველენიშვილისაგან დევანში ზუბიტა კარაპეტაშვილის ნავენახარი, რომელიც დევანელაშვილის მიწასა და ნოზაძის ნერგს ესაზღვრებოდა (1700 წ. Y.9. 1450—31/220).

იორამიშვილი იორამ — ძ მ ა ზაალ იორამიშვილისა, იხ.

იორამიშვილი იორამ — შ. ვ ი ლ ი ზაალ იორამიშვილისა, იხ.

იორამიშვილი ლუარსაბ — შ. ვ ი ლ ი ზაალ იორამიშვილისა, იხ.

იორამიშვილი პაატა — შ. ვ ი ლ ი ზაალ იორამიშვილისა, იხ.

იორამიშვილი რევაზ — ძ მ ა ზაალ იორამიშვილისა, იხ.

იორამიშვილი შერმაზან — ძ მ ა ზაალ იორამიშვილისა, იხ.

იორასშვილი ხახანა — კოდმანს მცხოვრებთ, ი. გ ი მამულით წილში ერგო

რამაზ [ზუმბულიძეს] (1651 წ. 1450-31/102).

იორდანა - ჯვარში მცხოვრები, მცხეთიშვილი, მას ღვთისთავის კათალიკოსმა „გაუკეთა“ და დააკისრა გადასახალი ჩვილმეტი კოკა ტუბილი (1454 წ. I. 10. 1449-1525).

იორდანა - მენაბდე, მონწმე ფარნაოზ დეკანოზიშვილის მიერ თავისი განაყოფის, ღმრთისთავის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1558 წ. Hd - 1556).

იორდანა - მონწმე თურქისტანის მიერ იესესათვის მიცემული მუხანის მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1558 წ. Sd - 734).

იორდანა - ქვემო ლანუხიდან, იგი ელმირზა ბატონიშვილმა თურმეტ კომლ კატან ერთად შესწირა სვეტიცხოველს (1580 წ. 1448-5527).

იორდანა - მონწმე თურქისტან [თურქისტანიშვილის] მიერ შაბურ სოლთან შამაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1633 წ. 1450-28/32).

იორდანა - შიმშილობის დროს მიჰყიდა მერაბ ყორდანაშვილს სასახლე და ოთხი დღის მიწჯორორი დღის სასახლის კარში, ხოლო ორი დღისა-შარას ზეით, გრძელას მიწებში (1635 წ. I X. 10. Qd - 2432).

იორდანა - ხუცესი, მონწმე ნასყიდა დათუნაშვილის მიერ ღვთისთავის სოლანაშვილისათვის მიცემული ყმობის წიგნისა (1692 წ. II. 1. Sd - 737).

იორდანას შვილი | იორდანა შვილი

იორდანა შვილი (ვარ. იორდანას შვილი) - 1683-1699 წწ. მისი სასაფლავის გვერდით: ბატატა ბეგი [ა] შვილმა თამაზა ნინიას შვილს მიჰყიდა ყოვლადწმინდის სასაფლაო (1683 წ. 1450-35/4), ტატია ბეგიას შვილმა - გიორგი ნინიას - შვილს (1683 წ. 1450-35/2 1), ოქრუა ბეგიას შვილმა - თამაზა ნინიას შვილს (1699 წ. 1450-35/14).

იორდანა შვილი ბერი - მონწმე ოთარ ფაენელის შვილის მიერ ბერ. ვახტანგაშვილისათვის მიცემული სასახლარის ნასყიდობის წიგნისა (XYII - XYIII სს. მოჯნა. Y. 9. 1448-1120).

იორდანას შვილი ბერუკა - მონწმე ოქრუა ბეგიას შვილის მიერ თამაზა ნინიას შვილისათვის მიცემული სასაფლავის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. 1450-35/14).

იორდანას შვილი გაბიტა - მონწმე დათუნა ყუზანაშვილის მიერ თამაზ ბერუკაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. 1450-35/15).

იორდანა შვილი გიორგი - შვილი იორდანე იორდანაშვილისა, იხ.

იორდანა შვილი გოგია - ზემო ხანდაკს მისი მამული სვიმონ მეფემ უწყალობა მიქელ ჯაქანაშვილს (1571 წ. 1448-5497).

იორდანა შვილი ღვთის - ხანდაკელი, მონწმე შანშე ჯავახის შვილის მიერ გიორგი სააკაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1609 წ. I Y. 7. Hd - 1656).

იორდანა შვილი თამაზა - ელდისწყაროში მცხოვრები, იგი კალიძესთან ერთად წილად ერგო კოსტანტილს (1692 წ. III. 15. Hd - 1068).

იორდანა შვილი იოვანე - ხოვლეში მცხოვრები, გომფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს იგი ერგო როინსა და მის ბიძაშვილებს ([1527-1558 წწ.]).

Qd-605).

იორდანას შვილი იოვანე - მ ო წ მ ე: ტატია ბეგიას შვილის მიერ. გიორგი ნინიას შვილისათვის მიცემული სასაფლაოს ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. 1450-35/21), ბატატა ბეგი(ა)ს შვილის მიერ თამაზა ნინიას შვილისათვის მიცემული სასაფლაოს ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. 1450-35/4). გიგოლა ტერტერაშვილის მიერ მაზიტა ნინიას შვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII - -XYIII სს. მიჯნა. 1450-35/17).

იორდანას შვილი იორდანე - ჰ ე ა ე ს შ ვ ი ლ ი. გიორგი, მასთან ერთად მ ო წ მ ე ა თევდორე სალუყაზანას შვილის მიერ ზურაბ ჯაფახიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1676 წ. YII.27.Hd-14090).

იორდანას შვილი ირემა - იგოეთში მცხოვრები, თამაზას ე მ ა, საამილახტროს დაფორის მიხედვით, ევალეზბოდა შუბით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448 - -5032).

იორდანას შვილი მამულა - მეკეას მცხოვრები, გ ლ ე ხ ი, გივი და ფარემუზ გურამიშვილების ე მ ა, ნაზარალიხანმა ი. გ. ი მამულით სისხლში უბოძა გურამ გურამიშვილსა და მის ძმებს (1694 წ. YI.4.1448-57).

იორდანას შვილი ნასყიდა - ქუთათს მცხოვრები, ე ა ჰ ა რ ი, ერთი კომლი, ზაქარია ქვარიანის მიერ. გელათის ღმრთისმშობლისათვის მიცემული ემა-მამულის შეწირულების წიგნში აღნიშნულია, რომ ი. გ. ი მეფე ალექსანდრემ უწყალობა ზაქარია ქვარიანს, ხოლო ზაქარიამ შესწირა. გელათს (1644 წ. YI.5.ქმ. N 139).

იორდანას შვილი ქრისტესია - მ ო წ მ ე ლომიტა ღარიქედაშვილის მოერპაპია ჰუაპიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. ახლო. Ad-1798).

იორდანე - ეპიანის მონასტრის ი კ ო ნ ო მ ო ს ი, მ ი ს ი იკონომისობის დროს მურკან ღარიბასძემ ეპიანის მონასტერს შესწირა მამულები: ორხოფთაში - როტაშაული, ენახი ტლოშში, ყანები ფთაში და. გაიჩინა წირვეპიანაშვილი (1393 წ. Ad-933. XI-XII კეფი. Y).

იორდანე - მ ი ს ი შვილები ყოფილან მურკან ღარიბასძის საფლავის მწირე ელები. ეპიანის მონასტერში. მ ა თ დროს შესწირა მურკან ღარიბასძემ მონასტრის თავისთვის და თავისი ძის, ღარიბა არსლანის. სულის. საწირავად როტაშაული მამული ორხოფთაში, ენახი ტლოშში, ორთ ყანა. ფთაში (1393 წ. Ad-933. XI-XVI კეფი. Y).

იორდანე - დ ე კ ა ნ ო ზ ი, მ ო წ მ ე. მამისას მიერ. ზაქარაასათვის და ტოფბული ანდერძისა (1477 წ. Hd-1354).

იორდანე - სამეფო ყარის დ ე კ ა ნ ო ზ ი, დ ა მ წ ე რ ი იანქო საგინაშვილის მიერ სიონის ღმრთისმშობლის საყდრისათვის მიცემული მამულის შეწირულების წიგნისა (1536 წ. 1449-1540).

იორდანე - გომარეთს მცხოვრები, ი. გ. ი თავისი ქონებით წილად ზედა იოსამ ბარათაშვილს ((1537-1538 წწ.) YIII.16. 1450-11/112).

იორდანე - მ წ ე რ ა ლ - მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი, დ ა მ წ ე რ ი ლუარსაბ მეფის მიერ თბილისის სიონის საყდრეშვილებსათვის მიცემული თარხნობის განახლების წიგნისა (1540 წ. Hd-1373).

იორდანე - დ ა მ წ ე რ ი კონსტანტინე ბატონიშვილის მიერ სიონის ღვთისმშობლისათვის მიცემული სანთელ-საკმევლის შეწირულების წიგნისა (1553 წ. Ad-13).

იორდანე - მეზერე, ერთი კომლი, მოხსენიებულია ზემო ქართლის საკომლოების ნუსხაში (XVII ს. დამდ. Qd-7014).

იორდანე - მ ი ს ი თავმდებობით და სამთავროს დეკანოზის, გაბრიელის შუამდევლობით, ქაიხოსრო ელოზიშვილმა იოანე სუმბულიძეს დახოცილი ღორების სანაცვლოდ მისცა ნავენახარი მამული პეტრიას ვენახის ქვემოთ (1613 წ. 1450-31/139).

იორდანე - შავერდა ჭიაურელის ნ ა ყ მ ე ვ ი, ი. გ ი თეიმურაზ მეფემ უწყალობა შანშე ჩოლაყაშვილს (1642 წ. IY.13. Hd-2197)

იორდანე : „ნაცილდანას იორდანე“ - მ ო წ მ ე გ ე დევეან ფანიაშვილის მიერ როკია შალიკაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა ([1664 წ.] 1450-37/246).

იორდანე - მ ო უ რ ა ვ ი ს ნ ა ო. ე ა ლ ი, მ ო წ მ ე მ ღთისია ხატიაშვილის მიერ რამაზა [ზუმბულიძისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. 1450-31/100).

იორდანე - ნ ა ო. ე ა ლ ი, მ ო წ მ ე დ ა დ ა მ ხ ღ უ რ ი სახლთუხუცეს ოთარ [ჩოლაყაშვილის] მიერ ნიკოლოზ ალავერდელისათვის მიცემული პირობისა სადამამულებზე უღაობის შესახებ ([1685-1700 წწ.] 1449-1854).

იორდანე - სამეხროს მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, ჰ ყ ა ვ ს: ძ მ ა ე ლ ი ა, ძ მ ი ს წ უ ლ ი პ ა ტ ა. გიორგი მეფემ მ ა ს უწყალობა ცხვრის საბალახის თარხნობა (1687 წ. XI.2. Hd-6204).

იორდანე - სამთავისში მცხოვრები, ბ ო. გ ა ნ ო. მ ო ლ ა შ ქ რ ე, სამთავრელის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალეზობდა მშვილდით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

იორდანე - ჯ ო ხ მ ცხოვრები, ამილახორის ყ მ ა, მ ა ს და მის განაყოფს, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალეზობდა მშვილდით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

იორდანე - ნაღარბაზევის მცხოვრები, ბ ო. გ ა ნ ო, სამთავრელის ყ მ ა, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალეზობდა ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

იორდანეს შვილი | იორდანე შვილი

იორდანეს შვილი - თეალში მცხოვრები, ი ხ ს ე ნ ი ე ბ ა ონოფრე წინამძღვრისათვის მიბარებულ გარეჯის ყმათა ნუსხაში ([1690-1733 წწ.] Ad-421).

იორდანეს შვილი ბარნაბე - მ ლ ვ დ ე ლ ი, შ ე. მ რ ი. გ ე ბ ე ლ ი და მ ო წ მ ე ჯ არდან ტატის შვილ-პაპუას შვილის მიერ შოშიტა მიქელას შვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. Sd-608).

იორდანე შვილი ბასილა - იესე ერისთავის ყმის, გორელი გოგინა ქოჭილას შვილის ყ მ ა, იესემ ი. გ ი გამოართვა. გოგინა ქოჭილას შვილს და მისცა ბატონიშვილ აშოთანს (1672 წ. 1450-5/102).

იორდანეს შვილი გიორგი - დიეული, ზურაბ მაჩაბლის მეკოდისპურე ყ მ ა

(1700 წ. 1448-3602)

იორდანე შვილი გიორგი - ყ მ ა, ჰ ყ ა . ვ ს აყრილი . განაყოფი . იხსენიება ყმების ნუსხაში (XYII ს. Hh-14912 თ)

იორდანეს შვილი დათუნა - იისციხეში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ცი - ციშვილებს] . გაყრის დროს ი . გ ი მამულით ერგო პაპუნას [(1688-1703 წწ .) Hh-1636].

იორდანე შვილი ელიზა - ობოლი ყ მ ა, იხსენიება ყმების ნუსხაში (XYII ს. Hh-14912 ი).

იორდანე შვილი თამაზა - კლდისწყაროში მცხოვრები, ერთი კომლი, მოხსენიებულია ზემო ქართლის საკომლოების ნუსხაში (XYII ს. დამდ. Qd-7014).

იორდანე შვილი მამუჯა - ლუროში მცხოვრები, ლევანის აყრილი ყ მ ა (XYII ს. Hh-14912 ი).

იორდანე შვილი შანაველ - იხსენიება ყმების ნუსხაში (XYII ს. Hh-14912 თ).

იორდანეს შვილი პაპუნა - იისციხეში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციცოშვილებს] . გაყრის დროს ი გ ი მამულით ერგო ედიშერს [(1688-1703 წწ .) Hh-1636].

იორდანის შვილი ვაბიტა - მ ო წ მ ე მახარა ბაქურას შვილის მიერ გიორგი ნინიას შვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. 1450-35/16).

იორდანის შვილი დათუნა - რუსელი, ჰ ყ ა . ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] თედორე . მ ი ჰ ყ ი დ ა ავთანდილ ელიზბარაშვილს თავისი ქვემო ვენახი პაპიაშვილის ვენახამდე (XYII ს. 1450-45/126).

იორდანის შვილი თედორე - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] დათუნა იორდანის შვილისა . იხ .

იორდაშვილი გიორგი - კობტას შ ი ს ი მამული ეკუთვნოდა [ბარათაშვილს] (XYII ს. ბოლო. 1450-33/286).

იორშიდაშვილი - ბატონის ყ უ ლ ი, მ ო წ მ ე კუმელი ნავაროზიანთ ხოსროვაშვილ როსტომას მიერ . ჯდოიანთ ბეროას შვილ . გელოასათვის მიცემული . ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. III. 20. 1450-47/27).

იორყულ (ვარ. იორელ, იორყალ) - 1556-1584 წწ . დედოფალ ნესტანდარეჯანის კარის მ წ ე რ ა ლ ი (1584 წ. 1449-1025). დ ა მ წ ი . რ ი დედოფალ ნესტანდარეჯანის მიერ : დონდორა მამადედეაშვილისათვის მიცემული დაღეთის მამასახლისობის წყალობის წიგნისა (1556 წ. Sd-138), კრული შელიქის მირიამან ნარიმანი შვილისათვის მიცემული სოფელ თელას წყალობის წიგნისა (1584 წ. XI. 7. 1449-1025).

იოსაფათ - მეფე თეიმურაზმა უწყალობა შეეჩინებოდა თუხუცეს ლუარსაბს თოლაში ი ო ს ა ფ ა თ ი ს სამოურაო (1610-ანი წწ . Ad-513).

იოსებ - დ ა ყ უ დ ე ბ უ ლ ი [ბ ე რ ი], დ ა ა მ ტ კ ი ც ა კახა თორელის შეწირულების დაწერილი რკინის მონასტრისათვის [(1260 წ. Sd-2859).

იოსებ - დაყუდებული [ბ ე რ ი], შიომღვიმის კრებულის წევრი, მ თ ა : ვ ა რ მ ა მ ა - მ ე მ ლ : ვ ი მ ე . უ წ ყ ა ლ ო ბ ა ჯაუნორ ბაგეტისძეს . ვარდანის ძეთა საღალოდ ნაქონი შოღადრიური სამი დღის მიწა (1344 წ. IY. 5. ქრ. II . 180-181).

იოსებ - ვაჰანის მონასტრის დ ე კ ა ნ ო ზ ი, მ ი ს ი დეკანოზობის დროს შ . ე ს წ ი რ ა მურკან ღარიბასძემ ვაჰანის მონასტერს როტაშაული მამულე ბი

ოჯოფიაში, ვენახი ტლოშში, ორი ყანა ფიაში და გაიჩინა წირვა-პანაშვილი (1393 წ. Ad-933. XI-XII კლთ. Y).

იოსებ - მ წ ი ე ნ ო ბ ა რ ი, დ ა მ წ ე რ ი . გიორგი მეფის მიერ სვეტი - ცხოვლისათვის მიცემული მამულების შეწირულების წიგნისა (1399 წ. YII. 9. 1449-1662).

იოსებ - ქალაქელი, კ ა ნ დ ე ლ ა კ ი, მ ო წ მ ე ნასყიდა ბანცაძის მიერ გელათის მოძღვართ-მოძღვარ ილარიონისა და წინამძღვარ მეუქისედეკ აბაშიძისათვის მიცემული პირობის წიგნისა ბეგრის მოუშლელობის შესახებ (| 1505 - -1519 წწ. | 1449-1670).

იოსებ - „სამეუფოსა ქალაქისა მ თ ა ვ ა რ ე პ ი ს კ ო პ ო ს ი“, ი ხ ს ე - ნ ი ე ბ ა ლუარსაბ მეფის მიერ სიონის ეკლესიისათვის მიცემულ ყმა-მამულის შეწირულებს წიგნშია კათალიკოს ზებედესთან და „ქართველთა და მესხთა“ ეპისკოპოსებთან ერთად მ ა ნ წმინდა აიაზმით აკურთხა სიონის ტაძარი და თბილისის სხვა ეკლესიები (1552 წ. 1449-1498).

იოსებ - რ უ ს თ ე ე ლ ი ე პ ი ს კ ო პ ო ს ი, ფილიპე ამბა-ალავერდელთან ერთად პირობის წიგნი მისცა კათალიკოს დომენტის რჯულის საქმეში ერთგულეობის შესახებ ((1556-1560 წწ. | Ad-1892).

იოსებ - [1559]-1595 წწ. სვიმონ მეფის კარის წ ი ნ ა მ ძ ლ ე ა რ ი, დ ა მ - წ ე რ ი სვიმონ მეფის მიერ: სვეტიცხოვლისათვის მიცემული შეწირულების წიგნისა ((1559 წ.) XII.1. Hd-8712), მეტეხის ღმრთისმშობლისათვის მიცემული სოფელ წაკვისის შეწირულების წიგნისა (1595 წ. 1449-1630).

იოსებ - ქვემო ღანუხს მცხოვრები, ელმირზა ბატონიშვილმა თერთმეტ კომლ კაცთან ერთად შესწირა სვეტიცხოველს (1580 წ. 1448-5527).

იოსებ - უდაბნოს წ ი ნ ა მ ძ ლ ე ა რ ი, დ ა მ წ ე რ ი ნიკოლოზ ქართლის კათალიკოსის მიერ დავით გარეჯის მონასტრისათვის მიცემული ყმის შეწირულების წიგნისა (1582 წ. IY.5. 1449-1077).

იოსებ - ნ ი ნ ო წ მ ი ნ დ ე ლ ი [ე პ ი ს კ ო პ ო ს ი], მ ო წ მ ე სუფრაჩ ბიძინა ჩოლაყაშვილის მიერ კათალიკოს ქრისტეფორუსათვის მიცემული სვეტი - ცხოვლის მამულბის საქმეებში ჩაურევლობის პირობის წიგნისა (1638 წ. ქრ. II. 453).

იოსებ - შ ე ი ლ ი ხორეშან ბატონიშვილისა, იხ.

იოსებ - სუფრაჯის შ. ვ ი ლ ი, წ ი ნ ა მ ძ ლ ე ა რ ი, ი ყ ი დ ა თამაზა ფარე შიშვილისაგან ოთხი დღის მიწა გუბაშაშვილის მიწამდე (1657 წ. 1450- -15/23).

იოსებ - მ. ე. ი. ე რ უ ს ა ლ ი ძ ე, (81 c) , ქაიხოსრო გურიელმა ი. გ. ი. დას- ვა [აქის]. საყდარში თავისი-სასაფლაოს წინამძღვრად ((1658-1660 წწ.) ANFA 192-193).

იოსებ - მ ლ ვ დ ე ლ ი, დ ა მ წ ე რ ი ბეენ დეახელაშვილის მიერ . ზაალ იორაშიშვილისათვის მიცემული გირაენობის წიგნისა (1662 წ. 1450-31/205).

იოსებ - [იერუსალიმის ქართველთა მონასტრის ჯ. ვ ა რ ი ს მ ა მ ა], გ ო რ გ ი გურიელმა მ ა ს მისცა [იერუსალიმის] ჯვრის მონასტრისათვის სოფელ ბაილეთის, ჩოჩხათში ორი კომლი ბლაგიძის, სარიშვილის, სოფელ ჩიხედანასა

და ნაცხავატევეში ერთი და ჩაქვისთავში ორი კომლი კაცის შეწირულების განახლების წიგნი (1675 წ. ახლო. Hh-10275); მას რალაც დანაშაული მიუძღოდა იერუსალიმის ჯვრის მონასტრის წინაშე, რის გამოც იგი გააკიცხა [ნიკოლოზ წულუკიძემ] (1675 წ. II.8. Ad-553).

იოსებ - ტბისში მცხოვრები მღვდელი, მოწმე მამაგულა მამაგულას შვილის მიერ პაპუნა [გოსტაშაბიშვილისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. 70-ანი წწ. Hh-10120).

იოსებ - მღვდელი, დამწერი და მოწმე პატარა ოტინაშვილის მიერ იორამ ნამორაძისათვის მიცემული საბაღურის ნასყიდობის წიგნისა (1690წ-1450-33/352).

იოსებ - მამა დემეტრესი, იხ.

იოსებ - ებრაელი, ქვემო ხანდაკს მცხოვრები, ოთარ არაგვის ერისთავს იგი უყიღია ქუთაისში. ოთარის მკვლელებს, მარიამ ჯორჯაძის ასულმა იგი შესწირა ანანურის ღმრთისმშობლის ეკლესიას (1693 წ. VI.11. 1449-1801).

იოსებ - მან დაკითხა თავისი კაცი იმის შესახებ, იორამმა იცოდა თუ არა წერა (XVII ს. II ნახ. Hh-9340).

იოსებ - ენაგელი მამასახლისი, მოწმე შიოცა დათონაშვილის მიერ ყორხმაზ ყორანაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. II ნახ. 1450-19/25).

იოსებ - მღვდელი, მგელო ღუდაურის შვილთან, გიორგისთან, გიორგი „ნაბიკვართან“ და საერთოდ ახალშენლებთან ერთად მან დალო პირობა, რომ არ დაარღვევდა მარხვას, ხოლო თუ ეს შემთხვევით მოხდებოდა, არ დაუმალავდა [ალავერდელს] (XVII ს. Ad-847).

იოსებ - იყიდო ავთანდილ მუჩიძისაგან წისქვილი (XVII ს. ბოლო Hh-1590).

იოსება - ურია, ჰალატყეს მცხოვრები, გულბუდახ ჩხეტიძემ შესწირა იგი კაცხის მონასტრის ხახუტასა და გუდია-ყოფილი გაიანეს სააღაპედ და დაუწესა მას გამოსაღები: ერთი ლიტრა სანთელი და ერთი აბაზის საკმეველი ([1610 - 1630 წწ.] ს. კ. III. 51-52).

იოსება - ახალდაბაში მცხოვრები, ხუცესი, საამილახეროს დავთრის მიხედვით, ევალბოდა თოფთ ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

იოსება - ორქოშანში მცხოვრები, ამილახერის ყმა, საამილახეროს დავთრის მიხედვით, ევალბოდა შუბით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

იოსება შვილი - [მაჩაბლებს] ყმა-მამულის ნუსხაში აღნიშნულია, რომ მათგან უყიდიათ ქინძელა ურიას მამული ([1688-1703 წწ.] Qd-8674).

იოსებ შვილი || იოსება შვილი

იოსება შვილი - დაღეთს მცხოვრები, მისი ძმა წილად ხვდა ყორჩიბაშ ბაღურ [ციციშვილს] (1651 წ. 1450-37/173).

იოსება შვილი ბერუკა - ვნათში მცხოვრები, ნუგზარის ყმა-გლეხი (1700 წ. 1448-3602).

იოსება შვილი გიორა - მოწმე ზაქალ მიქუტაშვილის მიერ დათუნა ჩიკვაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. Hh-1834).

იოსება შვილი მახარა - როკეთში მცხოვრები, ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდარვა კოკა ღვინო, ერთი ურემი და ორი ნაოთხალი ღვინო, ოც-

დაათი მკლავი ფერტი, ერთი საკლავი ყველით, კვერცხით, თევზით: ერთი გოჭი, ერთი ქათამი, ერთი ლიტრა ყველი, ტვირთი, მუშაობა, ერთი თეთრის ლარებულე-ბის ყავარის მიტანა (1578 წ. H-626).

ოსეზაშვილი ნადირა — ხანდაკში მცხოვრები, გომშარ და რიონ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ი. გ. ი. ცხადლური მამულით ერგო გომშარს ((1527-1558 წწ.) Qd-605).

ოსეზას შვილი პაპია — მ. ო. წ. მ. ე. ახანელ ალავერდასა და გარსუა ყარას — შვილის მიერ კახაბერ ყოჩლანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1612 წ. IY.14. 1450-17/7).

ოსეზას შვილი პ[...]ტუნა — მ. ო. წ. მ. ე. პაპუნა დედანას შვილის მიერ ბახუტა ჩივაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1675 წ. Hd-2 163 ა).

ოსეზაშვილი სტეფანა — მ. ო. წ. მ. ე. აბრამა ლიპუაშვილის მიერ შახარა კყო-პიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. ახლო. Ad - 1644 გ).

ოსეზის შვილი მამუჯა — მ. ო. წ. მ. ე. სოზია შეშაბერიძის მიერ მოძღვარმათეოზ შოსეს შვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1657 წ. 1450-38/125).

ოსეზისძე | ოსეზიძე

ოსეზიძე — მ. ი. ს. ი. ვენახი ესაზღვრებოდა ბეჟან საგინაშვილის მიერ ელი[ა] ახალას შვილისათვის მიყიდულ ვენახს (XYII ს. II ნახ. III.7. 1450-35/187).

ოსეზიძე — წირში მცხოვრები, დათუნას ყ. შ. ა. საამილახვროს დაეთრის მიხედვით, მ. ი. ს. ი. კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

ოსეზისძე გიორგი — მ. ა. ს. იოანე ანჩელმა მთავარების კოპოსმა დაუმტკიცა ღვთის და დამიტრი მეფეების მიერ აღრე გაჩენილი სამწიკველო ((1289 წ. | 1449-1596).

ოსეზიძე თანდილა — რეხელი, ავთანდილ ამილახორის მეგობრისპირე ს. ა. ხ. ა. ს. ო. ყ. შ. ა. (1700 წ. 1448-3602).

ოსეზიძე ნადირა — რეხში მცხოვრები, ამილახორის სახასო ყ. შ. ა. საამილახვროს დაეთრის მიხედვით, მ. ი. ს. ი. კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

ოსელებიანი | ოსელებიანი

ოსელებიანი — მ. ა. ნ. ვეუისარ. ჯაფარიძემ და სეტის ოთხმა თემმა შეადგინეს საერთაპირო დაწერილი ურთიერთდახმარების შესახებ (XIY-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. N 32).

ოსელებიანი — მ. ა. ნ. დააურვა ჯიჩისათვის სისხლი (XIY-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. N 43).

ოსელებიანი — მეფე გიორგიმ შესწირა გელათის წმინდა გიორგის ეკლესიას ჩუენეშის თავს, დელუს გაღმა, ხოშტიბელის სასახლე და მიწა ამ სასახლის, ნემსაძისა და ქურდიანის თარჯს შუა, ი. ო. ს. ე. ღ. ი. ა. ნ. ი. ს. საზღვრამდე (1659 წ. II.4. 1448-3327).

ოსელებიანი — მ. ა. ნ. და ფალიანმა დადეს საერთაპირო დაწერილი ბეგროს გაუტეხლობის შესახებ (XIY-XVII სს. სწძ. I. N 132).

იოსელიანი — მისცა წიგნი მუეალის მაცხოვარს ბეგრისა და სამსახურის შესახებ (XYI—XYII სს. სწდ. I. N 132).

[იოსელიანი — შერაბ წულუკიძემ ბიკინტის ღმრთისმშობელს შესწირა. გუმტრები სასახლითა და გლეხებით და აუკრძალა |ი|ო|ს|ე|ლ|ი|ან|ს| შესწირულ ყმა-მამულზე ყოველგვარი უფლებები ([1660—1676 წწ.] 1448—1525).

იოსელიანი ამსაჯან-ოზბეგ — იხ. იოსელიანი ოზბეგ

იოსელიანი არღაშელ — ა ს ა ბ ა . გოშქოთელიანთა სახლისა. მონაწილეობა მიიღო. გოშქოთელიანთა და სეტიელის სახლის შერიგებაში (XY ს. ბოლო. სსდ. II. N 81).

იოსელიანი არღუნ (ვარ. არღონ) — ძ მ ა ამსაჯან-ოზბეგ იოსელიანისა, იხ., პ ა ტ რ ი ს. საგილა უხოჯელიანისა, იხ., მ ა ს და ოზბეგ იოსელიანს ღემეტრე სეტიელმა თავი დაათვალა. გლეხად, რაზედაც მათ მისცეს სამოკეთეო დაწერილი (XY ს. დასაწ. სსდ. II. N 7). ; თავმღები სეტის ხევის მიერ, თუდორე მუტულანისადმი მიცემული დაწერილისა ლეწერის ყანის მუქაფად სასახლის მოხსენების შესახებ (XY—XY სს. მიჯნა. სსდ. II. N 44); მ ო წ მ ე: იოსელიანის დაწერილისა უირისატის სისხლის დაურევების შესახებ (XY—XY სს. მიჯნა. სსდ. II. N 43), ყიფიანთა და ფალიანთა შორის სასისხლო საქმის. გარიგებისა (XY—XY სს. მიჯნა. სსდ. II. N 41), უცნობი პირების დაწერილისა (XY—XY სს. მიჯნა. სსდ. II. N 116 ფრაგმ.), არღუნ კორძიანის მიერ სეტის ხევისა და ფაჩიანისათვის მიცემული დაწერილისა სისხლის დაურევების შესახებ (XY—XY სს. მიჯნა. სსდ. II. N 42).

იოსელიანი — (ვარ. იოსელიანი) — ბეშქენ — ძ მ ა ამსაჯან-ოზბეგ იოსელიანისა, იხ., მ ო წ მ ე იოსელიანისა და უირისატის დაწერილისა სისხლის დაურევების შესახებ (XY—XY სს. მიჯნა. სსდ. II. N 43).

იოსელიანი გოგე — თ ა ე მ დ ე ბ ი კალელთა და გვლოვანთა დაწერილისა ერთობის შესახებ (XYII ს. სწდ. I. N 146).

იოსელიანი გოგნა — მ ო წ მ ე მულახელთა მიერ სეტიელებისათვის ჩარქასთა შემოსევის დროს ასაბოძის სანაცულოდ სამი ხარის ბეგრად მოხსენების დაწერილისა (XY ს. დასაწ. სსდ. II. N 37).

იოსელიანი ეზია — [1658]—[1676] წწ. ა ზ ნ ა უ რ ი შ ე ი ლ ი, იმერეთის მეფე ალექსანდრეს ბანძაში ურუმთა ჯარით დადიანი და გურიელი შებმიან. მეფეს გაუმარჯვია. ე ზ ი ა იბრძოდა მეფის მხარეზე. მ ა ს ომში ორი ძმა დალუპვია. ე ზ ი ა ს კათალიკოსი ილარიონი დაურტყვევებია. მეფემ მ ა ს უწყალობა: სოფელ გუშტიბის მიწა-წყალი, გუბისწყალი. გამოდმა, გუბის ფონს . ზევით, ყენისწყლის შერთვამდე ჩუნენის საზღვარს დაბლა და გუშტიბში მოსახლე ორი შეანგირაძე, ორი ჩაფრიძე და ერთი მელაძე (1647 si c[1658 წ.] YII. 6.Hd—14742); მ ა ს დაუხსნიდა ჩამრიძე, გუშტიბში მოსახლე გლეხი, მაგრამ ამ გლეხებზე უფლებები შერაბ წულუკიძეს კჰონია. შერაბმა ეს გლეხები შესწირა ბიკინტის ღმრთისმშობელს ([1660—1676 წწ.] 1448—1525).

იოსელიანი ესტათე — შ უ ა მ ა ე ა ლ ი მჯაფარიანების მიერ ხერგვიანებისათვის მიცემული დაწერილისა საყვმო. გამოსალების შესახებ (XY ს. II შეთობ. სსდ. II. N 8).

იოსელიანი თური — მ ო წ მ ე ყიფიანთა და ფალიანთა შორის სასისხლო

დავაზე გარდაწვევტილების დაწერილისა (XIV-XV სს. მოჯნა. სსძ. II. N8).

იოსელიანი მიქელ - გიორგი მეფემ გელათს შესწირა მიქელ იოსელიანი ისე ული პარტახტი [მამული] (1568 წ. YIII.30. Sd-2901).

იოსელიანი ოზბეგ (ეარ. ამსაჯან-ოზბეგ) - მყავს ძმებნი: ბეშტენ (XIV-XV სს. მოჯნა. სსძ. II. N94), არლენი|არღონ (XIV-XV სს. მოჯნა. სსძ. II. N7, 94). ი.გ.ი „ლალობასა შიგა“ პირზე დაკოდა ივანე სეტეელის ძმამ, მიქაელმა. ივანე სეტეელმა მას გადაუხადა საურავი, ხოლო მან მოახსენა „წარკვეთილი“ გადაწვევტილებისა (XIV-XV სს. მოჯნა. სსძ. II. N94); მასა და არღონს დემეტრე სეტეელმა თავი დაათვალია გლეხად, რაზედაც მათ მისცეს სამოკეთო დაწერილი (XV ს. დასაწ. სსძ. II. N7); მორჩავეი და მოწმე შეტმავ [...]|რიანის მიერ ივანე სეტეელისათვის მიცემული დაწერილისა მისგან ნაყარღონის ასახიობაში დაკოდვის სანაცულო სასარჩლოს აღუბის შესახებ (XIV-XV სს. მოჯნა. სსძ. II. N93).

იოსელიანი სანდულ - თავმდე ბი ამსაჯან-ოზბეგ იოსელიანის მიერ ივანე სეტეელისათვის მიცემული დაწერილისა მისი ძმისაგან დაკოდვის სანაცულოდ საურავის მიღების შესახებ (XIV-XV სს. მოჯნა. სსძ. II. N94).

იოსელიანი ფართობ - მორჩავეი გომჭოთელიანთა და სეტეელის სახელს შორის შერიგების დაწერილისა (XIV ს. ბოლო. სსძ. II. N81).

იოსელიანი ქურსიკ - იოსელიანთა სახლის შვილი, თავმდე ბი [პირნათულ] ჯაფარიძესა და სამ თემს შორის სასოფლო მიწებზე დავის შესახებ დაღებული დაწერილისა (XV ს. დასაწ. სსძ. II. N20).

იოსელას შვილი სუთია - „აბელის სოფლის ბოლოზე“ მცხოვრები [გლეხი], რომელიც არსენ და აბელ უნდლიაძეების წილი ყოფილა. უნდლიაძეების ამოვარდნის შემდეგ მეფე თეიმურაზმა იგი შესწირა გულდარხის მონასტერს (1583 წ. sc|1639-1648 წწ.) X.2. Hd-1554 ბ).

იოსაშვილი ააველ - მღვდელი, მოწმე ბახუტა გორჩიაშვილის მიერ გარსევან ქარუმიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. Ad-1536).

იპასშვილი თევდორე - ლეროში მცხოვრები, გიორგის ამოწვევტილი ყმა, იხსენიება ყმების ნუსხაში (XVII ს. Hd-14912 ი).

ირაგელი აბაი - მოწმე ლომი სუნდლისძის მიერ სვეტიცხოვლისათვის მიცემული ზერის შეწირულების წიგნისა (1398 წ. 1449-1652).

ირაგული სორაზან - მოწმე გრიგოლ [ჯანდიერიშვილის] მიერ იოთამ [გურამიშვილისათვის] მიცემული გლდანისა და აკვალის წყლებზე შორიგების წიგნისა (XVI ს. 80-ანი წწ. Hd-14977).

ირაგული ზალა - ლეროში მცხოვრები, გიორგის აყრილი ყმა, იხსენიება ყმების ნუსხაში (XVII ს. Hd-14912 ი).

ირემა - გარგალში მცხოვრები, გომფარ და რიონ [ჯაგახიშვილების] გაყრის დროს იგი ერგო გომფარს ([1527-1558 წწ.] Qd-605).

ირემა - საბუეში მცხოვრები, მუანთ ბოცოსეული ყმა, იგი ლეონ მეფემ იყიდა და უწყალობა მაქსიმე ბოდბელს (1568 წ. 1450-32/306), თეიმურაზ ბატონიშვილმა იგი უწყალობა მაქსიმე ბოდბელს (1568 წ. 1448-2384).

ირემა — ჯიმითელი, აღექსანდრე მეფემ ირემა და მისი სახლი შესწირა სვეტიცხოველს (1601 წ. 1448—5526).

ირემა — კისისხევეში მცხოვრები, გლეხი, თეიმურაზ მეფემ ი.გ.ი შესწირა ალავერდს თავისი მეუღლის, ანას სააღაპედ (1612 წ. 4.10. 1448—5017).

ირემა — საყავრეს მცხოვრები, გარდაცვლილი შერმაზან ჯაყახიშვილის ნაქონი [ყმა], ი.გ.ი, მისი სასახლითა და მამულით, ზაქარია ჯაყახიშვილმა მართვა მოურავ [გიორგი სააკაძეს] (1624 წ. Hd—14693).

ირემა — ნაუკვალნი, მოწმე და შუაღამხლომნი მახარა როსტიაშვილის მიერ ამირა ამბროსაშვილისათვის მიცემული ნავენახვის ნასყიდობის წიგნისა (1631 წ. X.4. 1449—1780).

ირემა — ევდემონ კათალიკოსმა პაპუნა ამირანაშვილს ძეგვეში უბოძა მიწა, რომელიც ერთ მხარეს ირემას ნახარს ესაზღვრებოდა [(1630—1637 წწ.) X. 1449—1802].

ირემა — მოწმე ქართლის კათალიკოსის, ევდემონის მიერ ამირან ამბროსაშვილისათვის მიცემული სავენახე მიწის ნასყიდობის დამტკიცების წიგნისა (1638 წ. 1449—2648).

ირემა — მისი ნასახლარი ესაზღვრებოდა მიწას, რომელიც კათალიკოსმა [ევდემონ] დიასამიძემ მიჰყიდა პაპუნა ამბროსაშვილს, აღნიშნულია ქრისტეფორე კათალიკოსის მიერ პაპუნა ამბროსაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის დამტკიცების წიგნში (1643 წ. 1449—1755).

ირემა — დავით და თამაზ ქარსიძეების მოახლის შვილი, ი.გ.ი ქარსიძეების გაყრის დროს ერგო დავითს (1651 წ. 1450—29/59).

ირემა — ი.გ.ი თვალში დაასახლა ონოფრე მკუტრადემ და შეჰმატა გარეჯის ემებს [(1690—1733 წწ.) Ad—421].

ირემა — მისი მიწა ესაზღვრებოდა მწყერაძე-ბერუკაშვილ ბოძინას მიერ [ციციშვილ] ურთულთისათვის მიყიდულ მიწას (1699 წ. II.5.1450—51/84).

ირემა — წუბენში მცხოვრები, საამილახეროს დავთრის მიხედვით, ევალეზო და თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448—5032).

ირემა — რევი მცხოვრები, მესაურე, ნათლისმცემლის ყმა, საამილახეროს დავთრის მიხედვით, ევალეზოდა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448—5032).

ირემა — ბერშოეთში მცხოვრები, შიომღვიმის ყმა, ბოგანო მოლაშქრე, საამილახეროს დავთრის მიხედვით, ევალეზოდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448—5032).

ირემას შვილი | ირემა შვილი

ირემა შვილი — ძალისელი, მისი სამოსახლო ესაზღვრებოდა აღექსანდრე მეფის მიერ შიომღვიმისათვის შეწირულ მიწას [(1412—1442 წწ.) Ad—14 ა].

ირემა შვილი — მისი ვენახის ბოლოს მოკრიდი ჰქონდა ბაგა იორამ ნამორაძეს (1651 წ. 1448—88).

ირემა შვილი — ერთში მცხოვრები, გიორგი მეფემ, ღერშიშხან [თურქისტანი-შვილის] წილი ყმა-მამულიდან, ი.გ.ი მამულით უწყალობა გიორგი მიქელაძეს (1688 წ. Sd—547).

ირემასშვილი — მის მიწამდე მისცა ბერ ონასშვილმა მიწა მღვდელ დავით ძამუკაშვილს (1699 წ. 1448—1174).

ირემაშვილი — მისი მიწა ემიჯნებოდა ბერუა ბერიშვილის მიერ თევდორე ბერიშვილისათვის მიყიდულ მიწას (XVII ს. Hd—15069).

ირემაშვილი ადღგომელ — ძმ ა ბერ ირემაშვილისა, იხ.

ირემაშვილი ბერი — ჰყავს ძმებო: ადღგომელ, ზუბიტა და ზაზუტა (XVII ს. Ad—1343). ზაზუნა მეფრიძისაგან იყიდა მიწა (XVII ს. Ad—1343); მოწმე. ბერუა ბერიშვილის მიერ თავისი, განაყოფის, თევდორე ბერიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. Hd—15069).

ირემაშვილი ბერუა — მოწმე, გიორგი მამაცაშვილის მიერ თავისი ძმის, იასესათვის მიცემული ზალის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. 1450—46/82).

ირემაშვილი გოდერძი — ახალდაბაში მცხოვრები, მისი ნაქონი სახლკარი, გიორგი მეფემ უწყალობა ფარეშთუხუცეს ერასტი თურქისტანიშვილს (1687 წ. X.17. 1450—10/106).

ირემაშვილი ზაზუტა — ძმ ა ბერ ირემაშვილისა, იხ.

ირემაშვილი ზუბიტა — ძმ ა ბერ ირემაშვილისა, იხ.

ირემაშვილი ივანე — მოწმე ჯარდან ტატიშვილის მიერ შოშიტა მიქელაშვილისათვის მიცემული კვანახის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. ახლო. Hd—750).

ირემაშვილი მამუკა — ყმა ლევან თურქისტანიშვილისა. იგი იოსებ თბილელმა დაიხსნა და ლევან თურქისტანიშვილს სიონისათვის შეაწირვინა. შაბნაეაზ მეფემ მისი სახლი თამაზ თურქისტანიშვილს უწყალობა, რომელმაც შემდეგ იგი სიონის ღმრთისმშობელს შესწირა (1665 წ. 1449—2666).

ირემაშვილი მასია — მოწმე აბრამ ბიბიაშვილის მიერ დავით ჯავახიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1694 წ. YI.12. Sd—561).

ირემაშვილი მახარა — ახალდაბაში მცხოვრები, მისი ნაქონი ზვარი, გიორგი მეფემ უწყალობა ფარეშთუხუცეს ერასტი თამაზასშვილ-თურქისტანიშვილს (1687 წ. X.17. 1450—10/106).

ირემაშვილი ნადირა — მოწმე ხოსიტა მღებრიშვილის მიერ ყორღანაშვილ ბაინდურისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. I ნახ. 1450—17/34).

ირემაშვილი სეფია — ახალდაბაში მცხოვრები, მისი ნაქონი ზვარი, გიორგი მეფემ უწყალობა ფარეშთუხუცეს ერასტი თამაზასშვილ-თურქისტანიშვილს (1687 წ. X.17. 1450—10/106).

[ირემასშვილი] სეხნია — ჰყავს ჯანაყოფი სვიმონა ირემაშვილი. იგი მამულით, გიორგი მეფემ დანაშაულისათვის წაართვა ქვეპურისშვილს და უწყალობა ბახუტა თურქისტანიშვილს ([1685—1703 წწ.] 1450—18/86).

ირემასშვილი სვიმონ — ახალდაბაში მცხოვრები, ყმა ქვეპურასშვილისა, ჰყავს ჯანაყოფი სეხნია, [სახლი კაცოი] ხადუა, მეფე გიორგიმ მათ სანაცვლოდ ბევან თურქისტანიშვილს უწყალობა ქვეპურასშვილის ყოფილი ყმები: ევანოზა ანეზასშვილი და აკოფასშვილი ([1685—1703 წწ.] 1450—18/97); იგი მამულით, გიორგი მეფემ წაართვა ქვეპურასშვილებს და უწყალობა ბახულა თურქისტანიშვილს ([1685—1703 წწ.] 1450—18/86).

ირემაშვილი ხადუა — [სახლი კაცოი] სვიმონ ირემაშვილისა, იხ.

ირემაული – მეფე თეიმურაზმა შერმაზან ხიმშიაშვილს უწყალობა მისივე ნაქონი ორი კომლი კაცი – ი რ ე მ ა უ ლ ი მამულით და ქონებით ((1648–1662წწ| 1450–37/198).

ირეშია – ბ ო გ ა ნ ო, საამილახვროს დაეთრის მიხედვითვევალებოდა ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448–5032).

ირეჯიშვილი – მ ი ს ი ახალშენში მცხოვრები ყმა, ქიტია გოგიაშვილი, ერთი კომლი, შეტანილია სვეტიცხოვლის კუთვნილი საკომლოების ნუსხაში (1689 წ. 1449–1792).

ირიზაშვილი აღიხანა – მ ო წ მ ე ბახორათ ასატურაშვილ მამაჯანას მიერ მუშმუშისათვის მიცემული ბალის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ III, 9. 1450 – 23/159).

ირინაშვილი – [ორი ძმა], ენუქ რჩეულაშვილმა ერთი ძმა ი რ ი ნ ა შ ვ ი – ლ ი შესწირა ვაჰანის ქვაბის მონასტერს ღერ [რჩეულაშვილის] სულის სახსრად (XY–XYI სს. Ad–933–15 IY–Y ეფთ. v).

ირუბაქისძე ბეენა – ს ა ხ ლ ი ს უ ხ უ ც ე ს ი, დ ა მ წ ე რ ი გიორგი მეფის მიერ მცხეთის საყდრისათვის მიცემული სოფლებიკენენელისა და ჩეკურნის, შეწირულების წიგნისა (1511 წ. 1449–1533).

ისაკ – მ ი ს ი მწირველი მიქაელი მოწმეა მღვიმის კრებულის მიერ ზოსიმესათვის მიცემული დაწერილისა (1200 წ. ახლო. Ad–4).

ისაკაშვილი – მ ო ძ ღ ე ა რ ი, მ ო წ მ ე დარისპან ბერძნისშვილის მიერ ოსიყმა ბუელულაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (XYI ს. Hd–1571).

ის[ა]ქ[ი]სძ[ე] ივ[ან]ე (ივან აქ)– ჰ ყ ა ვ ს თ ა ნ ა მ ე უ ც ხ ე რ ე ბარდახინ. თისლის მონასტერს გოდრიიულისთავეს საალაქედ შესწირა ყანა და გაიჩინა ორი აღაპი – 21 და 23 დეკემბერს (XY ს. Par. Geor . 4. 78 r).

ისანბევა – მ ო წ მ ე ხოსროვ მალბუნაშვილის მიერ დათუნა ბოძინაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. III.1. 1450–9/13).

[ისახან]– უ ო რ ჩ ი ბ ა შ ი, სვიმონ მეფის მიერ საამ საგინაშვილისათვის მიცემულ მამულის წყალობის წიგნში აღნიშნულია, რომ ქართველები როდესაც ყარაჩიხანსანს განუდგნენ, [ი ს ა ხ ა ნ] ყოჩჩიბაშს მიემხრნენ და გამარჯვება მ ა ს დარჩა (1626 წ. 1450–26/96).

ისახან – ბ ო რ ჩ ა ლ ო ს ს უ ლ თ ა ნ ი, როსტომ მეფის მიერ ყაფლან ბარათაშვილისათვის მიცემულ წყალობის განახლების წიგნში აღნიშნულია, რომ ი ს ა ხ ა ნ ს უ ლ თ ა ნ ს სამამულე დაეა ჰქონია სახლთუხუცეს ყაფლან ბარათაშვილთან. მღვიანში ქართველმა დარბაისლებმა: არაგვისა და ქსნის ერისთავებმა, ცოტაშვილებმა, ამილახორმა და მღვიანბეგმა ჩონი ჯავახიშვილმა გაარჩიეს ეს დაევა ყაფლან ბარათაშვილის მიერ წარდგენილი სიგლების საფუძველზე ტაშირის მამულები ყაფლან ბარათაშვილის კუთვნილებად ცნეს (1657 წ . 1450–15/140).

ისახან – ი ს ა ხ ა ნ ი ს წიგნი მოხსენებელია გორჯასა[ბარათაშვილისათვის] მიმარებული წიგნების ნუსხაში (1691 წ. XI.2. Sd–1931).

ისახარ – მ ო ა ხ ლ ე, გააყოლეს მარიამ დედოფალს მზითვში ((1634 წ.) 1448–3369).

ისე – წ ი ლ კ ნ ე ლ ი, თორმეტ ასურელ მამათაგანი. იხსენიება, როგორც ანანურის ზემო მხარის მომქცევი (1669 წ. 1448–5013).

ისელაური - ის ე ლ ა უ რ ი მამული ენაგეთში ბარათაშვილების გაყრის დროს წილად ხედა გერმანოზსა და მის ძმებს: თაყას, გოსტასაბსა და ფალავან-ბოსროს (1523 წ. Ad-1299 ა).

ისეთიანძე - ერწოს მცხოვრები, წილში ერგო ღურმიშხან [ბარათაშვილეთა ღაენანოსროშვილს] (XYII ს. 70-80-ანი წწ. 1450-26/265).

ისთერაშვილები - ცხინვალს მცხოვრები, ოთხი კომლი, [შაჩაბლებს] დაკარგული ყმა-მამულის ნუსხაში აღნიშნულია, რომ ისინი ქსნის ერისთავს მიჰყიდეს ([1688-1700 წწ.] Qd-8674).

ისია - ზ ა რ ა ფ ბ ა შ ი, მ ო წ შ ე ეახტანგაანთ ნასყიდას მიერ მანუქარის შეილის, პატაბეგისათვის მიცემული თავნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. X.27. 1450-2/1/9).

ისკაშვილი მათე - ახალშენს მცხოვრები, ერთი კომლი, შეტანილია სვეტიცხოვლის კუთვნილი საკომლოების ნუსხაში (1689 წ. 1449-1792).

ისლაშირზიშვილი - მ ის ი მიწა ესაზღვრებოდა პაპუა მახვილადის მიერ ნაბრძევა [სპანდერისშვილისათვის] მიუიღღ მამულს (1689 წ. Y.1450-33/233).

ისმაილ - ქ ე მ ხ ა, მ ო წ შ ე როსტომ-ფაშას მიერ ქაიხოსრო ციციშვილისათვის მიცემული სადგერის ხეობის წყალობის წიგნისა (1672 წ. ახლ. 1449-2224).

ისშვილ - ა ლ ა, მ ო წ შ ე როსტომ ფაშას მიერ ქაიხოსრო ციციშვილისათვის მიცემული სადგერის ხეობის წყალობის წიგნისა (1672 წ. ახლ. 1449-2224).

ისშვილა - დმანისს მცხოვრები, მამულით წილად ხედა იოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ.] YIII.16. 1450-11/112).

ისშვილა - შ ე ი ლ ი მუარაყე შერმაზნანსი, იხ.

ისშვილა - თათარი, ი ა ს ა უ ლ ი, მოხსენიებულია ძღვენისა და სამასპინძლის გარიგების დავთარში (XYII ს. II ნახ. Hd-1365).

ისშიერა - ზაკეში მცხოვრები, გომთარ და რონ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ი.გ. ი ერგო რონისა და მის ბიძაშვილებს ([1527-1558 წწ.] Qd-605).

ისპა - მ ო ქ ა ლ ა ქ ე, მ ო წ შ ე ნიკოლოზ ჯავახიშვილის მიერ მოურაგ ავთანდილ [სააკაძისათვის] მიცემული პირობის წიგნისა ოძინში საკომლოს მიცემის თაობაზე (XYII ს. 80-ანი წწ. Hd-9341).

ისპანაშვილი დათუნა - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] პანია ისპანაშვილისა, იხ.

ისპანაშვილი პანია - ჰ ყ ა . ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: საზვერელ და დათუნა. მ ი ჰ ყ ი დ ა ოთარ [გერმანოზიშვილს] ენახი (1679 წ. Hd-2184).

ისპანაშვილი საზვერელ - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] პანია ისპანაშვილისა, იხ.

ისპანისშვილი კაცია - ი.გ. ი მეფე შაჰნავაზმა სახელოდ უწყალობა ქაიხოსრო წერეთელს (1660 წ. Hd-2457).

ისრელაშვილი | ისრელაშვილი

ისრელაშვილი ბაისონდულა - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] იმარინდო ისრელაშვილი - სა, იხ.

ისრელაშვილი ბატუა - მძოვრეთში მცხოვრები, ელიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი.გ. ი სახლკარით ერგო ელიშერს ([1688-1702 წწ.] Hd-1636).

ისრელაშვილი გოგია - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] იმარინდო ისრელაშვილისა, იხ.

ისრელაშვილი იმარინდო - ჰ ყ ა . ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: ბაისონდულა ,

მგელია, გოგია, იორამა, დიდი შიმშილობის დროს ქართლის კათალიკოს-პატრიარქ ნიკოლოზს შ ი ჰ ყ რ და .ნახევარი წისქვილი და საწისქვილე, აიღო ფასი-ერთი ულელი ხარი ([1676-1696 წწ.] 1449-1194).

ისრელაშვილი იორამა - [ს ა ხ ლ ი კ ა უ ი] იმარინდო ისრელაშვილისა, იხ.

ისრელაშვილი მგელია - [ს ა ხ ლ ი კ ა უ ი] იმარინდო ისრელაშვილისა, იხ.

ისტვნიანე - ბერძენთა მ ე ფ ე ე, იხსენიება ერთთავ შალვა ქვენიფნეველის მიერ ლარგვისის მონასტრისათვის მიცემულ სოფლების შეწირულების წიგნში, როგორც ლარგვისის აღმშენებელი (1470 წ. Qd-9020 ა).

ისხატ - ტაბიკურაში მცხოვრები, მ ო ლ ვ ა რ ი, ელიშერ და პაპუნა [ციციშვილების]. გაყრის დროს ი გ ი მამულ ერგო პაპუნას ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

ისხრაკა - ქველ ქაჯაიამ. გააცუდა წიგნი, რომელშიც ი გ ი ს ხ რ ა კ ა ს ა ა გ ა ნ ზუბუკია ნანეიშვილის მიერ ოცდაშვილი მარჩილის [აღების] მოწმედ იყო დასახელებული (XYII ს. Hd-12388).

იტუილაშვილი - სკრაში მცხოვრები, გოშფარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ი. გ. ი მამულთ ერგო როინსა და მის ბიძაშვილებს ([1527-1558 წწ.] Qd-605).

იტუილაშვილი - მ ი ს ი სასახლის. გამო დავა ქკონდათ პაატა [ჯავახიშვილსა] და როკია [შალიკაშვილს] ([1633-1658 წწ.] Sd-795).

იულდან - დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე საგილა უხოჯელანის მიერ დემეტრე სეტიელისათვის მიცემული გერშის დაურკვების შესახებ უღაობის დაწერილისა (XY ს. დასაწ. სსმ. II. N 104, 115).

იფიზანასშვილი [მანუჩარა - მ ო წ მ ე ნეფესაანთ ზაქარიას მიერ ამირალანთ. გაბრიელისათვის მიცემული ციხისძირის სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. IX. 1449-964).

იქორაშვილი: ტერ-იქორაშვილი საკო - გორელი, მ ა ს სხვა გორელებთან ერთად ფარსადან ციციშვილმა მისცა ზედაველის მთაში, სანიაციორში და ურიულში ხე-ტყით სარგებლობის უფლება (1699 წ. II. 24. Hd-13151).

ილლუყარაშვილი მურადა - მ ო წ მ ე მასურ ჯავახიშვილის მიერ შქედელ მიკირტიჩასათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1573 წ. 1450-18/79).

იშნაორა - ქვაბუევანს მცხოვრები, ი. გ. ი მამულთ წილად ხელა იოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ.] YIII. 16. 1450-11/112).

იშხანა - მ ო წ მ ე და მ შ ა დ ა მ ხ დ ო შ ი მახარა როსტიაშვილის მიერ ამირა ამბროსაშვილისათვის მიცემული ნაკენახევის ნასყიდობის წიგნისა (1631 წ. X. 4. 1449-1780).

იშხანასშვილი | იშხანაშვილი

იშხანაშვილი ბერუკა - ჰ ყ ა ვ ს შ გ ი ლ ე ბ ი: ბიძინა, პაპუნა. მ ო ჰ ყ ი დ ა ყალანდარ თუმანიშვილს [ატენში] „უმეკაურა“ ვენახი, რომელიც ესაზღვრე ბოდა შავნადირაშვილის, მეზრიშვილისა და ხოსია ტლაშაძის [მიწებს] (XYII ს. დამლევი. 1450-3/33).

იშხანაშვილი ბიძინა - შ ვ ე ლ ი ბერუკა იშხანაშვილისა, იხ.

იშხანასშვილი დავით - მ ი ს ი ნაქონი კურმარანი და სახლკარი იოანე

რატის შეიქმნა იყოდა ერთადერთი საგან და შესწირა კაბენის ღმრთისმშობელს (XYI ს. I ნახ. 1449-418).

იშხანაშვილი ვარძიელა - მ ო წ მ ე პაპუნა ბარათაშვილის მიერ მერაბ ყორღანაშვილისათვის მიცემული ნასოფლარ ზემო შავენის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. III.15. Hd-1375).

იშხანაშვილი თუმანა - მ ო წ მ ე კავეჯანთ ოპანას მიერ შეუნუანთ ოპანასათვის მიცემული ქუღბაქის ნასყიდობის წიგნისა (1694 წ. VI.22.1450-19/87).

იშხანაშვილი ოთია - მ ო წ მ ე პაატა თაზიშვილის მიერ თავისი განაყოფის, ელიზბარისათვის მიცემული ვენახის გაველილობის წიგნისა (1634 წ. III.23. 1450-25/147).

იშხანაშვილი პაპუნა - შ. ვ. ი. ლ. ი ბერუკა იშხანაშვილისა, იხ., მ ო წ მ ე გიორგი ბეგიტაშვილის მიერ როსტია აფქარასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. 1450-25/14).

იშხანაური ამირან - პ. ყ. ა. ვ. ს. ძ. მ. ა ამირბარ. შ. ე. ს. წ. ი. რ. ა სვეტიცხოველს. გორში უღუმბელაური ვენახი, რომელიც მ. ა. ს. გუგუენასაგან ჰქონდა ნაყიდი და გაიჩინა ალაპი ([1399-1419 წწ.] ქრ. II. 221).

იშხანაური ამირბარ. - ძ. მ. ა ამირან იშხანაურისა, იხ.

იშხანბრისშვილი - კასპს მცხოვრები, ამილახორის ყ. მ. ა, საამილახვროს დაეთრის მიხედვით, ევალებოდა ლაშქრობა მ. ი. ს. ი. კომლიდან ორ კაცს (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

იშხნელი გიორგი - შ. ვ. ი. ლ. ი პაპუნა იშხნელისა, იხ.

იშხნელი ელისე - 1692-1698 წწ. დ. ა. მ. წ. ე. რ. ი კათალიკოს იოვანე დიასამიძის მიერ; რევაზ [მალაღაძისათვის] მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1692 წ. Hd-1305), ერთობლ თრიალელთათვის მიცემული მოხელეთაგან შეუკალობის წყალობის წიგნისა (1697 წ. IY.23. 1448-5066), ნიკოლოზ გაბაღიძისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1698 წ. III.15.1448-5098).

იშხნელი იოვანე - შ. ვ. ი. ლ. ი პაპუნა იშხნელისა, იხ.

იშხნელი ნიკოლოზ - 1678-1687 წწ. ვ. გ. ა. ზ. რ. დ. ი. ლ. ი კათალიკოს ნიკოლოზ ამილახორისა (1678 წ. 1450-23/64). დ. ა. მ. წ. ე. რ. ი ნიკოლოზ კათალიკოსის მიერ; რევაზ მალაღაძისათვის მიცემული ყმების წყალობის წიგნისა (1678 წ. VII.5. Ad-1698/20), ხელია მალაღაძისათვის მიცემული სოფლის წყალობის წიგნისა (1678 წ. XI.3.1450-23/64), რევაზ მალაღაძისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1686 წ. Hd-7221); მ. ი. ს. მ. ა ძმისწულმა დაწერა ნიკოლოზ ამილახორის მიერ ზაალ ქარსიძისათვის მიცემული სახელის წყალობის წიგნი (1687 წ. XII.5. 1450-29/52).

იშხნელი პაპუნა - დ. ე. კ. ა. ნ. ო. ზ. ი, პ. ყ. ა. ვ. ს. ძ. მ. ა ფირან, შ. ვ. ი. ლ. ე. ბ. ი: იოვანე, გიორგი. მ. ი. პ. ყ. ო. ა ხუმარაძე შოშიტასა და მის შვილებს ზოსიმაშვილისაგან ნაყიდი „ნახევარი ჩარეკი“ წისქვილი. დ. ა. მ. წ. ე. რ. ი. ა ამ ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. Hd-835).

იშხნელი სერგიოს - პატრიარქის მღვდელ-მონაზონი, მ ო წ მ ე კათალიკოს იოვანე დიასამიძის მიერ გარეჯის წმინდა დავითის კრებულისათვის მიცემული ზერის შეწირულების წიგნისა (1690 წ. III.20. 1449-1833).

იშხნელი ფირან — ძ მ ა პაპუა იშხნელისა, იხ.

იჩქითაძეები — მ ა თ პატრონმა თამარმა მალი ამოუკვეთა და შესწირა აწ-
ყურის ღმრთისმშობელს იერემიას მაცყვერლობის დროს (1575 წ.ახლო. 1449 —
—1503).

იჩქითი — რეუს მცხოვრები, ამილახორის სახასო ყ მ ა, საამილახვროს დაეთ-
რის მიხედვით, ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448—5032).

იჩქითი ბასილა — მეჯვრისხევეს მცხოვრები, საამილახვროს დაეთრის მიხედ-
ვით, მ ი ს ი კომლიდან სამ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ.
1448—5032).

იჩქითი გიორგი — მეჯვრისხევეს მცხოვრები, ავთანდილ ამილახორის სახასო
ყ მ ა (1700 წ. 1448—3602); საამილახვროს დაეთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომ-
ლიდან სამ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448—5032).

იჩქითი გიორგი — მარტყოფს მცხოვრები, მოხსენიებულია რუსთველის ემებოს
ნუსხაში (XYII—XYIII სს. მიჯნა. Hd—5186).

იჩქითი ელიკა — მეჯვრისხევეს მცხოვრები, თანიას ყ მ ა, საამილახვროს
დაეთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა ლაშქრობა (XYII ს.
II ნახ. 1448—5032).

იჩქითი თევდორა — მეჯვრისხევეს მცხოვრები, ავთანდილ ამილახორის სახა-
სო ყ მ ა (1700 წ. 1448—3602), საამილახვროს დაეთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომ-
ლიდან სამ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448—5032).

იჩქითი ივანა — ზემოყურს მცხოვრები, საამილახვროს დაეთრის მიხედვით,
მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448—
—5032).

იჩქითი მახნია — მეჯვრისხევეს მცხოვრები, ავთანდილ ამილახორის სახასო
ყ მ ა (1700 წ. 1448—3602).

იჩქითი მიქელ — ღრომს მცხოვრები, საამილახვროს დაეთრის მიხედვით, მ ი-
ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448—5032).

იჩქითი ტეტია — ღრომს მცხოვრები, საამილახვროს დაეთრის მიხედვით მ ი-
ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448 —
—5032).

იჩქითი ტეტია — წინუბანში მ ი ს მამულზე მცხოვრობდა ქიტია მეფარიძე
(1700 წ. 1448—3602).

იჩქითი შიო — მეჯვრისხეველი, ავთანდილ ამილახორის სახასო ყ მ ა (1700წ.
1448—3602).

იჩქითიძე — მ ი ს მიწამდე მიჰყიდა: ბერიკა თაველაშვილმა შოშიტა მიჭე-
ლაშვილს ორი დღის მიწა (1690—ანი წწ. Hd—754), ჯარდან ტატიშვილმა შოშიტა
მიქელაშვილს — მიწა (1697 წ. ახლო. Hd—750).

იჩქითიძე გიორგი — გ ი რ ი თევდორე მრაკველისა, იხ.

იჩქითიძეები — ნიტრიის ეკლესიას ი ს ი ნ ი უყილია გიორგი მეფისაგან .
მ ა თ ი ნასყიდობა ნიტრიის სიონს დაუმტკიცა სვიმონ მეფემ (1584 წ. Sd—2909).

იჩქითიძე პაპუნა — მძოვრეთში მცხოვრები, ელიშერ და პაპუნა [ციციშვილ-
ბის]. გაყურის დროს ი. გ ი მამულით ერგო ელიშერს [(1688—1703 წწ. | Hd—1636).

იჩქიტაძე — ზინდისში მცხოვრები, ღროთეთოს კათალიკოსს ი. გ ი უყილია

გიორგი მეფისაგან, ხოლო შემდეგ დორთეოსმა ი.გ.ი ნიტრიის ეკლესიას შესწირა ([1589-1600 წწ.] 1448-5008).

იჩქიტძე გიორგა - [ჩხერის] ციხის მ ე ც ი ხ ო ვ ნ ე, სხვა მეციხოვნეებთან ერთად დაარბია სოფელი და გოჩია თხელიძეს წაართვა ათი კოკა ღვინო (XVIII ს. Ad-2 233 ბ).

იხალაშვილი პაპუა - მ ო წ მ ე მამუკა გომარდაშვილის მიერ შერმაზან ხაშარაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. 1448-8765).

იჯისშვილი დარჩია - აღექსანდრე მეფის ბრძანებით, ი.გ.ი ხევმა მძველად მისცა გერგეტის საყდრეშვილებს (1439 წ. II.20. A-1085.14-15).

ქ

კახილაძე - თლულს მცხოვრები, ორი კომლი, ბაგრატ მეფემ ი.გ.ი შესწირა ნიკორწმინდის ეკლესიას (1544 წ. VIII.9. ლაი. P-22 თ).

კავაისძე - კ ა ვ ა ი ს ძ ი ს ცოლელი არგვეთში - სოფელი ქორცილაი - თამარ მეფემ შესწირა გელათის მონასტერს (1187 წ. 1448-5004).

კავებაძე ივანია - გიორგი მეფემ ი.გ.ი შესწირა გელათის ულუხანის, [ლირთქიფანიძის] მეუღლის, სამწიკველოსათვის. ე მ ა რ თ ა: ათი თეთრი, რვა კოკა ღვინო, ორი ქათამი, ერთი ზონი თოვა, ტორთი ღმუშაობა (1573 წ. 1448-3324).

კავთაშვილი - მოურავისშვილ თარხან გიორგის, ქვათახევის წინამძღვარ ეფთვიმესა და რევაზ მალაძეს შორის სამამულე დავის განჩინებაში აღნიშნულია: მოდავე მხარეებს შორის საწისქვილის საქმის განსაკვეთად კ ა ვ თ ა შ -- ვ ი ლ ს უნდა დაეფიცი, რომ საწისქვილე ქვათახევისა იყო. ფუ ვერ დაიფიცი და, მაშინ მალაძეებს დარჩებოდა (1691 წ. 1448-3268).

კავთულა - საღორულში მცხოვრები, მ ო წ მ ე და შ უ ა დ ა მ ხ ლ ო მ ი ალათანგ ხერხეულიძის მიერ ბერუა ქებასშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა. ალათანგმა მ ა ს შუამავლობისათვის მისცა ორი ცხვარი (1622 წ. Hd-2895).

კავთულა - პატარძელში მცხოვრები, ერთი კომლი, გარეჯის წინამძღვარმა ონოფრე მაკუტაძემ ი.გ.ი დაასახლა პატარძელში და აყმო დავით გარეჯის მონასტერს ([1690-1733 წწ.] Ad-421).

კავთულაშვილი - ნიჩბის მცხოვრები, ეჭირა უთრეთ ციციშვილს (1700 წ. Hd-13829).
კავთიაშვილი ბერუა - მ ო წ მ ე პატა კარალაშვილის მიერ რევაზ მალაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. 1448-5137).

კავთიაშვილი თანაჯ - თამაზა ნინიასშვილს ვალში მისცა ღებეწს მღებარე ერთი დღის მიწა (1699 წ. 1450-35/19).

კავთიაშვილი შაჩიკა - ქვათახევის წინამძღვარ ქრისტეფორესა და მალაძეებს შორის სამამულე დავის განჩინებაში აღნიშნულია, რომ მ ა ს, ქვათახევის ღეკანოხსა და კანდელაკს, სურდათ მალაძეების ბაღ-ბოსტნის ადგილი (1683 წ. Qd-8939).

კავთინაშვილი - მ ქ ე დ ე ლ ი, მ ო წ მ ე და შ უ ა მ დ ე გ ი ბახუტა

ელიოზისძე-ხუცასშვილის მიერ სახლუხუცეს რევაზ მაღალაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. 1450-30/135).

კავიაშვილი ბასილა - გ ა ბ რ ი გ ა [ლომენტი] კათალიკოსსა და პატრიარქს შვილს შორის სამამულე დავა ([1660-1676 წწ.] Ad-1891).

კავკასისძე - სამცხე-საათაბაგოში მცხოვრები საგვარეულო, შედიოდა მცხეთის საკათალიკოსო სამწყსოში ([1516 წ.] Ad-91).

კავკასიძე ზეჟან - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ესტატე კავკასიძისა, იხ. კავკასიძე-დავით - მ ლ ვ დ ე ლ ი, არაგვის ერისთავთა კ ა რ ი ს ხ უ ც ე ს ი, დ ა მ წ ე რ ი არაგვის ერისთავ ოთარის მიერ აღაუერნა საფარასშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის და სახელის წყალობის წიგნისა (1665 წ.1448-8904).

კავკასიძე ელია - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ესტატე კავკასიძისა, იხ.

კავკასიძე ესტატე - ჰ ე ა ე ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]; ელია, ბჟეან. წმინდა თეოდორეს მონასტრის შ ე . ს წ ი რ ა . ვენახი ოფოსთან (XIY-XY სს, სხიბ. 70-71).

კავკასიძე პეტრე - მ ლ ვ დ ე ლ ი, ი ყ ი ლ ა; აბულვარდ მუჩათიძისაგან მოსი მკვიდრი ჰალა და ნათესაგების ნაზერევი მიწა მირიანაშვილისეული მიწის საზღვრამდე, ნაკედლარის ზემოთ წვერამდე, ფრონეს, გამოლმა (1682 წ. ახლო. Hd-808), ბერუა მირიანაშვილისაგან - „მელის.სორომბთან“ საგანაყოფო ნახევარი - პანთაური - მუჩათიძეების მიწის, გვერდით (1682 წ. Hd-812).

კავრიკაშვილი თამაზა - მ ო წ მ ე ალიყვანა ლაჩინაშვილის მიერ ნახორა ხოჯაბეგაშვილისათვის მიცემული სახლისა და კაღოს ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ. X.1. 1450-14/107).

კავუჯანანთ არაქელასშვილი ოჰანა - მ ი ჰ ყ ი ლ ა შეუნუათა პაპინასშვილ ოჰანას ქულბაჭი, სიგრიძთ ხუთი და სიგანით ოთხი ადლისა (1694 წ. YI. 22.1450-19/87).

კაზაური დავით - რატი დავითისშვილისა და მისი შეუღლის, ხეარამზეს სახელზე ევალეზობდა ყოველ ხორციელის შაბათს ალაპის. გადახდა (XYI ს.1449-616).

კაზიაშვილი არსია - მ ო წ მ ე ფაეღენა აღხაზაშვილის მიერ ზაზა [მარაბლისათვის] მიცემული სათაფლებო წიგნისა (XYII ს. Qd-8679).

კაზიშვილი იოვანე - კრკონს მცხოვრები, როინ და. გომფარ [ჯაეახიშვილებს] გაყრის დროს ი. გ ი ერგო როინს ([1527-1558 წწ.] Qd-605).

კაიბურაშვილი მახარებელი - მ ო წ მ ე შოთა ზევედგენიძის მიერ. გიორგი დედაბრძოშვილისათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1412 წ. Sd-143 ა).

კაიზაური დავით - მ ა ს უწყალობა რატომ მამული თავის საალაპედ, დაავალა ყოველ ხორციელ შაბათს (მონასტერი უცნობა) წინამძღვროსათვის საწი - რავად ცხერისა და ბატონის შირთმევა (XYI ს. 1449-616).

კაიკვალასშვილი ებიბა - ზემო ხვითში მცხოვრები, მ ო წ მ ე ნინია ბახუსიძის მიერ აშოთან [მუხრანის ბატონისათვის] მიცემული. ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. III.1461-3/131).

კაიშიშვილი - ყვავილში მცხოვრები, ევალეზობდა ქერის ნაცვლად კოდი ჰუროის შიტანა ანანურის დეკანოზისათვის. გიორგი ერისთავის საალაპედ (XYIII ს. შუა ხანებო. Ad-20. გ).

კაისარიძე შამისბედა - მანთხოჯს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის სა-

კათალიკოსო ბეგარა: ერთი ურემი ღმირი, ორი საკლავი, შვიდი მრთელი ღვინო, სა-
მი ნაოთხალი ცეხილი ღმირი, ბარგის ზიდვა (1621 წ. ქსდ. III. N 91. 409).

კაიშაური ბეკა - სხვა გლეხებთან ერთად ზაალ ერისთავმა ი. გ. ი უბოძა
უცნობ პირს (XVII ს. 20-ანი წწ. 1450-29/140).

კაკა - [ხხარის] ციხის მ ე ც ი ხ ო ე ნ ე, სხვა მეციხოვნეებთან ერთად ი. გ. ი
თავს დაესხა გლეხებს და დაარბია. აღდგომელა თხელიძეს წაართვა ღვინო (XVIII ს.
Ad-2233 ბ).

კაკაბაშვილი როსებ - ყვავილში მცხოვრები, ჰ ყ ა ე ს . გ ა ნ ა ყ ო ფ ი. მ ი ს
სახლს ევალბოდა პურისა და ღვინის ნაცვლად ანანურის დეკანოზისათვის ერთი
ბატკანის შიტანა. გიორგი ერისთავის საალაპედ (XVII ს. შუა ხანები. Ad-20 გ).

კაკაბასძე | კაკაბაძე

კაკაბაძე - ჟურსენს მცხოვრები, ერთი კომლი, ბაგრატ მეფემ მ ი ს ი შ ე-
წირულდა. განუახლა გელათის წმინდა. გიორგის (1545 წ. XVII. 12. Sd-2897).

კაკაბასძე - ბარათაშვილებსა და ჯავახიშვილებს შორის სასისხლო დავის
მიზეზად ივანე [ჯავახიშვილი] თვლიდა ელიზბარის შვილების მიერ კ ა კ ა ბ ა ს-
ძ ი ს დარბევას ([1561-1612 წწ.] Qd-8584).

კაკაბაძე მ[ა]შას[უ]ლა - ხონს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათა-
ლიკოსო ბეგარა: ათი მთელი ღვინო, ორი თეთრის თევზი, ერთი ხეში, ერთი სა-
სუქი ქათამი (1621 წ. ქსდ. III. N 91. 411).

კაკაბაძე ნასყიდა - ხონს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკო-
სო ბეგარა: თორმეტი მთელი ღვინო, ერთი ურემი ღმირი, ათი თეთრი, ორი თეთრის
თევზი, ერთი ხეში, ერთი ქათამი (1621 წ. ქსდ. III. N 91. 411).

კაკაბაძე სვიმონ - ღმირში მცხოვრები, ლევან მეფემ ი. გ. ი უწყალობა გი-
ორგი ლალანიძეს (1583 წ. Ad-1334 ა).

კაკათა - მ ი ს ფარდად ბეთანიას მცხოვრები პაპუნაშვილი ზურაბა ერ-
გო სა[ა]შ [ბარათაშვილს] (1692 წ. XVII. 30. 1450-11/79).

კაკალა - ფერსათს მცხოვრები, ჰ ყ ა ე ს ყ მ ა კოკელაძე, იხ.

კაკალა - ფერსათს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა -
„ზუთხით პურის კვამა და „ყოვლის ღღის“ სამსახური (1558 წ. H-626).

კაკალა - მ ე ქ ი ნ ი ბ ე, მოხსენიებულია ძღვენისა და სამასპინძლოს. გარი-
გების დავთარში (XVII ს. II ნახ. Hd-1365).

კაკალაშვილი - ბაალურ [ციციშვილის] მიერ. გამოფიცული სამწყვდერისული მი-
წყვდის ნუსხაში აღნიშნულია, რომ მ ა ს ეპირა ფარეშის ძმის ნაქონი სამი ღღის
მიწა (1671 წ. Hd-833).

კაკალაშვილი - ბაალურ ციციშვილის მიერ. გამოფიცული სამწყვდერისული მი-
წყვდის ნუსხის მიხედვით, მ ა ს ეპირა ელიკას სამი ღღის მიწა (1671 წ. Hd-833).

კაკ[ა]ნ[ა]შვილი - კრეფის მცხოვრები, ი. გ. ი მამულით წილში ხვდა იო-
თამ ბარათაშვილს ([1606-1615 წწ.] 1450-11/112).

კაკასაშვილი გიორგი - ბახვის მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის
ბეგარა: ხუთი ჩითახური, ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი ფსოშიარე ღმირი,
ხუთი საწყყავი ღვინო, სამი პური და ორის სამსახური (1558 წ. H-626).

კაკაურიძე მახარობელი - წყალწითელას მცხოვრები, კობურას ბეგარის ნუს-
ხის მიხედვით, ე მ ა რ თ ა სანთელი-ლიტრა ორი, ღმირი-გვერდი ორი, პური -

გვერდი ერთი, ლენინო — კოკა სამი, ათი თეთრის საკლავი, ორი ძლეენი (1570წ.ახ-ლო. დსსს. I. 28).

კაკაურიძე მიქელ — წყალწითელას მცხოვრები, კობურას ბეგრის ნუსხის მიხედვით, ე მ ა რ თ ა ორი ლიტრა სანთელი, ორი გვერდი ღომი, ერთი გვერდი პური, სამი კოკა ლენინო, ათი თეთრის საკლავი, ორი ძლეენი (1570 წ.ახლო. დსსს. I.28).

კაკასშვილი|კაკაშვილი

კაკაშვილი — სკრაში მცხოვრები, ი.გ.ი მამულით ერგო როინსა და მის ბოძაშვილებს.გომჭარ და როინ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ([1527-1558 წწ.] Qd-605).

კაკაშვილი — ყინციუსის მცხოვრები, ციციშვილების საფლავის — წმინდა ნიკოლოზის ყ მ ა, შაჰნავეზმა.გათავისუფლა სამეფო.გადასახადებისაგან (1659წ. Y.18. Ad-790).

კაკაშვილი — მისი მიწა იყო ზეთთა და ქვევითა საზღეარი ზაზუტა კოპინაშვილის მიერ ბერინა ზარიძისათვის მიყიდული ნაბამბრის მიწისა (1680 წ. Hd-6108).

კაკაშვილი — მისი წყალობა ექვს კომლ კაცთან ერთად.განუახლა.გიორგი მეფემ იბაშერ [შალიაშვილს] (1682 წ. Y.25.1450-35/137).

კაკაშვილი — ყინციუსის მცხოვრები, მისი მიწა იყო ერთ-ერთი საზღეარი შიო წინამძღვრისშვილის მიერ ზაად წინამძღვრისშვილისათვის მიყიდული ნაფუძრისა (XYII ს.დამლევი. 1448-159).

კაკაშვილი გიორგი — სკრაში მცხოვრები, ი.გ.ი ერგო.გომჭარ ჯავახიშვილს როინთან.გაყრის დროს ([1527-1558 წწ.] Qd-605).

კაკასშვილი გიორგი — მონუმენტი ურბნელი იოსებ ჯავახიშვილის მიერ რევაზ ელიოლაძისათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1700 წ. YIII.27.1448-1193).

კაკაშვილი ებოტა — მონუმენტი შანშე ჯავახიშვილის მიერ მამისიმედ.გოგოჩასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1616 წ. Hd-1576).

კაკასშვილი ზაქუტა — მონუმენტი ურბნელი იოსებ ჯავახიშვილის მიერ რევაზ ელიოლაძისათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1700 წ. YIII.27. 1448-1193).

კაკაშვილი იორდანე — მონუმენტი საჩვია ბიბიტაშვილის მიერ აღუა ბიბიტაშვილისათვის მიცემული ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. Ad-639).

კაკასშვილი იაკობი — ყინციუსში მცხოვრები, წილად ხედა ქაიხოსრო [ციციშვილს] ([1664-1673 წწ.] 1448-5042).

კაკაშვილი კაკილა — ყინციუსში მცხოვრები, თავისი მამულით ერგო პაპუნას ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

კაკაშვილი მაზია — მონუმენტი წინამძღვარ ღომენტი ბენიათიშვილსა და ზალ წინამძღვარ იშვილს შორის მამულუბის.გაცემის წიგნისა (1698 წ. Hd-1754).

კაკასშვილი მაზიტა — მონუმენტი ნაციხაშვილ ზაქუტას მიერ თავისი.განაყოფის, შოშიასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ.ახლო. Hd-9387).

კაკაშვილი ნადირაი — ყინციუსელი, მონუმენტი შიო წინამძღვრისშვილის მიერ თავისი ბიძაშვილის, ზაალისათვის მიცემული ნაფუძრის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. დამლევი. 1448-159).

კაკაშვილი პაპუნა — მკვიდრი.გლეხი ფარსადან ციციშვილისა.

ქყავის შვილი, ფარსადან ციციშვილმა იგი მიჰყიდა პაპუა მალალაშვილს (1673 წ. XII.10. Ad-1667).

კაკაჩია გამახადი — ქყავის შვილი გაუზი. მას ემართა შერგელაია მამაშის ვალი: ოთხი ვერცხლის თასი, ექვსი ოქროს ბუკედი, ერთი მარგალიტის საეპოური, ორი ტყავი, სამი დარეის საეული, ოთხი კაბა, სამი პერანგი, ერთი ზარბაზის სარტყელი, ერთი ტყავკაბა, ერთი ქათიბა, სამი ყორული, ორი კეშუხთის მაშია, ორი ფოსთალი, ოთხი ჯორაბი, ორი თავსაკარი მუყაიშისა, ოთხი ლაჩაქი, ათი ვერცხლის ჭინძისთავი, სუფრა, ტაშტი და წურწუშა. ვერცხლის მოკედლილი თვლიანი კოლოფი, ორი კალის ნალბაქი, ექვსი თეთრი საინი, ერთი თეთრი ხალიჩა, ერთი საბანი და ერთი ქენთი, ერთი სადაფის სარკე, ერთი მტყვის ფართალი, კარგი ქამხა, ოცი ლინი, ერთი ხანჯარი, ერთი კარგი მშვილდი, ერთი სახთანე, სამი ასლანი ვერცხლი. კაკაჩიას და შერგელაიას საქმე გააჩიეს: კაცია ჩიქვანმა, საუსტან შარვაშიძემ და მურზაყან ამჩაბაძემ. აღმოჩნდა, რომ კაკაჩიას ვალის გადახდა არ შეეძლო — მისმა შვილმა გაუზიმ დაღო ორი სასახლე, მაგრამ ესეც არ იყო საკმარისი. კაკაჩიამ კიდევ დაღო ხატის კლიტე არჩივი, რომელიც მოსამართლეებმა მისცეს შერგელაიას (სმ. I. 248-249).

კაკაჩია გაუზი — შვილი გამახადი კაკაჩიასი, იხ.

კაკაძე დავით — 1698-1700 წწ. მღვდელი (1698 წ. Hd-1754), ციციშვილის მდივანი (1699, 1700 წწ. 1450: 35/23, 35/14, 35/25). დამწერი და მოწმე წინამძღვარ ღმინტი ბუნიათიშვილსა და ზაქარ წინამძღვარიშვილს შორის მამულების გაყლის წიგნისა (1698 წ. Hd-1754); დამწერი დემეტრე ხუციშვილის მიერ თამაზ ნინიასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. II. 13. 1450-35/23), ოქრუა ბეგისშვილის მიერ თამაზ ნინიასშვილისათვის მიცემული სასაფლავის ნასყიდობის წიგნისა (1699წ. 1450-35/14), მოწმე და დამწერი ფარემუზ ჯავახიშვილის მიერ ბერუკა ნინიასშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. 1450-35/25).

კაკლ[ა]შვილი — მის მიწამდე მიჰყიდა ალექსა ზაქუაშვილმა ტერავრიგოლა სოხვაშვილს მიწა (1675 წ. Hd-6105).

კაკლძე — ტუქითში მცხოვრები, წილად ხედა ქიხოსრო [ციციშვილს] (1664-1673 წწ. | 1448-5042).

კაკიასშვილი — მისი მიწა იყო ქვეეთა საზღვარი სულია გოგიკაშვილის მიერ ბერუკა გავინასშვილისათვის მიყიდული მიწისა (1690 წ. 1450-13/153).

კაკისთია — ქადაგი, დამწერი და მოწმე (ციციშვილი მთავარეპისკოპოსის მიერ სუფის წმინდა გიორგის ეკლესიის კურთხევის თაობაზე შედგენილი დასწერილისა (XY ს. სწმ. I. N 166).

კაკლასძე კლიში — იხ. კაკლასძე კლიში

კაკლასძე კლიში — იხ. კაკლასძე კლიში

კაკლასძე (ვარ. კაკლასძე, კაკლასძე) კლიში — 1425-1448, [1476] წწ. ალექსანდრე მეფის კარის მწიგნობარი (1425-1431 წწ. Ad-1524, 1449: 557, 1514, Hd: 11 634, 1348, ლი H 6-12-15); ალექსანდრე მეფის მესტუმრე და მწიგნობარი (1433-1448 წწ. 1449: 1567, 479, 1516, 1517, 1626, 1622, 1659, 1518, 301, Hd: 1991, 1368, ჭრ. II. 249, Hd-1369, 1448-1976, 1449-1520, 1522, 1523). დამწერი ალექსანდრე მეფის მიერ:

აეთანდლო ზერღვინიძისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1425 წ. Ad-1524), სვეტიცხოვლისათვის მიცემული მეტეხის ღმრთისმშობლის ეკლესიისა და სოფელ კრწანისის შეწირულების წიგნისა (1429 წ. 1449-557), სვეტიცხოვლისათვის მიცემული რატი ტაბრიშვილის, მისი მამულისა და მონასტრის შეწირულების წიგნისა (1429 წ. 1449-1514); ვახტანგ მეფის მიერ ურდოელისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1429 წ. 1449-1515). ალექსანდრე მეფის მიერ: აეთანდლო ზედღვინიძისათვის მიცემული კასპ-გოეთის, გომის და ნადარბაზევის წყალობის სიგლისა (1429 წ. Hd-11634), აეთანდლო ზედღვინიძისათვის მიცემული გორის მოურავობის წყალობის წიგნისა (1430 წ. Hd-1348), სვეტიცხოვლისათვის მიცემული: მარტველ მარკელიძის (1431 წ. ლი. E-73-32-36) და ლორეში სოფელ ამუჯის (1433 წ. 1449-1567) შეწირულებების წიგნებისა; თაყა ზედღვინიძის მიერ სვეტიცხოვლისათვის მიცემული ნასოფლარ ქვეშის შეწირულების წიგნისა (1433 წ. 1449-1479), ალექსანდრე მეფის მიერ სვეტიცხოვლისათვის მიცემული: არმაზის ციხის შეწირულებისა და ბაჟის დამტკიცების წიგნისა (1433 წ. 1449-1516), არმაზის ციხისა და მონასტრის შეწირულების განახლების წიგნისა (1434 წ. 1449-1517), ზერკისხევეში ასათა ზედამხელასშვილის შეწირულების წიგნისა (1434 წ. 1449-1626), სოფელ ამუჯის შეწირულების განახლების წიგნისა (1434 წ. 1449-1622), ქალაქში მცხოვრები მექვაბეჯანდალასი და ქურციკასი, აგრეთვე ლუკოას და ბერჩხობას შეწირულების წიგნისა (1435 წ. 1449-1659), ალექსანდრე მეფის მიერ: ურდოელისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის განახლების წიგნისა (1438 წ. 1449-1518), მესტუმრე დაეთო ქარსიძისათვის მიცემული მსახურთუხუცესობისა და სოფლებს წყალობის წიგნისა (1439 წ. 1440-301), გამარჯველ ჯავახიშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1440 წ. II.20. Hd-1991), შალის ამოკვეთის წიგნისა (1440 წ. Hd-1368), სვეტიცხოვლისათვის მიცემული სხორის ქვეყნის, ვირშის სახლის, მისაქციელისა და სხვათა შეწირულების წიგნისა (1441 წ. ლი. E73-3, 5 b-9 e), იოანე თბილელ-მანგლელისათვის მიცემული თარხნობის განახლების წიგნისა (1441 წ. Hd-1369), მათეუასძეთათვის მიცემული მცხეთისშვილობისა და თარხნობის წიგნისა (1441 წ. 1416-1976), სვეტიცხოვლისათვის მიცემული: კუნელის, ზერის და გლეხების შეწირულების წიგნისა (1441 წ. 1449-1520), არმაზისციხისა და ბაჟის შეწირულების განახლების წიგნისა (1442 წ. 1449-1522), გიორგი მეფის მიერ [სვეტიცხოვლისათვის] სააღაპედ მიცემული ბაგისა და წილენის სომეხთა უბნის შეწირულების წიგნისა (1448 წ. 1449-1523), ალექსანდრე (კახთა) მეფის მიერ სვეტიცხოვლისათვის მიცემული შეწირულებათა განახლების წიგნისა (1597 წ. si c! | 1475-1511 წწ. | 1449-1642).

კაკლასძე-ხოვლეს მცხოვრები, გარდაცვლილი შერმაზან [ჯავახიშვილ] - შალვაშვილის ყოფილი ყმა, შერმაზანის გარდაცვალებას შემდეგ ერგო ზაქარია ჯავახიშვილს. ამ უკანასკნელმა იგი მამულითა და სასახლით მოურავ გიორგი სააკაძის სახლთან შეყრის დროს, შერმაზანის სხვა ყმა-მამულთან ერთად, დადო წილში (1624 წ. Hd-14693).

კაკლასძე - ხოვლეს მცხოვრები, ქაიხოსროსაგან მზითვეში გამორტანებული მისი მამული და მახარა წილად ერგო ზურაბ [ჯავახიშვილს] (XYII ს. II ნახ. Qd-1039).

კაცნიაშვილი მახარებელი – შანშე ჯაგახიშვილის ყ მ ა, მ ო წ მ ე შანშე ჯაგახიშვილის მიერ გიორგი ცაქაღამანიძისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1609 წ. ახლ. Hd-8506).

კაცნიაშვილი სურხანა – ხოვლეში მცხოვრები, ერგო როინ [ჯაგახიშვილსა] და მის ბიძაშვილებს გომფართან გაყრის დროს ([1527-1558 წწ.] Qd-605).

კაცნიაშვილი ღამბარა – ხოვლეში მცხოვრები, ერგო როინ [ჯაგახიშვილსა] და მის ბიძაშვილებს. გომფართან გაყრის დროს ([1527-1558 წწ.] Qd-605).

კაკობა – სამთავისს მცხოვრები, ბ ო გ ა ნ ო, სამთავნელის ყ მ ა, საამილახეროს დაეთრის მიხედვით, ევალებოდა ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

კაკობაშვილი – მ ი ს ი წყალობა. განუახლა გიორგი მეფემ სხვა ექვს კომლკატთან ერთად იბაშერ [შაღლიკაშვილს] (1682 წ. Y.25. 1450-35/137).

კაკოზა – ჰ ყ ა ე ს შ ე ი ლ ე ბ ი: ბაბანა და ამირანა, მიჰყიდა პაპია შანშიაშვილს, სახუნდრისაყენ, სალხუზანთ და ქურციკაშვილებს მიწებს შორისმღებარე მიწა (XVII ს. შუა ხანები. 1450-5/49).

კაკოზა – ძ მ ი ს წ უ ლ ი ჯანიასი, ჰ ყ ა ე ს ძ მ ა პაპია. დაეთ ბატონიშვილმა ი გ ი უწყალობა შულავერის მამასახლის ყარახანას (1631 წ. XII. 1450-20/85).

კაკოზასშვილი – ბერია ხოსროაშვილი კ ა კ ო ზ ა ს შ ე ი ლ ი ს ვენახით წილად ერგო მანუჩარ და ჯიომშიტა [თუმანიშვილებს] (1656 წ. Hd-11841); მ ი ს ი მამულის შესამელი ერთ წილად ხელდა მანუჩარ თუმანიშვილს ([1656 წ.] Hd-14665).

კაკოზასშვილი ზურაბა – შ ე ი ლ ი პაპუა კაკოზასშვილისა, იხ.

კაკოზასშვილი ზურაბა – შ ე ი ლ ი პაპუა კაკოზასშვილისა, იხ.

კაკოზასშვილი პაპუა – ახალდაბელო, ჰ ყ ა ე ს შ ე ი ლ ე ბ ი: მერაბა, სულხანა, ზურაბა. ვარიანელი ბერუკა უჯარმელასშვილისაგან იყიდა თავისივე ხოლბუნის ბოლოს, პატარაშვილის მიწასთან – მამული (1686 წ. X.1.Hd-6446).

კაკოზასშვილი სულხანა – შ ე ი ლ ი პაპუა კაკოზასშვილისა, იხ.

კაკოზაშვილი ჯანა – მ ო წ მ ე ფოცხვერას მიერ არაქელა ბასტამაშვილი სათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1611 წ. II.18. 1450-3/99).

კაკოზაშვილები – შულავერში მცხოვრებნი, როსტომ მეფემ მ ა თ ი წყალობა განუახლა თამაზას, წოფანშას. შვილს (1658 წ. 1448-2319).

კაკონა – ცხნარს მცხოვრები, „მ ა მ უ ლ ი ა ნ ი გ ლ ე ხ ი“, გიორგი მეფემ ი.გ ი მამულთ უწყალობა მოღარუთუხუცეს გიორგი მიქელაძეს (1688 წ. Sd-547).

კაკონა – ჰალისუბანში მცხოვრები, გოგილასა და კ ა კ ო ნ ა ს მამულის ნახევარი ნოღარიშვილებისაგან ჰქონდათ გამოყოლილიედიშერ და პაპუნა [ციცოშვილებს]. მათ გაყოფის შედეგად ი.გ ი ერგო ედიშერს ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

კაკონა – ნაწრეტს მცხოვრები, ამილახერის ყ მ ა, საამილახეროს დაეთრის მიხედვით, ევალებოდა შუბით ლაშქრობა მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

კაკონაშვილი შამუკა – ი.გ ი იასე [ბარათაშვილმა] შესწირა გუდარეხის ღმრთისმშობლის მონასტერს (1630 წ. ახლ. Hd-14667 ბ).

ქაკუა იშამორთა – ხორის მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ნახევარი საცლავი, საპურობო, მუშაობა, ყურძნის კრეფა, ლაშქრო

ბა, სამსახური. სამეჯინიზოდ — თივა, ღომი, ფეტვი (1621 წ. ქსძ. III. N 91.425).

კაკუა შოირდინა — ხოირს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო, მუშაობა, ლაშქრობა და სამსახური (1621 წ. ქსძ III. N 91. 425).

კაკუა მხიარულა — ხოირს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო, ერთი საკლავი, მუშაობა, ყურძნის კრეფა, ლაშქრობა, სამსახური, სამეჯინიზოდ — თივა, ღომი, ფეტვი (1621 წ. ქსძ. III. N 91. 425).

კაკუა მხიარულა — ხოირს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ორი ჯამი ღომი, სამი კოკა ღვინო, სამეჯინიზოდ — თივა, ღომი, ფეტვი (1621 წ. ქსძ. III. N 91. 425).

კაკულა — მისი მამული გულდარებში ეკუთვნოდა [ბარათაშვილს] (XYII ს. ბოლო. 1450-33/286).

კაკულია — ნიკოლოზ ხოფელმა ი.გ.ი ცოლ-შვილით შესწირა ხოფის ღმრთისმშობელს (1569 წ. დსსს. 1.20-21).

კაკუტა — იოთამ ბარათაშვილს წილში ჰელა დმანისს მცხოვრები კ ა კ უ ტ ა მამულთ ([1606-1615 წწ.] 1450-11/112).

კაკურაშვილი მახარა — მ ო წ მ ე თამაზ თამაზისშვილის მიერ კაცია ორბელისშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. I.Y.12.1450-10/186).

[კალალაშვილი] გოგია — გ ა ნ ა ყ ო ფ ი სესიკა კალალაშვილისა, იხ.

კალალაშვილი მახარა — ძ მ ი ს წ უ ლ ი სესიკა კალალაშვილისა, იხ.

კალალაშვილი ოსება — მ ო წ მ ე ზურაბ შალიკაშვილის მიერ ზურაბ ჯაყახისშვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. Hd-7229).

კალალაშვილი სესიკა — თელადგორში მცხოვრები, ჰ ყ ა . ვ ს ძ მ ი ს წ უ ლ ი მახარა, . გ ა ნ ა ყ ო ფ ი . გოგია. გიორგი ბატონიშვილმა ი.გ.ი უწყალობა და-ვით. გაბადიძეს (1663 წ. YIII.27. Hd-8794 გ).

კალანდარის შვილი (ვარ. კალანდარეს შვილი) გაბრიელ — [1661], 1664 წ. ახლო. იოვანე კბილიანის შვილის ყ მ ა (1664 წ. ახლო 1448-2157), გამეყ დადიანმა ი.გ.ი შესწირა ბიკვინტას ([1661 წ.] 1448-2155); გიორგი გურიელმა მ ი ს ი შეწირულება, ცოლ-შვილითა და მამულთ, განუახლა ბიკვინტის ღმრთისმშობელს (1664 წ. ახლო. 1448-2157).

კალანდარის შვილი გიორგი — მ ო წ მ ე დიმიტრი დადიანის მიერ ბიკვინტის ღმრთისმშობლისათვის მიცემული საყდრისა და ყმა-მამულის შეწირულების წიგნისა ([1660-1666 წწ.] Sd-2935).

კალანდარის შვილი გიორგი — ი.გ.ი გიორგი გურიელმა უწყალობა ბოქაულთ-უხუცეს მირზაბეგ თაუღერიძეს ([1664-1677 წწ.] ლაი. ფ. 800.I. N 1201).

კალანდაძე — ეწერში მცხოვრები ყ მ ა - გ ლ ე ხ ი, მამუკა კილაძემ ი.გ.ი შესწირა ბიკვინტის ღმრთისმშობელს ([1616-1639 წწ.] Ad-2251 მგ).

კალანდაძე ბასილა — ოცხანს მცხოვრები, საკათალიკოსო გლეხების ბეგრის ნუსხაში აღნიშნულია, რომ მ ა ს და მის განაყოფს ე მ ა რ თ ა თ: ერთი ძროხა, ორი საკლავი, სამი წონა ღომი, თორმეტი სამეხსო ღვინო პურითა და ქათმით (XYI ს. II ნახ. 1448-3322).

კალანდაძე გიორგი — ჰ ყ ა . ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ტ ე ბ ი]: დედისმანი, მახარე-

ბელი, თოლიკავა, ქომიშ. ბაგრატ მეფემ გაუჩინა კირმანეული თეთრი, ამას გარდა 9 ათასი სანახშირედ, დაუდგინა სამართლებრივი უფლებები (1414 წ. - IY. 29. 1448-5036).

კალანდაძე გოგია - ოცხანს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ორი სამოსელი, ერთი გოდორი ღომი, სამი კოკა ღვინო, საპურობო, მუშაობა, ყურძნის კრეფა, ტვირთი, მუშაობა (1621 წ. ქსდ. N 91. 436).

კალანდაძე დედისმანი - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] გიორგი კალანდაძისა, იხ.

კალანდაძე ესაია - ოცხანს მცხოვრები, საკათალიკოსო გლეხების ბეგრის ნუსხაში აღნიშნულია, რომ მ ი-ს შვილს ე მ ა რ თ ა გამოსაღები: ორი წონა ღომი, ორი საკლავი, ექვსი სამეცხო ღვინო პურით და ორი ქათამი (XYII ს. II ნახ. 1448-3322).

კალანდაძე თოლიკავა - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] გიორგი კალანდაძისა, იხ.

კალანდაძე ივანე - ოცხანს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ოცი თეთრი, სამი კოკა ღვინო, ერთი გოდორი ღომი, საპურობო (1621 წ. ქსდ. III. N 91. 437).

კალანდაძე იორდანე - ოცხანს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ორი სამოსელი, ერთი გოდორი ღომი, სამი კოკა ღვინო, საპურობო, მუშაობა, ტვირთი (1621 წ. ქსდ. III. N 91. 436).

კალანდაძე იოსებ - ოცხანს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ორი სამოსელი, ერთი გოდორი ღომი, საპურობო, მუშაობა (1621 წ. ქსდ. III. N 91. 436).

კალანდაძე მახარებელი - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] გიორგი კალანდაძისა, იხ.

კალანდაძე ნანია - ოცხანს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ორი სამოსელი, ერთი გოდორი ღომი, სამი კოკა ღვინო, საპურობო, მუშაობა, ტვირთი, ხის კრება, სამეჯინიბო (1621 წ. ქსდ. III. N 91. 436).

კალანდაძე ნასყიდა - ოცხანს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ორი სამოსელი, ერთი გოდორი ღომი, სამი კოკა ღვინო, საპურობო, ყანაში მუშაობა, ყურძნის კრეფა, ტვირთი (1621 წ. ქსდ. III. N 91. 436).

კალანდაძე ნასყიდაი - ეწერში მცხოვრები, გ ლ ე ხ ი, ი გ ი მამუკა კილაძემ შესწირა ბიჭვინტის ღმრთისმშობელს ([1616-1619 წწ.] დსსს. I. 50-51).

კალანდაძე პავლია - ოცხანელი, საკათალიკოსო ბეგრის ნუსხაში აღნიშნულია, რომ მ ა ს ე მ ა რ თ ა ორი საკლავი, ორი წონა ღომი, ექვსი სამეცხო ღვინო, პური და ორი ქათამი (XYI ს. 1448-3322).

კალანდაძე სესია - ოცხანს მცხოვრები, ჰ ვ ა ვ ს ძ მ ა ზუცესი (?)

ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ორმოცი თეთრი, ექვსი კოკა ღვინო, ორი გოდორი ღომი, ერთი საპურობო, ლაშქრობა (1621 წ. ქსდ. III. N 91. 436).

კალანდაძე ქომიშ - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] გიორგი კალანდაძისა, იხ.

კალანდაძე შერაზა - ოცხანს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ორი სამოსელი, ნახევარი გოდორი ღომი, სამი კოკა ღვინო, საპურობო, მუშაობა, ყურძნის კრეფა, ტვირთი, სამეჯინიბო (1621 წ. ქსდ. III. N 91. 431).

კალანდაძე ზუცესი (?) - ძ მ ა სესია კალანდაძისა, იხ.

ქალატოზისშვილი||ქალატოზიშვილი

ქალატოზისშვილი - ე მ ა რ თ ა ოცდათორმეტი ლიტრა ქერი, აღნიშნულია წვერული. გადასახადების ნუსხაში (XYII ს. Qd-6894).

ქალატოზიშვილი არდაშელ - დ ა მ წ ე რ ი აღიხან სააკაშვილის მიერ ბერუა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. I.Y. 15. 1450-16/125).

ქალატოზისშვილი ბერუა - მ ო წ მ ე საამ [საგინაშვილის] მიერ სეხნია [საგინაშვილისათვის] მიცემული ყმა-მამულის. გაცელილობის წიგნისა (1666წ. YIII. 1449-1309).

ქალატოზისშვილი გიორგი - ახრისში მცხოვრები, ქაიხოსრო ყანჩელის მეკოდისპურე ყ მ ა (1700 წ. 1448-3602).

ქალატოზიშვილი შამუკა - ახრისს მცხოვრები, საამილახეროს დაეთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან სამ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XYII ს. I ნახ. 1448-5032).

ქალიმასშვილი ივსე - მ ო წ მ ე ზისელი აბრამაშვილის მიერ ბატონ ანუკა - სათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1652 წ. 1450-36/197).

ქალისტესშვილი ივანე - მ ო წ მ ე პატა ნონიასშვილის მიერ სუფრაჯ ბაგრატიასათვის მიცემული პირობის წიგნისა ყმობისა და ერთგული სამსახურის შესახებ. საბუთს აქვს მ ი ს ი ხელრთვა (1685 წ. I.Y. 15. ძაცსა. N 52).

ქალშახელი - სამცხე-საათაბაგოს თავადასა საგვარეულო, სასაჯლართი, მონასტრითა და კარის ეკლესიით შედიოდა მცხეთის საკათალიკოსო სამწყსოში. მისი აღგილი შემდგომში დაიკავეს უზნასძებმა ((1516 წ. | Ad-91).

ქალშახელიძე. დემეტრე - ქვემო ძვიმლეთში მცხოვრები, ბეჟანა ტატიშვილის ყ მ ა, ერთი კომლი, 3 ყ ა. ე ს ორი მოლაშქრე ძ მ ა, სამი ძმისწული და ერთი ვაჟი (XYII ს. II ნახ. Qd-7014).

კამბერანი გავაშელ - მ ა ს მიქაელ დეედარიანისათვის მიუყიდა [ყანა], შემდგომში დეედარიანს ამ ყანაზე მარეგიანი დავაქრებია. კამბერანმა მარეგოანს ეს ყანა არ დაანება და ხელაზღა მ ი ჰ ყ ი დ ა ივანე სეტიელს (XIY-XY სს. მიჯნა. სსძ. II. N 89).

კამსაძე ბერი - შ ვ ი ლ ი ესქიტა კამსაძისა, იხ.

კამსაძე გაბრიელ - შ ვ ი ლ ი ესქიტა კამსაძისა, იხ.

კამსაძე დათუნა - შ ვ ი ლ ი ესქიტა კამსაძისა, იხ.

კამსაძე ესქიტა - 3 ყ ა. ე ს შ ვ ი ლ ე ბ ი; გაბრიელ, დათუნა, ბერი. ივანე რობანიშვილს მ ი ჰ ყ ი დ ა ერთი დღის ნასყიდი მიწა (XYII ს. II ნახ. 1448-5696).

კანანიაქი - მ ი ს ი ძმისწული შაქნაზარმა უწყალობა დათუნა ენდრონო კასშილს (1655 წ. 1448-3264).

კანაჩასძე გივი - კათალიკოსმა ნიკოლოზმა უწყალობა ქადაგ. გედონ მალაღასძეს ნიაბში კ ა ნ ა ჩ ა ს ძ ი ს . გ ი ვ ი ს ე უ ლ ი მამული ((1584-1589წწ.) 1448-5087 ა).

კანაჩაძე მანოელ - მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა მ ი ი ლ ო ლევერ ჩიკვილაძესა და შალვა შერაზადიშვილს შორის სასისხლო დავის გარჩევაში ((1484-1510 წწ.) ქმ. N 647).

კანდელაკიშვილები – უთრუთ [ციციშვილს] ყინცვისში ეკირა კ ა ნ დ ე –
 ლ ა კ ი შ ვ ი ლ ე ბ ი (1700 წ. Hd – 13839).

კანდელაკიშვილი | კანდელაკის შვილი

კანდელაკიშვილი – მ ი ს საზღვრამდე მიჰყიდა შიო წინამძღვრიშვილმა
 ღომენტი ბუნიათიშვილს კალის ვენახი (1672 წ. Sd – 545).

კანდელაკის შვილი – მ ი ს ი მიწა საზღვრავდა ღომენტი ბუნიათიშვილის
 მიერ ზაქალ წინამძღვრის შვილისათვის გაეცელილ ვენახს (1698 წ. Hd – 1754).

კანდელაკის შვილი – ყინცვისში მცხოვრები, ედიშერ და პაპუნა [ციციშვი-
 ლების] გაყრის შედეგად ვარსიმაშვილის სახლკაარის ნახევარი, კ ა ნ დ ე ლ ა –
 კ ი ს შ ვ ი ლ ი ს საზღვრამდე, ედიშერსა და პაპუნას შუაში უნდა გაეყუთ
 ((1688–1703 წწ.) Hd – 1636).

კანდელაკის შვილი ათანასე – დ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე იასე საბას-
 შვილის მიერ თავისი ბიძაშვილის, მიქელასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის
 წიგნისა (1700 წ. Qd – 6895).

კანდელაკიშვილი ბერი – 1689, 1698 წწ. მ ო წ მ ე: მამუკა ონაშვილის მი-
 ერ გიორგი წინამძღვრიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა
 (1689 წ. YI.7.Sd – 551), ღომენტი ბუნიათიშვილისა და ზაქალ წინამძღვრიშვილის
 მიერ ერთმანეთისათვის მიცემული მამულებს გაეცელის წიგნისა (1698 წ. Hd –
 – 1754).

კანდელაკის შვილი ბერუკა – ძ მ ა გიორგი კანდელაკის შვილისა, იხ.

კანდელაკის შვილი გიორგი – კ ყ ა ე ს ძ მ ა ბერუკა, ზუბიტა პატისშვილს
 გაუცვალა მიწა (1673 წ. შემდგომ. 1550–38/131).

კანდელაკის შვილი გიორგი – მარტყოფს მცხოვრები, ნ ა ო ვ ა ლ ი, შეტანი-
 ლია რუსთველის ყმების ნუსხაში (XYII–XYIII სს. Hd – 5186).

კანდელაკიშვილი მამუკა – მ ი ს . გ ა ნ ნასყიდ მიწა ლისში მიჰყიდა მოქალა-
 ქე კარინამ პაპუნა სულხანაშვილს (1654 წ. Sd – 29).

კანიაშვილი დათუნა – თაგუეთში მცხოვრები, ი . გ ი თავისი მამულით ერგო
 ედიშერ [ციციშვილს] პაპუნასთან გაყრის დროს ((1688–1703 წწ.) Hd – 1636).

კანიაშვილი იმარინდო – მ ო წ მ ე ავთანდილ მინიაშვილის მიერ ფილასონ
 ქურდევანისძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1569 წ. 1450–47/
 12).

კანიაშვილი ყარახანა – მ ო წ მ ე ფარსადან შიხაშვილისა და ხეჩიკაშვი-
 ლის მიერ აღავეკრა აღიხანას შვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნი-
 სა (XYII ს. II ნახ. 1450–9/154).

კანიაშვილი შერმაზან – თაგუეთში მცხოვრები, ი . გ ი თავისი მამულით ერ-
 გო ედიშერ [ციციშვილს] პაპუნასთან გაყრის დროს ((1688–1703 წწ.) Hd – 1636).

კანიაშვილი ცხაღიაი – მ ო წ მ ე ავთანდილ მინიაშვილის მღერ ფილასონ
 ქურდევანისძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1569 წ. 1450–47/12)

კანკურა – მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა მახარებელ სოსიაშვილის მიერ მა-
 ლაქაძის ასულ თინათინისათვის მიყიდულ მიწას ლუბეში (1692 წ. 1450–31/110).

კანკურა – ციხედიდში მცხოვრები, წილად ხვდა გიორგი რამაზაშვილს ((1695.
 – 1697 წწ.) 1450–31/142).

კანტრაძე ნასყიდა – შუბანს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის

ბეგარა: ოპლაჩვიდმეტი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრის საკლავი, ხუთი თეთრი, „თავი ბეგარა“, ერთი ურეში ღომი, ოცი კვერცხი, ერთი საბელი, „ქათამის მოკრეფა“, თიბეა, იფქლის და ჭერის მუშაობა, ერთი თეთრის ღირებულების ყავრის შიტანა, საყდრის მუშაობა (1558 წ. H-626).

კანტურაშვილი - შ ი ს მიწამღე მიპყიდა ქიტა ზაქურაშვილმა დათუნა ესიტაშვილს წისქვილთან მღებარე თავისი მიწა (XYII ს. Hd-9371).

კანწულაშვილი - ახალშენში მცხოვრები, მკედელი, კომლი ერთი, შეტანილია სვეტიცხოვლის კუთვნილ ყმათა ნუსხაში (1689 წ. 1449-1792).

კანწურიაძე გიორგია - ცხუერს მცხოვრები, მეფემ. გიორგიმ ი. გ. ი შესწირა. გელათს (1568 წ. YIII. 30. Sd-290).

კანჭაშვილი გუგუნა - შ ო წ მ ე ბარათა ფლანხოსროშვილთაყაშვილბარათაშვილის მიერ. ეხატანგ [ბარათაშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. X. [1]. Sd-540).

კანჭაძე - საჩხურს მცხოვრები, ორი. განაყოფი [ფუძე]. ე შ ა რ თ ა თ აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ათი ღორა ღვინო, ათი სახარჯო ღომი, ორი საკლავი - თითო თორმეტ თეთრად ღირებული, სამსამი თეთრის საბატკობო, ოპლაათი ოპლაათი კვერცხი, ორი ქათამი და რიგის პური, ორორი საკლავი, ორორი ქათამი, თითო. გოჭი, მისი ღომი და ღვინო, ერთი საპურობოს სამყოფი მარჩილი, ნი. ორი და ვინეღლი (1621 წ. ქსდ. III. N 91. 404).

კანჭაძე - საჩხურს მცხოვრები, ე შ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა „ორთა. განაყოფთა“ კანჭაძეთ: ათი ღორა ღვინო, ათი სახარჯო ღომი, ორი საკლავი თითო თორმეტ თეთრად ღირებული, სამსამი თეთრის საბატკობო, ოთხი ქათამი, სამოცი კვერცხი, მისი რიგის პური (1621 წ. ქსდ. III. N 91. 404).

კანჯარაშვილი - გიორგიწმინდას მცხოვრები, ა ზ ა ტ ი ყ შ ა, ევალეზობა და ნინოწმინდის საყდრისათვის შეკაზმული ცხენისა და იარაღის. გამოღება, თუ „მართალი კაცი“ გარდაიცვებოდა ([1688-1694 წწ.] Ad-116).

კანჯასშვილი მლთისია - დიქში მცხოვრები, ერეკლე მუხრანის ბატონის მეკოდისპურე ყ შ ა (1700 წ. 1448-3602).

კაპანაძე - მუჯისეთუზანში მისეულ მამულზე ვინც დაესახლებოდა მოლი უნდა. გადაეხადა ქუთაისის საყდრისათვის (1558 წ. H-626).

კაპანაძე დავით - დმიტრი მეფემ მ ა ს დაუმტკიცა სასისხლო სიგელი ([1429-1452 წწ.] IX-29. ქმ. N 607).

კაპანაძე დათვია - [ჩხარის] ციხის მ ე ტ ი ხ ო ვ ე ნ ე, სხვა მეციხოვნეებთან ერთად თავს დაესხა სოფელს და დაარბია იგი. ლილამეს წაართვა სამი ცხენარი, ერთი ღორი, სამი ძირი ფურკარი (XYII ს. Ad-2233 ბ).

კაპანაძე ზაქარია - შ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა დათუნა ჯომარდიძის მიერ. გოგია შაენადირაშვილისათვის მიყიდულ მიწას (1621 წ. 1450-25/86).

კაპანაძე მამუკა - ოქონას მცხოვრები, მამულითურთ წილად ხელა [ფეშანგ ფალავანდიშვილს] ([1676-1709 წწ.] 1450-31/2).

კაპანაძე ნასყიდა - უბისას მცხოვრები, ი გ ი მამულითა და სახლიკაციოთ სასისხლად მიართვა. გიორგი აბაშიძემ პაატა აბაშიძეს ([1658-1675 წწ.] Sd-535).

კაპანაძე პაპუნა - მკერვალი, მ ო წ მ ე ზაად წერეთლის მიერ ღაზარე მამ

ქარაშვილისათვის მიცემული პარტახტის წყალობის წიგნისა (XYII-XYIII სს. მოგნა. Sd-1171).

კაპანაძე სეტია - [ჩხარის] ციხის მ ე ც ი ხ ო ვ ნ ე, სხვა მეციხოვნეებთან ერთად თავს დაესხა სოფელს და დაარბია. გლეხები, ხუტუნა დეკანოსიძეს წაართვა სამი გვერდი ფეტვი (XYII ს. Ad-2233 ბ).

კაპარჭია კოჩილე - ქალაის სასახლის „მიმდგამი კაცი“, ე მ ა რ თ ა ც ი - შის საყდრის ბეგარა: ერთი საყლავე, ერთი ქათამი, მისი შარილი, ერთი პური, ხუთი ფხალი ღვინო, ხუთი ნაგეშოუ ატარი ღობი და გუპკუმური - კარგი საქმელი ღობით, ღვინით, ხორციით, თევზით, ყველით, კვერცხით, სამარხოთი ([1616-1621 წწ.] ტძ. III. N 92. 467).

კაპარჭინას შვილი - კ ა პ ა რ ჯ ი ნ ა ს შ ვ ი ლ ი ს ზემოთ მღებარე სახასო ტყე ვახუშტი აბაშიძემ შესწირა კაცხის მონასტერს ([1550-1570 წწ.] 1449 - 1583).

კაპინას შვილი - წეროვანში მცხოვრებნი, ლუარსაბ მეფის მიერ კათალიკოსსა და წილქენელს შორის მუხრანულ მიწებზე დავის გარიგების წიგნში აღნიშნულია, რომ მ ა თ მამულებზე გადიოდა საზღვარი ([1527-1556 წწ.] 1449-1591).

კაპარაშიძე - ავეთში მცხოვრები, მ ი ს ი მამული ერგო ელიშვირ [ციცი - შვილს] პაპუნასთან გაყრის დროს ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

კაფია ზაქარია - ბაილეთში მცხოვრები, მამია გურიელმა ი გ ი შესწირა ჩეხედანას საყდარს და დააკისრა ბეგარა: ერთი საყლავე, ერთი ქათამი, ორი გვერდი ღობი, სამი საწყავე ღვინო, საყველიერო, საბაზიარო, სამეჯინიბო და საშობო საპურობო: ერთი საყლავე, ერთი ქათამი, ორი სამაგდანი ღობი და ორი საწყავე ღვინო ([1601-1627 წწ.] Ad-1913).

კარალაშვილი ბარნაბე - [ძ მ ი ს წ უ ლ ი] პატა კარალაშვილისა, იხ.

კარალაშვილი ბერიკა - [ძ მ ი ს წ უ ლ ი] პატა კარალაშვილისა, იხ.

კარალაშვილი გოდერძი - [ძ მ ა] პატა კარალაშვილისა, იხ.

კარალაშვილი მახარა - [ძ მ ი ს წ უ ლ ი] პატა კარალაშვილისა, იხ.

კარალაშვილი პატა - მანგლისში მცხოვრები. რაეამას შ. ვ ი ლ ი. კ ვ ა ვ ს [ძ მ ა] გოდერძი, [ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი]: ბერიკა, ბარნაბე, მახარა. რევაზ მაღალაძეს მიჰყიდა მამული: ახორტს სახლ-კარი, წისქვილი და კალო, მეძღეთს - კალო-საბძელი, სახლის მიწა და გუზაზე ქვიანი მიწა; ლერწმიანში - მიწა, ქინკროანში - სათიბი, სახუნდარში - ორი მიწა, ვარცლა, სახვევის გუზაზე - ორი მიწა, მარამულში - ღიბი მიწა, ელიას წვერზე - მიწა, სოფლის ზევით ნაფუძარი გზის ზევით - გვერდის მიწა, გზის ქვევით - ტყუაჭი მიწა, საჩხიკვის ხეზე, გაღმა - გამოღმა - ორი მიწა, საბუზარზე - მიწა, ლაღანს | - ღიბი მიწა (1690 წ. 1448 - 5137).

კარალაშვილი რაეამა - მ ა მ ა პატა კარალაშვილისა, იხ.

კარაპეტა || კარავეპეტა

კარავეპეტა - გიორგი სპანდერაშვილი კ ა რ ა ვ ე პ ე ტ ა ს მამულით ერგო როინ [ჯავახიშვილს] ([1527-1558 წწ.] Qd-605).

კარაპეტა - მ ო წ მ ე აკოფა ქიჯანას შვილის მიერ თავისი ბიძაშვილისა - ქუასათვის მიცემული გადაწვეტილების წიგნისა ქულბაქების გაკვლის შესახებ (1656 წ. YIII. 20. 1450-17/9).

კარაპეტა — მამასახლისის ყმა, ბაყალი, მოწმე არუთინ ოპანას-
შვილის მიერ თავისი ძმის, შურადსათვის მიცემული ადგილის ნასყიდობის წიგ —
ნისა (1699წ. III.6. 1450—23/103).

კარაპეტა — ზურაბასა და შერმაზანასთან ერთად გაუყლია ხუთი დღის მი-
წა (XYII ს. Hd—15006 ფრაგმ.).

კარაპეტა — გორელი, მას სველნეთში უყლია ქვათახვევის ყმის, თანია-
საგან თვითნებურად გაყილული მიწა ([1700 წ.] 1449—1869).

კარაპეტა: ტერ-კარაპეტა — თეიმურაზ მეფემ ი.გ. გაათარხნა გორელ
ტერტერებთან ერთად (1630 წ. მატ. 252. 1).

კარაპეტა: ტრ-კარაპეტა — მამა ტერ-დავითასი, იხ.

კარაპეტასშვილი — შავთოვს მცხოვრები, მამულით წილად ხედა იოთამ
ბარათაშვილს ([1537—1538 წწ.] III.16. 50—11/112).

კარაპეტასშვილი — მის მიწამდე მიჰყიდა ყოჩხმაზ ყორღანაშვილმა ბე-
ჟან ყორღანაშვილს მიწა ნაფეზარში (1688 წ. II.11. 1450—7/60)

კარაპეტასშვილი არუთინა — მოწმე ასატერ ხუბიარასშვილის მიერ სოღ-
რუაანთ მამიჯანასშვილ ფასუასათვის მიცემული სახლების ნასყიდობის წიგნისა
(1699 წ. X.15. 1450—5/182).

კარაპეტაშვილი ზუბიტა — მისი ნაუენახარი დეანში პაპუნა ფაველენი-
შვილმა მიჰყიდა ზაად იორამისშვილს (1700 წ. Y.9.1450—31/220).

კარაპეტასშვილი შერგილა — მოწმე ალათანგ ხერხეულიძის მიერ ბერუ-
ქუბასშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1622 წ. Hd—2895).

კარაპეტაშვილი — მცხოვრები საფქვილურს, გივი ზედგინიძემ ი.გ. უწყა-
ლობა თავის ყმას, ქავთარ ევაძეს (1647 წ. Ad—1102).

კარგარეთელი II კარგალეთელი

კარგარეთელი — ფერსათს მცხოვრები, ჰყავს ყმა ესტატა ბერაძე, რო-
მელსაც ევალებოდა ქუთაისის საყდრის ბეგარა (1578 წ. H—626).

კარგარეთელი — როკითს მცხოვრები, მის ყმას, წიქვაძეს ევალებოდა
ქუთაისის საყდრის ბეგარა (1578 წ. Hd—626).

კარგარეთელი — როკითს მცხოვრები, ეკუთვნოდა ყმა — ხუცესი შალვაშვი-
ლი მისი გამოსავლით — აღნიშნულია ქუთაისის საყდრის ბეგარის დაეთარში (157
H—626).

კარგარეთელი — მოწმე ოთიას მიერ ხახანა შალვაშვილისათვის მიცე-
მული საუენახე მიწაზე ულაობის წიგნისა (1652 წ. Hd—5990).

კარგარეთელი გიორგი — შვილი წინამძღვარ იოვანე კარგარეთელისა, იხ.

კარგარეთელი დემეტრე — შვილი წინამძღვარ იოვანე
კარგარეთელისა, იხ., მოწმე: დემეტრე პავლესშვილის მიერ ესტატე ფირალი-
შვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. III.20.1448—536
აეთანდლილ[სააკაძის] მიერ არუთენა მანველაშვილისათვის მიცემული უენახის
ნასყიდობის დამტკიცების წიგნისა (XYII ს. ბოლო მეოთხ. Hd—2908), ზურაბ ჯა-
ფხიანიშვილის მიერ ხოჯა მამასახლისისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნი-
სა (XYII ს. ბოლო მეოთხ. 1448—633 ა).

კარგარეთელი-დემეტრესშვილი ბერი — მოწმე ზურაბ შიხილდარისშვილ-
ბერუკაშვილის მიერ აეთანდლილ მოურავისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყი-
დობის წიგნისა (1698 წ. III.15. Hd—2598).

კარგარეთელი თამაზ — 1676—1677 წ.წ. დამწერი და მოწმე ზაქა-
რია მეგრისშვილის მიერ პაპუნა თუხარლისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის
წიგნისა (1676 წ. I. 10. Sd—60), ივანე მეხრიშვილის მიერ პაპუნა თუხარლისათ-
ვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ. IY. 10. Sd—51).

კარგარეთელი თამაზა — მოურავი, მოწმე ქუთათელ-მიტროპოლიტ
სვიმონ ჩხეტიძის მიერ მამისთვალა ივანჯანისშვილისათვის მიცემული პარტახ —
ტის წყალობის წიგნისა (1673 წ. ქმ. N 1842).

კარგარეთელი თომა — დამწერი ზაქარევაზიშვილის მიერ ტარილ ქვე
თარაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. Hd—6375).

კარგარეთელი იასე — მოწმე პაპუნა ბალაძის მიერ ბახუტა ჩივაძისათ-
ვის მიცემული ნაფუძრებისა და სახლკარის ნასყიდობის წიგნისა (1673 წ. Hd—1842).

კარგარეთელი იოვანე — წინამძღვარი, ჰყავს შვილები იგორ-
ორგი და დემეტრე. მისგან ნაყიდი მიწა ოძელმა პაპნია დედაბრისშვილმა მი-
ყიდა ბატონ თამარს (1682 წ. XII. 27. 1450—33/229).

კარგარეთელი იონათაშ — 1643 წ. ახლო — 1683 წწ. მოწმე და დამწე-
რი ქიტა მთელისშვილის მიერ იორამ მოურავისშვილისათვის მიცემული პირო-
ბის წიგნისა (1643 წ. ახლო. Hd—2545); დამწერი გედევან გედევანიშვილის
მიერ სეხნია ჯაშიაშვილისათვის მიცემული წისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (1683წ.
Y. 5. 1448—4188).

კარგარეთელი პატა — მისგან ნაყიდი დიაკონიძისეული და სულაქველიძი-
სეული პარტახტი არგვეთში ზაქარია ქვარიაძმა შესწირა ხახულის ღმრთისმშო-
ბელს (1644 წ. YI. 5. ქმ. N 135).

კარგარეთელი სვიმონ — ერთგულების პირობა მისცა მოურავე [ავთანდილ საა-
კაძეს] და მის ძმას, ზურაბს (XVII ს. 90—ანი წწ. Hd—10393).

კარგარეთელი სოფრომ — მოწმე და დამწერი ქუთათელ მიტროპო-
ლის, სვიმონ ჩხეტიძის მიერ მამისთვალა ივანჯანისშვილისათვის მიცემული პარ-
ტახტის წყალობის წიგნისა (1673 წ. ქმ. N 1842).

კარგარეთლისშვილები — ემართათ ქუთაისის საყდრის ბეგარა — პურის
ქამა, ლაშქრობა, თითო თეთრის ყაერის მიტანა (1578 წ. H—626).

კარგბერი — საფიას ძე, თავის ძმისწულუბთან ერთად ულდაროს ეკლესიას მო-
ართვა შესაწირავი და ვაიჩინა მოსახსენებელი (XVI ს. A—219, 69 v).

კარდანაშვილი პაპია — სამთავისს მცხოვრები, სამთავრელის ყმა, საამო-
ლახეროს დაეთრის მიხედვით, მისი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა შუბით
ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448—5032).

კარელიძე გრიგოლ — მოწმე: ვირშელ რამადანიშვილის მიერ გიორგი ტა-
ერიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობისა (1612 წ. Hd—7966) და მამუ-
ლების გაცვლილობის (1612 წ. ახლო. Hd—4490) წიგნებისა.

კარიჭაშვილი — ადამ [მალაღძის] ყმა, მისი მიწა ადამმა გაუყვალა
ერასტი [მალაღძეს], მაგრამ კარიჭაშვილმა ახალ მეპატრონეს გააცუ-
ლილი მიწა არ დაანება და ნაწილი მოხნა (XVII ს. ბოლო მეოთხედი. Ad—1787).

კარიჭაშვილი — მისი მიწა ესაზღვრებოდა ნასყიდა მშვიდობაშვილის მი-
ერ გივი ტლაშაძისათვის მიყიდულ მიწას (1677 წ. Ad—2288).

კარსანძე — ორი კარსანძე, მეურვე ყმა, იხსენიება მა-

თხოჯის დავთარში (XYII ს. 1448-1512).

ქარსანიძე - მ ე თ ე ე ზ ე, იხსენიება მათხოჯის დავთარში (XYII ს. 1448-1512).

ქარსანიძე გონიერი - მ ე უ რ მ უ ლ ე უ მ ა, იხსენიება მათხოჯის დავთარში (XYII ს. 1448-1512).

ქარსანიძე მამისთვალა - [მათხოველი], იხსენიება უმების ნუსხაში ([1661-1680 წწ.] H-11220).

ქარსანიძე ხახუტა - იხსენიება [მათხოველი] უმების ნუსხაში ([1661-1680წწ.] H-11220).

ქარსანიძე ხახუტა - მ ე ს ე ფ ე კაცი, იხსენიება მათხოჯის დავთარში (XYII ს. 1448-1512).

ქარუშეაშვილი - იხსენიება უმების ნუსხაში (XYII ს. H-15088).

ქარქიაშვილები - დუშეთს მცხოვრებნი, იხსენიებოან წიკნის ღმრთისმშობლისათვის დაწესებული სარგოს წიგნში: მათი ვალდებულება არ არის განსაზღვრული (1669 წ. 1448-5013).

ქასაბაშვილი მამაშვილა - წყალწითელაში მცხოვრები, კობურას ბეგის ნუსხის მიხედვით, ე მ ა რ თ ა ერთი ლიტრა სანთელი (1570 წ. ახლ. დსს. I. 27-28).

ქასალისძე - [ნიკოლოზწმინდლისათვის] მეტეხარაში მიუყილია ერთი ვენახი, რაშიც აულია ერთი ხარი და ორი სახნისი ([1071-1080 წწ.] 1449-1563).

ქასატიანი გიორგი - მ ო უ რ ა ვ ი და მ ო წ მ ე მაჰავარიანთა და ივანე სეტრელს შორის დადებული სამოკეთო დაწერილისა (XIY-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. N 96 ა).

ქასატიანი ვაჩე - მ ო უ რ ა ვ ი და მ ო წ მ ე მაჰავარიანთა და ივანე სეტრელს შორის დადებული სამოკეთო დაწერილისა (XIY-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. N 96 ა).

ქასატიანი ივანე - მ ო უ რ ა ვ ი და მ ო წ მ ე მაჰავარიანთა და ივანე სეტრელს შორის დადებული სამოკეთო დაწერილისა (XIY-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. N 96 ა).

ქასატიანი პატაი - მ ო უ რ ა ვ ი და მ ო წ მ ე მაჰავარიანთა და ივანე სეტრელს შორის დადებული სამოკეთო დაწერილისა (XIY-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. N 96 ა).

ქა[ს]ტურ[ა]სძე ნონა [თა]შ - მ ო წ მ ე ბოლქან ათრასძის მიერ კაბენის მონასტრისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (XY ს. 1449-619).

ქასრაძეები - ქემერტს მცხოვრებნი, ორი კომლი, [მარაბლების] უმა-მამულის ნუსხაში აღნიშნულია, რომ ი ს ი ნ ი გაუყიდეს [მარაბლებს] ([1688-1703 წწ.] Q-8674).

ქასრაძე ზაქარია - ხევისჯვარს მცხოვრები, ერთი კომლი, საამილახეროს დავთრის მიხედვით, ევალბოდა თოდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

ქასრაძე თევდორა - მეჯერისხეველი, მ ო წ მ ე დარისპან მილრაჯანა - შვილის მიერ ავთანდილ ჩიკობისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. II. 20. 1450-35/164).

ქასრაძე პეტრე - ქემერტელი, ზურაბ მარაბლის მ ე კ ო დ ი ს პ უ რ ე უ მ ა (1700 წ. 1448-3602).

კატარაწისძე მიქელ - 1207/1208, 1212 წწ. მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი . დ ა მ წ ე

არი გიორგი მეფის მიერ: გელათისათვის ბოძებული სოფელ დერჩის შეწირულე-ბის სიგლისა (1207/1208 წწ. Qd-8511) და შიომღვიმის მონასტრისათვის ბოძებული სოფელ აგარას შეუვალობის სიგლისა (1212 წ. Ad-477).

კატიძე დათუნა - ძე ა. ვს ძე ა ოთია, შ. ე ი ლ ე ბ ი: მახარა, ნადირა. თა-ვის ბატონებს, პაპუსს და ლემეტრეს, მიჰყიდა ალგეთის პირას საწისქვილე ადგილი და საღმბე (sic) აიღო სამოცი მარჩილი თეთრი და ერთი ყვეარი ხარი (1680 წ. 1450-26/95).

კატიძე მახარა - შ. ე ი ლ ი დათუნა კატიძისა, იხ.

კატიძე ნადირა - შ. ე ი ლ ი დათუნა კატიძისა, იხ.

კატიძე ოთია - ძე ა დათუნა კატიძისა, იხ.

კაქანდარა შვილი - წილად ზედა მოურავესა და ზურაბ [სააკაძეს] ესტატეს ფარ-დად (XVII ს. IY მეოთხ. Hd-11769).

კაშმაძე თველორა - ბაშს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგა-რა: ერთი ურემი ღომი, ერთი საკლავი, ორი ქათამი, სათეთრო თევზი, სამარიობო - ორი ქათამი, საჯინიბო - ოცდაათი ხელი მკაღი, ერთი შექმნილი მკაღი, ერთი ჩარეკი მკედი, ტვირთი, სასახლე ში მუშაობა, მძალე, მარჩილი, ნიორი, საკლავზე - ყველი, კვერცხი, თევზი (1578 წ. H-626).

კაშმაძე ნახშიდა - ბაშს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგა-რა: ერთი ურემი ღომი, ოცი კოკა ღვინო, ერთი საკლავი, ორი ქათამი, სათეთრო თევზი, სამარიობო - ორი ქათამი, საჯინიბო - ოცდაათი ხელი მკაღი, შექმნილი ერთი მკაღი, ერთი ჩარეკი მკედი, ტვირთი, სასახლე ში მუშაობა, მძალე, მარჩილი, ნიორი, საკლავზე - ყველი, კვერცხი, თევზი (1578 წ. H-626).

კაცაძე - ოცხანელი, ე მ ა რ თ ა საკათალიკოსო. გამოსაღები: ერთი ძროხა, ერთი საკლავი, ორი წონა ღომი, ცხრა სამესხო ღვინო, პური და ორი ქათამი (XVI ს. II ნახ. 1448-3322).

კაცაძე - მ ი ს საზღვრამდე მიჰყიდა უცნობმა პირმა გიორგის თავისი მი-წა (1632 წ. Hd-1042 ა).

კაცაძე მამისთვალა - ე მ ა რ თ ა საკათალიკოსო. გამოსაღები: ერთი საკლავი, ორი სამადგანი ღომი, ორი სამესხო ღვინო, პური, ქათამი (XVI ს. II ნახ. 1448-3322).

კაცი - მ ი ს ფარდად მოურავესა და ზურაბ [სააკაძეს] წილად ერგოთ ნაბახ-ტვეს მცხოვრები მახარა მისი ქონებით (XVII ს. ბოლო მეოთხ. Hd-9347).

კაცია - მ ე ფ ი ს ბ ო ქ ა უ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი, მ ო წ მ ე ლევან დადიანის მიერ ხონის ტაძრისათვის მიცემული. განჩინების წიგნისა ([1628-1639 წწ.] დსს. I. გვ. 51-52).

კაცია - შ. ე ი ლ ი ყარჩილასი, იხ.

კაცია - 1656-1657 წწ. ხელთუბანს მცხოვრები, მეღაპე მანუჩარ და ჯიმშიტა თუმანიშვილებისა (1657 წ. Ad-967); თავისი. გერებითა და მამულით წილად ერგო: მანუჩარ და ჯიმშიტა თუმანიშვილებს (1656 წ. ახლო. Hd-14665), მანუ-ჩარ [თუმანიშვილს] (1656 წ. Hd-11845, Hd-11974); ამალღება დღეს საყდარში უნდა მიეტანა ერთი თოხლი, ერთი კოკა ღვინო, ერთი კოლი პური მანუჩარისა და ჯიმშიტას სააღაპედ (1657 წ. Ad-967).

კაცია - ხურო, მ ო წ მ ე ხობონა ჯიმუკარიანის მიერ თავისი ძმის, ხახუტა-სათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1663 წ. XII. 16. 1448-2945).

კაცია - მის ბავასთან მღებარე მიწა სეხნია ტატიშვილმა უწყალობა შოშიტა მიქელაშვილს (1692 წ. XI.10. Sd-560).

კაცია - 1692-1699 წწ. ნ ა ტ ვ ა ლ ი, მ ო წ მ ე: სეხნია შემაზასშვილის მიერ პაპუა ყაფლანისშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. Y.10. Sd-620), ხოსუა ასლუაშვილის მიერ ნასყიდა დოღმაზაშვილისათვის მიცემული მამულების გაკვილილობის წიგნისა (1699 წ. IX.27. Hh-10257).

კაციანი - მას და მირამს მთაწმინდის ხარების ღმრთისმშობლისათვის შეუწირავთ თუთაშხია შეგვიკორია, აღნიშნულია ლევან დადიანის მიერ მთაწმინდის ხარების ღმრთისმშობლსათვის მიცემულ შეწირულების წიგნში (1642 წ. Qd-6740).

კაციაშვილი დათუა - ერტში მცხოვრები, ვარაზა ბარათაშვილმა იგი შესწირა სვეტიცხოველს (1690 წ. III.15. ლაი Hh3-15. 16-17).

კაციაშვილი მამუჯა - წილად ხედა არდაშელ [წუმბულდიძეს] თავისი სახლ-კართა და ბაღით ([1695-1697 წწ. | 1450-31/132).

კაციასშვილი ნიკოლოზა - მ ო წ მ ე ჯარდან ტატისშვილის მიერ შოშიტა მიქელაშვილისათვის მიცემული ვენახისა და მიწის ნასყიდობის წიგნებისა (1697 წ. III. Sd-608; 1697 წ. ახლო. Hh-750).

კაციაშვილი სულხანა - მ ო წ მ ე ბარათა ბარათაშვილის მიერ გიორგი ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. YI.5. 1450-16/6).

კაციაძე - თლულს მცხოვრები, სამი კომლი, ბაგრატ მეფემ იგი შესწირა ნიკორწმინდის ეკლესიას (1544 წ. YIII.9. ლაი P-22 თ).

კაციაძე ნინია - იგი შვილებითა და მამულით ჭაიხოსრო იაშვილმა შესწირა თავის საფლავსა და ეგვეტერს (XYII ს. II ნახ. 1448-1535).

კაწარალი - პატარძელში მცხოვრები, ერთი კომლი, კ ა წ ა რ ა ლ ი ს სახლიკატი მიეზარა. გარეჯის წინამძღვარს, ონოფრე [მაჭუტაძეს] ([1690-1733 წწ. | Ad-421).

კაქაძე - ლევერ და მარუშიან ჩიკვილაძეებს სტუმრობისას მისთვის ცხენი წაურთმევიათ, აღნიშნულია შერაზადიშვილებსა და ჩიკვილაძეს შორის სასისხლო დავის გარიგების წიგნში ([1484-1510 წწ. | ქმ. N 647 სას.).

კაქაძიძე მამია - თ ა ე მ დ ე ბ ი გობეჩვიანთა მიერ გაფაროძეებისათვის მიცემული დაწერილისა სისხლის დაურკვების თაობაზე (XIY-XY სს. მიჯნა. სსდ. II. N 106).

კაქკაქიშვილი ავთანდილ - ე დ ა ე ე ბ ო ლ ა გვი თუმანიშვილს, თუმანი - შვილთა ყმის, გორული წატურაშვილისაგან ნასყიდ წისქვილების თაობაზე. დავის გარიგების შედეგად წისქვილები უკანონოდ გაყიდულად ჩათვალეს და ისევ თუმანიშვილებს დაუბრუნეს (1697 წ. III.20. Hh-2268).

კაქკაქიშვილი ვრანა - მ ო წ მ ე ბევან თუმანიშვილის მიერ ყალანდარ თუმანიშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. YII.8. Sd-43).

კაქკაქური ზაზუნა - მ ო წ მ ე ლ ა გ ა რ ლ ა მ წ ე: ე: ე: ტ ი ავთანდოლ ქანდარიშვილის მიერ ალავერდის ტაძრისათვის არსენის ალავერდულობის (ღრს) მიცემული ყმების შეწირულებს წიგნისა ([1639/1648-1651 წწ. | 1449 - .1853).

კაქრის შვილი ბაბადიშა — ქ ყ ა ე ს ძ მ ე ბ ი: კახია და ეაქ[ე]ბელი. იხსენიება შამანდალა და დიან-გურიელის მიერ იოვაკიმ კათალიკოსისათვის გაჩენილ სარგოს წიგნში ([1455 წ.] 1449—1571).

კაქრის შვილი ვაქ[ე]ბელი — ძ მ ა კაქრის შვილ ბაბადიშასი, იხ.

კაქრის შვილი კახია — ძ მ ა კაქრის შვილ ბაბადიშასი, იხ.

კაქუა სეფეუშა — ხიბულს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო და ერთი საკლავი, ოცი ჯამი ღომი, ექვსი კოკა ღვინო, ბეგარის ქათამი და ლაშქრობა (1621 წ. ქსდ. III. N 91. 417).

კახაბერ — მ ე უ ლ ლ ე ზაზისა, იხ.

კახაბერ — ნ ა ტ ე ა ლ ი, მ ო წ მ ე სოღალა ულანქას შვილის მიერ დიდმელი სულხან ჩაჩას შვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. I.Y.1. 1450—28/248).

კახაბერ — მ ი ს . გ ა ნ უყილია ააწის ქვილე ოქუაანთ არაქელას შვილ ბეჟანს (1697 წ. 1450—8/84).

კახაბერანთ — კ ა ხ ა ბ ე რ ა ნ თ მიწა ესაზღვრებოდა დავით ქილას შვილის მიერ თავისი ყმის, მურადა [დათუას შვილისათვის] მიყიდულ მიწას (1699 წ. Y. 1450—5/55 ა).

კახაბერას შვილი თამაზა — ა მ ო . ე ა რ დ ნ ი ლ ი ყ მ ა დავით ქილას შვილისა, რომელმაც მამული სალქუტის მიწებში მიჰყიდა თავის ყმას, მურადა [დათუა შვილს] (1699 წ. Y. 1450—5/55 ა).

კახაბერიძე — მიქაელ მეფესთან და სხვა დარბაისლგ ბთან ერთად გააჩრია მიქელაძისა და გავიტა შვილთა სასისხლო საქმე (1326 წ. Hd—14793).

კახაბერიძე — ღ ა მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე ბაგრატ მეფის მიერ თემნა ყიფანისათვის მიცემული სასისხლო სივლისა ([1455—1478 წწ.] Sd—731).

კახაბერიძე — მ ი ს მიწას ესაზღვრებოდა მამული, რომლის შეწირულება ბაგრატ მეფემ დაუმტკიცა კაცხის მონასტერს (1556 წ.ახლო. A—484. 324 v).

კახაბერიძე გიორგი — შაორზე ყოფნის დროს უღალატნია ერისთავ მირიან კარელისძისათვის, უსვრია მისთვის ორი ისარი, მაგრამ აუცილებია. გ ო რ გ ი გაქცეულა, ნიკოლწმინდის საყდარში შეუფარებია თავი, მაგრამ ერისთავს იქედან გამოუყვანია და შეუპყრია ([1484—1510 წწ.] ქმ. N 1024).

კახაბერიძე კახაბერ — ფერასთს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდაშვიდი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრის საკლავი, ქათამი, ორნახევა—რი თეთრი, ოცი კვერცხი, ერთი ურემი ღომი, საბელი და ვოველდე მუშაობა (1558 წ. H—626).

კახაბრის შვილი | კახაბრი შვილი

კახაბრი შვილი — ფერასთს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრის საკლავი, ერთი ურემი ღომი, ქათამი, ქუთაისის ყაერის მიტანა და სამსახური (1558 წ. H—626).

კახაბრი შვილი ავთანდილ — შ ე ი ლ ი ყორხმაზ კახაბრი შვილისა, იხ.

კახაბრი შვილი გიორგი — მ ი ს ი ნაქონი მამული — ერთი საკომლო მიჰყიდა ისევ ბარათაშვილმა მეჩინიბეთუხუცეს პაატა ბარათაშვილს (1679 წ. I.I.8. Hd—8802).

კახაბრის შვილი გორჯასა — სინის მონასტრის კუთვნილი მამული — მელრეკო

სი ცოტა ხნით მ ა ს სკეკია. შემდგომში ეს მამული გ ო რ ჯ ა ს პ ს მიუყი -
ღია რევაზ ფაქელნიშვილისათვის, აღნიშნულია შაჰნავაზის შეწირულების წიგნ-
შისინის მონასტრისადმი (1666 წ. IY.20. ლი. E 37-15, 37a-38b).

კახაბრისშვილი გორჯასპ - მ ი ს ი კერძო გლეხი და მამული კონდოლში უბო-
და. გიორგი მეფემ რომაჲ ჩოღაყაშვილს (1688 წ. Sd-2831).

კახაბრისშვილი ღვანე - გ ა რ ე მ ე მ ო წ მ ე შუა ბუნელი ევანეზ ზეგე-
ღასშვილის მიერ სუფრაჯ აეთანდლო [ბარათაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნას-
ყიდობის წიგნისა (1644 წ. III.27. 1450-33/66).

კახაბრისშვილი ივანე - [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] შალვა კახაბრისშვილისა, იხ.

კახაბრისშვილი კახაბერ - შ ვ ი ლ ი ყოჩხმაზ კახაბრისშვილისა, იხ.

კახაბრისშვილი კახაბერ - მ ო წ მ ე ქუბა გიუთაშვილის მიერ თავის ბიძაშვილს,
შოისთეს მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. YIII. Hd -7257).

კახაბრისშვილი პაპუნა - შ ვ ი ლ ი ყოჩხმაზ კახაბრისშვილისა, იხ.

კახაბრისშვილი ყოჩხმაზ - ჰ ყ ა ე ს შ ვ ი ლ ე ბ ი: კახაბერ, პაპუნა და აე-
თანდლო. ყორღანაშვილ-პაპუნასშვილ. გიორგის მ ი ჰ ყ ი ღ ა ქათინურში ერ-
თი ღლის მიწა (1688 წ. II. 6. 1450-16/4).

კახაბრისშვილი შალვა - ჰ ყ ა ე ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ივანე. მ ი ს. გ ა ნ
1300 თანგად ნესტანგარაყოფილ ნინოს უყიდა ვენახი ქვათახევის ღმრთისმშო-
ბლისათვის შესაწირად (1520 წ. X.9. 1449-1535).

კახაია - ქორთოქის მიერ ცაიშის ღმრთისმშობლისათვის შეწირული კაცი.
საცაიშლოს შესავლის დაეთრის მიხედვით ემართა: ერთი საკლავი, ერთი ქათა-
მი, ოცი ლიჯი ღომი, ოთხი ფხალი ღვინო და გოკომური - კარგი საკმელი მი-
სი ღომით, ღვინით, ხორკით, თევზით, ყველით, კვერცხით, სამარხოთი ([1616-
-1621 წწ.] ქსძ. III. N 92. 443).

კახაკისძე მამია - მცხოვრები ცხირეთშიახალშენში. ი გ ი გომფარ და
როინ [ჯავახიშვილებს] გაყრის დროს მამულით ერგო. გომფარს ([1527-1558 წწ]
Qd-605).

კახალ - ჰ ყ ა ე ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ე ბ ი]: გიორგი, დათუნა. ი ყ ი ღ ა ღუ-
შია ოზბეგის შვილისაგან სამი ღლის მიწა. აქედან ერთი ღლისა მღებარეობდ.
წისქვილის. გზაზე ხოსიტას მიწაშდე, დანარჩენი ორი ღლისა - ალაღაძეორაში
(1622 წ. IY. 1. Hd -6782).

კახაშვილი - ქუთაისის მცხოვრები; ეკისრა ქუთაისის საყდრის ბეგარა -
ომფორის სამსახური (1578 წ. H-626).

კახაძე მამისაი - ჩუნეშს მცხოვრები, გიორგი მეფემ ი გ ი შესწირა გე-
ლათს (1568 წ. YIII. 30. 1449-267).

კახაძე მახარობელი - იხ. კახიძე მახარობელი

კახაჯორაშვილი - აულაშს მცხოვრები მე ზ უ თ ხ ე ყ მ ა, ალექსანდ-
რე მეფის მიერ გელათისა და მოძღვართ-მოძღვრის, ილარიონისათვის მიცემული
სააღაძე ყმა-მამულის შეწირულებს წიგნში აღნიშნულია, რომ მ ა ს უნდა
გამოეღო ოთხი ზუთბი ([1510 წ.] III. 12. IY. 1. 1449-1585).

კახი - მ ი ს ი გერი იყო ბერუა, იხ.

კახია - ძ მ ა ბაბადიშისა, იხ.

კახიანი - კ ა ხ ი ა ნ თ მიწა იყო ერთიერთი საზღვარი ასლამაზა ანბა-

ლასშვილის მიერ ქიტია ქუბასშვილისთვის მიყიდული მიწისა (1690 წ. III.20. Hd-6345).

კახიანო ბაზონაი - თ ა ე მ დ ე ბ ი მიქაელ კუქაიძის მიერ სეტის შთაგარ-
მოწამისათვის მიცემული უფნაშის მონასტრის შეწირულების დაწერილისა (XV ს.
II ნახ. სსძ. II. N 30).

კახიანი ბინდი - « დ ა ნ ა ხ უ ლ ო მ ი და მ ო უ რ ა ე ი » გუშელ ზურამი-
ანის მიერ იოვანე სეტიელისათვის მიცემული დაწერილისა ქუბაბის მუქათად სა-
თობის დადების შესახებ (XIV-XV სს. მიჯნა. სსძ. II. N 87).

კახიანი ნანია - მ ო უ რ ა ე ი გოშქოთელიანთა და სეტიელის სახლებს
შორის დადებული შერიგების დაწერილისა (XIV ს. ბოლო. სსძ. N 81)

კახიანი ძვიად - თ ა ე მ დ ე ბ ი შერიგების დაწერილისა (XV-XVI სს.
სსძ. II. N 67 ფრავმ.).

კახიასშვილი | კახიაშვილი

კახიაშვილი - მცხოვრები ბარაუნში, ი. გ. ი მამულთ უბოძა ქართლის
კათალიკოსმა ნიკოლოზმა გედეონ ელიოზისშვილს (1588 წ. Hd-2526).

კახიაშვილი აშარა - ძ მ ა ო ქ რ უ ა კახიაშვილისა, იხ.

კახიასშვილი ბერუკა - ჰ ყ ა ე ს ძ მ ა გიორგი, მასთან ერთად მ ო წ-
მ ე ა პაატა ტატუასშვილის მიერ მღვდელ იოვანესათვის მიცემული მიწის
ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. Hd-3805).

კახიასშვილი გიორგი - ძ მ ა ბერუკა კახიასშვილისა, იხ.

კახიაშვილი კახუა - მ ო წ მ ე ქუბა გიუაშვილის მიერ თავისი ბოძაშვილის,
შინოსთვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. XVII.1. Hd-7257).

კახიაშვილი მამუკა - ქრისტესია ვიგრიაშვილთან, ანდრია ანდრიაშვილ -
თან ერთად მ ი ჰ ყ ი და დავით გედეიანიშვილ-ელიოზისძეს კალის პირს სა-
მი დლის მიწა (1634 წ. 1448-9223).

კახიაშვილი ნიკოლოზ - მ ლ ე დ ე ლ ი, მ ო წ მ ე ბერუკა ქარციძის მიერ
არდაშელ დეკანოზისშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა
(1686 წ. Ad-1764).

კახიაშვილი ოქრუა (ვარ. ოქროა) - ძეგველი, ჰ ყ ა ე ს ძ მ ა აშარა (1640 წ.
1448-560). ქრისტეფორე ქართლის კათალიკოსმა ი. გ. ი უბოძა თამაზ ქარსი-
ძეს (1640 წ. 1448-560), თამაზ და დავით ქარსიძეების გაყრის დროს ი. გ. ი
შვილითა და მამულთ ერგო დავითს (1651 წ. 1450-29/59).

კახისშვილი | კახიშვილი

კახიშვილი - მ ი ს საწნახლამღე მიჰყიდა ბასილა გულისაშვილმა ქიტა ქუ-
ბაშვილს საევენახე (1672 წ. X.1. Hd-5205).

კახიშვილი - მ ი ს ი ევნახი ტბისში გიორგი მეფემ უწყალობა იასე გერმა-
ნოზიშვილს ([1685-1695 წწ.] Hd-8810).

კახისშვილი - წუნეთში მცხოვრები, ელიშერ და პაპუნა [ციციშვილებს]
გაყრის დ რ ო ს მ ი ს ი მამული ერგო ელიშერს ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

კახისშვილი - ტაბიკურაში მ ი ს ი მიწა იყო ერთ-ერთი საზღვარი ელი-
შერ და პაპუნა [ციციშვილებს] შორის გაყოფილი მიწისა ([1688-1703 წწ.] Hd-
-1636).

კახიშვილი - მ ი ს ი მიწა [შინდისში] ესაზღვრებოდა ზაჭარიე ფიფნა

შვილის მიერ არღაშელ ბერძნიშვილისათვის მიყიდულ მიწას (1692 წ.-XI.1.Sd -53).

კახიშვილი — კახიშვილის ფარდალ ზა[ა]ლ [სააკაძეს] ერთ წილად ერგო წინარებს — ფერისაძეები ბერძენა და გოგია თავიანთი ქონებით (XVII ს. ბოლო მეოთხ. Hd -10163).

კახიშვილი აბრამა — მ ო წ მ.ე: შიო კილაშვილის (1690წ.-II.12. Sd -554) და აბრამ ბიბიაშვილის (1694 წ. XI.12. Sd -561) მიერ დავით ჯავახიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნებისა.

კახისშვილი ბეეუა: — შ.ე ი ლ ი ლომიტა კახისშვილისა, იხ.

კახისშვილი ბერი: — შ.ე ი ლ ი ლომიტა კახისშვილისა, იხ.

კახისშვილი ბერი: — ძ მ ი ს წ უ ლ ი ბერუკა კახისშვილისა, იხ.

კახისშვილი ბერუკა: — ჰ ყ ა: ე ს შ.ე ი ლ ე ბ ი: გიორგი, ელისბარა. ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი: ბერი, ოთია. როდესაც ასლამაზ დავითიშვილი თავის [ძმებს] იორამს და არღაშელს გაყრია, გიორგი: ერისთავს, ვასამყრელად აულია დავითი: — შვილებს ემა: — კახისშვილი ბერუკა შვილებითა და ძმისწულებით. შემდგომ — ში. გიორგი: ერისთავმა ეს ემა დაუბრუნა ასლამაზ დავითიშვილს (1699წ. 1450 -34/9/1).

კახაშვილი გიორგი: — [ძ მ ა] ირემა კახიშვილისა, იხ.

კახისშვილი გიორგი: — ჰ ყ ა: ე ს ბ ი ძ ა ლომიტა კახისშვილი, მ ო წ მ.ე ბასილა ქუბანსშვილის მიერ თავისი, განაყოფის, ქიტისათვის მიცემული მიწისა და წისკვილის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. III.25. Hd -1750).

კახისშვილი გიორგი: — შ.ე ი ლ ი ბერუკა კახისშვილისა, იხ.

კახისშვილი გოგიტა: — ძ მ ა ირემა კახიშვილისა, იხ.

კახისშვილი ელისბარა: — შ.ე ი ლ ი ბერუკა კახისშვილისა, იხ.

კახისშვილი ზურაბა: — მ ო წ მ.ე ოთარ [ბარათაშვილის] მიერ თავისი ბოძაშვილის, კაცია [ბარათაშვილისათვის] მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. II ნახ. 1450-33/304

კახიშვილი თევდორა: — მ ო წ მ.ე ფირია ფირამზაშვილის მიერ ანდერკმან საკინაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ.-II.1450 -26/101).

კახიშვილი ირემა: — ჰ ყ ა: ე ს [ძ მ ე ბ ი]: გიორგი, გოგიტა. მ ი ჰ ყ ი დ ა პაპუნა. გოსტაშაბისშვილს ტბისში თავისი ნასყიდი: ენახი ([1688-1696 წწ.] Hd -2478).

კახისშვილი ლომიტა: — ჰ ყ ა: ე ს შ.ე ი ლ ე ბ ი: ბეეუა, ბერი, ბ ი ძ ა შ.ე ო ლ ი შერმაზან. ბ ი ძ ა შ.ე ი ლ ი ს შ.ე ი ლ ი გიორგი, განაყოფი ხატისა [კახისშვილი]. მ ი ჰ ყ ი დ ა ქიტა ქუბაშვილს თავისი ნაფუძარი ტუტათ ბოლოს (1691 წ. I.12. Sd -627).

კახიშვილი მათე: — ბ.ე ხიზანასა და მელის-სასისხლო-საქმისა (1657წ. Hd -1562).

კახისშვილი ოთია: — ძ მ ი ს წ უ ლ ი ბერუკა კახისშვილისა, იხ.

კახისშვილი პაპუნა: — იმერხევეში მცხოვრები, ეღშერ და პაპუნა [ციციშვილებს] გაყროს დროს ი. გ. ი თავისი მამულით ერგო პაპუნას ([1688-1703 წწ.] Hd -1636).

კახისშვილი ქრისტესია — მ ო წ მ ე ა მილამბარ [ბარათაშვილის] მიერ ასლამაზ ბეგაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. I. მესამედი. Hd—14576).

კახისშვილი შუშაზა — აფნისში მცხოვრები, უმამულოდ წილად ხვდა ქაიხოსრო [ციციშვილს] ([1664—1673 წწ.] 1448—5042).

კახისშვილი შერმაზან — ბ ი ძ ა შ ე ი ლ ი ლომიტა კახისშვილისა, იხ. [კახისშვილი] ხატისა — გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ლომიტა კახისშვილისა, მ ო წ მ ე ლომიტა კახისშვილის მიერ ქიტია ქუბაშვილისათვის მიცემული ნაფუძრის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. I. 12. Sd—627).

კახიძე — ე შ ა რ თ ა ოკრებლიძის თერთმეტი თეთრი, ხუთი კოკა ღვინო, ორი ძღვენი, ერთი ნაოთხალი ღვინო — აღნიშნულია ბაგრატ მეფის მიერ გელათის წმინდა გიორგისათვის ბოძებულ ყმა-მამულის შეწირულების განახლების სიგელში ([1545 წ.] VII. 12. Sd—2897).

კახიძე — მანდიკოს მცხოვრები, ბაგრატ მეფემ სხვა ყმა-მამულთან ერთად მ ი ს ი შეწირულზე განუხალა გელათის წმინდა გიორგის ([1545 წ.] VII. 12. Sd—2896) მ ი ს ი პარტახტი მამული გელათს შემდგომში დაუკარგავს, აღნიშნულია საკათალიკოსო ყმა-მამულის ნუსხაში (1650 წ. ახლო. დსსს. I. 53).

კახიძე შამისაი — ჩუნეშ მცხოვრები, გიორგი მეფემ ი გ ი შესწირა გელათს (1568 წ. VIII. 30. 1449—267).

კახიძე შახაროზელი (ვარ. შახარებელი) — გენათელი ზაქარია ქვარიანის, გ ა შ რ დ ი ლ ი, ზაქარიამ ი გ ი დაასახლა დიაკონიძისეულ დასულაქველიძისეულ პარტახტზე და შესწირა გელათის ხაზლის ღმრთისმშობელს (1644 წ. VI. 5. ქმ. N 135) მ ო წ მ ე კათალიკოს ზაქარია [ქვარიანის] მიერ იოვანე [ქავთარიათის] მიცემული ყმების წყალობის წიგნისა ([1650—1660 წწ.] Qd—9670).

კახიძე (ვარ. კახაძე) შახაროზელი — რიონს მცხოვრები, ერთი კომლი, დედოფალმა ნესტანდარეჯანმა ი გ ი შესწირა გელათის მონასტერს ალექსანდრე მეფის სულის სააღაპედ (1660 წ. ახლო. Ad—598 ა), შემდგომში ეს შეწირულება განახალა მეფე ალექსანდრე I Y—მ. მ ა ს უნდა ეხალა ყოველწლიურად ერთი შამახური სანთელი ალექსანდრე მეფის (III) სააღაპედ ([1683—1695 წწ.] Ad—598 ბ).

კახაბატაშვილი — მ ა ს, როინ [ჯაგახიშვილის] ბრძანებით, უნდა ემსახურა ამილბარ [მალაღაძისათვის] ([1638—1661 წწ.] Hd—12 244).

კახაბატაშვილი შავერდა — სასირელი, მ ო წ მ ე ოთია ლაშხიშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. I Y. I. Sd—40).

კახუაშვილი გიორგი — საბუზარას მცხოვრები, წილად ხვდა თამაზ [ბარათაშვილს] ([1632—1658 წწ.] 1448—2318).

კაჯაშვილი — ოძისში მცხოვრები, ერგო გომფარს, გომფარ და როინ [ჯაგახიშვილების] გაყრის დროს ([1527—1558 წწ.] Qd—605).

კაჯაშვილი ნადირა — ოძისში მცხოვრები, ერგო როინსა და მის ბიძაშვილებს გომფარ და როინ [ჯაგახიშვილების] გაყრის დროს ([1527—1558 წწ.] Qd—605).

ქაჯაშვილი ნარიშანა — ოძისში მცხოვრები, ერგო, გოშფარს, გოშფარ და როინ [ჯაგაბიშვილებს], გაყრის დროს ([1527-1558 წწ.] Qd-605).

ქაჯაძე გიორგი — [პაპუნა ბარათაშვილის] მსახური, მ ო წ მ ე ჯ პაპუნა ბარათაშვილის მიერ შეკრებ ყორღანაშვილისათვის მიცემული ნასოფლარ ზემო შაენის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. III.15.Hd-1375).

კბილაშვილი — ოძისში მცხოვრები, ერგო როინს და მის ბოძაშვილებს, გოშფარ და როინ [ჯაგაბიშვილებს], გაყრის დროს ([1527-1558 წწ.] Qd-605).

კბილაშვილი ავთანდილ — ი. გ. ი თავისი ქონებით წილში ხვდა, გიორგი რამაზაშვილს ([1695-1697 წწ.] 1450-31/142).

კბილაშვილი ბასილა — 1683-1692 წწ. მ ო წ მ ე ჯ მღთისია ხატიაშვილის მიერ რამაზა [ზუმბულიძისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. 1450-31/100), იასე მრეღისშვილის მიერ, სახლთუხუცეს რევაზ მაღალაძისათვის მიცემული მამული ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. XII.12. Qd-1349), მახარა ვარსიამაშვილის მიერ რევაზ [მაღალაძისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. 1448-2235).

კბილაშვილი ბერუა — ციხელიდს მცხოვრები, ვ ა ნ ა ყ ო ლ ი დათუნა კბილაშვილისა, თავისი ქონებით წილად ხვდა, გიორგი რამაზაშვილს ([1695-1697 წწ.] 1450-31/142).

კბილაშვილი დათუნა — ციხელიდს მცხოვრები, ჰ ყ ა ე ს . ვ ა ნ ა ყ ო ლ ი ბერუა ([1692-1797 წწ.] 1450-31/142). მ ო წ მ ე ჯ ბატატი მახარაშვილის მიერ რევაზ მაღალაშვილისათვის მიცემულ ბაგის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. Qd-1342); ი. გ. ი მამულით უწყალობა კათალიკოსმა იოვანე ღიასამიძემ რევაზ [მაღალაძეს]. საბუთში ნათქვამია, რომ ადრე ი. გ. ი მარამ მიწობლიძეს, ხოლო შემდეგ არამა ზუმბულიძეს ჰყლია (1692 წ. Hd-1305).

კბილაშვილი დათუნა — ქონებითურთ წილად ხვდა, გიორგი [ზუმბულიძეს] ([1695-1697 წწ.] 1450-31/142).

კბილაშვილი მაზიტა — მ ო წ მ ე ჯ მახარებელ სოსიაშვილის მიერ თინა — თინე მაღალაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. 1450-31/110).

კბილაშვილი მახარა — მიწობლიძის ცოლყოფლის, მარიამის, ნაქონი ყ მ ა. როსტომ მეფემ იგი უწყალობა სვეტიცხოვლის ღვინოსის შვილს, რამაზ [ზუმბულიძეს] (1653 წ. 1450-31/115).

[კბილაშვილი] მგელიტა — მ ო წ მ ე ჯ მახარებელ სოსიაშვილის მიერ თო ნათინე მაღალაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. 1450-31/110).

კბილაშვილი ნონია — მიწობლიძის ცოლყოფლის, მარიამის ნაქონი ყ მ ა, როსტომ მეფემ იგი უწყალობა სვეტიცხოვლის ღვინოსის შვილს, რამაზ [ზუმბულიძეს] (1653 წ. 1450-31/115).

კბილაშვილი სეხნია — ი. გ. ი ძმისწულითურთ ერგო იასე ზუმბულიძეს (XYIII ს. II ნახ. 1450-31/154).

კბილასშ(ვილი) სეხნია — ნულს მცხოვრები, ჰ ყ ა ე ს შინამოსამსახურე სეხიტა. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დაჯთარში (XYIII ს. II ნახ. 62-7017).

ქბლაძე გოგილა — მ ო წ მ-ე მამუკა ონაშვილის მიერ, გიორგი წინამძღვრო შვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. XI.7.3d—551).

ქბლაძე გოგილაი — ყნცისელო, მ ო წ მ-ე შიო წინამძღვრის შვილის მიერ თავისი ბიძაშვილის, ზაალისათვის მიცემული ნაფუძრის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. დამწვევი. 1448—159).

ქბლიანის შვილი ბაუჯაი — ჰ ყ ა ე ს: ძ მ ა ძიმიითის წმინდა კვირიკეს-საყდრის ღეკანოზი — კბლიანის შვილი იოვანე, იხ. ([1661 წ.] 1448—2155), ძ მ ის წ უ ლ ი . გაბრიელ . ვამეყ დადიანმა ი გ ი შესწირა ბიკვიენტის ტაძარს (1661 წ. 1448—2155).

ქბლიანის შვილი გაბრიელი — [ძიმიითის] წმინდა კვირიკეს-საყდრის დ ე ე კ ა ნ ო ზ ი ([1660—1666 წ.] Sd—2935). ჰ ყ ა ე ს: მ ა მ ა ძიმიითის წმინდა კვირიკეს-საყდრის ღეკანოზი იოვანე კბლიანის შვილი, იხ. ბ ი ძ ა ბაუჯაი კბლიანის შვილი, იხ. ძ მ ა მოსე ([1660—1666 წწ.] Sd—2935). ღიმიტრი დადიანმა ი გ ი ძმითა და ყმებით — მამია ქართველის შვილითა და მამისთვალ [ნანადით] შესწირა ბიკვიენტის ღმრთისმშობელს ([1660—1666 წწ.] Sd—2935).

ქბლიანის შვილი ზაზუტაი — [1661]—[1664] წწ. ი გ ი და მ ი ს ი . სახ ლ ი კ ა ო ი ს ე ხ ნ ი ი ე ვ ნ ე ნ ყმები ძიმიითის წმინდა კვირიკეს-საყდრისა, ვამეყ დადიანმა ძიმიითის-საყდარი მისი ყმა-მამულით შესწირა ბიკვიენტის ღმრთისმშობელს — მათ შორის ზაზუტაი კბლიანის შვილი თავისი სახლიცაჲც, ცოლ შვილითა და მამულით ([1661 წ.] 1448—2155) შემდგომში იგივე შეწირულუბა, განუახლა ბიკვიენტის ტაძარს, გიორგი გურიელმა (1664 წ. ახლო. 1448—2157).

ქბლიანის შვილი იოვანე — ძიმიითის წმინდა კვირიკეს დ ე ე კ ა ნ ო ზ ი , ჰ ყ ა ე ს: შ ე ე ლ ი გაბრიელ, ძ მ ა ბაუჯაი . ი გ ი და მისი ყმები: მამია ქართველის შვილი, რამი შვილისეული ნასხიდაი, მამისთვალ ნანადე, გიორგიოსათ მგელაძე, სეხნია და ზაზუტაი კბლიანის შვილები, გაბრიელ კალანდარის — შვილი, გიორგი მხახაძე — რეა კომლი, ვამეყ დადიანმა შესწირა ბიკვიენტის ღმრთისმშობელს. გიორგი გურიელმა იგივე შეწირულუბა განუახლა ბიკვიენტს (1664 წ. ახლო. 1448—2157).

ქბლიანის შვილი მოსე — ძ მ ა გაბრიელ კბლიანის შვილისა, იხ.

ქბლიანის შვილი სეხნია — [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი ს ე ხ ნ ი] ზაზუტაი კბლიანის შვილისა, იხ. მასთან ერთად მ ო წ მ-ე ა ღიმიტრი დადიანის მიერ ბიკვიენტის ღმრთისმშობლისათვის მიცემული საყდრისა და ყმა-მამულის შეწირულუბის წიგნისა ([1660—1666 წწ.] Sd—2935).

კდია შვილი — იხ. კლდია შვილი

კედელის შვილი საბა — კ ა რ ი ს მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი , დ ა მ წ ე რ ი . ერისთავ: ვამეყ შაბურისძის მიერ [ბოდორის] ეკლესიისათვის მიცემული სოფელ ხანდაკის შეწირულუბის წიგნისა (1474 წ. XI.24. 1448—5009).

კევანა შვილი ბიძინა — მ ო წ მ-ე ბერუკა ქარციძის მიერ ღეკანოზი შვილ არდამულისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. Ad—1764).

კეცხი შვილი თევდორე — ჰ ყ ა ე ს ძ მ ე ბ ი: პეტრე, საბა. ჩხუბი მოსკელია პაპუა, შიო, ნიკოლოზ, ოთართან და ... სხვებთან. ჩხუბში მომკედარა იესე შვილი [...]. კეცხი შვილებს სისხლი დაედოთ. მოკლულის მხარემ იჩივლა ლევან

ბატონიშვილის-სამღიენოში. ქვეზიშვილებს დაედოთ სრული სისხლი (1688 წ.-სდ -18 ფრაგმ.).

ქვეზიშვილი პეტრე — ძ მ ა თევდორე ქვეზიშვილისა, იხ.

ქვეზიშვილი საბა — ძ მ ა თევდორე ქვეზიშვილისა, იხ.

ქეზერული — იხ. ქვეზერული

კეთილძე — ხ უ ც ე ს ი, ხონის-საყდრის ყ მ ა, ემართა-ერთი-საყლავე, ერთი ქათამი, ორი კოკა ღვინო, სამი კოდი ღობი, ერთი ქათამი, ორმოცი კოკა ღვინო, სამსახური (XYI ს. ბოლო. 1448-5034).

კეთილძე გოჩია — ხონის-საყდრის ყ მ ა, ემართა-ერთი-საყლავე, ერთი ქათამი, ოთხი მთელი კოკა ღვინო, ერთი კოდი ღობი, ხუთი კვერცი, საყველი-ერო, სამსახური (XYI ს. ბოლო. 1448-5034).

კეთხაშვილი — შ ი ს საზღვრამდე მიჰყვება მახარა მირიანაშვილმა თევდორე რაზმიასშვილს მიწა (1690-ანი წწ. 1448-5441).

ქეკანაძე — ი. გ. ი. ლევერ. ჩიკვილაძემ-სისხლის ფასში მისცა-შალვა შერაზადიშვილს ([1484-1510 წწ.] კმ. N 647).

ქეკელისშვილი ზაქარია — დიციში მცხოვრებ, ზურაბ მაჩაბლის მეკო-ლი ს პ უ რ ე ყ მ ა (1700 წ. 1448-3602).

ქეკელცა — ბედან-ერისთავის თ ა ნ ა მ ე ც ხ ე დ რ ე, შ ი ს სახელზე [სორის?] მონასტერში ბედან-ერისთავს გაუჩენია აღაპი. სააღაპე გამოსაღებ იყო-ერთი ცხვარი, ერთი ძროხა, პური, სანთელი (XY ს. H-1707, 54v, 55r).

ქეკნაშვილი აბრამ — ტაბიკურაში მცხოვრებ, ი. გ. ი. თავისი მამულით ერაგო პაპუნას ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ([1688-1703 წწ.] Hd -1636).

ქეკურია. ჟორმიხილაი — დარჩელი, ე მ ა რ თ ა ცაიის-საყდრის ბეგარა: გოკეშმური — კარგი საკმელი ღობით, ღვინით, ხორციით, თევზით, ყველით, კვერცხით, სამარხოთი ([1616-1621 წწ.] ქსძ. N 92. #61).

ქელასარიძე | ქელესარიძე | ქელესერიძე

ქელესარიძე ბერი — შ ე ი ლ ი შიო ქელესარიძისა, იხ.

ქელესარიძე ბერუკა — ხ უ ც ე ს ი, შ ო წ მ ე მამუკა ორხელ[ა]ძის მიერ ზაქარია გარსევან[ის] შვილისათვის მიცემული შვილის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. XI.10. გსიგმ. N 174).

ქელასარიძე გოდერძი — რუსი მაჩაბლის ყ მ ა, შ ო წ მ ე რუსი მაჩაბლის მიერ ქაიხოსრო [ზუმბულიძისათვის] მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. 50-ანი წწ. 1450-3/101).

ქელასარიძე ივანე — ხაბაზი, ი. გ. ი. ბაღურ მაჩაბელმა მიჰყიდა [დომენტო] კათალიკოსს (1667 წ. 20.IX. 1449-1184).

ქელესარიძე შიო — იმერელი, პ ყ ა: ვ ს შ ე ი ლ ი ბერი. შიმშილობის დროს ხიზნად მისულა ცხიჩეთში თავის მოყვარესთან, დათუნა სალუჯაზანა-შვილთან, მასპინძელს თვითონაც გასჭირებია. შიო-შვილთან ერთად გორში ჩასულა და დათუნა სალუჯაზანასშვილის თაყვანით: ვილად მებატონესთვის თავისი თავი და ცოლ-შვილი ნასყიდად დაუწერია (1690 წ. III.15. Hd -14788).

ქელესარიძე შოშიტა — [მაჩაბლების] შ ს ა ხ უ რ ი, [მაჩაბლების] დაკარ

გული უმაჟამულის ნუსხაში აღნიშნულია, რომ ი.გ. ი. დაკრეს და აიკლეს ([1688-1703 წწ.] Qd-8674).

ქელაშვილი პაპუნა.— მ.ო.წ.მ.ე. ზაქუმანთ ალიყულისშვილ ნაზაქუმას მიერ ზალინა ხოსროვაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690წ. I.24.1450-48/129).

ქელაშვილი შაჰნაზარა.— მ.ო.წ.მ.ე. ზაქუმანთ ალიყულისშვილის მიერ ალაჰვერა და [იავუღაშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1667 წ. I.X.1. 1450-9/111).

ქელაშვილი შაჰნაზარა.— მ.ო.წ.მ.ე. ზაქუმანთ ალიყულისშვილ ნაზაქუმას მიერ ზალინა ხოსროვაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690წ. I.24. 1450-48/129).

ქენაშვილი.— მ.ი.ს. მიწას ესაზღვრებოდა ბერს[ა] დალაშვილის მიერ ნონიკასათვის მიყიდული მიწა (1327 წ. es c. XVI ს. ბოლო, გსიემ. 4847 ბ).

ქენტლაძე შამუკა.— ვანათში მცხოვრები, გიორგი ცალქალამანიძის შ.ე.კ.ო.ღ.ის.პ.უ.რ.ე. ყ.მ.ა. (1700 წ. 1448-3602).

ქენტლაძე სეხნია.— ვანათში მცხოვრები, გიორგი ცალქალამანიძის შ.ე.კ.ო.ღ.ის.პ.უ.რ.ე. ყ.მ.ა. (1700 წ. 1448-3602).

ქ[ენ]ტლაძე ბადრია.— მ.ო.წ.მ.ე. ოთარა ქენტლაძის მიერ რევაზ მრუელი შვილისათვის მიცემული: ვენახის ნასყიდობის წიგნისა ([1690წ.] 1448-1096).

[ქენტლაძე] გიორგი.— ბ.ი.ძ.ა.შ.ე.ი.ღ.ი. ქენტლაძე ოთარასი, მ.ო.წ.მ.ე. ოთარა ქენტლაძის მიერ რევაზ მრუელის შვილისათვის მიცემული: ვენახის ნასყიდობის წიგნისა ([1690 წ.] 1448-1096).

[ქენტლაძე] თამაზა.— ბ.ი.ძ.ა.შ.ე.ი.ღ.ი. ქენტლაძე ოთარასი. მ.ო.წ.მ.ე. ოთარა ქენტლაძის მიერ რევაზ მრუელის შვილისათვის მიცემული: ვენახის ნასყიდობის წიგნისა ([1690 წ.] 1448-1096).

ქენტლაძე ოთარა.— ჰ.ე.ა.ვ.ს. ბ.ი.ძ.ა.შ.ე.ი.ღ.ე.ბ.ი. გიორგი და თამაზა. მ.ი.ჰ.ყ.ი.ღ.ა. რევაზ მრუელის შვილს თავისი ნასყიდ: ვენახი ([1690 წ.] 1448 - -1096).

ქენჭაძე.— ბაჯს მცხოვრები, ერთი კომლი, ბაგრატ მეფემ ი.გ.ი. შესწირა ნიკორწმინდის: ეკლესიას (1544 წ. YIII.9. ლაი. P-22 მ).

ქენჭაძე—ხუენიფუს მცხოვრები, მკერევალი, გიორგი მეფემ ი.გ.ი. შესწირა ნიკორწმინდის: ეკლესიას (1581 წ. ლაი. P-22 მ).

ქენჭაძე—ი.გ.ი. ჰყოლია. გაგნია ინასარიძეს დაკარგული საკათალიკოსო გლეხების ნუსხის მიხედვით (1650 წ. ახლო. დსსს. I.53-55).

ქენჭაძე.— მ.ი.ს.ი. ნაქონი ბეთალმანი მამული ამბაალავერდელმა ნიკოლოზ ანდრონიკაშვილმა უბოძა ნასყიდას (1687 წ. 1449-1857) და გამსახურდას (1687 წ. 1449-1856).

ქენჭაძე.— გიორგი მეფემ ი.გ.ი. შესწირა ნიქოზის: ეკლესიას, ევალეზო და საეკლესიო გადასახადი— კოდისპური (1688 წ. IX.1, Ad-1504-5).

ქენჭაძე გიორგი.— ხუენიფუს მცხოვრები, გიორგი მეფემ ი.გ.ი. შესწირა ნიკორწმინდის: ეკლესიას (1581 წ. ლაი. P-22 მ).

ქენჭაძე გიორგი.— შ.ე.ი.ღ.ი. მახარა ქენჭაძისა, იხ.

კენჭაძე გოგინია — ხუენიფუს მცხოვრები, გიორგი მეფემ ი.გ.ი შესწორ-
რან ნიკორწმინდის ეკლესიას (1581 წ. ლაი. P-22 ზ).

კენჭაძე დათუნა — შ.ე.ი.ლი მახარა კენჭაძისა, იხ.

კენჭაძე ლომინია — ხუენიფუს მცხოვრები, გიორგი მეფემ ი.გ.ი შესწო-
რა ნიკორწმინდის ეკლესიას (1581 წ. ლაი. P-22 ზ).

კენჭაძე მამუა — ხუენიფუს მცხოვრები, გიორგი მეფემ ი.გ.ი შესწორა
ნიკორწმინდის ეკლესიას (1581 წ. ლაი. P-22 ზ).

კენჭაძე მახარა — ჰ.ყ.ა.ე.ს შ.ე.ი.ლ.ე.ბ.ი: შიო, გიორგი, დათუნა. იმერ-
თიდან გადასულა იოთამ ფაფნელიშვილის მამულში. იოთამს ი.გ.ი რხვითში
მეზერედ დაუყენებია. შემდგომში, როდესაც ამოწვევითი იოთამის მამული
როსტომ მეფემ შალიკაშვილებს უწყალობა, მახარა კენჭაძე ალა-
ვერდელს შეკედლებია. როსტომ შალიკაშვილმა ი.გ.ი მიჰყიდა ამბაალავერ-
დელ არსენ ავალიშვილს ([1639-1651 წწ.] Hd-14286).

კენჭაძე მახიტაი — ხუენიფუს მცხოვრები, გიორგი მეფემ ი.გ.ი შესწორა
ნიკორწმინდის ეკლესიას (1581 წ. ლაი. P-22 ზ).

კენჭაძე ნახხიდაი — ხუენიფუს მცხოვრები, გიორგი მეფემ ი.გ.ი შესწორა
ნიკორწმინდის ეკლესიას (1581 წ. ლაი. P-22 ზ).

კენჭაძე ნუგზარ — მ.ო.წ.მ.ე. კათალიკოს აბალაკის მიერ შედგენილი საბუ-
თისა კახეთში მცხეთის კუთვნილი მამულების საზღვრების თაობაზე ([1492-
-1497 წწ.] 1448-2041).

კენჭაძე შიო — შ.ე.ი.ლი მახარა კენჭაძისა, იხ.

კენჭუასული — კ.ენ.კ.უ.ა.ს.ე.უ.ლი მიწა-ესაზღვრებოდა ტურაშვილის
მიწას, რომელიც თარხანმა გიორგიმ მამულა დავითაშვილს უწყალობა (XYII ს. III
მეოთხ. 1450-33/208).

კუბოისძე — ზნაკვაში [ნიკოლოზწმინდელს] მისი.გ.ან უყიდა ერთი ყა-
ნა, რაშიც გადაუხდია ერთი ხარი, ორი ქალამანი და რვა ლიტრა ჩყინა ([1071-
-1080 წწ.] 1449-1563).

კერასშვილი პაპუნა — მ.ო.წ.მ.ე. გუგუნა გერმანოზისშვილის მიერ ბერუა
ლიარასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. 1450-53/
212).

კერატისშვილი — ახბულახს მცხოვრები, [მისი მიწა] ესაზღვრებოდა
ავთანდილ კოკუიაშვილის მიერ ანაგელ პაპუნასათვის მიყიდულ მიწას (1687 წ.
ახლო. Qd-17 ა).

კერატისშვილი პაპუნა — ბერთუბანს მცხოვრები აზნატი ყმა, ე.ე.ა.ლ.ე.
ბ.ო.და შეკაზმული ცხენისა და იარაღის გამოღება ნინოწმინდის საყდრისათ-
ვის იმ შემოხვევაში, თუ „მართალი კაცი“ გარდაიცვლებოდა ([1688-1694 წწ.]
Ad-111).

კერკაშვილი გოგია — „ფშატი“, ნათლისმცემლის ყმა, უჯარმაში (ან
ხაშმში) მცხოვრები, არჩილ მეფემ ი.გ.ი მიაბარა დავით გარეჯის წინამძღ-
ვარს (1672 წ. Ad-2060).

კერშილავა უღვინოზა — ე.მ.არ.თ.ა. ჯგალის ციხის ისეთივე ბეგარა, რომ
გორიცი ბუმბუეა შამიბიას: უმფროს-უმცროსი საყდავი, ქათამი, თერთმეტი ჯა-
მი ლომი, ერთი ჯამი პური, გოკვეშური ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. N92-1).

ქერხაძე||ქერხაძე

ქერხაძე — ი. გ. ი. სახლობდა რუისის ეკლესიისათვის შეწირულ მეჭულდის შვილის ნაქონ მამულზე, რომელზედაც რომამ მამაცაშვილს ეცილებოდა ციციშვილი (1658 წ. IY.21. 1449—1105).

ქერხაძე გოგია — ძ. შ. ა. ვ. ს. ძ. შ. ე. ბ. ი.: პაატა, პაპუნა, დათუნა და მძე-
ლია. შაპნავაზმა განუახლა მ. ი. ს. ი. წყალობა რომიტა მამაცაშვილს (1673 წ.
1449—1103).

ქერხაძე დათუნა — ძ. შ. ა. გოგია ქერხაძისა, იხ.

ქერხაძე მძელია — ძ. შ. ა. გოგია ქერხაძისა, იხ.

ქერხაძე (ეარ. ქერხაძე) პაატა — შ. ე. ი. ლ. ი. შიუკა ქერხაძისა, იხ., ძ. შ. ა.
გოგია ქერხაძისა, იხ.

ქერხაძე (ეარ. ქერხაძე) პაპუნა — შ. ე. ი. ლ. ი. შიუკა ქერხაძისა, იხ., ძ. შ. ა.
გოგია ქერხაძისა, იხ.

ქერხაძე შიუკა — რუისის მცხოვრები, ძ. შ. ა. ვ. ს. [შ. ე. ი. ლ. ე. ბ. ი.]: პაპუნა,
პაატა. სახლთუხუცეს მანუჩარ [ციციშვილს] ი. გ. ი. უსამართლოდ მიუხაკეთო-
რებია. როსტომ მეფემ დაუბრუნა ი. გ. ი. მის ძველ მფლობელს, რომიტა მამა —
ცაშვილს (1651 წ. 1449—1102).

ქესონიანი — მოხსენიებულია ბიბლია] დევდარიანის დაწერილში (XIY ს.
ლავ. N 4 ფრავმ.).

ქესონიანი ბაჩერ — მ. ო. უ. რ. ა. ვ. ი. და მ. ო. წ. შ. ე. მ. ა. ლ. [...] დევდარიანის
შიერ. გარჯიკ გონბერიანისათვის მიცემული დაწერილისა ნაციხეხარის მიყიდვის
თაობაზე (XIY—XY სს. ლავ. N 12).

ქესონიანი ივანე — მ. ო. წ. შ. ე. ბიბლია დევდარიანის დაწერილისა კალის
ხევისადმი მოპასუხედ დადგომის შესახებ (XIY ს. ლავ. N 7).

ქესონიანი ივანე — დაწერილის მ. ო. წ. შ. ე. (XIY—XY სს. ლავ. N 18 ფრავმ.).

ქესონიანი ტაიბულა — დაწერილის მ. ო. წ. შ. ე. (XIY—XY სს. ლავ. N 18 ფრავმ.).

ქესონიანი ხევრავო — მ. ო. წ. შ. ე. ბიბლია დევდარიანის დაწერილისა კა-
ლის ხევისადმი მოპასუხედ დადგომის შესახებ (XIY ს. ლავ. N 7).

ქესონიანი ხურსი — მ. ო. უ. რ. ა. ვ. ი. და მ. ო. წ. შ. ე. სამოკეთეო დაწერილი-
სა (XIY ს. ლავ. N 6 ფრავმ.).

ატასძე დემეტრე — სამეფო კარის მ. წ. ი. გ. ნ. ო. ბ. ა. რ. ი. და მ. წ. ე. რ. ი.
გიორგი მეფის შიერ. სვეტიცხოვლისათვის მიცემული მეტეხთა შეწირულების წი-
გნისა (1393 წ. YII.5. ლაი. H6—11, 21—24).

ქერხაძე — იხ. ქერხაძე

ქერხუაშვილი — მ. ი. ს. მიწაზე გამდინარე რე იყო საზღვარი შიო კლია-
შვილის შიერ. დავით ჯაყახიშვილისათვის მიყიდული მიწისა (1690 წ. Sd—554).

ქერხუაშვილი ვაბრიელა — მ. ო. წ. შ. ე. აბრამ ბიბიაშვილის შიერ. დავით ჯა-
ყახიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1694 წ. YI.12. Sd—
—561).

ქერხუაშვილი თედია — მ. ო. წ. შ. ე. აბრამ ბიბიაშვილის შიერ. დავით ჯაყ-
ახიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1694 წ. YI.12. Sd—561).

ქერხუაშვილი მგვლია — 1633—1647 წწ. მ. ო. წ. შ. ე. აგივი [ხეღვინძის]
შიერ. ქავთარ ევაძისათვის მიცემული საკომლოს წყალობის წიგნისა (1633 წ.

Ad-1960), გვი ზედგინიძის მიერ ქავთარ-ვაძისათვის მიცემული ყმა-მამულისა და მოურავობის წყალობის წიგნისა (1647 წ. Ad-1102).

ქეჩუაშვილი ქუმსია - შო კოლიაშვილის მიერ დაეთოჯა-ვახიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ.-III. 12. Sd-554).

ქეცხოველი თამაზა - ძმარონ ქეცხოველისა, იხ.

ქეცხოველი როინ - პეტრე ძმარონ თამაზა, მისი ყმა-თანლიდა მიქუტაშვილი შვილებით - კათალიკოს ღამენტის მამულში გადასახლდა. ქეცხოველები იძულებული გახდნენ: ეს ყმები ღამენტისათვის მიეყიდათ (1665 წ.-1449-1193).

ქეკაყმაძე გიორგი - აქყვის თავს მცხოვრები, იგი გიორგი გურიელმა უწყალობა ბოქაულთუხუცეს მირზაბეგ თაუდგირიძეს ([1664-1677 წწ.] ლთი, 800. I. N 1201).

ქეკალმაძე იესე - აქყვის თავს მცხოვრები, იგი გიორგი გურიელმა უწყალობა ბოქაულთუხუცეს მირზაბეგ თაუდგირიძეს ([1664-1677 წწ.] ლთი, 800. I. N 1201).

ქეკალმაძე პატიანი - აქყვის თავს მცხოვრები, იგი გიორგი გურიელმა უწყალობა ბოქაულთუხუცეს მირზაბეგ თაუდგირიძეს ([1664-1677 წწ.] ლთი, 800. I. N 1201).

ქეკაშვილი სადადა - ცხვილოსს მცხოვრები, ამილახერის ყმა, საამილახეროს დავთრის მიხედვით, მისი კომლიდან ორკაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

ქეკუაშვილი - მისი ნაჭონი-ვენახი ქვემო ბოლნისში როსტომ მეფემ უბოძა ყარჩილას და მის შვილებს (1646 წ. H-14604).

ქვა-იქუა-

ქვათაცხელია თქელ - წყალიძგას მცხოვრები, ემართა ხოფის ღვთისმშობლის ეკლესიის ოცი თეთრი (1550 წ. 1449-1675).

ქვალაშვილი ბეკუა - შო კოლიაშვილის შანშე აბაზაძის მიერ გიორგი ლალანიძისათვის მიცემული მიწების გაცვლის წიგნისა ([1658-1675 წწ.] Ad-1334 ბ).

ქვანჯახაძე ნასყიდა - 1662-1675 წწ. შო კოლიაშვილი: მამუკა ორბელ[ა]ძის მიერ ზაქარია გარსევან[ი]შვილისათვის მიცემული შვილის ნასყიდობის წიგნისა (1662 წ. XI. 10. ვსიემ. N 174), მამუკა მამისთვალას შვილის მიერ ხოჯა ხოჯას - შვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1675 წ. 1450-33/19)

ქვარ[ა]ცხელია პატიანი - შო ლარე, გააყოღეს მარია მღვდელმთავრის შვიტყეში ([1634 წ.] 1448-3369).

ქვარტელიძე ხახუტა - ოფისკეიჯს მცხოვრები, მას და ეყოუა ლაღაძეს ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ერთი ურეში ღომი, თორმეტ თეთრად ღირებული საკლავი, ოცი ცხრიანი კოკა ღვინო, სამი ქათამი, საჭრისტეშობო სასუქი და საკლავი (1578 წ. H-626).

ქვატარია კოჩივარა - ნაყანულს მცხოვრები, ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ერთი ღორი, ორი ქათამი, სამი ჯამი ღომი, სამი ფხაღლი ღვინო, მოინალობა (1621 წ. ქს. III. N 91).

ქვატიაშვილი ბასილა - შვილი გიორგი ქვატიაშვილისა, იხ.

კვატიაშვილი გიორგი — ჰყავს შვილი ბასილა. მიჰყიდა მიწა მოძღვარ იოზ ფაღალაძეს (XVI ს. I მკობხ. Hd—1552 ივ).

კვატიშაძე — ხონის საყდრის ყმა, ემართა: თოთხმეტი თეთრი, ორმოცი კოკა ღვინო, სამი ქათამი, ორი კოდი ღომი, ორი მენახვევრე ღვინო, ორი თეთრის თევზი, ყველი და სამსახური (XVI ს. ბოლო. 1448—5034).

კვატუშაძე ამინადარა — ხონის საყდრის ყმა, ემართა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ერთი თეთრის ყველი, საპურობო, ერთი ქათამი, ორი თეთრის თევზი, სამი კოდი ღომი, ორი კოკა ღვინო, ოთხი სამაპკრობო ქათამი, ორი თეთრის თევზი, სამი კოდი ღომი, ორი კოკა ღვინო, ორი კოკა ტკბილი ღვინო, ერთი ურემი ღომი, ერთი თეთრის საყველიერო, ერთი ურემი შეშა, ერთი ურემი თევზი, ორი კოდი ტკბილი, ერთი კალათი სამეჯინიბო მჭადი და მუშაობა (XVI ს. ბოლო. 1448—5034).

კვალნიძე ბერი — ჰყავს შვილები: ირემა, ოთარ, პაპუნა, რამაზ, კაცია. ეღობა ფერტურაძისაგან იყიდა ძღუფოეგვარში ხუთი ღლის მიწა ბელღას შვილისა და ჯავახის შვილის საზღვრებამდე (1696 წ. 1448—5301).

კვალნიძე ირემა — შვილი ბერ კვალნიძისა, იხ.

კვალნიძე კაცია — შვილი ბერ კვალნიძისა, იხ.

კვალნიძე ოთარ — შვილი ბერ კვალნიძისა, იხ.

კვალნიძე პაპუნა — შვილი ბერ კვალნიძისა, იხ.

კვალნიძე რამაზ — შვილი ბერ კვალნიძისა, იხ.

კვაქალია ვაშკურუდა — ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: გოკუმური — კარგი საკმელი — ღომით, ღვინით, ხორცით, თევზით, ყველით, კვერცხით, სამარხოთი ([1616—1621 წწ.] ქსდ. III. N 92).

[კვაქალია] თაიშაზა — ცაიშელი, სამართალ კვაქალიასთან: ერთად ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: გოკუმური — კარგი საკმელი — ღომით, ღვინით, ხორცით, თევზით, ყველით, კვერცხით, სამარხოთი ([1616—1621 წწ.] ქსდ. III. N 92).

კვაქალია ისაგიჯუ — დარჩელი, ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: გოკუმური — კარგი საკმელი ღომით, ღვინით, ხორცით, თევზით, ყველით, კვერცხით, სამარხოთი ([1616—1621 წწ.] ქსდ. III. N 92).

კვაქალია მისი — ცაიშელი, ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: გოკუმური — კარგი საკმელი — ღომით, ღვინით, ხორცით, თევზით, ყველით, კვერცხით, სამარხოთი ([1616—1621 წწ.] ქსდ. III. N 92).

კვაქალია მიხილა — ცაიშელი, ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: გოკუმური — კარგი საკმელი — ღომით, ღვინით, ხორცით, თევზით, ყველით, კვერცხით, სამარხოთი ([1616—1621 წწ.] ქსდ. III. N 92).

კვაქალია სამართალი — ცაიშელი, სამართალ კვაქალიას და თაიშაზას: ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: გოკუმური — კარგი საკმელი — ღომით, ღვინით, ხორცით, თევზით, ყველით, კვერცხით, სამარხოთი ([1616—1621 წწ.] ქსდ. III. N 92, გვ. 448—91).

კვახიაშვილი ბეჟუა — ჰყავს სახლი კაციაში. ეღობა დედოფალმა მისი წყალობა განუახლა ზაალ აბაზაძეს (1693 წ. VII. 38. Hd—1676).

კვახიაშვილი შიო— [ს ა ხ ლ ი კ ა უ ი] ბეჟუა კვახიაშვილისა, იხ.

კვედუროსძე— მესხეთს მცხოვრები გ.ლ:ე ხ ი, თამარ დედოფალმა ი.გ ი შესწირა [გულათის მონასტერს და ჩააბარა თავის მწირველს— რომე კანდელაკს ([1260-1267 წწ.] ქისკ. N 34)].

კვე—|კუა—

კვეზერული | კუაზერული | კვეზერული

კვეზერული— მ ი ს ი ბაგა და მიწა იყო ერთ-ერთი საზღვარი პაპუნა ყაზუასშვილის მიერ მამუკა გურგენიძისათვის მიყიდული მიწისა (1681 წ. 1448 — 272).

კუაზერული— ბერშოეთს მცხოვრები, ამილახვრის ს ა ხ ა ს ო ა ზ ნ ა ი-უ რ ი, საამილახვროს დაეთრის მიხედვით, ევალეზობდა თოფთ ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

კუაზერული— წინუბანს მცხოვრები, საამილახვროს დაეთრის მიხედვით, ევალეზობდა შუბით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

კვეზერული— ერედვეში მცხოვრები, მ ი ს ი საკომლო ეკუთვნოდა ნუგაზარს (1700 წ. 1448-3602).

კვეზერული გარსევან— ძ მ ი ს წ უ ლ ი ზურაბ კვეზერულისა, იხ.

კვეზერული გიორგი— შ:ვი ლ ი პაპუნა კვეზერულისა, იხ.

[კვეზერული] გიორგი— გ ა ნ ა ყ ო ფ ი პაპუნა კვეზერულისა, მ ო წ-მ-ე პაპუნა კვეზერულის მიერ გიორგი უგანაძის ასულ თინათინისათვის მიცემული: ეენახის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. I.1. Ad-1201).

კვეზერული დათუნა— ერედვეში მცხოვრები, ოთარ ფავნელიშვილის მე-კ ო ლ ი ს პ უ რ:ე ყ მ ა (1700 წ. 1448-3602).

[კვეზერული] ღმამტრა— ბერშოეთში მ ა ს ეკუთვნოდა ოთხი კომლი (1700 წ. 1448-3602).

კვეზერული ზაალ— შ:ვი ლ ი პაპუნა კვეზერულისა, იხ., ძ მ ი ს წ უ ლ ი ზურაბ კვეზერულისა, იხ.

[კვეზერული] ზაზუნა— გ ა ნ ა ყ ო ფ ი პაპუნა კვეზერულისა. მ ო წ-მ-ე პაპუნა კვეზერულის მიერ გიორგი უგანაძის ასულ თინათინისათვის მიცემული: ეენახის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. I.1. Ad-1201).

კვეზერული ზურაბ— 1690, 1695 წწ. ჰ ყ ა:ვ ს: ძ მ ა პაპუნა კვეზერული, იხ., ძ მ ი ს წ უ ლ:ე ბ:ი: ზაალ, გარსევან, შ:ვი ლ ი პაპუნა. მ ი ჰ ყ ი ლ და თამაზ ტარშიაიკაშვილს, გულაური: ეენახი, გიგაურისა და ღვინიაშვილის საზღვრებამდე (1695 წ. XI.20. Ad-1431).

კვეზერული ზურაბა— ბერშოეთში მ ა ს ეკუთვნოდა ქურდასშვილი შიო (1700 წ. 1448-3602).

კვეზერული თამაზა— ერედვეში მცხოვრები, ოთარ ფავნელისშვილის მე-კ ო ლ ი ს პ უ რ:ე ყ მ ა (1700 წ. 1448-3602).

კვეზერული ივანე— მ ო წ მ ე პაპუნა ყაზუასშვილის მიერ მამუკა გურგენიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. 1448-272).

კვეზერული ნიკოლოზა— ერედვეში მცხოვრები, ოთარ ფავნელისშვილის ყ მ ა (1700 წ. 1448-3602).

კვეზერული პაპუნა— შ:ვი ლ ი ზურაბ კვეზერულისა, იხ.

ქვე ზე რული პაპუნა — მ ო წ მ ე რამაზ ტარსაიკაშვილის მიერ პაპუნა ტარსაიკაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1619 წ. 1450—35/192).

ქვე ზე რული პაპუნა — ჰ ყ ა ე ს ძ მ ა ზურაბ, შ.ე ი ლ ე ბ ი: გიორგი და ზაალ, გან ა ყ ო ფ ე ბ ი: გიორგი და ზაზურა [ქვე ზე რულები]. მ ი ჰ ყ ი ღ ა გიორგი უგა-ნაძის ასულ თინათინს: ვენახი ბეუიას: ვენახამდე (1690 წ. I. I. № 1201).

ქვე რას შვილი მამუკა — მ ო წ მ ე ქართლის კათალიკოს-პატრიარქ ქრის-ტეფორეს მიერ რამზია რატიაძისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1648 წ. Ad—352).

ქვე რა შვილები — თვალს „გამოღმა“ მცხოვრებნი, აზატო ყ მ ე ბ ი, მათ: ეუ-ღებოდათ ნინოწმინდის საყდრისათვის შეკაზმული ცხენისა და იარაღის, გამო-ღება, თუ „მართალი კაცი“ გარდაიცივლებოდა ([1688—1694 წწ.] Ad—116).

ქვე რდელიძე ზორგი — მ ო ღ ა რ ე თ უ ხ უ ც ე ს ი, მ ო წ მ ე გიორგი გურიელის მიერ ბოქალუთუხუცეს მირზაბეგ თაუდგირიძისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა ([1664—1677 წწ.] ლაი. თ. 800. I. N 1201).

ქუერეხაძეები — რაქაში, ბარში მცხოვრებნი. ე მ ა რ თ ა თ აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ექვსი კოდი წმინდა პური, ოთხი კოდი ქერი, ორი თა-ვი საკლავი, ოთხი-სასტუმრო, ათი ქათამი, ოცი კვერცხი, ოცი კასრი ღვინო, ებრო, ხაპო, სალორე მარლი (1621 წ. ქსძ. III. N 91).

ქვერნას შვილი || ქვერნა შვილი

ქვერნას შვილი ინდუა — ქვემო ძვიმღეთში მცხოვრები, ბეჟანა ტატიშვი-ლის ყ მ ა, ერთი კომლი. ჰ ყ ა ე ს ხუთი: ვაჟი. მოხსენიებულია ზემო ქართ-ლის საღროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd—7017).

ქვერნა შვილი მამუკა — ქვემო ძვიმღეთს მცხოვრები, ბეჟანა ტატიშვილის ყ მ ა, ერთი კომლი. ჰ ყ ა ე ს ორი: ვაჟი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სა-ღროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd—7017).

ქვერნა შვილი სეხნია — ქვემო ძვიმღეთს მცხოვრები, ბეჟანა ტატიშვილის ყ მ ა, ერთი კომლი, ჰ ყ ა ე ს ორი: ვაჟი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სა-ღროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd—7017).

ქვერნაძე გიორგი (ვარ. ვაგია) — ვ ა კ ი ს მ ო ხ ე ლ ე (XYII ს. მიწ. ქმ. N 1841), ხ ე ლ ო ს ა ნ ი (1673 წ. ქმ. N 1842). მ ო წ მ ე: ქუთათელ-მიტროპო-ლიტის, სვიმონ ჩხეტაძის მიერ მამისთვალა ივანჯანის შვილისათვის მიცემული პარტახტის წყალობის წიგნისა (1673 წ. ქმ. N 1842), სვიმონ ქუთათელ კყონდი-ღელის მიერ მახარებელ ივანჯანის შვილისათვის მიცემული იმედის წიგნისა (XYII ს. მიწ. ქმ. N 1841).

ქვერნაძე თევდორე — თანლია მარინდაშვილის ს ი ძ ე. მ ო წ მ ე: ბე-როა ახალკაცის შვილის მიერ თანლია მარინდაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. 1450—28/242).

ქვერნაძენი — მაღლაკს მცხოვრებნი, ე მ ა რ თ ა თ ქუთაისის საყდრის ბეგარა — ხადლი და ცხენით სამსასური (1578 წ. H—626).

ქვერნია შვილი გიორგი — ტკოცაში მცხოვრები, მამულიანი, ჰ ყ ა ე ს : ვა-ჟი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის საღროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd—7018).

ქვერნიაშვილი დათუნა.— შ.ე.ი.ლი პაპუნა ქვერნიაშვილისა, იხ.

ქვერნიაშვილი პაპუნა.— ცოცხალში მცხოვრები, შაძულიანი, ქ.ყ.ა.ე.ს. ქვა-
ვი დათუნა. მოხსენიებულია ზემო ქართლის-სადროშოს აღწერის დაეთარში
(XVII ს. II ნახ. Qd—7018).

ქვერნიაშვილი გოგიბოჯი — გურიელის ს ა ხ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი, მ ო წ მ ე
როსტომ გურიელის მიერ ნასყიდა იაშვილისათვის ბოძებული ვამამძელის წყა-
ლობის წიგნისა (1534—1566 წწ. АПГА 282).

ქვერცხიური შალვა.— ნიჩბის მცხოვრები, წილად ხედა ყორჩიბაშ ბაა—
ლურ [ციციშვილს] [(1633—16.8 წწ. |Sd—874).

ქვერცხიური | ქუარცხიური

ქვერცხიური.— მანუჩარ და პაპუნა ციციშვილების სასისხლო დავის გან-
ჩინებაში აღნიშნულია, რომ იმ დღეს, როცა ბააღურს უღალატეს, მათი ჯალაბე-
ბი კ.ე.ე.რ.ც.ხ.ე.ი.ს. იღგნენ (1640 წ. YI.21. Ad—1030).

ქუარცხიური.— ქაიხოსრო და ზაალ ციციშვილებს შორის ვამამძელზე
დავის გარჩეობის წიგნში აღნიშნულია, რომ მ.ა.ს. დავა ჰქონია ალავერდას-
თან. სასამართლოს გადაწყვეტილებით, ბქე უნდა მიეყვანათ და მას გადაეწვეო-
ტა მათი საქმე (1679 წ. YIII. 5. Ad—1218).

ქვერცხიური.— ნიჩბისში მცხოვრები, მ.ი.ს.ი მიწა იყო ქვეითა საზღ-
ვარი შერაბ ციციშვილის მიერ ამილბაბარ ციციშვილისათვის მიყიდული ნავე-
ნახევისა (1693 წ. Y.17. Ad—1159).

ქვერცხიური — მ.ი.ს.ი მიწა ესაზღვრებოდა: უთრეთ [ციციშვილის] მი-
ერ ბიძინა მწყერაძე-ბერკეაშვილისათვის მიყიდულ მიწას (1699 წ. II.5.1450—
—51/84), ბეუა ოქროპირასშვილის მიერ უთრეთ ციციშვილისათვის მიყიდულ
მიწას (XVII ს. ბოლო 1450—51/2 i).

ქვერცხიური აბრამ.— მ.ა.მ.ს.ა.ხ.ლ.ი.ს.ი, მ.ო.წ.მ.ე დათუნა ბატუა-
შვილის მიერ უთრეთ ციციშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნი—
სა (1699 წ. YIII. 1450—51/102).

ქვერცხიური გოგია.— მ.ო.წ.მ.ე ნიჩბელი იმედა ფანიაშვილის მიერ ანუ-
კა ციციშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. II. 1.
1450—51/70).

ქვერცხიური იოვანე.— მ.ო.წ.მ.ე მამუკა ქაიხიაშვილის მიერ დავით გე-
ლეგანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1634წ.1448—92 23).

ქუარცხიური მიდია.— ნიჩბისში კ.უ.ე.რ.ცი.შ. [ვილი] მიდი-
ერთ წილად შეხედა ყორჩიბაშ [ბალქერ ციციშვილს] [(1633—1658წწ. |Sd—962).

ქუარცხიური პაპუნა.— ციციშვილების ვ.მ.ა. ხ.უ.ც.ე.ს.ი, ქაიხოსრო
და ზაალ ციციშვილების სამამულე დავის გარჩეობის წიგნში აღნიშნულია, რომ
მ.ა.ს. თავისი საცოლოდ გამხდარი მამული ერთი მოფიქრით უნდა „გაეტანა“
თუ სუთია დაიფიქრებდა, ღვინო კ.უ.ე.რ.ც.ხ.ე.ი.ს.ათ.ე.ის მივალუ-
ბიანა, მაშინ მ.ა.ს. უნდა გადაეხადა ეს ღვინო (1679 წ. YIII.5. Ad—1218).

ქვერცხიური პეტრია.— ზაალ [ციციშვილსა] და მის ძმისწულ უთრეთ ცი-
ციშვილს შორის სამამულე დავის გარჩეობის წიგნში აღნიშნულია, რომ ი.გ.ი
მამულით ერგო უთრეთს (1700 წ. Hd—13839).

ქვესაძე — მ.ი.ს.ი მამული აბანოში მოხსენიებულია ზემო ქართლის საკომ-

ლოების ნუსხაში (XYII ს.დამდ. Qd-7014).

ვეესაძე დათუნა - აბანოს სასახლეში მცხოვრები, ბოგანო, ერთი კომლი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოების აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd-1017).

ვეესაძე თევდორა - ტკოცაში მცხოვრები, სახასო მსახური, ერთი კომლი, ჰყავს ერთი ძმა და სამი ძმისწული. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd-7017).

ვეესაძე ნასყიდა - ტკოცაში მცხოვრები, სახასო მსახური, ერთი კომლი. ჰყავს ერთი საღამუქრო ძმა და ერთი ძმისწული. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd-7017).

კვი-||კუი-||კვ-

კვიახი ბიძიაი - ჩაქეს მცხოვრები, იგი გიორგი გურიელმა უწყალობა ბოქალთუხუტეს თაუღკირიძეს ([1664-1677 წწ.] ლაი. ფ. 800. I. N 1201).

კვიკვიძე-უყუმს მცხოვრები, ერთი კომლი, ბაგრატ მეფემ იგი შესწირა ნიკორწმინდის ეკლესიას (1544 წ. YIII.3. ლაი. P-22 ა).

კვიშაძე იესე - აღექსანდრე მეფემ მას უწყალობა შოშინა კუტლაძე შვილებით და მამულით ([1693-1695 წწ.] კმ. N 1222).

კვიშაძე შახარა - მოწმე ექვთიმე ილაძის შიორიობა ფაღალაძისათვის მიცემული წისქვილისა და მამულის ნასყიდობის წიგნისა (XYI ს. I მეოთხ. Hd-1552 ა).

კვინიკაძე - დამლაწამვილის ყმა, მისი მამულის ერთი ნახევარი ერო ამილახერიშვილებს მურვანისშვილებთან სამამულე დავის. გარიგების თანახმად, მეორე ნახევარი - იესე და ოთარ მურვანისშვილებს (1698 წ. Ad-1077).

კვინინაძე ბერუა - ბერშოეთელი, ჰყავს შვილი გიორგი (1700 წ. 1448-3602).

კვინინაძე ბერუა - ბერშოეთელი, ავთანდილ ამილახერის სახასო ყმა (1700 წ. 1448-3602).

კვინინაძე გიორგი - ბერშოეთელი, ჰყავს მამა ბერუა კვინინაძე, იხ., ავთანდილ ამილახერის სახასო ყმა (1700 წ. 1448-3602).

კვინინაძე თამაზა - ბერშოეთელი, ავთანდილ ამილახერის სახასო ყმა (1700 წ. 1448-3602).

კვინინაძე თამაზა - ბერშოეთელი, ავთანდილ ამილახერის სახასო ყმა (1700 წ. 1448-3602).

კვიპრიანე - კოჭმან-ყოფილი - დამწერი და ვითერისთავის მიერ ფარსადან ზედგინიძის შვილისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ. II.4. Hd-1314).

კვირიას შვილი || კვირია შვილი

კვირია შვილი გიორგი - გოსტიბეში მცხოვრები, მოხსენიებულია წილის ბარათში (XYII ს. Hd-13303).

კვირია შვილი შლთისია - გარეჯვერელი, შიომ შარბლის ყმა (1700 წ. 1448-3602).

კუროიკა - ჯიმითელი, აღექსანდრე მეფემ იგი სახლითურთ შესწირა

სვეტიცხოველს (1601 წ. 1448-5526).

კვირიკა - ეუბოთში მცხოვრები, ბოგანო, ერთი კომლი, ჰყავს ძმა ათანა და ოთხი ვაჟი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II ნახ. Qd-7017).

კვირიკაისძე - შიომღვიმის კრებულის დაწერილში ზოსიმესადმი აღნიშნულია, რომ ზოსიმეს მისგან უყიდა თორმეტ დრაკმანად აგარაში ვენახო (1200 წ. ახლო. Ad-4 გ).

კვირიკაისძე - ბერი, მონაწილე შიომღვიმის კრებულის მიერ ზოსიმესათვის მიცემული სამწირველოს განახლების დაწერილისა (1200 წ. ახლო. Ad-4 გ).

კვირიკაული - იოვანეს მამას, მუშერს, ერთი დღის კვირიკაული მიწა აუღია ხელ-გვირგვინი ვენახის გვერდით. გაშენების შემდეგ ამ მიწის ნახევარი მუშერს დაუკვრიას, ნახევარი - მიწის პატრონს, აღნიშნულია მღვიმის კრებულის დაწერილში ზოსიმესადმი (1200 წ. ახლო. Ad-4 გ).

კვირიკაული - გომფარ და რონ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს გომფარს ერგო საყავრეში კვირიკაული მამულის ნახევარი ([1527-1556 წწ.] Qd-605).

კვირიკასშვილი | კვირიკაშვილი | კვირიკასშვილი

კვირიკასშვილი - ბარათაშვილების გაყრის შედეგად გერმანოზს და მის ძმებს: თაყას, გოსტასაბს და ფალავანოსს ერგოთ აზნაურიშვილი ბუქუღუაშვილი კვირიკაშვილიანად (1523 წ. Ad-1299).

კვირიკასშვილი - მისი ნაქონი მამული გუთვნოდა რამზია რატიაძეს (1648 წ. Ad-352).

კვირიკასშვილი - ფლავს მცხოვრები, მეღაჭე გლეხი, იგი უწყალობდა დავით ერისთავმა ფარსადან ზედგინიძისშვილს (1695 წ. II.4.Hd-1314).

კვირიკასშვილი ბერი - ჰყავს შვილები: მხთისია, გვირგვი. მას მიჰყიდა თავისი თავი და შვილები ბერ ქანისშვილმა ფეიქარ სისურისა და ზაალ ყორჩიბაშის ვალის გადაუხდებლობის გამო. გადაიხადა ორმოცი მარჩილი და ორო აბაზი. დაუღო ქანისშვილს პირობა, რომ თუ კი მას ნასყოფ ყმები არ მოეწონებოდა, ასეთ შემთხვევაში გადახდილ ფულს უკან დაიბრუნებდა საჩუქრით - წელიწადში ორმოც მარჩილზე ათი მარჩილი (XVII ს. II ნახ. Ad-482).

კვირიკასშვილი გვირგვი - მონაწილე მელქიზედეგის მიერ დავით უჩიკელის-შვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1554 წ. XI.16. გსიემ. N 4847 ა).

კვირიკასშვილი გვირგვი - შვილი ბერ კვირიკასშვილისა, იხ.

კვირიკასშვილი გვირგვი - მონაწილე ძაგანა ტატასშვილის მიერ მამულა დავითასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. Hd-9318).

კვირიკასშვილი გოჯინა - კომდანიში მცხოვრები, წილად ხედა ქაიხოსრო [ტოტიშვილს] ([1664-1673 წწ.] 1448-5042).

კვირიკასშვილი დათუნა - ერედვში მცხოვრები, ოთარ ფავნელისშვილის ძმა (1700 წ. 1448-3602).

კვირიკასშვილი მაჩიტა - ხოხეთს მცხოვრები, წილად ხედა თამაზ [ბარათაშვილს] ([1633-1658 წწ.] 1448-2318).

კვირიკასშვილი შიქვლა - გლეხი, ჩხერის ციხის მეციხოვნე მხარეა კილა

ქემ, მას მოსტაცა ერთი ხმალი (XYII ს. Ad-2233 ბ).

კვირიკას შვილი მხთისია — შვილი ბერ კვირიკას შვილისა, იხ.

კვირიკას შვილი ნიკოლაოზ — ყარაღაჯელი, მოწმე შანშე ჯაყახის შვილის მიერ გიორგი სააკასძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1609 წ. 1Y.7. Hd-1656).

კვირიკას შვილი ნიკოლოზ — შალვა [ბოცოსძემ] მას უბოძა თავისი სამწირველო აღის მონასტერში. უნდა ეწირა თორმეტ საუფლო ღღეს (XIY-XYS ს. მიჯნა. S-1245 80).

კვირიკას შვილი ნიკოლოზა — გლეხი, [ჩხერის] ციხის მეციხოვნეებმა მას მოსტაცეს ერთი ძროხა (XYII ს. Ad-2233 ბ).

კვირიკას შვილი ჭიტია — მოწმე პაპუნა გოსტაშაბი შვილის მიერ თინათონისათვის მიცემული ღვალევისა და ქოთის მოურავობის წყალობის წიგნისა (1700 წ. Hd-7255).

[კვირიკას შვილი] ღონია — ხოზეთს მცხოვრები, წილად ხედა თამაზ [ბარათაშვილს] ([1634-1658 წწ.] 1448-2318).

კვირიკას ძენი — ერკუტას მცხოვრები გლეხები, ორი კომლი, საგია [ლარობასძის] მიერ ნასყიდნი. საგიას შვილებმა, შირძამ და ზაზამ ისინი სამნათეოდ შესწირეს ვანის მონასტერს, დააკისრეს გამოსაღები — ორმოცდაექვსი თავჩაფი ღვინო და ორი გრივი პური (XY ს. Ad-933. კეფი მv-9v).

კვირიკე // კვირიკე // კვირიკე

კვირიკე — კახთა მეფე, მიქაელ შემღვიმე, „ლიხთ-იმერით“ გადასულა და წამოულია კოსტანტინე და ბაგრატ [მეფეების] და კახთა მეფეების, ფალესა და კვირიკეს მიერ მღვიმის მონასტრისათვის ბოძებული თავისუფლების ბრძანებები (XII ს. I მეოთხ. Ad-1. გ).

კვირიკე — მეფე (?) დისწული კვირიკე მეფისა, დამტკიცა მელქისედეკ კათალიკოსის მიერ სვეტიცხოვლისათვის ბოძებული დაწერილი სამწირველოს. გაჩენის შესახებ ([1029-1033 წწ.] 1448-5018-ა).

კვირიკე — მეფე, ჰყავს დისწული კვირიკე მეფე (?) იხ.

კვირიკე — კახთა მეფე, მოხსენიებულთა შიომღვიმის საბუთებში: გიორგი მეფემ შიომღვიმის მონასტერს განუახლა მის მიერ ბოძებული ღაბოს შეწირულება (1170 წ. Hd-1351), თავისი მოძღვრის, ბასილი ტოხაძისძის რჩევით, მას შიომღვიმისათვის შეუწირავს „მთათა შინა დათით და ბართა შინა რუეთი“. გაუჩენია მონასტერში სამწირველო, რომლის წყალობა მღვიმის კრებულმა განუახლა იოვანე ტოხაძისძეს ([1189-1200 წწ.] Ad-3). კვირიკეს სამწირველოზე დიდი ჯაფა გაუწევით იოვანე [ტოხაძისძეს] და მის გარდაღეს, ზოსიმეს. (1200 წ. ახლო. Ad-4).

კვირიკე — დამწერი შიომღვიმის კრებულის მიერ იოანე ტოხაძისძისათვის მიცემული სამწირველოს განახლების დაწერილისა ([1189-1200 წწ.] Ad-3).

კვირიკე — ჰყავს ძე მიქაელ, იხ.

კვირილა — ჰყავს შვილი კოკონა, ბიძა ელიაზარ. მანგლელმა მთავარეპისკოპოსმა ქრისტეფორემ ერთგული სამსახურისათვის (იმერეთს ახლდა მეფის საჭმელზე), უწყალობა მას ვაკეში ნაღირა მამულითურთ ([1651 წ.] 1449-1828).

კვირილე // კვირილე // კვირილე

კვირილე — აღაგერ დელი, მოწმე კათალიკოს აბალაყის მიერ კახეთში მცხეთის კუთვნილი მამულების საზღვრების დადგენის თაობაზე შედგენილი საბუთისა ([1492-1497 წწ.] 1448-2041).

ქორილე — აღავერდელი, მოწმე აღექსანდრე შეფის მიერ სვეტოცხოელსათვის მიცემული ყმა-მამულის შეწირულების განახლების წიგნისა (1579 წ. Sd-464).

კვირილე — მამა სულამამა დიმიტრისა, იხ.

კუირილუს შვილი დიმიტრი — მოწმე მეჩინიბეთებუეს შამისა [ზევდგინიძის] მიერ ზაქარია ზედეგინიძისათვის მიცემული ანდერძის წიგნისა (1477 წ. Hd-1354).

კუირისა — გარგალში მცხოვრები, რინ და გომფარ [ჯავახიშვილების] გაურის დროს იგი ერგო გომფარს ([1527-1558 წწ.] Qd-605).

კუირისა — ზაქუს მცხოვრები, რორ და გომფარ [ჯავახიშვილების] გაურის დროს იგი ერგო გომფარს ([1527 1558 წწ.] Qd-605).

კვირკვიათა ვუმინილაი — საქუქლოროის მცხოვრები, ლევან დადიანმა იგი შესწირა ბიკენიტის ტაძარს (1628 წ. Sd-2904).

კვრკუძლია გავაშელ — წყალიძგას მცხოვრები, ემართა ხოფის ღმრთის მშობლის ეკლესიის ოცი თეთრი (1550 წ. 1449-1675).

კვრკუძლია — ვაქშაგონი — წყალიძგას მცხოვრები, ემართა ხოფის ღმრთის მშობლის ეკლესიის ოცი თეთრი (1550 წ. 1449-1675).

კვრკუძლია — ვაგვალა — წყალიძგას მცხოვრები, ემართა ხოფის ღმრთის მშობლის ეკლესიის ოცი თეთრი (1550 წ. 1449-1675).

კვრკუძლია დედის [ქეთილ] — წყალიძგას მცხოვრები, ემართა ხოფის ღმრთის მშობლის ეკლესიის ოცი თეთრი (1550 წ. 1449-1675).

კვრკუძლია დობუჩა — წყალიძგას მცხოვრები, ემართა ხოფის ღმრთის მშობლის ეკლესიის ოცი თეთრი (1550 წ. 1449-1675).

კვრკუძლია კახაბერა — წყალიძგას მცხოვრები, ემართა ხოფის ღმრთის მშობლის ეკლესიის ოცი თეთრი (1550 წ. 1449-1675).

კვრკუძლია შაკაკაჟ — წყალიძგას მცხოვრები, ემართა ხოფის ღმრთის მშობლის ეკლესიის ოცი თეთრი (1550 წ. 1449-1675).

კვრკუძლია შამისარ — წყალიძგას მცხოვრები, ემართა ხოფის ღმრთის მშობლის ეკლესიის ოცი თეთრი (1550 წ. 1449-1675).

კვრკუძლია შაბა — წყალიძგას მცხოვრები, ემართა ხოფის ღმრთის მშობლის ეკლესიის ოცი თეთრი (1550 წ. 1449-1675).

კვრკუძლია სანას [ქა] — წყალიძგას მცხოვრები, ემართა ხოფის ღმრთის მშობლის ეკლესიის ოცი თეთრი (1550 წ. 1449-1675).

კვრკუძლია სვიმონ — წყალიძგას მცხოვრები, ემართა ხოფის ღმრთის მშობლის ეკლესიის ოცი თეთრი (1550 წ. 1449-1675).

კვრკუძლია შაბუხია — წყალიძგას მცხოვრები, ემართა ღმრთის მშობლის ხატის ბეგარა-ოცი თეთრი (1550 წ. 1449-1675).

კვისავიძენი — სამი განაყოფი, ცოც და შირიან კარელის ძეებმა ისინი სისხლის საფასურში მისცეს ბაქარ კობრიძეს (1432 წ. Y.14. Sd-2886 სან.).

კვიცა შვილი ზერიკა — მოწმე გიორგი კობიაშვილის ჯალაბის, ქეთას მიერ ოთია შაბურშიველისათვის მიცემული მამულის ნასუილობის წიგნისა (1697 წ. Sd-761).

კუიტასშვილი—ორალ ლისძე — იხ.: ორალ ლისძე — კუიტასშვილი

კვიწინასძე || კვიწინაძე | კვიწინაძე

კვიწინაძე ბერი — მ ო წ მ ე პაპუნა კეზერულის მიერ, გიორგი უგანაძის ასულ თნათინისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. I. 1. Ad—1201).

კვიწინაძე ბერიკა — ჰ ყ ა ე ს [ძ მ ე ბ ი]: რევაზ, გიორგი, პაპუნა. მ ი ჰ ყ ი დ ა ბეეუა ბარქამიძეს სასახლის ადგილი [სარულნისტაში] ლაჩინას საზღვრამდე და სარჩელას თავამდე (1672 წ. Hd—1565).

კვიწინაძე ბერუკა — ბერშოეთს მცხოვრები, ჰ ყ ა ე ს ძ მ ი ს წ უ ლ ი ზ ა ზუტა. ი გ ი მამულით უწყალობა იოთამ ამილახორმა თავის ყმას, დათუნა მხალაძეს (1698 წ. II. 18. Ad—1059).

კვიწინაძე გიორგი — [ძ მ ა] ბერიკა კვიწინაძისა, იხ.

კვიწინაძე ზაზუტა — ძ მ ი ს წ უ ლ ი ბერუკა კვიწინაძისა, იხ.

კუიწინაძე თამაზა — ბერშოეთს მცხოვრები, ამილახერის სახასო ყ მ ა, საამილახეროს დავთრის მიხედვით, ე: ვ ა ლ: ბ ო რ ა თოფით ლაშქრობა მისი კომლიდან სამ კაცს (XVII ს. II ნახ. 1448—5032).

კვიწინასძე შიქელ — მ ო წ მ ე რამაზ ტარსიაძეშვილის მიერ პაპუნა ტარსიაძეშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1619 წ. 1450—35/192).

კვიწინაძე პაპუნა — [ძ მ ა] ბერიკა კვიწინაძისა, იხ.

კვიწინაძე რევაზ — [ძ მ ა] ბერიკა კვიწინაძისა, იხ.

კვიწინაძე სორჩან — მ ო წ მ ე ბეუან ამილახერის შვილის მიერ შანშესათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1621 წ. VII. 20. Ad—1067).

კუიწინაძე გიორგი — ბერშოეთს მცხოვრები, ამილახერის . ს ა ხ ა ს ო ყ მ ა, საამილახეროს დავთრის მიხედვით ევალებოდა შუბით ლაშქრობა მ ი - ს ი კომლიდან ორ კაცს (XVII ს. II ნახ. 1448—5032).

კუიწინაძე სუხიტა — ბერშოეთს მცხოვრები, ამილახერის . ს ა ხ ა ს ო ყ მ ა, საამილახეროს დავთრის მიხედვით, ევალებოდა ლაშქრობა მ ი - ს ი კომლიდან სამ კაცს (XVII ს. II ნახ. 1448—5032).

კვაბიძე — საჩხერის მცხოვრები, მ ა ს და მის ძმისწულს ე მ ა რ თ ა თ აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: თორმეტი ღორა ღვინო, ათი სახარჯო ღომი, ოცდაათი საკლავი: — თითო ათ თეთრად ღირებული, ერთი ქათამი, ოცდაათი კვერცი, რივის პური (1621 წ. ქსდ. III. N 91).

კვაბიძე შოშია — [ჩხერის] ციხის მეციხოვნე, სხვა მეციხოვნეებთან ერთად თავს დაესხა: სოფელს და დაარბია ვლეხები. ეზანოიძეს მოსტაცა ოთხი ძროხა (XVII ს. Ad—2 233 ბ).

კიკაბიძე — ფერსათს მცხოვრები, ხ უ ე ს ი, ჰ ყ ა ე ს ძ მ ე ბ ი: გიორგი და გოჩია. ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდათორმეტი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთროს საკლავი, ერთი ქათამი, ხუთი თეთრი, ოცი კვერცი, ერთი ურუმი ღომი, ცხენი და სამსახური (1558 წ. H—626).

კიკაბიძე გიორგი — ძ მ ა კიკაბიძისა, იხ.

კიკაბიძე გოჩია — ძ მ ა კიკაბიძისა, იხ.

კიკაბიძე სიხარულა — ფერსათს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის

ბეგარა: ოცდათორმეტი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრის საკლავი, ქათამი, ხუთი თეთრი, ოცი კვერცი, ერთი ურეში ღომი, საბელი და ყველდღე მუშაობა (1558 წ. H-626).

კიკლაშვილი მახობა — გიორგი მეფემ იგი უწყალობა დაევით წულუკიძეს (1570 წ. Hd-2270).

კიკალბიძე მახარა — დავითისაგან იყიდა ნაგლური მამუკას კუთვნილი ექვსი ღლის მიწა (XVII ს. II ნახ. 1448-4323).

კიკაულნი — ზნაკვას მცხოვრებნი, ერთი კომლი, ბაგრატ მეფემ ისინი შესწირა ნიკორწმინდის ეკლესიას (1544 წ. VIII.9. ლა P-22 ა).

კიკაშვილ ბაშია — მოწმე მერაბა ვარდანაშვილის მიერ სუხიტა ვარდანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. Hd-10 357).

კიკივილა — იმერელი, ხოდაშენს მცხოვრები, ერთი კომლი, შეტანილის სვეტიცხოვლის ემათა საკომლოების ნუსხაში (1689 წ. 1449-1792).

კიკლაშიძე გიორგი — შვილი დათუნა კიკლაშიძისა, იხ.

კიკლაშიძე დათუნა — ბროწლეთში მცხოვრები, მოყალნე გლეხი, ერთი კომლი, ჰყავს შვილები: გიორგი, პატა. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II ნახ. Qd-7017).

კიკლაშიძე პატა — ბროწლეთში მცხოვრები, ერთი კომლი, მოხსენიებულია ზემო ქართლის კომლთა ნუსხაში (XVII ს. დამდ. Qd-7014).

კიკლაშიძე პატა — შვილი დათუნა კიკლაშიძისა, იხ.

კიკნაშვილი — მძოვრეთს მცხოვრები, საამილახვროს დავთრის მიხედვით, მისი კომლიდან ოთხ კაცს ევალებოდა თოფით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

კიკნაძე — დროთეოს კათალიკოსმა სოფელი ნიტრია და იქ მცხოვრები აზნაური, ერთი კომლი კიკნაძე, შესწირა ნიტრიის ეკლესიას ([1589-1600 წწ.] 1448-5008).

კიკოათ ალავერდა — მოწმე ყამაზანთ შაჰპარუნასშვილ თამაზას მიერ აბესალამანთ ფასინასათვის მიცემული ღუქნებისა და სახლის ადგილის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. X.6. 1448-1089).

კიკოასშვილი ოქროა — იისციხეში მცხოვრები, იგი გოგიჩასშვილის მამულით, ერგო პაპუნა [ციციშვილს] ელიმერთან, გაყარის დროს ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

კიკოაშვილი როსტომ — მძოვრეთში მცხოვრები, იგი მამულით ერგო ელიმერთ [ციციშვილს] პაპუნასთან, გაყარის დროს ([1688-1703 წწ.] Hd-1636).

კიკოლა — მისი ბეთაღმანი მამული, თოფი და ხმალი ჰქონდა სვიმონს (XVII ს. Hd-939).

კიკოლაშვილი ბერუკა — აბანოში მცხოვრები, ერთი კომლი, მოხსენიებულია ზემო ქართლის საკომლოების ნუსხაში (XVII ს. დამდ. Qd-7014).

კიკორაძე — ქუთაისის მცხოვრები, პარტახტი, ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა — პურის კამა (1578 წ. H-626).

კიკოასშვილი ვართანა — [როსტომ] მეფემ იგი მამულით შესწირა ელიმონის მონასტერს (1657 წ. I.1. მატ. 252. N41).

კიკლაშვილი მამუკა — გურითან მცხოვრები, თამაზას ყმა, საამილახვროს

დავთვის მიხედვით. ეგალებოდა შუბით ღაშქრობა მ ი ს ი კომლიდან სამ კაცს (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

კიკურთა სამართალა — დარჩელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, მისი მარლი, ხუთი ფოხალი ღვინო, ხუთი ლიჯი ღომი და გოკომური — მისი ღომით, ღვინით, ხორციით, თევზით, ყველით, კვერცხით, სამარხოთი ([1616-1621 წწ.] ქსძ. III. N 92).

კილაძეშელი რაფაელ — ქ ყ ა : ვ ს შ ე ი ლ ი ქერაზინ. მიქაელ-სეტრულს მოახსენა ერთბირობის დაწერილი (XY ს. სსძ. II. N 101).

კილაძეშელი ქერაზინ (ვარ. ჭრობინე, ქერუზინ) — შ ე ი ლ ი რაფაელ კილაძეშელისა, იხ., დ ა მ წ ე რ ი დ ა მ ო წ მ ე : ღენჯერულ მონადირეთა და სეტრულთა შერიგების დაწერილისა (XY ს. დასაწყ. სსძ. II. N 39), გოროლანთა-ერთსახლობის დაწერილისა (XIY-XY სს. მიჯნა. სსძ. II. N 107).

კილარიძე მამუკა — მ ა ს ლომინა-ერისთვის შვილმა უწყალობა კვაშხოეთში ხიზანა-გოშაძის შვილები, თაზიკა და გოგიტა (XY ს. II ნახ. Qd-9399).

კილაური — ეახუშტი აბაშიძემ ი გ ი შესწირა კაცხის მონასტერს ([1550-1570 წწ.] 1449-1583).

კილაძე — ულუქმბელი ბ ე რ ი, მ ო წ მ ე ზა[ა]ლ წერეთლის მიერ ქაიხოსრო წერეთლისათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა ([1680 წ.] Hd-6172).

კილაძე გიორგი — ფარქმანაყანევს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ცამეტი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრი, ორი ქათამი, შვიდი კვერცხი, სამარხო ცერცვი (1578 წ. H-626).

კილაძე გიორგი — ფარქმანაყანევს მცხოვრები, პარტახტი, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ცამეტი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრი, ორი ქათამი, ხუთი კვერცხი, სამარხო ცერცვი (1578 წ. H-626).

კილაძე გვრია — ფარქმანაყანევს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ცამეტი ცხრიანი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრი, ორი ქათამი, კვერცხი შვიდი, სამარხო ცერცვი (1578 წ. H-626).

კილაძე ვახიბედა — ფარქმანაყანევს მცხოვრები, პარტახტი, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ცამეტი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრი, ორი ქათამი, შვიდი კვერცხი, სამარხო ცერცვი (1578 წ. H-626).

კილაძე დედულისაი — ფარქმანაყანევს მცხოვრები, გიორგი მეფემ ი გ ი შესწირა გელათს ულუხან ლორთქიფანიძის-სამწირველოსათვის. დაეცისრა ათი კოკა ღვინო, ექვსი თეთრი (1573 წ. 1448-3324).

კილაძე ლემერტა — ფარქმანაყანევს მცხოვრები, პარტახტი, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ცამეტი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრი, ორი ქათამი, ხუთი კვერცხი, სამარხო ცერცვი (1578 წ. H-626).

კილაძე თუალია — ფარქმანაყანევს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ექვსი კოკა ღვინო, ხუთი თეთრი, ორი ქათამი, ხუთი კვერცხი, სამარხო ცერცვი (1578 წ. H-626).

კილაძე ივანა — ფარქმანაყანევს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი კოკა ღვინო, ორი ქათამი, ხუთი კვერცხი, სამარხო ცერცვი (1578 წ. H-626).

კილაძე იმარღონ — ბაილეთში მცხოვრები, ი. გ. ი. შესწირა შამია. გურიელმა ჩეხედენას ტაძარს და დააკისრა ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, სამი სამადღვანი ღომი, ხუთი საწყყავი ღვინო, საყველიერო, სამეჯინიბო, საბაზიარო და საშობო-საპურობო: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ორი სამადღვანი ღომი და ორი საწყყავი ღვინო ([1601-1627 წწ.] Ad-1913).

კილაძე კაპაჩიტა — ბაილეთში მცხოვრები, შესწირა შამია. გურიელმა ჩეხედენას ტაძარს და დააკისრა ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, სამი სამადღვანი ღომი, ხუთი საწყყავი ღვინო — საყველიერო, სამეჯინიბო, საბაზიარო და საშობო-საპურობო: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ორი სამადღვანი ღომი და ორი საწყყავი ღვინო ([1601-1627 წწ.] Ad-1913).

კილაძე მამისაია — ფარცმანაყანევს მცხოვრები, პარტახტი, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ცამეტი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრი, ორი ქათამი, ხუთი კვერცი, სამარხო ცერცი (1578 წ. H-626).

კილაძე მუხურაია — ფარცმანაყანევს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრი, ორი ქათამი, ხუთი კვერცი, სამარხო ცერცი (1578 წ. H-626).

კილაძე წარიმა — [ჩხარის] ციხის მეციხოვნე, ნაეკეაძესთან და გიორგი ბლუაშვილთან ერთად, გლახს, კაკალა ქურციკიძეს წაართვა ოცდაათი კოკა ღვინო, მიქელა კვირიკაშვილს მოსტაცა ერთი ხმალი (XVII ს. Ad-2233 ბ).

კილაძე ნახიდა — ფარცმანაყანევს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი ცხრიანი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრი, ორი ქათამი, ხუთი კვერცი, სამარხო ცერცი (1578 წ. H-626).

კილაძე ქრისტესია — ფარცმანაყანევს მცხოვრები, პარტახტი, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: შვიდი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრი, ორი ქათამი, ხუთი კვერცი, სამარხო ცერცი (1578 წ. H-626).

კილაძე ღმერთსაია — ბაილეთში მცხოვრები, ი. გ. ი. შესწირა შამია. გურიელმა ჩეხედენას ტაძარს და დააკისრა ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, სამი სამადღვანი ღომი, ხუთი საწყყავი ღვინო, საყველიერო, სამეჯინიბო, საბაზიარო და საშობო-საპურობო: ერთი საკლავი, ორი ქათამი, ორი სამადღვანი ღომი და ორი საწყყავი ღვინო ([1601-1627 წწ.] Ad-1913).

კილაძე შვილია — ფარცმანაყანევს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი ცხრიანი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრი, ორი ქათამი, ხუთი კვერცი, სამარხო ცერცი (1578 წ. H-626).

კიმშენიანი ყოშაყირა — თ ა ვ მ დ ე ბ ი ყიფანთა და ფალიანთა შორის დაღებული გადაწყვეტილების დაწერილისა კიონრი. გორულიანის მიერ ბერა ყიფიანის მოკელის თაობაზე (XIY-XV სს. მოჯნა. სსდ. II. N 41).

კინთაძე თამაზ — მ ო წ მ ე ზ აქარია და ივანე ორცერაშვილების მიერ სეხნია. გულიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1655 წ. Ad-1049).

კირაკოზ — ხუცის ძ მ ა, მ ო წ მ ე გიორგი შოშიაშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. YII.6. Sd-59).

კირაკოზა — ყაია, ყორჩიბაშ ბაადურსა და სარდალ პაპუნა [ციციშვილებს]

შროის სამწევრისის მამულებზე დავის წიგნში აღნიშნულია, რომ მას ეკირა ციციშვილების სამი დღის მიწა ([1633-1658 წწ.] 1448-2316).

კირაკოზა — მ ო წ მ ე უხანა ვართევანასშვილის მიერ პაპინა შან[შია]შვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. IY.1. 1450-6/20).

კირაკოზა — მ ო წ მ ე ესტატე თუმანიშვილის მიერ ზურაბ [თუმანიშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1675 წ. XI.10. Ad-994).

კირაკოზა — 1676-1684 წწ. ახალქალაქის მამასახლისი (1678 წ. Sd-63). ჰყავს ძმად ხოჯა (1676-1684 წწ. 1448-633 ბ, 1450-25/128); სახლი იკატე ბი: იარალი, ზსეფა (1676 წ. 1448-633 ბ), შვილი ბი: ზაზა, იეზუბარ, ესტატე (1684 წ. XI. 1450-25/128); იყიდავს უცნობი პირისაგან — თქმის პირას მიწა, რომლის ფასი — 30 მარჩილი — გამოიდევნეს ვალში უნდა გადაეხადა (1676 წ. IY. 1448-633 ბ), წერეთლიანთ ბაინდურასშვილ ბაინდურასაგან — მისი მამის აშენებული, მტკელისშვილის კარის წინდუქანი (1684 წ. XI.1450-25/128); მ ო წ მ ე გიორგი სააკაძის მიერ პაპუნა თუხარლისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. Y.28. Sd-63).

კირაკოზა — მამასახლისი, მ ო წ მ ე ოქლი პაპნია დედაბრისშვილის მიერ ბატონ თამარისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. XII. 27. 1450-33/229).

კირაკოზა: ტერ-კირაკოზა — ხუციესი, მ ო წ მ ე დავით აბაშიშვილბარათაშვილის მიერ სეხნია არეშისშვილისათვის მიცემული ტყისა და მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. 1450-14/13).

კირაკოზა — უშვილოდ გადასული, მისი სახლები გიორგი მეფემ უწყალობა იავანჯულაანთ ამირჯანასშვილ გასპარას (1688 წ. 1450-23/22).

კირაკოზა — 1696-1699 წწ. აღეკელი მამასახლისი (1696-1699 წწ. 1450: 9/122, 12. 2, 9/119). აღასტყფანას შვილი (1699 წ. 1450-9/119). მ ო წ მ ე: ზაქუმბეგ ალიყულისშვილ ზაქუმისშვილის მიერ [იაგულაშვილ] დურამიშხანისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. IY.15. 1450-9/122), ზაქუმბეგ ზაქუმისშვილის მიერ იეგულაანთ ბეჟანისშვილ აღიხანასათვის მიცემული მიწების ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. II.7. 1450-12/2), ზაქუმ ალიყულისშვილ-ზაქუმისშვილის მიერ აღავერდა იავულაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. Y.10. 1450-9/113).

კირაკოზაშვილი აღიხანა — მ ო წ მ ე ყორხმაჯ კახაბრისშვილის მიერ გიორგი პაპუნასშვილ-ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. II.6. 1450-16/4).

კირაკოზასშვილი ევანეზა — მანუჩარ და შერმაზან ყორღანაშვილებს ყოფილი ყმა, ვარაზა გერმანოზისშვილმა იგი და ზებუა გრიგოლასშვილი „დაუხარჯა“ (გაუყიდა) ყორღანაშვილებს ([1695-1703 წწ.] 1450-16/126).

კირაკოზაშვილი შავერდა — მ ო წ მ ე ზურაბ ყარჩიხაშვილის მიერ დმანისის ღმრთისმშობლის ეკლესიისათვის ვალში მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. XII.26. Ad-1075).

კირაული თამაჯ — ჰყავს განაყოფი იოსებ მოხსენიებულია თქმის სარუსთველო ყმების ნუსხაში (XYIII-XVIII სს. მოგნა. Hh-5 186).

[კირაული] იოსებ — განაყოფი თამაჯ კირაულისა, მოხსენიებულია თქმ-

მის სარკუსთველო ემების ნუსხაში (XYII—XYIII სს. მოჯნა. Hd—5186).

კირაული ლონგინოზ — ხანდაკში მცხოვრები, მღვდელი, ჰყავს ძმა ნიკოლოზ. იგი მამულითურთ შესწირა ლეონ მეფემ სვეტიცხოველს (1537 წ. 1449—1496 ა).

კირაული ნიკოლოზ — [ძმა] ლონგინოზ კირაულისა, იხ.

კირაული პაპუნა — მოწმე ამბალავერდელ გრიგორის მიერ ბოდბელი კირილესათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1670 წ. 1448—636).

კირაულისძე ბარნაბე — [შვილი] კოზმან კირაულისძისა, იხ.

კირაულისძე დავით — 1566—1578 წწ. შვილი კოზმან კირაულისძისა, იხ. (1578 წ. Ad—1505). აღუქსანდრე მეფემ აღავერდის წმინდა გიორგის შესწირა დავით კირაულისძე და „მათნი კაცნი კომლი ჩვიდმეტი“ (1578 წ. Ad—1505).

კირაულისძე ზაად — [აღავერდის] საყდრის აზნაურის შვილი და სახლთუხუცესი. მოწმე ამბალავერდელ ნიკოლოზ ანდრონიკეშვილის მიერ დემეტრე გამსახურდასშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1687 წ. 1449—1856).

კირაულისძე კოზმან — ჰყავს ძმა მახარებელი, შვილები: ბარნაბე (1566 წ. Hd—2579), დავით, იხ. (1566 წ. Hd—2579). კირაულისძენი წილკენელის სახელელთან ერთად მეფე გიორგის შეალაპენი და მეგობრენი იყვნენ სვეტიცხოველში. სააღაპედ ჰქონდათ „ჟინვანისპირელი მამული“ და სოფელი ბარაუნელი. კირაულისძენს მეფე გიორგის შეალაპეობა წილკენელ-ბისთვის დაუტოვებიათ, თითონ აყრილან, აღაუჩრდეს „პატრონის მარიაჰის სამეგობრო“ დაუტოვებიათ და აღავერდის სამსახური უღვიათ თავს. თავიანთი კეთილი ჟინვანისპირელი მამული, კენახის გარდა, სვეტიცხოვლისათვის შეუწირავეთ, ხანდაკის მამული კი თავიანთი განაყოფებისათვის დაუტოვებიათ, რომელთაც სვეტიცხოვლისათვის უნდა მიერთმიათ ორი ლიტრა ცვილი და ორი ლიტრა საკმეველი. კოზმანმა მისცა პირობა ნიკოლოზ კათალიკოსს, რომ, თუ კი კირაულისძენი მოინდომებდნენ უკან დაბრუნებას, ისევ სვეტიცხოვლის ემები გახლდნენ (1566 წ. Hd—2579).

კირაულისძე მახარებელი — ძმა კოზმან კირაულისძისა, იხ.

კირაულნი — ხანდაკში მცხოვრებნი, ლუარსაბ მეფის მიერ კათალიკოსსა და წილკენელს შორის მუხრანულ საზღვრებზე დავის გარიგების წიგნში აღნიშნულია: მათ [მამულზე] გადიოდა საზღვარი ([1527—1556 წწ.] 1449—1591); აღუქსანდრე მეფემ, ნიკოლოზ კათალიკოსის თხოვნით, განუახლა მათი შეწირულება სვეტიცხოველს (1579 წ. Sd—464).

კირავლი პატარა — ელიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ელიშერს ერგო ტაბიკურაში მცხოვრები პატარა კირავალი მამულითურთ ([1688—1700 წწ.] Hd—1636).

კირთაძე — მისი ერთი პარტახტი ჩუნეშში გიორგი მეფემ შესწირა გელათის წმინდა გიორგის ეკლესიას (1569 წ. II.4. 1448—3327).

კირიასშვილი — საიკრეში მცხოვრები, იგი მამულით სარგის ბოცოსძემ შესწირა აღის მონასტერს. უნდა გამოეყო აღის მონასტრისათვის საფურბერსწე ოცი თეთრი (XIY ს. II ნახ. S—1245—123, 124).

კირიკასძე შამისა — [ავლილას] წმინდა გიორგისა და ოთხთავს შესწირა ათას

ექვსასი თეთრი რუს. გამოსაღებად (XYI ს. H-1782. 103r).

კიოკაშვილი შალვა:— მ ო წ მ ე პაპუნა [გოსტაშაბიშვილის] მიერ ოქროპირისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1665 წ. Hd -9447).

კირილე— იხ. კვირილე

კირკალაძე მამულა:— მ ო წ მ ე ჩალათა ეორეოლადის მიერ თავისი მწირველი მახარებლისათვის მიცემული მამულის წყალობის დაწერილისა (XY ს. ქმ. N 655).

კირმანოვლ— გიორგი მეფის მიერ ასათ:ვაჩნადისათვის ბოძებულ:სანისხლო სიგელში აღნიშნულია, რომ ბერძენთა მეფის, კ ი რ მ ა ნ ო ე ლ ი ს სახელი ეწოდა თეთრს, რომელი იწონიდა ერთ ღრამას და იყო წმინდა და ხალასი:ვერცხლი (1455 წ. X.8. Qd -7588 სან.).

კირჩხვლი თოდისკვა— თილოს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა:— ერთი კვირის სამსახური (1621 წ. ქსდ. III. N 91).

კისკიტე მახარობელი— ჯიმაშტაროს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ორმოცი კოკა ლენო, ორმოცი ჯამი ლომი, ათი თეთრი, სამი ქათამი, ერთი ძღვენის ქათამი, ორი ღლის მუშაობა, ტეირთი და მგზავრობა (1621 წ. ქსდ. III. N 91, გვ. 405).

კიტარანთ (ვარ. კიტარანთ, კიტარათ) ზურაბა:— 1677—1692 წწ. მ ო წ მ ე მიზია იარაზიზასშვილის მიერ მანთაშა დათოაშვილისათვის მიცემული ბაღის ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ. I.1. 1450—10/153), ბახორათ ასატურასშვილ მამაჯანას მიერ მუშმუშისათვის მიცემული ბაღის ნასყიდობის წიგნისა (1684 წ. III.4. 1450—23/159), პაქატაბეგის მიერ ლაზარე ელიაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IY. Qd -6786), მეითრიანთ პაატაბეგის შვილის, ასლანას მიერ ბალაბულანთ ავეტისასათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. II.15. 1450—10/139).

კიტარაშვილი ბერინა— შ.ე.ი.ლი ხითარა კიტარაშვილისა, იხ.

კიტარაშვილი მარტიროზა— შ.ე.ი.ლი ხითარა კიტარაშვილისა, იხ.

კიტარაშვილი ხითარა— 1690—1697 წწ. გორელი, ჰ ყ ა:ვ ს შ.ე.ი.ლ ე ბ ი: ბერინა, მარტიროზა (1690, 1697 წწ. Sd -552 ა, Sd -552 ბ), ი ყ ი ღ ა ზურაბ ჯავახიშვილისაგან მისი მკვიდრი ყმები, ბაღურაშვილები: გიორგი, ინაურია და მათბ და ლელა (1690 წ. IY.6. Sd -552 ა); მ ი ჰ ყ ი ღ ა სააკას, ტერჯრიქორას შვილს, ჯავახიშვილისაგან ნასყიდი გიორგი და ინაურია ბაღურაშვილები (1697 წ. VII.10. Sd -552 ბ).

კიტარძე იხ. კიტარძე

კიტია ამქილამშარ (ვარ. ამულამშარ)— მუხურს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ხადილი და ლაშქრობა, სამი ღლის ყანის შველა ხარით. და კაცი (1621 წ. ქსდ. III. N 91).

კიტია ბაბაკვა— მუხურს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ოზურლი, საპურობო, მუშაობა, ლაშქრობა, მგზავრობა (1621 წ. ქსდ. III. N 91).

კიტია გავაშელ— მუხურს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა— ხადილი, ლაშქრობა. სამი ღლის ყანის შველა ხარით და კაცი (1621 წ. ქსდ. III. N 91).

კიტია დემეტრე — მუხურს მცხოვრები, მ ა ს და პირნათეს კაცებს ე მ ა რ თ ა თ აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: სამი დღით კაცის შველა და სამი ხარით მუშაობა (1621 წ. ქსდ. III. N 91).

კიტია დემეტრე — მუხურს მცხოვრები, მ ა ს და მ ი ს შვილებს ე მ ა რ თ ა თ აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ხადილი და სამსახური (1621 წ. ქსდ. III. N 91).

კიტია ელიჯარ — მუხურს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ხადილი, ლაშქრობა, სამი დღის ყანის შველა ხარით და კაცით (1621 წ. ქსდ. III. N 91).

კიტია თაიშაზა — მუხურს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ოზურლი, ორი ღორი, ხუთი ღვინო, თორმეტი ჯამი ღომი, გოჭკვე მუ, ოთხი დღის ყანის შველა, ლაშქრობა, მგზავრობა (1621 წ. ქსდ. III. N 91).

კიტია კუერკუეშია — მუხურს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო, ლაშქრობა, ხარით შველა (1621 წ. ქსდ. III. N 91).

კიტია შამისშამა — მ ი ს შვილს ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა — გოჭკვე მური — კარგი საჭმელი ღომით, ღვინით, ხორციით, თევზით, ყველით, კვერცხით, სამარხოთი ((1616—1621 წწ.) ქსდ. III. N 92).

კიტია შქაშულია — მუხურს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ოზურლი, საპურობო, მუშაობა, ლაშქრობა და მგზავრობა (1621 წ. ქსდ. III. N 91).

კიტია შიხილია — მუხურს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ოზურლი, საპურობო და ყანის შველა, ღვინო — ორსავე განაყოფს, სამი დღის მუშაობა, ლაშქრობა და მგზავრობა (1621 წ. ქსდ. III. N 91).

კიტია პირნათე — მუხურს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ხადილი და სამსახური (1621 წ. ქსდ. III. N 91).

კიტია ქერაბინა — მუხურს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ოზურლი, საპურობო, მგზავრობა, ლაშქრობა (1621 წ. ქსდ. III. N 91).

კიტია ქუაქუაღია — მუხურს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ოზურლი, საპურობო, ოთხი დღის მუშაობა, ლაშქრობა, მგზავრობა (1621 წ. ქსდ. III. N 91).

კიტია შურიშიღვი — მუხურს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ოზურლი, საპურობო, მუშაობა, მგზავრობა და ლაშქრობა (1621 წ. ქსდ. III. N 91).

კიტია ჯვარგეკოჩი — მუხურს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ოზურლი, ერთი საკლავი, ერთი გულის ნახევარი ღომი, ერთი ტოკი ღვინო, მუშაობა, ლაშქრობა (1621 წ. ქსდ. III. N 91).

კიტები — მუხურს მცხოვრებნი, ყველა კიტის ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: სამეურლორო ერთი ქანდაქის ღორი, იმისი ღომი და ღვინო (1621 წ. ქსდ. III. N 91).

კიტრა შვილი გოგია — კასპს მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა, საამილახვრის დავთრის მიხედვით, ე ე ბ ლ ე ბ ო დ ა თოფით ლაშქრობა მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს (XYII ს. II ნახ. 1448—5032).

კიტრა შვილი ვარძიელა — მ ო წ მ ე ე ლოზბარ მანთაშაშვილის მიერ ამირანათვის მიცემული ნაზერევის ნასყიდობის წიგნისა (1631 წ. VI. 2. 4. 1450—45/135).

კიტრადე || კიტარძე

კიტარძე ბერი — თორმანეულში მცხოვრები, ერთი კომლი, მოხსენიებულია ზემო ქართლის კომლთა ნუსხაში (XYII ს. დამდ. Qd—7014).

კიტრადე ბერუა — ქ ყ ა ვ ს ძ მ ა გელია და სალაშქრო:ვაეი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd—7017).

კიტრადე გელია — ძ მ ა ბერუა კიტრადისა, იხ.

კიტარძე ივანე — თორმანეულში მცხოვრები, ერთი კომლი, მოხსენიებულია ზემო ქართლის საკომლოების ნუსხაში (XYII ს. დამდ. Qd—7014).

კიტარძე ოთია — სატივეში მცხოვრები, მოხსენიებულია ზემო ქართლის საკომლოების ნუსხაში (XYII ს. დამდ. Qd—7014).

კიტრადე პატატი — ქ ყ ა ვ ს ძ მ ა შოშია. ამათი ნაშენი ხუთი ვაეი მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd—7017).

კიტარძე შიო — თორმანეულში მცხოვრები, ერთი კომლი, მოხსენიებულია ზემო ქართლის საკომლოების ნუსხაში (XYII ს. დამდ. Qd—7014).

კიტრადე შოშია — ძ მ ა პატატი კიტრადისა, იხ.

კიკიაშვილი — სკრაში მცხოვრები, ი.გ. ი ნაზარალი-ხანმა უწყალობა სახლთუხუცეს ქაიხოსროვ ციციშვილს (1688 წ. 1449—336).

კლარჯეთ — მ ა თ [ნიკოლასწმინდის მონასტერს] შესწირეს შომიეთში მონასტერთან საზიარო ყანა, აღნიშნულია ნიკოლასწმინდელის დაწერილში ([1071—1080 წწ.] 1449—1563).

კლდიაშვილი || კლიაშვილი

კლდიაშვილი ბეიანეი — მ ო წ მ ე . გიორგი მეფის მიერ პაატა აბაშიძისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა ([1678—1709 წწ.] 1450—24/154).

კლდიაშვილი ბერი — [(1696 |—|1698) წწ. | ძ მ ა | იესე კლდიაშვილისა, იხ., მ ო წ მ ე . გიორგი მეფის მიერ: უნაობი პირისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა ([1697 წ.] Sd—1139) და პაატა აბაშიძისათვის მიცემული პირობის წიგნისა ([1696—1698 წწ.] Qd—1488).

კლდიაშვილი გიორგი — შ ვ ი ლ ი იონე კლდიაშვილისა, იხ.

კლდიაშვილი ია — შ ვ ი ლ ი იონე კლდიაშვილისა, იხ.

კლდიაშვილი იესე — მ ო წ მ ე . გიორგი მეფის მიერ ხახულის ღმრთისმშობლისათვის მიცემული ყმა-მამულის შეწირულების წიგნისა ([1565—1583 წწ.] Qd—9501 გ).

კლდიაშვილი იესე — ქ ყ ა ვ ს [ძ მ ე ბ ი]; ბერი, ქაიხოსრო. მ ა ს უწყალობა სვიმონ მეფემ სვიმონეთში ოთხი გლეხი კოლშვილითა და მამულით: ესია ამყოლადე, მასუტა ძალპირი, დათუა დონაძე და ხახუტა დონაძე ([1698—1701 წწ.] Sd—631).

კლდიაშვილი იონე — ქ ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ე ბ ი ია და გიორგი. სვიმონ ბატონიშვილმა, გელათის მთავარეპისკოპოსმა, მ ა ს უწყალობა სვიმონეთის დეკანოზობა (1596 წ. I. 1448—3319).

კლდიაშვილი იოვანე — ივანა ნიკოლადისა და როსტევეანა ბარდაველიძისაგან ი ყ ი დ ა სხეტში ნათაცხევი (XYII ს. Hd—14981).

კლდიაშვილი მახარა — გენათელმა მიტროპოლიტმა მარკოზ ლაშვილმა ი გ ი კოლშვილითა და ქონებით უწყალობა სვიმონ დეკანოზს (1691 წ. Hd—7883).

კლდიაშვილი ქაიხოსრო — [ძ მ ა] იესე კლდიაშვილისა, იხ.

კლდიაშვილი — შალიკაშვილი — ჰ ყ ა ე ს შ ე ი ლ ე ბ ი : გოგია, შალიკა, ზაქარია, ბენიამენ. გიორგი მეფეს ემსახურებოდა ყუენთან და ხვანთქართან წარმატებით ეღობდა. გიორგი მეფე როდესაც საათაბაგოდან წამოსულა, თან წამოჰყვოლია კ ღ ი ა შ ე ი ლ ი შ ა ლ ი კ ა შ ე ი ლ ი კლდიაშვილი, შვილი გლეხით, ცხენის, ხარის, ძროხის, ცხვრისა და თხის ჯოგებით, მეფეს მისთვის სხვადასხვა ადგილი შეუთავაზებია, მაგრამ მას საცხოვრებლად მხოლოდ სვიმონეთი მოსწონებია. მეფე გიორგიმ აქ მას უწყალობა წინამძღვარ გობადისეული მამული, სვიმონეთშივე საყდარი და სასაფლაო (მანამდე მეფეს ერთი ტანის საფლაო გელათში შეუთავაზებია, მეფის საფლავის „საფერხეს“, მაგრამ იგი არ დათანხმებულა), დანიშნა საყდრის ღკეანოზად, ჩააბარა თემის უფროსობა, ხოლო მისი სახლიდან „ერისგანს“ — მოხელეობა. ამავე დროს მეფემ აბაშიძე დასვა გენათლად, კ ღ ი ა შ ე ი ლ ი შ ა ლ ი კ ა შ ე ი ლ ი გენათელს მიაბარა და ჯვარწითელად (ჯვარისმტვირთველად?) დააყენა. ეს თანამღებობა უწყალობა სამეკიდროდ, მიანიჭა აგრეთვე სხვა პრივილეგიები ((1563/1564 წწ.) Hd — 8727).

კლდიაშვილი — შალიკაშვილი ბენიამენ — შ ე ი ლ ი კლდიაშვილ-შალიკაშვილი — სა, იხ.

კლდიაშვილი-შალიკაშვილი გოგია — შ ე ი ლ ი კლდიაშვილ-შალიკაშვილისა, იხ.

კლდიაშვილი-შალიკაშვილი ზაქარია — შ ე ი ლ ი კლდიაშვილ-შალიკაშვილისა, იხ.

კლდიაშვილი-შალიკაშვილი შალიკა — შ ე ი ლ ი კლდიაშვილ-შალიკაშვილისა, იხ.
კლდიაშვილი — მისი მიწა-ესაზღვრებოდა ბიძინა ბერუკაშვილ-მწყერაძის მიერ უთრუთ [ციციშვილისათვის] მიყიდულ მიწას (1699 წ. II.5.1450-51/81).

კლილქსინე — პატრონმა ზაქარიამ და კილამ იგი შესწირეს ყუდრის საყდარს, „ეთარცა ნათაუნდაშვილი“ და დაადეს ბეგარა. ხუთი ლიტრა ზეთი, ხუთი ლიტრა ცვილი და ცხენით-სამსახური (XIV ს. A-2 19-60 r).

კლიმე — ნ ე კ რ ე ს ე ლ ი ე პ ი ს კ ო პ ო ს ი, მან კახეთის ეპისკოპოსებთან: ზაქარია ალავერდელთან, სილოვან ნინოწმინდელთან, ფილიპე კაწარელთან, მაქსიმე ბოლბულთან, ეგნატე ქერემელთან „რჯულის საქმეში“ ერთგულებისა და მხარდაჭერის პირობა მისცა ნიკოლოზ კათალიკოსს ((1562-1584 წწ.) Ad — 64).

კლიმია — ხ ა რ ჭ ა შ ე ი ლ ი ე პ ი ს კ ო პ ო ს ი, ფილიპე ამაღალავერდელთან ერთად პირობის წიგნი მისცა კათალიკოს ღმრთის „რჯულის საქმეში“ ერთგულების შესახებ ((1556-1560 წწ.) Ad — 1892).

კლიმიაშვილი — რუსიელი, ციციშვილის აზნაურიშვილი, შაჰნავაზ მეფემ იგი უწყალობა ციცი ციციშვილს ((1658-1678 წწ.) 1449-328).

კლიმიაშვილი [ბერუკა] — შ ე ი ლ ი იესე კლიმიაშვილისა, იხ.

კლიმიაშვილი თამაზ — მ ო წ მ ე გიორგა მირიანაშვილის მიერ შალვა რაზმადისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1646 წ. IV.13.1448-5443).

კლიმიაშვილი თამაზა — შ ე ი ლ ი იესე კლიმიაშვილისა, იხ.

კლიმიაშვილი იესე — ჰ ყ ა ე ს შ ე ი ლ ე ბ ი : თამაზა და [ბერუკა] მიჰყიდა დავით მამაცაშვილს ბარბაქაძის ნაჭონი საბარბაქაძე მიწა (1680 წ. XI.1.მატ. 252. N 5).

კლიმიასშვილი იესე — 1690-1697 წწ. მ ო უ რ ა ე ი, ი ო წ მ ე ღ ა რ .

ციციშვილის მიერ: რევაზ მაღალაძისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნი-
სა (1690 წ. Ad-1781), იოანე კათალიკოსისათვის მიცემული მღვდლის ნასყიდო-
ბის წიგნისა (1697 წ. 1449-1190) და ნიკოლოზ მაღალაძისათვის მიცემული ყმის
ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. 1450-29/122).

კლმინიაძე — ამირეჯიბმა ქუცნა [გაბელიძემ] ულუმბის ღმრთისმშობელს შეს-
წირა მ ი ს . გ ა ნ ნასყიდი ქვემო ბრედა ([1412-1431 წწ.] ქრ. II. 211).

კობალაისძე შალვა — თ ე ძ მ ი ს . ხ ე ლ ო ს ა ნ ი , მ ო წ მ ე ვ შიომღვიმის
კრებულის მიერ ჯაუნორ ბაგისძისათვის მიცემული საღალე მიწის წყალობის
დაწერილისა (1344 წ. IV. 5. ქრ. II. 180-181).

კობალაძე — ერთი კომლი, მოხსენიებულია როსებ ტატიშვილის ყმების დაე-
თარში (XYII ს. II ნახ. სიძი. II. N9).

კობალაძე თამაზა — აბანოში მცხოვრები, ერთი კომლი, მოხსენიებულია ზე-
მო ქართლის საკომლოების ნუსხაში (XYII ს. დამდ. Qd-7014).

კობალაძე მეწუთა — გლეხი, [ჩხერის] ციხის მეციხოვნეებმა ი. გ. ი. გაძარკეეს.
ნადირა ბლიაძემ წაართვა თარი, თორმეტი დედალი, ყვერული. მახატელამ წაარ-
თვა ერთი ხარო (XYII ს. Ad-2233 ბ).

კობალაძე რამაზა — ტკოცაში მცხოვრები, ს ა ხ ა ს ო მ ს ა ხ უ რ ი . ე რ
თი კომლი, ჰ ყ ა ე ს . სამი: ვაეი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღ-
წერის დაეთარში (XYII ს. II ნახ. Qd-7017).

კობალაძე სენზია — [გურიელის] ე რ ი ს თ ა ვ ი , მ ო წ მ ე როსტომ გუ-
რიელის მიერ ნასყიდა იაშვილისათვის ბოძებული ყმა-მამულის წყალობის წიგ-
ნისა ([1534-1566 წწ.] ANIA 282-83).

კობაშვილი ამოვან — ძ მ ა . გიორგი კობაშვილისა, იხ.

კობაშვილი გიორგი — ჰ ყ ა ე ს . ძ მ ე ბ ი : ამოვან, მოსე, შანშე, შერმაზან.
გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ქუმსია. თეიმურაზ მეფემ უბოძა მისი. განაყოფის, ქუმსიას შვი-
ლის მამულის, ბარძიძის და ტოზაშვილის მამულეების ნახევარ-ნახევარი, აგრეთ-
ვე: — დარჩიას და ქიაძის-სასახლეები (1642 წ. XII. 22. 1448-509).

კობაშვილი მოსე — ძ მ ა . გიორგი კობაშვილისა, იხ.

[კობაშვილი] ქუმსია — გ ა ნ ა ყ ო ფ ი . გიორგი კობაშვილისა, მ ი ს ი შვი-
ლის მამულის ნახევარი თეიმურაზ მეფემ უბოძა. გიორგი კობაშვილს (1642 წ. XII.
22. 1448-509).

კობაშვილი შანშე — ძ მ ა . გიორგი კობაშვილისა, იხ.

კობაშვილი შერმაზან — ძ მ ა . გიორგი კობაშვილისა, იხ.

კობახიძე — ხოტეეს მ ი ს ი პარტახტი მამული ბაგრატ მეფემ შესწირა ნი-
კორწმინდის ეკლესიას (1544 წ. VIII. 9. ლაი. P-22 ა).

კობახიძე — ხოტეეს მცხოვრები, ოთხი კომლი, ბაგრატ მეფემ შესწირა ნი-
კორწმინდის ეკლესიას (1544 წ. VIII. 9. ლაი. P-22 ა).

კობახიძე — ზემო თლულს მცხოვრები, ერთი კომლი, ბაგრატ მეფემ შესწირა
ნიკორწმინდის ეკლესიას (1544 წ. VIII. 9. ლაი. P-22 ა).

კობახიძე — თამარაშენში მცხოვრები, ხ უ ო ე ს ი , მ ი ს ი წყალობის წიგ-
ნი. განუახლა როსტომ მეფემ ქაიხოსრო შაჩაბელს (1633 წ. Qd-892 4).

კობახიძე — [მჩაბლების] ყმა-მამულის ნუსხაში აღნიშნულია, რომ მ ა ს წ ა-
ართვა ამილღამბარა [მჩაბლებმა] საქონელი: ორი ხარი და ერთი კამეჩი ([1688-
-1703 წწ.] Qd-8674).

კობახიძე.— ერთი კომლი, შეტანილია [აღავერდის ტაძრის] საკომლოების ნუსხაში (XVII ს. Ad—848).

კობერაულის შვილი.— გიორგი მეფემ იგი შესწირა ნიქოზის საყდარს სხვა სამ გლეხთან ერთად. დაველა კოდის პურის, გადახდა ნიქოზის საყდრისათვის (1688 წ. IX.1. Ad—1504-5).

კობერიძე დათუნა.— მოწმე სარალა-სარალიძის მიერ პეტრე დეკანოზისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1676 წ. 1448—9436).

კობიაშვილები.— დუშეთს მცხოვრებნი, შედიოდნენ წილკნელის სამწყსოში. თუ სახლის უფროსი ან მოხელე კობიაშვილი მოკვებოდა, კაცზე უნდა გადაეხადათ მთელი ნიშანი, შეკაზმული ცხენი, სუფრის თასი, ორი წასახურავი.— ერთი წილკნელისა. ერთი თავისი, ქალზე— ნიშანი, ტყავი ან ტლომა, კაბა, სარტყელი, ღილი, ბეჭედი, თავსახურავი (1669 წ. 1448—5013).

კობიას შვილი ავთანდილ.— შვილი ელისბარ კობიაშვილისა, იხ.

კობიას შვილი ამირან.— შვილი ელისბარ კობიაშვილისა, იხ.

კობიაშვილი ბეჟან.— შვილი გიორგი კობიაშვილისა, იხ.

კობიაშვილი გივი.— შვილი ელისბარ კობიაშვილისა, იხ.

კობიაშვილი გიორგი.— ნაცვალი, ჰყავს ძმა შანშე, შვილი ბი: რამაზ, პაპუა, ელიზბარ, ბეჟან. ერეკლე მეფემ მას უწყალობა დედის ფარულში ყუარელი მგელი გიორგი ცოლ-შვილითა და მამულით, ღაზარე ჯიტაშვილისა და მანთაშარას ბუითაღმანი მამული; უქვრტაძეში.— დავით ნიკუაშვილის მამული (1662 წ. 1448—558).

კობიაშვილი გიორგი.— მოწმე რევაზ ერისთავის მიერ ნონია ოდიშელიძისათვის მიცემული საალაპე წიგნისა (1678 წ. III.6. 1449—1809).

კობიაშვილი გიორგი.— მისცა პირობის წიგნი აშბაღავერდელ ნიკოლოზენ დრონიკეშვილს ქრისტიანული მარხვის წესების შესრულებას შესახებ ([1685—1694 წწ.] Ad—824).

კობიაშვილი გიორგი.— მისი ჯალაბი იყო ქეთია, რომელმაც გიორგიის დასამარხად გაუიდა მიწა (1697 წ. Sd—761).

კობიაშვილი გიორგი.— [შვილი] საამ კობიაშვილისა, იხ.

კობიაშვილი დავით (ვარ. დათუნა)— [შვილი] საამ კობიაშვილისა, იხ.

კობიაშვილი დემეტრე (ვარ. დიმიტრი)— ძმა საამ კობიაშვილისა, იხ.

კობიაშვილი ელიზბარ.— შვილი გიორგი კობიაშვილისა, იხ.

კობიაშვილი ელისბარ.— ჰყავს შვილები: გივი, ავთანდილ, ამირან, გიორგი. ერისთავმა უბოძა თანდლა, დემეტრე და გიორგი გორზამის შვილები მამულით (1693 წ. VII.27. 1448—5701).

კობიაშვილი ზუბიტა.— მოწმე რევაზ ერისთავის მიერ ნონია ოდიშელიძისათვის მიცემული საალაპე წიგნისა (1678 წ. III.6. 1449—1809).

კობიაშვილი ზურაბ.— [შვილი] საამ კობიაშვილისა, იხ.

კობიაშვილი იოსამ.— [შვილი] საამ კობიაშვილისა, იხ.

კობიაშვილი იორამ.— ძმა საამ კობიაშვილისა, იხ.

კობიაშვილი იოსებ.— [შვილი] საამ კობიაშვილისა, იხ.

კობიაშვილი მამუკა.— მოწმე რევაზ ერისთავის მიერ ნონია ოდიშელიძისათვის მიცემული საალაპე წიგნისა (1678 წ. III.6. 1449—1809).

კობიაშვილი ნასყიდა.— ს ა ხ ლ თ უ ხ უ ც ე ს ი, მ ო წ მ ე რ ე ვ ა ზ ე რ ის თ ა ვის მიერ ნონია ოდიშელიძისათვის მიცემული სააღაპე წიგნისა (1678 წ. III. 6. 1449-1809).

კობიაშვილი ნასყიდა.— [შ. ე. ლ. ი.] საამ კობიაშვილისა, იხ.

კობიაშვილი ოთარ.— მ ო წ მ ე ზ ე ე დ გ ინ [ზეედგინიძის] მიერ წილკენილო მენტი გილდაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. II. 2. 1448-2349).

კობიაშვილი პაპუა.— შ. ე. ლ. ი. გიორგი კობიაშვილისა, იხ.

კობიაშვილი რამაზ.— შ. ე. ლ. ი. გიორგი კობიაშვილისა, იხ.

კობიაშვილი როსტომ.— ძ მ ა საამ კობიაშვილისა, იხ.

კობიაშვილი საამ.— [1687]-1700 წწ. ჰ ყ ა : ე ს ძ მ ე ბ ი: როსტომ, იორამ, დიმიტრი (1693-1700 წწ. 1450-45/83, Qd-875-5, 1450: 45/67, 45/82, 1448-4146), [შ. ე. ლ. ე. ბ. ი.]: ზურაბ, ნასყიდა, დავით[დათუნა, იოსებ, გიორგი (1698-1700 წწ. Qd-871-5, 1450-45/67), იოთამ (1700 წ. 1450-45/67); ბარძიშ ერისთვის შვილია მ ა ს უ წ ყ ა ლ ბ ა (ნიწოწმინდაში. გაწეული სამსახურისათვის), ახალუბანში ნასყიდი მამული (1690 წ. ახლო. 1450-45/82), მანვე— ახალუბანში მამული, რომელზედაც მუხისგულა ესახლა ([1687-1697 წწ.] 1448-4146), გიორგი ერისთავმა [განუახლა] ავრეთეე წყალობა ახალუბანში მუხისგულას მამულისა და უწყალობა გორში ბერიშვილები: ბერია, ნასყიდა, მახარა, მეზვრე ფოცხვერა (1693 წ. 1450-45/83), ბაინდურ ერისთავმა უწყალობა ლაბაურ-მასისაშვილი ბერი შვილითა და მამულით (1700 წ. 1.12. 1450-45/67), ზურაბ ერისთავის შვილმა— ნანჯარა ლაბაური ცოლშვილით, მაგრამ უმამულოდ. ამ წყალობაში ს ა ა მ მ ა ზურაბს მიაართვა 42 მარჩილის ფეშქაში (1698 წ. Qd-871-5).

კობიაშვილი სეზნია.— მ ო წ მ ე რ ე ვ ა ზ ე რ ის თ ა ვის მიერ ნონია ოდიშელიძისათვის მიცემული სააღაპე წიგნისა (1678 წ. III. 6. 1449-1809).

კობიაშვილი შანშე.— ძ მ ა . გიორგი კობიაშვილისა, იხ.

კოდარა ხოთოჯია.— ჩახათელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი ღორი, ერთი ქათამი, მისი მარლი, ერთი პური, შვიდი ფოხალი ღვინო, შვიდი ლიჯი ღომი და გოკეუმური, სატრაპეზო-ერთი მთელი თევზი, ერთი ატარი პური ([1616-1621 წწ.] ქსდ. III. N 92).

კოდანსვილინი.— მ ე ფ ი ჩ ხ ე ნ ი, ლეონ მეფემ ი. ს. ი. ნ. ი. მამულით დაუმტკიცა დავით გარეჯის მონასტერს ([1520-1574 წწ.] 1449-1600).

კოლია ზუზუტია.— ნაენანუელს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: გოკეუმე, ოთხმოცი წყრთა ტილო, სამი ფეხი ზროხა, თორმეტი კოკა ღვინო, ექვსი ჯამი ღომი, ბეგარა, ორი ქათამი, მუშაობა და ტვირთი (1621 წ. ქსდ. III. N 91. 1422).

კოლია შაქიხოლა.— ნაენანუელს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: გოკეუმე, ტილო, ძროხის ნახევარი, ბეგარა, ათი კოკა ღვინო, ბარგის ზოდვა, ხუთი ჯამი ღვინო, ორი ქათამი, მუშაობა (1621 წ. ქსდ. III. N 91).

კოლია მიხილია.— ნაენანუელს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ორმოცი მწყრთა ტილო, ძროხის ნახევარი, ბეგარა, ორი ქათამი, ცამეტი კოკა ღვინო, ექვსი ჯამი ღომი, მუშაობა და ტვირთი (1621 წ. ქსდ. III. N 91).

კოლია ორქოლეი — ნაქანულს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის...საკა-
თალიკოსო ბეგარა: გოქყუმუ, ბეგარა, ტილო, ქათამი, ძროხის ნახევარი (1621 წ.
ქსძ. III. N 31).

კოლია სოღერდია — ნაქანულს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკა-
თალიკოსო ბეგარა: გოქყუმუ ნახევარი, ძროხის ნახევარი, ცამეტი კოკა ღვინო,
ეჭვისი ჯამი ლომი, ორი ქათამი, ბეგარა, თიბვა, ბარჯის ზიდვა და მუშაობა (1621 წ.
ქსძ. III. N 91).

კოლუა ვაგიკონდი — ცაიშელი, ორ მოსახლე კოლუასკვაგიკონდის და ჯამირა-
ბას; ემართათ ცაიშის საყდრის ბეგარა: თავისთავი თითო საკლავი, თითო ქათა-
მი, თითო პური, ხუთხუთი ლიჯი ლომი, ხუთხუთი ფხალი ღვინო და გოქყუმუ-
მუ თავისთავი, კარგი საქმელი. ლომით, ღვინით, ხორციით, თევზით, ყველით, კვერ-
ცხით, სამარხოთი ([1616—1621 წწ.] ქსძ. III. N 92).

კოლუა სამართალია — დარჩელი, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერ-
თი საკლავი, ერთი ქათამი, მისი მარლი, ერთი პური, სამი ფხალი ღვინო, სამი
ლიჯი ლომი და გოქყუმური — ლომით, ღვინით, ხორციით, თევზით, ყველით, კვერ-
ცხით, სამარხოთი ([1616—1621 წწ.] ქსძ. III. N 92).

კოლუა ჯამირაბა — ცაიშელი, ორ მოსახლე კოლუასკვაგიკონდის და ჯამირა-
ბას, ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: თავისთავი თითო საკლავი, თითო ქათა-
მი, თითო პური, ხუთხუთი ლიჯი ლომი, ხუთხუთი ფხალი ღვინო და გოქყუმუ —
თავისთავი კარგი საქმელი ლომით, ღვინით, ხორციით, თევზით, ყველით, კვერც-
ხით, სამარხოთი ([1616—1621 წწ.] ქსძ. III. N 92).

კოველაძე გიორგა — ბუეთს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა საგენათლოს ბეგარა :
ეჭვისი თეთრი, სამი კოკა ღვინო, ორი ძღვენი, ერთი ნაოთხალი ლომი (1621 წ.
ქსძ. III. N 91).

კოვზაშვილი გოდერძი — 1693—1699 წწ. მ ო წ მ ე: ბასილა რიზმანაშვილის
მიერ ზაზა [ციციშვილისათვის] მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ.
Sd — 17), ზაქარია გვერდწითელის მიერ ბეჟან ქავთარაძისათვის მიცემული სასო-
სხლო დავის გარიგების წიგნისა (1699 წ. XII. 20. Hd — 102 I.).

კოვზაძე ზოსიმა — ფერსათს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის
ბეგარა: ოცდარი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრის საკლავი, ქათამი, ორი თეთ-
რი და ყოველდღე მუშაობა (1558 წ. H—626).

კოვზაძე შამისთვალა — ფერსათს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის სა-
ყდრის ბეგარა: ოცდარი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრის საკლავი, ქათამი, ორ-
ნახევარი თეთრი, ოცი კვერცხი, ერთი ურეში ლომი, საბელი და ყოველდღე მუ-
შაობა (1558 წ. H—626).

კოვზაძე ნასყილა — ფერსათს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის
ბეგარა: ორიოცდართხი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრის საკლავი, ქათამი, ეჭვისი
თეთრი, ოცი კვერცხი, ერთი ურეში ლომი, საბელი და ყოველდღე მუშაობა (1558 წ.
H—626).

კოვზიასშვილი ბაინდურა — ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილებს] გაყრის დროს
ი. გ. ი. ერგო ედიშერს ([1688—1703 წწ.] Hd — 1636).

კოვზიასშვილი გოდერძი — მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მ ე დათუნა იაკობის-
შვილის მიერ ბატონ გუდალისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ.
IX. 2. Qd — 85 17).

კოზაკიშვილი პაატა — მ ო წ მ ე . გვიგ მზიურულის მიერ ხობონა ნამორადო სათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. 1450—33/357).

კოზერაისშვილი მამია — ჩეხედენაში მცხოვრები, მამია გურიელმა ი გ ი შესწირა ჩეხედენას ტაძარს და დააკისრა ბეგარა: ორი საკლავი, ორი ქათამი, სამი გვერდი ღომი, სამი საწყავეი ღვინო, სამეჯინიბო, საბაზიარო და საყვეელიერო ძღვენი ([1601—1627 წწ. | Ad—1913]).

კოზმა ხახუტაი — ლაღმგას მცხოვრები, ღვეან დადიანმა ი გ ი შესწირა ბიჭენტას პარასქია აღექსანდრიასთან ერთად და დაუღვინა მათ, გადასახადო : ერთი ძროხა, სამ-სამი გულა ღვინო, ორ-ორი ქილა ღომი, ერთი ქათამი და ერთი თევში პური (1628 წ. Sd—2904).

კოზმან — ბ ჰ ე . სხვა პირებთან ერთად ვაარჩია ზაალ, გურასპ ყანდურალ და ანდერმან ჩოლაყაშვილების სამამულე დავა ([1514—1578 წწ.] 1449—248).

კოზმან — ნ ი ნ ო წ მ ი ნ დ ე ლ ი , მ ა ს მისცა ამირანამ, გრემის ხოჯამ, ბაყის სარგოს წიგნი, რომლის მიხედვითაც ბაყის ორი წილი ხელმწიფეს ეკუთვნოდა, ერთი — ნინოწმინდას (XVI ს. ბოლო. 1448—1458).

კოზმან — 1629—1630 წწ. მ თ ა ვ ა რ დ ი ა კ ო ნ ი (1629—1630 წწ. Hd — 2391, 1448—2044, 1450—31/145). დ მ წ ე რ ი : ზაქარია კათალიკოსის მიერ შიო ეგაძისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1629 წ. Hd—2391), ელია ზუქმბულისათვის მიცემული სახელოს და მამულის წყალობის წიგნისა (1630 წ. XII.25. 1450—31/145) და საყდროშვილ გურგენ გარაყანიძისათვის მიცემული სოფლის წყალობის წიგნისა (1630 წ. 1448—2044).

კოზმან — 1662—[1697] წწ. წ ი ნ ა მ ძ ლ : ვ ა რ ი , ჰ ყ ა ე ს ძ მ ა თ ა მ ა ზ ა . შ : ვ ი ლ ე ბ ი : ზაზა, იასე, იორამ, ადამ (1662—[1697] წწ. Hd—3029, Hd—5261). ი ყ ი დ ა შერამზან მკერვალისაგან მამული (1662 წ. XI.4. Hd—3029), პაატა ერისთვის შეიღისაგან — ცხელას ვენახი ([1695—1697 წწ.] Hd—5261).

კოზმან — მ თ ა ვ ა რ ე ბ ი ს კ ო ჰ ო ს ი , იხ. აბაშიძე კოზმან

კოზმან — დ ა მ წ ე რ ი კათალიკოს ნიკოლოზ ამილახორის მიერ დათუნა სათვის მიცემული აღესებაძის სამცხეთიშვილო მამულის წყალობის წიგნისა (1680 წ. III.27. 1448—123).

კოზმან — მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი ბეჟან სვიმონელის მიერ ზაალ ღოღენჯისშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ. VI. Hd—13684).

კოზმანუოფილი კვიპრიანე — იხ. კვიპრიანე კოზმან-ყოფილი

კოზმანაშვილი — დემეტრე ზედგინიძემ კათალიკოსს ევალში მიართვა იესე დედაბრძვილის ნასისხლი მამული. სამაგვიეროდ მისცა ვარდისუბანში, კ ო ზ მ ა ნ ა ნ ა შ : ვ ი ლ ი ს წისქვილის კარზე წისქვილი და ვენახი. მ ო წ მ ე ა მ საბუთისა [XVII ს. Y.2. Sd—67].

კოზმანიშვილი დავით — 1662—1664 წწ. მ ი ჰ ყ ი დ ა ზურაბ ენდრონიკაშვილს არბუხში მელაშვილის საწისქვილე (1662 წ. 1461—13/31), დაიხსნა გიორგი თუმანიშვილის ყ მ ა პაატა რაზმაძე (1664 წ. 1448—2338).

[კოზმანიშვილი] იოვანათამ (ვარ. იოთამ) — [ძ მ ი ს წ უ ლ ი] ბოდბელ კოზმანაშვილ კირილესი, იხ.

კოზმანიშვილი კირილე — ბ ო ლ ბ ე ლ ი , ჰ ყ ა ე ს : რ ძ ა ლ ი მარია, თემურზაყან ჩოლაყაშვილის და, [ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი] იოვანათამ და მიქა. მ ა ნ თ ა ე ს ი ს რ ძ ა ლ ი და [ძმისწულეზი] შესწირა აღავერდის წმინდა გიორგის ტაძარს და

დასახლა წმინდა გიორგის სახასო მიწა-წყალზე. ამბავადვერდელმა გრიგოლ [ჩოლაყაშვილმა] მათ უბოძა უორკელში ყოვლადწმიდის საყდარი, ბეითა და სასაფლაოთი, რომელიც მისი გარდაცვალების შემდეგ მის [ძმისწულეს] დარჩებოდათ. ამას გარდა— ერთი კომლი სულხანა თევდორაშვილი მისი მამულით, ორი ორმოცდაცხრამეტი წლის წინათ მიტოვებული ნაობარი, ანიშვილის ნასახლარი, აწყვერსი— თუმანიშვილის ნასახლარი, ოუიოში ასიტაშვილის ნასახლარი და რაღ ბეითალმანი მამული იყო; უორკელშივე— ყოვლადწმიდის საყდრისათვის თავგინაურისაგან ადრე შეწირული ერთი კომლი კაცის ნაობარი, რომელიც ორმოცი წლის წინათ ყოფილა აობრებული და სდებია მარამობა დღეს საყდრისათვის. სა მსახური (1670 წ. 1448-636).

[კოზმანიშვილი] მიქა— [ძ მ ი ს წ ე ლ ი] ბოდბელ კირილე კოზმანიშვილი— სა, იხ.
 კოზოლაძე— ნაბოსლევს მცხოვეები, გ. ლ. ე ხ ი, ორი კომლი, ბაგრატ მეფემ ი. გ. ი შესწირა გელათის წმინდა გიორგის საყდარს ([1545 წ.] YI. 12. Hd—11201).

კოზუა— მ ო წ მ ე ისე მრელისშვილის მიერ რევაზ მალაღძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. XII. 12. Qd—1349), მ ი ს ი კალო— ერთი მხრივესა ზღვრებოდა ბატატი მახარაშვილის მიერ რევაზ მალაღძისათვის მიყიდულ ბაგას (1690 წ. Qd—1342).

კოკავიძე ბერი— ტკოცაში მცხოვრები, ერთი კომლი, მოხსენიებულია ზემო ქართლის საკომლოების ნუსხაში (XYII ს. დამდ. Qd—7014).

კოკავიძე დათუნა— ტკოცაში მცხოვრები, მოხსენიებულია ზემო ქართლის საკომლოების ნუსხაში (XYII ს. დამდ. Qd—7014).

კოკავიძე მამულა— ტკოცაში მცხოვრები, ბატონის ს ა ხ ა ს ო მ ს ა ხ უ რ ი, ერთი კომლი, ჰ ყ ა ე ს ოთხი სალაშქრო ვაეი, ორი ძმისწული და ამათი ნაშენი ორი ვაეი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd—7017).

კოკავიძე მამულა— ტკოცაში მცხოვრები, ჰ ყ ა ე ს ყ მ ე ბ ი, იმერელი ბოგანო ხოსა და მისი ძმა გოგია. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd—7017).

კოკაზა— მ ი ს ადგილზე ედაეებოდნენ ერთმანეთს ჰაატა [ჯავახიშვილი] და როკია [შალიკაშვილი] ([1633-1658 წწ.] Sd—795).

კოკის შვილი— [ვაბელიძეების] მიერ ულუმბის ღმრთისმშობლის მონასტროსათვის შეწირული ყმამამულის წიგნის მიხედვით, მ ა ს და გოგობასშვილს ევალებოდათ ბეგარა— ფრტული ღალა ათისთავი ისე, „როგორც ნუსხაში ეწერა“ (XYI ს. ქრ. II. 212).

კოკლაძე— ფერსათს მცხოვრები, კაკალას ყ მ ა, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი კოვა ღვინო, თორმეტი თეთრის საკლავი, ხუთი თეთრის საკლავი, ხუთი თეთრი, ერთი ურეში ღომი (1558 წ. H—526).

კოკვიძე სუხია— მ ო წ მ ე ბასილ თავბერიძის მიერ ჩნელ რიკაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. YI. Hd—2469).

კოკიას შვილი გოგიტა— მ ო წ მ ე ნონიკას მიერ მოშია გოგიჩაის შვილი— სათვის მიცემული [მიწის] ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. IY. Hd—9286).

კოკოშასშვილი | კოკოზაშვილი | კოკოზაური

კოკოზაშვილი (გარ. კოკოზაური) — 1634—1653 წწ. გარდატეხში მცხოვრები, მისი მამული მარხბა, ჯავახისშვილის ასულმა, მიჰყიდა გორელ მანდა — ტურთხუეცს, თაყა ანდრონიკასშვილს (1634 წ. Hd — 7608-1); ამიშაშვილი — საგან ნასყიდი ზეარი და კოკოზაური მამული ნოდარ ციციშვილმა დაანება გორელ აღიბეგ და გაბრიელ ენდრონიკასშვილებს (1653 წ. Hd — 7608-2) | მისი მამული როსტომ მეფეს უწყალობებია გორელი ანდრონიკაშვილებისათვის ([1653 წ.] Hd — 7608-3).

კოკოშასშვილი პაპუნა — მოწმე ურბნელი იოსებ ჯავახიშვილის მიერ რევაზ ჩოქოლაძისათვის მიცემული თარხნობის წიგნისა (1700 წ. YIII. 27. 1448 — 1193).

კოკოზაშვილი ქრისტესია — 1597—1606 წწ. მოწმე გამრეკელ-ჯავახისშვილის მიერ თავისი ქალის, შამანდუხისათვის მიცემული მზითვის წიგნისა (1597 წ. Hd — 14425), ბეჟან ჯავახიშვილის მიერ ქაიხოსრო [ჯავახიშვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1606 წ. Hd — 9319).

კოკოლა — ყაია, ბაადურ და პაპუნა [ციციშვილებს] შორის სამწვერისულ მამულზე დავის. გარეგნის წიგნში აღნიშნულია, რომ პაპუნას ყმას, კოკოლა — ას, ეკუთვნოდა ბიკინას სახლი და საბძელი ([1633—1658 წწ.] 1448—2316).

კოკოლასშვილი | კოკოლაშვილი

კოკოლაშვილი — მანუჩარ, ბაადურ და ყაია ციციშვილები ჩიოდნენ, რომ მათმა განაყოფმა პაპუნა ციციშვილმა, თავის ყმას, კოკოლაშვილს, დაავალა თოფით მათი მოკლა (1640 წ. YI. 21. Ad — 1030).

კოკოლაშვილი ბერი — მამასახლისი (XVII ს. მიწურული. Hd — 748). მოწმე ივანე ივუგუნაშვილის მიერ თავისი განაყოფის, სეხნისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. მიწურული. Hd — 747), ასპან ამირე — ჯიბის მიერ სეხნისა ივუგუნაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. მიწურული. Hd — 748).

კოკოლაშვილი ბერიკა — ახალდაბას მცხოვრები, ამილახერის ყმა, საამილახეროს დაეთრის მიხედვით. ევალებოდა თოფით ლაშქრობა მისი კომლიდან ორ კაცს (XVII ს. II ნახ. 1448—5032).

კოკოლასშვილი ზაქარია — მოწმე იგოლა ჩხიკვაძის მიერ გოჩია მოუღვეარისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. 1450—46/127).

კოკონა — შვილი ი კვირილას, იხ.

კოკორა: კოკორაული — კოკორაული: ეენახი უყიდა სუმბატ ურდოელასშვილს, იგორგი მეფემ ეს ნასყიდობა დაუმტკიცა სუმბატის შვილობილს, კირშელ ზეიადისშვილს (1466 წ. I. 30. 1449—1171).

კოკოშვილი გაბრიელ — იყიდა ეაჩა ყანჩაელისაგან ქლავანას თავს ნასალორელი უღაბური ტყე, რომლის საზღვრები იყო: იკორთის მონასტრის, დაეთისშვილის, ბეთლემაშვილის და დათუა ფანტელაშვილის სასარკებო, ეკლესიის მამულის „დიდი წვერი“, წმინდა ნიკოლოზის საყდარი, ყანჩაელის სასაფლაო. ნასყიდობის პირობის მიხედვით, კოკოშვილის გარდასაბალახის აღებოსა და ტყეზე გაწვლის უფლება არავის ჰქონდა (1599 წ. X. 20. Qd — 8877).

კოკუაშვილი | კოკუაშვილი

- კოკუაშვილი — ფიციში მცხოვრები, ი. გ. ი. ერგო. გომფარს რიონ და გომფარ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ([1527-1558 წწ.] Qd-605).
- კოკუაშვილი ოტია — მ. ო. წ. მ. ე. ბერიკა ტატუაშვილის მიერ ნონიკა კომაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1664 წ. 1448-5377).
- კოკუაშვილი ჭიტია — მ. ო. წ. მ. ე. ბერიკა ტატუნაშვილის მიერ ნონიკა კომაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1664 წ. 1448-5377).
- კოკუაშვილი კრვლა — მ. ო. წ. მ. ე. გომფარ ჯავახიშვილის მიერ მიქელ კომაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1696 წ. 1448-5382).
- კოკუაშვილი ჯვარისა — მ. ი. ს. ი. მიწა დაიხსნა, გომფარ ჯავახიშვილმა და მიჰყიდა მიქელ კომაძეს (1696 წ. 1448-5382).
- კოლელისშვილი — მ. ი. ს. ი. ევენახი უნდა მიეცა ოთანა მაისურაძეს ზაზა ქარუმიძისათვის იმ შემთხვევაში, თუ ტყვის საზღაურს — ხუთ თუმან თეთრს აპარი — ლამდე ვერ გადაუხდოდა (XVII-XVIII სს. მოგნა. Qd-3696).
- კოლიაშვილი ესტატე — ძ. მ. ა. შიო კოლიაშვილისა, იხ.
- კოლიაშვილი თევდორე — ძ. მ. ა. შიო. კოლიაშვილისა, იხ.
- კოლიაშვილი შასია — ძ. მ. ა. შიო კოლიაშვილისა, იხ.
- კოლიაშვილი შახარებელი (ვარ. შახარა) — 1690-1694 წწ. ძ. მ. ა. შიო კოლიაშვილისა, იხ. მ. ო. წ. მ. ე. აბრამ ბიბიაშვილის მიერ დავით ჯავახიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1694 წ. XI. 12. Sd-561).
- კოლიაშვილი შიო — ჰ. ყ. ა. ე. ს. ძ. მ. ე. ბ. ი. შახარებელი, მასია, თევდორე, ესტატე. მ. ი. ჰ. ყ. ი. დ. დავით ჯავახიშვილისაში დღის მიწა ჰალის პირს მ. ი. ს. ი. ე. ე. ხოდაბუნის ბოლოს, კეჩხუაშვილის მიწამდე და ჯავახიშვილების ხოდაბუნამდე (1690 წ. III. 12. Sd-554).
- კოლოტაური — მ. ი. ს. ი. ევენახი ესაზღვრებოდა გოგია ზანდარასშვილის მიერ დემეტრე პაპასშვილისათვის მივიღულ ორი დღის მიწას (1678 წ. Hd-1547).
- კოლოტაური გიორგი — მ. ო. წ. მ. ე. გიორგი იგიუაშვილს მიერ დემნა-ლუკიანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1632 წ. Hd-1042 გ).
- კომნაკომისძე — კაგიოსოს მცხოვრები, გ. ლ. ე. ხ. ი., [გიორგი] მეფემ ი. გ. ი. უწყალობა გამრეკელ ჯავახიშვილს (1345 წ. X. 12. Hd-11627).
- კონბერიანი აქულა — მ. ო. უ. რ. ა. ე. ი. და მ. ო. წ. მ. ე. სამოკეთო დაწერილისა (XIX ს. ლავ. N6. ფრაგმ.).
- კონიაშვილი იორდანე — რეჟს მცხოვრები, ონანას ყ. მ. ა. საამლახტოს დავითის მიხედვით, ევალბოდა მ. ი. ს. ი. კომლდან სამ კაცს ლაშქრობა (XVIII ს. 11 ნახ. 1448-5032).
- კონიაშვილი ჭიტია — მ. ო. წ. მ. ე. მერაბ აბაშიშვილის მიერ პაპუნა არეშიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1654 წ. 1448-2928).
- კონტარია ჭუჭუ — ნაყანეულს მცხოვრები, მ. ა. ს. არ. ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა (1621 წ. ქსძ. III. N91).
- კონტორაშვილი — მ. ა. ს. ქვათახევის მონასტრის ყმის, მაზიტასაგან უყიდა თვითნებურად, გაყიდული მიწა „მელის ხერელი“ ([1700 წ. | 1449-1869).
- კონჯარია — ნაყანეულს მცხოვრები, ე. მ. ა. რ. თ. ა. აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: გოკყეშუ და ლაშქრობა (1621 წ. ქსძ. III. N91).
- კონჯარია გიორგი — ნაყანეულს მცხოვრები, ე. მ. ა. რ. თ. ა. აფხაზეთის სა-

კათალიკოსო ბეგარა: გოკყემუ, ლაშქრობა, თივა (1621 წ. ქსდ. III. N 91).

კონჯარია თოსკუაშია — ნაჟანეულს მცხოვრები, :ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: გოკყემუ და ლაშქრობა (1621 წ. ქსდ. III. N 91).

კონჯარია შ[ა]შალეი — ნაჟანეულს მცხოვრები, :ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: გოკყემუ, სამსახური, ლაშქრობა, თივა (1621 წ. ქსდ. III. N 91).

კონჯარია ხახუტა — ნაჟანეულს მცხოვრები, :ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: გოკყემუ, ლაშქრობა, სამსახური, თივა (1621 წ. ქსდ. III. N 91).

კობალაიშვილი ვუსტანისაი — ჯიქთუბანში მცხოვრები, ჯავახ კილასძემ ი.გ.ი შესწირა სვეტიცხოველს (1549 წ. 1449—1666).

კობალაიშვილი დავითაი — ჯიქთუბანში მცხოვრები, ჯავახ კილასძემ ი.გ.ი შესწირა სვეტიცხოველს (1549 წ. 1449—1666).

კობალაიშვილი იორდანე — ჯიქთუბანში მცხოვრები, ჯავახ კილასძემ ი.გ.ი შესწირა სვეტიცხოველს (1549 წ. 1449—1666).

კობალაიშვილი მახარობელი — ჯიქთუბანში მცხოვრები, ჯავახ კილასძემ ი.გ.ი შესწირა სვეტიცხოველს (1549 წ. 1449—1666).

კობალაიშვილი — ქოცნათში მ.ი.ს ნაქრთამეფე პარტახტ ადგილს: ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ორი მთელი საკლავი, ოცი კოკა ღვინო, ერთი ურემი ღომი (1621 წ. ქსდ. III).

კობალაიშვილი ზაქარია — ჯიქთუბანს მცხოვრები, :ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ორი საკლავი, ოცი კოკა ღვინო, ერთი ურემი ღომი, მგზა: ერობა (1621 წ. ქსდ. III. N 91).

კობალაიშვილი ივანია — ჯიქთუბანს მცხოვრები, :ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ორი საკლავი, ოცი კოკა ღვინო, ერთი ურემი ღომი, მგზა: ერობა, პატრონის სამსახური (1621 წ. ქსდ. III. N 91).

კობალაიშვილი შ[ა]შაგ[უ]ლა — ჯიქთუბანს მცხოვრები, :ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ორი საკლავი, ოცი კოკა ღვინო, ერთი ურემი ღომი, მგზავრობა (1621 წ. ქსდ. III. N 91).

კობაურითვე მიქელა — როკითს მცხოვრები, :ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საეპისკოპოსოს ბეგარა: ოცდაცხუ კოკა ღვინო, ერთი ურემი და ორი ნაოთხალი ღომი, ოცდაათი მკლავი ფეტვი, ერთი საკლავი ყველი, თევზით, კვერცხით, ერთი გოკი, ერთი ქათამი, ტვირთი, მუშაობა; ერთი თეთრის ღირებულების ყავრის მიტანა (1578 წ. H-626).

კობაღსძე ამბრი — ჰყავს [ძმ: ები]: შუბა, ზავრა. ბერთის ღმრთის-მშობელს შესწირა [ძმებთან] ერთად სამსახური: ღირა-სანთელი (XIY-XY სს. Q-906, i r).

კობაღსძე ზავრა — [ძმ ა] ამბრი კობაისძისა, იხ.

კობაღსძე შუბა — [ძმ ა] ამბრი კობაისძისა, იხ.

კობაშვილი ახალბედა — ჰყავს [ძმ ა] მიქელა. თავისი კერძი ყანა მკიდელაში მიჰყიდა ბატონ თაყას (1615—1619 წწ. Q-7013).

კობაშვილი მიქელა — [ძმ ა] ახალბედა კობაშვილისა, იხ.

კობასძე|კობაძე

კობაძე — ი გ ი და მისი.განაყოფი უწყალობა დომენტი კათალიკოსმა ხუ დადა ხოჯაშვილს (1660 წ. ო. 1. Sd—2913).

კობაძე — შ ა შ ა ს ა ხ. ლ. ის. ი, მ ო წ მ. ე და აგ ა და მ წ ყ. ე. ე ტ ი — პა პუნა. ფაფრაშვილის მიერ როინ ბუნიათიშვილისათვის მიცემული: ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1667 წ. Hd—962).

კობაძე ბასილა — მ ი პ ყ ი ლ ა მკონდახე დათუნას თავისი ყმა ნასხიდა კოლ-შვილით (1669 წ. ო. 17. 1448—2934).

კობაძე გიორგი — 1664—1673 წწ. აფხაზეთის კათალიკოსისა და ქუთათელი მიტროპოლიტის, სკეიმონ: ჩხეტიძის .ს ა ხ. ლ. თ უ ხ უ ტ. ე. ს. ი, მ ო წ მ. ე: სკე— მონ ჩხეტიძის მიერ შამისთვალა ივანჯანისშვილისათვის მიცემული ყმა-შამუ— ლისა და პარტახტის წყალობის წიგნებისა (1673 წ. ს. c! 1616 წ. მ. MN 1842, 1843).

კობაძე გიორგი — ძ ო წ მ. ე ბახუტა უკანბერძის მიერ როინ ბუნიათიშვი ლისათვის მიცემული ახალშენი მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1667 წ. Hd—832).

კობაძე გიორგი — ბოსლეთს მცხოვრები, მოხსენიებულია ყმების ნუსხაში (XVII—XVIII სს. Hd—819).

კობაძე ესტატე — მ ო წ მ. ე ნიკოლოზ მაღალაძის მიერ ქობულაშვილისათ :ვის მიცემული: სააღაპე წიგნისა (1696 წ. 1448—5060).

კობაძე ვარძიელა — მ ო წ მ. ე ზაალ: სააკაძის მიერ ზურაბ: სააკაძისათვის მიცემული: ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. YII. 20. Sd—548).

კობაძე ნარჩიზა — ბოსლეთში მცხოვრები, მ ი ს ი შვილი წილად ზედა ქაი ხოსრო [ციციშვილს] ([1664—1673 წწ.] 1448—5042).

კობაძენი — სამცხე-საათაბაგოში მცხოვრები თავადთა: საგვარეულო, სასა: ფლაოთი, მონასტრით და კარის: ეკლესიით შედიოდნენ მცხეთის: საკათალიკოსო სამწყვსოში ([1516 წ.] Ad—91).

კობაძე ქუშისია — მ ო წ მ. ე და აგ ა და მ წ ყ. ე. ე ტ ი — პაპუნა ფაფრაშ: ვილის მიერ როინ ბუნიათიშვილისათვის მიცემული: ვენახის ნასყიდობის წიგ: ნისა (1667 წ. Hd—962).

კობაძე ქუშისია — ბოსლეთს მცხოვრები, მოხსენიებულია ყმების ნუსხაში (XVII—XVIII სს. Hd—819).

კობეშავიძე — ხონის: საყდრის ყ მ ა, ე მ ა რ თ ა . ერთი: საკლავი, :ერთი ქათამი, :ერთი თეთრის ყველი, საპურობოდ: ერთი წლის ღორი, :ერთი ქათამი, :სამი კოდი ღომი, ორი კოკა ღვინო, ორი თეთრი, :სამი თეთრის ბატკი, :ერთი ქა: თამი, :სამი კოდი ღომი, ორი კოკა ღვინო, ორი თეთრი, საშაპრობოდ ოთხი ქათა: მი, :სამი კოდი ღომი, ორი კოკა ღვინო, ორი თეთრი, :ერთი თეთრის: საყველიერო, რვა კოდი ცეხვილი, ათი კოკა ღვინო (XVI ს. ბოლო. 1448—5034).

კობეშავიძე მახარა — ხონის: საყდრის ყ მ ა, ე მ ა რ თ ა . ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, :ერთი თეთრის ყველი, საპურობოდ: ერთი წლის ღორი, :ერთი ქათა: მი, :სამი კოდი ღომი, ორი კოკა ღვინო, ორი თეთრი, თხუშმეტი „მრთელი“ კოკა ღვინო, :ერთი ურემი ღომი, ერთის თეთრის: საყველიერო, :ერთი ურემი შეშა, :ერთი ურემი თივა ან ურიში და ან მკვადი, მუშაობა (XVI ს. ბოლო. 1448—5034).

კოპინანთ დავითაშვილი ოპანა — იხ. კოპინანთ ოპანა
კოპინანთ (ვარ. კოპინანთ დავითაშვილი) ოპანა — 1696—1700 წწ. ახალკო

ხელი, და მ წ ე რ ი და მ ო წ მ ე პაპუნა, გოსტაშაბიშვილის მიერ, გიორგი სალნიშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1696 წ. 1450-34/45), შანშუანთ ხოსინაშვილ არუთენას მიერ მეგრულ გიორგისათვის მიცემული ლუქნის ნასყიდობის წიგნისა (1697 წ. III.21.1450-8/133), ხუდინა: შაზინაშვილის მიერ, სევენიანს ანაპატისა და შოლნიისის, საყდრის წინამძღვარების კოპოს მესროპ: ვარდაპეტისათვის მიცემული ლუქნის დაგირაგების წიგნისა (1700 წ. I.1.1450-21/103).

კოპინას შვილები: — კათალიკოს ბასილის ნახეყარი წეროვანი მათთვის მიუცია (1532-1538 წწ.) Ad-550).

კოპინას შვილი: — [სვიმონ] მეფემ, განუახლა მისი მწირობება, სვეტიცხოველს (1559 წ. XII.1. Ad-1572).

კოპინას შვილი ზაზუტა: — მ ი კ ყ ი და ბერინა, ზარიძეს თავისი ნასყიდი ნაბამბრის მიწა კაკაშვილის მიწამდე (1680 წ. Hd-6108).

კოპინას შვილი: — შ: ვ ი ლ ი თვედორე კოპინაშვილისა, იხ.

კოპინას შვილი თვედორე: — კ ყ ა: ე ს. შ: ვ ი ლ: ე ბ ი: სეხნია, ზაზუტა. ი ყ ო და შანშუ გავახიშვილისაგან მიწა, ჩაგარმანში (1618 წ. 1448-2932).

კოპინას შვილი სეხნია — შ: ვ ი ლ ი თვედორე კოპინაშვილისა, იხ.

კოპინას შვილი ლეონობა — ჯიმითელი, ი გ ი სახლით შესწირა ალექსანდრე მეფემ, სვეტიცხოველს (1601 წ. 1448-5526).

კოპლატაძე ხახუტა: — მამია, გურიელის ყ მ ა, მამია, გურიელმა ი გ ი მამულით შესწირა ბიკვინტის ღვთისმშობელს (1610 წ. ახლო. 1448-2156).

კოპლატაძე ხახუტა — ოცხანს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის, საკათალიკოსო ბეგარა: ორი, სამოსელი, ერთი, გოლორი ღომი, სამი კოკა ღვინო, საპურობო (1621 წ. ქსდ. III. N91).

კოპინას შვილი დათუნა: — ფარეში, მოხსენიებულია საყაფლანიშვილოს ძღვენისა და სამასპინძლოს, გარაგების დაეთარში (XYII ს. II ნახ. Hd-1365).

კორაბაძეები: — ფირან ტულრიანაშვილისაგან „ძვირფასად“ შეძენილი კორაბაძეები: ბ ი გიორგი ბატონიშვილმა შესწირა ნიტრიის ყოვლადწმინდის ეკლესიას (1584 წ. [1585-1596 წწ.] Sd-2909).

კორდიგლიჯაშვილი | კორდიგლეჯას შვილი | კორდიგლეჯიაშვილი

კორდიგლეჯიაშვილი: — ზესში მცხოვრები, ფარემუზ [გავახიშვილის] ყოფილი ყ მ ა, ნაზარალი-ხანმა ი გ ი უწყალობა ფარსადან გავახიშვილს (1692 წ. 1448-8819).

კორდიგლიჯაშვილი დავითა: — მ ო წ მ ე აბულვარდ, ფიყნიაშვილის მიერ ქაიხოსრო გავახიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1607 წ. XII.1. Hd-6598).

კორდიგლეჯას შვილი შოშიტა: — ჩევაზ და ფარემუზ გავახიშვილების ყ მ ა, მ ა ს. ეჭირა მანგლისის ღმრთისმშობლის კუთვნილი მიწა, რომელიც, შაჰნავაზ მეფის ბრძანებით, ჩევაზ გავახიშვილმა დაუბრუნა ისევე მანგლისის ღმრთისმშობელს (1669 წ. 1449-1825).

კორინთელი — მ ო წ მ ე უცნობი პირის მიერ, სარკინის წინამძღვრისათვის მიცემული ნასყიდობის დაწერილისა (XII-XIII სს. Ad-1 ბ).

კორინთელი: — მიტაძეული ჰქონდა მცხეთის, საყდრის კუთვნილი მამულე-

ბიდან [სოფელი]:ველური ([1519-1530 წწ.] 1449-1619).

კორინთელი - თეიმურაზ მეფემ უწყალობა იოთამ ამილახორს კორინთელი საკორინთლოთი, იგარდა იმ ნაწილისა, რომელიც არაგვის ერისთავისთვის მიუტია ([1625-1632 წწ.] Hl-9429).

კორინთელი ბასილი - მ ო წ მ ე დავით და თამაზ ქარსიძეების, გაყრისა (1651 წ. 1450-29/59).

[კორინთელი] გიორგი - 1610-1639 წწ. ამოვარდნილი, ივანე აყოვი მამუკა კორინთელისა (1610 წ. 1450-26/274), ბიძაშვილი იოთამ კორინთელისა (1639 წ. 1450-26/275). მისი წილი მამული ირტოზაში, ალექსა და ჭურთასხეულებში: ლუარსაბ მეფემ უწყალობა მამუკა კორინთელს (1610 წ. IY.14.1450-26/274), იგივე მამულები ლუარსაბ მეფემ უწყალობა იოთამ კორინთელს (1639 წ. YII.24. 1450-26/275).

კორინთელი დავით - კაბენის წინამძღვარი, 3 ყ ა ე ს მ ა მ ა იოთამ. მოწმე ოთია რატიშვილის მიერ დემეტრე თურქიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. 1450-45/258).

კორინთელი თამაზა - მ ო უ რ ა ვ ი, მ ო წ მ ე ნასყიდა მშვილობაშვილის მიერ. გივი ტლაშაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1677 წ. II. 2. Ad-2288).

კორინთელი იესე - [შ. ვ. ი. ლ.] იოთამ კორინთელისა, იხ.

კორინთელი (ვარ. კორინთელი მამუკას შვილი) იოთამი - 1610-1639 წწ.

3 ყ ა ე ს მ ა მ მამუკა კორინთელი, იხ. (1639 წ. 1450-26/275), ძმთა რევაზ, [შ. ვ. ი. ლ.] იესე (1639 წ. 1450-26/275). როსტომ მეფემ მას ივანუხლას უწყალობა სვიმონ და ლუარსაბ მეფეების მიერ ნაწყალობევი, მისი ამოვარდნილი ბიძაშვილის, იგიორგი კორინთელის ყმა-მამულისა რევაზში, ირტოზაში, ალექსა და ჭურთასხეულებში (1639 წ. YIII.24. 1450-26/275).

კორინთელი იოთამ - 3 ყ ა ე ს შვილი კაბენის წინამძღვარი დავით. მ ო წ მ ე იოთამ რატიშვილის მიერ დემეტრე თურქიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. 1450-45/258).

კორინთელი მამუკა - 3 ყ ა ე ს შვილი: რევაზ, იოთამ, იხ. (1610 წ. 1450-26/274). ლუარსაბ მეფემ უწყალობა მისი ივანე აყოვის, უშვილო იგიორგის წილი მამული: ირტოზას, ალექსა და ჭურთასხეულებს (1610 წ. IY.14.1450-26/274).

კორინთელი მამუკა - მ ო წ მ ე ასლამაზის მიერ. ელია ახალაშვილისათვის მიცემული თანხმობისა ბეჟან-საგინაშვილისაგან: ვენახის ყიდვის თაობაზე; ბეჟან-საგინაშვილის მიერ. ელია ახალაშვილისათვის მიცემული: ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. III მეოთხ. 1450-35/187).

კორინთელი რევაზ - [შ. ვ. ი. ლ.] მამუკა კორინთელისა, იხ. ძმთა იოთამ კორინთელისა, იხ.

კორინთელი სულხანა - მისი ასული შეურთავს მამისა ამილახორის შვილს ([1556-1559 წწ.] 1449-1499).

კორინთელი ფირან - მ ო წ მ ე ბეჟან-სვიმონელის მიერ ზაალ დოღენჯის შვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ. XI. Hl-13684).

კორინთელები - ქსანზე, ირტოზაში მცხოვრებნი, შვილიოდენ წილკნელის

სამწყსოში. მიცვალბულზე: ელოთ-საწილკნელო, გამოსალები: თუ-სახლის უფროსი მამაკაცი, გარდაიცვლ ბოდა, უნდა, გაელოთ მთელი ნიშანი, შეკაზმული ცხენი, ორი წასახურავი; დედაკაცზე-საწირავი, ნიშანი, ტყავი ან ტოლომა, კაბა, სარტყელი, ღილი, ბეჭედი, ორი წასახურავი (1669 წ. 1448-5013).

კორკოტაშვილი გიორგი- მ ო წ მ ე ამილბარ ამილბარაშვილის მიერ: ეს-ტატე-სახანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1613 წ. 111. Hd-2966).

კორკოტაშვილი დათუნა- ერთაწმინდას მცხოვრები, ოთარას ნაცვლად ი. გ. ი. შამულითერგო მოურავსა და ზურაბ სანაკაძეს (XVII ს. ბოლო მეოთხ. Hd-12384).

კოროპაძე ბი- ცედანს მცხოვრებნი, ჭირან ტულრიანაშვილისაგან შეძენილი კ ო რ ო პ ა ძ ე ბ ი სკვიმონ მეფემ შესწირა ნიტრიის სიონს (1584 წ. Sd-2909).

კოროპაძე მამისაი- ცედანს მცხოვრები, [გიორგი] ბატონიშვილმა ი. გ. ი. დორათეოს კათალიკოსის თხოვნით, შესწირა ნიტრიის ეკლესიას ([1589 - 1600 წწ.] 1448-5008).

კოროსაშვილი მახარებელი- ხოდაშენს მცხოვრები, ერთი-სახასო კომლი, შეტანილია სვეტიცხოვლის კუთვნილი საკომლოების ნუსხაში (1619 წ. 1449 - 1792).

კოროფისიშვილები- მ ა თ. გ ა ნ [ნიკოლასწმინდელს] აგარაში უყიდა ყანა, რაშიც გადაუხდია ერთი ხარი ([1071-1080 წწ.] 1449-1563).

კორტიკია- ე მ ა რ თ ა ხოფის ღმრთისმშობლის ეკლესიის 30 თეთრი (1550 წ. 1449-1675).

კორშილაძე- მ ო წ მ ე როსტომ, გურიელის მიერ ნასყიდა იაშვილისათვის ზოქბული ყმა-შამულის წყალობის წიგნისა ([1534-1566 წწ.] АПГА. 282 - 283).

კორძია აზნაგბი- ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი სკენნია კორძიასი, იხ.

კორძია თანდარუხი- ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი სკენნია კორძიასი, იხ.

კორძია მამუკა- ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი სკენნია კორძიასი, იხ.

კორძია სენნია- სანაგვარლოში მცხოვრები, მ ა ს თავის ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი ე ბ თ ა ნ ე მამუკა, აზნაგბე, თანდარუხ კორძიებთან: ერთად უნდა მიერთშია მთავარეპისკოპოს სკვიმონ ჩოჯავაძისათვის თითო ზუთხი, როცა იგი სანაგვარლოში ჩაბრძანდებოდა (XVII ს. შუა ხანები, 1448-5034 მინაწ.).

კორძიანი არღუნ- ქ ყ ა: ე ს ძ მ ა კიმზონ (მოკლული), ძ მ ი ს წ უ ლ ი ღუღილა. სეტის ხეეს და მის „შესავალ“ ფაჩიანს მოახსენა „გარდაწყვეტილების“ დაწერილი თავისი ძმის, კიმზონის სისხლის დაურევების შესახებ (XIY-XV სს. შოგნა. სსძ. II. N 42).

კორძიანი ღუღილა- ძ მ ი ს წ უ ლ ი არღუნ კორძიანისა, იხ.

კორძიანი [ელა]შარა- მ ო წ მ ე არღუნ კორძიანის დაწერილისა სეტის ხე: ვისა და ფაჩიანისადმი სისხლის დაურევების შესახებ (XIY-XV სს. შოგნა. სსძ. II. N 42).

კორძიანი კიმზონ- მოკლული ძ მ ა არღუნ კორძიანისა, იხ.

კორწყილაური მამუკა- ღრღულეთს მცხოვრები, საამილახვროს დავთრის

მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალებოდა ლაშქრობა თოფით (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

ქორწყვილაური მუელობა (აქ — ღრღულეთს მცხოვრები, საამილახვროს დაგ თრის მიხედვით, მ ი ს ი საკომლოდან ორ კაცს ევალებოდა შუბით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

ქორხმან — უუარუუარე ათაბაგის თანამეცხედრემ, ნესტანდარეჯანუოფოლ მა ნინომ თავისი ძ მ ი ს, კ ო რ ხ მ ა ნ ი ს, სულის მოსახსენებლად ქვათახევის: ელაქერნის ღმრთისმშობელს შესწირა: ენახი (1520 წ. X.9.1449-1535).

ქოსაჯელაშვილი რამინა — მ ო წ მ: ე სუმბატ თავყელიშვილის მიერ პაპუნა სოლულაშვილისათვის მიცემული მიწების, ვაყელის წიგნისა (1659 წ. Hd — 1588).

ქოსტაია — ხორის მცხოვრები, ე მ ა რ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო, ერთი საკლავი, მუშაობა, ურძნის კრეფა, ლაშქრობა და სამსახური (1621 წ. ქსდ. III. N91).

ქოსტანტა — აკატრთას მცხოვრები, მამულით წილად ზელა იოთამ ბარათაშვილს ([1537-1538 წწ.} YIII.16. 1450-11/112).

ქოსტანტა: ტერ — ქოსტანტა — ხ უ ო ე ს ი, [როსტომ] მეფემ ი ვ ი მამულით შესწირა ეჩმიაწინის მონასტერს (1657 წ. I.15. მატ. 252. N4).

ქოსტანტაძე გუცაია — ორიშიშს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ათი თორმეტნი და ექვსი ცხრიანი კოყა ღვინო, თორმეტ თეთრად ღირებული საკლავი, სამი ქათამი, ხუთი თეთრი, ერთი თეთრი სხვა, ოცი კვერცხი, ტვირთი, საყდრის და სასახლის მუშაობა; თუ ყანაში იმუშავებდა, ორი ნაოთხალი ღომი უნდა გაეღო, თუ არა — რვა (1578 წ. H-626).

ქოსტანტაძე დედულისა — ორიშიშს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ათი თორმეტნი კოყა ღვინო, თორმეტ თეთრად ღირებული საკლავი, ექვსი ცხრიანი კოყა ღვინო, სამი ქათამი, ხუთი თეთრი, ერთი თეთრი სხვა, ოცი კვერცხი, საყდრის, სასახლის და ზერის მუშაობა. თუ ყანაში იმუშავებდა, ორი ნაოთხალი ღომი უნდა გაეღო, თუ არა — რვა (1578 წ. H-626).

ქოსტანტაძე კეთილთა — ორიშიშს მცხოვრები, მ ი ს შვილს: ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ათი თორმეტნი და ექვსი ცხრიანი კოყა ღვინო, თორმეტ თეთრად ღირებული საკლავი, სამი ქათამი, ხუთი თეთრი, ერთი თეთრი სხვა; ოცი კვერცხი, ტვირთი, საყდრის, სასახლის და ზერის მუშაობა; თუ ყანაში იმუშავებდა, ორი ნაოთხალი ღომი უნდა გაეღო, თუ არა — რვა (1578 წ. H-626).

ქოსტანტაძე მამიჯულა — ორიშიშს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ათი თორმეტნი და ექვსი ცხრიანი კოყა ღვინო, თორმეტ თეთრად ღირებული საკლავი, სამი ქათამი, ხუთი თეთრი, ერთი თეთრი სხვა, ოცი კვერცხი, საყდრის და სასახლის მუშაობა, ტვირთი. თუ ყანაში იმუშავებდა, ორი ნაოთხალი ღომი უნდა გაეღო, თუ არა — რვა (1578 წ. H-626).

ქოსტანტაძე მამისხედა — ორიშიშს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ათი თორმეტნი და ექვსი ცხრიანი კოყა ღვინო, თორმეტ თეთრად ღირებული საკლავი, სამი ქათამი, ხუთი თეთრი, ერთი თეთრი სხვა, ოცი კვერცხი, ტვირთი, საყდრის, სასახლის და ზერის მუშაობა. თუ ყანაში იმუშავებდა, ორი ნაოთხალი ღომი უნდა გაეღო, თუ არა — რვა (1578 წ. H-626).

ებდა, ორი ნაოთხალი ღომი უნდა, გაელო, თუ არა— ჩვა (1578 წ. H—626).

კოსტანტაძე ოქროპირი— ორიშიშს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის.სა-
ყდროს ბეგარა: ათი თორმეტნიანი და:ექესი ცხრიანი კოკა ღვინო, თორმეტ თეთ-
რად ღირებული:საკლავი, .სამი ქათამი, ხუთი თეთრი, .ერთი თეთრი.სხვა, ოცი კვერ-
ცხი, ტვირთი, .საყდრის, .სასახლის და ზერის მუშაობა; თუ ყანაში იმუშავებ-
და, ორი ნაოთხალი ღომი უნდა, გაელო, თუ არა— ჩვა (1578 წ. H—626).

კოსტანტაძე ქრისტესია— ორიშიშს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის.სა-
ყდრის ბეგარა: ოცი ცხრიანი კოკა ღვინო, თორმეტ თეთრად ღირებული.საკლავი,
სამი ქათამი, ხუთი თეთრი, .ერთი თეთრი.სხვა, ოცი კვერცხი, .საყდრის, .სასახ-
ლის და. ზერის მუშაობა. თუ საყდრის ყანაში იმუშავებდა, ორი ნაოთხალი ღო-
მი უნდა, გაელო, თუ არა— ჩვა (1578 წ. H—626).

კოსტ[ანტი]— ბ:ე რ ძ:ე ნ თ ა მ:ე ფ:ე, იხსენიება მეღქისედეკ კათალიკო—
სის დაწერილში: მ ი ს მიერ ნაბოძები ოქროს ხატი მეღქისედეკ კათალიკოს-
მა შესწირა.სვეტიცხოველს [(1031—1033 წწ.) 1448—5018 ა).

კოსტანტინე. | კოსტანტილე

კოსტანტინე — [ა ფ ხ ა ზ თ ა მ:ე ფ:ე], მიქაელ მეძღვიმე „ლიხოიმერთ“ გადა-
სულა და წამოულთა კ ო ს ტ ა ნ ტ ი ნ ე და ბაგრატ [მეფეების] მიერ მღვინის მონასტ-
რისათვის ბოძებული თავისუფლების ბრძანებები (XII ს. | მეოთხ. Ad—1 გ).

კოსტანტინე— ზემდღესთან და.გოლერძისთან. ერთად ხელს ურთავს.სვეტი—
ცხოვლისათვის მიცემულ. შეწირულების წიგნს (1514 წ. 1449—1589).

კოსტანტილე— ჰ ყ ა: ე ს [ს ა ხ. ლ ი კ ა ო ი] რამაზ, ბ ი ძ ა დავით. მ ა-
ს ა და მის ყმას, ურიაყოფის, უჩიოდნენ. ელია მაჰავარიანი და მისი ყმა, ურია-
ყოფილი, სასისხლო.საქმეზე: ვინმე გვენეტაძე მოუკლავს ურიაყოფის (მაჰა—
ვარიანის ყმას), რის.საპასუხოდაც გვენეტაძის ახლობლები თავს დასხმიან მა-
ჰავარიანებს და დაუწყვეთ უდანაშაულო. ელია მაჰავარიანის ყმა ურიაყოფილი.
თან ალაფი წამოულიათ, რისი ანაწერი წიგნიც. ელია მაჰავარიანს ჰქონია. კ ო-
ს ტ ა ნ ტ ი ლ: ე უარყოფდა ამ ბრალდებას, .სასამართლოს. გადაწყვეტილებით,
მოფიცრებს უნდა დაედგინათ დანაშაული. ელია ედავებოდა ნამეკობრევე.საქო-
ნელზე. ამ საქმის. გარჩევა დაევალა ხევისთავს. ელია ედავებოდა პარტახტი ად-
გილების მიტაცებაზე. დაადგინეს: რაც მეფეს რამაზისათვის ჰქონდა ნაწყალო-
ბევი, ის.სადაო არ უნდა ყოფილიყო და კ ო ს ტ ა ნ ტ ი ლ: ე ს დარჩენოდა. რაც
წყალობით არ ჰქონდა მიღებული მ ა ს, ის ელიას უნდა კუთვნებოდა. ელია ჩიო-
და, რომ კ ო ს ტ ა ნ ტ ი ლ ე ს ყმები მის ყმებს თავს დაესხნენ, მოციქულად
მიგზავნიდა. შიორშალაქიძეს] კი ისრები დაუშინესო. ამაზე ბრძოლა ამტყდარა,
რის დროსაც კ ო ს ტ ა ნ ტ ი ლ: ე ს ყმებმა. ელიას.სიძე დაუჭრეს და ყმა და—
ურბიეს. კ ო ს ტ ა ნ ტ ი ლ ე მ ე ს ბრალდება უარყო და უსიამოვნების და-
მწყვებად. ელიას მხარე დაასახელა. გადაწყვიტეს, რომ მოფიცრებს დაედგინათ
დანაშაული. კ ო ს ტ ა ნ ტ ი ლ ე და: ელია ერთმანეთს უჩიოდნენ მომხრეების
დაქრას. გადაწყვიტეს. სიძარქის. გამორკვევა და ამის მიხედვით. სასჯელის დაწე-
სება. კ ო ს ტ ა ნ ტ ი ლ: ე ს ბიძა, დავითი კოლშვილიანად. ერთი ზამთარი. ელი-
ას ჩადგომია და წასკლისას მისთვის. ერთი ცხვარი მიუცია. მისი წასკლის შემ-
დეგ რამაზი (კ ო ს ტ ა ნ ტ ი ლ ე ს მამა?) ელიას თავს დასხმიდა, მისი კოლო-
სათვის. ფეხი მოუტეხია, შვილისათვის ლოყა დაუზიანებია და ცხვარიც წაუერთ-

მეფია. ქოსტანტილი უარყოფდა ამ ბრალდებას. სასამართლომ დანიშნა მოფიცრები, რომელთაც უნდა დაედგინათ დანაშაული. ქოსტანტილი უჩიოდა ელას თავისი მამიდის უპატიობას. ელია უარყოფდა ამ ბრალდებას. სასამართლომ მოფიცრები დანიშნა და მათ დანაშაულის დადგენა დაავალა. თუ ბრალდება დადასტურდებოდა, მაშინ ქოსტანტილისათვის ელას 1000 თეთრი უნდა გადაეხადა ((1565-1583 წწ.) H-1797).

ქოსტანური ღავითა — მეჯვრისხვეელი ყმა-გლეხი, თამარ დედოფალმა, ლუარსაბ მეფის დედამ, იგი უწყალობა ივლიჩარაბაჯის (1612 წ. 1448-8760).

კოტეტიშვილი თევდორე — 3 ყ ა ვ ს [ძ მ ა] სულია. აიღო მღვიმელი დედაბარის, ბარბარესაგან ათასი თანგა, სამაგვიეროდ შეჰპირდა აღაპის, გადახდას ყოველი წლის დეკემბერში. შეჰპირდა აგრეთვე, რომ თუ კი მათი (კოტეტიშვილთა) გვარის კაცი ამ მამულზე აღარ იჯდებოდა, აღაპს გადახდოდა მათ მამულზე მკდომის-სხება-სახლი (1512 წ. Ad-11 ა); მას მისცა დედაბერმა ბარბარემ ათასი თანგა (1512 წ. Ad-11 ბ).

კოტეტიშვილი სულია — [ძ მ ა] თევდორე კოტეტიშვილისა, იხ.

კოტიაშვილი — მასზე ჰქონდათ დევა პაპუა, გუგუნა და ვეარაზა, გერმანოზის შვილებს. თუ ამირაშვილი დაიფიცებდა იგი ზედსიძედ მყავდა და გაყრისას, გამომყვარო, მაშინ კოტიამ შეიკრებოდა, თუ ვერ დაიფიცებდა, სამად უნდა გაეყვით ((1688-1703 წწ.) Sd-577 ა).

კოტიაშვილი გიჟია — კასპს მცხოვრები, ამილახერის ყმა, საამილახეროს დავითის მიხედვით, ევეალე ბოდა თოფთლავშქობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

კოტირიძე ივანე — ეკალს მცხოვრები, ლევან დადიანმა იგი შესწირა ბიკვინტას (1628 წ. Sd-2904).

კოტოზაშვილი ამილქარა — მოწმე აბრამას შვილებს მიერ თავიანთ „მღვებართათვის“ სამეკვიდროს მიცემის შესახებ მიცემული გადაწყვეტილების წიგნისა (XVII ს. H-1584).

კოტორაშვილი — მისი კალ იყო ერთ-ერთი საზღვარი პაპია ხატის შვილის მიერ ხოსიტა [ხატის შვილისათვის] მიყიდული მიწისა (1669 წ. Qd-9664).

კოტორაშვილი ელისბარა — მოწმე გრიგოლ მიკირტიჩაშვილის მიერ ბატონ შიომისათვის მიცემული ევენახის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. Sd-820 ბ).

კოტორაშვილი ესტატე — მოწმე პაპუნა ლოთიკაშვილის მიერ ესტატე მარინდაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. VII 1. 1450-28/241).

კოტორაშვილი ხახანა — ქაიხოსრო ბარათაშვილის ყმა, მოწმე ქაიხოსრო ბარათაშვილის მიერ, საამსაგინაშვილისათვის მიცემული ხოლბუნზე უღაობის წიგნისა (1628 წ. 1450-26/69).

კოტორია გოროშია — ნაენეულს მცხოვრები, მას არემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა (1621 წ. ქსძ. III. N 91).

კოტოშიძე თანდრა — გორს მცხოვრები, დომენტი კათალიკოსმა მახატლისაგან ნასყიდ ყმა, თანდრა ქოტოშიძე, უწყალობა ხუდადა ხოჯაშვილს (1660 წ. ყ.1. Sd-2913).

კოტრაშვილი მახარებელი — 3 ყ ა ვ ს ძ მ ა სკიმონ. მეფემ მას უწყა-

ლობა უზმაშ გიორგის ნაქონი-სოფელი ხანძურკერტი (1626 წ. XI. 15. 1450-12/108).

კოტრაშვილი სვიმონი — ძ მ ა მახარებელ კოტრაშვილისა, იხ.

კოტრიძე ბაქარ — ვ ა ა. ვ. ს ძ მ. ე ბ ი — გიორგი, გრიგოლ, ივანე, მიხაილ, დავით. ს ა ხ. ლ ი შ. ე ი. ლ. ე ბ ი; ვაკია, ნიმრუმან, ჭურახ და იასიბულა ბაქრიძეები. მისი ძმა აბესალოში მოუკლავს ერისთავ ციცი ჭარულიძეს. კ ო ტ რ ი ძ. ე. ე ბ მ ა. საასუსხოდ ჭარულიძეებს დაურბიეს სამი სოფელი: ონკევი, სოლონი და ჭურისთავი. ჭარულიძენი, ბაქრიძენი და კოტრიძენი: ქუთათისში, ვახტანგ გორგასლის კარზე, მისულან-საქმის, გასარჩევად. აქ დაუდგენიათ, რომ კოტრიძეთა-სისხლი, ვახტანგ მეფეს, უფრო ადრე კი დავით კურაპალატს გაუჩენია და შეადგენდა იგი 120.000 ძველ თეთრს, ხოლო-სანახშირედ 2.000-ს, ციცი და მირიან ჭარულიძეებს კოტრიძეთა ფასი ძვირებიანთ და ვახტანგ მეფისათვის უთხოვით მისი დაკლება. მაგრამ მეფეს თავისი-სახასო კ ო ტ რ ი ძ. ე. ე. ნ ი ა რ და უმკრია. ვაკია, ნიმრუმან, ჭურახ და იასიბულა ბაქრიძეებს ფიცით დაუდასტურებიათ, რომ აბესალოში მათი-სახელიშვილი იყო. მეფის ბრძანებით, ჭარულიძეებს კ ო ტ რ ი ძ. ე. ე. ბ. ი. ს. ა. თ. ე. ი. ს. ქუთათისში მიუციათ-სანახშირედ — 2000 თეთრად დაფასებული: ერთი აბლაყი ცხენი და ხმალი. კ ო ტ რ ი ძ. ე. ე. ბ. ს. ეს ცხენი ვახტანგ მეფისთვის მოურთმევიათ. ამას გარდა, ჭარულიძეებს მათთვის სისხლში დაუდევიათ: სოფელი ჭურისთავი, სამი განაყოფი კვისაიძენი და ორი განაყოფი ტაბირასძენი — გიორგი და მისი შვილები, წყისერში — ფტერაძეები — ბერი და გლაბა მათი მამულით, ლენდარში — ეკლესია წყლითა და-საფლავით, ერთი ჯაკვი, რკინის ქალმანი, ერთი-საძროხე ქვაბი, ერთი ჯოღრაო, ერთი ოთხთავი, ორი ჯორი, ხუთი ცხენი, თორმეტი ხარი, სამი ნაქსოვი ორბუა, ორი სინჯაფის ტყავი და-სხვა-საჩუქრები (1432 წ. X. 14. 5d — 2886 სას.).

კოტრიძე გიორგი — ძ მ ა ბაქარ კოტრიძისა, იხ.

კოტრიძე გრიგოლ — ძ მ ა ბაქარ კოტრიძისა, იხ.

კოტრიძე დავით — ძ მ ა ბაქარ კოტრიძისა, იხ.

კოტრიძე ივანე — ძ მ ა ბაქარ კოტრიძისა, იხ.

კოტრიძე მიხაილ — ძ მ ა ბაქარ კოტრიძისა, იხ.

კოუნორი — გრანს მცხოვრები გ. ლ. ე. ხ. ი, ასათ თავხელისძემ იგ ი მა-მულით შესწირა-სვეტიცხოველს ([1399-1419 წწ.] 1449-1638).

კოუპიაშვილი ჭიტია — იგოთს მცხოვრები, თამაზას ვ მ ა, საამილახეროს დაფთრის მიხედვით, ევალებოდა თოფით-ლაშქრობა მისი კომლიდან ორ კაცს (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

კოფა — ახოთელი, მ ო წ მ. ე. ხუჯაზა აღიბეგაშვილის მიერ ბოლნელისათ-ვის მიცემული ვენახის ნასყილობის წიგნისა (XVI ს. 60-ანი წწ. 14 — 9275).

კოღერაშვილი — მ ი ს ი მიწა-ესაზღვრებოდა აღმოსავლეთით ივანე-სულთაშვილის მიერ ივანე-ვიგრიაშვილისათვის მიყიდულ მიწას. გძელაში (1618 წ. 1449-703).

კოღერაშვილი მახარე — მ ო წ მ. ე. გოგია ბოკორაძის მიერ ივანე-ვიგრიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყილობის წიგნისა (1647 წ. ახლო. 1449-772).

კოღერაძე ივანე — მ ო წ მ. ე. ალექსანდრე ბატონიშვილის მიერ, გიორგი გლორჯიძისათვის მიცემული მამულების, გააცელის წიგნისა ([1527-1556 წწ.]

1448-522).

კოლოშვილი ბალუაი— მელენი, იგი გააყოლეს მარიამ დედოფალს მზით-
ვეში ([1634 წ.]-1448-3369).

კოლოსვილი გიორგი— მოწმე ბეჟან ბატონიშვილის მიერ, გიორგი ასა-
თიანისათვის მიცემული ბიქის წყალობის წიგნისა (1700 წ. გეგმე- N 72).

კოლუაშვილი შიო— ბოგველი, ჰყავს: ქმე ბი, ერგო აღამ [მალაღაძის]
შვილებს მათი სახლიკაცების ყმის ფარდად (XVII ს. ბოლო. 1448-5079).

კოშასძე|კოშაძე

კოშასძე— ფიცეში მცხოვრები, ჰყავს: ვანაყოფი. ერგო როინსა
და მის ბიძაშვილებს, გომფარ და როინ [ჯავახიშვილებს], გაყარის დროს ([1527-
-1558 წწ.]- Qd-605).

კოშაძე— დალაქი, მოწმე, გოგია, ლიპუასვილის მიერ ბეჟა ბარამი-
ძისათვის მიცემული-საწისქვილის ნასყიდობის წიგნისა (1665 წ. 1450-26/120).

კოშაძე— კავთისხევეში მცხოვრები, ჰყავს: ვანაყოფი. ლომიაშ-
ვილი შიო, რომელიც შაჰნავეზის რძალმა, თინათინმა, შესწირა ქვათახევის
ღმრთისმშობელს. საბუთში ნათქვამია, რომ შიოს მამა და კოშაძე „ძმად
გაყარილიყვნენ“ და ნასყიდი მამულები ძმურად უნდა გაეყუთ ([1688-1703 წწ.]-
1449-1871).

კოშაძე გიორგი— ჰყავს: [სახლიკაცული] ესაია. კახა ჯავახისშვილ-
მა მას უწყალობა; კოშაძეთა ნასყიდი [მამული] „კლდეკარს აქათ, ძირთას,
ჭევძნელას წყალს აქათი, სასდილოს წყალდოსი“; ერკონის ღმრთისმშობლის ღე-
კანოზობა, სასაფლაო, ფიცეში—ერთი საკომლო მამული; მას ჯავახისშვილ-
ბისთვის მიუერთმეგია ერთი შეკაზმული და მოკედლილი ჯორი, რისთვისაც უბო-
ძეს საყვარულ შარას ზემო სამოლოზნო დიდუბე (XY ს. I ნახ. 1448-5391).

კოშაძე გიორგი— [ძმა] ნონია კოშაძისა, იბ.

კოშაძე (ვარ. კოშაძე-მიქელისშვილი) დათუნა— 1693-1696 წწ. ჰყავს:
ძმე ბი: ელიზბარ (1693, 1696 წწ. 1448, 5382, 5384, 1449-655), ზურაბ (1696 წ.
1448-5382). იყიდა ბატბა ტატუაშვილისაგან ნაოხარში დღენახევერის მო-
წა (1693 წ. 1448-5384), გომფარ ჯავახიშვილისაგან— [ჯაბჩიელ] მანგლელის მო-
ერ დახსნილი ჯვარია კოკუასვილის მიწა (1696 წ. 1448-5382), ოთარ მამისა—
ჯარაშვილისაგან— კოშისაგან ნასყიდი ორი დღის მიწა მისი: ევე მიწის
მვერდით (1622 წ. (სტ 1690-ანი წწ. 1449-655).

კოშაძე (ვარ. კოშაძე-მიქელისშვილი) ელიზბარ— ძმა დათუნა კოშაძისა, იბ.

კოშაძე ესაია— [სახლიკაცული] გიორგი კოშაძისა, იბ.

კოშაძე ზურაბ— ძმა დათუნა კოშაძისა, იბ.

კოშაძე თევდორე— [ძმა] ნონია კოშაძისა, იბ.

კოშაძე მახარია— შვილი პაპია კოშაძისა, იბ.

კოშაძე მიქელა— [ძმა] ნონია კოშაძისა, იბ.

კოშაძე მძულია— [ძმა] ნონია კოშაძისა, იბ.

კოშაძე ნონია— ჰყავს: [ძმე ბი]: მიქელა, თევდორე, მძულია, გიორ-
გი. იყიდა: ვარდია ტატუაშვილისაგან დღენახევერის მიწა ნიჩბაში (1664 წ.
YI. 1448-5390), ბერიკა ტატუაშვილისაგან— ორი დღის მიწა მგელაქურში (1664 წ.
1448-5377).

კოშაძე პაპია— ჰ ყ ა: ე. ს: ძ მ ა საზვერელ, შ: ვ ე ი ლ ი მახარა. მ ი ჰ: —
 ყ ი დ ა მათეოზ მოსემელს თავისი ნასყიდი: სამი ღლის მიწა ღუბიაში (1670წ.
 ახლ. 1450—38/132).

კოშაძე პაპუა— 1670—1689 წწ. მ ო წ მ: ე: დათუნა მარუშაშვილის მიერ
 აგიორკი ღვალაძისათვის მიცემული ნაფუძრის ნასყიდობის წიგნისა (1670 წ. ახ-
 ლ. 1450—38/136). შოშია ბერიადის მიერ სახლთუხუცეს რევაზ [შალაღაძისათ-
 ვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. 1450—30/130).

კოშაძე საზვერელ— ძ მ ა პაპია კოშაძისა, იხ.

კოშასძე შიო— კრკონს მცხოვრები, ჰ ყ ა: ე. ს: ძ მ ე ბ ი. როინ და გოშ—
 ფარ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს ი, გ ი, ძმებთან ერთად, ეერგო ეგოშფარს
 ([1527—1558 წწ.] Qd—605).

კოშია— მ ი. ს. გ ა ნ ნასყილ მიწა მიჰყიდა ოთარ მამისეკარაშვილმა დათუ-
 ნა კოშაძეს (1690—ანი წწ. 1449—655).

კოშკაძე— მ ო ლ რ ა: ე ი, მ ო წ მ: ე როსტომ ძაგანაშვილს მიერ პაა-
 ტა ნადირაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. I მეოთხ.
 Hd—755 ა).

კოშკაძე— ზესტუკში მ ი ს ი ნავენახევი სვიმონ ბატონიშვილს შე-
 უწირავს [კეტიციხოვლისათვის] (XVII ს. ბოლო მეოთხ. 1449—1931).

კოშორიძე რუაშა— მ ო წ მ: ე ზაალ-სააკაძის მიერ ზურაბ-სააკაძისათვის
 მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1688 წ. VII. 2 მ. Sd—548).

კოშუასშვილი— ტყეიავში მ ი ს მამულზე ესახლა ხაბაზი პაპუნა (1700წ.
 1448—3602).

კოშუასშვილი— ტყეიავში მცხოვრები, ყიასაბეგის მ: ე კ ო დ ი ს პ ო რ: ე
 ყ მ ა: ე ლ: ე ხ ი (1700 წ. 1448—3602).

კოჩაძე— ხ უ ე: ე ს ი, თავასას მცხოვრები, ჰ ყ ა: ე. ს: ძ მ ე ბ ი, როემღებ-
 თან ერთად ატ შენწირა ი, გ ი გულბუღაბ ჩხეტიძემ კაცის ეკლესიას ხახუტა-
 სა და გუღია-ყოფილი გაიანეს სააღაპედ ([1610—1630 წწ.] სკ. III. 51—52).

კოჩაძე— [ჩხერის] ციხის მეციხოვნემ, ივანე ორჯონიკიძემ მ ა: ს წ აარ-
 თვა: ხალია. ნახევარი ღიტრა: ეერცხლი, აზაგერი, ერთი ხმალი, ერთი აბრეშუ-
 მის ფარი, ერთი სანია. [ე]რთი კაბა, ერთი ჩოხა, ერთი თაქალთო, სამი ტიკი,
 ორი, ორი კოლი ფქვილი, ორი კოლი პური, სამი ღიტრა მარჩილი. ა. ერთი. ა.
 (XVII ს. Ad—2233 ბ).

კოჩაძე ივანე— ჰ ყ ა: ე. ს: ძ მ ა პატი. ი, გ ი ეერგო იესე და ოთარ მურგა-
 ნიშვილებს ამილახერის შვილებთან სამამულე დავის გარიგების შედეგად (1698წ.
 Ad—1077).

კოჩაძე ივანე— ბიჯნისში მცხოვრები, ჰ ყ ა: ე. ს: ძ მ ა, ი, გ ი უწყალობა
 მეფე ნაზარალოხანმა იესე რუსთაშვილს (1699 წ. III. 17. Hd—10268).

კოჩაძე პატი— ძ მ ა ივანე კოჩაძისა, იხ.

კოჩევიძე— ძარწემში მ ი ს მამულზე ესახლა ხახუტა ჭებაძე (1700 წ. 1448—
 —3602).

კოჩუა— სველნთში, „მელისხერელში“, მ ა: ს უყიდა ქვათახევის მო-
 ნასტრის ყმის, ბატიასაგან თეითნებურად გაყიდული მონასტრის მიწა ([1700წ.]
 1449—1869).

კონძაძე ნადირა.— ქყავის შვილი შერმაზანა. მისი შვილის შერმაზანასული მამული უბოძა თეიმურაზ მეფემ იოანე ტრიტიძეს (1622 წ. Qd — 9447).

კონძაძე შერმაზანა.— შვილი ნადირა კონძაძისა, იხ.

კოპალანთ — კოკალანთ მიწა მკედელმა დათუნა მილინაშვილმა მიპყრდა ოთარ ტატიშვილს (1652 წ. 1450—46/8).

კოპატაძე ალავერდა — ნასყიდი უმა, ერთი კომლი, ქყავის შვილები ბერუა და გარსევან. იგი შვილებითურთ მიპყრდა დომეზ მესხ-ასატურაშვილმა დომენტი კათალიკოსს (1665 წ. XII.10. 1449—1191)

კოპატაძე ბერუა — შვილი ალავერდა კოპატაძისა, იხ.

კოპატაძე გარსევან — შვილი ალავერდა კოპატაძისა, იხ.

კოპლაშვილი ქიტესა — სატივეში მცხოვრები, მოყალნე, ერთი კომლი, ქყავის ერთი მოლაშქრე: ვაჟი და მისი ნაშენი ერთი: ვაჟი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის-სადაროშოს აღწერის დაჯთარში (XVII ს. II ნახ. Qd — 7017).

კოპლაძე — ზურაბ ერისთავმა განუახლა მისი შეწირულება წილკნის ღმრთისმშობელს. გაათავისუფლა სამსახურისა და გადასახადისაგან. დაეტრევა ერთი დღის ხენა, ერთი დღის ლეწვა, ერთი საწეროფეგუთნის კვალი (1629 წ. IX.12. Sd — 2907).

კოკლიშვილი — ცხვილოს მცხოვრები, ამილახურის უმა, საამილახურის დავთრის მიხედვით, ევალებოდა ლაშქრობა მისი კომლიდან ორ კაცს (XVIII ს. II ნახ. 1448—5032).

კოკოტაძე იმარინდო — ლეურთუში მცხოვრები, ერთი კომლი, მოხსენიებულია ზემო ქართლის საკომლოების ნუსხაში (XVIII ს. დამდ. Qd — 7014).

კოხარტული — ხვედურელი, ბალთარ ხოსიაშვილის ნაქონი უმა. გლეხი — ხი, კოსტანტინე მეფემ იგი უწყალობა ზაზა-ფანასკერტელს (1467 წ. 1448—64).

კოხაძე მაიასა — ხოლასკურს მცხოვრები, უმა რთა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ექვსი თეთრი, ნახევარი ლიტრა სანთელი, ორი ნაოთხალი იფქლი, ნახევარი ნაოთხალი ქერი, ერთი კვერცხი, ნახევარი ჩარკვი მარილი და მელაყუება (1558 წ. H—626).

კოხიაშვილი ზაქალ — შვილი ქაიყუბა კოხიაშვილისა, იხ.

კოხიაშვილ მაპუნა — მოწმე ბერის მიერ ლპარტიშვილებსათვის მიცემული ნაფუძარისა და სახლის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. H — 9993).

კოხიაშვილი ქაიყუბა — [1675 — [1718] წწ. მოლარეთხუცესი, ქყავის შვილი ზაქალ. იყიდა ჰაქატა ერისთვის შვილისაგან ხუცესის მარკოზ მუხჯიშვილითა და ქონებით [1675—1700 წწ.] H — 6125), გიორგი-ერისთავმა მას უწყალობა ლეინკობის თათრებში ქოდავის ალების უფლება ([1692—1718 წწ.] 1448—3188).

კოხოძე — ხუცესი, გულბუღახ ჩხეტიძემ იგი შესწირა კაცხის ეკლესიას ხახუტასა და გულიაყოფილი გაიანეს სააღაპედ და დაუწესა გამოსაღები: ცხვარი, თორმეტი კოკა ღვინო, თითო კოდი ღომი, ერთი კოდი პურა, ორი ქათამი ([1610—1630 წწ.] სკ. III. 51—52).

კოხოძე გიორგი — კოთხას მცხოვრები, უმა რთა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ცამეტი თეთრი, ერთი ლიტრა სანთელი, ერთი ლიტრა მატყლი, ხუთი ნა-

ოთხალი იფქლი, ორი კვერცხი, ერთი ჩარეკი მარბილი, ორი პური, მეულაყეობა (1558 წ. H-626).

კობოძე იორდანა — ხოლასკურს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ექვსი თეთრი, ნახევარი ლიტრა სანთელი, ორი ნაოთხალი იფქლი, ნახევარი ნაოთხალი ქერი, ერთი კვერცხი, ნახევარი ჩარეკი მარბილი და მეულაყეობა (1558 წ. H-626).

კობოძე ნასყიდა — ხოლასკურს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ცამეტი თეთრი, ოთხი ნაოთხალი იფქლი, ერთი ნაოთხალი ქერი, ერთი ლიტრა სანთელი, ერთი ლიტრა მატყლი, ორი კვერცხი, სამი პური, ნახევარი ლიტრა მარბილი და მეულაყეობა (1558 წ. H-626).

კობტა — ი. გ. ი და. გიორგი, ერთი კომლი, შანავაზმა უწყალობა უცნობ პირს (1663 წ. IY. Hd-15061 ფრაგმ.).

კრეტათ ამირა — ძ მ ა კრეტათ ზურაბასი, იხ.

კრეტათ ზურაბა — ჰ ყ ა: ე ს ძ მ ა ამირა, მასთან ერთად მ ო წ მ ე ა მამასახლის ასლამაზის მიერ ელიზბარა ხარატას შვილისთვის მიცემული სახლების ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. YI. 15. Hd-13025).

კრიკიაშვილი — მ ი ს ი მიწის გვერდით საქილა ბოდოქიას შვილმა დავით ქავთარაძეს მიჰყიდა მიწა (1679 წ. Hd-14648).

კრუხას შვილი — მ ი ს ი მიწა ესაზღვრებოდა პაპუა შატბერაშვილის მიერ ზურაბ თემანიშვილისათვის მიყიდულ მიწას (1678 წ. Y. Hd-10203).

კრწყვილაძე ლაფტა — მ ი ს ი მამული თეიმურაზ მეფემ უწყალობა იოანე ტრელიძეს (1622 წ. Qd-9447).

კუბუცია გურმიხილი — კამულეთს მცხოვრები, ი. გ. ი და. ელიჯარ ჩანგელია შესწირა ლევან დადიანმა ბიკვინტის ღმრთისმშობელს და დაუწესა გადასახადი: ერთი ძროხა, სამსამი გულა ღვინო, ორორი ქილა ღომი, ერთი თეფში პური და ერთი ქათამი (1628 წ. Sd-2904).

კუბლუას შვილი ნასხიდა — ახალდაბას მცხოვრები, ი. გ. ი და მისი ძმები შესწირა ალექსანდრე მეფემ ბიკვინტის ღმრთისმშობელს (1685 წ. i. 448-2144).

კუეზერელი — იხ. კვეზერელი

კუერცხიშვილი — იხ. კვერცხიშვილი

კუზიკაშვილი (ვარ. კუზიკაანთ) დავითა — 1665-1679 წწ. მ ო წ მ ე მახარე გამაზიდაშვილის მიერ ქალაქის მელიქენა ასათვის მიცემული ყმობის წიგნისა (1655 წ. IY. i. 1450-5/1), უარახარ კომაზანაშვილის მიერ გასპარ ქოჩინას შვილისათვის მიცემულ: ახლის ნაქობის წიგნისა (1672 წ. IX. 17. 1448-1940), სოლრთან მიჩაქასა, კომაზანას მიერ მელიქ შერმაზანასათვის მიცემული შვილის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. Y. 24. 1448-320).

კუირიკაშვილი — იხ. კვირიკაშვილი

კუირილე — იხ. კვირილე

კუიწინაძე — იხ. კვიწინაძე

კუკა — ხაუეულს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო, საბაზიერო, ქათამი, ბეგარი ორი-სამოგუე, ორი ქანდაქი, ყანის შველა, სამი ღლის თოხნა, მარგელა (1621 წ. ქსდ. III. N 91).

კუკა ივანა — ხაუეულს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო და საბაზიერო, ქათამი, შოილი, ორი ქანდაქი და ორი სა

მოგუე, სამის დღის ყანის შველა, თხნა, მარგელა, კრეფა, ლაშქრობა და მგზავრობა (1621 წ. ქსძ. III. N91).

ქუქილაათ ფარსადანა.— მოწმე სეფიუელას მიერ იავანგულაანთ ამირჯანას შვილ ზურაბასათვის მიცემული ბალის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. Y. 20. 1450—47/17)

კუქნია — მუხარუს მცხოვრები, ურია, მამულით ერგო დეშანგ ფალაენდიშვილის (1676—1709 წწ.) 1450—31/2).

კუქუქანაშვილი.— მონი ვენახი-ესაზღვრებოდა ანახანუმის, გამდელის, ბედმამის მიერ რევაზ-სოსნიანშვილისათვის საალაქედ ბოძებულ მამულს (XYII ს. Hd—1572).

კუქურდია გუგუქია.— ცაიშელი, ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, მარლი, ერთი პური, სამი ლიჯი ღობი, სამი ფოხალი ღვინო და გოჭკუმური ღობით, ღვინით, ხორკით, თევზით, ყველით, კვერცხით, სამარხოთი (1616—1621 წწ.) ქსძ. III. N92).

კუქურდია გონებია.— ცაიშელი, ემართა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, მარლი, ერთი პური, სამი ლიჯი ღობი, სამი ფოხალი ღვინო და გოჭკუმური ღობით, ღვინით, ხორკით, თევზით, ყველით, კვერცხით, სამარხოთი (1616—1621 წწ.) ქსძ. III. N92).

კუქუტაია ბედნაი.— ემართა ხოფის ღმრთისმშობლის ეკლესიის თხეთშერი თეთრი (1550 წ. 1449—1675).

კუქურას შვილი ხოსნა.— მოწმე ნასყიდა შანშიაშვილი: მიერ ზურაბა გიორგის შვილისათვის მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წიგნისა (1687 წ. Hd—6112).

კუქუჯანაშვილი შაყულა.— ცხვილის მცხოვრები, ამილახერის ყმა, საამილახეროს დაეთრის მიხედვით, ევალეზოდა თოფით ლაშქრობა მისი კომლიდან სამ კაცს (XYII ს. II ნახ. 1448—5032).

კულუხაძე.— ეახტანგ შეფემ შესწირა გულათის საყდარს რიონში კულუხადის პარტახტი (1442—1446 წწ.) 1448—5023).

კუმელას შვილი ბერიკა.— მოხსენიებულია ყმების ნუსხაში (XYII ს. Hd—14912)

კუმელას შვილი ლომიტა.— მოხსენიებულია ყმების ნუსხაში (XYII ს. Hd—14912 ა).

კუნელური მალუტა.— ძმანადირა კუნელურისა, იხ.

კუნელური ნადირა.— ჰყავს [ძმა] მალუტა. სეზონ მეფემ გედონელი ოზისძეს დაუმტკიცა გედონის მამის, გულბადის წილში ნარგები ყმები, ნადირა და მალუტა კუნელურები მამულით (1573 წ. Hd—527).

კუპატაძე დათა.— ძმის წული ოთია კუპატაძისა, იხ.

კუპატაძე დათუნა.— ძმა მახარობელ კუპატაძისა, იხ.

კუპატაძე დათუნა.— თორმანეულში მცხოვრები, ბეჟან ტატიშვილის ყმა, ერთი კომლი, ჰყავს ორი ვაგი. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd—7017).

კუპატაძე ზაქურტი.— კაცში მცხოვრები, იგი ბაგრატ მეფემ უწყალობა უღდანათ წერეთელს (1678 წ. Hd—14781).

კუპატაძე მახარებელი.— [1515]—[1535] წწ. ჰყავს შვილი შვილი მახარობელ კუპატაძე. იხ., აბულახსარ ამირჯიბის შვილმა იგი შესწირა კა

ცხის მაცხოვარს და დაუწესა. გამოსაღებში: ხუთი კოკა ღვინო. საზროხიანად, ოთხი კოდი პური, ოთხი თეთრის. საკლავი, ხუთი ქათამი ([1515—1535 წწ.] ლი H—1781, 18r—19r), დავით ჩაისელის მიერ კაცხის მონასტრისათვის ბოძებულ შეწირულების. განახლების წიგნში აღნიშნულია. შემდეგი: აბულახსარ ამირეჯიბს ფარეული ზვარი და იქ მცხოვრები მ ა ხ ა რ ე ბ ე ლ კ უ პ ა ტ ა ძ ე კაცხისათვის შეუწირავს და თავის მწირველად დაუნიშნავს. ი. გ. ი. ყოფილა კაცხის მაცხოვრის დ ე კ ა ნ ო ზ ი. მ. ის ი. გარდაცვალების შემდეგ „უცხოელობისათვის“ აბულახსარის სამწირველო მოშლილა ([1580—1590 წწ.] H—1781. 15 r v).

კუპატაძე მახარობელი.— [1580]—[1590] წწ. . ხ ე ტ ე ს ი, შ ე ი ლ ი შ ე ი ლ ი მახარებელ კუპატაძისა, ჰ ყ ა: ე ს ძ მ ა დათუნა. დავით ჩაისელმა. განაახლა აბულახსარ ამირეჯიბის შეწირულება კაცხის მონასტერში და მის მწირველად დაადგინა მ ა ხ ა რ ო ბ ე ლ კ უ პ ა ტ ა ძ ე, შ ე ი ლ ი შ ე ი ლ ი აბულახსარის მწირველის, მახარებელ კუპატაძისა. როცა აბულახსარის სახელზე მონასტერში წირვა შემწყვდარა, კუპატაძეების სახლს დასდებია ბეგარა, ხუთი თელი კოკა ღვინო, სამი თეთრის. საკლავი, ორკოდნახევარი პური და ხუთი ქათამი, როდესაც დავით ჩაისელმა მ ა ს ის ე გ აბულახსარის მწირველოდა დაავალა, წირვის ანგარიშში ამოუკვეთა ხუთი თორმეტიანი [კოკა] ღვინო ცხვრისათვის, ერთი. საკლავი, სამი ქათამი, კოდნახევარი პური. ამავე საბუთში აღნიშნულია, რომ კუპატაძეებს ძველად „სულ ამოკვეთილი ქონებოდა ბეგარა და აწ ჩვენ. გავსინჯეთ და ბეგარისაგან. სულა: ჯრ. გამოვედით, ხუთს თორმეტიანს ღვინოს, ერთს კოდს პურს, ორს ქათამს, ნახევარს კვერცხს, წინამძღუარს შიართმევედესა.“ ([1580—1590 წწ.] H—1781. 15 r v).

კუპატაძე ოთია.— ჰ ყ ა: ე ს ძ მ ის წ უ ლ ე ბ ი: დათა, შოშია. თავისი ნასყიდი მამულით ყმობდა. გვირ ამილახორს, რომელმაც ი. გ. ი. გაათარხნა და: ვალდებულმად დაუტოვა. ერთი მსახურის ხლება, აჯრთვე— მიხმარება ზვრის ბარჯისა და ხოდანუნიის მკის დროს. ფხვენისში (1689 წ. №11. 18. 1448—527).

კუპატაძე შოთა.— მ ო წ მ ე: ჯარდან პაპუასშვილ-ტატისშვილის მიერ შოშიტა მიქელასშვილისათვის მიცემული: ვენახის (1697 წ. 11. 15. Sd—608) და მიწის (1697 წ. ახლო. H—750) ნასყიდობის წიგნებისა.

კუპატაძე შოშია.— ძ მ ის წ უ ლ ი ოთია კუპატაძისა, იხ.

კუპრაშვილი გიორგი.— მ ო წ მ ე: მთაწმინდის მონასტრის მამის, იაკინთეს მიერ წერეთლის ასულ. გულბუდახისათვის მიცემული: ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (1668 წ. 1450—31/42).

კუპრაშვილი გიორგი.— ტუცხათს მცხოვრები, გლეხი, ქაიხოსრო აგიაშვილის ყოფილი ყ მ ა, ი. გ. ი. ცოლ. შვილითა და მამულით. უწყალობა მეფე. გიორგიმ: ვახტანგ აგიაშვილს (1697 წ. ჭმ. N 977).

კუპრაშვილი დათუნა.— ტუცხათს მცხოვრები, გლეხი, ჰ ყ ა: ე ს [ძ მ ა] ხახუტა. ქაიხოსრო [აგიაშვილის] ყოფილი ყ მ ა. ი. გ. ი. ცოლ. შვილით, ძმითა და მამულით უწყალობა. გიორგი მეფემ: ვახტანგ აგიაშვილს (1697 წ. ჭმ. N 977).

კუპრაშვილი ხახუტა.— [ძ მ ა] დათუნა კუპრაშვილისა, იხ.

კუპრაძე | კუპრასძე

კუპრასძე.— მესხეთს მცხოვრები, დავით ნარინის თანამეცხედრემ, თამარ დედოფალმა ი. გ. ი. საღვინედ. შესწირა. გელათის მონასტერს ([1260/1267 წწ.]

ქისკ. I. N 34).

კუპრადე [ბერა]— თიხრევეს მცხოვრები, თავისი ბიძაშვილებით წილად ხვდა კოსტანტილე [დავითიშვილის] (XYII ს. შუა ხანები. Hd—11664).

კუპრადე ბერა— მ ო წ მ ე და ი გ ა ლ ა მ წ ე ე ტ ო ო ნ ნ ე ნ ა ფ ა რ ე მ უ ზ ი ს შვილის მიერ ბააკა ბუნიათიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნობა (1691 წ. Hd—809).

კუპრადე დათუნა— [შ:ე ი ლ ი] ნასყიდა კუპრადისა, იხ.

კუპრადე ნასყიდა— ფკას მცხოვრები, ერთი კომლი. ე მ ა ე ს შ:ე ი ლ ე ბ ი პ ა ტ ა და დათუნა. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd—7018).

კუპრადე პატა— [შ:ე ი ლ ი] ნასყიდა კუპრადისა, იხ.

კუპრიასშვილი: კუპრიასშვილისეული— კ უ პ რ ი ა ს შ ვ ი ლ ი ს ე უ ლ ი მამული თვალში თეიმურაზ მეფემ უწყალობა იოანე ტრედიძეს (1622 წ. Qd—9447).

კურანდა— მ ო წ მ ე ზ უ რ ა ბ ა ს მიერ, გიორგისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1690 წ. YIII. 1450—34/132).

კურატასშვილი მლთისია— მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა მ ი ი ლ ო იოანესა და მღვდელ მაკარის სამამულე დავის გარჩევაში ჭიბა და რამაზ ფორდიშვილებთან (1688 წ. II. I. 1450—34/191).

კურბლიშვილი— ანდროეთს მცხოვრები, გვიცის ე მ ა, საამილახეროს დავთრის მიხედვით, ევალეობდა მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448—5032).

კურბლისშვილი გიორგი— ანდროეთს მცხოვრები, საამილახეროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალეობდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448—5032).

კურბლისშვილი შიუკა — ანდროეთს მცხოვრები, საამილახეროს დავთრის მიხედვით, ევალეობდა თოფით ლაშქრობა (1568 წ. 1448—5032).

კურბლისშვილი შიუკა— ანდროეთს მცხოვრები, საამილახეროს დავთრის მიხედვით, მ ი ს ი კომლიდან ორ კაცს ევალეობდა თოფით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448—5032).

კურდღელაშვილი— თვალზე მცხოვრები, ერთი კომლი, ონოფრე [მაკუტაძის] წინამძღვრობის დროს ი გ ი ეუმო, გარეჯის მონასტერს ([1690—1733 წწ. Ad—421]).

კურდღელა— საბუელი, მასთან შალვასეული ე მ ა, ი გ ი უწყალობეს მამისემ ბობბელს: ლეონ მეფემ (1568 წ. 1450—32/306), თეიმურაზ ბატონიშვილზეა (1568 წ. 1448—2384).

კურდღელასშვილი— მ ი ს ი სამოსახლო. ესაზღვრებოდა ალექსანდრე მეფის მიერ შიომღვიმის მონასტრისათვის შეწირულ მიწას ([1412—1443 წწ. Ad—14 ა).

კურდღელაშვილი— მ ი ს ი და თამაზა, გორიანშვილის ფარად მორაკისა და ზურაბ [სააკაძეს] წილად ხვდათ ერთაწმინდაში მცხოვრები სენისა, გვდიოშვილი (XYII ს. ბოლო მეოთხ. Hd—11786).

კურდღელაშვილი გიორგი— თვალს „გამოღმა“ მცხოვრები, ა ზ ა ტ ი ე მ ა, იოლანა კურდღელაშვილთან ერთად ევალეობდა შუკაშვილი ცხენისა და იარაღის გამოღება ნინოწმინდის საყდრისათვის იმ. შემთხვევაში, თუ „მართალი კა-

ოკ. გარდაიცვებოდა ([1688-1694 წწ.] Ad -116).

კურდღელაშვილი იოლანა — თვალს „გამოღმა“ მცხოვრები, ა.ზ. ა.ტ. ი. ყმ. ა. ევალეზოდა იმავე გადასახადის გადახდა, რაც სიგორავი კურდღელაშვილს ([1688-1694 წწ.] Ad -116).

კურდღელაშვილი ირემა — ი.გ. ი. მამულით უწყალობა მარიამ დედოფალმა ავღ. ავღიშვილს (1653 წ. XII.8. Hd -14 500).

კურდღელაშვილი პაატა — ღრღულეთს მცხოვრები, ერთი კომლი, საამილახვროს დავითარის მიხედვით, ე.ვ. ა.ლ. ე. ბ. ო. დ. ა. შვილით დაშქრება (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

კურდღელაშვილი პაპუნა — ბოველი, ი.გ. ი. ერგო ადამ [მალაქის] შვილებს მათი სახლისკაცების ყმების ფარდად (XVII ს. ბოლო. 1448-5079).

კურდღელაძე ნადირა — მ. ო. წ. მ. ე. შამესწარ მკერვალი შვილის მიერ, გიორგი კარმულისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1473 წ. 1448-92 21).

კურტანიძე — კ. უ. რ. ტ. ა. ნ. ი. შ. მამული იხსენიება როსკებ ტატიშვილის ყმების დავთარში (XVII ს. II ნახ. სეიძ. II. N 9).

კურტანიძე ბერი — შ. ვ. ი. ღ. ი. ძამუკა კურტანიძისა, იხ.

კურტანიძე დათუნა — 1669-1678 წწ. მ. ო. წ. მ. ე. პაპუნა შატბერაშვილის მიერ მანუჩარ თუმანიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1669 წ. IY. I. Sd -30), ბახტუა შატბერაშვილს მიერ მაქია ალექსანაშვილს ნუკაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1678 წ. 1450-10/162).

კურტანიძე დათუნა — შ. ვ. ი. ღ. ი. რამაზა კურტანიძისა, იხ.

კურტანიძე დათუნა — შ. ვ. ი. ღ. ი. ძამუკა კურტანიძისა, იხ.

კურტანიძე ზაქუტა — შ. ვ. ი. ღ. ი. რამაზა კურტანიძისა, იხ.

კურტანიძე იორდანე — შ. ვ. ი. ღ. ი. რამაზა კურტანიძისა, იხ.

[კურტანიძე] ლომინა — [ჩხარის] ციხის მ. ე. ც. ი. ხ. ო. ვ. ნ. ე. სხვა მეციხოვნეებთან ერთად თავს დაესხა სოფელს და გაძარცვა გლეხები. გოგუჩა [ფუქიალა — ძეს] წაართვა ერთი ფოხალი პური, ევარსიმას — ერთი კოკა ღვინო, ორი ძირი ფუტკარი, ჩუხარს წაართვა ერთი ღორი, რვა დედალი, ყვერული, ერთი კოკა ღვინო (XVII ს. Ad -2233 ბ).

კურტანიძე მამუკა — ძ. მ. ა. ძამუკა კურტანიძისა, იხ.

კურტანიძე რამაზა — ჰ. ყ. ა. ვ. ს. შ. ვ. ი. ღ. ე. ბ. ი. ზაქუტა, იორდანე, დათუნა, ი. გ. ი. შვილებითურთ ბატონმა დავითმა მისცა გიორგი, დათუნა, ქაიხოსრო და რამაზა ზედგენიძეებს მათი გაძეული ყმების სანაცვლოდ (1678 წ. Hd -2823).

კურტანიძე სულხანა — გ. ლ. ე. ხ. ი. [ჩხარის] ციხის მეციხოვნემ, ივანე ორჯონიძემ მას წაართვა ნახევარი ღირა ვერცხლი, აზავერი, ერთი ხმალი, ერთი აბრეშუმის ფარი, ერთი კაბა, ერთი ჩოხა, ერთი თქალი, სამი ტყვი, ორი კოლი ფქვილი, ორი კოლი პური, სამი ღირა მარილი (XVII ს. Ad -2233 ბ).

კურტანიძე სულხანა — ერთი კომლი, შეტანილია [ალავერდის ტაძრის] კუთვნილი საკომლოების ნუსხაში (XVII ს. Ad -848).

კურტანიძე ძამუკა — ზემო ძვიმღეთს მცხოვრები, ერთი კომლი, ჰ. ყ. ა. ვ. ს. ძ. მ. ა. მამუკა. შ. ვ. ი. ღ. ე. ბ. ი. ბერი, დათუნა. შეტანილია ზემო ქართლის საღროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II ნახ. Qd -7017).

კურტაშვილი ოქრუა — აკურისში მ. ი. ს. ი. მამული ეკუთვნოდა [ბარათაშ-

:ვილს) (XYII ს. ბოლო. 1450-33/286).

კურცხალია ფირან — შ ი წ მ:ე ზა[ა]ლ წერეთლის შიერ ქაიხოსრო წერეთლი-
სათვის მიცემული ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნისა ([1680წ.] H-6172).

კუსაძე თანდილა — აგნევს მცხოვრები, ი გ ი მამულით წილად ხელა [ფე-
შანგ ფალავანდიშვილს] ([1676-1709 წწ.] 1450-31/2).

კუსრაძე ბასილა — ახალდაბას მცხოვრები, რევაზა მალრანქელის ყ მ ა,
სამამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალეზბოდა თოფით ღამქრობა შ ი ს ი კო
მლიდან ორ კაცს (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

კუსრაძე ნადირა — ახალდაბას მცხოვრები, რევაზა მალრანქელის ყ მ ა,
სამამილახვროს დავთრის მიხედვით, ევალეზბოდა თოფით ღამქრობა შ ი ს ი კო
მლიდან ორ კაცს (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

კუსრაძე შიუკა — მძოვრეთს მცხოვრები, სამამილახვროს დავთრის მიხედვით,
ევალეზბოდა ღამქრობა მისი კომლადან ორ კაცს (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

კუტალაძე ნასხიდა — შ:ე ი ლ ი შოშინა კუტალაძისა, იხ.

კუტალაძე სეხნია — შ:ე ი ლ ი შოშინა კუტალაძისა, იხ.

კუტალაძე შოშინა — ჰ ყ ა:ვ:ს: შ:ე ი ლ ე ბ ი ნასხიდა და სეხნია. აღექსან-
დრე მეფემ ი გ ი უწყალობა იესე კვიციანი ([1693-1695 წწ.] ქმ. N 1222).

კუტალია აბელია — შ ა ს კუტალია კუკურიასთან: ერთად ე მ ა რ თ ა ხო
ფის ღმრთისმშობლის ეკლესიის ოცდაათი თეთრი (1550 წ. 1449-1675).

კუტალია ზ პატი — შ ი ს მამულს: ემართა ხოფის ღმრთისმშობლის ოცი თეთ-
რი (1550 წ. 1449-1675).

კუტალია კუკურია — შ ა ს კუტალია აბელიასთან: ერთად ე მ ა რ თ ა ხო-
ფის ღმრთისმშობლის ეკლესიის ოცდაათი თეთრი (1550 წ. 1449-1675).

კუტალია მამაკუკუ — ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი,
ერთი ქათამი, ოთხი ღიჯი ღომი, ექვსი კოკა ღვინო, გომოკომოთური — კარგი სა-
კმელი ღომით და ღვინით ([1616-1621 წწ.] ქსდ. III. 91).

კუტალია მამაკუკუ — კალაის სასახლის „მიმდგამი კაცი“, ე მ ა რ თ ა ცა-
იშის საყდრის ბეგარა: ოცდაათი კენჭი ყველი, სამი კოკა ღვინო, სამი ღიჯი ღო-
მი ([1616-1621 წწ.] ქსდ. III. N 92).

კუტალია შაპია — კალაის სასახლის „მიმდგამი კაცი“, ე მ ა რ თ ა ცაიშის
საყდრის ბეგარა: ოცდაათი კენჭი ყველი, სამი კოკა ღვინო, სამი ღიჯი ღომი
([1616-1621 წწ.] ქსდ. III. N 92).

კუტალია ქრისტეშა — ე მ ა რ თ ა ხოფის ღმრთისმშობლის ეკლესიის ოცი
თეთრი (1550 წ. 1449-1675).

კუტამაჭური — კ უ ტ ა მ ა უ რ ი მამული უწყალობა ქაიხოსრო ციციშვილ-
მა ლაზარე ზღუღღაშვილს (1671 წ. III. 10. Ad-1336).

კურტივაძე — ახალსოფელს მოსახლე, შ ი ს პარტახტს ე მ ა რ თ ა ქუთა-
ისის საყდრის ბეგარა: ოცდახუთი კოკა ღვინო, თორმეტ თეთრად ღირებული სა-
კლავი, სამი ქათამი, ხუთი თეთრი, ერთი თეთრი სხვა, ოცი კვერცხი, ტვირთი,
საყდრის, სასახლის, ზვრის მუშაობა. თუ საყდრის ყანაში იმუშავებდა, ორი
ნაოთხალი ღომი უნდა გადაეხადა, თუ არა — რვა (1578 წ. H-626).

კურტივაძე შამისა — ჩუნეშს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბე-
გარა: შვიდი კოკა ღვინო, ოცი თეთრი, ერთი ქათამი, ხუთი კვერცხი, ხუთი ნაო-
თხალი ღომი (1578 წ. H-626).

კუტივაძე მხახრობელი — ჩუნეშს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის-საყდრის ბეგარა: შვილი რვიანი კოკა ღვინო, ათი თეთრი, ერთი ქათამი, ხუთი კვერცხი, სამი ნაოთხალი ლომი (1578 წ. H-626).

კუტივაძე ოქროპირ — ჩუნეშს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის-საყდრის ბეგარა: შვილი კოკა ღვინო, ოცი თეთრი, ერთი ქათამი, ხუთი კვერცხისა-მი ნაოთხალი ლომი (1578 წ. H-626).

კუტივაძე შობელა — ჩუნეშს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის-საყდრის ბეგარა: შვილი კოკა ღვინო, ოცი თეთრი, ერთი ქათამი, ხუთი კვერცხი, ხუთი ნაოთხალი ლომი (1578 წ. H-626).

კუტივაძე ხუტუა — ჩუნეშს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის-საყდრის ბეგარა: შვილი კოკა ღვინო, ოცი თეთრი, ერთი ქათამი, ხუთი კვერცხი, სამი ნაოთხალი ლომი (1578 წ. H-626).

კუტიმანა შვილი იორდანა — ალაიანელი, ერგო ადამ [მალაღძის] შვილებს მათი სახლისკაცების ყმების ფარდად (XYII ს. ბოლო. 1448-5079).

კუტიშვილი — ბერშოეთს მცხოვრები, ბოგანო, თამაზ ტარსაიკაშვილის ყმა, სანამილახეროს დავითის მიხედვით, ევალეზოდა-ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

კუტუღია პაპია — ე მ ა რ თ ა ცაიშის-საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ოთხი ლოჯი ლომი, ექვსი კოკა ღვინო და გომოქკომურთი — კარგი საკმელი ლომით, ღვინით, ხორციით და სამარხოთი ([1616-1621 წწ. | ქსძ. II]).

კუტუხა: კუტუხაური — ამოვარდნილი, კუტუხაური მამული რასტომ მეფემ უწყალობა გურგენ ყორღანაშვილს (1654 წ. 1450-1/94), ზურაბ ბარათაშვილმა მისი ნავენახობი, ორი დღის მიწა, მიჰყიდა გურგენ ყორღანაშვილს (1656 წ. 1450-1/102).

კუტუშიძე — ლეერ ჩიკვილაძემ იგი სისხლის ფასში მისცა შალვა შერაზაიშვილს ([1484-1510 წწ. | ქმ. N 647]).

კუპაისძე | კუპაიძე

კუპაიძე — ლაშხიშვილთან, ინასარიძესთან და გარეყანიძესთან ერთად რებტამი დახვედომია ლეჩხუმში ჩასულ საგაქროდან მობრუნებულ სვენიანს და მონაწილეობა მიუღია მათ ამოხოცვაში, აღნიშნულია სვენთა და ჯათარძეთა შორის სასისხლო დავის გაროგების წიგნში (1503 წ. სსძ. I. N 27).

კუპაიძე — მას დაუჭერია ცაგერის ღმრთისმშობლის ეკლესიის ყმა ბეგია მუსელიანი, რომელიც შემდგომში გიორგი მეფემ გამოართვა და კვლავ ეკლესიას შესწირა ([1605-1639 წწ. | Qd-9085 გ]).

კუპაიძე — ცაგერელი, მას [ხოხუა] ლაშხიშვილისაგან უყიდა ამბროლიანი მათვალი. მისი სიკვდილის შემდეგ ეს ყმა აყრილა და სულა გელუანს მისვლია, აღნიშნულია ვაბრიელ ცაგერლის მიერ ხვამლის წმინდა გიორგისათვის მიცემულ შეწირულების წიგნში (1656 წ. ახლო. Qd-9085-9).

კუპაისძე გიგია — შვილი მიქაელ კუპაისძისა, იხ.

კუპაისძე გოჩა — მას მოუკლავს თავისი ძმა, ხუნა. მეფე ამაზე გასწყრომა გოჩას. გელოვანებს მისთვის უშუამდგომლიათ მეფესთან და მასაც შეუწყნარებია. ამის შემდეგ გოჩას გელოვანებისათვის ქალი უთხოვია, მათთან დამოუკრებულა. მაგრამ მანც უღალატნია და თავს დასხმია გელოვანებს. მოუკლავს ფაქა და ბესია გელოვანები. ეს ამბავი მოთხრობილია გელოვანების და-

წერილში სერის ეკლესიისა და ხევისაღმი (1690-1637) წწ. სსძ. № 45).

კუპაიძე კაცია — მისგან უყილია გენათელ-ნიკოლოზწმინდელ გელეონ ლორთქიფანიძეს მაკრტორი [მამული], აღნიშნულია გელეონის მიერ გაენათის [ღმრთისმშობლისათვის] მიცემულ შეწირულებას საბუთში (1664 წ. 1448-1534).

კუპაიძე მიქაელ — მეკურკლე, ჰყავს შვილები: ცოტნე, გიგია. მეკურკლელ დადგინებისათვის მან ბალსაზემო სენანეთის ხეეს და სერის მთავარმოწამეს მიართვა უღნაშის მონასტერი (XY ს. II ნახ. 1497 წ-მდე. სსძ. II. N 30).

კუპაიძე ცოტნე — შვილი მიქაელ კუპაიძისა, იხ.

კუპაიძე ხუნა — ძმა გოჩა კუპაიძისა, იხ.

კუპაშვილი ვართანა — ცხელოს მცხოვრები, ამილახურის ყმა, საამილო შეროს დავთრის მიხედვით ევალებოდა მშვიდლით ღამქრობა მისი კომლიდან ორ კაცს (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

კუპაძე — ამირეჯიბ ჭუნა [გაბელიძე] მისგან ნასყიდ ახალდაბის სახელად მიიღო ჩიტალაძის მიერ კუქაძისათვის მიყიდული საღვალად-შენი. ახალდაბა ძველ მუხატრონეს, თუმანიშვილს, დაუბრუნეს (1412-1431 წწ. ქრ. II. 211).

კუპევიძე მამია — მოწმე მიქელა ამროლადის მიერ გაბეჭმარ და გიორგი ჩაჩანაძისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (XY ს. Ad -19).

კუპევიძე სიამო — მოწმე ალქსანდრე მეფის მიერ სიამო შალვაწმინდისათვის მიცემული სისხლის ფასში ოქონის წყალობის წიგნისა (1488 წ. VII. 1. Hd -8731).

კუპიასშვილი ბერი — ცხელიოსელი, ავთანდილ ამილახურის სახასო ყმა (1700 წ. 1448-3602).

კუპიაშვილი ნადირა — მოწმე ღამურ პაპუნას მიერ იასე მღვდლის სიძის, მამუკა [ლაბაძისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. I. 10. 1450-19/158).

კუპუხიძე ზაქარია — [ფარცმანაყანევს მცხოვრები], ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ოცი კოკა ღვინო, ათი თეთრი, სამარხო საკლავი ერთი, ქათამი ორი, ღვინო კოკა სამი, ორი ნაოთხალი ღობი (1621 წ. 1448-1536).

კუპუხიძე ზაქარია — [ფარცმანაყანევს მცხოვრები], ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ოცდაათი კოკა ღვინო, ათი თეთრი, ერთი სამარხო — რობო საკლავი, ერთი ქათამი, ნაოთხალი ღობი (1621 წ. 1448-1536).

კუპუხიძე იოვანე — [ფარცმანაყანევს მცხოვრები], ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ათი კოკა ღვინო, ხუთი თეთრი, სამარხო ორი თეთრი, ერთი ნაოთხალი ღობი (1621 წ. 1448-1536).

კუპუხიძე მახუა — [ფარცმანაყანევს მცხოვრები], ემართა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: ხუთი კოკა ღვინო, სამი თეთრი, ერთი ქათამი, ერთი ნაოთხალი ღობი (1621 წ. 1448-1536).

კუპუხიძე მიქელა — ფარცმანაყანევს მცხოვრები, იგი ნასისხლად მისცა ესტატე ნიჯარაძემ ღამშიშვილს, ღამშიშვილისაგან იყიდა ბაგრატი იმერთა მუფემ, რომელმაც შესწირა ვენათის წმინდა გიორგის მონასტერს და დაუწესა გადასახადი: ოცი თეთრი, ორმოცდასამი კოკა ღვინო, ორი ქათამი, ორი ნაოთ-

ბალი ლომი, ერთი სამაჰრო საკლავი, სამარხო—ორი თეთრი ((1545 წ. | VII. 12. Sd—2896).
 კუჭუხიძე—ფარცმანაყანეის მცხოვრებნი, ოთხი კომლი, აქვთ ორი პარ—
 ტახტი. პაგრატი იმერთა მეფემ ლაზიშვილებსაგან ნასყიდი ნიჯარაძისეული კუ-
 ჭუხიძენი შესწირა. გაენათის წმინდა გიორგის მონასტერს ((1545 წ. | VII. 12. Sd—2896).

კუჭუხიძე წყალობა— [ფარცმანაყანეის მცხოვრები], ე მ ა რ თ ა აფხაზე-
 თის საკათალიკოსო ბეგარა: ხუთი კოკა ღვინო, სამი თეთრი, ერთი ქათამი, ერთი
 ნაოთხალი ლომი ((1621 წ. | 1448—1536).

კუჭუხიძე ხახუტა— [ფარცმანაყანეის მცხოვრები], ე მ ა რ თ ა აფხაზე-
 თის საკათალიკოსო ბეგარა: ათი კოკა ღვინო, ხუთი თეთრი, სამარხო ორი თეთ-
 რი, ერთი ქათამი, ერთი ნაოთხალი ლომი ((1621 წ. | 1448—1536).

კუხლუაშვილი გიორგი— ძ მ ა დათუნა კუხლუაშვილისა, იხ.

კუხლუაშვილი დათუნა— ჰ ყ ა ვ ს ძ მ ა გიორგი. ქაიხოსრო იაშვილმა
 ი გ ი ძმასთან ერთად შესწირა. გენათის ღმრთისმშობელს (1692 წ. | ქმ. N 139).

ლ

ლაბარაშვილი— ქალაქს მცხოვრები, მოხსენიებულია ყმების ნუსხაში (XYII—
 —XYIII სს. Hd—819).

ლაბარისშვილი გიორგი— ხეღურეთში მცხოვრები, ელიშერ და პაპუნა ცი-
 ციშვილებს | გაყრის დროს ი. გ. ი. ღემეტრეს შვილებით ერგო ელიშერს ((1688—
 —1703 წწ.) Hd—1636).

ლაბარისშვილი დათუნა— ელიშერ და პაპუნა [ციციშვილების], გაყრის დროს
 ი. გ. ი. მამულით. ერგო ელიშერს ((1688—1703 წწ.) Hd—1636).

ლაბარისშვილი სეხნია— მ ო წ მ. ე. გიგოლა ჩხიკვაძის მიერ, გორიასათვის
 მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. | 1450—46/127).

ლაბაური იანგარა— ი. გ. ი. ცოლ-შვილით, მაგრამ უმამულოდ, უწყალობა ზუ-
 რაბ ერისთავის შვილმა საამ კობიაშვილს, რომელმაც ამ წყალობაში შიართვა ზუ-
 რაბს 42 მარჩილის ფეშქაში (1698 წ. Qd—871—5).

ლაბაური—მახისასშვილი ბერი— ი. გ. ი. შვილითა და მამულით, ბაინდურ
 ერისთავმა უწყალობა საამ კობიაშვილს (1700 წ. | 12. | 1450—45/67).

ლაბაძე ბეჟან— შ. ე. ი. ლ. ი. მამულა-ლაბაძისა, იხ.

ლაბაძე გიორგი— შ. ე. ი. ლ. ი. მამულა-ლაბაძისა, იხ.

ლაბაძე დათქა— სარეკში მცხოვრები, გიორგი ფალავანდიშვილმა ქაიხოს-
 რო წერეთელს ტყვეობიდან დახსნის-საფასურად სხვა ყმებთან ერთად მისცა და-
 თუ ა ლ ბ ა ძ ე ც (1680 წ. ახლო. Hd—2527).

ლაბაძე იასე— შ. ე. ი. ლ. ი. მამულა-ლაბაძისა, იხ.

ლაბაძე მამულა— 1662—1692 წწ. ჰ ყ ა ვ ს შ. ე. ი. ლ. ე ბ. ი. გიორგი, ბეჟან,
 იასე (1662—1692 წწ. | 1450: 29/160, 29/158), მღვდელ იასეს ს ი ძ ე (1692 წ.
 1450—29/158), ი ყ ი და: თამაზა ლომისკაცისაგან პარტახტი მიწა, რომელც ბე-
 ჩიასა და დაღას ეენახებს. ესაზღვრებოდა (1662 წ. Y. 7. 1450—29/160), პაპუ-
 ნა ლაბურისაგან—ამილახურების მიწებთან მღვბარე მიწა (1692 წ. P. 10. | 1450—29/158).

ლაზიშვილი ბეგლია— აღექსანდრე მეფის მიერ აღამ ფონჯავიძისათვის
 ბოძებულ სასისხლო სიგელში აღნიშნულია, რომ ფონჯავიძეებს ითხვისურეველთა

(?) და ბ.ე.გ.ლიკა ლაბზიშვილისაგან ვეღად დასდებია ნადიგორში-სამი.გლეხი ფიწალაძე და 16 000 თეთრი (1497 წ. სმ. II.66-67).

ლაბრისძე ტორმ- [ს ა ხ ლ ი კ ა უ ი] შებმა ლაბრისძისა, იხ.

ლაბრისძე შებმა- კ ყ ა ე ს [ს ა ხ ლ ი კ ა უ ი] ტორმ. თავისი მამულიდან ბევრის შეცხრელი ნაწილი შესწირა (ხადისსი) ეკლესიას (XY ს. A-222.76v-77r).

ლაგრასძე|ლაგრაძე

ლაგრაძე- ზესში მცხოვრები, მღვიანბეგის მ.ე ს ა უ რ ე ყ მ ა, იხენი-ება ტიტოშვილის ყმების ნუსხაში ([1658-1675 წწ.] Hd-14534 ბ).

ლაგრაძე- ფარსადან [ჯავახიშვილმა] თავის ბიძაშვილ ზურაბს მიჰყიდა ნასყიდი ლაგრაძის მიწა (1692 წ. YII.2. Sd-569).

ლაგრაძე დათუნა- კ ყ ა ე ს : შ ე ი ლ ე ბ ი ზაად და ოტია, გარდაცვლილი ძ მ ა იესე. თავისი ძმის, იესეს და რძლის-საორმოცედ მღვდელ გიორგი ნინია-შვილს მისცა ბაქურაანთ ნავენახობს ზემოთ მდებარე ხოვლური მიწა (XYII ს. 80-ანი წწ. 1450-35/13).

ლაგრაძე დათუნა- მ ო წ მ ე . ფარსადან ტიტოშვილის მიერ შოშიტა, გუგაშვილისათვის მიცემული ნავენახობის ნასყიდობის წიგნისა ([1684-1697წწ.] Hd-14262).

ლაგრაძეები- ზესში მცხოვრებნი, ფარემუზ ჯავახიშვილის ყოფილი ყ მ ე ბ ი, ნაზარალი-ხანმა ი ს ი ნ ი უწყალობა ფარსადან ჯავახიშვილს (1692 წ. 1448-8819).

ლაგრაძე ზაად- შ ე ი ლ ი დათუნა ლაგრაძისა, იხ.

ლაგრაძე ზაად - მ ო წ მ ე : იონათამ აბულვარდისშვილის მიერ გიორგი ნინიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. YI. 1.1450-35/9), დავით ჯაჭიასშვილის მიერ შედან აბულვარდისასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ.Sd-630).

ლაგრაძე იასე- გარდაცვლილი ძ მ ა დათუნა ლაგრაძისა, იხ.

ლაგრაძე იასე- [1684], 1692-1699 წწ. მ ლ ე ლ ე ო (1692, 1696 წწ. Sd-569, Hd-6242 ა). დ ა მ წ ე რ ი დ ა მ ო წ მ ე : ფარსადან ტიტოშვილის მიერ შოშიტა, გუგაშვილისათვის მიცემული ნავენახარის ნასყიდობის წიგნისა ([1684-1697 წწ.] Hd-14262), ფარსადან [ჯავახიშვილის] მიერ თავისი ბიძაშვილის, ზურაბისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. YII. 11. Sd-569); მ ო წ მ ე . ფარსადან [ჯავახიშვილის] მიერ მანგლელ [გაბრიელ ჯავახიშვილისათვის] და მისი ძმებისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. YII.11. Hd-6242 ა) .

ლაგრაძე მღთისია- გომფარ და როინ [ჯავახიშვილებს] გაყრის დროს ი.გ ი მამულით წილად ერგო. გომფარს ([1527-1558 წწ.] Qd-605) .

ლაგრაძე ნიკელა- საჯავახიანოში, ზესში მცხოვრები, სვიმონ ბატონიშვილს ი გ ი მამულით შეუწირავს სვეტიცხოვლისათვის (XYII ს. ბოლო მეთოთხ. 1449-1931).

ლაგრაძე ოტია- შ ე ი ლ ი დათუნა ლაგრაძისა, იხ.

ლაგრაძე ლვინია- მ ო წ მ ე . გამრეკელ ჯავახიშვილის მიერ თავისი ქალის, შამანდუხისათვის მიცემული მშოთეის წიგნისა (1597 წ. Hd-14425).

ლ[ა]გრაძე ლვინია- ა ზ ნ ა უ რ ი შ ე ი ლ ი, მ ო წ მ ე . უცნობი პირის მიერ გიორგისათვის მიცემული პირობის წიგნისა (XYII ს. Hd-14910 ფრაგმ.)

ლადაბა — შვილი შვედელ მიკირტიჩასი, იხ.

ლაღარია მამისთული — ლევან დადიანმა განუახლა ხობის ტაძარს მისი შეწირულება ([1628—1647 წწ.] Hd—1551 r.).

ლაღარია მიქაილ — ლევან დადიანმა განუახლა ხობის ტაძარს მისი შეწირულება ([1628—1647 წწ.] Hd—1551 v. r.).

ლაღვრის შვილები — პატარძელში მცხოვრებნი, აზატი კაცები, ნინოწმინდის საეპროსათვის ევალებოდით შეკავშული ცხენისა და იარაღის გამოღება, თუ „მართალი კაცი“ გარდაიცვლებოდა ([1688—1694 წწ.] Ad—116).

ლაზარა — მოლარე, მოწმე : შერმაზანა მახარაშვილის მიერ ბერძენი აბრამას შვილის, ლაზარასათვის მიცემული ქულბაქის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. IY.4. Qd—9086 ა).

ლაზარა (ჯარ. ლაზარე) — ბერძენი აბრამას შვილი, ჰყავს ს შვილი : ბი : აბრამა და სიმონა. იყიდა შერმაზანა მახარაშვილისაგან, გალავნის გამოღება ქულბაქი ოთახითურთ (1689 წ. IY.4. Qd—9086 ა); შერმაზანა მახარაშვილი ედავებოდა ქულბაქზე. დავა, გაარჩია ბარძიმ მღვივანძევმა : ნაზარას შერმაზანას ქულბაქი აუღია, გირაოდ, შერმაზანას, გირაოს ფასი არ დაუბრუნებია, შემდგომში მას ლაზარასათვის მიუყიდა თავისი შვიგირდი. მღვივანძევის გადაწყვეტილებით, ლაზარას გირაოთი აღებული ქულბაქი, შვიგირდის საზღაურში ნასყიდად დარჩა (1689 წ. ახლო. Qd—9086 ბ).

ლაზარა — მისი მიწა ესაზღვრებოდა თამაზ მგელიტას შვილის მიერ მებლაგარის მამისათვის მიყიდულ მიწას (1696 წ. Ad—981).

ლაზარა — მთავარანგელოზს მცხოვრები, საამილახეროს დაეთრის მიხედვით, ევალებოდა მშვილდით აღჭრება (XVII ს. II ნახ. 1448—5032).

ლაზარა — იგი კახეთში ყოფილა, გადასული. მისი ნაჭონი სასახლე აღვილი ბახუტა ჯაყახიშვილმა უწყალობა წოდორელ ხუცეს იასეს იმ პირობით, რომ თუ ლაზარა დაბრუნდებოდა იასეს სხვა მამულს მისცემდნენ (XVII ს. III მეოთხ. Hd—14987).

ლაზარა შვილი ნონიჩია — მოწმე კაკალა, გოგრის შვილის მიერ ბერუა

მ[ო]ლრეკილაძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. Ad—1668).

ლაზარა შვილი ჭიჭებია — მოწმე იმარინდოს მიერ რევენდასათვის მიცემული მამულის ჩუქების წიგნისა (1672 წ. 10. II. Hd—1577).

ლაზარე — მონაზონი, მოურავი და მოწმე ლაილელთა მიერ საგვიანსა და ძიგორიანს შორის საყანე ადგილზე დავის, გარჩევების დაწერილისა (XIX—XY სს. სსმ. II. N 56).

ლაზარე — დამწერნი ბასილი კათალიკოსის მიერ თათარა თევდოსისძისათვის მიცემული ღლის ამოკვეთის წიგნისა ([1517—1528 წწ.] Hd—1332).

ლაზარე — მწიგნობართუხუცესი და მეცტუმრე, დამწერნი ლეონ მეფის მიერ სვეტიცხოვლისათვის მიცემული ყმა-მამულის შეწირულებისა და ქადაგედონ მალაქისათვის მებაღაბეობის წყალობის წიგნისა (1537 წ. 1449—1496 ა).

ლაზარე — სვეტიცხოვლის კანდელაკი, მოწმე ბესარას შვილის მიერ დათუა თათარა შვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1563 წ. 1448—1051).

ლაზარე — გვეუთს მცხოვრები, შეტანილია კათალიკოსის მოლაშქრე კაცების

ნუსხაში ([1616-1621 წწ.] ქსდ. III. N 92-3).

ლაზარე— 1622-[1632] წწ. თეიმურაზ მეფის მ დ ი : ე ა ნ თ უ ხ უ ც ე ს ი . II მ დ ი : ე ა ნ მ წ ი გ ნ ო ბ ა რ ი . II მ დ ი : ე ა ნ ი , დ ა მ წ ე რ ი თეიმურაზ მეფის მიერ: სალაროს ქილიფთარ ბახუტასათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1622 წ. IY. 20. 1448-548), იონან ტრედიძისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (1622 წ. Cd-9447), ნათანაელისათვის მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1625 წ. 1449-1239), დავით [გუდვენის] შვილისათვის | მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა (1626 წ. Hd-14686), ამოან თუხარლისათვის მიცემული შეძენილი ნასოფლარების დამტკიცების წიგნისა (1632 წ. Cd-9735); მ ო ნ ა წ ი ლ ე ო ბ ა მ ი ი ლ ო შ ა ნ შ ე . ერისთავსა და იოთამ ამილახორს შორის დავის, გარიგებაში ([1623-1632 წწ. Hd-14669]).

ლაზარე— დ ა მ წ ე რ ი დ ა მ ო წ მ ე ქრისტეფორე კათალიკოსის მიერ პაპუნა ამბროსაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის დამტკიცების წიგნისა (1693 წ. 1449-1755).

ლაზარე— მეტეხელი, მ ო წ მ ე ბასილა-სულხანაშვილის მიერ ზურაბ ჯავახიშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. Y. 9. Ad-961).

ლაზარე— მღვდელი, მ ო წ მ ე დ ა შ უ ა მ ა . ე ა ლ ი ლაზარე ბერისშეოლის და ზურაბ თემანიშვილის სასისხლო დავის, გარიგების წიგნისა (1676 წ. XII. 3. Sd-1013).

ლაზარე— მეტეხელი, მ კ ე დ ე ლ ი, მ ო წ მ ე სვიმონ-სულხანაშვილის მიერ ჯავახიშვილებისათვის მიცემული წოდურებში სასახლისა და მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1680 წ. Y. I. Hd-2629).

ლაზარე— ქ ი ლ ი ფ თ ა რ ი, მ ო წ მ ე , გუგუნა თამაზისშვილის მიერ როსტომ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. YII. 1450-1/110).

ლაზარე— მ ი ს ი სახლის წინ მღებარე სახლები წილში-ერგო, გოქილოდაანთ ბაიოსულაშვილ დავითას ძმისშვილებთან, გაყრის დროს (1684 წ. YII. 1. 1450-50/206).

ლაზარე— შ : ე ი ლ ი თარიმან ციხისთავისა. . პ ი რ ო ბ ი ს წ ი გ ნ ი მ ი ს . ც ა ალავერდელ ნიკოლოზ ენდრონიკაშვილს ქრისტიანული მარტვისა და საკანონოს შესრულების შესახებ (1685 წ. Ad-854).

ლაზარე— მ ო წ მ ე : ეპისკოპოს ფარსედ ყორღანაშვილის მიერ ოთარ თემანიშვილისათვის მიცემული მიწის, გაცედილობის წიგნისა (1686 წ. მატ. 252. N9).

ლაზარე— გოსტიბეს მცხოვრები, მ ო წ მ ე , გიორგი ოთიანშვილის მიერ ტაკიკაანთ მანველასშვილ არუთინასათვის მიცემული : ევნახის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. YI. 12. Hd-5993).

ლაზარე— მ ი ს მამულზე, მეჯვრისხევეში, ესახლა თედორა წიწვინასშვილი (1700 წ. 1448-3602).

ლაზარე— შ : ე ი ლ ი ივანესი, იხ.

ლაზარე— მეჯურისხევეს მცხოვრები, გივის ყ მ ა , საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ე : ე ა ლ ე ბ ო ლ ა მშვილდით ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

ლაზარე— სამთავის მცხოვრები, სამთავუნელის ყ მ ა , საამილახვროს დავთრის მიხედვით, ე : ე ა ლ ე ბ ო ლ ა შუბით ლაშქრობა მ ი ს ი კომლიდან ორკაცს (XYII ს. II ნახ. 1448-5032).

ლაზარე — მ ო ხ. ე. ლ ე, იხსენიება ყმათა ნუსხაში (XYII ს. Hd — 14912 ზ).

ლაზარეს შვილი — მუხრანში, მ ი ს ბალამდე უწყალობა კათალიკოსმა ქრისტეფორემ კანდელაკ შიო: ეგაძეს მუქადა ახესებაძე (1623 წ. Hd — 1446).

ლაზარეს შვილი ბერი — მარტყოფს მცხოვრები, მოხსენიებულია რუსთველის ყმების ნუსხაში (XYII — XYIII სს. მიჯნა. Hd — 5186).

ლაზარეს შვილი იოვანე — თეიმურაზ მეფის მ დ ი: ე ა ნ თ უ ხ უ ც: ე ს ი, დ ა მ წ: ე რ ი თეიმურაზ მეფის მიერ ბოქაულთუხუცეს ავალ ავალიშვილისათვის მიცემული წყალობის წიგნისა (1646 წ. IX. 26. 1450 — 47/149).

ლაზარეს შვილი მამუკა — იხ. გუშაშვილი მამუკა

ლაზარე შვილი დემეტრე — მ ო წ მ ე იმან რჩეულიშვილ-ლელის შვილის მიერ ბეჟან როსტომაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1683 წ. 1450 — 27/289).

ლაზაძე მგელა — მუჯერისხევის მცხოვრები, მ ი ს ი შეწირულება განუახლა მთაწმინდის პორტაიტის ღმრთისმშობელს თეიმურაზ მეფემ აგიორგი მეფის სულის-საალაბედ (1630 წ. 1461 — 3/127).

ლაქაზაზაშვილი — ჩინჩახორის მცხოვრები, მამულით წილში ერგო იოთამ ბარათაშვილს (1537 — 1538 წწ. | XYIII. 16. 1450 — 11/112).

ლაზიაშვილი გოლა — კალაურში მცხოვრები, ერთი კომლი, შეტანილია სვეტიცხოვლის ეკლესიის საკომლოების ნუსხაში (1689 წ. 1449 — 1792).

ლაზრიაშვილი თამაზა — მ ო წ მ ე ბარამ ფარეშის შვილის მიერ დათუნა ხიზანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. II ნახ. Ad — 2243 ა).

ლაზუტაშვილი ბერუკა — მ ი ს ი წილი მამული ჯგუფისა შვილებს მამულებთან ერთად, რომლებიც ეკლესიის ავთანდილ და ბარათა მარიაშვილებს, თაყა ბარათაშვილმა მიჰყიდა შიოშ ზურაბის შვილ-ლარაძეს (1690 წ. XYI. 1450 — 10/136).

ლაითაძე მამისთვალა — ხონის-საყდრის ყ მ ა, ე მ ა რ თ ა ხონის-საყდრის-ბეგარა: ერთი-საყლავი, ერთი ქათამი, ერთი თეთრის ყველი, საბურობო, სამი კოლი ღომი, ორი კოკა ღვინო, ორი თეთრი, სამი თეთრის-საბატკობო, ოთხი ქაააიბი-სამაქრობო, სამი კოლი ღომი, ორი თეთრი, ერთი თეთრის-საყველიერო, ათი კოკა ღვინო, ერთი ურემი ღომი, ხუთი კოლი ცეხვილი, მუშაობა, სამეჯინი-ბო-ერთი ურემი შეშა და ერთი ურემი თივა ან ურიში (XYI ს. ბოლო. 1448 — 5034).

ლაითაძე მახარა — ე მ ა რ თ ა ხონის-საყდრის ბეგარა: ერთი საყლავი ერთი ქათამი, ერთი თეთრის ყველი, საბურობო, სამი კოლი ღომი, ორი კოკა ღვინო, ორი თეთრი, ერთი თეთრის-საყველიერო, ათი კოკა ღვინო, ერთი ურემი ღომი, ხუთი კოლი ცეხვილი, მუშაობა, სამეჯინი-ბო, ერთი ურემი თივა, ერთი ურემი შეშა და მუშაობა (XYI ს. ბოლო. 1448 — 5034).

ლაიყმაძე გორჩია — ქ ვ ა: ე ს: შ: ე ი: ლ ი დათუკა, ერთი კომლი, გენათელმა ზაქარია ქვარიანმა ი გ ი: შესწირა ხახულის ღმრთისმშობელის-ეკლესიას (1644 წ. XI. 5. ქმ. N 139).

ლაიყმაძე დათუკა — შ: ე ი: ლ ი გორჩია-ლაიყმაძისა, იხ.

ლაკაუხე ღიანი — იხ. ლაკოხე ღიანი

ლაკიტაური შიო — არატუაზანში მცხოვრები, გუგუნა მაცუაშვილის ყ მ ა, მეფე ალექსანდრემ ი გ ი შესწირა ხახულის ღმრთისმშობელის-ეკლესიას (1594 წ. 1449 — 1509).

ლაკლავისძე— მ ა ს . სანახევროდ მისცა მოსაშენებლად სიოშამ ქოშათ ჩიბაქესაგან ნასყიდი ნაგენახუტი და შესწირა იგი თისლის მონასტერს (XIV ს. Par . géor g. 4,51v-52r).

ლაკობელიანი||ლაკაუხელიანი

ლაკობელიანი გიორგი— [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] კაცია ლაკობელიანისა, იხ.

ლაკობელიანი კაცია— ცაგერის ღმრთისმშობლის ყ მ ა, 3 ყ ა:ვ.ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] გიორგი. ორივენი ნაძალადევიდ მიუსაკუთრებია, გელოვანს. აღეჭ სანდრე მეფემ ჩამოართვა მათი თავი, გელოვანს და კვლავ ცაგერის ღმრთისმ შობელს შესწირა (1656 წ. Qd-9085-3).

ლაკაუხელიანი სენიანი—:ე მ ა რ თ ა ცაგერის საყდრის ბეგარა: ხუთი, გორო ლენო, ერთი კაბიწი პური, ათი ფხალი ღომი, ორმოცდაოთხი თეთრის. სამი საკლავი, ორი ქათამი, ერთი თეთრის ყველი, პურის ქამა, ტვირთი, მუშაობა, ყუა სანთელი (XVI ს. ლაი H84-54. 87 a-95 b).

ლაკუზასძე აღბულა— შ:ვ ი ლ ი ქავთარ ლაკუზასძისა, იხ.

ლაკუზასძე დავით— შ:ვ ი ლ ი ქავთარ ლაკუზასძისა, იხ.

ლაკუზასძე ქავთარ— 3 ყ ა:ვ.ს შ:ვ ი ლ ე ბ ი: დავით, აღბულა. ელიოზის კათალიკოსობის დროს, სვეტიცხოველს შესწირა ძაგნაკორანაში თავისი მკვიდრი მამული—:ვენახი პაწაწასძეური— მრავლისა და ღრუბელასძის: ვენახების მოსაზღვრედ და გაიჩინა ალაბი (1399-1419 წწ. 1448-1188).

ლალა— იმარინდო-ყოფილმა იოსებ შველადემ თისლის მონასტერს სააღაპედ შესწირა მ ი ს ყანასა და ქაროზანიძის მიწას შუა მდებარე ყანა (XIV-XV სს. Par . géor g. 4-32 r).

ლალასშვილი || ლალაშვილი

ლალასშვილი— მ ი ს მიწას: ესაზღვრებოდა სიმონგულ მამუკასშვილის მიერ პაპინა ბასტამასშვილისათვის მიყიდული მიწა (1676 წ. I. Hd-5304).

ლალასშვილი— მ ი ს ი: ვენახის საზღვართან მდებარე კოლელისშვილისეული ვენახი იოთანა მაისურაძეს უნდა მიეცა ზაზა ქარუმძისათვის (XVII-XVIII სს. მიჯნა. Qd-3696).

ლალაშვილი— მიწოფს მცხოვრები, ელიშერ და პაპუნა [ციციშვილების], გაყარის დროს ი გ ი მამულით ერგო პაპუნას (1688-1703 წწ. Hd-1636).

ლალაშვილი ანდრიასა— შ:ვ ი ლ ი პაპა ლალაშვილისა, იხ.

ლალასშვილი ბერი— შ:ვ ი ლ ი პაპუნა ლალაშვილისა, იხ.

ლალაშვილი გიორგი— [შ:ვ ი ლ ი] პაპა ლალაშვილისა, იხ.

ლალაშვილი ესტატე— [შ:ვ ი ლ ი] პაპა ლალაშვილისა, იხ.

ლალასშვილი ზაქალ (გვარ. ზალა)— 1681-1688 წწ. ტინისხილში მცხოვრები, 3 ყ ა:ვ.ს: მ ა მ ა პაპუნა ლალასშვილი იხ. (1688 წ. Hd-6017), ძ მ ე ბ ი: თამაზა, პატა (1681 წ. Hd-270). მ ი 3 ყ ი ლ ა მამულა კუკასშვილს თავისი მკვიდრი მიწა, გემანას, ბახჩიასა და სიმონგულას მიწებამდე (1688 წ. XII. I. Hd-6107).

ლალასშვილი, თამაზა (გვარ. თამაზ)— შ:ვ ი ლ ი პაპუნა ლალასშვილისა, იხ., ძ მ ა ზაქალ ლალასშვილისა, იხ.

ლალაშვილი ლალა— [შ:ვ ი ლ ი] პაპა ლალაშვილისა, იხ.

ლალაშვილი პაპა— 3 ყ ა:ვ.ს [შ:ვ ი ლ ე ბ ი]: ანდრიასა, ესტატე, გიორგი, ლალა. ი. გ. ი, ქსნის საერისთავოდან გამოქეუელი, ნაზარადო-ხანმა ქციხილვანში „სახასოდ დაიკირა“, საღედროფლოდ დაასახლა (1698 წ. I. 6. 1450-34/225).

ლადანშვილი პაპუნა - 1681-1688 წწ. ტინისხილში მცხოვრები. . 3 ყ ა ე ს შ ვ ი ლ ე ა ი : ზალა (1688 წ. XII. Hd -61071), ბერი, თამაზა, პატა (1681 წ.Hd -270). მ ი 3 ყ ი ღ ა : თავისი მკვიდრი მიწა გორელ მამოვე ამირალასშვილს თავაქლადანშვილისა და ნასყიდანშვილის მიწებამდე (1681 წ.Hd -5270).

ლადანშვილი პატა - შ ვ ი ლ ი პაპუნა ლადანშვილისა, იხ., ძ მ ა ზ ა [ლადანშვილისა, იხ.

ლალა-ფაშა - იხსენიება თბილელ ქელისე|საგინანშვილსა და შერაბ უორლანაშვილს შორის ფიცხისზე დავის.გარიგების წიგნში (1635 წ.XI.14.1449-2649).

ლალანა - 3 ყ ა ე ს შ ვ ი ლ ი გოგინა (1672 წ.1449-954, XYII ს.ბოლო მეოთხ.1450-35/202). მ ი 3 ყ ი ღ ა ტრაგტიქორას უმა და სახლები ვალს დასაფარავად (1672 წ.1449-954), იშვილა და მელაქედ დაუყენა იასე პარკაძე, რომელსაც დაუტოვა თავისი სახლ-ქარი, მიწა და ყმები. ზაზუნა საკასათის ჰქონდა გირით (გირაოში?) მიძარებულ, მაგრამ მისი სახლ-ქარი და პატა არ ჰქონია ვაკეშვილს.ეს ჰქონება ლალანას შვილს ჰქონია.გამოფიქვლი. . იასეს დაუავლა თავისთვის უკვეწლიურად ალაპის გადახდა (XYII ს.ბოლო მეოთხ.1450-35/202).

ლალინა - პაპინა ღუთუნშვილის ცოლ-ყოფილი, უშვილო. იშვილა ფეშანგ თაყინასშვილი და მისცა მას მკვიდრად ბოსტანი და სახლის ადგილი საკას ყმის სახლთან და მამასახლის ზურაბ ხოთარასშვილს ყმის სახლამდე (1699 წ.XII.1.Hd -13152).

[ლალომასშვილი] ბერი - . გ ა ნ ა ყ ო ფ ი იორდანე ლალომასშვილისა, იხ.

ლალომასშვილი იორდანე - ქარელში მცხოვრები, 3 ყ ა ე ს . გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ბერი. ედიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი . გ ო და მისი .განაყოფი მამულეებით წილად ხედნენ პაპუნას ((1688-1703 წწ. | Hd -1636).

[ლამაზა - რევაზას . გ ა ნ ა ყ ო ფ ი , მ ო წ მ ე რევაზას მიერ ფეშანგ ფონეზაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ.1.Y.1.1450-35/51).

ლამაზა - ხ ა ს ა დ ა რ ი , 3 ყ ა ე ს ძ მ ა ს მებისა. მ ო წ მ ე სენნია შებმაზანშვილის მიერ პაპუა ვაფლანიშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1692 წ. Y.10. Sd -620).

ლამაზა - მ ო წ მ ე . გრიგოლ მიქიტრიჩაშვილის მიერ ბატონ შიოშისათვის მიცემული .ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. Sd -820 ჰ).

ლამაზანსშვილები - ფარცხისში მცხოვრებნი, ი ს ი ნ ი ყმა-მამულით .ერთ წილად ხედნენ საამ [ბარათაშვილის| (1692 წ.1450-11/82).

ლამაზანსშვილი თამაზა - ძ მ ა პაპუა ლამაზანსშვილისა, იხ.

ლამაზანსშვილი ლამაზა - შ ვ ი ლ ი პაპუა ლამაზანსშვილისა, იხ. .

ლამაზანსშვილი პაპუნა - 1689-1690 წწ. . 3 ყ ა ე ს ძ მ ა თამაზა, შ . ვ ი ლ ი ლამაზა (1689-1690 წწ. 1450: 15/50, 15/49, 15/17). მ ი 3 ყ ი ღ ა : ქაიხოსრო ბარათაშვილს მისი ყმის მიერ .გაცემული, პაპუნას ნაქონი, ღუესის წყა - როსთან მდებარე საკუნლის მიწა (1689 წ. XI.15. 1450 -15/50), მასვე - ფარცხისში წისქვილი (1650 წ.XI.1.1450-15/7), მასვე -ჯანანის ნაქონი ორი ღღის მიწა და საღორათებეში ორი ღღის მიწა გასაპრას მიწის .გვერდით (1690 წ. Y.23. 1450-15/49).

ლამექისშვილი - პაპუნასშვილი გიორგი - იხ. თუხარელი გიორგი

ლამურაშვილი ლაზარე - მ ო წ მ ე ბერუა ონიაშვილი მიერ ზაად წინამძღვრისშვილისათვის მიცემული .ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს.1448-1105).

ლამაური მამუა - მ ო წ მ ე პაპუნა წიწწივაშვილის მიერ იონანე სუმბულოძისათვის მიცემული მიწისა და საფრჩხელის ნასყიდობის წიგნისა (1613 წ. 1459-13/139).

ლავარდისძე დანიელ - დ ა მ წ ე რ ი ალექსანდრე მეფის მიერ .გარეჯის

უღაბნოსათვის მიცემული ყმა-მამულის შეწირულების წიგნისა (1464 წ. 4. 117. ქრ. II. 283).

ლარაძე | ლარაძე

ლარაძე — ციციშვილთა აზნაურის შვილი. მისი დაბრუნების პირობა მისცა შაჰნავაზმა იმერეთში, გადახვეწილ ციცი ციციშვილს ([1658—1663 წწ.] 1449—328).

ლარაძე — [აზნაურის შვილი], იხსენიება საციციანოს ყმების ნუსხაში. ქუეღურეთში მას ჰყავდა ორი კომლი ყმა, ლუივისხევში — შვილი, ბისში — სამი, თხილნარში — ოთხი, იფუნევეში — ერთი ([1658—1675 წწ.] II — 14534 ა).

ლარაძე ავთანდილ — 1652—1690 წწ. შვილი ზურაბ ლარაძისა, იხ. მ. ოქ. შ. ე: ზისელა აბრამაშვილის მიერ ბატონ ანუკასათვის მიცემული სასახლის ნასყიდობის წიგნისა (1652 წ. 1450—36/137), ელიზბარ ზუბიტაშვილის მიერ ზაალ ყორღანაშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1667 წ. 14. 1450—1/99).

ლარაძე ანდერშან — მოწმე ფარსადან ციციშვილის მიერ პაპუა მალაღაშვილისათვის მიცემული, გლეხის ნასყიდობის წიგნისა ([1673 წ. XI. 10. II — 1667]).

ლარაძე ასიტა — 1640—1667 წწ. ძმა ზურაბ ლარაძისა, იხ. უშვილოდ გარდაცვლილა, აღნიშნულია ღიასამ ღიასამიძის მიერ ზურაბ ლარაძისათვის მიცემულ მიწის ნასყიდობის წიგნში (1687 წ. III. 15. 1449—785); მოწმე ზაალ ბარათაშვილის მიერ ზაალ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1658 წ. VII. 4. 1450—1/103); მისი კერძო მამული შაჰნავაზმა უწყალობა ღიას ღიასამიძეს (1667 წ. 1. 20. 1450—10/132); მისი ნაქონი მამული ეგრიისი, საკომლოებით და გლეხებით, ნაწყალობევი ჰქონია ღიასამ ღიასამიძეს, რომელმაც ეს მამული მიჰყიდა ასიტას ძმას, ზურაბ ლარაძეს (1687 წ. III. 15. 1449—785).

ლარაძე ასლამაზ — ძმა ზურაბ ლარაძისა, იხ.

ლარაძე ბიძინა — ძმა შერმაზან ლარაძისა, იხ.

ლარაძე ბიძინა — შვილი ზურაბ ლარაძისა, იხ.

ლარაძე — ბიძინაშვილი ზურაბი — იხ. ლარაძე ზურაბ

ლარაძე ვიორგო — ძმა პაატა ლარაძისა, იხ.

ლარაძე ვიორგო — [1689], 1693—1700 წწ. პყავს [ძმა] თამაზა ([1689], 1693—17000 წწ. 1450: 10/134, 10/124). იყიდა: პაპუნა, გოსტამაზიშვილი — საგან, გაბილაშვილის ნაქონი მიწა წინევენაში, საქალაქო შარამდე და პანტე — ბამდე (1693 წ. IX. 20. 1450—10/134), ნადირა ჯავახიშვილისაგან — საგუბრის ნაფუძარი მიწა ([1689—1700 წწ.] 1450—10/124).

ლარაძე ელისბარ — შვილი ზემბად ლარაძისა, იხ. და მარინისა, იხ.

ლარაძე (ვარ. ლარაძე — მათარის შვილი) ზემბად (ვარ. ზემბად) — 1611—1634 წწ. პყავს ძმა შერმაზან ლარაძე, იხ. თანამეცხედრე მარხ. იხ., შვილები: ელისბარ, ოთარ (1634 წ. 1450—10/131). მარიამ დედოფალმა მას უწყალობა რუისში პლიუელიბეგის ნაქონი ოთხი კომლი კაცით: თითო-თითო კომლი ყუქამარაშვილი და სარიდანაშვილი, კიდევ სხვა ორი კომლი ბოგანო (1634 წ. 1450—10/131).

ლარაძე (ვარ. ლარაძე — ბიძინაშვილი) ზურაბი — 1640—1693 წწ. პყავს ძმე: ბი: შიოშ, ასიტა (1640—1646 წწ. II — 14479, 1450: 10/111, 10/119), ასლამაზ (1649 წ. 1450—10/130), შვილები: ავთანდილ (1655—1690 წწ. 1450: 10/127,

1/99, 10/132, 1449-785, 1450: 10/129, 10/128), ბიძინა (1644 წ. 1450-10/121), პაპუნა (1655 წ. 1450-10/127), იორამ, შიოშ (1655-1690 წწ. 1450: 10/127, 10/132, 1449-785, 1450: 10/129, 10/128). შ. ვ. ი. ლ. ი. შ. ვ. ი. ლ. ე. ბ. ი.: შერმაზან (1667-1690 წწ. 1450: 10/131, 1449-785, 1450: 10/129, 10/128), პაპუნა (1687 წ. 1449-785), გ ა ნ ა ყ ო ფ ი პ ა ა ტ ა ლარაძე (1693 წ. 1450-10/135), მ ა ს უ წ ყ ა ლობა როსტომ მეფემ ბოლნისში იარაზიზაშვილი ყარაგოზა მამულთ (1640 წ. Hd -14479), მანვე განუხსნა წყალობა სვიმონ მეფის მიერ ზ უ რ ა ბ ი ს პ ა პ ი ს ა თ ე ის ნაწყალობევი ეგრისისა (1649 წ. 1450-10/130); . ი ყ ი ლ ა: პაატა სულხანი-შვილისაგან მისი მკვიდრი მიწა დავითაშვილის ევენახთან (1644 წ. XII.5. 1450-10/121), მღვდელ თევდორე ქურდევანაშვილისაგან- მისი გამოფიცული მიწა სალუხანანურის გამოღმა (1646 წ. XII.1. 1450-10/119), ჭიტია მოლონინაშვილისაგან- მისი მკვიდრი ევენახი (1655 წ. XI.15. 1450-10/127), დიას დიასამიძისაგან - ზურაბ და ასიტა ლარაძეების ნაქონი მამული, რომელიც შაჰნავაზს უწყყალობეზბა დიას დიასამიძისათვის (1667 წ. I.20. 1450-10/132), მისგანვე, - „ეგრისი“ საკომლოებითა და გლეხებით, რომლებიც ადრე უშვილოდ „გადასულ“ ასიტა ლარაძეს ეკუთვნოდა და რომლებიც მეფეს დიასამიძისათვის უწყყალობეზბა (1687 წ. I.11. 15. 1449-785), პაპუნა [ბარათაშვილისაგან]- წინევენახში სამი ღლის მიწა (1690 წ. XI.30. 1450-10/129), სამნუა იაგულაშვილისაგან მ ა ნ , გამოიხსნა თავისივე მიწა სალქუქაზანანური (1612 წ. es c! XYII ს. II ნახ. 1450-10/128); მ ო წ მ ე ელიზბარ ზუბიტაშვილის მიერ ზაად ყორღანაშვილისათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1667 წ. I.4. 1450-1/99); მ ა ს წ აურთმეფია პაატა ლარაძისათვის ეგრისში სამი კომლი: ვედრიასშვილი ნასყიდა, ელისბარაშვილი ბერი და საბაგულაშვილი საბა. ეს ყმები ნაზარალობანმა ისევე პაატა ლარაძეს დაუბრუნა (1693 წ. XII.23. 1450-10/135).

ლარაძე-ზურაბიშვილი შიოშ- იხ. ლარაძე შიოშ

ლარაძე თამაზა- [ძ მ ა] , გიორგი ლარაძისა, იხ.

ლარაძე იორამ- შ. ვ. ი. ლ. ი. ზურაბ ლარაძისა, იხ.

ლარაძე იოსებ- იხსენიება მარამ დედოფლის მიერ ზემბად ლარაძისათვის მიცემულ ყმა-მამულის წყალობის წიგნის მიწაწერებში (1634 წ. 1450-10/13!).

ლარაძე-შათარისშვილი ზენბად- იხ. ლარაძე ზენბად

ლარაძე-შათარისშვილი შერმაზან- იხ. ლარაძე შერმაზან

ლარაძე ოთარ- შ. ვ. ი. ლ. ი. ზემბად ლარაძისა, იხ. და მარხიხისა, იხ.

ლარაძე პაატა- ჰ ყ ა ე ს ძ მ ა , გიორგი, გ ა ნ ა ყ ო ფ ი . ზურაბ ლარაძე, ნაზარალობანმა მ ა ს დაუბრუნა მისივე კუთვნილი, შემდგომში ზურაბ ლარაძის მიერ წართმეული სამი კომლი კაკი ეგრისში; ნასყიდა; ვედრიასშვილი, ბერი ელისბარაშვილი და საბა საბაგულაშვილი (1693 წ. XII.23. 1450-10/135).

ლარაძე პაპუნა- შ. ვ. ი. ლ. ი. ზურაბ ლარაძისა, იხ.

ლარაძე პაპუნა- შ. ვ. ი. ლ. ი. ზურაბ ლარაძისა, იხ.

ლარაძე პაატა- მ ო წ მ ე ე უფიანის მიერ ზაქარია [გენათე ლისათვის მიცემული ყმა-მამულის შეწირულების წიგნისა ([1637-1675 წწ.] დსსს. 56-57).

ლარაძე ყარაიჯა [თ- ი გ ი , გომფარ ჯავახიშვილთან ერთად სვიმონ მეფემ დაადგინა დიღმის ზემოთა და მტკერის გამოღმა ადგილებზე მ ე კ ო ბ რ ის მ ძ ე ბ ნ ე ლ ა დ (1590 წ. X.18. Hd -1993).

ლარაძე (ვარ. ლარაძე-შათარისისშვილი) შერმაზან- 1607-1613 წწ. ჰ ყ ა ე ს ძ მ ე ბ ი: ბიძინა, ზენბად (1611, 1613 წწ. 1450: 10/120, 57/8), თამარ დედო

ფალმა მ ა ს უწყალობა საბარათაშვილოში ნასოფლარს დარუბანდი (1607 წ. IY.26. 1450-10/123), ლუარსაბ მეფემ.— საბარათაშვილოში აღექსანდრე ბატონიშვილის ნაქონი მამული (1611 წ. IY.3. 1450-10/120), მანვე.— ერთსში საჩინო ბარათაშვილის კუთვნილი მამული (1613 წ. XI.1.1450-57/8).

ღარაძე შერმაზან— შ:ვ ი ღ ი შ:ვ ი ღ ი ზურაბ ღარაძისა, იხ., [შ:ვ ი ღ ი] შიომ ღარაძისა, იხ. .

ღარაძე შიოშ — ძ მ ა ზურაბ ღარაძისა, იხ. .

ღარაძე (ვარ.ღარაძე-ზურაბიშვილი) შიოშ — XYII ს. I I ნახ. 1690 წ. შ ვ ი ღ ი ზურაბ ღარაძისა, იხ., ჰ ყ ა ე ს [შ ვ ი ღ ი] შერმაზან. . ი ყ ი ღ ა თაყა ბარათაშვილისაგან წინგენახში შოშიტა, გოგია და მაზიტა ჯაყახასშვილებისა და ბურუკა ლაზურაშვილის წილი მამულები საკომლოებით, რომლებიც ეკუთვნოდა აუ თანდოდ და ბარათა მახიშვილებს. სანაცვლოდ ავთანდილ მაზაშვილს მისცა სა-კომლო ტბისში (1690 წ. YII. 1450-10/136). .

ღარაძე თეოდორე — ბატარძელში მცხოვრები, იხსენიება გარუჯის ყმათა ნუსხაში ((1690-1733 წწ. Ad-42 I). .

ღარაძე იასე — ბატარძელში მცხოვრები, იხსენიება გარუჯის ყმათა ნუსხაში ((1690-1733 წწ. Ad-42 I).

ღარაძე — ხოჩის მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურაბო, ერთი საკლავი, მუშაობა, ურჩინის კრეფა, ლაშქრობა, სამსახური, თევზ, ღობი, ფეტვი (1621 წ. ქსძ. III. N 91).

ღარაძე — წყაღეზას მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა საეკლესიო ბეგარა: ხუთი ლოლარკი სანთელი (XYII ს. Hd-1122 I).

ღარაძე უსკუაშა — ხოჩის მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურაბო, ერთი ჭანდაჭი, სამოგვე, ურჩინის კრეფა, ლაშქრობა, სამსახური, სამეჯინიზოდ თევზ, ღობი, ფეტვი (1621 წ. ქსძ. N 91. II I). .

ღარაძისძე | ღარაძისძე

ღარაძისძე დავით — შერაბ-საკათლის სიძისა და შვილების განაყოფებთან შეტაკების დროს ი გ ი ყელში დაუჭრათ და ცხენი მოუკლავთ (XYII ს. შუა ხანები, Hd-826). .

ღარაძისძე ივანე — კ ე მ უ რ დ ო ე ღ ი . პირობა მისცა დავით კათალიკოსს, რომ მაწყვერელი და სამცხის ეპისკოპოსებში ის გ ა ნ ა ო „უჯგარა“ და შეუნდობდნენ იქნებოდნენ და, თუ ყვარყვარე [ჯაყელი] მას მაწყვერლობას ან სხვა სახელის შესთავაზებდა, კათალიკოსის ნებართვის გარეშე არ დათანხმდებოდა ((1442-1459 წწ. Hd-2082). .

ღარაძისძენი — სამცხე-საათაბაგოში მცხოვრები საგვარეულო, მათ დაუკათლებიათ ლანკოსძეთა მამული სასაფლაოთი, კარის ეკლესიით, მონასტრით. შედოლდნენ მცხეთის საკათალიკოსოს სამწყვროში ((1516 წ. Ad-91). .

ღარაძე კოჩილა — ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: ერთი საკლავი, ერთი ქათამი, ოთხი ლოჯი ღობი, თორმეტი კოკა ღვინო და გოქკომური — კარგი საქმელი ღობით, ღვინით, ხორკით და სამარბოთი ((1616-1621 წწ. ქსძ. III. N 92).

ღარაძე ზუზუნია — ე მ ა რ თ ა ცაიშის საყდრის ბეგარა: უფროს-უმცროსი საკლავი, საკლავი ღობი, ოთხი ლოჯი ღობი, თორმეტი კოკა ღვინო და გოქკომური — კარგი საქმელი ღობით, ღვინით და ხორკით ((1616-1621 წწ. ქსძ. III. N 92). .

ლატაძე.— ლ ა ტ ა ძ ი ს .საკომლო ხუნდის უბანში.სხვა-საკომლოებთან.ერ-
თად ნაზარაღიხანმა,გაუთარხნა ატოკში მცხოვრებ ოუორის მონასტრის ყმებს,
გვიღვაშვილს და.გოგიკაშვილს (1699 წ. XI.26.ღმ—9586).

ლატაია.— მ ი ს .გ ა ნ [ნიკოლაოსწმინდელს] უყიღია აგარაში „მიწა ხილო-
ანი“, რამეც.გადაუხდია ორი ხარი და.საში,გრივი ხორბალი ((1071—1080 წწ. }
1449—1563).

ლაფა:ლაფაურაი.— ლ ა ფ ა უ რ ი მამული ზვედურეთში კონსტანტინე მეფემ
უწყალობა ზაზა ფანასკერტელს (1467 წ. 1448—64).

ლაფანაშვილები.— ანეშში მცხოვრები ოთხი კომლი ოდიშელიც და ლ ა ფ ა
ნ ა შ ე ი ლ ე ბ ი ე რ ე ე ლ მეფემ უწყალობა მამუქას ((1689—1695 წწ.} 1449 —
—1849).

ლაფანასშვილი.— სუმბატ ურდოელაშვილის ყ მ ა , გიორგი მეფემ მ ი ს ი
წყალობა დაუმტკიცა.სუმბატის შვილობილს, მესტუმრე:ვირშელ ზვიადისშვილს
(1460 წ. I.30. 1449—1171).

ლაფანაშვილი.— ძაგნაკორნას მცხოვრებნი, მ ა თ ი თორმეტი მთელი.სა-
კომლო.საკათალიკოსო ყოფილა, რისი წყალობაც [უცნობმა მეფემ].განუხხლა.კეუ-
ტიცხოველს (XVI ს. II ნახ. 1449—1787).

ლაფანაშვილი [გ]იორგია.— ძაგნაკორის მცხოვრები, ი გ ი მამულიანად.ერგო
წილში რამაზ [ზუმბულიძეს] (1651 წ. 1450—31/10?).

ლაფაი.— დავით:ერისთავმა ი გ ი უწყალობა.ფარსადან ზედგინიძისშვილს
(1695 წ. II.4. Hმ—1314).

ლაფაი ტატია.— დავით:ერისთავმა ი გ ი უწყალობა ფარსადან ზედგინი-
ძისშვილს (1695 წ. II.4. Hმ—1314).

ლაფერაშვილი.— პატარძელში მცხოვრები, იხსენიება.გარეჯის ყმათა ნუს-
ხაში ((1690—1733 წწ.} Ad—421).

ლაფერისშვილი დავითა.— მონაწილეობა მიიღო.გარეჯელებსა და ჩერკეზე-
ლებს შორის.სამამულე დავის.გარჩევაში (1656 წ. IY.2. 1450—26/15U).

ლაფიცხუძე ფანუელ.— მ ო წ მ ე ა ლექსანდრე მეფის მიერ კაციბერ თოფუ-
რიძისათვის მიცემული.სასისხო.სიგლისა ((1484—1510 წწ.} ქმ. N 1608 სას.).

ლაქაფიძე ივანა.— საჩხერეს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის.საკათა-
ლიკოსო ბეგარა: ექვის ღორა ღვინო, ექვის.სახარჯო ღომი, ორი.საკლავი,ათ თეთ-
რად ღირებული თითო.გოკ-ქათამი, ოცდაათი კვერცხი, რიგის პური (1621 წ.ქსძ.
III. N 91).

ლაქენაა ქოშიშველა.— ცაიშში მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ცაიშის.საყდრის
ბეგარა.— გოქკომური ((1616—1621 წწ.} ქსძ. III. N 92).

ლაღაძე.— ესახლა.სოფელ ხოფისში უნდილაძის.კუთვნილ მიწაზე, თეიმურაზ
მეფემ ი გ ი შესწირა.გულარების მონასტერს (1593 წ. es c! 1639—1648 წწ. }
Hმ—1564).

ლაღაძე ალუა.— 1659—1681 წწ. . მ ო წ მ ე :სუმბატ თავყელიშვილის მიერ პა-
პუნა.სოლულაშვილისათვის მიცემული მიწების.გაცელილობის წიგნისა (1659 წ.
Hმ—1588), ნასყიდა შავერდასშვილის მიერ.შოშია.გოგოჩასშვილის ათვის მიცე-
მული მიწის ნასყილობის წიგნისა (1681 წ. I.II. I. Hმ—2513), ზაქუტას მიერ შო-
შია.გოგოჩასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყილობის წიგნისა (1681 წ. III .
15. Hმ—2532), ნასყიდა შავერდაშვილის მიერ.შოშია.გოგოჩასშვილისათვის მი-

ეცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. 4.27.ჰმ-9390).

ლაღაძე გიორგი— ფარცმანაყანევეს მცხოვრებელი, გიორგი მეფემ ი. გ. ი. შესწირა გელათს. უღუბან. ლორთქიფანიძის სამწირველოსათვის ევალებოდა ორმოცი კოკა ღვინო და შვილი თეთრი (1573 წ. 1448-3324).

ლაღაძე გიორგი— 1670-1681 წწ. დამწერი: ოთარ ბარათაშვილის მიერ სამ ბარათაშვილისათვის მიცემული მიწების, გატელილობის წიგნისა (1670 წ. 1450: 11/65, 11/197), დავით ტერტერაშვილის მიერ ადღა არეშისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. X.17. 1450-14/16), ზებედე ზანდარაშვილის მიერ ესტატე მარინდასშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. 1450-28/246), ნასყიდა შავერდაშვილის მიერ შოშია გოგიჩაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1681 წ. 4.21.ჰმ-9390); დამწერი და მოწმე: ბარათაშვილების მიერ პაპუნა გოსტაშაბაშვილისათვის მიცემული ვენახების, გატელილობის წიგნისა (1673 წ. ჰმ-6020), გაბიტა ელგემიძის მიერ მანწანძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1674 წ. 1448-5397), იასე ბარათაშვილის მიერ პაატა ბარათაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. 11.8.ჰმ-8802); მოწმე: ზაალ ბარათაშვილის მიერ პაატა ბარათაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1679 წ. 1448-767).

ლაღაძე გუგუტა— ფარცმანაყანევეს მცხოვრებელი, ემართა ქუთაისის საყდრის-ბეგარა— ორმოცი რეიანი კოკა ღვინო (1578 წ. H-626).

ლაღაძე მახარა— ფარცმანაყანევეს მცხოვრებელი, ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა— ოცდაათი რეიანი კოკა ღვინო (1578 წ. H-626).

ლაღაძე ნახილა— ფარცმანაყანევეს მცხოვრებელი, ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა— სამოცი კოკა ღვინო (1578 წ. H-626).

ლაღაძე ფოტუა— ოფისკეოჯს მცხოვრებელი, მას დახატა ევარტელაძეს ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ერთი ურემი ლომი, თორმეტ თეთრად ღირებული საკლავი, ოცი ცხრიანი კოკა ღვინო, სამი ქათამი, საქრისტეშობო სასუქი და საკლავი (1578 წ. H-626).

ლაღაძე რატია— მოწმე. სუშმატ თაყველიშვილის მიერ პაპუნა-სოლულაშვილისათვის მიცემული მიწების, გატელილობის წიგნისა (1659 წ. ჰმ-1588).

ლაღაძე სარგისა— ფარცმანაყანევეს მცხოვრებელი, ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა— ოცდაათი რეიანი კოკა ღვინო (1578 წ. H-626).

ლაღაძე ჩიტა— ფარცმანაყანევეს მცხოვრებელი, ემართა ქუთაისის საყდრის ბეგარა— სამოცი რეიანი კოკა ღვინო (1578 წ. H-626).

ლაღიბერიძე მამისთვალა— ჩუნეშს მცხოვრებოერთი კომლი, ი. გ. ი. გიორგი მეფემ შესწირა გელათის წმინდა გიორგის ეკლესიას (1569 წ. I.4.1448-3227).
ლაღიძე— ჯიმაშტაროს მცხოვრებელი, აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგრის დავთარში აღნიშნულია, რომ მას პყავდა ერთი გლეხი— ჯანგავაძე (1621 წ. ქსდ. III. N91).

ლაღიძე ბეჯან— პყავს ივანაყოფი გოჩია. მალაქია კათალიკოსის მოლაშქრე (1616-1621 წწ. ქსდ. III. N92-ე).

ლაღიძე ბეჯან— პყავს ივანაყოფი იოთამ. მალაქია კათალიკოსის მოლაშქრე (1616-1621 წწ. ქსდ. III. N92).

[ლაღიძე] გოჩია— ივანაყოფი ბეჯან ლაღიძისა, იხ.

[ლალიძე] იოთაშ.— გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ბეეან ლალიძისა, იხ.

ლალიძე ოტია.— მ ო წ მ-ე აფხაზეთის კათალიკოს ზაქარიას მიერ იოანესა-თვის ბოძებული ყმების წყალობის წიგნისა ([1657—1660 წწ.] Qd—9670).

ლალიძე რამაზა.— მ ო წ მ-ე აფხაზეთის კათალიკოს დავით ნემსაძის მიერ გონიერ ციხისელისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა ([1673—1696 წწ.] Qd—9415).

ლაყაფაშვილი მახარა.— გოჯასპ.საგინაშვილის ყ მ ა, მ ო წ მ-ე გოჯასპ.საგინაშვილის მიერ თავისი განაყოფის, ბეეან [საგინაშვილისათვის] მიცემული სახლკარის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. 1450—26/90).

ლაშარავა სუსულა.— ე მ ა რ თ ა ცაგერის.საყდრის ბეგარა: ხუთი გორო ღვინო, ერთი კაბიწი პურო, ათი ფოხალი ღომი, ორმოცდაოთხი თეთრის საში საკლავი, ორი ქათამი, ერთი თეთრის ყველი, პურის ქაშა, ტვირთი და მუშაობა (XVI ს. ლაი. H—84—54, 87—89 b).

ლაშისშვილი თაიმურაზ— მ ო წ მ-ე ალექსანდრე მეფის მიერ კაციბერ თოფერიძისათვის მიცემული სასისხლო სიგლისა ([1484—1510 წწ.] კმ. N 1608.სას.).

ლაქარაშვილი ზაზა.— მ ო წ მ-ე ალექსანდრე მეფის მიერ სიოაოშ ფალავეანიშვილისათვის მიცემული ოქონის ნასისხლად წყალობის წიგნისა (1488 წ. VII.1. Hd—8731).

ლაშქარა.— მ ი ს ი ნაქონი, უმემკვიდრეოდ დარჩენილი მამული— ნახევარი ღლის ნაფუძარი.— ბეეიტა ბროლაძემ მიჰყიდა რამაზ ზუმბულიძეს (1652 წ. 1450—31/153).

ლაშქარა.— ელისე თბილელის ყ მ ა, მოკვდომია შვილი და მამასახლისობისათვის თავი გაუწეებებია. ელისე თბილელმა დამსახურებებისათვის ი.გ.ი. გაათარხნა ([1628—1659 წწ.] 1449—1817).

ლაშქარა.— ზუბია ასატურაშვილმა შატბერაშვილისაგან ნაყიდი ლ ა შ ქ ა რ ა ს ოზღლენახეერის მიწა მიჰყიდა მანუჩარ თუშანიშვილს (1668 წ. VII.26. Sd—14).

ლაშქარაული.— ყანანაზელი, ალექსანდრე მეფის ბრძანებით ხეემა ი.გ.ი მძველად მისცა გერგეტის საყდრიშვილებს (1439 წ. II.20. Ad—1085. 13—15).

ლაშქარაული.— მ ი ს ი პარტახტი მამული, გიორგი მეფემ შესწირა გელათს ულუხან [ლორთქიფანიძის] სამწირველოსათვის. ე მ ა რ თ ა: ათი თეთრი, ორი კოდი ღომი, სამი კოკა ღვინო, ორი ქათამი, ტვირთი და მუშაობა (1573 წ. 1448—3324).

ლაშქარაშვილი მამუკა.— მ ო წ მ-ე ყაფლან [ბარათაშვილის] მიერ როსებ ჯანდიერისშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. შუა ხანები. Ad—1204).

ლაშქარაშვილი პაპუნა.— მ ო წ მ-ე ზურაბ კვეზერელის მიერ თამაზ ტარ შაიკაშვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1695 წ. XI. 20. Ad—1431)

ლაშხაური გიორგი.— მ ო წ მ-ე გიორგი თათარაშვილის მიერ პაატა მალა-ლაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1502 წ. Ad—1653).

ლაშხი გიორგი.— ბალთას მცხოვრები, ი.გ.ი მამულით წილად ხელა [ფეშანგ ფალავეანიშვილის] ([1676—1709 წწ.] 1450—31/2).

ლაშხი გურგენა.— მეტეხს მცხოვრები, საუფროსოდ წილად ხელა [ფეშანგ ფა-

ლაგანდიშვილს ([1676-1709 წწ.] 1450-31/2).

ლაშხისშვილი|ლაშხიშვილი

ლაშხიშვილი— კუჭაიძესთან, ინასაროძესთან და გარეყვანიძესთან ერთად რე-სტაში დაუხვედა ივაკრობიდან დაბრუნებულ სკანენებს და მონაწილეობა მიიღო მათ ამოწვევატაში (1503 წ. სსძ. II. N 27).

ლაშხიშვილი— ესტატე ნებარაძეს მ. ი. ს. თ. ვ. ი. ს. სისხლის ფასში მიუცია [სხრა] კომლი კაცი და ორი პარტახტი, ხოლო ბაგრატ მეფეს ლ ა შ ხ ი შ: ვ ი. ლ. ი. ს. ა. გ. ა. ნ უყილია. ეს ქონება და შეუწირავს გელათის წმინდა გიორგის საყ-დრისათვის (1545 წ. VI. 12. Ad-11201).

ლაშხისშვილი— ლევან დადიანს მ. ი. ს. თ. ვ. ი. ს. გაუცვლია ლაშხიშვილ მცხოვ-რები ხახუტაი კითარქაა და შეუწირავს იგი მთაწმინდის ხარების ღმრთისმშობ-ლისათვის (1642 წ. Qd-6740).

ლაშხიშვილი— მ. ა. ს. კუთვნილია შავრაში ნასყიდა დედალი, რომელიც მისთ-ვის ღმინ ერისთავს გამორთხმევია (XYII ს. II ნახ. 1448-1533).

ლაშხისშვილი ბერია— პ. ყ. ა. ვ. ს. შ: ვ. ი. ლ. ე. ბ. ი: იასა, თედორა, იორდანე და დემეტრა. მ. ი. პ. ყ. ი. და სიყმა ყაზარასშვილს, თავისი შვილრი მამული— ვეხიერის მიწა ([1664-1675 წწ.] 1450-35/37).

ლაშხისშვილი დემეტრა— შ: ვ. ი. ლ. ი. ბერია ლაშხისშვილისა, იხ.

ლაშხიშვილი თანდილა— ძ. მ. ა. ოთია ლაშხისშვილისა, იხ.

ლაშხისშვილი თედორა— შ: ვ. ი. ლ. ი. ბერია ლაშხისშვილისა, იხ.

ლაშხისშვილი იასა— შ: ვ. ი. ლ. ი. ბერია ლაშხისშვილისა, იხ.

ლაშხისშვილი იორდანე— შ: ვ. ი. ლ. ი. ბერია ლაშხისშვილისა, იხ.

ლაშხისშვილი მარკოზ— გ. ე. ნ. ა. თ. ე. ლ. მ. ი. ტ. რ. ო. პ. ო. ლ. ი. ტ. ი, უ წ ყ ა.— ლ. ო. ბ. ა. ს. ციმომ დეკანოზს მახარა კლდიაშვილი ცოლშვილით და ქონებით (1691 წ. Hd-7883).

ლაშხიშვილი ნიკოლოზ— ძ. მ. ა. ოთია ლაშხიშვილისა, იხ.

ლაშხიშვილი ოთია— პ. ყ. ა. ვ. ს. ძ. მ. ე. ბ. ი: თანდილა და ნიკოლოზ. მათი ბა-ტონებია ფეშანგ, ზაზა და დავეთ ფალავანდიშვილები. მ. ი. პ. ყ. ი. და მანუ-ჩარ თუმანიშვილს თავისი ყმა ნავროზა ცოლით და ქალუჯით (1669 წ. IY. 1. Sd-40).

ლაშხიშვილი ხახუტა— იხსენიება ლევან დადიანის მიერ ღვთისმშობლის მო-ნასტერისათვის ბოძებულ შეწირულობის წიგნში (1642 წ. Qd-6740).

ლაშხიშვილი (ვარ. ლაშხისშვილი) ხოხუა— გამბრიელ ცაგერის მიერ ღვთისმშობლის ეკლესიისათვის მიცემულ ყმა-მამულის შეწირულებს წიგნში ნათქვამია, რომ [ხოხუა] ლაშხიშვილისაგან ცაგერელ კუჭაიძეს „უშოვთა“ მათვალა ამბროლიანი (1656 წ. ახლო. Qd-9085-თ); მ. ი. ს. ა. ნ. „ნაშოვნი“ დათუენი დათუა თედორა— შვილი გამბრიელ ცაგერელმა შესწირა ცაგერის ეკლესიას ([1658-1660 წწ.] Qd-9085-ე, 1656 წ. Qd-9085: ვ).

ლაჩინა— მ. ი. ს. ი. მიწა-ესაზღვრებოდა ბერია კვიციანიძის მიერ ბევეთა ბა-რამიძისათვის მიყიდულ სასახლის ადგილს (1672 წ. Hd-1565).

ლაჩინა— [როსტომ] მეფემ ი. გ. ი. მამულით შესწირა ეჩმიადინის მონასტერს (1657 წ. I. 15. მატ. 252. N 4).

ლაჩინაშვილი|ლაჩანასშვილი

ლაჩინაშვილი ალიყავლანა— ზ. ი. ნ. დ. ა. რ. ი. პ. ყ. ა. ვ. ს. შ: ვ. ი. ლ. ე. ბ. ი: სე-

ფია, ნაჯაფა. მ ი ჰ ე ი დ ა ნაზარა ხოჯაბეგაშვილს კალო და თავისი მამის სახლი საფარას-სამნამდე და ნასრანიშვილის სალორემდე (1671 წ. X. 1. 1450-14/107).

ლაჩინასშვილი ზურიაკა — მ ო წ მ ე ე: ხოსიტა მღებრიშვილის მიერ ბაინდურ ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. I ნახ. 1450-17/34); სულხან ფარჯანაშვილის მიერ ბაინდურა ყორღანაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. I ნახ. 1450-19/72).

ლაჩინაშვილი ნაჯაფა — შ ე ი ლ ი ალიყავლანა ლაჩინაშვილისა, იხ.

ლაჩინაშვილი სეფია — შ ე ი ლ ი ალიყავლანა ლაჩინაშვილისა, იხ.

ლაკაბიძე — დუდას მცხოვრები, ციცი [ციციშვილის] და შამუკა მალრადის სამამულე დავის გარიგების შედეგად ი გ ი მამულით: ერგო მამუკა მალრადეს (XVII ს. ბოლო. Hd-821).

ლაციძე — თავოეთს მცხოვრები, მალრადეებსა და ციციშვილებს შორის სამამულე დავის გარიგების შედეგად ი გ ი ერგო ბამან მალრადეს (1678 წ. 1450-14/62).

ლაქყეპია — [მათხოჯს] მცხოვრები, იხსენიება ყმების ნუსხაში (XVII ს. Hd-11 220).

ლაქყეპია თომიხილაი — მ შ ა რ ე უ ლ ი, იგაყოფს მარიამ დედოფალს მზითეში ([1634 წ.] 1448-3369).

ლაქყეპიანი გოგინა — ე მ ა რ თ ა ცაგერის-საყდრის ბეგარა: ხუთი გოროღენო, ერთი კაბიწი პური, ათი ფოხალი ღვინო, ორმოცდაათი თეთრის სამი-სა-კლავი, ორი ქათამი, ერთი თეთრის ყველი, პურის ჰამა, ტვირთი, მუშაობა, ოყა სანთელი (XVI ს. ლაი. H-84-85, 87a-89b).

ლაქყეპიანი კაცია — ი ე ი დ ა ცაგერელმა, გაბრიელ ჩიქოვანმა და შესწირა ცაგერის ღმრთისმშობლისა და ხეამლის წმინდა გიორგის-საყდარს (1660 წ. ახლო. Qd-9085 U).

ლაქყეპიანი კვაკელია — მისეულ პარტახტ მამულზე მყოფს ე მ ა რ თ ა ცაგერის საყდრის ბეგარა: ხუთი გოროღენო, ათი ფოხალი ღვინო, ორმოცდაათი თეთრის ყველი, პურის ჰამა, ტვირთი, მუშაობა და ოყა სანთელი (XVI ს. ლაი. H-84-54. 87a-89b).

ლახურაული თევდორე — თვალში მცხოვრები, გარეჯის მონასტრის ყ მ ა (1690-1733 წწ. Ad-421).

ლახურაული იასე — თვალში მცხოვრები, გარეჯის მონასტრის ყ მ ა (1690-1733 წწ. Ad-421).

ლახშაური — მ ქ ე დ ე ლ ი, ს ი ძ ე მარკოზ ივლიჯვარასშვილისა, იხ.

ლახშაური თანდილა — მ ო წ მ ე ე პაატა ჰარმელაურის მიერ ავთანდილ ბეგერდისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1622 წ. I. 4. 1450-35/73).

ლახშაური თევდორე — მ ო წ მ ე ე ბასილა ჰეიტიაშვილის მიერ ავთანდილ ბეგერდისშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1622 წ. I. 1450-35/71).

ლევერიანი — ამსაჯან ივეზიანის მიერ [ივანე] სეტეილისათვის მიცემულ უდაობის საბუთში აღნიშნულია, რომ ივეზიანს ლ ე ვ ე რ ი ა ნ ი ს ა თ ე ი ს შ ე უნახავს ცხენი, რომელიც შემდგომ სეტეელს წაუხსამს (XIY-XV სს. მოჯნა. სსძ.

II. N 95).

ლევან— ბ ა ტ ო ნ ი, პ ყ ა ვ ს ს ი ძ ე ამილამბარ. თეიმურაზ მეფემ მ ა ს ,
განუხლდა წყალობა ვერტყუილას— ბლიაძეების; ვერტყუილისქალას— გოგოლაძე-
ბის; სიციშვილის სიციურს— დევაძის, მგელაშვილების მზარეულის. გამოკლე-
ბით; ნადაბურს— მგელაშვილების; ნებურთუბანში— ნებურიძეების, წინაგანს—
— რიკაძეების; წაქვას— ხაჩიძეების, გოგოლაძის, მგელაშვილის, გრიგალაშვი-
ლის; ხვეისჯვარს— ტაბატაძეებისა (1628 წ. X.30. Hd—14 680).

ლევან— მ ი ს ი ნაჭონი: ვენახი ცხინვალში წილში ერგო მარკოზ [გარსეა-
ნიშვილს] (1668 წ. გსიემ. 4644).

ლევან— მ ი ს ი ზერის. გვერდით ორი დღის მიწა მიჰყიდა მახია ჯუარა—
შვილმა ბაინდურ შანშიაშვილს (1676 წ. 1450—9/12).

ლევან— [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] პაპუასი, იხ.

ლევან— მ ო წ მ ე შერმაზან ხურდაყულაშვილის მიერ პაპუა ორბელიშვი-
ლისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. 1450—20/28).

ლევან— მ დ ი ვ ა ნ ი, დ ა მ წ ე რ ი მარიამ დედოფლის მიერ სეხნია შუბო-
თიძისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (XVII ს. I შერთხ. Hd—11461ბ).

ლევან— მ ი პ ყ ი დ ა გიორგის. გიორგი და მათი ცოლ-შვილით (XIII ს. Hd—
—15031 ფრავმ.).

ლევანდასშვილი დათუნა— კულბითში მცხოვრები, ყიასაბეგის მ ე კ ო —
დ ი ს პ უ რ ე ყ მ ა (1700 წ. 1448—3502).

ლევანდასშვილი პაპუნა— კულბითში მცხოვრები, ყიასაბეგის მ ე კ ო დ ი ს -
პ უ რ ე ყ მ ა (1700 წ. 1448—3602).

ლევანიძენი— დავით ურისთვის შვილმა გელათს შესწირა კარუხიძის სარული
მამული გლეხებით; ქორაძე, ცუცაძე და მათი განაყოფები ლ ე ვ ა ნ ი ძ ე ნ ი
(XVII ს. II ნახ. ნდ—2880).

ლევინე მახარა— ჯეგარისას მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბე-
გარა (1578 წ. H—626).

ლევინე შალვა— ჯეგარისას მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბე-
გარა; ოცდარვა თეთრი, ოცდაათი ათიანი კოკა ღვინო, ორი ნაოთხალი ღომი
(1578 წ. H—626).

ლეთთაძე— ჯონიას მცხოვრები, საგენათლოს დაკარგული ყმების ნუსხის მი-
ხედვით, ი გ ი პ ვ ა ვ დ ა დიდებულს (1650 წ. ახლო. დსსს. I. 53—55).

ლეითი— მ ი ს ძროხას საჩხერეში „ლაუკოლია“ [ნიკოლაოსწმინდელის] კუ-
თვნილი სანკე. [ნიკოლაოსწმინდელს]—ზარალის საზღაურში ლ ე ი თ ი ს ა გ ა ნ
აულია-საჭადში ჯავთავაეთი და ზედ კაბალა დაუღვი (1071—1080 წწ. |1449—1563).

ლეილი— მ ი ს თ ვ ი ს მიურთმევით თორმეტი თუმნის ალაქანი (1695 —
—1697 წწ. Hd—15081 ფრავმ.).

ლეის შვილი აბრამ— [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] გიორგი ლეის შვილისა, იხ.

ლეის შვილი გიორგი— პ ყ ა ვ ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] აბრამ (XVII—XVIII სს.
Sd—1784-ბ). მ ო წ მ ე : გიორგი მაზიტას შვილის მიერ ოთხი ინანას შვილისათვის
მიცემული ტუის ნასყიდობის წიგნისა (XVII—XVIII სს. ნდ—1784-ა), გიუა. გიუა-
შვილის მიერ ოთხი ინანას შვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა
(XVII—XVIII სს. ნდ—784-ბ).

ლეის შვილი ელისბარ— მ ო წ მ ე ხოსიტას მიერ თამაზასათვის მიცემული

მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. XI. Hd—5266)

ლელა — დ ა . გიორგი ბაღურაშვილისა, იხ.

ლელაშვილი დათუნა — მ ო წ მ ე . სიმონ ეტიფონეშვილის მიერ პაპია კყო-
პიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. Ad—1644 ა).

ლელაშვილი — ერთი კომლი, კათალიკოსმა იოვანე ღიასამიძემ ი გ ი მ ა
შულთ ეწყალობა არხიმანდრიტ ნიკოლოზ გაბაღიძეს (1698 წ. III. 1:5. 1448—
—5098).

ლელასშვილი ნადირა — გარეჯეარს მცხოვრები, ი გ ი და მ ი ს ი [ს ა -
ბ ლ ი კ ა ო ი] ქრისტესია ლელუასშვილი მამულეზით წილში ხედნენ: მანუჩარ
და ჯიმშიტა თუმანიშვილებს (1656 წ. ახლო. Hd—14665), შემდგომში მანუჩარ
თუმანიშვილს (1656 წ. Hd—11815).

ლელასშვილი ქრისტესია — [ს ა ბ ლ ი კ ა ო ი] ნადირა ლელუასშვილისა, იხ.

ლემსწვერიძე კაცია — ცაგერის საყდრის მეღაბე გლეხი, ე მ ა რ თ ა ც ა
გერის საყდრის ბეგარა: მუშაობა, ლაშქრობა, სამსახური (1643—1661 წწ. —
H—84. 01a—93a).

ლეოა — ქ მ ა მამასახლის პაპასი, იხ.

ლეონ — შ ე ი ლ ი ბატონიშვილ ხორეშანისა, იხ.

ლევაჯა გიორგი — მ ო წ მ ე და დ ა მ წ ე რ ი გიორგი აბაშიძის მიერ
ქაიხოსრო წერეთლისათვის მიცემული ყმების წყალობის წიგნისა ([1700—ანი წწ.]
Hd—2531).

ლერწამტანისა — [მარიამ დედოფლის] ი გ ა მ დ ე ლ ი , გაუყოლებით მარი-
ამ დედოფლისათვის მზითვეში ([1634 წ.] 1448—3369).

ლესენ (sic) — მ ო წ მ ე სულხან შირაბაშვილის მიერ დარეჯან-ხანუმ ჯან-
ღიერის შვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1634 წ. 1450—21/6).

ლეფანჯა ინახუშ — ი გ ი კათალიკოს დავით ნემსაძეს შეუწირავს ბიჭვინ-
ტის ღვთისმშობლისათვის, ეამთა: ვითარებაში უკან, გამოწირულიყო. მამია და-
დიანაგურიელმა, განუახლა მ ი ს ი შეწირულება ბიჭვინტის ღმრთისმშობლის
ეკლესიას ([1689—1714 წწ.] დსსს. I. 86—87).

ლექვიანაძე გიორგი — მალაკაში მცხოვრები, ნიქარაძისეული ი გ ლ ე ხ ი. მე-
ფე ბაგრატს ი გ ი ნიქარაძისაგან შეუსყიდია და გელათის წმინდა გიორგის
საყდრისათვის შეუწირავს. დაუკისრებია გამოსაღებ: კოცა ღვინო, ერთი ბატკი, ერთი
სამაჭკრობო საკლავი, ორი ქათამი, ორი ნაოთხალი ღომი, სამარხო ორი თეთ-
რი (1545 წ. XI. 1:2. Hd—11201).

ლექვიანი დათუნა — ბერშოეთს მცხოვრები, თამაზ ტარსაიკაშვილის ყ მ ა ,
საამილახეროს დავთრის მიხედვით, ევალეზოდა, შუბით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ.
1448—5032).

ლელაშვილი ნიკოლოზა — ჩხარს მცხოვრები, დედოფალმა თამარ ღიასამიძემ
ი გ ი ბეგრით შესწირა გელათის წმინდა გიორგის ეკლესიას (1584 წ. Sd—2903).

ლელაშვილი ქრისტესია — ჩხარს მცხოვრები, დედოფალმა თამარ ღიასამიძემ
ი გ ი ბეგრით შესწირა გელათის წმინდა გიორგის ეკლესიას (1584 წ. Sd—2903).

ლეღვიასშვილი — ჩხარში მ ი ს პარტახტზე ქრისტესიას ემართა აფხაზე-
თის საკათალიკოსო ბეგარა (1621 წ. ქსდ. N 91).

ლითვალბეჯ — თუშუქენელი, ყორჩიბაშის თაბუნის წევრი, ევალეზოდა მეჯლი-
სის დროს მეფის უკან შეიარაღებული ღვამა (XVII წ. 90—იანი წწ. Ad—620).

ლილაძე-გ.ლ.ე.ბ.ი, [ჩხარის] ციხის მეციხოვნე, დათვია კაპანაძემ მას წაართვა სამი ცხვარი, ერთი ღორი, სამი ძირი ფუტკარი (XYII ს. Ad-2233 ბ).

ლიპარი-ფარემუზ ჯავახიშვილს მის თვის მიუბარებია ხორეშე ბატონიშვილის ქალის, ელენეს კუთვნილი თერთმეტი თუნის რვა თვის-სარკებელი-ცამეტი მინალთენი თეთრი (XYII ს. 80-90-ანი წწ. Hd-15002).

ლიპარისა-წყაროგზურს მცხოვრები, ემართა ცაგერის საყდრის ბუფარა: ცხრაშეტი ლიჯი ლომი, თერთმეტი-საწყავეი ლენო, ორი-საკლავი, ორი ქათამი, პური, თევზი, ყველი, კვერცი (1616-1621 წწ.) ქსძ. I. I. N 92).

ლიპარიტი-ჰყავის ძმად გუგუნა. კვედრიდ შერთავეს ცოლი, რისგამოც იგი მიქაელ კათალიკოსმა შერი რა. შენდობის მისაღებად მან საკანონოდ შესწირა [სვეტიცხოველს] ვარ. რეანში ექვსი ღლის მიწა და ბიწმენში ბერაქაშვილის ნაქონი ორი ღლისა (1420 წ. ახლო. Ad-2014 ფრავგ.).

ლიპარიტი-ჰყავის შვილები: იოსამ, ზაალ, დავით. [სვიმონ] მეფემ მას უწყალობა საბარათიანოში, სოფელ აგულანეთში, თედიას ნაქონი მამული (1624 წ. Y. 16. Hd-3056).

ლიპარიტი-მორავი, მოწმე ქაიხოსრო ჯავახიშვილის მიერ პაპია კუპიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1633 წ. Ad-1802).

ლიპარიტი-ქაიხოსროს აზნაურის შვილი, შანგავაზის ბრძანებით, მას და ქაიხოსროს მინათურში მდებარე სასახლეზე, რომელიც ბერეკა თურქისტანიშვილმა ზურაბ [თურქისტანიშვილს] დაუთმო, „ხელი“ არ ჰქონდათ (1665 წ. Sd-634).

ლიპარიტი-მისი მამული, ზემოთ მაზმანური და გამომლა ორი საწისქველე, ქაიხოსრო [ციციშვილს] ეპირა, აღნიშნულია ზაზა და ქაიხოსრო ციციშვილების სადაო ყმა-მამულის ნუსხაში (1666 წ. ახლო. Hd-802).

ლიპარიტი-ამილახვართა შვილები ნეთხუცესი, მამა იასესი, იხ.

ლიპარიტი-1665-[1699] წწ. ჯავახიშვილების აზნაურის შვილი (1665, 1699 წწ. Sd-634, Hd-6242-ა). მოწმე ფარსადან ჯავახიშვილის მიერ: იაგულანთ. გასპარასათვის მიცემული ყმის ნასყიდობის წიგნისა (1682 წ. XYII. 20. Hd-2370), მანგლუ. გაბრიელ [ჯავახიშვილისათვის] მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა ([1699 წ.] XYI. II. Hd-6242-ა).

ლიპარიტი-გომფარს და რიონ [ჯავახიშვილების] გაყრის დროს იგი ერგო გომფარს ([1527-1558 წწ.] Qd-605).

ლიპარიტას შვილი | ლიპარიტაშვილი

ლიპარიტაშვილი-კულბის მცხოვრები, მისი შეწირულება განუახლა [სვიმონ] მეფემ სვეტიცხოველს (1559 წ. XII. I. Ad-1572).

ლიპარიტაშვილი-ოძის მცხოვრები, აზნაურის, მისი წყალობა: ელენე დედოფალმა და ნაზარალი-ხანმა განუახლეს ზაალ აბაზაძეს (1693 წ. XYI. Hd-1676).

ლიპარიტაშვილი-ზაალ ყორანაშვილის მიერ ქაიხოსრო ზაალაშვილისათვის მიცემულ პირობის წიგნში მიწაზე უღაობის შესახებ ნათქვამია, რომ მას სადაო მიწაზე „ხელი“ არ ჰქონდა ([1695-1736 წწ.] 1450-7/56).

ლიპარიტას შვილი ბესია-ტოკოში მცხოვრები, სახასო მსახური, ერთი კომლი, ჰყავის სამი: ვაჟი, მოხსენიებულია ზემო ქართლის-სადროშოს აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd-7017).

ლიპარიტასშვილი გიორგი.— ტოცაში მცხოვრები, ს ა ხ ა ს ო მ ს ა ხ უ რ ი, ერთი კომლი, ჰ ყ ა ე ს „მ ო ძ მ ე“ შოშიტა და მისი ნაშენი-სამი:ვაჟი, მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დაეთარში (XYII ს. II ნახ. Qd — 7017).

ლიპარიტასშვილი დათუნა.— ტოცაში მცხოვრები, ს ა ხ ა ს ო მ ს ა ხ უ რ ი, ერთი კომლი, ჰ ყ ა ე ს ორი-სალაშქრო:ვაჟი და ერთი შვილიშვილი, მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დაეთარში (XYII ს. II ნახ. Qd — 7017).

ლიპარიტასშვილი თამაზა.— მ ო წ მ ე ივანე, გუგუნაშვილის მიერ სენხია [გუგუნაშვილისათვის] მიცემული:ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (XYII—XYIII სს. Hd — 747).

ლიპარიტასშვილი ივანა.— ტოცაში მცხოვრები, ს ა ხ ა ს ო მ ს ა ხ უ რ ი, ერთი კომლი, ჰ ყ ა ე ს ორი:ე ა ე ი და ორი-სალაშქრო ძ მ ა. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დაეთარში (XYII ს. II ნახ. Qd — 7017).

ლიპარიტეთა.— მათ წაურთმევითა შიომღვიმის მონასტრისათვის მანგლისის-ქევეში სოფელი ბორცუისჯუარი, აღნიშნულია გიორგი მეფის მიერ შიომღვიმის მონასტრისათვის მიცემულ შეუელაშობის განახლების წიგნში (1170 წ. Hd — 1351).

ლიპარიტისშვილი | ლიპარიტიშვილი

ლიპარიტისშვილი.— კულბითში მცხოვრები, სვეტიცხოვლის ყ მ ა, მ ი ს ი შეწირულება, მამულით, გიორგი მეფემ განუახლა სვეტიცხოველს (1447 წ. Hd — 5016).

ლიპარიტისშვილი.— მ ი ს მამულთან მდებარე:ერთი-საბოსტნე მიჰყიდა, გიორგი თეიმურაზასშვილმა როსტომ ყორღანაშვილს (1615 წ. Hd — 175).

ლიპარიტისშვილი.— ყაია, ყორჩიბაშ ბაადურსა და სარდალ ჰაპუნა [ციციშვილებს] შორის სამწვერისის-სამამულე დავის წიგნში აღნიშნულია, რომ ლ ი პ ა რ ი ტ ი ს შ ე ი ლ ი ს მამულის ზემოთ მდებარე ორი წისკელი ყორჩიბაშს-ეკურთხეოდა (1633—1658 წწ. Hd — 2316).

ლიპარიტისშვილი.— ბოლში:ეკუთვნოდა:ერთი კომლი (1700 წ. Hd — 3602).

ლიპარიტისშვილი.— ჰ ყ ა ე ს ყ მ ე ბ ი: ბატყა და მისი განაყოფი მამუჯა, ნასყიდა, გიორგი გულბეგაშვილი, ბიძინა, ნადირა, გიორგისშვილი ნადირა, სუხიტაშვილი, თევდორა, მგელია, მოხა, ასატურა, ხოზისშვილის ობლები, თევდორა, მამუჯა მრაკველი, რომელთაც საამილახეროს დაეთრის მიხედვით, ევალებოდათ ლაშქრობა (XYII ს. II ნახ. Hd — 5032).

ლიპარიტიშვილი ბეჟანა.— შ ე მ რ ი გ ე ბ ე ლ ი და შ უ ა კ ა ც ი ზაზუნა მეფარიძის მიერ ბერ ირემაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. Hd — 1343).

ლიპარიტიშვილი ბეჟანა.— [შ ე ი ლ ი] იონათამ ლიპარიტიშვილისა, იხ.

ლიპარიტიშვილი ბერი.— [ძ მ ი ს წ უ ლ ი] იონათამ ლიპარიტიშვილისა, იხ.

ლიპარიტისშვილი გელია.— მ ო წ მ ე ბ ეჟან-საგინაშვილის მიერ ელი[ა] ახალაშვილისათვის მიცემული:ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. II ნახ. Hd — 35/137).

ლიპარიტიშვილი გიორგი.— [შ ე ი ლ ი] იონათამ ლიპარიტიშვილისა, იხ.

[ლიპარიტიშვილი] დათუნა.— გ ა ნ ა ყ ო ფ ი ჰაპუნა ლიპარიტიშვილისა, იხ.

ლიპარიტიშვილი დემეტრე.— [ძ მ ა] ქიშვარ ლიპარიტიშვილისა, იხ.

ლიპარიტიშვილი ზურაბ.— [ძ მ ა] იონათამ ლიპარიტიშვილისა, იხ.

ლიპარტიშვილი იონათამ — 3 ყ ა ე ს: [ძ მ ა] ზურაბ, [შ ე ი ლ ე ბ ი]: ბეჟან, მგელია, გიორგი, [ძ მ ი ს წ უ ლ ე ბ ი] ლიპარ, ბერო. . ი ყ ი ღ ა ბერისაგან ნა-
ფუძარი სახლით (XYII ს. HD-9993).

ლიპარტიშვილი ლიპარ — [ძ მ ი ს წ უ ლ ი] იონათამ ლიპარტიშვილისა, იბ.

ლიპარტიშვილი მგელია — [შ ე ი ლ ი] იონათამ ლიპარტიშვილისა, იბ.

ლიპარტიშვილი პაპუა — 3 ყ ა ე ს: გ ა ნ ა ყ ო დ ი დათნა. მასთან ერ-
თად მ ო წ მ ე ა ბერონასშვილის მიერ მღვდელ დავით ძაშუქაშვილისათვის
მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1699 წ. 1448-1174).

ლიპარტიშვილი პაპა — მ ო წ მ ე ბეჟან საგინაშვილის მიერ ელია ახალა-
შვილისათვის მიცემული ევენახის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. II ნახ. 1450-35/
187).

ლიპარტიშვილი ქიშვარი — 3 ყ ა ე ს: [ძ მ ა] დემეტრე. მ ი ს თ ე ი ს მე-
ველეებს დაუბრუნებიათ 14 მარჩილი, რის გამოც მან მეველეებს მისცა თამასუ-
ქის, გატელების წიგნი (XYII ს. HD-14963).

ლიპარტიშვილი ბერი — აბანოში მცხოვრები, ერთი კომლი, მოხსენიებულია
ზემო ქართლის კომლთა ნუსხაში (XYII ს. დამდ. Qd-7014).

ლიპარტიშვილი თამაზა — აბანოში მცხოვრები, ერთი კომლი, მოხსენიებულია
ზემო ქართლის კომლთა ნუსხაში (XYII ს. დამდ. Qd-7014).

ლიპარტიანი (ვარ. ლიპარტიანი) — შ ე ს წ ი რ ა ხონის საყდარს ხუნწში
მცხოვრები ყმები, ჯაგელი და მამფორია (XI ს. ბოლო. 1448-5034); აფხაზე-
თის საკათალიკოსო ბეგრის ნუსხაში აღნიშნულია, რომ მ ა ს და კათალიკოსს
ნაგვაზაურებისათვის დაუდგიათ საკათალიკოსო ბეგარა (1621 წ. ქსდ. III. N 91);
ი. გ. ი, იმერელი ბატონი და დადიანი ლაშქრით კახთ ბატონს მცხეთამდე ჩაჰყო-
ლიან, აღნიშნულია უცნობი პირის (მერაბ სააკაძის სიძის) საჩოვრის წიგნში
(XYII ს. შუა ხანა Qd-826).

ლიპარტიანი — დეისმა ჯაიანის მიერ დავით კათალიკოსისათვის მიცემულ
პირობის წიგნში აღნიშნულია, რომ ხორგაში მცხოვრებ კათალიკოსის ყმებს
ელოთ დადიანის, დედოფლის და ლიპარტიანის გადასახადი ([1673-1696 წწ.] HD-
-1128).

ლიპარტიანი გიორგი — [1611]-1642 წწ. ი. გ. ი ა ბ ი ძ ა ლევან დადიანი-
სა ([1611-1615 წწ.] HD-11202, 1642 წ. Qd-6740), 3 ყ ა ე ს თ ა ნ ა მ ე ო ბ ე-
დ რ ე დარეჯან, კილიძის ასული (1620-ანი წწ. Ad-225 ჰ-კზ). ლევან დადიან-
თან ერთად [ბიკვინტის] ღმრთისმშობლის ეკლესიას, ეფთუიძის კათალიკოსობის
დროს, შ ე ს წ ი რ ა ე: ერთი კომლი ყმა — [...]: ვანდაი შაფათია შეილებითურთ
([1611-1615 წწ.] HD-11202), ბიკვინტის ღმრთისმშობელს — ბონბოთში მცხოვ-
რები ნაპყეპია მახარობელი და გაიჩინა ეამისწირვა (1620-ანი წწ. Ad-225 ჰ-კზ),
ლევან დადიანთან ერთად, თავისი ძმისა და ლევანის მამის, მანუჩარის, სულის
მოსახსენებლად. ეწერაში ააგო საყდარი და პირადად მ ა ნ მთაწმინდის
ხარების ღმრთისმშობელს შესწირა ყმა-მამული: თობუჯში მცხოვრები ისლამე
ზენაია, მას ემართა: ერთი საალაპე ცხვარი, რომელიც ნაალდგომეცს და გი-
ორგობას უნდა მიეყვანა, მეორე საკლავი წინამძღვრისათვის, რვა გულა ღვინო
წინამძღვრისათვის, კიდევ სამი გულა ცხვართან ერთად საალაპედ, ოთხი ხალ-
თა ღომე ორი ხალთა — საალაპედ, ორი — წინამძღვრის საკლავთან
ერთად; ერთი ქათამი, საბერო პური, ყველი, თევზი, კვერცხი; ოკალიყეში —

— ჯოხჯაი სვირა, მას დააკისრა: ორი საკლავი, ერთი-საალაპე, მეორე საწინამძღვრო, ხუთი კოკა ღვინო, ერთი ხალთა ღვინო, ერთი ქათამი საბერო— რიგორც ხედას ლევანთან ერთად შ.ე.ს.წ.ი.რ.ა: თერამეტი კომლი კაცი, ერთი სასახლე, საწირავი იარაღი: ბარძიმი, ვერცხლის ფეშხეში, კამარა, ვერცხლის კოვზი, მთაწმინდის ბერის საკადრისი-სამოსი, სტიხარი და ყველა იარაღი, რაც მწირველს-ესაქიროვებოდა წინამძღვრისათვის— კალმადლის ბაქიდან ერთი საბანი, ერთი ქუნთი, ოთხი ლანი, ორი მეში, ერთი ჩექმა, სამი მთელი ერეზი და სამი კაცის ტერისი, მარია (1642 წ. Qd—6740); მ.ო.წ.მ.ე. ქაიხოსრო შანგულუას მიერ ლევან დადიანისათვის მიცემული პირობის წიგნისა მამულზე უდაობის შესახებ ((1611—1657 წწ. | Hd—11204).

ლიპარტიანი გიორგი:— [1680]—[1714] წწ. | 3 ყ ა ვ ს შ: ვ ი ლ ე ბ ი: მოურავი ქაიხოსრო, ოტია, ვახტანგ ((1698—1701 წწ. | Hd—10822), კაცია ((1681—1714 წწ. | Qd—9530), ს ი ძ ე ხუხუ ფალავა ((1681—1714 წწ. | Qd—9530), თავის სიძეს, ხუხუ ფალავას უ წ ყ ა ლ ბ ა: ჩხეფში პარტახტი სამოსახლო, რომელიც ადრე დადიანს ამირანის შვილისათვის ჰქონდა ნაბოძები ((1681—1714 წწ. | Qd—9530), გიორგი ფალავას— მიშველ მღვინის ერთი ბიჭი, კვაუთში— პუკუელა ძიმის ერისშვილი ცოლ-შვილითა და მამულით ((1681—1714 წწ. | ქმ. N 1178), რიონში— ბააკა იაშვილსა და მის ძმას, ცაგერელს— გიორგი დედისაძისეული ყმა-მამული (XYII ს. ბოლო. ქმ. N 1610); მ.ო.წ.მ.ე.: აფხაზეთის კათალიკოს დავით [ნემსა—ძის] მიერ ბიჭვინტისა და ხოფის ღმრთისმშობლისათვის მიცემული ყმა-მამულის შეწირულებების წიგნისა ((1673—1680 წწ. | Hd—1551-დ), სვიმონ მეფის მიერ მამია გურიელისათვის მიცემული პირობის წიგნისა ((1698—1701 წწ. | Hd—10822).

ლიპარტიანი ვამეყ:— იხ. [დადიანი] ვამეყ

ლიპარტიანი ვახტანგ:— შ.ე.ი.ღ.ი. გიორგი ლიპარტიანისა, იხ.

ლიპარტიანი კაცია:— 1673—[1714] წწ. ლეონ დადიანის სახლის უფროსი და ვ.ე.ზ.ი.რი ((1673 წ. | 1448—2141), შ.ე.ი.ღ.ი. გიორგი ლიპარტიანისა, იხ., მ.ო.წ.მ.ე. ლეონ დადიანის მიერ დავით ნევსაძისათვის მიცემული კათალიკოსობის დამტკიცების წიგნისა (1673 წ. | 1448—2141).

ლიპარტიანი ოტია:— შ.ე.ი.ღ.ი. გიორგი ლიპარტიანისა, იხ.

ლიპარტიანი ქაიხოსრო:— მ.ო.უ.რ.ა.ვი, შ.ე.ი.ღ.ი. გიორგი ლიპარტიანისა, იხ.

ლიპარტიანი შამადავლა:— მ.ო.წ.მ.ე. ალექსანდრე მეფის მიერ კაციბერ თორფრიძისათვის მიცემული სასისხლო სიგლისა ((1484—1510 წწ. | ქმ. N 1608 სას.).

ლიპაშვილი | ლიპაშვილი

ლიპაშვილი:— აბანოში მცხოვრები, მოხსენიებულია ზემო ქართლის კომლუბის ნუსხაში (XYII ს. დამდ. Qd—7014).

ლიპაშვილი გიორგი:— აბანოს სასახლეში მცხოვრები მსახური (ან გლეხი), 3 ყ ა ვ ს ორი ეაყი და ერთი იმერელი „მომე კაცი“. მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დაეთარში (XYII ს. II ნახ. Qd—7017).

ლიპაშვილი | ლიპუაშვილი

ლიპუაშვილი:— მ.ი.ს.ი. ვენახის საზღვართან ფარსადან ჯავახიშვილმა გიორგი-სააკაძეს მიჰყიდა ვენახი (1607 წ. Hd—14690).

ლიპუაშვილი:— მ.ი.ს. მიწამლე იყიდა პაპუნა თუხარელმა ნიკოლოს ბულ-ვარდიშვილისაგან ახალქალაქთან ნავენახარის ნახევარი (1661 წ. Sd—49).

ლიპუა შვილი.—სიონში მცხოვრები მ. ე ს ა უ რ ე ე მ ა, იხსენიება ციცი [ციციშვილის] ყმათა ნუსხაში ([1658–1675 წწ.] Hd—14534-ბ).

ლიპუა შვილი.—ბახუტა ჯავახიშვილმა ბერ დათვიაშვილს უწყალობა ხანდაჟამი მ. ი. ს. მიწაზე გაუკვლილი მამული (1680 წ. Hd—3485).

ლიპუა შვილი.—სიონის ბოლოს პაპუა მალაღაძეს მ. ი. ს. ე. დ. ა. მიწა (1681 წ. YII. 1. 1448–5038).

ლიპუა შვილი.—მ. ო. წ. მ. ე. გიორგი ხიზანაშვილის მიერ ხატისა ჩაჩაშვილისათვის მიცემული: ევენახის ნასყიდობის წიგნისა (1686 წ. I. 1. Hd—1046).

ლიპუა შვილი.—მ. ი. ს. ი. მიწა: ესაზღვრებოდა პაპუა მახვილაძის მიერ ნარიბეგ [სპანდიერიშვილისათვის] მიყიდულ მამულს (1689 წ. 1450–33/233).

ლიპუა შვილი.—მ. ა. ნ. ზაზასაგან 25 მარჩილად გირაოთი აიღო: ევენახი. ზაზას კიდევ ემართა მ. ი. ს. ი. ვალი.—3 მარჩილი. ზაზამ მთელი ვალი.—28 მარჩილი მოწმეთა თანდასწრებით დაუბრუნა (XYII ს. Qd—623).

ლიპუა შვილი აბრამა.—[ს. ა. ხ. ლ. ი. კ. ა. ც. ი.] გოგია ლიპუაშვილისა, იხ.

ლიპუა შვილი აბრამა.—3 ყ. ა. ე. ს. [დ. მ. ე. ბ. ი.]: პაპუნა, დათუნა, მამულა, შ. ე. ო. ლ. ი. ღმრთისთა. მ. ი. ს. ე. დ. ა. მახარე კუოპიაშვილს ორი დღის მიწა ყარაღაჯურ რუზე (1661 წ. შემდგომ. Ad—1644-ბ).

ლიპუა შვილი ამსარქისა.—მ. ო. წ. მ. ე. შანშე ჯავახიშვილის მიერ გიორგი სააკაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1609 წ. I. Y. 7. Hd—1656).

ლიპუა შვილი ბიჭუა.—სიონს მცხოვრებნი, 3 ყ. ა. ე. ს. დ. მ. ა. სულხანა. მასთან ერთად მ. ო. წ. მ. ე. ა. ფარსადან ჯავახიშვილის მიერ გიორგი სააკაძისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1607 წ. Hd—14690).

ლიპუა შვილი გოგია.—მ. ო. წ. მ. ე. ქაიხოსრო ჯავახიშვილის მიერ პაპია კუოპიაშვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1633 წ. Ad—1802).

ლიპუა შვილი გოგია.—სიონს მცხოვრები, ი. ი. გ. მამულთა წილში ერგო ფარემუზ და რევაზ [ჯავახიშვილებს] (1665 წ. ახლო. Qd—1044).

ლიპუა შვილი გოგია.—3 ყ. ა. ე. ს. [ს. ა. ხ. ლ. ი. კ. ა. ც. ე. ბ. ი.]: აბრამა, დათუნა, მ. ო. ს. ე. დ. ა. ნოსტრე ბეჟუა ბარამიძეს საწისქვილე მისი, გასაღონარით ახალქალაქის პირდაპირ, საჯავახიანოს შარამდე, მახვილაძის ფარეხის, გასწვრივ, თუ ხარლის სამნამდე (1665 წ. 1450–26/120).

ლიპუა შვილი დათუნა.—[დ. მ. ა.] აბრამა ლიპუაშვილისა, იხ.

ლიპუა შვილი დათუნა.—მ. ო. წ. მ. ე. დათუას მიერ ნარიბეგ სპანდიერის შვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1693 წ. II. 15. 1450–33/228), ზაზა: ეფთხიანშვილის მიერ თამაზა დათუას შვილისათვის მიცემული მიწის. გაუკვლილობის წიგნისა (1697 წ. YI. 15. Hd—2577), როსტევეან მახვილაძის მიერ თამაზა დათუას შვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1698 წ. X. 10. Hd—14523).

ლიპუა შვილი დათუნა.—[ს. ა. ხ. ლ. ი. კ. ა. ც. ი.] გოგია ლიპუაშვილისა, იხ.

ლიპუას შვილი მამულა.—[დ. მ. ა.] აბრამა ლიპუაშვილისა, იხ.

ლიპუას შვილი მამულა.—3 ყ. ა. ე. ს. ე. მ. ა. ნასყიდა, მ. ო. წ. მ. ე. პაპუა მახვილაძის მიერ ნარიბეგ [სპანდიერის შვილისათვის] მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1689 წ. Y. 1. 1450–33/233).

ლიპუას შვილი მამულა.—მ. ო. წ. მ. ე. გიორგი ოთაის შვილის მიერ ტაქიკანთ მანველაშვილ არუთინასათვის მიცემული: ევენახის ნასყიდობის წიგნისა (1691 წ. YI. 12. Hd—5993).

ლიპუაშვილი ნადირა— 1670—1680 წწ. მამუკასშვილს მასთან გაუცუ-
ლია მიწები, რომლებიც შემდეგ [ბახუტა] ჯავახიშვილმა უწყალობა თავის ყმებს
(1670 წწ.სს.II. N 17), მასთან გაუცელილი ორი დღის მიწა[ხანდაკეში] ბახუ-
ტა ჯავახიშვილმა უწყალობა ბერ დათუიასშვილს (1680 წ. HI—8485).

ლიპუაშვილი პაპუნა— [ძმბ] აბრამა ლიპუაშვილისა, იხ.

ლიპუაშვილი სულხანა— ძმბ ბიქუა ლიპუაშვილისა, იხ.

ლიპუაშვილი ღმრთისია— ვილი აბრამა ლიპუაშვილისა, იხ

ლიტრა— ჰყავს სიძე გიორგი. მისი ვენახის მეზობლად იუნი-
კოლოზ პალატისშვილის მიერ გოგიტა არდაშერასშვილისათვის მიყიდული ვენახ-
ი (1477 წ. VII. Qd—9814 ა).

ლიურსაძე. ხალკალოელი, იგი იოვანე კათალიკოსმა უწყალობა დეკანოზ
ათანასეს ((1696—1697 წწ.) 1450—31/149).

ლიფონავა იანვარა— ძმბ ისუფ ლიფონავასი, იხ.

ლიფონავა ისუფ— ხორგაში მცხოვრები, ჰყავს ძმბ იანვარა. ღონ და-
ლიანს იგი უბოძებია დავით კათალიკოსისათვის იმ ზარალის ასანაზღაურებ-
ლად, რაც ასპანა ფალავამ მიაყენა ბიჭვინტის ღმრთისმშობელს; მას მოუბარავს
(„გაიჭკრა“) გულერისკარში მცხოვრები ბიჭვინტის საყდრის ყმა— მეთევზე „დაუ-
კარგავს“ იგი ბიჭვინტისათვის. კათალიკოსმა დავითმა, ისუფ ლიფონავა,
[ღონ] დალიანისა და დედოფალი თამარის ნებართვით, შესწირა ბიჭვინტისა და
ხოფის ღმრთისმშობელს ((1673—1680 წწ.) HI—1551 დ).

ლიხვიტაშვილი ავთანდილ— ფერსათს მცხოვრები, ემართა ქუთაისის
საყდრის ბეგარა; ოტლაშვიდი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრის საკლავიკართი ქა-
თამი, ორი თეთრი, ოცი კვერცი, ერთი ურემი ღომი, საბელი, ყოველ დღე მუშა-
ობა (1578 წ. H—626).

ლიხვიტაშვილი ბატონისა— ფერსათს მცხოვრები, ემართა ქუთაისის
საყდრის ბეგარა; ათიანი ოცი კოკა ღვინო, ყოველ მეორე წელსწადს ძროხა, კარ-
გი ხადილის პურის ჭამა, ცხენი სამსახური (1578 წ. H—626)

ლიხისშვილი— მის მიწას ესაზღვრებოდა შანშე-სეფედაკლშვილის მეორე
ბოქალთუხუცეს ქაიხოსრო [რატოშვილისათვის] მიყიდული მამული (1666წ. 1448—
—4150).

ლობიარაშვილი— მის ვენახს კუმისში ესაზღვრებოდა ნაეროზაანთ როს-
ტომას მიერ მოქალაქე გედოთან გედოსათვის მიყიდული ვენახი (1687 წ. III
20. 1450—47/27).

ლობიარაშვილი გოგია— კუმისში მცხოვრები, როსტომ მეფემ იგი უწყა-
ლობა ელიზბარ სოღალაშვილს (1658 წ. IX. I. HI—1350-ბ).

ლობიოძე გერმანე— მოწმე ნასყიდა ბანდაძის მიერ გელათის მოძღვართ-
მოძღვარ ილარიონისა და წინამძღვარ მელქისედეკ აბაშიძისათვის მიცემული პი-
რობის წიგნისა ბეგრის მოუშვლობის შესახებ ((1505—1519 წწ.) 1449—1670).

ლობიოძე ზუბიტა— სურნისში მცხოვრები, ბეჟან ტატიშვილის ყმა, ერთი
კომლო, ჰყავს სალაშქრო ძმბა და „იმათი ნაშენი“ ვაჟი, მოხსენიებულია
ზემო ქართლის საღაროშის აღწერის დავთარში (XYII ს. II ნახ. Qd—7017).

ლობიუა— ღობიუას-სეფელი მამული მელქისედეკ ბენათელმა უწყალობა
ივანე ცირლიდაძეს ((1548 წ.) HI—1573).

ლოგვარიანი სარგისი— თავმდები ქარამან და გოშა ფალიანებს შორის

დადებელი.გაუყრელობის დაწერილისა (XY ს. დამდ. სსძ. II. N 109).

ლოჯუა თოლიშია - ნაყანულს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათო-
ლიკოსო ბეგარა: გოქიქუშუ: ორმოცი წყრთა ტლო, ნახევარი ძროხა, ორი ბეგა-
რა, ცხრა ფხალი ღვინო, სამი გობი ღომი, ორი ქათამი, მუშაობა (1621 წ. ქსდ.
II. N91).

ლოჯუა კურცხანი - ე მ ა რ თ ა საკათალიკოსო.გამოსაღები: ორი საკლავი, ორი
ქათამი, ორი გულა ღვინო, სამი ატარი ღომი, მეთორმეტე წელს ძროხის ნახევა-
რი და ლაშქრობა (XYI ს. II ნახ. 1448-326).

ქ.ა. ლოჯანი იოვანე - თ ა : ვ მ დ ე ბ ი და მ ო წ მ ე იანაშელთა მიერ მო-
ქელ სეტრელისათვის მიცემული დაწერილისა ხარის საქმეზე შეთანხმების შესა-
ხებ (XY ს. სსძ. II. N 40).

ლოთიკა (აქ: ლოთუჯა) - დედოფლის ყ მ ა, ქ ყ ა : ვ ს მ : ვ ი ლ ე ბ ი: ლოთი-
კაშვილი პაპუნა და გიორგი. ი ყ ი და კარსნელი ზუბიტა ასანელაშვილისაგან
მიწა ზანდარაშვილის მიწამდე, გადაუხდია (გამეორველი ხვეწნით დათანხმებუ-
ლა) 70 საპალნე ტუბილი (1669 წ. 1450-28/239).

ლოთიკაშვილი გიორგი - მ : ვ ი ლ ი პაპუნა ლოთიკაშვილისა, იხ.

ლოთიკაშვილი ზურაბ - მ : ვ ი ლ ი პაპუნა ლოთიკაშვილისა, იხ.

ლოთიკაშვილი პაპუნა - 1669-1681 წწ. დედოფლის ყ მ ა, ქ ყ ა : ვ ს : მ ა მ ა
ლოთიკა, იხ., მ : ვ ი ლ ე ბ ი: გიორგი, ზურაბა, ქიტესა. ესტატე. მარინდაშვილს
მ ი ქ ყ ი და „გორი ძირში“ მდებარე ოთხი დღის უღალო მიწა (1681 წ. YII. I.
1450-28/241).

ლოთიკაშვილი ქიტესა - მ : ვ ი ლ ი პაპუნა ლოთიკაშვილისა, იხ.

ლოთუჯა - იხ. ლოთიკა]

ლოთქიფანისძე - იხ. ლოთქიფანისძე

ლოლაძე - მ ა ნ თაეისი ემები: გოჯე, სიხარულა და პაატა მამისაშვილები
გაყრიდა „დიდი შიმშილობის დროს“ (1638 წ. 1450-26/83).

ლოლაძე - ქ ყ ა : ვ ს გ ე რ ი დათუნა, იხ.

ლოლაძე ბერუკა - ძ მ ა თელია ლოლაძისა, იხ.

ლოლაძე დათუნა - ძ მ ა თელია ლოლაძისა, იხ.

ლოლაძე თელია - ეულითში მცხოვრები, ყიასაბეგის მეკოდისაჟერე ყ მ ა
(1700 წ. 1448-1602); სასახლის მ სა ხ უ რ ი, ერთი კომლი, ქ ყ ა : ვ ს ძ მ ე-
ბ ი: ბერუკა, ნასყიდა, დათუნა, ამათი ნაშენი რვა ეაგი. მოხსენიებულია ზემო
ქართლის სადროშოს აღწერის დაეთარში (XYII ს. II ნახ. Qd-7017).

ლოლაძე ნასყიდა - ძ მ ა თელია ლოლაძისა, იხ.

ლოლაძე სეხნია - გვეძინეთში მცხოვრები, ელიშერ და პაპუნა [ციციშვილე-
ბის] გაყრის დროს ი გ ი მამულით წილად ხედა ელიშერს [(1686-1703 წწ. Hd-
-1636).

ლოლაძე სულხანა - გვეძინეთს მცხოვრები, ი გ ი წილში ერგო ქაიხოსრო
[ციციშვილისა] [(1664-1673 წწ. I. 1448-5042).

ლოლაძე ქაიხოსრო - ამოვარდნილი, მ ი ს ი მამული - თიკანთუბანი, ტა-
ნის პირას, ნაზარალი-ხანმა უწყალობა მღივან შიომ [თუმანიშვილს] (1696 წ.
Sd-3625).

ლოლაძე ქაიხოსრო - მ ო წ მ ე მ ეფე გიორგის მიერ უცნობი პირისათვის
მიცემული ყმა-მამულის წყალობის წიგნისა [(1697 წ. I. Sd-1139).

ლოლაძე ქუმსია — გვეძინეთში მცხოვრები, ელიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი. გ. ი მამულით ერგო პაპუნას ([1688—1703 წწ.] Hd.—1636).

ლოლაძე შოშიტა — მანუჩარ და ჯიმშიტა თუმანიშვილების მე ა ლ ა პ ე. ყ მ ა, ამაღლება დღეს ევალებოდა ერთი თოხლის, ერთი კოკა ღვინის, ერთი კოდი პურის მიტანა საყდარში 657 წ. Ad—962).

ლოლაძე ხახუტა — 1665—1671 წწ. მ ო წ მე: როინ და თამაზა კეცხოველების მიერ დომენტი კათალიკოსისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1665 წ. 1449—1493), არუთინა ოპანეზაშვილის მიერ [დომენტი] კათალიკოსისათვის მიცემული უმაღ თავდაწერილობის წიგნისა (1671 წ. YIII. 4. 1449—1181), ღერშიშხან ბარათაშვილის მიერ დომენტი კათალიკოსისათვის მიცემული ყმების ნასყიდობის წიგნისა (1671 წ. 1449—1180).

ლოლა მამუკა — კრობანს მცხოვრები, წილად ერგო ქაიხოსრო [ციციშვილს] ([1664—1673 წწ.] 1448—5042)

ლოლიას შილი დომელა — კრობაში მცხოვრები, ელიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი. გ. ი მამულით ერგო პაპუნას ([1688—1703 წწ.] Hd.—1636).

ლოლიტაი — მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს ი, მ ო წ მე მუქადაბიძის მიერ თამაზა ზღუდაშვილისათვის მიცემული მიწის, გაცვლილობის წიგნისა (1688 წ. XI. 30. Ad—1260).

ლომა — [ძ მ ა] ბერუკასი, იხ.

ლომია ბაბადი [შა] — ხიბულას მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო, ერთი საკლავი, ერთი ბეგრის ქათამი, ექვსი კოკა ღვინო, თორმეტი ჯამი ლომი, ერთი ქანდაქის ფასი ღორი, ლაშქრობა, მგზავრობა (1621 წ. ქსდ. III. N 91).

ლომია ვამიგონა — ხიბულას მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო და ორი საკლავი, ცხრა კოკა ღვინო, ათი ჯამი ლომი, ერთი ქანდაქის ფასი საყანე საკლავი, საბაზიერო ქათამი, ერთი ბეგრის ქათამი, ურველდღე მუშაობა, ტვირთის ზიდვა, პურის მკა, ყურძნის კრეფა, თივის თიბვა და ლაშქრობა (1621 წ. ქსდ. III. N 91).

ლომია ვანაგონა — ხიბულას მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო, ერთი საკლავი, ერთი ბეგრის ქათამი, ოთხი კოკა ღვინო, ათი ჯამი ლომი, მუშაობა, ტვირთის ზიდვა, ლაშქრობა (1621 წ. ქსდ. III. N 91).

ლომია თამაზა — ხიბულას მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო, ერთი საკლავი, ერთი ბეგრის ქათამი, ერთი საქანდაქე საყანე ღორი, ექვსი კოკა ღვინო, თორმეტი ჯამი ლომი, ლაშქრობა და მგზავრობა (1621 წ. ქსდ. III. N 91).

ლომია თოლორქო — ხიბულას მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო და ერთი საკლავი, ერთი საქანდაქე საყანე ღორი, ბეგრის ქათამი, ექვსი კოკა ღვინო, თორმეტი ჯამი ლომი, ლაშქრობა და მგზავრობა (1621 წ. ქსდ. III. N 91).

ლომია თოლორქო — ხიბულას მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო და ერთი საკლავი, ერთი საქანდაქე საყანე ღორი, ბეგრის ქათამი, ექვსი კოკა ღვინო, თორმეტი ჯამი ლომი, ლაშქრობა და

მგზავრობა (1621 წ. ქსძ. III. N91).

ლომია თოსკუამია — ხიბულას მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო და ერთი საკლავი, ერთი ბეგარის ქათამი, ექვსი კოკა ღვინო, თორმეტი ჯამი ღვინო, ერთი საქანდაქე ღორი, მერემეაყობაი (sic!), ლაშქრობა და მგზავრობა (1621 წ. ქსძ. III. N91).

ლომია ივანე — ხიბულას მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო, ერთი საკლავი ღვინო, ექვსი კოკა ღვინო, თორმეტი ჯამი ღვინო, ერთი საქანდაქე ღორი, ბეგარის ქათამი, ლაშქრობა, მგზავრობა (1621 წ. ქსძ. III. N91).

ლომია კუტა — ხიბულას მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო, ორი საკლავი, ერთი ქანდაქის ფასი საყანე საკლავი, ცხრა კოკა ღვინო, ოცდარვა ჯამი ღვინო, ერთი ბეგარის და ერთი საბაზიერო ქათამი, მუშაობა, ბარგის ზიდვა, პურის შვა, თიბვა, ყურძნის კრეფა, ლაშქრობა (1621 წ. ქსძ. III. N91).

ლომია მახაროზელი — ჯალადიდს მცხოვრები, ლევან დადიანმა ი.გ.ი შესწირა ბუკინტის ღმრთისმშობლის ეკლესიას თავისი სულის საოხად (1628 წ. Sd — 2904).

ლომია მახუკაბა — ხიბულას მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო და ერთი საკლავი, ქათამი, საბაზიერო ქათამი, ხუთი კოკა ღვინო, თორმეტი ჯამი ღვინო, მუშაობა, ტვირთის ზიდვა, პურის შვა, ყურძნის კრეფა, თიბვა, ლაშქრობა (1621 წ. ქსძ. III. N91).

ლომია სომიხერდა — ხიბულას მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო, ერთი საკლავი, თორმეტი ჯამი ღვინო, ხუთი კოკა ღვინო, ერთი ბეგარის და ერთი საბაზიერო ქათამი, მუშაობა, ტვირთის ზიდვა, ყურძნის კრეფა, თიბვა, ლაშქრობა, ერთი ქანდაქის საყანე ღორი (1621 წ. ქსძ. III. N91).

ლომია ქე(რო)ბი(ნა) — ხიბულას მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო, ერთი საკლავი, ერთი ბეგარის ქათამი, ერთი საქანდაქე ღორი, ლაშქრობა, ექვსი კოკა ღვინო, თორმეტი ჯამი ღვინო და მგზავრობა (1621 წ. ქსძ. III. N91).

ლომია ხახულარა — ხიბულას მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა აფხაზეთის საკათალიკოსო ბეგარა: საპურობო, ერთი საკლავი, ერთი ბეგარის ქათამი, ექვსი კოკა ღვინო, თორმეტი ჯამი ღვინო, ერთი ქანდაქის ფასის ღვინო, ლაშქრობა, მგზავრობა (1621 წ. ქსძ. N91).

ლომაური ბერუა — ი.გ.ი მამულთ უწყალობა ზებედე კათალიკოსმა ჯვარისმტვირთველ დავით ელიოზისძევედენისშვილს (1610 წ. 1450—38/181).

ლომაური დათუა — ი.გ.ი მამულთ უწყალობა ზებედე კათალიკოსმა ჯვარისმტვირთველ დავით ელიოზისძევედენისშვილს (1610 წ. 1450—38/180).

ლომაურიძე ვასილა — მ.ო.წ.მ.ე ბეჟან ღვანელაშვილის შვირ ზაად იორამოშვილისათვის მიცემული გირავენობის წიგნისა (1662 წ. 1450—31/205).

ლომაურიძე ზაქარია — სატყევეში მცხოვრები, ბ.ო.გ.ან.ო, ერთი კომლი, 3 ყ.ა.ვის.ძ.მ.ა შოშიტა და მისი ნაშენი ოთხი ვაყი, მოხსენიებულია ზემო ქართლის საღრომოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II ნახ. Qd — 7071).

ლომაურიძე შოშიტა — ძ.მ.ა ზაქარია ლმაურიძისა, იხ.

ლომია — რეეს მცხოვრები, მ. ე. ს. ა. უ. რ. ე, ნათლისმცემლის ყ მ ა, საამილა-
ხეროს დაეთრის მიხედვით, ეველებოდა მშვილდით ლაშქრობა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ლომია შვილები — იოსებ ტფილელის მიერ წინარეხელათვის მიცემული სარ-
წყავე რუხე დავის გარიგების წიგნის მიხედვით, მ ა თ მამულში რუს უნდა ეღო
ნა რიგით მესამე ხუთშაბათს ([1661-1688 წწ.] 1449-1821).

ლომია შვილი | ლომიას შვილი

ლომია შვილი — ხ უ ტ. ე. ს. ი, მ ო წ მ. ე. გოჯას სავინაშვილის მიერ თავისი
განაყოფის, ბეჟან [სავინაშვილისათვის] მიცემული სახლ-კარის ნასყიდობის წი-
გნისა (1696 წ. 1450-26/90).

ლომიას შვილი ზუბია — ვანში მცხოვრები, მ ი ს ი თარხნობა გიორგი ბატო-
ნიშვილმა განუახლა ასლამაზ ჩაჩიაშვილს (1677 წ. 1450-18/149).

ლომიას შვილი შიო — მ ო წ მ. ე. ამილბარ ბეჟიტაშვილის მიერ ოთია ინანა-
შვილისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. შუა ხანები. Y. 15, Sd-1783).

ლომია შვილი შიო — კოშაძის, გ ა ნ ა ყ ო ფ ი, შაჰნავაზის რძალმა, პატრონ-
მა თინათინმა, ი. გ. ი. შესწირა ქვათახევის ღმრთისმშობელს. საბუთში აღნიშ-
ნულია, რომ შიოს მამა ლომია და კოშაძე „ძმად გაყრილიყვენენ“ და ნასყიდი მამ-
მულები უ ძმურად უნდა გაეყოთ ([1688-1703 წწ.] 1449-1871).

ლომილადე — [ჩხარის] ციხის მ ე ტ ი ხ ო. ე ნ. ე, სხვა მეციხოვნეებთან ერ-
თად თავს დაესხა სოფელს და დაარბია გლეხები. გიორგი დეკანოძეს წაართვა
ნახევარი ძროხა (XVII ს. Ad-2233-ბ).

ლომინ [ჩხეტიძე] — მ ი. ს. გ ა ნ ნასყიდი ტაბატაური პარტახტი წვევაში ევა-
ხუშტი აბაშიძემ შესწირა კაცხის მონასტერს ([1550-1570 წწ.] 1449-1583).

ლომინა — მ ო წ მ. ე. სუხიტა მექვაბიშვილის მიერ როსტომა ხითარაშვილი-
სათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (1636 წ. XVII. 2. 1450-53/113).

ლომინა — მ ი. ს. გ ა ნ ნასყიდი მიწა ელიაზარ ელიოზის შვილმა შესწირა ში-
ომელიძის მონასტერს (1492 წ. 1449-1615).

ლომინა — ხ ა ბ ა ზ ი, [ჩხარის] ციხის მეციხოვნეებმა მ ა. ს. წაართვეს
ორი კოკა ღვინო და ქათმები (XVII ს. Ad-2233 ბ).

ლომინა შვილები — მ ო წ მ. ე. ნ ი პაპუა კეკელიშვილსა და თევდორეს შორის
სასისხლო დავის გარიგების წიგნისა (1688 წ. Nd-18).

ლომინა შვილი | ლომინას შვილი

ლომინას შვილი ბერუა — მ ო წ მ. ე. ლაღინას მიერ ტერაგრიქორასათვის მი-
ცემული ყმისა და სახლის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. 1449-954).

ლომინას შვილი (ვარ. ლომინას შვილი) ერასტი — დ ა მ წ. ე რ ი და მ ო წ მ. ე. ი
დათუნა იორდანის შვილის მიერ ავთანდილ ელისბარას შვილისათვის მიცემული
ვენახის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. 1450-45/126), ლაღინას მიერ ტერაგრი-
ქორასათვის მიცემული ყმისა და სახლის ნასყიდობის წიგნისა (1672 წ. 1449-954).

ლომინა | შვილი ესტატი — მ ო წ მ. ე. ბერძენა საინიძის მიერ ბაინდურ ელიზ-
ბარას შვილისათვის მიცემული მამულის ნასყიდობის წიგნისა (XVII ს. 1450-45/
121).

ლომინა შვილი შაჰყულ — მ ო წ მ. ე. და დ ა მ წ. ე რ ი გოჯოღ ჩაჩი | შა —
შვილის მიერ ასეატურა ჩნახაშვილისათვის მიცემული ვენახის ნასყიდობის წიგ-

ნისა (XYI ს. Qd—9018).

ლომინაძე—შდრ. ჩხეტიძე

ლომინაძე— ამირეჯიბმა ქუცნა [გაბელიძემ] ულუმბის ღმრთისმშობელს შესწირა თავისი ბებონისათვის ლომინაძისაგან მზითვეში გატანებული წირქუალი და „ზოდი“ მონასტრისა ([1412—1431 წწ.] ქრ. II. 210).

ლომინაძე— მ. ე. ს. ტუ მ რ. ე. მ. ო წ მ. ე. დავით მეფის მიერ კაცუ იგუგუნავთათვის მიცემული სასისხლო სიგლისა. დამწერი და მოწმე დავით მეფის მიერ ივანე მალნარაძისათვის მიცემული სასისხლო სიგლისა (XY ს. დამღევი. ქმ. N 1607 სას.).

ლომინაძე კახაბერი— მ. ო წ მ. ე. აღექსანდრე მეფის მიერ კაციბერ თოფერიძისათვის მიცემული სასისხლო სიგლისა ([1484—1510 წწ.] ქმ. N 1608 სას.).

ლომინაძე ტბელი— მ. ო ნ ა წ ი. ლ. ე. ო ბ ა მ ი ი ლ ო მეფე ებატანგ გორგასალთან ერთად კოტრიძეთა და კარულიძეთა სასისხლო დავის გარიგებაში (1432 წ. Y. 14. Sd—2 886 სას.).

ლომ[ი]ნია— ე. მ. ა. რ. თ. ა. ცაიშის საყდრის ბეგარა; ათი კენჭი ყველი, სამი კოკა ღვინო, სამი ჯამი ლომი ([1616—1621 წწ.] ქსძ. III. N 92).

ლომისა— მ. ი. ს. და ბერუას ფარდად მოურავისა და ზურაბ [სააკაძეს] წილად ხედათ ცხირეთელი ესია მასურაშვილი და ახალქალაქელი კაქოის ტრიაშვილი ქონებით (XYII ს. ბოლო მეოთხე. Hd—11793).

ლომისა— მ. ი. ს. და დათუას საორმოცედ და საანდერძოდ აზალდუხ აზალაძე გიორგის ეცადაშვილს მისცა ნიგოზი, ნახევარი კვალი ევენახი, გარდი— გარდემო მიწა და ერთი ღორი (XYII ს. გვიან—1928).

ლომისაშვილი— მ. ი. ს. ი. და შავერდას მამულში მღებარე თავისი წილი მიწა საბამ მიჰყიდა ანდერმან ჩოლაყაშვილს, მ. ი. ს. მიწაზე მღებარე გოგიჩას წილი მამული ანდერმან ჩოლაყაშვილმა იყიდა გოგიჩასაგან (XYII ს. ბოლო მეოთხე. S—3728. 164 r.).

[ლომისგულისშვილი] ბადრი— მ. ი. ს. ი. მოსახსენებლები შეტანილია სადუნ ლომ(ი)სგულისშვილის მიერ [აქლიას] წმინდა გიორგისა და ოთხთავისათვის მიცემულ შეწირულებს საბუთში (XIY—XY სს. H—1782, 57 r.).

ლომ(ი)სგულისშვილი ბასილ— მ. ი. ს. ი. ს. ულის მოსახსენებლად სადუნ ლომ(ი)ს. გ. უ. ლ. ი. ს. შ. ე. ი. ლ. მ. ა. [აქლიას] წმინდა გიორგის და ოთხთავს შესწირა თავისი მკვიდრი ახალშენი მამული— პარკომოკიდე (XIY—XY სს. H—1782, 56 r.).

ლომ(ი)სგულისშვილი ნიკოლოზ— შ. ე. ი. ლ. ი. სადუნ ლომ(ი)სგულისშვილისა, იხ. ლომ(ი)სგულისშვილი სადუნ (ვარ. სადუნა)— ჰ. ყ. ა. ე. ს. შ. ე. ი. ლ. ი. ნიკოლოზ (XIY—XY სს. H—1782, 56 v, 103 r.). [აქლიას] წმინდა გიორგის შ. ე. ს. წ. ი. რ. ა. თაფლისკურთ ევენახი (XIY—XY სს. H—1782, 103 r.), ამავ ეკლესიას და ოთხთავს თავისი მკვიდრი, აშენებული მამული— ახალშენი პარკომოკიდე— სუმონ და ბასილ ლომ(ი)სგულისშვილების შესანდობლად (XIY—XY სს. H—1782, 56 v).

ლომ(ი)სგულისშვილი სუმონ— მ. ი. ს. ი. ს. ულის შესანდობლად სადუნ ლომ(ი)სგულისშვილმა [აქლიას] წმინდა გიორგის და ოთხთავს შესწირა მამული— პარკომოკიდე (XIY—XY სს. H—1782, 56 v).

ლომისკაცი თამაზა— ჰ. ყ. ა. ე. ს. [ქ. მ. ა.] შანშია. მ. ი. ჰ. ყ. ი. დ. ა. მამუკა ლაბაძეს პარტახტი მიწა ხერკისა და დალას მიწებამდე (1662 წ. Y. 7. 1450—29/160).

ლომისკაცი შანშია— [ქ. მ. ა.] თამაზა ლომისკაცისა, იხ.

ლომიშვილები— ატენში, წინუბანში მცხოვრებნი, ალექსანდრე მეფემ ი. ს. ი. ნ. ი., დავითის კათალიკოსობის დროს, შესწირა სვეტიცხოველს (1439 წ. · 1449 — 1519).

ლომისშვილი— მ. ი. ს. ა. ნ. ნასყიდი ვენახი დილოში ივანე სოლდასშვილმა შესწირა მღვიმის უდაბნოს (1525 წ. · 1449—1538).

ლომითა— [ძ მ ა] გულრიტასი, იხ.

ლომითა— მელაპე და მესაურე ყ მ ა, იხსენიება ციციშვილების ყმების ნუხხაში ([1658—1675 წწ.] Hd—14534ა).

ლომითა— [გორის] (გორგის: s cl) მ ა მ ა. ს. ა. ხ. ლ. ი. ს. ი, იხსენიება მ. ო. წ. მ. ე. ლ. და შ. უ. ა. მ. დ. გ. ო. მ. ე. ლ. ა. ლ. ესტატე [თუმანიშვილის] მიერ ზურაბ [თუმანიშვილისათვის] მიცემულ ყმა-მამულის ნასყიდობის წიგნში (1678 წ. · Y. 15. Sd—12).

ლომითა— მ. ი. ს. ი. მამული გუდარეხში ეკუთვნოდა [ბარათაშვილს] (XYII ს. ბოლო. 1450—33/286).

ლომითაშვილები— დარბაზში მცხოვრებნი, თუმანიშვილების, გაყრის შედეგად ი. ს. ი. ნ. ი. წილად ხელნენ მანუჩარსა და ჯიმშიტას ([1633—1658 წწ.] Hd—14665).

ლომითაშვილები— მ ა თ უყიდათ სველნეთში ქვათახევის მონასტრის ყმის, მასანაშვილისაგან, თვითნებურად გაყიდული ასათავის მიწა“ ([1700 წ.] 1449 — 1869).

ლომითაშვილი | ლომიტასშვილი

ლომითაშვილი [1664]—[1703] წწ. ყნეთში | ყვლეოში მცხოვრები, ხ. უ. ო. უ. ს. ი., წილად ხელა ქაიხოსრო [ციციშვილს] ([1664—1673 წწ.] 1448—5042) ელიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი. გ. ი. მამულით. ერგო ელიშერს ([1688—1703 წწ.] Hd—1636).

ლომითაშვილი ბერუკა— სუქანათ უბანში მცხოვრები, ელიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი. გ. ი. მამულით. ერგო პაპუნას ([1688—1703 წწ.] Hd—1636).

ლომითაშვილი დემეტრე— მ. ო. წ. მ. ე. ნიკოლოზ აბულვარდიშვილის მიერ პაპუნა თუხარლისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1661 წ. Sd—49).

ლომითაშვილი თევდორა— სუქანათ უბანში მცხოვრები, ელიშერ და პაპუნა [ციციშვილების] გაყრის დროს ი. გ. ი. მამულით. ერგო ელიშერს ([1688—1703 წწ.] Hd—1636).

ლომითაშვილი შოსე— მ. ლ. ე. ლ. ო. მ. ო. წ. მ. ე. დათუნა იაკობისშვილის მიერ გედალისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1700 წ. · X. 2. Qd—8517).

ლომიტასშვილი დეთისია— ზაად ჯანდიერისშვილის ყ მ ა, ერთი კომლი, ერთი თავი, ერთი თოფი (XYII ს. Hd—14912ლ).

ლომიშვილები— ატენის, წინუბანს მცხოვრები, ალექსანდრე მეფემ დავითის კათალიკოსობის დროს, ი. ს. ი. ნ. ი. მამულით შესწირა სვეტიცხოველს (1439 წ. · 1449—1519).

ლომიძე | ლომისძე

ლომიძე— მ. ი. ს. სამანამდე მიჰყიდა დათუნა ვარძიელაშვილმა შოშიტა მიქელაშვილს ვენახი (1690—ანი წწ. Hd—757).

ლომიძე— ერთი კომლი, მოხსენიებულია ზემო ქართლის კომლთა ნუსხაში (XYII ს. დამლ. Qd—7014).

ლომძე ამირა:— კორთხას მცხოვრები, [ს ა ხ ლ ი კ ა ც ი] ცხადია ლომიძო სა, იხ.

ლომძე გიორგა:— ძ მ ა ხახუტა ლომიძისა, იხ.

ლომძე გიორგი:— კორთხას მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი თეთრი, ერთი ურემი ლომი, ოთხი ნაოთხალი ლომი, ორი ნაოთხალი პური, ერთი ლიტრა სანთელი და სამი კვერცი (1578 წ. H-626).

ლომძე გოგიჩა:— ფერსათს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ორმოცდათხუთმეტი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრის საკლავი, ერთი ქათამი, ათი თეთრი, ოცი კვერცი, ერთი ურემი ლომი, სამსახური (1578 წ. H-626).

ლომძე გოგლა:— ფერსათს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდახუთი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრის საკლავი, ქათამი, ორი თეთრი, ოცი კვერცი, ერთი ურემი ლომი, ერთი საბელი, ყვეელდღე მუშაობა (1578 წ. H-626).

ლომძე დავითა:— კორთხას მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი თეთრი, ერთი ურემი ლომი, ოთხი ნაოთხალი ლომი, ორი ნაოთხალი პური, ერთი ლიტრა სანთელი, ორი კვერცი (1578 წ. H-626).

ლომძე ესტატე:— მ ო წ მ.ე მარიამ დედოფლის მიერ სცხენია შუბითიძისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (XYII ს. I მეოთხ. H-11461-ბ).

ლომძე შამინა:— კორთხას მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი თეთრი, ერთი ლიტრა სანთელი, ორი ნაოთხალი ქერი, ერთი პინა პური, ერთი ურემი ლომი, ოცი კვერცი (1578 წ. H-626).

ლომძე შამისთვალა:— შუბანს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრის საკლავი, ოცი კვერცი, ერთი ურემი ლომი, ოცდაოთხი ნაოთხალი ლომი, ერთი საბელი, ქათამი, თევის თიბვა, იფქლის და ქერის მუშაობა, ერთი თეთრის ღირებულების ყვერის მიტანა, საყდრის მუშაობა (1578 წ. H-626).

ლომძე მასურა:— კორთხას მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი თეთრი, ერთი ურემი ლომი, ოთხი ნაოთხალი ლომი, ორი ნაოთხალი ლომი, ორი ლიტრა სანთელი, ოთხი კვერცი (1578 წ. H-626).

ლომძე მახარა:— კორთხას მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: სამხასო: ექვსი ლიტრა სანთელი და პურის ძღვენი (1578 წ. H-626).

ლომძე ნატრია:— კორთხას მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი თეთრი, ერთი ურემი ლომი, ოთხი ნაოთხალი პური, ორი ლიტრა სანთელი, სამი კვერცი (1578 წ. H-626).

ლომძე ნატრია:— შუბანს მცხოვრები, მისეულ პარტახტ მამულზე მცხოვრებს ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდაათი კოკა ღვინო, თორმეტი თეთრის საკლავი, ათი თეთრი, ათი კვერცი, ერთი ურემი ლომი, საბელი და ქათამი, თიბვა, იფქლის და ქერის მუშაობა, ერთი თეთრის ღირებულების ყვერის მიტანა და საყდრის მუშაობა (1578 წ. H-626).

ლომძე რაიზან:— მ ო წ მ.ე ავთანდილ მინიაძელის მიერ ფილასონ ქურღევანისძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (1569 წ. 1450-47/12).

ლომძე ქრისტეშია:— კორთხას მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: თორმეტი თეთრი, ლიტრანახევარი სანთელი, ერთი ურემი ლომი, ორი ნაოთხალი ქერი, ერთი პინა პური, ორი კვერცი (1578 წ. H-626).

ლომძე შაქარა:— კოროხას მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბე-
გარა: თორმეტი თეთრი, ერთი ლიტრა სანთელი, ერთი ურეში ლომი, ორი ნაოთხა-
ლი ქერი, ერთი ნაოთხალი პური, ორი კვერცი (1578 წ. H—626).

ლომძე ცხადია:— კოროხას მცხოვრები, ჰ ყ ა: ე ს ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი ამირა.
მასთან ერთად ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ბეგარა: ოცდაოთხი თეთრი, ორი
ლიტრა სანთელი, ერთი ურეში ლომი, სამი ნაოთხალი ქერი, ერთი ნაოთხალი პური,
ორი კვერცი (1578 წ. H—626).

ლომძე ხახუტა:— ჰ ყ ა: ე ს დ მ ა გოორგა. აღეჟანდრე (იმერთა) მეფემ
მ ა ს მისცა „საიმელო წიგნი“ იმის შესახებ, რომ დაიცავდა ბატონის მიერ
წახდენის ან გაყიდვის საშროებდაგან. ამავე დროს უბრძანა, რომ ბატონის
სამსახური არ მოეშალა (1639—1660 წწ. 1450—24/145).

ლომკაცა:— ცხნარში მცხოვრები, წილში ერგო ღურში მხან ქბარათაშოქ-
ფალავანხოსროს შვილს (XVII ს. 60—70—ანი წწ. 1450—26/265).

ლომკაცი შვილი:— მძოვრეთში მცხოვრები, საამილახვროს დაეთრის მიხედ-
ვით, ევალებოდა თოფით ლაშქრობა მ ი ს ი კომლიდან სამ კაცს (XVII ს. II ნახ.
1448—5032).

ლომკაცის შვილი ამილამბარ:— იხ. მაჩაბელი ამილამბარ

ლომსაბერიძე გოჩია:— შ: ე ი ლ ი დათვია ლომსაბერიძისა, იხ.

ლომსაბერიძე დათვია:— შუყერს მცხოვრები, ჰ ყ ა: ე ს შ: ე ი ლ ი გოჩია.
ი ს ი ნ ი მამუკასაგან იყიდა გენათელმა ზაქარია ქეარიაშმა და შესწირა [გუ-
ლათის] ხახულის ღმრთისმშობელს (1644 წ. XI. 5. ქმ. 1: 39).

ლომსაი:— სამთაჯვართაში [ნიკოლოსწმინდელმა] მ ი ს. გ ა ნ იყიდა ყანა,
რამიც გადაუხადა ორი ძროხა (1071—1080 წწ. 1449—1563).

ლომსას შვილი [ლი]:— მ ი ს მამულს ყველში: ელო აღის მონასტრის გადასახადი—
ათი ლიტრა ზეთი „საბაზმეთ“ (XIY—XY სს. 5—1245—85).

ლომსაური:— ლ ო მ ს ა უ რ ი ს საახალშენე მიწა მეჯულისხევეში [ქსნის]
ერისთავს აგვაროზ ბაინდაისძისათვის უწყალობებია ქაშოეთის მოხატვისათ:—
ვის (1348 წ. A—575. 155 r).

ლომსაძე ბერია:— [შ ე ი ლ ი] თევდორა ლომსაძისა, იხ.

ლომსაძე გოგია:— ს ა ხ ლ ი ს კ ა ო ი მახარე ლომსაძისა, იხ.

ლომსაძე თევდორა:— წიფაში მცხოვრები, ჰ ყ ა: ე ს მ ა მ ა პატა, დ მ ა
ლონია, [შ: ე ი ლ ე ბ ი] ბერია და პაატაი. მთავარეპისკოპოსმა ნიკოლოზ ჩხუ-
იძემ ი გ ი შესწირა იტრიის სიონის ღმრთისმშობელს. დააკისრა გადასახა-
დი: სამი ჩარეკი სანთელი, ორი შალრი დეკანოზისთვის ყამის საწირავად, თორ-
მეტი პური და ნახევარი კოკა ღვინო (1658 წ. 1449—1935).

ლომსაძე თევანე:— ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი მახარე ლომსაძისა, იხ.

ლომსაძე მახარა:— ჰ ყ ა: ე ს ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი: გოგია, იოვანე, რევაზ,
პაპუნა. ი ყ ი ლ ა ბეიიტა გოგობაშვილისაგან ნახევარი წისკელი სათავით
(1700 წ. Hd—2307).

ლომსაძე პაატაი:— [შ: ე ი ლ ი] თევდორა ლომსაძისა, იხ.

ლომსაძე პაპუნა:— ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი მახარე ლომსაძისა, იხ.

ლომსაძე პატა:— მ ა მ ა თევდორა ლომსაძისა, იხ.

ლომსაძე რევაზ:— ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი მახარე ლომსაძისა, იხ.

ლომსაძე ლონია:— დ მ ა თევდორა ლომსაძისა, იხ.

ლომსიანძე შამაგულა — აღსმერეს მცხოვრები, ე მ ა რ თ ა ქუთაისის საყდრის ჰეცარა: ოქდაათი თეთრი, ოქდაათი პური, ერთი ლიტრა ერბო და შვეულაყეობა (1578 წ. H-626).

ლომსიანძევილი — მ ი ს ი ნაქონი მამული ქორეთში მეფე თეიმურაზმა უწყალობა თამაზ ჩოლაყაშვილს (1693 წ. 1449-3263).

ლომუა ქ...შვილი — მ ო წ შ ე წმინდა, გიორგის სახელობის მონასტრის მიერ მურადბეგ თაყაშვილისათვის მიცემული მამულის წყალობის წიგნისა (XIV-XV სს. H-2125. 134r).

ლომუგრა — ცხნარს მცხოვრები, ი. გ ი მამულით, გიორგი მეფემ ლარშიმხან [ბარათაშვილის] წილიდან აიღო და უწყალობა, გიორგი მიქელაძეს (1688 წ. Sd-547).

ლონგოსძენი — სამცხე-საათაბაგოში მცხოვრები საგვარეულო, მ ა თ ი ს ა მკვიდრო მამული — სასაფლაოთი, მონასტრით და კარის ეკლესიით შემდგომში ლასურისძეებს დაუკავებით, აღნიშნულია სვეტიცხოვლის სამწყსო სამცხე-საათაბაგოს თავაღთა ნუსხაში (1516 წ. Ad-91).

ლორაშვილი — ეანთს მცხოვრები, ი. გ ი მამულით წილად ერგო იოთამ ბარათაშვილს (1537-1538 წწ. XYIII. 16. 1450-11/112).

ლორთქიფანისძე | ლორთქიფანისძე | ლორთქიფანისძე

ლორთქიფანისძე გედგო (გარ. გედგო) — 1660-1664 წწ. ნ ი კ ო რ წ მ ი ნ დ ე ლ ი (1660, 1664 წწ. 1448-2143, Sd-2916). განუახლებია არაგვეთში ძველი ციხის მშენებლობა, დაუსახლებია იკ. გლეხები, კაცია ქუჯაიძისაგან შეუძენია მაქუტრო მიწა, რომელიც აღწევდა არაგვეთის ძველ ციხემდე, მუხურის მთამდე სკანდურს დაღმა და სკანდის შემოღმა, თხილთა წყაროს და სკანდის ლელემდე. ბაგრატ მეფის ნებართვით ეს მამულები შესწირა გელათის ღმრთისმშობელს (1664 წ. Sd-2916); ბაგრატ მეფემ მ ი ს ი ნიკორწმინდელობის დროს ნიკორწმინდის საყდარს განუახლა სვიმონ ნიკორწმინდელის დროს ბოძებული შეწირულება; ბაჯაში მცხოვრები, გლეხის, დათუა მღვდელაძისა, ცოლ-შვილითა და მამულით (1660 წ. 1448-2143).

ლორთქიფანისძე გიორგი — მ ა ნ, დემეტრე ლორთქიფანისძემ და ერთობლივად ჯალდემელთა წერებელთა ხატი, გადმოასვენეს და დადეს ერთგულეების დაწერილი (XIV-XV სს. სსდ. II. N 69).

ლორთქიფანისძე დემეტრე — მ ა ნ, გიორგი ლორთქიფანისძემ და ერთობლივად ჯალდემელთა ხატი, გადმოასვენეს და დადეს ერთგულეების დაწერილი (XIV-XV სს. სსდ. II. N 169).

ლორთქიფანისძე დემეტრე — ბ ქ ე, მონაწილეობა მიიღო ელია შავკეარაიანსა და კოსტანტიანეს სასისხლო-საქვის გარჩევაში (1565-1583 წწ.) Hd-1797).

ლორთქიფანისძე ვახტანგ — მ ო წ შ ე, გიგია აბაშიძის მიერ სარდალ ქველ წერეთლისათვის მიცემული პირობის წიგნისა პატრონყმური ერთგულეების შესახებ (1661-1663 წწ.) Hd-9953).

ლორთქიფანისძე თვალთა — მ ო წ შ ე, დავით ძეფის მიერ თემნა ყიფიანისათვის მიცემული სასისხლო-სიგლისა (1455-1478 წწ.) Sd-731 სს.).

ლორთქიფანისძე, ნიკოლოზ — გ. ე ნ ა თ : ე ლ ი, აღექანდრე (II, იმერთა) მეფემ თავისი პაპის, აღექანდრე (II) მეფის საფლავისათვის, განუახლა ყმა-მამულის შეწირულება გელათის მონასტერს და მასზე შეურვეობა დააკისრა, გენათელ ნ ი

კოლოზ ლორთქიფანიძე-ს ((1683-1695 წწ. Ad-598 ბ).

ლორთქიფანიძე-სვიმონ- 3 ყ ა ვ ს შ ვ ი ლ ი ქ ა ი ხ ო ს რ ო ა ლ ე კ ს ა ნ დ რ ე მ ე ფ ე მ მ ა ს და უ ბ რ უ ნ ა რ ო ს ტ ო მ ლ ო ლ ო ბ ე რ ა ძ ი ს მი ე რ წ ა რ თ მ ე უ ლ ი მ ა მ უ ლ ი ((1683-1695 წწ. Ad-1448-2147).

ლორთქიფანიძე ქაიხოსრო- შ ვ ი ლ ი ს ვ ი მ ო ნ ლ ო რ თ ქ ი ფ ა ნ ი ძ ი ს ა, ი ხ.

ლორთქიფანიძე ქეკელია- 3 ყ ა ვ ს გ ა რ დ ა ტ ე ლ ი ლ ი (უ ო ლ ო) უ ლ უ ხ ა ნ . გ ო ო რ გ ი მ ე ფ ე მ უ ლ უ ხ ა ნ ს ა თ ე ი ს ს თ ხ ო ვ ა ს ა დ ლ ა ვ ი ს ა დ გ ი ლ ი გ ე ლ ა თ შ ი , შ ი ა რ თ ვ ა ქ რ თ ა მ ი . გ ო ო რ გ ი მ ე ფ ე მ უ წ ყ ა ლ ო ბ ა მ ა ს ს ა ს ა ფ ლ ა ო ა დ გ ი ლ ი გ ე ლ ა თ შ ი , და ს ა ვ ლ ე თ ი ს კ ა რ თ ა ნ , სა და ტ უ ლ უ ხ ა ნ ი და მ ა რ ხ ე ს , მ ა ნ ვ ე (მ ე ფ ე მ) , უ ლ უ ხ ა ნ ს -ს ა ხ ე ლ ზ ე შ ე ს წ ი რ ა ს ა ო ყ რ ა რ ს ყ მ ა მ ა მ უ ლ ი , და ა წ ე ს ა წ ი რ ვ ა -ა ლ ა ბ ი და მ წ ი რ ვ ე ლ და და დ გ ი ნ ა მ ო ნ ა ზ ო ნ ი ბ ე რ მ ა ნ ე (1673 წ. Ad-1448-3324).

ლორთქიფანიძე შერაბასვილი ამოანა შ ი ბ ვ ი ლ ა მ ა ხ ა რ ო ბ ე ლ : ე რ თ ი ბ ა ლ ჩ ის ა დ გ ო ლ ი , რ ო მ ე ლ ს ა ო : ე ს ა ლ ვ ე რ ბ ო ლ ძ ი რ ზ ა ო ო ა ნ ა ს , გ ე ლ ო ა ნ თ , ა რ ა ქ ე ლ ა ს და ა მ ს ა რ კ ი ს ა ს ს ა ხ ლ ე ბ ი (1682 წ. XI.1. 1450-5/175).

ლოსიაშვილი- ქვაბეყანს მცხოვრები, ი გ ი მ ა მ უ ლ ი თ : ე რ გ ო წ ი ლ შ ი ი ო თ ა მ ბ ა რ ა თ ა შ ვ ი ლ ს ((1537-1538 წწ. VIII.16.1450-11/112).

ლოცვილასვილი დათუნა- : ე რ გ ო მ ც ხ ო ვ რ ე ბ ი , ე ლ ი შ ე რ და პ ა ბ უ ნ ა ტ ი ტ ი შ ვ ო ლ ე ბ ის , გ ა ყ რ ის დ რ ო ს ი გ ი მ ა მ უ ლ ი თ : ე რ გ ო : ე ლ ი შ ე რ ს ((1689-1703 წწ. Hd-1636).

ლოჯმანაველი შახარებელი- მ ო წ მ ე ს ვ ი მ ო ნ ის ს ა თ ე ი ს (?) მ ი ც ე მ უ ლ ი : ე ნ ნ ა ხ ის ნ ა ს ყ ი ლ ო ბ ის წ ი გ ნ ის ა (1489 წ. II.29.Sd-463.ფრავაძე).

ლოჯმანელი- ცხვილოს მცხოვრები, ამილახვრის ყ მ ა , 3 ყ ა ვ ს გ ა ნ ო ყ ო თ ი ი მ ა რ ი ნ დ ო . ს ა ა მ ი ლ ა ხ ვ რ ო ს და ვ თ რ ო ს მი ხ ე ლ ე თ . ე ე ა ლ ე ბ ო და მ ი ს ი კ ო მ ლ ი დ ა ნ ო რ კ ა ც ს თ ო ფ ი თ ლ ა შ ქ რ ო ბ ა (XVII ს. II ნახ. 1448-5032).

ლუარსაბ- მ ქ ე , გ ა არ ჩ ი ა ზ ა ა ლ , გ უ რ ა ს ბ და ყ ა ნ დ უ რ ა ლ . ჩ ო ლ ა ყ ა ს შ ვ ი ლ ე ბ ის ს ა მ ა მ უ ლ ე და ვ ა (1514-1578 წწ. Ad-1449-248).

ლუარსაბ- ქ ე მ ო ლ ა ნ უ ხ ს მ ც ხ ო ვ რ ე ბ ი , ე ლ მ ი რ ზ ა ბ ა ტ ო ნ ი შ ვ ი ლ ო მ ა ი გ ი , ს ხ ვ ა თ ე რ თ მ ე რ კ ო მ ლ თ ა ნ : ე რ თ ა ლ , შ ე ს წ ი რ ა ს ე ვ ე ტ ი ც ხ ო ვ ე ლ ს (1580 წ. Ad-1448-5527).

ლუარსაბ- 3 ყ ა ვ ს ძ მ ა ი მ ე ლ , რ ო მ ლ ის მ ა მ უ ლ ი . ს ა ა ბ რ ე შ ე მ ე ს ს ა ს ა ხ ლ ო თ უ რ თ ლ უ ა რ ს ა ბ მ ე ფ ე მ მ ა ს უ წ ყ ა ლ ო ბ ა (1616 წ. Ad-516).

ლუარსაბ- შ ვ ი ლ ი ყ ა რ ჩ ი ლ ა ს ი , ი ხ.

ლუარსაბ- ყ ო რ ჩ ი ბ ა მ ს . ს ე ლ ხ ა ნ ა უ ბ ო ძ ე ბ ი ა ლ უ ა რ ს ა ბ ი ს ა თ : ე ი ს ((1633-1658 წწ. Ad-699).

ლუარსაბ- ს უ ფ რ ა ჩ ი , მ ო წ მ ე რ ა მ ა ზ : ვ ა რ ჩ ა ძ ი ს მი ე რ ო ხ ი ა ყ ო რ ჩ ო ს ზ ბ ი ს ა თ ე ი ს მ ი ც ე მ უ ლ ი მ ა მ უ ლ ის ნ ა ს ყ ი ლ ო ბ ის წ ი გ ნ ის ა (1673 წ. Ad-1254).

ლუარსაბ- მ ე ლ : ე ი ნ ე თ უ ხ უ ო ე -ს ი , მ ი ს ი ხ ე ლ რ თ ვ ა ა ქ ე ს ლ ო ნ და დ ი ა ნ ის მი ე რ კ ა თ ა ლ ი კ ო ს და ვ ი თ ნ ე ე ს ა ძ ი ს ა თ ე ი ს მ ი ც ე მ უ ლ ი კ ა თ ა ლ ი კ ო ს ო ბ ის და მ ტ ი კ ი ე ბ ის წ ი გ ნ ს ((1673 წ. Ad-1448-2141).

ლუარსაბ- ძ მ ი ს წ უ ლ ი . ს ა რ უ ხ ა ნ ა ს ი , ი ხ.

ლუარსაბ- შ ვ ი ლ ი ყ ა რ ა ბ უ ლ ა ხ ის ა , ი ხ.

ლუარსაბ- მ ო წ მ ე ხ ის რ ო ა ტ ა ვ ე ლ ის შ ვ ი ლ ის მი ე რ ო თ ა რ [გ ე რ მ ა ნ ო ზ ი შ ვ ო ლ ის ს ა თ ე ი ს] მ ი ც ე მ უ ლ ი ყ მ ო ბ ის წ ი გ ნ ის ა (XVII ს. II ნახ. Hd-449).

ლუარსაბ- მ ი ს ი ბ ე ქ ე ლ ი უ ზ ის ს ვ ი მ ო ნ ის ს ა თ ე ი ს ბ ო ძ ე ბ ე ლ წ ი ლ ის ბ ა რ ა თ ს (XVII ს. Hd-12017).

ლუარსაბ- მ ი ს ი და პ ა ტ ა რ კ ა ც ის ს უ ლ ის მ ო ს ა ხ ს ე ნ ი ე ბ ლ და ფ ა რ ს ა დ ა ნ ტ ო ო შ ვ ი ლ ის ა ს უ ლ მ ა , რ ე ვ ა ზ . გ უ რ ა რ ჩ ის რ ძ ა ლ მ ა , ტ ყ ვ ე ო ბ დ ა ნ და ი ხ ს ნ ა . ს ვ ი ნ ა ქ ს ა რ ი და

შესწირა ეკლესიას (XYII—XYIII სს. A-222, 160 v).

ლუგრიანი აბუნი — მ ო წ მ ე სოლთან გომგოთელიანის მიერ საკვიანებისათვის მიცემული დაწერილის ხარის მიცემის თაობაზე (XY ს. II მეოთხ. სსძ. II. N 110).

ლუკა — მ ე მ ღ ე ი მ ე ი, მ ო წ მ ე და დ ა მ ა მ ტ კ ი ო ე ბ ე ლ ი შიომღვიმის კრებულის მიერ ტობაისძეებისათვის მიცემული სამწირველოს წყალობის განახლების დაწერილისა ([1189—1200 წწ.] Ad—3).

ლუკა — მ ო წ მ ე შიომღვიმის კრებულის მიერ ზოსიმესათვის მიცემული სამწირველოს განახლების დაწერილისა (1200 წ. ახლო. Ad—473).

ლუკა — ალექსანდრე მეფემ ი.გ. ი მამულთ, ბურჩხთასთან ერთად, შესწირა სვეტიცხოველს თავისი შვილის საფლავისათვის (1435 წ. 1449—1659).

ლუკა — ქალაქში მცხოვრები, გიორგი მეფემ ი.გ. ი შესწირა სვეტიცხოველს (1447 წ. 1448—5016).

ლუკა — დ ა მ წ ე რ ი ქვენიფნეველის მიერ სამადანისძისათვის მიცემული წიგნისა შეუვალობის მინიჭებისა და ალაზზე მეთვალყურეობის თაობაზე (1498 წ. Ad—10).

ლუკა — მ ღ ე დ ე ლ ი, მ ო წ მ ე დავითის მიერ მახარა კიკალბიძისათვის მიცემული მიწის ნასყიდობის წიგნისა (XYII ს. I ნახ. 1448—4323).

ლუკიანა შვილი გიორგი — [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] დემნა ლუკიანა შვილისა, იხ.

ლუკიანა შვილი დემნა — ჰ ყ ა ე ს [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ე ბ ი]: გიორგი, სულხან, ი ყ ი დ ა, გიორგი, გიგუა შვილისაგან ერთი დღის მიწა (1632 წ. Hd—10427).

ლუკიანა შვილი სულხან — [ს ა ხ ლ ი კ ა ო ი] დემნა ლუკიანა შვილისა, იხ.

ლუკიანა შვილი ბერიკა — ხეიდურეთში მცხოვრები, ელიშერ და პაპუნა [ციციშვილებს] გაყრის დროს ი.გ. ი მამულთ ერგო ელიშერს ([1688—1703 წწ.] Hd—1636).

ლუკიანა შვილი ივანა — რეხას მცხოვრები, ელიშერ და პაპუნა [ციციშვილებს] გაყრის დროს ი.გ. ი ერგო ელიშერს ([1688—1709 წწ.] Hd—1636).

ლუკის შვილი — ალაიანში მცხოვრები, ბაგრატ მუხრანის ბატონმა ი.გ. ი ენახით შესწირა [სვეტიცხოველს] (XYI ს. I ნახ. 1449—1627).

ლულა — მძოვრეთში მცხოვრები, ელიშერ და პაპუნა [ციციშვილებს] გაყრის დროს ი.გ. ი მამულთ ერგო პაპუნას ([1688—1703 წწ.] Hd—1636).

ლულური ტატია — ხოვლეს მცხოვრები, გომფარ და როინ [ჯაეახიშვილებს] გაყრის დროს ი.გ. ი ნახევარი მამულთ ერგო გომფარს ([1527—1558 წწ.] Qd—605).

ლულაძე — ლ უ ლ ა ძ ი ს ა და დათვიანული სასახლე თბილისში ლუარსაბ მეფემ შესწირა სვეტიცხოველს (1547 წ. X. 20. 1449—1654).

ლულა შვილი თამაზა — სამილახეროს დავთრის მიხედვით, მ ა ს კასპში ჰ ყ ა ე დ ა მოლაშქრე ყ მ ე ბ ი: სტეფანა შვილი, გუგუნა შვილი, ალათანგ (XYII ს. I ნახ. 1448—5032).

ლუშა — მ ა მ ა ს ა ხ ლ ი ს, მ ი ს ი რჩევით, დავით დილარგეთის შვილმა თავისი ყმა პაპუნა მიჰყიდა ამირასლანა შარუაშვილს. მ ო წ მ ე ა მ ნასყიდობისა (1613 წ. XII. 1. 1450—51/241).

ლურსასძე — გარსევან და ბეჟან [კავკავაძეები] მ ა ს შეცილებიან სამნიას მამულზე. ლ უ რ ს ა ს ძ ე ს წარმოუდგენია კავკავაძეთა მიერ გატეხული სადაო მამულზე საკანონო შეწირულების საბუთი. მოღვევებს ეს მამული ხელახლა შეუ-

წირავთ სვეტიცხოვლისათვის (1517 წ. შემდგომ. 1449-1663 მინაწ.).

ლურსასძენი — ახალკალის მცხოვრებნი, ზალდასტან ჰაგაჰავადის ყ მ ე ბ ი, ი ს ი ნ ი, სახლ-კართა და ახმეტაში: ვენახით, ზალდასტან ჰაგაჰავადემ შესწირა საკანონოდ სვეტიცხოველს (1517 წ. 1449-1663).

ლუსია შვილი ესტატე — მძოვრეთში მცხოვრები, ელიშერ და პაპუნა [ციცი-შვილების] გაყრის დროს ი. გ. ი. მამულით, ერგო პაპუნას ([1688-1703 წწ. Hh - 1636]).

ლუსიას შვილი პაპუნა — მძოვრეთში მცხოვრები, ელიშერ და პაპუნა [ციცი-შვილების] გაყრის დროს ი. გ. ი. მამულით ერგო: ელიშერს ([1688-1703 წწ. Hh - 1636]).

ლუქუნძიძე სეხნია — ტკოტას მცხოვრები, ბოგანო, მოხსენიებულია ზემო ქართლის სადროშოს აღწერის დავთარში (XVII ს. II ნახ. Qd - 7018).

ლულულას შვილი — ჯუარში მცხოვრები, სვეტიცხოვლის მ. ე. კ. ლუხ. ე ყ მ ა, დავით კათალიკოსმა მ. ა. ს. განუსაზღვრა კულუხის გადასახალი — ორ მოცი კოკა ტბილი (1454 წ. 1449-1252).

**ოდიშის მთავრების —
დადიანების
ფეოდალური სახლის
გენეალოგიური
ტაბულა**

გიორგი 1448 წ.

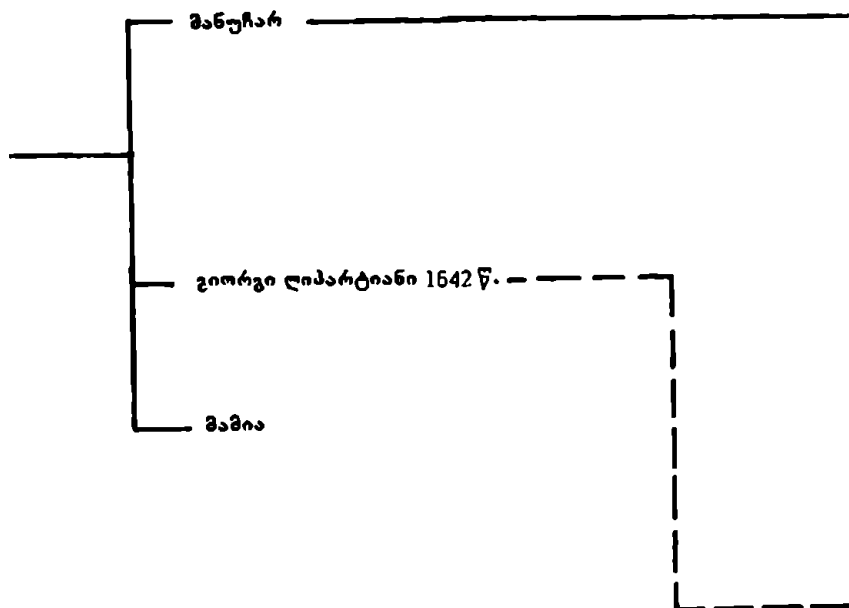
შამაღველა [1455]-1474წწ.

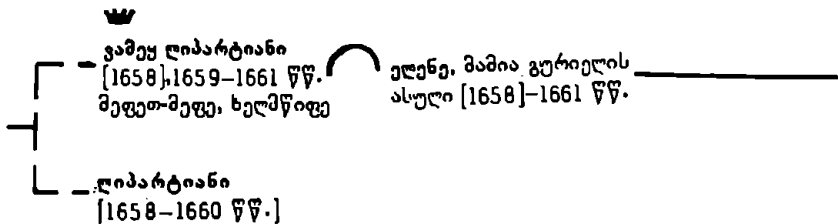
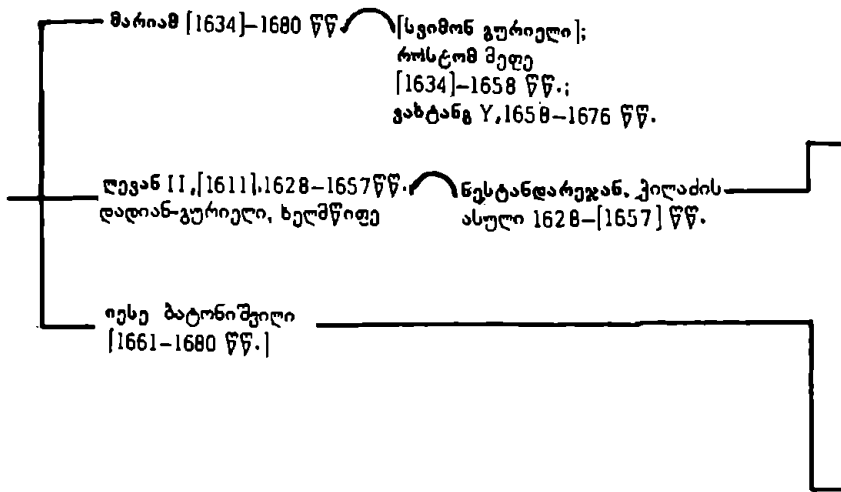
დადიან-გურიელი, ერისთავთ-

-ერისთავი

ლიპარიტ -

— შაშია გურგული — (---) —
1463-1503 წწ. —
— ლევან I —

ალექსანდრე
[1628]–[1657] წწ.

მანუჩარ
[1628]–[1657] წწ.

ლევან III (შამანდავლე)
[1660], 1675–[1680] წწ.
ოდიშისა და აფხაზეთის
მკვრობელი

თინათინ ალექსანდრე (III იმერთა) —
შელის ასული [1661], 1675–[1680] წწ.
თამარ [1678–1680 წწ.]

გიორგი [1658], 1659–1661 წწ.

ბაგრატ [1658]–1661 წწ.

စာအုပ်အား
[1673]-1675 ခုနှစ်

დაიბეჭდა საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის
სარედაქციო-საგამომცემლო-საბჭოს დადგენილებით

სბ 4140

გამომცემლობის რედაქტორი დ. ლევივა
მხატვარი ბ. გულუაშვილი
მხატვრული რედაქტორი გ. ლომიძე
ტექნიკური რედაქტორი დ. აკვინტრაძე
გამომწვები ელ. მათისურაძე

ხელმოწერილია დასაბეჭდად 27.07.89; გადაეცა წარმოებას 28.07.89;
ქალაქის ზომა 70 X 100¹₁₆; ქალაქი ოფს.; ბეჭდვა ოფსეტური;
პირობითი საბეჭდი თაბახი 32,5; პირ.სალ-გატ-32,5; სააღრიცხვო
საგამომცემლო თაბახი 40.06

ფასი სახელმწიკრებო

ტირაჟი 5000;

გეგმა 2612

გამომცემლობა „მეცნიერება“, თბილისი, 380060, ყუბუზოვის ქ. 19
საქართველოს სსრ მეცნ. აკადემიის-სტამბა, თბილისი 380060, ყუბუზოვის ქ.19